

GOVERNMENT OF INDIA
ARCHAEOLOGICAL SURVEY OF INDIA

CENTRAL
ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY

ACCESSION NO. 8997

CALL No. Sa8Km/G.N.B.

D.G.A. 79

Parts 5 & 6

(Udyoga & Bhīṣma)

~~D 3204.2^o~~

॥ अथ श्रीमहाभारते उद्योगपर्व प्रारभ्यते ॥

Sa8Km
G.N.B.

23224

8597

4717

XB

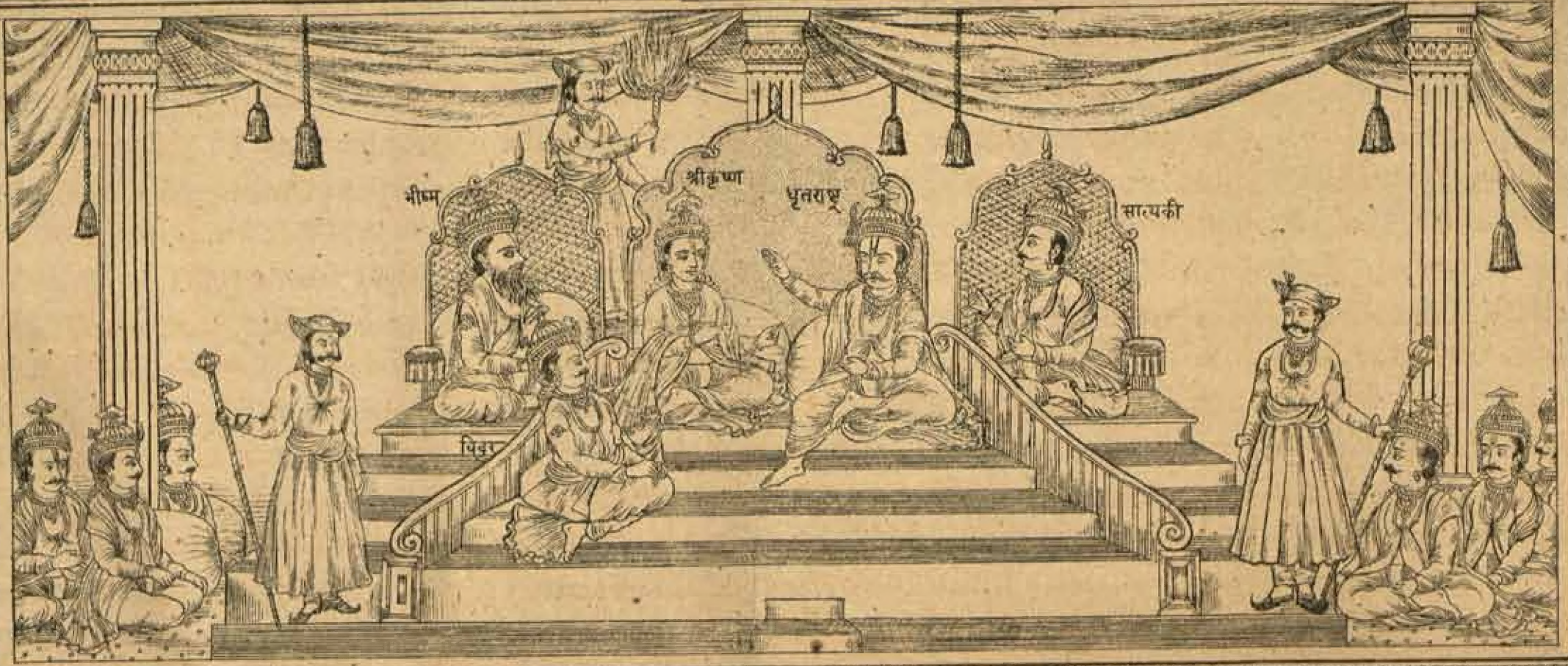
CENTRAL ZOOLOGICAL
LIBRARY DELHI

Acc. No. 8997.....

Date. 25.7.57.....

Call No. 5A8Km.....

G.M.B

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमद्रोपालमानम्यश्रीलक्ष्मणपदानुगः ॥ नीलकंठोभावदीपंकरोत्पद्योगपर्वणि ॥ १ ॥ गोपालनारायणलक्ष्मणार्याधीरेशगंगाधरनीलकंठाः ॥ चितामणिः सांवाशि
वश्चपूज्यादिशंतुसर्वेश्वरवोमर्तिमे ॥२॥ भारतेसारमुद्योगभित्तुद्वानुशासनं ॥ अतोविस्तरतस्तत्रव्याख्यानमुपपद्यते ॥३॥ अभिमन्योःस्वपक्षाः यादवपांडवाद्याः तस्यैवविवाहं कृत्वा मुदिता
अमृवाग्नितिशेषः । प्रतीताःप्रबुद्धाः १ मणयोमुक्ताप्रवालादयः तेषांप्रवेकोजालादिरूपःसमूहः तेनउत्तमरत्नैःहीरपद्मरागाद्यैश्चचित्रा । 'मणिःस्त्रीपुंसयोरश्मजातौमुक्तादिकेष्वापि'इतिमेदिनी २
॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृत्वा वि
वाहंतुकुरुप्रवीरास्तदाऽभिमन्योर्मुदिताःस्वपक्षाः ॥ विश्रम्य रात्रावुपसिप्रतीताःसभां विराटस्य ततोऽभिजग्मुः १ सभातु सामत्स्यपतेःसमृद्धामणिप्रवेकोत्तमरत्न
चित्रा ॥ न्यस्तासनामालयवतीसुगंधातामभ्ययुस्तेनरराजवृद्धाः २ अथासनान्याविशतां पुरस्तादुभौ विराटद्वपदौ नरेंद्रौ ॥ वृद्धौ च मान्यौ पृथिवीपतीनां पित्रासमं
रामजनार्दनौ च ३ पांचालराजस्य समीपतस्तु शिनिप्रवीरःसह रौहिणेयः ॥ मत्स्यस्य राज्ञस्तु सुसन्निष्ठो जनार्दनश्चैव युधिष्ठिरश्च ४ सुताश्च सर्वे द्रुपदस्य राज्ञो
भीमार्जुनौ माद्रवतीसुतौ च ॥ प्रद्युम्नसांबौ च युधिप्रवीरौ विराटपुत्रे च सह अभिमन्युः ५ सर्वे च शूराःपितृभिःसमानावीर्येण रूपेण बलेन चैव ॥ उपाविशन् द्रौपदेयाः
कुमारसुवर्णचित्रेषु वरासनेषु ६ ततोपविष्टेषु महारथेषु विराजमानाभरणंबरेषु ॥ रराजसाराजवतीसमृद्धाग्रहैरिव द्यौर्विमलैरुपेता ७ ततःकथास्तेसमवाययु
क्ताःकृत्वा विचित्राःपुरुषप्रवीराः ॥ तस्थुर्मुहूर्तपरिचितयंतःकृष्णं नृपास्ते समुदीक्षमाणाः ८ कथां तमासाद्य च माधवेन संघट्टिताः पांडवकार्यहेतोः ॥ ते राजसिं
हाःसहिता ह्यशृण्वन्वाक्यं महार्थं सुमहोदयं च ९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सर्वे भवद्भिर्विदितं यथाऽयं युधिष्ठिरःसौ बलेनाक्षवत्याम् ॥ जितो निरुत्याऽपहृतं च राज्यं वनप्रवा
से समयःकृतश्च १० शक्तेर्विजेतुं तसामर्ही च सत्ये स्थितैःसत्यरथैर्यथावत् ॥ पांडोऽसुतैस्तद्रतमुग्ररूपं वर्षाणि षट्सप्तचत्वारिंशत् ११ त्रयोदशश्चैव सुदुस्त
रोऽयमज्ञायमानैर्भवतां समीपे ॥ क्लेशानसह्यान्विविधान्सहद्भिर्महात्मभिश्चापिवने निविष्टम् १२ एतैः परप्रेष्य निर्योगयुक्तैरिच्छद्भिरासंस्वकुलेन राज्यम् ॥ ए
वं गते धर्मसुतस्य राज्ञो दुर्योधनस्यापि च यद्वितं स्यात् १३ तच्चितयध्वंकुरुपुंगवानांधर्म्यंच युक्तं च यशस्कं च ॥ अधर्मयुक्तं न च कामयेत राज्यं सुराणामपि धर्म
राजः १४ धर्मार्थयुक्तं तु महीपतित्वं ग्रामेऽपि कस्मिंश्चिदयं बुभूषेत् ॥ पित्र्यं हि राज्यं विदितं नृपाणां यथाऽपकृष्टं धृतराष्ट्रपुत्रैः १५ मिथ्योपचारेण यथा ह्यनेन क
च्छं महत्प्राप्तमसह्य रूपम् ॥ न चापि पार्थो विजितोरणे तैः स्वतेजसा धृतराष्ट्रस्य पुत्रैः १६ तथाऽपि राजा सहितः सुहृद्भिर्भीमसतेऽनामयमेव तेषाम् ॥ यत्तु स्वयं
पांडुसुतैर्विजित्य समाहृतं भूमिपतीन् प्रपीड्य १७ तत्प्रार्थयंतं पुरुषप्रवीराःकुंतीसुतामाद्रवतीसुतौ च ॥ बालास्त्वमेतौ विविधैरुपायैःसंप्रार्थिता हंतुममित्रसंघैः १८
आविशतामुपविष्टौ । पित्रावसूदेवेन ३ रौहिणेयःबलरामः १ । ५ । ६ । ७ । ८ संघट्टिताःसन्नद्धीकृताः महार्थसारां महोदयं श्रेष्ठफलम् ९ अक्षवत्यांचूतकीडायां निरुत्याच्छलेन समयः
पणः १० सत्यरथैः सत्पृथिव्येजोसि त्यववाय्वाकाशौ उभयत्र अकुंठितोरयो येषां तैरिति मध्यमपदलोपेन समासः सत्यं रथवदारो द्युयोगं तेषां वा पाठांतरे सत्यैकप्रियैः ११ । १२ । १३
१४ बुभूषेत्प्राप्तुमिच्छेत् तद्भावार्थः १५ । १६ अनामयं कुशलं यत्तु धनादिकं स्वयमेव समाहृतं न पित्रादिभिः १७ । १८

१९ पारयित्वेति पाठे समाप्य २० अतो राज्यार्थप्रदानात् । कार्ये राज्यलाभनिमित्तं तैर्धार्तराष्ट्रैः कृतं विप्रकारं अपकारं निशम्य ज्ञात्वा तान्पाण्डवान् २१ यदिदमान्वाधेयुः तर्हि एतेऽपितान् कौरवान् हन्युः इमे पाण्डवाः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ १ अर्धराज्यस्य विसृज्य तस्य कृते अर्धस्य राज्यस्यार्थे २ राज्यं राज्यार्थं ३ । ४ । ५ बलं चतुरंगं निगमो नीतिशास्त्रं ते उभे प्रधानेभ्यो श्रुतेन कालेन च वृद्धाः । वृत्ता इति पाठे श्रुतं कालवृत्तं सर्वसंहारकत्वं ये स्ते ६ समागतेषु समाया मिति शेषः

राज्यं जिहीर्षाद्विरसद्विरुग्रैः सर्वे च तद्दोषं विदितं यथावत् ॥ तेषां च लोभं प्रसमीक्ष्य वृद्धं धर्मज्ञतां चापि युधिष्ठिरस्य १९ संबंधितां चापि समीक्ष्य तेषां मार्तिकुरुध्वंसाहिताः पृथक्च ॥ इमे च सत्येऽभिरताः सदैव तं पालयित्वा समं यथावत् २० अतोऽन्यथा तैरुपचर्यमाणा हन्युः समेतान् वृतराष्ट्रपुत्रान् ॥ तैर्विप्रकारं च निशम्य कार्ये सुहृज्जनास्तान् परिवारयेयुः २१ युद्धेन वाधेयुरिमांस्तथैवं तैर्बाध्यमाना युधिष्ठितांश्च हन्युः ॥ तथाऽपि नेमेऽल्पतया समर्थास्तेषां जयायेति भवेन्मतं वः २२ समेत्य सर्वे सहिताः सुहृद्विस्तेषां विनाशाय यतेयुरेव ॥ दुर्योधनस्यापि मतं यथावत् न ज्ञायते किं नु करिष्यतीति २३ अज्ञायमाने च मते परस्य किं स्यात्समारभ्य तमं मतं वः ॥ तस्मादितो गच्छतु धर्मशीलः शुचिः कुलो नः पुरुषोऽप्रमत्तः २४ दूतः समर्थः प्रशमाय तेषां राज्यार्थप्रदानाय युधिष्ठिरस्य ॥ निशम्य वाक्यं तु जनार्दनस्य धर्मार्थयुक्तं मधुरं समंच २५ समाददेवाक्यमथाग्रजोऽस्य संपूज्य वाक्यं तदतीव राजन् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि पुरोहितयाने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ बलदेव उवाच ॥ श्रुतं भवद्भिर्गदपूर्वजस्य वाक्यं यथा धर्मवदर्थवच्च ॥ अजातशत्रोश्चाहितां हितं च दुर्योधनस्यापि तथैव राज्ञः १ अर्धहिराज्यस्य विसृज्य वीराः कुंतीसुतास्तस्य कृते यतं ते ॥ प्रादाय चार्धं वृतराष्ट्रपुत्रः सुखी सहास्माभिरतीव मोदेत् २ लब्ध्वा हिराज्यं पुरुषप्रवीराः सम्यक् प्रवृत्तेषु परेषु चैव ॥ ध्रुवं प्रशांताः सुखमाविशेयुस्तेषां प्रशांतिश्चाहितं प्रजानाम् ३ दुर्योधनस्यापि मतं च वेतुं वक्तुं च वाक्यानि युधिष्ठिरस्य ॥ प्रियं च मे स्याद्यदितत्र कश्चिद्भजेच्छमार्थं कुरुपाण्डवानाम् ४ समीक्ष्य मामेव्यं कुरुप्रवीरैर्वचित्रवीर्यं च महानुभावम् ॥ द्रोणं स पुत्रं विदुरं कृपं च गंधारराजं च समूतपुत्रम् ५ सर्वे च येऽन्ये वृतराष्ट्रपुत्रावलप्रधानानि गमप्रधानाः ॥ स्थिताश्च धर्मेषु तथा स्वकेषु लोकप्रवीराः श्रुतकालवृद्धाः ६ एतेषु सर्वेषु समागतेषु पौरेषु वृद्धेषु च संगतेषु ॥ ब्रवीतु वाक्यं प्राणिपातयुक्तं कुंतीसुतस्यार्थं करं यथा स्यात् ७ सर्वास्वस्था सुचतेन कोप्याग्रस्तो हि सोऽर्थो बलमाश्रितैस्तैः ॥ प्रियाम्युपेतस्य युधिष्ठिरस्य द्यूते प्रसक्तस्य हृतं च राज्यम् ८ निवार्यमाणश्च कुरुप्रवीरः सर्वैः सुहृद्विर्हयमप्यतज्ज्ञः ॥ स दीव्यमानः प्रतिदीव्य चैनं गंधारराजस्य सुतं मताक्षं ९ हित्वा हि कर्णं च सुयोधनं च समाह्वय देवितुमाजमीढः ॥ दुरोदरास्तत्र सहस्रशोऽन्ये युधिष्ठिरो यान्विषहेतजे तुम् १० उत्सृज्य तान्सौ बलमेव चायं समाह्वय तेन जितोऽक्षमवत्याम् ॥ स दीव्यमानः प्रतिदेवनेन अक्षेणुनित्यं तु पराङ्मुखेषु ११

७ वाक्यमेवाह सर्वास्विति सर्वथाऽपि ते पाण्डवाः न कोप्याः भवद्भिरिति शेषः सोऽर्थोऽग्रस्तः वनवासादिप्रतिज्ञानिस्तीर्णेत्यर्थः बलं सत्यपालने सामर्थ्यं पूर्वकोपिता अपि अतः परं न कोप्या इति भावः ८ अर्थं युधिष्ठिरः अतज्ज्ञः द्यूतानभिज्ञः ९ । १० । ११

संरंभमाणः हतं कुर्वाणः संरंभमान इति पाठे संवृद्धदर्प इत्यर्थः १२ । १३ युद्धे अनयः भविता भविष्यति इह सामोपाये सोऽर्थः अनयः न १४ । १५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे बलदेववाक्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ यादृश आत्मा शुद्धः पापो वा तादृशं शुद्धं पापं वा भाषते १ । २ फलाफलवती सुपो लुक्कार्षः पूर्वसवर्णो वा २ तेतव वाक्यं तत्रापराधः शकुनेनैकश्चिदिति पूर्वोक्तं कौरवपक्षपातयुक्तं ४ । ५ यथाश्रद्धं द्यूते आसक्तिरहितामिव धर्मे जयः धर्मे निमित्तं जयः कुतः किंतु अधर्मे मूलक एव ते पांजय इत्यर्थः ६ । ७ प्राणिपते तत्तदशरणागतो भवेत् पणं कृत्वा वनवासप्रसंरंभमाणो विजितः प्रसह्य तत्रापराधः शकुनेनैकश्चित् ॥ तस्मात्प्रणम्यैव वचो ब्रवीतु वैचित्रवीर्यं बहुसामयुक्तम् १२ तथा हि शक्यो वृतराष्ट्रपुत्रः स्वार्थेनेयोक्तुं पुरुषेण तेन ॥ अयुद्धमाकांक्षत कौरवाणां साम्रैव दुर्योधनमाह्वयध्वम् १३ साम्राजितोऽर्थोऽर्थं करो भवेत् युद्धेऽनयो भवितानेह सोऽर्थः १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवत्येवमधुप्रवीरेशिनि प्रवीरः सहसोत्पपात ॥ तच्चापि वाक्यं परिनिन्द्य तस्य समाददेवाक्यमिदं समन्युः १५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि बलदेववाक्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ सात्यकि उवाच ॥ यादृशः पुरुषस्यात्मा तादृशं संप्रभाषते ॥ यथारूपोऽन्तरात्मा ते तथा रूपं प्रभाषसे १ संति वै पुरुषाः शूराः संतिका पुरुषास्तथा ॥ उभावेतौ दृढौ पक्षौ दृश्येते पुरुषान् प्रति २ एकास्मिन्नेव जायेते कुले क्लीबमहाबलौ ॥ फलाफलवती शाखेयथैकास्मिन् वनस्पतौ ३ नाभ्यमूयामिते वाक्यं ब्रुवतो लांगलध्वज ॥ ये तु शृण्वन्ति ते वाक्यं तान् सूयामि माधव ४ कथं हि धर्मराजस्य दोषमल्पमापि ब्रुवन् ॥ लभते परिषन्मध्ये व्याहर्तुमकुतो भयः ५ समाह्वय महात्मानं जितवंतोऽक्षकोविदाः ॥ अनक्षज्ञं यथाश्रद्धं तेषु धर्मजयः कुतः ॥ यदि कुंतीसुतं गेहे क्रीडन्तं भ्रातृभिः सह ६ अभिगम्य जयेयुस्ते तत्ते पां धर्मतो भवेत् ॥ समाह्वय तुराजानं क्षत्रधर्मरतं सदा ७ निरुत्या जितवंतस्ते किं नु तेषां परं शुभम् ॥ कथं प्राणिपते च्चायमिह कृत्वा पणं परम् ८ वनवासादिमुक्तस्तु प्राप्तः पैतामहं पदम् ॥ यद्ययं पापवित्तानि कामयेत युधिष्ठिरः ९ एवमप्ययमत्यंतं परावृत्तं तियाचितुम् ॥ कथं च धर्मयुक्तास्तेन च राज्यं जिहीर्षवः १० निवृत्तवासान् कौतियान्य आहुर्विदिता इति ॥ अनुनीता हि भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ११ नव्यवस्यंति पाण्डूनां प्रदातुं पैतृकं वसु ॥ अहंतु तान् शितैर्बाणैरनुनीय रणे बलात् १२ पादयोः पातयिष्यामि कौतियस्य महात्मनः ॥ अथ तेन व्यवस्यंति प्राणिपाताय धीमतः १३ गमिष्यांति सहा मात्याय मस्य सदनं प्रति ॥ नाहिते युयुधानस्य संरब्धस्य युयुत्सतः १४ वेगं समर्थाः संसोढुं वज्रस्येव महीधराः ॥ कोहि गांडीवधन्वानं कश्च चक्रायुधं युधि ॥ मां चापि विषहेत् कुद्वं कश्च भीमं दुरासदम् १५ यमौ च दृढधन्वानौ यमकालोपमयुती ॥ विराट्पुण्ड्रपदौ वीरौ यमकालोपमयुती १६ कोजिजीविपुरासादे दृष्टुं प्रचपार्धतम् ॥ पंचैतान् पाण्डवेयांस्तु द्रौपद्याः कीर्तिवर्धनान् १७

तिज्ञानिस्तीर्थं ८ पैतामहमिति न्यायलभ्यत्वं सूचितं ९ । १० विदिता अज्ञातचर्याया मिति शेषः अनुनीताः परिमितः कालः एतैरतिवाहित इति बोधिताः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ यमः शरीरात् प्राणानामुद्धर्ताः कालः आयुः परिच्छेदकर्ता १६ पाण्डवेयान् पाण्डवीद्रौपदीतत्पुत्रान् । पुंयोगलक्षणदीपं तादृशीभ्योऽङ्गितेति १७

॥ ४ ॥

2

चापितसवयथावृत्तःसकारवः ४
१।२।३।४।५।६ वचःसंदेशवाक्यं ७। ८ प्रेषयित्वाकृतमिति शेषः ९ निर्णानाशं । 'निष्ठानिष्पत्तिनाशांतयाश्चानिर्वहणेषुच' इति विश्वः १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६
१७। १८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ वैद्याः विद्यावंतः कृतबुद्धयः सिद्धांतज्ञाः २। ३। ४

५।६।७।८।९।१० एतस्मिन्नंतरे शत्रुपुमित्रानामेकीरणेव्यापृतेष्वित्यर्थः ११ लंबमानेविलंबकुर्वाणे १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्व

पांडवश्चयथावृत्तःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ धृतराष्ट्रस्यविदितेवांचेताःपांडवाःपरैः ५ विदुरेणानुनीतोऽपिपुत्रमेवानुवर्तते ॥ शकुनिर्बुद्धिपूर्वोहेकुंतोपुत्रंसमाह
यत् ६ अनक्षत्रमताक्षःसन्क्षत्रवृत्तेस्थितंशुचिम् ॥ तेतथावंचयित्वातुधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ७ नकस्यांचिदवस्थाराराज्यंदास्यांतिवैस्वयम् ॥ भवांस्तुधर्म
संयुक्तंधृतराष्ट्रंब्रुवन्वचः ८ मनांसितस्ययोधानांध्रुवमावर्तयिष्यति ॥ विदुरश्चापितद्वाक्यंसाधयिष्यतितावकम् ९ भीष्मद्रोणकृपादीनांभेदंसंजनयिष्यति ॥
अमात्येषुचभिन्नेषुयोधेषुविमुखेषुच १० पुनरेकत्रकरणंतेषांकर्मभविष्यति ॥ एतस्मिन्नंतरेपार्थाःसुखमेकाग्रबुद्धयः ११ सेनाकर्मकरिष्यंतिद्रव्याणांचैवसंच
यम् ॥ विद्यमानेषुचस्वेषुलंबमानेतथात्वायि १२ नतथातेकरिष्यंतिसेनाकर्मनसंशयः ॥ एतत्प्रयोजनंचात्रप्राधान्येनोपलभ्यते १३ संगत्याधृतराष्ट्रश्चकुर्याद्ध
र्म्यवचस्तव ॥ सभवान्धर्मयुक्तश्चधर्म्यतेषुसमाचरन् १४ कृपालुषुपरिक्रेशान्पांडवीयान्प्रकीर्तयन् ॥ वृद्धेषुकुलधर्मंचब्रुवन्पूर्वरनुष्ठितम् १५ विभेत्स्यतिमनां
स्येषामितिमेनात्रसंशयः ॥ नचतेभ्योभयंतेऽस्तिब्राह्मणोह्यसिवेदवित् १६ दूतकर्मणियुक्तश्चस्थविरश्चविशेषतः ॥ सभवान्पुण्ययोगेनमुहुर्तेनजयेनच ॥ कौरवे
यान्प्रयात्वाशुकौतेयस्यार्थसिद्धये १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाऽनुशिष्टःप्रययौद्रुपदेनमहात्मना ॥ पुरोधावृत्तसंपन्नोनगरंनागसाह्वयम् १८ शिष्यैःपरि
वृतोविद्वाननीतिशास्त्रार्थकोविदः ॥ पांडवानांहितार्थायकौरवान्प्रतिजग्मिवान् १९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिपुरोहितयानेषष्ठो
ऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पुरोहितंतेप्रस्थाप्यनगरंनागसाह्वयम् ॥ दूतान्प्रस्थापयामासुःपार्थिवेभ्यस्ततस्ततः १ प्रस्थाप्यदूतानन्यत्र
द्वारकांपुरुषर्षभः ॥ स्वयंजगामकौरव्यःकुंतीपुत्रोघनंजयः २ गतेद्वारवर्तीकृष्णबलदेवेचमाधवे ॥ सहवृष्ण्यंधकैःसर्वैर्भोजैश्चशतशस्तदा ३ सर्वमागमयामासपां
डवानांविचेष्टितम् ॥ धृतराष्ट्रात्मजोराजायुद्धैःप्रणिहितैश्चरैः ४ सश्रुत्वामाधवंयांतंसदश्चैरनिलोपमैः ॥ बलेननातिमहताद्वारकामभ्ययात्सुरीम् ५ तमेवादि
वसंचापिकौतेयःपांडुनंदनः ॥ आनर्तनगरीरम्यांजगामाशुघनंजयः ६ तौयात्वापुरुषव्याघ्रौद्वारकांकुरुनंदनौ ॥ सुप्तंददृशतुःकृष्णंशयानंचाभिजग्मतु ७
ततःशयानेगोविंदेप्रविवेशसुयोधनः ॥ उच्छीर्षतश्चकृष्णस्यनिषसादवरासने ८ ततःकिरीटीतस्यानुप्रविशेमहामनाः ॥ पश्चाच्चैवसकृष्णस्यप्रहोऽतिष्ठत्कृतां
जलिः ९ प्रतिबुद्धःसवाष्णेयोददर्शाग्रेकिरीटिनम् ॥ सतयोःस्वागतंकृत्वायथावत्प्रतिपूज्यतौ १० तदागमनजहेतुंप्रच्छमधुसूदनः ॥ ततोदुर्योधनःकृष्णमु
वाचप्रहसन्निव ११ विग्रहेऽस्मिन्भवान्साह्यंममदातुमिहार्हति ॥ समंभिभवतःसख्यंममचैवार्जुनेऽपिच १२

णिनीलकंठीयेभारतमावदीपे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ १।२।३ आगमयामास ज्ञातवान् ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२

१३।१४।१५।१६ प्रवारणंऽप्यसिद्धप्रदानं । 'काम्यदानंप्रवारणम्'इतिविश्वः । पूर्वमर्हः त्वतःकनिष्ठत्वादित्यर्थः १७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

तथासंबंधकंतुल्यमस्माकंत्वायिमाधव ॥ अहंचाभिगतःपूर्वत्वामद्यमधुसूदन १३ पूर्वचाभिगतंसंतोभजंतेपूर्वसारिणः ॥ त्वंचश्रेष्ठतमोलोकेसतामद्यजनार्दन
१४ सततंसंमतश्चैवसदृत्तमनुपालय ॥ कृष्णउवाच ॥ भवानभिगतःपूर्वमत्रमेनास्ति संशयः ॥ दृष्टस्तुप्रथमंराज नमयापार्थोघनंजयः १५ तवपूर्वाभिगमना
त्पूर्वचाप्यस्यदर्शनात् ॥ साहाय्यमुभयोरेवकरिष्यामिसुयोधन १६ प्रवारणंतुवालानांपूर्वकार्यमिति श्रुतिः ॥ तस्मात्प्रवारणंपूर्वमर्हःपार्थोघनंजयः १७ मत्सं
हननतुल्यानांगोपानामर्बुदंमहत् ॥ नारायणाइतिख्याताःसर्वसंग्रामयोधिनः १८ तेवायुधिदुराधर्षाभवंत्वेकस्यसैनिकाः ॥ अयुध्यमानःसंग्रामेन्यस्तशस्त्रोऽ
हमेकतः १९ आभ्यामन्यतरंपार्थयत्तेहृद्यतरंमतम् ॥ तदृणीतांभवानग्रेप्रवार्यस्त्वंहिधर्मतः २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुकृष्णेनकुंतीपुत्रोघनंजयः
अयुध्यमानंसंग्रामेवरयामासकेशवम् २१ नारायणममित्रघ्नंकामाज्जातमजंनृपु ॥ सर्वक्षत्रस्यपुरतोदेवदानवयोरपि २२ दुर्योधनस्तुतत्सैन्यंसर्वमावरयतदा ॥
सहस्राणांसहस्रंतुयोधानांप्राप्यभारत २३ कृष्णंचापहतंज्ञात्वासंप्रापपरमांसुदम् ॥ दुर्योधनस्तुतत्सैन्यंसर्वमादायपार्थिवः २४ ततोऽभ्ययाद्भीमबलोरौहिणे
यंमहाबलम् ॥ सर्वचागमनेहेतुंसतस्मैसैन्यवेदयत् ॥ प्रत्युवाचततःशौरिर्द्धार्तराष्ट्रमिदंवचः २५ ॥ बलदेवउवाच ॥ विदितंतेनरव्याघ्रसर्वभवितुमर्हति ॥
यन्मयोक्तंविराटस्यपुरवैवाहिकेतदा २६ निगृह्योक्तोहृषिकेशस्त्वदर्थंकुरुनंदन ॥ मयासंबंधकंतुल्यमिति राजन्पुनःपुनः २७ नचतद्वाक्यमुक्तंवैकेशंप्रत्य
पद्यत ॥ नचाहमुत्सहेकृष्णांविनास्थातुमापिक्षणम् २८ नाहंसहायःपार्थस्यनापिदुर्योधनस्यवै ॥ इतिमेनिश्चिताबुद्धिर्वासुदेवमवेक्ष्यह २९ जातोऽसिभारतेवंशे
सर्वपार्थिवपूजिते ॥ गच्छयुध्यस्वधर्मेणक्षेत्रेणपुरुषर्षभ ३० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येवमुक्तस्तुतदापरिष्वज्यहलायुधम् ॥ कृष्णंचापहतंज्ञात्वायुद्धान्मे
नेजितंजयम् ३१ सोऽभ्ययात्कृतवर्माणधृतराष्ट्रसुतो नृपः ॥ कृतवर्माददौतस्यसेनामक्षौहिणीतदा ३२ सतेनसर्वसैन्येनभमिनेकुरुनंदनः ॥ वृतःपरिययौह
ष्टःसुहृदःसंप्रहर्षयन् ३३ ततःपीतांबरधरोजगत्स्रष्टाजनार्दनः ॥ गतेदुर्योधनेकृष्णःकिरीटिनमथाब्रवीत् ३४ अयुध्यमानःकांडुद्धिमास्थायाहंवृतस्त्वया ॥
॥ अर्जुनउवाच ॥ भवानसमर्थस्तान्सर्वान्निहतुंनात्रसंशयः ॥ निहतुमहमप्येकःसमर्थःपुरुषर्षभ ३५ भवांस्तुकीर्तिमाँलोकेतद्यशस्त्वांगमिष्यति ॥ यशसां
चाहमप्यर्थीतस्मादसिमयावृतः ३६ सारथ्यंतुत्वयाकार्यमितिमेमानसंसदा ॥ चिररात्रेप्सितंकामंतद्भवान्कर्तुमर्हति ३७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ उपपन्नमिदं
पार्थयत्स्पृद्धसिमयासह ॥ सारथ्यंतेकरिष्यामिकामःसंपद्यतांतव ३८

अपहतंरिक्तंरुतम् २४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८

१९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ शल्यइति १ । २ । ३ । ४ । ५ येनयत्रदेशे तत्रययौ ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंप्रमुदितःपार्थःकृष्णेनसहितस्तदा ॥ वृतोदाशार्हप्रवरैःपुनरायायुधिष्ठिरम् ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणि
कृष्णसारथ्यस्वीकारेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शल्यःश्रुत्वातुदूतानांसैन्येनमहतावृतः ॥ अभ्ययात्पांडवानराजनसहपुत्रै
र्महारथैः १ तस्यसेनानिवेशोऽभूदध्यर्द्धमिवयोजनम् ॥ तथाद्विविपुलांसेनाविभर्तिसनरर्षभः २ अक्षौहिणीपतीराजनमहावीर्यपराक्रमः ॥ विचित्रकवचाःशू
राविचित्रध्वजकार्मुकाः ३ विचित्राभरणाःसर्वेविचित्ररथवाहनाः ॥ विचित्रस्रग्धराःसर्वेविचित्रांबरभूषणाः ४ स्वदेशेषाभरणावीराःशतसहस्रशः ॥ तस्यसे
नाप्रणेतारोवभूवुःक्षत्रियर्षभाः ५ व्यथयन्निवभूतानिकंपयन्निवमेदिनीम् ॥ शनैर्विश्रामयन्सेनांसययौयेनपांडवः ६ ततोदुर्योधनःश्रुत्वामहात्मानंमहारथम् ॥
उपायांतमभिद्रुत्यस्वयमानर्चभारत ७ कारयामासपूजार्थंतस्यदुर्योधनःसभाः ॥ रमणीयेषुदेशेषुरत्नचित्राःस्वलंकृताः ८ शिल्पिभिर्विविधैश्चैवक्रोडास्तत्रप्रयो
जिताः ॥ तत्रमाल्यानिमांसानिभक्ष्यंपेयंचसत्कृतम् ९ कृपाश्चविविधाकारामनोहर्षविवर्धनाः ॥ वाप्यश्चविविधाकाराऔदकानिगृहाणिच १० सताःसभाः
समासाद्यपूज्यमानोयथाऽमरः ॥ दुर्योधनस्यसचिवैर्देशेदेशेसमंततः ११ आजगामसभामन्यादेवावसथवर्चसम् ॥ सतत्रविषयैर्युक्तैःकल्याणैरतिमानुवैः १२
मेनेऽभ्यधिकमात्मानमवमेनेपुरंदरम् ॥ पप्रच्छसततःप्रेष्यान्प्रहृष्टःक्षत्रियर्षभः १३ युधिष्ठिरस्यपुरुषाःकेऽत्रचकुःसभाइमाः ॥ आनीयंतांसभाकाराःप्र
देयार्हाहिमेमताः १४ प्रसादमेपांदास्यामिकुंतीपुत्रोऽनुमन्यताम् ॥ दुर्योधनायतत्सर्वकथयंतिस्मविस्मिताः १५ संप्रहृष्टोयदाशल्योदिदित्सुरपिजीवितम् ॥
गूढोदुर्योधनस्तत्रदर्शयामासमातुलम् १६ तं दृष्ट्वा मद्राजश्चज्ञात्वायत्नंचतस्यतम् ॥ परिष्वज्याब्रवीत्प्रीतइष्टोऽर्थोगृह्यतामिति १७ ॥ दुर्योधनउवाच ॥
सत्यवाग्भवकल्याणवरोवैममदीयताम् ॥ सर्वसेनाप्रणेतवैभवान्भवितुमर्हति १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृतमित्यब्रवीच्छल्यःकिमन्यक्रियतामिति ॥ कृत
मित्येवगांधारिःप्रत्युवाचपुनःपुनः १९ ॥ शल्यउवाच ॥ गच्छदुर्योधनपुरंस्वकमेवनरर्षभ ॥ अहंगमिष्येद्रुष्ट्वैयुधिष्ठिरमरिंदमम् २० दृष्ट्वायुधिष्ठिरंराजन्
क्षिप्रमेष्येनराधिप ॥ अवश्यंचापिद्रष्टव्यःपांडवःपुरुषर्षभः २१ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ क्षिप्रमागम्यताराजन्पांडवंवीक्ष्यपार्थिव ॥ त्वय्यधीनाःस्मराजेंद्रवरदा
नंस्मरस्वनः २२ ॥ शल्यउवाच ॥ क्षिप्रमेष्यामिभद्रंतेगच्छस्वस्वपुरंनृप ॥ परिष्वज्यतथाऽन्योन्यंशल्यदुर्योधनावुभौ २३ सतथाशल्यमामंयपुनराया
त्स्वकंपुरम् ॥ शल्योजगामकौंतेयानारुढ्यातुंकर्मतस्यतत् २४ उपप्लव्यंसगत्वातुस्कंधावारंप्रविश्यच ॥ पांडवानथतान्सर्वानशल्यस्तत्रदर्शह २५

दिदित्सुःदददानेऽस्यरूपं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ गच्छस्वप्राप्तुहि स्वपुरंस्वराज्यं २३ । २४ उपप्लव्यंविराटनगरस्यप्रदेशविशेषं स्कंधावारंसेनानिवेशस्थानं २५

२६ । २७ कृष्णाविति भीमोऽपिकृष्णएवासीदितिगम्यते हृष्टावितिपाठःसुगमः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ 'तत्रंप्रधानेसिद्धांते'इत्यमरः ३३ । ३४ । ३५ वदान्यःमंजुलवाक् । 'वदान्यो
समेत्यचमहाबाहुःशल्यःपांडुसुतैस्तदा ॥ पाद्यमध्यंचगांचैवप्रत्यगृह्णाद्यथाविधि २६ ततःकुशलपूर्वहिमद्राजोऽरिसूदनः ॥ प्रीत्यापरमयायुक्तःसमाश्लिष्य
युधिष्ठिरम् २७ तथाभीमार्जुनौकृष्णौस्वस्त्रौयौचयमावुभौ ॥ आसनेचोपविष्टस्तुशल्यःपार्थमुवाचह २८ कुशलंराजशार्दूलकच्चितेकुरुनंदन ॥ अरण्यवासा
दिष्ट्याऽसिविमुक्तोजयतांवर २९ सुदुष्करंकुतंराजन्निर्जनेवसतात्वया ॥ भ्रातृभिःसहराजेंद्रकृष्णयाचानयासह ३० अज्ञातवासंधोरंचवसतादुष्करंकृतम् ॥
दुःखमेवकुतःसौख्यंभ्रष्टराज्यस्यभारत ३१ दुःखस्यैतस्यमहतोघातार्तराष्ट्रकृतस्यवै ॥ अवाप्स्यसिसुखंराजन्हत्वाशत्रून्परंतप ३२ विदितंतेमहाराजलोकतं
त्रंनराधिप ॥ तस्माल्लोभकृतंकिंचित्तवतातनविद्यते ३३ राजर्षीणांपुराणानांमार्गमान्विच्छभारत ॥ दानेतपासित्येचभवतातयुधिष्ठिर ३४ क्षमादमश्चस
त्यंचअहिंसाचयुधिष्ठिर ॥ अहुतश्चपुनलोकस्त्वयिराजन्प्रतिष्ठितः ३५ मृदुर्वदान्योब्रह्मण्योदाताधर्मपरायणः ॥ धर्मास्तेविदिताराजन्बहवोलोकसाक्षिकाः
३६ सर्वजगदिदंतातविदितंतेपरंतप ॥ दिष्ट्याकृच्छ्रमिदंराजन्पारितंभरतर्षभ ३७ दिष्ट्यापश्यामिराजेंद्रधर्मात्मानंसहानुगम् ॥ निस्तर्णिदुष्करंराजंस्त्वां
धर्मनिचयंप्रभो ३८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोऽस्याकथयद्राजादुर्योधनसमागमम् ॥ तच्चशुश्रूषितंसर्ववरदानंचभारत ३९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सुकृ
तंतेकृतंराजन्प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ दुर्योधनस्ययद्वीरत्वयावाचाप्रतिश्रुतम् ४० एकंविच्छामिभद्रंतेक्रियमाणंमहीपते ॥ राजन्नकर्तव्यमपिकर्तुमर्हसिस
त्तम ४१ ममत्ववेक्षयावीरशृणुविज्ञापयामिते ॥ भवानिहमहाराजवासुदेवसमोयुधि ४२ कर्णार्जुनाभ्यांसंप्राप्तैर्द्वैरथराजसतम ॥ कर्णस्यभवताकार्यंसारथ्यं
नात्रसंशयः ४३ तत्रपाल्योऽर्जुनोराजन्यदिमत्प्रियमिच्छसि ॥ तेजोवधश्चतेकार्यःसौतेरस्मज्जयावहः ४४ अकर्तव्यमपिह्येतत्कर्तुमर्हसिमातुल ॥ शल्यउ
वाच ॥ शृणुपांडवभद्रंतेयद्ब्रवीषिमहात्मनः ॥ तेजोवधनिमित्तमांसूतपुत्रस्यसंगमे ४५ अहंतस्यभविष्यामिसंग्रामेसारथिर्ध्रुवम् ॥ वासुदेवेनहिसमंनित्यमांस
हिमन्यते ४६ तस्याहंकुरुशार्दूलप्रतीपमाहेतंवचः ॥ ध्रुवंसंकथयिष्यामियोढुकामस्यसंयुगे ४७ यथासहृददर्पश्चहृततेजाश्चपांडव ॥ भविष्यतिसुखंहंतुंम
त्यमेतद्ब्रवीमि ४८ एवमेतत्करिष्यामियथातातत्वमात्थमाम् ॥ यच्चान्यदपिशिक्ष्यामितत्करिष्यामिप्रेमियम् ४९ यच्चदुःखंत्वयाप्राप्तंयूतेवैकृष्णयासह ॥
परुषाणिचवाक्यानिमूतपुत्रकृतानिवै ५० जटासुरात्परिकेशःकीचकाच्चमहायुते ॥ द्रौपद्याऽधिगतंसर्वदमयंत्यायथाऽशुभम् ५१ सर्वदुःखनिदंवीरसुखोद
कंभविष्यति ॥ नात्रमन्युस्त्वयाकार्योविधिर्विलवतरः ५२

वत्सुवागपि'इत्यमरः ३६ पारितंनिस्तीर्णं ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ मन्युर्देन्यं ५२

५३ । ५४ ॥ इतिउद्योगप० नीलकंठीये भारतमा० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० हावाः शृंगारचेष्टाः
 दुःखानिहिमहात्मनः प्रावृत्तियुधिष्ठिर ॥ देवैरपिहिदुःखानिप्राप्तानिजगतीपते ५३ इंद्रेण श्रूयतेराजसभायेंमहात्मना ॥ अनुभूतंमहदुःखं देवराजेन
 भारत ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि शल्यवाक्ये अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथमिंद्रेण राजेन्द्रसभायें
 महात्मना ॥ दुःखं प्राप्तं परंधोरमेतदिच्छामिवेदितुम् १ ॥ शल्य उवाच ॥ शृणुराजन्पुरावृत्तमितिहासं पुरातनम् ॥ सभायेंण यथा प्राप्तं दुःखमिंद्रेण भारत २
 त्वष्टाप्रजापतिर्ह्यासीद्देवश्रेष्ठो महातपाः ॥ सपुत्रं वै त्रिशिरसमिंद्रो हाक्किलासृजत् ३ ऐंद्रं सप्रार्थयत्स्थानं विश्वरूपो महाद्युतिः ॥ तैस्त्रिभिर्वदनैर्घोरैः सूर्ये दुज्ज
 लनोपमैः ४ वेदानेकेन सोऽधीते सुरामेकेन चापिवत् ॥ एकेन च दिशः सर्वाः पिवन्निव निरीक्षते ५ सतपस्वी मृदुर्दातो धर्मे तपासि चोद्यतः ॥ तपस्तस्य महती वंसु
 दुश्चरमरिंदम ६ तस्य हृद्वातपोवीर्यं सत्यं चामिततेजसः ॥ विषादमगमच्छक्र इंद्रोऽयं मा भवेदिति ७ कथं सज्जं च भोगेषु न च तप्येन्महतपः ॥ विवर्धमानस्त्रिशि
 राः सर्वं हि भुवनं ग्रसेत् ८ इति संचिंत्य बहुधा बुद्धिमान् भरतर्षभ ॥ आज्ञापयत्सोऽप्सरसस्त्वष्ट्रपुत्रप्रलोभने ९ यथा ससर्ज त्रिशिराः कामभोगेषु वैभृशम् ॥ क्षिप्रं कु
 रुत गच्छ ध्वं प्रलोभयत माचिरम् १० शृंगारवेषाः सुश्रोण्यो हारैर्युक्ता मनोहरैः ॥ हावभावसमायुक्ताः सर्वाः सौंदर्यशोभिताः ११ प्रलोभयत भद्रं वः शमय ध्वं भयं
 मम ॥ अस्वस्थं ह्यात्मनाऽऽत्मानं लक्षयामिव रांगनाः ॥ भयंतन्मे महाघोरं क्षिप्रं नाशय तावलाः १२ ॥ अप्सरस ऊचुः ॥ ॥ तथा यत्नं करिष्यामः शक्र तस्य प्रलो
 भने ॥ यथानावाप्स्यसि भयंतस्माद्वलनिषूदन १३ निर्दहन्निव चक्षुर्भ्यां योऽसावास्ते तपोनिधिः ॥ तं प्रलोभयितुं देव गच्छामः साहिता वयम् १४ यतिष्यामो व
 शे कर्तुं व्यपनेतुं च ते भयम् ॥ शल्य उवाच ॥ इंद्रेण तास्वनुज्ञाता जग्मुस्त्रिशिरसोऽतिकम् ॥ तत्र ता विविधैर्भावैर्लोभयंत्यो वरांगनाः १५ नित्यं संदर्शयामासु
 स्तथैवांगेषु सौष्ठवम् ॥ नाभ्यगच्छत्प्रहर्षताः सपश्यन् सुमहातपाः १६ इन्द्रियाणि वशं कृत्वा पूर्वसागरसन्निभः ॥ तास्तु यत्नं परं कृत्वा पुनः शक्रमुपस्थिताः १७ क
 तां जलिपुटाः सर्वा देवराजमथाब्रुवन् ॥ न स शक्यः सुदुर्घोषैर्याच्चा लयितुं प्रभो १८ यत्ते कार्यं महाभाग क्रियतां तदनंतरम् ॥ संपूज्याप्सरसः शक्रो विसृज्य च महा
 मतिः १९ चिंतयामास तस्यैव वधोपायं युधिष्ठिर ॥ स तूष्णीं चिंतयन् घोरं देवराजः प्रतापवान् २० विनिश्चितमतिर्धीमान् वधे त्रिशिरसोऽभवत् ॥ वज्रमस्याक्षि
 पाम्य द्यसि प्रनभविष्यति २१ शत्रुः प्रवृद्धो नोपेक्ष्यो दुर्बलोऽपि वलीयसा ॥ शास्त्रबुद्ध्या विनिश्चित्य कृत्वा बुद्धिबधे दृढाम् २२ अथ वैश्वानरनिमंघोररूपं भयाव
 हम् ॥ मुमोच वज्रं संकुद्धः शक्रास्त्रिशिरसं प्रति २३ स पपात हतस्तेन वज्रेण दृढमाहतः ॥ पर्वतस्यैव शिखरं प्रणुन्नं मेदिनीतले २४ तं तु वज्रहतं दृष्ट्वा शयानमचलोप
 मम् ॥ न शर्मले भेदे वै द्रोदीपितस्तस्य तेजसा २५ हतोऽपि दीप्ततेजाः स जीवन्निव हि दृश्यते ॥ घातितस्य शिरां स्याज्जीवन्ती वाहुतानि वै २६
 भावाः चित्तविकाराः हर्षादयस्तेरुक्ताः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ सौष्ठवं सौंदर्यं प्रहर्षलब्धभोगोऽस्मीति तोषं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

वर्षाः कितक्षा २७ । २८ । २९ नभविष्याति नक्ष्याति ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

ततोऽतिभीतगात्रस्तु शक्रास्ते विचारयन् ॥ अथाजगाम परशुं स्कंधेनादाय वर्धकिः २७ तदरण्यं महाराजयत्रास्तेऽसौ निपातितः ॥ समीतस्तत्र तक्षाणं घट
 मानं शचीपातिः २८ अपश्यदब्रवीच्चैनं सत्वरं पाकशासनः ॥ क्षिप्रं छिधि शिरां स्यस्य कुरुष्व वचनं मम २९ ॥ तक्षोवाच ॥ महास्कंधो भृशं ह्येष परशुर्नभविष्य
 ति ॥ कर्तुं चाहं न शक्यामि कर्मसद्भिर्विगर्हितम् ३० ॥ इंद्र उवाच ॥ मा भैस्त्वं शीघ्रमेतद्वै कुरुष्व वचनं मम ॥ मत्प्रसादाद्वितेशं वज्रकल्पं भविष्यति ३१ ॥ त
 क्षोवाच ॥ कंभवंतमहं विद्यां घोरकर्मणमद्य वै ॥ एतदिच्छाम्य हं श्रोतुं तत्त्वेन कथयस्व मे ३२ ॥ इंद्र उवाच ॥ अहमिंद्रो देवराजस्तक्षन्विदितमस्तुते ॥ कुरु
 ष्वैतद्यथोक्तं मे तक्षन्माऽत्र विचारय ३३ ॥ तक्षोवाच ॥ कूरेण नापत्रपसे कथं शक्रे हकर्मणा ॥ ऋषिपुत्रमिमं हत्वा ब्रह्महत्याभयं न ते ३४ ॥ शक्र उवाच ॥ पश्चा
 द्धर्मं चरिष्यामि पावनार्थं सुदुश्चरम् ॥ शत्रुरेष महावीर्यो वज्रेण निहतो मया ३५ अद्यापि चाहमुद्विग्नस्तक्षत्रस्मादिभेमिवै ॥ क्षिप्रं छिधि शिरां सित्वं करिष्येऽनुग्रहं
 तव ३६ शिरः पशोस्ते दास्यंति भागं यज्ञेषु मानवाः ॥ एष तेऽनुग्रहस्तक्षत्रक्षिप्रं कुरु मम प्रियम् ३७ ॥ शल्य उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु तक्षा समहं द्रवचनातदा ॥
 शिरां स्यथ त्रिशिरसः कुठारेणाच्छिनत्तदा ३८ निकृतेषु तस्तेषु निष्क्रामन्नं डजास्त्वथ ॥ कर्पिजलास्तितिराश्च कलर्विकाश्च सर्वशः ३९ येन वेदानधीते स्मपि
 वते सोममेव च ॥ तस्मादक्रादिनिश्चरुः क्षिप्रं तस्य कर्पिजलाः ४० येन सर्वादिशोराजन्निव निरीक्षते ॥ तस्मादक्रादिनिश्चरुस्तितिरास्तस्य पांडव ४१
 यत्सुरापंतु तस्यासीदक्रं त्रिशिरसस्तदा ॥ कलर्विकाः समुत्पेतुः श्येनाश्च भरतर्षभ ४२ ततस्तेषु निकृतेषु विज्वरो मधवानथ ॥ जगामात्रे दिवं हृष्टस्तक्षाऽपि स्व
 गृहान्ययौ ४३ मेने कृतार्थमात्मानं हत्वा शत्रुं सुरारिहा ॥ त्वष्टाप्रजापतिः श्रुत्वा शक्रेणाथ हतं सुतम् ४४ क्रोधसंरक्तनयन इदं वचनमब्रवीत् ॥ त्वष्टावाच ॥ तप्प्र
 मानं तपो नित्यं क्षांतं दातुं जितेन्द्रियम् ॥ विनाऽपराधेन यतः पुत्रं हिंसितवान् मम ४५ तस्माच्छक्रविनाशाय त्वत्पुत्रमुत्पादयाम्यहम् ॥ लोकाः पश्यंतु मे वीर्यं तपसश्च बलं
 महत् ४६ सच पश्यतु देवेंद्रो दुरात्मा पापचेतनः ॥ उपस्पृश्य ततः कुद्वस्तपस्वी सुमहायशाः ४७ अग्नौ हुत्वा समुत्पाद्य घोरं वृत्रमुवाच ह ॥ इंद्र शत्रो विवर्धस्व
 प्रभावात्तपसो मम ४८ सोऽवर्द्धत दिवं स्तब्ध्वासूर्यवैश्वानरोपमः ॥ किंकरोमीति चोवाच कालसूर्य इवोदितः ४९ शक्रं जहीति चाप्युक्तो जगाम त्रिदिवंततः ॥
 ततो युद्धं समभवद् वृत्रवासवयोर्महत् ५० संकुद्वयोर्महाघोरं प्रसक्तं कुरुसत्तम ॥ ततो जग्राह देवेंद्रं वृत्रो वीरः शतक्रतुम् ५१ अपावृत्त्या क्षिपद्वक्रं शक्रं कोपसमन्वितः ॥
 ग्रस्ते वृत्रेण शक्रे तु संभ्रांतास्त्रिदिवेश्वराः ५२ अमृजं स्ते महासत्वा जृम्भिकां वृत्रनाशिनीम् ॥ विजृम्भमाणस्य ततो वृत्रस्यास्यादपावृतात् ५३

४९ । ४९ उपस्पृश्य आचम्य ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ अपावृत्त्यमुत्सं प्रसार्य ५२ । ५३

स्वान्यंगान्यभिसंक्षिप्यनिष्कांतोबलनाशनः ॥ ततःप्रभृति लोकस्यजुंभिकाप्राणसंश्रिता ५४ जहृषुश्चसुराःसर्वेशक्रंदद्वावेनिःसृतम् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धं वृत्रवा
सवयोःपुनः ५५ संरब्धयोस्तदाघोरं सुचिरं भरतर्षभ ॥ यदाव्यवर्धतरणेवृत्रोबलसमान्वितः ५६ त्वष्टुस्तेजोबलाविद्धस्तदाशक्रोन्यवर्तत ॥ निवृत्तेचतदा
देवाविषादमगमन्परम् ५७ समेत्यसहशक्रेणत्वष्टुस्तेजोवमोहिताः ॥ अमंत्रयंततेसर्वेमुनिभिःसहभारत ५८ किंकार्यमिति वैराजत्रविचिंत्यभयमोहिताः ॥
जग्मुःसर्वेमहात्मानं मनोभिर्विष्णुमव्ययम् ॥ उपविष्टामंदराग्रेसर्वेवृत्रवधेप्सवः ५९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिइन्द्रविजयेनवमोऽध्यायः
॥ ९ ॥ इन्द्रउवाच ॥ सर्वव्याप्तमिदं देवावृत्रेणजगदव्ययम् ॥ नह्यस्यसदृशं किंचित्प्रतिघाताययद्भवेत् १ समर्थोह्यभवंपूर्वमसमर्थोऽस्मि संप्रतम् ॥ कथंनु
कार्यंभद्रं वोदुर्ध्वःसहिमेमतः २ तेजस्वी चमहात्माचयुद्धेचामितविक्रमः ॥ ग्रसेत्रिभुवनं सर्वं सदेवासुरमानुषम् ३ तस्माद्दिनिश्रयमिमं शृणुध्वं त्रिदिवौकसः ॥
विष्णोःक्षयमुपागम्यसमेत्यचमहात्मना ४ तेनसंमंज्यवेत्स्यामोवधोपायंदुरात्मनः ॥ शल्यउवाच ॥ एवमुक्तेमधवतादेवाःसर्पिगणास्तदा ॥ शरण्यंशरणंदेवं
जग्मुर्विष्णुमहाबलम् ५ ऊचुश्चसर्वेदेवेशंविष्णुंवृत्रभयादिताः ॥ त्रयोलोकास्त्वयाक्रांतास्त्रिभिर्विक्रमणैःपुरा ६ अमृतंचाहृतंविष्णोदैत्याश्चनिहतारणे ॥ बलिं
बध्यामहादैत्यंशक्रोदेवाधिपःकृतः ७ त्वंप्रभुःसर्वदेवानांत्वयासर्वमिदंततम् ॥ त्वंहिदेवोमहादेवसर्वलोकनमस्कृतः ८ गतिर्भवत्वंदेवानांसिंद्वाणाममरो
त्तम ॥ जगद्व्याप्तमिदं सर्वं वृत्रेणासुरसूदन ९ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ अवश्यं करणीयमेभवतांहितमुत्तमम् ॥ तस्मादुपायंवक्ष्यामियथाऽसौ न भविष्यति
१० गच्छध्वंसं सर्पिगंधर्वायत्रासौ विश्वरूपधृक् ॥ सामतस्यप्रयुजध्वंततएनंविजेष्यथ ११ भविष्यतिजयोदेवाःशक्रस्यममतेजसा ॥ अदृश्यश्चप्रवे
क्ष्यामिवज्रेह्यस्यायुधोत्तमे १२ गच्छध्वमृषिभिःसार्द्धं गंधर्वैश्चसुरोत्तमाः ॥ वृत्रस्यसहशक्रेणसंधिंकुरुतमाचिरम् १३ ॥ ॥ शल्यउवाच ॥ ॥ एवमुक्तेतु
देवेनऋषयस्त्रिदशास्तथा ॥ ययुःसमेत्यसहिताःशक्रं कृत्वापुरःसरम् १४ समीपमेत्यचयदासर्वएवमहोजसः ॥ तंतेजसाप्रज्वलितंप्रतपंतंदिशोदश १५ ग्रसंतमि
वलोकांस्त्रीनसूर्यांचंद्रमसौयथा ॥ ददृशुस्तेततोवृत्रंशक्रेणसहदेवताः १६ ऋषयोऽथततोऽभ्येत्यवृत्रमूचुःप्रियंवचः ॥ व्याप्तंजगदिदंसर्वंतेजसातवदुर्जय १७
नचशक्रोपिनिर्जेतुंवासंबलिनांवर ॥ युध्यतोश्चापिवांकालोव्यतीतःसुमहानिह १८ पीड्यंतेचप्रजाःसर्वाःसदेवासुरमानुषाः ॥ सख्यंभवतुतेवृत्रशक्रेणसहनित्य
दा १९ अवाप्स्यसिसुखं त्वंचशक्रलोकांश्चशाश्वतान् ॥ ऋषिवाक्यंनिशम्याथवृत्रःसतुमहाबलः २०

निलयापचयौक्षयौ इत्यमरः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

उवाचतानृषीन्सर्वान्प्रणम्यशिरसाऽसुरः ॥ सर्वेयूयंमहाभागगंधर्वाश्चैवसर्वशः २१ यदूथतच्छतंसर्वममापिशृणुतानघाः ॥ संधिःकथं वै भविताममशक्रस्यचो
भयोः ॥ तेजसोर्हिद्वयोर्देवाःसख्यं वै भविताकथम् २२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ सकृत्सतांसंगतांलिप्सितव्यंततःपरंभविताभव्यमेव ॥ नातिक्रामेत्सत्पुरुषेणसंगतंत
स्मात्सतांसंगतांलिप्सितव्यम् २३ दृढंसतांसंगतंचापिनित्यंब्रूयाच्चार्थं ह्यर्थकच्छ्रेषुधीरः ॥ महार्थवत्सत्पुरुषेणसंगतंतस्मात्संतंनजिघांसेतधोरः २४ इन्द्रःस
तांसंमतश्चनिवासश्चमहात्मनाम् ॥ सत्यवादीह्यनिंद्यश्चधर्मवित्सूक्ष्मनिश्चयः २५ तेनतेसहशक्रेणसंधिर्भवतुनित्यदा ॥ एवंविश्वासमागच्छमातेभूदुद्धिरन्यथा
२६ ॥ शल्यउवाच ॥ महर्षिवचनं श्रुत्वातानुवाचमहायुतिः ॥ अवश्यं भगवंतो मे माननीयास्तपस्विनः २७ ब्रवीमियदहं देवास्तत्सर्वं क्रियते यदि ॥ ततःसर्व
करिष्यामियदूचुर्मां द्विजर्षभाः २८ नशुष्केणनचार्द्रेणनाश्मनानचदारुणा ॥ नशस्त्रेणनचास्त्रेणनदिवानतथानिशि २९ वध्योभवेयंविप्रेन्द्राःशक्रस्यसहदेवतैः ॥
एवंमेरोचतेसंधिःशक्रेणसहनित्यदा ३० बाढमित्येवऋषयस्तमूचुर्भरतर्षभ ॥ एवंवृत्तेतुसंधानेवृत्रःप्रमुदितोऽभवत् ३१ युक्तःसदाऽभवच्चापिशक्रोहर्षसम
न्वितः ॥ वृत्रस्यवधसंयुक्तानुपायानन्वचितयत् ३२ छिद्रान्वेषीसमुद्दिग्गःसदावसतिदेवराट् ॥ सकदाचित्समुद्रातिसमपश्यन्महासुरम् ३३ संध्याकालउपा
वृत्तेमुहूर्तेचातिदारुणे ॥ ततःसंचिंत्यभगवानवरदानंमहात्मनः ३४ संध्येयंवर्ततेरौद्रानरात्रिर्दिवसनच ॥ वृत्रश्चावश्यवध्योऽयंममसर्वहरोरिपुः ३५ यदिवृत्रं
नहन्म्यद्यवंचयित्वामहासुरम् ॥ महाबलंमहाकार्यंनमेश्रेयोभाविष्यति ३६ एवंसंचितयत्रेशक्रोविष्णुमनुस्मरन् ॥ अथफेनंतदाऽपश्यत्समुद्रेपर्वतोपमम् ॥
३७ नायंशुष्कोनचार्द्रोऽयंचशस्त्रमिदंतथा ॥ एनंक्षेप्स्यामिवृत्रस्यक्षणादेवनशिष्यति ३८ सवज्रमथफेनंतंक्षिप्रंवृत्रेनिमृष्टवान् ॥ प्रविश्यफेनंतंविष्णुर
थवृत्रंव्यनाशयत् ३९ निहतेतुततोवृत्रेदिशोवितिमिराऽभवन् ॥ प्रववौचशिवोवायुःप्रजाश्चजहृषुस्तथा ४० ततोदेवाःसगंधर्वायक्षरक्षोमहोरगाः ॥ ऋषयश्च
महेंद्रंतमस्तुवन्विधिवैःस्तवैः ४१ नमस्कृतःसर्वभूतैःसर्वभूतान्यसांत्वयत् ॥ हत्वाशत्रुं प्रहृष्टात्मावासवःसहदेवतैः ४२ विष्णुं त्रिभुवनश्रेष्ठं पूजयामासधर्मवित् ॥
ततोहतेमहावीर्येवृत्रेदेवभयंकरे ४३ अचृतेनाभिभूतोऽभूच्छक्रःपरमदुर्भनाः ॥ त्रैशीर्षयाऽभिभूतश्चसपूर्वब्रह्महत्याया ४४ सोऽतमाश्रित्यलोकानानष्टसंज्ञोवि
चेतनः ॥ नप्राज्ञायतदेवेंद्रस्वभिभूतःसकल्मषैः ४५ प्रतिच्छन्नोऽवसच्चाप्सुचेष्टमानइवोरगः ॥ ततःप्रनष्टेदेवेंद्रेब्रह्महत्याभयादिंते ४६ भूमिःप्रध्वस्तसंका
शानिर्दृक्षाशुष्ककानना ॥ विच्छिन्नस्रोतसोनद्यःसरांस्यनुदकानिच ४७ संक्षोभश्चापिसत्त्वानामनामृष्टिकृतोऽभवत् ॥ देवाश्चापिभृशं त्रस्तास्तथासर्वमहर्षयः ४८

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

॥ ७ ॥

अराजकंजगत्सर्वमभिभूतमुपद्रवैः ॥ ततोर्भाताऽभवन्देवाःकोनोराजाभवेदिति ४९ दिविदेवर्षयश्चापिदेवराजविनाकृताः ॥ नस्मकश्चनदेवानाराज्येवैकुरुते
मतिम् ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिवृत्रवधेइंद्रविजयोनामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ शल्यउवाच ॥ ऋषयोथावृन्सर्वेदेवाश्चात्रि
दिवेश्वराः ॥ अयंवेनहुषःश्रीमानदेवराज्येऽभिषिच्यताम् १ तेजस्वीचयशस्वीचधार्मिकश्चैवनित्यदा ॥ तेगत्वात्ववृन्सर्वेराजानोभवपार्थिव २ सतानुवाचनहु
षोदेवानृपिगणांस्तथा ॥ पितृभिःसहितानराजन्परीप्सन्हितमात्मनः ३ दुर्बलोऽहंनमेशक्तिर्भवतांपरिपालने ॥ बलवानजायतेराजाबलंशक्रोहिनित्यदा ४
तमवृन्पुनःसर्वेदेवाःऋषिपुरोगमाः ॥ अस्माकंतपसायुक्तःपाहिराज्यंत्रिविष्टपे ५ परस्परभयंघोरमस्माकंहिनसंशयः ॥ अभिषिच्यस्वराजेंद्रभवराजात्रिवि
ष्टपे ६ देवदानवयक्षाणांमृषीणांरक्षसांतथा ॥ पितृगंधर्वभूतानांचक्षुर्विषयवर्तिनाम् ७ तेजआदास्यसेपश्यन्बलवांश्चभविष्यसि ॥ धर्मपुरस्कृत्यसदासर्वलो
काधिपोभव ८ ब्रह्मर्षीश्चापिदेवांश्चगोपायस्त्रिविष्टपे ॥ अभिषिक्तःसराजेंद्रततोराजात्रिविष्टपे ९ धर्मपुरस्कृत्यतदासर्वलोकाधिपोऽभवत् ॥ सुदु
र्लभंवरलब्ध्वाप्राप्यराज्यंत्रिविष्टपे १० धर्मात्मासततंभूत्वाकामात्मासमपद्यत ॥ देवोद्यानेषुसर्वेषुनंदनोपवनेषुच ११ कैलासेहिमवत्पृष्ठेमंदरेष्वेत
पर्वते ॥ सद्येमहेंद्रेमलयेसमुद्रेषुसरित्सुच १२ अप्सरोभिःपरिवृतोदेवकन्यासमावृतः ॥ नहुषोदेवराजोऽथक्रीडन्बहुविधंतदा १३ शृण्वन्नादिव्यावहु
विधाःकथाःश्रुतिमनोहराः ॥ वादित्राणिचसर्वाणिगीतंचमधुरस्वनम् १४ विश्वावसुर्नारदश्चगंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ ऋतवःषट्चदेवेंद्रंमूर्तिमंतउपस्थिताः १५
मारुतःसुरभिर्वातिमनोज्ञःसुखशीतलः ॥ एवंचक्रीडतस्तस्यनहुषस्यदुरात्मनः १६ संप्राप्तादर्शनंदेवीशकस्यमहिषीप्रिया ॥ सतांसंदृश्यदुष्टात्माप्राइसर्वां
सभासदः १७ इंद्रस्यमहिषीदेवीकस्मान्मानोपतिष्ठति ॥ अहमिंद्रोऽस्मिदेवानांलोकानांचतथेश्वरः १८ आगच्छतुशचीमह्यंक्षिप्रमद्यनिवेशनम् ॥ तच्छृ
त्वाधुर्भनादेवीबृहस्पतिमुवाचह १९ रक्षमानहुषाद्रहंस्त्वामस्मिंशरणंगता ॥ सर्वलक्षणसंपन्नाब्रह्मंस्त्वंमांप्रभापसे २० देवराजस्यदयितामत्यंतंसुखभागि
नीम् ॥ अवैधव्येनयुक्तांचाप्येकपर्त्वापतिव्रताम् २१ उक्तवानसिमांपूर्वमृतांतांकुरुवैगिरम् ॥ नोक्तपूर्वचभगवन्वृथातेकिंचिदीश्वर २२ तस्मादेतद्भवेत्स
त्यंत्ययोक्तंद्विजसत्तम ॥ बृहस्पतिरथोवाचशक्राणीभयमोहिताम् २३ यदुक्ताऽसिमयादेविसत्यंतद्रविताभुवम् ॥ द्रक्ष्यसेदेवराजानमिंद्रंशीघ्रमिहागतम् २४
नभेतव्यंचनहुषातसत्यमेतद्ब्रवीमिमे ॥ समानयिष्येशक्रेणनचिराद्भवतीमहम् २५

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ शक्राणीमिंद्राणी आर्षानानुक् २३ । २४ । २५

॥ ७ ॥

२६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ वैधर्म्याणित्वाप्रावधादीनि उपधाःवृत्रसख्यादीनिछलानि ७

अथशुश्रावनहुषःशक्राणीशरणंगताम् ॥ बृहस्पतेरंगिरसश्चक्रोधसन्तपस्तदा २६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिइंद्राणीभयेएकादशो
ऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ शल्यउवाच ॥ कुदंतुनहुषंष्टदेवाःऋषिपुरोगमाः ॥ अवृन्देवराजानंनहुषंघोरदर्शनम् १ देवराजजहिकोघंत्वायेकुद्वेजगद्विभो ॥
त्रस्तंसासुरगंधर्वसर्किनरमहोरगम् २ जहिकोघमिमंसाधोनकुप्यंतिभवाद्विधाः ॥ परस्यपत्नीसादेवीप्रसीदस्वसुरेश्वर ३ निवर्तयमनःपापात्परदारामिमंशं
त ॥ देवराजोऽसिभद्रंतेप्रजाधर्मेणपालय ४ एवमुक्तोनजग्राहतद्रचःकाममोहितः ॥ अथदेवानुवाचेदमिंद्रंप्रतिसुराधिपः ५ अहल्याधर्षितापूर्वमृषेपत्नीय
शस्विनी ॥ जीवतोभर्तुरिद्रेणसवःकिंननिवारितः ६ बहूनिचतुर्शसानिकृतानीद्रेणवैपुरा ॥ वैधर्म्याण्युपधाश्चैवसवःकिंननिवारितः ७ उपतिष्ठतुदेवीमामेत
दस्याहितंपरम् ॥ युष्माकंचसदादेवाःशिवमेवंभविष्यति ८ ॥ देवाऊचुः ॥ इंद्राणीमानयिष्यामोयथेच्छसिदिवस्पते ॥ जहिकोघमिमंवीरप्रीतोभवसुरेश्वर
९ ॥ उल्यउवाच ॥ इत्युक्तांतदादेवाःऋषिभिःसहभारत ॥ जग्मुर्बृहस्पतिवक्तुमिंद्राणींचाशुभंवचः १० जानीमःशरणंप्राप्तामिंद्राणींतववेदमनि ॥ दता
भयांचविप्रेद्रत्वयादेवर्षिसत्तम ११ तेषांदेवाःसगंधर्वाःऋषयश्चमहाद्युते ॥ प्रसादयंतिचेंद्राणिनहुषायप्रदीयताम् १२ इंद्राद्विशिष्टोनहुषोदेवराजोमहाद्युतिः ॥
वृणोत्विमंवरारोहामर्तुत्वेवरवर्णिनी १३ एवमुक्तेतुसादेवीवाष्पमुत्सृज्यसस्वनम् ॥ उवाचरुदतीदीनाबृहस्पतिमिदंवचः १४ नाहमिच्छामिनहुषंपतिदेवर्षि
सत्तम ॥ शरणागताऽस्मितेब्रह्मंस्त्रायस्वमहतोभयात् १५ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ शरणागतंनत्यजेयमिंद्राणिममनिश्चयः ॥ धर्मज्ञासत्यशीलांचनत्यजेयमनि
दिते १६ नाकार्यंकर्तुमिच्छामिब्राह्मणःसन्विशेषतः ॥ श्रुतधर्मासत्यशीलोजानन्धर्मानुशासनम् १७ नाहमेतत्करिष्यामिगच्छध्वंवेसुरोत्तमाः ॥ अस्मिंश्चा
र्थपुरागीतंब्रह्मणाश्रूयतामिदम् १८ नतस्यबीजरोहतिरोहकालेनतस्यवर्षवर्षतिवर्षकाले ॥ भीतंप्रपन्नंप्रददातिशत्रवेनसत्रातारंलभतेत्राणमिच्छन् १९ मोघ
मन्नंविदतिचाप्यचेताःस्वर्गालोकाद्भयतिनष्टचेष्टः ॥ भीतंप्रपन्नंप्रददातियोवैनतस्यहव्यंप्रतिगृह्णंतिदेवाः २० प्रमीयतेचास्यप्रजाह्यकालेसदाविवासं
पितरोऽस्यकुर्वते ॥ भीतंप्रपन्नंप्रददातिशत्रवेसेंद्रादेवाःप्रहरंत्यस्यवज्रम् २१ एतदेवांविजानन्चैनदास्यामिशचीमिमाम् ॥ इंद्राणीविश्रुतांलोकेशकस्यमहिषीप्रि
याम् २२ अस्याहितंभवेद्यच्चममचापिहितंभवेत् ॥ क्रियतांतत्सुरश्रेष्ठानहिदास्याम्यहंशचीम् २३ ॥ शल्यउवाच ॥ अथदेवाःसगंधर्वागुरुमाहुरिदं
वचः ॥ कथंमुनीतंतुभवेन्मंत्रयस्वबृहस्पते २४

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ प्रपन्नंशरणागतं १९ अचेताःदुर्बलचित्तः २० । २१ । २२ । २३ । २४

॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ नहुषंयाचतां देवी किंचित्कालांतरं शुभा ॥ इंद्राणीहितमेतद्वि तथाऽस्माकं भविष्यति २५ बहुविघ्नः सुराः कालः कालः कालं नायिष्यति ॥ गर्वि
तो बलवांश्चापिनो वरसंश्रयात् २६ ॥ शल्य उवाच ॥ ततस्तेन तथोक्ते तु प्रीता देवास्तथाऽब्रुवन् ॥ ब्रह्मसाध्विदमुक्तं ते हितं सर्वं दिवौकसाम् २७ एवमेताद्वि
जश्रेष्ठ देवीचेयं प्रसाद्यताम् ॥ ततः समस्ता इंद्राणी देवाश्चाग्निपुरोगमाः २८ ऊर्ध्वचनमव्यग्रा लोकानां हितकाम्यया ॥ देवा ऊचुः ॥ त्वया जगदिदं सर्वं धृतं स्था
वरजंगमम् ॥ एकपत्न्यसि सत्याच गच्छस्वनहुषं प्रति २९ क्षिप्रं त्वामभिकामश्च विनशिष्यति पापकृत् ॥ नहुषो देवि शक्रश्च सुरैश्चर्यमवाप्स्यति ३० एवं विनि
श्चर्य कृत्वा इंद्राणी कार्यं सिद्धये ॥ अभ्यगच्छ तस्य वीडानहुषं घोरदर्शनम् ३१ दृष्ट्वा तानहुषश्चापि वयोरूपसमन्वितां ॥ समहृष्यत दुष्टात्मा कामोपहतचेतनः ३२
॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि इंद्राणी कालावधियाचने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ अथ तामब्रवीद् दृष्ट्वा नहुषो देवराट् तदा ॥
त्रयाणामपि लोकानामहमिन्द्रः शुचिस्मिते १ भजस्व मां वरारोहे पति त्वेवरर्षिणि ॥ एवमुक्ता तु सा देवी नहुषेण पतिव्रता २ प्रावेपत भयोद्विग्रा प्रवाते कदलीयथा ॥
प्रणम्य सा हि ब्रह्माणं शिरसा तु कृतांजलिः ३ देवराजमथोवाच नहुषं घोरदर्शनम् ॥ कालमिच्छाम्यहं लब्धुं त्वत्कंचित्सुरेश्वर ४ न हि विज्ञायते शक्रः किंवा प्राप्तः
क्वागतः ॥ तत्त्वमेतं तु विज्ञाय यद्दिनं जायते प्रभो ५ ततोऽहं त्वामुपस्थास्ये सत्यमेतदब्रवीमि ते ॥ एवमुक्तः स इंद्राण्यनहुषः प्रीतिमानभूत् ६ नहुष उवाच ॥
एवं भवतु सुश्रोणि यथामा मिह भाषसे ॥ ज्ञात्वा चागमनं कार्यं सत्यमेतदनुस्मरेः ७ नहुषेण विमृष्टा च निश्चक्राम ततः शुभा ॥ बृहस्पतिनिकेतं च सा जगाम यशस्विनी
८ तस्याः संश्रुत्य च वचो देवाश्चाग्निपुरोगमाः ॥ चिंतयामासुरेका ग्राः शक्रार्थं राजसत्तम ९ देवदेवेन संगम्य विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ऊचुश्चैनं समुद्विग्रा वाक्यं वाक्यवि
शारदाः १० ब्रह्मवध्या भिमूतो वै शक्रः सुरगणेश्वरः ॥ गतिश्च न स्त्वं देवेश पूर्वजो जगतः प्रभुः ११ रक्षार्थं सर्वभूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवान् ॥ त्वदीर्यं निहते वृत्रे
वासवो ब्रह्महृत्यया १२ वृत्तः सुरगणश्रेष्ठ मोक्षं तस्य विनिर्दिश ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा देवानां विष्णुरब्रवीत् १३ मामेव यजतां शक्रः पावयिष्यामि वज्रिणम् ॥
पुण्येन हयमेधेन मामिष्ट्वा पाकशासनः १४ पुनरेष्यति देवानां मिद्रत्वमकुतोभयः ॥ स्वकर्माभिश्च नहुषो नाशं यास्यति दुर्भतिः १५ किंचित्कालमिदं दे
वामर्षयध्वमतं द्रिताः ॥ श्रुत्वा विष्णोः शुभां सत्यां वार्णां ताममृतोपमाम् १६ ततः सर्वे सुरगणाः सोपाध्यायाः सहर्षिभिः ॥ यत्र शक्रो भयोद्विग्नस्तं देशमुपचक्रमुः
१७ तत्राश्वमेधः सुमहान्महेंद्रस्य महात्मनः ॥ वृत्ते पावनार्थं वै ब्रह्महृत्यापहोत्प १८

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ विष्णुत्वं व्यापकत्वं अव्यापकेन जगद्रक्षाया अंशमवात् १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० अकंपत् अकंपत् तदभावार्थः २१ । २२ । २३ । २४ २५ उपश्रुतिसंवेदने निर्णायिका देवी आकरोत् आकारितवती २६ यत्रेति अयं चार्थः । आनोऽऽयात्पुपश्रुत्युक्ते पुरणया इह । दिवो
अमुष्यशासतो दिवं ययदिवावसो इति मंत्रोक्त उपबृंहितः । मंत्रार्थस्तु हे उपश्रुति नः अस्मान् प्रति आयाहि उक्तेषु काम्येषु कर्मसु इहरण्य इष्टं कामं गमय प्रापय । रणगता वित्यस्य रूपं अमुष्यव
विभज्य ब्रह्महृत्या तु वृक्षेषु च नदीषु च ॥ पर्वतेषु पृथिव्यां च स्त्रीषु चैव युधिष्ठिर १९ संविभज्य च भूतेषु विमृज्य च सुरेश्वरः ॥ विज्वरो भूतपाप्मा च वासवोऽभवदात्म
वान् २० अकंपन्नहुषं स्थाना दृष्ट्वा बलनिषूदनः ॥ तेजोऽग्रं सर्वभूतानां वरदानाच्च दुःसहम् २१ ततः शचीपतिर्देवः पुनरेव व्यनश्यत् ॥ अदृश्यः सर्वभूतानां का
लाक्षाक्षो च चारुः २२ प्रनष्टे तु ततः शक्रेशची शोकसमन्विता ॥ हाशक्रेति तदा देवी विललाप सुदुःखिता २३ यदि दत्तं यदि हुतं गुरवस्तोषिता यदि ॥ एकमर्तृत्वमे
वास्तु सत्यं यद्यस्ति वामयि २४ पुण्यां च मामहं दिव्यां प्रवृत्ता मुत्तरायणे ॥ देवीरात्रिं नमस्यामि सिध्यतां मे मनोरथः २५ प्रयता च निशां देवी मुपातिष्ठ तत्र सा ॥
पतिव्रता त्वात्सत्येन सोपश्रुतिमथाकरोत् २६ यत्रास्ते देवराजोऽसौ तं देशं दर्शयस्व मे ॥ इत्याहो पश्रुतिर्देवी सत्यं सत्येन दृश्यताम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उ
द्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि उपश्रुतियाचने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ अथैनां रूपिणी साध्वी मुपातिष्ठ पश्रुतिः ॥ तां वयो
रूपसंपन्नां दृष्ट्वा देवी मुपस्थिताम् १ इंद्राणी संप्रहृष्टात्मा संपूज्यैनामथाब्रवीत् ॥ इच्छामित्वामहं ज्ञातुं कात्वं ब्रूहि वरानने २ ॥ उपश्रुतिरुवाच ॥ उपश्रुतिरहं
देवितवांतिकमुपागता ॥ दर्शनं चैव संप्राप्ता तव सत्येन भाविनि ३ पतिव्रता च युक्ता च यमेन नियमेन च ॥ दर्शयिष्यामि ते शक्रं देवं वृत्रनिषूदनम् ४ क्षिप्रमन्वेहि भद्रं
ते द्रक्ष्यसे सुरसत्तमम् ॥ ततस्तां प्रहितां देवीं मिद्राणी सा समन्वगात् ५ देवारण्या न्यतिक्रम्य पर्वतांश्च बहूस्ततः ॥ हिमवंतमतिक्रम्य उत्तरं पार्श्वं नागमत् ६
समुद्रं च समासाद्य बहुयोजनविस्तृतम् ॥ आससाद महाद्वीपं नानादुमलतावृतम् ७ तत्रापश्यत् सरोदिव्यं नानाशकुनिभिर्वृतम् ॥ शतयोजनविस्तीर्णतावदेवाय
तं शुभम् ८ तत्र दिव्यानि पद्मानि पंचवर्णानि भारत ॥ षट्पदैरुपगीतानि प्रफुल्लानि सहस्रशः ९ सरसस्तस्य मध्ये तु पद्मिनी महती शुभा ॥ गौरेणोन्नतनाले
न पद्मेन महता वृता १० पद्मस्य भित्त्वानालं च विवेश सहिता तथा ॥ विसर्तंतु प्रविष्टं तत्रापश्यच्छतक्रतुम् ११ तं दृष्ट्वा च सुसूक्ष्मेण रूपेणावस्थितं प्रभुम् ॥
सूक्ष्मरूपधरा देवी बभूवोपश्रुतिश्च सा १२ इंद्रं तुष्टाव चेंद्राणी विश्रुतैः पूर्वकर्मभिः ॥ स्तूयमानस्ततो देवः शचीमाह पुरंदरः १३ किमर्थमसि संप्राप्ता विज्ञातश्च क
थं बहम् ॥ ततः सा कथयामास नहुषस्य विचेष्टितम् १४ इंद्रत्वं त्रिषु लोकेषु प्राप्य वीर्यसमन्वितः ॥ दर्पाविष्टश्च दुष्टात्मा मामुवाच शतक्रतो १५ उपतिष्ठेति स क्रूरः
कालं च कृतवान् मम ॥ यदि न त्रास्यसि विभो करिष्यति समांशे १६ एतेन चाहं संप्राप्ता हुतं शक्रतवांतिकम् ॥ जहिरौ द्रं महाबाहो नहुषं पापनिश्चयम् १७

द्विष्यस्य दिवं शासत इन्द्रस्य दिवं प्रकाशं ययगम ययच्छेत्यर्थः । व्ययगता वित्यस्य लोटिरूपं वलोपार्थः । हे दिवावसो अहो धनं सूर्यस्तद्वत् तमोग्रस्तमर्थं प्रकाशयितुं समर्थ २७ ॥ इति उद्यो
गपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ त्रास्यसि पालयिष्यसि तदभावार्थः १६ । १७

१८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

प्रकाशयाऽत्मनाऽऽत्मानंदैत्यदानवसूदन ॥ तेज समाप्नुहि विभो देवराज्यं प्रज्ञाधिच १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि इंद्राणींद्रस्तवे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ शल्य उवाच ॥ एवमुक्तः स भगवान् शच्यातां पुनरब्रवीत् ॥ विक्रमस्य न कालोऽयं न दुषो बलवतरः १ विवर्द्धितश्चक्रपिभिर्हव्यक व्यैश्वभाविनि ॥ नीतिमत्रविधास्यामि देवि तां कर्तुमर्हसि २ गुह्यं चैतत्त्वया कार्यं नारुयात् व्यंशुभेकचित् ॥ गत्वानहुषमेकांते ब्रवीहि च सुमध्यमे ३ ऋषियाने न दिव्येन मामुपैहि जगत्पते ॥ एवं तव वशे प्रीता भविष्यामीति तंवद ४ इत्युक्ता देवराजेन पत्नी सा कमलेक्षणा ॥ एवमस्त्वित्यथोक्ता तु जगाम नहुषं प्रति ५ नहुष स्तांततो दृष्ट्वा सा स्मितो वाक्यमब्रवीत् ॥ स्वागतं ते वरारोहो किं करोमि शुचिस्मिते ६ भक्तं मां भज कल्याणिकिमेच्छसि मनस्विनि ॥ तव कल्याणियत्कार्यं तत्करिष्ये सुमध्यमे ७ न च व्रीडा त्वया कार्या सुश्रोणिमयि विश्वसे ॥ सत्येन वै शपेदे विकरिष्ये वचनं तव ८ ॥ इंद्राण्युवाच ॥ यो मे कृतस्त्वया कालस्तमाकांक्षे जगत्पते ॥ ततस्त्वमेव भर्ता मे भविष्यसि सुराधिप ९ कार्यं च हृदि मे यत्तद्देवराजा वधारय ॥ वक्ष्यामि यदि मे राजन प्रियमेतत्करिष्यसि १० वाक्यं प्रणय संयुक्तं ततः स्यात् वशगा तव ॥ इंद्रस्य वाजिनो वाहाहास्ति नोऽथ रथास्तथा ११ इच्छाम्यहमथा पूर्ववाहनं ते सुराधिप ॥ यन्न विष्णोर्न रुद्रस्य नासुराणां न रक्षसाम् १२ बहंतु त्वां महाभा गाऋषयः संगता विभो ॥ सर्वे शिविकयाराजन्ने तद्धिममरोचते १३ नासुरेषु न देवेषु तुल्यो भवितुमर्हसि ॥ सर्वेषां तेज आदत्से स्वेन वीर्येण दर्शनात् १४ न ते प्रमुख तः स्थातुं कश्चिच्छक्नोति वीर्यवान् ॥ शल्य उवाच ॥ एवमुक्तस्तु नहुषः प्राहृष्यत तदा किल ॥ उवाच वचनं चापि सुरेन्द्रस्तामनिदिताम् १५ ॥ नहुष उवाच ॥ अपूर्ववाहनमिदं त्वयोक्तं वरवर्णिनि ॥ दृढं मे रुचिं ते देवित्वद्वशोऽस्मि वरानने १६ न ह्याल्पवीर्यो भवति यो वाहान् कुरुते मुनीन् ॥ अहंत पस्वी बलवान्भूतमव्यभव त्प्रभुः १७ मयि क्रुद्धे जगन्नस्यान्मयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ देवदानवगंधर्वाः किन्नरोरगराक्षसाः १८ न मे क्रुद्धस्य पर्यासाः सर्वलोकाः शुचिस्मिते ॥ चक्षुषायं प्रपश्या मितस्य ते जोहराम्यहम् १९ तस्मात्ते वचनं देविकरिष्यामि न संशयः ॥ सप्तर्षयो मां वक्ष्यंति सर्वे ब्रह्मर्षस्तथा २० पश्य माहात्म्ययोगं मे क्रुद्धि च वरवर्णिनि ॥ शल्य उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु तां दिवीं विमृज्य च वराननाम् २१ विमाने योजयित्वा च ऋषीन् प्रियममास्थितान् ॥ अब्रह्मण्यो बलोपेतो मतो मदबलेन च ॥ कामवृतः सदुष्मात्मा वाहयामास तानृषीन् २२ नहुषेण विमृष्टा च बृहस्पतिमथाब्रवीत् ॥ समयोऽल्पावशेषो मे नहुषेणेह यः कृतः २३ शक्रं मृगय शीघ्रं त्वं भक्तायाः कुरु मे दयाम् ॥ बाढमित्येव भगवान् बृहस्पतिरुवाच ताम् २४ न मे तव्यं त्वया देवि नहुषा दुष्टचेतसः ॥ न ह्येष स्थास्यति चिरं गत एव न राघवः २५

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ मां वक्ष्यंति मम वहनं करिष्यंति २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ अन्विष्यतां अनुगच्छतुमवान् इष्यतां वित्यस्य दिवादे रूपम् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

अधर्मज्ञो महर्षीणां वाहनाच्च ततः शुभे ॥ इष्टिं चाहं करिष्यामि विनाशायास्य दुर्मतेः २६ शक्रं चाधिगमिष्यामि माभैस्त्वं भद्रमस्तु ते ॥ ततः प्रज्वाल्य विधिवज्जुहा वपरमं हविः २७ बृहस्पतिर्महातेजा देवराजोपलब्धये ॥ हुत्वाग्निं सोऽब्रवीद्राजच्छक्रमन्विष्यतामिति २८ तस्माच्च भगवान् देवः स्वयमेव हुताशनः ॥ स्त्रिविषमहु तं कृत्वा तत्रैवांतरधीयत २९ सदिशः प्रदिशश्चैव पर्वतानि वनानि च ॥ पृथिवीं चांतरिक्षं च विचित्र्याथ मनोगतिः ३० निमेषांतरमात्रेण बृहस्पतिमुपागमत् ॥ अग्रिरुवाच ॥ बृहस्पतेन पश्यामि देवराजमिह कचित् ॥ आपः शेषाः सदा चापः प्रवेष्टुं नोत्सहाम्यहम् ३१ न मे तत्र गतिर्ब्रह्मन्किमन्यत्करवाणिते ॥ तमब्रवीद्देवगु रुरपो विशमहायुते ३२ ॥ आग्रिरुवाच ॥ नापः प्रवेष्टुं शक्यामि क्षयो मेऽत्र भविष्यति ॥ शरणं त्वां प्रपन्नोऽस्मि स्वास्तितेऽस्तु महायुते ३३ अज्योग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रम श्मनो लोहमुत्थितम् ॥ तेषां सर्वत्र गतेजः स्वासु योनिषु शाम्याति ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि बृहस्पत्यग्निसंवादे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ त्वमग्ने सर्वदेवानां मुखं त्वमसि हव्यवाट् ॥ त्वमतः सर्वभूतानां गूढश्चरसि साक्षिवत् १ त्वामाहुरेकं कवयस्त्वामाहुस्त्रिविधं पुनः ॥ त्वया त्यक्तं जगच्चेदं सद्यो नश्येदुताशन २ कृत्वा तु भ्यं न मोविप्राः स्वकर्मविजितां गतिम् ॥ गच्छंति सह पत्नीभिः सुतैरपि च शाश्वतीम् ३ त्वमेवाग्ने हव्यवाहस्त्वमेव परमं हविः ॥ यजंति स त्रैस्त्वामवयज्ञैश्च परमाध्वरे ४ सृष्ट्वा लोकां स्त्रीनि मानहव्यवाहप्राप्ते काले पचसि पुनः समिद्धः ॥ त्वंसर्वस्य भुवनस्य प्रभूतिस्त्वमेवाग्ने भवसि पुनः प्रतिष्ठा ५ त्वामग्ने जलदानाहुर्विद्युतश्च मनीषिणः ॥ बहंति सर्वभूतानि त्वतो निष्क्रम्य हेतयः ६ त्वय्यापो निहिताः सर्वास्त्वयि सर्वमिदं जगत् ॥ न तेऽस्त्यविदि तां किंचित् त्रिषु लोकेषु पावक ७ स्वयोनिं भजते सर्वां विश्वापोऽविशंकितः ॥ अहं त्वां वर्धयिष्यामि ब्राह्मैर्मत्रैः सनातनैः ८ एवं स्तुतो हव्यवाट् स भगवान्कविरुतमः ॥ बृहस्पतिमथोवाच प्रीतिमान् वाक्यमुत्तमम् ९ दर्शयिष्यामि ते शक्रं सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥ शल्य उवाच ॥ प्रविश्यापस्ततो वह्निः स समुद्राः स पल्वलाः ॥ आससाद सरस्तं च गूढो यत्र शतक्रतुः १० अथ तत्रापि पद्मानि विचिन्वन् भरतर्षभ ॥ अपश्यत्स तु देवं द्रं विसमध्यगतं तदा ११ आगत्य च ततस्तूर्णं तमाचष्ट बृहस्पतेः ॥ अणुमात्रेण वपुषा पद्मं तत्त्वाश्रितं प्रभुम् १२ गत्वा देवर्षिगंधर्वैः सहितोऽथ बृहस्पतिः ॥ पुराणैः कर्मभिर्देवं तुष्टाव बलसूदनम् १३ महासुरो हतः शक्रनमुचिर्दारुण स्त्वया ॥ शंबरश्च बलश्चैव तथोभौ घोरविक्रमौ १४ शतक्रतो विवर्धस्व सर्वान् शत्रून्निषूदय ॥ उत्तिष्ठ शक्र संपश्य देवर्षींश्च समागतान् १५ महेंद्रदानवान् हत्वा लोकास्त्रातास्त्वया विभो ॥ अपां फेनं समासाद्य विष्णुतेजोतिर्ब्रंहितम् ॥ त्वया वृत्रो हतः पूर्वदेवराज जगत्पते १६

१ एकं जाठरं । त्रिविधं गार्हपत्य

दक्षिणाग्न्याहवनीयरूपेण त्वयैकेन २ तुभ्यं त्रिविधाय ३ । ४ प्रभूतिः उत्पत्तिस्थानं प्रतिष्ठालयस्थानम् ५ हेतयः ज्वालाः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

त्वंसर्वभूतेषुशरण्यईडचस्त्वयासमंविद्यतेनेहभूतम् ॥ त्वयाधार्यतेसर्वभूतानिशक्रत्वंदेवानांमहिमानंचकथं १७ पाहिसर्वांश्चलोकांश्चमहेंद्रबलमाप्नुहि ॥ एवंसं
स्तूयमानश्चसोऽवर्धतशनैःशनैः १८ स्वंचैवपुरास्थायबभूवसबलान्वितः ॥ अब्रवीच्चगुरुंदेवोबृहस्पतिमवस्थितम् १९ किंकार्यमवाशिष्टंवोहतस्त्वाष्ट्रोमहा
सुरः ॥ वृत्रश्चसुमहाकायोयोवैलोकाननाशयत् २० ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ मानुषोनहुषोराजादेवर्षिगणतेजसा ॥ देवराज्यमनुप्राप्तःसर्वान्नोवाधतेभृशम् २१
॥ इंद्रउवाच ॥ कथंचनहुषोराज्यंदेवानांप्रापदुर्लभम् ॥ तपसाकेनवायुक्तःकिंवीर्योवाबृहस्पते २२ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ देवाभीताःशक्रमकामयंतत्वयात्य
क्तंमहेंद्रंपदंतत् ॥ तदादेवाःपितरोऽथर्षयश्चगंधर्वमुख्याश्चसमेत्यसर्वे २३ गत्वाऽब्रुवन्नहुषंतत्रशक्रत्वंनोराजाभवभुवनस्यगोप्ता ॥ तानब्रवीन्नहुषोनास्मिशक्त
आप्यायध्वंतपसातेजसामाम् २४ एवमुक्तेर्वर्द्धितश्चापिदेवैराजाऽभवन्नहुषोघोरवीर्यः ॥ त्रैलोक्येचप्राप्यराज्यमहर्षीन्कृत्वावाहानयातेलोकान्दुरात्मा २५
तेजोहरंष्टष्टिविषंसुघोरमात्वंपश्येन्नहुषंवेकदाचित् ॥ देवाश्चसर्वेनहुषंभृशार्तानपश्यंतगूढरूपाश्चरंतः २६ ॥ ॥ शल्यउवाच ॥ एवंवदत्यंगिरसांवारिष्ठेबृह
स्पतौलोकपालःकुबेरः ॥ वैवस्वतश्चैवयमःपुराणोदेवश्चसोमोवरुणश्चाजगाम २७ तेवैसमागम्यमहेंद्रमुचुर्दिष्ट्यात्वाष्ट्रोनिहतश्चैववृत्रः ॥ दिष्ट्याचत्वांकुशलि
नमक्षतंचपश्यामोवैनिहतारिचशक्र २८ सतानयथावच्चहिलोकपालान्समेत्यवैप्रीतमनामहेंद्रः ॥ उवाचचैनान्प्रतिभाष्यशक्रःसंचोदयिष्यन्नहुषस्यांतरेण ॥
२९ राजादेवानानंहुषोघोररूपस्तत्रसाह्यंदीयतांमेभवाद्भिः ॥ तेचावब्रुवन्नहुषोघोररूपोदृष्टीविषस्तस्यविभीमईश ३० त्वंचेद्राजानंहुषंपराजयेस्ततोवयंभाग
मर्हामशक्र ॥ इंद्रोऽब्रवीद्भवतुभवानपांपतिर्यमःकुबेरश्चमयाऽभिषेकम् ३१ संप्राप्तुवंत्वयसहैवदैवतैरिपुंजयामतंहुषंघोरदृष्टिम् ॥ ततःशक्रंज्वलनोऽप्याह
भागंप्रयच्छमह्यंतवसाह्यंकरिष्ये ॥ तमाहशक्रोभविताऽग्रेतवापिचेंद्राभ्योवैभागएकोमहाक्रतौ ३२ ॥ शल्यउवाच ॥ एवंसंचित्यभगवान्महेंद्रःपाकशासनः ॥
कुबेरंसर्वयक्षाणांधनानांचप्रभुंतथा ३३ वैवस्वतंपितृणांचवरुणंचाप्यपांतथा ॥ आधिपत्यंददौशक्रःसंचित्यवरदस्तथा ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि
सेनोद्योगपर्वणिइंद्रवरुणादिसंवादेपोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ४४ ॥ शल्यउवाच ॥ अथसंचितयानस्यदेवराजस्यधीमतः ॥ नहुषस्यवधोपायंलोकपालैःसदैव
तैः १ तपस्वीतत्रभगवानगस्त्यःप्रत्यदृश्यत ॥ सोऽब्रवीदर्च्यदेवंद्रंदिष्ट्यावैवर्धतेभवान् २ विश्वरूपविनाशिनवृत्रासुरवधेनच ॥ दिष्ट्याऽद्यनहुषोभृष्टोदेवरा
ज्यात्पुरंदर ३ दिष्ट्याहतारिपश्यामिभवंतंबलसूदन ॥ इंद्रउवाच ॥ स्वागतंतेमहोपऽस्तुप्रीतोऽहंदर्शनात्तव ॥ पाद्यमाचमनीयंचगामर्घ्यंचप्रतीच्छमे ४

॥ ३४ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपिषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ १ अर्च्यंअभ्यर्च्यं २ । ३ । ४

५ । ६ । ७ । ८ गवांप्रोक्षणे प्रोक्षणोपाकरणमारणादिसंस्कारे येमंत्राः ' देवांश्चयामिर्भजतेददातिच गावःसोमस्यप्रथमस्यभक्षः' इत्यादयः यामिःपशुभूताभिर्गोभिः भक्षइति भक्षणांतया
गुच्यते ९ नहुपस्तु । 'ब्राह्मणाश्चैवगावश्चकुलमेकंद्विधाकृतं ॥ एकप्रमंत्रास्तिष्ठतिहविरेकत्रतिष्ठति' इतिशास्त्रप्रामाण्याद्ब्राह्मणवद्वयामवध्यस्त्वंभवानोवेदमप्रमाणीचकार । वेदस्यब्राह्मणानां

शल्यउवाच ॥ पूजितंचोपविष्टंतमासनेमुनिसत्तमम् ॥ पर्यपृच्छतदेवेशःप्रहृष्टोब्राह्मणर्षभम् ५ एतदिच्छामिभगवन्कथ्यमानांद्विजोत्तम ॥ परिभ्रष्टःकथंस्व
र्गान्नहुषःपापनिश्चयः ६ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ शृणुशक्रप्रियंवाक्यंयथाराजादुरात्मवान् ॥ स्वर्गाद्भृष्टोदुराचारोनहुषोबलदर्पितः ७ श्रमार्ताश्चवहंतस्तंहुषं
पापकारिणं ॥ देवर्षयोमहाभागास्तथाब्रह्मर्षयोऽमलाः ८ पप्रच्छुर्नहुषंदेवसंशयंजयतांवर ॥ यइमेब्राह्मणाप्रोक्तमंत्रावैप्रोक्षणेगवाम् ९ एतेप्रमाणंभवतउताहो
नेतिवासव ॥ नहुषोनेतितानाहतमसामूढचेतनः १० ॥ ऋषयऊचुः ॥ अधर्मेसंप्रवृत्तस्त्वंधर्मनप्रतिपद्यसे ॥ प्रमाणमेतदस्माकंपूर्वंप्रोक्तंमहर्षिभिः ११
॥ अगस्त्यउवाच ॥ ततोविवदमानःसमुनिभिःसहवासव ॥ अथमामस्पृशन्मूर्ध्निपादेनाधर्मपीडितः १२ तेनाभूद्धततेजाश्चानिःश्रीकश्चमहीपातिः ॥ ततस्तं
तमसाऽऽविग्रमवोचंभृशपीडितम् १३ यस्मात्पूर्वैःकृतराजनब्रह्मर्षिभिरनुष्ठितम् ॥ अदृष्टंदूषयसिमेयच्चमूर्ध्निस्पृशःपदा १४ यच्चापित्वमृषीन्मूढब्रह्मकल्पान्
दुरासदान् १५ वाहान्कृत्वावाहयसितेनस्वर्गाद्धतप्रभः ॥ ध्वंसपापपरिभ्रष्टःक्षीणपुण्योमहीतले १६ दशवर्षसहस्राणिसर्परूपधरोमहान् ॥ विचरिष्यसिपूणेषुपु
नःस्वर्गमवाप्स्यसि १७ एवंभृष्टोदुरात्मासदेवराज्यादरिदम् ॥ दिष्ट्यावर्धामहेशक्रहतोब्राह्मणकंटकः १८ त्रिविष्टपंप्रपद्यस्वपाहिलोकान्शचीपते ॥ जितेंद्रि
योजितामित्रःस्तूयमानोमहर्षिभिः १९ ॥ शल्यउवाच ॥ ततोदेवाभृशंतुष्टामहर्षिगणसंवृताः ॥ पितरश्चैवयक्षाश्चभुजगाराक्षसास्तथा २० गंधर्वादेवकन्या
श्चसर्वेचाप्सरसांगणाः ॥ सरांसिसरितःशैलाःसागराश्चविशांपते २१ उपागम्याब्रुवन्सर्वेदिष्ट्यावर्धसिशत्रुहन् ॥ हतश्चनहुषःपापोदिष्ट्याऽगस्त्येनधीमता ॥
दिष्ट्यापापसमाचारःकृतःसर्पोमहीतले २२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिइंद्रागस्त्यसंवादेनहुषभ्रंशेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥
॥ शल्यउवाच ॥ ततःशक्रःस्तूयमानोगंधर्वाप्सरसांगणैः ॥ ऐरावतंसमारुह्यद्विपेंद्रंलक्ष्णैर्युतम् १ पावकःसुमहातेजामहर्षिश्चबृहस्पतिः ॥ यम
श्चवरुणश्चैवकुबेरश्चधनेश्वरः २ सर्वैर्देवैःपरिवृतःशक्रोवृत्रनिषूदनः ॥ गंधर्वैरप्सरामिश्रयातस्त्रिभुवनंप्रभुः ३ ससमेत्यमहेंद्राण्यादेवराजःशतक्रतुः ॥
मुदापरमयायुक्तःपालयामासदेवराट् ४ ततःसभगवांस्तत्रअंगिराःसमदृश्यत ॥ अथर्ववेदमंत्रैश्चदेवंद्रंसमपूजयत् ५ ततस्तुभगवानिंद्रःसंहृष्टःसम
पद्यत ॥ वरंचप्रददौतस्मैअथर्वांगिरसेतदा ६

चावमानादधोगतिःप्राप्यतइत्याख्यायिकातात्पर्यं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिउद्योगपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपेनहुषभ्रंशेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

अथर्वगिरसोनामेति यतोऽगिरा अथर्ववेदमंत्रैरिंद्रतुष्टाव ततोऽथर्वगिरसोनामाऽभवत् अस्मिन्वेदेष्वथर्ववेदे अथर्ववेदस्य ऋषिरित्यर्थः । उदाहरणं वाक्यमेतत् अथर्ववेदरूपं यस्य वाक्यं स ऋ
 अथर्वगिरसोनामेवेदेस्मिन् वैभविष्यति ॥ उदाहरणमेतद्विजयभागचलपस्यसे ७ एवं संपूज्य भगवानथर्वगिरसंतदा ॥ व्यसर्जयन्महाराजदेवराजः शतक्रतुः ८
 संपूज्य सर्वांश्चिदशानृषींश्चापितपोधनान् ॥ इंद्रः प्रमुदितो राजन् धर्मेणापालयत्प्रजाः ९ एवं दुःखमनुप्राप्तमिंद्रेण सह भार्यया ॥ अज्ञातवासश्चकृतः शत्रूणां वधकां
 क्षया १० नात्र मन्युस्त्वया कार्योयात्किष्टोऽस्मिहावने ॥ द्रौपद्यासहराजेंद्रभ्रातृभिश्च महात्मभिः ११ एवं मपिराजेंद्रराज्यं प्राप्स्यसि भारत ॥ वृत्रं हत्वा यथा
 प्राप्तः शक्रः कौरवनंदन १२ दुराचारश्च न दुषो ब्रह्मद्विद पापचेतनः ॥ जगस्त्यशापाभिहतो विनष्टः शाश्वतीः समाः १३ एवंतव दुरात्मानः शत्रवः शत्रुसूदन ॥
 क्षिप्रं नाशं गमिष्यंति कर्णदुर्योधनादयः १४ ततः सागरपर्यन्तां भोक्ष्यसे मेदिनीमिमाम् ॥ भ्रातृभिः सहितो वीरद्रौपद्याच सहानया १५ उपाख्यानमिदं शक्रविजयं
 वेदसंमितम् ॥ राज्ञा व्यूढेष्वनीकेषु श्रोतव्यं जयमिच्छता १६ तस्मात्संश्रवयामित्वा विजयं जयतां वर ॥ संस्तूयमाना वर्धते महात्मानो युधिष्ठिर १७ क्षत्रिया
 णामभावोऽयं युधिष्ठिरमहात्मनाम् ॥ दुर्योधनापराधेन भीमार्जुनबलेन च १८ आख्यानमिदं विजयं यद्वदं नित्यतः पठेत् ॥ धूतपाप्मा जितस्वर्गः परत्रेह च मोदते
 १९ न चारिजंभयंतस्य नापुत्रो वा भवेन्नरः ॥ नापदं प्राप्नुयात्काचिद्दीर्घमायुश्च विंदति ॥ सर्वत्र जयमाप्नोति न कदाचित्पराजयम् २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 एवमाश्वासितो राजा शल्येन भरतर्षभ ॥ पूजयामास विधिवच्छल्यं धर्मभृतां वरः २१ श्रुत्वा तु शल्यवचनं कुंतो पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ प्रत्युवाच महाबाहुर्महाराजमिदं
 वचः २२ भवान्कर्णस्य सारथ्यं करिष्यति न संशयः ॥ तत्र ते जोषधः कार्यः कर्णस्यार्जुनसंस्तवः २३ ॥ शल्य उवाच ॥ एवमेतत् करिष्यामि यथा मांसं प्रभाषसे ॥
 यच्चान्यदपि शक्यामित्करिष्याम्यहंतव २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्त्वामंयकौतैयाच्छल्यो मद्राधिपस्तदा ॥ जगाम सबलः श्रीमान् दुर्योधनमरिदम् ॥
 २५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि शल्यगमनेष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ युयुधानस्ततो वीरः सात्वतानाम्
 हारथः ॥ महता चतुरंगेण बलेनागाद्युधिष्ठिरम् १ तस्य यो धामहावीर्यानां नादेश समागताः ॥ नानाप्रहरणाविराः शोभयां चाकिरेवलम् २ परश्वधैर्भिदिपालैः शु
 लतो मरुद्वरैः ॥ परिघैर्यष्टिभिः पाशैः करवालैश्च निर्मलैः ३ खड्गकार्मुकनिर्व्यूहैः शरैश्च विविधैरपि ॥ तैलघौतैः प्रकाशद्भिः सदाऽशोभत वैवलम् ४ तस्य मेघप्र
 काशस्य सौवर्णैः शोभितस्य च ॥ बभूव रूपं सैन्यस्य मेघस्येव सविद्युतः ५ अक्षौहिणी तु सा सेना तदा योधिष्ठिरं बलम् ॥ प्रविश्यांतर्दधे राजन् सागरं कुनदीयथा ६ तथै
 वाक्षौहिणीं गृह्य चेदीनामृषभो बली ॥ घृष्टकेतु रूपागच्छत्पांडवानभितौ जसः ७ मागधश्च जयत्सेनो जारासं धिर्महाबलः ॥ अक्षौहिण्यैव सैन्यस्य धर्मराजमुपागमत् ८
 धिरिति परिभाषावचनात् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ शत्रुतेजसो वधो येन तादृशोऽर्जुनसं
 स्तवः २३ । २४ । २५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ ॥ युयुधानः सात्यकिः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

१ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ समावायः समूहः २२ । २३ आवंत्यो विंदा
 तथैव पांडुराजेंद्रसागरानूपवासिभिः ॥ वृतो बहुविधैर्योधैर्युधिष्ठिरमुपागमत् ९ तस्य सैन्यमतीवासीत् तस्मिन् बलसमागमे ॥ प्रेक्षणीयतरं राजन् सुवेषं बलवत्तदा
 १० दुपदस्याप्यभूत्सेनानानादेशसमागतैः ॥ शोभिता पुरुषैः शूरैः पुत्रैश्चास्य महारथैः ११ तथैव राजामत्स्यानां विराटो वाहिनीपतिः ॥ पार्वतीयैर्महीपालैः सह
 तः पांडवानियात् १२ इतश्चेतश्च पांडूनां समाजग्मुर्महात्मनाम् ॥ अक्षौहिण्यस्तु सत्तेता विविधध्वजसंकुलाः १३ युयुत्समानाः कुरुभिः पांडवान्समहर्षयन् ॥
 तथैव धार्तराष्ट्रस्य हर्षसमभिवर्धयन् १४ मगदतो महीपालः सेनामक्षौहिणीं ददौ ॥ तस्य चीनैः किरातैश्च कांचनैरिव संवृतम् १५ बभौ बलमनाघृष्टं कर्णिकारवनं
 यथा ॥ तथाभूरिश्रवाः शूरः शल्यश्च कुरुनंदन १६ दुर्योधनमुपायातावक्षौहिण्यापृथक् पृथक् ॥ कृतवर्मा च हार्दिक्यो भोजां वकुलैः सह १७ अक्षौहिण्यैव सेनाया
 दुर्योधनमुपागमत् ॥ तस्य तैः पुरुषव्याघ्रैर्वनमालाधरैर्बलम् १८ अशोभत यथामतैर्वनप्रक्रीडितैर्गजैः ॥ जयद्रथमुखाश्चान्ये सिंधुसौवीरवासिनः १९ आज
 ग्मुः पृथिवीपालाः कंपयंत इवाचलान् ॥ तेषामक्षौहिणीसेना बहुला विबभौ तदा २० विधूयमानो वातेन बहुरूप इवांबुदः ॥ सुदक्षिणश्च कांबोजो यवनैश्च शकैस्तथा
 २१ उपाजगाम कौरव्यमक्षौहिण्या विशांपते ॥ तस्य सेना समावायः शलभानामिवावभौ २२ सच संप्राप्य कौरव्यं तत्रैवांतर्दधे तदा ॥ तथामाहिष्मतीवासीनी
 लोनीलायुधैः सह २३ महीपालो महावीर्यैर्दक्षिणापथवासिभिः ॥ आवंत्यो च महीपालो महाबलसुसंवृतौ २४ पृथगक्षौहिणीभ्यां तावभियातौ सुयोधनम् ॥ केक
 याश्च नरव्याघ्राः सोदर्याः पंचपार्थिवाः २५ संहर्षयंतः कौरव्यमक्षौहिण्या समाद्रवन् ॥ ततस्ततस्तु सर्वेषां भूमिपानां महात्मनाम् २६ तिस्रोऽन्याः समवर्तंत वा
 हिन्यो भरतर्षभ ॥ एवमेकादशावृत्ताः सेनादुर्योधनस्य ताः २७ युयुत्समानाः कौतेयान्नानाध्वजसमाकुलाः ॥ नहास्तिनपुरे राजत्रवकाशोऽभवत्तदा २८ राज्ञां
 स्वबलमुख्यानां प्राधान्येनापि भारत ॥ ततः पंचनदं चैव कृत्स्नं च कुरुजांगलम् २९ तथारोहितकारण्यं मरुभूमिश्च केवला ॥ अहिच्छत्रं कालकूटं गंगाकूलं च भारत
 ३० वारणवाटघानं च यामुनश्चैव पर्वतः ॥ एष देशः सुविस्तीर्णः प्रभूतधनधान्यवान् ३१ बभूव कौरवेयाणां बलेनातीव संवृतः ॥ तत्र सैन्यं तथा युक्तं ददर्श सपुरो
 हितः ३२ यः स पांचालराजेन प्रेषितः कौरवान् प्रति ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि पुरोहितसैन्यदर्शने एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
 ॥ समाप्तमिदं सेनोद्योगपर्व ॥ अथ संजययानपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सच कौरव्यमासाद्य द्रुपस्य पुरोहितः ॥ सत्कृतो घृतराष्ट्रेण भीष्मेण विदुरेण च १ सर्वकौश
 ल्यमुक्त्वाऽऽदौष्ट्या चैव मनामयम् ॥ सर्वसेनाप्रणेत्तूणां मध्ये वाक्यमुवाच ह २ सर्वैर्भवद्भिर्विदितो राजधर्मः सनातनः ॥ वाक्योपादाने हतोस्तु वक्ष्यामि विदिते सति ३
 नुविंदौ २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ अहिच्छत्रादयः प्रदेशविशेषाः ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकोनविंशो
 अध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ १ । २ वाक्येति भवद्भिः किंचिद्वक्तव्यमतो हेतोरित्यर्थः ३

४ । ५ । ६ शेषवतः आयुःशेषयुक्ताः ७ । ८ । ९ । १० योन्यंतरगतैरिवेति तैर्दत्तान्केशान्जन्मांतरव्यवहितानिवनस्मरंतीत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५
 घृतराष्ट्रश्चपांडुश्चसुतावेकस्यविश्रुतौ ॥ तयोः समानंद्रविणंपैतृकं नात्र संशयः ४ घृतराष्ट्रस्यये पुत्राः प्राप्तं तैः पैतृकं वसु ॥ पांडुपुत्राः कथं नाम न प्राप्ताः पैतृकं वसु
 ५ एवं गते पांडवे वै विदितं वः पुरायथा ॥ न प्राप्तं पैतृकं द्रव्यं घृतराष्ट्रेण संवृतम् ६ प्राणांतिकैरप्युपायैः प्रयतद्भिरनेकशः ॥ शेषवन्तो न शाकितानेतुं वै यमसादनम्
 ७ पुनश्च वदितं राज्यं स्वबलेन महात्मभिः ॥ छद्मनाऽपहृतं क्षुद्रैर्धातृराष्ट्रैः ससौवलैः ८ तदप्यनुमतं कर्म यथा युक्तमनेन वै ॥ वासिताश्च महारण्ये वर्षाणो ह त्रयो
 दश ९ सभायां क्लेशितैर्वीरैः सह भार्यैस्तथा भृशम् ॥ अरण्ये विविधाः क्लेशाः संप्राप्तास्तैः सुदारुणाः १० तथा विराटनगरे योन्यंतरगतैरिव ॥ प्राप्तं परमसंक्लेशो
 थापापैर्महात्मभिः ११ तैः सर्वं पृष्टतः कृत्वा तत्सर्वं पूर्वकिल्बिषम् ॥ सामैव कुरुभिः सार्धमिच्छंतिकुरुपुंगवाः १२ तेषां च वृत्तमाज्ञाय वृत्तं दुर्योधनस्य च ॥ अनुनेतु
 मिहार्हति धार्तराष्ट्रं सुहृज्जनाः १३ न हिते विग्रहं वीराः कुर्वंतिकुरुभिः सह ॥ अविनाशेन लोकस्य कांक्षंते पांडवाः स्वकम् १४ यश्चापि धार्तराष्ट्रस्य हेतुः स्याद्विग्रहं प्र
 ति ॥ सच हेतुर्न मंतव्यो बलीयांसस्तथा हिते १५ अक्षौहिण्यश्च सप्तैव धर्मपुत्रस्य संगताः ॥ युयुत्समानाः कुरुभिः प्रतीक्षंतेऽस्य शासनम् १६ अपरे पुरुषव्या
 घ्राः सह स्राक्षौहिणीसमाः ॥ सात्यकिर्भीमसेनश्च यमौ च सुमहाबलौ १७ एकादशैताः पृतना एकतश्च समागताः ॥ एकतश्च महाबाहुर्बहु रूपा धनंजयः १८ यथा
 किरीटी सर्वाभ्यः सेनाभ्यो व्यतिरिच्यते ॥ एवमेव महाबाहुर्बासुदेवो महायुतिः १९ बहुलत्वं च सेनानां विक्रमं च किरीटिनः ॥ बुद्धिमत्त्वं च कृष्णस्य बुद्ध्या युध्येत
 को नरः २० ते भवन्तो यथा धर्मयथा समयमेव च ॥ प्रयच्छंतु प्रदातव्यं मावः कालोऽत्यगादयम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि पुरोहित
 याने विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रज्ञावृद्धो महायुतिः ॥ संपूज्यै न यथा कालं भीष्मो वचनमब्रवीत् १ दिष्ट्या कुशलिनः
 सर्वे सह दामोदरेण ते ॥ दिष्ट्या सहायवंतश्च दिष्ट्या धर्मं च ते रताः २ दिष्ट्या च संधिकामास्ते भ्रातरः कुरुनंदनाः ॥ दिष्ट्या न युद्धमनसः पांडवाः सहवांधवैः ३ भव
 तास्य मुक्तं तु सर्वमेतन्न संशयः ॥ अतितीक्ष्णं तु ते वाक्यं ब्राह्मण्यादिति मे मतिः ४ असंशयं क्लेशितास्ते वने चेह च पांडवाः ॥ प्राप्ताश्च धर्मतः सर्वपितुर्धनमसंशयम् ५
 किरीटी बलवान्पार्थः कृतास्त्रश्च महारथः ॥ कोहि पांडुसुतं युद्धे विषहेतुधनं जयम् ६ अपि वज्रधरः साक्षात्किमुतान्येधनुर्भूतः ॥ त्रयाणामपि लोकानां सम
 र्थ इति मे मतिः ७ भीष्मे तु वतितद्वाक्यं घृष्टमाक्षिप्य मन्युना ॥ दुर्योधनं समालोक्य कर्णो वचनमब्रवीत् ८ न तत्राविदितं ब्रह्मन् लोके भूतेन केनाचेत् ॥ पु
 नरुक्तेन किं तेन भाषितेन पुनः पुनः ९ दुर्योधनार्थं शकुनिर्यूते निर्जितवान्पुरा ॥ समयेन गतोऽरण्यं पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः १०
 ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि निलकंठीये भारतमावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥

तत्समयं कालं तच्च संकेतवाक्यं त्रयोदशवर्षे जातैः पुनर्वने वस्तव्यमित्येवं कथं वा । समय इत्युपक्रम्य 'संकेतकालभाषयोः' इति मेदिनी । आश्रित्य निर्वाह्य पैतृकं राज्यांशं नेच्छति किंतु तदतिक्रमेणैव पैतृक
 मिच्छतीत्यर्थः ११ पादं चतुर्थांशमपि किमुतार्धमित्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि निलकंठीये भारतमावदीपे पुरोहितयाने एकविंशो
 अध्यायः ॥ २१ ॥ प्राप्तानिति दिष्ट्या माग्येन आनह्यसंनद्धो भूत्वा स्थानं स्थितिमुपस्थितः प्राप्तः इति समाजयेथाः पूजयेथाः १ स्वस्तिमंतोदयमिति सर्वान्वदेः कृच्छ्रं निरूप्यापितेषां रांतिरक्रोधो

सत्समयमाश्रित्य राज्यां नेच्छति पैतृकम् ॥ बलमाश्रित्य मत्स्यानां पांचालानां च मूर्खवत् ११ दुर्योधनो भयाद्विद्रवद्वात्पादमंततः ॥ धर्मतस्तु मर्ही कृत्स्नां प्रद
 द्याच्छत्रवेऽपि च १२ यदिकांक्षंति ते राज्यां पितृपैतामहं पुनः ॥ यथाप्रतिज्ञं कालं तंचरंतु वनमाश्रिताः १३ ततो दुर्योधनस्यां केवर्त्तामकुतोभयाः ॥ अधार्मि
 कीं तु मातुर्द्विभौर्युः कुर्वंतु केवलात् १४ अथ ते धर्मस्तु ज्ययुद्धमिच्छंति पांडवाः ॥ आसाद्ये मानकुरुश्रेष्ठान् स्मरिष्यंति वचोमम १५ ॥ भीष्म उवाच ॥ किं नुरा
 धेयवाचा ते कर्म तस्मर्तुं मर्हसि ॥ एक एव यदा पार्थः षड्भ्यान्जितवान् युधि १६ बहुशो जीयमानस्य कर्मदृष्टं तदैव ते ॥ न चेदेवं करिष्यामो यदयं ब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥
 ध्रुवं युधिहतास्तेन भक्षयिष्यामपांसुकान् १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ घृतराष्ट्रस्ततो भीष्ममनुमान्य प्रसाद्य च ॥ अवमत्स्यं च राधेयमिदं वचनमब्रवीत् १८ अ
 स्मद्वितं वाक्यमिदं भीष्मः शांतनवोऽब्रवीत् ॥ पांडवानां हितं चैव सर्वस्य जगतस्तथा १९ चिंतायित्वा तु पार्थेभ्यः प्रेषयिष्यामि संजयम् ॥ स भवान्प्रतियात्वद्य
 पांडवानेवमाचिरम् २० सत्सत्कृत्य कौरव्यः प्रेषयामास पांडवान् ॥ सभामध्ये समाहूय संजयं वाक्यमब्रवीत् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्व
 णि पुरोहितयाने एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ प्राप्तानाहुः संजय पांडुपुत्रानुपप्लव्येतान् विजानीहि गत्वा ॥ अजातशत्रुं च समाजयेथादि
 ष्ट्या न ह्यस्थानमुपस्थितस्त्वम् १ सर्वान्वदेः संजयस्वस्तिमंतः कृच्छ्रं वा समतदहं निरूप्य ॥ तेषां शांतिर्विद्यतेऽस्मा सुशीघ्रं मिथ्यापेतानामुपकारिणां सताम् २
 नाहं कचित्संजय पांडवानां मिथ्यावृत्तिकां च न जात्वपश्यम् ॥ सर्वांश्चिंत्यात्मवीर्येण लब्ध्वां पर्याकार्षुः पांडवामहमेव ३ दोषं ह्येषां नाध्यगच्छं परीच्छन्नित्यं कंचिद्येन
 गृह्येयमार्थम् ॥ धर्मार्थभ्यां कर्म कुर्वंतित्यं सुखप्रियेनानुरुध्यंतिकामात् ४ धर्मं शीतं क्षुत्पि पासे तथैव निद्रांतं द्रीं क्रोधहर्षौ प्रमादम् ॥ घृत्या चैव प्रज्ञया चाभिभूय ध
 र्मार्थयोगान् प्रयतंति पार्थाः ५ त्यजंति मित्रेषु धनानि कालेन संवासाज्जीर्यतितेषु मैत्री ॥ यथार्हमानार्थकरा हि पार्थास्ते पांड्वेष्टानास्त्याजमीदृश्यपक्षे ६ अन्यत्र
 पापाद्विषमाम्बुदुद्धेर्दुर्योधनात् क्षुद्रतराच्च कर्णात् ॥ तेषां हीमौहीनसुखप्रियाणां महात्मनां संजनयतो हितेजः ७ उत्थानवीर्यः सुखमेधमानो दुर्योधनः सुकृतं मन्य
 ते तत् ॥ तेषां भागं यच्च मन्येत बालः शक्यं हर्तुं जीवितां पांडवानाम् ८

स्मात्सुविद्यते मिथ्यापेतानां निष्कपटानां १ मह्यं पर्याकार्षुः मदर्थं परित आनीतवन्तः ३ धर्मार्थभ्यां धर्मार्थं च सुखं प्रीतिः प्रियं पुत्रादितदनुरोधेन कामादधर्मं न त्यजंतीत्यर्थः ४ तं द्रीं जाग्रतप
 वमौदवं ५ यथार्हमानं अर्थं च कुर्वंतिते तथा ६ तेजाः क्रोधं • उत्थाने आरंभकाले एव वीर्येण प्रसंगेयस्य स उत्थानवीर्यः यत्तेषां भागं हर्तुं शक्यं मन्यते तत्सुकृतं युक्तमिति मन्यते भौट्यादिति भावः ८

यस्यपदवीयांतियस्यानुगाइत्यर्थः तस्यतस्मैप्रदानंभागप्रदानम् ९ जिष्णुर्जयशीलः १० वरेण्यःभोगमोक्षकामैर्वरेणीयः ११ नकेवलंमध्येदेशापेक्षयाउदीचीं किंतुउत्तरान्कुरुनहिमाचला
दृष्टुदक्षदेशान् स्वर्गभूमिरूपान् १२ जातवेदसेउपाहरत् खांडवमिति विपरीणामेनानुपंगः १३ । १४ । १५ । १६ एतत्परिदृश्यमानंवलं भीष्मद्रोणादीनां सामर्थ्यतदपिस
त्यं तथाऽपितान्पांडवान्प्राप्यनास्तीतिमन्ये तुच्छमित्यर्थः १७ प्रवर्हःश्रेष्ठः संत्यक्तात्मात्यक्तदेहः १८ सहोषितोवर्षमात्रं चरितार्थः गोमहरोक्षितः मात्स्येयानांमत्स्यदेशजानाम् १९

यस्यार्जुनःपदवीकेशवश्चक्रोदरःसात्यकोऽजातशत्रोः ॥ माद्रीपुत्रौसृजयाश्चापियांतिपुरायुद्धात्साधुतस्यप्रदानम् ९ सह्यैवैकःपृथिवीसव्यसाचीगांडीवध्वजा
प्रणुदेद्रथस्थः ॥ तथाजिष्णुःकेशवोऽप्यप्रवृष्योलोकत्रयस्याधिपतिर्महात्मा १० तिष्ठेतकस्तस्यमर्त्यःपुरस्ताद्यःसर्वलोकेषुवरेण्यएकः ॥ पर्जन्यघोषान्प्रव
पन्नशरीधानपतंगसंधानिवशीप्रवेगान् ११ दिशंस्तुदीचीमपिचोत्तरान्कुरुनगांडीवध्वनैकरथोजिगाय ॥ धनंचैषामाहरत्सव्यसाचीसेनानुगान्द्रविडांश्चैवचक्रे
१२ यश्चैवदेवान्खांडवेसव्यसाचीगांडीवध्वनाप्रजिगायसेंद्रान् ॥ उपाहरत्पांडवोजातवेदसेयशोमानंवर्धयन्पांडवानाम् १३ गदाभृतांनास्तिसमोऽब्रभीमाद्
स्त्यारोहोनास्तिसमश्चतस्य ॥ रथेऽर्जुनादाहुरहीनमेनंवाहोर्बलेनायुतनागवीर्यम् १४ सुशिक्षितःकृतवैरस्तरस्वीदहेतुद्रास्तरसाधार्तराष्ट्रान् ॥ सदात्यमर्षी
नबलात्सशक्योयुद्धेजेतुंवासवेनापिसाक्षात् १५ सुचेतसौबालिनौशीघ्रहस्तौसुशिक्षितौभ्रातरौफाल्गुनेन ॥ श्येनौयथापक्षिपूगान् रुजंतौमाद्रीपुत्रौशेषयेतान्श
त्रून् १६ एतद्वलंपूर्णमस्माकमेवंयत्सत्यंतान्प्राप्यनास्तीतिमन्ये ॥ तेषामध्येवर्तमानस्तरस्वीधृष्टद्युम्नःपांडवानामिहैकः १७ सहामात्यःसोमकानांप्रवर्हःसंत्यक्ता
त्मापांडवार्थेश्रुतोमे ॥ अजातशत्रुप्रसहेतकोऽन्योयेषांसस्यादग्रणीवृष्णिर्हिंसितः १८ सहोषितश्चरितार्थोवयस्थोमात्स्येयानामधिपोवैविराटः ॥ सवैसपुत्रःपांडवार्थे
चशश्वयुधिष्ठिरेभक्तइतिश्रुतमे १९ अवरुद्धारयिनःकेकयेभ्योमहेष्वासाभ्रातरःपंचसंति ॥ केकयेभ्योराज्यमाकाक्षमाणायुद्धार्थिनश्चानुवसंतिपार्थान् २०
सर्वोश्चवीरान्पृथिवीपतीनांसमागतान्पांडवार्थेनेविष्टान् ॥ शूरानहंभक्तिमतःशृणोमिप्रोत्यायुक्तान्संश्रितान्धर्मराजम् २१ गिर्याश्रयादुर्गनिवासिनश्चपोधाः
पृथिव्यांकुलजातिशुद्धाः ॥ म्लेच्छाश्चनानायुधवीर्यवंतःसमागताःपांडवार्थेनेविष्टाः २२ पांड्यश्चराजासमितींद्रकल्पोयोधप्रवीरैर्वहुभिःसमेतः ॥ समागतः
पांडवार्थेमहात्मा लोकप्रवीरोऽप्रतिवीर्यतेजाः २३ असंब्रोणादर्जुनाद्वासुदेवाद्दीप्माद्येनवृत्तंशृणोमि ॥ यतंकार्ष्णिप्रतिममाहुरेकंससात्यकिःपांडवार्थेने
विष्टः २४ उपाश्रिताश्चोदिकरूपकाश्चसर्वोद्योगैर्भूमिपालाःसमेताः ॥ येषामध्येसूर्यमिवातपंतंश्रियावृत्तंचेदिपतिंच्वलंतम् २५ अस्तंभनीयंयुधिमन्यमानो
ज्यां कर्षतश्चिष्टतमंपृथिव्याम् ॥ सर्वोत्साहंक्षत्रियाणांनिहत्यप्रसह्यकृष्णस्तरसांसममर्दं २६

केकयेभ्योदेशेभ्यः । अवरुद्धाःबहिर्निःसारिताः पंचभ्रातरःकेकयानां ।

यतःकेकयेभ्यःराज्यंप्राप्नुमिच्छंतः पूर्वजन्मदीया अपि संप्रतिपांडवान् अनुवसंति अनुसरंति । तेनस्वपक्षहानिः परपक्षपुष्टिश्चदर्शिता २० । २१ । २२ समितिस्तं ग्रामे । 'समि
त्याजिसमिद्युधः' इतिकोशः । अप्रतिवीर्यतेजाः अतुल्यतेजाः २३ कार्ष्णिःप्रद्युम्नस्तुल्यम् २४ चेदिपतिं शिशुपालं कृष्णोममर्दंत्युत्तरेणान्वयः २५ ज्यांधनुर्गुणं कर्षतां धनुर्मृताम् २६

यस्यमानंवर्धयंतितंशिशुपालंअभिनदितिसंबंधः २७ चेदिपतिविहाय अन्येतंकृष्णं केप्राद्रवन्नकेपि किंतुसपवतेनस्पर्द्धाचकारेत्यर्थः २८ आशंसमानोजयमितिशेषः अशेतशयनंकृतवान्शि
शुपालः २९ यद्यतःअवेदयंतज्ञापितवंतः चाराइतिशेषः ३० कृष्णौवासुदेवार्जुनौ ३१ संगरंचेन्नगच्छेतदाशंभलमेव नोचेत् अन्यथाइंद्रोविष्णुश्चअर्जुनवासुदेवौ निर्दहेतामित्यन्वयः ३२

यशोमानौवर्धयन्पांडवानांपुराऽभिनच्छिशुपालंसमीक्ष्य ॥ यस्यसर्वेवर्धयंतिस्ममानंकुरुषराजप्रमुखानरेन्द्राः २७ तमसह्यंकेशवंतत्रमत्वासुग्रीवयुक्तेनरथेन
कृष्णम् ॥ केप्राद्रवंश्चेदिपतिविहायसिंहं दृष्ट्वाक्षुद्रमृगाइवान्ये २८ यस्तंप्रतीपस्तरसाप्रत्युदीयादाशंसमानोद्वैरथेवासुदेवम् ॥ सोऽशेतकृष्णेनहतःपरासुर्वा
तेनेवोन्मथितःकर्णिकारः २९ पराक्रममेयदेवदयंततेषामर्थेसंजयकेशवस्य ॥ अनुस्मरंस्तस्यकर्माणि विष्णोर्गावल्गणेनाधिगच्छामिशांतिम् ३० नजातुता
च्छत्रुरन्यःसहेतयेषांसस्यादग्रणीवृष्णिर्हिंसितः ॥ प्रवेपतेमहदयंभयेनश्रुत्वाकृष्णावेकरथेसमेतौ ३१ नचेद्रच्छेतसंगरंमंदबुद्धिस्ताभ्यांलभेच्छर्मतदासुतोमे ॥
नोचेत्कुरुन्संजयनिर्दहेतामिंद्राविष्णुदैत्यसेनायथैव ३२ मतोहिमेशक्रसमो धनंजयःसनातनोवृष्णिवीरश्चविष्णुः ॥ धर्मारामोऽहीनिषेवस्तरस्वीकुंतीपुत्रःपांड
वोऽजातशत्रुः ३३ दुर्योधनेननिकृतोमनस्वीनोचेत्कुद्धःप्रदहेद्दार्तराष्ट्रान् ॥ नाहंतथाह्यर्जुनाद्वासुदेवाद्दीप्माद्वाहंयमयोर्वाभिमेमि ३४ यथाराज्ञःक्रोधदीप्तस्य
सूतमन्योरहंभीततरःसदैव ॥ महातपाब्रह्मचर्येणयुक्तःसंकल्पोऽयंमानसस्तस्यसिद्धयेत् ३५ तस्यक्रोधंसंजयाहंसमीक्ष्यस्थानेजानन्नृशमस्म्यद्यभीतः ॥ स
गच्छशीघ्रंप्रहितोरथेनपांचालराजस्यचमूनिवेशनम् ३६ अजातशत्रुकुशलंस्मृच्छेःपुनःपुनःप्रीतियुक्तंवदेस्वम् ॥ जनार्दनंचापिसमेत्यतातमहामात्रंवीर्य
वतासुदारम् ३७ अनामयंमद्वचनेनपृच्छेर्धृतराष्ट्रःपांडवैःशांतिमीप्सुः ॥ नतस्यकिंचिद्वचनंकुर्यात्कुंतीपुत्रोवासुदेवस्यसूत ३८ प्रियश्चैषामात्मसमश्च
कृष्णोविद्वांश्चैषां कर्मणिनित्ययुक्तः ॥ समानीतान्पांडवान्सृजयांश्चजनार्दनंयुयुधानंविराटम् ३९ अनामयंमद्वचनेनपृच्छेःसर्वास्तथाद्रौपदेयांश्चपंच ॥
यद्यत्तत्रप्राप्तकालंपरेभ्यस्त्वमन्येथाभारतानाहितंच ॥ तद्वापेथाःसंजयराजमध्येनमूर्च्छयेद्यत्रचयुद्धहेतुः ४० ॥ इतिश्रीम० उद्योगपर्वणिसंजययानेष्टतराष्ट्र
संदेशोद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ राज्ञस्तुवचनंश्रुत्वाष्टतराष्ट्रस्यसंजयः ॥ उपप्लव्यययौद्रुं पांडवानमितौजसः १ सतुराजानमा
साद्यकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ अभिवाद्यततःपूर्वसूतपुत्रोऽभ्यभाषत २ गावल्गणिःसंजयःसूतसूनुरजातशत्रुमवदत्प्रतीतः ॥ दिष्ट्यारार्जस्त्वामरोगंप्रपश्येस
हायवंतंचमहेंद्रकल्पम् ३ अनामयंपृच्छतित्वांऽविकेयोवृद्धोराजाष्टतराष्ट्रेमनीषी ॥ कञ्चिद्भीमःकुशलीपांपवाइयोधनंजयस्तौचमाद्रीतनूजौ ४

शक्रपुत्रत्वात्शक्रसमः धर्मपुत्रत्वात्धर्मारामः ३३ निकृतोवंचितःमनस्वीजितमनाः ३४ मन्योःक्रोधात् ३५ स्थानेजानन्नृशमस्त्युक्तं पश्यन् ३६ महामात्रंमहाभागं ३७ शांतिमीप्सुरस्तीति
वदेत्यध्याहारः ३८ समानीतान्पक्षत्रस्थितान् ३९ नमूर्च्छयेत् वर्धयेत्क्रोधांमितिशेषः ४० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपिद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥
१ । २ प्रतीतोदृष्टः ३ । ४

यत्र आसवर्गे त्वंस्वस्तिकामः कल्याणार्थी यांश्च दृष्टान् कामान् भोग्यान् गजरायादीन् वाञ्छति तेष्वेकशालिनः कश्चिदित्यनुपगः ५ । ६ । ७ वृत्तिरस्मात्पुनरेहः ८ । ९ । १० कुरुभ्यः स्पृहयंतिकश्चि
दित्यनुपगः कुरुणां कल्याणं अयुद्धेन वाञ्छति कश्चिदिति भावः ११ येषां राष्ट्रे निवसति तेषां कुरुणां मध्ये धनुर्भूतः कश्चिन्मानं लभते १२ । १३ महानस्यो महानसे परिचारिकाः वध्वः स्नुषाः अव्यली
काः निष्कपटाः १४ वृत्तिर्जीविका दातुमिति शेषः दायान्मदत्तान् ग्रामादीन् १५ अतिक्रमात्त्रोपेक्षत इत्युत्तरार्धात्त्रयोऽपकषेण योज्यं १६ एतद्वाङ्मनानां वृत्तेः पालनं ज्योतिः परलोकप्रकाशकं जी

कश्चित्कृष्णाद्रौपदीराजपुत्रीसत्यवतावीरपत्नीसपुत्रा ॥ मनस्विनीयत्रचवाच्छमित्वमिष्टान् कामान् भारतस्वस्तिकामः ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गावल्गणे संज
यस्वागतं ते प्रियामहेते वयं दर्शनेन ॥ अनामयं प्रतिजानेत वाहं सहानुजैः कुशलीचास्मि विद्वन् ६ चिरादिदं कुशलं भारतस्य श्रुत्वा राज्ञः कुरुवृद्धस्य मृत ॥ मन्ये सा
क्षादृष्टमहं नरेन्द्रं दृष्ट्वा संजय प्रीतियोगात् ७ पितामहो नः स्थविरो मनस्वी महाप्राज्ञः सर्वधर्मोपपन्नः ॥ सकौरव्यः कुशलीतातर्भाष्मो यथा पूर्ववृत्तिरस्त्यस्य कश्चि
त् ८ कश्चिद्राजा घृतराष्ट्रः सपुत्रो वै चित्रवीर्यः कुशलीमहात्मा ॥ महाराजो बाह्लिकः प्रातिपेयः कश्चिद्विद्वान् कुशलीमृतपुत्र ९ ससोमदत्तः कुशलीतातकश्चिद्भूरिश्र
वाः सत्यसंधः शलश्च ॥ द्रोणः सपुत्रश्च कृपश्च विप्रो महेश्वासाः कश्चिदेतेऽप्यरोगाः १० सर्वे कुरुभ्यः स्पृहयंतिसंजय धनुर्धरा ये पृथिव्यां प्रधानाः ॥ महाप्राज्ञाः सर्वशा
स्त्रावदाता धनुर्भूतां मुख्यतमाः पृथिव्याम् ११ कश्चिन्मानं तातलभंत एते धनुर्भूतः कश्चिदेतेऽप्यरोगाः ॥ येषां राष्ट्रे निवसति दर्शनीयो महेश्वासः शीलवान् द्रोणपुत्रः
१२ वैश्यापुत्रः कुशलीतातकश्चिन्महाप्राज्ञो राजपुत्रो युयुत्सुः ॥ कर्णोऽप्यत्यः कुशलीतातकश्चित्सुयोधनो यस्य मंदो विधेयः १३ स्त्रियो वृद्धा भारतानां जनन्यो
महानस्यो दासभार्याश्च मृत ॥ वध्वः पुत्रा भागिनेया भगिन्यो दौहित्रा वा कश्चिदप्यव्यलीकाः १४ कश्चिद्राजा ब्राह्मणानां यथावत् प्रवर्तते पूर्ववत्तातवृत्तिम् ॥ कश्चि
दायान्मामकान् धार्तराष्ट्रो द्विजातीनां संजय नोपहंति १५ कश्चिद्राजा घृतराष्ट्रः सपुत्रः उपेक्षते ब्राह्मणातिक्रमान्वै ॥ स्वर्गस्य कश्चित् तथावत् भूतामुपेक्षते ते पुंसद
वृत्तिम् १६ एतज्ज्योतिश्चोतमं जीवलोके शुक्लं प्रजानां विहितं विधात्रा ॥ ते चेद्दोषं न नियच्छंति मंदाः कृस्त्रो नाशो भविता कौरवाणाम् १७ कश्चिद्राजा घृतराष्ट्रः
सपुत्रो बुभुषते वृत्तिममाव्यवर्गे ॥ कश्चिन्नभेदेन जीजीविषंति सुहृद्वापुर्दुर्हं दश्चैकमन्यात् १८ कश्चिन्नपापं कथयंति तात तेषां डवानां कुरवः सर्वे एव ॥ द्रोणः सपुत्र
श्च कृपश्च वीरो नास्मा सुपापानिवदंति कश्चित् १९ कश्चिद्राज्ये घृतराष्ट्रसपुत्रं समेत्याहुः कुरवः सर्वे एव ॥ कश्चिद्दृष्ट्वा दस्युसंघान् समेतान् स्मरंति पार्थस्य युधां प्रणे
तुः २० मौर्वीभुजाग्रप्रहितान् स्मतातदो धूयमानेन धनुर्धरेण ॥ गांडीवनुन्नांस्तनयित्नु घोषान् जिह्मगान् कश्चिदनुस्मरंति २१

वल्लोके इह शुक्यं शस्क

रं दोषं लोभं ब्राह्मणवृत्त्युपघातेन न नियच्छंति १० बुभुषते प्रापयितुमिच्छति भेदेन जीजीविषंति शत्रुभिर्भेदिताः संतस्तद्वर्तते भेदेन जीजीविषंति १८ । १९ पार्थस्य अर्जुनस्य कृत्यं स्मरंति युधांसं
ग्रामाणां प्रणेनुर्निर्वाहकस्य आहुः शमं कुर्वंति शेषः । शमेति पाठे शमशाम्य ज्ञातिगच्छेत्यर्थः २० मौर्वीभुजः कौटिल्यंतस्य अग्रमिवाग्रं शरसंधानदेशः ततः प्रहितान् प्रेषितान् २१

सुवाससः सुपुंखाः हस्तवापो हस्तक्षेपः । वचनभेदेऽपि सामानाधिकरण्यांशतस्त्रियोऽस्य परिग्रह इति वत् । एकषष्टिर्वाणा अस्य एकेन यत्नेन प्रक्षेप्या इत्यर्थः २२ नड्वलेषु मृतेषु स्थलेषु २३
दंतकूरे कूरं अन्नं दंताः क्रोधावेशात् कूरवन्नर्थतेऽस्मिन्निति दंतकूरः संग्रामः तस्मिन् अस्य नक्षिपन् २४ । २५ जयः अर्जुनः २६ अहं अर्जुनस्य तदाष्टरक्षकः प्रेरकोऽभवमित्यर्थः भीमसेनश्च
माद्रीसुतयोः पृष्ठरक्षकोऽमृत पंचमिरप्यस्माभिस्ते मोचिता इत्यर्थः २७ न कर्मणेति सर्वात्मना सर्वोपायैः दानभेदं दद्वैश्वेत्त राष्ट्रस्य पुत्रं जेतुं न शक्नुमस्तर्हि एकेन साधुना कर्मणा सामाख्येनो
न चापश्यं कश्चिदहं पृथिव्यां यो धंसं वाऽधिकमर्जुनेन ॥ यस्यैकषष्टिर्निशितास्तीक्ष्णधाराः सुवाससः संमतो हस्तवापः २२ गदापाणिर्भीमसेनस्तरस्वी प्रवेपयच्छत्रु
संधाननीके ॥ नागः प्रभिन्न इव नड्वलेषु चक्रम्यते कश्चिदेनं स्मरंति २३ माद्रीपुत्रः सहदेवः कर्लिगान् समागतान् जयदंतकूरे ॥ वामेनास्य न दक्षिणे नैव यो वै महावलंक
श्चिदेनं स्मरंति २४ पुरा जेतुं न कुलः प्रेषितोऽयं शिर्वीस्त्रिगर्तान् संजय पश्य तस्ते ॥ दिशं प्रतीचीं वशमानयन्मे माद्रीसुतं कश्चिदेनं स्मरंति २५ पराभवो द्वैतवने य आ
सीद्भूमिर्त्रितेषोषया त्रागतानाम् ॥ यत्र मंदाच्छत्रुवशं प्रयातान् मोचयद्भीमसेनो जयश्च २६ अहं पश्चादर्जुनमभ्यरक्षं माद्रीपुत्रो भीमसेनोऽप्यरक्षत् ॥ गांडीवव
न्वाशश्चुसंधानुदस्य स्वस्त्यागमत्काश्चिदेनं स्मरंति २७ न कर्मणा साधुनैकेन नूनं सुखं शक्यं वै भवतीह संजय ॥ सर्वात्मना परिजितुं वयं चेन्न शक्नुमो घृतराष्ट्रस्य पुत्रम्
२८ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० प० संज० युधिष्ठिरप्रश्ने त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ यथाऽऽत्थमे पांडव ततथैव कुरून् कुरुश्रेष्ठ जनं च पृ
च्छसि ॥ अनामयास्तात मनस्विनस्ते कुरुश्रेष्ठान् पृच्छसि पार्थयांस्त्वम् १ संत्येव वृद्धाः साधवो धार्तराष्ट्रे संत्येव पापाः पांडवतस्य विद्धि ॥ दद्याद्दे पुंभ्योऽपि हि
धार्तराष्ट्रः कुतो दायो लोपयेद्ब्राह्मणानाम् २ यद्युष्माकं वर्तते सौ न धर्म्यमद्गुग्धेषु गुग्धवत्तन्नसाधु ॥ मित्रधुक् स्यात् घृतराष्ट्रः सपुत्रो युष्मान् द्विषन्साधुवृत्तान् साधुः ३
न चानुजानातिभृशं च तप्यते शोचत्यंतः स्थविरोऽजातशत्रो ॥ शृणोति हि ब्राह्मणानां समेत्य मित्रद्रोहः पातकेभ्यो गरीयान् ४ स्मरंति तु भ्यं नरदेव संयुगे युद्धे च जि
ष्णोश्च युधां प्रणेतुः ॥ समुत्कृष्टे दुर्दुभिः शंखशब्दे गदापाणिर्भीमसेनं स्मरंति ५ माद्रीसुतौ चापिरणाजिमध्ये सर्वादिशः संपतंतौ स्मरंति ॥ सेनां वर्षंतौ शरवर्षै रज
सं महारथौ समरे दुष्प्रकंपौ ६ न त्वेव मन्ये पुरुषस्य राजन्ननागतं ज्ञायते यद्वा विष्यम् ॥ त्वंचेतथा सर्वधर्मोपपन्नः प्राप्तः क्लेशं पांडवच्छत्रु रूपम् ॥ त्वमेवैतच्छत्रुग
तश्च भूयः समीकुर्याः प्रज्ञयाऽजातशत्रो ७ न कामार्थं संत्यजेयुर्हि धर्मपांडोः सुताः सर्वे एवैद्रकल्पाः ॥ त्वमेवैतत्प्रज्ञयाऽजातशत्रो समीकुर्यायेन शर्मामुयुक्ते ८ धार्तरा
ष्ट्राः पांडवाः मृजयाश्च ये चाप्यन्ये सन्निविष्टानरेन्द्राः ॥ यन्मां ब्रवीद्घृतराष्ट्रो निशायाम जातशत्रो वचनं पिताते ९

पाथेन सुखं सुखेन जेतुं नैव शक्यं भवति

साम्राज्याध्ये हि दानादयः प्रयुज्यंते तेरप्यसाध्यः कथं साममात्रेण साध्यः स्यात् । अतो दंडैकसाध्यः स इति भावः । पाठांतरे परिणेतुं स्वायत्तीकर्तुं २८ ॥ इति नी० त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
१ । २ यदिति अद्गुग्धेषु अनपकृतेषु धार्तराष्ट्रेषु यद्युष्माकं गुग्धवत् अपकृतस्येव सौ नः सुनावान् हिंस्रः तद्धर्माद नपेतं सौ न धर्म्यकौर्यवर्तते तन्नसाधु गुग्धैरपि भवद्विस्तेषु प्रव्राजनाकालेऽपि द्रोहो
न कृत इदानीं तु सुतरानं कर्तव्य इत्याशयः । ते तु स्वकृतं मोक्षयंत्येवेत्याह मित्रधुमिति ३ न चानुजानाति संधिनानुमोदते तप्यते च पुत्रनाशमयात् । गरीयानिति शृणोति चेति संबंधः ४ कावेदस्मान्
स्मरंतीति पृष्ठतत्राह स्मरंतीति तुभ्यंत्वा ५ रणोपाध्वनिस्तद्विशिष्टाया आजिः संग्रामस्तन्मध्ये । 'रक्षणस्त्राणेरणः कणे' इत्यमरः ६ अनागतं अज्ञातं अदृष्टमित्यर्थः ७ । ८ । ९

१० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ १।२।३ रथमयोजयत्तद्वहआगंतुं । राज्ञोवचनं पांडवानांराचतां ततश्चशमोऽस्तु ४ संस्थाने नाकारेण । मार्देवेनकृपया । आर्जवेनअकौटिल्येन । अनृशंसाःअनुग्राः । ह्रीनिषेवाःलजापरायणाः ५ ह्रीनिहिंसं सत्त्वंद्विसत्त्वंसाधुत्वंवा भीमसेनाःभीषणसेन्याः ६ सर्वज्ञयः अभावसंस्थः शून्येएवपारिमासःअयः तत्र तत्प्रथमार्थेअत्र लज्जोऽपिबन्धुनाशात्पराजयएव ७ ज्ञातीनांदुर्योधनादीनांकार्यं घोषयात्रायांगंधर्वेभ्योमोचनादिकं उपकुण्टंनिदितं ८ निर्णयनिश्चयंकृत्वा

सहामात्यःसहपुत्रश्चराजनसमेत्यतांवाचमिमानिबोध १० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसंजययानपर्वणि संजयवाक्येचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ समागताःपांडवाःसृजयाश्चजनार्दनोयुयुधानोविराटः ॥ यत्तेवाक्यंघृतराष्ट्रानुशिष्टंगावल्गणेब्रूहितस्मृतपुत्र १ ॥ संजयउवाच ॥ अजातशत्रुंचवृकोदरंचघनंजयमाद्रवतीसुतौच ॥ आमंत्रयेवासुदेवंचशौरिर्युयुधानंचेकितानंविराट् २ पंचालानामधिपंचैववृद्धंघृष्टयुग्मंपार्षतंयाज्ञसे निम् ॥ सर्वेवाचंशृणुतेमामदीयांवक्ष्यामियांभूतिमिच्छन्कुरूणाम् ३ शमंराजाघृतराष्ट्रोऽभिनंदन्नयोजयत्त्वरमाणोरथमे ॥ सभ्रातृपुत्रस्वजनस्यराज्ञ स्तद्रोचतांपांडवानांशमोऽस्तु ४ सर्वेधर्मैःसमुपेतास्तुपार्थाःसंस्थानेनमार्देवेनार्जवेन ॥ जाताःकुलेह्यनृशंसावदान्याह्रीनिषेवाःकर्मणानिश्चयज्ञाः ५ नयुज्य तेकर्मयुष्मासुहीनंसत्त्वंहिवस्तादृशंभीमसेनाः ॥ उद्रासतेह्यंजनविंदुवत्तच्छुभ्रेवस्त्रेयद्रवेत्किलिषंभवः ६ सर्वक्षयोदृश्यतेयत्रकृत्स्नःपापोदयोनिरयोऽभावसंस्थः ॥ कस्तत्रकुर्याज्जातुकर्मप्रजानन्पराजयोयत्रसमोजयश्च ७ तेवैधन्यायैःकृतंज्ञातिकार्यंतेवैपुत्राःसुहृदोवांधवाश्च ॥ उपकुण्टंजीवितंसंव्यजेयुर्थतःकुरूणानियतोवै भवःस्यात् ८ तेचेत्कुरूननुशिष्याथपार्थानिर्णयसर्वान्द्वीपतोनिगृह्य ॥ समंवस्तज्जीवितंमृत्पुनास्याद्यज्जीवध्वंज्ञातिवधेनसाधु ९ कोह्येवयुष्मानसहकेशवे नसचेकितानान्प्रापतबाहुगुप्तान् ॥ ससात्यकीन्विषहेतप्रजेतुंलब्ध्वाऽपिदेवानसचिवान्सहैद्रान् १० कोवाकुरून्द्रोणभीष्माभिगुप्तानश्चत्थाग्राशल्यकृपादि मिश्च ॥ रणेविजेतुंविषहेतराजनराधेयगुप्तान्सहभूमिपालैः ११ महदलंधार्तराष्ट्रस्यराज्ञःकोवैशकोहंतुमक्षीयमाणः ॥ सोऽहंजयेचैवपराजयेचनिःश्रेयसंनाधि गच्छामिकींचित् १२ कथंहिनीचाइवदौष्कुलेयानिर्धर्मार्थकर्मकुर्युश्चपार्थाः ॥ सोऽहंप्रसाद्यप्रणतोवासुदेवंपंचालानामधिपंचैववृद्धम् १३ कृतांजलिःशरणंवः प्रपद्येकथंस्वस्तिस्यात्कुरुसृजयानाम् ॥ नह्येवमेवंवचनंवासुदेवोधनंजयोवाजातुकिंचिन्नकुर्यात् १४ प्राणान्दद्याद्याचमानःकुतोऽन्यदेतद्विद्वन्साधनार्थंब्रवी मि ॥ एतद्राज्ञोभीष्मपुरोगमस्यमतंयद्वःशांतिरिहोत्तमास्यात् १५ ॥ इतिश्रीम० उद्योगपर्वणि सं० संजयवाक्येपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७ ॥

निगृह्यहत्वेत्यर्थः १ ननुयुद्धेजयपराजयावनित्यादित्याह कोहीतिद्व्याभ्यां १०।११ निःश्रेयसंनिश्चयं १२ निर्धर्मार्थधर्मार्थयोर्विरुद्धंकर्मकथंकुर्युः । प्रणतोऽस्मीतिशेषः १३ एवमेवं वचनमितिद्विरुक्त्याविकल्पवाक्यंनकुर्यात् १४ प्राणानिति एतत्तत्त्वतांजयोऽपिपराजयएवेतिदीनवचनं । कोवाकुरून्जयेतेतितीक्ष्णवचनं कथंस्वस्तिस्यादित्युभयनाशवचनंचसाधनार्थं संधिकार्यस्यसिद्धयर्थंब्रवीमि ननुयुष्मान्भीषयाभीत्यर्थः १५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

१ अकुर्वतश्चेत्संकल्पःसिद्धयेतार्हिकर्मनकुर्यात् असिद्धावपियुद्धादन्यत्रअन्यत् अत्रापिप्रथमार्थेअत्र लक्ष्योऽपिकर्मकुर्यान्नतुयुद्धम् २ अहीनंअनपगतम् ३ धर्मोदयंसुखं निदाघेगंगावगाहा दिजं नत्वधर्मोदयंहिंसादिजं तत्त्वतोवस्तुतस्तुसर्वकर्मदुःखमेव यतःकृच्छ्रोपायंक्लेशसाध्यं । तर्हि कुतःकर्मकुर्वतीत्याशंक्याह सुखमिति ४ कामाभिध्याविषयध्यानं ययोति सर्वात्मनाविषयविस्मर णेमहत्सुखमस्तीतिभावः । भोगाभिष्कामतानसंभवतीत्याह यथेति ५ उक्तमर्थप्रकृतेयोजयतिसंपश्येति अस्माभिरित्यत्रधार्तराष्ट्रान्अंतर्भाव्याह पंचाधिकेनपुत्रशतेनसह घृतराष्ट्रस्यभो गंमहांतंपश्य अथापिकृत्स्नंस्वस्थैवमवत्वितिबुद्ध्याऽस्मान्प्राप्नुयादुरीकृत्य ततोभोगात्तृप्तिनलभतइतिभावः ६ पितृव्यनिंदादोषाद्धीतःपुनराह नाश्रेयानिति यःपुण्यवत्तरः साविग्रहाणा भीश्वरोभवति परैःसहविरोधंकृत्वास्वोत्कर्षकरोति अन्यस्तुतेनैववश्यति अतःसपुण्यवत्तरएव अस्मदोपातुवयंवनेदुःखमनुभवामोनतुपरापराधेनेतिभावः ७ प्रावारान्दिव्यवासांसिंसंविवस्ते

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कानुवाचंसंजयमेशृणोषियुद्धैर्षिर्णयिनयुद्धादिभेपि ॥ अयुद्धवैतातयुद्धाद्वरीयःकस्तलब्ध्वाजातुयुद्धयेतस्मृत १ अकुर्वतश्चेत्पुरुषस्य संजयसिद्धयेत्संकल्पोमनसायंयमिच्छेत् ॥ नकर्मकुर्याद्विदितंममैतदन्यत्रयुद्धाद्बहुयल्लघीयः २ कुतोयुद्धंजातुनरोऽवगच्छेत्कोदेवशतोद्विगतीतयुद्धम् ॥ सु खैषिणःकर्मकुर्वतिपार्थाधर्मादहीनंयच्चलोकस्यपथ्यम् ३ धर्मोदयंसुखमाशंसमानाःकृच्छ्रोपायंतत्त्वतःकर्मदुःखम् ॥ सुखंप्रेप्सुर्विजिघांसुश्चदुःखंयइंद्रियाणांप्री तिवशानुगामी ४ कामाभिध्यास्वशरीरंदुनोतिययाप्रमुक्तो नकरोतिदुःखम् ॥ यथेध्यमानस्यसमिद्धतेजसाभूयोबलंवधतेपावकस्य ५ कामार्थलाभेनतथैवभूयो नतृप्यतेसर्पिषेवाग्निरिद्धः ॥ संपश्येमभोगचयमहांतंसहास्माभिर्घृतराष्ट्रस्यराज्ञः ६ नाश्रेयानीश्वरोविग्रहाणांनाश्रेयान्वैगीतशब्दंशृणोति ॥ नाश्रेयान्वैसेवते माल्यगंधान्नचाप्यश्रेयाननुलेपनानि ७ नाश्रेयान्वैप्रावारान्संविवस्तेकथंत्वस्मान्संप्रणुदेत्कुरुभ्यः ॥ अत्रैवस्यादबुधस्यैवकामःप्रायःशरीरेहृदयंदुनोति ८ स्वयंराजाविषमस्थःपरेषुसामर्थ्यमन्विच्छतितन्नसाधु ॥ यथात्मनःपश्यतिवृत्तमेवतथापरेषामपिसोऽभ्युपैति ९ आसन्नमग्निंनुनिदाघकालेगंभीरकक्षेगहने विसृज्य ॥ यथाविष्टदंवायुवशेनशोचेत्क्षेममुमुक्षुःशिशिरव्यपाये १० प्राप्तिश्चर्योघृतराष्ट्रोऽद्यराजालालप्यतेसंजयकस्यहेतोः ॥ प्रगृह्यदुर्बुद्धिमनार्जवेरतंपु त्रमंदंमूढममंत्रिणंतु ११ अनासवच्चाततमस्यवाचःसुयोधनोविदुरस्यावमत्य ॥ सुतस्यराजाघृतराष्ट्रःप्रियैषीसंबुध्यमानोविशतेऽधर्ममेव १२ मेधाविनंह्यर्थ कामंकुरूणांबहुश्रुतंवाग्मिनंशीलवंतम् ॥ सतराजाघृतराष्ट्रःकुरुभ्योनसस्मारविदुरंपुत्रकाम्यात् १३

परिधत्ते अन्यथाअश्रेयांश्चेद्राजातर्हिअस्मान्कुरुभ्यःकथंसंप्रणुदेत्दूरीकुर्यात् । शत्रूणाराज्याद्वंशंनहिपुण्यवतामेवकर्म नाश्रेयसामितिभावः । अत्रेति यद्यप्येवंतथाऽपि अंतर्दाहकरोऽ यंकामः अबुधस्यदुर्योधनादेरेवउचितो नबुधस्यास्मदादेरित्यर्थः । शरीरेशरीरमध्येस्थितंहृदयंदुनोतिखेदयति ८ अबुधत्वमेवाह स्वयमिति विषमस्थःसंकटस्थःसन् परेषुकर्णादिपुत्रात्मनो वृत्तंअशक्तत्वं तथापरेषांकर्णादीनापिसदुर्योधनोभ्युपैति ९ गंभीरकक्षेबहुतृणगहनेवने क्षेमंशोचेत्तममसुखंनस्तीतिशोकंकुर्यात् मुमुक्षुः तस्माद्वाहादात्मानंमोचयितुमिच्छुः शिशिरव्य पायेवसतेतत्रापि निदाघकालेदाहकालेमध्याह्ने १० लालप्यतेदीनवत्भापते मंदंअमाग्यम् ११ विदुरस्यवाचोऽवमत्य सुतस्याप्रियैषी अधर्ममेवसंविशतेआश्रयते १२ कुरुभ्यः कुरूणाहितार्थं नसस्मारनादृतवान् पुत्रकाम्यात्पुत्रलोभात् १३

असौराजामुतस्यप्रियेषी धर्मकामौप्राजहातृत्यक्तवानितिद्वयोःसंबंधः ईषोःपरोत्कर्षासहिष्णोःसंरंभिणःक्रोधिनः मनुवशानुगस्यदेन्यभाजार्कणादीनामनुगस्य दौर्हृदैपापैःभावितस्यपूजि
तस्य १४ अनेयस्यअशिक्षणीयस्य अश्रेयसःअभाग्यस्य प्रपश्यमानःपश्यन्नपि १५ प्रशंसाविदुरेणसम्यगुक्तमितिस्तुतिधार्तराष्ट्राद्विदुरोनेलेमे १६॥१७॥१८॥१९ तस्मिन्लुब्धेशमःनउपलभ्यः
यःमद्रतेममवनंप्रतिगमनेसतिसर्वस्वकमेवाधैमन्यतेइतियोज्यम् २० पारणीयंजेतुंशक्यं युद्धानिगोघ्राहादौआसन् द्वीपोद्वीपवत् युद्धप्रवाहेणउद्यमानस्याश्रयः २१ यथेति गंधर्वतोबंधन
मानप्रस्यासौमानकामस्यचेपोःसंरंभिणश्चार्थधर्मातिगस्य ॥ दुर्भाषिणोमनुवशानुगस्यकामात्मनोदौर्हृदैर्भावितस्य १४ अनेयस्याश्रेयसोदीर्घमन्योर्भिन्न
दुहःसंजयपापबुद्धेः ॥ सुतस्यराजाधृतराष्ट्रःप्रियेषीप्रपश्यमानःप्राजहाद्धर्मकामौ १५ तदैवमेसंजयदीव्यतोऽभून्मतिःकुरुणामागतःस्यादभावः ॥ काव्यावाचं
विदुरोभाषमाणो न विंदतेयद्धारतराष्ट्रात्प्रशंसाम् १६ क्षतुर्यदानान्ववर्तततुद्धिं कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रं सुततदाऽभ्याजगाम ॥ यावत्प्रज्ञामन्ववर्तततस्यतावत्पाराष्ट्रद्वि
र्बभूव १७ तदर्थलुब्धस्यनिबोधमेऽद्ययेमां त्रिणो धार्तराष्ट्रस्यसूत ॥ दुःशासनःशकुनिःसूतपुत्रो गावल्गणे पश्यसंमोहमस्य १८ सोऽहं न पश्यामिपरीक्षमाणः
कथंस्वस्ति स्यात्कुरुमृजयानाम् ॥ आतैश्वर्यो धृतराष्ट्रः परेभ्यः प्रवाजिते विदुरे दीर्घदृष्टौ १९ आशंसते वै धृतराष्ट्रः स पुत्रो महाराज्यमसपत्नं पृथिव्याम् ॥ त
स्मिन् शमः केवलं नोपलभ्यः सर्वस्वकं मद्रते मन्यतेऽर्थम् २० यत्कर्णो मन्यते पारणीयं युद्धे गृहीता युधमर्जुनं वै ॥ आसंश्च युद्धानि पुरामहांतिकथं कर्णो नाभवद्द्वी
पेषाम् २१ कर्णश्च जानाति सुयोधनश्च द्रोणश्च जानाति पितामहश्च ॥ अन्ये च ये कुरवस्तत्र संतियथाऽर्जुना त्रास्त्यपरोधनुर्धरः २२ जानंत्येतत्कुरवः सर्व एव
ये चाप्यन्ये भूमिपालाः समेताः ॥ दुर्योधने राज्यमिहाभवद्यथा अरिदमे फाल्गुनेऽविद्यमाने २३ तेनानुबंधं मन्यते धार्तराष्ट्रः शक्यं हर्तुं पांडवानां ममत्वम् ॥ कि
रीटिना तालमात्रायुधेन तद्देदिना संयुगंतत्र गत्वा २४ गांडीवविस्फारितशब्दमाजावशृण्वाना धार्तराष्ट्रा प्रियंते ॥ कुद्धं न चेदक्षिते भीमसेनं सुयोधनो मन्यते सि
द्धमर्थम् २५ इंद्रोऽप्येतन्नोत्सहेता तदहर्तुमैश्वर्यं नो जीवति भीमसेने ॥ धनं जयेन कुले चैव सूततथा वीरैः सह देवैः सहिष्णौ २६ स चेदेतां प्रतिपद्येत तु द्विद्वेदो राजा स
हपुत्रेण सूत ॥ एवमरणे पांडवकोपदग्धान नश्येयुः संजय धार्तराष्ट्राः २७ जानासि त्वं क्लेशमस्मा सुवृत्तं त्वां पूजयन् संजया हं क्षमेयम् ॥ यच्चास्माकं कौरवैर्भूतपूर्वया
नोद्यति धार्तराष्ट्रे तदाऽऽसीत् २८ अद्यापि तत्र तथैव वर्ततां शांतिं गमिष्यामि यथा त्वमात्थ ॥ इंद्रप्रस्थे भवतु ममैव राज्यं सुयोधनो यच्छतु भारताग्र्यः २९ ॥
॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वण्युधिष्ठिरवाक्ये षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ६ ॥

प्राप्तिं सूचयति २२ जानंतीति अविद्यमाने इति च्छेदः २३ अनुबंधं वप्रातीति बंधो राज्यादिः तमनुसृत्य वर्तमानं पांडवानां ममत्वं धार्तराष्ट्रो हर्तुं शक्यं मन्यते किं कृत्वा तेन किरीटिना
सह तत्र राज्ये निमित्ते सति संयुगे संग्रामं गत्वा प्राप्य तालोहस्तचतुष्टयं तद्देदिना धनुर्विद्यावेदिना २४ प्रियंते जीवति २५ ॥ २६ एतां बुद्धिराज्यस्य अप्रदानेनाशोऽस्तीत्येवं कृपां २७ भूतपूर्वभीमवं
धनजतु गृहदाहादि २८ इंद्रप्रस्थे इत्युपराज्यं मम भवतु भारताग्र्य इति हस्तिनापुरं सुयोधनस्य भवत्विति सूचितं २९ ॥ ६० उद्योगप० नीलकंठीये भारतमावदीपे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

महान्श्रावःश्रवणंयस्य महाकीर्तिरित्यर्थः । पाठांतरे तु महान्स्त्रावोगतिर्यस्य अतिचंचलमित्यर्थः । माव्यनीनशःक्रोधेन धार्तराष्ट्रान्मानाशय १ । २ । ३ प्रसजंते स्पृशंति ४ गृध्रःस्पृहावान्
५ कर्मणां अर्थकामाद्यर्थानां मध्ये ६ परस्थानं परलोकं मन्यमानेन मानयता वर्षपूर्ववर्षगणं तत्रत्यसुखेभ्यस्तदर्थत्वया आत्माऽपि दत्तः ७ सुखप्रियेभ्यो गान्पुत्रादींश्च सेवमानः योगाभ्यासे चित्त
वृत्तिनिरोधमभ्यसितुं कर्म आसनप्राणायामादिकं न करोति ८ ब्रह्मचर्येति ब्रह्मणि चर्या आत्मानुसंधानं तत्र अप्रसक्तः प्रकर्षेण अनासक्तः योगाद्यादृत्तः धर्मचयज्ञादिरूपं हित्वा यः अधर्ममेव प्रकरो
तिसंविनोति ९ ननु । 'धर्मेण पापमपनुदति' इति श्रुतेः कालांतरे अधर्मस्य नाशार्थं धर्ममप्यनुष्ठायामः किमुक्त्येत्याशंक्याह न कर्मणामिति कृतं कर्मभोगं विना आत्मज्ञानं विना वा नश्यतीत्यर्थः ।
'नामुक्तं क्षीयते कर्म' । क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे' इत्यादिवाक्येभ्यः । उदाहृतश्रुतिस्तु प्रायश्चित्तादिना पापनाशो भवति सोऽपि अत्रैव व्यवहार्यत्वमापादायति न तु परलोकेऽपि
संजय उवाच ॥ धर्मनित्यापांडवते विचेष्टालोके श्रुता दृश्यते चापि पार्थ ॥ महाश्रावं जीवितं चाप्यनित्यं संपश्य त्वं पांडव माव्यनीनशः १ न चेद्भागं कुरवोऽन्यत्र यु
द्धात्प्रयच्छेरंस्तुभ्यमजातशत्रो ॥ मैक्षचर्यामंधकवृष्णि राज्ये श्रेयो मन्येन तु युद्धेन राज्यम् २ अल्पकालं जीवितं यन्मनुष्ये महाश्रावं नित्यदुःखं चलंच ॥
भूयश्च तद्यशसो नानुरूपं तस्मात्पापं पांडवमाकृथास्त्वम् ३ कामामनुष्यं प्रसजंत एते धर्मस्य ये विघ्नमूलं नरेन्द्र ॥ पूर्वैरनस्तान्मतिमान्प्रणिघ्नन् लोके प्रशंसालभतेऽ
न वद्याम् ४ निबंधनीह्यर्थतृष्णेह पार्थतामिच्छतां बाध्यते धर्म एव ॥ धर्मतु यः प्रवृणीते स बुद्धः कामे गृध्रो हीयते स्थानुरोधात् ५ धर्मकृत्वा कर्मणां तात मुख्यं महाप्रतापः
सवितेव भाति ॥ हीनो हि धर्मेण महीमपीमांलब्धवानरः सीदति पापबुद्धिः ६ वेदोऽधीतश्चरितं ब्रह्मचर्यं यज्ञैरिष्टब्राह्मणेभ्यश्च दत्तम् ॥ परस्थानं मन्यमानेन भूय
आत्मा दत्तो वर्षपूर्वसुखेभ्यः ७ सुखप्रिये सेवमानोऽतिवेलं योगाभ्यासे यो न करोति कर्म ॥ वित्तक्षये हीनसुखोऽतिवेलं दुःखं शेते कामवेगप्रणुत्रः ८ एवं पुन ब्रह्मचर्याप्र
सक्तो हित्वा धर्मं यः प्रकरोत्यधर्मम् ॥ अश्रद्धधत्परलोकाय मूढो हित्वा देहं तप्यते प्रेत्यमंदः ९ न कर्मणां विप्रणाशोऽस्त्यमुत्र पुण्यानां वाऽप्यथवा पापकानाम् ॥ पूर्वं
कर्तुं गच्छति पुण्यपापं पश्चात्त्वेन मनुयात्येव कर्ता १० न्यायोपेतं ब्राह्मणेभ्योऽथ दत्तं श्रद्धापूतं गंधरसोपपन्नम् ॥ अन्वाहार्येषूत्तमदक्षिणेषु तथा रूपं कर्म विख्याप
तेते ११ इह क्षेत्रे क्रियते पार्थ कार्यं नैकिंचित्क्रियते प्रेत्य कार्यम् ॥ कृतं त्वया पारलौक्यं च कर्म पुण्यं महत्साद्विरतिप्रशस्तम् १२ जहाति मृत्युं च जरां भयं च न क्षु
त्पिपासे मनसोऽप्रियाणि ॥ न कर्तव्यं विद्यते तत्र किंचिदन्यत्र वै चेंद्रियप्रीणनादि १३ एवंप्रकर्मफलं नरेन्द्र माऽत्रावहं हृदयस्य प्रियेण ॥ सक्रोधजं पांडव
हर्षजं च लोका बुभौमा प्रहासीश्चिराय १४

पापास्पर्शाद्यप्रभवतीत्येवंपरा १० अन्वाहार्येष्वित्यनेन श्रौतमिष्ट्यादिकं लक्ष्यते तत्र हि अन्वाहार्यो दक्षिणात्वेन दीयते ११ कार्यधर्मः प्रेत्यमृत्वा १२ परलोके कर्मणास्तीत्याह जहातीति १३
एवं रूपं भाति हृदयस्य प्रियेण कामेन ईदृशं क्षयिष्णु इंद्रियप्रीतिमात्रहेतुकं फलं तत्र अत्र अस्मिन् लोके माऽवहं नैव बहेयं । अत्र कर्म कुर्वन् कामवशादमुत्र फलं न प्रार्थयेत्यर्थः । ततश्च कोलाह
इत्यत आह स इति सत्त्वं एवं निष्कामकर्मकृत् क्रोधजं लोकं नरकं हर्षजं स्वर्गं चेत्युभौ लोकाश्चिराय अपुनरावृत्तये मा प्रहासीः मागच्छ । ओहाङ्गतावित्यस्य रूपं तदभावार्थः । कर्मजफलं तस्य
क्वा परेण वैराग्येण संपन्नो मोक्षार्थयोगाभ्यासमेव कुरुष्व किराज्येन बंधुना शल्येनेत्यर्थः १४

एवंपूर्वयुद्धं कुर्वता इदानीं मापितत्र कर्तव्यमित्युक्तं अयत्तर्वयाऽपियुद्धं न कर्तव्यं जयपराजययोरव्यवस्थितत्वादित्याह अप्राज्ञ इति मूढोऽधर्भज्ञो वा युद्धचरपेश्वर्यलभते प्राज्ञो धर्भज्ञः अयुद्धचरदेवात्
पेश्वर्यात् प्रश्रयतीत्यर्थः २१ ग्रंथतात्पर्यमाह नेति संरभात् कोपात् पूर्वमापि पापभयादेव स्वयानकृतं तर्हि इदानीं प्रज्ञा विरुद्धं तत्किमर्थं चिकीर्षसीति भावः २२ अग्राधिजं कद्रुकं पितादिकं विना
प्यरोचकं यशोमुपयशोहरं पेयंगिलनीयं मन्त्रं क्रोधं प्रशाम्य शांती भव २३ पापेऽनुवध्नाति तं तथा विधं पापस्य मूलं तं मन्त्रं यत्र भोगेषु निमित्तेषु एतेन भीष्मादीनां गुरूणामपि वधो राज्यार्थेन स्वतो
भविष्यतीति दर्शितं २४ । २५ । २६ देवयानात्पथोचिरादि मार्गादपुनरावृत्तिफलात् गोत्रद्रोहेण मार्गादित्यर्थः २७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

प्राणनाशश्चस्यादतोऽत्यन्तापदितावान्प्रविप्रधर्मोऽपीतरैरगुष्ठेयएव । प्रकृतिस्थश्चेति आपदिआपद्धमैप्रकृतिस्थोऽपियद्यापद्धर्ममनुसरेत्सलोमाद्गर्ह्यः । आपत्स्थोऽपियदिप्राकृतं धर्ममनुसरेत्सजीवनलोपात्कुटुंबहिंसयाचगर्ह्यइत्यर्थः ३ अविनाशमिति यत्तस्माद्धेतोःविधात्रा अविनाशोदृश्यंतरोपजीवनेनब्राह्मण्यस्यनाशोविनाशस्तदभावमिच्छतांब्राह्मणानां आपदुत्तीर्णानांप्रायश्चित्तंविहितं । तस्माद्धेतोरापदिअन्यस्यान्यधर्माश्रयणंप्रसक्तमेवेतिज्ञायते । अतएवएकचक्रायामस्माभिःकृतंभिक्षाटनंनानुचितमित्यर्थः । एवमनापदिकर्मसुवर्तमानान् आपदिचविकर्मस्थान्संपश्येयाः सम्यगेवेदमितिपश्येयाः । अन्यथातुआपदिकर्मस्थान्आत्मपरहिंस्रान् अनापदिविकर्मस्थांश्चातिलुब्धान्विगर्हयेस्त्वं ५ किंचमनीषिणांमनसःनिग्रहंनाशंकर्तुमिच्छतां । ईषमतिहिंसादर्शनेष्वित्यस्यरूपं । सत्त्वविच्छेदनाय सत्त्वस्यबुद्धिसत्त्वस्यचिदात्मनासहएकलोलीभूतस्यविच्छेदनाय मुंजेपीकान्यायेनपृथक्करणाय सत्सुसतांगृहेषुवृत्तिर्जीविकाशास्त्रेविधीयते । विद्वानिमंलोकममुंचपरित्यज्यात्मनाऽत्मानमन्विच्छेत्इतिश्रुत्याऽत्मान्वेषणायसर्वसंन्यासपूर्वकंभिक्षाचर्यविधानात्तन्ब्राह्मीवृत्तिःकस्यापिनिन्द्यायेतुअब्राह्मणाअपिवैद्याःविद्यानिष्ठाःनमवतितेषांभिक्षाचर्यस्याविधानात् तेभ्यःतेषामर्थे सर्वोत्संगंसर्वेषामुत्संगंसमीपंस्वधर्मसंयोगं आपदनापदोरुचितंसाधुमन्येत । सर्वोच्छेदमितिपाठे तेभ्यस्तेषामर्थेभिक्षाव्यटनंसर्वधर्मोच्छेदायमन्येतेत्यर्थः ६

तदध्वानइति पित्रादयः यज्ञैषिणोयेतेसर्वतदध्वानः स एवमयोक्तोऽध्वामागोयेषातितदध्वानोऽभूवन् हि प्रसिद्धं ये च कर्मनकुर्वन्तः संन्यासिन इत्यर्थः ते सर्वतदध्वानः अहमपि आस्तिकोऽस्मीति ततो न्येयं अध्वानं न मन्ये ७ एवं स्वस्य नीतिज्ञत्वप्रकाशनप्रसंगादापद्धर्मान्योगिषर्माश्चोक्त्वा प्रकृतमनुसरति यत्किंचेति ८ धर्मेश्वरः धर्मफलस्य दाता ९ यदिसामवितृजनस्य तां हि गच्छाः स्यां यदि वायुध्यमानः स्वधर्मजह्यां तदा गच्छाः स्यां । मम तु द्वयमपीष्टमेवेति भावः १० । ११ कृष्णप्रणीताः कृष्णेनैव नीतिपथं नीताः १२ । १३ । १४ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये मार तमावदीपे युधिष्ठिरवाक्ये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ शाम्यतेति वचनादन्यत्तान्प्रतिनव्यां पांडवानां समक्षराज्ञो युधिष्ठिराच्च एतदेव शृणोमि अहं च एतन्मन्येमा

तदध्वानः पितरो ये च पूर्वे पिता महाये च तेभ्यः परेऽन्ये ॥ यज्ञैषिणो ये च हि कर्म कुर्यान् न्यंततो नास्तिकोऽस्मीति मन्ये ७ यत्किंच नेदं वित्तमस्यां प्रथिव्यां यदेवा नां त्रिदशानां परं यत् ॥ प्राजापत्यं त्रिदिवं ब्रह्मलोकं नाधर्मतः संजय कामयेयम् ८ धर्मेश्वरः कुशलो नीतिमांश्चाप्युपासिता ब्राह्मणानां मनीषी ॥ नानाविधांश्चैव महाबलांश्च राजन्यभोजाननुशास्ति कृष्णः ९ यदि ह्यहं विमृजन् सामगह्यो नियुद्धयमानो यदि जह्यां स्वधर्मम् ॥ महायशाः केशवस्तद्रवीतु वासुदेवस्तु भयोरर्थकामः १० शैने योऽयं चेदयश्चाधकाश्च वाष्ण्यभोजाः कुरुराः संजयाश्च ॥ उपासीना वासुदेवस्य बुद्धिनिगृह्य शत्रून् सुहृदो नंदयंति ११ वृष्ण्यंधकाद्युग्रसेनादयो वै कृष्णप्रणी ताः सर्वे पुंश्च कल्पाः ॥ मनस्विनः सत्यपरायणाश्च महाबलायादवाभोगवंतः १२ काश्यपो बभ्रुः श्रियमुत्तमांगतो लब्ध्वा कृष्णभ्रातरमीशितारम् ॥ यस्मै कामान्वर्ष ति वासुदेवो ग्रीष्मात्यये मेघदिव प्रजाभ्यः १३ ईदृशोऽयं केशवस्तात विद्वान्विद्विद्येनं कर्मणानि श्रयज्ञम् ॥ प्रियश्च नः साधुतमश्च कृष्णो नातिक्रामेव च न केशवस्य १४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि युधिष्ठिरवाक्ये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अविनाशं संजय पांड वानामिच्छाम्यहं भूतिमेषां प्रियं च ॥ तथाराज्ञोऽष्टराष्ट्रस्य सूतसमाशं सेवदुपुत्रस्य वृद्धिं १ कामो हि मे संजय नित्यमेव नान्यद्व्यां तान्प्रतिशाम्यतेति ॥ राज्ञ श्वहिप्रियमेतच्छृणोमि मन्ये चैतत्पांडवानां समक्षम् २ सुदुष्करस्तत्र शमो हि नूनं प्रदर्शितः संजय पांडवेन ॥ यस्मिन् गृहोऽष्टराष्ट्रः सपुत्रः कस्मादेषां कलहो नाव मूच्छेत् ३ न त्वंधर्मविचरं संजयेह मतश्च जानासि युधिष्ठिराच्च ॥ अथो कस्मात्संजय पांडवस्य उत्साहिनः पूरयतः स्वकर्म ४ यथाख्यातमावसतः कुटुंबे पुरा कस्मा त्साधु विलोपमात्य ॥ अस्मिन् विधौ वर्तमाने यथावदुच्चावचामतयो ब्राह्मणानाम् ५ कर्मणाऽऽहुः सिद्धिमेके परत्र हित्वा कर्मविद्यया सिद्धिमेके ॥ नाभुंजानो भक्ष्यमो ज्यस्यत्प्येद्विद्वानपीह विहितं ब्राह्मणानाम् ६

नयामि २ तत्रराज्ये निमित्ते गृहः लिप्तावान्

एवं सति एषां कौरवाणां कस्माद्वेतोः कलहः नावमूच्छेत् १ विचरं विचलितं पूरयतः पालयतः ४ यथाख्यातं प्रसिद्धिं मनतिकम्पनावसतः अधितिष्ठतः साधु विलोपं धर्मलोपं युधिष्ठिरैकस्माद्वे तोः आत्युक्तवान् त्वं । अस्मिन् विधौ शुचिरद्रोही कुटुंबे शुचौ देशे स्वाध्यायमधीयानो यावदायुष्यं वर्तयेदित्येवं रूपेण वर्तमानेऽपि ब्राह्मणानां उच्चावचामतयो गार्हस्थ्यस्य अपरिग्रहेवा त्या गेवा नैष्ठिकब्रह्मचर्ये पारिव्राज्ये वा भवंति ९ तत्र हेतुमाह कर्मणेति सिद्धिमोक्षं एके कर्मणेन हि संसिद्धिमास्थिता जनकादय इत्येके आहुः । न कर्मणान्न प्रजयाधनेन त्पामे नैके अमृतत्वमानशूरित्ये के आहुः यद्यपि एवं कुटुंबेऽवस्थितिः संन्यासश्च द्वयमपि तुल्यवत् शास्त्रेण विहितं तथाऽपि कृत्स्नमावातु गृहिणोऽपसंहारन्यायेन आश्रमांतरसाध्यं ज्ञानं गृहस्थेन साधयितुं शक्यं न तु गृहस्थेन

साध्यं यज्ञादिकं आश्रमांतरेऽप्यस्तीति कृत्स्नो धर्मो गार्हस्थ्ये एवमाप्यत इत्याशयेनाह नाभुंजान इति । यतो विद्वानपि अभुंजानो न तृप्यति यतश्च ब्राह्मणानां संन्यासिनामपि गृहस्थगृहे विहितं भोजनादिकं ६ तेन कर्मणामनुकूलाया विद्यास्ता एव फलवत्यो न तु तत्प्रतिकूलः इत्याह या इति । यथा हि 'सर्वाणि ह वा इमानि भूतानि प्राणमेवाभिसंविशंति प्राणमभ्युजिहते सैषा देवता प्र स्तावमन्वायता' इति च्छांदोग्ये सर्वभूतसंवेशनोद्गमनलिङ्गेन जगत्कारणतया निश्चितस्य प्राणारूपपरमात्मनो विद्यायाः प्रस्तावकर्मसाधकत्वं दृष्टं तासां कर्मसाधकानां विद्यानां फलमस्ति नेत रासां स्वतंत्राणां । अयं भावः गृहस्थः स्वात्मानमन्यांश्चापित्रादींस्तारयति यतींश्च पुष्णाति । यतिस्त्वात्मानमेव तारयति न पित्रादीन् पोषणं च स्वस्थापिन करोति भक्षोपजीवित्वादतो गार्हस्थ्य

यावै विद्याः साधयंतीह कर्मतासां फलं विद्यते नेतरासाम् ॥ तत्रैवैदृष्टफलं तु कर्मपीत्वा दकं शाम्यति वृष्णयाऽऽर्तः ७ सोऽयं विधिर्विहितः कर्मणैव संवर्तते संजय तत्र कर्म ॥ तत्र योऽन्यत्कर्मणः साधु मन्येन्मोघं तस्यालपितं दुर्बलस्य ८ कर्मणाऽमीभांति देवाः परत्र कर्मणैवेह लुप्तवते मातरिश्वा ॥ अहोरात्रे विदधत्कर्मणैव अतंद्रितो नित्यमुदेति सूर्यः ९ मासार्धमासानथनक्षत्रयोगानतंद्रितश्चंद्रमाश्चाभ्युपैति ॥ अतंद्रितो दहते जातवेदाः समिद्धयमानः कर्मकुर्वन् प्रजाभ्यः १० अतंद्रिताभा रमिममहांतं विभर्ति देवी पृथिवी बलेन ॥ अतंद्रिताः शीघ्रमपो वहंति सतं पर्यंत्यः सर्वभूतानि नद्यः ११ अतंद्रितो वर्षति भूरिति जाः सत्रादयन्नंतरिक्षं दिशश्च ॥ अ तंद्रितो ब्रह्मचर्यं च चारश्चेष्टत्वमिच्छन् बलमिदं देवतानाम् १२ हित्वा सुखं मनसश्च प्रियाणि तेन शक्रः कर्मणा श्रेष्ठ्यमाप ॥ सत्यंधर्मपालयन्नप्रमत्तो दमंति तिक्षां सम तां प्रियं च १३ एतानि सर्वाण्युपसेवमानः स देवराज्यं मघवान् प्राप मुख्यम् ॥ बृहस्पतिर्ब्रह्मचर्यं च चारसमाहितः संशितात्मा यथावत् १४ हित्वा सुखं प्रातिरुद्धयेंद्रि याणि तेन देवानामगमद्वैरवंसः ॥ तथानक्षत्राणि कर्मणाऽमुत्र भांति रुद्रादित्यावसवोऽथापि विश्वे १५ यमो राजा वैश्रवणः कुबेरो गंधर्व्यक्षाप्सरसश्च मृत ॥ ब्रह्म विद्यां ब्रह्मचर्यं क्रियां च निषेवमाणा ऋषयोऽमुत्र भांति १६ जानन्निमं सर्वलोकस्य धर्मं विप्रैर्द्राणां क्षत्रियाणां विशांच ॥ सकस्मात्त्वं जानतां ज्ञानवान्सन्व्यायच्छसे संजय कौरवार्थं १७ आम्नायेषु नित्यसंयोगमस्य तथाऽश्वमेधे राजसूये च विद्धि ॥ संयुज्यते धनुषावर्मणा च हस्त्यश्वाद्यैरथ शस्त्रैश्च भूयः १८ ते चेदिमेकौ रवाणामु पायमवगच्छेयु रवधेनैव पार्थाः ॥ धर्मत्राणं पुण्यमेषां कृतं स्यादायेंद्रते भीमसेनं निगृह्य १९ ते चेत्पिण्डे कर्मणि वर्तमाना आपद्येरन्दिष्टवशेन मृत्युम् ॥ यथाशक्त्या पूरयंतः स्वकर्म तदप्येषां निधनं स्यात्प्रशस्तम् २० उता हो त्वं मन्यसे शाम्यमेव राजा ज्ञायुद्धे वर्तते धर्मतंत्रम् ॥ अयुद्धे वा वर्तते धर्मतंत्रं तथैव ते वाचमिमांशृणोमि २१

येव श्रेष्ठमिति । किंच नैष्कर्म्येदृष्टविरुद्धमपीत्याह तत्रेति तत्र कर्म तदभावतारतम्ये विचारणीये कर्म इहैव दृष्टफलम् ७ सोऽयं ज्ञानविधिः कर्मणैव सह विहितः तत्र च अनुशील्यमाने कर्म उद्धर्तते उ च्छिद्यते । कर्मसमवेतमेव ज्ञानं सकलकर्मोच्छेदहेतुरित्यर्थः कर्मणोऽन्यत्संन्यासं मन्येत मन्यते ८ कर्मसमुच्चितं ज्ञानं स्तौति कर्मणाऽमीभांतीत्यादिना । ब्रह्मविद्यां ब्रह्मचर्यं क्रियां च निषेवमा माणा इत्युपसंहारात् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ व्यायच्छसे निग्रहं करोषि १७ आम्नायेष्विति विद्याधर्मः शौर्यं च युधिष्ठिरैः पुष्कलमस्तीति नायमन्येन शिष्योऽपि जेतुं वा शक्य इत्यर्थः १८ कौरवाणां अवधेन उपायं राज्यप्राप्ताविति शेषः एषां पतैः भीमसेनं आयेंद्रते अहिंसायानिगृह्य पुण्यमेव कृतं स्यात् १९ पिण्डे कर्मणि ज्ञानात्रधर्मयुद्धे पूरयंतः पालयंतः २० शाम्यमेव शमः कार्यपूर्वेति मन्यसे तर्हि धर्मतंत्रं धर्मानुष्ठानं युद्धपक्षेऽस्ति उत्तमयुद्धपक्षे तयोर्मध्ये यदेव वक्ष्यसि तथैव ते वाचं शृणोमि इत्यर्थः २१

चातुर्वर्ण्यस्यप्रथमसंविभागमवेक्ष्यत्वंसंजयस्त्वंचकर्म ॥ निशम्याथोपांडवानांचकर्मप्रशंसवानिंदवायामतिस्ते २२ अधीयतिब्राह्मणोवैयजेतदद्यादीयातीर्थमुख्या
निचैव ॥ अध्यापयेद्याजयेच्चापियाज्यान्प्रतिग्रहान्वाविहितान्प्रतीच्छेत् २३ तथाराजन्योरक्षणं वैप्रजानां कृत्वा धर्मेणाप्रमत्तोऽथ दत्त्वा ॥ यज्ञैरिद्धा सर्ववेदानधीत्य
दारान्कृत्वा पुण्यकृदावसेद्वहान् २४ सधर्मात्मा धर्ममधीत्य पुण्यं यदिच्छया व्रजति ब्रह्मलोकम् ॥ वैश्योऽधीत्य कृषिगोरक्षपण्यैर्वित्तं चिन्वन्पालयन्नप्रमत्तः २५ प्रि
यंकुर्वन्ब्राह्मणक्षत्रियाणां धर्मशीलः पुण्यकृदावसेद्वहान् ॥ परिचर्या वंदनं ब्राह्मणानां नाधीयति प्रतिषिद्धोऽस्य यज्ञः ॥ नित्योत्थितो भूतयेऽतंद्रितः स्यादेवं स्मृतः
शूद्रधर्मः पुराणः २६ एतान् राजा पालयन्नप्रमत्तो नियोजयन् सर्ववर्णान् स्वधर्मे ॥ अकामात्मा समवृत्तिः प्रजासुना धार्मिकान् नुरुद्धयेत् कामात् २७ श्रेयांस्तस्मा
द्यदि विद्येत कश्चिदभिज्ञातः सर्वधर्मोपपन्नः ॥ स तंद्रष्टुमनुशिष्यन् प्रजानां न चैतद्बुद्धयेदिति तस्मिन् न साधुः २८ यदा गृह्येत्परभूतौ नृशंसो विधिप्रकोपाद्वलमाद
दानः ॥ ततो राज्ञामभवद्बुद्धमेतत्तत्र जातं वर्म शस्त्रं धनुश्च २९ इंद्रेणैतदस्युवधाय कर्म उत्पादितं वर्म शस्त्रं धनुश्च ३० तत्र पुण्यं दस्युवधेन लभ्यते सोऽयं दोषः कु
रुभिस्तीव्ररूपः ॥ अधर्मज्ञैर्धर्ममबुध्यमानैः प्रादुर्भूतः संजय साधुतत्र ३१ तत्र राजा धृतराष्ट्रः स पुत्रो धर्म्यहरेत्पांडवानामकस्मात् ॥ नावेक्षंते राजधर्मं पुराणं तद
न्वयाः कुरवः सर्व एव ३२ स्तेनो हरेद्यत्र धनं ह्यदृष्टः प्रसह्य वा यत्र हरेत्तदृष्टः ॥ उभौ गह्यौ भवतः संजयैतौ किं वै पृथक्त्वं धृतराष्ट्रस्य पुत्रे ३३

रिष्यत्येवेत्यर्थः । अनुशिष्यात्प्रजानान्चेद्विद्येदितितस्मिन्नसांभितिपाठे श्रेयाश्चेत्तद्रष्टुं धर्मदर्शयितुं अनुशिष्यात्तन्चेत्प्रजानां प्रजाः राज्यं नृमध्येदिति हेतोस्तस्मिन्पुष्टिरेसाध्वेववर्त
तइति शेषः २८ धर्मतस्तु नृशंसत्वात्तदुयोधनो धार्मिकेण राज्ञा वध्य एवेति सूचयन्नाह यदेत्यादिना साद्धेन परमृतापरे श्रव्ये नृशंसश्चोरकल्पो राजा विधिप्रकोपात्तद्वैवर्तात्कूल्यात्तद्व्येवत
तो हेतोः राज्ञा परस्परं युद्धं समभवत् । अनेन युद्धाख्यस्य कर्मण उत्पत्तिरुक्ता २९ कर्मयुद्धं तत्रोत्पत्तिशिष्टं गुणत्रयमाह वर्मकवचं शस्त्रं खड्गादि धनुश्चेति । यत इदं गुणदस्युवधायेतन्नयं उत्पादि
तमत एतैरेव धर्मो दस्युं दुयोधनं यादिह न्यात् स एव धर्म इति भावः ३० दुयोधने दस्युत्वं निरूपयति तत्रेत्यादिना कुरुभिर्निमित्तभूतैरयं दोषः वचना रूपः प्रादुर्भूतः पारदार्यदोष इव द्रावत् ३१
धर्म्यधर्मादागतं पित्र्यं राज्यं तदन्वयास्तदनुसारिणः ३२ पृथक्त्वं स्तेनादन्यत्वम् ३३

एतच्छलेनराज्यापहारं निविष्टःवनवासादूर्ध्वराज्यं ग्राह्यमिति कौरवे बुभुक्ष्यासकृपेण स्थितः तं भागं नः अस्माकं परेकस्मात् आददीरन् गृहीतवन्तः ३३ पदेपदनीये अवश्यग्राह्ये भागे निमित्ते ३५
३६ कामानुगेन राजसा उपरुद्धां गृहकर्मतो निरुद्धां । पाठांतरे राजसा उपरुद्धं वया स्यात्तथा व्रजंती ३७ तंदुःशासनं यवारयिष्यत् तदाममप्रियं अकरिष्यत् अस्य पुत्राणां च दुर्योधनादीनां
मियंकृतमभविष्यत् । दुःशासनस्यानिवारणान्मत्प्रियस्याकरणाच्च तत्र पुत्राणां नाशो भविष्यतीति तस्योक्तिः ३८ प्रातिलोम्यात् अक्रमेण श्वशुराणां मध्ये कृष्णांसमानिनायेतिसंबंधः किंचि
सौज्यं लोभान्मन्यते धर्ममेतं यमिच्छति क्रोधवशानुगामी ॥ भागः पुनः पांडवानां निविष्टस्तनः कस्मादाददीरन् परेवै ३४ अस्मिन्पदे युद्धचतानो वधोऽपि श्लाघ्यः
पित्र्यं परराज्याद्विशिष्टम् ॥ एतान् धर्मान् कौरवाणां पुराणानां च क्षीयाः संजयराजमध्ये ३५ एते मदान् मृत्युवशाभिपन्नाः समानीता धार्तराष्ट्रेण मूढाः ॥ इदं पुनः
कर्मपापीय एव सभामध्ये पश्यतुं कुरूणाम् ३६ प्रियां भार्यां द्रौपदीं पांडवानां यशस्विनीं शीलवृत्तोपपन्नाम् ॥ यदुपैक्षंत कुरवो भीष्ममुख्याः कामानुगेनोपरुद्धां
व्रजंतीम् ३७ तंचेत्ताते स कुमारवृद्धा अवारयिष्यन् कुरवः समेताः ॥ ममप्रियं हृतराष्ट्रोऽकरिष्यत् पुत्राणां च कृतमस्याभविष्यत् ३८ दुःशासनः प्रातिलोम्या
त्रिनायसभामध्ये श्वशुराणां च कृष्णाम् ॥ सा तत्र नीता कुरुणं व्यपेक्ष्य नान्यं क्षतुर्नीधमवाप किंचित् ३९ कार्पण्यादेव सहितास्तत्र भूपानां शकुन् प्रतिवक्तुं सभायाम् ॥
एकः क्षता धर्म्यमर्थं ब्रुवाणो धर्मबुद्ध्या प्रत्युवाचाल्पबुद्धिम् ४० अडुद्धात्वं धर्ममेतं सभायामथेच्छसे पांडवस्योपदेशम् ॥ कृष्णात्वेतत्कर्म चकार शुद्धं सुदुष्करं तत्र
सभांसमेत्य ४१ येन कृच्छ्रात्पांडवानुज्जहार तथाऽऽत्मानं नौरिव सागरौघात् ॥ यत्रा ब्रवीत्सूतपुत्रः सभायां कृष्णां स्थितां श्वशुराणां समीपे ४२ न ते गतिर्विद्यते
याज्ञसे निप्रपद्य दासी धार्तराष्ट्रस्य वैशम् ॥ पराजितास्ते पतयोन संति पतिं चान्यं भाविनि त्वं वृणीष्व ४३ यो बीभत्सो हृदये प्रोत आसीदस्थिर्च्छिदन्मर्मघाती
सुधोरः ॥ कर्णाच्छरोवाह भयस्तिग्मतेजाः प्रतिष्ठितो हृदये फाल्गुनस्य ४४ कृष्णाजिनानि परिधित्समानान् दुःशासनः कटुकान्यभ्यभाषत् ॥ एते सर्वे वंदति
लाविनष्टाक्षयंगतानरकं दीर्घकालम् ४५ गांधारराजः शकुनिर्निष्ठत्याय दब्रवीत्पूतकाले स पार्थम् ॥ पराजितो नंदनं किं तवास्ति कृष्णया त्वं दीव्यन्वैयाज्ञसे न्या
४६ जानासि त्वं संजय सर्वमेतत् द्यूते वाक्यं गृह्यमेवं यथोक्तम् ॥ स्वयं त्वं हं प्रार्थयेत्तत्र गंतुं समाधातुं कार्यमेतद्विपन्नम् ४७ अहा पायित्वायादि पांडवार्थं शमं कुरूणामपि
चेच्छकेयम् ॥ पुण्यं च मे स्याच्चरितं महोदयं मुच्येरं श्वकुरवो मृत्युपाशात् ४८ अपि मे वाचं भाषमाणस्य काव्यांधर्मारामार्थवतीमर्हि स्त्वाम् ॥ अवेक्षेरन् धार्तराष्ट्राः
समक्षं मां च प्राप्तं कुरवः पूजयेयुः ४९ अतोऽन्यथारथिना फाल्गुनेन भीमेन चैवाहवदंशितेनः ॥ परासिक्तान् धार्तराष्ट्रांश्च विद्धि प्रदह्यमानान् कर्मणास्वेन पापान् ५०

त्करुणं व्यपेक्ष्य दीनं यथा स्यात्तथा किंचिदालोच्येत्यर्थः क्षतुरन्यन्तार्थरक्षितारं न अवाप ३९ कार्पण्यात् दैव्यात् ४० पांडवस्य धर्म उपदेष्टुं इच्छते हेमं जयेति शेषः ४१ । ४२ प्रपद्य
गच्छ ४३ । ४४ परिभित्समानान् परिधातुमिच्छतः ४५ नंदन आनंदयिता कनिष्ठभ्राता ४६ विपन्नं नष्टं समाधातुं समीकर्तुं ४७ शक्यं शकश्चेत्स्यां ४८ कां व्यां शौकीं नीतियुक्ता
मित्यर्थः ४९ परासिक्तान् निर्धूतान् संपदाहीनान् ५०

॥२०॥

पराजितान्पाण्डवेयांस्तुवाचोरौद्राहूक्षाभाषतेधार्तराष्ट्रः ॥ गदाहस्तोभीमसेनोऽप्रमत्तोदुर्योधनंस्मारयिताहिकाले ५१ सुयोधनोमन्युमयोमहाद्रुमःस्कंधः
कर्णःशकुनिस्तस्यशाखा ॥ दुःशासनःपुष्पफलेसमृद्धेमूलंराजाधृतराष्ट्रोऽमनीषी ५२ युधिष्ठिरोधर्ममयोमहाद्रुमःस्कंधोऽर्जुनोभीमसेनोऽस्यशाखा ॥ मा
द्रीपुत्रौपुष्पफलेसमृद्धेमूलंत्वहंब्रह्मचब्राह्मणाश्च ॥ वनंराजाधृतराष्ट्रःसपुत्रोव्याघ्रास्तेवैसंजयपांडुपुत्राः ५३ मावनंछिधिसव्याघ्रंमाव्याघ्राऽनीनशन्वनात् ५४
निर्वनोवध्यतेव्याघ्रोनिर्व्याघ्रंछिद्यतेवनम् ॥ तस्माद्याघ्रोवनंरक्षेद्वनंव्याघ्रंचपालयेत् ५५ लताधर्माधार्तराष्ट्राःशालाःसंजयपांडवाः ॥ नलतावर्धतेजातुमहाद्रु
मवनाश्रिता ५६ स्थिताःशुश्रूषितुंपार्थाःस्थातायोद्धुमरिंदमाः ॥ यत्कृत्यं धृतराष्ट्रस्यतत्करोतुनराधिपः ५७ स्थिताःशमेमहात्मानःपांडवाधर्मचारिणः ॥
योधाःसमर्थास्तद्विद्वन्नाचक्षीथायथातथम् ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारते उद्योगपर्वणिसंजययानपर्वणि कृष्णवाक्येएकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ध ॥
संजयउवाच ॥ आमंत्रयेत्वांनरदेवदेवगच्छाम्यहंपांडवस्वस्तितेऽस्तु ॥ कच्चिन्नवाचावृजिनंहिर्किंचिदुच्चारितंमेमनसोऽभिपंगात् १ जनार्दनंभीमसेनार्जुनौ
चमाद्रीसुतौसात्यकिंचेकितानम् ॥ आमंत्र्यगच्छामिशिवंसुखंवःसौम्येनमांपश्यतचक्षुषानृपाः २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अनुज्ञातःसंजयस्वस्तिगच्छननः
स्मरस्यप्रियंजातुविद्वन् ॥ विद्वश्चत्वांतेचवयंचसर्वेशुद्धात्मानंमध्यगतंसमास्थम् ३ आप्तोदूतःसंजयसुप्रियोऽसिकल्याणवाक्शीलवांस्तृप्तिमांश्च ॥ नमुह्येस्त्वं
संजयजातुमत्यानचकुद्वयेरुच्यमानोदुरुक्तैः ४ नमर्मगांजातुवक्ताऽसिर्लक्षानोपश्रुतिकटुकांनोतमुक्ताम् ॥ धर्मारामार्थवतीमहिंस्त्रामेतांवाचंतवजानीमसूत
५ त्वमेवनःप्रियतमोऽसिदूतइहागच्छेद्विदुरोवाद्बितीयः ॥ अभिक्षणदृष्टोऽसिपुराहिनस्त्वंधनंजयस्यात्मसमःसखाऽसि ६ इतो गत्वासंजयक्षिप्रमेवउपातिष्ठे
थाब्राणानयेतदार्हाः ॥ विशुद्धवीर्याश्चरणोपपन्नाःकुलेजाताःसर्वधर्मोपपन्नाः ७ स्वाध्यायिनोब्राह्मणाभिक्षवश्चतपस्विनोयेचनित्यावनेषु ॥ अभिवाद्यावैम
द्वचनेनवृद्धास्तथेतरेषांकुशलंवदेथाः ८ पुरोहितं धृतराष्ट्रस्यराज्ञस्तथाचार्यान्त्विजोयेचतस्य ॥ तैश्चत्वंतातसहितैर्यथाहंसंगच्छेथाःकुशलेनैवसूत ९ अश्रो
त्रियायेचवसंतिवृद्धामनस्विनःशीलबलोपपन्नाः ॥ आशंसंतोऽस्माकमनुस्मरंतोयथाशक्तिधर्ममात्रांचरंतः १०

स्ते उद्योगप० नील० भारतभावदीपे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अभिपंगात् आवेशात् १ । २ । ३ । ४ उपश्रुतिवार्ता रूक्षांमर्भगावनोवक्ताऽसि कटुकांनीर
सां मुक्तांअप्रकृतां कार्यहीनांवा ५ । ६ चरणब्रह्मचर्येणाध्ययनम् ७ । ८ । ९ अश्रोत्रियाऽअत्रैवर्णिकाऽशूद्रादयः वृद्धत्वाच्चधर्ममात्राधर्मलेशंचरंतः १०

श्राधस्वस्तुहि पूर्वजघन्यपश्चात्तेभ्यस्तेषां अनामयंपृच्छेः । व्यवहारेणवाणिज्यादिना पालयंतःस्थानाधिकारिणः ११ चतुष्पात् मंत्रलपचारःप्रयोगःसंहारश्चेतिचत्वारःपादाअस्येति अष्टं
श्राधस्वमांकुशालिनंस्मतेभ्योह्यनामयंतातपृच्छेर्जघन्यम् ॥ येजीवंतिव्यवहारेणराष्ट्रेयेपालयंतोनिवसंतिराष्ट्रे ११ आचार्यइष्टोनयगोविधेयोवेदानभीप्सवब्रह्म
चर्यंचचार ॥ योऽष्टंचतुष्पात्पुनरेवचक्रेद्रोणःप्रसन्नोऽभिवाद्यस्त्वयाऽसौ १२ अधीतविद्यश्चरणोपपन्नोयोऽष्टंचतुष्पात्पुनरेवचक्रे ॥ गंधर्वपुत्रप्रातिमंतरास्वि
नंतमश्वत्थामानंकुशलंस्मपृच्छेः १३ शारद्वतस्यावसथंस्मगत्वामहारथस्यात्पविदावरस्य ॥ त्वंमामभीक्ष्णंपरिकीर्तयन्वैलपस्यपादौसंजयपाणिनास्पृशेः
१४ यस्मिन्शौर्यमानुशंस्यंतपश्चप्रज्ञाशीलंश्रुतिसत्वेष्टातिश्च ॥ पादौष्टहीत्वाकुरुसत्तमस्यभीष्मस्यमातत्रनिवेदयेथाः १५ प्रज्ञाचक्षुर्यःप्रणेताकुरूणांबहुश्रु
तोवृद्धसेवीमनीषी ॥ तस्मैराज्ञेस्थविरायाभिवाद्यआचक्षीथाःसंजयमामरोगम् १६ ज्येष्ठःपुत्रोऽष्टतराष्ट्रस्यमंदोमूर्खःशठःसंजयपापशीलाः ॥ प्रशास्तावैपृ
थिवीयेनसर्वासुयोधनंकुशलंतातपृच्छेः १७ भ्राताकनीयानपितस्यमंदस्तथाशीलःसंजयसोऽपिशश्वत् ॥ महेष्वासःशूरतमःकुरूणांदुःशासनःकुशलंतात
वाच्यः १८ अस्यकामोवर्ततेनित्यमेवनान्यच्छमाद्भारतानामितिस्म ॥ सबाह्लिकानामृषभोमनीषीत्वयाऽभिवाद्यःसंजयसाधुशीलः १९ गुणैरनेकैःप्रवरैश्चयु
क्तोविज्ञानवान्वैवचनिष्ठुरोयः ॥ स्नेहादमर्षंसहतेसदैवससोमदत्तःपूजनीयोमतोमे २० अर्हतमःकुरुपुसौमदतिःसनोभ्रातासंजयमत्सखाच ॥ महेष्वासोरथि
नामुत्तमोऽर्हःसहामात्यःकुशलंतस्यपृच्छेः २१ येचैवान्येकुरुमुख्यायुवानःपुत्राःपौत्राभ्रातरश्चैवयेनः ॥ यंयमेषांमन्यसेयेनयोग्यंततत्प्रोच्यानामयंसूतवा
च्याः २२ घेराजानःपांडवायोधनायसमानीताधार्तराष्ट्रेणकेचित् ॥ वशातयःशाल्वकाःकेकयाश्चतथांज्वष्ठायेत्रिगर्ताश्चमुख्याः २३ प्राच्योदीच्यादाक्षिणा
त्याश्चशूरास्तथाप्रतीच्याःपार्वतीयाश्चसर्वे ॥ अनृशंसाःशीलवृत्तोपपन्नास्तेषांसर्वेषांकुशलंसूतपृच्छेः २४ हस्त्यारोहारथिनःसादिनश्चपदातयश्चार्यसं
घामहांतः ॥ आख्यायमांकुशालिनंस्मानित्यमनामयंपरिपृच्छेःसमग्रान् २५ तथाराज्ञोह्यर्थयुक्तानमात्यान्पदौवारिकान्येचसेनानयंति ॥ आयव्ययंयेगणयं
तिनित्यमर्थाश्चयेमहतश्चितयंति २६ वृंदारकंकुरुमध्येष्वमूढमहाप्रज्ञंसर्वधर्मोपपन्नम् ॥ नतस्ययुद्धंरोचतेवैकदाचिद्वैश्यापुत्रंकुशलंतातपृच्छेः २७ नि
कर्तनेदेवनेयोऽद्वितीयश्छन्नोपधःसाधुदेवीमताक्षः ॥ योदुर्जयोदेवरथेनसंख्येसचित्रसेनःकुशलंतातवाच्यः २८ गांधारराजःशकुनिःपार्वतीयोनिर्कर्तनीयो
ऽद्वितीयोऽक्षदेवी ॥ मानंकुर्वन्वार्तराष्ट्रस्यसूतमिथ्याबुद्धेःकुशलंतातपृच्छेः २९ यःपांडवानेकरथेनवीरःसमुत्सहत्यप्रघृष्यान्निजेतुम् ॥ योमुह्यतामोहयिता
ऽद्वितीयोवैकर्तनःकुशलंतस्यपृच्छेः ३० सएवभक्तःसगुरुःसभर्तासवैपितासचमातासुहृच्च ॥ अगाधबुद्धिर्विदुरोदीर्घदर्शीसनोमंत्रीकुशलंतस्मपृच्छेः ३१

१२ गंधर्वेति सौंदर्यसंगीतचतस्मिन् द्योतितं १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ पांडवायोधनाय पांडवैः सह युद्धाय तथा श्रुत्या इत्यादि पाठः २३ । २४ । २५ । २६
 वृंदारकं श्रेष्ठं २७ निकर्तने शर्थापहारे साध्ये प्रथमांतपाठे शर्थापहर्ता छत्रोपधोगुप्तच्छलः २८ । २९ मुह्यतां धार्तराष्ट्राणां ३० । ३१

३२ । ३३ नदितिधार्तराष्ट्रान्तर्गतयोक्तं तेषामार्याइत्यर्थः सुसंगुप्ताइतिकुशलप्रश्नप्रकारकवनं ३४ । १५ । ३५ । ३६ लघुशीघ्रहारि वेशस्त्रियोवेश्याः ३८ । ३९ आनृशं
स्थंदयामर्हतीत्यानृशंस्थः ४० । ४१ शत्रून्धार्तराष्ट्रान्निगृह्य वःशुष्मान्भरिष्येषोषयिष्ये इतिब्रूयाइतिशेषः ४२ संतीति भेमयाकृतानिबस्तरदेयानिनोवर्तयंतिनचालयंतित्वदी

वृद्धाःस्त्रियोयाश्चगुणोपपन्नाज्ञायंतेनःसंजयमातरस्ताः ॥ ताभिःसर्वाभिःसहिताभिःसमेत्यस्त्रोभिःसदृद्धाभिरभिवादंवदेथाः ३२ कश्चित्पुत्राजीवपुत्राःसुसम्यग्
तैतेवोवृत्तिमनुशंसरूपाः ॥ इतिस्मोक्तासंजयब्रूहिपश्चादजातशत्रुःकुशलोसपुत्रः ३३ यानोभार्याःसंजयवेत्थतत्रतासांसांसांकुशलंतातपृच्छेः ॥ सुसंगुप्ताः
सुरभयोऽनवद्याःकश्चिद्ब्रूहानावसथाप्रमत्ताः ३४ कश्चिद्भूतिंश्वशुरेषुभद्राःकल्याणीवर्तध्वमनुशंसरूपाम् ॥ यथाचवःस्युःपतयोनुकूलास्तथावृत्तिमात्मनःस्थाप
यध्वम् ३५ यानःस्नुपाःसंजयवेत्थतत्रप्राप्ताःकुलेभ्यश्चगुणोपपन्नाः ॥ प्रजावत्योब्रूहिसमेत्यताश्चयुधिष्ठिरोवोऽभ्यवदत्प्रसन्नः ३६ कन्याःस्वजेथाःसदनेषु
संजयअनामयमद्वचनेनपृष्ट्वा ॥ कल्याणावःसंतुपतयोऽनुकूलायुयंपतीनांभवताऽनुकूलाः ३७ अलंकृतावस्त्रयःसुगंधाअबीभत्साःसुखिताभोगवत्यः ॥ लघु
यासांदर्शनंवाक्चलध्वीवेशस्त्रियःकुशलंतातपृच्छेः ३८ दास्यःस्युर्यायेचदासाःकुरूणांतदाश्रयावहवःकुब्जखंजाः ॥ आरूयायमांकुशलिनंस्मतेभ्योऽप्यनामयं
परिपृच्छेर्जघन्यम् ३९ कश्चिद्भूतिवर्ततेवैपुसर्पाकश्चिद्भोगान्धार्तराष्ट्रोददाति ॥ अंगहीनान्कृपणान्नामनान्वायानानृशंस्थोऽष्टतराष्ट्रोविभर्ति ४० अंधाश्चसर्वा
चस्थविरांस्तथैवहस्त्याजीवावहवोयेऽत्रसंति ॥ आख्यायमांकुशलिनंस्मतेभ्योऽप्यनामयंपरिपृच्छेर्जघन्यम् ४१ माभैष्टदुःखेनकुर्जावितेननूनंकृतंपरलोकेषु
पापम् ॥ निगृह्यशत्रून्सुहृदोऽनुगृह्यवासोभिरन्नेनचवोभरिष्ये ४२ संत्येवमेवाह्वयःकृतानिभावीन्यथोनोवतवर्तयंति ॥ तान्पश्यामियुक्तरूपांस्तथैव
तामेवसिद्धिश्चावयेथानृपंतम् ४३ येचानाथादुर्वलाःसर्वकालमात्मन्येवप्रयतंतेऽथमूढाः ॥ तांश्चापित्वंकृपणान्सर्वथैवास्मद्वाक्यात्कुशलंतातपृच्छेः ४४
येचाप्यन्येसंश्रिताधार्तराष्ट्रान्नानादिग्भ्योऽभ्यागताःसूतपुत्र ॥ दृष्ट्वातांश्चैवार्हतश्चापिसर्वान्संपृच्छेथाःकुशलंचाव्ययंच ४५ एवंसर्वानागताभ्यागतांश्च
राज्ञोदृतान्सर्वदिग्भ्योऽभ्युपेतान् ॥ पृष्ट्वासर्वान्कुशलंतांश्चसूतपश्चादहंकुशलीतेषुवाच्यः ४६ नहीदृशाःसंत्यपरेपृथिव्यायेयोधकाधार्तराष्ट्रेणलब्धाः ॥ धर्म
रतुनित्योममधर्मएवमहाबलःशत्रुनिवर्हणाय ४७ इदंपुनर्वचनंधार्तराष्ट्रंसुयोधनंसंजयश्चावयेथाः ॥ यस्तेशरीरेहृदयंदुनोतिकामःकुरुनसपत्नोऽनुशिष्याम् ४८

याअधिकारिणः तान्यहंयथायथावत्पश्यामि तथैवतांसिद्धित्वदत्तसम्यक्परिपालयामीतिदूतद्वारामांश्चावयेथाइतितनृपंदुर्योधनंब्रूहीतिशेषः । एतेनब्राह्मणवृत्तिपुष्पपातोदुर्योधनेचकनि
ष्ठत्वादाज्ञापतिपालनोचित्यंचदर्शितं ४३ आत्मन्येवप्रयतंते ननुकर्तुंशक्नुवन्ति ४४ । ४५ । ४६ नहीति धर्मबलेनैवजयोभविष्यति नसहयैरित्यर्थः नित्यःअविनाशिफलः ४७ । ४८

युक्तिःसंभावना एतस्यार्थेस्यनविद्यते शक्रपुरोद्वं प्रस्थं ४९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेऽर्चिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ संतंसापुं असंतंदुष्टं घाताईश्वरः १ शुक्रंवीजमूतंप्राचीनं
नविद्यतेयुक्तिरेतस्यकाचित्रैवंविधाःस्यामयथाप्रियंते ॥ ददस्ववाशक्रपुरीममैवयुद्धचस्ववाभारतमुख्यवीर ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसंजययानपर्व
णियुधिष्ठिरसंदेशेऽर्चिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ४९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उत्तंसंतमसंतंवाबलंढद्वंचसंजय ॥ उत्ताबलंबलीयांसंधाताप्रकुरुतेवशे १ उत्तवालाय
पांडित्यंपंडितायोतवालताम् ॥ ददातिसर्वमीशानःपुरस्ताच्छुक्रमुच्चरन् २ बलंजिज्ञासमानस्यआचक्षीथायथातथम् ॥ अथमंत्रमंत्रयित्वायाथातथ्येनहृष्ट
वत् ३ गावल्गणेकुरुनगत्वाष्टतराष्ट्रमहाबलम् ॥ अभिवाद्योपसंगृह्यततःपृच्छेरनामयम् ४ ब्रूयाश्चैनंत्वमासीनंकुरुभिःपरिवारितम् ॥ तवैवराजनरीयेणसु
खंजीवंतिपांडवाः ५ तवप्रसादाद्बालास्तेप्राप्ताराज्यमरिदम् ॥ राज्येतान्स्थापयित्वाऽग्रेनोपेक्षस्वविनश्यतः ६ सर्वमप्येतदेकस्यनालंसंजयकस्यचित् ॥
तातसंहत्यजीवामोद्विषतांमावशंगमः ७ तथाभीष्मंशांतनवंभारतानांपितामहम् ॥ शिरसाऽभिवदेथास्त्वंममनामप्रकीर्तयन् ८ अभिवाद्यचवक्तव्यस्ततो
ऽस्माकंपितामहः ॥ भवताशांतनोर्विशोनिमग्नःपुनरुष्टतः ९ सत्वंकुरुतथातातस्वमतेनपितामह ॥ तथाजीवंतितेपौत्राःप्रीतिमंतःपरस्परम् १० तथैवावेदुरं
ब्रूयाःकुरूणामंत्रधारिणम् ॥ अयुद्धंसौम्यभाषस्वहितकामोयुधिष्ठिरे ११ अथदुर्योधनंब्रूयाराजपुत्रममर्षणम् ॥ मध्येकुरूणामासीनमनुनीयपुनःपुनः १२
अपापांयदुपैक्षस्त्वंकृष्णामेतांसभागताम् ॥ तदुःखमतिक्षाममावधीष्मकुरुनिति १३ एवंपूर्वापरान्केशानतितिक्षंतपांडवाः ॥ बलीयांसोऽपिसंतोयतत्सर्वं
कुरवोविदुः १४ यन्नःप्रव्राजयेःसौम्यअजिनैःप्रतिवासितान् ॥ तदुःखमतिक्षाममावधीष्मकुरुनिति १५ यत्कुंतीसमतिक्रम्यकृष्णाकिशेषधर्षयत् ॥ दुः
शासनस्तेऽनुमतेतच्चास्माभिरुपेक्षितम् १६ अथोचितंस्वकंभागंलभेमाहपरंतप ॥ निवर्तयपरद्रव्याद्बुद्धिंशुद्धानरर्षभ १७ शांतिरेवंभवेद्राजनप्रीतिश्चैवपर
स्परम् ॥ राज्यैकदेशमपिनःप्रयच्छशममिच्छताम् १८ अविस्थलंलृकस्थलंमाकंदीवारणावतम् ॥ अवसानंभवत्वत्रकिंचिदेकंचपंचमम् १९ भ्रातृणांदेहिपं
चानांपंचग्रामान्सुयोधन ॥ शांतिनोऽस्तुमहाप्राज्ञज्ञातिभिःसहसंजय २० भ्राताभ्रातरमन्वेतुपितापुत्रेणयुज्यताम् ॥ स्मयमानाःसमायांतुपांचालाःकुरुभिः
सह २१ अक्षतान्कुरुपांचालान्पश्येयमितिकामये ॥ सर्वेसुमनसस्तातशाम्यामभरतर्षभ २२ अलमेवशमायास्मितथायुद्धायसंजय ॥ धर्मार्थयोरलंचाहंमृद
वेदारुणायच २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसंजययानपर्वणियुधिष्ठिरसंदेशेऽर्चिशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनुज्ञातःपांडवेन
प्रययौसंजयस्तदा ॥ शासनंघृतराष्ट्रस्यसर्वकृत्वामहात्मनः १ संप्राप्यहास्तिनपुरंशीघ्रमेवप्रविश्यच ॥ अंतःपुरंसमास्थायद्वाःस्थंवचनमब्रवीत् २

कर्मउच्चरन्उदीपयन् २ । ३ । ४ । ५ । ६ सर्वब्रह्मांडसंहत्यएकीभूय ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ अतितिक्षाममांतवंतोवयं तत्रहेतुःमावधीष्मेति १३ । १४ । १५ । १६ शुद्धालुब्धा
१७ । १८ अवसानंवसतिस्थानं १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेऽर्चिशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ४९ ॥ अनुज्ञातःगच्छेत्युक्तः १ । २

३ आत्ययिकं आवश्यकं ४ । ५ कल्पदंष्ट्रं अकल्पः दर्शने असमर्थः सक्तः निरुद्धः ६ प्राज्ञाः शूराः आर्याः साधवश्चैते गुणैः ७ । ८ नष्टमिः पुत्रस्य पुत्रः ९ अजातशत्रुं सुखेन अभिनन्दयत्वा प्रतिवदामि कञ्चिदिति १० तेन तव अग्रेयत् आत्मनः पूर्वरूपमार्थं राज्यधनादिकं अभूत् तत्तु भूषते प्राप्नुमिच्छति । अग्रेमनोऽभूदिति पाठे अनुद्युतात् प्राकृत्यत्वात् दत्तं तद्भूषते इति ज्ञेयं । निर्णिकौ दोषमलहीनौ धर्मार्थौ करोतीति स तथा मनस्वी उदारः दृष्टिमान् क्रांतदर्शी ११ परोमुख्यः आनृशंस्यं दया ततः परोऽमुख्यः वित्तचयात् जात इति शेषः वित्तसाध्यः यज्ञदानादिः किञ्चित्तस्य बुद्धिः अनपार्थं न अपार्थं निष्प्रयोजने सप्रयोजने सुखप्रिये संधिरार्थः नुनिश्चितं रुध्यते अनुरुध्यते । अन्नादिजं देहपुष्टिमुखं पुत्रादिप्रियं च सपरोपकारार्थमेवानुरुध्यते न कामकारेणेत्यर्थः । पार्थ इति पाठे तस्य बुद्धिः

आचक्ष्व दृतराष्ट्राय द्वाः स्थमांसमुपागतम् ॥ सकाशात् पांडुपुत्राणां संजयमाचिरं कथाः ३ जागर्ति चेदभिवदेस्त्वं हि द्वाः स्थमांश्चोपागतौ भूमिपस्य ॥ निवेद्य मत्रात्ययिकं हि मेऽस्ति द्वाः स्थोऽथ श्रुत्वानृपतिं जगाद ४ ॥ द्वाः स्थमांश्च ॥ संजयोऽयं भूमिपते नमस्ते दिदृक्षया द्वारमुपागतस्ते ॥ प्राप्तो दूतः पांडवानां सकाशात् प्रशाधिराजन् किमयं करोतु ५ ॥ दृतराष्ट्र उवाच ॥ आचक्ष्व मां कुशलिनं कल्पमस्मै प्रवेश्यतां स्वागतं संजयाय ॥ न चाहमेतस्य भवाम्यकल्पः समेकस्माद् द्वारिति शेषः सक्तः ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रविश्यानुमते नृपस्य महद्देशं प्राज्ञशूरार्यगुप्तम् ॥ सिंहासनस्थं पार्थिवमाससादवै चित्रवीर्यं प्राजलिः सूतपुत्रः ७ ॥ संजय उवाच ॥ संजयोऽहं भूमिपते प्राप्तोऽस्मि गत्वानरदेव पांडवान् ॥ अभिवाद्यत्वां पांडुपुत्रो मनस्वी युधिष्ठिरः कुशलं चानृपच्छत् ८ स ते पुत्रानृपच्छति प्रीयमाणः कञ्चित्पुत्रैः प्रीयसे नृपतिश्च ॥ तथा सुहृद्भिः सचिवैश्च राजन्ये चापित्वासुपजीवति तैश्च ९ ॥ दृतराष्ट्र उवाच ॥ अभिनन्दयत्वां तां तव दामिसंजय अजातशत्रुं च सुखेन पार्थम् ॥ कञ्चित्सराजा कुशली सपुत्रः सहामात्यः सानुजः कौरवाणाम् १० ॥ संजय उवाच ॥ सहामात्यः कुशली पांडुपुत्रोऽभूत् भूषते यच्च तेऽग्रेऽऽत्मनोऽभूत् ॥ निर्णिकं धर्मार्थं करोमन् स्वीबहुश्रुतो दृष्टिमान् शीलवान्श्च ११ परो धर्मात् पांडवस्यानृशंस्यं धर्मः परो वित्तचयान्मतोऽस्य ॥ सुखप्रिये धर्महीनेऽनपार्थं नुरुध्यते भारततस्य बुद्धिः १२ परप्रयुक्तः पुरुषो विचेष्टते सूत्रप्रोता दारुमयी वयोषा ॥ इमं दृष्ट्वा नियमं पांडवस्य मन्ये परं कर्म देवं ननुप्यात् १३ इमं च दृष्ट्वा तव कर्मदोषं पापोदकं घोरमवर्णरूपम् ॥ यावत्परः कामयतेऽतिवेलां तावन्नरोऽयं लभते प्रशंसाम् १४ अजातशत्रुस्तु विहाय पापं जीर्णं त्वचं सर्प इवा समर्थम् ॥ विरोचतेऽहार्यवृत्तेन वीर्ययुधिष्ठिरस्त्वयि पापं विसृज्य १५ हंतात्मनः कर्मनिबोधराजन् धर्मार्थयुक्ता दार्यवृत्तादपेतम् ॥ उपकोशं चेद्गतोऽसि राजन् भूयश्च पापं प्रसजेदमुत्र १६

रित्युत्तरान्वायेदतीति शेषः १२ परेण ईश्वरेण प्रयुक्तः नियमं निग्रहं ननुप्यात् ननुप्यकारात् दैवं ऐश्वर्यं कर्म परं श्रेष्ठं मन्ये १३ अवर्णरूपं अवर्णनीयरूपं अवाच्यमित्यर्थः यावत्परः उत्कृष्टः शत्रुः कामयते तिष्ठत्वयं केचित्कालमितीच्छति तावत्परो नरः प्रशंसालभते १४ जीर्णत्वादेव देहे स्थातुमसमर्थः अहार्येण स्वाभाविकेन वृत्तेन । यो हि स्वस्वरूपेतिष्ठति तस्य पापं शत्रुष्वेव गच्छति तथा च श्रुतिः । 'तस्य पुत्रादायमुपयंति तुल्यदः साधु कृत्यां द्विषंतः पापकृत्याम्' इति १५ हंतालोचने सानुग्रहसंबोधने वा उपकोशं निर्दा अमुत्र परलोके पापदुःखं नरकमित्यर्थः १६

तैर्विना एकाकिना संशयितं तुलं भमपि आशंससे प्राप्तुं अस्य तव महानृपतिर्व्याधिर्धर्मशब्दोऽकीर्तिर्मेवेत् १७ एवं धर्मान् इदं शब्दं युक्तान् पुरुषान् १८ धर्माधर्मौ सत्यानृते प्राथितौ सत्यं विनाऽनृतेनास्ति निरधिष्ठानकप्रमासंभवात् । अनृते देहं विना च सत्यं ब्रह्म न प्रथते अत उभयं यो धत्ते केवलं बाह्यनिष्ठो न भवति सहस्र एव दिष्टस्य वशात् भाग्यवशात् अस्य कुले जातत्वादिगुणजातस्य कर्मणि पट्टी इदं गुणपट्टमुपैति प्राप्नोति । त्वं तु कुले जातोऽपि केवलं अनुतोपजीवित्वात् गुणांतरहीनोऽसीति भावः १९ अत एव सत्यामपि संपदि स्वयामी दयात् नृशंसं कृतमित्याह कयमिति मंत्र एव अत्राऽश्रेष्ठो येषां ते मंत्राभ्याः भीष्मादयः तेषां धरो धर्ता तैरेवं उक्तरीत्या द्यूतं माकुर्वित्युक्तः कथं नृशंसं कर्म पांडवमव्राजन् कुर्यान्न कथमपीत्यर्थः २० अमीकर्णादयः तेषां कुरुक्षेत्रे कुरुक्षेत्रनिमित्तं अयं राज्ञ्यं न देयमिति निश्चयः नियमेन उदपादि उत्पन्नः २१ अकालिकं अकस्मादेव कुरवोनाम विष्यन् नष्टास्तु श्रेष्ठतव पापेन कर्मणा प्रेरितोऽजातशत्रुः त्वयि पापं इच्छेत् । नन्वेवं तर्हि तस्य गोत्रवधदोषः स्यादित्याशंक्या हत्वयीति स्वनाशहेतुं अधर्मं कुर्वति त्वयि चोरे इव पापं निर्दा च विषृज्य राजानिष्पापोऽनिश्चयस्यादित्यर्थः २२ ईश्वराणां देवानां विषयाद

सत्त्वमर्थसंशयितं विना तैराशंससे पुत्रवशानुगोऽस्य ॥ अधर्मशब्दश्च महानृपतिर्व्याधिर्धर्मशब्दोऽकीर्तिर्मेवेत् १७ हीनप्रज्ञो दीष्कुले यो नृशंसो दीर्घवैरी क्षत्रविद्या स्वधीरः ॥ एवं धर्मानापदः संश्रयेयुर्हीनवीर्यो यश्च भवेदशिष्टः १८ कुले जातो बलवान्यो यश्च स्वीबहुश्रुतः सुखजीवी यतात्मा ॥ धर्माधर्मौ प्रथितौ यो विभर्तिसह्य स्यदिष्टस्य वशादुपैति १९ कथं हि मंत्राग्र्यधरो मनीषी धर्मार्थयोरापदिसंप्रणेता ॥ एवमुक्तः सर्वमंत्रैरहीनो नरो नृशंसं कर्म कुर्यादमूढः २० तव ह्यमी मंत्रविदः समेत्य समासते कर्मसु नित्ययुक्ताः ॥ तेषामयं बलवान्निश्चयश्च कुरुक्षेत्रे नियमेनोदपादि २१ अकालिकं कुरवोनाम विष्यन् पापेन चेत्पापमजातशत्रुः ॥ इच्छेज्जातु त्वयि पापं विमृज्य निर्दाचेयं तव लोकेऽभविष्यत् २२ किमन्यत्र विषयादींश्चराणां यत्र पार्थः परलोकं स्मद्वष्टुम् ॥ अत्यक्रामत्स तथा संमतः स्यान्न संशयो नास्ति मनुष्यकारः २३ एतान् गुणान् कर्मकृतान् वेक्ष्य भावाभावौ वर्तमानाव नित्यौ ॥ बलिर्हिराजा पारमर्षिदमानो नान्यत्कालात्कारणं तत्र मेने २४ चक्षुःश्रोत्रेनासिका त्वक् च जिह्वा ज्ञानस्यैतान्यायतनानि जंतोः ॥ तानि प्रीतान्येव दृष्ट्वा क्षयांते तान्यव्यथो दुःखहीनः प्रणुयात् २५ नत्वेव मन्ये पुरुषस्य कर्म संवर्तते सुप्रयुक्तं यथावत् ॥ मातुः पितुः कर्मणा अभिप्रसूतः संवर्तते विधिवद्गोत्रेण २६ प्रियाप्रिये सुखदुःखे च राजन्निदाप्रशंसं च भजंत एव ॥ परस्त्वेन गर्हयतेऽपराधे प्रशंसते साधुवृत्तं तमेव २७

न्यत्र किं सर्वदेवाधीनमित्यर्थः यत्र यतः पार्थोऽर्जुनः परलोकं द्रष्टुं अत्यक्रामत् इमं लोकं सशरीर एव त्यक्तवान् सतादृशः नारदादिव तु भयलोकसंचारयोग्यत्वेन साधूनां संमतोऽपि यदि तथा वनवासेन क्लेशसहः स्यात् तदामनुप्यकारो नास्तीत्यस्मिन्नर्थे संशयो न २३ एतानिति एतान् शौर्यादीन् गुणान् कर्मकृतान् कर्मानुसारेण बुद्धिच्छासयुक्तान् अवक्ष्य अत एव भावाभावौ ऐश्वर्यान् ऐश्वर्येऽनित्यौ आगमापायिनौ च अवक्ष्य बलिराजा पूर्वपूर्वकर्मकारणपारं अंतर्जितं विदमानः सन्न कालात् ईश्वरादन्यत्कारणं अभ्युदयादिहेतुरन्यत्किञ्चिन्नास्तीति मेने २४ अतः सर्वस्य देवाय तत्त्वात् दृष्ट्वा क्षयेनैव इन्द्रियप्रीतिः संपादनीया ननु नाना यत्नसाध्यतत्तद्विषयसमर्पणेनेत्याह चक्षुरिति । ननु स्वस्वविषयालामे तेषां कथं प्रीतिः स्यादित्याशंक्य तानि निरोध्यान् ये वेत्याह तानीति अव्यथः लाभालाभादौ वैषम्यहीनः प्रणुयात् स्वस्वगोचरेभ्यो निवर्तयेत् २५ एतद्वृत्तयति नत्विति एवं प्राप्ते सति अन्ये आहुः तदेवाह पुरुषस्येति । संवर्तते सम्यक्फलवत् वर्तते तदेवाह मातुरिति कर्माभावे जन्मदुःखी न स्यातामित्यर्थः । पाठांतरे तेनैव स्यातामित्यर्थः २६ । २७

किंचनोचेदिति इदंमया उच्यमानं कर्मपांडवेभ्यो राज्यांशप्रदानात्मकं तन्नोचेत्संमतमिति शेषः तद्विवापराधात्कृष्णवर्त्मभिः कक्षं यथा ददाति एवं कृष्णवर्त्मकृष्णवर्मागद्वयसुखप्रापकोय
स्य सकृष्णवर्त्मजुनः कुरुन्दहेदित्यावृत्त्याद्यो ज्यं २८ श्लाघनः आत्मानं कृतार्थमन्वानः नागाः न गतवानसि २९ अनाप्तानां कर्णादीनां आप्तानां विदुरादीनां निग्रहात् दूरीकरणे ३० अव
धूतस्तिरस्कृतः अतएव श्रांतः प्रपद्ये प्राप्नुयां आवस्यं गृहं परेहि गच्छ प्रपद्यस्वसेवस्व ३२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ११ ॥ १३ ॥ ४

सत्त्वांगर्हे भारतानां विरोधादंतो न भविताऽयं प्रजानाम् ॥ नोचेदिदं तव कर्मापराधात् कुरुन्दहेत् कृष्णवर्त्मैव कक्षम् २८ त्वमेवैको जातु पुत्रस्य राजन् वशंगत्वा सर्व
लोकं नरेन्द्र ॥ कामात्मनः श्लाघनो द्यूतकाले नागाः शमं पश्य विपाकमस्य २९ अनाप्तानां संग्रहात् त्वं नरेन्द्र तथाऽऽप्तानां निग्रहाच्चैव राजन् ॥ भूमिस्फीता दुर्बलत्वा
दनंतामशक्तस्त्वं रक्षितुं कौरवेय ३० अनुज्ञातो रथवेगावधूतः श्रांतोऽभिपद्ये शयनं नृसिंह ॥ प्रातः श्रोतारः कुरवः सभायामजातशत्रोर्वचनं समेताः ३१ ॥ धृतरा
ष्ट्र उवाच ॥ अनुज्ञातोऽस्यावसथं परेहि प्रपद्यस्व शयनं सूतपुत्र ॥ प्रातः श्रोतारः कुरवः सभायामजातशत्रोर्वचनं त्वयोक्तम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सं
जययानप० धृतराष्ट्रसंजयसंवादे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ समाप्तं चेदं संजययानपर्व ॥ अतः परं प्रजागरपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ द्वाः स्थं प्राह महाप्राज्ञो धृतराष्ट्रो
महीपतिः ॥ विदुरं द्रष्टुमिच्छामि तमिहानयमाचिरम् १ प्रहितो धृतराष्ट्रेण दूतः क्षतारमब्रवीत् ॥ ईश्वरस्त्वां महाराजो महाप्राज्ञो दिदृक्षति २ एवमुक्तस्तु विदुरः प्रा
प्य राजनिवेशनम् ॥ अब्रवीद्धृतराष्ट्राय द्वाः स्थं मां प्रतिवेदय ३ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ विदुरोऽयमनुप्राप्तो राजेन्द्र तव शासनात् ॥ द्रष्टुमिच्छति ते पादौ किं करोतु प्रशाधि
माम् ४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रवेशय महाप्राज्ञं विदुरं दीर्घदर्शिनम् ॥ अहं हि विदुरस्यास्य नाकल्पो जातु दर्शने ५ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ प्रविशतः पुरं क्षतमहाराजस्य धी
मतः ॥ न हिते दर्शनेऽकल्पो जातुराजाऽब्रवीद्धिमाम् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रविश्य विदुरो धृतराष्ट्रनिवेशनम् ॥ अब्रवीत्प्रांजलिर्वाक्यं चितयानं नराधिपम् ७
विदुरोऽहं महाप्राज्ञं प्राप्तस्तव शासनात् ॥ यदि किंचन कर्तव्यमयमस्मि प्रशाधिमाम् ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ संजयो विदुरप्राप्तो गृहीत्वा च मांगतः ॥ अजात
शत्रोः श्वावाक्यं सभामध्ये सवक्ष्यति ९ तस्याद्य कुरुवीरस्य न विज्ञातं वचो मया ॥ तन्मे दहति गात्राणि तदकार्षीत् प्रजागरम् १० जाग्रतो दह्यमानस्य श्रेयो यदनुप
श्यसि ॥ तद्ब्रूहि त्वं हि न स्तात धर्मार्थं कुशलो ह्यसि ११ यतः प्राप्तः संजयः पांडवेभ्यो न मे यथा वन्म न सः प्रशंतिः ॥ सर्वेन्द्रियाण्यप्रकृतिं गतानि किं वक्ष्यतीत्येव मेऽद्य
प्रचिंता १२ ॥ विदुर उवाच ॥ अभियुक्तं बलवता दुर्बलं हि न साधनम् ॥ हतस्त्वं कामिनं चोरमाविशंति प्रजागराः १३ कच्चिदेतैर्महादोषैर्न स्पृष्टोऽसि नराधिप ॥
कच्चिच्च परविते पुष्टद्वयन्नपरितप्यसे १४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ श्रोतुमिच्छामि ते धर्म्यं परं नैः श्रेयसंवचः ॥ अस्मिन् राजर्षिर्विशो हित्व मेकः प्राज्ञसंमतः १५

अकल्पो न किंतु कल्पः समर्थ एव सर्वदा विदुरसं दर्शनं मम अमर्यादयेयमित्यर्थः जातु कदाचित् अथवा कल्पः कल्पना संशय इत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ प्रजागरं निद्राया अभावं १० । ११
यतः यदा प्राप्तः संजयस्तदारभ्येत्यर्थः प्रचिंता प्रकृष्टा चिंता १२ अभियुक्तमित्यर्थोपात्त एकः त्रयोऽन्ये च प्रजागरावेशभाजनानि १३ गृह्यन्न लिप्तावान् १४ । १५

कचित्पुस्तकांतरे स्थितस्य मूलस्य टिप्पणं । प्रेष्यः प्रकर्षेण एषणीयः प्रार्थ्य इति यावत् । ते त्वया प्रेषितो वनमिति शेषः १ विपरीतः राजलक्षणहीनः सर्वेषां द्वेष्यः मागधेये राज्यांशे अर्चिषां
नेत्ररश्मीनां प्रक्षयात् न संमतस्त्वं धर्मात्माऽपि सन्निति उपहासः । अथदा मागधेयेन राज्याभागे त्वेन हेतुनाऽपि संमत इत्युपहास एव २ आनृशं स्यात् कूरत्वाभावात् । अनुक्रोशात् दयालु
त्वात् तितिक्षते युधिष्ठिर इति शेषः ३ एतेष्विति एतेषामधीनो भूत्वेत्यर्थः ४ एतेषु पांडित्यं नास्तीति वक्तुं पंडितलक्षणान्याह आत्मज्ञानमित्यादिना । आत्मज्ञानं शास्त्रीयापेक्षं ।
समारंभः शक्त्यपेक्षः । तितिक्षा वैराग्यापेक्षा । धर्मनित्यता श्रद्धापेक्षा । एतानि अथवा भूतानि मूढान् पुरुषार्थात् भ्रंशयंति न तु पंडितानि त्यर्थः ५ अनास्तिकः परलोकाद्यस्तीति जानन्न
श्रद्धाधानः श्रद्धागुरुवेदवाक्यादिषु फलावश्यं भावनिश्चयस्तद्वान् १६ दुर्षः परावज्ञानं स्तंभः असन्नतिः मान्यमानिता मान्यमानार्हं आत्मानं मन्यत इति मान्यमानितीत्यभावस्तता १७

॥ विदुर उवाच ॥ राजालक्षणसंपन्नश्चैलोक्यस्याधिपो भवेत् ॥ प्रेष्यस्ते प्रेषितश्चैव धृतराष्ट्र युधिष्ठिरः १ विपरीततरश्च त्वं मागधेयेन संमतः ॥ अर्चिषां प्रश
याच्चैव धर्मात्मा धर्मकोविदः २ आनृशं स्यादनुक्रोशाद्धर्मात्सत्यात्पराक्रमात् ॥ गुरुत्वाच्चयि संप्रेक्ष्य बहून्क्रेशां स्तितिक्षते ३ दुर्योधने सौबले च कर्णे दुःशासने त
था ॥ एतेष्वैश्वर्यमाधाय कथं त्वं भूतिमिच्छसि ४ आत्मज्ञानं समारंभस्ति तितिक्षा धर्मनित्यता ॥ यमर्थाप्रापकं तिस्रैः पंडित उच्यते ५ निषेवते प्रशस्तानि नि
दितानि न सेवते ॥ अनास्तिकः श्रद्धाधान एतत्पंडितलक्षणम् १६ क्रोधो हर्षश्च दर्पश्च हीस्तं भो मान्यमानिता ॥ यमर्थाप्रापकं तिस्रैः पंडित उच्यते १७ यस्य
कृत्यं न जानंति भ्रंशं वामं त्रितं परे ॥ कृतमेवास्य जानंति स्रैः पंडित उच्यते १८ यस्य कृत्यं न विप्रंति शीतमुष्णं भयं रतिः ॥ समृद्धिरसमृद्धिर्वास्रैः पंडित उच्यते १९
यस्य संसारिणी प्रज्ञा धर्मार्थावनुवर्तते ॥ कामादर्थं वृणीतेयः स्रैः पंडित उच्यते २० यथाशक्ति चिकीर्षति यथाशक्ति च कुर्वते ॥ न किंचिदवमन्यते नराः पंडित उ
च्यते २१ क्षिप्रं विजानाति चिरं शृणोति विज्ञाय चार्थं भजते न कामात् ॥ नासंपृष्टो व्युपयुक्ते परार्थे तत्प्रज्ञानं प्रथमं पंडितस्य २२ नाप्राप्य मभिवांच्छंति नष्टं चेच्छं
ति शोचितुम् ॥ आपत्सु च न मुह्यंति नराः पंडित उच्यते २३ निश्चित्य यः प्रक्रमते नातर्वसति कर्मणः ॥ अवध्यकालो वश्यात्मा स्रैः पंडित उच्यते २४ आर्यकर्म
गिरज्यंते भूति कर्माणि कुर्वते ॥ हितं च नाभ्यसूयंति पंडिता भरतर्षभ २५ न हृष्यत्यात्मसंमानेनावमानेन तप्यते ॥ गांगोहदइवाक्षोभ्योयः स्रैः पंडित उच्यते २६ तत्त्वज्ञः
सर्वभूतानां योगज्ञः सर्वकर्मणाम् ॥ उपायज्ञो मनुष्याणां नरः पंडित उच्यते २७ प्रवृत्तवाक् चित्रकथ ऊहवान् प्रतिमानवान् ॥ आशु ग्रंथस्य वक्ता च यः स्रैः पंडित उच्यते २८

१८ । १९ संसारिणी स्वभावतोऽनवस्थिताऽपि कामादरेहिकसुखात् उभयलोकसुखावहं धर्ममर्थं वृणीते स पंडितः । कामो धर्मार्थापेक्षया निकृष्ट इत्यर्थः । कामादिति यस्तु कामं त्यक्त्वा अर्थवृणी
ते सः अर्थार्थी मोक्षादेव सर्वार्थविदिति ज्ञानफले मोक्षे कृत्स्नस्यार्थस्यांतर्भावात् स जनकादितुल्यः अतः पंडित उच्यते २० । २१ चिरं शृणोति ज्ञानदादर्थीय । असंपृष्टः यथावदपृष्टः । व्युप
युक्ते वाग्व्ययं करोति । परार्थे विषये प्रज्ञानं चिन्हम् २२ । २३ निश्चित्य स्वयं ज्ञासाध्यत्वं कर्मणः अंतर्मध्ये न वसति नोपरमते किंतु समापयत्येव । अवध्यकालः सर्वदा सप्रयोजनमेव कर्माचरन् २४
आर्याः शिष्टाः तद्योग्यकर्माणि भूतिरैश्वर्यं तत्प्राप्त्यर्थं कर्माणि २५ । २६ तत्त्वं विनाशित्वं । भूतानां जातानां भैर्यादीनां । योगोरचनाप्रकारः उपायस्तदर्थं सामग्री । मनुष्या
णां मध्ये स नरः पंडितः २७ प्रवृत्तवाक् अकुठितवचनः । चित्रकथ लोकोक्त्याभिज्ञः । ऊहस्तर्कः । प्रतिमानं तत्कालस्फूर्तिः २८

प्रज्ञानुगुण्यस्य प्रज्ञाचैव श्रुतानुगा ॥ असंभिन्नार्थमर्यादः पांडिताख्यालभेतसः २९ अश्रुतश्च समुद्रद्वोरिद्रश्च महामनाः ॥ अर्थाश्चाकर्मणाप्रेप्सुर्मूढ इत्युच्यते बुधैः ३० स्वमर्थयः परित्यज्य परार्थमनुतिष्ठति ॥ मिथ्याचरति मित्रार्थेयश्च मूढः स उच्यते ३१ अकामान् कामयति यः कामयानां परित्यजेत् ॥ बलवंतं च यो द्वेष्टि तमाहुर्मूढचेतसम् ३२ अमित्रं कुरुते मित्रं मित्रं द्वेष्टि हि नस्ति च ॥ कर्मचारभते दुष्टं तमाहुर्मूढचेतसम् ३३ संसारयति कृत्यानि सर्वत्र विचिकित्सते ॥ चिरं करोति क्षिप्रार्थं समूढो भरतर्षभ ३४ श्राद्धं पितृभ्यो न ददाति देवतानि न चार्चति ॥ सुहृन्मित्रं न लभते तमाहुर्मूढचेतसम् ३५ अनाहुतः प्रविशति अपृष्टो बहुभाषते ॥ अविश्वस्ते विश्वासि तमूढचेतानराधमः ३६ परं क्षिपति दोषेण वर्तमानः स्वयंतथा ॥ यश्च कुप्यत्यनीशानः स च मूढतमोनरः ३७ आत्मनो बलमज्ञाय धर्मार्थपरिवर्जितम् ॥ अलभ्य मिच्छन्नेष्कर्म्यान् मूढबुद्धिरिहोच्यते ३८ अशिष्यं शास्ति यो राजन्यश्च शून्यमुपासते ॥ कदर्थं भजते यश्च तमाहुर्मूढचेतसम् ३९ अर्थं महांतमासाद्य विद्यामैश्वर्यमेव वा ॥ विचरत्यसमुद्रद्वोयः स पांडित उच्यते ४० एकः संपन्नमश्रातिवस्ते वा सश्च शोभनम् ॥ योऽसंविभज्य भृत्येभ्यः को नृशंसतरस्ततः ४१ एकः पापानि कुरुते फलं भुंक्ते महाजनः ॥ भोक्तारो विप्रमुच्यंते कर्ता दोषेण लिप्यते ४२ एकं हन्यान्न वाहन्यादिषु मुक्तो धनुष्मता ॥ बुद्धिर्बुद्धिमतोत्सृष्टा हन्याद्राष्ट्रं सराजकम् ४३ एकया देवि निश्चित्य त्रींश्चतुर्भिर्वशे कुरु ॥ पंचजित्वा विदित्वा षट्सप्त हित्वा सुखी भव ४४ एकं विपरसो हंति शस्त्रेणैकश्च वध्यते ॥ सराष्ट्रं स प्रजहंति राजानं मंत्रविष्टवः ४५ एकः स्वादुर्भुंजीत एकश्चार्थान्न चिंतयेत् ॥ एको न गच्छेद्दधानं नैकः सुप्तेषु जाग्रयात् ४६ एकमेवाद्वितीयं तद्यद्राजन्नावबुध्यसे ॥ सत्यं स्वर्गस्य सोपानं पारावारस्य नौरिव ४७ एकः क्षमावतां दोषो द्वितीयो नोपपद्यते ॥ यदेनं क्षमया युक्तमशक्तं मन्यते जनः ४८ मोऽस्य दोषो न मंतव्यः क्षमाहि प रमं बलम् ॥ क्षमागुणो ह्यशक्तानां शक्तानां भूषणं क्षमा ४९ क्षमावशी कृतिर्लोकैः क्षमया किं न साध्यते ॥ शांतिखड्गः करे यस्य किं करिष्यति दुर्जनः ५०

परमश्रद्धाभिः । पंच पक्षद्वयेऽपि हंति त्रियाणि जित्वा । पञ्च विदित्वा संधिविग्रहादीन् ज्ञात्वा । पक्षे अशनायां पिपासां शोकं मोहं जरां मृत्युं च । सप्त हित्वा 'स्त्रियोऽज्ञा मृगयापानं वाक्पाठप्यं च पंचमं । महच्चंदं पारुष्यमर्थदूषणमेव च' इति सप्तहेयानि । पक्षे पंचे त्रियाणि बुद्धिमनसी च तत्का सुखी भव । तथा च श्रुतिः । 'यदा पंचावतिष्ठंते ज्ञानानि मनसा सह बुद्धिश्च न विचेष्टेत तमाहुः परमां गतिम्' इति । पूर्वद्वित्रियाणां प्रत्याहार उक्तः । इदानीं तु प्रविलापनमिति भेदः ४४ । ४५ । ४६ सत्यं यथार्थमापणं स्वर्गस्य । पक्षे सत्यं ब्रह्म स्वर्गो मोक्षः । पारावारस्य समुद्रस्य ४७ । ४८ । ४९ । ५०

५१ अहिंसेति पुत्राणां विग्रहेण कुलक्षयं माकुर्विति भावः ५२ द्वावित्यादिषु किंचित्प्रकृतोपयोग्युच्यते किंचित्प्रसंगात् दृष्टांतार्थे वेति ज्ञेयम् ५३ असतः शकुन्यादींस्त्वमचयसीति भावः ५४ पूजितेति पुत्रेण पूजितं कर्णत्वमपि पूजयसीत्यर्थः ५५ अनीश्वरत्वं त्वत्पुत्रे ५६ निरारंभ उदासीनत्वं पुत्रकलहनिवारणे ५७ प्रभुः पांडवः ५८ पात्रे च भे ५९ अप्रदातारं त्वत्पुत्रम् ६० ६१ उपाया इति छेदः युद्धं कनीयान् भेददानमध्यमः साम उत्तमः । अपाया इति छेदे काम्ययोगः कनीयान् काम्यधर्मो मध्यमः इहलोकलोभोऽधमः । त्रयो न्याया इति पाठः स्पष्टार्थः ६२ यथावन्नियोजयेत् त्वया त्वधमाः कर्णादय उच्यते मंत्रकार्ये नियुज्यंत इति भावः ६३ त्वयि सति त्वत्पुत्रोऽधनोऽतस्त्वमेव पांडवानां राज्यं दातुं प्रभुरसीत्यर्थः ६४ हरणादयस्त्रयोऽपि दोषाः का

अदृष्टे पतितो वाह्निः स्वयमेवोपशाम्यति ॥ अक्षमावान् परं दोषैरात्मानं चैव योजयेत् ५१ एको धर्मः परं श्रेयः क्षमैका शांतिरुत्तमा ॥ विद्यैका परमादृष्टिरहिंसा सुखावहा ५२ द्वाविमौ ग्रसते भूमिः सर्पो विलश्यानिव ॥ राजानं चाविरोद्धारं ब्राह्मणं चाप्रवासिनम् ५३ द्वे कर्मणी नरः कुर्वन्नस्मिं लोके विरोचते ॥ अनुवन् परुषं किंचिदसतोऽनर्चयंस्तथा ५४ द्वाविमौ पुरुषव्याघ्रपरप्रत्ययकारिणौ ॥ स्त्रियः कामितकामिन्यो लोकः पूजितपूजकः ५५ द्वाविमौ कंदकौ तीक्ष्णौ शरीरपरिशोषिणौ ॥ यश्चाधनः कामयते यश्च कुप्यत्यनीश्वरः ५६ द्वावेव न विराजेते विपरीतेन कर्मणा ॥ गृहस्थश्च निरारंभः कार्यवांश्चैव भिक्षुकः ५७ द्वाविमौ पुरुषौ राजनस्वर्गस्योपरितिष्ठतः ॥ प्रभुश्च क्षमया युक्तो दरिद्रश्च प्रदानवान् ५८ न्यायागतस्य द्रव्यस्य बोद्धव्यौ द्वावतिक्रमौ ॥ अपात्रे प्रतिपत्तिश्च पात्रे चाप्रतिपादनम् ५९ द्वावं भसि निवेष्टव्यौ गले बद्ध्वा दृढांशिलाम् ॥ धनवंतमदातारं दरिद्रं चातपस्विनम् ६० द्वाविमौ पुरुषव्याघ्रमूर्यमंडलभेदिनौ ॥ परिव्राज्योगयुक्तश्चरणे चाभिमुखो हतः ६१ त्रयोऽपायामनुष्याणां श्रूयंते भरतर्षभ ॥ कनीयान् मध्यमः श्रेष्ठ इति वेदविदो विदुः ६२ त्रिविधाः पुरुषा राजन्नुत्तमाधममध्यमाः ॥ नियोजयेद्यथावत्तांस्त्रिविधेष्वेव कर्मसु ६३ त्रय एवाधनाराजनभार्यादासस्तथा सुतः ॥ यत्ते समधिगच्छंति तस्य ते तस्य तद्धनम् ६४ हरणं च परस्वानां परदाराभिर्भक्षणम् ॥ सुहृदश्च परित्यागस्त्रयो दोषाः क्षयावहाः ६५ त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ॥ कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतत्रयं त्यजेत् ६६ वरप्रदानं राज्यं च पुत्रजन्म च भारत ॥ शत्रोश्च मोक्षं कच्छाद्ब्रौणिचैकं च तत्समम् ६७ भक्तं च भजमानं च तवास्मीति च वादिनम् ॥ त्रीनेताञ्छरणं प्राप्तान्विषमेऽपि न संत्यजेत् ६८ चत्वारि राज्ञा तु महाबलेन वर्ज्या न्याहुः पांडितस्तानि विद्यात् ॥ अल्पप्रज्ञैः सह मंत्रं न कुर्यान्न दीर्घसूत्रैरभसैश्चारणैश्च ६९ चत्वारि ते तात गृहे वसंतु श्रियाभिजुष्टस्य गृहस्य धर्म ॥ वृद्धो ज्ञातिरवसन्नः कुलीनः सखा दरिद्रो भगिनीचानपत्या ७० चत्वार्याहमहाराजसाद्यस्कानि गृहस्पतिः ॥ पृच्छते त्रिदशे द्रायतानीमानि निबोध मे ७१

मादित्रयसहितास्त्वयैव संतीत्यर्थः ६५ । ६६ शत्रोर्युधिष्ठिरस्य कच्छाद्ब्रौणवधात् ६७ भक्तादयः पांडवाः शरणं गृहं विषमेऽपि संकटेऽपि त्वत्पुत्रास्तीत्यर्थः ६८ दीर्घसूत्रैः क्षिप्रसाध्यैकार्यं चिरं कुर्वद्भिः । रमसैः हर्षतरलैः । अलसैरित्यपि पाठः । चारणैः स्तावकैः अरण्यैरिति छेदो वा रणविरोधिभिर्द्यूतायासकैरित्यर्थः । अशनैरिति पाठे बहुमोक्षभिः ६९ वृद्धः कुलधर्मानुपादिशति । कुलीनः शिषून् आचारं ग्राहयति । सखा हितं वदति । तादृशाभीष्मद्रोणविदुराः । भगिनी धनं रक्षति । त्वगृहे सर्वेऽपि संति परंतु देशं न गृह्णासीति भावः ७० साद्यस्कानि सद्यः फलानि ७१

देवताः स्वर्गमाजः । स्वर्गपदार्थश्च 'यन्नदुःखेन संभिन्नं न च म्रस्तमनंतरम्' ॥ अभिलाषोपनीतं च तत्सुखं स्वः पदास्पदम् इत्येवं रूपः अतस्ते सत्यसंकल्पाः धीमतामस्त्यादीनामनुभावं समुद्रपा
नादिप्रभावं तेपि देवतुल्या इत्यर्थः । विनयोऽपि गुरुप्रसादकरत्वेन सदा फलः । विनाशं विनाशहेतुकर्मापि चौर्यादिकं तच्च त्वय्येवास्ति । तव तु सर्वकर्मणामनुभावं मेवेति भावः ७२ । ७३ अभिवत्
पित्रादयोऽपि पूज्या एव नास्कंदनीयाः तव पुत्रस्तु गुरुं युधिष्ठिरं पूजयतीति भावः ७४ पितृन् अभिष्वत्तादीन् गोत्रप्रवर्तकानृषींश्च । मनुष्यान् पित्रादीन् 'ज्येष्ठो भ्राता पितुः समः' इति पितृ
तुल्यस्त्वत्पुत्रस्य युधिष्ठिर इति भावः ७५ स्वात्मा । उपजीव्याः गुरवः । इह लोके साधिता मित्रादयः । इह परलोके जन्मांतरे वा स्वस्वकार्यं कुर्वतीत्यर्थः । मित्रेषु पांडवेषु मैत्रीमाचरोति भावः । त्वं
तु अंघ्र्यात् दुर्जनवचनप्रसारितः पांडवानां गुणान्न पश्यसीति भावः ७६ दृष्टेः शर्म मया जलपात्रात् ७७ षडिति क्रोधोऽत्र तन्मूलको द्वेषो ग्राह्यः ७८ । ७९ पांडवानां अराक्षिताराजात्वं

देवतानां च संकल्पमनुभावं च धीमताम् ॥ विनयं कृतविद्यानां विनाशं पापकर्मणाम् ७२ चत्वारिकर्माण्यभयं करानिभयं प्रयच्छंत्य यथा कृतानि ॥ मानाग्निहोत्र
मुतमानमौनं मानेनाधीतमुतमानयज्ञः ७३ पंचाग्रयो मनुष्येण परिचर्याः प्रयत्नतः ॥ पिता माताऽग्निरात्मा च गुरुश्च भरतर्षभ ७४ पंचैव पूजयन् लोके यशः प्रा
प्नोति केवलम् ॥ देवान् पितृन् मनुष्यांश्च भिक्षूनां तिथिपंचमान् ७५ पंचत्वानुगमिष्यंति यत्र यत्र गमिष्यसि ॥ मित्राण्यमित्रा मध्यस्था उपजीव्योपजीविनः ७६
पंचेंद्रियस्य मर्त्यस्य छिद्रं चेदेकमिंद्रियम् ॥ ततोऽस्य स्रवति प्रज्ञादृतेः पात्रादिवोदकम् ७७ षड्दोषाः पुरुषेण हहात व्याभूतिमिच्छता ॥ निद्रातं द्रीभयं क्रोध
आलस्यं दीर्घसूत्रता ७८ षडिमान् पुरुषो जह्याद्विघ्नानां विमिवार्णवे ॥ अप्रवक्तारमाचार्यमनधीयानमृत्विजम् ७९ अरक्षितारं राजानं भार्याचाप्रियवादिनीं ॥
ग्रामकामं च गोपालं वनकामं च नापितम् ८० षडेव तु गुणाः पुंसान् हातव्याः कदाचन ॥ सत्यं दानं मनालस्यमनसूयाक्षमा दृतिः ८१ अर्थगमो नित्यमरोगिता च
प्रिया च भार्या प्रियवादिनी च ॥ वश्यश्च पुत्रोऽर्थकरी च विद्या षड्जीवलोकस्य सुखानिराजन् ८२ षण्णामात्मनि नित्यानां मैश्वर्यं योऽधिगच्छति ॥ न स पापैः
कुतोऽनर्थैर्युज्यते विजितेंद्रियः ८३ षडिमे षट्सु जीवंति सप्तमो नोपलभ्यते ॥ चौराः प्रमत्ते जीवंति व्याधितेषु चिकित्सकाः ८४ प्रमदाः कामयानेषु यजमानेषु
याजकाः ॥ राजा विवदमानेषु नित्यं मुखे पुण्डिताः ८५ षडिमानि विनश्यंति मुहूर्तं मनवेक्षणात् ॥ गावः सेवा कृषिभार्या विद्या वृषलसंगतिः ८६ षडेते ह्यवमन्यं
ते नित्यं पूर्वोपकारिणम् ॥ आचार्यं शिक्षिताः शिष्याः कृतदाराश्च मातृरम् ८७ नारी विगतकामास्तु कृतार्थाश्च प्रयोजकम् ॥ नावं निस्तीर्णकां तारां जातुराश्च
चिकित्सकम् ८८ आरोग्यमाप्नुयमविप्रवासः सद्भिर्मनुष्यैः सह संप्रयोगः ॥ स्वप्रत्ययावृत्तिरभीतवासः षट्जीवलोकस्य सुखानिराजन् ८९

अन्येषामपि त्याज्यो भविष्यतीत्यर्थः ८० दुर्योधनत्यागार्थं तव दृष्टिर्धर्मनास्तीति भावः ८१ । ८२ षण्णामिति आत्मनि चित्ते नित्यानां षण्णां । 'कामक्रोधौ शोकमोहौ मदमानो च षट्
पदौ' इत्युक्तानां । ऐश्वर्यं वशित्वं । त्वं तुराज्यकामः पापैरनर्थैश्च युक्तोऽस्तीति भावः ८३ । ८४ षडिताः पांडवाः मुखेषु त्वत्पुत्रेषु राज्यं लप्स्यं त्येवेत्यर्थः ८५ वृषलः शूद्रः पुत्रस्ते ह्यक्रातेन त्वया
सद्विद्याऽनवेक्षणात् प्राशिता अन्यथा सत्यं न जह्या इति भावः ८६ । ८७ जातुराजं आरोग्ये सतीति शेषः त्वं तु कृत्स्नराज्यलाभेन कृतकृत्यत्वात् पांडवानवमन्यसे ८८ स्वप्रत्ययास्वानुकूलावृ
त्तिर्जीविका तव सत्संगो नास्तीत्यर्थः ८९

ईर्षुरिति त्वयि तु ईर्ष्यत्वं । वृणादया तव तु वश्यः पुत्रो नास्तीति भावः ९० । ९१ वाक्पारुष्यं दंडपारुष्यं च पांडवेषु त्वत्पुत्रैः कृतम् ९२ द्वेष्टि मनसाऽनिष्टं चिंतयति विरुध्यते कर्मणा ९३ अष्टसु
चरमं त्वत्पुत्रे मे त्रेयस्यावमानसो भविष्यतीति जानामीति भावः ९४ । ९५ । ९६ ९७ जनसंसदिसभायां द्रौपद्या आनयनेन पूजाऽपितवनष्टा ९८ । ९९ नवेति श्रोत्रादिपंचकं
मनोबुद्ध्यहंकाराः स्थूलज्ञारीरं चेतिनव द्वाराणीव द्वाराणि विषयग्रहणमार्गं यस्मिंस्तत् । तिस्रः स्थूणाः स्तंभा इव विधारका यस्य ते च अविद्या कामः कर्म च । वेदमगृहं देहद्वयात्मकं । पंच
साक्षिवदुदासीनाः शब्दादयो ग्राह्या यस्मिन् । पंचभूमिकमिति पाठे पंचभूमयः प्रचारस्थानानीति तत्पदम् । पांचभौतिकमित्यर्वाचीनः पाठोऽपेक्ष्यः । क्षेत्रज्ञेन चिदात्मना अधिष्ठितमिदं क्षेत्रं

ईर्षुर्दृष्टीनि संतुष्टः क्रोधनो नित्यशंकितः ॥ परभाग्योपजीवी च षडेते नित्यदुःखिताः ९० सप्तदोषाः सदाराज्ञा हातव्या व्यसनोदयाः ॥ प्रायशो यैर्विनश्यंति कृतमू
ला जपीश्वराः ९१ स्त्रियोऽक्षा मृगयापानं वाक्पारुष्यं च पंचमम् ॥ महच्च दंडपारुष्यमर्थदूषणमेव च ९२ अष्टौ पूर्वनिमित्तानि नरस्य विनाशिष्यतः ॥ ब्राह्मणान् प्रथमं द्वे
ष्टि ब्राह्मणैश्च विरुध्यते ९३ ब्राह्मणस्वानि चादत्ते ब्राह्मणांश्च जिघांसति ॥ रमते निंदया चैषां प्रशंसां नाभिनंदति ९४ नैनान् स्मरति कृत्येषु याचितश्चाभ्यसूयति ॥
एतान् दोषान्नरः प्राज्ञो बुध्येद्बुद्ध्या विसर्जयेत् ९५ अष्टा विमानि हर्षस्य नवनीतानि भारत ॥ वर्तमानानि दृश्यंते तान्येव स्वसुखान्यपि ९६ समागमश्च सखिभिर्महां
श्चैव धनागमः ॥ पुत्रेण च परिष्वंगः सन्निपातश्च मैथुने ९७ समये च प्रियालापः स्वयूथ्येषु समुन्नतिः ॥ अभिप्रेतस्य लाभश्च पूजा च जनसंसदि ९८ अष्टौ गुणाः पुरुषं
दीपयंति प्रज्ञा च कौल्यं च दमः श्रुतं च ॥ पराक्रमश्च बहुभाषिता च दानं यथाशक्ति कृतज्ञता च ९९ नवद्वारमिदं वेदमग्निस्थूणं पंचसाक्षिकम् ॥ क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं विद्वान्
यो वेदसपरः कविः १०० दशधर्मं न जानंति घृतराष्ट्रनिबोधतान् ॥ मत्तः प्रमत्त उन्मतः श्रान्तः कुद्बो बुभुक्षितः १ त्वरमाणश्च लुब्धश्च भीतः कामी च ते दश ॥ तस्मा
देतेषु सर्वेषु न प्रसज्येत पंडितः १०२ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ पुत्रार्थमसुरेंद्रेण गीतं चैव सुधन्वना १०३ यः काममन्युप्रजहाति राजा पात्रे प्रति
ष्ठापयते धनं च ॥ विशेषविच्छ्रुतवानाक्षिप्रकारीतं सर्वलोकः कुरुते प्रमाणम् १०४ जानाति विश्वासयितुं मनुष्या विज्ञातदोषेषु दधाति दंडम् ॥ जानाति मात्रां च
तथाक्षमां च तं तादृशं श्रीर्जुषते समग्रा ५ सुदुर्वलं नावजानाति कंचिद्युक्तोरिपुंसेव ते बुद्धिपूर्वम् ॥ न विग्रहं रोचयते बलस्थैः काले च यो विक्रमते स धीरः ६ प्राप्यापदं न
व्यथते कदाचिदुद्योगमन्विच्छति चाप्रमत्तः ॥ दुःखं च काले सहते महात्मा धुरंधरस्तस्याजिताः सपत्नाः ७ अनर्थकं विप्रवासं गृहेभ्यः पापैः संधिपरदाराभिर्मर्शम् ॥
दंभं स्तेन्यं पैशुन्यं मद्यपानं न सेवते यश्च सुखी सदैव ८ न संरंभेणारभते त्रिवर्गमाकारितः शंसति तत्त्वमेव ॥ न मित्रार्थे रोचयते विवादं नापूजितः कुप्यति चाप्यमूढः १०९

तत्त्वेन यो विद्वान्वेद सपरः सर्वोत्कृष्टः कविर्ब्रह्माविदित्यर्थः १०० मत्तो मद्यादिना । प्रमत्तो विषयांतरासक्त्याऽनवहितः । उन्मतो धातुदोषात् । एतेषां मध्ये त्वं लुब्धोऽस्तीति भावः १०१
१०२ । १०३ काममन्युः कामक्रोधां विशेषवित्ततारतम्यज्ञः १०४ मात्रा अपराधानुसारेण दंडप्रमाणं ब्राह्मणादौ अपराधस्य क्षमां च जानाति १०५ युक्तः छिद्रमेक्षणोऽवहितः १०६ धुरंधरः
कार्यभारसहः १०७ । १०८ संरंभेण क्रोधेन त्रिवर्गधर्मकामार्थान् आकारितः आदृतः । पाठांतरे मात्रार्थे अल्पार्थे १०९

२८ प्रतिसंवेष्टे संकुचति बहुफलं प्रयच्छति तस्यैः २९ । ३० नजहाति श्रियम् ३१ । ३२ सुव्याहृतानि पाण्डित्यवचनानि सूक्तानि शोभनतया उक्तानि मातृपितृगुणादीनि सुकृतानि तदुपदिष्टकर्माणि । शिलंकणिकाद्यर्जनं । 'उच्छः' कणशादानं कणिकाद्यर्जनं शिलम् इति यादवः । त्वमपि अस्मदादिवाक्यात्सारं गृहीष्येति भावः ३१ गंधेनेति पाण्डवबलं ज्ञातुं चारान् नानि पुंस्त्विति भावः ३४ भूयांसमिति श्लोकत्रयतात्पर्यं पाण्डवान् प्रतित्वयान् ग्रीमवितव्यं तेन बलाधिष्ठात्री देवता इन्द्रश्च त्वामनुगृहीष्यतीति ३५ । ३६ । ३७ एतच्च मंत्रिभिः सहा लोचनीयं सत्यं च संरक्ष्य

धर्ममाचरतोरज्ञः सद्धिश्चरितमादितः ॥ वसुधावसुसंपूर्णावर्धते भूतिवर्धनी २८ अथ संत्यजतो धर्ममधर्मं चानुतिष्ठतः ॥ प्रतिसंवेष्टे भूमिरग्नौ चर्माहितं यथा २९ य एव यत्नः क्रियते परराष्ट्रविमर्दने ॥ स एव यत्नः कर्तव्यः स्वराष्ट्रपरिपालने ३० धर्मेण राज्यं विंदेत् धर्मेण परिपालयेत् ॥ धर्ममूलां श्रियं प्राप्य न जहाति न हीयते ३१ अप्युन्मत्तात्प्रलपतो बालाच्च परिजल्पतः ॥ सर्वतः सारमादद्यादश्मभ्य इव कांचनम् ३२ सुव्याहृतानि सूक्तानि सुकृतानि ततस्ततः ॥ संचिन्वन्धीर आसीत् शिलाहारी शिलं यथा ३३ गंधेन गावः पश्यंति वेदैः पश्यंति ब्राह्मणाः ॥ चारैः पश्यंति राजानश्च क्षुभ्यामितरे जनाः ३४ भूयांसं लभते क्लेशं यागौर्भवति दुर्दृष्टा ॥ अथ यासु दुहाराजत्रैव तां वितुं दंत्यपि ३५ यदतः संप्रणमति न तत्संतापयंत्यपि ॥ यच्च स्वयं न तं दारुणतत्संतापयंत्यपि ३६ एतयोपमया धीरः सन्नमेत वलीयसे ॥ इन्द्राय संप्रणमते न मते यो वलीयसे ३७ पर्जन्यनाथाः पशवो राजानो मंत्रिवांधवाः ॥ पतयो बांधवाः स्त्रीणां ब्राह्मणावेदवांधवाः ३८ सत्ये न रक्ष्यते धर्मो विद्यायोगे न रक्ष्यते ॥ मृजयारक्ष्यते रूपं कुलं वृत्ते न रक्ष्यते ३९ माने न रक्ष्यते धान्यमश्वान् रक्ष्यत्यनुक्रमः ॥ अभीक्ष्णदर्शनं गाश्च स्त्रियोरक्ष्याः कुचेलतः ४० न कुलं वृत्तहीनस्य प्रमाणमिति मेमतिः ॥ अंतोष्वापि हि जातानां वृत्तमेव विशिष्यते ४१ यद्वैर्षुः परवित्तेषु रूपे वीर्यं कुलान्वये ॥ सुखसौभाग्यसत्कारे तस्य व्याधिरनंतकः ४२ अकार्यकरणाद्धीतः कार्याणां च विवर्जनाव ॥ अकाले मंत्रभेदाच्च येन माद्येन्न तात्पि वेत् ४३ विद्यामदोधनमदस्तृतीयोऽभिजनो मदः ॥ मदा एतेऽलिप्तानामे त एव सतां दमाः ४४ असंतोऽभ्यर्थिताः सद्धिः क्वचित् कार्यं कदाचन ॥ तावन्न तस्य सुकृतं किंचित् कार्यं कदाचन ॥ मन्यंते संतमात्मानमसंतमपि विश्रुतम् ४५ गतिरात्मवतां संतः संत एव सतां गतिः ॥ असतां च गतिः संतो न त्वसंतः सतां गतिः ४६ जिता सभावस्त्ववतामिष्टाशा गोमता जिता ॥ अध्वाजितो यानवता सर्वं शीलवता जितम् ४७ शीलं प्रधानं पुरुषे तद्यस्येह प्रणयति ॥ न तस्य जीवितेनार्थो न धनेन न बंधुभिः ४८

मित्याह पर्जन्येति त्रिभिः ३८ योगेन अभ्यासेन मृजया उद्धर्तनेन ३९ अनुक्रमः व्यायामशिक्षादिः ४० प्रमाणं धर्मस्य कारणं न कुलमिति द्वयोर्दृष्टमाश्रय ईष्यं त्यजेति भावः ४१ । ४२ अकाले इष्टसिद्धेः प्राकृभीतः स्यात् येन माद्येत् लोभादिना तत्रापि वेत्तनाश्रयेत् ४३ अभिजनः सहायः तव तुभयंदमश्नास्तीत्यर्थः ४४ असंत इति सार्द्धश्लोको वाक्यं सद्धिरर्थिता असंतस्तत्कार्यमल्पमप्यकृत्वा असंतमिति ख्यातमप्यात्मानं संतं मन्यंत इति तदर्थः किंचिदपि तस्य कार्ययावत् सुदुर्लभं तावदेव मन्यंत इति योजना ४५ गतिरिति पाण्डवा एव त्वामनुपकारिष्यंति न तु त्वंतानिति भावः ४६ जितोति शीलं संरक्ष्यं त्वयेति द्वयोर्भावः ४७ । ४८

आठवानामिति त्रयस्य शीलवतस्ते दारिद्र्यप्राप्तेरपि श्रेय इति भावः ४९ संपन्नमिष्टं ५० । ५१ शीलामावे सत्सु अवमानो महान् क्लेश इत्याह अट्टतिरिति ५२ ऐश्वर्यमदः पापिष्ठोर्निदित तमो येभ्यस्ते पानमदादयो मदः ५३ इन्द्रियार्थेषु शब्दादिषु ग्रहैः सूर्यादिभिः आक्रमोऽत्र तापनं ५४ पंचवर्गः श्रोत्रादिगणः त्वमैश्वर्यमनोऽजितेन्द्रियश्चावश्यमापदं प्राप्स्यसीति त्रयस्य भावः ५५ । ५६ आत्मानं मनः अमात्यान् पुत्रादीन् द्वेष्यरूपेण शत्रुवत् । मन एव प्रथमं जेतव्यं ततोऽमात्यादीन् विजिगीषते तत्तन्मोघं न निष्फलं भवति ५७ त्वं त्वजितमनस्क तया पुत्रादिव शोनलक्ष्मी योग्य इति त्रयाणां भावः ५८ एतदेव रथिरथादिरूपक कल्पनया आह रथ इति ५९ व्यापादयितुं नाशयितुं अविधेयाः अवस्थाः ६० अर्थतोऽर्थहेतोः अनर्थतः अन्यायतः ६१ इन्द्रियाणां वश इच्छा

आठवानां मांसपरमं मध्यानां गोरसोत्तरम् ॥ तैलोत्तरं दरिद्राणां भोजनं भरतर्षभ ४९ संपन्नतरमेवात्रं दरिद्राभुंजते सदा ॥ सुखादुतां जनयति साचाठयेषु सुदुर्लभा ५० प्रायेण श्रीमतां लोके भोक्तुं शक्तिर्न विद्यते ॥ जीर्यं त्यपि हि काष्ठानि दरिद्राणां महीपते ५१ अट्टतिर्भयमंत्यानां मध्यानां मरणाद्वयम् ॥ उत्तमानां तु मर्त्यानां मवमानात्परं भयम् ५२ ऐश्वर्यमदपापिष्ठामदाः पानमदादयः ॥ ऐश्वर्यमदमतो हि नापतित्वा विबुध्यते ५३ इन्द्रियैरिन्द्रियार्थेषु वर्तमानैरनिग्रहैः ॥ तैरयं ताप्यते लोको न क्षत्राणि ग्रहैरिव ५४ योजितः पंचवर्गेण सह जेनात्मकर्षिणा ॥ आपदस्तस्य वर्धते शुक्रपक्ष इवोदुराद् ५५ अविजित्य यथाऽऽत्मानममात्यान् विजिगीषते ॥ अमित्रान्वाऽजिता मात्यः सोऽवशः परिहीयते ५६ आत्मानमेव प्रथमं द्वेष्यरूपेण योजयेत् ॥ ततोऽमात्यान् मित्रांश्च न मोघं विजिगीषते ५७ वश्येन्द्रियां जिता त्मानं घृतदंडविकारिषु ॥ परीक्ष्य कारिणं धीरमत्यंतं श्रीर्निषेवते ५८ रथः शरीरं पुरुषस्य राजा त्मानं यतेंद्रियाण्यस्य चाश्वाः ॥ तैरप्रमत्तः कुशली स दशैर्दतैः सुखं याति रथी वधीरः ५९ एतान्यनिगृहीतानि व्यापादयितुं मप्यलम् ॥ अविधेया इवादां ताहयाः पथिकुसारथिम् ६० अनर्थमर्थतः पश्यन्नर्थं चैवाप्यनर्थतः ॥ इन्द्रियैरजितैर्बालः सुदुःखं मन्यते सुखम् ६१ धर्माथीयः परित्यज्य स्यादिति द्रियवशानुगः ॥ श्रीप्राणघनदारेभ्यः क्षिप्रं स परिहीयते ६२ अर्थानामीश्वरो यः स्यादिति द्रियाणामनीश्वरः ॥ इन्द्रियाणामनैश्वर्यादैश्वर्याद्भियते हि सः ६३ आत्मनाऽऽत्मानमन्विच्छेन्मनो बुद्ध्यादियैर्यतैः ॥ आत्मा ह्येवात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ६४ बंधुरात्माऽत्मनस्तस्य येनैवात्माऽऽत्मना जितः ॥ स एव नियतो बंधुः स एव नियतोरिपुः ६५ क्षुद्राक्षेणेव जालेन झपावपि हितावुरू ॥ कामश्च राजन क्रोधश्च तौ प्रज्ञानं विलुपतः ६६ समवेक्ष्येह धर्माथी संभारान् योऽधिगच्छति ॥ स वै संभृतसंभारः स ततं सुखमेधते ६७

तदनुसारी इन्द्रियवशानुगः ६२ । ६३ कृत्स्नस्योपदेशस्य फलमाह आत्मनेत्यर्द्धेन आत्मना बुद्ध्या आत्मानं प्रत्यकुचैतन्यरूपं अन्विच्छेत् तत्रोपायमाह मनसः संकल्पात्मकस्य बुद्धेश्च तन्मूलभूता याः इन्द्रियाणां च निग्रहेनेत्यर्थः । अत्र न तव सहायतां त्रापेक्षेत्याहात्मोति धीजय एव पुरुषार्थ इत्यर्थः ६४ स एव धीरेव जीवस्य बंधुः रिपुश्च ६५ द्वावपि मोहजालपिहितां झपां भीनौ उरुमहांतौ तत्र द्वितीयोऽन्यस्य जातिस्वभावाच्छत्रुरपि जालच्छेदार्थमित्रत्वमापन्नो बंधुरपि भवति एवं धीश्चिदात्मनः संसारप्रदत्वाच्छत्रुरपि मोहच्छेदार्थमित्रमपि भवतीति भावः । क्षुद्राक्षेणसूक्ष्माक्षि त्रेण । यद्वा उत्तरान्वये वायमर्थः कामक्रोधयोरावरकं ज्ञानं तौ नाशयतः जालमिव सहामीनावित्यर्थः ६६ समवेक्ष्य अनुकुर्ये संभारान् जयसाधनानि ६७

आभ्यंतरान् श्रोत्रादीन् मनोमयान् मनसोविकारभूतान् तथाचभुतिः । 'मनसाहोवपश्यतिमनसागृणोति' इति ६८ राजानोरावणादयः राज्यविभ्रमैः ऐश्वर्यविलासैः स्वकर्मभिः सीताहरणादिभिः ६९ । ७० पंचइन्द्रियाणि पंचप्रयोजनानि शब्दश्रवणादीनि येषां तान् उत्पततः उत्पद्येन गच्छतः । त्वंतु अजितचित्तत्वादुःसंगाच्चापद्रवस्तोऽसीति भावः ७१ अनायासः अचांचल्यं ७२ तितिक्षाद्वंद्वसहनशीलता वाक्कुशासंबद्धमलापाद्रक्षिता अंत्येषु नीचेषु त्वत्पुत्रेष्वार्जवादि कं गुप्तवाक्त्वं च नास्तीति तैः सत्याः ७३ आक्रोशोरुक्षभाषणं परिवादो निंदा तयोर्वक्ता त्वत्पुत्रः हि स्रश्वातो नासौ जयभाक् ७४ । ७५ वाक्संयमो नियतं वचनं विचित्रं च मत्कारयुक्तम् ७६ । ७७ बीभत्सं निंदितं यतो न संरोहति ७८ कर्णिकर्णालतिफलकोवाणः नालीकः नलिकया मलेष्यो वा यः पंचाभ्यंतरान् शत्रून् विजित्य मनोमयान् ॥ जिगीषति रिपून् न्यान् रिपवोऽभिभवंतितम् ६८ दृश्यं ते हि महात्मानो बध्यमानाः स्वकर्मभिः ॥ इन्द्रियाणामनीशत्वाद् राजानो राज्यविभ्रमैः ६९ असत्यागात्पापकृता मपापांस्तु ल्योदंडः स्पृशते मिश्रभावात् ॥ शुष्केणाद्रिं दह्यते मिश्रभावात्तस्मात्पापैः सहसंधिनं कुर्यात् ७० निजानुत्पततः शत्रून् पंचपंचप्रयोजनान् ॥ यो मोहान्न निगृह्णाति तमापद्रवस्तेन रम् ७१ अनमूयाऽऽर्जवं शौचं संतोषः प्रियवादिता ॥ दमः सत्यमनायासो न भवति दुरात्मनाम् ७२ आत्मज्ञानमनायासस्ति तिक्षा धर्मनित्यता ॥ वाक्चैव गुप्तादानं च नैतान्यंत्येषु भारत ७३ आक्रोशपरिवादाभ्यां विहिंसंत्य बुधा बुधान् ॥ वक्ता पापमुपादत्ते क्षममाणो विमुच्यते ७४ हिंसा बलमसाधूनां राज्ञां दंडविधिर्बलम् ॥ शुश्रूषा तु बलं स्त्रीणां क्षमा गुणवतां बलम् ७५ वाक्संयमो हि नृपते सुदुष्करतमो मतः ॥ अर्थवच्च विचित्रं च न शक्यं बहुभाषितुम् ७६ अभ्यावहति कल्याणं विविधं वाक् सुभाषिता ॥ सैव दुर्भाषिताराजन्नर्थो योपपद्यते ७७ रोहते सायकैर्विद्वं वनं परशुनाहतम् ॥ वाचा दुरुक्तं बीभत्सं न संरोहति वाक्क्षतम् ७८ कर्णिनालीकनाराचां निर्हरंति शरीरतः ॥ वाक्शल्यस्तु न निर्हर्तुं शक्यो हृदि शयो हिंसः ७९ वाक्सायकावदनान्निष्पतंति यैराहतः शोचति रात्र्यहानि ॥ परस्य नामर्मसुते पतंति तान्पंडितो नावसृजेत्परेभ्यः ८० यस्मै देवाः प्रयच्छंति पुरुषाय परामवम् ॥ बुद्धितस्यापकर्षाति सो वाचीनानि पश्यति ८१ बुद्धौ कलुषभूताया विनाशे प्रत्युपस्थिते ॥ अनयोनयसंकाशो हृदयात्रापसर्पति ८२ सेयं बुद्धिः परीता ते पुत्राणां भरतर्षभ ॥ पांडवानां विरोधेन न चैनानवबुध्यसे ८३ राजालक्षणसंपन्नस्त्रैलोक्यस्यापियो भवेत् ॥ शिष्यस्ते शासिता सोऽस्तु घृतराष्ट्रयुधिष्ठिरः ८४ अतीव सर्वान् पुत्रांस्ते भागधेयपुरस्कृतः ॥ तेजसा प्रज्ञया चैव युक्तो धर्मार्थतत्त्ववित् ८५ अनुक्रोशादानृशं स्याद्योऽसौ धर्मभृतां वरः ॥ गौरवात्तव राजेंद्र बहून् क्लेशांस्ति तिक्षति ८६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरनीतिवाक्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ब्रूहि भूयो महाबुद्धे धर्मार्थसहितं वचः ॥ शृण्वतो नास्ति मे ह्यसिर्विचित्राणीह भाषसे १

णः निर्हरंति निःसारयंति ७९ नामर्मसुकिंतुर्मर्मेस्वैव । सभायां श्रौपदीं प्रतिदुर्वचनं वदतां त्वत्पुत्राणामपराधः क्षंतुमयोग्योऽस्तीति भावः ८० अवाचीनानि नीचकर्माणि ८१ । ८२ । ८३ शिष्यस्ते त्वदाज्ञाकारी शासिता पृथिव्याः ८४ भागधेये राज्यांशे पुरस्कृतः । मूर्धाभिषिक्तस्य पांडोः पुत्रास्ते राज्याहार्हाः । अतथाभूतस्याधस्य तव पुत्रास्ते न राज्याहार्हा इत्यर्थः ८५ अनुक्रोशात् दयालुत्वात् आनृशं स्यात् अक्रौर्यात् ८६ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये विदुरवाक्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ॥ ॥

आर्जवं अवैपम्यं २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ सुधन्वा ब्राह्मणः पर्वकं अधिरोहत्येव त्वंतु नीचो दैत्यः सन्न किमर्थं तत्प्रन्यास्य न करोपीति भावः ८ । ९ इह स्थाने उपस्थाने मां उपस्थातुं वां दैत्यब्राह्मणौ अहंपश्येयं १० । ११ । १२ समागच्छतुभयोः संमुखं अगच्छतु समागतं संमुखं प्राप्तं १२ विरोचनेन सौवर्णे पीठे मया सह उपवेश्यतामिति प्रार्थितः सुधन्वा उवाच अन्वालमेष्पृशाम्येव हे प्राहा विदुर उवाच ॥ सर्वतीर्थेषु वास्त्रानं सर्वभूतेषु चार्जवम् ॥ उभे त्वेते समे स्यातामार्जवं वा विशिष्यते २ आर्जवं प्रतिपद्यस्व पुत्रेषु सततं विभो ॥ इह कीर्तिं परां प्राप्य मे त्यस्वर्गमवाप्स्यसि ३ यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्य पुण्यालोके प्रगीयते ॥ तावत्स पुरुषव्याघ्रस्वर्गलोके महीयते ४ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ विरोचनस्य संवादं केशिन्यर्थे सुधन्वना ५ स्वयंवरो स्थिता कन्या केशिनी नामनामतः ॥ रूपेणाप्रतिमाराजन् विशिष्टपतिकाम्यया ६ विरोचनोऽथ दैतेयस्तदा तत्राजगाम ह ॥ प्राप्नुमिच्छंस्ततस्तत्र दैत्येन्द्रं प्राह केशिनी ७ ॥ केशिन्युवाच ॥ किं ब्राह्मणाः स्वच्छ्रेयांसो दिति जाः स्वदिरोचन ॥ अथ केन स्मपयं कं सुधन्वानाधिरोहति ८ ॥ विरोचन उवाच ॥ प्राजापत्यास्तु वैश्रेष्ठावयं केशिनि सत्तमाः ॥ अस्माकं खल्विमे लोकाः के देवाः के द्विजातयः ९ ॥ केशिन्युवाच ॥ इहैवावां प्रतीक्षाव उपस्थाने विरोचन ॥ सुधन्वा प्रातरागतं तापश्येयं वां समागतौ १० ॥ विरोचन उवाच ॥ तथा भद्रे करिष्यामि यथा त्वं भीरुभाषसे ॥ सुधन्वानं च मां चैव प्रातर्द्रष्टांसे संगतौ ११ ॥ विदुर उवाच ॥ अतीतायां च शर्वर्यामुदिते सूर्यमंडले ॥ अथाजगाम तं देशं सुधन्वाराजसत्तम ॥ विरोचनो यत्र विभो केशिन्यासहितः स्थितः १२ सुधन्वा च समागच्छत् प्राहादिकेशिनी तथा ॥ समागतं द्विजं दृष्ट्वा केशिनी भरतर्षभ ॥ प्रत्युत्थाया स न तस्मै पाद्यमर्घ्यं ददौ पुनः १३ ॥ सुधन्वा उवाच ॥ अन्वालमे हिरण्मयं प्राहादेते वरासनम् ॥ एकत्वं सुपसंपन्नो न त्वासेऽहं त्वया सह १४ विरोचन उवाच ॥ तवार्हते तु फलकं कूर्चं वाऽप्यथ वा वृसी ॥ सुधन्वन्न त्वमर्होऽसि मया सह समासनम् १५ ॥ सुधन्वा उवाच ॥ पिता पुत्रौ सहासीतां द्वौ विप्रौ क्षत्रियावपि ॥ वृद्धौ वैश्यौ च शूद्रौ च न त्वन्यावितरेतरम् १६ पिता हिते समासीनमुपासीतैव मामधः ॥ बालः सुखे धितो गेहे न त्वं किंच न बुध्यसे १७ ॥ विरोचन उवाच ॥ हिरण्यं च गवाश्वं च यद्वित्तमसुरेषु नः ॥ सुधन्वन्विपणे तेन प्रश्रंष्टुच्छावये विदुः १८ ॥ सुधन्वा उवाच ॥ हिरण्यं च गवाश्वं च तवैवास्तु विरोचन ॥ प्राणयोस्तु पणं कृत्वा प्रश्रंष्टुच्छावये विदुः १९ ॥ विरोचन उवाच ॥ आवां कुत्र गमिष्यावः प्राणयोर्विपणे कृते ॥ न तु देवेष्वहं स्थातानमनुष्येषु किंचित् २० ॥ सुधन्वा उवाच ॥ पितरं ते गमिष्यावः प्राणयोर्विपणे कृते ॥ पुत्रस्यापि सहेतोर्हि प्रहादो नावृत्तं वदेत् २१ ॥ विदुर उवाच ॥ एवं कृतपणौ कृद्धौ तत्राभिजग्मतुस्तदा ॥ विरोचन सुधन्वानौ प्रहादो यत्रातिष्ठति २२ ॥ प्रहाद उवाच ॥ इमौ तौ संप्रदृश्येते याभ्यां न चरितं सह ॥ आशीविषा विवर्द्धावेकमार्गां विहागतौ २३ किं वै सहैवं चरथोन पुराचरथः सह ॥ विरोचनैतत्पृच्छामि किं ते सरुयं सुधन्वना २४

दैपदत्तं त्वया सह साम्यं उपसंपन्नश्चेत् तव देहं गच्छेयमिति शेषः न तु त्वया सह एकसांसेनासे उपविशामि १४ फलकं काष्ठपीठं कूर्चं वृक्षीवर्तितं दर्भमयं पीठं वा तव अर्हते योग्यं भवति १५ । १६ उपासीतसेवते अधः स्थित्वेति शेषः १७ प्रश्रंष्टुच्छावयेति शेषः १८ । १९ । २० । २१ । २२ सहनचरितं वैराट् २३ । २४

रूपं विनयमुद्रा श्रुतं अध्ययनं विद्यादेवताद्युपासनं चित्रभाष्ययुक्तियुक्तं चर्चनं दशसंस्मरणं गुणाद्वातिपाठे तद्युक्तः सहसंस्कृते पते जायते तेन सत्संगः कर्तव्य इति भावः ५९ पापकीर्तिः कलंकित्वे
न प्रसिद्धः ६० । ६१ । ६२ । ६३ दंदशूको मर्मच्छेता निष्ठुरः अप्रियवाक् न चिरात्शीघ्रम् ६४ न कृच्छं समस्तपदं सुखवाची ६५ आगमयाति आनयाति ६६ वर्षा इत्येतत्संयोगे
द्वितीया ६७ । ६८ गतपारं प्राप्तस्त्वम् ६९ परिपाकसुखं कर्म त्वत्पुत्रान् कुर्वति अन्यायेन च सुखं लिप्संति तच्च विपरीतमेवेत्याह घनेनेति ७० आत्मवतां जितचित्तानां प्रच्छन्नपापो दुर्यो
धनः ७१ प्रभवः माहात्म्यं । प्रभवो जन्ममूले स्याज्जन्महेतौ पराक्रमे इति मेदिनी । नाधिगंतव्यः नाधिगंतुं शक्योऽनंतत्वात् ७२ ज्ञातिपुत्रानां जर्जरी दुर्घोषनः ७३ शूराः पांडवाः सर्वत्र सुवर्णमा
सत्यं रूपं श्रुतं विद्याकौल्यं शीलं बलं धनम् ॥ शौर्यं च चित्रभाष्यं च दशमे स्वर्गयोगेनयः ५९ पापं कुर्वन् पापकीर्तिः पापमेवाश्नुते फलम् ॥ पुण्यं कुर्वन् पुण्यकीर्तिः पु
ण्यमत्यंतमश्नुते ६० तस्मात्पापं न कुर्वति पुरुषः शंसितव्रतः ॥ पापं प्रज्ञानाश्रयति क्रियमाणं पुनः पुनः ६१ नष्टप्रज्ञः पापमेवानित्यमारभते नरः ॥ पुण्यं प्रज्ञां व
र्धयति क्रियमाणं पुनः पुनः ६२ वृद्धप्रज्ञः पुण्यमेवानित्यमारभते नरः ॥ पुण्यं कुर्वन् पुण्यकीर्तिः पुण्यं स्थानं स्मरच्छति ॥ तस्मात्पुण्यं निषेवेत पुरुषः सुसमाहितः
६३ असूयको दंदशूको निष्ठुरो वैरकृच्छठः ॥ स कृच्छं महदाप्नोति न चिरात्पापमाचरन् ६४ अनसूयुः कृतप्रज्ञः शोभनान्याचरन् सदा ॥ न कृच्छं महदाप्नोति सर्व
त्र च विरोचते ६५ प्रज्ञामेवागमयति यः प्राज्ञेभ्यः संपंडितः ॥ प्राज्ञो ह्यवाप्य धर्माधैः शक्रोति सुखमेधितुम् ६६ दिवसेनैव तत्कुर्याद्येन रात्रौ सुखं वसेत् ॥ अष्टमा
सेन तत्कुर्याद्येन वर्षाः सुखं वसेत् ६७ पूर्वं वयसितत्कुर्याद्येन वृद्धः सुखं वसेत् ॥ यावज्जीवेन तत्कुर्याद्येन प्रेत्य सुखं वसेत् ६८ जीर्णमन्नं प्रशंसंति भार्या च गतयौ
वनाम् ॥ शूरं विजितसंग्रामं गतपारं तपस्विनम् ६९ घनेनाधर्मलब्धेन यच्छिद्रमपि धीयते ॥ असंवृतं तद्भवति ततोऽन्यदवदीर्यते ७० गुरुरात्मवतां शास्ता
शास्ताराजादुरात्मनाम् ॥ अथ प्रच्छन्नपापानां शास्ता वै स्वतोयमः ७१ ऋषीणां च नदीनां च कुलानां च महात्मनाम् ॥ प्रभवो नाधिगंतव्यः स्त्रीणां दुश्चरित
स्य च ७२ द्विजातिपूजाभिरतो दाता ज्ञातिपुत्रार्जवी ॥ क्षत्रियः शीलभागाजंश्चिरं पालयते मही ७३ सुवर्णपुष्पां प्रथिवीं चिन्वंति पुरुषास्त्रयः ॥ शूरश्च कृतवि
द्यश्च यश्च जानाति सेवितुम् ७४ बुद्धिश्चेष्टानि कर्माणि बाहुमध्यानि भारत ॥ तानि जंघाजघन्यानि भारप्रत्यवराणि च ७५ दुर्योधनेऽथ शकुनौ मूढे दुःशासने
तथा ॥ कर्णे चैश्वर्यमाधाय कथं त्वं भूतिमिच्छसि ७६ सर्वैर्गुणैरुपेतास्तु पांडवा भरतर्षभ ॥ पितृवत्त्वयि वर्तते ते पुवर्तस्व पुत्रवत् ७७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योग
पर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरादितवाक्ये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ४ ॥ विदुर उवाच ॥ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ आत्रेयस्य च संवा
दं साध्यानां चेति नः श्रुतम् १ चरंतं हंसरूपेण महापुरुषं संशितवतम् ॥ साध्या देवामहाप्राज्ञं पर्यपृच्छंत वै पुरा २

जइति भावः ७४ बुद्धिरेव येषां फलसिद्धौ साधनं तानि बुद्धिश्चेष्टानि प्रशस्तं तानि कर्माणि । बाहुमध्यानि बाहुबलसाध्यानि मध्यानि । जंघेति गोपनीयत्वं लक्ष्यते तेन कपटसाध्यानि जघ
न्यानि नीचानि । येषां सिद्धौ स्वशिरसि भारः संकटपतितानि नीचतराणि ७५ तत्रात्ययं वंतो दुर्योधनादय इति मत्वा प्राह दुर्योधने इति ७६ । ७७ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये
भारतभाष्ये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ४ ॥ अत्रैवेति १ हंसरूपेण परिव्राजकरूपेण २

अनुमातुं लिगेन ज्ञातुं काव्या विद्वल्लक्षणाभिधायिनीम् मेमया संश्रुते गुरुभ्य इति शेषः तदेवाह धृतिरिति धृतिः दुःखैरभिधातेऽपि अवैकल्यं । दमः सर्वोद्विजयः । सत्यधर्माः ब्रह्मप्रापकाध
र्माः धारणाध्यानसमाधयः तेषामनुवृत्तिरविच्छेदः । तैश्च ग्रंथिचिज्जडयोरात्मांतःकरणयोरेकलोलीभावं विनीय तयोः पृथक्करणेन शिथिलीकृत्य । प्रियाप्रिये सुखदुःखे । आत्मसमं आत्मसा
म्यं नयीत प्रापयेत् । प्रियाप्रियधर्मिणोऽतःकरणस्यात्मन्यध्यस्तस्य स्वाधिष्ठाने प्रलये सति तयोरेकित्वे वलय इत्यर्थः । यथारज्ज्वारज्जुसर्पेलीने सति मीपणत्वादयोऽपि तत्रैव लीयंते तद्वत् ४
नाक्रोशेत् न शपेत् यतस्ति तस्मिन् क्रोध एव आक्रोशारं दहति ५ रुपतीरोपवर्ती पाठांतरे उपवर्ती दाहिकावा ६ । ७ निर्कृतिं जलक्षमामृत्पुंश ८ बाणैः वाग्बाणैः दधाति पुष्पाति ९ त्वत्पु

॥ साध्या ऊचुः ॥ साध्या देवावयमेते महर्षे दृष्ट्वा भवंतं न शकुमोऽनुमातुम् ॥ श्रुतेन धीरो बुद्धिमांस्त्वं मतोनः काव्या वाचं वक्तुमर्हस्युदाराम् ३ ॥ हंस उवाच ॥
एतत्कार्यममराः संश्रुतं मे धृतिः शमः सत्यधर्मानुवृत्तिः ॥ ग्रंथि विनीय हृदयस्य सर्वं प्रियाप्रिये चात्मसमं नयीत ४ आक्रुश्यमानो नाक्रोशेन्मन्युरेव तितिक्षतः ॥ आक्रो
ष्टारं निर्दहति सुकृतं चास्य विदति ५ नाक्रोशी स्यान्नावमानी परस्य मित्रद्रोही नोतनी चोपसेवी ॥ न चाभिमानी न च हीनवृत्तोरूक्षा वाचं रुपती वर्जयीत ६ मर्माण्य
स्थानि हृदयं तथाऽसूत्ररूक्षा वाचो निर्दहंती ह पुंसाम् ॥ तस्माद्वाचमुपती रूक्षरूपा धर्मरामो नित्यशो वर्जयीत ७ अरुंतुदं पुरुषं रूक्षवाचं वाक्कंठकैर्वितुदं तं मनुष्याम् ॥
विद्यादलक्ष्मीकृतमंजनानां मुखे निवृद्धां निःक्रंतिं वैवहंतम् ८ परश्चेदेनमभि विद्वेद्ये तवागैर्धृशंसुतीक्ष्णैरनलार्कदीप्तैः ॥ स विद्वद्यमानोऽप्यतिदह्यमानो विद्यात्कविः
सुकृतं मे दधाति ९ यदि संतंसे वयति यद्यसंतं तपस्विनं यदि वास्तेन मेव ॥ वासो यथारंगवशं प्रभाति तथा सतेषां वशमभ्युपैति १० अतिवादं न प्रवदेन्न वा दयेद्योऽ
नाहतः प्रतिहन्यान्न घातयेत् ॥ हंतुं च यो नेच्छति पापकं वै तस्मै देवाः स्पृहयंत्यागताय ११ अव्याहृतं व्याहृताच्छ्रेय आहुः सत्यं वदेद्याहृतं तद्वितीयम् ॥ प्रियं व
देद्याहृतं तत्तृतीयं धर्म्यं वदेद्याहृतं तच्चतुर्थम् १२ यादृशैः सन्निविशते यादृशांश्चोपसेवते ॥ यादृगिच्छेच्च भवितुं तादृग्भवति पुरुषः १३ यतो यतो निवर्तते ततस्त
तो विमुच्यते ॥ निवर्तनाद्वि सवतोन वेति दुःखमण्यपि १४ न जीयते चानुजिगीषतेऽन्यान्न वैरकृच्च । प्रतिघातकश्च ॥ निर्दाप्रशंसा सुसमस्वभावो न शोचते हृष्य
ति नैव चायम् १५ भावमिच्छति सर्वस्य नाभावे कुरुते मनः ॥ सत्यवादी मृदुर्दातोयः स उत्तमपुरुषः १६ नानर्थकं सांत्वयति प्रतिज्ञाय ददाति च ॥ रंघ्रं परस्य जा
नाति यः समध्यमपुरुषः १७

रंगस्य नीलादेर्वशं नीलताम् १० अतिप्रोक्तोऽपि न वदेत् वाचयेद्वा । अनाहतो नैव प्रतिहन्यात् आहतोऽपि पापकं हंतारं यदि हंतुं नेच्छेत् स देवानामपिश्रेष्ठो भवतीत्यर्थः ११ अव्याहृतं
मौनं ततोपिश्रेयः सत्यवचनं सत्यमपि प्रियं चेत्ततोऽपिश्रेयः तदपि धर्मादनपेत्चेत्तदपिश्रेष्ठममित्यर्थः १२ तस्मात्सत्संग एव त्वयाऽपि कर्तव्य इत्याशयेनाह यादृशैरिति १३ यतो यत इति
यथास्वमेवाद्याद्विषया निवृत्तस्तज्जेन दुःखेन मुच्यते । एवं जायति स्वाप्ताविषयजेन सुषुप्तौ समाधी च सर्वतो निवृत्तौ दुःखलेशमपि न मज्जेतो निवृत्तिरेव त्वया कायंति भावः १४ अ
स्यामवस्थायां पुरुषस्य न किंचिदुःखादिकमस्तीत्याह न जीयते चेति । नानुजिगीषते इति पाठे नापुरुषः १५ भावं कल्याणं अभावे अकल्याणं १६ अनर्थकं मिथ्यानसांत्वयति १७

उपहतोगदयाघोषयात्रायांभवेस्ताडितः । अभिशस्तःअमितःशस्त्रविदीर्णः । मन्वुवशात्क्रोधवशात् नावर्ततेनक्तुमर्वाति यतःकृतघ्नःपांडवेस्तदामोचितोऽपितदुपकारंहरंयेव एताःकृताः
चित्तस्यवृत्तयःअधमस्यैव १८ अधमलक्षणमाह नेति परेभ्यःगुरुभ्यः आत्मन्येवशंकितः विश्वासहीनः १९ । २० । २१ महाकुलेभ्यःहतिस्पृहेरीप्सितइतिकर्मणिचतुर्थी २२ तपःकृच्छ्रं
द्रायणादि दमःइन्द्रियजयः । ब्रह्मवित्तब्राह्मणस्यधनं वेदाध्ययनंवेदाध्यापनं । वितानाःयज्ञकर्माणि सम्यग्भूताश्चये तानि । क्रीडत्वंविधेयापेक्षया । महाकुलानिविद्धि २३ नव्ययतेनचलति

दुःशासनस्तूपहतोऽभिशस्तोनावर्ततेमन्वुवशात्कृतघ्नः ॥ नक्तस्यचिन्मित्रमथोदुरात्माकलाश्चैताअधमस्येहपुंसः १८ नश्रद्धातिकल्याणंपरेभ्योऽप्यात्मशं
कितः ॥ निराकरोतिमित्राणियोवेसोऽधमपुरुषः १९ उत्तमानेवसेवेतप्राप्तकालेतुमध्यमान् ॥ अधमास्तुनसेवेतयइच्छेदूतिमात्मनः २० प्राप्नोतिवैचित्तमस
द्वलेननित्योत्थानात्प्रज्ञयापौरुषेण ॥ नत्वेवसम्यग्लभतेप्रशंसानवृत्तमाप्नोतिमहाकुलानाम् २१ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ महाकुलेभ्यःस्पृहयंतिदेवाधर्मार्थनित्याश्च
बहुश्रुताश्च ॥ पृच्छामिक्वाविदुरप्रश्नमेतंभवन्तिवैकानिमहाकुलानि २२ ॥ विदुरउवाच ॥ तपोदमोब्रह्मवित्तंवितानाःपुण्याविवाहाःसततान्नदानम् ॥ येष्वेवैते
सप्तगुणावसंतिसम्यग्भूतास्तानिमहाकुलानि २३ येषांनवृत्तव्यथतेनयोनिश्चितप्रसादेनचरन्तिधर्मम् ॥ येकीर्तिमिच्छंतिकुलेविशिष्टांत्यक्तानृततास्तानिमहाकु
लानि २४ अनिज्ययाकुविवाहैवेदस्योत्सादनेनच ॥ कुलान्यकुलतायांतिधर्मस्यातिक्रमेणच २५ देवद्रव्यविनाशेनब्रह्मस्वरूपेणच ॥ कुलान्यकुलतायां
तिब्राह्मणातिक्रमेणच २६ ब्राह्मणानांपरिभवात्परिवादाच्चभारत ॥ कुलान्यकुलतायांतिन्यासापहरणेनच २७ कुलानिसमुपेतानिगोभिःपुरुषतोऽर्थतः ॥ कुल
संख्यांनगच्छंतियानिहीनानिवृत्ततः २८ वृत्ततस्त्वविहीनानिकुलान्यल्पधनान्यपि ॥ कुलसंख्यांचगच्छंतिकर्षातिचमहद्यशः २९ वृत्तंयत्नेनसंरक्षेद्वित्तमे
तिचयातिच ॥ अक्षीणोवित्ततःक्षीणोवृत्ततस्तुहोहोतः ३० गोभिःपशुभिरश्वैश्चकृप्याचसुसमृद्धया ॥ कुलानिनप्ररोहंतियानिहीनानिवृत्ततः ३१ मानःकु
लेवैरकृत्काश्चिदस्तुराजाऽमात्योमापरस्वापहारी ॥ मित्रद्रोहीनैकृतिकोऽनृतीवापूर्वाशीवापितृदेवातिथिभ्यः ३२ यश्चनोब्राह्मणाह्न्याद्यश्चनोब्राह्मणान्दि
षेत् ॥ ननःससमितिगच्छेद्यश्चनोनिर्वपेत्कृपिम् ३३ वृणानिभूमिरुदकंवाक्चतुर्थीचसूचता ॥ सतामेतानिगेहेपुनोच्छिद्यंतेकदाचन ३४ श्रद्ध
यापरयाराजपुपनीतानिसत्कृतिम् ॥ प्रवृत्तानिमहाप्राज्ञधर्मिणांपुण्यकर्मिणाम् ३५ सूक्ष्मोऽपिभारंनृपतेस्यंदनोवैशक्तोवोढुंनतथाऽन्येमहीजाः ॥ ए
वंयुक्ताभारसहामवंतिमहाकुलीनानतथाऽन्येमनुष्याः३६

नयोनिः पित्रादयोऽपियेषांदोषेणनव्ययंते किंतुगुणैरेवतुष्यंति २४ । २५ । २६

परिभवात्ताडनात् परिवादात्निंदातः २७ गोभिर्वाग्मिर्विद्ययेत्यर्थः पुरुषतःसत्पुरुषैः अर्थतःधनैश्च कुलानिकुलसंख्यां कुलेषुगणनांसमुपेतानिमवन्ति २८ वृत्ततःधर्मेणकर्षतिआहरंति
२९ । ३० गोभिर्विद्याभिः ३१ नैकृतिकः कपटी । वैरकृदादयः कुलव्राडित्यर्थः ३२ प्रसंगावृत्तलक्षणमाह यश्चेति नइतिअस्मच्छब्दस्यादेशचतुष्टयननःसइतिपाठे । नतस्येतिपा
ठेतुत्रयमेव निर्वपेत्कृपिम् । पितृनितिपाठे नोनिषेधार्थः ३३ नोच्छिद्यंतेकिंत्वतिथीनुपगच्छंत्येव ३४ सत्कृतिस्तत्कारंकरुष्वृत्तानितृणादीनि ३५ युक्ताःस्यंदनवदविकलाः ३६

प्रकृतमाह मतदिति तवतुशंकाकुलस्य मय्यपिमित्रत्वबुद्धिर्नास्तीतिभावः । संगतानिसंबंधमात्राणि ३७ मूर्खस्यतुपुण्यांघनादेः कुलशिलादिभिरसंबद्धोऽपिकर्णादिभिर्मित्रभावेनास्तीत्याशये
नाह यइति बंधुसंबंधी मित्रंउपकारकत्वं ३८ पारिव्रजमतः चलबुद्धेः ३९ समभिवर्ततेसम्यगभितस्त्ववर्ततेनतुस्पृशंति । समभिवर्ततेइत्यपिपठति ४० अग्रमेवः ४१ मित्राणांहितायेति
शेषः ४२ अनर्थयन्प्रार्थनाशून्यः दुब्धस्तुमित्राणांसारफलगुत्वेनजाचातीत्यतःसकार्यार्थीवणिकुल्योननुमित्रम् ४३ संतापात्तद्विषयोगातशोकात् ४४ अनवाप्यंनप्राप्यं शोकेनशोकमा
त्रेणहृष्टमितिशेषः ४५ दुःखादेरागमापायित्वादापिनशोकादिकंकर्तव्यमित्याह पुनरिति ४६ सर्वपुरुषमात्रं ४७ षड्मनसासह श्रोत्रादीनिपंचस्रवते स्वार्थाश्चयति ततोविषयनेवनात्
नतन्मित्रंयस्यकोपादिभेतियद्वामित्रंशंकितेनोपचर्यम् ॥ यस्मिन्मित्रेपितरीवाश्वसीततद्वैमित्रंसंगतानीतराणि ३७ यःकाश्चिदप्यसंबद्धोमित्रभावेनवर्तते ॥
सएवबंधुस्तन्मित्रंसागतिस्तत्परायणम् ३८ चलचित्तस्यवेपुंसोवृद्धाननुपसेवतः ॥ पारिव्रजमतेनित्यमध्रुवोमित्रसंग्रहः ३९ चलचित्तमनात्मानमिन्द्रियाणां
वशानुगम् ॥ अर्थाःसमभिवर्ततेहंसाःशुष्कंसरोयथां ४० अकस्मादेवकुप्यंतिप्रसीदंत्यनिमित्ततः ॥ शीलमेतदसाधूनामभंपारिव्रजंयथा ४१ सत्कृताश्चकृतार्था
श्चमित्राणानभवन्तिये ॥ तान्मृतानपिकव्यादाःकृतघ्नान्नोपभुंजते ४२ अर्चयेदेवमित्राणिसतिवाऽसतिवाधने ॥ नानर्थयन्प्रजानातिमित्राणांसारफलगुताम्
४३ संतापाद्भयतेरूपंसंतापाद्भयतेबलम् ॥ संतापाद्भयतेज्ञानंसंतापाद्वाधिमृच्छति ४४ अनवाप्यंचशोकेनशरीरंचोपतप्यते ॥ आमित्राश्चप्रहृष्यं
तिमास्मशोकेमनःकथाः ४५ पुनर्नरोम्रियतेजायतेचपुनर्नरोहीयतेवर्द्धतेच ॥ पुनर्नरोयाचतियाच्यतेचपुनर्नरःशोचतिशोच्यतेच ४६ सुखंचदुःखंचभवा
भवौचलाभालाभौमरणंजीवितंच ॥ पर्यायशःसर्वमेतेस्पृशंतितस्माद्दीरोनचहृष्येन्नशोचेत् ४७ चलानिहीमानिपण्डिन्द्रियाणितेषांयद्यद्वर्द्धतेयत्रयत्र ॥ तत
स्ततःस्रवतेबुद्धिरस्यच्छिद्रोदकुंभादिवनित्यमंभः ४८ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तनुरुद्धःशिखीराजामिथ्योपचरितोमया ॥ मंदानांममपुत्राणांयुद्धेनांतंकरिष्याति
४९ नित्योद्विग्रमिदंसर्वेनित्योद्विग्रमिदंमनः ॥ यतत्पदमनुद्विग्रंतमेवदमहामते ५० ॥ विदुरउवाच ॥ नान्यत्रविद्यातपसोर्नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् ॥ नान्यत्र
लोभसंत्यागाच्छांतिपश्यामितेऽनघ ५१ बुद्ध्याभयंप्रणुदातितपसाविंदतेमहत् ॥ गुरुशुश्रूषयाज्ञानंशांतिर्योगेनविंदति ५२ अनाश्रितादानपुण्यंवेदपुण्यम
नाश्रिताः ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्ताविचरंतीहमोक्षिणः ५३ स्वधीतस्यसुयुद्धस्यसुकृतस्यचकर्मणः ॥ तपसश्चसुतप्तस्यतस्यांतेसुखमेवते ५४

४८ तनुःशरीरमभिव्यक्तिस्यानंकाष्ठं तन्नरुद्धोऽनभिव्यक्तःशिखीअग्निस्तथाऽश्वराजाधर्मेणरुद्धः तनुनासूक्ष्मेणधर्मेणव्राकृद्धः ४९ उद्विग्रंभीतंचलितंच अनुद्विग्रमभयमचलंच पदंपदनीयं
माप्यंनृद्ध ५० तत्प्राप्तिसाधनान्येवाह नान्यत्रेति विद्याऽध्ययनजा तपःस्वधर्माचरणं त्वंतुलोभी तत्पदंमममनहइतिभावः । शांतिकल्याणं ५१ बुद्ध्याआत्मज्ञानेन भयंसंसारंविंदतेमह
त्सुहृशास्त्रादिकंलभते । ततोऽगुरुशुश्रूषयाज्ञानंप्रयत्नं । योगेनसर्वचित्तवृत्तिनिरोधेनशांति ५२ शांतिप्राप्तोसर्वतुच्छमित्याह अनाश्रिताइति दानजंपुण्यंतत्फलंस्वर्गादीत्यर्थः अ
नाश्रिताःनाश्रयंतेतुच्छत्वात्तस्य ५३ तस्यातेस्वधीतादीनांकर्मणामंतेनाशे सुखंपरमानंदंविंदते । जगरकारणदर्शनादेवसकलकर्मनाशेसति अकारणंशुद्धंप्राप्नोतीत्यर्थः । 'क्षीयंते
वास्यकर्माणितास्मिन्दृष्टेपरावरे' । परोहिरण्यगर्भोऽवरोनीचोयस्मात्कारणात्स्मिन्दृष्टेसति ५४

तदन्यदुःखरूपमेवेत्याह स्वास्तीर्णानीति भिन्नाः भेददृष्टि भेदः ॥ 'द्वितीयाद्वैभवाति' इति श्रुतेरद्वैततत्त्वात्प्रच्युता इत्यर्थः । पक्षेभिन्नाः ज्ञातिभेदवन्तः ५५ प्रशमनक्रोधं ५६ योगः अलब्धलाभः श्रेयः मलब्धपरिपालनं तदुभयं न कल्पते न युज्यते ५७ तदेवाह संपन्नमिति संपन्नस्त्रीरादिसंपत्तिः ५८ तंतवः कुलतंतवः पांडवाः आप्यायिताः स्वयैव संवर्द्धिताः पूर्वरूपमार्प तनवः सूक्ष्माः बाला इत्यर्थः बहूलाः समाः बहून्संवत्सरान् । बहुत्वात् बंधूनामन्येषां च ऋषीणां बहुत्वात् वने आयासान्सहंति अतः सता उपमा भवति पांडवा इव संत इति लोके वदेति । अतः सत्तमाः पांडवास्त्वयानवंचनीया इति भावः ५९ अन्येतु ज्ञातयानपांडवतुल्या इत्याह धूमायंते इति व्यपेतानि पृथग्भूतानि ६० ब्राह्मणादिसाहचर्यात् ज्ञातयोऽप्यत्रा युद्धार्थिन एव ग्राह्याः तादृशाश्च पांडवानां जिघांसंतः पतिष्यंत्येवेत्यर्थः ६१

स्वास्तीर्णानि शयनानि प्रपन्नानवै भिन्ना जातुनि द्रालभंते ॥ न स्त्रीपुराजनरतिमा सुवंति न मागधैः स्तूयमानान् मृतैः ५५ न वै भिन्ना जातु चरंति धर्मन वै सुखं प्राप्नुवंतीह भिन्नाः ॥ न वै भिन्ना गौरवंप्राप्नुवंति न वै भिन्नाः प्रशमरोचयंति ५६ न वै तेषां स्वदते पथ्यमुक्तं योगक्षेमं कल्पते नैव तेषाम् ॥ भिन्नानां वै मनुजैर्द्रपरायणं न विद्यते किंचिदन्यादिनाशात् ५७ संपन्नगोषु संभाव्यं संभाव्यं ब्राह्मणे तपः ॥ संभाव्यं चापलं स्त्रीषु संभाव्यं ज्ञातिभयम् ५८ तंतवोऽप्यायितानि त्यंतनवो बहुलाः समाः ॥ बहून् बहुत्वादायासान्सहंतीत्युपमा सताम् ५९ धूमायंते व्यपेतानि ज्वलंतिसहितानि च ॥ घृतराशौ लमुकानीव ज्ञातयो भरतर्षभ ६० ब्राह्मणेषु च येशूराः स्त्रीषु ज्ञातीषु गोषु च ॥ वृंतादिव फलं पक्वं घृतराशौ पतंतिते ६१ महानप्येकजो वृक्षो बलवान्सुप्रतिष्ठितः ॥ प्रसह्य एव वा तेन सस्कंधो मर्दितुं क्षणात् ६२ अथ ये सहिता वृक्षाः संघशः सुप्रतिष्ठिताः ॥ ते हि शीघ्रतमानवा तान्सहंते न्योन्यसंश्रयात् ६३ एवं मनुष्यमप्येकं गुणैरपि समन्वितम् ॥ शक्यं द्विषंतो मन्यंते वा युद्धं मामिवैकजम् ६४ अन्योन्यसमुपपृष्टं भादन्योन्यापाश्रयेण च ॥ ज्ञातयः संप्रवर्द्धंते सरसीवोत्पलान्युत ६५ अवध्या ब्राह्मणा गावो ज्ञातयः शिशवः स्त्रियः ॥ येषां चान्नानि भुंजीत ये च स्युः शरणागताः ६६ न मनुष्ये गुणः कश्चिद्राजन्सधनतामृते ॥ अनातुरत्वाद्भद्रं ते मृतकल्पा हि रोगिणः ६७ अव्याधिजं कटुकं शीर्षं रोगिपापानुबंधं परुषं तीक्ष्णमुष्णम् ॥ सतापेयं यन्नपि बन्धुसंतो मन्युं महाराजपि वप्रशाम्य ६८ रोगादितान फलान्याद्रियं ते न वै लभंते विषयेषु तत्त्वम् ॥ दुःखोपेतारोगिणो नित्यमेव न बुध्यंते धनभोगान्नसौख्यम् ६९ पुरा ह्युक्तं नाकरोस्त्वंचो मे यूते जितां द्रौपदीं प्रेक्ष्य राजन् ॥ दुर्योधनं वारयेत्यक्षवत्यां कितवत्वं पांडितावर्जयंति ७० न तद्वलयं मृदुनाविरुध्यते सूक्ष्मो धर्मस्तरसा सेवितव्यः ॥ प्रध्वंसिनी कूरसमाहिता श्रीर्दुष्टप्रौढा गच्छति पुत्रपौत्रान् ७१

एकजः एकाकी प्रसह्यः शक्यः ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ सधनतां कृते विना अनातुरत्वात् कृते च भद्रं तेऽस्तु इत्याशीर्वचनमाप्तत्वं सूचनार्थं ६७ धनवाननातुरश्च त्वं गुणी सन्न शमं प्राप्नुवीत्याह अव्याधिजमिति कटुकं अरोचकं । परुषं क्लृप्तं । तीक्ष्णं छेदकं उष्णं दुःसहस्पर्शं । पेयं गिलनीयं । मन्युं दैन्यं । 'मन्युर्दैन्ये कृतौ कुषि' इति कोशात् प्रशाम्य शान्तिं जमां प्राप्नुहि ६८ सतां पाठ्याधि मृच्छतीत्युक्तमतस्तौ द्वावापि निर्दिष्टे फलानि पुत्रपश्चादीनि । तत्त्वमिष्टानिष्टविवेकं पितोपहतरसनत्वात् एवं सर्वत्र भोगः ह्यादिसंगः धनादिजं सुखं लब्धमपि न बुध्यंते । अतः सतापं जागरादिद्वारारोगोत्पादकं त्यजेत्यर्थः ६९ कितवत्वं द्यूतमित्यर्थः ७० मृदुना सहिष्णुना धर्मः दायविभारव्यः कूरेत्स्वप्ने समाहिता मृदुना युधिष्ठिरेण प्रौढा सती ७१

मेढीभूतः स्वयं निर्व्यापारोऽपि परितः संचरमाणानां बलीवर्दानामिव पुत्राणां यथेष्टप्रचारनिरोधकः ७३ अंतरं भेदं स्थापय युद्धाग्निवर्तयस्व ७४ ॥ इति श्री उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ७५ ॥ सप्तदशोति १ दानूनां भवानां समूहो दानवतां स्मिन् । सुपांसुलुगिति सप्तम्या लुक्छादेशो वा । इन्द्रस्य धनुः शरपांसुदृश्यमानं अनाम्बं धूमज्योतिषोः सन्निपातरूपत्वात् नामयितुमयोग्यं नमतः नामयतः मरीचिनः मरीचिमतः सूर्यचंद्रादेः । व्रीह्यादित्वान्मत्वर्थीय इति । पादानुरश्मीन् । आकाशहननादिकमकार्यं कुर्वतोऽतिमूढानित्यर्थः २ अशिष्यं शासनानर्हदुर्योधनादियः शास्ति । तुष्येत अल्पलाभेनेति शेषः । द्विषंतं भजते स्वकार्यार्थमिति शेषः । कार्यमेवाह भद्रमश्नुते इति शत्रुसेवया स्त्रीरजया च यो भद्रमश्नुते तौ द्वौ मूर्खावित्यर्थः । यः कथ्यते किंचित्कृत्वाश्चाघते सः षष्ठो मूर्खः ३ अभिजातः कुलीनः ४ श्वशुरः सन्धोवध्वा पुत्रभार्यया सह अवहासं परिहासं तत्पित्रादिभिरिव मन्यते स एकादशः । वध्वास्तु पयाभूतया अवधार्तराशः पांडवान्पालयंतु पांडोः सुतास्तव पुत्रांश्च पांतु ॥ एकारिभिन्नाः कुरवो ह्येककार्या जीवंतुरा जनसुखिनः समृद्धाः ७२ मेढीभूतः कौरवाणां त्वमद्य त्वया धीनंकुरु कुलमाजमीढ ॥ पार्थान् बालान्वनवासप्रतप्तान् गोपायस्व स्वयं शस्तातरक्षन् ७३ संघत्स्वत्वं कौरवपांडुपुत्रैर्मर्तितं स्तरं रिपवः प्रार्थयंतु ॥ सत्ये स्थितास्तेन रदेव सर्वे दुर्योधनं स्थापय त्वं नरेंद्र ७४ ॥ इति श्री महाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरहोतवाक्ये षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ सप्तदशे मानुराजेंद्र मनुः स्वायं भुवोऽब्रवीत् ॥ वैचित्रवीर्यपुरुषानाकाशं मुष्टिभिर्घ्नतः १ दानवेंद्रस्य च धनुरनाम्यं नमतोऽब्रवीत् ॥ अथो मरीचिनः पादान् ग्राह्यान् गृह्णतस्तथा २ यश्चाशिष्यं शास्ति वैयश्च तुष्येद्यश्चातिवेलं भजते द्विषंतम् ॥ स्त्रियश्च योरक्षति भद्रमश्नुते यश्चायाच्यं याचते कथ्यते वा ३ यश्चाभिजातः प्रकरोत्यकार्यं यश्चावलोलिनानित्यवैरी ॥ अश्रद्धा नयच योऽब्रवीति यश्चाकाम्यं कामयते नरेंद्र ४ वध्वाऽवहासं श्वशुरो मन्यते यो वध्वाऽवसन्नमयो मानकामः ॥ परक्षेत्रे निर्वपति यश्च बीजं स्त्रियंच यः परिवदतेऽतिवेलम् ५ यश्चापिलब्धवानस्मरामीति वादीदत्वाच यः कथ्यति याच्यमानः ॥ यश्चासतः सत्त्वमुदानयति एतान्नयंति निरयं पाशहस्ताः ६ यस्मिन् यथावर्तते यो मनुष्यस्तस्मिन् स्तथावर्तितव्यं स धर्मः ॥ मायाचारो मायया वर्तितव्यः साध्वाचारः साधुना प्रत्युपेयः ७ जरारूपं हरति हि धैर्यमाशामृत्युः प्राणान् धर्मचर्याममूया ॥ कामोऽहिं यं वृत्तमनार्यं सेवाक्रोधः श्रियं सर्वमेवाभिमानः ८ ॥ घृतराशु उवाच ॥ शतायु रक्तः पुरुषः सर्ववेदेषु वै यदा ॥ नाप्रोत्यथ च तत्सर्वमायुः केनेह हेतुना ९ ॥ विदुर उवाच ॥ अतिमानोऽतिवादश्च तथाऽत्यागो न राधिप ॥ क्रोधश्चात्मविधिस्ताचमित्रद्रोहश्च तानि षट् १०

सन्नमयोनष्टमयः वधूपित्रादिभिरापदित्रातोऽपि तत्रैव मानं कामयते यः स द्वादशोः मूर्खः । अन्येतु वध्वासहरार्तं कुर्वन्नापि अभयोमानकामश्चोतिव्याचख्युः तद्विगीतत्वादुपेक्ष्य परक्षेत्र इत्यनेन स गृहीतं च ५ दत्वा तीर्थवाचा दानं कृत्वा गृहे याचकेन याच्यमानः सन्न कथ्यते दानमकृत्वेव श्लाघते । असतो दुष्टस्य सत्त्वं साधुत्वं असतः मृषार्थस्य सत्त्वं सत्यत्वं वा उपानयित समर्थयते सप्तदशो मूर्खः ६ यस्मिन्निति साधुषु पांडवेषु त्वयाऽपि साधुना भवितव्यं इत्याशयः ७ जरोति अभिमानं त्यजेति भावः ८ अभिमानः सर्वहर इत्युक्तेऽभिमानवतां मत्पुत्राणां यद्विस्वल्पमेवापुरस्तिता हिंसा इत्युक्तेऽप्यभिमानेन जीविष्यति यदिव हुतं हिंसत्यपि तस्मिन्नमरिष्यंतीत्याशयेनाह शतायुरिति ९ अत्यागः उत्कृष्टोऽपराधश्चौर्यादिर्नरदानादिर्वा अत्याशय इति पाठे बहुभोजित्वं । आत्मविधिस्तेति पोषणार्थस्य धाजः सन्निरूपं । आत्मपोषणेच्छा शिशोदरपरायणतेत्यर्थः १०

असयःखड्गाः भद्रमस्तुतेष्टेपांषष्णास्यागेनतवपुत्राःशतायुषोभवंत्वित्यर्थः ११ वृषलीशूद्रा द्विजस्त्रैवर्णिकः पानपःमद्यपः १२ आदेशकृत्ग्रामणीः प्रेषकःद्विजान्द्रास्येनियोजयन् समेत्य संसृज्य यदित्वत्पुत्राअतिमानादन्नित्यजंतितर्हितेपांपांडववृत्तिहंतृणांसंगस्त्वयानकार्यइतिभावः १३ गृहीतवाक्यःविद्यावान् । नयवित्नीतिज्ञः । वदान्योदाता । गृहीतवाग्योऽनपविद्वा क्यइतिपाठे मितभाषी अनिरस्तगुरुवचनः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ इदंयूतंनयुक्तमितिवचनंमयाउक्तमितिसंबंधः २० । २१ भक्तस्यसेवाकुर्वतः २२ अपूर्वपरकीयं क्षिप्रवाहिस्रोह

एतएवासयस्तीक्ष्णाः कृतं त्यायूंषिदेहिनाम् ॥ एतानिमानवान्प्रतिनमृत्युर्भद्रमस्तुते ११ विश्वस्तस्यैतियोदारानयश्चापिगुरुतल्पगः ॥ वृषलीपातिर्द्विजो
यश्चपानपश्चैवभारत १२ आदेशकृद्वृत्तिहंताद्विजानांप्रिषकश्चयः ॥ शरणागतहाचैवसर्वेब्रह्महणःसमाः ॥ एतैःसमेत्यकर्तव्यंप्रायश्चित्तमितिश्वातेः १३ गृहीत
वाक्योनयविद्वदान्यःशेषात्रभोक्ताह्याविर्हिसकश्च ॥ नानर्थकृत्याकुलितःकृतज्ञःसत्योमृदुःस्वर्गमुपैतिविद्वान् १४ सुलभाःपुरुषाराजन्सततंप्रियवादिनः ॥ अ
प्रियस्यतुपथ्यस्यवक्ताश्रोताचदुर्लभः १५ योहिधर्मसमाश्रित्यहित्वाभर्तुःप्रियाप्रिये ॥ अप्रियाप्याहपथ्यानितेनराजासहायवान् १६ त्यजेत्कुलार्थेपुरुषंप्राम
स्यार्थेकुलंत्यजेत् ॥ ग्रामंजनपदस्यार्थेआत्मार्येपृथिवींत्यजेत् १७ आपदर्थेधनंरक्षेद्वारान्रक्षेद्धनैरपि ॥ आत्मानंसततरक्षेद्दरैरपिधनैरपि १८ द्यूतमेतत्पु
राकल्पेदृष्टं वैरकरं नृणाम् ॥ तस्मात्द्यूतंनसेवेतहास्यार्थमपिबुद्धिमान् १९ उक्तंमयायूतकालेऽपिराजन्नेदंयुक्तंवचनंप्रातिपेय ॥ तदौषधंपथ्यमिवातुरस्यनरो
चतेतववैचित्रवीर्य २० काकैरिमांश्चित्रवर्हान्मयूरान्पराजयेथाःपांडवान्धार्तराष्ट्रैः ॥ हित्वासिंहान्कोटुकान्गूहमानःप्राप्तेकालेशोचितात्वंनरेन्द्र २१ यस्तात
नकुध्यतिसर्वकालंभृत्यस्यभक्तस्यहितेरतस्य ॥ तस्मिन्भृत्याभर्तरिविश्वसंतिनचैनमापत्सुपरित्यजंति २२ नभृत्यानांवृत्तिसंरोधनेनराज्यंधनंसंजिघृक्षेद
पूर्वम् ॥ त्यजंतिह्येनंवंचितावैविरुद्धाःस्निग्धाह्यमात्याःपरिहीनभोगाः २३ कृत्यानिपूर्वंपरिसंरुधायसर्वाण्यायव्ययेचानुरूपंचवृत्तिम् ॥ संगृहीयादनुरूप
न्सहायान्सहायसाध्यानिहिदुष्कराणि २४ अभिप्रायंयोविदित्वातुभर्तुःसर्वाणिकार्याणिकरोत्यतंद्री ॥ वक्ताहितानामनुरक्तआर्यःशक्तिज्ञआत्मेवहिसोऽनुकंप्यः
२५ वाक्यंतुयोनाद्रियतेऽनुशिष्टःप्रत्याहयश्चापिनियुज्यमानः ॥ प्रज्ञाभिमानीप्रतिकूलवादीत्याज्यःसतादृक्त्वरयैवभृत्यः २६ अस्तब्धमक्लीबमदीर्घ
सूत्रंसानुक्रोशंश्लक्ष्णमहार्थमन्यैः ॥ अरोगजातीयमुदारवाक्यंदूतंवदंत्यष्टगुणोपपन्नम् २७ नविश्वासाज्जातुपरस्यगेहेगच्छेन्नरश्चेतयानोविकाले ॥ नचत्वरे
निशितिष्ठेन्निगूढोन राजकाम्यांयोषितंप्रार्थयति २८

वंतोऽपि २३ कृत्यानिपरिसंख्याय साध्यासाध्यनिश्चयंकृत्वा तथावृत्तिभृत्यजीविकां आयव्ययानुरूपान्कृत्वेत्यर्थः दुष्कराणिपरराष्ट्रग्रहणादीनि २४ अनुकंप्योमादशोवचनस्वीकारेणानुग्राह्यवृत्तिप्रार्थयते २५ प्रत्याह प्रत्याख्यानं करोति प्रतिकूलआज्ञाविरुद्धंवदतीतिप्रतिकूलवादी २६ अस्तब्धवर्षग्न्यं । अक्षीर्णसामर्ध्यवन्तं । अदीर्घसूत्रंशिप्रकारिणं । सानुक्रोशंसदयं । श्लक्ष्णं मंजुलं । अहार्यअभेद्यं । अरोगजातीयंरोगलेशग्न्यं । उदारंयुक्तियुक्तं महार्थचवाक्यंयस्यतद्दूतंमेघं २७ विकालेसायंकाले परस्यअविश्वस्तस्यगेहेनगच्छेत् । मार्थेयीतमोक्तमितिशेषः २८

計 算 機

संसृष्टः बहुकर्तृकत्वेन मिश्रो मंत्रो यस्य त्वाद्दशस्य कर्णादिसहायवतोरान्नो निन्हवै मंत्रस्य अपहारं न गच्छेत् मादृशः तं मंत्रं न दूषयेत् । तैः सर्वैः सह विरोधापत्तेरिति भावः । त्वयि बहुनां शास्ये अहं
नाश्वसिमीति न ब्रूयात् किंतु मम किंचित्कार्यमस्तीति तथा व्यपदेशं व्याजं कृत्वा तादृशान् मंत्रादपसरे देवेत्यर्थः २९ घृणीलज्जावान् सहिययोक्तं दंष्ट्रं अधमर्णेऽपुपातयितुं शक्तः कुरोऽयमिति
लोकापवादमयात् । उद्धृतभूतिः दूरीकृताधिकारः एते व्यवहारे धनदानादौ वर्जनीयाः प्रव्यनाशमयात् एतेभ्यो न ग्राह्यं च । अधमर्णो घृणीलज्जावांश्चेदतिनिर्वधेन याच्यमानः प्राणानेव ज
ह्यात् एवमन्यत्राप्युक्तं । त्वमपि नाशमयात् पुत्राय राज्ञ्यं मादेहीति भावः ३० । ३१ । ३२ स्वरोध्वनिः तस्य प्रशुद्धिः मंजुलता । वर्णाः कादयः तेषां प्रशुद्धिर्यथास्यानकरणं विस्पष्टमुच्चारणं ।
स्पर्शः मृदुता । सोकुमार्यलावण्यम् ३३ मितभुक्तं मितभोजनं आद्यूनो बहुभोजीति क्षिपंति निदिंति ३४ अनिष्टवेषं क्षपणकादिवेषधरम् ३५ कदर्यं अदातारं । आक्रोशकं गालयितारं ।

ननिन्हवंमंत्रगतस्यगच्छेत्संसृष्टमंत्रस्यकुसंगतस्य ॥ नचब्रूयान्नाश्वसिमित्वयीतिसकारणव्यपदेशंतुकुर्यात् २९ घृणीराजापुंश्चलीराजभृत्यःपुत्रोभ्राताविधवा
बालपुत्रा ॥ सेनाजीवीचोद्धृतभूतिरेवव्यवहारेषुवर्जनीयाःस्युरेते ३० अष्टौगुणाःपुरुषंदपियंतिप्रज्ञाचकौल्यंचश्रुतंदमश्च ॥ पराक्रमश्चावहुभाषिताचदा
नयथाशक्तिरुतज्ञताच ३१ एतान्गुणांस्तातमहानुभावानेकोगुणःसंश्रयतेप्रसह्य ॥ राजायदासत्कुरुतेमनुष्यंसर्वान्गुणानेषगुणोविभर्ति ३२ गुणादशस्त्रा
नशीलंभजंतंबलरूपंस्वरवर्णप्रशुद्धिः ॥ स्पर्शश्चगंधश्चविशुद्धताचश्रीःसौकुमार्यंप्रवराश्चनार्यः ३३ गुणाश्चषण्मितभुक्तंभजंतेआरोग्यमायुश्चबलंसुखंच ॥
अनाविलंचास्यभवत्यपत्यंचैनमायूनइतिक्षिपंति ३४ अकर्मशीलंचमहाशनंचलोकादिष्टंबहुमायंचृशंसम् ॥ अदेशकालज्ञमनिष्टवेषमेतान्गृहेनप्रतिवासयेत्
३५ कदर्यमाक्रोशकमश्रुतंचवनौकसंधूर्तममान्यमानिनम् ॥ निहूरिणंकृतवैरंकृतघ्नमेतान्भृशार्तोऽपि न जातुयाचेत् ३६ संक्लिष्टकर्मणमातिप्रमादंनित्यानृतं
चादृढभक्तिकंच ॥ विमृष्टरागंपदुमानिनंचाप्येतान्नसेवेतनराधमानषट् ३७ सहायबंधनाह्यर्थाःसहायाश्चार्थबंधनाः ॥ अन्योन्यबंधनावेतौविनान्योन्यंसि
द्धयतः ३८ उत्पाद्यपुत्राननृणांश्चकृत्वावृत्तिंचतेभ्योऽनुविधायकांचित् ॥ स्थानेकुमारीःप्रतिपाद्यसर्वाअरण्यसंस्थोऽथमुनिर्बभूवेत् ३९ हितंयत्सर्वभूताना
मात्मनश्चसुखावहम् ॥ तत्कुर्यादीश्वरेह्येतन्मूलंसर्वार्थसिद्धये ४० वृद्धिःप्रभावस्तेजश्चसत्वमुत्थानमेवच ॥ व्यवसायश्चयस्यस्यात्तस्यावृत्तिर्भयंकुतः ४१
पश्यदोषान्पांडवैर्विग्रहेत्वंयत्रव्यथेयुरपिदेवाःसशकाः ॥ पुत्रैर्वैरंनित्यमुद्रिग्रवासोयशःप्रणाशोद्विषतश्चहर्षः ४२

अश्रुतंमूर्ख । वनोक्तसंकेतकं । धूर्तकितवं । निष्ठुरिणं निर्दयं । हिंस्रंकृतवैरमन्येनस्वेनवा ३६ संक्षिप्तकर्माणं आततायिनं सचषड्विधः ' अग्निदोगरदश्वैवशस्त्रपाणिर्धनापहः ॥ क्षेप्रदारुह
रश्वैवपटेतेआततायिनः'इतिप्रसिद्धः । अतिप्रमादंसदाव्यग्रं । विसृष्टरागंत्यक्तस्नेहं । पटुमानिनंकुशलंमन्यम् ३७ एवंनिर्गुणानांस्वपुत्राणांपक्षपातेन सगुणान्पांडुपुत्रान्मात्यजेत्पुत्रं ॥ स
प्रतिस्वैपामैकमत्येनाभ्युदयंप्रसाध्य स्वहितमेवकुर्वित्याह सहायेत्यादिना ३८ । ३९ ईश्वरेकालांतरायफलप्रतिभूते एतदेवस्वपराहिताचरणं मूलहेतुभूतं एतद्विनाईश्वरेऽपि
फलंदातुंसमर्थइत्यर्थः ४० ननुपरहितकरणेस्वाहितंकथंस्यादित्यतआह वृद्धिरिति वृद्धिःसहायमेलेनेनघनादीनांप्रचयः । बुद्धिरितिपाठे भिन्नसंग्रहधीः । प्रभावःशत्रूणांपराजयः । तेजः
तद्धेतुभूतंशौर्यं । सत्त्वर्भज्ञानैश्वर्यरूपं । उत्थानंउद्यमः । व्यवसायःनिश्चयः । अवृत्तिर्जाविकायाअभावः ४१ । ४२

म.भा.टी. ॥ ३४ ॥ श्वेतोग्रहः धूमकेतुः ४३ । ४४ नीलशत्रुनाशं प्राप्नुयुः ४५ । ४६ परेषां पांडवानां पापचेतसो दुर्विधानायाः ४७ । ४८ आत्माचितं पापात् इदं भस्मादिदं भस्मादित्येवं कृपात्संकल्पात् । कल्याणमूमानंदे बह्मणि । प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिकामाया । विकृतिर्बहदादिः । आत्मज्ञानात्सर्वज्ञानप्रसिद्धेः ४९ भोजनधिकारिणं प्रत्याह यदिति ५० । ५१ । ५२ । ५३ अभिजातबलं कुलबलम् भीष्मस्य कोपस्तव चैवं द्रुपदोऽप्यस्य राज्ञश्च युधिष्ठिरस्य ॥ उत्सादयेल्लोकमिमं प्रवृद्धः श्वेतोग्रहस्तिर्यग्निवापतनखे ४३ तव पुत्रशतं चैव कर्णः पंचचपांडवाः ॥ पृथिवीमनुशासेयुरखिलां सागरां वराम् ४४ धार्तराष्ट्रावनरा जन्व्याघ्राः पांडुसुतामताः ॥ मावनं छिधिसव्याघ्रमाव्याघ्रानीनशन्वनात् ४५ न स्याद्वनमृते व्याघ्रान् व्याघ्रान् स्युर्कृते वनम् ॥ वनं हिरक्ष्यते व्याघ्रैर्व्याघ्रान् रक्षतिकाननम् ४६ न तथेच्छंति कल्याणान् परेषां वेदितुं गुणान् ॥ यथैषां ज्ञातुमिच्छंति नैर्गुण्यं पापचेतसः ४७ अर्थसिद्धिपरामिच्छन् धर्ममेवादितश्चरेत् ॥ न हि धर्मादपैत्यर्थः स्वर्गलोकादिवा मृतम् ४८ यस्यात्मा विरतः पापात् कल्याणे च निवेशितः ॥ तेन सर्वमिदं बुद्धं प्रकृतिर्विकृतिश्च या ४९ यो धर्ममर्थकामं च यथाकालं निषेवते ॥ धर्मार्थकामसंयोगं सोऽमुत्रेह च विंदति ५० सन्नियच्छतियो वेगमुत्थितं क्रोधहर्षयोः ॥ सश्रियो भाजनं राजन्यश्चापत्सु न मुह्यति ५१ बलं पंचविधं नित्यं पुरुषाणां निबोधमे ॥ यत्तु बाहुबलं नाम कनिष्ठं बलमुच्यते ५२ अमात्यलाभो भद्रं ते द्वितीयं बलमुच्यते ॥ तृतीयं धनलाभं तु बलमाहुर्मनीषिणः ५३ यत्त्वस्य सहजं राजन्यपितृपैतामहं बलम् ॥ अभिजातबलं नाम तच्चतुर्थं बलं स्मृतम् ५४ येन त्वेता निसर्वाणि संगृहीतानि भारत ॥ यद्वलानां बलं श्रेष्ठं तत्प्रज्ञाबलमुच्यते ५५ महते योऽपकाराय नरस्य प्रभवेन्नरः ॥ तेन वैरं समासज्य दूरस्थोऽस्मीति नाश्वसेत् ५६ स्त्रीपुत्राजसुसर्पेषु स्वाध्यायप्रभुशत्रुषु ॥ भोगेष्वायुषिविश्वासं कः प्राज्ञः कर्तुमर्हति ५७ प्रज्ञाशरेणाभिहतस्य जंतोश्चिकित्सकाः संति न चौषधानि ॥ न होममंत्रान च मंगलानि नार्थवणानां प्यगदाः सुसिद्धाः ५८ सर्पश्चाग्निश्च सिंहश्च कुलपुत्रश्च भारत ॥ नावज्ञेयामनुष्येण सर्वे ह्येतेऽति तेजसः ५९ अग्निस्तेजो महलोके गूढस्तिष्ठति दारुषु ॥ न चोपयुंक्ते तदारुणा वन्नोदीप्यते परैः ६० स एव खलु दारुभ्यो यदानिर्मथ्य दीप्यते ॥ तद्दारुचवनं चान्यत्रिदहत्याशु तेजसा ६१ एव मेव कुले जाताः पावकोपमतेजसः ॥ क्षमावंतो निराकाराः काष्ठेऽग्निरिव शरते ६२ लताधर्मा त्वंसपुत्रः शालाः पांडुसुतामताः ॥ न लता वर्धते जातु महादुममना श्रिता ६३ वनं राजस्तव पुत्रोऽविकेयसिंहान्वने पांडवांस्तता विद्धि ॥ सिंहैर्विहीनं हिवनं विनश्येत् सिंहान् विनश्येत् युर्हृक्ते वनेन ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ४४ ॥ विदुर उवाच ॥ ऊर्ध्वप्राणा हुत्क्रामंति यूनः स्थविर आयति ॥ प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान् प्रतिपद्यते १

५४ । ५५ । ५६ । ५७ औषधाद्याश्चिकित्सकाः न संति तैराचिकित्स्य इत्यर्थः । आयुर्वेदमंत्रा अपि किंपुनर्भाषामं प्रादयः । सुसिद्धाः अमदाः पारदादयः ५८ कुलपुत्रो ज्ञातिः ५९ । ६० । ६१ कुले जाताः पांडवाः ६२ शालाः महावृक्षाः पांडवान् आश्रित्य सपुत्रो वर्द्धस्वेत्यर्थः ६३ त्वत्पुत्रा निहतस्य पांडवा अपि स्नेहात् शत्रुवैरवैतिभावः ६४ ॥ ॥ इति श्रीउद्योगप० नीलकंठीये भारतभाष्ये सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ऊर्ध्वमिति आयति आगच्छति १

निर्णिज्यप्रज्ञालय आत्मसंस्थां स्वस्थितिं प्रतिवेद्य निवेद्य २ यस्य कर्तव्यस्य भयात् राज्यादिषु धनिकत्वप्रथामयात् । अदीयमानस्थादेवन प्रतिगृह्णाति तस्य जीवितं अनर्थव्यर्थम् ३ शल्यकर्त्ता कांडकृत् । अवकीर्णानष्ट्रज्ञचर्यः । नोदकार्ह उदकमात्रानहोऽपि अतिथिः भृशं प्रियः प्रियवज्जामात्रादिव दर्शनीयपदेत्यर्थः ४ श्रुतिविक्रायकप्रसंगादन्यदप्यविक्रेयं यो विक्रीणाति सोऽपि मान्यपदेति विवक्षयाऽविक्रेयाण्याह अविक्रेयमिति ५ दोषवानप्यतिथिः पूज्यः किमुत गुणवानिति वक्तुं दुष्पणानाह आरोपणइति । गतसंधिविग्रहः स्नेहवैररहितः उदासीनवदरागद्वेषादि राहित्यात् ६ चोद्यः विधेयः सावधानइत्यर्थः । तापसो दरिद्रोऽप्यतिथिष्वप्रमत्तो भवेत्किंपुनर्भाष्यवानिति भावः ७ दीर्घौ बाहू बुद्ध्या दूरस्थमप्यादातुं शक्नुत इत्यर्थः हिंसति हिंनस्ति अतिथिपीठं दत्त्वा साधवेऽभ्यागताय आनीयापः परिनिर्णिज्यपादौ ॥ सुखं पृष्ट्वा प्रतिवेद्यात्मसंस्थां ततो दद्यादन्नमवेक्ष्य धीरः २ यस्योदकं मधुपर्कचर्चां च न मंत्रवित्प्रतिगृह्णाति गेहे ॥ लोभाद्भयादथकार्पण्यतो वा तस्यानर्थं जीवितमाहुरार्याः ३ चिकित्सकः शल्यकर्त्ताऽवकीर्णीस्तेनः क्रूरमद्यपो भूणहाच ॥ सेनाजीवी श्रुतिविक्रायकश्च भृशं प्रियोऽप्यतिथिर्नोदकार्हः ४ अविक्रेयं लवणं पक्कमन्नं दधिक्षीरं मधु तैलं घृतं च ॥ तिलामांसं फलमूलानि शाकरं कंठासः सर्वगंधा गुडाश्च ५ आरोपणोयः समलोष्टाश्मकांचनः प्रहीणशोको गतसंधिविग्रहः ॥ निंदाप्रशंसोपरतः प्रियाप्रियेत्यजब्रुदासीनवदेषभिस्तुतः ६ नीवारमूलं गुदशाकवृत्तिः सुसंयतात्माऽग्निर्कार्येषु चोद्यः ॥ वने वसन्नतिथिष्वप्रमत्तो घुरंधरः पुण्यरुदेषतापसः ७ अपकृत्य बुद्धिमतो दूरस्थोऽस्मीति नाश्वसेत् ॥ दीर्घो बुद्धिमतो बाहूयाभ्यां हिंसति हिंसेतः ८ न विश्वसेदविश्वस्ते विश्वस्तेनाति विश्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निरुक्तंति ९ अनीर्षुर्गुप्तदारश्च संविभागी प्रियंवदः ॥ श्लक्ष्णो मधुरवाक् स्त्रीणां न चासां वशगो भवेत् १० पूजनीयामहाभागाः पुण्याश्च गृहदीप्तयः ॥ स्त्रियः श्रियो गृहस्योक्तास्तस्माद्रक्ष्याविशेषतः ११ पितुरंतः पुरंदद्यान्मातुर्दद्यान्महानसम् ॥ गोपुचात्मसमं दद्यात्स्वयमेव कृषिव्रजेत् १२ भृत्यैर्वाणिज्यचारं च पुत्रैः सेवेत चाद्विजान् ॥ अद्रचोऽग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रमश्मनो लोहमुत्थितम् १३ तेषां सर्वत्र गंतं तेजः स्वासुयोनिषु शाम्यति ॥ नित्यं संतः कुले जाताः पावकोपमतेजसः १४ क्षमावंतो निराकाराः काष्ठेऽग्निरिव शरते ॥ यस्य मंत्रं न जानंति बाह्याश्चाभ्यंतराश्च ये १५ स राजा सर्वतश्च श्रुश्चिरमैश्वर्यमश्नुते ॥ करिष्यन्नप्रभाषेत कृतान्येव तु दर्शयेत् १६ धर्मकामार्थकार्याणितथामंत्रो न भिद्यते ॥ गिरिपृष्ठमुपारुह्य प्रासादं वारहो गतः १७ अरण्ये निःशलाके वा तत्र मंत्रो भिधीयते ॥ नासुहृत्परमं मंत्रं भारतार्हतिवेदितुम् १८ अपंडितो वाऽपि सुहृत्पंडितो वाऽप्यनात्मवान् ॥ नापरीक्ष्य महीपालः कुर्यात्सचिवमात्मनः १९ अमात्ये ह्यर्थलिप्सा च मंत्ररक्षणमेव च ॥ कृतानि सर्वकार्याण्यस्य पारिषदाविदुः २०

मत्ता दूरस्था अपि पांडवान् हेलनीया इति भावः ८ अविश्वस्ते मीमेन विश्वासः कार्यः ९ अनीर्षुरित्यादि सार्द्धं श्लोकत्रयस्य गुप्तदाराः पांडवाः तेषां स्त्रीश्चितुल्यादौ पदी सापित्रात्स्वयारक्षणीये वा तस्तदतिक्रमात्तवभयमस्तीति तात्पर्यं १० । ११ । १२ प्रसंगात्प्रकृतेऽनुपयुक्तानपि धर्मानाह अद्रचइति एतेषां च यथालाभं प्रकृतीपयोगित्वमप्युक्तं अद्रचइत्यादिना मंत्रेयादीनां ब्राह्मणानामवज्ञा नकार्येति सूचितं १३ । १४ । १५ सर्वतश्च श्रुश्चरैः परमं मंत्रं जानन् १६ । १७ निःशलाके गृणैरनादृते तत्रापि कश्चिन्नश्चेन्न मंत्रमेव संभवेदिति भावः १८ अनात्मवान् चपलवाक् १९ पार्षदाः सभासदः कृतान्येव विदुः किमुतान्ये २०

उद्यो. ५
अ.
॥ ३८ ॥
॥ ३४ ॥

२१ अप्रशस्तानिभिद्यानि विपरिभंशावविपरीतत्वेनभ्रंशात् २२ । २३ पाहुण्यं षण्णासंधिविग्रहयानासनद्वेषभावसमाश्रयाणांसमूहः नश्रुतोयेनसः २४ पाहुण्याभिज्ञत्वेनविदितजा
त्मास्वरूपंयस्यतस्यस्थानंयथास्थितत्वावस्था अनवज्ञातंसत्कृतंशीलमस्य २५ नवेक्षिणइतिपाठे नवमिवादरेणईक्षितुंशीलमस्य आत्मनैवप्रत्ययोज्ञानंयस्य स्वयमेवज्ञातकोशस्य २६ ना
ममात्रेणैवराजाभवेत् भोगास्तुभृत्यैःसमानानेवभुंजीत २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ लोकस्यपर्यायः इहलोकपरलोकवत्त्वं तेनतद्विषयवृत्तांतं कर्मफलधीनत्वस्वरूपं प्राज्ञोजाना

धर्मेचार्थेचकामेचसराजाराजसत्तमः ॥ गूढमंत्रस्यनृपतेस्तस्यसिद्धिरसंशयम् २१ अप्रशस्तानिकार्याणियामोहादनुतिष्ठति ॥ सतेषांविपरिभंशाद्भयते
जीवितादपि २२ कर्मणांप्रशस्तानामनुष्ठानंसुखावहम् ॥ तेषामेवाननुष्ठानंपश्चात्तापकरंमतम् २३ अनधीत्ययथावेदान्नविप्रःश्राद्धमर्हति ॥ एवमश्रुतपा
हुण्योनमंत्रंश्रोतुमर्हति २४ स्थानवृद्धिक्षयज्ञस्यपाहुण्यविदितात्मनः ॥ अनवज्ञातशीलस्यस्वाधीनापृथिवीनृप २५ अमोघक्रोधहर्षस्यस्वयंकृत्वाऽन्ववोक्षि
णः ॥ आत्मप्रत्ययकोशस्यवसुदैववसुंधरा २६ नाममात्रेणतुष्येतच्छत्रेणचमहीपतिः ॥ भृत्येभ्योविसृजेदर्थान्नैकःसर्वहरोभवेत् २७ ब्राह्मणंब्राह्मणोवेदमर्ता
वेदस्त्रियंतथा ॥ अमात्यंनृपतिर्वेदराजाराजानमेवच २८ नशत्रुर्वशमापन्नोमोक्तव्योवध्यतांगतः ॥ न्यग्भूत्वापर्युपासीतवर्षहन्त्याद्रलेसति ॥ अहताद्विभ
यंतस्माज्जायतेनचिरादिव २९ दैवतेषुप्रयत्नेनराजसुब्राह्मणेषुच ॥ नियंतव्यःसदाक्रोधोद्वद्वालातुरेषुच ३० निरर्थकलहंप्राज्ञोवर्जयेन्मूढसेवितम् ॥ कीर्ति
चलभतेलोकेनचानर्थेनयुज्यते ३१ प्रसादोनिष्कलोयस्यक्रोधश्चापिनिरर्थकः ॥ नतंभर्तारमिच्छंतिषट्पतिमिवास्त्रियः ३२ नबुद्धिर्धनलाभायनजाह्नमस
मृद्वये ॥ लोकपर्यायवृत्तांतंप्राज्ञोजानातिनेतरः ३३ विद्याशीलवयोवृद्धान्बुद्धिवृद्धांश्चभारत ॥ धनाभिजातवृद्धांश्चनित्यंमूढोऽवमन्यते ३४ आनार्यवृत्तम
प्राज्ञमसूयकमधार्मिकम् ॥ अनर्थाःक्षिप्रमायांतिवाग्दुष्टंक्रोधनंतथा ३५ अविस्वादनंदानंसमयस्याव्यतिक्रमः ॥ आवर्तयंतिभूतानिसम्यक्प्रणिहिताचवा
क् ३६ अविस्वादकोदक्षःकृतज्ञोमतिमानृजुः ॥ अपिसंक्षीणकोशोऽपिलभतेपरिवारणम् ३७ घृतिःशमोदमःशौचंकारुण्यंवागनिष्ठुरा ॥ मित्राणांचानभि
द्रोहःसप्तैताःसमिधःश्रियः ३८ असंविभागीदुष्टात्माकृतघ्नोनिरपत्रपः ॥ तादृश्राधिपोलोकेवर्जनीयोनराधिप ३९ नचरात्रौसुखंशेतेससर्पइववैश्रमणि ॥
यकोपयतिनिर्दोषंसदोषोऽभ्यंतरंजनम् ४० येषुदुष्टेषुदोषःस्थाद्योगक्षेमस्यभारत ॥ सदाप्रसादनंतेषांदेवतानामिवाचरेत् ४१ येषार्थाःस्त्रीषुसमायुक्ताः
प्रमत्तपतितेषुच ॥ येचानार्येसमासक्ताःसर्वेतेसंशयंगताः ४२ यत्रस्त्रीयत्रकितवोबालेयत्रानुशासिता ॥ मज्जांतितेऽवशाराजत्रयामश्मप्लवाइव ४३

ति । नतुबुद्ध्याधनं जाह्नवेनवादारिद्र्यलभ्यते सर्वत्रव्यभिचारदर्शनादितिभावः ३३ अभिजातः कुलीनः ३४ । ३५ अविस्वादनं वंचनाशून्यं समयस्यस्वपरकृतमर्थादायाः आवर्तयंतिशत्रू
नपिस्वीयान्कुर्वति प्रणिहिताप्रयुक्ता ३६ परिवारणपरिवारान्भृत्यभिन्नादीन् ३७ समिधः उद्दीपिकाः ३८ असंविभागीपोष्येभ्योऽदत्त्वास्वयंभुंजानः ३९ । ४० दुष्टेषुदुष्टितेषुवे
तनाद्यतिक्रमात् ४१ समासक्तानिहिताः संशयंगताःकदाचित्प्राप्याइत्यर्थः ४२ । ४३

येभृत्याः विशेषाआधिक्यानि ते पुहिप्रदर्श्यमानेषुपरस्परंस्वीयानामेवकलहप्रसंगान्मुख्यंप्रयोजनंनश्यतीतिभावः प्रसंगिनःप्रसंगःसंघर्षस्तत्कारिणः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इत्युच्यो
गपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ अनीश्वरोऽयमिति मवाभवेदेश्वर्यानेश्वर्ये दिष्टस्पदैवस्यवदैव नतुमादूषयेतिभावः घृतःघृतिमान्
१ बुद्धयवज्ञानंअवज्ञातबुद्धित्वं २ मंत्रबलेनमूलबलेनचप्रियकृतप्रियोभवति सचदानाद्यमावेपुनरप्रियोभवति अहंतुनतथाऽतस्त्वयाप्राप्तकालेमदुक्तेऽनादरोनकर्तव्यइतिभावः ३ द्वेष्ये
प्रयोजनेषुयेसक्तानविशेषेषुभारत ॥ तानहंपंडितान्मन्येविशेषाहिप्रसंगिनः ४४ यंप्रशंसंतिकितवायंप्रशंसंतिचारणाः ॥ यंप्रशंसंतिवंधक्योनसजीवतिमान
वः ४५ हित्वातान्परमेष्वासान्पांडवानमितौजसः ॥ आहितंभारतैश्वर्यंत्वयादुर्योधनेमहत ४६ तंद्रक्ष्यसिपरिभ्रष्टंस्मात्त्वमचिरादिव ॥ ऐश्वर्यमदसंमूढं
लिलोकत्रयादिव ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिप्रजागरपर्वणिविदुरवाक्येअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ अनीश्वरोऽयंपुरुषोभवाम
वेमूत्रप्रोतादारुमयीवयोषा ॥ धात्रातुदिष्टस्यवशेरुतोऽयंतस्माद्वदत्वंश्रवणेघृतोऽहम् १ ॥ विदुरउवाच ॥ अप्राप्तकालंवचनंवृहस्पतिरपिब्रुवन् ॥ लभतेबु
द्धयवज्ञानमवमानंचभारत २ प्रियोभवतिदानेनाप्रियवादेनचापरः ॥ मंत्रमूलबलेनान्योयःप्रियःप्रियएवसः ३ द्वेष्योनसाधुर्भवतिनमेधावीनपंडितः ॥ प्रिये
शुभानिकार्याणिद्वेष्येपापानिचैवह ४ उक्तंमयाजातमात्रेऽपिराजन्दुर्योधनंत्यजपुत्रंत्वमेकम् ॥ तस्यत्यागात्पुत्रशतस्यवृद्धिरस्यात्यागात्पुत्रशतस्यनाशः ५
नवृद्धिर्बहुमतव्यायावृद्धिःक्षयमावहेत् ॥ क्षयोऽपिबहुमतव्योयःक्षयोवृद्धिमावहेत् ६ नसक्षयोमहाराजयःक्षयोवृद्धिमावहेत् ॥ क्षयःसत्त्वहमतव्योयंलब्ध्वाबहु
नाशयेत् ७ समृद्धागुणतःकेचिद्रवंतिधनतोऽपरे ॥ धनवृद्धान्गुणैर्हीनान्घृतराष्ट्रविवर्जय ८ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ सर्वंत्वमायतीयुक्तंभाषसेप्राज्ञसंमतम् ॥ न
चोत्सहेसुतंत्यक्तुंयतोधर्मस्ततोजयः ९ ॥ विदुरउवाच ॥ अतीवगुणसंपन्नोनजातुविनयान्वितः ॥ सुसूक्ष्ममपिभूतानामुपमर्दमुपेक्षते १० परापवादनिरताः
परदुःखोदयेषुच ॥ परस्परविरोधेचयतंतंसेतततोत्थिताः ११ सदोषंदर्शनंयेषांसंवासेसुमहद्भयम् ॥ अर्थादानेमहान्दोषःप्रदानेचमहद्भयम् १२ येवैभेदन
शीलास्तुसकामानिस्त्रपाःशठाः ॥ येषापाइतिविख्याताःसंवासेपरिगर्हिताः १३ युक्ताश्चान्यैर्भहादोषैर्येनरास्तान्निवर्जयेत् ॥ निवर्तमानेसौहादेप्रीतिर्नाचे
प्रणश्यति १४ याचैवफलनिर्वृतिःसौहृदेचैवयत्सुखम् ॥ यततेचापवादाययत्नमारभतेक्षये १५ अल्पेऽप्यपकृतेमोहान्नशांतिमधिगच्छति ॥ तादृशैःसंगतं
नीचैर्नृशंसैरकृतात्मभिः १६ निशम्यनिपुणंबुद्ध्याविद्वान्दूराद्विवर्जयेत् ॥ योज्ञातिमनुगृह्णातिदरिद्रंदीनमातुरम् १७

इति योयस्यद्वेष्यस्तास्मिन्नतद्वृत्त्यासाधुत्वादिकंसदापिनास्ति प्रियेत्वसदपितद्वृत्त्यास्तीतिभावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ आयतीयुक्तंउदकंहितं ९ पुत्रंत्यक्तुमशक्तेनदुष्टाःशकुन्यादयो
वात्याज्याइत्याशयेनाह अतीवेति कुलविनाशोनोपेक्षणीयइतिभावः १० । ११ । १२ । १३ सौहादेमैत्रहेतोर्निवर्तमानेसति प्रीतिःफलनिर्वृतिःसुखंचप्रणश्यति सनीचोऽपवा
दाययतते क्षयेचयत्नमारभते शांतिनचगच्छतीतिद्वयोःसंबंधः १४ । १५ संगतंसंबंधं १६ निशम्यविचार्य १७

तः उपलभ्यजेयं तेन अविदितं न ज्ञातं विदितं ज्ञातं वा तदनुष्ठितं । मनुके त्वयि निष्फलमेवेति भावः ३४ यस्य इयेनादेः फलं ब्रह्मवधादिपापोदयं पापहेतुः तत्फलं फलहेतुमूर्तं कर्म यो नारभते स वर्द्धते ३५ अविमृश्य अविचार्य पापमेवानुवर्तते स तत्तं करोति ३६ पंकेन रके ३७ अर्थसंततिः अर्थानामविच्छेदेन वृद्धिः तत्कामः । मदेसुरापानजान्धितवैकृत्यं । स्वप्ननिद्रा । अविज्ञानं परकीयगुणचारादेरज्ञानं । आत्मसंभवं आकारं नेत्रवक्रविकारादिकं । तावन्नैव परद्रुता मंत्रं मुन्नयंति ३८ मंत्रं भेदस्य द्वाराणि संवृणोति प्रिदधाति ३९

तिः सामृत्युत्प्लयादुरनुष्ठेयत्यर्थः ५२ । ५३ आयुष्याणि आयुःकराणि अपनीतान्यायेन नारितं ५४ आयत्यां आगामिनिकाले दुःखस्य प्रतीकारज्ञः तदा त्वेव वर्तमाने दृढनिश्चयः मोगं विना प्राप्तस्य दुःखस्य नाशो नास्तीति ज्ञात्वा तत्संबन्धेऽपि नोत्तपति ५५ । ५६ भंगलानां धिदूषां गवादीनां आलंभनं स्पर्शः योगः सहायसंपत् उत्थानं उद्यमः ५७ अनिवेदः उद्योगात् अनुपरमः ५८ । ५९ तस्य मध्यमस्य योनशक्तः नाप्यशक्तस्तस्येत्यर्थः सर्वेषां जमाश्रेयस्करीत्यर्थः ६० मूढव्रतं आहारादौ अतिनिर्वहं ६१ अदातेषु लिप्ताहीनेषु ६२

॥ ३७ ॥

॥ ३७ ॥

धन्यानिमंगलावहानि ११ सर्वपरं सर्वेभ्यः

पुण्यहेतुभ्यः परं उत्कृष्टं । महाविशिष्टं महानुत्सवेन अविशिष्टं समानं मांगलिकमित्यर्थः १२ अस्य जीवत्वस्य हेतुरविद्या । अनित्यं सुखदुःखे अविद्याच । नित्यधर्मे निरवद्ये आत्मनि च प्रति तिष्ठस्व निष्ठां कुरु । संतुष्य संतोषं प्राप्नुहि । तोषः पर उत्कृष्टः यस्मिन् लाभे १३ । १४ गृहात् निर्हरति दूरीकृष्यति १५ । १६ उत्तृज्य मृतस्य देहं त्यक्त्वा १७ । १८ अस्माद्धोकादूर्ध्वस्वर्गे अमुष्य अमुष्मात् स्वर्गात् । चात् अस्माच्च अधः पाताले । महत्तमः तमो गुणप्रधानैः पुरुषैः प्राप्य स्थानं अंधकारं अमकाशं तत् अंधतमः अंधतामिन्द्रारुधं नरकं बुद्धयस्व मात्वा रागांधं प्रलभेत तदश्वेत् १९

प्रतिपत्तुं ज्ञातुं शक्यसि चेदिति संबन्धः २० आत्मा जीवो नदी पुण्यं धर्म एव तीर्थं यस्याः । सत्यं ब्रह्म तस्माद्बुद्धयो यस्याः । तस्यास्मात् निष्णातः प्रत्यग्रूपे मग्न इत्यर्थः । पूयते शुद्धयति कः पुण्यं कर्म पुण्यमपि किं नित्यमलोभ एव वैराग्यान्तरं पुण्यमित्यर्थः २१ नदी संसारं नदी जन्मदुर्गाणि संतर मोक्षार्थं यतस्त्वेत्यर्थः २२ । २३ घृत्येति कामं अज्ञानायां धैर्येण जित्वा शिशोदरं दोषात् रक्षेत् । सम्यग्दृष्ट्वा वस्तुनामादानेन दृष्टपूते स्थले पदं न्यासेन च पाणिपादं चक्षुषारक्षेत् । चक्षुःश्रोत्रे मनसैव परक्या विभ्यः कुशलेभ्यश्च व्यावर्तने न रक्षेत् । मनोवाचं च कर्मणा संयमने न रक्षेत् २४ नित्योदकी नित्यं यथा कालं स्नानाचमनपरः २५ परिसंस्तीर्याग्नीन्परिस्तरणैः एतेनाग्निहोत्रमुपलज्जतीति नारायणः । परिसंस्तीर्य वित्तं स्वस्वे स्थाने आधायेत्यर्थः । ततो यज्ञैरिष्ट्वा इदं वचः शक्यसि चेद्यथा वन्निशम्य सर्वं प्रतिपत्तुमेव ॥ यशः परंप्राप्त्यसि जीवलोके भयं न चामुत्र न चेहतेऽस्ति २० आत्मानदी भारतपुण्यतीर्था सत्योदयाष्टतिकु लादयोर्मिः ॥ तस्यां स्नातः पूयते पुण्यकर्म पुण्यो ह्यात्मानित्यमलोभ एव २१ कामक्रोधग्राहवर्ती पंचेंद्रियजलानदी ॥ नावं घृतिमयी कृत्वा जन्मदुर्गाणि संतर २२ प्रज्ञातुं धर्मवृद्धं स्वबंधुं विद्यातुं धर्मवयसा चापि वृद्धम् ॥ कार्याकार्ये पूजयित्वा प्रसादयः संपृच्छेन्न समुहोत्कदाचित् २३ घृत्या शिशोदरं रक्षेत् पाणिपादं च चक्षुषा ॥ चक्षुःश्रोत्रे च मनसामनोवाचं च कर्मणा २४ नित्योदकी नित्यं यज्ञोपवीती नित्यं स्वाध्यायी पतितान्नवर्जी ॥ सत्यं ब्रुवन् गुरवे कर्म कुर्वन् ब्राह्मणश्च्यवते ब्रह्मलोकात् २५ अधीत्य वेदान् परिसंस्तीर्य चाग्नीनि द्वायज्ञैः पालयित्वा प्रजाश्च ॥ गोब्राह्मणार्थं शस्त्रपूतांतरात्माहतः संग्रामे क्षत्रियः स्वर्गमेति २६ वैश्योऽधीत्य ब्राह्मणान् क्षत्रियांश्च धनैः काले संविभज्या श्रितांश्च ॥ त्रेतापूतं धूममाघ्राय पुण्यं प्रेत्य स्वर्गो देव्यसु खानि भुंक्ते २७ ब्रह्मक्षत्रं वैश्यवर्णं च शूद्रः क्रमेणैतां व्यायतः पूजयानः ॥ तुष्टेऽप्येतेष्वव्य थोदग्धपापस्त्यक्त्वा देहं स्वर्गसु खानि भुंक्ते २८ चातुर्वर्ण्यस्यैष धर्मस्तवोक्तो हेतुं चानुब्रुवतो मे निबोध ॥ क्षात्राद्धर्माद्धीयते पांडुपुत्रस्तत्त्वं राजानुराजधर्मो नियुंक्ष्व २९ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ एवमेतद्यथा त्वं मामनुशाससि नित्यदा ॥ ममापि चमतिः सौम्यं भवत्येवं यथाऽऽस्थमाम् ३० सातु बुद्धिः कृताऽप्येवं पांडवान् प्रतिमे सदा ॥ दुर्योधनं समासाद्य पुनर्विपरिवर्तते ३१ नदिष्ठमभ्यतिक्रांतुं शक्यं भूतेन केनचित् ॥ दिष्टमेव ध्रुवं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योग पर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ समाप्तमिदं प्रजागरपर्व ॥ अथ सनत्सुजातपर्व ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अनुक्तं यदिते किंचिद्वाचा विदुरविद्यते ॥ तन्मेशु श्रूयतो ब्रूहि विचित्राणि हि भाषसे १ ॥ विदुर उवाच ॥ घृतराष्ट्र कुमारो वैयः पुराणः सनातनः ॥ सनत्सुजातः प्रो वाचमृत्युर्नास्तीति भारत २ सते गुह्यान् प्रकाशांश्च सर्वान् हृदयसंश्रयान् ॥ प्रवक्ष्याति महाराज सर्वं बुद्धिमतां वरः ३

शस्त्रपूतः अंतरात्मा चित्तं यस्य गोब्राह्मणार्थं मृत इत्यर्थः संग्रामे हतो वा क्षत्रियः २६ अधीत्य वेदं शास्त्रमिति शेषः त्रेता अग्नित्रयं तस्याः पूतं धूमं आघ्राय पुण्यं पावनं प्रेत्य मृत्वा २७ । २८ क्षात्राद्धर्माद्धीयते पांडुपुत्रस्तत्त्वं राजानुराजधर्मो नियुंक्ष्व २९ । ३० सातु बुद्धिः कृताऽप्येवं पांडवान् प्रतिमे सदा ॥ दुर्योधनं समासाद्य पुनर्विपरिवर्तते ३१ नदिष्ठमभ्यतिक्रांतुं शक्यं भूतेन केनचित् ॥ दिष्टमेव ध्रुवं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकम् ३२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ एवं ब्रह्मविद्याधिकारि विशेषणी भूता साधनसंपत्तिः सम्यग्गुणपादिता तत्र कचित्कचित्प्रसंगात् यतो यतो निवर्तत इत्यादिना संक्षेपेण ब्रह्मविद्या सूचिता तां विस्तरेण श्रोतुं कामो घृतराष्ट्र उवाच अनुक्तमिति तत्त्वया १ मृत्युः जन्ममरणप्रवाहात्मकः संसारः २ ते तुभ्यं गुह्यान् गोप्यान् योगकलादीन् । प्रकाशान् शमादीन् । हृदयसंश्रयान् धर्मान् प्रवक्ष्याति ३

वर्णाश्रमक्रममुल्लंघ्य ब्रह्मविद्यां नोपदिशेदित्याख्यायिकामुल्लेखनाह किंत्वमित्यादिना सनातना परनामा सनत्सुजातः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विधिदृष्टेन शास्त्रादवगतेन कर्मणा मधुपर्कादिना ९ १० विद्याप्राप्तिफलमाह यंश्चुत्वेति ११ विपहेरन् बाधेरन् अमर्षः असहिष्णुता उद्धवउत्कर्षश्चर्य क्षयोदयो तयोर्हेतुभूते पापपुण्ये च १२ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ उद्योगपर्वणि सनत्सुजातीये भाष्यकारादिभिर्व्याख्यातान्संप्रति तनपुस्तकेषु च स्थितान्पाठान् श्लोकांश्च गुणोपसंहारन्यायेनैकीकृत्य व्याख्यायते । ततो राजेति । मनीषी शास्त्रसंस्कृतमनीषावान् रहितेष्वांते परमां बुद्धिं परविद्यां अथ पराययातदक्षरमधिगम्यते इति श्रुतिप्रसिद्धां प्रच्छ एतेन विषयो दर्शितः । प्रयोजनं दर्शयति महात्मा बुभुषन्निति परं ब्रह्म भवितुमिच्छन् 'ब्रह्मवेदब्रह्मैव भवति' इति ब्रह्मज्ञानस्य ब्रह्मभाषफलकत्वश्रवणात् विदुरेरितं वाक्यं 'सनत्सुजातः प्रोवाचमृत्युर्नास्तीति भारत' इति मृत्युरादिदस्य बंधस्याभावं श्रुत्वा प्रतिपूज्यासंगत्वात्कपटवतोऽपि मम पापादमयं नास्तीति संतोषं प्राप्य । तेन ज्ञानस्य सर्वकर्मोन्मूलनहेतुत्वं दर्शितं यथोक्तं 'हत्वाऽपि स इमां लोकान् ब्रह्मं हतिनं निबध्नते' इति १

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ किं त्वं न वेद तूयो यन्मे ब्रूयात्सनातनः ॥ त्वमेव विदुर ब्रूहि प्रज्ञाशेषोऽस्ति चेत्तव ४ ॥ विदुर उवाच ॥ शूद्रयो नावहं जातो नातोऽन्यद्रक्तु मुत्सहे ॥ कुमारस्य तु या बुद्धिर्वेदतां शाश्वती महम् ५ ब्राह्मी हि योनिमापन्नः सुगुह्यमपि यो वदेत् ॥ न तेन गह्यो देवानां तस्मादेतद्रवीमि ते ६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ब्रवीहि विदुर त्वं मे पुराणं तं सनातनम् ॥ कथमेतेन देहेन स्यादिहैव समागमः ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ चिंतयामास विदुरस्तमृषिं शंसितव्रतम् ॥ स च तच्चिंतितं ज्ञात्वा दर्शयामास भारत ८ सचैनं प्रतिजग्राह विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ सुखोपविष्टं विश्रान्तमथैनं विदुरोऽब्रवीत् ९ भगवन् संशयः कश्चिद्घृतराष्ट्रस्य मानसः ॥ यो न श क्यो मया वक्तुं त्वमस्मै वक्तुमर्हसि १० यंश्चुत्वाऽयं मनुष्येन्द्रः सर्वदुःखातिगो भवेत् ॥ लाभालाभौ प्रियद्वेष्यौ यथैनं न जरांतको ११ विपहेरन् भयामर्षौ क्षुत्पिपासे मदोद्वौ ॥ अरतिश्चैव तं द्रीचकामक्रोधौ क्षयोदयौ १२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सनत्सुजातीयपर्वणि विदुरकृत सनत्सुजातप्रार्थने एकचत्वारिंशोऽ ध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राजा घृतराष्ट्रो मनीषी संपूज्य वाक्यं विदुरेरितं तत् ॥ सनत्सुजातं रहितं महात्मा प्रच्छ बुद्धिं परमां बुभूषन् १ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ सनत्सुजात यदिदं शृणोमि न मृत्युरस्तीति तव प्रवादम् ॥ देवासुराद्या च रन्ब्रह्मचर्यममृत्युवेतत्कतरनुसृत्यम् २ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ अपृच्छः कर्मणाय च मृत्युर्नास्तीति चापरम् ॥ शृणु मे ब्रुवतो राजन्यथैतन्माविशं किथाः ३

प्रश्नमेवाह सनत्सुजातेति । मृत्युरिति ध्रुवं जन्ममृत्युचेतिसाहचर्याज्जन्ममरणप्रवाहरूपो बंध उच्यते सनास्तीति तव प्रकर्षेण वादं पूर्वोक्तं विदुरादीनां मुखात् शृणोमि । हे सनत्सुजात सनत् सर्वदा सुपूजातं जन्म यस्य नित्यं कुमारत्वेन जरा मरणविवर्जितेत्यर्थः श्रुतिश्चेत्तदाह 'न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ॥ न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थता' इति । नु तथा अमृत्युवेमृत्योरभावात् । एकशतं वर्षाणि भवन् प्रजापतौ ब्रह्मचर्यमुवासेति बंधनिवृत्त्यर्थो यत्नश्च श्रूयते । न ह्यसतो नित्यनिवृत्तस्यानिवृत्त्यर्थं यत्नो गुज्यते । तदनयोः पक्षयोः कतरं तत्सत्यं तद्रूढीति शेषः २ यत् कर्मणा ब्रह्मचर्येण मृत्युर्नास्तीति तेन सत्यस्य बंधस्य साधनेन नाश इति अपृच्छः पृष्टवानसि । यच्चापरं मृत्युः स्वरूपत एव नास्तीति यपृच्छः । एतत्तत्तयोः पक्षयोः परस्परविरोधत्वं माविशं किथाः मामंस्थाः । अमृत्युः कर्मणा कोचिदिति पाठे कर्मसाध्यं अमृतत्वं उत ज्ञानसाध्यमिति पक्षद्वयोपन्यासः तयोश्च क्रमसमुच्चयपक्षाश्रयेण विरोधमावमन्वानो माविशं किथा इति ब्रवीतीत्यर्थः ३

अविरोधमेवाह उमेइति । एतस्य एकस्यैवपुंसोऽवस्थाभेदेन उभे अपि सत्येव हेतुत्रयविधिः । अविद्यावस्थायां च सत्यः कर्मनाशश्च । विद्यावतां तु रज्जूरगवत्कालत्रयेऽपि नास्ति मोहाद्वा समानस्य तु ज्ञानमात्रेण निवृत्तिर्भवतीति भावः । आद्यप्रवृत्तेऽतिपाठे उभे अपि मते अनादिनी नित्ये इत्यर्थः । सिद्धांतमाह मोहादिति निर्मोहानां तु नास्त्येव मृत्युरित्यर्थः । मोहविट्णोति प्रमादमिति आत्मतत्त्वानवेक्षणं प्रमादः मूलाज्ञानमिति यावत् तदेव मृत्युः 'मृत्युर्वैतमः' इति श्रुतेः । अत्रमादं अवहिततां सम्यगवेक्षणं ज्ञानमिति यावत् । 'ज्ञानं सम्यगवेक्षणम्' इति स्मृतेः । अमृतत्वं अमृतत्वे हेतुः ४ प्रमादात् अज्ञानात् असुराः असुरममाणाः कामक्रोधाद्यात्तु रवृत्तिमिराकृताः पराभवनमृत्युवशां अमृवन् । तथा अत्रमादात् ज्ञानात् ब्रह्मभूताः पूर्वब्रह्मवसंतः अविद्यायाऽब्रह्मत्वमात्मनो मन्यमानाः विद्याया पुनर्ब्रह्मैव भवन्ति । 'ब्रह्मवसन ब्रह्माप्येति' इति श्रुतेः । सुराश्चेति पाठे सुराः शमदमादिमंतः ब्रह्मभूताः ब्रह्मभावं गता इत्यर्थः । मृत्युरज्ञानं जंतूनां च संसारसंकटे पातयति न तु व्याघ्रवदृश्यते कार्यमेवास्य दृश्यते न स्वरूपमित्यर्थः । हियतः अस्य रूपं निरक्षिमाणमपि न उपलभ्यते न हिरज्जूरगोपादनमज्ञानमुरगवदृष्टं शक्यमित्यर्थः ५ ननु यदि मृत्योः रूपं नोपलभ्यते तर्हि तत्सत्त्वे किं प्रमाणमत्र आह यममिति । अतः अज्ञानात् सत्त्वमृत्योरन्यं यमसंज्ञं एकैकमूढाः मृत्युमाहुः । * अथ सत्यवतः कायात्पाशवद्वंशं गतं ॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्ष यमो वलात्' इति । अस्य व्यतिरेकमुखेन आत्मनिकल्पितत्वमाह आत्मावसन्नमिति आत्मनि प्रतीच्येवाऽवसन्नं लीनं । तेन रज्जूरगादिव द्यमादिकमपि आत्मनिकल्पितमेवेत्यर्थः । आत्मावासमिति पाठे आत्माश्रयमित्यर्थः । यमप्रशमोपायमाह मृतमिति । ब्रह्मचर्यब्रह्मणि चर्या आत्मानुसंधानं निरस्ताखिलकल्पनाजालं अमृतं मोक्षहेतुः योगिनां यमभयं नास्तीत्यर्थः । 'न तस्य रोगो न जरा उभे सत्येक्षत्रियैतस्य विद्धि मोहं न मृत्युः' संमतोऽयं कवीनाम् ॥ प्रमादं वै मृत्युमहं ब्रवीमि तथाऽप्रमादममृतत्वं ब्रवीमि ४ प्रमादाद्देवसुराः पराभवन् प्रमादाद्ब्रह्मभूता भवन्ति ॥ नैव मृत्युर्व्याघ्रवति जंतून् ब्रह्मस्य रूपमुपलभ्यते हि ५ यमं त्वेके मृत्युमतोऽन्यमाहुरात्मावसन्नममृतं ब्रह्मचर्यम् ॥ पितृलोके राज्यमनुशास्ति देवः शिवः शिवानामाशिवोऽशिवानाम् ६ अस्यादेशाग्निः सरते नराणां क्रोधः प्रमादो लोभरूपश्च मृत्युः ॥ अहं गते नैव चरन् विमार्गान् चात्मनो योगमुपैति काश्चित् ७

न मृत्युः' इति श्रुतेः । ननु कल्पितस्य यमस्य मृगजलादेरिवार्थक्रियाकारित्वं न युक्तमत आह पितृलोक इति । यादृशो यक्षस्तादृशो बालिरिति न्यायेन आत्मनिकल्पितमरुदभावस्य विषयनिवर्तकत्ववत् तत्राप्यर्थक्रियाकारित्वमस्तीति भावः । अत्र युक्तिमाह शिव इति शीतोष्णादिव देकस्मिन् सत्यस्य विरुद्धधर्मद्वयस्यासंभवात् तस्मिन्नेव शिवत्वा शिवत्वे रज्ज्वां सर्पवदं द्वा दिवत्कल्पिते इत्यर्थः ५ अस्येति । अस्य यमस्य आदेशादाज्ञातः क्रोधादिरूपो मृत्युर्मरणहेतुर्निःसरति उद्भवति अत्र यथाऽज्ञानाभिमानिनी देवतायमः एवं क्रोधाद्याभिमानिन्योऽपि देवताः यमस्य दासभूताः संतीत्यधिदेवमर्थः । अध्यात्मं तु अज्ञानादेव क्रोधादय उद्भवन्ति ततोऽग्रियत इत्यर्थः । ननु यथा आत्मावासमज्ञानं तर्हि तत् आत्मनः पृथक्सिद्धमपृथक्सिद्धं वा । अंत्ये मुक्तानामपि पुनर्बन्धापातिः । आद्ये सांख्यप्रकृतिवत्तदनाशापातिरित्याशंक्यमृत्युं विशिनष्टि नराणां अहं गते नैव विमार्गान् चरन्ति जीवानां योऽहंकारस्तेन सह गंतगमनं अहंकारसाहित्यं तेन विमार्गान् अनात्ममान् मार्गान् चरन् विषयान् भुंजान इत्यर्थः मुक्तौ अज्ञानाश्रयस्य अहमर्थस्य चिदाभासस्य नष्टत्वात् न शुद्धादात्मनः सकाशाद्ज्ञानं पुनरुदेति नापि पृथगवतिष्ठत इति भावः । ननु सुषुप्तावहंकारलयोऽपि दृश्यत इत्यत आह न चेति । तदानीमपि सूक्ष्मस्याहमर्थस्य सत्त्वात्प्रकृतिवत्ज्ञानं विना आत्मयोगोऽपैति स्वरूपं प्राप्नोतीत्यर्थः । अतोऽहंकारनाशात् प्राक् आत्मनः क्रोधादिरूपस्य मृत्योरुदयोऽप्युज्यत एवेत्यर्थः । आस्यादेव इति पाठे आस्तेऽस्मिन्नित्यास्यमज्ञानस्याधिष्ठानं अहंकारस्तस्माग्निः सरत इति पूर्ववत् ७

आत्मयोगमावेदोपमाह ते इति । तेन राः मोहिताः क्रोधादिभिरिति शेषः तद्वशे क्रोधादिरूपस्य मृत्योर्विशेषवर्तमानाः संतः इतोऽस्माच्छोकात् प्रेताः गताः संतः तत्र यमलोके पुनरित्यसक्तद्रमन सूचनार्थं पतंति गच्छंति नरकादाविति शेषः ततस्तान् तत्र गतान् अनुदेवा इन्द्रियाणिष्ठं वेत तत्रैव गच्छंति । 'तमुक्तामंतं प्राणोऽनूत्क्रामति प्राणमनूत्क्रामंतं सर्वं प्राणा अनूत्क्रामंति' इति श्रुतेः । मृत्प्राणत्यागे इत्यनुशासनाच्च मृत्युरज्ञानं मरणसंज्ञामपि लभते । अयं भावः 'मृत्युरत्यंतविस्मृतिः' इति स्मृतेरज्ञानं प्रत्यगानंदविस्मारकत्वेन यमश्च प्रत्यक्त्वेन गृहीतस्य देहस्य च विस्मारकत्वेन साभ्यात् द्वयमपि मृत्युशब्दितं । तथा च मुख्यो मृत्युरज्ञानं गौणो यम इति ८ ननु माह मरणमृत्युमयं मृतस्य तु कृतकृत्यते वा स्तीत्याशंक्याह कर्मोदय इति भोगप्रदस्य कर्मण उदये सति कर्मफलनो मेऽनुरागो येषां ते तथाभूताः तत्र स्वर्गादौ अनुयाति भोगवासनया पूर्वदेहं त्यक्त्वा गच्छंति अतो मृत्युं न तरंति देहनाशमात्रेण न मुच्यंत इत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'यैर्गते विचिकित्सा ननु प्येऽस्तीत्ये केनायमस्तीति चे' इति मृतस्यास्तित्वनास्तित्वे उपक्षिप्य । 'यो निमन्ये प्रपद्यंते शरीरत्वाय देहिनः ॥ स्थानुमन्येऽनुसंधंति यथा कर्म यथा श्रुते' इति अस्तीत्येवोपलब्धव्य इति चास्तित्वं देहांतरमाप्तिचाह अत्र हेतुः सद्यंति सत्त्वज्ञतत्प्राप्त्यर्थो योगः सदर्पयोगः यमाद्यष्टांगोपेतः तस्यानवगमादलाभात्समंतात् ऊर्ध्वं च स्तिर्यः यो निपुभोगयोनेन भोगलिप्सया देही देहाभिमानी प्रवर्तते ९ भोगमेव निंदति तद्वा इति । यत् अस्य पुंसः मिथ्याभूतेषु अर्थेषु शब्दादिविषयेषु योगो रागस्तदर्थगतिः प्रवृत्तिः नित्यास्वाभाविकी तदेव हं द्वियाणां महामोहनं । अर्थानां मिथ्यात्वं संकल्पकृतत्वात्

ते मोहितास्तद्वशे वर्तमाना इतः प्रेतास्तत्र पुनः पतंति ॥ ततस्तान् देवा अनुविष्टुवंते अतो मृत्युर्मरणाख्यामुपैति ८ कर्मोदये कर्मफलानुरागास्तत्रानुतेयांति न तरंति मृत्युम् ॥ सदर्पयोगानवगमात्समंतात्प्रवर्तते भोगयोगेन देही ९ तद्वै महामोहनं मिन्द्रियाणां मिथ्यार्थयोगस्य गतिर्हितिन्या ॥ मिथ्यार्थयोगाभिहतांतरात्मा स्मरन्नुपास्तो विषयान्समंतात् १० अभिध्यावै प्रथमं हंति लोकान् कामक्रोधावनुगृह्याशुपश्चात् ॥ एते बालान्मृत्यवे प्रापयंति धीरास्तु धैर्येण तरंति मृत्युम् ११ सोऽभिध्यायन्नुत्पतितान्निह न्यादनादरेणाप्रतिबुद्ध च मानः ॥ नैनं मृत्युर्मृत्युरिवातिभूत्वा एवं विद्वान्यो विनिहंति कामान् १२ कामानुसारी पुरुषः कामाननुविनश्यति ॥ कामानव्युदस्य धुनुते यत्किंचित्पुरुषोरजः १३ तमोऽप्रकाशो भूतानां नरकोऽयं प्रदृश्यते ॥ मुह्यंत इव धावंति गच्छंतः श्वभ्रवत्सुखम् १४

यदाहाक्षपादः । दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति दोषो रागादिः मिथ्यार्थयोगेन विषयसंगेन अभिहतांतरात्मा व्याधितचित्तः सन् विषयान् स्मरन् स्मरणपूर्वकं उपास्ते हेतौ शतृपत्ययः । स्मरणमेव विषयोपासनाहेतुरतस्तेषां विस्मरणमेव कर्तव्यमित्यर्थः १० तत्स्मरणं दोषमाह अभिध्येति अभिध्याविषयस्मरणं प्रथमं । ततः कामास्तत्प्राप्त्यभिलाषः । केनचित्मिच्छेन तत्प्रतिहतौ क्रोधः एते अभिध्यादयः एवं क्रमेण बालान् अजितचित्तान् मृत्यवे मोहाय प्रापयंति । येषु धीराः जितचित्ताः निष्कामास्तु मृत्युं न तरंति । पाठांतरेषु धैर्ययोगाभ्यासं चरंति ११ स इति । सः मृत्युतरणकामः योगीवा अभिध्यायन् आत्मानां चित्तयन् उत्पातितान् कामानेव निह न्यात् । हननोपायमाह अनादरेण तुच्छत्वमुद्रया पथि पतितवृणवत् रुवादीन् प्राप्तानपि अग्रतिबुद्धमानः अचित्तयन् । येषां विद्वान्भूत्वा कामान्निहंति एनं पुरुषं मृत्युरज्ञानं मृत्युरिव यम इव नास्ति न ग्रसते निष्कामस्य मृत्युमयं नास्तीत्यर्थः १२ सकामं निंदति कामानुसारीति विषयार्थो विषयमनुविनश्यति यथोक्तं । 'कुरु गमातं मपतं गभ्रं गभीनाहताः पंच भिरेव पंच' इति । फलितमाह कामानिति । विषयास्त्यक्त्वा रजोदुःखरूपं यत्किंचिदसर्वधुनुतेनाशयति १३ निपक्षे दोषमाह तम इति अयं कामः भूतानां तमः अज्ञानं तत्कार्यकरत्वात् यतः अत्र काश्चो नास्ति प्रकाशो विषयविवेको यस्मिन् स तथा अतएव नरकवदुःखदः । एतदेवाह मुह्यंत इति यथामुह्यंतो मदिरामत्ताः । मुह्यंत इति पाठे ग्रहणीताः । पथि गच्छंतः श्वभ्रवत् मृत्युं कंशं धावंति । तथा कामिनः संसारे वर्तमानाः सुखं सुखप्रदं भार्यादिं प्रति धावंतीत्यर्थः १४

अमृतवृत्तेः कामेनानभिभूतचित्तस्य पुंसस्तु तृणमयव्याघ्रवतमृत्युर्यमः किंकुर्यान्न किमपीत्यर्थः । यस्मादेवं तस्मात् अस्य कामस्य आधुःजीवनं मूलाज्ञानं निर्णुदन् अपनेष्यन् अन्यर्था किंचित् काम्यमानं
रुधादिकं अमन्यमानः अगणयन् नावीथीतनस्मरेत् । तुच्छत्वबुद्ध्या विषयविस्मरणमेव काममूलोच्छेदे हेतुरित्यर्थः । यदाह वसिष्ठः । 'भ्रमस्य जागतस्थास्य जातस्याकाशवर्णवत् ॥ अपुनस्मरणं
मन्यसाधो विस्मरणं वरं ॥ तथाऽपि तवन स्वास्थ्यं सर्वविस्मरणादृते' इति च १५ यमं त्वेकेहृत्यत्र आत्मावसन्नमिति यमोप्यात्मनिकल्पित इत्युक्तं तद्याचष्टे सक्रोधलोभाविति यस्त्वच्छरीरेऽप्यः अहं
प्रत्ययविषयः अंतरात्मा बाह्यात्मानं शरीरमपेक्ष्य आंतरःचिदचिद्विषयोरूपो जीवः समो हवान् अतस्मिंस्तद्बुद्धिर्माहः अनात्मनि देहादावात्मबुद्धिर्विपर्ययरूपं ज्ञानं तद्वान् क्रोधलोभमृत्युरूपो म
वति । शुक्नलिकान्यायेन स्वयं बंधहीनोऽपि अज्ञानात् स्वात्मानं बद्धं मन्यते तेन कामादिव शोभवतीत्यर्थः । उपसंहरति एवमिति जायमानं मोहादिति शेषः मोहविरोधिनिज्ञानेति षष्ठिष्ठावान्
यमान्निबिभेति । तत्र दृष्टांतः विषये गोचरे तस्य ज्ञानस्य मृत्युर्वधः विनश्यते । मृत्योर्यमस्य । मर्त्यः देहः । अज्ञानकृतो बंधो ज्ञानेनैव नश्यति न कर्मणोति प्रवृत्तकार्यः १६ अत्र शंक्तेयानिति साधु इज्य
या सोपासनेन अश्वमेधादिना कर्मणा पुण्यतमानं इंद्रलोकाद्यपेक्षया पुण्यान् सनातनान् व्यवहारापेक्षयानित्यान् लोकान् सत्यलोकां रुष्यान् इह वैदे आहुः वेदविदः । तेषां लोकानां परार्थं परार्थत्वं भोज
प्रापकत्वं वेदाः कथयंति । एतत्कर्मणां क्रममुक्तिहेतुत्वं विद्वान् जानन् कर्मकथं नुन उपैति न शरणीकरोति । कर्मभिरेव मोक्षसिद्धौ किं ज्ञानेनेति भावः १७ समाधत्ते एवमिति अविद्वान् एवं त्वदुक्तं कमेण तत्र मो

अमूढवृत्तेः पुरुषस्येह कुर्यात्किंवैमृत्युस्तर्णइवास्यव्याघ्रः ॥ जमन्यमानः क्षत्रियकिंचिदन्यन्नाधीयतनिर्णुदन्निवास्यचायुः १५ सक्रोधलोभौमोहवानंतरात्मा
सवैमृत्युस्त्वच्छरीरेयएषः ॥ एवंमृत्युंजायमानंविदित्वाज्ञानेतिष्ठन्नविभेतीहमृत्योः ॥ विनश्यतेविषयेतस्यमृत्युर्मृत्योर्यथाविषयंप्राप्यमर्त्यः १६ घृतराष्ट्रउ
वाच ॥ यानेवाहुरिज्ययासाधुलोकानद्विजातीनांपुण्यतमान्सनातनात् ॥ तेषांपरार्थंकथयंतीहवेदाएतद्विद्वान्नोपैतिकथंनुकर्म १७ ॥ सनत्सुजातउवाच ॥
एवंह्यविद्वानुपयातितत्रतत्रार्थजातंचवदंतिवेदाः ॥ अनीहआयातिपरंपरात्माप्रयातिमार्गेणनिहत्यमार्गान् १८ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ कोसौनिधुंकेतमजंपुरा
णंसचेदिदंसर्वमनुक्रमेण ॥ किंवाऽस्यकार्यमथवासुखंचतन्मेविद्वन्ब्रूहि सर्वं यथावत् १९

क्षपदेउपयाति । तथैव अर्थजातभोगमोक्षाख्यप्रयोजनसामान्यवेदाऽवदाति । तथा अनीहोनिष्कामः परात्मा परं अनात्मानं देहादिकं अविविधया आत्मत्वेन गृह्णन् जीवः परं निगुणात्मानं आयाति आभिमुख्येन प्राप्नोति । निष्कामस्तत्तदुपाध्याकारतां त्यक्त्वा निष्कलेन रूपेणावतिष्ठत इत्यर्थः । अन्यथा तु स एव जीवः मार्गेण सुषुम्नानादृष्ट्वा मार्गान्तरं तल्लोकप्रापकान् निहत्या निरस्य ब्रह्मलोकं द्वारापरं प्रयाति । 'तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति' इति श्रुतेः । तथा च बृहदारण्यके । 'तद्यथा पेशस्कारी पेशसो मात्रा मुपादायान्यन्नवतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते एवमेवेदं शरीरं निहत्य विद्यां गमयित्वा अन्यन्नवतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते पित्र्यं वागार्ध्वं वा दैवं वा प्राजापत्यं वा ब्राह्मणं वेदितुं कामयमानोऽथा कामयमानो योऽकामो निष्कामः आप्तकामः स्यान्न तस्य प्राणा उष्णमंत्यत्रैव समवनीयंत इति कामयमानस्य अस्माद्देहादुत्क्रांतस्य देहं मरणेनासद्रूपत्वं नयतः स्वर्णकारदृष्टांतेन पित्र्यगार्ध्वं दिरूपांतरं कर्तृत्वमुक्त्वा निष्कामस्य पूर्णब्रह्मभावं तस्य उत्क्रांतिं निषिध्यते १८ ननु जीवः परं प्राप्नोति चेदन्यस्यान्यात्मताऽयोगात्पर एव जीवत्वं प्राप्नोतीत्युक्तं भवति तच्चायुक्तं अनियोज्यब्रह्मात्मत्वात्परस्येत्याशंकते कोसाविति तं परमात्मानं अजं जन्मादिहीनं पुराणं पुराऽपि नवमित्यनेन परिणामित्वं निरस्तं तादृशं परं कोऽसौ नियुक्ते यन्नियोगादयंदुःखादिभारं भवति । नियोजकांतरसत्त्वे तस्याप्यन्यस्तस्याप्यन्य इति पराऽनवस्येति भावः । ननु पर एव नियोजकांतरं विना इदं सर्वं वेतनाचेतनं-

विश्वं । 'तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्' इति श्रुतेः क्रमेण भवतीति शङ्कते स चेदिति । एतद्रूपयत्किंवेति अस्य परस्यावाप्तकामतयानिष्कामस्य किंवा कार्यकर्तव्यमस्ति न किमपीत्यर्थः । प्रयोजनमनुद्दिश्य न भवदोऽपि प्रवर्तत इति न्यायेन प्रयोजनं विना परे प्रवृत्तिर्न संभवतीत्यर्थः । ननु लोकावतुलीला कैवल्यमिति न्यायेन लोके निष्प्रयोजनाऽपि चतुरंगादिक्रीडा दृश्यते तद्वत्परस्यापि लीले वज्रमत्सृष्टिप्रवेशादिकमित्याशङ्क्या हाथवेति चतुरंगादिक्रीडाऽपि सुखार्थमेव क्रियते न च परस्य सुखलिप्सास्ति न च स्वात्मानं स्वयमेव संकटे पातयतः सुखं वाऽस्तीति न परस्य स्वतः सृष्टौ प्रवृत्तिः संभवति नापितेन सह जीवस्याभेदः संभवति । जीवापरयोर्भेदे तु जीवा दृष्टानुरोधेन राजवत्परो जीवभोगार्थं सृष्ट्याष्टौ प्रवर्तते स्वकृतमर्यादापरिपालनार्थं चेति युज्यतेऽतः न तयोरभेदः संभवतीत्यर्थः १९ उत्तरमाह दोष इति विभेदयोगे विशेषेण भेदो ययोस्तौ विभिन्नौ तयोयोगे अभेदे चैक्ये महान् दोषः अन्यस्यान्यात्मत्वासंभवात् । अतो जीवपरयोस्तात्त्विको भेदो न युक्त इत्यर्थः । किं हि अनादियोगे न न अतुंशीलमस्येत्यनादिर्भोग्यवर्गः स्थूलसूक्ष्मदेहद्वयात्मकानि क्षेत्राणि तैः सह योगेन संबन्धेन पुंसः परस्मात्सकाशात् नित्याः जीवाः घटाकाशजलचन्द्रादिन्यायेन भवन्ति । तथा तेन औपाधिकेन भेदेनास्य आधिक्यं किंचिदपि न अपैति ना हि जलचंद्रैकं पमाने मुख्यश्चंद्रः कंपते । नापि घटाकाशे चलति मुख्ये आकाशे चलनं संभाव्यते । तथा च श्रुतयः । 'एक एव तु भूतात्मा भूते भूते प्रकाशते ॥ एक एव तु भूतात्मा भूते भूते प्रकाशते ॥ यथा ह्ययं ज्योतिरात्मा विवस्वानपो भिन्ना बहुवैकोऽनुगच्छन् ॥ उपाधिना क्रियते भेद रूपो देवः क्षेत्रेष्वेव भजोऽयमात्मा । घटसंवृतमाकाशं नीयमाने यथा घटे ॥ घटो नीयेत नाकाशं तद्वज्जीवो न भोपमः' इत्याद्या औपाधिकं जीवपरयोर्भेदं दर्शयन्ति । एकमेति ईश्वररूपेण बहुधेति जीवरूपेण एक एव शुद्धः जलाशयतरंगचंद्रन्यायेन प्रकाशत इत्याद्यश्रुतेरर्थः ।

सनत्सुजातलवाच ॥ दोषोमहानत्रविभेदयोगेह्यनादियोगेनभवंतिनित्याः ॥ तथाऽस्यनाधिक्यमपैतिकिंचिदनादियोगेनभवंतिपुंसः २० यएतद्वाभगवान्स
नित्योविकारयोगेनकरोतिविश्वम् ॥ तथाचतच्छक्तिरितिस्ममन्यतेतथार्थयोगेचभवंतिवेदाः २१

एवंच जीवेशभेदप्रयुक्तः सर्वोऽपि व्यवहारः सेत्स्यति न च परांतरकल्पनाऽवतरतीति सिद्धं । कथं भूतेन अनादियोगाख्येन क्षेत्रसंबन्धेन अनादियोगेन अनादिना आदिशून्येनाज्ञानेन हेतुना योगः संबन्धोऽस्य सोनादियोगस्तेन भवति जन्मादिमाजइति शेषः । पुंसः पुमांसः अज्ञानयोगोत्थः क्षेत्रयोगइत्यर्थः १० जीवेशयोर्भेदेनिरस्य प्रपंचस्यापि परमेश्वरात् पृथक् सत्त्वं वारयति य एतद्वेति वाशब्द उपमार्थे यद्वति पुंस्त्वं विधेयापेक्षया एतत्पारिदृश्यमानं जगत् यज्जगदिवभातिसनित्योऽविकारी भगवान्सर्वैश्वर्यसंपन्नः परमात्मैव वाशब्दो मिथ्यात्वस्योक्तकः तथा है । 'यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं पश्यति' अहमद्यस्वप्ने गजमिवा द्राक्षमिति वेदे लोके च मिथ्यार्थानुवादे इव शब्दः प्रयुज्यते । श्रुतिश्च 'इदं सर्वं यदयमात्मब्रह्मैवेदं विश्वं सर्वं खल्विदं ब्रह्म' इत्याद्या । प्रपंचस्य ब्रह्मान्यत्वमाह विकारोऽनृतं भायातद्योगेन विभक्तं करोति स्वे प्रेद्रजालवन्न तु कनककुंडलवज्रगद्गदह्रस्वः परमार्थतो विकारविकारीभावोऽस्ति । ब्रह्मणोऽप्यनित्यत्वापत्तेरित्यर्थः । ननु नित्यं परिणामि च प्रधानं स्वतंत्रमेव जडस्य जगतो जडभेदकारणमस्तु सादृश्यात् न तु चेत्तन्वे लक्षणयादित्याशंक्याह तथा च तच्छक्तिरिति तथा च तेनैव प्रकारेण स्वात्मानि स्वप्रवज्जगदवभासयती तस्य परमात्मनः शक्तिस्तदनम्याऽस्तीति वेदोऽपि मन्यते स्म तथा च श्रूयते । 'देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढाम' इति । 'पराऽस्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते' इति च । ननु भोग्यत्वात् शक्तिः आत्मनः स्वं भोक्तृत्वादात्मा तत्त्वामी । तथा च तयोर्भेदइत्याशंक्याह तथा र्थेति शक्तिर्हि न शक्तिमतः पृथग्दृष्टा बन्धेरिव दहनप्रकाशनशक्तिः । वेदा अपि 'बहुस्यां प्रजायेते तिसृष्व्यच्चाभवत्' इत्यादयः । चकाराद्धो केशकिप्रहोऽपि तादृशार्थयोगेशक्तिशक्तिमतो र्भेदेन संबंधे प्रमाणं भवतीत्यर्थः ११

एवंजीवेशयोरभेदाजगतोमिथ्यात्वाजगज्जन्मादिनिमित्तभूतायाः प्रकृतेर्ब्रह्मानन्यत्वाच्चब्रह्माद्वैतसिद्धेः । तेनमृत्युर्नास्तीतिपक्षःस्थितः । येषां चमेतकर्मणामृत्युनाशस्तेषामपिकर्ममुक्तिप्रणाद्या कर्मणां मोक्षहेतुत्वं च स्थितं । येकेचित्तु अस्मिन्मोक्षो निमित्तं धर्मान् आग्नेहोप्रादीनिकर्माणि नाचरन्ति किंतु मोक्षार्थसंन्यासमेव कुर्वन्ति येकेचित्कर्ममुक्त्यर्थकर्मण्येव उपासनासहितानि कुर्वन्ति येषां तादृशो महान् धर्मो नास्ति किंतु अल्पपुण्याग्नेहोप्रादीनित्यानुष्ठानात्मकोऽस्ति तेषामपि स्वधर्मपापेन रागादिदोषेण हन्यते उत धर्मपवपापं हंतीति प्रभार्यः २२ उत्तरमाह उभयमिति तत्र मोक्षे उभयसंन्यासः सोपासनकर्मचतुष्टयं युज्यते । तथा धर्मस्य फलं स्वर्गः चित्तशुद्धिर्वा । इतरस्य अधर्मस्य पापस्य नित्यकर्मत्यागस्य वा फलं नरकः उपयुज्यत इति २३ इदमेव संग्रहवाक्यं विवृणोति तस्मिन् स्थिताविति द्वाभ्यां उभयसंन्यासः सोपासनकर्मच तस्मिन् मोक्षे स्वस्वरूपे स्थितौ स्थितिनिमित्तं नित्यं अविचलं वाङ्मन्त्रपर्यायः । तयोर्विशेषमाह ज्ञानेनेति संन्यासपूर्वके ज्ञानेन ब्रह्मविद्यासिद्धिर्नित्यनिर्वृत्तब्रह्मप्रतिहंति अनृतजडदुःखादिप्रातिकूल्येन सच्चिदानंदं आत्मकं गच्छति प्राप्नोति । इतरप्रगत्यर्थत्वं ज्ञेयं । तथा सोपासनेन कर्मणा अन्यथा सिद्धाद्विपरीतसाध्यं पुण्यं प्रशस्तं देवतादिभावं उपैति यतः देही देहाभिमानी भवति तथागतं तेन प्रकारेण स्थितं सिद्धं न देहाभिमानजं पापमपि कदाचित् उपैति । देवमात्रं प्राप्तोऽपि कदाचिन्मुच्यते अन्यथा जयविजयादिवत्ततोऽप्यत्यपीति ज्ञानमेव श्रेष्ठमिति भावः २४ फलधर्मस्यैव इतरस्य चेत्युत्तराद्विवृणोति गत्वेति उभयपुण्यस्य पापस्य च फलं स्वर्गनरकाख्यं तच्च अस्थिरं क्षयिष्णु गत्वा प्राप्य पुनरास्मिन्लोके कर्मणा

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ येस्मिन् धर्मात्वाचरन्ति हि केचित् तथा धर्मान्कोचेदिहाचरन्ति ॥ धर्मः पापेन प्रतिहन्यते सिद्धता हो धर्मः प्रतिहंति पापम् २२ ॥ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ ॥ उभयमेव तत्रोपयुज्यते फलधर्मस्यैव इतरस्य च २३ तस्मिन् स्थितौ वाऽप्युभयं हि नित्यज्ञानेन विद्वान् प्रतिहंति सिद्धम् ॥ तथाऽन्यथा पुण्यमुपैति देही तथागतं पापमुपैति सिद्धम् २४ गत्वोभयं कर्मणा युज्यते स्थिरं शुभस्य पापस्य सचापि कर्मणा ॥ धर्मेण पापं प्रणुदत हि विद्वान् धर्मो बलीयानीति तस्य सिद्धिः २५ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ यानि हादुःखस्य धर्मस्य लोकान् दिवातीनां पुण्यकृतां सनातनान् ॥ तेषां क्रमान्कथय ततोऽपि चान्यत्रैतद्विद्वन्वेनुमिच्छामि कर्म २६ ॥ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ ॥ येषां व्रतेऽथ विस्पर्धा बलवतामिव ॥ ते ब्राह्मणा इतः प्रेत्य ब्रह्मलोकप्रकाशकाः २७

पूर्वसंस्कारानुगुणेन तत्तद्योन्युचितेन युज्यते योगं प्राप्नोति । कर्मकृत्वा तत्फलं भुक्त्वा पुनः कर्मैव कुर्वते तेन कर्मपाशात् मुच्यते इत्यर्थः । यद्यप्येवं तथाऽपि सचापि कर्मयोगी कर्मणा धर्मेण धर्मरूपेण पापं प्रणुदति दूरीकरोति विद्वान् । मूढस्तु कर्मणः फलं स्वर्गपश्वादि कमेवेच्छतीति भावः । अतो हेतोर्धर्मो बलीयान् न स्वधर्मः । इति हेतोस्तस्य धर्मकुर्वतः सिद्धिः कालेन रागादिदोषनाशद्वारा मोक्षोऽप्यस्तीत्यर्थः । विद्वीति पाठे सिद्धिमिति शेषः २५ काम्यो धर्मः पापं च बंधहेतुर्नित्यधर्मजं पुण्यं मोक्षहेतुरिति मन्वानः पृच्छति यानि हादुरिति । 'अपामसोमममृता अभूम । अन्नं च यद् हवे चातुर्मास्ययाजिनः सुकृतं भवति । यस्यैतेऽष्टाचत्वारिंशत्संस्काराः स ब्रह्मणः सायुज्यं संलोकतां गच्छति' इत्याद्याः श्रुतयः स्मृतयश्च पुण्यकृतां द्विजातीनां स्वधर्मस्य फलभूतान् सनातनान् भित्त्यान् लोकान् आहुः तेषां क्रमान् धर्मतारतम्येन उच्चनीचभावं कथय । ततोऽपि चान्यान् निरातिशयान् प्रत्यगानंदरूपान् बहुत्वं पूजायां मोक्षसुखं च कथय । एतत्स्वधर्मोऽन्यत्स्वामाविकप्रवृत्तिविषयभूतं निषिद्धं काम्यं च कर्मवेदितुं इच्छामि एतेन स्वस्य वैराग्यं दर्शितं प्रकृते च तदुपयोगोऽस्तीति ज्ञेयम् २६ उत्तरमाह येषामिति व्रतेषामनियमादिरूपे विस्पर्धा अहमन्येभ्योऽधि कंयमादीन्साधयिष्यामि अहमन्येभ्य इति संघर्षः । विश्वामित्रादिवत्तपस्यमिनिवेश इति यावत् । बलवतां मल्लादीनां भिन्नयोगिनः ब्राह्मणाः सगुणब्रह्मविद इतो देहात् प्रेत्य गत्वा ब्रह्मलोके तेजस्विनः पूज्या भवन्ति । ततो मुक्तिं च ब्रह्मणा सह प्राप्तुं वंति । तथा च स्मर्यते । 'ब्रह्मणा सह ते स वै संप्राप्ते प्रतिसंचरे ॥ परस्य तिरुतात्मानं प्रविशंति परंपदम्' इति २७

सर्वधर्मश्रेष्ठस्य योगधर्मस्य फलमुक्त्वा इज्यादिधर्मस्य फलमाह । येषामिति । अहमेव यज्ञादीन्सर्वोत्कर्षेणानुतिष्ठेयमिति येषामाग्रहः तेषां तत्तज्ज्ञादिकं ज्ञानस्य साधनं विविदिषोत्पादनद्वारा भवति तथा च श्रुतिः । 'तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेन' इति । त्रिविष्टपं देवलोकं न तु सत्यलोकं । विविदिषाद्यर्थमपि कर्मानुतिष्ठतां आनुषंगिकं स्वर्गफलमपि भवतीत्यर्थः यदाहावस्तं बः । 'तद्यथाऽप्येकार्थनिमित्ते छायागंध इत्यनूपपद्येते एवं धर्मचर्यमाणमर्थानुपपद्यते' इति २८ ये तु अकरणे प्रत्यवायं मत्वा धर्मार्थमेव धर्ममनुतिष्ठन्ति न ज्ञानार्थं नापि स्वर्गार्थं तानाह तस्येति तस्य धर्मस्य समाचारं सम्यगनुष्ठानं वेदविदो वैदिकत्वाभिमानेन जनाः सम्यगित्याहुः । न तु ततः किंचिदैहिकमाधुमिकं वा फलं कामयन्ते । एनं जनं एनां जनान् भूयिष्ठं अत्यंतं न मन्येत न मानयेत् किंचित्तु मानयेदेवेत्यर्थः । तमेव विशिनष्टि ब्राह्मणा आत्मनि वर्णाश्रमवयोवस्थाभिमानित्वात् बहिर्मुखं वैदिकत्वात् त्रिष्कामत्वाच्च आभ्यन्तरं । यतः अकामहतस्य श्रोत्रियस्य कामोपमदं तारतम्येन हिरण्यगर्भादवाचीनानां मानुषादीनां मानंदगणनायां उत्तरोत्तरशतगुणितायां स एक इन्द्रस्यानंदः स एकः प्रजापतेरानंदः इति प्रतिपद्यायं श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य इति आनंदोत्कर्षः श्रूयते २९ एवं योगिनामात्मविविदिषूणां त्रिष्कामवर्णाश्रमाभिमानिनां च धर्मः उत्तममध्यमाधमभावेन प्रोक्तः । संप्रति अहिंसाप्रधानान्योगिधर्मानां यत्र मन्येतेति यत्र गृहेऽन्नं पानं च ब्राह्मणस्य संन्यासिनः भूयिष्ठमस्तीति मन्येत् जानीयात् तत्तद्गृहं प्राप्य जीवेत्प्राणयात्रां कुर्यात् । नक्षीणवृत्तिगृहस्थं पीडयेदिति भावः । प्रावृषिर्वर्षाकाले तृणं च उलपः उच्छिन्नतरुं । 'उलपो न स्त्री गुल्मिन्यानां

येषां धर्मे च विस्पर्धा तेषां तज्ज्ञानसाधनम् ॥ ते ब्राह्मणा इतो मुक्ताः स्वर्गं यांति त्रिविष्टपम् २८ तस्य सम्यक्समाचारमाहुर्वेदविदो जनाः ॥ नैनं मन्येत भूयिष्ठं ब्राह्मणमाभ्यन्तरं जनम् २९ यत्र मन्येत भूयिष्ठं प्रावृषीव तृणो लपम् ॥ अन्नं पानं ब्राह्मणस्य तज्जीवेन्नानुसंज्वरेत् ३० यत्राकथयमानस्य प्रयच्छत्यशिवं भयम् ॥ अतिरिक्तमिवाकुर्वन्स श्रेयात्रे तरो जनः ३१ यो वाकथयमानस्य ह्यात्मानं नानुसंज्वरेत् ॥ ब्रह्मस्वं नो पशुं जीततदन्नं समतंसताम् ३२ यथास्वं वा तमश्नाति श्ववै नित्यमभूतये ॥ एवं ते वा तमश्नन्ति स्ववीर्यस्योपसेवनात् ३३ नित्यमज्ञातचर्यामे इति मन्येत ब्राह्मणः ॥ ज्ञातीनां तु वसन्मध्ये तं विदुर्ब्राह्मणं बुधाः ३४ को ह्यनंतरमात्मानं ब्राह्मणो हंतुमर्हति ॥ निर्लिङ्गमचलं शुद्धं सर्वद्वैतविवर्जितम् ३५

तृणांतरे' इति मेदिनी । तृणोदकमिति पाठांतरं नानुसंज्वरेत्तदुद्धाधया आत्मानं न पीडयेदित्यर्थः ३० यत्र देशे अकथयमानस्य स्वमाहात्म्यं अप्रकाशयतः अशिवमंगलं भयं प्रयच्छति स समर्थतमिदं भयप्रदेऽपि देशे स्थित्वा सत्यपि सामर्थ्येन तत्र तज्जनमध्ये आत्मानं स्वविद्यादिना अतिरिक्तमधिकमिव अकुर्वन् स्वोत्कर्षमप्रकाशयन् योजनो भवति स श्रेयान् प्रशस्ततरः । परपीडां मानं च तस्य जेदिति श्लोकद्वयार्थः ३१ ईदृशेन कस्यान्नं प्रोक्तव्यं तमाह य इति यः पुमान् आत्मानं कथयमानस्य प्रौढिदर्शयतो नरस्योपरि नानुसंज्वरेत्परोत्कर्षं दृष्ट्वा न संतप्येत् । तथा ब्रह्मस्वं यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वा ब्रह्मविना भुमौ' इति स्मृत्येत्यादिभ्योऽदत्त्वा यद्भोजनं तद्ब्रह्मस्वभोजनं अकुर्वन्त्यो भवति तदन्नं तस्यान्नं सतां समं । असूयारहितस्य श्रद्धापूर्वकं प्रयच्छत एवान्नं भोज्यमित्यर्थः ३२ श्वाशुनकः ते संन्यासिनः स्ववीर्यस्य स्वपांडित्यस्य उपजीवनात्पांडित्यादिकं प्रकाशयन् भिक्षाभिच्छ्रयति वर्ताशी भवतीत्यर्थः ३३ यः ब्राह्मणं ब्रह्मविदं ज्ञातीनां मध्ये वसन्नपि ज्ञातयो मेमम नित्यं अज्ञाता चर्यायां भिस्ता अज्ञातचर्याः संतु इति मन्येत ज्ञातयो मे योगगतिमाज्ञासि पुरितियस्य प्रच्छन्नतेजोमतिः तं ब्राह्मणं ब्रह्मिष्ठं बुधाः तल्लक्षणज्ञाः विदुः ३४ ईदृशी चर्या विना अनंतरं उपाधिरुतव्यवधानशून्यं आत्मानं प्रत्यंच निर्लिङ्गं अनुमानाद्यगम्यं अचलं व्यापकं शुद्धं असंभवं सर्वद्वैतविवर्जितं स जातीयविजातीयस्वगतमेव शून्यं हंतुं गंतुं हंतं तस्यार्थत्वमत्र ज्ञेयं ज्ञातुमित्यर्थः कोऽर्हति न कोऽपीत्यर्थः ३५

तस्मादब्राह्मणस्यापि क्षत्रियादेरीदृश्यावतः कर्मणिषष्ठी क्षत्रियमपि ब्रह्मस्वप्रकाशेन आवसति अपि कृत्तुं भवति येन सोऽप्यात्म नो ब्रह्मभावं पश्यतीति सार्धं श्लोको वाक्यं पाठांतरं तु युगमं ३५ आ
त्मानानेदोषमाह यदिति अन्यथा आत्मत्वेन भासमाना हेहादेर्विपरीतं संतं अन्यथा कर्त्रादिरूपं शेषं स्पष्टं ३७ आत्मतत्त्वप्रतिपत्त्युपायमाह अश्रांत इति अश्रांतः श्रमहीनः यतः अनादाता आदा
नशून्यः निष्परिग्रह इत्यर्थः अतएव संमतः शिष्टानां निरुपद्रवश्च स्वयं भवति तथा शिष्टोऽपि शिष्टवत्तस्यात् शिष्टत्वं न प्रकाशयेत् । पाठांतरे अशिष्टवत्तयेष्टाचरणकृत्तुः शिष्ट एव वेदि
कर्मणां दापरिपालनपर एव स्यात् । कविः क्रांतदर्शी ३८ मानुषे विषे च क्षुद्राह्वयनदारादिरूपे विषये अनादयाः दारिद्र्याः सर्वसंगत्याग्नि इत्यर्थः । देवे विषे श्रोत्रग्राह्ये पारलौकिके धर्मादौ आदयाः संप
पन्नाः तथा कर्ता ईश्वरोपासनायां । सकृत् कुर्वति त्वुपासनायामपि कृत्तुः शब्दप्रयोगदर्शनात् वैराग्यपूर्वक कर्मोपासनानुष्ठानपरानिर्भया भवतीत्यर्थः तनुं स्वरूपं ३९ सर्वकृतुभ्यो ब्रह्मज्ञानमेव श्रेष्ठमि
त्याह सर्वानिति स्विष्टं शोभनं इष्टं दिव्यरूपवन्नपानादिकं बेयागेन प्रीताः संतो यजमाना यकुर्यते तस्विष्टकृतो देवाः तान्सर्वानुर्योऽश्वमेधांतसकलकृतु कर्तविद साक्षात्कुर्यात्सोऽपि ब्राह्मणस्य ब्रह्म
विदः समानो न भवति तत्र हेतुः तस्मिन्निति यतः तस्मिन् स्विष्टे निमित्ते स्वयं प्रयतते यत्र ब्रह्म भवति अयं भावः । स्विष्टं क्रियासाध्यत्वादनित्यफलं ब्रह्म तु स्वतः सिद्धमेवाभिव्यज्यत इति तज्ज्ञानफल

तस्माद्विषयस्यापि ब्रह्मावसाति पश्यति ३६ योऽन्यथा संतमात्मानमन्यथा प्रातिपद्यते ॥ किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा ३७ अश्रांतस्याद
नादाता संमतो निरुपद्रवः ॥ शिष्टो नाशिष्टवत्तस्या ब्राह्मणो ब्रह्मविक्रविः ३८ अनादयामानुषे विषे आदया देवैः तथा कर्तौ ॥ ते दुर्धर्पा दुष्प्रकंप्यास्ता न्विद्या
ब्रह्मणस्तनुम् ३९ सर्वान् स्विष्टकृतो देवान् विद्याद्यहकश्चन ॥ न समानो ब्राह्मणस्य तस्मिन् प्रयतते स्वयम् ४० यमप्रयतमानं तु मानयंति समानितः ॥
न मान्यमानो मन्येत न मान्यमभिसंज्वरेत् ४१ लोकः स्वभाववृत्तिर्हि निमेषोन्मेषवत्सदा ॥ विद्वांसो मानयंतीह इति मन्येत मानितः ४२ अधर्मनिपुणामू
ढालोके माया विशारदाः ॥ न मान्यमानयिष्यंति मान्यानामवमानिनः ४३ न वै मानं च मौनं च सहितौ वसतः सदा ॥ अयं हि लोको मानस्य असौ मौनस्य तद्विदुः
४४ श्रीः सुखस्येह संवासः साचापि परिपंथिनी ॥ ब्राह्मी सुदुर्लभा श्रीर्हि प्रज्ञाहीनेन क्षत्रिय ४५

भूतो बोक्षोऽपि स्वतः सिद्धत्वा न्नित्य इति न स्विष्टं ब्रह्मज्ञानसममिति ४० यमिति यं अप्रयतमानं निरारंभं यादृशं मानयंति देवादयः स एव ब्रह्मात्मवित् मानितो भवति यंतु यज्ञादिकर्ता यमिति
मानयंति स देवानां पशुरमानित एव तथा च श्रुतिः । 'अथ योन्वा देवतामुपास्तेऽन्योऽस्मावन्योऽहमस्मीति न स वेदयथा पशुरेव स देवानाम्' इति । उपास्ते यज्ञादिना तर्पयति ततो हेतोः आत्मानमन्ये
मान्यमानमपि मान्यं न मन्येत नापि अभिसंज्वरेत् अवमाने सतीति शेषः नकारो भिन्नक्रमः ४१ लोकः स्वभावादेव मां मानयति न तु मयि मानयोग्यताऽस्तीति मत्वा दर्पनप्राप्त्यादित्याह लोक इति
४२ येन मानयंति तेषु पशुवन्निर्विकत्वा दुपेक्षया एव न तु दुर्दानीया इत्याह अधर्मेति ४३ न वा इति मानं क्रीवत्वमार्थं मुनेः कर्ममौनं योगिचर्या मानार्थिनां परलोकोदुःसंपादः परलोकार्थिनां मौ
निनां च इह लोकोदुःसंपाद इति भावः ४४ श्रीरिति घनाभिजनैश्चर्यरूपालक्ष्मीः सुखस्य मानरूपस्य संवासोऽधिष्ठानं तथाऽपि सा परिपंथिनी चोरतुल्या परलोकस्य नाशिनी योगिनां तु सुतराम
निष्करीत्यर्थः । ब्राह्मी ब्राह्मणस्य योग्या श्रीः ऋग्यजुः सामात्मिका । 'ऋचः सामानियजुः' अपि सा हि श्रीरमृता सताम्' इति श्रुतेः । प्रज्ञाहीनेन ऋगादीनां रहस्यं न प्राप्तुं शक्यमित्यर्थः ४५

तस्य ब्राह्मणस्य द्वाराणि प्राप्ति साधनानि दुराधराणि दुःसंरक्षणी । सत्यं यथार्थं भाषणं आर्जवं अवकता । इीः लोकापवादमयं । दमई द्विगुणग्रहः । शौचं मृज्जलाभ्यां बाह्यां आंतरं तु मनः
शुद्धिः । विद्यावेदशास्त्राधिगमः । यथेति एतेषु सत्सु अनादिवासनया आगतोऽपि मोहो यथावन्न प्रभवति । यन्मानमोहप्रतिबंधकानीति पाठे स्पष्टोऽर्थः ४६ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये
भारतभाष्ये दीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ पूर्वाध्यायति मौनं ब्राह्मी श्रीः सत्यादिषु च मोहात्मकस्य मृत्योः प्रतिरोधकान्ति युक्तं तान्येव प्रश्नपूर्वकं विवरीतुं मध्यायांतरमारभते कस्यैष
मौन इत्यादि न्यासपूर्वकं स्वीक्रियमाणो मुनेर्धर्मो मौनं ब्रह्मः कस्य प्रयोजनस्यार्थे इत्येकः प्रश्नः । लोकप्रसिद्धेर्वाज्ञेयमोवा । 'अमौनं च मौनं च निर्विद्याय ब्राह्मणः' इति श्रौतप्रसिद्धेर्मौनशब्दि
तात्पाडित्यबाल्यापरपर्यायात् श्रवणमननाख्यातद्वयादन्यतस्तस्मानियतं निर्विध्यासनं वा मौनशब्दितं तयोर्मध्येऽप्रकतरमौनशब्दाभिधेयमिति द्वितीयः । तस्य च भावं स्वलक्षणं ब्रूहीति
तृतीयः । तेन मौनेन विद्वान् मौनमनःप्राणेंद्रियक्रियाणां निरवशेषोपरमं निर्विकल्पं पदमिति यावत् तदुत अपियातीति चतुर्थः । कथं वा केन प्रकारेण मौनमाचरंतीति पंचमः प्रश्नः १ पंचाना
मपि प्रश्नानां तत्रेणोत्तरमाह यत इति । यस्माद्धेतोः ए न प्रत्यगात्मानं मनसा सह वेदाननुप्रविशंति । 'यतो वाचो निर्वर्तते अप्राप्य मनसा सह' इति वाङ्मनसातीतत्वं श्रुतेः । ततो हेतोः मौनामिति
एतन्नामस्यर्थः । एतेन वाङ्मनसातीतपदप्राप्तिमौनस्य प्रयोजनं तच्च वागादिबाह्येन्द्रियनिग्रहरूपं मनोनिग्रहरूपं तेन च क्रमाद्वाह्याभ्यंतरप्रपंचयोरभानं तेन चाभानेन प्राप्यं वाङ्मनसातीतं
द्वारा पितस्येह वदंति संतो बहु प्रकाराणि दुराधराणि ॥ सत्यार्जवेहीर्दमशौचविद्यायथानमोहप्रतिबोधनानि ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्वणि
द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कस्यैष मौनः कतरनु मौनं प्रवृत्तिर्विद्वान्निह मौनभावम् ॥ मौनेन विद्वानुतयाति मौनं कथं मुने मौनमिहाचरंति १
॥ सनत्सुजात उवाच ॥ यतो न वेदामनसा सहैनमनु प्रविशंति ततोऽथ मौनम् ॥ यत्रोत्थितो वेदशब्दस्तथाऽयं स तन्मयत्वेन विभाति राजन् २ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥
ऋचो यजुर्षियो वेदसामवेदं च वेदयः ॥ पापानि कुर्वन् पापेनालिप्यतोर्किनालिप्यते ३ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ नैनं सामान्यं चोवाऽपि न यजुष्यविचक्षणम् ॥ त्रायंते
कर्मणः पापान्न ते मिथ्या ब्रवीम्यहम् ४ नच्छंदासि वृजिना तारयंति मायाविनं मायया वर्तमानम् ॥ नीडं शकुन्ता इव जातपक्षाश्छंदास्येन प्रजहत्यंतकाले ५

पदमिति प्रश्नचतुष्टयस्योत्तरमुक्तं भवति । पंचमप्रश्नस्योत्तरमाह यत्रोत्थित इति यत्र अधिष्ठाने भूमब्रह्मात्मनि वेदशब्दस्तथा अयमिति लौकिकशब्दश्च उत्थितः क्षेत्रे अंशुरिव समुद्रे तरंग इव
चाविर्भूतः स भूतात्मा तन्मयत्वेन शब्दमयत्वेन विभाति प्रकाशते हेराजन् । अयं भावः वेदशब्देन वेदस्य सारतरः प्रणवः 'भूरित्येव ऋग्वेदादजायत भुव इति यजुर्वेदात्स्वारितिसामवेदात्ता
निष्काण्यभ्यतपतेभ्योऽमितेभ्यस्त्रयोषणां अजायंता कारुकारो मेकार इति तानेकधा समभरत देतदोमिति' ब्रह्मचब्राह्मणात् । तस्य च प्रणवस्य 'ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वमिति' सार्वान्मयश्रुते
स्तन्मात्राणां च अकारोकारमकराणां क्रमात्स्थूलसूक्ष्मकारणप्रपंचवाचकानां वाच्यवाचकयोरभेदात्पूर्वपूर्वस्य उत्तरोत्तरप्रविलापने गुरुत्तुल्यक्रियाक्रियमाणे स्थूलस्य जगतः सूक्ष्मे लवणोदकन्या
येन प्रविलयो भवति । तथा सूक्ष्मस्य कारणे कारणस्य तूरीयेर्धमात्रावाच्येऽमात्राख्ये 'शिवमद्वैतं चतुर्थमन्यते' इति श्रुतेर्गलिताखिलद्वैतमाने वाङ्मनसातीतप्रविलयो भवति अतः प्रण
वाख्यशब्दमयत्वेन तद्वाङ्मनसातीतं वस्तुमातीति युक्तमिति २ ननु यदि वेदशब्दमयत्वेन तद्वाङ्मनसातीतं पदं मातितज्ज्ञानाच्च । 'यथैषीकातूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयते त्वं ह्यस्य सर्वेषां मानः
प्रदूयते' इति श्रुतेः सर्वपापनाशश्च भवति तर्हि मौनहीनस्यापि क्रियायभ्यासेन तदुभयं भाविष्यतीत्याशं कते ऋच इति ३ अविचक्षणं वाङ्मनसनिग्रहात्समर्थम् ४ छंदां सिवेदाः वृजिनात्पा
पात् । ननु 'अथागमोयांयां देवतां निराहृतस्यास्तस्यास्ताद्वाव्यमनुभवति' इति वचनात् 'यं वाऽपि स्मरन् भावं' इति स्मृतेश्च नित्याभ्यासादंतकाले यदैवत्यं मंत्रं स्मरति तदैवताताद्वाव्य
मस्य भाविष्यतीति किं वाङ्मनसनिग्रहरूपेण मौनेनेत्याशंक्याह नीडमिति मौनाभावेऽंतकाले छंदास्येन स्फुंतीत्यर्थः ५

गुणानाहधर्मइति धर्मोऽर्थाश्रमनियतःसंध्योपासनादिः १ सत्यं हिंसावर्जयथार्थभाषणं २ दमः जिह्वोपस्थादिनिग्रहः ३ तपः कच्छुचां द्रायणादि ४ अमात्सर्यं मत्सरः परगुणासहिष्णुत्वंतदभावः ५ ह्रीर्लज्जा ६ तितिक्षासत्यापिक्रोधादिभित्तदनुत्पादः ७ अनसूयापरगुणेषु दोषाविष्करणमसूयातदभावः ८ यज्ञो ज्योतिष्टोमादिः ९ दानं बहिर्वेदिसंविभागः १० धृतिः अत्यन्तापद्यपि व्रतादेरत्यागः ११ श्रुतं अर्थग्रहणसहितं वेदाध्ययनं १२ ब्राह्मणस्य ब्रह्मप्राप्तिच्छोः २० यस्तिष्ठति सर्वगुणलब्धो ब्रह्मवित्सत्यकामादिगुणभारुभवति । 'यस्तमात्मानमनुविद्यविजानातिससर्वीश्वलोकानामोतिसर्वाश्चकामान्' इति श्रुतेः । एतेषां मध्ये त्रिभिर्द्वाभ्यामेकतो वा अर्थितः अर्थः वित्तं संजातमस्य स तथा स्वदेवं वित्तं २१ दमः जितेन्द्रियत्वं । त्यागः कर्मणामीश्वरेऽर्पणं । अप्रमादस्तत्त्वानुसंधानं । अमृतमुक्तिः । सत्यं मुखानिसत्यप्रधानान्येव एतानि फलानि भवन्तीत्यर्थः २२ अष्टादशदोषत्यागादष्टादशगुणत्वं दमस्याह दमइति कृते कर्मणि वैदिके प्रतिकूलं अश्रद्धा आलस्यादि च । अकृते उपवासप्रतापौ प्रतिकूलं लुधाजिह्वा लाल्यादि इदं द्वयमेकदोषः १ अनृताऽभ्यस्ये प्रसिद्धे ३ कामः रुच्यभिलाषः ४ अर्थो धनार्जनार्थेऽतिपत्नः ५ स्पृहा घनाद्यभिलाषः ६ २३ पैशून्यं परदोषसूचकत्वं ११ परिपातः अतिदुःखित्वं १४ अरतिः सत्क्रियाऽनभिलाषः १५ । २४ अपस्मारः कर्तव्यविस्मरणं १६ अतिवादः पराक्रोशः १७ संभावनामहत्त्वबुद्धिः १८ । २५

धर्मश्च सत्यं च दमस्तपश्च अमात्सर्यं हींसा तितिक्षाऽनसूया ॥ यज्ञश्च दानं च धृतिः श्रुतं च व्रतानि वै द्वादश ब्राह्मणस्य २० यस्त्वेतेभ्यः प्रभवेद्वा दशभ्यः सर्वमपीमां पृथिवीं स शिष्यात् ॥ त्रिभिर्द्वाभ्यामेकतो वाऽर्थितो यस्तस्य स्वमस्तीति स वेदितव्यः २१ दमस्यागोऽप्रमादश्च एतेष्वमृतमाहितम् ॥ तानिसत्यमुखान्याहुर्ब्राह्मणा ये मनोषिणः २२ दमो ह्यष्टादशगुणः प्रतिकूलं कृताकृते ॥ अनृतं चाभ्यसूया च कामार्थो च तथा स्पृहा २३ क्रोधः शोकस्तथा तृष्णा लोभः पैशून्यमेव च ॥ मत्सरश्च विहिंसा च परितापस्तथाऽरतिः २४ अपस्मारश्चातिवादस्तथा संभावनाऽऽत्मनि ॥ एतैर्विमुक्तो दोषैर्यः सदा तः सद्भिर्बुध्यते २५ मदोऽष्टादशदोषः स्यात्त्यागो भवति षड्विधः ॥ विपर्ययाः स्मृता एते मददोषा उदाहृताः २६ श्रेयास्तु षड्विधस्यागस्तृतीयो दुष्करो भवेत् ॥ तेन दुःखं तरत्येव भिन्नं तस्मिन् जितं कृते २७ श्रेयास्तु षड्विधस्यागः श्रियं प्राप्य न हृष्यति ॥ इष्टापूर्ते द्वितीयं स्यान्नित्यं वैराग्ययोगतः २८ कामत्यागश्च राजेन्द्रसत्तृतीय इति स्मृतः ॥ अप्यवाच्यं वदंत्येतं सत्तृतीयो गुणः स्मृतः २९ त्यक्तैर्द्रव्यैर्यद्भवति नोपयुक्तैश्च कामतः ॥ न च द्रव्यैस्तद्भवति नोपयुक्तैश्च कामतः ३०

मदइति येषां विपर्ययादमगुणत्वेन उक्तास्त एव कृताकृता प्रतिकूला दयोऽष्टादश । तथा वक्ष्यमाणस्य षड्विधस्यागस्य च विपर्ययाः षट् ते च लक्ष्मीप्राप्तौ हर्षः १ अप्रिये जाते व्यथा २ स्वीयेषु याच्ना ३ पात्रेष्वप्रदानं ४ सत्याधिकारे इष्टापूर्तयोरकणं ५ कामस्यात्यागः प्रमादश्च ६ एते चतुर्विंशतिर्मददोषाः २६ श्रेयान्प्रशस्ततरः तृतीयो वक्ष्यमाणः कामत्यागः तस्मिन् कामत्यागे कृते सति भिन्नं भेदः भावे निष्ठा द्वैतमिति यावत् स एव दुःखं । 'द्वितीया द्वैतमयं भवति । यत्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोति तदल्पं अथ दल्पं तद्दुःखम्' इत्यादि श्रुतिभ्यः । कामत्यागादेव सर्वदुःखनिवृत्तिरूपो मोक्षः सिद्धः तथा च श्रुतिः । 'यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा येऽस्य हृदि स्थिताः । अथ मर्त्याऽस्मृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुते' इति २७ त्यागमेवाह श्रेयानिति श्रियं लक्ष्मीं विद्यां च न हृष्यति न हृष्यति १ इष्ट्यागहोमादि आपूर्ततद्गारा मादि २ । २८ कामत्यागस्य परां काष्ठामाह अपीति अवाच्यं निवृत्तिकत्वात् तथा चोदाहृतं । 'यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते' इति २९ त्यक्तेरिति द्रव्यैः रुचादिभिस्त्यक्तेरेव यत्तानिष्कामत्वं भवति तत्कामपूर्वकं उपभुक्तेर्न भवति यथोक्तं । 'न जातुकामः कामानाप्नुपमोगेन शान्त्यति' इति । निष्कामत्वं बहुभिर्लब्धैरपि द्रव्यैर्न भवति नाप्नुपयुक्तेः काम्यद्वारा व्ययीकृतैरित्यर्थः ३०

न दुःखं कुर्यादिति शेषः तेन च दुःखेन न ग्लपेत् ग्लानिं प्राप्नुयात् गुणैः कीर्त्यादिभिः ३१ अप्रिये कीर्तिवित्तनाशादिप्रभवे समुत्पन्नेऽपि योऽप्यथानगच्छति स चतुर्थस्त्याग इत्यर्थः ४ पंचमं त्यागमयाच्चा रूपमाह इष्टानिति ५ । २९ षष्ठमाह अर्हतइति अर्हते योग्याय ६ षड्विधस्यागफलमाह अप्रमादीति सच अप्रमादश्च ३३ सत्यं यथार्थवचनं १ ध्यानं मूर्तेरीश्वरस्य आत्मनो वाऽनुसंधानं २ समाधानं संप्रज्ञातासंप्रज्ञातमेवेन द्विविधः समाधिः ३ चोद्यं तर्कः येन समाधिके सावकाम्यादौ दोषमुन्नयति ४ वैराग्यमुपरमः ५ अस्तेयं परस्वापहरणाभावः ६ ब्रह्मचर्यं स्त्रीसंगराहित्यं ७ असंग्रहो निष्परिग्रहता ८ । २४ उक्तमनुवदस्य प्रमादप्रतियोगिनं प्रमादं वक्तुं एवमिति ३५ पंचभ्य इन्द्रियेभ्यः षष्ठान्न मनसश्च स्वस्वविषये रागद्वेषोत्थाः षट् प्रमादाः । अतीति नष्टपुत्रशोकादिजः सप्तमः । अनागते पुत्रकामस्य तदभावे यः क्लेशः सोऽष्टमः प्रमादः । एतेभ्यः प्रमादेभ्यो मुक्त्युपेतो मुक्तिप्राप्तः सुखी भवेत् ३६ दमत्यागा प्रमादानुक्तातेषां सत्यमुखत्वं प्रागुक्तं विवृणोति सत्यात्मेति सत्ये आत्मा चित्तं यस्य स तथा तान् दमत्यागा प्रमादान् ३७ दोषनिवृत्त्यैव तपः सिद्धिर्घात्राकृतेत्याह निवृत्ते नैवेति ३८ प्रश्रव्याख्यानमुपसंहरति दोषैरिति ३९ । ४० एवं विद्यासाधनान्याधिगम्य अध्ययनगृहीता द्वेदादभिगतवेद्यानामनेकत्वं मन्यानः किं तद्वैद्यं श्रेष्ठमिति पृच्छति आख्यानं इति हासपुराणादि पंचमं येषु तैर्वेदैः 'सर्वं खल्विदं ब्रह्म ब्रह्मैवेदं विश्वं पुरुष एवेदं सर्वम्' इत्यादिभिर्भूयि न च कर्मस्वसिद्धेषु दुःखं तेन च न ग्लपेत् ॥ सर्वैरेव गुणैर्युक्तो द्रव्यवानपि यो भवेत् ३१ अप्रिये च समुत्पन्ने व्यथां जातु न गच्छति ॥ इष्टान् पुत्रांश्च दारांश्च न याचे तददाचन ३२ अर्हते याचमानाय प्रदेयं तच्छुभं भवेत् ॥ अप्रमादी भवेदेतैः स चाप्यष्टगुणो भवेत् ३३ सत्यं ध्यानं समाधानं चोद्यं वैराग्यमेव च ॥ अस्तेयं ब्रह्मचर्यं च तथाऽसंग्रहमेव च ३४ एवं दोषामदस्योक्तास्तान् दोषान्परिवर्जयेत् ॥ तथा त्यागोऽप्रमादश्च स चाप्यष्टगुणो मतः ३५ अष्टौ दोषाः प्रमादस्य तान् दोषान्परिवर्जयेत् ॥ इन्द्रियेभ्यश्च पंचभ्यो मनसश्चैव भारत ॥ अतीतानागतेभ्यश्च मुक्त्युपेतः सुखी भवेत् ३६ सत्यात्मा भवराजेन्द्रस्य लोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ तांस्तु सत्यमुखानाहुः सत्ये ह्यमृतमाहितम् ३७ निवृत्ते नैव दोषेण तपो व्रतमिहाचरेत् ॥ एतद्वाटकृतं दृष्टं सत्यमेव सतां व्रतम् ३८ दोषैरेतैर्वियुक्तस्तु गुणैरेतैः समन्वितः ॥ एतत्समृद्धमत्यर्थं तपो भवति केवलम् ३९ यन्मां पृच्छसि राजेन्द्र संक्षेपात्प्रब्रवीमि ते ॥ एतत्पापहरं पुण्यं जन्ममृत्युजरापहम् ४० ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ आख्यानं पंचमैर्वेदैर्भूयिष्ठं कथ्यते जनः ॥ तथा चान्ये चतुर्वेदास्त्रिवेदाश्च तथापरे ४१ द्विवेदाश्चैकवेदाश्चाप्यनृचश्च तथापरे ॥ तेषां तु कतरः सस्याद्यमहं वेदवैद्विजम् ४२

छान्मादिप्रपञ्चादधिकतमं भूमाख्यं परं ब्रह्म तदेव जनः स्थावरजंगमरूपं जगदितिकथ्यते । अन्ये शास्त्रिनः पुनश्चतुर्वेदाः चत्वारिवेदयतिते तथा चत्वारः पुरुषा इति ब्राह्मः शरीरपुरुषश्चंद्रः पुरुषो वेदपुरुषो महापुरुष इति । छंदोगायादियानि यताक्षरपादं तच्च यजुःसाग्नोरप्युपलक्षणं । वेदः कर्मचोदनात्मकं ब्राह्मणं । तथा त्रिवेदाः त्रीन्क्षरमक्षरमुतमंचेति पुरुषवेदयतिते त्रिवेदाः । क्षरं प्रधानं अमृताऽक्षरं हक्षरात्मानावीशते देव एकः इति । अमृतो जीवः कूटस्थः सोऽक्षरं सुलोप आर्षः ईशते ईष्टे । 'क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः' इति ४१ तथा द्विवेदाः द्वे ब्रह्मणीवेदितव्ये शब्द ब्रह्म परं च यदिति वाच्यवाचकयोरेवेन शब्दब्रह्म शब्देनात्र कृत्स्नो नामरूपात्मकः प्रपञ्च उच्यते । परं च तदतीतमिति द्वयमपि वेद्यत्वेन वदंति । एकवेदाः 'एकधैवानुब्रह्मण्यं नेह नानाऽस्ति किंचन' इत्यादय एकमेव वेदं वेदयंति । अनृचश्च ऋच्यते स्तूयते इति कर्कशः श्वरः स पृथक्त्वेन नास्ति येषां तेऽनृचः ब्रह्मा द्वैतवादिनः । एकवेदानां व्युत्थानकाले द्वैतमस्ति समाधौ तु बाधितं तद्भवति । अनृचा तु अवस्थाद्वयेऽपि द्वैताभावस्तुल्य इति भेदः । एतेषां षण्णां मध्ये सकतरः कतमः यमहं वेदजानीयां द्विजं ब्राह्मणं ब्रह्मविदमित्यर्थः । अत्र भूविष्टं जनइति प्रथमः स विशेषाद्वैतपक्षः । द्वितीयो निरीश्वरपक्षः साख्यानं भीमासकानां च । त्रिवेदास्तु पातं जलाजिज्ञा जगतां मेदं वदंतः । द्विवेदास्तु वौडलोमाः कार्यात्मना मेदं कारणात्मना-

अमेदं च सत्यमेव वदतः । यथा कटकमुकुटाद्यात्मना मेदोऽपि सत्य एवेति । एकवेदानामपि किंचिद्वाधयोऽयं सत्त्वात्वाभ्यामनिर्वचनीयं तत्र सत्येव व्यावहारिकं प्रा-
तिभासिकात् सद्यो बाध्यात् रज्जुर्गादेर्विलक्षणं यावन्मोक्षमवाधयं । अनृचां तु दृष्टिः सृष्टिवादिनां यथारज्ज्वामुरगः स्रक् च कल्पिता एव मात्मनि जाग्रत्स्वप्नोसमसत्ता कौहति मेदः । तत्राध्यारो-
पापवादाभ्यां निष्पन्नं प्रपञ्चयते इति न्यायेन आद्यं पक्षं चतुष्टयं व्यवहारस्य पारमार्थिकत्वं परमध्यारोपदृष्टोपन्यस्तं । अंत्यः पक्षोऽपवाददृष्ट्या व्यवहारापलापेन । एकवेदपक्षस्तु व्याभि-
ष्टदृष्ट्या निर्वचनीया लयया । एवमेव दृष्टिः त्रयमाश्रित्य शास्त्रमपि प्रवृत्तं आत्मकृतेऽपरिणामादिति । अध्यारोपकाले परिणामदृष्टिः सूचिता ब्रह्मवक्त्रकंकुडलन्यायेन जगदाकारेण परिणतं तथा
च श्रुतिः । 'तदात्मानं स्वयमकुरुत सत्यं चानृतं च सत्यमभवत्' । सत्यं व्यावहारिकं जाग्रदज्ज्वादि । अनृतं प्रातिभासिकं स्वप्नरज्जुर्गादि । एतदुभयात्मकं सत्यं कालत्रयाबाध्यं ब्रह्मैव प्राप्तिमिति श्रुत्य-
र्थः । तथा आत्मनि चैवं विचित्राश्च हीति स्वप्नकाले आत्मनि जाग्रत्काले मायैव जालमरीचिकोदकादयो हि प्रसिद्धतराः सृष्टयो भवंति विचित्राश्च ताः न च ताः न संतीति वक्तुं शक्यं अनुभूयमानत्वात् ।
नापि संतीति ज्ञानेन सद्यो बाधात् । एवं ब्रह्मण्यपि विचित्राऽनिर्वचनीया सृष्टिरस्तीति सूत्रार्थः । तथा चास्य जगतोऽनिर्वचनीयत्वं श्रुतिराह । 'को अद्वावेदक इह प्रवाचिस्तुत आजाता कुत इयं विसृष्टिः' इति
तं कोऽपि न वेदनकोपि प्रावोचदिति श्रुत्यर्थः । सेयं व्याभिष्टदृष्टिः । अपवाददृष्टिस्तु आह च तन्मात्रमिति सूचिता । 'स यथा सैधवखिल्य उदके प्रास्त उदकमेवानुविलीयेत ॥ स यथा सैधवघनोऽनंतरो
ऽवाह्यः कृत्स्नोर स घन एव वा अरेऽयमात्मा कृत्स्नः प्रज्ञानघनः' इति श्रुत्या च दर्शिता । यथा जले प्रास्तः सैधवखिल्यः स्वोपादानं उदकं लीनमनुस्वयमपिलीयते अन्यथा करकालये इव जले परिमाणा

सनत्सुजात उवाच ॥ एकस्य वेदस्याज्ञानाद्देदास्ते बहवः कृताः ॥ सत्यस्यैकस्य राजेंद्रस्यैकश्चिदवस्थितः ४३ एवं वेदमविज्ञाय प्राज्ञोऽहमिति मन्यते ॥ दान-
मध्ययनं यज्ञोलोभादेतत्प्रवर्तते ४४ सत्यात्प्रच्यवमानानां संकल्पश्च तथा भवेत् ॥ ततो यज्ञः प्रतायेत सत्यस्यैवावधारणात् ४५

धिक्यं स्यात् । अतः सः अंतरं कारणं बाह्यं पीभावः तदुभयवर्जितः केवलरसतन्मात्रात्मना जलेऽभिष्यक्तो दृश्यते । एवमयं प्रपञ्चः कार्यकारणोभयस्वरूपहीनः समाधौ केवलप्रज्ञानघनोऽभिव्य-
ज्यते इति श्रुत्यर्थः । अनेन दृष्टिः त्रयेण जनबोधार्थं शास्त्रं प्रवृत्तं यथोक्तं संक्षेपशारीके । 'आरोपदृष्टिः पवादकदृष्टिरेवं व्याभिष्टदृष्टि रिति दृष्टि विभागमेनं । संगृह्यसूत्रकृतं दृष्टं पुरुषं मुमुक्षुस्यैव प्रबोधाय
तुमुत्सहते क्रमेण' इत्यादिना । 'श्रुतिवचं सिमुनिस्मरणानि च द्वयविशारदगीरपि सर्वशः ॥ त्रयमपेक्ष्य दृष्टं त्रयं विना न हि पदामुपयांति कवाचन' इत्यनेन ४२ एवमनेकेषु पक्षेषु पस्थापिते पुसिद्धां
तमाह एकस्येति ब्रह्मैव एकं वेद्यं तच्च सत्यं कालत्रयेऽप्यबाध्यं तस्य अज्ञानात् बहुनिवेद्यानि उपास्यानि अन्नं भूतानि कृतानि कल्पितानि वेदे सत्यमिति पत्त्यर्थं तेषामब्रह्मत्वं वेद एवाह । 'तदेव ब्रह्मत्वं
विद्धि नेदं यदिदमुपासते' इति । तस्मिंश्च सत्ये ब्रह्मणिकश्चिदेव अवस्थितः ब्रह्मलामोऽतिदुर्घट इत्यर्थः । श्रुतिरप्यज्ञानकार्यत्वं जगताह । 'तुच्छेनाऽऽभिहितं यदा सीत् तमसस्तन्महिनाऽजायते
कम्' इति तुच्छेन रज्जुर्गादिव दध्यस्तेन मिथ्याभूतेन तमसा आमुसर्वव्यापकं ब्रह्म अपि हितं आच्छादितं यत् आसीत् तत् एकमेव सत् तमसः अज्ञानस्य । तपस इति पाठे आलोचनस्य संकल्पमात्रस्य महि-
नामाहात्म्येन अजायत प्रपञ्चाकारेण आविर्बभूव । यथारज्जुर्गाद्वृता सर्पाकारेणाविर्भवति तद्वदिति श्रुत्यर्थः ४३ एवमिति सत्यं प्रत्यगद्वयानंदं वेद्यं अज्ञात्वा बाह्यसुखलोभात् एतद्वानादिकं कर्तुं प्रवर्त-
त इत्यर्थः ४४ सत्यादिति तथा भवेत् परमानंदात् प्रपुतस्य शुद्रानंदविषयो भिलाषो भवेत् ततश्चासौ यज्ञोऽज्योतिष्टोमादिः प्रतायेत संतन्यते सत्यस्य वेदवचनस्य 'ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेत' इत्या-
देः अवधारणात् प्रामाण्यनिश्चयात् । संकल्पो वित्तयो भवेदिति पाठे सत्यज्ञस्यैव सत्यसंकल्पत्वं अन्यस्य तु संकल्पो वैध्य इत्यर्थः । समुपाठे यज्ञोऽपि सत्यस्यानवधारणादापरोक्ष्येण आनिश्चयादेव प्र-
वर्तते । ज्ञाते तु सत्ये 'एतद्ब्रह्मा बुद्धिमांस्यात्कृतकस्यैव भारत' इति कृत्य कृतं ब्रह्मैव स्मर्यते ४५

मनसेति यज्ञ इत्यनुकृत्यते अन्यस्यैकस्य यज्ञो मनसा देवताध्यानादिकूपो भवति । वाचा ब्रह्मयज्ञजपादिकूपो यज्ञो भवति । कर्मणा प्रसिद्धो ज्योतिष्टोमादिः एतेषां पूर्वः पूर्वो ज्यायान् संकल्पासिद्धः
सत्यसंकल्पः संकल्पानां कल्पनयिपदार्थानां ब्रह्मलोकादीनामधिष्ठाता भवति ब्रह्मवित् तथा च श्रुतिः । 'आप्नोति स्वाराज्यं ॥ आप्नोति मनसस्पतिं ॥ वाक्पतिश्च क्षुष्पतिः ॥ श्रोत्रपतिर्विज्ञानप-
तिः' इति स्वराजोभावः स्वाराज्यं ब्रह्मैव ४६ तस्य संकल्पस्य अनैभृत्येन अदाढ्येन आत्मा ज्ञानाद्वैध्यसंकल्पत्वे सतीत्यर्थः । दीक्षितव्रतं मुष्टीकरणवाग्यमनादिकं कुर्यात् । एतन्नाम दीक्षित इति
तदीक्षव्रतादेशे इत्यनेन धातुनानिष्ठाप्रत्ययातेन निष्पन्नं । कर्मजः संस्कारजागंतुको विनाशी चेत्त्यर्थः । सतां तु सत्यमेव परं ब्रह्मैव श्रेष्ठं अतः कत्वेना विनाशित्वात् ४७ एतदेव स्पष्टयति ज्ञानमिति
प्रत्यक्षं शोकमोहनिवृत्तिरूपं ज्ञानफलं प्रत्यक्षाभित्यर्थः । तपः कायिकं वाचिकं मानसिकं च तत्परोक्षं अमुष्मिकफलप्रदमित्यर्थः विद्यादित्येन परोक्षज्ञानस्य व्यावृत्तिरिह उच्यते ४८ उक्तमेवोपसं-
हरति तस्मादिति जल्पितेनैव केवलाध्ययनेनैव सत्यात्प्रत्यगद्वयानंदात् तथा च श्रुतिः । 'यो वा एतदक्षरं गार्गि विदित्वाऽस्माच्छोकात् प्रैति स ब्राह्मणः' इत्यपरोक्षज्ञानिनो ब्राह्मणत्वमुक्त्वाऽर्था-
दितरस्या ब्राह्मणत्वं दर्शयति ४९ नन्वेवमध्ययनयागादेर्वैद्यस्य दित्यां क्येष्टापत्तिमाह छंदासीति एष उपनिषत्प्रसिद्धः अथर्वमहामुनिर्महर्षिसंघो यानि पुराजगौतान्येव च छंदांसि उप-
निषद्गुणाणि नाम निश्चितं । 'छादयंति हवा एनं छंदांसि पापात् कर्मणः' इति श्रुत्या छंदः शब्दनिर्वचनात् । 'छवाह्येते अद्वयाय जगत्पाः' इति अथर्वणोपनिषद्विज्ञानां पापाद्रक्षितुमसामर्थ्यदर्शनात्

मनसाऽन्यस्य भवति वाचाऽन्यस्याथ कर्मणा ॥ संकल्पसिद्धः पुरुषः संकल्पानधितिष्ठति ४६ अनैभृत्येन चैतस्य दीक्षितव्रतमाचरेत् ॥ नामैतद्वातुनिर्वृतं स-
त्यमेव सतां परम् ४७ ज्ञानं वैनाम प्रत्यक्षं परोक्षं जायते तपः ॥ विद्याद्ब्रह्म पठंतं तु द्विजं वै बहुपाठिनम् ४८ तस्मात्क्षत्रियमामंस्था जल्पितेनैव वैद्विजम् ॥ य एव
सत्यान्नापैति स ज्ञेयो ब्राह्मणस्त्वया ४९ छंदांसि नाम क्षत्रियतान्यथर्वापुराजगौपहर्षिसंघ एषः ॥ छंदो विदस्ते य उत नाधीत वेदान वेदवेद्यस्य विदुर्हितत्त्वम् ५०
छंदांसि नाम द्विपदां वरिष्ठस्वच्छंदयोगेन भवंति तत्र ॥ छंदो विदस्ते न च तानधीत्य गतान वेदस्य न वेद्यमार्थाः ५१ न वेदानां वेदिता कश्चिदास्तिकाश्चित्त्वेतान् बुद्धय-
तेवापिराजन् ॥ यो वेद वेदान्न स वेदवेद्यं सत्यो स्थितो यस्तु स वेदवेद्यम् ५२

ब्रह्मविद्यार्थानां छंदसां मुख्यं छंदस्त्वं कर्मार्थानां तु गौणमिति भावः । किंच उत अपियेऽपि अधीतवेदाः सोपनिषत्कं वेदं पाठतोऽर्थतश्च अधीतव्रतस्तेऽपि न छंदो विदः यतः वेदवेद्यस्य औप-
निषदस्य पुरुषस्य तत्त्वं याथात्म्यं न विदुः न जानंति । 'अधेन्वाचरति मायायै पञ्चांशुश्रुवां अफलामपुष्पाम' इति । पुष्पं हि फलं वाचः सत्यमिति श्रुतिश्चैतद्वाह सत्यं परं ब्रह्म ५० छंदांसि नामोति
द्विपदां मनुष्याणामध्ये वरिष्ठं तत्र सत्ये ब्रह्मणि विषये छंदांसि वेदाः स्वच्छंदयोगेन स्वातंत्र्यसंबन्धेनैव भवंति । कर्मकांडार्थे ज्ञानवत् ब्रह्मकांडार्थे ज्ञानं न मध्येऽनुष्ठानांतरमपेक्षते तथा हि । 'तदे-
तत्पश्य वृषिर्वा मदेवः प्रतिपेदेऽहं मनु रमं सूर्यश्च' इति श्रुत्या दर्शनसावांस्म्ययोर्मध्येति प्रत्यायतीत्यादौ तिष्ठति गायत्र्योर्मध्ये इव कार्यतरं वार्थते तेन च ज्ञातेन सत्येन चकार एवकारार्थं तेनैवेत्यर्थः ।
छंदो विदो भवंति न कर्ममात्रज्ञानेन । तान् छंदो ज्ञान् अधीत्य प्राप्य आर्याः वेदस्य वेद्यं वेदनीयं ब्रह्म न गता इति न अपि तु गताः प्राप्ता एवेत्यर्थः । एतेन तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेदित्यस्याः श्रुतेरर्थो
दर्शितः ५१ तथापि ब्रह्मणो दुर्ज्ञेयत्वमाह नेति वेदानां रहस्यवेदिता ज्ञाता कश्चिद्वास्ति । कश्चित्पुतान्वेदानुरहस्यप्रतिपादकान् चित्तशुद्धयति शयादुद्धयते । यो व्युत्थितस्तत्त्वमसि वाक्यार्था-
नुसंधाता वा वेदान्वेद स सविकल्पकः निर्विकल्पकं वेद्यं सर्ववृत्तिलये प्रकाशमानं ब्रह्म न वेद किंतु सत्ये सर्ववृत्तिबाधावधिभूते प्रत्यक् चैतन्ये स्थित एव निर्विकल्पकं सुखं वेद ५२

इममेवार्थमंगतरेणाह नेति वेदानांवेद्यानामहंकारादीनामचेतनानांमध्येकश्चिद्वेदितानास्ति अतोहेतोः वेद्येनचेतसावेदंवेदबोध्यमात्मानंनविदुः । नापिवेद्यंअनात्मानमपिनविदुः आत्माऽ
नात्माचनजडस्यविषयावित्यर्थः । ननुजडयाधीवृत्त्या आत्माज्ञायतएव'दृश्यतेत्वय्याबुद्ध्या'इतिश्रुतेरित्याशङ्क्याह वेदंआत्मानंयोवेदसएवेद्यमानात्मानंसर्ववेद आत्ममभवत्वात्सर्वस्य ।
यस्तुबहिर्मुखः वेद्यंअनात्मानंवेदससत्यंब्रह्मनवेद तथाचश्रुतीभवतः । 'आत्मनोवाअरेदर्शनेनश्रवणेनमत्याविज्ञानेनेदं सर्वंविदितं । परांश्चिखानिव्यतृणत्स्वयंभूस्तस्मात्पराहपश्यतिनातरा
त्मन'इति । व्यतृणत्विहितवान् ५३ किंयश्चिदात्मासर्वेषांप्रत्यक्त्वेनप्रसिद्धः वेदानवेदयंतितेवेदाःतानुप्रमाणानिवेद सएवेद्यंप्रमेयमपिवेद ननुतानिवेद्यंविदुः जडत्वात् । तंच'प्राणस्य
प्राणमुतचक्षुषश्चक्षुःश्रोत्रस्यश्रोत्रंमनसोयेमनोविदुः' इतिप्राणादीनांप्रवर्तकत्वेनप्रसिद्धं वेदाःप्रमाणानिवेदविदुःप्रमातारश्चनविदुः । 'यतोवाचोनिर्वर्ततेअप्राप्यमनसासह' इतितस्यवाङ्म
नसातीतत्वश्रुतेः । यद्यप्येवंतथापिवेदंवेदितारमात्मानं वेदेनैवमप्राणेनअहंब्रह्मास्मीत्यादिनाविदंतिजानंति । केतेयेब्राह्मणाः वेदविदोवेदपाठतोऽर्थतोऽनुष्ठानतश्चविदंतिवेदविदः ।
अध्ययनयज्ञादिनासंस्कृतचित्ताएववाक्यादात्मानंलक्षणयाजानंति नत्वन्येइत्यर्थः ५४ इदमेवदृष्टान्तेनप्रतिपादयति घामांशोति घामतेजः तन्मयाःअंशायस्यसतेजोमयोऽर्थाच्चद्रः तस्यभागः
कलाप्रतिपद्रतातस्यसंवेदनेज्ञापने यथाचययैव हिप्रसिद्धं महीरुहस्यशाखाउपादीयते । तथाहितयैव वेदाः परमात्मनःसंवेदनेऽर्थपरमपुरुषार्थरूपेसत्येसर्वथाऽप्यबाध्ये वेदाः उपादीयंतइ
नवेदानांवेदिताकश्चिदस्तिवेद्येनवेदनविदुर्नवेद्यम् ॥ योवेदवेदमचवेदवेद्यंयोवेदवेद्यंनसवेदसत्यम् ५३ योवेदवेदान्सचवेदवेद्यंनतंविदुर्वेदविदो नवेदाः ॥ त
थापिवेदेनविदंतिवेदंयंब्राह्मणवेदविदोभवन्ति ५४ घामांशभागस्यतथाहिवेदायथाचशाखाहिमहीरुहस्य ॥ संवेदनेचैवयथाऽऽमनंतितस्मिन्हितस्येपरमात्मनो
ऽर्थे ५५ अभिजानामिब्राह्मणंव्याख्यातारंविचक्षणम् ॥ यश्छिन्नविचिकित्सःसव्याचष्टेसर्वसंशयान् ५६ नास्यपर्येषणंगच्छेत्प्राचीनंनोतदक्षिणम् ॥ नात्रा
चीनंकुतस्तिर्यङ्नादिशंतुकथंचन ५७ तस्यपर्येषणंगच्छेत्प्रत्यर्थिषुकथंचन ॥ अविचिन्वन्निमंवेदेतपःपश्यतितंप्रभुम् ५८ तूष्णींभूतउपासीतनचेष्टेन्न
साऽपिच ॥ उपावर्तस्वतद्ब्रह्मअंतरात्मनिविश्रुतम् ५९ मौनान्नसमुनिर्भवतिनारण्यवसनान्मुनिः ॥ स्वलक्षणंतुयोवेदसमुनिःश्रेष्ठउच्यते ६०

तिआमनंति । तंतौपनिषदंपुरुषंपृच्छामीत्यापनिषदत्वविशेषणात् वाचामगोचरत्वश्रुतेश्च सोऽयंदेवदत्तइत्यादिवाक्यवत् तत्त्वमस्यादिवाक्यमपिलक्षणयास्वार्थप्रमापयत्येवेत्यर्थः ५५
एवंगुरुपसदनपूर्वकंवाक्यार्थप्रतिपत्त्युपायमुक्त्वा गुरुलक्षणान्याह अभीति ब्राह्मणंब्रह्मविदं लक्षणतोऽभिजानामि लक्षणमेवाह व्याख्यातारं उपक्रमोपसंहारैकरूप्यादिषट्त्रिधातत्पर्यालिगा
नुसारेणवाक्यार्थवर्णनकुशलं । विचक्षणंश्रुतार्थस्पृष्टाभिरनुचितनेसमर्थ निदिध्यासनपरिपाकेनापरोक्षसाक्षात्कारबलात्तयश्छिन्नविचिकित्सोनिःसंशयःसन् परस्यापिसर्वसंशयान्
व्याचष्टेवृणोति । अत्रस्वरूपव्याक्रियैवपराक्रियेतिन्यायेनसंशयान्दूरीकरोतीत्यर्थः ५६ परीष्यतेऽस्मिन्नितिपर्येषणं अन्वेषणस्थानं प्राचीनंप्राग्दिक्स्वंनापिदक्षिणादिदिक्स्वं
नापिअदिशंदिग्विहीनं अंतर्हृदयइत्यर्थः ५७ एतदेवाह तस्येति प्रत्यर्थिषुआत्मात्वेनप्रथमानेध्वनात्समुपचसुकोशेषुपर्येषणमन्वेषणंगच्छेत्कुर्यादित्यर्थः । कथंचनेत्यव्यक्तमालंबनंकेश
साध्यमितिसूचयति । 'अव्यक्ताहिमतिर्दुर्लभदेहवाद्भिरवाप्यते'इतिस्मृतेः । वेदेइमंआत्मानंअविचिन्वन् वेदांतप्यायानप्यार्चितयन्नित्यर्थः । तपःतपस्वी आलोचनवान् ध्यायी तंप्रभुंउच्यते ।
'तंपश्यतिनिष्कलंध्यायमानः'इतिश्रुतेः ५८ तूष्णींभूतइत्यनेनवागादिवाह्येद्रियव्यापारोपरमउक्तः । मनसाऽपिनचेष्टेत् नचेष्टेतेत्यनेन मानसव्यापारोपरमउक्तः । अंतरात्मनिहादांकाशे
विश्रुतं वेदेप्रख्यातंतद्वाचामगोचरंब्रह्म उपावर्तस्वउपागच्छ ५९ मौनात्ध्यानमात्रासमुनिर्भवति नापिअरण्यवासात्संन्यासमात्रात् । किंतिहि यः स्वलक्षणंस्वस्यप्रत्यगात्मनोलक्षणं
जगज्जन्मादिहेतुत्वंसच्चिदानंदात्मकंचयोवेदजानातिसश्रेष्ठः । संन्यासिभ्योयोगिभ्यश्चज्ञानीश्रेष्ठइत्यर्थः ६०

सर्वार्थानांव्याकरणात्प्रकटीकरणात् सर्वज्ञत्वादयंज्ञानीवेद्याकरणइत्युच्यते । तच्चव्याकरणंकेचियोगजधर्मप्रत्यासत्त्यावदंति तन्निराचष्टेमूलतइति आत्मज्ञानादिसर्वविज्ञानंभूयते न
प्रधानज्ञानात् अन्यतोवा । मूलतइतिल्यल्लोपेपंचमी । मूलंकारणंब्रह्मप्राप्त्येत्यर्थः । तत्रव्याकर्तापरमात्मैव । तन्नामरूपाभ्यामिवव्याक्रियत । नामरूपेव्याकरवाणिइतिश्रुतिभ्यामि
त्याह व्याकरोतीतिश्रौतव्युत्पत्तिप्रदर्शनमेतत् ६१ सार्वज्ञ्यमपिब्रह्मविदामनोपचारिकमित्याह प्रत्यक्षेति सत्येतिष्ठन् ननुवृत्त्यंतरेदेहाव्याकारे । ब्राह्मणः ब्रह्मवित्तद्विद्वान्ब्रह्मवि
द्वानितिब्राह्मणपदव्युत्पत्तिप्रदर्शनम् ६२ अध्यायार्थमुपसंहरति धर्माविध्विति धर्मश्चसत्यंचदमस्तपश्चेत्यादिपुद्गादशसुस्थितः । तथा सत्यादिरूपेअष्टविधेअप्रमादेचस्थितः । एवंसा
धनवान् देवेषुपूर्वोक्तेषु आरोपहृष्टिव्यामिश्रदृष्टपवाददृष्टिरूपेषु आनुपूर्व्येणसोपानारोहणन्यायेन परमेपदेस्थितोऽहमेतस्त्वानुभवसिद्धं बुद्ध्यास्वतःस्नेहवत्या तेतुभ्यंब्रवीमि । सोपानक
मस्तुनृसिंहतापनीयेभूयते । 'ओतानुज्ञानुज्ञाऽविकल्पैरिति' । अस्यार्थः'ओतत्वंकारणव्याप्तिःकायेयद्वन्द्वोदोषे ॥ सर्वब्रह्मैतितन्निष्ठाजानतेपरिणामतः ॥ १ ॥ कार्यस्यासमसत्त्वंयत्का
रणेसमुदीरितं ॥ तदनुज्ञातृशब्दार्थोमरीवारिविवर्तनम् ॥ २ ॥ एतन्निष्ठास्ततोभूत्वाजगन्मिथ्येतिजानते ॥ अनुज्ञायांजगत्तुच्छंशशृंगणादिवन्मतम् ॥ ३ ॥ एवंसोपानरीत्यैवमूमित्रितयलं
घनात् ॥ अविकल्पंपरंयत्तदहंब्रह्मास्मिनिर्भयम्'इति ॥ ४ ॥ ६३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवंआत्म

सर्वार्थानांव्याकरणाद्व्याकरणउच्ये ॥ तन्मूलतोव्याकरणंव्याकरोतीतिततथा ६१ प्रत्यक्षदर्शीलोकानांसर्वदर्शीभवेन्नरः ॥ सत्येवैब्राह्मणस्तिष्ठंस्तद्विद्वान्सर्व
विद्वेत् ६२ धर्मादिषुस्थितोऽप्येवंक्षत्रियब्रह्मपश्यति ॥ वेदानांचानुपूर्व्येणएतद्बुद्ध्याब्रवीमिते ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्व
णिसनत्सुजातवाक्येत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ सनत्सुजातयामिमांपरांत्वंब्राह्मीवाचं वदसेविश्वरूपाम् ॥ परांहिकामेनसुदुर्ल
भांकथांप्रब्रुहिमेवाक्यमिदंकुमार १ ॥ सनत्सुजातउवाच ॥ नैतद्ब्रह्मत्वरमाणेनलभ्यंयन्मांपृच्छन्नतिहृष्यस्यतीव ॥ बुद्धौविलीनेमनसिप्रचित्याविद्याहिमा
ब्रह्मचर्येणलभ्या २ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ अत्यंतविद्यामिति यत्सनातनीं ब्रवीषित्वं ब्रह्मचर्येणसिद्धाम् ॥ अनारभ्यांवसतीहकार्यकालेकथंब्राह्मण्यममृतत्वंलभेत ३

ज्ञानमार्गश्रुत्वा तस्यांतरंगसाधनयोगंश्रोतुंपृच्छति सनत्सुजातेति । परांउक्तादपिअत्युत्कृष्टां ब्राह्मीब्रह्मप्राप्तिकांवाचंउपनिषदं वदसेजानीये । भासनोपसंभाषाज्ञानेतिउक्तम् । विश्वंरूप्यतेप्र
काशतेऽस्यां । यांज्ञातवतोऽन्यत्ज्ञातव्यंनावशिष्यतइत्यर्थः । कामेनकाम्यमानेनविषयेण परांदूरीभृतां विषयवार्ताहीनामित्यर्थः । अतएवसुदुर्लभांकथांकथनीयांप्रब्रुहि । हेकुमारइदंमे
ममवाक्यंत्वांप्रतिप्रार्थनारूपंवचनं अवधेहीतिशेषः । ब्रह्मविद्यायाःदुर्लभत्वंदर्शयन्सनत्सुजातउवाच नैतदिति हृष्यासिअहंब्रह्मविद्याधिकार्यस्मीतिहृष्यसि । पाठांतरेअभिप्रेतेण
निर्वधेन । विद्यालक्षणमाह बुद्धाविति सर्वपांभिरियाणानिरोधेनमनोमात्रमनुपरतंसंकल्पाद्यात्मकंतिष्ठति तस्मिन्नपि अहंब्रह्मास्मीतिनिश्चयस्वमावायांबुद्धौ विलीनेसति । प्रवि
त्याप्रगतंचित्त्यंस्यासा निरुद्धसर्ववृत्तिकाकाचिदवस्थाविद्येत्युच्यते । साचब्रह्मचर्येणगुरुकुलवासेनलभ्या २ अत्यंतं अंतस्त्रिविधपरिच्छेदः तमातिक्रांतंअत्यंतंब्रह्म तद्विषयांविद्यां । सना
तनीनित्यसिद्धा । प्रत्यगात्मनो नित्यापरोक्षत्वात् । यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्मेतिश्रुतेः । सिद्धाअभिव्यज्यमाना । तत्रहेतुः अनारभ्याकर्मवदारंभायोग्या । याचकार्यकालेइहआत्मन्ये
ववसति नित्यसिद्धत्वात् । एवंसतिब्राह्मण्यं ब्राह्मणस्ययोग्यंअमृतत्वंकथंलभेत । नहिलब्धलाभार्थत्वनोऽपेक्ष्यतइतिब्रह्मचर्याद्यनुष्ठानाक्षेपः ३

अत्रोत्तरमाह अव्यक्तेति बुद्ध्याख्योपाधिसंबंधजनितकालुष्यादिविविक्तयानव्यक्तमव्यक्तं ब्रह्मतत्त्वविद्या अयंभावः । यद्यपिब्रह्मनित्यापरोक्षआत्मस्थात् तथापि अज्ञानायाद्यतीतस्यत
स्यविविक्तस्यपरोक्षत्वात्तदापरोक्षयायत्यन्युक्तइति ४ अंजसाआर्जवेन ५ आचार्येति योनिःस्थानं । 'योनिष्टद्वन्द्वनिषेदकारि । स्वयोनीनिषदत्तसंरूपा' इत्यादीर्दर्शनात् । गर्भेभू
त्वात्तस्यनिष्कपटसेवयाअंतरंगत्वंप्राप्येत्यर्थः । शास्त्रकाराःशास्त्रकर्तृत्वंब्रह्मण्येवश्रुतं महतोभूतस्यनिःस्वसितमेतद्वेदइत्यादिना । गुरोरनुग्रहादिहेतुब्रह्ममावंप्राप्नुवतीत्यर्थः । परमंअपु
नरावृत्तियोगंब्रह्मणसहप्रेक्ष्यंयाति ६ अस्मिन्निति येजितकामाःब्राह्मीस्थितिप्राप्नुयेचद्वंद्वसहाः तेदेहादात्मानंनिर्हरंतिप्रयकुर्वन्ति सत्त्वसंस्थाःसत्त्वगुणभाजः श्रुतिश्च । 'तंस्वाच्छरीरात्प्रवृहे
न्मुंजादिवदपीकापेयं'इति प्रवृहेत्पृथक्युक्तं ७ आचार्यःशास्ताउपदेष्टायास्यासाजातिर्जन्म । यथाब्राह्मणस्यसावित्रीप्राप्त्यासावित्रिद्वितीयंजन्म एवआचार्यात् परब्रह्मविद्याप्राप्त्याऽपितस्य
जन्मांतरंभवति तच्चमोक्षहेतुत्वात्पुण्यत्वादिगुणसंयुक्तम् ८ आचार्यमाहात्म्यप्रख्यापकंमंत्रंपठति यःप्राप्तुंतीति यःआचार्यःवर्णान्ब्राह्मणादीन् अवितयेनावितथयनृतमनात्माजडंतदम्ये

॥ सनत्सुजातउवाच ॥ अव्यक्तविद्यामभिधास्येपुराणीदृष्ट्याचतेषांब्रह्मचर्येणसिद्धाम् ॥ यांप्राप्येनमर्त्यलोकंत्यजंति यावेविद्यागुरुवृद्धेषुनित्या ४ ॥ धृत
राष्ट्रउवाच ॥ ब्रह्मचर्येणयाविद्याशक्यावेदितुमंजसा ॥ तत्कथं ब्रह्मचर्यस्यादेतद्ब्रह्मन्ब्रवीहिमे ५ ॥ सनत्सुजातउवाच ॥ आचार्ययोनिमिहयेप्राविश्यभूत्वा
गर्भेब्रह्मचर्यचरंति ॥ इहेवतेशास्त्रकाराभवन्तिप्रहायदेहंपरमंयातियोगम् ६ अस्मिंल्लोकेवैजयंतीहकामान्ब्राह्मीस्थितिंह्यनुतितिक्षणाः ॥ तआत्मानंनिर्हरंती
हदेहान्मुंजादिपीकामिवसत्त्वसंस्थाः ७ शरीरमेतौकुरुतःपितामाताचमारत ॥ आचार्यशास्तायाजातिःसापुण्यासाऽजराऽमरा ८ यःप्राप्तुंतीत्यवितथेनव
र्णानृतंकुर्वन्नमृतंसंप्रयच्छन् ॥ तंमन्येतपितरंमातरंचतस्मैनुह्येत्तुतमस्यजानन् ९ गुरुंशिष्योनेत्यमभिवादयितस्वाध्यायमिच्छेच्छुचिरप्रमतः ॥ मानं
नकुर्यान्नादधीतरोषमेषप्रथमोब्रह्मचर्यस्यपादः १० शिष्यवृत्तिक्रमेणैवविद्यामाप्नोतियःशुचिः ॥ ब्रह्मचर्यव्रतस्यास्यप्रथमःपादउच्यते ११ आचार्यस्यप्रि
यंकुर्यात्प्राणैरपिधनैरपि ॥ कर्मणामनसावाचाद्वितीयःपादउच्यते १२ समागुरौयथावृत्तिर्गुरुपत्न्यांतथाऽऽचरेत् ॥ तत्पुत्रेचतथाकुर्वन्नितीयःपादउच्यते
१३ आचार्येणात्मकृतंविजानन्ज्ञात्वाचार्यंभावितोस्मीत्यनेन ॥ यन्मन्यतेतंप्रातिहृष्टबुद्धिःसर्वैर्दृतीयोब्रह्मचर्यस्यपादः १४ नाचार्यस्यानपाकृत्यप्रवासं
प्राज्ञःकुर्वीतनैतदहंकरोमि ॥ इतिविमन्येतनभाषयेत्सवैचतुर्थोब्रह्मचर्यस्यपादः १५

नसत्येन चिदात्मना प्रक्षेपेणआहणोति सबाह्याभ्यंतरंवासयति । द्वैतोत्थभयनिवारणेनपालयतीत्यर्थः । ऋतं ब्रह्मकुर्वन्वाचाआविष्कुर्वन् तस्यफलमाह अमृतंसंप्रयच्छन्ति अमृतंमोक्षं कृतं
तत्कृतमुपकारं ९ शुचिःस्नानादिनाभावशुद्ध्याच अप्रमतःगुरुश्रृष्यायांसावधानः मानंनकुर्यात् तुच्छमापिकापेयंशिष्यानांशौचादिकंतदापिकर्तव्यमेवेत्यर्थः अत्यंतश्रमेऽपिरोषंनावधीतनविद
ध्यात् १० शिष्यवृत्तिःसायंप्राप्ताभिक्षणेनजीवनंतेनैवक्रमेणनतुर्गुणोपजीवनेनेत्यर्थः ११ द्वाभ्यांलोकान्ब्रह्मचर्यस्यप्रथमपादमुक्त्वा द्वाभ्यांद्वितीयपादमाह आचार्यस्येति ११ । १२
प्राप्तविद्योविद्यासुखेनहृष्यन्आचार्ययत्तदत्यंतमानयति सब्रह्मचर्यस्यतृतीयःपादइत्याह आचार्येणेति आत्मकृतंस्वस्मैउपकृतं विद्यादानेनतस्यचअर्थप्रयोजनदुःखनिवृत्तिमानंदावाप्ति
प्राप्तात्वाऽनुभूयअनेनाचार्येणभावितोवर्धितोऽस्मीतिजानन्यन्मन्यते १४ अनपाकृत्यविद्यायानिष्कषायंमृणमयदानेनअपरिद्वय प्रवासंगुरुगृहाद्व्यवश्रमातरेस्थितिनकुर्वीत । एतत्गुरुवे
अर्थप्रदानमहंकरोमीतिनैवमन्येतमनसा । नचभाषयेत् स्वार्थेणिव वेदतवाच १५

चतुष्पाद्ब्रह्मचर्येणलभ्याचतुष्पदोविद्यामाह कालेनेति कालेनबुद्धिपरिपाकेन । उत्साहयोगेनबुद्धिवर्धनेन । शास्त्रेणसहाध्यायिभिर्विचारेण । क्रमस्तुनविवक्षितः उक्तं च 'आचार्यात्पादमा
दत्तेपादंशिष्यःस्वमेधया ॥ कालेनपादमादत्तेपादं ब्रह्मचारिभिः'इति १६ धर्मादयइति यस्यब्रह्मचर्यस्यरूपंस्वरूपमृताइत्यर्थः अन्यानिचांगानिआसनप्राणजयादीनि । बलयोगेनित्यो
द्युक्ता । ब्रह्मार्थोवेदार्थः कर्मब्रह्मणीतयोयोगेनअधिगमेनब्रह्मचर्यफलतीत्यर्थः १७ एवमिति अहंकरोमीत्यभिमानंविनातत्प्रकाशकंवचनंचविनागुर्वर्थार्थप्रवृत्तःसःआचार्यः वृत्तिजी
विकाएतिप्राप्नोति वृत्तिवर्तनंशिष्यस्येतिशेषः १८ वसन्ब्रह्मचर्येतिशेषः सर्वतःसर्वैःप्रकारैः वर्षतिवर्षते वर्षतिधनैरितिशेषः १९ । २० । २१ आकाक्ष्येति रसभेदःपारदगुटिकाविशेषश्च
तामणिसंज्ञस्तंभितितवस्तुप्रदंअर्थयंते तेषारसभेदाधिनाययाआकाक्ष्यस्यलिप्सितस्यार्थस्यसंयोगःप्राप्तिस्ततोयादृक्भावोभवति एवमेवएतेदेवादयःसमाज्ञायब्रह्मचर्यमुपेत्यतादृग्भावंस
त्यसंकल्पत्वाच्चितितवस्तुप्रदत्तंगताः २२ यइति सर्वचतुष्पाद्ब्रह्मचर्यं यआश्रयेत्शरीरंचपावयेत् । बालंधरागद्वेषादिराहित्यं वेदांतायांनायुक्तिपूर्वकमनुचितनेनतत्त्वनिश्चयंवा । अंतका

कालेनपादंलभतेतथार्थततश्चपादंगुरुयोगतश्च ॥ उत्साहयोगेनचपादमृच्छेच्छास्त्रेणपादंचततोऽभियाति १६ धर्मादयोद्वादशयस्यरूपमन्यानिचांगानित
थावलंच ॥ आचार्ययोगेफलतीतिचाहुर्ब्रह्मार्थयोगेनचब्रह्मचर्यं १७ एवंप्रवृत्तोयदुपालभेतवैधनमाचार्यायतदनुप्रयच्छेत् ॥ सतांवृत्तिबहुगुणामेवमेतिगुरोः
पुत्रेश्ववतिचवृत्तिरेषा १८ एवंवसन्सर्वतोवर्धतीहबहून्पुत्रानलभतेचप्रतिष्ठाम् ॥ वर्षतिचास्मैप्रदिशोदिशश्चवसत्यस्मिन्ब्रह्मचर्येजनाश्च १९ एतेनब्रह्मचर्येणदे
वोदेवत्वमाप्नुवन् ॥ ऋषयश्चमहाभागान्ब्रह्मलोकंमनीषिणः २० गंधर्वाणामनेनैवरूपमप्सरसामभूत् ॥ एतेनब्रह्मचर्येणसूर्योऽप्यह्नायजायते २१ आकाक्ष्या
र्थस्यसंयोगाद्रसभेदार्थिनामिव ॥ एवंह्येतेसमाज्ञायतादृग्भावंगताइमे २२ यआश्रयेत्पावयेच्चापिराजन्सर्वशरीरंतपसातप्यमानः ॥ एतेनवैबाल्यमभ्येति
विद्वान्मृत्युंतथासजयत्यंतकाले २३ अंतवतःक्षत्रियतेजयंतिलोकान्जनाःकर्मणानिर्मलेन ॥ ब्रह्मैवविद्वांस्तेनचाभ्येतिसर्वानान्यःपंथाअयनायविद्यते २४
॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ आभातिशुक्लमिवलोहितमिवाथोकृष्णमथाजनंकाद्रवंवा ॥ सद्रह्मणःपश्यतियोऽत्रविद्वान्कथंरूपंतदमृतमक्षरंपदम् २५ ॥ सनत्सु
जातउवाच ॥ आभातिशुक्लमिवलोहितमिवाथोकृष्णमायसमर्कवर्णम् ॥ नष्टथिव्यांतिष्ठतिनांतरिक्षेनैतत्समुद्रेसलिलंविभर्ति २६

लेइत्यनेनयावजीवंउक्तप्रकारेवात्येतिष्ठेदितिदर्शितं यथोक्तं । 'श क्रोतीहैवयःसोढुंप्राक्शरीराविमोक्षणात् । कामक्रोधोद्वेगंसंयुक्तःसहस्रीनरः'इति २३ अंतोति तेअविद्वांसः अंतवतःअ
नित्यांल्लोकान्कर्मणाजयंति । विद्वांस्तुब्रह्मैवसार्वान्स्यात्सर्व तेनज्ञातेनब्रह्मणाअभ्येति अतस्तस्यकर्मप्राप्त्यंकिंचित्फलंनावतिष्ठतेइत्यर्थः । अतःज्ञानादन्यःपंथाःअयनायमोक्षायनवि
द्यते । ज्ञानोदेवतुकेवल्यमित्यवधारणात् २४ नान्यःपंथाअयनायविद्यतेइतिश्रुत्वा 'तूष्णींभूतउपासीतनचेष्टेन्मनसाऽपिच । उपावर्तस्वतद्ब्रह्मअंतरात्मनिविश्रुतं'इतिप्राशस्त्यप्रकारेण
आत्मानमनुसंधानस्तमनवाप्यनानावर्णाब्राह्मीमार्गात् अंतर्हृदयेपश्यन्पृच्छतिआभातीति सद्रह्मणोरूपंयोविद्वान्ब्रह्मद्वयेपश्यतिसशुक्लादिरूपमिवअनवस्थितरूपंब्रह्मपश्यति । अतःकथं
रूपंकीदृक्कृतंरूपंतदक्षरंव्यापकंअमृतमविनाशिपदंपदनीयंतहीतिशेषः । काद्रवंकुत्सितःपरपीडकःद्रवोगतिर्यस्यसकाद्रवोधूमः तद्वर्णकाद्रवं कद्रुपिगलंतद्वर्णं । श्रूयंतेचब्रह्ममार्गेरूपाणि । 'त
स्मिन्शुक्लपुतनीलमाहुःपिगलंहरितंलोहितंच ॥ पृषपंथाब्रह्मणाहानुवितस्तेनैतिब्रह्मवित्पुण्यकृतैजसश्च'इति २५ उत्तरमाह आभातीति ब्रह्ममार्गेयद्यपिशुक्लादिरूपाणिमांतिताऽपियत्-

ब्रह्मणोरूपं तत्तत्पृथिव्यादिषु नास्ति । 'अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं तथाऽसंनित्यमगंधवच्चयत्' इति तत्र शब्दादीनां निषेधात् तेषां च शब्दादिमत्त्वात् । रूपांतराणि तु ब्रह्मप्राप्तिचिन्हानि न तु ब्रह्मरूपाणि तथा च श्रुतिः । 'नीहारधूमाकारानिलाऽनलानां खद्योतविद्युत्स्फटिकशशीनां ॥ एतानि रूपाणि पुरःसराणि ब्रह्मण्यभिष्यक्तिकराणि योगे' इति । समुद्रे संसारसागरेऽनं परमात्मानं सलिलं सलिलोपलक्षितः पंचभूतात्मको देहः नाविमर्ति । जीवानां भिवन्नृणां उपाधिजं दुःखं नास्तीत्यर्थः यद्वा । सामुद्रे जलेऽतद्रूपं नास्तीत्यर्थः २६ न तारकास्ति रूपादिराहित्यस्यैव पंचः २७ नामरूपात्मके प्रपंचे सति तद्विहितत्वं ब्रह्मणो वक्तुं रूपप्रपंचादन्यत्त्वमुक्तवानामप्रपंचादन्यत्त्वमाह नैवर्तुतदित्यादिना तदित्यनेन अर्थात् ब्रह्मणो नामनिर्दिश्यते । विमलेऽप्युर्वश्वा नरसामादिषु । रथं तरवारं द्रव्ये च पृष्ठं च सामनी । महाव्रते यज्ञविशेषेऽपि नैव तद्दृश्येत्पश्येत् । कर्मभिरापितदृशं न न प्राप्यते इत्यर्थः । 'नास्त्यकृतः कृतेन' इति श्रुतेः । अकृतः मोक्षः कृतेन कर्मणाना स्तीति श्रुत्यर्थः । यतः तत्तद्भवं नित्यम् २८ अपारणीयं अनतिक्रमणीयं अहेयत्वात् । तमसः अज्ञानरूपा दुपाधेः परस्तात् पराचीनं । अंतकः कालः तत्तद्ब्रह्म अप्येति गच्छति । प्रलयं ते कालोऽपि तत्र लीयत इत्यर्थः । अणीय इति दुर्लभं । क्षुरधारया सममिति अत्यंतावहितेन ग्राह्यं । महच्चर्पवतेभ्य इति उपलक्षणं सर्वस्य सर्वस्मादपि महदित्यर्थः २९ प्रतिष्ठा अधिष्ठानं । अमृतं निर्विकारं । विकारो हि विकारांतरमापद्यमानोऽमृत उच्यते । लोकं यं तद्वितीकादित्यमात्रं । ब्रह्म बृहत् यशोरमणीयमपि तदेव । 'तस्य नाम महद्यशः' इति हि श्रुतेः । तस्मादुपादानात् कनकात्

न तारका सुनच विद्युदाश्रितं न चाभ्रेषु दृश्यते रूपमस्य ॥ न चापि वायौ न च देवता सुनैतच्चंद्रे दृश्यते नो तस्य २७ नैवर्तुतत्र यजुष्पुनाप्यथर्वसु न दृश्यते वै विमलेषु सामसु ॥ रथं तरवारं द्रव्ये वाऽपि राजन्महाव्रते नैव दृश्येद्भुवं तत् २८ अपारणीयं तमसः परस्तात् तदंतकोऽप्येति विनाशकाले ॥ अणीयो रूपं क्षुरधारया समं महच्चरूपं तद्वै पर्वतेभ्यः २९ सा प्रतिष्ठा तदमृतं लोकास्तद्ब्रह्मतद्यशः ॥ भूतानि जिज्ञेरे तस्मात्प्रलयं यांति तत्र हि ३० अनामयं तन्महदुच्यतं यशो वाचो विकारं कवयो वदंति ॥ यस्मिन् जगत्सर्वमिदं प्रतिष्ठितं ये तद्विदुरमृतास्ते भवंति ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्वणि सनत्सुजातवाक्ये चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ शोकः क्रोधश्च लोभश्च कामो मानः परासुता ॥ ईर्ष्या मोहो विधित्सा च कृपाऽमूया जुगुप्सुता ३

कुंडलादीनीव भूतानि जातानि । यतः तत्रैव प्रलयं मृदिषु दृश्यंति । एतेन ब्रह्मणो जगत्कारणत्वमुक्तं तथा च श्रुतिः । 'यतो वा इमानि भूतानि जायंते । येन जातानि जीवंति । यत्प्रयंत्य भिसंवि शंतीति । तद्विजिज्ञासस्व तद्ब्रह्म' इति ३० अनामयं निर्द्वैतं उच्यतं जगदाकारेण उन्नतं । महद्यशः परं व्यापकं आकाशादिभ्योऽपि महदित्यर्थः । वाच इति पृथ्वीतृतीयार्यं कवयः विकारं वाचैवास्तीति वदंति न स्वरूपेणास्तीत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'वाचारं भवं विकारो नामधेयम्' इति वागालंबनत्वं विकारस्याह । यस्मिन्निदं जगत्प्रतिष्ठितं रज्ज्वा सुरगवल्लीनं तथे विदुस्तेऽमृताः मुक्ता भवंति ३१ ॥ इति उद्योगप० नीलकण्ठीये भारतभा० चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ समासाज्ञानप्रधाना योगोपसर्जनानां ब्रह्मविद्या । इदानीं योगप्रधानां ज्ञानोपसर्जनानां तावत्तु मध्यायद्वयमारभ्यते । यत्र पूर्वचित्तवृत्तिनिरोधेन त्वं पदार्थं ज्ञात्वा पश्चाद्देवांश्च श्रवणादिना तस्य ब्रह्मत्वं निश्चीयते सा आद्या । यत्र तु श्रवणादिना पूर्वपारोक्ष्येण प्रतीचो ब्रह्मभावं निश्चित्य पश्चाद्भिदिभ्यासनेन सः अपरोक्षी क्रियते सा द्वितीया । क्रमद्वयेऽपि फलैक्यत्वात् साधनजातमप्येकं रूपमवेति दर्शयितुं प्रागुक्तानेव हेतूनां दोषान् उपादेयान् गुणान् श्रद्धां दर्शयति शोकः क्रोधश्चेत्यादिना तत्र क्रोधादयः प्राग्व्याख्याता एव त याऽपि कचित् विशेषो दृश्यते स एव व्याख्यायते । लोभः स्पृहा मोहः प्रज्ञाया अभ्यासः । अत्रापि लोभ इति पाठेऽपि स एवार्थः । लुभ विमोहन इति धात्वर्थानुगमात् । परासुतानि द्वापरत्वं । कृपाऽब्रह्मेहः १

पापं पापफलं कर्म व्यवस्यति आरभते मूढसंज्ञः मूढबुद्धिः २ उग्रः निर्दयः परुषः कृष्णवाक् वदान्यो बहुभाषी न स भाजयते परं न मानयति ३ बहुप्रशंसी आत्मस्तुतिपरः ४ महाव्रता महाव्रतानि । सुपांशुलुगिति सुपोडादेशश्छांदसः ५ नास्पस्वस्वीयं किमपि नास्ति धर्मादिष्वेकैकस्मिन्नपि पक्षपाते सति तदर्थं सर्वस्य जतीत्यर्थः ६ ब्रह्मैव मुख्यं प्राप्य ये पाते पाप ७ परीवादः परदोषकीर्तनं सत् यथार्थं भूतं असत् आरोपितम् ८ अप्रकीर्तित इति दमविरोधिन एव प्रातिकूल्यादयो मददोषत्वेन सूचिता अपि शृंगग्राहिकाया प्रकपेण विधिमुखेन न प्रोक्ता इत्यर्थः । लोकद्वेष्यं पारदार्यादि । प्रातिकूल्यं धर्मादौ विघ्नाचरणं । अभ्यसूया गुणेषु दोषारोपः ९ कामः रुचिभिलाषः । पारतंयं मद्यादिवशत्वं । पैशुनं राजद्वारादौ परदोषमूचनं । अर्थहानिः नटनर्तकवेश्यादिषु दुष्टेन वा वितनाशः । विवादो वैरम् १० मोदो हर्षः दर्पहेतुः । दृष्टो दृश्यतीत्यापस्तंबोक्तेः । अतिवादो निर्मर्यादं वचनं । संज्ञानाशः कार्याकार्यविवेकराहित्यं । अभ्यसूयितानैरंत्येण परद्रोहशीलता । एतत्तदव

द्वादशैते महादोषा मनुष्यप्राणनाशनाः ॥ एकैकमेतेराजेंद्रमनुष्यान्पर्युपासते ॥ यैराविष्टो नरः पापं मूढसंज्ञो व्यवस्यति २ स्पृहया लुरुग्रः परुषो वा वदान्यः क्रोधं विभ्रन्मनसा वैविकथी ॥ नृशंसधर्माः षड्भिमेजनवैप्राप्याप्यर्थं नो तस भाजयंते ३ संभोगसंविद्विषमोऽतिमानी दत्त्वा विकथी कृपणो दुर्बलश्च ॥ बहुप्रशंसी वनिता द्विदसद्वैव सत्तैवोक्ताः पापशीलानृशंसाः ४ धर्मश्च सत्यं च तपो दमश्च अमात्सर्यं हीं सति तिक्षाऽनसूया ॥ दानं श्रुतं चैव घृतिः क्षमा च महाव्रता द्वादश ब्राह्मणस्य ५ योनैतैभ्यः प्रच्यवेद्वादशभ्यः सर्वामपीमां पृथिवीं स शिष्यात् ॥ त्रिभिर्द्वाभ्यामेकतो वार्थतो यो नास्य स्वमस्तीति च वेदितव्यम् ६ दमस्त्यागोऽथाप्रमाद इत्येतेष्वमृतं स्थितम् ॥ एतानि ब्रह्ममुख्यानां ब्राह्मणानां मनीषिणाम् ७ सद्वाऽसद्वा परीवादो ब्राह्मणस्य न शस्यत ॥ नरकप्रतिष्ठास्ते स्युर्य एवं कुर्वते जनाः ८ मदोऽष्टादशदोषः स स्यात्पुरा योऽप्रकीर्तितः ॥ लोकद्वेष्यं प्रातिकूल्यमभ्यसूया मृषावचः ९ कामक्रोधौ पारतंयं परिवादोऽथ पैशुनम् ॥ अर्थहानिर्विवादश्च मात्सर्यं प्राणपीडनम् १० ईर्ष्या मोदोऽतिवादश्च संज्ञानाशोऽभ्यसूयिता ॥ तस्मात्प्राज्ञो न मायेत सदा ह्येतद्विगर्हितम् ११ सौहृदे वैषड्गुणा वेदितव्याः प्रिये हृष्यंत्यपि ये च व्यथंते ॥ स्यादात्मनः सुचिरं याचते यो ददात्ययाच्यमपि देयं खलु स्यात् ॥ इष्टान् पुत्रान् विभवान् स्वांश्च दारान् भ्यर्थितश्चार्हति शुद्धभावः १२ त्यक्तद्रव्यः संवसेन्नेह कामाहुं क्ते कर्मस्वाशिषं वाधते च १३ द्रव्यवान् गुणवानेवं त्यागी भवति सात्त्विकः ॥ पंचभूतानि पंचभ्यो निवर्तयति तादृशः १४

त्वं विगर्हितं निर्दिष्टं सद्भिः । सदा हीत्यापत्कालेऽपि नाश्रयणीयमिति सूचितम् ११ सुहृदां प्रिये सति हर्षः अप्रिये सति व्यथेति द्वौ सौहृदगुणौ । तृतीयमाह स्यादिति । सुहितमिति पाठे सुतरां हि तं इष्टं पुष्टिकरं । देयं दातारं । भव्यगोयेति वक्तृर्तरि कृत्यः । यो दातारं अयाच्यमपि पुत्रादिकं मुख्यं कर्मभूतं याचते स अभ्यर्थितः प्रार्थितो दाता तस्मै इष्टादीन् अर्हति दातुमिति शेषः सार्धं श्लोको वाक्यम् १२ चतुर्थमाह त्यक्तेति यस्मै सर्वस्वं दत्तं तस्य गृहे कामात् मयाऽयमुपकृत इति बुद्धितः न संवसेत् । तेन कदाचिदनाहतः स न सौहार्दमंगकुर्यादिति भावः । पंचममाह मुंके कर्मैति स्वकर्माजितमेव धनमुंके न तु मित्राद्यजितं अन्यथा कालेन हेलनां प्राप्य सौहृदमंगो मा भूदिति । षष्ठमाह स्वाशिषं वाधते च स्वस्य श्रेयोऽपि मित्रहितार्थं नाशयतीत्यर्थः । पाठांतरे स्वासितं स्वस्थानं राज्यादिकं आस्तेऽस्मिन्निति व्युत्पत्त्या ज्ञेयं । स्वाशिषमिति पाठे स्वस्य आसभंतात् शिवं श्रेयस्करमित्यर्थः १२ द्रव्यवान् गृहस्थः एवंचकरीत्या गुणवान् त्यागी दाता सात्त्विकः स त्वप्रधानश्च यो भवति तादृशः पुरुषः पंचभ्यः शब्दादिभ्यः पंचभूतानि श्रोत्राद्याकारेण परिणतानि इंद्रियाणि निवर्तयति १४

मनसा हृदा च य एनं विदुरमृतास्ते भवंति ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं सनातनम् ६

ययोः क्रमेण तं द्वावन्तौ ताभ्यामन्यः अतं द्रितः निर्मायः सवितुः जगत्कारणस्य

विवस्वान् वस आच्छादने वस्वान् आच्छादयन् वान् तद्विपरीतो विवस्वान् अपरिच्छिन्नसंविद्रूपः संततमनुदितानस्तमितप्रकाशः सर्वाधिष्ठानभूतः उभौ जीवेश्वरौ पृथिवीदिवंच बिभर्ति । आ
सद्गीचीः सविषूचीर्वसानाविति पाठे सः शुक्रसंज्ञः शुद्ध आत्मा । कीदृशौ उभौ देवौ सद्गीचीः विषूचीश्च आवसानौ दिशः उपदिशश्च पटवद्वसानौ । दिगंतपर्यन्तं विस्तीर्णावित्यर्थः । व्यवहिताश्चेति
छांदसं क्रियोपसर्गयोर्व्यवधानं शेषं प्राग्वदेव ३ एतदेवाह उभाविति देवौ जीवेश्वरौ पृथिव्यादिकं भुवनं ब्रह्मांडं शुक्रो बिभर्ति । तस्मात्सर्वोत्पत्तिमाह तस्मादिति महान् दुरधिगमोऽन्तोऽप्येवांते महाताः
समुद्राः कामाः कामंसमुद्रमाविशेति भंजलिगात् ४ चक्रे इति रथस्य शरीरस्य । 'रथः स्यंदनदेहयोः' इति विश्वः । अधुवस्य विनाशिनोऽपि अव्ययं अविनाशिकं रथस्य तस्य अव्ययकर्मणः । चक्रे चक
वञ्जालके प्राक्कर्मणि निमित्ते सति तिष्ठतः कर्माधीना इत्यर्थः । अश्वाः इंद्रियाणि शरीररथं विषयदेशं प्रतिनयतः केतुर्भतं प्रज्ञावंतं जीवं । किन्नानेऽस्मानुन् । तं परमात्मानं प्रति वहन्ति वहति द्विकर्मा ।
वश्यैरिन्द्रियाभ्यंदहरये योजितैः जीवः परमात्मतां नीयते । अन्यथा शरीरे नष्टेऽपि तत्कृतं कर्म न क्षीयतेऽतः शरीरांतरेण सद्य एव बद्धयते । दिव्यं अलौकिकं अहं प्रत्ययविषयादन्यमशनायायतीति तमि
त्यर्थः । अजरमिति सर्वविकारप्रतिषेधः दिविहार्दाकाशे ५ अस्य रूपं आकृतिः सादृश्येन तिष्ठति अनुपमस्वरूपमित्यर्थः । न च क्षुब्धेति सर्वेन्द्रियगोचरत्वं निबिद्धयते । 'अज्ञानं दमस्पर्शं मरूपमव्ययं'
इति रूपादिहीनत्वश्रुतेः । मनीषया मनसो निग्रहेण मनसा सूक्ष्मेण 'मनसैवानुब्रष्टव्यम्' इति तस्य करणत्वश्रुतेः । हृदा हृदुपलक्षिते देशे निगृहीते न मनसा य एनं विदुः ते अमृताः मुक्ता भवंति ९

द्वादश पूर्णासरितं पिबंतो देवरक्षिताम् ॥ मध्वीक्षंतश्चेतस्याः संचरंतीह घोराम् ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनम् ७ तदर्धमासं पिवति संचित्य भ्रमरो
मधु ॥ ईशानः सर्वभूतेषु हविर्भूतमकल्पयत् ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनम् ८ हिरण्यपर्णमश्वत्थमभिपद्य ह्यपक्षकाः ॥ ते तत्र पक्षिणो भूत्वा प्रपतंति
यथादिशम् ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनम् ९ पूर्णात्पूर्णान्युद्धरंति पूर्णात्पूर्णानि चक्रिरे ॥ हरंति पूर्णात्पूर्णानि पूर्णमेवावाशिष्यते ॥ योगि
नस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनम् १०

नस्तप्रपश्यातभगवतसनातनम् १० एतेनस्वंपदार्थस्यतत्पदार्थाभेदउक्तः । योजनंअकल्पयततंयोगिनःपश्यंति ८ ननुईश्वरस्यजीवभावेकिंकारणमतआह हिरण्येति हिरण्यानिहरणशीलानिआपातरमणीयत्वात्पर्णानिवर्णानिअवयवाःस्त्रीपुत्रादयोयस्यतंहिरण्यपर्णं अश्वत्थंनश्वोऽपितिष्ठतीत्यश्वत्थोनश्वरःअविद्यावृक्षः तमभिपद्यप्राप्य अपक्षकाःनसं तिपक्षाःउत्क्रमणहेतवउपाधयःप्राणरूपायेषांतोचिदात्मानः तत्रअविद्यायांपक्षिणोभूत्वाप्राणाद्युपाधिप्राप्त्याउत्क्रमणयोग्याभूत्वा यथादिशंयथावासनंप्रपतंति तासुतासुयोनिष्वित्यर्थात् । बहु वचनंआपाधिकरूपभेदापेक्षया श्रूयतेचप्राणोपाधिकमुत्क्रमणंचिदात्मनः । मश्रोपनिषदि । षोडशकलंपुरुषंप्रस्तुत्य 'सईक्षांचकेकस्मिन्बहुमुत्क्रांतेउत्क्रांतोभविष्याभिकस्मिन्वाप्रतिष्ठितेप्राति ष्ठास्थामीतिसप्राणमसृजतेति' ९ एवंईश्वरस्यापिजीवत्वेउपाधिसंबंधएवकारणमित्युक्तं तत्रकिंउपाधिभिःकृत्स्नंब्रह्मउपाधीयते उतब्राह्मणोऽंशाएवोपधीयते । आद्येजीवबहुत्वानुपपत्तिः । अंत्येब्रह्मणोनिष्कलत्वानुपपत्तिः । अंशस्यांशित्वायोगार्ज्यविशयोरभेदानुपपत्तिश्चेत्याशंक्याह पूर्णादिति पूर्णात्त्रयापकात्तच्चिदाकाशात्पूर्णानिचित्प्रतिबिंबभूतानिजीवरूपाणिउद्भवंति पृथकुर्वति । प्राणादयउपाधिदर्पणाः । ननुउपाधीनांपृथक्सत्त्वेपूर्णस्यपूर्णत्वमेवव्याहन्येतेत्याशंक्याह पूर्णादिति पूर्णानिप्राणादीनिपूर्णादेवचक्रिरेकृतानि अयंभावः । घटाकाशन्यायेनोपा ध्युपधेययोःपरस्परपरिच्छेदकत्वेऽन्यतरस्यापिपूर्णत्वंनयुज्यतेऽतउपाधिरप्यध्यस्तएव तथाचाधिष्ठानाध्यस्तयोर्विषमसत्ताकत्वान्नपरस्परपरिच्छेदकत्वं किंत्वितरेतरतिरोधायकत्वमेवास्ती तिस्वस्वप्रतीतिकालेद्वयोरपिपूर्णत्वं प्रतियोगिनस्तदानीमदर्शनात् । कल्पितउपाधिर्जीवेश्वरभेदेहेतुरित्यर्थः । यदातुपूर्णानिप्राणादीनिब्रह्मण्यध्यस्तानि ततःसकाशात्उद्भवंति सम्प्रगवे-

क्षणेन दूरीकुर्वति रज्जुन इव सर्पं तदा जीवेशे भेदनिमित्तस्योपाधेरभावात् पूर्णब्रह्मैवावशिष्यते । यथोक्तं विष्णुपुराणे । 'विभेदजनकेऽज्ञानेनाशमात्यंतिकंगते ॥ आत्मनो ब्रह्मणा भेदमसंतं ककारि
ष्यति' इति एवं च अंशांशित्वरूपेण जीवेशयोर्भेदानुपगमादनपचरितस्तयोर्भेदप्रतिपादकस्तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्म्यपमात्मा ब्रह्मेत्यादिरागम इति सिद्धं यत्पूर्णं शिष्यते तं भगवंतं योगिनः पश्यंति १०
तस्मात् पूर्णात् वायुरिति पंचानामपि भूतानामुपलक्षणं । 'तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः आकाशाद्वायुः वायोरग्निः अग्रेरापः अद्भ्यः पृथिवी' इति तत्तत्पदसर्वभूतोद्भवश्रुतेः । प्रयतः निगू
हीतः एतेन तत्रैव लब्धं दर्शयता तदुपादानकत्वं भूतानामुक्तं । अग्निर्भोक्ता सोमो भोज्यं प्राण इति देहेन्द्रियादिसंघातग्रहणम् ११ इदं सर्वतत्तत्पदव्याप्यं तत्तत्तस्माज्जातं तत्तदात्मत्वेन प्रसिद्धं तत्तच्च
वदवाच्यं । 'तदिति वा एतस्य महतो मृतस्य नाम भवति' इति श्रुतिप्रसिद्धेः । वक्तुं न शक्नुमः वाचा मगोचरं तं योगिनः पश्यंति १२ इदानीं तद्दर्शनाभ्युपायं योगसंक्षेपेणाह अपानमिति गिरति उपसंह
रति स्वात्मनियोगशस्त्रोक्तरीत्या । 'पार्थिणानुदमापी ब्रह्मैतदेतानां संपृशन् ॥ दृढासनोऽपानवायुमुब्रवेच्च शनैः शनैः ॥ तं प्राणेनैकतानित्वा स्विरेकत्वाद्द्वारे ॥ चेतोमात्रेण तिष्ठेत्तच्च
द्वौ विलापयेत्' । चंद्रमा अन्नमनः आदित्यो बुद्धिः परः परमात्मा एवं च आदित्यं गिरति तं योगिनः पश्यंति १३ अनुभित्या परोक्षं ब्रह्म यत्साक्षादपरोक्षादिति श्रुतेः अतः के योगेनेत्याशंक्याह
एकमिति हंस इव हंसः परमात्मा शरीरवृक्षमाकूटोऽपितेन असंबद्धः सचतुष्पात् । 'सोऽयमात्मा चतुष्पात्' इति श्रुतेः । चतुर्णां पादानां जाग्रत्स्वप्नसुषुप्ततुरीयां रूपानामध्ये एकपादं तुरीयं नोत्तिष्ठति

तस्माद्वैवायुरायातस्तस्मिंश्चप्रयतःसदा ॥ तस्मादग्निश्चसोमश्चतस्मिंश्चप्राणआततः ११ सर्वमेवततोविद्याततद्रक्तुंनशक्नुमः ॥ योगिनस्तंप्रपश्यंतिभ
गवंतंसनातनम् १२ अपानंगिरतिप्राणःप्राणंगिरतिचंद्रमाः ॥ आदित्योगिरतेचंद्रमादित्यंगिरतेपरः ॥ योगिनस्तंप्रपश्यंतिभगवंतंसनातनम् १३ एकं
पादंनोक्षिपतिसलिलाद्वंसउच्चरन् ॥ तंचेत्संततमूर्ध्वायिनमृत्पुनर्मृत्तंभवेत् ॥ योगिनस्तंप्रपश्यंतिभगवंतंसनातनम् १४ अंगुष्ठमात्रःपुरुषोऽतरात्माऽलिंग
स्ययोगेनसयातिनित्यम् ॥ तमीशमीड्यमनुकल्पमाद्यंपश्यंतिमुद्गानविराजमानम् ॥ योगिनस्तंप्रपश्यंतिभगवंतंसनातनम् १५ असाधनावाऽपिसाध
नावासमानमेतदृश्यतेमानुषेषु ॥ समानमेतदमृतस्येतरस्यमुक्तास्तत्रमध्वउत्संसमापुः ॥ योगिनस्तंप्रपश्यंतिभगवंतंसनातनम् १६

नम्रकाशयति । कीदृशःसलिलत्वात्निर्विशेषात् अतिगंभीरात्उत्सरन्उपयैवपादत्रयेणचरन् 'तंगुरीयंपादंशिवमद्वैतचतुर्थमन्यन्ते सआत्मासविज्ञेयः'इतिश्रुतिप्रसिद्धं । ऊर्ध्वायउपरितनायपाद
त्रयायविश्वतैजसप्राज्ञाख्याय तेषांचालनायेत्यर्थः । संततंव्याप्तं । तुरीयेंप्रिपुस्तंतमित्युक्तेः । नहिचैतन्यानुबंधंविनाविश्वाद्यःस्वकार्येप्रभवति तंचेतपश्यतितदामृत्युरमृतंचअज्ञानकृत
द्वयंसतिज्ञानेकालत्रयेऽपिनास्तीत्यर्थः । यद्यपिनित्यापरोक्षंब्रह्मतयाऽपिउपाधिविशिष्टेनैवरूपेणपरोक्षं नतुततोनिष्कृष्टरूपेणातस्तदापरोक्षाययोगोऽपेक्षितइत्यर्थः । सततमृत्विजमितिपाठे
ऋत्विग्वत्पादत्रयक्रियानिमित्तमित्यर्थः १४ अंगुष्ठेति अंगुष्ठमात्रेहृदयेप्रतिष्ठितत्वादंगुष्ठमात्रः एतेनहृदयपुंडरीकंध्यानस्थलमुपदिष्टंभवति । पुटपःपूर्णः अंतरात्माबाह्यात्मभ्योऽत्रमयादि
भ्यःपंचभ्योऽंतरः । लिंगस्यपंचप्राणमनोबुद्धिदशेंद्रियात्मकस्यलिंगशरीरस्यसंबंधेननित्यंसयातिहलोकपरलोकौजाग्रत्स्वप्नौवागच्छति । तईशंयमायितारं । ईदंस्तुत्यं । अनुकल्पंउपा
धिमनुसर्वकार्येषुसमर्थं । आद्यंमूलकारणं । विराजमानंप्रत्यक्चैतन्यरूपेणप्रकाशमानमापिमृटाःनपश्यन्ति । तंयोगिनःपश्यन्ति १५ नन्वांगुष्ठमात्रस्यहृदयेस्थितस्यहृदयतापेनतापप्राप्तिरपि
स्यात्तथाचतापस्वभावस्यकुतोमुक्तिरित्याशंक्यतस्यकदाचिदपितापोनास्तीत्याह असाधनाइति मानुषेषुसंघाताभिमानिपुजीविषुकेचिदसाधनाःशमादिहीनाः केचित्ससाधनास्तद्युक्ता
वामवन्तु तत्स्थंपतद्ब्रह्म समानंनिर्विकारं । असंगोह्यंपुरुषइत्यसंगत्वश्रुतेः । एवंमुक्तब्रह्मयोरपीत्याह समानमिति । कस्तर्हिमुक्तेषुविशेषइत्यतआह मुक्ताइति तत्रतेषुमध्येमुक्ताः यध्वःपशुनः

अथेदानीं ब्रह्मविदात्मनो ब्रह्ममावांमदेवदपरोक्षीकुर्वन्स्वस्यसावोत्स्यंस्तौति अहमेवेति नास्ति अतीतानागतं । अस्तिवर्तमानं । सर्वेषामंतरात्माचाहमेवास्मि २८ पितामहइति एव
मात्मनिसर्वमारोप्यअपवदतिनमेयूनवोवयमिति । यद्यपिरज्ज्वामुरग आरोपितस्तथापितयोर्नकश्चित्संबंधोऽस्ति अधिष्ठानव्यतिरेकेणाध्यस्तस्यासत्त्वात् । एवंप्रत्यगात्मजगतोरप्यसंबंधो
दृश्यः २९ अहमेवमुलूखांज्ञेयइत्याह आत्मैवेति ममस्थानंअधिष्ठानंआत्मैव । 'स्वेमहिमिप्रतिष्ठितः'इति श्रुतेः । अतएवममजन्मजननहेतुरपिआत्मैव । अजत्वादेवअहंकार्येओतःप्रो
तश्चतिर्येगृध्वंचपटंतवइवानुस्यूतोऽस्मि । अजराअप्रच्युतस्वभावाप्रतिष्ठाअधिष्ठानत्वेयस्यसतथाअजश्चरइतिपादोव्याख्यातः । मांसर्वेषांभूतानामंतरात्मानंसर्वेश्वरसर्वकर्तारविज्ञायकविः
प्रसन्नआस्ते ३० प्रकरणार्थमुपसंहरति अणोरप्यणुतरोदुर्लभ्यःनत्वनुतरपरिमाणवान् । अस्थूलमनण्वहस्वमदीर्घमितिब्रह्मणिचतुर्विधपरिमाणनिषेधात्एतेननिर्गुणरूपमुक्तं । सुमनाः

अहमेवस्मृतोमातापितापुत्रोऽस्म्यहंपुनः ॥ आत्माऽहमपिसर्वस्ययच्चनास्ति यदस्ति च २८ पितामहोऽस्मिस्थविरःपितापुत्रश्चभारत ॥ ममैवयूयमात्म
स्थानमेयूनवोवयम् २९ आत्मैवस्थानंममजन्मचात्माओतप्रोतोऽहमजरप्रतिष्ठः ॥ अजश्चरोदिवारात्रमतंद्रितोऽहंमांविज्ञायकविरास्तेप्रसन्नः ३० अणो
रणीयान्सुमनाःसर्वभूतेषुजगति ॥ पितरंसर्वभूतेषुपुष्करेनिहितंविदुः ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसनत्सुजातपर्वणिषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ ॥
समाप्तमिदंसनत्सुजातपर्व ॥ अथयानसंधिपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसनत्सुजातेनविदुरेणचधीमता ॥ सार्धंकथयतोरान्नःसाव्यतीयायशर्वरी १ तस्यां
रजन्यांव्युष्टाराराजानःसर्वएवते ॥ सभामाविविशुर्हृष्टाःसूतस्योपदिदृक्षया २ शुश्रूषमाणाःपार्थानांवाचोधर्मार्थसंहिताः ॥ धृतराष्ट्रमुखाःसर्वेयूराजसभां
शुभाम् ३ सुधावदातांविस्तीर्णांकनकाजिरभूषिताम् ॥ चंद्रप्रभांसुरुचिरांसिक्तांचंदनवारिणा ४ रुचिरैरासनैःस्तीर्णांकांचनैर्दारुवैरपि ॥ अश्मसारमयैर्दा
तैःस्वास्तीर्णैःसोत्तरच्छदैः ५ भीष्मोद्रोणःकृपःशल्यःकृतवर्माजयद्रथः ॥ अश्वत्थामाविकर्णश्चसोमदत्तश्चबाह्लिकः ६ विदुरश्चमहाप्राज्ञोयुयुत्सुश्चमहारथः ॥
सर्वेचसहिताःशूराःपार्थिवाभरतर्षभ ७ धृतराष्ट्रंपुरस्कृत्यविविशुस्तांसभांशुभाम् ॥ दुःशासनश्चित्रसेनःशकुनिश्चापिसौबलः ८ दुर्मुखोदुःसहःकर्णउलूको
ऽथविविंशतिः ॥ कुरुराजंपुरस्कृत्यदुर्योधनममर्षणम् ९ विविशुस्तांसभाराजन्सुराःशक्रसदोयथा ॥ आविशद्विस्तदाराजन्शूरैःपरिघबाहुभिः १० शुशुभे
सासभाराजन्सिंहैरिवगिरेर्गुहा ॥ तेप्रविश्यमहेष्वासाःसभांसर्वेमहौजसः ११ आसनानिविचित्राणिभेजिरेसूर्यवर्चसः ॥ आसनस्थेषुसर्वेषुतेपुराजसुभारत १२

शोभनंमनोदिव्यंचक्षुर्मायाख्यंअतीतादिसर्वप्रकाशकंस्य । 'मनोऽस्यदैवंचक्षुः'इतिश्रुतेः । ससुमनाः एतेनसगुणंरूपमुक्तं । सर्वभूतेषुजाग्रतिअंतर्याभिरूपेणजागर्ति शपोऽलूगापःगुणाभा
वश्च । पितरंअर्थाद्विषदादीनांजरायुजादीनांच । सर्वदेहेषुपुष्करेहृदयपुंडरीकेनिहितंस्थितंविदुर्ब्राह्मणाजानंति । एवंगुणविशिष्टंप्रत्यगात्मानंद्वयोर्विचिंतनेनसाक्षात्कृत्यकृतकृत्यो
भवतीत्यर्थः २९ ॥ इतिश्रीमत्पद्माव्ययप्रमाणतमयांदापुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरितुनोःश्रीनीलकंठस्यकृतीउद्योगपर्वणिभारतभावदीपिषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥
प्रासंगिकमध्यात्मसमाप्यप्रस्तुतांकथामेवानुसंधत्ते एवंसनत्सुजातेनेत्यादिना कथयतः कामितिशेषः १ सूतस्यसंजयस्य २ । ३ कनकमयेनअजिरेणअंगणेनभूषिता ४ अश्मसारमयैः
रत्नखचितैः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१२ उपेयायउपाजगाम प्रस्कंद्यउत्तीर्थ १४ यथावयः ययसोऽनुरूपम् १५ । १६ । १७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ५ ॥
पृच्छामीति १ । २ अन्वत्रस्तइत्यनुशब्दस्यअवोचदित्यनेनसंबंधः । व्यवहिताश्चेतिधातुपसर्गयोइच्छां वसेव्यवहितत्वं । विद्वानाजानन् उपह्वरेसमीपे कुरूणांमध्येधार्तराष्ट्रंयुवाइ
त्यन्ववोचदितिसंबंधः ३ । ४ पांडवायोधनायपांडवैःसहपुत्राय ५ । ६ । ७ कर्मपापंअनिर्विष्टंअनुपमुक्तं अश्विभ्यांअश्विपुत्राभ्याम् ८ अपघ्यानात्अपकारचितनमात्रात्गांघृणीप

द्वाःस्थोनिवेदयामाससूतपुत्रमुपस्थितम् ॥ अयंसरथआयातियोऽयासीत्पांडवान्प्रति १३ दूतोनस्तूर्णमायातःसंधवैःसाधुवाहिभिः ॥ उपेयायसतुक्षिप्रंरथा
त्प्रस्कंद्यकुंडली ॥ प्रविवेशसभांपूर्णामहीपालैर्महात्मभिः १४ ॥ संजयउवाच ॥ प्राप्तोऽस्मिपांडवान्गत्वातंविजानीतकौरवाः ॥ यथावयःकुरून्सर्वान्प्रति
नंदंतिपांडवाः १५ अभिवादयंतिवृद्धांश्चवयस्यांश्चवयस्यवत् ॥ यूनश्चाभ्यवदन्पार्थाःप्रतिपूज्ययथावयः १६ यथाऽहंघृतराष्ट्रेणशिष्टःपूर्वमितोगतः ॥ अ
ब्रुवंपांडवान्गत्वातन्निबोधतपार्थिवाः १७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिसंजयप्रत्यागमनेसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥
॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ पृच्छामित्वांसंजयराजमध्येकिमब्रवीद्वाक्यमदीनसत्त्वः ॥ धनंजयस्तातयुधां प्रणेतदुरात्मनाजीवितच्छिन्महात्मा १ ॥ संजयउवाच ॥
दुर्योधनोवाचमिमांशृणोतुयदब्रवीदजुनोयोत्स्यमानः ॥ युधिष्ठिरस्यानुमतेमहात्माधनंजयःशृण्वतःकेशवस्य २ अन्वत्रस्तोबाहुवीर्यविदानउपह्वरेवासुदेवस्य
धीरः ॥ अवोचन्मांयोत्स्यमानःकिरीटीमध्येब्रूयाधार्तराष्ट्रंकुरूणाम् ३ संश्रृण्वतस्तस्यदुर्भाषिणोवैदुरात्मनःसूतपुत्रस्यसूत ॥ योयोडुमाशंसतिमांसदैवमंदप्रज्ञः
कालपकोऽतिमूढः ४ येवैराजनःपांडवायोधनायसमानीताःशृण्वतांचापितेषां ॥ यथासमग्रंवचनंमयोक्तंसहामात्यंश्रावयेथानृपंतत् ५ यथानूनंदेवराजस्य
देवाःशुश्रूषतेवज्रहस्तस्यसर्वे ॥ तथाऽशृण्वन्पांडवाःमृजयाश्चकिरीटिनावचमुक्तांसमर्थां ६ इत्यब्रवीदजुनोयोत्स्यमानोगांडीवधन्वालोहितपद्मनेत्रः ॥ न
चेद्वाज्यमुंचतिधार्तराष्ट्रोयुधिष्ठिरस्याजमीढस्यराज्ञः ७ अस्तिनूनंकर्मकृतंपुरस्तादनिर्विष्टंपापकंधार्तराष्ट्रैः ॥ येषांयुद्धंभीमसेनार्जुनाभ्यांतथाऽश्विभ्यांवासुदे
वेनचैव ८ शैनेयेनध्रुवमात्तायुधेनघृष्टयुग्मेनाथशिखंडिनाच ॥ युधिष्ठिरेणैद्रकल्पेनचैवयोऽपघ्यानान्निर्दहद्वादिबैच ९ तैश्चैवोडुमन्यतेधार्तराष्ट्रोनिर्वृतोऽर्थःस
क्लःपांडवानाम् ॥ मातृत्कार्पीःपांडवस्यार्थहेतोरुपैहियुद्धंयदिमन्यसेत्वम् १० यांतांवेनेदुःखशय्यामवात्सीत्प्रव्राजितःपांडवोधर्मचारी ॥ आप्नोतुतांदुःखतरा
मनर्थांमत्यांशय्याधार्तराष्ट्रःपरासुः ११ हियाज्ञानेनतपसादमेनशौर्येणाथोधर्मगुप्त्याधनेन ॥ अन्यायवृत्तिःकुरुपांडवेयानध्यातिष्ठद्वार्तराष्ट्रोदुरात्मा १२

१ निर्दुतःसिद्धः सकलहृदययुद्धपक्षेऽर्थस्यैवार्थस्यलाभोभवेत्सचानभिमतइतिसूचित । सत्तराज्याधेदानंमाकापीः पांडवस्यअर्थहेतोःहितार्थम् १० दुःखशय्यां दुःखवासं अंत्यांशय्यायुद्धे
मरणंप्राप्तःसन् ११ त्वंएतावत्कुर्वित्याह न्हियेति यानलोकान् अन्यायवृत्तिधार्तराष्ट्रोऽध्यतिष्ठतान्भीमप्रभृतिभिर्गुणैरुपलक्षितेषांदेवअनुरक्तान्कुट । दुर्योधनेनहेप्रजानामस्मद
भिमुखीकरणंत्वत्कार्यं ननुतेनसहअस्माकंसंधानमितिभावः १२

माययाकपटेनउपधीयंतेउपस्थाप्यंतेते मायोपधाइलवादाःतान्मायोपधः । आतोधातोरितिद्वितीयावदुवचनेनपरेआलोपः । प्रतिपन्नःप्राप्तः प्रणिपातादिभिरुपेतः सत्यंबुवंश्चआति
वेलेः क्रियमानोऽपि तितिक्षमाणरवास्तेइतिशेषः १३ क्रोधंअवस्रष्टाउत्स्रक्ष्यति । उद्धृतंक्रोधाकांतचेतोयस्यसःउद्धृतचेताः । जन्मनासुहृत्तचेताअपिसन् । अन्वतप्स्यत् शोचिष्यति ।
आर्षोलकारव्यत्ययः १४ कृष्णवत्मादाहेनकृष्णकृतभूभागइतिप्राश्नः । वस्तुतस्तु अग्निहात्रे वस्वादिसप्तरूपोऽग्निःश्रूयते यदग्निमुद्धरतीत्यनुवाके । तत्रकृष्णवत्तम्यन्वर्थसंज्ञातो
धूमायनरौद्रोऽग्निश्च्यते । ज्वलितइतिकिंचित्प्रदीप्तः । समिद्धइतिसर्वशोदीप्तः दग्धाधक्ष्यति १५ । १६ दंशितंसन्नद्धं स्वालक्षणंस्वीयानामपिअलक्षणं नास्तिलक्षणंसम्यगवलोकनं
यस्यतस्वालक्षणं । रणेआवेशवशात्स्वरपिदुर्वर्णमित्यर्थः । यतःअंतकसन्निकाशं वचनस्यवचनम् १७ । १८ नाःवःइवेतिच्छेदः वःयुष्यान्गाइव १९ । २० शैक्येनशिक्यसदृशेन

मायोपधःप्रणिपातार्जवाभ्यांतपोदमाभ्याधर्मगुण्यावलेन ॥ सत्यंबुवनप्रतिपन्नोद्धृतोपनस्तितिक्षमाणःक्रियमानोऽतिवेलम् १३ यदाज्येष्ठःपांडवःसंशिता
त्माक्रोधंयतंवर्षपूगान्सुधोरम् ॥ अवस्रष्टाकुरुषूद्धृतचेतास्तदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् १४ कृष्णवत्तमंज्वलितःसमिद्धोयथादहेत्कक्षमग्निर्निदाघे ॥ एवं
दग्धाधार्तराष्ट्रस्यसेनायुधिष्ठिरःक्रोधदीप्तोऽन्ववेक्ष्य १५ यदाद्रष्टाभीमसेनंरथस्थंगदाहस्तंक्रोधविषंमंतम् ॥ अमर्षणंपांडवंभीमवेगंतदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्व
तप्स्यत् १६ सेनाग्रंदंशितंभीमसेनंस्वालक्षणंवीरहणंपरेषाम् ॥ प्रंतंचमूमंतकसन्निकाशंतदास्मत्विचनस्यातिमानी १७ यदाद्रष्टाभीमसेनेननागान्नि
पातितान्गिरिकूटप्रकाशान् ॥ कुंभैरिवामृगवमतोभिन्नकुंभास्तदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् १८ महासिंहोगावइवप्रविश्यगदापाणिधार्तराष्ट्रानुपेत्य ॥ यदा
भीमोभीमरूपोनिहंतातदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् १९ महाभयेवीतभयःकृतास्त्रःसमागमेशत्रुबलावमर्दी ॥ स्रुद्रथेनाप्रतिमानुरथौघान्पदातिसंधान्गद
याऽभिनिघ्नत् २० शैक्येननागांस्तरसाविगृह्णन्यदाछेत्तार्धार्तराष्ट्रस्यसैन्यम् ॥ छिंदन्वनंपरशुनेवशूरस्तदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २१ तृणप्रायंज्वल
नेनेवदग्धंग्रामंयथाधार्तराष्ट्रान्समीक्ष्य ॥ पकंसस्यंवेद्युतेनेवदग्धंपरासिक्तंविपुलंस्वंबलौघम् २२ हतप्रवीरंविमुखंभयार्तपराङ्मुखंप्रायशोऽष्टष्टयोधम् ॥
शस्त्रार्च्चिपाभीमसेनेनदग्धंतदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २३ उपासंगानाचरेदक्षिणेनवरांगानांनकुलश्चित्रयोधी ॥ यदारथाऽयोरथिनःप्रचेतातदायुद्धंधार्त
राष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २४ सुखोचितोदुःखशय्यांवनेषुदीर्घकालंनकुलोयामशेत ॥ आशीविषःकुद्धइवोद्धमन्विषंतदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २५ त्यक्तात्मा
नःपार्थिवायोधनायसमादिष्टाधर्मराजेनसूत ॥ रथैःशुभ्रैःसैन्यमभिद्रवंतोदृष्ट्वापश्चात्तप्स्यतेधार्तराष्ट्रः २६

पाशेननागान्विगृह्णन् वैपरीत्येनगृह्णन् ।

गलेपादेवापाशंदत्त्वामृतवत्सवत्कर्षन्नित्यर्थः । अन्येनविगृह्णन्नितिपाठांतरंकल्पयित्वाशैक्येनखड्गेनेतिव्याचल्युः २१ तृणप्रायं तृणग्रहमयंग्रामं परासिक्तंदूरेनिरस्तम् २२ अष्टष्टयोधं
अप्रगल्भयोधं २३ उपेत्य वरांगानांशिरसांउपासंगान्उच्चयान् दक्षिणेनकुशलेनअनायासेनेतियावत् आचरेत्कुर्यात् रथिनःयोधान्प्रचेताकृटीकरिष्यति । पाठांतरे उपासंगेन निपंगेण
दक्षिणभागस्थेन शतात्परंआचरन् तत्रत्यैः शताविकैः शरैर्युध्यन् वामहस्तेनापिशरप्रक्षेपस्यअभ्यस्तत्वात् । दुःखशय्यामशेत्युत्तरस्मादपकृष्यते अतएवदुःखादथिनःप्रचेतेतिपूर्ववत्
२४ दुःखशय्यांअशेत्युत्तरंतांयदास्मरिष्यतीतिशेषः । अतएवदुःखादथिनःप्रचेतेतिपूर्वस्मादनुकृष्यते २५ हेपार्थिव आयोधनाययुद्धायसमादिष्टाः सैन्यंतावकंदृष्ट्वातानितिशेषः २६

शिशून्क्रीपदीपुत्रान्प्रतिविध्यादीन् आद्रवंतःआद्रवतः २७ गतोद्वाहंअपगतोद्धृतगतिंअनुकूलगतिमित्यर्थः । अकूजनोनिःशब्दोऽशोयस्यतं सुवर्णस्यतारोदीर्घतंतुः । अतिवेमादलातचक्र
स्सुवर्णरेखातुल्यमित्यर्थः दातैःविनीतैःअश्वैरित्यर्थात् २८ विवर्तमानंविविधैर्मंडलेर्वर्तमानंचरंतं २९ गांधारिशकुनिंआर्च्छन्गच्छन् ३० आयतःआगच्छतः ३१ विगाहिताअभिभविष्यति
३२ । ३३ क्षेप्तारःक्षेप्स्यति ३४ । ३५ । ३६ ममत्तरेभूशंमग्रातीतिममत् यत्कृतात्किंस्तत्तरप् बलवत्तरे । ममदितिनिपातोबलवद्वाचकोवा संग्रामेइत्यर्थः । सहोत्तरइत्याधुनिकाः

शिशून्कृतास्त्रान्शिशुप्रकाशान्यदाद्रष्टाकौरवःपंचशूरान् ॥ त्यक्ताप्राणान्कौरवानाद्रवंतस्तदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २७ यदागतोद्वाहमकूजनाशंसुव
र्णतारंरथमाततायी ॥ दातैर्युक्तंसहदेवोऽविरूढःशिरांसिराज्ञाक्षेप्स्यतेमार्गणौघैः २८ महाभयेसंप्रवृत्तेरथस्थंविवर्तमानंसमरेकृतास्त्रम् ॥ सर्वादिशःसंपतंतं
समीक्ष्यतदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् २९ हीनिषेवोनिपुणःसत्यवादीमहाबलःसर्वधर्मोपपन्नः ॥ गांधारिमाछिस्तुमुलेक्षिप्रकारीक्षेप्ताजनान्सहदेवस्तरस्वी ॥
३० यदाद्रष्टाद्रौपदेयान्महेधूनशूरान्कृतास्त्रान्रथयुद्धकोविदान् ॥ आशीविषान्घोरविषानिवायतस्तदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३१ यदाऽभिमन्युःपर
वीरघातीशरैःपरान्मेघइवाभिवर्षन् ॥ विगाहिताकृष्णसमःकृतास्त्रस्तदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३२ यदाद्रष्टाबालमबालवीर्यद्विषच्चभूमुत्पुमिवोत्पतंतम् ॥
सौभद्रमिंद्रप्रतिमंकृतास्त्रंतदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३३ प्रभद्रकाःशीघ्रतरायुवानोविशारदाःसिंहसमानवीर्याः ॥ यदाक्षेप्तारोधार्तराष्ट्रान्सैन्यास्तदायुद्धं
धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३४ वृद्धैर्विराट्पुपदौमहारथौपृथक्क्रमूभ्यामभिवर्तमानौ ॥ यदाद्रष्टारौधार्तराष्ट्रान्सैन्यास्तदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३५ यदाक
तास्त्रोदुपदःप्रचिन्वन्नाशिरांसिगूनांसमरेरथस्थः ॥ कुद्धःशरैश्छेत्स्यतिचापमुक्तैस्तदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३६ यदाविराटःपरवीरघातीममत्तरेशत्रुच
भूंमप्रवेष्टा ॥ मत्स्यैःसार्धमनृशंसरूपैस्तदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३७ ज्येष्ठमात्स्यमनृशंसार्थरूपंविराट्पुत्रंरथिनंपुरस्तात् ॥ यदाद्रष्टादंशितंपांडवार्थं
दायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ३८ रणेहतेकौरवाणांप्रवीरेशिखंडिनासत्तमेशांतनूजे ॥ नजातुनःशत्रवोधारयेयुरसंशयंसत्यमेतद्भवीमि ३९ यदाशिखंडीरथिनः
प्रचिन्वन्भीष्मंरथेनाभियातावरूथी ॥ दिव्यैर्हयैरवमृद्वन्नरथौघास्तदायुद्धंधार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ४० यदाद्रष्टामंजयानामनीकेष्टष्टुमंममुखेरोचमानम् ॥
अस्त्रयस्मैगुह्यमुवाचधीमान्द्रोणस्तदातप्स्यतिधार्तराष्ट्रः ४१ यदाससेनापतिरप्रमेयाःपरामृद्वन्निपुभिर्धार्तराष्ट्रान् ॥ द्रोणंरणेशत्रुसहोऽभियातातदायुद्धं
धार्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ४२ हीमान्मनीषीबलवान्मनस्वीसलक्ष्मीवान्सोमकानांप्रवर्हः ॥ नजातुतंशत्रवोऽन्येसहेरनयेपांसस्यादग्रणीर्दृष्टिर्गिहः ४३ इदं
चद्रूयामावृणीष्वेतिलोकेयुद्धेऽद्वितीयंसचिवंरथस्थम् ॥ शिनेर्नसारंप्रवृणीमसात्यकिंमहाबलंवीतभयंकृतास्त्रम् ४४

पठति ३७ । ३८ शांतनूजेदैर्धर्मार्थधारयेयुः जीवेयुः ३९ वरूथीरथगुप्तिमान् ४० । ४१ । ४२ । ४३ इदंचेतिसाहित्येयुद्धमूलमुच्यते राज्यंचमावृणीष्वमाप्रार्थयस्वइतिब्रूयाः दुर्योधनं
प्रतीत्यर्थात् यतःवयंयुद्धेऽद्वितीयंसहायंसात्यकिंप्रवृणीमद्वतवंतः । तस्मिन्नवृतेतुकदाचित्तवजयोऽपिसंभाव्येतेतिभावः ४४

४५ । ४६ अस्मात्त्वल्लोपेर्ष्वमी एनंप्राप्यसंचेष्टेइतस्ततोभ्रमंति ४७ । ४८ चित्रःविस्मयकृत सूक्ष्मःदुर्लभः शृङ्गणहतिपाठेरमणीयः । भूराणामुत्साहकरत्वात्सुकृतःसुशिक्षितः । अस्त्रयो गोऽस्त्राणामः । वृष्णिर्हिंस्यकृष्णस्ययथाविधंयादृक्प्रकारंयोगमाहुःतैःसर्वैर्गुणैःसात्यकिरुपेतः ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ सुपुंलान्यदाद्रष्टेति द्वयोःसंबंधः ५४ आददानान्नग्रसमानान् ५५

महोरस्कोदीर्घबाहुःप्रमाथीयुद्धेऽद्वितीयःपरमास्त्रवेदी ॥ शिनेनसातालमात्रायुधोऽयंमहारथोवीतभयःकृतास्त्रः ४५ यदाशिनीनामधिपोमयोक्तःशरैःपरान्मेघ इवप्रवर्षन् ॥ प्रच्छादयिष्यत्यरिहायोधमुख्यास्तदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ४६ यदाघृतिकुरुतेयोत्स्यमानःसदीर्घबाहुर्दधन्वामहात्मा ॥ सिंहस्येवगंध माघ्रायगावःसंचेष्टेतेशत्रवोऽस्माद्रणाग्रे ४७ सदीर्घबाहुर्दधन्वामहात्माभिद्याद्विरीन्संहेत्सर्वलोकान् ॥ अस्त्रेकतीनिपुणःक्षिप्रहस्तोदिविस्थितःसूयंइवामिभा ति ४८ चित्रःसूक्ष्मःसुकृतोयादवस्यअस्त्रयोगोवृष्णिर्हिंस्यभूयान् ॥ यथाविधंयोगमाहुःप्रशस्तंसर्वैर्गुणैःसात्यकिरुपेतः ४९ हिरण्यंश्वेतहयैश्चतुर्भिर्य दायुक्तंस्यंदनंमाधवस्य ॥ द्रष्टायुद्धेसात्यकेर्घातंराष्ट्रस्तदातप्स्यत्यकृतात्मासमंदः ५० यदारथहेममणिप्रकाशंश्वेताश्वयुक्तवानरकेतुमुग्रम् ॥ दृष्ट्वाममाप्या स्थितंकेशवेनतदातप्स्यत्यकृतात्मासमंदः ५१ यदामौर्व्यास्तलनिष्पेषमुग्रंमहाशब्दंवज्रनिष्पेषतुल्यम् ॥ विधूयमानस्यमहारणेमयासगांडिवस्यश्रोष्यति मंदबुद्धिः ५२ तदामूढोदृतराष्ट्रस्यपुत्रस्तसायुद्धेदुर्मतिर्दुःसहायः ॥ दृष्ट्वैसैन्यंवाणवर्षाधिकारेप्रभज्यंतंगोकुलवद्रणाग्रे ५३ बलाहकादुच्चरतःसुभीमान्वियुत्स्फु लिंगानिवधोरूपान् ॥ सहस्रघ्नानद्विषतांसंगरेषुअस्थिच्छिदोर्मर्मभिदःसुपुंलान् ५४ यदाद्रष्टाज्यामुखाद्वाणसंघान्गांडीवमुक्तानापततःशिताग्रान् ॥ हया नृगजान्वर्मिणश्चाददानास्तदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५५ यदामंदःपरवाणान्विमुक्तान्मेषुभिर्हियमाणान्प्रतीपम् ॥ तिर्यग्विध्याच्छिद्यमानान्पृषत्कै स्तदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५६ यदाविपाठामहुजविप्रमुक्तादिजाःफलानीवमहीरुहाग्रान् ॥ प्रचेतारउत्तमांगानियूनांतदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५७ यदाद्रष्टापततःस्यंदनेभ्योमहायजेभ्योऽश्वगतान्सुयोधनान् ॥ शरैर्हतान्पातितांश्चैवरंगेतदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५८ असंप्राप्तानस्त्रपथंपरस्य यदाद्रष्टानश्यतोघातंराष्ट्रान् ॥ अकुर्वतःकर्मयुद्धेसमंतात्तदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५९ पदातिसंघान्रथसंघान्समंताद्द्रव्याताननःकालइवाततेषुः ॥ प्रणोत्स्यामिज्वलितैर्वाणवर्षैःशत्रूस्तदातप्स्यतिमंदबुद्धिः ६० सर्वादिशःसंपततारथेनरजोध्वस्तंगांडिवेनप्रकृतम् ॥ यदाद्रष्टास्वबलंसंप्र मूढतदापश्चात्तप्स्यति मंदबुद्धिः ६१ कादिग्भूतंछिन्नगात्रंविंसंज्ञंदुर्पोधनोद्रक्ष्यतिसर्वसैन्यम् ॥ हताश्ववीराग्र्यनरेद्रनागंपिपासितंश्रांतपत्रंभयार्तम् ६२

श्लिष्यमानान्यदाद्रष्टेतिपूर्वेणान्वयः ५६ विपाठाःविस्तृतवाणाः प्रचेतारःराज्ञीकरिष्यंति ५७ । ५८ अस्त्रपथंअसंप्राप्तान्अस्त्रेदृष्टेवनश्यतइत्यर्थः युद्धेकर्मअकुर्वतःभयेनवैकृत्यात् ५९ आतताः संतताःअविच्छिन्नधाराःइवयोस्य प्रणोत्स्यामिदूरीकरिष्यामि ६० रजोध्वस्तंरजसाव्याकुलीभूयस्यादिभ्यःपतितं प्रकृतंछिन्नं ६१ कादिग्भूतंभयेनपलायितं श्रांतपत्रंश्रांतवाहनम् ६२ तिर्यक् विद्वच्चविध्वा पृषत्कै

प्रजापतेःकर्मयथेति यथावाजपेयेप्रजापतिदेवत्याःसप्तदशपशवोविशस्यंते तद्वद्ब्रह्मनामिहापिपशुसंनृतं तेनबीमस्तत्त्वल्लयते । अर्थः स्वर्गोराज्यं च तदर्थंनिष्ठितंसंजातानिश्चयम् ६२ दे वदत्तंअर्जुनस्यशंखम् ६४ दस्युसंघान् । न्यायतः प्रदेयस्यराज्यस्याप्रदानादस्यवोधातंराष्ट्राः । 'यथाकथाचपरमतिग्रहमभिमन्यतेस्तेनोमवाति'इतिस्मृतेः । युगांतेशत्रूणांसंहारेजातेसति अन्यदुर्गंधर्मप्रधानंकालंप्रवर्तयन् । 'राजाकालस्यकारणम्'इतिस्मृतेः ६५ दर्पस्यअंतेनाशे ६६ उदकातेसंध्यावंदनाचमनाते ६७ पुरस्तादइंद्रोरक्षतुहत्यपकृत्यते ६८ । ६९ । ७०

आर्तस्वरंहन्यमानंहतंचविकीर्णकेशास्थिकपालसंघम् ॥ प्रजापतेःकर्मयथार्थनिष्ठितं तदादृष्ट्वातप्स्यतिमंदबुद्धिः ६३ यदारथेगांडिवंवासुदेवंदिव्यंशंखंपांच जन्यंहयांश्च ॥ तूणावक्ष्यौदेवदत्तंचमांचदृष्ट्वायुद्धेघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ६४ उद्धर्तयन्दस्युसंघान्समेतान्प्रवर्तयन्युगमन्ययुगांते ॥ यदाधक्ष्याम्याग्रिवत्कौ रवेयांस्तदातसाघृतराष्ट्रःसपुत्रः ६५ सभातवैसहसैन्यःसभृत्योभ्रष्टैश्चर्यःक्रोधवशांऽल्पचेताः ॥ दर्पस्यातेनिहतोवेषवानःपश्चान्मंदस्तप्स्यतिघातंराष्ट्रः ६६ पूर्वाह्णेमांकृतजप्यंकदाचिद्विप्रःप्रोवाचोदकांतेमनोज्ञम् ॥ कर्तव्यंतेदुष्करंकर्मपार्थयोद्धव्यंतेशत्रुभिःसव्यसाचिन् ६७ इंद्रोवातेहरिवान्चहस्तःपुरस्ताद्या तुसमरेऽरीवविनिघ्नन् ॥ सुग्रीवयुक्तेनरथेनवातेपश्चात्कृष्णोरक्षतुवासुदेवः ६८ ववेचाहंवज्रहस्तान्महेन्द्रादस्मिन्युद्धेवासुदेवंसहायम् ॥ समेलब्धोदस्युवधा यकृष्णोमन्येचैतद्विहितंदेवतैर्मे ६९ अयुद्धचमानोमनसाऽपियस्यजयंकृष्णःपुरुषस्याभिर्नंदेत् ॥ एवंसर्वान्सव्यतीयादमित्रान्सैद्रान्देवान्मानुषेनास्तिर्चि ता ७० सबाहुभ्यांसागरमुत्तितीर्षेन्महोदधिसलिलस्याप्रमेयम् ॥ तेजस्विनंकृष्णमन्यंतश्चरंयुद्धेनयोवासुदेवंजिगीषेत् ७१ गिरियइच्छेतुतलेनभेतुंशिलोच्च यंश्वेतमतिप्रमाणम् ॥ तस्यैवपाणिःसनखोविशीर्षेनचापिकिंचित्सगिरेस्तुकुर्यात् ७२ अग्रिसमिद्धंशमयेहुजाभ्यांचंद्रंमूर्यंचनिवारयेत् ॥ हरेदेवानाममृ तंप्रसह्ययुद्धेनयोवासुदेवंजिगीषेत् ७३ योरुक्विमणीमेकरथेनभोजानुत्साद्यराज्ञःसमरेप्रसह्य ॥ उवाहभार्यायिशसाज्वलंतीयस्यांजज्ञेरौक्विमणेयोमहात्मा ७४ अयंगांधारांस्तरसासंप्रमथ्यजित्वापुत्रान्नजितःसमग्रान् ॥ बद्धंमुमोचविनदंतंप्रसह्यसुदर्शनंवैदेवतानाललामम् ७५ अयंकपाटेनजघानपांश्वंतथाकलिंगा न्दंतकूरेममर्दं ॥ अनेनजग्धावर्षपूगान्विनाथावारणसीनगरीसंवभूव ७६ अयंरमयुद्धेमन्यतेऽन्यैरजेयंतमेकलव्यंनामनिषादराजम् ॥ वेगेनैवशैलमभिहत्य जंभःशेतेसकृष्णेनहतःपरासुः ७७ ततोऽग्रसेनस्यसुतंसुदुष्टवृष्णंधकानांमध्यगतंसभास्थम् ॥ अपातयद्रुतदेवद्वितीयोहत्वाददौचोग्रसेनायराज्यम् ७८

सागरंसगरेर्वदितंसलिलस्यमहोदधिलसमुद्रं अप्रमेयंअनंतत्वात् ७१ तलेनचपेटिकया शिलोच्चयमितिकाठिन्यप्रदर्शनार्थविशेषणं श्वेतकैलासं बलवदाश्रितत्वमनेनसूचितम् ७२ । ७३ ७४ सुदर्शनंनामराजानं नम्राजितःपुत्रैर्बद्धंमुमोच देवतानाललामंरत्नभूतं देवैरपिशिरसाधार्यमित्यर्थः ७५ कपाटेनवक्षस्तटाघातेन दंतकूरेसंग्रामे अन्येतु कपाटेनिजघानेतिपाठंप्रकल्प्यकपा टेनगरे प्वंदंतकूरेचेतिव्याचख्युः । अनाथासंबन्धमूत्रेतियोज्यम् ७६ अयंकृष्णः तंयुद्धेमन्यते युद्धार्थप्रार्थयते सर्वदेव सः इदानींतेनैवकृष्णेनहतः रोते । यथाजंभोदेवः शैलंवेगेनअभिहत्य शैलाघातात्संयुक्तात् हतःशेतेतद्वत् ७७ ततोऽग्रसेनस्येतिसंधिरार्थः तथेतिवापाठः ७८

सर्वथैवचरं विभीषणं निर्मयं शतग्रीवां किंशाल्वेनाक्षिप्रां दोर्भ्यापाणिभ्यांकंदुकवत्प्रत्यगृह्णात् ७९ भौमोभूमिपुत्रः ८० शेकुजंतुमिति शेषः ८१ प्रकृतिस्वभावं दस्युहृन्नशीलतां प्रतिशुश्राव
अंगीचकार सिद्धिपुकार्यसिद्धिपुस्थितासु ऐश्वर्यवान्सामर्थ्यवान् ८२ निर्मोचनेनगरे क्षुरांतान्तीक्ष्णधारान् लोहमयानित्यर्थः ओषसंज्ञरक्षः ८३ । ८४ । ८५ वराणि वरान् अददन् दत्त
वंतः क्रमः गतिः ८६ । ८७ तर्कयते बद्धं यतते ८८ प्रसह्य पर्यागतं हठात्मासंमन्यते वाञ्छति अस्मासु मित्रभेदं प्रार्थयते इत्यर्थः । तेन च पांडवानां कृष्णेन मत्वं अस्मदीयत्वं हर्तुं शक्यमिति मन्यते

अयं सौभं यो धयामास स्वस्थं विभीषणं मायया शाल्वराजम् ॥ सौभद्वारिप्रत्यगृह्णाच्छतग्रीदोर्भ्यांकै एनं विषहेतमर्थः ७९ प्राग्ज्योतिषं नाम बभूव दुर्गं पुरंधोरम
सुराणामसह्यम् ॥ महाबलोनरकस्तत्र भौमोजहारादित्यामणिकुंडले शुभे ८० नतं देवाः सहशक्रेण शेकुः समागता युधि मृत्योरभीताः ॥ दृष्ट्वा च तं विक्रमं केशवस्य
बलं तथैवास्त्रमवारणीयम् ८१ जानंतोऽस्य प्रकृतिकेशवस्य न्ययोजयन्दस्युवधायकृष्णम् ॥ सतत्कर्मप्रतिशुश्रावदुष्करमैश्वर्यवान्सिद्धिपुवासुदेवः ८२ निर्मो
चनेषु सहस्राणि हत्वा संचिच्छ पाशान्सहस्राक्षुरांतान् ॥ मुरं हत्वा विनिहत्यौघरक्षो निर्मोचनं चापि जगाम वीरः ८३ तत्रैव तेनास्य बभूव युद्धं महाबलेनातिबलस्य
विष्णोः ॥ शेते स कृष्णेन हतः परासुर्वो तेनेव मथितः कर्णिकारः ८४ आहत्य कृष्णो मणिकुंडले ते हत्वा च भौमं नरकं मुरं च ॥ श्रिया वृतो यशसा चैव विद्वान्प्रत्याजगा
माप्रतिमप्रभावः ८५ अस्मै वराण्यददंस्तत्र देवा हृष्ट्वा भीमं कर्मकृतरणे तत् ॥ श्रमश्च ते युद्धयमानस्य न स्यादाकाशे चाप्सु च ते क्रमः स्यात् ८६ शस्त्राणि गात्रेन
च ते क्रमेरन्नित्येव कृष्णश्च ततः कृतार्थः ॥ एवं रूपे वासुदेवेऽप्रमेये महाबले गुणसंपत्सदैव ८७ तमसह्यं विष्णुमनंतवीर्यमाशंसते धार्तराष्ट्रो विजेतुम् ॥ सदा ह्येनं तर्कय
ते दुरात्मा तच्चाप्ययं सहतेऽस्मान्समीक्ष्य ८८ पर्यागतं मम कृष्णस्य चैव यो मन्यते कलहं संप्रसह्य ॥ शक्यं हर्तुं पांडवानां ममत्वं तद्वेदिता संयुगं तत्र गत्वा ८९ नम
स्कृत्वा शांतनवाय राज्ञे द्रोणायाथो सहपुत्राय चैव ॥ शारद्वताया प्रतिद्वंद्विने च यो तस्याम्यहं राज्यमभीप्समानः ९० धर्मेणासंनिधनं तस्य मन्ये यो यो तस्य ते पांड
वैः पापबुद्धिः ॥ मिथ्या ग्लहे निर्जिता वै नृशंसैः संवत्सरान्वैद्वादशराजपुत्राः ९१ वासः कच्छो विहितश्चाप्यरण्ये दीर्घकालं चैकमज्ञातवर्षम् ॥ ते हि कस्माज्जीवितां
पांडवानां निदिष्यंते धार्तराष्ट्राः पदस्थाः ९२ ते चेदस्मान्युद्धयमानान् जयेयुर्देवैर्महेंद्रप्रमुखैः सहायैः ॥ धर्माद्धर्मश्चरितो गरीयांस्ततो ध्रुवं नास्ति कृतं च साधु
९३ न चेदिदं पुरुषं कर्मबद्धं न चेदस्मान् मन्यतेऽसौ विशिष्टान् ॥ आशंसं हं वासुदेवा द्वितीयो दुर्योधनं सानुबंधं निहतुम् ९४ न चेदिदं कर्म न रेंद्रवंध्यं न चेद्रवे सुकृतं
निष्फलं वा ॥ इदं च तच्चाभिसमीक्ष्य नूनं पराजयो धार्तराष्ट्रस्य साधुः ९५ प्रत्यक्षं व. कुरवो यद्भवीमियुध्यमाना धार्तराष्ट्रानसंति ॥ अन्यत्र युद्धात् कुरवो यदि स्युर्न युद्धे
वैशेष इहास्तिकाश्चित् ९६ हत्वा त्वहं धार्तराष्ट्रान्सकर्णात्राज्यं कुरूणामवजेता समग्रम् ॥ यद्वः कार्यं तत्कुरुध्वं यथा स्वमिष्टान्दाराणां भोगान् भजध्वम् ९७

तत्तत्र कुरुक्षेत्रे संयुगं गत्वा प्राप्य वेदिता ज्ञास्यति ८९ । ९० । ९१ । ९२ साधुकृतं सत्कर्म नास्ति निष्फलत्वात् वृथैव धर्म इत्यर्थः ९३ न चेदिति यदि कर्मबद्धः पुरुषो न स्यात् यदि वा वयं तेभ्यः
श्रेष्ठान्स्याम तर्हितस्यैव जयो भविष्यतीत्यर्थः ९४ इदं राज्यस्यापदानं इदानीं तनं । तच्च राज्यात्पनिःसारणं तदानीं तनं । अभिसमीक्ष्य आलोच्य पापवशात्पराजयपवतस्येत्यर्थः ९५ ९६ ९७

९८ दिव्या अनागता र्थज्ञापकाः मृगचक्राः चक्राणि सर्वतो भद्रादीनि शेषागमप्रसिद्धानि मृगयंते किं नक्षत्रं केन ग्रहेण विद्वमिति विचारयंति । सदसत्फलकवनार्थे च क्रमुगाः पूर्वनिरातार्थः मृगा
णि मार्गितानि चक्राणि यैस्ते इति वा ९९ संशयं युद्धे जयपराजयविषये न पश्यति यत्तः अपरोक्षविद्यः दिव्यदृष्ट्याऽधीतानागतादिकं पश्यन् १०० पुराणी योगप्रभाववती नव्ययतेनतिरस्कृता
अप्येवं नो ब्राह्मणाः संति वृद्धा बहुश्रुताः शीलवंतः कुलीनाः ॥ सांवत्सराज्योतिषिचाभियुक्तान् क्षत्रयोगेषु च निश्चयज्ञाः ९८ उच्चावचं देवयुक्तं रहस्यं दिव्याः प्रश्नामृग
चक्रा मुहूर्ताः ॥ क्षयं महांत कुरुमृजयानां निवेदयंते पांडवानां जयं च ९९ यथा हि नो मन्यतेऽजातशत्रुः संसिद्धार्थो द्विषतां निग्रहाय ॥ जनादेनश्चाप्यपरोक्षविद्यो
न संशयं पश्यति वृष्णि सिंहः १०० अहंतथैवं खलु भाविरूपं पश्यामि बुद्ध्या स्वयमप्रमतः ॥ दृष्टिश्च मे न व्यथते पुराणी संयुध्यमाना धार्तराष्ट्रानसंति १ अना
लब्धं जूं भतिगां डिवंधनुरनाहता कं पतिमेधनुर्ज्या ॥ बाणाश्च मे तूणमुखा द्विमृत्युमुदुर्मुहूर्तुमुशंति चैव २ खड्गः कोशाग्निः सरति प्रसन्नो हित्वेव जीर्णामुरगस्त्वचं
स्वाम् ॥ ध्वजे वाचो रौद्ररूपा भवन्ति कदारथो योक्ष्यते ते किरीटिन् ३ गोमायुसंघाश्च न दंति रात्रौ रक्षांस्यथो निष्पतंत्यं तरिक्षात् ॥ मृगाः श्रृगालाः शितिकंठा
श्च काका गृध्रा वकाश्चैव तरक्षवश्च ४ सुवर्णपत्राश्च पतंति पश्चाद्दृष्ट्वा रथश्चेत हयप्रयुक्तम् ॥ अहं ह्येकः पार्थिवान्सर्वयोधान् शरान्वर्षन्मृत्युलोकं नयेयम् ५ समाद
दानः पृथगस्त्रमार्गान्यथाग्निरिद्धो गहनं निदाघे ॥ स्थूणा कर्णपाशुपतं महास्त्रं ब्राह्मं चास्त्रं यच्च शक्रोऽप्यदान्मे ६ वधेष्टतो वेगवतः प्रमुंचन्नाहं प्रजाः किंचिदिहाव
शिष्ये ॥ शांतिलप्स्ये परमो ह्येष भावः स्थिरो मम ब्रह्मिणा वल्गनेतान् ७ ये वै जय्याः समरे सूतलब्ध्वा देवान् पीद्रप्रमुखान्समेतान् ॥ तैर्मन्यते कलहं संप्रसह्य
धार्तराष्ट्रः पश्यत मोहमस्य ८ वृद्धो भीष्मः शांतनवः कृपश्च द्रोणः स पुत्रो विदुरश्च धीमान् ॥ एते सर्वे यद्दंते तदस्तु आयुष्मंतः कुरवः संतु सर्वे १०१ ॥ इति श्रीमहा
भारते उद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणि अर्जुनवाक्यनिवेदनेऽष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ समवेतेषु सर्वेषु ते पुराज सुभारत ॥ दुर्योधनमिदं
वाक्यं भीष्मः शांतनवोऽब्रवीत् १ बृहस्पतिश्चोशनाच ब्रह्माणं पर्युपस्थितौ ॥ मरुतश्च सहेंद्रेण वसवश्चाग्निना सह २ आदित्याश्चैव साध्याश्च ये च सप्तर्षयो दिवि ॥
विश्वावसुश्च गर्ध्वः शुभाश्वप्सरसांगणाः ३ नमस्कृत्योपजग्मुस्ते लोकवृद्धं पितामहम् ॥ परिवार्य च विश्वेशं पर्यासत दिवौ कसः ४ तेषां मनश्च ते जश्वाप्याददा
नाविवौजसा ॥ पूर्वदेवौ व्यतिक्रांतौ नरनारायणावृषी ५ बृहस्पतिस्तु पप्रच्छ ब्रह्माणं काविमाविति ॥ भवंतं नो पतिष्ठेते तौ नः शंसपितामह ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
यावेतौ पृथिवीयां च भासयंतौ तपस्विनौ ॥ ज्वलंतौ रोचमानौ च व्याप्यातीतौ महाबलौ ७ नरनारायणावेतौ लोकलोकं समास्थितौ ॥ ऊर्जितौ स्वेन तपसामहासत्त्वं
पराक्रमौ ८ एतौ हि कर्मणालोकं नंदयामासतुर्धुवम् ॥ द्विधाभूतौ महाप्राज्ञौ विद्वि ब्रह्मन परंतपौ ॥ असुराणां विनाशाय देवगंधर्वपूजितौ ९

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ वधेष्टतः वधार्थं सजः वेगवतः बाणान् ७ विजयः कर्मेषां ते वैजय्याः देवानपि लब्ध्वा विजयं वतः पश्यत्यर्थः ८ । १०१ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठे भारवभा
वदीपे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ समवेतेष्विति १ । २ । ३ पर्यासत परिवार्य तस्थुः ४ । ५ । ६ । ७ लोकात्मानुषात् लोकं ब्राह्मम् ८ । ९

१० अयाचतइन्द्रः ११ सद्यसाहाय्यम् १२ । १३ । १४ धातेअस्थिरेऽपिरथे लक्ष्यातनव्यपैतीत्याश्वर्यम् १५ आरुजत् पीडितवान् १६ । १७ भूयसोबहुन् १८ । १९ सत्संबुद्धिसत्त्वं एक
एवदेवोयोगप्रभावाद्रूपद्वयेनवर्ततेइत्यर्थः २० अशुवातेव्यामृतः २१ कर्मयुद्धं कर्तव्यं तयोरिति शेषः आचष्टआख्यातवान्नारदएव । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८
॥ वैशंपायनउवाच ॥ जगामशक्रस्तच्छ्रुत्वायत्रतौतेपतुस्तपः ॥ सार्धं देवगणैः सर्वैर्वृहस्पतिपुरोगमैः १० तदा देवासुरेयुद्धेभयेजातेदिवौकसाम् ॥ अयाच
तमहात्मानौ नरनारायणौवरम् ॥ ११ तावब्रूतां वृणीष्वेतितदा भरतसत्तम ॥ अथैतावब्रवीच्छक्रः संहननः क्रियतामिति १२ ततस्तौ शक्रमब्रूतां करिष्यावो
यदिच्छसि ॥ ताभ्यांच सहितः शक्रो विजिग्येदैत्यदानवान् १३ नरइन्द्रस्य संग्रामे हत्वा शत्रून् परंतपः ॥ पौलोमान्कालखंजांश्च सहस्राणि शतानि च १४ एष
भ्रातरथेतिष्ठन्नभस्तेनापाहरच्छिरः ॥ जंभस्य ग्रसमानस्य तदा ह्यर्जुन आहवे १५ एष पारे समुद्रस्य हिरण्यपुरमारुजत् ॥ जित्वा षष्ठिं सहस्राणि निवातकवचात्रणे
१६ एष देवान्सहद्रेण जित्वा परपुरं जयः ॥ अतर्पयन् महाबाहुरर्जुनो जातवेदसम् १७ नारायणस्तथैवात्र भूयसोऽन्यानजघान ह ॥ एवमेतौ महावीर्यौ तौ पश्य
तसमागतौ १८ वासुदेवार्जुनौ वैरौ समवेतौ महारथौ ॥ नरनारायणौ देवौ पूर्वदेवाविति श्रुतेः १९ अजेयौ मानुषेलोके सेद्रेऽपि सुरासुरैः ॥ एष नायणः कृष्णः
फाल्गुनश्च नरः स्मृतः ॥ नारायणो नरश्चैव सत्त्वमेकं द्विधा कृतम् २० एतौ हि कर्मणालोकान् श्रुवातेऽक्षयान् ध्रुवान् ॥ तत्र तत्रैव जायेते युद्धकाले पुनः पुनः २१
तस्मात्कर्मैव कर्तव्यमिति होवाच नारदः ॥ एतद्विषयं माचष्ट वृष्णिचक्रस्य वेदवित् २२ शंखचक्रगदाहस्तं यदा द्रक्ष्यसि केशवम् ॥ पर्याददानं चास्त्राणि भीमध
न्वानमर्जुनम् २३ सनातनो महात्मानो कृष्णावेकरथो स्थितौ ॥ दुर्योधनतदा तातस्मर्ताऽसि वचनं मम २४ नो चेदयमभावः स्यात्कुरूणां प्रत्युपस्थितः ॥ अ
र्थाच्च तात धर्माच्च तव बुद्धिरुपप्लुता २५ न चेद्ब्रह्मिष्यसे वाक्यं श्रोताऽसि सुबहून् हतान् ॥ तवैव हि मतं सर्वे कुरवः पर्युपासते २६ त्रयाणामेव च मतं तत्त्वमेकोऽनुम
न्यसे ॥ रामेण चैव शतस्य कर्णस्य भरतर्षभ २७ दुर्जातेऽमृतपुत्रस्य शकुनेऽसौ बलस्य च ॥ तथा ह्युद्रस्य पापस्य भ्रातुर्दुःशासनस्य च २८ ॥ कर्ण उवाच ॥
नैव मायुष्मता वाच्यं न मामात्थपितामह ॥ क्षत्रधर्मे स्थितो ह्यस्मि स्वधर्मादनपेयिवान् २९ किंचान्यन्मयि दुर्वृत्तं येन मां परिगर्हसे ॥ न हि मे वृजिनं किंचिद्द्वार्त
राष्ट्राविदुः कचित् ३० नाचरं वृजिनं किंचिद्द्वार्तराष्ट्रस्य नित्यशः ॥ अहं हि पांडवान्सर्वान् हनिष्यामिरणे स्थितान् ३१ प्राग्विरुद्धैः शमंसद्भिः कथं वा क्रियते पुनः ॥
राज्ञो हि घृतराष्ट्रस्य सर्वकार्यं प्रियं मया ॥ तथा दुर्योधनस्यापि सहिराज्ये समाहितः ३२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कर्णस्य तु वचः श्रुत्वा भीष्मः शांतनवः पुनः ॥
घृतराष्ट्रं महाराजसंभाष्ये दं वचो ब्रवीत् ३३ यदयं कथ्यते नित्यं हं तांशं पांडवानिति ॥ नायं कलाऽपि संपूर्णा पांडवानां महात्मनाम् ३४ अनयो योऽयमागंतापु
त्राणां तदुरात्मनाम् ॥ तदस्य कर्मजानीहि मृतपुत्रस्य दुर्मतेः ३५ एतमाश्रित्य पुत्रस्ते मंदबुद्धिः सुयोधनः ॥ अवामन्यत तान् वीरान् देवपुत्रान् रिदमान् ३६
२९ । ३० । ३१ सहिराज्ये इति अस्य वचनं मयानकृतं किं तुराज्ञपरोतिभावः ३२ । ३३ कलाऽपि षोडशांशोऽपि । ३४ । ३५ । ३६

३७ । ३८ । ३९ न्हियते यद्यदा वृषायते वृषवर्द्धति ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगप० नी० भारत० ऊनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥
किंचाप्येतेन तत्कर्म कृतपूर्वमुदुष्करम् ॥ तैर्यथा पांडवैः सर्वैरेकैकेन कृतं पुरा ३७ दृष्ट्वा विराटनगरे भ्रातरं निहतं प्रियम् ॥ धनं जयेन विक्रम्य किमनेन तदा कृतम्
३८ सहितानि ह कुरून् सर्वानभियातो धनं जयः ॥ प्रमथ्य चाच्छिनद्वासः किमयं प्रोषितस्तदा ३९ गंधर्वैर्घोषयात्रायां हियते यत्सुतस्तव ॥ कृतदा मृतपुत्रोऽभू
द्यदानीं वृषायते ४० ननु तत्रापि भीमेन पार्थेन च महात्मना ॥ यमाभ्यामेव संगम्य गंधर्वास्ते पराजिताः ४१ एतान्यस्य मृषोक्तानि बहूनि भरतर्षभ ॥ विक
थनस्य मद्रते सदा धर्मार्थलोपिनः ४२ भीष्मस्य तु वचः श्रुत्वा भारद्वाजो महामनाः ॥ घृतराष्ट्रमुवाचे दं राजमध्येऽभिपूजयन् ४३ यदा ह भरत श्रेष्ठो भीष्मस्त
क्रियतां नृप ॥ न काममर्थालिप्सूनां वचनं कर्तुमर्हसि ४४ पुरायुद्धात्साधु मन्ये पांडवैः सह संगतम् ॥ यद्वाक्यमर्जुनेनोक्तं संजयेन निवेदितम् ४५ सर्वतदपि जा
नामि करिष्यति च पांडवः ॥ न ह्यस्य त्रिपुलोकेषु सदृशोऽस्ति धनुर्धरः ४६ अनादृत्य तु तद्वाक्यमर्थवद्गोणभीष्मयोः ॥ ततः संजयं राजा पर्यपृच्छ तपांडवान्
४७ तदैव कुरवः सर्वे निराशा जीवितेऽभवन् ॥ भीष्मद्रोणौ यदाराजानसम्यगनुभाषते ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणियानसं० भीष्मद्रोणवाक्ये ऊनपं
चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ किमसौ पांडवो राजा धर्मपुत्रोऽभ्यभाषत ॥ श्रुत्वेह बहुलाः सेनाः प्रीत्यर्थं नः समागताः १ किमसौ चेष्टे मू
तयोत्स्यमानो युधिष्ठिरः ॥ केवाऽस्य भ्रातृपुत्राणां पश्यं त्याज्ञेऽस्य मुखम् २ केस्विदेन वारयंति युद्धाच्छाम्येति वा पुनः ॥ निरुत्या कोपितं मंदैर्धर्मज्ञधर्मचा
रिणम् ३ ॥ संजय उवाच ॥ राज्ञो मुखमुदीक्षंते पांचालाः पांडवैः सह ॥ युधिष्ठिरस्य मद्रते स सर्वाननुशास्ति च ४ पृथग्भूताः पांडवानां पांचालानां रथवजाः ॥
आयातमभिनंदंति कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ५ नमः सूर्यमिवोद्यंतं कौंतेयं दीप्ततेजसम् ॥ पांचालाः प्रतिनंदंति ते जोराशिभिर्बोदितम् ६ आगोपालाविपालाश्च न
दमाना युधिष्ठिरम् ॥ पांचालाः केकयामत्स्याः प्रतिनंदंति पांडवम् ७ ब्राह्मण्यो राजपुत्र्यश्च विशां दुहितरश्च याः ॥ क्रीडंत्योऽभिसमायांति पार्थसन्नद्धमोक्षितुम्
८ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ संजया चक्ष्वयेनास्मान् पांडवा अभ्ययुंजत ॥ घृष्टुमस्य सैन्येन सोमकानां वलेन च ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गावल्गणिस्तु तत्
पृष्टः सभायां कुरुसंसदि ॥ निःश्वस्य सुभृशं दीर्घमुदुःसंचितयन्निव १० तत्रानिमित्ततो देवात्सूतं कश्मलमाविशत् ॥ तदा च चक्षे विदुरः सभायां राजसंसदि ११
संजयोऽयं महाराज मूर्छितः पतितो भुवि ॥ वाचनं मृजते कांचिद्धीनप्रज्ञोऽल्पचेतनः १२ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अपश्यत्संजयो नूनं कुंतीपुत्रान् महारथान् ॥ तै
रस्य पुरुषव्याघ्रैर्भृशमुद्वेजितं मनः १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ संजयश्चेतनां लब्ध्वा प्रत्याश्वस्येदमब्रवीत् ॥ घृतराष्ट्रं महाराज सभायां कुरुसंसदि १४ ॥ सं
जय उवाच ॥ दृष्टवानस्मि राजेन्द्र कुंतीपुत्रान् महारथान् ॥ मत्स्यराजगृहावा सनिरोधेनावकर्षितान् १५

किमसाविति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ येन सहायेन अस्मानालक्ष्य अभ्ययुंजत संनद्धा अभूवन् ९ कुरवः संसीदंत्यस्यां सभायां १० । ११ । १२ १३ । १४ । १५

वस्ते वायुष्मान्तेपांडवाः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ सिंधुराजो जयद्रथः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ विजयेन अर्जुनेन २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
 शृणुयैर्हि महाराज पांडवा अभ्ययुंजत ॥ घृष्ट द्युमेन वीरेण युद्धे वस्तेऽभ्ययुंजत १६ योनैव रोषात्तन्मया त्रलोभात्त्रार्थकारणात् ॥ न हेतुवादाद्दर्ममासत्यं जह्यात्क
 दाचन १७ यः प्रमाणं महाराज धर्मं धर्मभृतां वरः ॥ अजातशत्रुणा तेन पांडवा अभ्ययुंजत १८ यस्य बाहुबले तुल्यः पृथिव्यानां स्तिकश्चन ॥ यो वै सर्वान्महीपाला
 न्वशेच क्रेधनुर्धरः ॥ यः काशीनंगमगधान्कलिगांश्च युधाऽजयत् १९ तेन वोभीमसेनेन पांडवा अभ्ययुंजत ॥ यस्य वीर्येण सहसा च त्वारो भुवि पांडवाः २० निः
 सृत्य जतु गेहा द्वैहि डिवात्पुरुषादकात् ॥ यश्चैषामभवद्द्वीपः कुंतीपुत्रो वृकोदरः २१ याज्ञसेनीमथो यत्र सिंधुराजोऽपठेष्टवान् ॥ तत्रैषामभवद्द्वीपः कुंतीपुत्रो वृको
 दरः २२ यश्च तान्संगतान्सर्वान्पांडवान् वारणावते ॥ दह्यतो मोचयामास तेन वस्तेऽभ्ययुंजत २३ कृष्णायां चरता प्रीतियेन क्रोधवशाहताः ॥ प्रविश्य विषमं
 घोरं पर्वतं गंधमादनम् २४ यस्य नागायुतैर्वीर्यैर्भुजयोः सारमर्पितम् ॥ तेन वोभीमसेनेन पांडवा अभ्ययुंजत २५ कृष्णाद्वितियो विक्रम्य तुष्टयर्थं जातवेदसः ॥ अ
 जयद्यः पुरा वीरो युध्यमानं पुरंदरम् २६ यः स साक्षान्महादेवं गिरिशं शूलपाणिनम् ॥ तोषयामास युद्धेन देवदेवमुमापतिम् २७ यश्च सर्वान्वशेच क्रेलोकपालान्
 धनुर्धरः ॥ तेन वो विजयेनाजौ पांडवा अभ्ययुंजत २८ यः प्रतीचीं दिशं च क्रेवशे म्लेच्छगणायुताम् ॥ स तत्र न कुलो योद्धा चित्रयोधी व्यवस्थितः २९ तेन वो द
 र्शनीयेन वीरेणातिधनुर्भृता ॥ माद्रीपुत्रेण कौरव्य पांडवा अभ्ययुंजत ३० यः काशीनंगमगधान्कलिगांश्च युधाऽजयत् ॥ तेन वः सहदेवेन पांडवा अभ्ययुंजत ॥
 ३१ यस्य वीर्येण सदृशाश्च त्वारो भुवि मानवाः ॥ अश्वत्थामा घृष्टकेतू रुरुक्मी प्रद्युम्न एव च ३२ तेन वः सहदेवेन युद्धं राजन्महात्ययम् ॥ यवीयसान् वीरेण माद्रीनंदि
 करेण च ३३ तपश्च चारया घोरं काशिकन्यापुरासती ॥ भीष्मस्य वधमिच्छंती प्रेत्यापि भरतर्षभ ३४ पांचालस्य सुता जज्ञे दैवाच्च स पुनः पुमान् ॥ स्त्रीपुंसोः पुरुष
 व्याघ्रयः स वेदगुणा गुणान् ३५ यः कलिगान्समापेदे पांचालयो युद्धदुर्मदः ॥ शिखंडिनावः कुरवः कृतास्त्रेणाभ्ययुंजत ३६ यं यक्षः पुरुषं च क्रेभीष्मस्य निधनेच्छ
 या ॥ महेष्वासेन रौद्रेण पांडवा अभ्ययुंजत ३७ महेष्वासाराज पुत्राभ्रातरः पंचकेकयाः ॥ आमुक्तकवचाः शूरास्तैश्च वस्तेऽभ्ययुंजत ३८ यो दीर्घबाहुः क्षिप्रस्त्रो
 घृतिमान् सत्यविक्रमः ॥ तेन वो वृष्णि वीरेण युधुधानेन संग्रः ३९ य आसीच्छरणं काले पांडवानां महात्मनाम् ॥ रणे तेन विराटेन भविता वः समागमः ४० यः
 सकाशिपती राजा वाराणस्यां महारथः ॥ स तेषामभवद्योद्धा तेन वस्तेऽभ्ययुंजत ४१ शिशुभिर्दुर्जयैः संख्येद्रौपदेयैर्महात्माभिः ॥ आशीविषसमस्पर्शैः पांडवा
 अभ्ययुंजत ४२ यः कृष्णसदृशो वीर्ययुधिष्ठिरसमोदमे ॥ तेनाभिमन्युना संख्ये पांडवा अभ्ययुंजत ४३ यश्चैवाप्रतिमो वीर्ये घृष्टकेतुर्भट्टायशाः ॥ दुःसहः सम
 रेकुद्धः शैशुपालिर्महारथः ४४

३५ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

उयो. ५
 अ०
 ॥४९॥
 ॥५७॥

४५ । ४६ करकर्षेण करकर्षसंज्ञेन भ्रात्रा ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति उ० नी० मा० भावदीपे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ सर्वे हति १

तेन वः श्वेदिराजेन पांडवा अभ्ययुंजत ॥ अक्षौहिण्यापरिवृतः पांडवान्योऽभिसंश्रितः ४५ यः संश्रयः पांडवान् दिवानामिव वासवः ॥ तेन वो वासुदेवेन पांडवा अभ्ययुंजत ४६ तथा चेदिपतेर्भ्राता शरभो भरतर्षभ ॥ करकर्षेण सहितस्ताभ्यां वस्तेऽभ्ययुंजत ४७ जारासंधिः सहदेवो जयत्सेनश्च ताबुधौ ॥ युद्धे प्रतिरथे वी
 रौ पांडवाथे व्यवस्थितौ ४८ द्रुपदश्च महातेजा बलेन महता वृतः ॥ त्यक्त्वात्मा पांडवार्थाय योत्स्यमानो व्यवस्थितः ४९ एते चान्ये च बहवः प्राच्यो दीच्या महीक्षि
 तः ॥ शतशायानुपाश्रित्य धर्मराजो व्यवस्थितः ५० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि संजयवाक्ये पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥
 ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ सर्व एते महोत्साहा ये त्वया परिकीर्तिताः ॥ एकतस्त्वेव ते सर्वे समेता भीम एकतः १ भीमसेनाद्धि मे भूयो भयं संजायते महत् ॥ कुद्धादमर्षणा
 तात व्याघ्रादिव महारुरोः २ जागर्मिरात्रयः सर्वा दीर्घमुष्णं च निःश्वसन् ॥ भीतो वृकोदरात्तातसिंहात्पशुरिवापरः ३ न हितस्य महाबाहोः शक्रप्रतिमतेजसः ॥
 सैन्येऽस्मिन् प्रतिपश्यामि एनं विषहे युधि ४ अमर्षणश्च कौतियो दृष्टवैरश्च पांडवः ॥ अनर्महासी सोन्मादस्तिर्यक् प्रेक्षीमहास्वनः ५ महावेगो महोत्साहो महाबा
 हुर्महाबलः ॥ मंदानां मम पुत्राणां युद्धेनांतं करिष्यति ६ उरुग्राहगृहीतानां गदां विभ्रद्वृकोदरः ॥ कुरूणा मृषभो युद्धे दंडपाणि रिवान्तकः ७ अष्टास्त्रिमायसी धो
 रांगदाकांचनभूषणाम् ॥ मनसाऽहं प्रपश्यामि ब्रह्मदंडमिवोद्यतम् ८ यथा मृगाणां यूथेषु सिंहो जातबलश्चरेत् ॥ मामकेषु तथा भीमो बलेषु विचरिष्यति ९ सर्वे
 षां मम पुत्राणां स एकः क्रूरविक्रमः ॥ बह्वाशी विप्रतीपश्च बाल्येऽपि रभसः सदा १० उद्धेपते मे हृदयं मे भूयो धनादयः ॥ बाल्येऽपि तेन युद्धं च तो वारणेनेव मर्दिताः
 ११ तस्य वीर्येण संक्लिष्टानित्यमेव सुता मम ॥ स एव हेतुर्भेदस्य भीमो भीमपराक्रमः १२ ग्रसमानमनीकानि न रवारणवाजिनाम् ॥ पश्यामीवाग्रतो भीमं क्रोधमूर्च्छि
 तमाहवे १३ अस्त्रेद्रोणार्जुनसमं वायुवेगसमं जवे ॥ महेश्वरसमं क्रोधे को हन्याद्भीममाहवे १४ संजया चक्ष्वमे शूरं भीमसेनममर्षणम् ॥ अतिलाभं तु मन्ये हं यतेन रिपुघा
 तिना १५ तदैव न हताः सर्वे पुत्रा मम न स्विना ॥ येन भीमबलाय क्षाराक्षसाश्च पुरा हताः १६ कथं तस्य रणे वेगं मानुषः प्रसहिष्यति ॥ न स जातु वशेत स्थौममबाल्येऽ
 पिसंजय १७ किंपुनर्भमदुष्पुत्रैः क्लिष्टः संप्रति पांडवः ॥ निष्ठुरो रोषणोऽत्यर्थं भज्येतापि न संनमेत् ॥ तिर्यक् प्रेक्षी संहतभूः कथं शाम्ये द्रुकोदरः १८ शूरस्तथाऽप्रतिबलो
 गौरस्ताल इवोन्नतः ॥ प्रमाणतो भीमसेनः प्रादेशेनाधिकोऽर्जुनात् १९ जवेन वाजिनोऽत्येतिबलेनात्येति कुंजरान् ॥ अव्यक्तजल्पी मध्वक्षो मध्यमः पांडवो बली २०

महारुरोः महामृगस्य २ । ३ । ४ अनर्महासी नर्मदृथोपहासः तदन्योहासः सत्यमेव कृत्वा शत्रून् पृहसतीत्यर्थः ५ । ६ उरुग्राहः महानिर्वधस्तेन गृहीतानां वशीकृतानां ७
 ८ । ९ रभसः वेगवान् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ संहते क्रोधेन ग्रथिते भुवौ यस्य संहतभूः १८ । १९ । २०

उद्यो. ५
अ.
॥ ५१ ॥

म.भा.टी.
॥ ५८ ॥

इतीति पुरापुराणानिकटेऽतिष्ठमिति वार्थः । 'पुरापुराणेऽतिष्ठे' इति मेदिनी । 'पुराभाविपुराणयोः । प्रबंधेनिकटेऽतीते' इति विश्वलोचनः २१ । २२ । २३ निष्कर्णावक्रातिर्यग्भावही
इतिवाल्मेश्वरः पूर्वमया व्यासमुखात्पुरा ॥ रूपतोवीर्यतश्चैवयाथातथ्येनपांडवः २१ आयसेनसदंडेनरथान्नागात्रराहयान् ॥ हनिष्यतिरणेकुद्रोरौद्रः कूरपरा
क्रमः २२ अमर्षीनित्यमरब्धोभीमः प्रहरतांवर ॥ मयातातप्रतीपानिकुर्वन्पूर्वविमानितः २३ निष्कर्णामायसीस्थूलां सुपार्श्वीकांचनीगदाम् ॥ शतघ्नीशत
निर्हादांकथंशक्ष्यंतिमेसुताः २४ अपारमल्लावागाधंसमुद्रंशरवेधनम् ॥ भीमसेनमयंदुर्गतातमंदास्तितीर्षवः २५ क्रोशतोमेनशृण्वंतिबालाः पंडितमानिनः ॥
विषमंनहिमन्यंतेप्रपातंमधुदर्शिनः २६ संयुगंयेगमिष्यंतिनररूपेणमृत्युना ॥ नियतंचोदिताधात्रासिंहेनेवमहाभृगाः २७ शैक्यातातचतुष्किष्कुण्डसिममि
तौजसम् ॥ प्रहितांदुःखसंस्पर्शकथंशक्ष्यंतिमेसुताः २८ गदांभ्रामयतस्तस्यभिदतोहस्तिमस्तकान् ॥ सृक्किणीलेलिहानस्यवाष्पमुत्सृजतोमुहुः २९ उद्दिश्य
नागान्पततःकुर्वतोभैरवात्रवान् ॥ प्रतीपंपततोमत्तान्कुंजरान्प्रतिगर्जतः ३० विगाह्यरथमार्गेषुवरानुद्दिश्यनिघ्नतः ॥ अग्नेःप्रज्वलितस्येवअपिमुच्येतमे
प्रजा ३१ वीर्यीकुर्वन्महाबाहुर्द्रावयन्ममवाहिनीम् ॥ नृत्यन्निवगदापाणिर्युगांतं दर्शयिष्यति ३२ प्रभिन्नइवमातंगः प्रभंजन्पुष्पितान्द्रुमान् ॥ प्रवेक्ष्यतिरणेसे
नांपुत्राणामेवकोदरः ३३ कुर्वन्रथान्विपुरुषान्विसारथिहयध्वजान् ॥ आरुजन्पुरुषव्याघ्रोरथिनः सादिनस्तथा ३४ गंगावेगइवान्नूपांस्तीरजान्विविधान्द्रु
मान् ॥ प्रभंक्ष्यतिरणेसेनांपुत्राणाममसंजय ३५ दिशोनूनंगमिष्यंतिभीमसेनभयार्दिताः ॥ ममपुत्राश्चभृत्याश्चराजानश्चैवसंजय ३६ येनराजामहावीर्यःप्रवि
श्यांतःपुरंपुरा ॥ वासुदेवसहायेनजरासंधोनिपातितः ३७ कृत्स्नेयंपृथिवीदेवीजरासंधेनधीमता ॥ मागधेद्रेणबालिनावशेरुत्वाप्रतापिता ३८ भीष्मप्रतापात्कुर
वोनयेनांधकवृष्णयः ॥ यन्नतस्यवशेजग्मुःकेवलंदैवमेवतत् ३९ सगत्वापांडुपुत्रेणतरसाबाहुशालिना ॥ अनायुधेनवीरेणनिहतःकिततोऽधिकम् ४० दीर्घ
कालसमासक्तंविषमाशीविषोयथा ॥ समोक्ष्यतिरणेतेजःपुत्रेषुममसंजय ४१ महेंद्रइववज्रेणदानवान्देवसत्तमः ॥ भीमसेनोगदापाणिःसूदयिष्यतिमेसुतान्
४२ अविषह्यमनावार्यतीव्रवेगपराक्रमम् ॥ पश्यामीवातिताम्राक्षमापतंतं वृकोदरम् ४३ अगदस्याप्यधनुषोविरथस्यविवर्मणः ॥ बाहुभ्यांयुद्धयमानस्यक
स्तिष्ठेदग्रतःपुमान् ४४ भीष्मोद्रोणश्चविप्रोऽयंकृपःशारद्वतस्तथा ॥ जानंत्येतेयथैवाहंवीर्यज्ञस्तस्यधीमतः ४५ आर्यव्रतंतुजानंतःसंगरांतंविधेत्सवः ॥
सेनामुखेषुस्थास्यंतिमामकानानरर्षभाः ४६ बलीयःसर्वतोदिष्टंपुरुषस्यविशेषतः ॥ पश्यन्नपिजयंतेषाननियच्छामिग्रसुतान् ४७ तेषुराणमहेष्वासांमार्ग
मैद्रंसमास्थिताः ॥ त्यक्ष्यंतितुमुलेप्राणान्रक्षंतःपार्थिवंयशः ४८

नांशतनिर्हादांमहाशब्दवर्ती २४ । २५ । २६ । २७ शैक्याशिक्यस्थांअधःपतनेनभूमिविदारणशंकयाशिक्येस्थापिता २८ । २९ । ३० । ३१ वीर्यीरयमार्ग ३२ । ३३ । ३४ अनूपान्सजलदे
शेस्थितान् ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ अगदस्यगदाहीनस्य ४४ । ४५ संगरेअंतस्वस्यनाशंस्थास्यंतिभीष्मादयः ४६ । ४७ ऐंद्रंमार्गस्वर्गमार्ग ४८

॥ ५८ ॥

४९ अपचितिनिष्कृति ५० । ५१ विकुष्टंउच्चैरुक्तं ५२ एतत्तमाविदुःसंअतिबलंज्ञानेनअनिवार्यं ५३ निर्मुक्ताःजीवन्मुक्ताः ५४ । ५५ क्षमंशक्षयं उत्तरंउत्तरकार्यप्रतीकारः ५६ । ५७ पर्यायधर्मः
विपरीतधर्मः प्रधिर्नेमिः अस्यकालवशस्य तृतीयार्थेवही ५८ । ५९ । ६० । ६१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावादीपेएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ यस्येति सधनंजयः
यथैषामामकास्ताततथैषांपांडवाअपि ॥ पौत्राभीष्मस्यशिष्याश्चद्रोणस्यचकृपस्यच ४९ येत्वस्मदाश्रयंकिंचिद्व्रतमिष्टंचसंजय ॥ तस्यापचितिमार्यत्वात्क
र्तारःस्थविरास्त्रयः ५० आददानस्यशस्त्रंक्षत्रधर्मपरीप्सतः ॥ निधनंक्षत्रियस्याजौवरमेवाहुरुत्तमम् ५१ सवैशोचामिसर्वान्वैयेयुयुत्संतिपांडवैः ॥ विकुष्टं
विदुरेणादौतदेतद्भयमामतम् ५२ नतुमन्येविधातायज्ञानंदुःखस्यसंजय ॥ भवत्यतिबलंह्येतज्ज्ञानस्याप्युपघातकम् ५३ ऋषयोह्यपिनिर्मुक्ताःपश्यंतोलोक
संग्रहान् ॥ सुखैर्भवंतिसुखिनस्तथादुःखेनदुःखिताः ५४ किंपुनर्मोहमासक्तस्तत्रतत्रसहस्रधा ॥ पुत्रेषुराज्यदारेषुपौत्रेष्वपिचबंधुषु ५५ संशयेतुमहत्यस्मिन्कि
नुमेक्षममुत्तरम् ॥ विनाशंह्येवपश्यामिकुरूणामनुचितयन् ५६ घूतप्रमुखमाभातिकुरूणांव्यसनंमहत ॥ मंदेनैश्वर्यकामेनलोभात्पापमिदंकृतम् ५७ मन्येप
र्यायधर्मोऽयंकालस्यात्यंतगामिनः ॥ चक्रेप्रधिरिवासक्तोनास्यशक्यंपलायितुम् ५८ किन्नुकुर्यांकथंकुर्याक्नुगच्छामिसंजय ॥ एतेनश्यंतिकुरवोमंदाःकालव
शंगताः ५९ अवशोऽहंतदातातपुत्राणानिहतेशते ॥ श्रोष्यामिनिनदंस्त्रीणांकथंमांमरणंस्पृशेत् ६० यथानिदाधेज्वलनःसमिद्धोदहेत्क्षंवायुनाचोद्यमानः ॥
गदाहस्तःपांडवोवैतथैवहंतामदीयान्सहितोऽर्जुनेन ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिधृतराष्ट्रवाक्येएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥
॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ यस्यवैनानृतावाचःकदाचिदमुशुभम् ॥ त्रैलोक्यमपितस्यस्याद्योद्धायस्यधनंजयः १ तस्यैवचनपश्यामियुधिगांडीवधन्वनः ॥ अ
निशंचितयानोऽपियःप्रतीयाद्रथेनतम् २ अस्यतःकर्णिनालीकान्मार्गणान्हृदयच्छिदः ॥ प्रत्येतानसमःकश्चियुधिगांडीवधन्वनः ३ द्रोणकर्णोप्रतीयातां
यदिवीरौनरर्षभौ ॥ कृतास्त्रौबलिनांश्रेष्ठौसमरेष्वपराजितौ ४ महान्स्यात्संशयोलोकेनत्वस्तिविजयोमम ॥ घृणीकर्णःप्रमादीचआचार्यःस्थविरोगुरुः ५ स
मर्थोबलवान्पार्थोदृढधन्वाजितकृमः ॥ भवेत्सुतुमुलंयुद्धंसर्वशोऽप्यपराजयः ६ सर्वेह्यस्त्रविदःशूराःसर्वेप्राप्तामहद्यशः ॥ अपिसर्वामरैश्वर्यंत्यजेयुर्नपुनर्जयम् ७
वधेनूनंभवेच्छांतिस्तयोर्वाफाल्गुनस्यच ॥ ननुहंताऽर्जुनस्यास्तिजेताचास्यनविद्यते ८ मन्युस्तस्यकथंशाम्येन्मंदान्प्रतियउत्थितः ॥ अन्येऽप्यस्त्राणि
जानांतिजीयंतेचजयांतिच ९ एकांतविजयस्त्वेवश्रूयतेफाल्गुनस्यह ॥ त्रयस्त्रिंशत्समाऽऽहूयखांडवोग्निमतर्पयत् १० जिगायचसुरान्सर्वान्नास्यविद्मःपराज
यम् ॥ यस्ययंताहृषीकेशःशीलवृत्तसमोयुधि ११ ध्रुवस्तस्यजयस्तातयथेन्द्रस्यजयस्तथा ॥ कृष्णावेकरथेयत्तावधिज्यंगांडिवंधनुः १२

यस्ययोद्धेतितच्छब्दाध्याहारेणपूरणीयम् १ तस्यतंप्रतियोद्धारंनपश्यामि यएनंप्रतीयादित्यध्याहृत्ययोज्यम् २ । ३ । ४ घृणीकृपावान् भीमादिषु प्रमादीअंतेविद्यांनस्मरिष्यतीतिभावः
५ अपराजयस्तेषामितिशेषः ६ । ७ तयोःकर्णद्रोणयोर्वधेअस्मदीयानांशान्तिः फाल्गुनस्यवधेपुत्रेषामित्यर्थः ८ । ९ त्रयस्त्रिंशत्समाःवर्षाणिअतीताइत्यर्थः संधिरार्षः १० । ११ । १२

१९। १४ अस्ताःक्षिप्ताः १५। १६। १७। १८। १९ कुरूणांप्रकारान् छेदमेदपलायनादीनावसथेयुहे श्रोताऽस्मिन्प्रोष्यामि २० ॥ इतिउ० नी०भा०मा०द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥
यथैवेति अभिसराःपुरोगाः १। २ जगतःस्रष्टाकृष्णः ३। ४। ५। ६ जालंअखं अंतरासैन्यमध्ये ७। ८ युद्धयोजकैःयुद्धोद्योगिभिः ९ नैमृत्येनमंत्रगुह्या १०। ११ तंअभिमुखः
युगपत्रीणिजेजांसिसमेतान्यनुशुश्रुम् ॥ नैवास्तिनोधनुस्तादृक्नयोद्धानचसारथिः १३ तच्चमंदानजानंतिदुर्योधनवशानुगाः ॥ शेषयेदशनिर्दीप्तोविपतन्मू
र्धिसंजय १४ नतुशेषंशरास्तातकुर्युरस्ताःकिरीटिना ॥ अपिचार्यत्रिवाभातिनिघ्नत्रिवधनंजयः १५ उद्धरत्रिवकायेभ्यःशिरांसिशरवृष्टिभिः ॥ अपिवा
णमयंतेजःप्रदीप्तमिवसर्वतः १६ गांडीवोत्थंदहेताजौपुत्राणाममवाहिनीम् ॥ अपिसारथघोषेणभयार्तासव्यसाचिनः १७ वित्रस्ताबहुधासेनाभारतीप्रतिभा
तिमे ॥ यथाकक्षंमहानग्निःप्रदहेत्सर्वतश्चरन् ॥ महार्चिरनिलोद्भूतस्तद्वद्ध क्षयतिमामकान् १८ यदोद्धमन्निशितान्बाणसंधास्तानाततायसिमरोकिरीटी ॥ सृष्टो
स्तकःसर्वहरोविधात्रायथाभवेत्तद्वदपारणीयः १९ यदाह्यभीक्ष्णंसुबहुन्प्रकारान्श्रोताऽस्मितानावसथेकुरूणाम् ॥ तेषांसमंताच्चतथारणाग्रेक्षयःकिलायंभरता
नुपैति २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिधृतराष्ट्रवाक्येद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ यथैवपांडवाःसर्वेपराक्रां
ताजिगीषवः ॥ तथैवाभिसरास्तेषांल्यक्तात्मानोजयेधृताः १ त्वमेवहिपराक्रांतानाचक्षीथाःपरान्मम ॥ पंचालान्केकयान्मत्स्यान्मागधान्वत्सभूमिपान् २
यश्चसैद्रानिमांल्लोकानिच्छन्कुर्याद्विश्वली ॥ सस्रष्टाजगतःकृष्णःपांडवानांजयेधृतः ३ समस्तामर्जुनादिद्यांसात्यकिःक्षिप्रमातवान् ॥ शैनेयःसमरेस्थातावी
जवत्प्रवपन्नशरान् ४ धृष्टद्युम्नश्चपांचाल्यःक्रूरकर्माह्वारथः ॥ मामकेषुरणंकताविलेपुपरमास्त्रवित् ५ युधिष्ठिरस्यचक्रोधादर्जुनस्यचविक्रमात् ॥ यमाम्यांभी
मसेनाच्चभयंमेतातजायते ६ अमानुषमनुष्येद्वैर्जालंविततमंतरा ॥ नमेसैन्यास्तरिष्यंतिततःक्रोशामिसंजय ७ दर्शनीयोमनस्वीचलक्ष्मीवान्ब्रह्मवर्चसी ॥
मेधावीसुकृतप्रज्ञोधर्मात्मापांडुनंदनः ८ मित्रामात्यैःसुसंपन्नःसंपन्नोयुद्धयोजकैः ॥ भ्रातृभिःश्वशुरैर्वीरैरुपपन्नोमहारथैः ९ धृत्याचपुरुषव्याघ्रोनैमृत्येनचपांडवः ॥ अ
नृशंसेवदान्यश्चहीमान्सत्यपराक्रमः १० बहुश्रुतःकृतात्माचवृद्धसेवीजितेंद्रियः ॥ तंसर्वगुणसंपन्नसमिद्धमिवपावकम् ११ तपंतमभिकोमंदःपतिष्यतिपतं
गवत् ॥ पांडवाग्निमनावार्यमुमूर्षुर्नष्टचेतनः १२ तनुरुद्धःशिखीराजामिथ्योपचरितोमया ॥ मंदानामपुत्राणांयुद्धेनांतंकरिष्यति १३ तैरयुद्धंसाधुमन्येकु
रवस्तन्निबोधत ॥ युद्धेविनाशःकृत्स्नस्यकुलस्यभविताधुवम् १४ एषामेपरमाबुद्धिर्ययाशाम्यतिमेमनः ॥ यदित्वयुद्धमिष्टंवोवयंशांत्यैयतामहे १५ नतुनःक्षिप्रमा
नानामुपेक्षेतयुधिष्ठिरः ॥ जुगुप्सतिह्यधर्मेणमामेवोद्दिश्यकारणम् १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिधृतराष्ट्रवाक्येद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥
पतिष्यति १२ तनुरुद्धइतिपाठेऽपितनुःराज्यापहारादल्पः स्वतस्तुउच्चैव शिखीदहिरिववह्निः १३। १४। १५ क्षिप्रमानानांकर्मणिपृष्ठी अस्मान्नउपेक्षेतमाभेवअधर्मेणकलहस्य कारणं
उद्दिश्यजुगुप्सतिमिदति सकथंमार्थितःसन्नकलहंकरिष्यतीतिभावः १६ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥

एवमिति १। २ एषकालः एषाकलनावुद्धिस्तवनेवस्थास्याति ३ प्रणिहितात्मवान् सावधानचित्तः ४ स्मयसेतुष्यसे ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११ अस्यतांवाणान्क्षिपतांमध्ये १२। १३
॥ संजयउवाच ॥ एवमेतन्महाराजयथावदसिभारत ॥ युद्धेविनाशःक्षत्रस्यगांडीवेनप्रदृश्यते १ इदंतुनाभिजानामितवधोरस्यनित्यशः ॥ यत्पुत्रवशमाग
च्छेस्तत्त्वज्ञःसव्यसाचिनः २ नैषकालोमहाराजतवशश्चतकृतागसः ॥ त्वयाह्येवादितःपार्थानिकृताभरतर्षभ ३ पिताश्रेष्ठःसुहृद्यश्चसम्यक्प्रणिहितात्म
वान् ॥ आस्थेयंहिहितंतेननद्रोग्धागुरुच्यते ४ इदंजितमिदंलब्धमितिश्रुत्वापराजितान् ॥ द्यूतकालेमहाराजस्मयसेस्मकुमारवत् ५ पुरुषाण्युच्यमा
नांश्चपुरापार्थानुपेक्षसे ॥ कृत्स्नराज्यंजयंतीतिप्रपातंनानुपश्यसि ६ पित्र्यंराज्यंमहाराजकुरवस्तेसजांगलाः ॥ अथवीरैर्जितामुर्वीमखिलांप्रत्यपद्यथाः ७
बाहुवीर्यार्जिताभूमिस्तवपार्थिर्निवेदिता ॥ मयेदंकृतमित्येवमन्यसेराजसत्तम ८ ग्रस्तान्गंधर्वराजेनमज्जतोह्यप्लवंभसि ॥ आनिनायपुनःपार्थःपुत्रांस्तेरा
जसत्तम ९ कुमारवच्चस्मयसेद्यूतेविनिकृतेषुयत् ॥ पांडवेषुवनेराजन्प्रव्रजत्सुपुनःपुनः १० प्रवर्षतःशरवातानर्जुनस्यशितान्बहून् ॥ अप्यर्णवाविशुष्येयुः
किंपुनर्मस्योनयः ११ अस्यतांफालगुनःश्रेष्ठोगांडीवंधनुषावरम् ॥ केशवःसर्वभूतानामायुधानांसुदर्शनम् १२ वानरोरोचमानश्चकेतुःकेतुमतावरः ॥ ए
वमेतानिसरथोबहून्श्वेतहयोरणे १३ क्षपयिष्यतिनोराजन्कालचक्रमिवोद्यतम् ॥ तस्याद्यवसुधाराजन्निखिलाभरतर्षभ १४ यस्यभीमार्जुनौयोधौसराजा
राजसत्तम ॥ तथाभीमहतप्रायामज्जंतीतववाहिनी १५ दुर्योधनमुखादृष्ट्वाक्षयंयास्यंतिकौरवाः ॥ नभीमार्जुनयोर्भीतालप्स्यंतेविजयंविभो १६ तवपुत्रा
महाराजराजानश्चानुसारिणः ॥ मत्स्यास्त्वामद्यनार्चंतिपंचालाश्चसकेकयाः १७ शाल्वेयाःशूरसेनाश्चसर्वेत्वामवजानते ॥ पार्थह्येतेगताःसर्वेवीर्यज्ञास्तस्य
धीमतः १८ भक्त्याह्यस्यविरुद्धंतेतवपुत्रैःसदैवते ॥ अनर्हानेवतुवधेधर्मयुक्तान्विकर्मणा १९ योऽक्लेशयत्पांडुपुत्रान्योविद्वेष्टचघुनांप्रपिवै ॥ सर्वोपायै
र्नियंतव्यःसानुगःपापपूरुषः २० तवपुत्रोमहाराजनानुशोचितुमर्हसि ॥ द्यूतकालेमयाचोक्तंविदुरेणचधीमता २१ यदिदंतेविलपितंपांडवान्प्रतिभारत ॥
अनीशेनेवराजेंद्रसर्वमेतन्निरर्थकम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥
दुर्योधनउवाच ॥ नमेतव्यंमहाराजनशोच्याभवतावयम् ॥ समर्थाःस्मपरान्जेतुंबालिनःसमरेविभो १ वनेप्रव्राजितान्पार्थान्यदाऽस्यान्मधुसूदनः ॥ महता
बलचक्रेणपरराष्ट्रावमर्दिना २ केकयाधृष्टकेतुश्चधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ राजानश्चान्वयुःपार्थान्वहवोऽन्येऽनुयायिनः ३ इंद्रप्रस्थस्यचादूरात्समाजग्मुर्महा
रथाः ॥ व्यगर्हयंश्चसंगम्यभवतंकुरुभिःसह ४ तेयुधिष्ठिरमासीनमजिनैःप्रतिवासितम् ॥ कृष्णप्रधानाःसंहत्यपर्युपासंतभारत ५ प्रत्यादानंचराज्यस्य
कार्यमूमुचुर्नराधिपाः ॥ भवतःसानुबंधस्यसमुच्छेदंचिकीर्षवः ६

७।८ ममत्संबंधिनः ९।१० प्रणिपातोवासंध्यर्थः पलायनं बालज्या ११।१२।१३ प्रणिपाते दोषो वंशक्षयकृतो नास्ति किंतु सांधिरेव भवति तथापि मयुद्धमेव रोचते इत्याशयेनाह
पितरमिति १४ हेनरोत्तमधृतराष्ट्रं तत्र पुत्रैः अस्माभिः १५ प्रतिकरिष्यंति प्रतिधातयिष्यंति १६ तत इति पूर्ववृत्तांतकथनम् १७ नः अस्माभिः परे चेत्यपि अभिदुग्धाः द्रोहविषयनीताः त
श्रुत्वा चैवं मयोक्तास्तु भीष्मद्रोणकृपास्तदा ॥ ज्ञातिक्षयभयाद्राजन्भीतेन भरतर्षभ ७ ततः स्थास्यंति समये पांडवा इति मेमतिः ॥ समुच्छेदं हि नः कृत्स्नं वासु
देवश्चिकीर्षति ८ ऋते च विदुरात्सर्वेष्वयं वध्यामतामम ॥ धृतराष्ट्रस्तु धर्मज्ञो न वध्यः कुरुसत्तमः ९ समुच्छेदं च कृत्स्नं नः कृत्वा तात जनार्दनः ॥ एकराज्यं कुरु
णां स्मचिकीर्षति युधिष्ठिरे १० तत्र किं प्राप्तकालं नः प्रणिपातः पलायनम् ॥ प्राणान्वासं परित्यज्य प्रतियुद्धायामहे परान् ११ प्रतियुद्धे तु नियतः स्यादस्माकं प
राजयः ॥ युधिष्ठिरस्य सर्वो हि पार्थिवः शर्वार्तनः १२ विरक्तराष्ट्राश्च वयं मित्राणि कुपितानि नः ॥ धिक्कृताः पार्थिवैः सर्वैः स्वजनेन च सर्वशः १३ प्रणिपातेन दोषो
स्ति संधिर्नः शाश्वती समाः ॥ पितरं त्वेव शोचामि प्रज्ञानेन जनार्धपम् १४ मत्कृते दुःखमापन्नं क्लेशं प्राप्तमनंतकम् ॥ कृतं हितवपुत्रैश्च परेषामवरोधनम् ॥ म
त्प्रियार्थं पुरैवैतद्विदितं तेन रोत्तम १५ तेराज्ञो धृतराष्ट्रस्य सामात्यस्य महारथाः ॥ वैरं प्रतिकरिष्यंति कुलोच्छेदेन पांडवाः १६ ततो द्रोणोऽब्रवीद्भीष्मः कृपो द्रौ
णिश्च भारत ॥ मत्त्वामां महतीं चिंतामास्थितं व्यथितो द्रियम् १७ अभिदुग्धाः परे चेन्नो न भेतव्यं परंतप ॥ असमर्थाः परे जेतुमस्मान् युधिसमास्थितान् १८ ए
कैकशः समर्थाः स्मो विजेतुं सर्वपार्थिवान् ॥ आगच्छंतु विनेष्यामो दर्पमेषां शितैः शरैः १९ पुरैकेन हि भीष्मेण विजिताः सर्वपार्थिवाः ॥ मृते पितर्यतिकुक्षोरथेनैकेन
भारत २० जघान सुबहूं स्तेषां संरब्धः कुरुसत्तमः ॥ ततस्ते शरणं जग्मुर्देववतमिमं भयात् २१ समीपमः सुसमर्थोऽयमस्माभिः सहितोरणे ॥ परान्विजेतुं तस्मा
त्ते व्येतुमी भरतर्षभ २२ इत्येषां निश्चयो ह्यासीत् कालेऽमिततेजसाम् ॥ पुरा परेषां पृथिवी कृत्स्नाऽऽसीद् दशवर्तिनी २३ अस्मान् पुनरमोनाद्य समर्था जेतुमाह
वे ॥ छिन्नपक्षाः परे ह्यद्य वीर्यहीनाश्च पांडवाः २४ अस्मत्संस्था च पृथिवी वर्तते भरतर्षभ ॥ एकार्थाः सुखदुःखेषु समानीताश्च पार्थिवाः २५ अप्यग्निं प्रविशं युस्ते
समुद्रं वा परंतप ॥ मदर्थं पार्थिवाः सर्वे तद्विद्वि कुरुसत्तम २६ उन्मत्तमिव चापित्वा प्रहसंती ह दुःखितम् ॥ विलपंतं बहुविधं भीतं परविकथने २७ एषां ह्येकैकशो
राज्ञां समर्थः पांडवान् प्रति ॥ आत्मानं मन्यते सर्वो व्येतुते भयमागतम् २८ जेतुं समग्रां सेनां मेवासवोऽपेन शक्यात् ॥ हंतुं मक्षय्य रूपेयं ब्रह्मणोपि स्वयं भुवः २९
युधिष्ठिरः पुरं हित्वा पंचग्रामान्सयाचति ॥ भीतो हि मामकात् सैन्यात् प्रभावाच्चैव मे विभो ३० समर्थं मन्यसे यच्च कुंती पुत्रं वृकोदरम् ॥ तन्मिथ्या न हि मे कृत्स्नं प्रभावं
वेत्सि भारत ३१ मत्समो हि गदायुद्धे पृथिव्यां नास्ति कश्चन ॥ नासीत् कश्चिदति क्रांतो भवितान च कश्चन ३२ युक्तो दुःखोपेतश्चाहं विद्यापारगतस्तथा ॥ त
स्मान्न भीमान् नान्येभ्यो भयं मे विद्यते कचिच्च ३३

याऽपि न भेतव्यम् १८।१९।२०।२१।२२।२३

२४ समानीताः मयेति शेषः २५।२६ परविकथने परेषां गुणाख्याने २७।२८ ब्रह्मणोऽपि अक्षय्यरूपा हंतुं शक्या २९।३०।३१।३२ युक्तोऽभियोगवान् दुःखोपेतः गुरुकुले ३३

उपवासं शिष्यत्वेन पर्यवरम् ३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३ पार्थिवी पृथ्वा संबन्धिनी पार्थिवानां राज्ञां वा ४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१
दुर्योधनसमो नास्ति गदायामिति निश्चयः ॥ संकर्षणस्य भद्रं ते यत्तदनेन मुपावसम् ३४ युद्धे संकर्षणसमो बलेनाभ्यधिको भुवि ॥ गदाप्रहारं भीमो मेन जातु विषहे
युधि ३५ एकं प्रहारं यंदद्यां भीमाय रुषितो नृप ॥ स एवैनं नयेद्द्वारः क्षिप्रं वैवस्वतक्षयम् ३६ इच्छेयं च गदाहस्तं राजन् द्रष्टुं वृकोदरम् ॥ सुचिरं प्रार्थितो ह्येष मम
नित्यं मनोरथः ३७ गदयानिहतो ह्याजौ मया पार्थो वृकोदरः ॥ विशीर्णगात्रः पृथिवी परासुः प्रपतिष्यति ३८ गदाप्रहाराभिहतो हिमवानपि पर्वतः ॥ स कृन्मया
विदीर्येत गिरिः शतसहस्रधा ३९ स चाप्येतद्विजानातिवासुदेवार्जुनौ तथा ॥ दुर्योधनसमो नास्ति गदायामिति निश्चयः ४० तत्ते वृकोदरमयं भयं व्येतुमाह
वे ॥ व्यपनेष्याम्यहं ह्येनं माराजन् विमनाभव ४१ तस्मिन्मया हते क्षिप्रमर्जुनं बहवोरथाः ॥ तुल्यरूपा विशिष्टाश्च क्षेप्स्यंति भरतर्षभ ४२ भीष्मो द्रोणः कृपो द्रौ
णिः कर्णो भूरिश्रवास्तथा ॥ प्राग्ज्योतिषाधिपः शल्यः सिंधुराजो जयद्रथः ४३ एकैक एषां शक्तस्तु हंतुं भारत पांडवान् ॥ समेतास्तु क्षणेनैतां त्रेष्यंति यमसादनम् ॥
समग्रा पार्थिवी सेना पार्थमेकं धनं जयम् ४४ कस्मादशक्तानि जेतुमिति हेतुर्न विद्यते ॥ शरव्रातैस्तु भीष्मेण शतशो निचितोऽवशः ४५ द्रोणद्रौणिकपैश्चैव गता पा
थीयमक्षयम् ॥ पितामहोऽपि गांगेयः शांतनोरधिभारत ४६ ब्रह्मर्षि सदृशो जज्ञे देवैरपि सुदुःसहः ॥ न हंता विद्यते चापिराजन् भीष्मस्य कश्चन ४७ पित्राद्युक्तः
प्रसन्नेन नाकामस्त्वं मरिष्यसि ॥ ब्रह्मर्षेश्वरमरुद्राजा द्रोणो द्रोण्यामजायत ४८ द्रोणाज्ज्ञे महाराज द्रौणिश्च परमास्त्रवित् ॥ कृपश्चाचार्यमुख्योऽयं महर्षेर्गौतमा
दपि ४९ शरस्तंबोद्भवः श्रीमानवध्य इति मेमतिः ॥ अयोनिजास्त्रयो ह्येते पितामाता च मातुलः ५० अश्वत्थामो महाराज सच शूरः स्थितो मम ॥ सर्व एते महाराज
देवकल्पामहाराथाः ५१ शक्रस्यापि व्यथां कुर्युः संयुगे भरतर्षभ ॥ नैतेषामर्जुनः शक्त एकैकं प्रतिवीक्षितुम् ५२ सहितास्तु नरव्याघ्राहनिष्यंति धनं जयम् ॥ भी
ष्मद्रोणकृपाणां च तुल्यः कर्णो मतो मम ५३ अनुज्ञातश्च रामेण मत्समो सीति भारत ॥ कुंडले रुचिरे चास्तां कर्णस्य सहजेशुभे ५४ तेश्च यथं महद्रेण याचितः स
परंतपः ॥ अमोघयामहाराज शक्त्या परमभीमया ५५ तस्य शक्त्योपगूढस्य कस्माज्जीवेद्धनं जयः ॥ विजयो मे ध्रुवं राजन् फलं पाणा विवाहितम् ५६ अभि
व्यक्तः परेषां च कृत्स्नो भुवि पराजयः ॥ अन्हा ह्येकेन भीष्मोऽयं प्रयुतं हंति भारत ५७ तत्समाश्वमहेष्वासा द्रोणद्रौणिकपा अपि ॥ संशक्तानां वृंदानि क्षत्रियाणां
परंतप ५८ अर्जुनं वयमस्मान्वा निहन्यात्कपिकेतनः ॥ तंचालमिति मन्यंते सव्यसाचिवधेष्टताः ५९ पार्थिवाः सभवांस्तेभ्यो ह्यकस्माद्व्यथते कथम् ॥ भीम
सेने च निहते कोऽन्यो युध्येत भारत ६० परेषां तन्ममाचक्ष्वयदिवेत्थ परंतप ॥ पंचतेभ्रातरः सर्वेष्टुष्टुमोऽथ सात्यकिः ६१ परेषां सप्तथेराजान्यो धाः सारंबलं म
तम् ॥ अस्माकं तु विशिष्टा ये भीष्मद्रोणकृपादयः ६२

५२।५३।५४ शक्त्या मुख्यभूतया ते कुंडले याचितः ५५ तस्य पुरत इति शेषः ५६।५७।५८ तं अर्जुनम् ५९ तेभ्यः पांडवेभ्यः ६०।६१।६२

६३ । ६४ । ६५ त्रिगुणतरुंशेनहीनं त्रिगुणाज्यंशेनाधिका ६६ । ६७ । ६८ विविस्तुःविज्ञातुमिच्छुः प्राप्तकालानिकर्माणि ६९ ॥ इतिउद्योग० नीलकंठीयेभारतमावदीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ अक्षौहिणीरिति १ । २ मंत्रंअस्त्रप्रयोजकं जिज्ञासमानः परीक्षितुमिच्छन् ३ । ४ तथाअवेमीतिच्छेदः ५९ भौमनोविश्वकर्मा धाताप्रजापतिः ७ तत्त्वदृशकधातारः द्रौणिर्विकर्तनःकर्णःसोमदत्तोऽथवाहिकः ॥ प्राग्ज्योतिषाधिपःशल्यआवंत्यौचजयद्रथः ६९ दुःशासनोदुर्मुखश्चदुःसहश्चविशांपते ॥ श्रुतायुश्चित्रसेनश्चपु रुमित्रोविविंशतिः ६४ शलोभूरिश्रवाश्चैवविकर्णश्चतवात्मजः ॥ अक्षौहिण्योहिमेराजन्दशैकाचसमाहताः ६५ न्यूनाःपरेषांसत्तैवकस्मान्मेस्यात्पराजयः ॥ बलंत्रिगुणतोहीनंयोध्यंप्राहवृहस्पतिः ॥ परेभ्यस्त्रिगुणाचेयंममराजन्ननीकिनी ६६ गुणहीनंपरेषांचबहुपश्यामिभारत ॥ गुणोदयंबहुगुणमात्मनश्चविशांपते ६७ एतत्सर्वसमाज्ञायबलाज्यंममभारत ॥ न्यूनतांपांडवानांचनमोहंमहंमहसि ६८ इत्युक्त्वासंजयंभूयःपर्यपृच्छतभारत ॥ विविस्तुःप्राप्तकालानिज्ञात्वाप रपुरंजयः ६९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिदुर्योधनवाक्येपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अक्षौहिणीःसत्तलब्ध्वा राजभिःसहसंजय ॥ किंस्विदिच्छतिकौंतेयोयुद्धप्रेप्सुर्युधिष्ठिरः १ ॥ संजयउवाच ॥ अतीवमुदितोराजनयुद्धप्रेप्सुर्युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौचोभौयमावपिन विभ्यतः २ रथंतुदिव्यंकौंतेयःसर्वाविभ्राजयन्दिशः ॥ मंत्रंजिज्ञासमानःसन्वीभत्सुःसमयोजयत् ३ तमपश्यामसन्नद्धमेधंविद्युतंतथा ॥ समंतात्समाभिध्याय हृष्यमाणोऽभ्यभाषत ४ पूर्वरूपमिदंपश्यवयंजेप्यामसंजय ॥ वीभत्सुर्मार्थोवाचतथाऽवैम्यहमप्युत ५ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ प्रशंसस्यमिनंदंस्तान्पार्था नक्षपराजितान् ॥ अर्जुनस्यरथेब्रूहिकथमश्वाःकथंध्वजाः ६ ॥ संजयउवाच ॥ भौमनःसहशक्रेणबहुचित्रंविशांपते ॥ रूपाणिकल्पयामासवष्टाधातासदा विभो ७ ध्वजेहितास्मिन्रूपाणिचक्रुस्तेदेवमायया ॥ महाधनानिदिव्यानिमहांतिचलधूनिच ८ भीमसेनानुरोधायहनूमान्मारुतात्मजः ॥ आत्मप्रतिकृतिं तस्मिन्ध्वजआरोपयिष्यति ९ सर्वादिशोयोजनमात्रमंतरंसतिर्यगूर्ध्वचरुरोधवैध्वजः ॥ नसंसज्जत्यसौतरुभिःसंवृतोऽपितथाहिमायाविहिताभौमनेन १० यथाऽऽकाशेशक्रधनुःप्रकाशतेनचैकवर्णनघवेभिर्किन्तुतत् ॥ तथाध्वजोविहितोभौमनेनबह्वाकारंदृश्यतेरूपमस्य ११ यथाग्निधूमोदिवमेतिरुद्धावर्णांन्विभ्रतै जसांश्चित्ररूपान्॥तथाध्वजोविहितोभौमनेननचेद्धारोभवितानोतरोधः१२ श्वेतास्तस्मिन्वातवेगाःसदश्चादिव्यायुक्ताश्चित्ररथेनदत्ताः ॥ भुव्यंतरिक्षेदिविवानरं द्रयेषांगतिर्होयतेनात्रसर्वा ॥ शतंत्यत्पूर्यतेनित्यकालंहतंहतंदत्तवरंपुरस्तात् १३ तथाराज्ञोदंतवर्णावृहतोरथेयुक्ताभांतितद्दीर्यतुल्याः ॥ ऋक्षप्रख्याभीमसेन स्यवाहारथेवायोस्तुल्यवेगावभूवुः १४ कल्माषांगास्तितिरिचित्रपृष्ठाभ्रात्रादत्ताःप्रीयताफाल्गुनेन ॥ भ्रातुर्वीरस्यस्वेस्तुरंगैर्विशिष्टासुदायुक्ताःसहदेवंवहंति १५ रूपाणिचक्रुः ८ । ९ रुरोधस्वतेजसेतिशेषः १० । ११ भारोरथे रोधःद्वारादीं द्वयमपिनभवेत् १२ यत्तत्तज्ज्वलानांशतंहतं पुनःपुनःकतिपयाश्वहननेऽपि दिव्यप्रभावात्शतंपूर्यते यतःपुरस्ता दत्तवरम् १३ तथाअमराः राज्ञोदंतवर्णाःश्वेताः रथेयुक्ताश्चाभाति ऋक्षप्रख्याः सप्तपितुल्यतेजसः । 'ऋक्षाइतिहस्मैपुरासप्तऋषीनाचक्षते'इतिशतपथश्रुतेः।पाठांतरेऋक्षोमृगभेदः१४।१५

१६ देवदत्ताःचित्ररथेनदत्ताः १७ ॥ इतिश्रीउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे पटपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ कांस्तत्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५

माद्रीपुत्रंनकुलंत्वाजमीढमहेंद्रदत्ताहरयोवाजिमुख्याः ॥ समावायोर्बलवंतस्तरस्विनोवहंतिवरिंरुत्रशत्रुंयथेन्द्रम् १६ तुल्यांश्चैर्भैर्वयसाविक्रमेणमहाजवाश्चित्र रूपाःसदश्वाः ॥ सौभद्रादीनद्रौपदेयान्कुमारानवहंत्यश्वादेवदत्तावृहतः १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येपटपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ७७ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ कांस्तत्रसंजयापश्यःपीत्यथेनसमागतान् ॥ येयोत्स्यंतेपांडवार्थेपुत्रस्यममवाहिनीम् १ ॥ संजयउवाच ॥ मुख्यमंधकवृष्णीनामपश्यंकृष्णमागतम् ॥ चेकितानंचतत्रैवयुयुधानंचसात्यकिम् २ पृथगक्षौहिणीभ्यांतुपांडवानभिसंश्रितौ ॥ महारथौसमाख्याताबुभौ पुरुषमानिनौ ३ अक्षौहिण्याऽथपांचाल्योदशभिस्तनयैर्वृतः ॥ सत्याजित्प्रमुखैर्वैरैर्घृष्टुमुग्रपुरोगमैः ४ द्रुपदोवर्धयन्मानंशिखंडिपरिपालितः ॥ उपायात्स र्वसैन्यानांप्रतिच्छाद्यतदावपुः ५ विराटःसहपुत्राभ्यांशंखेनैवोत्तरेणच ॥ सूर्यदत्तादिभिर्वैरैर्मदिराक्षपुरोगमैः ६ सहितःपृथिवीपालोभ्राट्भक्तिस्तनयैस्तथा ॥ अक्षौहिण्यैवसैन्यानावृतःपार्थसमाश्रितः ७ जारासंधिर्मागधश्चघृष्टकेतुश्चचेदिराट् ॥ पृथक्पृथगनुप्राप्तौपृथगक्षौहिणीवृतौ ८ केकयाभ्रातरःपंचसर्वलोहित कध्वजाः ॥ अक्षौहिणीपरिवृताःपांडवानभिसंश्रिताः ९ एतानेतावतस्तत्रतानपश्यंसमागतान् ॥ येषांडवार्थेयोत्स्यंतिधार्तराष्ट्रस्यवाहिनीम् १० योवेद मानुषंयूहंदेवंगांधर्वमासुरम् ॥ सतत्रसेनाप्रमुखेघृष्टुमुग्रोमहारथः ११ भीष्मःशांतनवोराजनृभागःऋषभःशिखंडिनः ॥ तंविराटोऽनुसंयातासार्धमत्स्यैःप्रहारि भिः १२ ज्येष्ठस्यपांडुपुत्रस्यभागोमद्राधिपोबली ॥ तौतुतत्राब्रुवन्केचिद्विषमौनोमताविति १३ दुर्योधनःसहसुतःसार्धभ्रातृशतेनच ॥ प्राच्याश्चदाक्षिणा त्याश्चभीमसेनस्यभागतः १४ अर्जुनस्यतुभागेनकर्णोविकर्तनोमतः ॥ अश्वत्थामाविकर्णश्चसैधवश्चजयद्रथः १५ अशक्याश्चैवयेकेचित्पृथिव्यांशूरमानिनः ॥ सर्वास्तानर्जुनःपार्थःकल्पयामासभागतः १६ महेश्वासाराजपुत्राभ्रातरःपंचकेकयाः ॥ केकयानेवभागेनकृत्वायोत्स्यंतिसंयुगे १७ तेषामेवकृतोभागोमाल वाःशाल्वकास्तथा ॥ त्रिगर्तानांचवैमुख्यौयौतौसंशप्तकाविति १८ दुर्योधनसुताःसर्वेतथादुःशासनस्यच ॥ सौमद्रेणकृतोभागोराजाचैववृद्धलः १९ द्रौपदे यामहेष्वासाःसुवर्णविकृतध्वजाः ॥ घृष्टुमुग्रमुखाद्रौणमभियास्यंतिभारत २० चेकितानःसोमदत्तंदैरथेयोदुमिच्छति ॥ भोजंतुकृतवर्माणयुयुधानोयुयुत्स ति २१ सहदेवस्तुमाद्रेयःशूरःसंकंदनोयुधि ॥ स्वमंशंकल्पयामासश्यालंतैसुबलात्मजम् २२ उलूकंचैवकैतव्यंचेचसारस्वतागणाः ॥ नकुलःकल्पयामासभागं माद्रवतीसुतः २३ येचान्येपार्थिवाराजन्प्रत्युद्यास्यंतिसंगरे ॥ समाह्वानेनतांश्चापिपांडुपुत्राअकल्पयन् २४

१ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ समाह्वानेनतत्तत्रामाख्यानेन २४

उद्यो. ५
अ.
॥५७॥

म.भा.टी.
॥६२॥

अकालिकं कालविलंबविना २५ । २६ प्रोक्षिताः पशुवद्वर्धार्थं संस्कृताः कालधर्मणाय जमानेन वा २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

एवमेषामनीकानि प्राविभक्तानि भागशः ॥ यत्ते कार्यं स पुत्रस्य क्रियतां तदकालिकम् २५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ न संतिसर्वे पुत्रा मे मूढा दुर्युतदेविनः ॥ येषां युद्धं व
लवता भीमेन रणमूर्धनि २६ राजानः पार्थिवाः सर्वे प्रोक्षिताः कालधर्मणा ॥ गांडीवाग्निप्रवेक्ष्यंति पतंगा इव पावकम् २७ विद्वतां वाहिनीं मन्ये कृतवैर्महात्मभिः ॥
तारणे केऽनुयास्यंति प्रभगां पांडवैर्युधि २८ सर्वे ह्यतिरथाः शूराः कीर्तिमंतः प्रतापिनः ॥ सूर्यपावकयोस्तुल्यास्ते जसा समितिजयाः २९ येषां युधिष्ठिरो नेता गो
साचमधुसूदनः ॥ यो धौ च पांडवौ वीरौ सव्यसाचिवृकोदरौ ३० नकुलः सहदेवश्च दृष्टद्युम्नश्च पार्थतः ॥ सात्यकिर्दुपदश्चैव दृष्टकेतुश्च सानुजः ३१ उत्तमौजाश्च पां
चाल्यो युधामन्युश्च दुर्जयः ॥ शिखंडी क्षत्रदेवश्च तथा वीराट् रुरुतः ३२ काशयश्चेदयश्चैव मत्स्याः सर्वे च संजयाः ॥ विराट् पुत्रो बभ्रुश्च पांचालाश्च प्रभद्रकाः ३३ ये
षां मिद्रोऽप्यकामानां न हरेत्पृथिवीमिमाम् ॥ वीराणां रणधीराणां येभिर्बुधैः पर्वतानपि ३४ तान्सर्वं गुणसंपन्नानमनुष्यप्रतापिनः ॥ क्रोशतो मम दुष्पुत्रो यो दुमिच्छ
तिसंजय ३५ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ उभौ स्व एकजातीयौ तथोभौ भूमिगोचरौ ॥ अथ कस्मात्पांडवानामेकतो मन्यसे जयम् ३६ पितामहं च द्रोणं च कृपं कर्णं च दु
र्जयम् ॥ जयद्रथं सोमदत्तमश्च तथा मानमेव च ३७ सुतेजसो महेष्वासानिद्रोऽपि सहितोऽमरैः ॥ अशक्तः समरे जेतुं किंपुनस्तत्तात पांडवाः ३८ सर्वे च पृथिवीपाला
मदर्थे तात पांडवान् ॥ आर्याः शस्त्रभृतः शूराः समर्थाः प्रतिवाधितुम् ३९ न मामकान् पांडवास्ते समर्थाः प्रतिवीक्षितुम् ॥ पराकांतो ह्यहं पांडुन्स पुत्रान्योऽदुमाहवे
४० मग्निं यं पार्थिवाः सर्वे ये च कीर्षति भारत ॥ ते तानावारयिष्यंति ऐणेयानिव तंतुना ४१ महतारथवंशेन शरजालैश्च मामकैः ॥ अभिद्रुता भविष्यंति पांचालाः
पांडवैः सह ४२ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ उन्मत्त इव मे पुत्रो विलपत्येष संजय ॥ न हि शक्नोरे जेतुं धर्मराजं युधिष्ठिरम् ४३ जानाति हि यथाभीष्मः पांडवानां यशस्वि
नाम् ॥ बलवतां स पुत्राणां धर्मज्ञानां महात्मनाम् ४४ यतो नारोच्य दयं विग्रहं तैर्महात्मभिः ॥ किंतु संजय मे ब्रूहि पुनस्तेषां विचेष्टितम् ४५ कस्तांस्तरास्विनो
भूयः संदीपयति पांडवान् ॥ अर्चिष्मतो महेष्वासान् हविषा पावकानिव ४६ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्टद्युम्नः सदैवैतान्सं दीपयति भारत ॥ युद्धं ध्वमिति मामैष्टुद्वा
द्भरतसत्तमाः ४७ ये केचित् पार्थिवास्तत्र धार्तराष्ट्रेण संवृताः ॥ युद्धे समागमिष्यंति तु मुलेशस्त्रसंकुले ४८ तान्सर्वानाहवे कुद्धान्सानुबंधान्समागतान् ॥ अहमेकः स
मादास्येति मिर्मत्स्यानि बोदकात् ४९ भीष्मं द्रोणं कृपं कर्णं द्रौणिशल्यं सुयोधनम् ॥ एतांश्चापि निरोत्स्यामि वेलेव मकरालयम् ५० तथा ब्रुवंतं धर्मात्मा प्राहरा
जा युधिष्ठिरः ॥ तव धैर्यं च वीर्यं च पांचालाः पांडवैः सह ५१ सर्वे समधिरूढाः स्मसंग्रामात्रः समुद्धर ॥ जानामित्वां महाबाहो क्षत्रधर्मे व्यवस्थितम् ५२

३७ । ३८ । ३९ । ४० ऐणेयाच हरिणशावान् संतुनापाशेन ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

५३ । ५४ । ५५ ५६ । ५७ शरद्वतः आयुष्मतः विरुद्धलक्षणयागता युपहत्यर्थ ५८ । ५९ दक्षदत्त ६० । ६१ कर्णकुरुध्वं ६२ ॥ ॥ इति उद्यो ० प० नी० भा० भा० सप्तपंचाशत्तमोऽ
ध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ क्षत्रेति १ । २ । ३ । ४ जातपुत्रताभाव इत्यत्र शम एव महच्छ्रेय इत्याधुनिकः पाठः । तराभ्याव इति पाठे तराणामश्वादीनां विगवतां वाहनानां
समर्थमेकं पर्याप्तं कौरवाणां विनिग्रहे ॥ पुरस्तादुपयातानां कौरवाणां युयुत्सताम् ५३ भवताय द्विधा तव्यंतन्नः श्रेयः परंतप ॥ संग्रामादपयातानां भिन्नानां शरणै
षिणाम् ५४ पौरुषं दर्शयन् शूरो यस्तिष्ठेदग्रतः पुमान् ॥ क्रीणीयात्सहस्रेण इति नीतिमतां मतम् ५५ सत्वं शूरश्च वीरश्च विक्रांतश्च नरर्षभ ॥ भयार्तानां परित्रा
ता संयुगे पुन संशयः ५६ एवं ब्रुवति कौंतेये धर्मात्मनियुधिष्ठिरे ॥ दृष्टद्युम्न उवाचे दं मां वचो गतसाध्वसम् ॥ सर्वान् जनपदान्सूतयो धादुर्योधनस्य ये ५७ सवा
ह्निकान् कुरून्धूयाः प्रातिपेयान् शरद्वतः ॥ मृतपुत्रं तथा द्रोणं सह पुत्रं जयद्रथम् ५८ दुःशासनं विकर्णं च तथा दुर्योधनं नृपम् ॥ भीष्मं च ब्रूहि गत्वा त्वमाशु गच्छ
चमाचिरम् ५९ युधिष्ठिरः साधु नैवाभ्युपेयो मावोऽवधीर्जुनो देवगुप्तः ॥ राज्यं दक्षधर्मराजस्य तूर्णया च ध्वं वै पांडवं लोकवीरम् ६० नैतादृशो हियो धोऽस्ति
पृथिव्यामिह कश्चन ॥ यथाविधः सव्यसाची पांडवः सत्यविक्रमः ६१ देवैर्हि संभृतो दिव्योरथो गांडीवधन्वनः ॥ न स जेयो मनुष्येण मास्म कृद्धं मनो युधि ६२
॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि संजयवाक्ये सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ क्षत्रतेजा ब्रह्मचारी कौमारादपि पां
डवः ॥ तेन संयुगे मेष्यंति मंदा विलपतो मम १ दुर्योधन निवर्तस्व युद्धाद्भरतसत्तम ॥ न हि युद्धं प्रशंसंति सर्वा वस्थमरिदम २ अलमर्थं पृथिव्यास्ते स हामात्यस्य
जीवितुम् ॥ प्रयच्छ पांडुपुत्राणां यथोचितमरिदम ३ एतद्विकुरवः सर्वे मन्यंते धर्मसंहितम् ॥ यत्त्वं प्रशंति मन्येथाः पांडुपुत्रैर्महात्मभिः ४ अंगे मांसमवेक्षस्व
पुत्रस्वामेव वाहिनीं ॥ जातपुत्रताभावस्त्वं तु मोहात्तुद्धयसे ५ न त्वं ह्युद्धमिच्छामि नैतदिच्छति बाह्लिकः ॥ न च भीष्मो न च द्रोणो नाश्वत्थामान संजयः ६
न सोमदत्तो न शलोन कृपो युद्धमिच्छति ॥ सत्यव्रतः पुरुमित्रो जयो भूरिश्रवास्तथा ७ येषु संप्रति तिष्ठेयुः कुरवः पीडिताः परैः ॥ ते युद्धं नाभि नंदंति तत्तुभ्यं तात
रोचताम् ८ न त्वं करोषि कामेन कर्णः कारयिता तव ॥ दुःशासनश्च पापात्मा शकुनिश्चापि सौबलः ९ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ नाहं भवति न द्रोणेनाश्वत्थामि न सं
जये ॥ न भीष्मेन च कावोजेन कृपेन च बाह्लिके १० सत्यव्रते पुरुमित्रे भूरिश्रवा सिवा पुनः ॥ अन्येषु वा तावकेषु भारं कृत्वा समाह्वयम् ११ अहं च तात कर्णश्चरणयज्ञं
वितत्ये वै ॥ युधिष्ठिरं पशुं कृत्वा दीक्षितौ भरतर्षभ १२ रथो वेदी सुवः खड्गो गदा सुक्कवचं सदः ॥ चातुर्होत्रं च धुर्यामिशरादर्भा हविर्यशः १३ आत्मयज्ञेन नृप
ते इष्टवैवस्वतरणे ॥ विजित्य च समेष्या वो हता मित्रौ श्रिया वृतौ १४ अहं च तात कर्णश्च भ्राता दुःशासनश्च मे ॥ एते वयं हरिष्यामः पांडवान्समरे त्रयः १५

मभ्यावः सर्वतः स्वादनं कंदूरो गायुपद्रव इति यावत् । अवरक्षण गतिकं वीत्यादेः स्वादनार्थात् च । आस्त्राव इति पाठे आस्त्रावः क्षतं यानेषूपद्रवः पराजयलक्षणमिति भावः ५ । ६ । ७ । ८ । ९
१० । ११ । १२ चातुर्होत्रं चतुर्णां होतृणां ऋत्विजां कर्म १३ । १४ । १५

१९ । १० । १८ । १९ कुरूणामिवेत्यत्र कुरूणां लाटभाषया अजानामिति पाठोक्तः । पक्षे कुरूणां मध्ये वरान्वरान् व्याघ्राद्वेति योजना २० भारतीसेनास्त्रीरूपकेन निर्दिष्टा २१ धनं च
अहं हि पांडवानहं त्वाप्रशास्ता पृथिवीमिमाम् ॥ मां वाहत्वा पांडुपुत्राभोक्तारः पृथिवीमिमाम् १६ त्यक्तं मे जीवितं राज्यं धनं सर्वं च पार्थिव ॥ न जातु पांडवेः सार्धं वसेय
महमच्युत १७ यावद्विसूच्यास्तीक्ष्णाया विध्येदग्रेण मारिष ॥ तावदप्यपरित्याज्यं भूमेर्नः पांडवान् प्रति १८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सर्वान्वस्ता तशोचामित्य
क्तो दुर्योधनो मया ॥ ये मदमनुयास्य ध्वं र्यातं वैवस्वतक्षयम् १९ कुरूणामिव यूथेषु व्याघ्राः प्रहरतां वराः ॥ वरान्वरान्हनिष्यंति समेता युधि पांडवाः २० प्रती
पमिव मे भातियु युधानेन भारती ॥ व्यस्तासीमंति नो ग्रस्ता प्रमृष्टा दीर्घबाहुना २१ संपूर्णं पूरयन् भूयो धनं पार्थस्य माधवः ॥ ज्ञेनेयः समरे स्थाता बीजवत्प्रवपन्
शरान् २२ सेनामुखे प्रयुद्धानां भीमसेनो भविष्यति ॥ तं सर्वे संश्रयिष्यंति प्राकारमकुतोभयम् २३ यदा द्रक्ष्यसि भीमेन कुंजरान्विनिपातितान् ॥ विशीर्णं दंता
न गिर्याभानभिन्नकुंभान्सशोणितान् २४ तानभिप्रेक्ष्य संग्रामे विशीर्णानिवपर्वतान् ॥ भीतो भीमस्य संस्पर्शास्मर्ताऽसिवचनस्य मे २५ निर्दग्धं भीमसेनेन सैन्यं
थ हयद्विपम् ॥ गतिमग्रे विप्रेक्ष्य स्मर्ताऽसिवचनस्य मे २६ महद्भो भयमागामिन चेच्छाम्यथ पांडवैः ॥ गदया भीमसेनेन हताः शममुपैष्यथ २७ महावनमिवाच्छ
न्नं यदा द्रक्ष्यसि पातितम् ॥ बलं कुरूणां भीमेन तदा स्मर्ताऽसिमेव चः २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतावदुक्त्वा राजा तु सर्वांस्तान् पृथिवीपतीन् ॥ अनुभाष्य म
हाराज पुनः प्रच्छ संजयम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिप० धृतराष्ट्रवाक्येष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यदब्रूतां महा
त्मानो वासुदेव धनं जयौ ॥ तन्मे ब्रूहि महाप्राज्ञ शुश्रूषे वचनं तव १ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुराज न्यथा दृष्टौ मया कृष्ण धनं जयौ ॥ ऊचतुश्चापियद्वीरौ तत्ते वक्ष्यामि भा
रत २ पादांगुलीरभिप्रेक्षन् प्रयतोऽहं कृतांजलिः ॥ शुद्धांतं प्राविशं राजन्नारुपातुं नरदेवयोः ३ नैवाभिमन्युर्न यमौ तं देशमभियांति वै ॥ यत्र कृष्णौ च कृष्णा च सत्यभा
मा च भामिनी ४ उभौ मध्वासवक्षी वा बुभौ चंदनरूपितौ ॥ स्रग्मिणौ वरवस्त्रौ तौ दिव्याभरणभूषितौ ५ नैकरत्नविचित्रं तु कांचनं महदासनम् ॥ विविधास्तरणाकी
र्णयत्रासातामरिंदमौ ६ अर्जुनोत्संगौ पादौ केशवस्योपलक्ष्ये ॥ अर्जुनस्य च कृष्णायां सत्यायां च महात्मनः ७ कांचनं पादपीठं तु पार्थो मिप्रादिशत्तदा ॥ तद
हं पाणिना स्पृष्ट्वा ततो भूमावुपावेशम् ८ ऊर्ध्वरेखा तलौ पादौ पार्थस्य शुभलक्षणौ ॥ पादपीठादपहृतौ तत्रापश्यमहं शुभौ ९ इयामौ ब्रूतौ तरुणौ शालस्कंधावि
बोद्धतौ ॥ एकासनगतौ दृष्ट्वा भयं मां महदाविशत् १० इंद्रविष्णुसमावेतौ मंदात्मानावबुद्धयते ॥ संश्रयाद्गोणभीष्माभ्यां कर्णस्य च विकथनात् ११ निदेशस्था
विभौ यस्य मानसस्तस्य सेत्स्यते ॥ संकल्पो धर्मराजस्य निश्चयो मे तदाऽभवत् १२

लम् २२ प्राकारमिव भीमं संश्रयिष्यंति २२ । २३ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इति उद्योगप० नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥
यदब्रूतामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ आसातामुपविष्टौ ६ । ७ । ८ । ९ । १० द्रोणभीष्माभ्यां द्रोणभीष्मयोः ११ मानसः संकल्पः सेत्स्यते १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ऋणमिति वस्त्रापहरणकाले गोविंदेति चुकोश तद्वस्त्रप्रदानमात्रेण तस्याः क्रोशस्य ऋणं न परिहृतं किंतु कौरवाणामुच्छेदं विना तत्
हृदयान्नापसर्पतीत्यर्थः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ बलं शरीरं । वीर्यवानसोत्साहः । तेजः शौर्यं । शीघ्रता शीघ्रं कार्यं वबोधः । लघुहस्ततावेगेन बाणप्रक्षेपता २९ । ३०
सत्कृतश्चात्र पानाम्यामासीनो लब्धसक्रियः ॥ अंजलिं मूर्ध्नि संधाय तौ संदेशमचोदयम् १३ धनुर्गुणाकिणां केन पाणिना शुभलक्षणम् ॥ पादमानमयन् पार्थः केशवं
समचोदयत् १४ इंद्रकेतुरिवोत्थाय सर्वाभरणभूषितः ॥ इंद्रवीर्योपमः कृष्णः संविष्टो माभ्यभाषत १५ वाचं सवदतां श्रिष्टो ह्लादिर्न विचनक्षमाम् ॥ त्रासेर्नीधा
र्तराष्ट्राणां मृदुपूर्वा सुदारुणाम् १६ वाचं तां विचनार्हस्य शिक्षाक्षरसमन्विताम् ॥ अश्रौषमहमिष्टार्थी पश्चाद्दृढयहारिणीम् १७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ संजयेदं व
चो ब्रूयाद् धृतराष्ट्रं मनीषिणम् ॥ कुरुमुख्यस्य भीष्मस्य द्रोणस्यापि च शृण्वतः १८ आवयोर्वचनात्सूतज्येष्ठानप्याभेवादयन् ॥ यवीयसश्च कुशलं पश्चात्पृष्ट्वैव
मुत्तरम् १९ यजध्वं विविधैर्यज्ञैर्विप्रेभ्यो दत्तदक्षिणाः ॥ पुत्रैर्दारैश्च मोदध्वं महद्भो भयमागतम् २० अर्थस्त्यजतपात्रेभ्यः सुतान् प्राप्नुत कामजान् ॥ प्रियं प्रियेभ्य
श्चरतराजा हि त्वरते जये २१ ऋणमेतत्प्रवृद्धं मे हृदयान्नापसर्पति ॥ यद्गोविंदेति चुकोश कृष्णामां दूरवासिनम् २२ तेजोमयं दुराधर्षं गांडीवंस्य कार्मुकम् ॥ म
ह्वितीयेन तेनेह वैरं वः सव्यसाचिना २३ मह्वितीयं पुनः पार्थकः प्रार्थयितुमिच्छति ॥ योनिकालपरीतो वाऽप्यपि साक्षात्पुरंदरः २४ बाहुभ्यामुद्रहेहर्मिदहेतकुद्ध
इमाः प्रजाः ॥ पातयेन्निदिवा देवान्योऽर्जुनं समरे जयेत् २५ देवासुरमनुष्येषु यक्षगंधर्वभोगिषु ॥ न तं पश्याम्यहं युद्धे पांडवं योऽभ्ययाद्रणे २६ यत्तद्विराटनग
रेश्च यते महदहृतम् ॥ एकस्य च बहूनां च पर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् २७ एकेन पांडुपुत्रेण विराटनगरे यदा ॥ भग्नः पलायत दिशः पर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् २८ बलं वीर्यं च
तेजश्च शीघ्रता लघुहस्तता ॥ अविषादश्च वैर्यं च पार्थान्नान्यत्र विद्यते २९ इत्यत्र वीदृषी केशः पार्थमुद्धर्षयन् गिरा ॥ गर्जन्समयवर्षी विगगने पाकशासनः ३०
केशवस्य वचः श्रुत्वा किरीटी श्वेतवाहनः ॥ अर्जुनस्तन्महद्वाक्यमब्रवीद्रोमहर्षणम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणिसंज्ञयेन श्रीकृष्णवा
क्यकथने एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ संजयस्य वचः श्रुत्वा प्रज्ञाचक्षुर्जनेश्वरः ॥ ततः संख्यातुमारेभे तद्द्वोगुणदोषतः १ प्रसंख्याय च सौक्ष्म्येण
गुणदोषान्विचक्षणः ॥ यथावन्मतितत्त्वेन जयकामः सुतान् प्रति २ बलाबलं विनिश्चित्य याथातथ्येन बुद्धिमान् ॥ शक्तिं संख्यातुमारेभे तद्वैमनुजाधिपः ३ देवमानुषयोः
शक्त्या तेजसा चैव पांडवान् ॥ कुरूनशक्त्याऽल्पतरया दुर्योधनमथाब्रवीत् ४ दुर्योधने यंचिता मे शस्त्रव्युपशाम्यति ॥ सत्यं ह्येतदहं मन्ये प्रत्यक्षं नानुमानतः ५
आत्मजेऽपु परं स्नेहं सर्वभूतानि कुर्वते ॥ प्रियाणि चैषां कुर्वीते यथा शक्तिर्हितानि च ६ एवमेवोपकर्तृणां प्रायशो लक्ष्यामहे ॥ इच्छंति बहुलं संतः प्रतिकर्तुं महत्प्रियम् ७
३१ ॥ इति उद्योगप० नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ संजयस्येति १ । २ । ३ वचस एव गुणान् दोषान् विनिश्चित्य स्वेपां
परेषां बलाबलं निश्चित्याह देवेति पांडवेऽप्येदं मानुषं च बलमस्ति अस्माकं तु केवलं मानुषमेवास्तीत्यर्थः शक्त्या परिच्छिद्येति शेषः ४ । ५ । ६ । ७

देवबलाधिक्यपांडवेपुंशयतिभग्निरिति भीमभयंकरे ८ जातिगृह्याजन्मग्रहणाद्धेतोः युधिष्ठिरादीनां पितरो धर्मादयोऽपि तेषां सहायाः सन्ति ९ रिरक्षिषंतः रक्षितुमिच्छंतः संरंभं क्रोधं १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ पितुरिति १ २

अग्निः साचिव्यकर्ता स्यात्पांडवे तत्कृतं स्मरन् ॥ अर्जुनस्यापि भीमेऽस्मिन् कुरुपांडुसमागमे ८ जातिगृह्याभिपन्नाश्च पांडवानामनेकशः ॥ धर्मादयः समेष्यं तिसमाहूता दिवौकसः ९ भीष्मद्रोणकृपादीनां भयादशानि सन्निभम् ॥ रिरक्षिषंतः संरंभं मिष्यंतीति मेमतिः १० ते देवैः सहिताः पार्थानशक्याः प्रतिवोक्षितुम् ॥ मानुषेण नरव्याघ्रावीर्यवंतोऽस्त्रपारगाः ११ दुरासदं यस्य दिव्यं गंडीवं धनुस्तम् ॥ दारुणौ चाक्षयौ दिव्यौ शरपूर्णौ महेषुधौ १२ वानरश्च ध्वजे दिव्यो निःसंगो धूमवद्गतिः ॥ रथश्च चतुरंतायां यस्य नास्ति समः क्षितौ १३ महामेघनिभश्चापि निर्घोषः श्रूयते जनेः ॥ महाशानि समः शब्दः शात्रवाणां भयंकरः १४ यंचाति मानुषं वीर्ये कृत्स्नो लोको व्यवस्यति ॥ देवानामपि जेतारं यं विदुः पार्थिवारणे १५ शतानि पंचचैवैषून् यो गृह्णैव दृश्यते ॥ निमेषांतरमात्रेण मुंचन् द्रं च पातयन् १६ यमाह भीष्मो द्रोणश्च कृपो द्रौणिस्तथैव च ॥ मद्राजस्तथाशल्यो मध्यस्थायै च मानवाः १७ युद्धायावस्थितं पार्थ पार्थिवैरतिमानुषैः ॥ अशक्यं रथशार्दूलं पराजितुमरिदमम् १८ क्षिपत्येकेन वेगेन पंचबाणशतानि यः ॥ सदृशं बाहुवीर्येण कर्तुं वीर्यस्य पांडवम् १९ तमर्जुनं महेश्वरं संहर्षेन्द्रोपेन्द्रविक्रमम् ॥ निघ्नंतमिव पश्यामि विमर्देऽस्मिन् महहावे २० इत्येवं चिंतयन् कृत्स्नमहोरात्राणि भारत ॥ अनिद्रो निःसुखश्चास्मि कुरूणां शमंचितया २१ क्षयो दयोऽयं सुमहान् कुरूणां प्रत्युपस्थितः ॥ अस्य चेत्कलहस्यांतः शमादन्योन विद्यते २२ शमो मेरोचते नित्यं पार्थैस्तात न विग्रहः ॥ कुरुभ्यो हि स दामन्ये पांडवानशक्तिमतरान् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि घृतराष्ट्रविवेचनेषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पितुरेतद्वचः श्रुत्वा धार्तराष्ट्रोऽयमवर्षणः ॥ आघायविपुलं क्रोधं पुनरेवेदमब्रवीत् १ अशक्या देवसचिवाः पार्थास्युरितियद्भवान् ॥ मन्यते तद्व्यव्येतुं भवतो राजसत्तम २ अकामद्वेषसंयोगालोभाद्ब्रोहाच्च भारत ॥ उपेक्षया च भावानां देवादेवत्वमाप्नुवन् ३ इति द्वैपायनो व्यासो नारदश्च महातपाः ॥ जामदग्न्यश्च रामोनः कथामकथयत्पुरा ४ नैव मानुषवदेवाः प्रवर्तते कदाचन ॥ कामाक्रोधात्तथा लोभाद्द्वेषाच्च भरतर्षभ ५ यदा ह्यग्निश्च वायुश्च धर्मइन्द्रोऽश्विनावपि ॥ कामयोगात्प्रवर्तैरन्नपार्थादुःखमाप्नुयुः ६ तस्मान्न भवता चिंता कार्येषां स्यात्कथंचन ॥ देवेष्वपेक्षका ह्येतेश्च द्रावेषु भारत ७ अथ चेत्कामसंयोगाद्ब्रूलोभश्च लक्ष्यते ॥ देवेषु देवप्रामाण्यान्नैपांताद्विक्रमिष्यति ८ मया भिमं त्रितः शश्वज्जातवेदाः प्रशाम्यति ॥ दिधस्तुः सकलं लोकान्परिक्षिप्य समंततः ९ यद्वापरमकं ते जोयेन युक्ता दिवौकसः ॥ ममाप्यनुपमं भूयो देवेभ्यो विद्धि भारत १०

अकामेति कामद्वेषयोरसंयोगात् ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ इतीति इति एवं दुर्योधनोक्तं घृतराष्ट्रः संजयं प्रति उवाच प्राप्तकालं पूर्वप्रस्तुतं अर्जुनमाहात्म्यमेव अष्टच्छतम् ॥ इदं मत्पुत्रस्य बलं ज्ञात्वा पांडवबलं च त्वं ब्रूहीत्यर्थः ॥ युयुत्सोऽप्येवमुवाच ॥ पृथेपां सर्वेषां विना विदीर्यमाणं विसुधांगिरीणां शिखराणि च ॥ लोकस्य पश्यतो राजन्स्थापयाम्यभिमंत्रणात् ११ चेतनाचेतनस्यास्य जंगमस्थावरस्य च ॥ विनाशाय समुत्पन्नमहं घोरं महास्वनम् १२ अश्मवर्षं च वायुं च शमयामीह नित्यशः ॥ जगतः पश्यतोऽभीक्ष्णं भूतानामनुकंपया १३ स्तंभितास्वप्सु गच्छंति मयारथपदातयः ॥ देवासुराणां भावानामहमेकः प्रवर्तिता १४ अक्षौहिणीभिर्यान्देशान्यामि कार्येण केनचित् ॥ तत्राश्वमे प्रवर्तते यत्र यत्राभिकामये १५ भयानकानि विषये व्यालादीनि न संति मे ॥ मंत्रगुप्तानि भूतानि न हि संति भयंकराः १६ निकामवर्षी पर्जन्यो राजन्विषयवासिनाम् ॥ धर्मिष्ठाश्च प्रजाः सर्वा इति यश्च न संति मे १७ अश्विनावथवाय्वग्नीमरुद्भिः सह वृत्रहा ॥ धर्मश्चैव मया द्विष्टा नोत्सहं तेऽभिरक्षितुम् १८ यदि ह्येतैः समर्थाः स्युर्मद्विषस्त्रातुमंजसा ॥ न स्म त्रयोदशसमाः पार्थादुःखमाप्नुयुः १९ नैव देवानं गंधर्वाणां सुरानचराक्षसाः ॥ शक्तास्त्रातुं मया द्विष्टं सत्यमेतद्ब्रवीमि ते २० यदाभिध्याम्य हं शश्वच्छुभं वायुदिवाऽशुभम् ॥ नैतद्विपन्नपूर्वमेमि त्रेष्वरिषु चोभयोः २१ भविष्यतीदमिति वायद्ब्रवीमि परंतप ॥ नान्यथा भूतपूर्वच सत्यवागिति मां विदुः २२ लोकसाक्षिकमेतन्मेमाहात्म्यं दिक्षु विश्रुतम् ॥ आश्वासनार्थं भवतः प्रोक्तं न श्लाघया नृप २३ न ह्यहं श्लाघनो राजन् भूतपूर्वः कदाचन ॥ असदाचरितं ह्येतद्यदात्मानं प्रशंसति २४ पांडवांश्चैव मत्स्यांश्च पांचालान्केकयैः सह ॥ सात्यकिं वासुदेवं च श्रोताऽसि विजितान्मया २५ सरितः सागरं प्राप्य यथानश्यंति सर्वशः ॥ तथैव ते विनश्यंति मामासाद्य सहान्वयाः २६ पराबुद्धिः परं ते जोषीर्यं च परमं मम ॥ पराविद्यापरोयोगो मम तेभ्यो विशिष्यते २७ पितामहश्च द्रोणश्च कृपः शल्यः शलस्तथा ॥ अस्त्रेषु यत्प्रजानंति सर्वे तन्मयि विद्यते २८ इत्युक्त्वा संजयं भूयः पर्यपृच्छ त भारत ॥ ज्ञात्वा युयुत्सोः कार्याणि प्राप्तकालमरिदमः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि दुर्योधनवाक्ये एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा तु पृच्छं तमतीव पार्थिवैश्चित्रवीर्यं तमंचितयित्वा ॥ उवाच कर्णो घृतराष्ट्रपुत्रं प्रहर्षयन् संसादिकौरिणाम् १ मिथ्या प्रतिज्ञाय मया यदस्त्रं रामात्कृतं ब्रह्ममयं पुरस्तात् ॥ विज्ञाय ते नास्मि तदेव मुक्तः स्तेनांतकाले प्रतिभाऽस्यतीति २ महापराधे ह्यपि यन्न तेन महर्षिणाऽहं गुरुणा च शप्तः ॥ शक्तः प्रदग्धुं ह्यपि तिमते जाः स सागरामप्यवनिमहर्षिः ३ प्रसादितं ह्यस्य मयामनोऽभूच्छुभूषयास्वेन च पौरुषेण ॥ तदस्ति शास्त्रं न सावशेषं तस्मात्समर्थोऽस्मि ममैष भारः ४

शेनतस्यैव राज्यालामरूपाणि कार्याणि भविष्यंतीति ज्ञात्वेत्यर्थः २९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ तयोति पार्थपृच्छं तं वैश्चित्रवीर्यं अंचितयित्वेतिसंबंधः १ हे स्तेन अंतकाले प्रतिभा अस्मृतिः अस्यति क्षिपति स्वात्यक्ष्यतीत्यर्थः २ ३ सावशेषं ममायुरस्ति अतोऽतकालस्यानुपस्थितत्वात्तदस्त्रं ममास्तीति अहं समर्थोऽस्मि अर्जुनं जेतुमित्यर्थः ४

प्रपत्त्येप्रापयिष्ये ५ । ६ प्रधानेस्वायिह तेसातिसर्वहताः स्युरत आत्मानं गोपायेत्युपहासः ७ आत्मानो नियंतुं युक्तः अर्जुन द्वेषादुपरमः कर्तव्यस्तस्य दुर्जयत्वं ज्ञातव्येति भावः ८ । ९ । १० । ११ । १२ मां कृतविजयं सभायां द्रक्ष्यति अयं भावः । यद्यहं योत्स्येतर्हि एतस्य जीवनेन विषयवितन्मा भूदतोऽयं निःसारोऽप्ययमिति १३ । १४ सत्यप्रतिज्ञः पूर्वआदावेव योत्स्य इत्युक्ता इदानीमयि स निमेषमात्रात्तृषेः प्रसादमवाप्य पांचालक रूपमस्त्यान् ॥ निहत्य पार्थान्सहपुत्रपौत्रैर्लोकानहं शस्त्रजितान् प्रपत्स्ये ५ पितामहस्तिष्ठतु ते समीपे द्रोणश्च सर्वे च न रं द्रमुख्याः ॥ यथा प्रधानेन बलेन गत्वा पार्थान् हनिष्यामि ममैष भारः ६ एवं ब्रुवंतं तमुवाच भीष्मः किं कथं सेकालपरीतबुद्धे ॥ न कर्णजानासि यथा प्रधाने हते हताः स्युर्धृतराष्ट्रपुत्राः ७ यत्त्वांडवं दाहयता कृतं हि कृष्णद्वितीयेन धनं जयेन ॥ श्रुत्वाैव तत्कर्म नियंतुं मात्मा युक्तस्त्वया वै सह बांधवेन ८ यांचापि शक्तिं त्रिदशाधिपस्ते ददौ महात्मा भगवान्महेंद्रः ॥ भस्मीकृतां तां समरे विशीर्णा च काहतां द्रक्ष्यसि केशवेन ९ यस्तेशः सर्पमुखो विभातिसदाऽऽयमाल्यैर्महितः प्रयत्नात् ॥ स पांडुपुत्राभिहतः शरैर्वैः सह लयायास्यति कर्णनाशम् १० बाणस्य भौमस्य च कर्णहंता किरीटिनं रक्षति वासुदेवः ॥ यस्त्वावृशानां च वरीयसां च हंतारि पूर्णांतु मुले प्रगाढे ११ ॥ कर्ण उवाच ॥ असंशयं वृष्णिपतिर्यथोक्तस्तथा च भूयांश्च ततो महात्मा ॥ अहं यदुक्तः परुषंतु किंचित्पितामहस्तस्य फलं शृणोतु १२ न्यस्यामि शस्त्राणि न जातु संख्येपितामहो द्रक्ष्यति मां सभायाम् ॥ त्वयि प्रशंते तु मम प्रभावं द्रक्ष्यंति सर्वे भूविभूमिपालाः १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा समहाधनुष्मान् हि त्वा सभां स्वं भवने जगाम ॥ भीष्मस्तु दुर्योधन मेव राजन्मध्ये कुरूणां प्रहसन्नुवाच १४ सत्यप्रतिज्ञः किल सूतपुत्रस्तथा स भारं विषहेत कस्मात् ॥ व्यूहं प्रति व्यूह्य शिरांसि भित्त्वालोकक्षयं पश्यत भीमसेनात् १५ आवंत्य कालिंजयद्रथेषु चेदिध्वजेतिष्ठति बाह्लिके च ॥ अहं हनिष्यामि सदा परेषां सहस्रशश्चायुतशश्च यो धान् १६ यदैव रामे भगवत्यनिद्ये ब्रह्मब्रुवाणः कृतवांस्तदस्मम् ॥ तदैव धर्मश्च तपश्च नष्टं वै कर्तनस्या धमपूरुषस्य १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथोक्तवाक्येनृपतीं द्रभीष्मे निक्षिप्य शस्त्राणि गते च कर्णे ॥ वैचित्रवीर्यस्य सुतोऽल्पबुद्धिर्दुर्योधनः शांतनवं वभाषे ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसां विपर्वणि कर्णभीष्मवाक्ये द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ सदृशानां मनुष्येषु सर्वेषां तुल्यजन्मनाम् ॥ कथमेकांततस्तेषां पार्थानां मन्यसे जयम् १ वयं च ते पितुल्ल्या वै वीर्येण च पराक्रमैः ॥ समेन वयसा चैव प्रातिभेन श्रुतेन च २ अस्त्रेण यो धयुग्या च शीघ्रत्वे कौशले तथा ॥ सर्वे स्म समजातीयाः सर्वे मानुष्यो नयः ३ पितामहविजानीषे पाथेषु विजयं कथम् ॥ नाहं भवति न द्रोणेन कृपेन च बाह्लिके ४ अन्येषु च न रं द्रपुपराक्रम्य समारभे ॥ अहं वै कर्तनः कर्णो भ्राता दुःशासनश्च मे ५ पांडवान्समरे पंचह निष्यामः शितैः शरैः ॥ ततो राजन्महायज्ञैर्विविधैर्भूरिदक्षिणैः ६

तिनयोत्स्य इति वदति मज्जीवनपर्यंतं त्वत्क्षयमुपेक्षते सकथं मित्रमिति भावः १५ । १५ ब्रह्मब्रुवाणः ब्राह्मणोऽहमिति वदन् १७ । १८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठे विभारत भावदीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ सदृशानां मिति १ प्रातिभेन समयस्कृत्या २ यो धयुग्या गुरसमृद्ध्या युजोरोणादिकः किं कृत्वमर्थ ३ । ४ । ५ । ६

तरित्रानैरक्षकाः कर्णधारादपः तद्रहितान् जलं यथा परिहरति आवर्तेषु पातयति । अनरित्रानिति पाठे अरित्रं के निपातनं भांचालनद्वंद्वस्तद्रहितानित्यर्थः तद्वत्तमामकास्तान् रणे बाहुभ्यां परि हरिष्यंति ७ । ८ अदातोऽयं कुलक्षयं करिष्यतीति वक्ष्यन् दममेव प्रशंसन् विदुर उवाच इहेति कितत्रिः श्रेयसंकल्याणं ब्राह्मणस्य ब्रह्मजिज्ञासोऽदमपवसनातनोऽनादिर्गुण्यो धर्मः ९ तस्य पुंसः दानं क्षमासिद्धिमांश्च उपपद्यते कस्ययस्य दमः दानादीन् अनुवर्तते । दातः सन् यो दानादिकं करोति सदानफलं क्षमासिद्धिचमाप्नोतीत्यर्थः १० विदते लभते दमेन महद्ब्रह्म ११ । १२ समुदयः उदयहे तुः १३ तान्येवाह क्षमापरेभ्यस्ताडनादिप्राप्तावपि संतापानुदयः । धृतिः कामादिभिरनुवर्तता । अहिंसावाङ्मनःशरीरैः परस्य पीडाया अकरणं । समताशत्रुमित्रादौ तुल्यत्वं । सत्यं यथार्थभाषणं । आर्जवमकौटिल्यं । इन्द्रियाणां जयः धैर्यं अत्यंतापणमिमनसोऽवेक्यं । मादवं प्रियवादिता । शीरकार्यान्निवृत्तिः । अचापलं स्वैर्यवाङ्मनःकायानां एतेदां

ब्राह्मणां स्तर्पयिष्यामि गोभिरश्वैर्धनेन च ॥ यदा परिकरिष्यंति एणेयानिवर्तंतु ना ॥ अतरित्रानिवजले बाहुभिर्मामकारणे ७ पश्यंतस्ते परांस्तत्र रथनागसमा कुलान् ॥ तदा दर्पविमोक्षयंति पांडवाः सच केशवः ८ ॥ विदुर उवाच ॥ इह निःश्रेयसं प्राहुर्द्वानिश्चितदर्शिनः ॥ ब्राह्मणस्य विशेषेण दमो धर्मः सनातनः ९ तस्य दानं क्षमासिद्धिर्यथा वदुपपद्यते ॥ दमो दानं तपो ज्ञानमधीतं चानुवर्तते १० दमस्ते जो वर्धयति पवित्रं दम उत्तमम् ॥ विपाप्मा वृद्धते जास्तु पुरुषो विदते म हत् ११ क्रव्याद्व्यवभूतानामदांतेभ्यः सदा भयम् ॥ येषां च प्रतिषेधार्थं क्षत्रं मृष्टं स्वयं भुवा १२ आश्रमेषु च तुर्षाहुर्दममेवोत्तमं व्रतम् ॥ तस्य लिङ्गं प्रवक्ष्यामि येषां समुदयो दमः १३ क्षमा धृतिरहिंसा च समता सत्यमार्जवम् ॥ इन्द्रियाभिजयो धैर्यं मादवं हीरचापलम् १४ अकार्पण्यमसरंभः संतोषः श्रद्धा नता ॥ एता नियस्य राजेंद्र सदांतः पुरुषः स्मृतः १५ कामोलोभश्च दर्पश्च मन्युर्निद्रा विकथनम् ॥ मान ईर्ष्या च शोकश्च नैतदांतो निषेवते ॥ अजिह्वमशठं शुद्धमेतदांत स्य लक्षणम् १६ अलोलुपस्तथाऽल्पेप्सुः कामानामविचिंतिता ॥ समुद्रकल्पः पुरुषः सदांतः परिकीर्तितः १७ सुवृत्तः शीलसंपन्नः प्रसन्नात्माऽऽत्मविह्वः ॥ प्राप्येह लोके संमानं सुगतिं प्रेत्य गच्छति १८ अभयं यस्य भूतेभ्यः सर्वेषामभयं यतः ॥ सर्वपरिणतप्रज्ञः प्रख्यातो मनुजोत्तमः १९ सर्वभूतहितो मैत्रस्तस्मान्नो द्विजतेजनः ॥ समुद्र इव गंभीरः प्रजावृत्तः प्रशाम्याति २० कर्मणाऽऽचरितं पूर्वं सद्गिराचरितं च यत् ॥ तदेवास्थाय मोदंते दांताः शमपरायणाः २१ नैष्कर्म्यं वा समास्थाय ज्ञानवृत्तौ जितेन्द्रियः ॥ कालाकांक्षी च रं छौ के ब्रह्मभूयाय कल्पते २२ शकुनीनामिवाकाशे पदं नैवोपलभ्यते ॥ एवं प्रज्ञानवृत्तस्य मुनेर्वर्त्मन दृश्यते २३

तानां गुणाः १४ । १५ काम इति कामादिमत्त्वाद्यमदांत इत्यर्थः अजिह्वमकुटिलं अशठं सुशीलं शुद्धं मनसा १६ अलोलुपः आशाहीनः । कामानां रुपादीनां अविचिंतिता ध्यानमकुर्वन् । समुद्रकल्पः गंभीराशयः १७ प्रसन्नात्मा शुद्धचित्तः अतएवात्मवित्तुषः ज्ञातज्ञेयः प्रेत्यमृत्वा १८ । १९ । २० कर्मणेति दैवदत्तं भोगैः सदाचारेण च येषु क्तास्ते दांतास्तएव च मोदंते २१ नैष्कर्म्यं वा स्वैवाङ्मनःशरीराणां सर्वात्मना अप्रवृत्तिः निर्विकल्पकावस्था तत्र हेतुः ज्ञानवृत्तः श्रवणमनन जेनापरोक्षज्ञानेन वृत्तः रागद्वेषादौ तत्रापि हेतुः जितेन्द्रियः कालाकांक्षी सर्वत्र समतागून्यः ब्रह्मभूयाय ब्रह्मभावाय कल्पते योग्यो भवति २२ ब्रह्मभूय फलमाह शकुनीनामिति । 'न तस्य प्राणा उत्क्रामंस्त्यत्रैव समवनीयं तत्रैव सन्न ब्रह्माप्येति' इति श्रुतेर्ब्रह्मविदोऽनुपाख्यं रूपं गतस्य गमनं द्विष्यन्त्यापि नो गत्यभावात्स्वर्गिणां भिन्नस्य मार्गो न दृश्यते २३

केवलसंन्यासात्क्रममुक्तिस्थानामाह उत्सृज्येति मोक्षंमोक्षाश्रमं शाश्वताः पुनरावृत्तिशून्याः २४ ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ॥
 दमस्यश्रेष्ठवर्षप्रतिपाद्यादांतयोः कलहं कुर्वतो द्वयोरपि नाश इति प्रतिपादयन्नाख्यायिकामुखेनाह शकुनीनामिति पूर्वेषामुक्तात् १ । २ विहायसंन्योम ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अमित्रे
 उत्सृज्यैव गृहान्यस्तुमोक्षमेवाभिमन्यते ॥ लोकास्तेजोमयास्तस्य कल्पं तेशाश्वतादिवि २४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वण्यनसंधिपर्वणिविदुरवाक्ये त्रि
 षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ विदुरउवाच ॥ शकुनीनामिहार्थाय पाशं भूमावयोजयत् ॥ कश्चिच्छाकुनिकस्तात पूर्वेषामिति शुश्रुम १ तस्मिंस्तौ श
 कुनौ बद्धौ युगप्रसहचारिणौ ॥ तावुपादाय तं पाशं जग्मतुः खचरावुभौ २ तौ विहाय समाक्रांतौ दृष्ट्वा शाकुनिकस्तदा ॥ अन्वधावदनिर्विण्णो येन येन स्मगच्छतः
 ३ तथा तमनुधावंतं मृगयुं शकुनार्थिनम् ॥ आश्रमस्थो मुनिः कश्चिद्दर्शयत् कृतान्हिकः ४ तावन्तरिक्षगौशीघ्रमनुयातं महीचरम् ॥ श्लोकेनानेन कौरव्यपप्र
 च्छसमुनिस्तदा ५ विचित्रामिदमाश्चर्यं मृगहन्प्रतिभाति मे ॥ प्लवमानौ हि खचरौ पदातिरनुधावसि ६ ॥ शाकुनिकउवाच ॥ पाशमेकमुभावेतौ सहितौ हरतौ
 मम ॥ यत्र वै विवादिष्येते तत्र मे वशमेव्यतः ७ ॥ विदुरउवाच ॥ तौ विवादमनुप्राप्तौ शकुनौ मृत्युसंधितौ ॥ विगृह्य च सुदुर्बुद्धौ पृथिव्यां सन्निपेततुः ८ तौ यु
 द्धमानौ संरब्धौ मुत्तुपाशवशानुगौ ॥ उपमृत्या परिज्ञातो जग्राह मृगहातदा ९ एवं ज्ञातयोऽर्थेषु मिथो गच्छन्ति विग्रहम् ॥ तेऽमित्रवशमायांति शकुनाविव
 विग्रहात् १० संभोजनं संकथनं संप्रश्रोथ्य समागमः ॥ एतानि ज्ञातिकायाणि निविरोधः कदाचन ११ ये स्म काले सुमनसः सर्वे वृद्धानुपासते ॥ सिंहगुप्तमिवारण्य
 मप्रपृष्या भवन्ति ते १२ येऽर्थसंततमासाद्य दीना इव समासते ॥ श्रियंते संप्रयच्छति द्विषद्भ्यो भरतर्षभ १३ धूमायं ते व्यपेतानि ज्वलन्ति सहितानि च ॥ घृतरा
 ष्ट्रे लमुकानीव ज्ञातयो भरतर्षभ १४ इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि यथा दृष्टं गिरौ मया ॥ श्रुत्वा तदपि कौरव्ययथाश्रेयस्तथा कुरु १५ वयं किरातैः सहिता गच्छामो गिरिमु
 तरम् ॥ ब्राह्मणैर्देवकल्पैश्च विद्याजंभकवार्तिकैः १६ कुंजभूतं गिरिं सर्वमभितो गंधमादनम् ॥ दीप्यमानौषधिगणं सिद्धगंधर्वसेवितम् १७ तत्रापश्याम वै सर्वे
 मधुपीतकमाक्षिकम् ॥ मरुप्रपाते विषमे निविष्टं कुंभसंमितम् १८ आशीविषैरक्षयमाणं कुबेरदक्षितं भृशम् ॥ यत्प्राप्य पुरुषो मर्त्योऽप्यमरत्वं नियच्छति १९
 अचक्षुर्लभते च क्षुर्द्वो भवति वै युवा ॥ इति ते कथयन्ति स्म ब्राह्मणा जंभसाधकाः २० ततः किरातास्तदृष्ट्वा प्रार्थयन्तो महीपते ॥ विने शुर्विषमे तस्मिन्सपे गिरिगह्वरे
 २१ तथैव तव पुत्रोऽयं पृथिवीमेक इच्छति ॥ मधुपश्याति संमोहात्प्रपातं नानुपश्याति २२ दुर्योधनो योऽधुनाः समरे सव्यसाचिना ॥ न च पश्यामि ते जोऽस्य विक्रमं
 वातथाविधम् २३ एकेन रथमास्थाय पृथिवीयेन निर्जिता ॥ भीष्मद्रोणप्रभृतयः संत्रस्ताः साधुयायिनः २४ विराटनगरे भग्नाः किं तत्र तव दृश्यताम् ॥ प्रतीक्षमा
 णो यो वीरः क्षमते वीक्षितं तव २५ तिच्छेदः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ विद्याजंभकवार्तिकाः विद्यामंत्रयंत्रादिरूपा जंभक औषधिसाधनानि तद्वातापियाः विद्याजंभकवा
 र्तिकाः १६ कुंजभूतं सर्वतो लताभिः परिवृतम् १७ पीतकमाक्षिकं सुवर्णमाक्षिकं धातुविशेषः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ तव दृश्यतां त्वया द्रष्टव्यं बलमिति शेषः यो वीरः कर्णादिः २५

युद्धयतोरन्यतरस्य नाशोऽपि त्वब्राह्मण इति भावः २७ ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावां चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ दुर्योधनेति उत्पद्यमानं मेव मार्गमन्यसे १ । २ परांगतिमरणं असंप्रेत्य
 अप्राप्य मरिष्यस्येवेत्यर्थः ३ । ४ । ५ नशातयेत्तर्नच्छयात् ६ । ७ प्रतिमानेन तुल्यत्वेन ८ । ९ । १० भीष्मं तितिक्षस्व तद्वाक्यं गृह्याणेत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ वृत्त्याराज्याय
 दुपदो मत्स्यराजश्च संकुद्धश्च धनं जयः ॥ न शेषयेयुः समरे वा युयुक्ता इवाग्रयः २६ अंके कुरुष्व राजानं घृतराष्ट्रयुधिष्ठिरम् ॥ युध्यतोर्हि द्वयोर्युद्धेनैकांतेन भवे
 जयः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वण्यनसंधिपर्वणिविदुरवाक्ये चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ दुर्योधनविजा
 नीहियत्त्वां वक्ष्यामि पुत्रक ॥ उत्पथं मन्यसे मार्गमनमिह वाध्वगः १ पंचानां पांडुपुत्राणां यत्तेजः प्रजिहीर्षसि ॥ पंचानामिव भूतानां महतां लोकधारिणाम् २
 युधिष्ठिरं हि कौंतेयं परं धर्ममिहास्थितम् ॥ परांगतिमसंप्रेत्य न त्वं जेतुमिहार्हसि ३ भीमसेनं च कौंतेयं यस्य नास्ति समो बले ॥ रणांतकं तर्जयसे महावातमिव द्रुमः
 ४ सर्वशस्त्रभृतां श्रेष्ठं मेरुं शिखरिणामिव ॥ युधिगांडीवधन्वानं को न युद्धयेत्तु द्विमान् ५ घृष्टद्युम्नश्च पांचाल्यः कमिवाद्यनशातयेत् ॥ शत्रुमध्ये शरान्मुच्यते न देव
 राडशनीमिव ६ सात्यकिश्चापि दुर्धर्षः संमतोऽधकवृष्णिषु ॥ ध्वंसयिष्यति ते सेनां पांडवेयहिते रतः ७ यः पुनः प्रतिमानेन त्रीन् लोकानतिरिच्यते ॥ तं कृष्णं पुं
 ढरीकाक्षं को न युद्धयेत्तु द्विमान् ८ एकतो ह्यस्य दाराश्च ज्ञातयश्च सवांधवाः ॥ आत्मा च पृथिवी च ये मेकतश्च धनं जयः ९ वासुदेवोऽपि दुर्धर्षो यतात्मा यत्र पां
 ढवः ॥ अविषह्यं पृथिव्याऽपि तद्वलं यत्र केशवः १० तिष्ठता तसतां वाक्ये सुहृदामर्थवादिनाम् ॥ वृद्धं शांतं न वंभीष्मं तितिक्षस्व पितामहम् ११ मां च ब्रुवाणं
 शुश्रूष कुरूणामर्थदर्शिनम् ॥ द्रोणं कृपं विकर्णं च महाराजं च बाह्लिकम् १२ एते ह्यपि यथैवाहं मृतुमर्हसि तांस्तथा ॥ सर्वे धर्मविदो ह्येते तुल्यस्नेहाश्च भारत १३ यतद्विरा
 टनगरे सहस्राभिरग्रतः ॥ उत्सृज्य गाः सुसंत्रस्तं बलं ते समशीर्यत १४ यच्चैव नगरे तस्मिन् श्रूयते महदद्भुतम् ॥ एकस्य च बहूनां च पर्याप्तं तन्निर्दर्शनम् १५ अर्जुन
 स्तत्तथाऽकार्षीत् किंपुनः सर्वेषु वते ॥ स भ्रातृनभिजानीहि वृत्त्या तं प्रतिपादय १६ ॥ इति श्रीमहा० उद्योगपर्वण्यनसंधिपर्वणिविदुरवाक्ये पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वा महाप्राज्ञो घृतराष्ट्रः सुयोधनम् ॥ पुनरेव महाभागः संजयं पर्यपृच्छत १ ब्रूहि संजय च्छेपं वासुदेवादनंतरम् ॥ यदर्जुन उवाच त्वां
 परं कौतूहलं हि मे २ ॥ संजयउवाच ॥ वासुदेववचः श्रुत्वा कुंती पुत्रो धनं जयः ॥ उवाच काले दुर्धर्षो वासुदेवस्य शृण्वतः ३ पितामहं शांतं न वं घृतराष्ट्रं च संजय ॥ द्रोणं
 कृपं च कर्णं च महाराजं च बाह्लिकम् ४ द्रोणिं च सोमदत्तं च शकुनिं चापि सौबलम् ॥ दुःशासनं शलं चैव पुरुमित्रं विविशति ५ विकर्णं चित्रसेनं च जयत्सेनं च पार्थिवम् ॥
 विद्वानुविदावावंत्यौ दुर्मुखं चापि कौरवम् ६ सैधवं दुःसहं चैव भूरिश्रवसमेव च ॥ भगदत्तं च राजानं जलसंधं च पार्थिवम् ७ ये चाप्यन्ये पार्थिवास्तत्र योऽहं समागताः कौर
 वाणां प्रियार्थम् ॥ सुमूर्ध्वः पांडवाग्रौ प्रदीप्ते समानीता धार्तराष्ट्रेण होतुम् ८ यथान्यायं कौशलं वंदनं च समागतामद्वचनेन वाच्याः ॥ इदं ब्रूयाः संजय राजमध्ये सुयोधनं
 पापकृतां निधानम् ९ दानेन प्रतिपादय संभावय १६ ॥ ॥ इति उ० नी० भा० भा० पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० लोहितांते आयतेच अक्षिणीयस्यसलोहितांतायताक्षः ११ । १२ शराणांमिथःसन्निपातजोमिस्तस्यधूमोयस्मिन् यज्ञेइतिशेषः रथध्वनिरेवमंत्रस्थाने धनुःसुवेणअस्त्रबलेनप्रसरति शास्त्र
बलेनेवयज्ञः १३ । १४ चतुर्भुजमितिसंजयस्यापियोगिदृश्यंभगवत्तत्तुर्भुजंरूपंसदादृष्टिगोचरमासीदित्यनुमीयते १५ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पट्षष्टित
मोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्योधनेइति १ । २ परेषांतटस्थानां ३ । ४ युद्धयमानानसंतिउदासीनाइत्यर्थः ५ असूयामयिदोषदृष्टिःपितरंव्यासम् ६ । ७ । ८ । ९

अमर्षणंदुर्मतिराजपुत्रंपापात्मानंधार्तराष्ट्रंमुलुब्धम् ॥ सर्वममैतद्वचनंसमग्रंसहामात्यंसंजयश्रावयेथाः १० एवंप्रतिष्ठाप्यधनंजयोमांततोऽर्थवद्भर्मवच्चापि
वाक्यम् ॥ प्रोवाचेदंवासुदेवंसमीक्ष्यपार्थोधीमाल्लोहितांतायताक्षः ११ यथाश्रुतंतेवदतोमहात्मनोमधुप्रवीरस्यवचःसमाहितम् ॥ तथैववाच्यंभवताहिमद्र
चःसमागतेषुक्षितिपेषुसर्वशः १२ शराग्निधूमेरथनेमिनादितेधनुःसुवेणास्त्रबलप्रसारिणा ॥ यथानहोमःक्रियतेमहापृथेसमेत्यसर्वेप्रयतध्वमादताः १३ नचे
त्ययच्छध्वमभिघातिनोयुधिष्ठिरस्यांशमभीप्सितंस्वकम् ॥ नयामिवःसाश्वपदातिकुंजरान्दिशंपितृणामशिवांशितैःशरैः १४ ततोऽहमामं प्रतदाधनंजयं
चतुर्भुजंचैव नमस्यसत्वरः ॥ जवेनसंप्राप्तइहामरयुतेतवांतिकंप्रापयितुंवचोमहत् १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येष्टषष्टि
तमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दुर्योधनेधार्तराष्ट्रेतद्वचोनाभिर्नंदति ॥ तूष्णींभूतेषुसर्वेषुसमुत्स्थुर्नरर्षभाः १ उत्थितेषुमहाराजपृथि
व्यांसर्वराजसु ॥ रहितेसंजयंराजापरिप्रष्टुं प्रचक्रमे २ आशंसमानोविजयंतेषांपुत्रवशानुगः ॥ आत्मनश्चपरेषांचपांडवानांचनिश्चयम् ३ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥
गावल्गणेब्रूहि नःसारफल्गुस्वसेनायांयावदिहास्ति किंचित् ॥ त्वंपाण्डवानानिपुणंवेत्थसर्वंकिमेषांज्यायःकिमुतेषांकनीयः ४ त्वमेतयोःसारवित्सर्वदर्शीधर्मार्थयो
र्निपुणोनिश्चयज्ञः ॥ समेष्टःसंजयब्रूहि सर्वयुध्यमानाःकतरेऽस्मिन्नसंति ५ ॥ संजयउवाच ॥ नत्वांब्रूयारहितेजातुकिंचिदसूयाहिवांप्रविशेतराजन् ॥ आन
यस्वपितरंमहाव्रतंगांधारीचमहिषीमाजमीढ ६ तौतेऽसूयांविनयेतानरेन्द्रधर्मज्ञौतौनिपुणौनिश्चयज्ञौ ॥ तयोस्तुत्वांसन्निधौतद्वदेयं कृत्स्नंमतंकेशवपार्थयोर्यत् ७
॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तेनचगांधारीव्यासश्चात्राजगामह ॥ आनीतौविदुरेणेहसभांशीघ्रंप्रवेशितौ ८ ततस्तन्मतमाज्ञायसंजयस्यात्मजस्यच ॥ अभ्यु
पेत्यमहाप्राज्ञःकृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ९ ॥ व्यासउवाच ॥ संपृच्छतेधृतराष्ट्रायसंजयआचक्ष्वसर्वयावदेषोऽनुयुक्ते ॥ सर्वयावद्वेत्थतस्मिन्यथावद्याथातथ्यंवा
सुदेवेऽर्जुनेच १० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणिव्यासगांधार्यागमने सप्तषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
अर्जुनोवासुदेवश्चधन्विनौपरमार्चितौ ॥ कामादन्यत्रसंभूतौसर्वभावायसंभितौ १

अनुयुक्तेपृच्छति १० ॥ ॥ इति उ० नी० भा० भा० सप्तषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अर्जुनइति कामादितिकामपूर्वकं कर्मोच्यते अकर्मजंतयोर्जन्मलोकानुग्रहार्थं
सूर्यवदाविर्भावमात्रमित्यर्थः सर्वभावायब्रह्मभावाय संभितौतुल्यौ उनावपिसाक्षाद्ब्रह्मरूपावित्यर्थः १

व्यामांतरं प्रसारितयोर्हस्तयोर्वावान्विस्तारः पंचहस्तमितः तावत् अंतरं मध्यप्रमाणं यस्य तद्व्यामांतरं यथामुक्तं यथायथा रूपं यावत् प्रमाणं चितितं तावत् प्रमाणं भूत्वा यत् मुक्तं भवति मायया दुर्लक्ष्यरूपे
णेत्यर्थः २ सापह्वंसंहारं भूतपांडवानां सुसंमतं १ । ४ मनसैव संकल्पमात्रेण विशिष्टात्मा श्रेष्ठरूपः वशी ऐश्वर्यवान् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ विचेष्टयति चालयति यतो भूतात्मा सर्वेषां भूतानां मंतरात्मा
१० सत्रं मिथं । 'सत्रमाच्छादने यज्ञे सदा दाने च केतवे' इति विश्वः संमोहयन् आत्मनो जगत्कर्तृत्वेऽपि अकर्तृत्वं दर्शयन् ११ कालचक्रं संवत्सरात्मकं जगच्चक्रं जगतो जन्मस्थितिलयप्रवाहं युगचक्रं कर्म
चक्रं कृतं यत्र धर्मश्चतुष्पात् । त्रेतायां त्रिपादधर्मपुरुषादधर्मः । द्वापरेऽर्धधर्मोऽर्धधर्मः । कलौ त्रिपात्पापं एकपादधर्मः । तदिदं कर्मचक्रं पुनः पुनर्जन्ममरणयोर्हेतुभूतं पुनः कर्म पुनः संसारः पुनः कर्म
त्येवं रूपं आत्मयोगेन चेतन्यसंबन्धेन न हि संवत्सरादिकं केवलजन्माश्रयं भवितुमर्हति सर्वस्य चिदेकप्रकाशत्वात् १२ कालः आयुः परिच्छेदकर्त्री देवता मृत्युर्देहप्राणयोर्वियोगकर्त्री ईशतेर्देहे १३

व्यामांतरं समास्थाय यथामुक्तं मनस्विनः ॥ चक्रंतद्वासुदेवस्य मायया वर्तते विभो २ सापह्वंसंहारं कौरवेषु पांडवानां सुसंमतम् ॥ सारासारबलं ज्ञातुं तेजः पुंजावभासे
तम् ३ नरकशंवरं चैव कंसं चैव चमाधवः ॥ जितवान्धोरसंकाशान् क्रीडन्निव महाबलः ४ पृथिवीचांतरिक्षं च द्यां चैव पुरुषोत्तमः ॥ मनसैव विशिष्टात्मानयत्या
त्मवशंवशी ५ भूयो भूयो हियद्राजन् पृच्छसे पांडवान् प्रति ॥ सारासारबलं ज्ञातुं तत्समासेन मे शृणु ६ एकतो वा जगत्कृत्स्नमेकतो वा जनार्दनः ॥ सारतो जगत्कृ
त्स्नादतिरिक्तो जनार्दनः ७ भस्मकुर्याज्जगदिदं मनसैव जनार्दनः ॥ न तु कृत्स्नं जगच्छक्तं भस्म कर्तुं जनार्दनम् ८ यतः सत्यं यतो धर्मो यतो होरार्जवं यतः ॥ ततो भ
वति गोविंदो यतः कृष्णस्ततो जयः ९ पृथिवीचांतरिक्षं च दिवं च पुरुषोत्तमः ॥ विचेष्टयति भूतात्मा क्रीडन्निव जनार्दनः १० सकृत्वा पांडवान् सत्रं लोकं संमोहयन्निव
अधर्मनिरतान् मूढान् दग्धुमिच्छति ते सुतान् ११ कालचक्रं जगच्चक्रं युगचक्रं च केशवः ॥ आत्मयोगेन भगवान् परिवर्तयतेऽनिशम् १२ कालस्य चाहिमृत्योश्च जंग
मस्थावरस्य च ॥ ईशते भगवानेकः सत्यमेतद्वर्णीमते १३ ईशन्नपि महायोगसिर्वस्य जगतो हरिः ॥ कर्माण्यारभते कर्तुं कीनाश इव वर्धनः १४ तेन वंचयते लोका
न्मायायोगेन केशवः ॥ येतमेव प्रपद्यंते न ते मुह्यंति मानवाः १५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥
॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ कथं त्वं माधवं वेत्थ सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ कथमेनं न वेदाहं तन्ममाचक्ष्व संजय १ ॥ संजयउवाच ॥ शृणुराजन्न ते विद्यामम विद्यान हीयते ॥
विद्याहीनस्तमो ध्वस्तो नाभिजानाति केशवम् २ विद्याया तात जानाति त्रियुगं मधुमुदनम् ॥ कर्तारमकृतं देवं भूतानां प्रभवाप्ययम् ३

ईशन्नपि ईशानोऽपि शपोऽल्लुक्परस्मैपदं चार्थं कीनाशः कर्षकः वर्धनः धान्यादिवृद्धिर्कृत् यद्वा कीनाशो यमः वर्धनः देहादेः कृत्ता १४ तेन रान्मुह्यंति १५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाव
दीपे अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ कथं केन प्रकारेण कानि ज्ञानसाधनानि कानि बाह्यानि प्रतिबंधकानीति प्रश्नार्थः १ विद्या तत्त्वमस्यादिवाक्यजं ज्ञानं तेन हीनो यः स तमो ध्वस्तस्तमसा स्वस्वरूपात्
निर्विषयानंदमात्रात् च्युतः २ विद्याया तमो विरोधिन्या त्रियुगं त्रीणि रथूलसूक्ष्मकारणशरीराणि युज्यंते रज्जूरगवत्संबध्यंते यस्मिन् अधिष्ठानभूते तं त्रियुगं अज्ञानकल्पितस्यावस्थात्रयस्य विद्याया
बाधे सति निरुपाधिप्रत्यगात्मरूपं ज्ञायत इत्यर्थः कर्तारं विश्वस्य निमित्तकारणं । अकृतं कर्मभिरसाध्यं नित्यसिद्धत्वात् । भूतानां विद्यदादीनां प्रभवोऽत्पत्तिस्थानं । अप्यलोलयस्थानम् ३

भक्तिः आराध्यत्वेन ज्ञानं तच्च कीदृशं किमेवेन राजवत्तदस्य तथा भगवान्ध्येय उत प्रत्यगात्मत्वेनेति भावः ४ मायां पुत्रकलत्राद्याकारेण परिणतामविद्यां न सेवे । नृयाधर्मभगवदर्पणं विना न चरा
मि । शुद्धभावं मनसः कामक्रोधादिराहित्येनैर्मल्यंगतः प्राप्तः भक्त्या ध्यानेन । शास्त्रात्तत्त्वमसीत्यागमात् । जनार्दनं जगल्लयाधिष्ठानं ज्ञानमात्रव्यवहितं ब्रह्म । नास्मि संसारी ब्रह्मैवा
स्मीति तत्त्वालोचनात्मकेन ज्ञानेनैव प्राप्यते । नार्यसर्पोरज्जुरेवेयमिति वत् । ननु कीदृशं गन्ध्यायेन भावनादित्यर्थः ५ । ६ अर्जुने विशुद्धे कामक्रोधादिमलशून्ये सरुच्यं वदन् भगवानस्ति अ
यं कामाद्याक्रांतदशायां नाहंगच्छेन प्राप्नुयां आसुरो भावो न मया त्यक्तुं शक्योऽतो न मे तत्प्राप्ति संभावनाऽपीत्यर्थः ७ अवाङ्मधोनरकमित्यर्थः श्रेयसां साधुनां वचनातिगः उपदेशावमानी ८
९ । १० । ११ एकाग्रं शुश्रूषमाणं सेवमानं त्वामोक्ष्यते मोक्षयिष्यति १२ सिताः बद्धाः पाशैः कामादिभिः १३ अंधो नेता ये पाते अंधनेत्राः १४ एषः ज्ञानमार्गः एकाग्रः एकस्य ब्रह्म
घृतराष्ट्र उवाच ॥ गावल्गणेऽत्र काभक्तिर्याते नित्या जनार्दने ॥ यथा त्वमभिजानासि त्रियुगं मधुसूदनम् ४ ॥ संजय उवाच ॥ मायां न सेवे भद्रं ते नृयाधर्ममाच
रे ॥ शुद्धभावं गतो भक्त्या शास्त्राद्विजनां नार्दनम् ५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ दुर्योधन हृषीकेशं प्रपद्यस्व जनार्दनम् ॥ आसोनः संजयस्तात शरणं गच्छ केशवम् ६
दुर्योधन उवाच ॥ भगवान् देवकीपुत्रो लोकांश्चेन्निहानिष्यति ॥ प्रवदन्नर्जुने सरुच्यं नाहंगच्छेऽद्य केशवम् ७ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अवाग्मां धारिपुत्रस्ते गच्छत्येष
सुदुर्मतिः ॥ ईर्षुर्दुरात्मा मानचि श्रेयसां वचनातिगः ८ ॥ गांधार्युवाच ॥ ऐश्वर्यं कामदुष्टात्मनः वृद्धानां शासनातिगः ॥ ऐश्वर्यजीविते हि त्वापि तरं मां च बालिश
९ वधयन् दुर्हृदां प्रीतिमां च शोकेन वर्धयन् ॥ निहतो भीमसेनेन स्मर्तां स विचनं पितुः १० ॥ व्यास उवाच ॥ प्रियोऽसिराज नृकुण्डलस्य घृतराष्ट्रनिबोधमे ॥ यस्य
ते संजयो दूतो यस्त्वां श्रेयसि योक्ष्यते ११ जानात्येष हृषीकेशं पुराणं यज्ञवैपरम् ॥ शुश्रूषमाणमैकाग्रं मोक्ष्यते महतो भयात् १२ वैचित्रवीर्यपुरुषाः क्रोधहर्षसमा
वृताः ॥ सिता बहुविधैः पाशैर्येन तुष्टाः स्वकैर्धनैः १३ यमस्य वशमायां तिकाममूढाः पुनः पुनः ॥ अंधनेत्रायैवांधानीयमानाः स्वकर्मभिः १४ एष एकाग्रः पंथा
येन यांति मनीषिणः ॥ तं दृष्ट्वा मृत्युमत्येति महं स्तत्र न सज्जति १५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अंगं संजय मे शंसं पंथानमकुतोभयम् ॥ येन गत्वा हृषीकेशं प्राप्नुयां सिद्धि
मुत्तमाम् १६ ॥ संजय उवाच ॥ नाकृतात्मा कृतात्मानं जातु विद्याज्जनार्दनम् ॥ आत्मनस्तु क्रियोपायो नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् १७ इन्द्रियाणां मुदीर्णानां काम
त्यागोऽप्रमादतः ॥ अप्रमादोऽविहिंसा च ज्ञानयोनिरसंशयम् १८ इन्द्रियाणां यमेयतो भवराज तत्र तद्रितः ॥ बुद्धिश्च ते माच्यवतु नियच्छेनां यतस्ततः १९ एत
ज्ज्ञानं विदुर्विप्राध्रुवमिन्द्रियधारणम् ॥ एतज्ज्ञानं च पंथाश्च येन यांति मनीषिणः २०

णः प्रापकः तं दृष्ट्वा तं मार्गं ज्ञात्वा मृत्युसंसारं अत्येति अतिक्रम्य गच्छति । अभ्येतीति पाठे आत्मत्वेन मृत्युरप्येनं प्रविशतीत्यर्थः तथा च श्रुतिः । तस्य हन देवाश्च नामृत्या इति शत आत्मा ह्येषां समव
ति इति देवाश्च न देवा अपि तत्र संसारे महान्न सज्जति सत्कोन भवति १५ सिद्धिं मोक्षं १६ अकृतात्मा अजितमनाः कृतात्मानं नित्यासिद्धं प्रत्यगात्मानं । आत्मनः स्वस्य इन्द्रियनिग्रहादन्यत्र इन्द्रि
यनिग्रहं विना क्रियायागादिरूपउपायः प्राप्त्युपायो नास्ति १७ इन्द्रियाणां अप्रमादतः अवहिततया कामत्यागः अप्रमादः अविहिंसेति च्छेदः ज्ञानस्य योनिः कारणं १८ माच्यवतु तत्त्वात् प्र
च्युता मा भूत् यतस्ततः सर्वेभ्यो आतरेभ्यो बाह्येभ्यश्च विषयेभ्यो नियच्छ निगृहीष्व १९ इन्द्रियाणां समनस्कानां धारणं निग्रहणम् २०

आगमाधिगमात् शास्त्रयुक्तयोर्लामात् योगात् चित्तवृत्तिनिरोधात् वशी ईश्वरः तत्त्वे स्वयाथात्म्ये विषये प्रसीदति ज्ञानदानेन अनुगृह्णाति २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे ऊनसप्त
तितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ भूय इति नाम्नां कर्मणां च अर्थवित्तमूत्वा १ पावदमिजानेतावत्तव दामोति शेषः वस्तुतस्तुसः अप्रमेयो वाचा समोचरः २ वस्ते आच्छादयति मायया आवृणोतीति वा
वस्यति स्तत्रातिभुवनमिति वा वसत्यस्मिन् भुवनमिति वा वासुः सचासौ देवो द्योतमानश्चासुदेवः वसंति देवा अस्मिन्निति वा करणग्रामस्योद्भवप्रलयस्थानमित्यर्थः । बृहत्त्वाद्वापकत्वात् वेवेष्टिव्या
प्रोतिसर्वमिति विष्णुः ३ मौनात् ध्यानाच्च योगाच्चेति माधीवृत्तिः तां स्वस्य उपाधिभूतां मौनादिभिः ध्वयति दूरीकरोतीति माधवः मौनमुनेः कर्ममननं शास्त्रतोऽपुक्तिश्च तत्त्वालोचनं ध्यानं निश्चिते तत्त्वे चे
तसः प्रणिधानं योगस्तस्यैव चेतसो निरोधः । मधुसूदनो मधोदैत्यस्य नाशकः श्रीकृष्णः सर्वाणि चतुर्विंशतिसंख्यानि तत्त्वानि तन्मयत्वात् तत्प्रधानत्वात् मधुहा मधूनि पृथिव्यादीनि हंति संहरति गच्छं
ति वा एनमिति मधुहा । इयं पृथिवी सर्वेषां भूतानां मध्वस्यै पृथिव्यै सर्वाणि भूतानि मध्विति श्रुत्या पृथिव्यादितत्त्वजा तस्य मधुशब्देनैव निर्देशात् ४ कृषिः कर्षत्यात्मनि सर्वसंहरतीति कृषिः सर्वप्रपंच
बाधावधिभूतं सत्तामात्रं भूवाचकः भवतीति भूः सत्तातद्वाचकः कृषिरिति शब्दः णश्च निर्वृतिः सुखं विष्णुस्तद्वावयोर्धात्वर्थयोर्धात्वात् कृष्णः सन्मात्रानंदरूपो भवतीत्यर्थः ५ पुंडरीकं श्वेतपद्मं तत्सदृशं

अप्राप्यः केशवो राजन्निद्रियैरजितैर्नृभिः ॥ आगमाधिगमाद्योगाद्वशीतत्त्वे प्रसीदति २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० यानसं० संजयवाक्ये ऊनसप्ततितमो
ऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ४ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ भूयो मे पुंडरीकाक्षं संजया चक्ष्वपृच्छतः ॥ नाम कर्मार्थवित्तात् प्राप्नुयां पुरुषोत्तमम् १ ॥ संजय उवाच ॥ श्रुतं मे वा
सुदेवस्य नाम निर्वचनं शुभम् ॥ यावत्तत्राभिजानेऽहमप्रमेयो हिकेशवः २ वसनात् सर्वभूतानां वसुत्वाद्देवयोनिः ॥ वासुदेवस्ततो वेद्यो बृहत्त्वाद्दिष्णुरुच्यते ३
मौनाद्दयानाच्च योगाच्चाविद्धि भारतमाधवम् ॥ सर्वतत्त्वमयत्वाच्च मधुहामधुसूदनः ४ कृषिर्भूवाचकः शब्दोऽणश्च निर्वृतिवाचकः ॥ विष्णुस्तद्वावयोगाच्च कृष्णो
भवतिसात्वतः ५ पुंडरीकं परं धाम नित्यमक्षयमव्ययम् ॥ तद्भावात् पुंडरीकाक्षो दस्युत्रासाज्जनार्दनः ६ यतः सत्त्वाच्च यवते यज्ञसत्त्वाच्च हीयते ॥ सत्त्वतः सात्वत
स्तस्मादार्पभाद्रपमेक्षणः ७ न जायते जनित्राऽयमजस्तस्मादनीकजित् ॥ देवानां स्वप्रकाशत्वाद्दमादामोदरो विभुः ८ हर्षात्सुखात्सुखैश्वर्याद्दृषीकेशत्वमश्रु
ते ॥ बाहुभ्यां रोदसी विभ्रन्महाबाहुरिति स्मृतः ९ अधो न क्षीयते जातु यस्मात्तस्मादधोक्षजः ॥ नराणामयनाच्चापिततो नारायणः स्मृतः १०

पुंडरीकमिव पुंडरीकं दृढयकमलं धाम वासस्थानं तत्र सन्नपि अक्षो न क्षीयते हन्यते वेति पुंडरीकाक्षः । तथा च श्रुतिः 'नास्य जरयेत जीर्यति न वधेनास्य हन्यते' इति । हृत्पद्मदोषैर्जरानाशादिभिः परमात्मनो
ऽस्पृष्टत्वमाह । दस्युत्रासात् जनं दस्युजनं अर्दयति पीडयतीति जनार्दन इत्यर्थः ६ सत्त्वमबाधितत्वमस्यास्तीति सत्त्वतः । तत्पर्वमरुद्भवाभिति स्मृतो भवत्यर्थो यस्तत्प्रत्ययो बाहुलकात् सत्त्वशब्दा
दपि बोध्यः । अत्र सत्त्वेन अत्याज्यः सत्त्वचयस्य अत्याज्यसत्त्वतः सत्त्वत एव सात्वतः । राक्षसावायसादिवत्स्वार्थे तद्धितः । आर्षवेदस्तेन मातीत्यर्षम औपनिषदः पुरुषः उपनिषद्वेद्यत्वाद्योगात् तृषमे
क्षणः । तथा चायं योगः तृषधर्ममासयतीति तृषमो वेदस्तदेव ईक्षणं चक्षुरिव ज्ञापकं यस्य सः तृषमेक्षण इति ७ न जायत इत्यजः अनीकजित्सेनाजित्कृष्णः देवानां इन्द्रियाणां मध्ये स्वप्रकाशत्वात् ऋगता
वित्यस्मादुत्पूर्वात् अण् । उत उत्कर्षेण ऋच्छति प्रकाशत इति उदरः दमोऽस्यास्तीति दामः दामश्चासावुदरश्चेति दामोदरः । दामादिति पाठे दम एव दामस्तस्मात् ८ हर्षादिति हृष्यत्यनेनेति हृषी
केश इति सुखं सुखं स्वरूपानंदः ईश ईशानवान् अतो हृषीकेशः ९ अधो न क्षीयते जातु इति विग्रहवाक्ये उत्तरपदावयवलोपेन अधोक्षजः सत्त्वतो ध्वरूपः संसारधर्मेणास्पृष्ट इत्यर्थः १०

पूरयतीतिपुरुः सीदेत्यस्मिन्नितिसः तस्मात्पुरुषः सचासाउत्तमश्चपुरुषोत्तमः असतःकारणस्य सतःकार्यस्यप्रभवाप्ययावत्तत्प्रलयस्थानत्वात् ११ सत्यधर्मं १२ सत्यादधर्मावत्
त्फलात्तद्वल्लोकावधेरपि सत्यंअबाधितं अतःसत्योऽपिनामतः । विशेषेणस्तौति विस्त्रवते गच्छतीतिविष्णुरित्यर्थः । एवंजयतीतिजिष्णुः १३ शाश्वतत्वात्तद्वत्त्वात् गवांइन्द्रिया
णावेदनात्लाभात्प्रकाशाद्वागोविंदः अतत्त्वंमिथ्याभूतंजगत्तत्त्वंसत्यमिदंस्वीयसत्तास्फूर्तिप्रदानेनकरोतिनेहेतुनालोकान्मोहयति १४ धर्मेनित्यंसन्निधानात्तदधर्मनित्यः आगताआग
मिष्यति आनृशंस्यार्थं कुरूणांक्षयोमाभूदितिरुपांकरुष १५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ चक्षुष्मतांभाग्यायस्पृहया

पूरणात्सदनाच्चापिततोऽसौपुरुषोत्तमः ॥ असतश्चसतश्चैवसर्वस्यप्रभवाप्ययावत् ११ सर्वस्यचसदाज्ञानात्सर्वमेतंप्रचक्षते ॥ सत्येप्रतिष्ठितःकृष्णःसत्यमत्रप्र
तिष्ठितम् १२ सत्यात्सत्यंतुगोविंदस्तस्मात्सत्योऽपिनामतः ॥ विष्णुर्विक्रमणादेवोजयनाज्जिष्णुरुच्यते १३ शाश्वतत्वादनंतश्चगोविंदोवेदनाद्भवाम् ॥ अ
तत्त्वंकुरुतेतत्त्वंतेनमोहयतेप्रजाः १४ एवंविधोधर्मनित्योभगवान्मधुसूदनः ॥ आगताहिमहाबाहुराष्टशंस्यार्थमच्युतः १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्व
णियानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ चक्षुष्मतांवेस्पृहयामिसंजयद्रक्ष्यंतियेवासुदेवंसमीपे ॥ वि
भ्राजमानंवपुषापरेणप्रकाशयंतंप्रदिशोदिशश्च १ ईरयंतंभारतीभारतानामभ्यर्चनीयांशंकरींमृजयानाम् ॥ बुभूषद्भिर्ग्रहणीयामर्निद्यांपरासूनामग्रहणीयह
पाम् २ समुद्यंतंसात्वतमेकवीरंप्रणेतारमृषभंयादवानाम् ॥ निहतारंक्षोभणंशात्रवाणांमुंचंतंचद्विषतांवैयशांसि ३ द्रष्टारोहिकुरवस्तंसमेतामहात्मानंशत्रुहणं
वरेण्यम् ॥ ब्रुवंतंवाचमनृशंसंरूपांष्टृष्णिश्रेष्ठमोहयंतंमदीयान् ४ ऋषिसनातनतमंविपश्चितंवाचःसमुद्रंकलशंयतीनाम् ॥ अरिष्टनोमिंजरुडंसुपर्णहर्षिप्रजानां
भुवनस्यधाम ५ सहस्रशीर्षपुरुषंपुराणमनादिमध्यांतमनंतकीर्तिम् ॥ शुक्रस्यधातारमजंचनित्यंपरंपरेषांशरणंप्रपद्ये ६ त्रैलोक्यनिर्माणकरंजानेन्द्रदेवासुरा
णामथनागरक्षसाम् ॥ नराधिपानांविदुषांप्रधानमिंद्रालुजंतंशरणंप्रपद्ये ७ ॥ इति० उ० यानसं० घृतराष्ट्रवाक्येएकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥
॥समाप्तंचयानसंधिपर्व ॥ अथभगवद्यानपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ संजयेप्रतियातेतुधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ अभ्यभाषतदाशार्हमृषभंसर्वसात्वताम् १ अयंसकालः
संप्राप्तोमित्राणांमित्रवत्सल ॥ नचत्वंदन्यपश्यामियोन आपत्सुतारयेत् २ त्वांहिमाधवमाश्रित्यनिर्भयामोघदर्पितम् ॥ धार्तराष्ट्रंसहामाव्यंस्वयंसमनुयुक्ष्महे ३
मि धन्याश्चक्षुष्मंतइत्यर्थः चक्षुष्मतांज्ञानवतांवा परेणचिन्मात्रेणवपुषास्वरूपेण १ भारतानांपांडवानांभारतीवाचंईरयंतंअस्मत्सभायांकथयंतं शंकरींकल्याणकरीं बुभूषद्भिःऐश्वर्यविच्छद्भिः
परासूनामृतानां २ उद्यंतंप्रकटीमवंतंदेहकूपेणेत्यथातशाश्वतंनित्यम् ३ वरेण्यंवरणीयम् ४ ऋषिसुख्यंनारायणं । विपश्चितंआत्मज्ञं । यतीनांसंन्यासिनांकलशमिवकलशंकरग्राह्यं । समुद्रं
योगमुद्रयोपेतं । अरिष्टःअहिंसितःनेमिःपादोयस्यसःअरिष्टनेमिरितिप्राञ्चः अरिष्टनेमिर्नामतः अहिंसितमर्थादः नेमिरिवनेमिर्मर्थादा । गरुडंजातितः । सुपर्णशोभनपक्षं हरिहर्तारम् ५
आदिःकारणं । शुक्रस्यकर्मजन्यस्यबीजभूतस्यपुण्यादेः धातारंप्रतिभूरूपं । परेषांविराडादीनांपरंश्रेष्ठम् ६ निर्माणंरचना जनिर्भ्रजनयितारम् ७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि
नीलकंठीयेभारतमावदीपे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ संजयेइति १ । २ मोघदर्पितंयस्य अनुयुक्ष्महे प्रार्थयामहे ३

४ । ५ । ६ विदुषांतरःप्रकाशितमावः ७ । ८ । छद्मनाअज्ञानचर्यया ९ स्थातास्थास्यति नःअस्माकं तस्मिन्चतुर्दशेवर्षेस्वराज्यंगृहीतेत्यस्मिन् नअहास्मनत्यक्तवंतोवयं १० । ११ । १२
मातरंसंविधातुंसम्पूषोषयितुं ततःतत्रस्थामित्यर्थः मित्राणांकर्मणिषष्ठी । मातुरितिपाठेअंततोऽन्येषांविष्णुमृतीनांनगरिकाणांपरित्यागेऽपिमातरंमित्राणिचविदुरादीनिसंविधातुमितिप्रा
ग्वत् १३ काशिभिःराजभिः नाथेननाथवता भवदनुग्रहात्तत्केनापीत्यर्थः १४ अवसीयतेसंस्थीयतेऽस्मिन्नित्यवसानंयावज्जीवनंवासस्थानं १५ नःअस्माकंकृतेभरताःभरतवंश्यामीष्मादयः
यथाहिसर्वास्वापत्सुपासितृष्णीनरिंदम ॥ तथातेपांडवारक्ष्याःपाह्यस्मान्महतोभयात् ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अयमस्मिमहाबाहोब्रूहियतेविवक्षितम् ॥ क
रिष्यामिहितत्सर्वयत्त्वंक्षयसिभारत ५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रुतंतेधार्तराष्ट्रस्यसपुत्रस्यचिकीर्षितम् ॥ एतद्विसकलंकृष्णसंजयोर्मायदब्रवीत् ६ तन्मतंघृ
तराष्ट्रस्यसोऽस्यात्माविवृतांतरः ॥ यथोक्तंदूतआचष्टेवध्यःस्यादन्यथाब्रुवन् ७ अप्रदानेनराज्यस्यशांतिमस्मासुमार्गति ॥ लुब्धःपापेनमनसाचरन्नसममा
त्मनः ८ यतद्वादशवर्षाणिवनेषुपुषितावयम् ॥ छद्मनाशरदंचैकांघृतराष्ट्रस्यशासनात् ९ स्थातानःसमयेतास्मिन्घृतराष्ट्रइतिप्रभो ॥ नाहास्मसमयंकृष्ण
तद्विनोब्राह्मणाविदुः १० घृद्धोराजाघृतराष्ट्रःस्वधर्मनानुपश्याति ॥ वश्यत्वात्पुत्रगृह्णित्वान्मदंस्यान्वेतिशासनम् ११ सुयोधनमतेतिष्ठनराजाऽस्मासुजना
र्देन ॥ मिथ्याचरतिलुब्धःसन्नचरान्दिप्रियमात्मनः १२ इतोदुःखतरंकिंनुयदहंमातरंततः ॥ संविधातुंनशक्रोमिमित्राणांवाजनार्दन १३ काशिभिश्चेदिपांचा
लैर्मत्स्यैश्चमधुसूदन ॥ भवताचैवनाथेनपंचग्रामावृतामया १४ अविस्थलंवृकस्थलंमाकंदीवारणावतम् ॥ अवसानंचगोविंदकिंचिदेवात्रपंचमम् १५ पंचन
स्तातदीयंतांग्रामावानगराणिवा ॥ वसेमसहितायेषुमाचनोभरतानशन् १६ नचतानपिदुष्टात्माधातराष्ट्रोऽनुमन्यते ॥ स्वाम्यमात्मनिमत्वाऽसावतोदुः
खतरंनुकिम् १७ कुलेजातस्यवृद्धस्यपरवितेषुवृद्धयतः ॥ लोभःप्रज्ञानमाहंतिप्रज्ञाहंतिहताहियम् १८ हीर्हताबाधतेधर्मधर्मोहंतिहतःश्रियम् ॥ श्रीर्हता
पुरुषंहंतिपुरुषस्याधनंवधः १९ अधनाद्विनिवर्ततेज्ञातयःसुहृदोद्विजाः ॥ अपुष्पादफलावृक्षाद्यथाकृष्णपतत्रिणः २० एतच्चमरणंतातयन्मतःपतिता
दिव ॥ ज्ञातयोविनिवर्ततेप्रेतसत्त्वादिवासवः २१ नातःपापीयसीकांचिदवस्थांशंबरोऽब्रवीत् ॥ यत्रनैवाद्यनप्रातर्भोजनंप्रतिदृश्यते २२ धनमाहुः
परंधर्मधनेसर्वंप्रतिष्ठितम् ॥ जीवन्तिधनिनोलोकेमृतायेत्वधनानराः २३ येधनादपकर्षतिनरंस्वबलमास्थिताः ॥ तेधर्ममर्थकामंचप्रमदंतिनरंचतम्
२४ एतामवस्थांप्राप्यैकेमरणंवविरेजनाः ॥ ग्रामायैकेवनायैकेनाशायैकेप्रवव्रजुः २५ उन्मादमेकेपुण्यंतियांत्यन्योद्विषतांवशम् ॥ दास्यमेकेचग
च्छंतिपरेषामर्थहेतुना २६

मानशन्न मानइयंतु १६ तानपिभरतानपि १७ कुलेइतिद्वाभ्यामवजादोषसंततिरुक्ता १८ । १९ द्विजाःअर्थिनः २० प्रेतसत्त्वात्प्रगतबुद्धेतादित्यर्थः २१ । २२ धर्मधर्मकारणंसर्वय
ज्ञानादि येअधनास्तेमृताएव २३ । २४ एतांनिर्धनत्वाख्यां एकेनागरिकाः ग्रामायकुग्रामवासार्थं वनायास्मदादयः नाशायमरणाय २५ । २६

आपत्पदार्थमाह श्रियोविनाशइति तद्विधिरिति २० धर्म्यदेहस्वभावात्प्राप्तं ननुदारिद्र्याद्यपराधजं मरणंतच्छाश्वतं अनिमित्तमित्यर्थः समंतात्सर्वत्र अपरिहार्यमिति शेषः नात्येति नातिक्राम
ति २८ । २९ तदासंपत्काले आत्मापराधेनचित्तदोषेणरागादिना नात्मानं चेत्यस्यनचात्मानमित्यर्थः २० अस्यव्यसनस्यानिवर्हणेनाशनिमित्तम् ३१ तत्तदासर्वदेत्यर्थः मन्युः क्रोधः सत
द्धानेवेत्यर्थः मुह्यतिकार्याकार्येन जानाति २१ २३ एवंश्रियायुक्तानानरकप्राप्तिमुक्तातेषामुद्धारोपायमाह तस्येति तस्यश्रीमतः अविद्यानिद्राणस्यप्रज्ञाविवेकः स एव प्रबोधो जागरणं यतः प्रज्ञा

आपदेवास्यमरणात्पुरुषस्यगरीयसी ॥ श्रियोविनाशस्तद्व्यस्यनिमित्तधर्मकामयोः २७ यदस्यधर्म्यमरणंशाश्वतंलोकवर्मतत् ॥ समंतात्सर्वभूतानान्तद
त्येतिकश्चन २८ नतथाबाध्यतेकृष्णप्रकृत्यानिर्धनोजनः ॥ यथाभद्रांश्रियंप्राप्यतयाहीनःसुखैधितः २९ सतदाऽत्मापराधेनसंप्राप्तोव्यसनंमहत् ॥ सेंद्रान्ग
ह्यतेदेवान्नात्मानंचकथंचन ३० नचास्यसर्वशास्त्राणिप्रमवंतिनिवर्हणे ॥ सोभिकुद्व्यतिष्ठत्यानांसुहृदश्चाभ्यसूयति ३१ तत्तदामन्युरेवैतिसमूयःसंप्रमुह्य
ति ॥ समोहवशमापन्नःकूरंकर्मनिषेवते ३२ पापकर्मतयाचैवसंकरंतेनपुण्यति ॥ संकरोनरकायैवसाकाष्ठापापकर्मणाम् ३३ नचेत्प्रबुद्धयतेकृष्णनरकायैव
गच्छति ॥ तस्यप्रबोधःप्रज्ञैवप्रज्ञाचक्षुस्तारिष्यति ३४ प्रज्ञालाभेहिपुरुषःशास्त्राण्येवान्वेक्षते ॥ शास्त्रनिष्ठःपुनर्धर्मतस्यहीरंगमुत्तमम् ३५ हीमान्निहिपा
पंप्रद्रेष्टितस्यश्रीरभिवर्धते ॥ श्रीमान्सयावद्भवतितावद्भवतिपुरुषः ३६ धर्मनित्यःप्रज्ञांतात्माकार्ययोगवहःसदा ॥ नाधर्मेकुरुतेदुर्द्धिनचपापेप्रवर्तते ३७ अ
हीकोवाविमूढोवानैवस्त्रिपुनःपुमान् ॥ नास्याधिकारोधर्मोस्ति यथाशूद्रस्तथैवसः ३८ हीमानवतिदेवांश्चपितृनात्मानमेवच ॥ तेनामृतत्वंव्रजतिसाकाष्ठा
पुण्यकर्मणाम् ३९ तदिदंमयितेदृष्टंप्रत्यक्षंमधुसूदन ॥ यथाराज्यात्परिभ्रष्टोवसामिवसतीरिमाः ४० तेवयंनश्रियंहातुमलंन्यायेनकेनचित् ॥ अत्रनोयतमा
नानावधश्चेदपिसाधुतत् ४१ तत्रनःप्रथमःकल्पोयद्वयंतेचमाधव ॥ प्रज्ञांताःशमभूताश्चश्रियंतामश्रुवीमहि ४२ तत्रैषापरमाकाष्ठारौद्रकर्मक्षयोदया ॥ यद्वयं
कौरवान्हत्वातानिराष्ट्राण्यवाप्तुमः ४३ येषुनःस्युरसंबद्धाअनार्याःकृष्णशत्रवः ॥ तेषामप्यवधःकार्यःकिंपुनर्येस्युरीदृशाः ४४ ज्ञातयश्चैवभूयिष्ठाःसहायागु
रवश्चनः ॥ तेषांवधोऽतिपापीयान्किंतुयुद्धेऽस्तिशोभनम् ४५ पापःक्षत्रियधर्मोऽयंवयंचक्षत्रवंधवः ॥ सनःस्वधर्मोऽधर्मोवाटतिरन्याविगर्हिता ४६
शूद्रःकरोतिशुश्रूषांविश्यावैपण्यजीविकाः ॥ वयंवधेनजीवामःकपालंब्राह्मणैर्वृतम् ४७

चक्षुःपुमान्तारिष्यति अविद्यामिति शेषः ३४ तरणेक्रममाह प्रज्ञेति धर्मकरोतीति शेषः तस्यधर्मस्य हीरकार्यकरणाद्विद्वत्तिहेतुश्चेतोवृत्तिविशेषः । हीहीनेनकृतोधर्मोऽप्यधर्मएवेतिभावः ३५
३६ । ३७ अहीकःतिर्यक्स्थानवरतुल्योनमनुष्यइत्यर्थः ३८ । ३९ इदंहीमत्त्वंतेत्वयामयिदृष्टम् ४० अत्रश्रीनिमित्तं नःअस्माकम् ४१ प्रथमःकल्पःमुख्यःपक्षः समभूताःनिर्वैरत्वंगताः ४२ रौ
द्रकर्मरौद्रकर्मणां सुपांतुलुगितिसप्तम्याश्चलुक् क्षयोदयाक्षयपूर्वकउदयोयस्यांसा रौद्रकर्मणांपरमाकाष्ठेतिसंबंधः ४३ असंबद्धाःअबाधवाः अवधःवधविरुद्धंपालनं ईदृशाहति बाधवाआयाभिश
त्रवश्चतेषामवधःकार्यइतिकिमाश्चर्यमित्यर्थः ४४ तदेवाह ज्ञातयइति भूयिष्ठाः अतिमहांतः ४५ । ४६ कपालंभिष्ठापात्रम् ४७

यथायेनप्रकारेणआगतःकुलपरंपरयाप्राप्तस्तंपश्येति योजना ३८ बलमिति नीतिमेवबलंकृत्वायुध्येयोत्स्ये जयपराजयौतुआत्मच्छंदेनस्वेच्छयानमवतः तथातद्वत्भूतानांजीवितंमरणंचस्वेच्छया
नस्तः ३९ । ४० । ४१ पराजयमयाष्टपयानेपलायनेऽपिअपचयःक्षयव्ययौचदृष्टौभवतएव अपचयोदीनता क्षयोमरणं तत्रहेतुःव्ययःद्रव्यादेर्नाशः ४२ । ४३ विजयोऽप्यजयःपराजयएवइष्टज
ननाशादित्याह यस्येति ४४ दयितंपुत्रादि हेअंग बलहीनस्यजातिबलहीनस्य ४५ । ४६ यवीयान्कनिष्ठः अनुशयःपश्चात्तापः ४७ अनुबंधोदोषोत्पादःसचपापःकष्टप्रदःशेषःशत्रोः
शेषस्वस्य ४८ । ४९ । ५० अनिर्वृतेनअस्वस्येन ५१ । ५२ । ५३ अतइति यतःअंतरंछिद्रंनित्यंअपरिहार्यंअतोहेतोःअंततोऽन्यथास्वस्यशत्रोर्वानाशंविनाशांतिर्नास्ति ५४ अयं

क्षत्रियःक्षत्रियंहंतिमत्स्योमत्स्येनजीवति ॥ श्वाश्वानंहंतिदाशार्हपश्यधर्मोयथागतः ४८ युद्धेकृष्णकालिर्नित्यंप्राणाःसीदंतिसंयुगे ॥ बलंतुनीतिमाधाययु
द्धयेजयपराजयौ ४९ नात्मच्छंदेनभूतानांजीवितंमरणंतथा ॥ नाप्यकालेसुखंप्राप्यंदुःखंवापियदूतम् ५० एकोह्यपिबहून्हंतिघ्नंत्येकंबहवोऽप्युत ॥ शूरं
कापुरुषोहंतिअयशस्वीयशस्विनम् ५१ जयोनैवोभयोर्दृष्टो नोभयोश्चपराजयः ॥ तथैषापचयोदृष्टोव्यपयानेक्षयव्ययौ ५२ सर्वथावृजिनंयुद्धंकोघ्नन्नप्रतिह
न्यते ॥ हतस्यचहृषीकेशसमौजयपराजयौ ५३ पराजयश्चमरणान्मन्येनैवविशिष्यते ॥ यस्यस्याद्विजयःकृष्णतस्याप्यपचयोध्रुवम् ५४ अंततोदाये
तंघ्नंतिकेचिदप्यपरेजनाः ॥ तस्यांगबलहीनस्यपुत्रान्भ्रातृनपश्यतः ५५ निर्वेदोजीवितेकृष्णसर्वतश्चोपजायते ॥ येहोवधीराहीमंतआर्याःकरुणवेदिनः
५६ तएवयुद्धेहन्यंतयवीयान्मुच्यतेजनः ॥ हत्वाऽप्यनुशयोनित्यंपरानपिजर्नादन ५७ अनुबंधश्चपापोत्रशेषश्चाप्यवशिष्यते ॥ शेषोहिबलमासाद्यनशेषम
नुशेषयेत् ५८ सर्वोच्छेदेचयततेवैरस्यांतविधित्सया ॥ जयोवैरंप्रसृजतिदुःखमास्तेपराजितः ५९ सुखंप्रज्ञातःस्वपितिहित्वाजयपराजयौ ॥ जातवैरश्चपु
रुषोदुःखंस्वपिति नित्यदा ६० अनिर्वृतेनमनसासर्पइववेशमनि ॥ उत्सादयतियःसर्वयशसासविमुच्यते ६१ अकीर्तिसर्वमूतेषुशाश्वतीसनियच्छति ॥ न
हिवैराणिशाम्यंतिदीर्घकालघृतान्यपि ६२ आरुयातारश्चविद्यंतेपुमांश्चेद्विद्यतेकुले ॥ नचापिवैरंवैरेणकेशवव्युपशाम्यति ६३ हविषाग्निर्यथाकृष्णभूयए
वाभिवर्धते ॥ अतोऽन्यथानास्तिशांतिर्नित्यमंतरमंतरतः ६४ अंतरंलिप्समानानामयंदोषोनिरंतरः ॥ पौरुषेयोहिबलवानाधिर्हृदयबाधनः ॥ तस्यत्यागे
नवाशांतिर्भरणेनापिवाभवेत् ६५ अथवामूलघातेनद्विषतामधुसूदन ॥ फलनिर्वृतिरिद्धास्यान्नृशंसतरंभवेत् ६६ यातुत्यागेनशांतिःस्यात्तद्वदेवधए
वसः ॥ संशयाच्चसमुच्छेदाद्विषतामात्मनस्तथा ६७ नचत्यक्तुं तदिच्छामोनचेच्छामःकुलक्षयम् ॥ अत्रयाप्रणिपातेनशांतिःसैवगरीयसी ६८

दोषःनाशारूपः अंततइत्येतद्व्याचष्टेपौरुषेयइतिसाधेन ६९ द्विषतामूलघातेनफलनिर्वृतिःनिष्कंदकराज्यप्राप्तिःइद्धाप्रदीप्तास्यादतावताचनृशंसतरंभवेत्नृशंसंतुमवेदेवेत्यर्थः अतःशमएवश्रे
यानितिभावः ६६ स्यागेनराज्यस्येतिशेषः तद्वतेराज्यंविनाद्विषतांसंशयात् किंशत्रवश्चिद्धेप्रहरिष्यंतिउतउपेक्षांकारिष्यंतीत्येवंरूपात् आत्मनःप्रदृश्रीकस्यसद्यःसमुच्छेदादनाशसंभवात्
अतोराज्यत्यागोनयुक्तइतिभावः ६७ सिद्धांतमाह नचेति ६८

सर्वथासामदानभेदैः राज्यायैतमानानां पुद्गलप्रसिद्धं अवश्यं कर्तव्यमित्यर्थः ननु अपराक्रमः कृत्वा त्वयुक्त इति शेषः ६९ दारुणं पुद्गलं च्छुनामिव निर्यामित्यर्थः ७० दृष्टान्तं विवृणोति लांगूलेति अत्र लांगूलेन ध्वज उपमीयते क्षेपेण ध्वनिकौटिल्यं परस्परछिद्रान्वेषणं प्रतिवाचः परस्परनिदास्वशंसाच्च विवर्तनं भूमौ लुठनं दंतदर्शनं मुखस्य व्यादानेन आरावः भक्षणं पक्षे सिंहनादः ७१ । ७२ सर्वेषु

सर्वथायतमानानामयुद्धमभिकांक्षताम् ॥ सांख्ये प्रतिहते युद्धं प्रसिद्धं नापराक्रमः ६९ प्रतिघातेन सांख्यस्य दारुणं संप्रवर्तते ॥ तच्छुनामिव संपाते पण्डितैरुपलक्षितम् ७० लांगूलचालनं क्षेपेण प्रतिवाचो विवर्तनम् ॥ दंतदर्शनं मारावस्ततो युद्धं प्रवर्तते ७१ तत्र यो बलवान् कृष्णजित्वा सो तितदामिषम् ॥ एवमेव मनुष्येषु विशेषो नास्ति कश्चन ७२ सर्वथा त्वेतदुचितं दुर्बलेषु बलीयसाम् ॥ अनादरो विरोधश्च प्रणिपाती हि दुर्बलः ७३ पिताराजा च वृद्धश्च सर्वथामानमर्हति ॥ तस्मान्मान्यश्च पूज्यश्च धृतराष्ट्रो जनार्दन ७४ पुत्रस्नेहश्च बलवान् धृतराष्ट्रस्य माधव ॥ स पुत्रवशमापन्नः प्रणिपातं प्रहास्यति ७५ तत्र किमन्यसे कृष्ण प्रातः कालमनं तरम् ॥ कथमर्थान् च धर्माच्च न हीये माहिमाधव ७६ ईदृशेऽत्यर्थं कृच्छ्रोऽस्मिन् कमन्यमं धुसूदन ॥ उपसंप्रष्टुमर्हामित्वा मृते पुरुषोत्तम ७७ प्रियश्च प्रियकामश्च गतिज्ञः सर्वकर्मणाम् ॥ को हि कृष्णास्ति न स्वादृक् सर्वानि श्वयवित्सुहृत् ७८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच धर्मराजं जनार्दनः ॥ उभयोरेवामर्थेयास्यामि कुरु संसदम् ७९ शमंतत्रलभेयं चेदुष्मदर्थमहापयन् ॥ पुण्यं मे सुमहद्राजं श्रितं स्यान्महाफलम् ८० मोचयेयं मृत्युपाशात् संरन्धान् कुरु संजयान् ॥ पांडवान् धार्तराष्ट्रान् च सर्वांश्च पृथिवीमिमाम् ८१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नममैतन्मतं कृष्ण यत्त्वं यायाः कुरुन्प्रति ॥ सुयोधनः सूक्तमपि न कारिष्यति तेवचः ८२ समेतं पार्थिवं क्षत्रं दुर्योधनवशानुगम् ॥ तेषां मध्यावतरणं तव कृष्ण न रोचये ८३ न हिनः प्रीणयेद्द्रव्यं न देवत्वं कुतः सुखम् ॥ न च सर्वामैश्वर्यं तव द्रोहेण माधव ८४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ जानाम्येतां महाराज धार्तराष्ट्रस्य पापताम् ॥ अवाच्यास्तु भविष्यामः सर्वलोके महीक्षिताम् ८५ न चापि मम पर्याप्ताः सहिताः सर्वपार्थिवाः ॥ कुद्धस्य संयुगे स्थातुं सिंहस्येवेतरे मृगाः ८६ अथ चेत्ते प्रवर्तंत मयि किंचिदसांप्रतम् ॥ निर्दहेयं कुरुन्सर्वानिति मेधीयते मतिः ८७ न जातु गमनं पार्थ भवेत्तत्र निरर्थकम् ॥ अर्थप्राप्तिः कदाचित् स्यादंततो वाप्यवाच्यता ८८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यत्तुभ्यं रोचते कृष्ण स्वस्ति प्राप्नुहि कौरवान् ॥ कृतार्थं स्वस्ति मंतं त्वां द्रक्ष्यामि पुनरागतम् ८९ विष्वक्सेन कुरु नृगत्वा भरतान् शमयन् प्रभो ॥ यथा सर्वे सुमनसः सह स्याम सुचेतसः ९० भ्राता चासि सखा चासि विभित्सोर्मम च प्रियः ॥ सौहृदेना विशंक्योऽसि स्वस्ति प्राप्नुहि भूतये ९१ अस्मान् वेत्थ परान् वेत्थ वेत्थार्थान् वेत्थ भाषितुम् ॥ यद्यदस्मद्विदं कृष्ण तत्तद्वाच्यः सुयोधनः ९२

ति अनादरे राजस्य प्राप्तिः युद्धे कुलक्षयः प्रणिपाते तु दौर्बल्यप्रसिद्धिः ७९ अंत्यः पक्षोऽपि न सेत्स्यतीत्याह पितेतित्वाभ्यां ७४ प्रहास्यति न स्वीकरीष्यति ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२

यदीति अधर्मेण सांख्ये नो राज्यार्वाहाणां पंचग्रामदानेन । अधर्मेण इतरत्तु न वराज्यप्रत्यादानं । बृहदश्वदक्षहृदयस्य प्राप्तत्वात् । यद्यदधर्मेण तिसत्यं वेति च पाठे त्वनृतस्य धर्मसंयुक्तत्वमर्हि सामाधान्येन बोध्यम् ९३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदपि द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ संजयस्योति १ । २ नैष्ठिकं कर्म यावज्जीवं ब्रह्मचर्यं पारिव्राज्यं च विहितमिति शेषः ३ कार्पण्यं ग्रामपंचकं देहीति दीनवचनम् ४ वृत्तिः जीविका कर्तुमिति शेषः ५ अतिगृद्धाः अत्यंतलुब्धाः ६ पर्यायउपायः यद्येन बलवतां स्वस्येति शेषः ७ । ८ अनुक्रोशात्

यद्यधर्मेण संयुक्तमुपपद्येद्विदं वचः ॥ तत्तत्केशवभाषेथाः सांख्यं वायदिवेतरत् ९३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाक्यं पर्वणि युधिष्ठिरकृतकृष्णप्रेरणे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ संजयस्य श्रुतं वाक्यं भवतश्च श्रुतं मया ॥ सर्वजानाम्यभिप्रायं तेषां च भवतश्च यः १ तव धर्माश्रिता बुद्धिस्तेषां वैराश्रयामतिः ॥ यद्युद्धेन लभ्येत तत्ते बहुमतं भवेत् २ न चैवं नैष्ठिकं कर्म क्षत्रियस्य विशांपते ॥ आदुराश्रमिणः सर्वे न भैक्षं क्षत्रियश्चरेत् ३ जयो बधो वासं ग्रामे धात्रादिष्टः सनातनः ॥ स्वधर्मः क्षत्रियस्यैष कार्पण्येन प्रशस्यते ४ न हि कार्पण्यमास्थाय शक्या वृत्तिर्युधिष्ठिर ॥ विक्रमस्वमहाबाहो जहि शत्रून् परंतप ५ अतिगृद्धाः कृतस्नेहा दीर्घकालं सहोषिताः ॥ कृतमित्राः कृतबला धार्तराष्ट्राः परंतप ६ न पर्यायोऽस्ति यत्साम्यं त्वयि कुर्युर्विशांपते ॥ बलवतां हि मन्यते भीष्मद्रोणकृपादिभिः ७ यावच्च मार्दवेनैतां राज्ञां चरिष्यसि ॥ तावदेते हरिष्यंति तवराज्यमरिंदम ८ नानुक्रोशान्न कार्पण्यान्न च धर्मार्थकारणात् ॥ अलंकर्तुं धार्तराष्ट्रास्तव काममरिंदम ९ एतदेव निमित्तं तेषां पांडवास्तु यथा त्वयि ॥ नान्वतप्यंत कौपीनं तावत्कृत्वाऽपि दुष्करम् १० पितामहस्य द्रोणस्य विदुरस्य च धीमतः ॥ ब्राह्मणानां च साधूनां राज्ञश्च नगरस्य च ११ पश्यतां कुरुमुख्यानां सर्वेषां मेव तत्त्वतः ॥ दानशीलं मृदुं दातुं धर्मशीलं मनुव्रतम् १२ यत्त्वा मुपधिना राजन्युते वंचितवांस्तदा ॥ न चापत्रपते तेन नृशंसः स्वेन कर्मणा १३ तथा शीलसमाचारे राजन्मा प्रणयं कृथाः ॥ वध्यास्ते सर्वलोकस्य किंपुनस्तव भारत १४ वाग्मिस्त्वप्रतिरूपाभिरतुदत्त्वां सहानुजम् ॥ श्लाघमानः प्रहृष्टः सन् भ्रातृभिः सह भाषते १५ एतावत्पांडवानां हि नास्ति किंचिदिह स्वकम् ॥ नामधेयं च गोत्रं च तदप्येषां न शिष्यते १६ कालेन महता चैषां भविष्यति पराभवः ॥ प्रकृतितेभ्यजिष्यंति नष्टप्रकृतयो मयि १७ दुःशासनेन पापेन तदा यूते प्रवर्तिते ॥ अनाथवत् दादेवी द्रौपदी सुदुरात्मना १८ आरुष्यकेशेरुदती सभायां राजसंसदि ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतो गौरिति व्याहृता मुहुः १९ भवता वारिताः सर्वे भ्रातरो भीमविक्रमाः ॥ धर्मपाशनिबद्धाश्च न किंचित्प्रतिपेदिरे २० एताश्चान्याश्च परुषावाचः ससमुदीरयन् ॥ श्लाघते ज्ञातिमध्ये स्मत्त्वयि प्रव्रजिते वनम् २१

भवत्सुकृपातः कार्पण्यात् स्वस्य देन्यात् अलंकर्तुं पूर्णं कर्तुं न समर्थाः ९ निमित्तं अशमे कारणं हे पांडव त्वयि कौपीनं धारयति स तिते कौरवाः नान्वतप्यंत पश्चात्तापं न कृतवन्तः तावत्वनवासादि १० पितामहादीनां नादृत्य उपाधिना छलेन त्वां यूते वंचितवानिति सार्धद्वयसंबंधः ११ । १२ । १३ । १४ अतुदत्तपीडितवान् १५ । १६ प्रकृतिपंचतां मयि मत्समीपे नष्टा प्रकृतिः शौर्यादिरूपाः स्वभावोपेया १७ । १८ गौरिव सर्वभोग्येत्युपहासो गौरीरिति १९ । २० । २१

२२ । २३ । २४ । २५ ईषत्कार्यः अनायाससाध्यः प्रस्कंदेनचक्राकारयावेदिकया । 'कुंदश्चक्रमेवेति' इति विश्वः पारस्करादित्वात्तुष्ट । प्रस्कंदेनेति पाठे मध्यमशिफयेति प्राञ्चः २५ । २७ २८
 द्विधाभावः अयं साधुरसाधुर्वेति संशयः २९ प्रातिपौरुषिकान्सर्वपुरुषसाधारणान् ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ हतेर्नित्यतयानष्टप्राये ३५ यात्वागत्वा ३६ निशम्य आलोच्य ३७ । ३८
 येतत्रासन्समानीतास्तेदृष्ट्वात्वामनागसम् ॥ अश्रुकंठारुदंतश्च सभायामासते सदा २२ नचैनमभ्यनंदंस्ते राजानो ब्राह्मणैः सह ॥ सर्वे दुर्योधनं तत्र निंदन्ति स्म
 सभासदः २३ कुलीनस्य च यानि दावधोवाऽमित्रकर्शन ॥ महामुणो वधो राजत्रुनिंदा कुजीविका २४ तदैवानिहतो राजन्यदैवानिरपत्रपः ॥ निंदितश्च महा
 राजपृथिव्यां सर्वराजभिः २५ ईषत्कार्यो वधस्तस्य यस्य चारित्र्यमीदृशम् ॥ प्रस्कंदेन प्रतिस्तब्धाश्छिन्नमूल इव द्रुमः २६ वध्यः सर्प इवानार्यः सर्वलोकस्य दुर्मतिः ॥
 जह्येनं त्वमित्रप्रमाराजन्विचिकित्सिथाः २७ सर्वथा त्वत्क्षमं चेत्तद्रोचते च ममानघ ॥ यत्त्वं पितरिभ्यो मे च प्रणिपातं समाचरेः २८ अहंतु सर्वलोकस्य गत्वा छे
 त्स्यामि संशयम् ॥ येषामस्ति द्विधाभावो राजन्यदुर्योधनं प्रति २९ मध्ये राज्ञामहंतत्र प्रातिपौरुषिकान् गुणान् ॥ तव संकीर्तयिष्यामि ये च तस्य व्यतिक्रमाः ३०
 ब्रुवतस्तत्र मे वाक्यं धर्मार्थं सहितं हितम् ॥ निशम्य पार्थिवाः सर्वे नानाजनपदेश्वराः ३१ त्वयि संप्रति पत्स्यंते धर्मात्मा सत्यवागिति ॥ तस्मिंश्चाधिगमिष्यांति
 यथा लोभादवर्तत ३२ गर्हायिष्यामि चैवैनं पौरजानपदेष्वपि ॥ वृद्धबालानुपादाय चातुर्वर्ण्ये समागते ३३ शमं वै याचमानस्त्वं नाधर्मं तत्र लप्स्यसे ॥ कुरुन्वि
 गर्हायिष्यंति घृतराष्ट्रं च पार्थिवाः ३४ तस्मिन्लोकपरित्यक्ते किं कार्यमवाशिष्यते ॥ हते दुर्योधने राजन्यदन्यक्रियतामिति ३५ यात्वा चाहंकुरुन् सर्वान्युष्म
 दर्थं महापयन् ॥ यतिष्ये प्रशमं कर्तुं लक्षयिष्ये च चेष्टितम् ३६ कौरवाणां प्रवृत्तिं च गत्वा युद्धाधिकारिकाम् ॥ निशम्य विनिवर्तिष्ये जयाय तव भारत ३७ सर्वथा
 युद्धमेवाहमाशंसामि परैः सह ॥ निमित्तानि हि सर्वाणि तथा प्रादुर्भवन्ति मे ३८ मृगाः शकुन्ताश्च वदन्ति घोरं हस्त्यश्च मुख्येषु निशामुखेषु ॥ घोरानि रूपाणि तथैव
 चाग्निर्वर्णान्वहन् पुष्यति घोररूपान् ३९ मनुष्यलोकक्षयकृत्सु घोरो नो चेदनुप्राप्त इहांतकः स्यात् ॥ शस्त्राण्यंत्रं च वचारथांश्च नागान् हयांश्च प्रतिपादयित्वा ४०
 योधाश्च सर्वे कृतनिश्चयास्ते भवन्तु हस्त्यश्चरथेषु यताः ॥ सांग्रामिकं ते युधुपार्जनीयं सर्वसमग्रं कुरुत ब्रह्म ४१ दुर्योधनो न ह्यलमद्य दातुं जीवं स्तवैतन्नृपते कथंचित् ॥
 यत्ते पुरस्तादभवत्समृद्धं यूते हतं पांडवमुख्यराज्यम् ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कृष्णवाक्ये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥
 ॥ भीम उवाच ॥ यथायथैव शांतिः स्यात्कुरुणां मधुसूदन ॥ तथा तथैव भाषेथामास्म युद्धेन भीषयेः १ अमर्षी जातसंरंभः श्रेयोद्रेषी महामनाः ॥ नो ग्रंदुर्योध
 नो वाच्यः सांम्रैवैनं समाचरेः २

१९ चेदिहांतकोऽनुप्राप्तो नो स्यात्तर्हि एतन्न स्यादिति शेषः यंत्रं गोलकोत्क्षेपणं कवचाकचानिवर्माणि सुपांसुलुगितिसुपोडादेशः नांतपाठेषु स्त्वमार्ष प्रतिपादयित्वा सजीकृत्य ४० । ४१ । ४२
 ॥ इति उद्योगप० नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ यथेति शांतिवाचकं मयंतेषां माकुर्वित्याह तथेति १ महामनाः स्तब्धः समाचरेः प्रागपि समाहितवानसि २

१ निष्ठूरीनिष्ठुरवाक् क्षेप्तानिदकः अनेयः शिक्षयितुमयोग्यः ४ । ५ अवाचीनो विपरीतः ६ । ७ । ८ । ९ । १० ज्ञातीन्सगोत्रान् सुहृदः मित्राणि बांधवान् श्यालश्च शुरादीन् ११ पर्यायकाले ध
 र्मात्काले १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ कामानुबन्धबहुलं बाहुल्येन तस्य चित्तानुसारि १९ । २० अनयः कुलक्षयकृतो दोषः २१ । २२ प्रशंसति शममेवेति शेषः २३ ॥ इति उद्योगप
 प्रकृत्या पापसत्त्वश्चतुल्यचेतास्तुदस्युभिः ॥ ऐश्वर्यमदमतश्च कृतवैरश्च पांडवैः ३ अदीर्घदर्शीनिष्ठुराक्षेप्ताकूरपराक्रमः ॥ दीर्घमन्युरनेयश्च पापात्मानि कृ
 तिप्रियः ४ म्रियेतापि न भज्येत नैव जह्यात्स्वकं मतम् ॥ तादृशेन शमः कृष्णमन्ये परमदुष्करः ५ सुहृदामप्यवाचीनस्त्यक्तधर्माप्रियानृतः ॥ प्रतिहंत्येव सुहृदां
 वाचश्चैव मनांसि च ६ समन्युवशमापन्नः स्वभावं दुष्टमास्थितः ॥ स्वभावात्पापमभ्येतितृणैश्छिन्न इवोरगः ७ दुर्योधनो ह्यित्यनेनः सर्वथा विदितस्तव ॥ यच्छो
 लोयस्त्वभावश्च यद्वलोयत्पराक्रमः ८ पुराप्रसन्नाः कुरुवः सहपुत्रास्तथावयम् ॥ इंद्रज्येष्ठा इवाभूमो दमानाः सर्वाधवाः ९ दुर्योधनस्य क्रोधेन भरतामधुसू
 दन ॥ वक्ष्यंते शिशिरापायेवनानि बहुताशनैः १० अष्टादशमे राजानः प्रख्यातामधुसूदन ॥ ये स मुच्चिच्छिदुर्ज्ञातीन् सुहृदश्च सर्वाधवान् ११ असुराणां स मृ
 द्धानां ज्वलतामिव तेजसा ॥ पर्यायकाले धर्मस्य प्राप्ते कलिरजायत १२ हैहयानां मुदावर्तो नीपानां जनमेजयः ॥ बहुलस्तालजंघानां कृमीणामुद्धतो वसुः १३
 अजबिंदुः सुवीराणां सुराष्ट्राणां रुषद्विकः ॥ अर्कजश्च बलीहानां चीनानां धौतमूलकः १४ हयग्रीवो विदेहानां वरयुश्च महौजसाम् ॥ बाहुः सुंदरवंशानां दीप्ताक्षा
 णां पुरुरवाः १५ सहजश्चेदिमत्स्यानां प्रवीराणां वृषध्वजः ॥ धारणश्चंद्रवत्सानां मुकुटानां विगाहनः १६ शमश्च नंदिवेगानामित्येते कुलपांसनाः ॥ युगांते कृ
 णसंभूता कुले कुरुपाधमाः १७ अप्ययं नः कुरुणां स्याद्युगांतिकालसंभूतः ॥ दुर्योधनः कुलांगारो जघन्यः पापपूरुषः १८ तस्मान्मृदुशैर्नृयाधर्मार्थं सहितं
 हितम् ॥ कामानुबन्धबहुलं नो ग्रमुग्रपराक्रम १९ अपि दुर्योधनं कृष्णसर्ववयमधश्चराः ॥ नीचैर्भूत्वाऽनुयास्यामो मास्मनो भरतानशन् २० अप्युदासीनवृत्तिः
 स्याद्यथानः कुरुभिः सह ॥ वासुदेवतथाकार्येन कुरुननयः रूषशेव २१ वाच्यः पितामहो वृद्धो ये च कृष्णसभासदः ॥ भ्रातृणामस्तु सौभ्रात्रंधार्तराष्ट्रः प्रशम्यताम्
 २२ अहमेतद्ब्रवीम्येवं राजा चैव प्रशंसति ॥ अर्जुनो नैव युद्धार्थी भूयसी हि दयार्जुने २३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि भीमवाक्ये चतुःसप्त
 तितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छृत्वा महाबाहुः केशवः प्रहसन्निव ॥ अभूतपूर्वं भीमस्य मार्दवोपहितं वचः १ गिरेरिव ल
 घुत्वं तच्छीतत्वमिव पावके ॥ मत्वारामानुजः शौरिः शार्ङ्गधन्वा वृकोदरम् २ संतेजयंस्तदावाग्भिर्मातरिश्चैव पावकम् ॥ उवाच भीममासीनं कृपयाऽभिपरिहृतम्
 ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्वमन्यदा भीमसेन युद्धमेव प्रशंससि ॥ वधाभिनंदिनः कूरान् धार्तराष्ट्रान् मिमर्दिषुः ४ न च स्वपि पि जागर्षिन् युद्धः शेषे परंतप ॥ घोरा
 मशांतां रुषतीं सदा वाचं प्रभाषसे ५ निःश्वसन्नग्निवत्तेन संतप्तः स्वेन मन्युना ॥ अप्रशंसितमना भीमसधू म इव पावकः ६

वैजिनीलकंठीये भारतमावदीपे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ एतदिति १ । २ । ३ । ४ रुषतीं रोषवतीं ५ अभिवत् अभिनेव ६

७ आरुज्यमंका ८ अस्मिन्नेजेनेनवाहणसमूहेनक्षिपसिनयसिकालमितिशेषः ९ । १० । ११ शुक्रंतेजः निर्मुक्तोऽस्तंगतः ध्रुवंनिश्चलं पुनःपर्यंतिमेकपुनःपुनःप्रदक्षिणीकरोति १२ नियमेनहं
एकांतिनिःश्वसनशेषभारार्तद्वदुर्बलः ॥ आपित्वांकेचिदुन्मत्तमन्यंतेतद्विदोजनाः ७ आरुज्यवृक्षात्रिमुलानगजःपरिरुजत्रिव ॥ निघ्नन्पद्भिःक्षितिभीमनिघ्न
न्परिधावसि ८ नास्मिन्जनेनरमसेरहःक्षिपसिपांडव ॥ नान्यंनिशिदिवाचापिकदाचिदभिर्नंदसि ९ अकस्मात्स्मयमानश्चरहस्यास्सेरुदत्रिव ॥ जान्वोर्भूषा
नमाधायचिरमास्सेप्रमीलितः १० कुट्टिचपुनःकुर्वन्नोष्ठौचविदशत्रिव ॥ अभीक्ष्णंदृश्यसेभीमसर्वतन्मन्युकारितम् ११ यथापुरस्तात्सवितादृश्यतेशुक्रमु
च्चरन् ॥ यथाचपश्चात्रिमुक्तोध्रुवंपर्यंतिरश्मिवान् १२ तथासत्यंब्रवीम्येतन्नास्ति तस्यव्यतिक्रमः ॥ हंताऽहंगदयाऽभ्येत्यदुर्योधनममर्षणम् १३ इतिस्मम
ध्येभ्रातृणांसत्येनालभसेगदाम् ॥ तस्यतेप्रशमेबुद्धिर्धियतेऽद्यपरंतप १४ अहोयुद्धाभिकांक्षाणांयुद्धकालउपस्थिते ॥ चेतांसिविप्रतीपानियत्त्वाभीर्भीमविंदति
१५ अहोपार्थानिमित्तानिविपरीतानिपश्यसि ॥ स्वप्नांतेजागरांतेचतस्मात्प्रशममिच्छसि १६ अहोनाशंससेकिंचित्पुंस्त्वंक्रीवइवात्मनि ॥ कश्मलेनाभिप
न्नोऽसितेनतेविकृतमनः १७ उद्वेपतेतेहृदयमनस्तेप्रतिसीदति ॥ ऊरुस्तंभगृहीतोऽसितस्मात्प्रशमामिच्छसि १८ अनित्यंकिलमर्त्यस्यपार्थचित्तंचलाचलम् ॥
वातवेगप्रचलिताअष्टीलाशाल्मलेखि १९ तवैषाविकृताबुद्धिर्गवांगिवमानुषी ॥ मनांसिपांडुपुत्राणामज्जयत्यल्लवानिव २० इदंमेमहदाश्चर्यंपर्वतस्येवसर्प
णम् ॥ यदीदृशंप्रभाषेथाभीमसेनासमंवचः २१ सहस्रास्वानिकर्माणिकुलेजन्मचभारत ॥ उत्तिष्ठस्वविषादंमाकृथावीरस्थिरोभव २२ नचैतदनुरूपंतेयतेगला
निररिंदम ॥ यदोजसानलभतेक्षत्रियोनतदश्नुते २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिभीमोत्तेजकश्रीकृष्णवाक्येपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥
॥ ७५ ॥ ७६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथोक्तोवासुदेवेनानित्यमन्युरमर्षणः ॥ सदश्वत्समाधावद्भाषेतदनंतरम् १ ॥ भीमसेनउवाच ॥ अन्यथामांचिकी
र्षतमन्यथामन्यसेऽच्युत ॥ प्रणीतभावमत्यर्थयुधिसत्यपराक्रमम् २ वेत्सिदाशार्हसत्यंमेदार्धकालंसहोषितः ॥ उतवामांनजानासिप्लवनहृदइवाप्लवे ३ तस्मा
दनभिरूपाभिर्वाग्भिर्मांस्त्वंसमर्छसि ॥ कथंहिभीमसेनंमांजानन्कश्चनमाधव ४ ब्रूयादप्रतिरूपाणियथामांवकुर्महसि ॥ तस्मादिदंप्रवक्ष्यामिवचनंवृष्णिनंदन ५
आत्मनःपौरुषंचैववलंचनसंपरैः ॥ सर्वथानार्यकर्मैतत्प्रशंसास्वयमात्मनः ६ अतिवादापविद्धस्तुवक्ष्यामिवलमात्मनः ॥ पश्येमेरोदसीकृष्णययोरासन्निमाः
प्रजाः ७ अचलेचाप्रतिष्ठेचाप्यनंतसर्वमातरौ ॥ यदिमेसहसाकुद्वेसमेयातांशिलेइव ८ अहमेतेनियुक्तीयांबाहुभ्यांसचराचरे ॥ पश्यैतदंतरंवाहोर्महापरिषयोरिव ९

ताजस्मीतिशेषः १३ । १४ । १५ निमित्तानिमहिषारोहणवामनेत्रस्फुरणादीनि स्वप्नांतेस्वप्ने जागरांतेजागरे १६ । १७ । १८ अष्टीलाफलांतर्ग्रथिः साचशाल्मलेकेवलंतूलमयीभवति १९ । २०
२१ । २२ । २३ इतिउद्योगपर्वणी०भा०भावदीपेपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ तथोक्तइति समाधावत् तीव्रवेगंयथास्यात्तथा १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ रोदसीद्यावामूमी ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ संभाषेसंकीर्णे १४ वैशसेविशसनवति १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ भावमिति विवक्षया
त्वयास्वंरूपंवक्तव्यमितीच्छया प्रागेवतस्यज्ञातत्वात् १ वेदवेत्ति २ । ३ । ४ कुतस्तर्हिमांनिदितवानसीत्याशंक्याह जिज्ञासंतइति देवमानुषयोर्धर्मस्यपर्यायमिति संबंधः । देवधर्मस्यमा
विनःपुण्यपापफलस्यपर्यायं पर्यंतं देवज्ञादेः सकाशाजिज्ञासंतो ज्ञातुमिच्छंतोऽपि नाध्यवस्यंति न निश्चिन्वन्ति । कदाचिद्देवज्ञाद्युक्तावपि विसंवाददर्शनात् । तथामानुषधर्मस्य पुरुषकारस्य
पर्यायं बलावलनिर्णयं इति पूर्ववत् । शूरस्यापिकदाचित्क्रीबत्त्वदष्टोरिति भावः ९ स एव धर्म एव संदिग्धं संदिग्धफलं ६ परिदृष्टानि कर्तव्यत्वेन निश्चितानि कार्याणि ७ सुनीतं सम्यगनुष्ठितम्
य एतत्प्राप्य मुच्येत न तं पश्यामि पुरुषम् ॥ हिमवांश्च समुद्रश्च वज्रीवा बलमिच्छयम् १० मयाऽभिपन्नं त्रायेरनवलमास्थाय न त्रयः ॥ युद्धार्हान् क्षत्रियान् सर्वान् पा
ण्डवेष्वततापिनः ११ अधःपादतलेनैतानधिष्ठास्यामि भूतले ॥ न हित्वं नाभिजानासि मम विक्रममच्युत १२ यथामया विनिर्जित्य राजानो वशागाः कृताः ॥
अथ चेन्मां न जानासि सूर्यस्येवोद्यतः प्रभाम् १३ विगाढे युधिसंवाधे वेत्स्यसे मां जनार्दन ॥ परुषैराक्षिपसि किं व्रणं पूतिमिवोन्नयन् १४ यथामतिब्रवीम्येतद्विद्वि
मामधिकंततः ॥ द्रष्टाऽसि युधिसंवाधे प्रवृत्तेशेऽहनि १५ मया प्रणुन्नान्मातंगान् त्रिभिः सादिनस्तथा ॥ तथानरानभिकुद्धं निघ्नंतं क्षत्रियं भान् १६ द्रष्टामां
त्वं च लोकश्च विकर्षतं वरान्वरान् ॥ न मे सीदंति मज्जानो न ममोद्वेपते मनः १७ सर्वलोकादभिकुद्धा न्नभयं विद्यते मम ॥ किंतु सौहृदमेवैतत्कृपयामधुमूदन ॥ स
र्वीस्ति तिस्रसंकेशान्मास्मनो भरतानशन् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिभीमसेनवाक्येपट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥
॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भावं जिज्ञासमानोऽहं प्रणयादिदमब्रुवम् ॥ न चाक्षेपा न्नपांडित्यान्नक्रोधान्नविवक्षया १ वेदाहंतवमाहात्म्यमुत्तेवेदयद्वलम् ॥ उत ते वेदक
र्माणित्वां परिभवाम्यहम् २ यथाचात्मनिकल्याणं संभावयसि पांडव ॥ सहस्रगुणमप्येतत्त्वयि संभावयाम्यहम् ३ यादृशेचकुले जन्म सर्वराजाभिपूजिते ॥
बंधुभिश्च सुहृद्भिश्च भीमत्वमसितादृशः ४ जिज्ञासंतो हि धर्मस्य संदिग्धस्य वृकोदर ॥ पर्यायनाध्यवस्यंति देवमानुषयोर्जनाः ५ स एव हेतुर्भूत्वा हि पुरुषस्यार्थसि
द्धिषु ॥ विनाशेऽपि स एवास्य संदिग्धं कर्म पौरुषम् ६ अन्यथा परिदृष्टानि कविभिर्दोषदर्शिभिः ॥ अन्यथा परिवर्तते वेगा इव न भस्वतः ७ सुमंत्रितं सुनीतं च न्या
यतश्चोपपादितम् ॥ कृतं मानुष्यं कर्म देवेनापि विरुद्धयते ८ दैवमप्यकृतं कर्म पौरुषेण विहन्यते ॥ शीतमुष्णं तथा वर्षं क्षुत्पिपासे च भारत ९ यदन्यदिष्टभाव
स्य पुरुषस्य स्वयंकृतम् ॥ तस्मादनुपरोधश्च विद्यते तत्र लक्षणम् १०

विरुध्यते निष्फलं क्रियते ८ अकृतं मोगायानारब्धं कर्म पुण्यादिकमागा भिदुःखं देवज्ञादिभिरुपादिष्टतयानिश्चितसद्भावं पौरुषेण विहन्यते । तेन काम्यकर्मणामपि फलवत्त्वमस्त्येवेति सिद्धं । यद्वा अ
कृतं कालस्वभावजं कर्म अनुभूयमानं शीतोष्णादितत्पौरुषेण प्रावरणादिसंपादनेन निवार्यत इत्यर्थः ९ यदन्यदिति दिष्टः फलमोगाय आज्ञप्तः भावः सत्तायस्य तत्तदिष्टभावं प्रारब्धकर्मपंचम्यर्थे पृथी
प्रारब्धादन्यदित्यर्थः । पुरुषस्य पुरुषेण संचितं यत्स्वयंकृतं कर्म तस्मादनुपरोधो जन्मांतरे निरोधो नास्ति । तत्र ज्ञानेन प्रायश्चित्तेन वा संचितपापानां नाशे लक्षणं ज्ञापकं श्रुतिस्मृतिजातं विद्यते । 'क्षी
ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे । धर्मेण पापमपनुदति । ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि मस्मसात्कुरुते तथा' इति । भावः प्रारब्धं कर्म । यद्वा अकृतात्तदेवात्शीतादेरन्यत्स्वयंकृतं देवं देहातः क-

रणसंतापहेतुः । तस्मादपिउपरोधोऽत्रैवनास्तियतस्तत्रापिलक्षणं चिकित्साविवेकहेतुः शास्त्रप्रवर्तते । सर्वेष्वपि पौरुषकर्तव्यमिति भावः १० एतदेवाहलोकस्येति कर्मणोऽन्यत्र पुरुषां विना अन्यतएकस्माद्देवादेववृत्तिर्जीविकानास्ति । एवं बुद्धिः ईदृक्ज्ञानवान्सन्प्रवर्ततेतपुरुषकारं कुर्यात् । तथासतिउभयान्वयेदेवपौरुषयोः संबंधेफलं भवति नान्यतरत इत्यर्थः ११ यइति यथा कर्षकः कर्मकृत्वा देवानुकूल्यात्फलं लब्ध्वाऽपि न हृष्यति अनाकस्मिकत्वात्फलस्य । देवप्रातिकूल्यादलब्ध्वाऽपि न व्यथते अनुचितस्याकरणात् । तद्वदत्रापि ज्ञेयमित्याशयः १२ तं प्र कृत्येयोजयतितत्रेति अनुमात्रावधारणं निश्चय इत्यर्थः 'मात्रं कात्स्न्येऽवधारणे' इतिकोशः लिङ्गव्यत्ययार्थः १३ प्रहीणरश्मिः निष्प्रमः (भावः प्रारब्धकर्म) अच्छेत्प्राप्नुयात् १४ । १५ १६ ते कुरव इति संबंधः १७ अस्मिन्निति रघोपमो भीमः अश्वोपमोऽर्जुनः १८ अहमिति युद्धकामोऽप्यहं अर्जुनप्रीत्यै सारध्वं करिष्यामीत्यर्थः १९ । २० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये

लोकस्य नान्यतो वृत्तिः पांडवान्यत्र कर्मणः ॥ एवं बुद्धिः प्रवर्तते तत्फलं स्यादुभयान्वये ११ य एवं कृत बुद्धिः सकर्मस्वेव प्रवर्तते ॥ नासिद्धौ व्यथते तस्य न सिद्धौ हर्षम श्रुते १२ तत्रेयमनुमात्रा मे भीमसेन विवाक्षिता ॥ नैकांता सिद्धिर्वक्तव्या शत्रुभिः सह संयुगे १३ नातिप्रहीणरश्मिः स्यात्तथाभावविपर्यये ॥ विषादमच्छेद्गला निवाऽप्येतमर्थं ब्रवीमि ते १४ श्वोभूते धृतराष्ट्रस्य समीपं प्राप्य पांडव ॥ यतिष्ये प्रशमं कर्तुं युष्मदर्थं महापयन् १५ शमं चेत्ते करिष्यंति ततोऽनंतं यशो मम ॥ भव तांचरुतः कामस्तेषां च श्रेय उतमम् १६ ते चेदाभिनिवेक्ष्य तेनाभ्युपैष्यामि मेव च ॥ कुरवो युद्धमेवात्र घोरं कर्म भविष्यति १७ अस्मिन् युद्धे भीमसेन त्वयि भारः स माहितः ॥ धूर्जुनेन धार्या स्याद्दोढव्य इतरो जनः १८ अहं हियंता वीभत्सोर्भविता संयुगे सति ॥ धनं जयस्यैष कामो न हि युद्धं न कामये १९ तस्मादाशंकमानो ऽहं वृकोदरमिति तव ॥ गदतः क्लीवयावाचा ते जस्ते समर्था दिपम् २० ॥ इति श्रीमहाभा० उ० प० भगवद्गीतान प० कृष्णवाक्ये सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ नैव प्रशममत्र त्वं मन्यसे सुकरं प्रभो ॥ लोभाद्वा धृतराष्ट्रस्य दे न्याद्वासमुपास्थितात् २ अफलं मन्यसे वापि पुरुषस्य पराक्रमम् ॥ न चांतरेण कर्माणि पौरुषेण बलोदयः ३ तदिदं भाषितं वाक्यं तथा च न तथैव तत् ॥ न चैत देवं द्रष्टव्यमसाध्यमपि किंचन ४ किंचैतन्मन्यसे कच्छ्रमस्माकमवसादकम् ॥ कुर्वंति तेषां कर्माणि येषां नास्ति फलोदयः ५

भारतभावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ उक्तमिति १ दैन्याद्वा अस्मदीयात् २ पराक्रमं सर्वेषां रक्षणे यत्नं कर्माणि जीवनबीजानि प्राक्तनानि तदभावात् बलद्वया हि तार्थकृतोऽपि यत्नो निष्फल इति मत्वा शममेवेच्छसीत्यर्थः ३ मंत्रकारणमाह तादिदमिति न हि युद्धं न कामये इति यत्त्वया भाषितं तथा च न तथापि च न शब्दोऽप्यर्थे यद्यपि ममैतदनिष्टं तथापि त्वया यद्भाषितं तत्तथैव भविष्यतीत्यर्थः । परंतु शमोऽपि तव नासाध्योऽस्तीत्याह न च इति ४ एतत्कच्छ्रं युद्धं संकटं मन्यसेऽङ्गीकरोषि अस्माकं कुरुपांडवानां शमां संभवाद्युद्धमिच्छसीत्याह कुर्वं तीति येषां पुंसां फलोदयो नास्ति तेषां कर्माणि क्रियमाणान्यपि सामादीनि कुर्वंति कृष्णंति हिंसंति कृष्टिं सायामित्यस्य स्वादिगणस्य स्वरूपं तनादित्वमस्यार्थं लेखकप्रमादजं वा । चतुर्थोपाय साध्येतुरिषोऽसां त्वमपक्रियेत्यभियुक्तो कर्जो विना दृष्टाभावाद्दंडकसाध्येषु कुरुपुंसां त्वप्रयोगो दुष्कर इत्यर्थः ५

एवं जानन्नपि सामैव चेन्मन्यसे तत्राह संपाद्येति यत्कर्म सम्यक्संपाद्यमानं भवेत्तत्सफलं स्यादिति संबंधः । प्रभो इत्यनेन असाध्यसाधनसामर्थ्यमस्य दर्शयति फलितमाह सइति ६ । ७ नि रामयंकुशलं ८ कार्यतां औचित्यं कार्यकर्म ९ । १० शर्मेति कृष्णात्स्वस्य व्यवहारतो मेदान्मतमेदमुक्तात्त्वमाह विचार्यमाण इति गुरुः उपदेष्टा । 'प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्च तुरुत श्रोत्र स्य श्रोत्रं मनसो ये मनो विदुस्ते निचिकुर्ब्रह्मपुराणमर्थ्य' इति श्रुतेरस्मन्मनसोपि मनस्त्वमतस्तवयः कामः स एवास्मत्कामस्य प्रवर्तक इति भावः । वस्तुतस्तु तवैव कामो युक्त इत्याह न स इत्यादिना ११ धर्मिष्ठं युद्धादिकं १२ हताश्रीः १३ समाहूतो यूतार्थः १४ निर्गतः निश्चयेन प्राप्तः कथंचक्यमपि मुख्या फलवती मृदुना साम्रा इतरेण युद्धेन १५ । १६ । १७ नाम निश्चितं संपादये संपाद्यमानं सम्यक् स्यात्कर्मसफलं प्रभो ॥ स तथा कृष्णवर्तस्वयथा शर्म भवेत्परैः ६ पांडवानां कुरूणां च भवान्नः प्रथमः सुहृत् ॥ सुराणामसुराणां च यथा वीरप्रजा पतिः ७ कुरूणां पांडवानां च प्रतिपत्स्वनिरामयम् ॥ अस्मद्विमतमनुष्ठानं मन्येत वनदुष्करम् ८ एवं च कार्यतामेति कार्यं तव जनार्दन ॥ गमनादेव मेव त्वं करिष्य सिजनार्दन ९ चिकीर्षितमथान्यत्तेन स्मिन्वीरदुरात्मनि ॥ भविष्यति च तत्सर्वं यथा तव चिकीर्षितम् १० शर्मतैः सहवानोऽस्तु तव वायच्चिकीर्षितम् ॥ विचार्य माणोयः कामस्तव कृष्णस नो गुरुः ॥ न स नार्हति दुष्टात्मा वधं स सुतवांधवः ११ येन धर्मसुते दृष्टान सा श्रीरुपमर्षिता ॥ यच्चाप्यपश्यतो पायं धर्मिष्ठं मधुसूदन ॥ १२ उपायेन नृशंसेन हतादुर्युतदेविना ॥ कथं हि पुरुषो जातः क्षत्रियेषु धनुर्धरः १३ समाहूतो निवर्तते प्राणव्यागेऽप्युपस्थिते ॥ अधर्मेण जितान्दृष्ट्वा वने प्रवाजि तांस्तथा १४ वध्यतां मम वार्ष्णेय निर्गतोऽसौ सुयोधनः ॥ न चैतदुद्धृतं कृष्ण मित्रार्थे यच्चिकीर्षसि ॥ क्रिया कथंच मुख्या स्यान्मृदुना चेतरेण वा १५ अथ वामन्य सेज्यायान्न वधस्तेषामनंतरम् ॥ तदेवाक्रियतामाशु न विचार्य मतस्त्वया १६ जानासि हियथेतेन द्रौपदीपापबुद्धिना ॥ परिक्रिष्टा स भामध्ये तच्च तस्योपमर्षितम् १७ स नाम सम्यग्वर्तते पांडवेऽपि तिमाधव ॥ न मे संजायते बुद्धिर्वीजमुत्तमिवोषरे १८ तस्माद्यन्मन्यसे युक्तं पांडवानां हितं च यत् ॥ तथाऽऽशुकुरुवाणं ययन्नः कार्यमनंतरम् १९ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतान पर्वणि अर्जुनवाक्ये षष्ठसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथा व दसि पांडव ॥ पांडवानां कुरूणां च प्रतिपत्स्येनिरामयम् १ सर्वं त्विदं ममायतं वीभत्सो कर्मणोर्द्वयोः ॥ क्षेत्रं हि रसवच्छुद्धं कर्मणैवोपपादितम् २ ऋते वर्षा न्न कौंते यजातु निवर्तयेत्फलम् ॥ तत्र वै पौरुषं ब्रूयुरासेकं यत्र कारितम् ३ तत्र चापि ध्रुवं पश्येच्छोषणं देवकारितम् ॥ तदिदं निश्चितं बुद्ध्या पूर्वैरपि महात्मभिः ४ देवै च मानुषै चैव संयुक्तं लोककारणम् ॥ अहं हितं करिष्यामि परं पुरुषकारतः ५ देवं तु न मया शक्यं कर्म कर्तुं कथंचन ॥ सहिधर्मं च लोकं च त्यक्त्वा चरति दुर्मतिः ६

पुसम्यग्वर्ततेति बुद्धिर्मेन संजायते नोत्पद्यते १८ । १९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७८ ॥ एवमिति १ द्वयोः कर्मणोः शमयुद्धयोर्मध्ये इदं अनामयं सर्वकृत्स्नं मम दूतस्यायतं अधीनं तथापि देवानुकूल्यमत्रापेक्षितमित्याह क्षेत्रमिति कर्मणा कर्षणेन वाप्यादिजलदानेन च शुद्धं मूदोषहीनं रसवद्द्रव्यं उपपादितं कृतं तत् कदाचिद्वर्षा विनाऽपि फलप्रदं भवेत् २ अत्र केवलं पौरुषस्यैव श्रैष्ठ्यं दृष्टमित्याह तत्रोति ३ एतदपि देवाधीनमेवेत्याह तत्र चापीति शोषणं वाप्यादेः सर्वथा दृष्ट्यभावे यथान फलनिष्पत्तिस्तद्वद्वाभावेपीत्यर्थः ४ संयुक्तं आहितं लोककारणं लोकहितसाधनं ५ देवं कर्म प्राक्तनं कर्म कर्तुं अन्यथा कर्तुं ६

७ पुरुषकाराच्छमोऽप्यत्रदुःसंपादइत्याह सहीति त्यागेनदानेन ८ सानुबंधःसपरिवारः नचेति एकोराज्यंत्यक्तुनेच्छतिपरोदातुनेच्छतीत्यर्थः ९ शासनंपंचग्रामान्देहीतितत्तनवकव्यः
देन्यद्योतकत्वादितिभावः अफलत्वाच्चनैवंसवाच्यइत्याह उक्तमिति प्रयोजनंशमम् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अभिशंकसेमांशममनिच्छंतमिवमन्यसे १६ दिव्यंविधानंभूमा
रापहारार्थस्वर्गादेवानामवतरणम् १७ आशंसेसंभावयामि १८ कथमिति भीष्मेणएतच्छर्मयाच्यमानोऽपिसहितकथनोक्तःअपितुल्यकउपदिष्टपुत्रदुर्धनस्तथापिनृहीतवानितिभावः

नहिसंतप्यतेतेनतथारूपेणकर्मणा ॥ तथापिबुद्धिपापिष्ठावर्धयंत्यस्यमंत्रिणः ७ शकुनिःसूतपुत्रश्चभ्रातादुःशासनस्तथा ॥ सहित्यागेनराज्यस्यनशमंसमुपै
ष्यति ८ अंतरेणवधंपार्थसानुबंधःसुयोधनः ॥ नचापिप्राणिपातेनत्यक्तुमिच्छतिधर्मराह ॥ याच्यमानश्चराज्यंसनप्रदास्यतिदुर्मतिः ९ नतुमन्येसतद्वा
च्योयद्युधिष्ठिरशासनम् ॥ उक्तंप्रयोजनंयत्तुधर्मराजेनभारत १० तथापापस्तुतत्सर्वेनकरिष्यतिकौरवः ॥ तस्मिन्श्चाक्रियमाणेऽसौलोकेवध्योभविष्यति ११
ममचापिसवध्योहिजगतश्चापिभारत ॥ येनकौमारकेयूयंसर्वेविप्रकृताःसदा १२ विप्रलुप्तंचवोराज्यंनृशंसेनदुरात्मना ॥ नचोपशास्यतेपापःश्रियंदृष्ट्वायुधि
ष्ठिरे १३ असकृच्चाप्यहंतेनत्वत्कृतेपार्थभेदितः ॥ नमयातद्दृहीतंचपापंतस्यचिकीर्षितम् १४ जानासिहिमहाबाहोत्वमप्यस्यपरमंमतम् ॥ प्रियंचिकीर्षमा
णंचधर्मराजस्यमामपि १५ संजानंस्तस्यचात्मानंममचैवपरमंमतम् ॥ अजानन्निवमांस्मादर्जुनाद्याभिशंकसे १६ यच्चापिपरमंदिव्यंतच्चाप्यनुगतंत्वया ॥
विधानंविहितंपार्थकथंशर्मभवेत्परैः १७ यत्तुवाचामयाशक्यंकर्मणावापिपांडव ॥ करिष्येतदहंपार्थनत्वाशंसेशमंपरैः १८ कथंगोहरणेतुक्तोनेतच्छर्मंतथाहि
तम् ॥ याच्यमानोहिभीष्मेणसंवत्सरगतेध्वनि १९ तदैवतेपराभूतायदासंकलिपतास्त्वया ॥ लवशःक्षणशश्चापिनचतुष्टयसुयोधनः २० सर्वथातुमयाकार्यं
धर्मराजस्यशासनम् ॥ विभाव्यंतस्यभूयश्चकर्मपापंदुरात्मनः २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिश्रीकृष्णवाक्येऊनाशीतितमोऽध्यायः
॥ ७९ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ नकुलउवाच ॥ उक्तंवदुविधंवाक्यंधर्मराजेनमाधव ॥ धर्मज्ञेनवदान्येनश्रुतंचैवहितत्त्वया १ मतमाज्ञायराज्ञश्चभीमसेनेनमाध
व ॥ संशमोबाहुवीर्यंचरुयापितंमाधवात्मनः २ तथैवफाल्गुनेनापियदुक्तंतत्त्वयाश्रुतम् ॥ आत्मनश्चमतंवैरिक्थितंभवतासकृत् ३ सर्वमेतदतिकम्यश्रु
त्वापरमतंभवान् ॥ यत्प्राप्तकालंमन्येथास्तत्कुर्याःपुरुषोत्तम ४ तस्मिन्स्तस्मिन्निमित्तेहिमतंभवतिकेशव ॥ प्राप्तकालंमनुष्येणक्षमंकार्यमरिदम् ५

संवत्सरगतेगतसंवत्सरे १९ संकलिपताः वध्यत्वेननिश्चिताः लवशःक्षणशः लवशः क्षणःस्वीकारः राज्यलेशस्यस्वीकारेऽपिनसंतुष्टइत्यर्थः क्रमेणषष्ठ्यर्थेसप्तम्यर्थेचशस्प्रत्ययः २०
विभाव्यंविचारणीयम् २१ ॥ इतिउद्योगप० नीलकंठीयेभारतभावदीपे ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ उक्तमिति १ राज्ञोमतंआज्ञाय संशमःसम्यक्शमः रुपा
पितः हेमाधवमधुदेशज आत्मनःमतंआज्ञायबाहुवीर्यंरुयापितं हेमाधवलक्ष्मणपिते २ । ३ । ४ तस्मिन्निति निमित्तभेदान्मतभेदोभवति कुलधुर्यस्ययुधिष्ठिरस्यमतं कुलोच्छेदोभाभूदिति
केशाकर्षणकृष्टायाःद्रौपद्यामतंशत्रवोनिर्भूलंउन्मूलनीयाइति तत्रकालानुरूपयत्क्षमंयोग्यतत्त्वयाकार्यमित्यर्थः ५

अनित्यानाशवतीमतिर्येषांते ६ नकेवलंव्याकिभेदान्मतभेदः किंतुव्यक्त्यैक्येऽपिअवस्थाभेदान्मतभेदोभवतीत्याह अन्ययेत्यादिना अदृश्येष्वाति अज्ञातवासकालेकथमनामृताश्चरिष्याम
इत्येवमनोरथआसीत् दृश्येषुइदानींमव्येषुअस्मासु कदाराज्यंप्राप्त्यामइत्यस्तीतिभावः ७ प्रणयआदरः ८ नव्ययेत्कुद्वचेत् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अर्थ
अन्यथाचितितोह्यर्थःपुनर्भवतिसोऽन्यथा ॥ अनित्यमतयोलोकेनराःपुरुषसत्तम ६ अन्यथाबुद्धयोह्यासन्नस्मासुवनवासिषु ॥ अदृश्येष्वन्यथाकृष्णदृश्ये
षुपुनरन्यथा ७ अस्माकमपिवाष्णेयवनेविचरतांतदा ॥ नतथाप्रणयोराज्येयथासंप्रतिवर्तते ८ निवृत्तवनवासान्नःश्रुत्वावीरसमागताः ॥ अक्षौहिण्योहिस
त्तेमास्त्वत्प्रसादाज्जनार्दन ९ इमान्हिपुरुषव्याघ्रानर्चित्यबलपौरुषान् ॥ आतशस्त्रान्रणेदृष्ट्वानव्यथेदिहकःपुमान् १० सभवान्कुरुमध्येतंसांत्वपूर्वभयोत्त
रम् ॥ ब्रूयाद्वाक्यंयथामंदोनव्यथेतसुयोधनः ११ युधिष्ठिरंभीमसेनंवीभत्सुंचापराजितम् ॥ सहदेवंचमांचैवत्वांचरामंचकेशव १२ सात्यकिंचमहावीर्यंवि
राटंचसहात्मजम् ॥ द्रुपदंचसहामात्यंचष्टष्टयुभंचमाधव १३ काशिराजंचविक्रांतंचष्टकेतुंचचेदिपम् ॥ मांसशोणितभृन्मर्त्यःप्रतियुध्येतकोयुधि १४ सभवान्
गमनादेवसाधयिष्यत्यमंशयम् ॥ इष्टमर्थमहाबाहोधर्मराजस्यकेवलम् १५ विदुरश्चैवभीष्मश्चद्रोणश्चसहबाह्लिकः ॥ श्रेयःसमर्थाविज्ञातुमुच्यमानास्त्वया
ऽनघ १६ तेचैनमनुनेष्यंतिष्टतरांजनाधिपम् ॥ तंचपापसमाचारंसहामात्यंसुयोधनम् १७ श्रोताचार्यस्यविदुरस्त्वंचवक्ताजनार्दन ॥ कमिवाथंनिवर्तं
तंस्थापयेतांनवर्मनि १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिनकुलवाक्येअशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ सहदेवउवाच ॥ यदेतत्क्थितंरा
ज्ञाधर्मेषुसनातनः ॥ यथाचयुद्धमेवस्यात्तथाकार्यमरिदम् १ यदिप्रशममिच्छेयुःकुरवःपांडवैःसह ॥ तथापियुद्धंदाशार्हयोजयेथाःसहैवतैः २ कथंनुदृष्ट्वा
पांचालीं तथाकृष्णसमागताम् ॥ अवधेनप्रशाम्येतममन्युःसुयोधने ३ यदिभीमार्जुनौकृष्णधर्मराजश्चधार्मिकः ॥ धर्ममुत्सृज्यतेनाहंयोदुमिच्छासिसंयु
गे ४ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ सत्यमाहमहाबाहोसहदेवोमहामतिः ॥ दुर्योधनवधेशांतिस्तस्यकोपस्यमेभवेत् ५ नजानासियथादृष्ट्वाचीराजिनधरान्वने ॥ त
वापिमन्युरुहूतोदुःखितान्प्रेक्ष्यपांडवान् ६ तस्मान्माद्रीसुतःशूरोयदाहरणकर्कशः ॥ वचनंसर्वयोधानांतन्मतंपुरुषोत्तम ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवं
वदतिवाक्यंतुयुयुधानेमहामतौ ॥ सुभीमःसिंहनादोऽभूद्योधानांतत्रसर्वशः ८ सर्वेहिसर्वशोवीरास्तद्वचःप्रत्यपूजन् ॥ साधुसाध्वितिज्ञैनेयंहर्षयंतोयुयुत्स
वः ९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणि सहदेवसात्यकिवाक्येएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
॥ राज्ञस्तुवचनंश्रुत्वाधर्मार्थसहितंहितम् ॥ कृष्णादाशार्हमासीनमब्रवीच्छोककिंशिता १

प्रयोजनं निवर्ततंत्रश्यंतम् १८ ॥ इतिउद्योगप० नीलकंठीयेभारतभावदीपे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ यदेतदिति १ । २ । ३ यदियद्यपिभीमादयोधार्मिकाःस्युः तथापिअहंधर्ममुत्सृ
ज्यतेनसहयोदुमिच्छामि ४ महाबाहोहंकृष्ण ५ । ६ । ७ । ८ । ९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ राज्ञस्त्विति १

स्वसितायतमूर्धजा अतिकृष्णादीर्घाश्चकेशायास्याः २१ ३१४ भ्रंशमप्रधानं ९१६१७१८१९१० प्रतिसमासितुं प्रतिपक्षतयास्थातुं ११ कश्चनअर्थःशमोपायःशक्यःकर्तुमितिशेषः
 सुताद्रुपदराजस्यस्वसितायतमूर्धजा ॥ संपूज्यसहदेवंचसात्यकिंचमहारथम् २ भीमसेनंचसंशतंदृष्ट्वापरमदुर्मनाः ॥ अश्रुपूर्णक्षणावाक्यमुवाचेदंमनस्विनी
 ३ विदितंतेमहाबाहोधर्मज्ञमधुसूदन ॥ यथानिकृतिमास्थायभ्रंशिताःपांडवाःसुखात् ४ धृतराष्ट्रस्यपुत्रेणसामात्येनजनार्दन ॥ यथाचसंजयोराज्ञामंत्ररहसि
 श्रावितः ५ युधिष्ठिरस्यदाशार्हतच्चापिविदितंतव ॥ यथोक्तःसंजयश्चैवतच्चसर्वश्रुतंत्वया ६ पंचनस्तातदीयंतांग्रामादितिमहाद्युते ॥ अविस्थलंरुक्स्थलंमा
 कंदीवारणावतम् ७ अवसानंमहाबाहोकांचिदेकंचपंचमम् ॥ इतिदुर्योधनोवाच्यःसुहृदश्चास्यकेशव ८ नचापिह्यकरोद्वाक्यंश्रुत्वाकृष्णसुयोधनः ॥ युधिष्ठि
 रस्यदाशार्हश्रीमतःसंधिमिच्छतः ९ अप्रदानेनराज्यस्ययदिकृष्णसुयोधनः ॥ संधिमिच्छेन्नकर्तव्यंतत्रगत्वाकथंचन १० शक्यंतिहिमहाबाहोपांडवाःसंजयैः
 सह ॥ धार्तराष्ट्रबलंधोरंकुदं प्रतिसमासितुम् ११ नहिसाम्मानदानेनशक्योऽर्थस्तेषुकश्चन ॥ तस्मात्तेषुनकर्तव्याकृपातेमधुसूदन १२ साम्रादानेनवाकृष्ण
 येनशाम्यंतिशत्रवः ॥ योक्तव्यस्तेषुदंडःस्याज्जीवितंपरिरक्षता १३ तस्मात्तेषुमहादंडःक्षेप्तव्यःक्षिप्रमच्युत ॥ त्वयाचैवमहाबाहोपांडवैःसहसंजयैः १४ एत
 त्समर्थपार्थानांतवचैवयशस्करम् ॥ क्रियमाणंभवेत्कृष्णक्षत्रस्यचसुखावहम् १५ क्षत्रियेणहिहंतव्यःक्षत्रियोलोभमास्थितः ॥ अक्षत्रियोवादाशार्हस्वधर्ममनु
 तिष्ठता १६ अन्यत्रब्राह्मणात्तातमर्वपापेष्ववस्थितात् ॥ गुरुर्हिसर्ववर्णानांब्राह्मणःप्रसूताग्रभुक् १७ यथाऽवध्यवध्यमानेभवेदोषोजनार्दन ॥ सवध्यस्यावधे
 दृष्टइतिधर्मविदोविदुः १८ यथात्वांनस्पृशेदेषदोषःकृष्णतथाकुरु ॥ पांडवैःसहदाशार्हैःसंजयैश्चसैनिकैः १९ पुनरुक्तंचवक्ष्यामिविश्रंभेणजनार्दन ॥ कातु
 सीयंतिनीमाहकृष्णव्यामस्तिकेशव २० सुताद्रुपदराजस्यवेदिमध्यात्समुत्थिता ॥ धृष्टद्युम्नस्यभगिनीतवकृष्णप्रियासखी २१ आजमिदकुलप्राप्तास्तुषापा
 डोर्भहात्मनः ॥ महिषीपांडुपुत्राणांपंचैद्रसमवर्चसाम् २२ सुतामेपंचभिर्वीरैःपंचजातामहारथाः ॥ अभिमन्युर्यथाकृष्णतथातेतवधर्मतः २३ साऽहंकेशग्रहं
 प्राप्तापरिक्रिष्टासभागता ॥ पश्यतांपांडुपुत्राणांत्वयिजीवतिकेशव २४ जीवत्सुपांडुपुत्रेषुपंचालेष्वथवृष्णिषु ॥ दासीभूताऽस्मिपापानांसभामध्येव्यवस्थिता
 २५ निरमर्षेष्वचेष्टेषुप्रेक्षमाणेषुपांडुषु ॥ पाहिमामितिगोविंदमनसाचितितोऽसिमे २६ यत्रमांभगवान्राजाश्वशुरोवाक्यमब्रवीत् ॥ वरं वृणीष्वपांचालिवरा
 हांसिमतामम २७ अदासाःपांडवाःसंतुसरथाःसायुधाइति ॥ मयोक्तेयत्रनिर्मुक्तावनवासायकेशव २८ एवंविधानांदुःखानामभिज्ञोऽसिजनार्दन ॥ त्रायस्व
 पुंडरीकाक्षसमर्तृज्ञातिबांधवान् २९ नन्वहंकृष्णभीष्मस्यधृतराष्ट्रस्यचोभयोः ॥ स्नुषामवामिधर्मेणसाहंदासीकृताबलात् ३०

१२१ १२१ १२२ समर्थयुक्तं १५१ १५५ प्रसृतं प्रदत्तं चतुर्दशं चतस्य भोक्ता प्रसूताग्रभुक् पूज्य इत्यर्थः १०१ १८१ १९१ २०१ २११ २२१ २३१ २४१ २५१ २६१ २७१ २८१ २९१ ३०

३१ ३२ मृदुसंहारंवेणीरूपेणसमाहृतमपिमृदुं वृजिनाग्रंकुटिलाग्रंकेशवत्सूक्ष्माग्रंवा । 'वृजिनःकुटिलेऽन्यवत्'इतिविश्वः सुदर्शनंरमणीयं ३३ १४१ ३५१ ३६१ ३७१ ३८१ ३९
 ४० हेमीमशत्रुभयंकरकृष्ण योऽर्थमवान् ४१ ४२ अत्युष्णंवह्नि ४३ ४४ रोटस्थतिरोदिष्यंति ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीधेमार
 धिकपार्थस्यधनुष्मतांभीमसेनस्यधिग्वलम् ॥ यत्रदुर्योधनःकृष्णमुहूर्तमपिजीवाति ३१ यदितेऽहमनुग्राह्यायदितेस्तिरुपामयि ॥ धार्तराष्ट्रेषुवैकोपःसर्वःकृ
 ण्णविधीयताम् ३२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वामृदुसंहारंवृजिनाग्रंसुदर्शनम् ॥ सुनीलमसितापांगीसर्वगंधाधिवासितम् ३३ सर्वलक्षणसंपन्नमहाभुजग
 वर्चसम् ॥ केशपक्षंवरारोहामृदुहवामेनपाणिना ३४ पद्माक्षीपुंडरीकाक्षमुपेत्यगजगामिनी ॥ अश्रुपूर्णक्षणाकृष्णाकृष्णवचनमब्रवीत् ३५ अयंतेपुंडरीकाक्ष
 दुःशासनकरोद्धतः ॥ स्मर्तव्यःसर्वकायेषुपरेषांसंधिमिच्छता ३६ यदिभीमार्जुनौकृष्णरूपगौसंधिकामुक्ता ॥ पितामेयोत्स्यतेवृद्धःसहपुत्रैर्महारथैः ३७ पंच
 चैवमहाविर्याःपुत्रामेमधुसूदन ॥ अभिमन्युपुरस्कृत्ययोत्स्यंतेकुरुभिःसह ३८ दुःशासनभुजंश्यामंसंछिन्नपांसुगुंठितम् ॥ यद्यहंतुनपश्यामिकाशांतिहंदय
 स्यमे ३९ त्रयोदशहिवर्षाणिप्रतीक्षंत्यागतानिमे ॥ विधायहृदयेमन्युंप्रदीप्तमिवपावकम् ४० विदीर्यतेमेहृदयंभीमवाक्शल्यपीडितम् ॥ योऽयमद्यमहाबा
 दुर्धर्ममेवानुपश्याति ४१ इत्युक्त्वावाष्प रुद्धेनकंठेनायतलोचना ॥ रुरोदकृष्णासोत्कंपंसस्वरंपाष्पगद्गदम् ४२ स्तनौपीनायतश्रोणीसहितावभिवर्षाति ॥
 द्रवीभूतमिवात्युष्णमुंचतीवारिनेत्रजम् ४३ तामुवाचमहाबाहुःकेशवःपरिसांत्वयन् ॥ अचिराद्भक्ष्यसेकृष्णेरुदतीर्भरतस्त्रियः ४४ एवताभीरुरोत्स्यंतिनिहत
 ज्ञातिबांधवाः ॥ हतामित्राहतबलायेषांकुद्धाऽसिभामिनी ४५ अहंचतत्करिष्यामिभीमार्जुनयमैःसह ॥ युधिष्ठिरनियोगेनदैवाच्चविधिनिर्मितात् ४६ धार्तरा
 ष्ट्राःकालपक्वानचेच्छृण्वंतिमेवचः ॥ शेष्यंतेनिहताभूमौश्वसृगालादनीकृताः ४७ चलेद्विहिमवानशैलोमेदिनीशतथाफलेत् ॥ द्यौःपतेच्चसनक्षत्रानमेमोघंवचो
 भवेत् ४८ सत्यंतेप्रतिजानामिकृष्णवाष्पोनिगृह्यताम् ॥ हतामित्रानश्रियायुक्तानचिराद्भक्ष्यसेपतीन् ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्वाचनपर्व
 णिद्रौपदीकृष्णसंवादेद्वयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ४३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ कुरूणामद्यसर्वेषांभवान्सुहृदनुत्तमः ॥ संबंधीदयितोनित्यमुभयोःपक्षयोरपि
 १ पांडवैर्धातृराष्ट्राणांप्रतिपाद्यमनामयम् ॥ समर्थःप्रशमंचैवकर्तुमर्हसिकेशव २ त्वमितःपुंडरीकाक्षसुयोधनममर्षणम् ॥ शांत्यर्थंभ्रातरंब्रूयायत्तद्वाच्यममि
 ब्रह्म ३ त्वयाधर्मार्थयुक्तंचेदुक्तंशिवमनामयम् ॥ हितंनादास्यतेबालोदिष्टस्यवशमेप्यति ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ धर्म्यमस्मद्वितंचैवकुरूणांयदनामयम् ॥
 एषयास्यामिराजानंधृतराष्ट्रमभीप्सया ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोव्यपेततमसिमूर्येविमलवद्गते ॥ भैत्रेमुहूर्तंसंप्राप्तेमृद्वर्चिषिदिवाकरे ६
 तमावदीपे द्वयशीतितमोऽध्याय ॥ ८२ ॥ ४३ ॥ कुरूणामिति १ प्रतिपाद्यं संपाद्यं अनामयं कुशलं २ ३ ४ ५ ६ यास्यामि तदेव कर्तुमिति शेषः अभीप्सया प्राप्नुमिच्छ
 या ५ विमलवद्गते निर्भलाकाशगे भैत्रेजन्मर्षाद्ब्रह्मवाराया दूतस्य हि स्वाभिवलेनैव बलवत्त्वमित्यर्थः ६

कौमुदेकार्तिके रेवत्यां अर्जुनस्य फाल्गुनीजातस्वरेवतीमित्रवाराभवतीति प्रसिद्धं ७।८।९।१० प्रतिज्ञाय अनुस्मृत्य ११।१२।१३।१४ आकाशगः सूर्यः आकाशमिव चेति पाठे जंगमाका
 कौमुदेमासिरेवत्यां शरदंते हि मागमे ॥ स्फी तस्य सुखे काले कल्पः सत्ववर्तारः ७ मंगल्याः पुण्यनिर्घोषावाचः शृण्वंश्च सूचताः ॥ ब्राह्मणानां प्रतीतानामृषी
 णामिव वासवः ८ कृत्वा पौर्वाहिकं कृत्यं स्नातः शुचिरलंकृतः ॥ उपतस्थे विवस्वतं पावकं च जनार्दनः ९ ऋषभं पृष्ठ आलभ्य ब्राह्मणानभिवाद्य च ॥ अग्निं प्रदक्षिणं
 कृत्वा पश्यन् कल्याणमग्रतः १० तत्प्रतिज्ञाय वचनं पांडवस्य जनार्दनः ॥ शिनेर्न सारमासीनमभ्यभाषत सात्यकिम् ११ रथ आरोप्य तां शंखश्चक्रं च गदया सह ॥
 उपासंगाश्च शक्त्यश्च सर्वप्रहरणानि च १२ दुर्योधनश्च दृष्ट्वात्माकर्णश्च सहसौ बलः ॥ न च शत्रुवज्जेयो दुर्बलोऽपि बलीयसा १३ ततस्तन्मतमाज्ञाय केशवस्य पुरः
 सराः ॥ प्रससुर्यो जयिष्यं तोरथं चक्रगदाभृतः १४ तं दीप्तमिव कालाग्निमाकाशगमिवाशुगम् ॥ सूर्यचंद्रप्रकाशाभ्यां च काभ्यां समलंकृतम् १५ अर्धचंद्रैश्च चंद्रै
 श्च मत्स्यैः सप्तगपक्षिभिः ॥ पुष्पैश्च विविधैश्चित्रं मणिरत्नैश्च सर्वशः १६ तरुणादित्यसंकाशं बृहंतं चारुदर्शनम् ॥ मणिहेमविचित्रांगं सुध्वजं सुपताकिनम् १७
 सूपस्करमनाष्टुष्यं वैद्याघ्रपरिवारणम् ॥ यशोग्रं प्रत्यमित्राणां यदूनं निदिवर्धनम् १८ वाजिभिः शैव्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकैः ॥ स्नातैः संपादयामासुः संपन्नैः सर्व
 संपदा १९ महिमानं तु कृष्णस्य भूय एवाभिवर्धयन् ॥ सुवोषः पतंगे द्रेण ध्वजेन युयुजेरथः २० तमेरुशिखरप्रख्यं मेघदुंदुभिनिःस्वनम् ॥ आरुरो हरथं शौरिर्वि
 मानमिव कामगम् २१ ततः सात्यकिमारोप्य प्रययौ पुरुषोत्तमः ॥ पृथिवीं चांतरिक्षं च रथोपेन नादयन् २२ व्यपोढाभस्ततः कालः क्षणेन समपद्यत ॥ शिव
 श्वानुववौ वायुः प्रशांतमभवद्भजः २३ प्रदक्षिणानुलोमाश्च मंगल्यामृगपक्षिणः ॥ प्रयाणे वासुदेवस्य बभूवुरनुयायिनः २४ मंगल्यार्थप्रदैः शब्दैरन्ववर्तत सर्वशः ॥
 सारसाः शतपत्राश्च हंसाश्च मधुसूदनम् २५ मंत्राहुतिमहाहोमैर्हूयमानश्च पावकः ॥ प्रदक्षिणमुखो भूत्वा विधूमः समपद्यत २६ वसिष्ठो वामदेवश्च भूरिद्रुमोगयः क्रथः
 शुक्रनारदवाल्मीकामरुतः कुशिको भृगुः २७ देवब्रह्मर्षयश्चैव कृष्णं यदुसुखावहम् ॥ प्रदक्षिणमवर्तत सहिता वासवानुजम् २८ एवमेतैर्भहाभागैर्भहर्षिगणसाधु
 भिः ॥ पूजितः प्रययौ कृष्णः कुरूणां सदनं प्रति २९ तं प्रयांतमनु प्रायात्कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौ च भीमाद्रीपुत्रौ च पांडवौ ३० चेकितानश्च विक्रां
 तो दृष्टकेतुश्च चेदिपः ॥ द्रुपदः काशिराजश्च शिखंडी च महारथः ३१ धृष्टद्युम्नः सपुत्रश्च विराट् केकयैः सह ॥ संसाधनार्थं प्रययुः क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभम् ३२ ततो
 ऽनुव्रज्य गोविंदं धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ राज्ञां सकाशे द्युतिमानुवाचे दं वचस्तदा ३३ यो वै न कामात्र भयात्र लोभात्रार्थकारणात् ॥ अन्यायमनुवर्तत स्थिरबुद्धिरलोलुपः ३४
 धर्मज्ञो द्युतिमान् प्राज्ञः सर्वभूतेषु केशवः ॥ ईश्वरः सर्वभूतानां देवदेवः सनातनः ३५ तं सर्वगुणसंपन्नं श्रीवत्सकृतलक्षणम् ॥ संपरिष्वज्य कौंतेयः संदेष्टुमुपचक्रमे ३६
 शतुल्यमित्यर्थः विशालत्वात् नक्षत्रोपमरत्नरचितत्वाच्च तदेवाह सूर्येति १५।१६।१७ सूपस्करं शोभनेरुपकरणैरुपेतं १८ संपादयामासुः सजीकृतवतः १९।२०।२१।२२।२३
 २४ मंगल्यार्थप्रदैः विजयीभवेत्यादि मंगलावहैः २५।२६।२७।२८।२९।३०।३१। संसाधनार्थं कार्यनिष्पत्त्यर्थं ३२।३३।३४।३५।३६

उद्यो. ५
 अ०
 ॥८३॥
 ॥७७॥

१७।३८।३९।४०।४१ ऊढात् विवाहात् यद्वा । 'ऊढस्तद्विद्वत्बालयोः' इति विश्वः बाल्यादित्यर्थः उभयत्र मावप्रधानो निदेशः ४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०

युधिष्ठिर उवाच ॥ यासां बाल्यात्प्रभृत्यस्मान्पर्यवर्धयता बला ॥ उपवासतपःशीलासदास्वस्त्ययने रता ३७ देवतातिथिपूजासु गुरुशुश्रूषणे रता ॥ वत्सला
 प्रियपुत्राच प्रियाऽस्माकं जनार्दन ३८ सुयोधनभयाद्यानोऽत्रायतामित्रकर्शन ॥ महतो मृत्युसंवाधादुद्वेगैर्नौरिवार्णवात् ३९ अस्मत्कृते च सततं ययादुःखानि
 माधव ॥ अनुभूतान्यदुःखार्हातां स्मृच्छेरनामयम् ४० भृशमाश्वासयेध्वेनां पुत्रशोकपरिभुताम् ॥ अभिवाद्य स्वजेथास्त्वं पांडवान् परिकीर्तयन् ४१ ऊढा
 त्प्रभृतिदुःखानि श्वशुराणामरिदम् ॥ निकारानतदर्शचपश्यंतीदुःखमक्षुते ४२ अपि जातु सकालः स्यात्कृष्णदुःखविपर्ययः ॥ यदहं मातरं क्लिष्टां सुखं दद्यामरि
 दम् ४३ प्रव्रजंतोऽनुधावन्ती कृष्णां पुत्रगृद्धिनीम् ॥ रुदतीमुपहायैनामगच्छामवयं वनम् ४४ न नूनं म्रियते दुःखैसा चेज्जीवति केशव ॥ तथा पुत्राधिभिर्गढमा
 तां ह्यानर्तसत्कृत ४५ अभिवाद्याऽथ सा कृष्णत्वयामद्वचनादिभो ॥ धृतराष्ट्रश्च कौरव्यो राजानश्च वयोधिकाः ४६ भीष्मद्रोणं कृपंचैव महाराजं च बालिकम् ॥
 द्रौणिचसोमदत्तं च सर्वांश्च भरतान् प्रति ४७ विदुरं च महाप्राज्ञं कुरूणां मंत्रधारिणम् ॥ अगाधबुद्धिर्मर्मज्ञं स्वजेथामधुसूदन ४८ इत्युक्त्वा केशवं तत्र राजमध्ये युधि
 स्थिरः ॥ अनुज्ञातो निवृत्ते कृष्णं कृत्वा प्रदक्षिणम् ४९ व्रजत्रेव तु बीभत्सुः सखायं पुरुषर्षभम् ॥ अब्रवीत्परवीरघ्नं दाशार्हमपराजितम् ५० यदस्माकं विभो वृत्तं पु
 रा वैमंत्रनिश्चये ॥ अर्धराज्यस्य गोविंद विदितं सर्वराजसु ५१ तच्चेदद्यादसंगेन सत्कृत्याऽनवमन्य च ॥ प्रियं मे स्यान्महाबाहो मुच्येरन्महतो भयात् ५२ अतश्चे
 दन्यथा कर्ता धार्तराष्ट्रोऽनुपायवित् ॥ अंतनूनं करिष्यामि क्षत्रियाणां जनार्दन ५३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ते पांडवेन समहृष्य द्रुकोदरः ॥ मुहुर्मुहुः क्रोधव
 शात्प्रावेपत च पांडवः ५४ वेपमानश्च कौंतेयः प्राक्रोशन्मतोरवान् ॥ धनं जयवचः श्रुत्वा हर्षोत्सिक्तमना भृशम् ५५ तस्य तं निनदं श्रुत्वा संप्रावेपत धान्विनः ॥
 वाहनानि च सर्वाणि शकृन्मूत्रे प्रसुस्रुवुः ५६ इत्युक्त्वा केशवं तत्र तथा चोक्त्वा विनिश्चयम् ॥ अनुज्ञातो निवृत्ते परिष्वज्य जनार्दनम् ५७ तेषु राजसुसर्वेषु निवृत्तेषु ज
 नार्दनः ॥ तूर्णमभ्यगमदृष्टः शैव्यसुग्रीववाहनः ५८ तेहया वासुदेवस्य दारुकेण प्रचोदिताः ॥ पंधानमाचे सुरिव ग्रसमाना इवावरम् ५९ अथापश्यन् महाबाहुर्कं सी
 नध्वनिकेशवः ॥ ब्राह्मणाश्रियादीप्यमानान् स्थितानुभयतः पथि ६० सोऽवतीर्ष्य रथात् तूर्णमभिवाद्य जनार्दनः ॥ यथावृत्तान् तृषीन् सर्वानभ्यभाषत पूजयन् ६१ क
 च्छिह्नेकेषु कुशलं कच्चिद्धर्मः स्वनुष्ठितः ॥ ब्राह्मणानां त्रयोवर्णाः कच्चितिष्ठंति शासने ६२ तेभ्यः प्रयुज्यतां पूजां प्रोवाच मधुसूदनः ॥ भगवंतः कसंसिद्धाः कावीथी
 भवतामिह ६३ किंवा कार्यं भगवतामहं किं करवाणिवः ॥ केनार्थेनोपसंप्राप्ता भगवंतो महति लम् ६४ तमब्रवीज्जामदभ्युपेत्य मधुसूदनम् ॥ परिष्वज्य च गोविंदं
 सुरासुरपतेः सखा ६५

६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्रयातमिति १ । २ । ३ देवानिशकुनानि औत्पा
 देवर्षयःपुण्यकृतोब्राह्मणाश्वबहुश्रुताः ॥ राजर्षयश्चदाशार्हमानयंतस्तपस्विनः ॥ देवासुरस्यद्रष्टारःपुराणस्यमहामते ६६ समेतंपार्थिवंक्षत्रंदिहक्षंतश्चसर्व
 तः ॥ सभासदश्चराजानस्त्वांचसत्यंजनार्दनम् ६७ एतन्महत्प्रेक्षणीयंद्रष्टुंगच्छामकेशव ॥ धर्मार्थसहितावाचःश्रोतुमिच्छाममाधव ६८ त्वयोच्यमानाःकुरु
 पुराजमध्येपरंतप ॥ भीष्मद्रोणादयश्चैवविदुरश्चमहामतिः ६९ त्वंचयादवशादूलसभायांवैसमेष्यथ ॥ तववाक्यानिदिव्यानि तथातेषांचमाधव ७० श्रोतु
 मिच्छामगोविंदसत्यानिचहितानिच ॥ आपृष्टोऽसिमहाबाहोपुनर्द्रक्ष्यामहेवयम् ७१ याह्यविघ्नेनवैवरिद्रक्ष्यामस्त्वासमागतम् ॥ आसीनमासनेदिव्येवलते
 जःसमाहितम् ७२ ॥ इतिश्रीमहाभा० उ० प० भगवद्भ्यानप० श्रीकृष्णप्रस्थानेव्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रयातंदेवकी
 पुत्रंपरवीररुजोदश ॥ महारथामहाबाहुमन्वयुःशस्त्रपाणयः १ पदातीनांसहस्रंचसादिनांचपरंतप ॥ भोज्यंचविपुलंराजनप्रेष्याश्चशतशोपरे २ ॥ जनमेजय
 उवाच ॥ कथंप्रयातोदाशाहोमहात्माधुसूदनः ॥ कानिवाव्रजतस्तस्यनिमित्तानिमहौजसः ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यप्रयाणयान्यासन्निमित्तानिमहा
 त्मनः ॥ तानिमेष्टुणुसर्वाणिदेवान्यौत्पातिकानिच ४ अनभ्रेऽशनिनिर्घोषःसुविद्युत्समजायत ॥ अन्वगेवचपर्जन्यःप्रावर्षाद्विघ्नेभृशम् ५ प्रत्यगूर्ध्वहानयःप्रा
 ङ्मुखाःसिंधुसप्तमाः ॥ विपरीतादिशःसर्वानप्राज्ञायतकिंचन ६ प्राज्वलन्नग्रयोराजनपृथिवीसमकंपत ॥ उदपानाश्चकुंभाश्चप्रासिंचनशतशोजलम् ७ तमः
 संवृतमप्यासीत्सर्वजगदिदंतथा ॥ नदिशोनादिशोराजनप्रज्ञायंतस्मरेणुना ८ प्रादुरासीन्महाच्छब्दःखेशरीरंनदृश्यते ॥ सर्वेपुराजन्देष्टुतदद्भुतमिवाभवत्
 ९ प्रामथ्राद्धास्तिनपुरंवातोदक्षिणपश्चिमः ॥ आरुजनगणशोवृक्षानपरुषोऽशनिनिःस्वनः १० यत्रयत्रचवाष्ण्योवर्ततेपथिभारत ॥ तत्रतत्रसुखोवायुःसर्व
 चासीत्प्रदक्षिणम् ११ ववर्षपुष्पवर्षंचकमलानिचभूरिशः ॥ समश्चपंथानिर्दुखोव्यपेतकुशकंदकः १२ संस्तुतोब्राह्मणैर्गोभिस्तत्रतत्रसहस्रशः ॥ अर्च्यतेमधु
 पक्वैश्चवसुभिश्चवसुप्रदः १३ तंकिरंतिमहात्मानंवन्धैःपुष्पैःसुगंधिभिः ॥ स्त्रियःपथिसमागम्यसर्वभूतहितेरतम् १४ सशालिभवनरम्यसर्वसस्यसमाचितम् ॥
 सुखंपरमधर्मिष्ठमभ्यगाद्भरतर्षभ १५ पश्यन्बहुपशून्ग्रामानुरम्यानहृदयतोषणान् ॥ पुराणिचव्यतिक्रामन्नाश्राणिविविधानिच १६ नित्यंहृष्टाःसुमनसोभारतै
 रभिरक्षिताः ॥ नोद्विग्नाःपरचक्राणाव्यसनानामक्रोविदाः १७ उपप्लव्यादथागम्यजनाःपुरनिवासिनः ॥ पथ्यतिष्ठंतसहिताविष्वक्सेनदिदक्षया १८ तेतुसर्वे
 समायांतमाग्निमिद्धमिवप्रभुम् ॥ अर्चयामासुरर्चाहंदेशातिथिमुपस्थितम् १९ वृकस्थलंसमासाद्यकेशवःपरवीरहा ॥ प्रकीर्णरश्मावादित्येव्योभ्रिवैलोहितायति २०
 तिकानिशकुनानि ४ । ५ प्रत्यक्प्रतीपंलुहःप्रवाहंकृतवत्यः ६ । ७ । ८ । खेशरीरंछायापुरुषशरीरं ९ दक्षिणपश्चिमःनिर्ऋतिदेशः १० औत्पातिकाम्युक्तादेवान्याह यत्रयत्रेति ११
 १२ । १३ । १४ भवन्तिअस्मिन्नितिमवनंक्षेत्रं १५ । १६ । १७ उपप्लव्यात्ग्रामात् १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ तथादूतैरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७
 अवतीर्यस्थातूर्णकृत्वाशौचंयथाविधि ॥ रथमोचनमादिश्यसंध्यामुपविवेशह २१ दारुकोपिहयान्मुक्त्वापरिचर्यचशास्त्रतः ॥ मुमोचसर्वयोक्तादिमुक्त्वाचैतान
 वासृजत् २२ अभ्यतीत्यतुतत्सर्वमुवाचमधुसूदनः ॥ युधिष्ठिरस्यकार्यार्थमिहवत्स्यामहेक्षपाम् २३ तस्यतन्मतमाज्ञायचकुरावसथंनराः ॥ क्षणेनचात्रपा
 नानिगुणवंतिसमार्जयन् २४ तस्मिन्ग्रामेप्रधानास्तुयआसन्ब्राह्मणानृप ॥ आर्याःकुलीनाहोमंतोब्राह्मीवृत्तिमनुष्ठिताः २५ तेऽभिगम्यमहात्मानंहृषीकेशम
 रिंदमम् ॥ पूजांचकुर्यथान्यायमाशीर्भगलसंयुताम् २६ तेपूजयित्वादाशार्हसर्वलोकेषुपूजितम् ॥ न्यवेदयंतवेश्मानिरत्नवंतिमहात्मने २७ तान्प्रभुःकृत
 मित्युक्त्वास्तुत्यचयथार्हतः ॥ अभ्येत्यचैषांवेश्मानिपुनरायात्सहैवतैः २८ सुमृष्टंभोजयित्वाचब्राह्मणांस्तत्रकेशवः ॥ शुक्ताचसहतैःसर्वैरवसतांक्षपांसुखम् ॥
 २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्भ्यानपर्वणिश्रीकृष्णप्रयाणेचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथादूतैःसमाज्ञायप्रयातंम
 धुसूदनम् ॥ घृतराष्ट्रोऽब्रवीद्भीष्ममर्चयित्वामहाभुजम् १ द्रोणंचसंजयंचैवविदुरंचमहामतिम् ॥ दुर्योधनंसहामात्यंहृष्टरोमाऽब्रवीदिदम् २ अद्भुतंमहदाश्च
 यंश्रूयतेकुरुनंदन ॥ स्त्रियोबालाश्चवृद्धाश्चकथयंतियुहेयुहे ३ सत्कृत्याचक्षतेचान्येतथैवान्येसमागताः ॥ पृथग्वादाश्चवर्ततेचत्वरेषुसभासुच ४ उपायास्य
 तिदाशार्हःपांडवार्थेपराक्रमी ॥ सनोमान्यश्चपूज्यश्चसर्वथामधुसूदनः ५ तस्मिन्हियात्रालोकस्यभूतानामीश्वरोहिंसः ॥ तस्मिन्धृतिश्चवीर्यंचप्रज्ञाचौजश्च
 माधवे ६ समान्यतानरश्रेष्ठःसाहिधर्मःसनातनः ॥ पूजितोहिसुखायस्यादसुखःस्यादपूजितः ७ सचेत्तुष्यतिदाशार्हउपचारैरिंदमः ॥ कृष्णात्सर्वानभिप्रा
 यान्प्राप्स्यामःसर्वराजसु ८ तस्यपूजार्थमद्यैवसंविधत्स्वपरंतप ॥ सभाःपथिवेधीयंतांसर्वकामसमन्विताः ९ यथाप्रीतिर्महाबाहोव्यजिजायेततस्यवै ॥ तथा
 कुरुष्वगांधारेकथंवाभीष्ममन्यसे १० ततोभीष्मादयःसर्वेघृतराष्ट्रजनाधिपम् ॥ ऊचुःपरममित्येवंपूजयंतोऽस्यतद्वचः ११ तेषामनुमतंज्ञात्वा राजादुर्योधनस्त
 दा ॥ सभावास्तूनिरम्याणिप्रदेष्टुमुपचक्रमे १२ ततोदेशेषुदेशेषुरमणीयेषुभागशः ॥ सर्वरत्नसमाकीर्णाःसभाश्चकुरनेकशः १३ आसनानिविचित्राणियुतानि
 विविधैर्गुणैः ॥ स्त्रियोगंधानलंकारान्सूक्ष्माणिवसनानिच १४ गुणवंत्यन्नपानानिभोज्यानिविविधानिच ॥ माल्यानिचसुगंधीनितानिराजाददौततः १५
 विशेषतश्चवासार्षसभाग्रामेवृकस्थले ॥ विदधेकौरवोराजाबहुरत्नांमनोरमाम् १६ एतद्विधायवैसर्वदेवार्हमतिमानुपम् ॥ आचख्यौघृतराष्ट्रायराजादुर्योधन
 स्तदा १७ ताःसभाःकेशवःसर्वारत्नानिविविधानिच ॥ असमीक्ष्यैवदाशार्हउपायात्कुरुसन्नतत् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्भ्यानपर्वणिमार्गे
 समानिर्माणेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

अभिप्रायान्मनोरथान् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ७ ॥

उपप्लव्यादिति १।२ प्रपितामहः पितामहस्यब्रह्मणोऽपि पिता ३।४।५।६ ईषालांगलदंडस्तत्सदृशदंतान् अष्टौ अनुचराः यस्य गजस्य ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४
 ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ उपप्लव्यादिहक्षतरुपायातोजनार्दनः ॥ वृक्षस्थले निवसतिसचप्रातरिहैष्यति १ आहुकानामधिपतिः पुरोगः सर्वसात्वताम् ॥ महामना
 महावीर्यो महासत्त्वोजनार्दनः २ स्फीतस्य वृष्णि राष्ट्रस्य भर्ता गोप्ता च माधवः ॥ त्रयाणामपि लोकानां भगवान् प्रपितामहः ३ वृष्ण्यंधकाः सुमनसो यस्य प्रज्ञासु
 पासते ॥ आदित्यावसवोरुद्रायथा बुद्धिर्बृहस्पतेः ४ तस्मै पूजां प्रयोक्ष्यामि दाशार्हाय महात्मने ॥ प्रत्यक्षं तव धर्मज्ञतां मे कथयतः शृणु ५ एकवर्णैः सुकृतांगैर्वा
 हिजातैर्हयोत्तमैः ॥ चतुर्युक्तान् रथांस्तस्मै रौक्मानदास्यामि षोडश ६ नित्यप्रभित्रान्मातंगानीषादंतान् प्रहारिणः ॥ अष्टानुचरमेकैकमष्टौ दास्यामि कौरव
 ७ दासीनामप्रजातानां शुभानां रुक्मवर्चसाम् ॥ शतमस्मै प्रदास्यामि दासानामपितावताम् ८ आविकंच सुखस्पर्शं पार्वतीयैरुपाहृतम् ॥ तदप्यस्मै प्रदास्या
 मिसहस्राणि दशाष्टच ९ अजिनानां सहस्राणि चीनदेशोद्भवानि च ॥ तान्यप्यस्मै प्रदास्यामि यावदहंतिकेशवः १० दिवारात्रौ च भाव्येषु ते जाविमलोमणिः ॥
 तमप्यस्मै प्रदास्यामि तमर्हतिहिकेशवः ११ एकेनाभिपतत्यह्वा योजनानि चतुर्दश ॥ यानमश्वतरीयुक्तं दास्ये तस्मै तदप्यहम् १२ यावन्ति वाहनान्यस्य यावन्तः पु
 रुषाश्च ते ॥ ततोऽष्टगुणमप्यस्मै भोज्यं दास्याम्यहं सदा १३ मम पुत्राश्च पौत्राश्च सर्वे दुर्योधनादृते ॥ प्रत्युद्यास्यंति दाशार्हैरथैर्मृष्टैः खलंकृताः १४ खलंकृताश्च क
 ल्याण्यः पादैरेव सहस्रशः ॥ वारमुख्यामहाभागं प्रत्युद्यास्यंति केशवम् १५ नगरादपियाः काश्चिद्भूमिप्यंति जनार्दनम् ॥ द्रष्टुकन्याश्च कल्याण्यस्ताश्च यास्यं
 त्यनाहृताः १६ सस्त्रीपुरुषबालंच नगरं मधुसूदनम् ॥ उदीक्षतां महात्मानं भानुमंतं मिव प्रजाः १७ महाध्वजपताकाश्चक्रियंतां सर्वतोदिशः ॥ जलावसिक्तो वि
 रजाः पंथास्तस्येति चान्वशात् १८ दुःशासनस्य च गृहं दुर्योधनगृहाद्वरम् ॥ तदद्यक्रियतां क्षिप्रं सुसंभृतमलंकृतम् १९ एतद्विरुचिराकारैः प्रासादैरुपशोभि
 तम् ॥ शिवंचरमणीयंच सर्वर्तुसुमहाधनम् २० सर्वमस्मिन् गृहे रत्नं मम दुर्योधनस्य च ॥ यद्यदहंति वाष्ण्यस्तत्तद्देयमसंशयम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्यो
 गपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि घृतराष्ट्रावक्ये षोडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ राजन् बहुमतश्चासि त्रैलोक्यस्यापि सत्तमः ॥ संभावि
 तश्च लोकस्य संमतश्चासि भारत १ यत्त्वमेवंगते ब्रूयाः पश्चिमेव यसि स्थितः ॥ शास्त्राद्वासुप्रतर्काद्वासुस्थिरः स्थविरो ह्यसि २ लेखाशशिनिभाः सूर्यमहोर्भिरिव सा
 गरे ॥ धर्मस्त्वयितथाराज त्रिति व्यवसिताः प्रजाः ३ सदैव भावितो लोको गुणौघैस्तव पार्थिव ॥ गुणानां रक्षणे नित्यं प्रयतस्व स बांधवः ४ आर्जवं प्रतिपद्यस्व मा
 बाल्याद्बहुनीनशः ॥ राजपुत्रांश्च पौत्रांश्च सुहृदश्चैव सुप्रियान् ५ यत्त्वमिच्छसि कृष्णाय राजत्रतिथय बहु ॥ एतदन्यच्च दाशार्हः पृथिवीमपि चार्हति ६ न तु त्वं
 धर्ममुद्दिश्य तस्य वा प्रियकारणात् ॥ एतद्विस्मिच्छ कृष्णाय सत्येनात्मानमालमे ७ १९।१६।१७।१८।१९ सर्वतु सर्वैकतवो युगपदस्मिन् संतीति तथा २०।२१ ॥ इ० उ०
 नी० भा० भा० षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ राजत्रिति १।२।३ भावितः दृष्टः ४ मानिनीनशः हेतुमणिश्च मानां प्राप्नुहि ५।६।७

मायाईन्द्रजालं छद्मवंचनं ८।९ विभेत्स्यसि शल्यवत्पृथक्करिष्यसि १०।११ वेदवेदि १२ नैवेक्ष्यति नैवांगीकरिष्यति १३ आतिथ्यं शमरूपं १४ उपाकुरु अर्पय १५।१६।१७ ॥ इ० उ०
 नी० भा० भा० सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ यदाहेति असंहार्यः हर्तुमशक्यः १।२ देशादिति यद्यपि केशवोऽर्चामर्हत्येव तथाऽपि अर्चायां देशः कालश्चायुक्त इत्यर्थः तदेवाह मंस्यतीति
 मायेषास्त्यमेवैतच्छब्देन दूरिदक्षिण ॥ जानामित्वन्मतं राजन् गूढं बाह्येन कर्मणा ८ पंचपंचैवालिप्स्यंति ग्रामकान्पांडवानृप ॥ न च दित्ससितेभ्यस्तांस्तच्छ
 मं न करिष्यसि ९ अर्थेन तु महाबाहुं वाष्ण्यं त्वं जिहोषसि ॥ अनेन चाप्युपायेन पांडवेभ्यो विभेत्स्यसि १० न च वित्तेन शक्योऽसौ नोद्यमेन न गर्हया ॥ अन्यो धनं
 जयात्कर्तुमेतत्तत्त्वव्रवीमि ते ११ वेदकृष्णस्य माहात्म्यं वेदास्यदृढभक्तिताम् ॥ अत्याज्यमस्य जानामि प्राणैस्तुल्यं धनं जयम् १२ अन्यत्कुंभादपां पूर्णोदन्य
 त्पादावसेचनात् ॥ अन्यत्कुशलसंप्रश्रात्रैवेक्ष्यति जनार्दनः १३ यत्त्वस्य प्रियमातिथ्यं मानार्हस्य महात्मनः ॥ तदस्मै क्रियतां राजन् मानार्होऽसौ जनार्दनः १४
 आशंसमानः कल्याणं कुरु नभ्योतिकेशवः ॥ येनैव राजत्रर्थेन तदेवास्मा उपकुरु १५ शममिच्छति दाशार्हस्तव दुर्योधनस्य च ॥ पांडवानां च राजर्जेद्रतदस्य वचनं
 कुरु १६ पितासिराजपुत्रास्ते वृद्धस्त्वं शिशवः परे ॥ वर्तस्व पितृवते पुत्रवर्तते ते हि पुत्रवत् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि विदुरवाक्ये स
 प्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ यदाह विदुरः कृष्णे सर्वतस्तत्त्वमच्युते ॥ अनुरक्तो ह्यसंहार्यः पार्थान् प्रति जनार्दनः १ यत्तत्सत्कारसंयुक्तं
 देयं वसुजनार्दने ॥ अनेकरूपं राजर्जेद्रतदेयं कदाचन २ देशः कालस्तथाऽयुक्तो न हि नार्हति केशवः ॥ मंस्यत्यधोक्षजो राजन् भयादर्चति मामिति ३ अवमान
 श्वयत्रस्यात्क्षत्रियस्य विशांपते ॥ न तत्कुर्याद्बुधः कार्यमिति मे निश्चितामतिः ४ सहिष्यतमो लोके कृष्णः पृथुलोचनः ॥ त्रयाणामपि लोकानां विदितं मम सर्वं
 था ५ मनुतस्मै प्रदेयं स्यात्तथा कार्यगतिः प्रभो ॥ विग्रहः समुपारब्धो न हि शम्यत्यविग्रहात् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भीष्मः कुरुपितामहः ॥
 वैचित्रवीर्यराजानमिदं वचनमब्रवीत् ७ सत्कृतोऽसत्कृतो वाऽपि न कुद्वेद्येत जनार्दनः ॥ नालमेनमवज्ञातुं नावज्ञेयो हिकेशवः ८ यत्तु कार्यं महाबाहो मनसा कार्यतां
 गतम् ॥ सर्वोपायैर्न तच्छक्यं केनचित्कर्तुमन्यथा ९ सयद्व्यान्महाबाहुस्तत्कार्यमविशंकया ॥ वासुदेवेन तीर्थेन क्षिप्रं संशम्य पांडवैः १० धर्ममर्थ्यंच वर्मा
 त्माधुर्ववक्ता जनार्दनः ॥ तस्मिन्वाच्याः प्रियावाचो भवता बांधवैः सह ११ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ न पर्यायोऽस्ति यद्राजन् श्रियं निष्केवलामहम् ॥ तैः सह मासु
 पाश्रीयां यावज्जीवं पितामह १२ इदंतु सुमहत्कार्यं शृणु मे यत्समर्थितम् ॥ परायणं पांडवानां नियच्छामि जनार्दनम् १३ तस्मिन्बद्धे भविष्यंति वृष्णयः पृथिवी
 तथा ॥ पांडवाश्च विधेयामे सचप्रातरिहैष्यति १४ अत्रोपायान्यथा सम्यङ्न बुद्धयेत जनार्दनः ॥ न चापायो भवेत्कश्चित्द्रवान्प्रब्रवीतु मे १५

३।४।५ कार्यगतिः कर्तव्यरीतिः अविग्रहात् आतिथ्यमात्रेण ६।७ नालं न पर्याप्तोऽसि ८।९ तीर्थेन अवतरणवर्त्मना संशम्य शांतिं भव १०।११ पर्यायः प्रकारांतरं निष्केवलं कृत्स्नां
 पांडवान्यथा दासवद्वासयेयं तथा प्रकारो नास्तीत्यर्थः १२।१३।१४।१५।

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इ०३०५०नी०भा०भा०अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ प्रातरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा धोरं कृष्णाभिसंहितम् ॥ धृतराष्ट्रः सहामात्यो व्यथितो विमनाऽभवत् १६ ततो दुर्योधनमिमं धृतराष्ट्रोऽब्रवीद्वचः ॥
 मैवं वोचः प्रजापालनैष धर्मः सनातनः १७ दूतश्च हि हृषीकेशः संबंधी चाप्रियश्चनः ॥ अपापः कौरवे ये पुंसकथं बंधमर्हति १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ परीतस्तव पु
 त्रोऽयं धृतराष्ट्रसुमंदर्धीः ॥ वृणोत्यनर्थं नैवार्थं याच्यमानः सुहृज्जनैः १९ इममुत्पथिवर्तंतं पापं पापानुबन्धिनम् ॥ वाक्यानि सुहृदां हि त्वात्त्वमप्यस्यानुवर्तसे ॥
 २० कृष्णमक्लिष्टकर्मणि मासाद्यायं सुदुर्मतिः ॥ तव पुत्रः सहामात्यः क्षणेन न भविष्यति २१ पापस्यास्य नृशंसस्य त्यक्तधर्मस्य दुर्मतेः ॥ नोत्सहेऽनर्थसंयुक्ताः
 श्रोतुं वाचः कथंचन २२ इत्युक्त्वा भरतश्रेष्ठो वृद्धः परममन्युमान् ॥ उत्थाय तस्मात्प्रातिष्ठद्भीष्मः सत्यपराक्रमः २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि
 भगवद्वाचनपर्वणि दुर्योधनवाक्ये अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रातरुत्थाय कृष्णस्तु कृतवान्सर्वमान्दिकम् ॥
 ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञातः प्रययौ नगरं प्रति १ तं प्रयातं महाबाहुमनुज्ञाप्य महाबलम् ॥ पर्यवर्तते सर्वे वृकस्थलनिवासिनः २ धार्तराष्ट्रास्तमायां तं प्रत्युज्जग्मुः स्व
 लंछताः ॥ दुर्योधनादृते सर्वे भीष्मद्रोणकृपादयः ३ पौराश्वबहुलाराज नृहृषीकेशं दिदृक्षुः ॥ यानैर्बहुविधैरन्ये पद्भिरेव तथा परे ४ सर्वे पथिसमागम्य भीष्मेणा
 क्लिष्टकर्मणा ॥ द्रोणेन धार्तराष्ट्रैश्च तैर्वृतो नगरं ययौ ५ कृष्णसंमाननार्थं च नगरं समलंछतम् ॥ बभूव राजमार्गं श्वबहुरत्नसमाचितः ६ न च काश्चिद्गृहरोजस्त
 दाऽसीद्वरतर्षभ ॥ न स्त्रीन वृद्धो न शिशुर्वासुदेवादिदृक्षया ७ राजमार्गेन रास्तास्मिन् संस्तुवंत्यवनिगताः ॥ तस्मिन्काले महाराज हृषीकेशप्रवेशने ८ आवृतानि
 वरस्त्रीभिर्गृहाणिसुमहांत्यपि ॥ प्रचलंतीव भारेण दृश्यंते स्म महीतले ९ तथा च गतिमंतस्ते वासुदेवस्य वाजिनः ॥ प्रनष्टगतयोऽभूवन् राजमार्गे न रैर्वृते १० स
 गृहं धृतराष्ट्रस्य प्राविशच्छत्रुकर्शनः ॥ पांडुरं पुंडरीकाक्षः प्रासादैरुपशोभितम् ११ तिस्रः कक्ष्याव्यतिक्रम्य केशवो राजवेश्मनः ॥ वैचित्रवीर्यराजानमभ्यग
 च्छदरिदमः १२ अभ्यागच्छति दाशार्हं प्रज्ञाचक्षुर्नराधिपः ॥ सहैव द्रोणभीष्माभ्यामुदतिष्ठन् महायशाः १३ कृपश्च सोमदत्तश्च महाराजश्च बाह्लिकः ॥ आस
 नेभ्योऽचलन् सर्वे पूजयंतो जनार्दनम् १४ ततो राजानमासाद्य धृतराष्ट्रं यशस्विनम् ॥ समीपं पूजयामास बाष्पण्यो वाग्भिरंजसा १५ तेषु धर्मानुपूर्वीतां प्रयुज्य
 मधुसूदनः ॥ यथावयः समीयाय राजभिः सह माधवः १६ अथ द्रोणं सबाह्लीकं सपुत्रं च यशस्विनम् ॥ कृपं च सोमदत्तं च समीयाय जनार्दनः १७ तत्रासीद्दूर्जितं
 मृष्टं कंचनं महदासनम् ॥ शासनादृतराष्ट्रस्य तत्रोपाविश दच्युतः १८ अथ गामधुपकं चाप्युदकं च जनार्दने ॥ उपजहुर्यथान्यायं धृतराष्ट्रपुरोहिताः १९
 कृतातिथ्यस्तु गोविंदः सर्वान् परिहसन्कुरु ॥ आस्ते सांबंधिकं कुर्वन्कुरुभिः परिवारितः २०

१२ । १४ । १५ । १६ । १७ मृष्टशोधितम् १८ । १९ परिहसन् नर्मकुर्वन् सांबंधिकं धनं जयादिसंबंधहेतुकं व्यवहारम् २०

पूजितः स्तुतः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ विदुरः पांडवानां विचेष्टितं तस्य तं कृष्णं प्रति जपच्छदित्यन्वयः सार्धं श्लोक एकं वाक्यं अपृच्छादिति पूर्वस्मादनुकृत्यते प्रीयमाणस्येत्यादिषष्ठौ
 सोर्चितो धृतराष्ट्रेण पूजितश्च महायशाः ॥ राजानं समनुज्ञाप्य निरक्राम दरिदमः २१ तैः समेत्य यथान्यायं कुरुभिः कुरुसंसदि ॥ विदुरावसथं रम्यमुपातिष्ठत माध
 वः २२ विदुरः सर्वकल्याणैरभिगम्य जनार्दनम् ॥ अर्चयामास दाशार्हं सर्वकामैरुपस्थितम् २३ यामे प्रीतिः पुष्कराक्षत्वदर्शनसमुद्भवा ॥ सा किमाख्यायते तुभ्य
 मंतरात्माऽसि देहिनाम् २४ कृतातिथ्यं तु गोविंदं विदुरः सर्वधर्मवित् ॥ कुशलं पांडुपुत्राणामपृच्छन् मधुसूदनम् २५ प्रीयमाणस्य सुहृदो विदुरो बुद्धिसत्तमः ॥
 धर्मार्थनित्यस्य सतोगतरोषस्य धीमतः २६ तस्य सर्वसंविस्तारं पांडवानां विचेष्टितम् ॥ क्षत्रराचष्टदाशार्हः सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उ
 द्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि धृतराष्ट्रगृहप्रवेशपूर्वकं श्रीकृष्णस्य विदुरगृहप्रवेशे एकोननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथोपगम्य
 विदुरमपराह्णे जनार्दनः ॥ पितृष्वसारं सपृथामभ्यगच्छदरिदमः १ साहृद्वा कृष्णमायां तं प्रसन्नादित्यवर्चसम् ॥ कंठे गृहीत्वा प्राक्रोशत् स्मरंती तनयान् पृथा २ तेषां
 सत्त्ववतां मध्ये गोविंदं सहचारिणम् ॥ चिरस्य दृष्ट्वा बाष्पण्यं बाष्पमाहारयत् पृथा ३ साऽब्रवीत्कृष्णमासीनं कृतातिथ्यं युधांपतिम् ॥ बाष्पगद्गदपूर्णेन मुखेन परिशु
 ष्यता ४ ये ते बाल्यात्प्रभृत्येव गुरुशुश्रूषणैरताः ॥ परस्परस्य सुहृदः संमताः समचेतसः ॥ निकृत्या भ्रंशिताराज्याज्जनार्हानिर्जनंगताः ५ विनीतकोधहर्षाश्च
 ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ॥ व्यक्ताप्रियसुखे पार्थारुदतीमपहाय माम् ६ अहर्षुश्च वनं यातः समूलं हृदयं मम ॥ अतदर्हामहात्मानः कथं केशव पांडवाः ७ ऊर्ध्वमहाव
 नेता तसि हव्याग्रजकुले ॥ बालाविहीनाः पित्रा ते मया सततलालिताः ८ अपश्यंतश्च पितरौ कथमूर्ध्वमहावने ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषैर्मृदंगैर्वेणुनिःस्वनैः ९ पां
 डवाः समबोध्यंत बाल्यात्प्रभृतिकेशव ॥ ये स्म वारणशब्देन हयानां हेपितेन च १० रथनेमिनिनादैश्च व्यबोध्यंत तदा गृहे ॥ शंखभेरीनिनादेन वेणुवीणानुनादि
 ना ११ पुण्याहघोषमिश्रेण पूज्यमाना द्विजातिभिः ॥ वस्त्रैरत्नैरलंकारैः पूजयंतो द्विजन्मनः १२ गीर्भं गलयुक्ता मे ब्राह्मणानां महात्मनाम् ॥ अर्चितैरर्चनार्है
 श्वस्तुवद्भिरभिनंदिताः १३ प्रासादाग्रेष्वबोध्यंत रां कवाजिनशायिनः ॥ कूरंचनिनदं श्रुत्वा श्वापदानां महावने १४ न स्मोपयांति निद्रांति न तदर्हजानार्दन ॥
 भेरीमृदंगनिनदैः शंखवेणवनिःस्वनैः १५ स्त्रीणां गीतनिनादैश्च मधुरैर्मधुसूदन ॥ वंदिमागधमूतैश्च स्तुवद्भिर्बोधिताः कथम् १६ महावनेष्वबोध्यंत श्वापदानां
 रुतेन च ॥ ह्रीमान्सत्यधृतिर्दातो भूतानामनुकंपिता १७ कामद्वेषौ वशे कृत्वा सतां वर्त्मानुवर्तते ॥ अंवरीषस्य मां धातुर्ययातेर्न दुषस्य च १८ भरतस्य दिली
 पस्य शिवेरौशीनरस्य च ॥ राजर्षीणां पुराणानां धुरंधते दुरुद्धहाम् १९ शीलवृत्तोपसंपन्नो धर्मज्ञः सत्यसंगरः ॥ राजा सर्वगुणोपेतस्त्रैलोक्यस्यापि यो भवेत् २०
 द्वितीयाध्यायः २७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये एकोननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ प्रियं राज्यादि सुखं भोगोत्थं आल्हादः
 ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ धुरंधारं १९ । २०

उयो. ॥
अ०
॥९०॥

म.भा.टी.
॥८९॥

प्रियोदशोदर्शनंयस्य दशोदिश्राद्धकर्मवायस्य २१ सामर्षत्वादेवपांडवः पांडुरेवपांडवःस्वार्थेनतद्धितः यद्वापांडवःपांडुपुत्रः । 'पांडुःकुंतीपत्नीसिते'इतिविश्वः२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७
अजातशत्रुर्धर्मात्माशुद्धजांबूनदप्रभः ॥ श्रेष्ठःकुरुपुसर्वेषुधर्मतःश्रुतवृत्ततः ॥ प्रियदर्शोदीर्घभुजःकथंरुष्णयुधिष्ठिरः २१ यःसनागायुतप्राणोवातरंहामहाबलः ॥
सामर्षःपांडवोनिव्यंप्रियोभ्रातुःप्रियंकरः २२ कीचकस्यतुसज्ञातेर्योहंतामधुसूदन ॥ शूरःक्रोधवशानांचहिडिंवस्यबकस्यच २३ पराक्रमेशक्रसमोमातरिश्च
समोबले ॥ महेश्वरसमःक्रोधेभीमःप्रहरतांवरः २४ क्रोधंवलममर्षचयोनिधायपरंतपः ॥ जितात्मापांडवोऽमर्षीभ्रातुस्तिष्ठतिशासने २५ तेजोराशिंमहात्मा
नंवरिष्ठममितौजसम् ॥ भीमंप्रदर्शनेनापिभीमसेनंजनार्दन २६ तंमाचक्ष्ववाष्णेयकथमद्यवृकोदरः ॥ आस्तेपरिधवाहुःसमध्यमःपांडवोबली २७ अर्जुने
नार्जुनोयःसकृष्णबाहुसहस्रिणा ॥ द्विबाहुःस्पर्धतेनित्यमतीतेनापिकेशव २८ क्षिपत्येकेनवेगेनपंचबाणशतानियः ॥ इष्वस्त्रेसदृशोराज्ञःकार्तवीर्यस्यपांडवः ॥
२९ तेजसाऽऽदित्यसदृशोमहर्षिसदृशोदमे ॥ क्षमयापृथिवीतुल्योमहेंद्रसमविक्रमः ३० आधिराज्यमहदीप्तप्रथितंमधुसूदन ॥ आहृतंयेनवीर्येणकुरूणांसर्वरा
जसु ३१ यस्यबाहुवलंसर्वेपांडवाःपर्युपासते ॥ ससर्वरथिनांश्रेष्ठःपांडवःसत्यविक्रमः ३२ यंगत्वाऽभिमुखःसंख्येनजीवनकश्चिदाव्रजेत् ॥ योजेतासर्वभूताना
मजेयोजिष्णुरच्युत ३३ योपाश्रयःपांडवानांदेवानामिववासवः ॥ सतेभ्रातासखाचैवकथमद्यधनंजयः ३४ दयावान्सर्वभूतेपुहोनिपेवोमहास्रवित् ॥ मृदुश्च
सुकुमारश्चधार्मिकश्चप्रियश्चमे ३५ सहदेवोमहेष्वासःशूरःसमितिशोभनः ॥ भ्रातृणांरुष्णशुश्रूषुर्धर्मार्थकुशलयुवा ३६ सदैवमहदेवस्यभ्रातरोमधुसूदन ॥
वृत्तंकल्याणवृत्तस्यपूजयंतिमहात्मनः ३७ ज्येष्ठोपचायिनंवीरंसहदेवंयुधांपतिम् ॥ शुश्रूषुममवाष्णेयमाद्रीपुत्रंप्रचक्ष्वमे ३८ सुकुमारोयुवाशूरोदर्शनीयश्चपां
डवः ॥ भ्रातृणांचैवसर्वेषांप्रियःप्राणोबहिश्चरः ३९ चित्रयोधीचनकुलोमहेष्वासोमहाबलः ॥ कञ्चित्सकुशलीरुष्णवत्सोममसुखैधितः ४० सुखोचितमदुःखा
हंसकुमारंमहारथम् ॥ अपिजातमहाबाहोपश्येयंकुलंपुनः ४१ पक्ष्मसंपातजेकालेनकुलेनविनाकृता ॥ नलभामिष्टतिवीरसायजीवामिपश्यमाम् ४२ सर्वैः
पुत्रैःप्रियतराद्रौपदीमेजनार्दन ॥ कुलीनारूपसंपन्नासर्वैःसमुदितागुणैः ४३ पुत्रलोकात्पतिलोकंवृष्णानासत्यवादिनी ॥ प्रियान्पुत्रान्परित्यज्यपांडवाननुरु
ध्यते ४४ महाभिजनसंपन्नासर्वकामैःसुपूजिता ॥ ईश्वरीसर्वकल्याणीद्रौपदीकथमच्युत ४५ पतिभिःपंचभिःशूरैरग्निकल्पैःप्रहारिभिः ॥ उपपन्नमहेष्वासे
द्रौपदीदुःखभागिनी ४६ चतुर्दशमिदंवर्षयन्नापश्यमरिंदम ॥ पुत्रादिभिःपरिपूनाद्रौपदीसत्यवादिनीम् ४७ ननूनंकर्मभिःपुण्यैरश्रुतेपुरुषःसुखम् ॥
द्रौपदीचेत्तथावृत्तानाश्नुतेसुखमव्ययम् ४८

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ज्येष्ठोपचायिनंज्येष्ठानांभाववृद्धिकरं ३८ । ३९ । ४० । ४१ पक्ष्मणोःसंपातजेनिमेषमात्रेइत्यर्थः ४२ । ४३ पुत्रलोकात्पुत्रस
त्रिकर्षत्यक्त्वा पतिलोकंपतिसन्निधिंवृष्णाना ४४ । ४५ । ४६ । ४७ तथावृत्तापुण्यशीला ४८

॥८९॥

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ कञ्चिदितिकाक्रासुखावहत्वंनास्तीतिव्यज्यते एषामत्पुत्रमर्त्रादीनां ५६ नकुशलंमरणं ५७ । ५८ अवरोधःराज्याप्रदानरूपोद्विग्ननिरोधः ५९ य
दिसुखंपुण्यक्षयरूपं अर्थाहुःखंपापक्षयरूपं तर्हिदुःखात्पापक्षयहेतोस्तत्सुखंनःअस्माकंस्यात्तथाचनवयंदुःखाद्भयंप्राप्तमइत्यर्थः ६० अस्मात्भाविनःकुरुपांडवसंग्रामात् गोत्रकलहेविषमधिया
मेवावमर्दःसमस्तुद्धीनांतुसुखमेवेतिभावः ६१ सर्ववृत्तं एषांपांडवानां तथाविधंअविषमं ६२ वृत्तैर्वदान्यत्वेनख्यातैर्वनंयथाअकेशेनाप्येतद्वत्तयेनाहमपिता । 'वृत्तोऽस्तीतिदृढेख्याते'इतिविश्वः
नप्रियोममरुष्णायावीभत्सुर्नयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनोयमौवापियदपश्यंसभागताम् ४९ नमेदुःखतरंकिंचिद्रूतपूर्वततोऽधिकम् ॥ स्त्रीधर्मिणीद्रौपदीयच्छ
शुराणांसमीपगाम् ५० आनायितामनार्येणक्रोधलोभानुवर्तिना ॥ सर्वेप्रैक्षंतकुरवएकवस्त्रांसभागताम् ५१ तत्रैवधृतराष्ट्रश्चमहाराजश्चवाहिकः ॥ रुपश्चसा
मदत्तश्चनिर्विण्णाकुरवस्तथा ५२ तस्यांसंसदिसर्वेषांक्षतारंपूजयाम्यहम् ॥ वृत्तेनहिभवत्यार्योर्नधनेननविद्यया ५३ तस्यरुष्णमहाबुद्धेर्भीरस्यमहात्मनः ॥
क्षतुःशीलमलंकारोलोकान्विष्टम्यतिष्ठति ५४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ साशोकार्ताचहृष्टाचहृष्टागोविंदमागतम् ॥ नानाविधानिदुःखानिसर्वाण्येवाकीर्तयत् ॥
५५ पूर्वैराचारितंयत्तकुराजभिररिंदम ॥ अक्षयूतंमृगवधःकञ्चिदेषांसुखावहम् ५६ तन्मांदहतियत्कृष्णासभायांकुरुसन्निधौ ॥ धार्तराष्ट्रैःपरिक्लिष्टायथानकु
शलंतथा ५७ निर्वासनंचनगरात्प्रव्रज्याचपरंतप ॥ नानाविधानांदुःखानामभिज्ञाऽस्मिजनार्दन ५८ अज्ञातचर्यावालानामवरोधश्चमाधव ॥ नमेकेशत
मंतस्यात्पुत्रैःसहपरंतप ५९ दुर्योधनेननिकृतावर्षमद्यचतुर्दश ॥ दुःखादपिसुखंनःस्याद्यदिपुण्यफलक्षयः ६० नमेवेशेपोजात्वासीत्धार्तराष्ट्रेषुपांडवैः ॥
तेनसत्येनकृष्णत्वांहतामित्रांश्रियावृतम् ॥ अस्माद्विमुक्तंसंग्रामात्पश्येयंपांडवैःसह ६१ नैवशक्याःपराजेतुंसर्वेह्येषांतथाविधम् ॥ पितरंत्वेवगर्हयंनान्मानंन
सुयोधनम् ६२ येनाहंकुंतिभोजायधनंवृत्तैरिवार्पिता ॥ बालांमामार्यकस्तुभ्यंक्रोडंतीकंदुहस्तिकाम् ६३ अदात्तुकुंतिभोजायसखासख्येमहात्मने ॥ साऽहं
पित्राचनिकृताश्चशूरैश्चपरंतप ॥ अत्यंतदुःखिताकृष्णाकिंजीवितफलंमम ६४ यन्मांवागव्रवीन्नक्तंमृतकंसव्यसाचिनः ॥ पुत्रस्तेपृथिवीजेतायशश्चास्यदिवं
स्पृशेत् ६५ हत्वाकुरून्महाजन्येराज्यंप्राप्यधनंजयः ॥ भ्रातृभिःसहकौतेयस्त्रीन्मेघानाहारेष्यति ६६ नाहंतामभ्यसूयामिनमोधर्मार्थवेधसे ॥ कृष्णायमहतोनि
त्यंधर्मोधारयतिप्रजाः ६७ धर्मश्चेदस्तिवाष्णेययथावागभ्यभाषत ॥ त्वंचापितत्थाकृष्णसर्वसंपादयिष्यसि ६८ नमांमाधववैधव्यंनार्थनाशोनवैरता ॥ तथाशो
कायदहतियथापुत्रैर्विनाभवः ६९ याऽहंगांडीवधन्वानंसर्वशस्त्रभृतांवरम् ॥ धनंजयंनपश्यामिकाशांतिर्हृदयस्यमे ॥ इतश्चतुर्दशंवर्षयन्नापश्यंयुधिष्ठिरम् ७०
धृतेरिवेत्यपपाठः आर्यकःपितामहःतुभ्यंतव ६३ श्वशुरैर्भीष्मादिभिः धृतराष्ट्रोऽपिमर्तुंज्येष्ठत्वात्श्वशुरएव ६४ । ६५ महाजन्येमहायुद्धे मेघान्अश्वमेघान् ६६ अभ्यसूयाभिनिंदा
मि वेधसेविश्वकर्त्रे महतेइति कृष्णस्येश्वरस्यनिंदार्थमुपहासः कर्मणएवप्राबल्यंधर्मपदस्यार्थदर्शनेनाह धर्मइति धारयतीतिधर्मइतिव्युत्पत्त्याधर्मएवकर्ताधारयिता ईश्वराधनंतुर्ह्ये
तिभावः ६७ धर्मश्चेदिति धर्मेऽपिसंशयंदर्शयति सतोऽपीश्वरस्याकिंचित्करत्वमाह त्वंचेति ६८ । ६९ । ७०

७१ । ७२ । ७३ । ७४ अतिक्रमिष्यतिअपुद्गेनेत्यर्थः ७५ सुनृशंसंअत्यंतवीमत्सम् ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२
 धनंजयंचगोविंदयमौतंचवृकोदरम् ॥ जीवनाशंप्रनष्टानांश्राद्धंकुर्वीतिमानवाः ७१ अर्थतस्तेमममृतास्तेषांचाहंजनार्दन ॥ ब्रूयामाधवराजानंधर्मात्मानंधु
 धिष्ठिरम् ७२ भूयांस्तेहीयतेधर्मोमापुत्रकवृथाकृथाः ॥ पराश्रयावासुदेवयाजीवतिधिगस्तुताम् ७३ वृत्तेःकार्पण्यलब्धायाअप्रतिष्ठवज्यायसी ॥ अथोधनंज
 यंब्रूयानित्योयुक्तंवृकोदरम् ७४ यदर्थक्षत्रियास्तुतेतस्यकालोऽयमागतः ॥ अस्मिंश्चेदागतेकालेमिथ्याचातिक्रमिष्यति ७५ लोकसंभावितांसंतःसुनृशंसंक
 रिष्यथ ॥ नृशंसनचवोयुक्तांस्त्यजेयंशाश्वतीःसमाः ७६ कालेहिसमनुप्राप्तेत्यक्तव्यमपिजीवनम् ॥ माद्रीपुत्रौचवक्तव्यौक्षत्रधर्मरतौसदा ७७ विक्रमेणार्जि
 तान्भोगानवृणीतंजीवितादपि ॥ विक्रमाधिगताह्यर्थाःक्षत्रधर्मेणजीवतः ७८ मनोमनुष्यस्यसदाप्रीणंतिपुरुषोत्तम ॥ गत्वाब्रूहिमहाबाहोसर्वशस्त्रभृतांवरम्
 ७९ अर्जुनंपांडवंवीरंद्रौपद्याःपदवींचर ॥ विदितौहितवात्यंतंक्रुद्धौतौतुयथांस्तकौ ८० भीमार्जुनौनयेतांहिदेवानपिपरांगतिम् ॥ तयोश्चेतदवज्ञानंयत्सा
 कृष्णासभांगता ८१ दुःशासनश्चकर्णश्चपरुषाण्यभ्यमाधताम् ॥ दुर्योधनोभीमसेनमभ्यगच्छन्मनस्विनम् ८२ पश्यतांकुरुमुख्यानांतस्यद्रक्ष्यतियत्फ
 लम् ॥ नहिवैरंसमासाद्यप्रशाम्यतिवृकोदरः ८३ सुचिरादपिभीमस्यनहिवैरंप्रशाम्यति ॥ यावदंतंनयतिशात्रवाञ्छुर्कशनः ८४ नदुःखंराज्यहरणंच
 द्यूतेपराजयः ॥ प्रवाजनंतुपुत्राणानमेतदुःखकारणम् ८५ यत्तुसावृहतीश्यामाएकवस्त्रासभांगता ॥ अशृणोत्परुषावाचःकिंदुःखंतरततः ८६ स्त्रीधर्मिणी
 वरारोहाक्षत्रधर्मरतासदा ॥ नाभ्यगच्छतदानाथंकृष्णानाथवतीसती ८७ यस्याममसपुत्रायास्त्वंनाथोमधुसूदन ॥ रामश्चवलिनश्चैष्ठःप्रद्युम्नश्चमहारथः ८८
 साऽहमेवंविधंदुःखंसहेयंपुरुषोत्तम ॥ भीमेजीवतिदुर्धर्षेविजयेचापलायिनि ८९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततआश्वासयामासपुत्राधिभिरभिभुताम् ॥ पितृष्व
 सारंशोचंतीशौरिःपार्थसखःपृथाम् ९० ॥ वासुदेवउवाच ॥ कातुसीमंतिनीत्वाहक्लोकेष्वस्तिपितृष्वसः ॥ शूरस्यराज्ञोदुहिताआजमीढकुलंगता ९१ म
 हाकुलीनाभवतीहृदाद्भिमिवागता ॥ ईश्वरीसर्वकल्याणीभर्त्रापरमपूजिता ९२ वीरसूवीरपत्नीत्वंसर्वैःसमुदितागुणैः ॥ सुखदुःखमहाप्राज्ञेत्वाहशीसोढुमर्ह
 ति ९३ निद्रातंद्रेकोधहर्षौक्षुत्पिपासेहिमातपौ ॥ एतानिपार्थानिजित्यनित्यंवीरसुखंरताः ९४ त्यक्तग्राम्यसुखाःपार्थानित्यंवीरसुखप्रियाः ॥ नतुखल्पे
 नतुष्येयुर्महोत्साहामहाबलाः ९५ अंतंधीरानिषेवंतेमध्यग्राम्यसुखप्रियाः ॥ उत्तमांश्चपरिक्रेशान्भोगांश्चातीवमानुषान् ९६ अंतपुरेमिरेधीरानते
 मध्येपुरेमिरे ॥ अंतप्राप्तिसुखामाहुर्दुःखमंतरमेतयोः ९७

९३ । ९४ । ९५ अंतराज्यंवा वनंवा मध्यंअल्पैश्वर्यं अंतपदंव्याचष्टेउत्तमानिति उत्तमान् तीव्रवेराग्यजानपरिक्रेशान्भीतवादीन् ९६ अंतपुअंतयोः परब्रह्मानंदेसुपुसौवा उभयत्रैवद्वैतादर्श
 नास्तुखमस्ति एतयोरेतरं जाग्रत्स्वप्नौ दुःखंदुःखरूपं स्वयमात्मा निर्दुःखश्च जाग्रत्स्वप्नयोस्तुपाधिसंबंधात्तत्रभासमानंदुःखंआगमापाधित्वात्तवपुत्राःसहतेत्वंचसहस्वेतिभावः ९७

९८ । ९९ अबुद्धिजंअज्ञानजं तमोविपर्ययज्ञानं अनात्मनिदेहादावात्माभिमानरूपम् १०० । १ अनिकृत्याअच्छलेन २ त्वमेवेतिभगवतःसावार्त्त्यंसर्वाधिष्ठानत्वंप्रोक्तम् ३ । ४ । १०५
 ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पृथामिति तामामंज्येतिपूर्वश्लोकेनप्रस्थानमात्रमुक्तापृथामामंज्येत्यत्रतुतदर्थानुवादपूर्वकं
 अभिवादयंतिभवतीपांडवाःसहकृष्णया ॥ आत्मानंचकुशलिनंनिवेद्याहुरनामयम् ९८ अरोगानसर्वसिद्धार्थान्क्षिप्रंद्रक्ष्यसिपांडवान् ॥ ईश्वरान्सर्वलोकस्य
 हतामित्रान्श्रियावृत्तान् ९९ एवमाश्वासिताकुंतीप्रत्युवाचजनार्दनम् ॥ पुत्राधिभिरभिध्वस्तानिमृत्वाबुद्धिजंतमः १०० ॥ कुंत्युवाच ॥ यद्यतेषांमहाबा
 होपथ्यंस्यान्मधुसूदन ॥ यथायथात्वंमन्यथाःकुर्याःकृष्णतथातथा १०१ अविलोपेनधर्मस्यअनिकृत्यापरंतप ॥ प्रभावज्ञास्मितेकृष्णसत्यस्याभिजनस्य
 च १०२ व्यवस्थायांचमित्रेषुबुद्धिविक्रमयोस्तथा ॥ त्वमेवनःकुलेधर्मस्त्वंसत्यंत्वंतपोमहत् १०३ त्वंत्रातात्वंमहद्ब्रह्मत्वयिसर्वंप्रातिष्ठितम् ॥ यथैवात्थतथै
 वेतत्त्वयिसत्यंभविष्यति १०४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तामामंज्यचगोविंदःकृत्वाचाभिप्रदाक्षिणम् ॥ प्रातिष्ठतमहाबाहुर्दुर्योधनमृहान्प्राति १०५ ॥ इतिश्री
 महा० उ० प० भगवद्यानप० कृष्णकुंतीसंवादे नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पृथामामंज्यगोविंदःकृत्वाचाभिप्रदाक्षि
 णम् ॥ दुर्योधनमृहंशौरिरभ्यगच्छदर्दिदमः १ लक्ष्म्यापरमयायुक्तंपुरंदरमृहोपमम् ॥ विचित्रैरासनैर्युक्तंप्राववेशजनार्दनः २ तस्यकक्ष्याव्यतिक्रम्यतिस्रो
 द्वाःस्थैरवारितः ॥ ततोऽभ्रघनसंकाशंगिरिकूटमिवोच्छ्रितम् ३ श्रियाज्वलंतंप्रासादमारुरोहमहायशः ॥ तत्रराजसहस्रैश्चकुरुभिश्चाभिसंवृतम् ४ धार्त
 राष्ट्रमहाबाहुंददर्शासीनमासने ॥ दुःशासनंचकर्णचशकुर्निचापिसौबलम् ५ दुर्योधनसमीपेतानासनस्थान्ददर्शसः ॥ अभ्यागच्छतिदाशाहधार्तराष्ट्रोमहाय
 शाः ६ उदतिष्ठत्सहामात्यःपूजयन्मधुसूदनम् ॥ समेत्यधार्तराष्ट्रेणसहामात्येनकेशवः ७ राजभिस्तत्रवाष्पेयःसमागच्छद्यथावयः ॥ तत्रजांबूनदमयपर्यंक
 सुपरिष्कृतम् ८ विविधास्तरणास्तीर्णमभ्युपाविशदच्युतः ॥ तस्मिन्गामधुपर्कंचाप्युदकंचजनार्दने ९ निवेदयामासतदागृहान्राज्यंचकौरवः ॥ तत्रगोवि
 दमासीनंप्रसन्नादित्यवर्चसम् १० उपासांचक्रिरेसर्वेकुरवोराजभिःमह ॥ ततोदुर्योधनोराजावाष्पेयंजयतांवरम् ११ न्यमंत्रयद्रोजनेननाभ्यनंदच्चकेशवः ॥
 ततोदुर्योधनःकृष्णमब्रवीत्कुरुसंसदि १२ मृदुपूर्वशठोदकंकर्णमाभाष्यकौरवः ॥ कस्मादघ्नानिपानानिवासांसिशयनानिच १३ त्वदर्थमुपनीतानिनाग्रहीस्त्वं
 जनार्दन ॥ उभयोश्चदत्साह्यमुभयोश्चहितेरतः १४ संबन्धीदयितश्चासिधृतराष्ट्रस्यमाधव ॥ त्वंहिगोविंदधर्मार्थैर्विद्यतत्त्वेनसर्वशः ॥ तत्रकारणमिच्छामि
 श्रोतुंचक्रगदाधर १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सएवमुक्तोगोविंदःप्रत्युवाचमहामनाः ॥ उद्यन्मेघस्वनःकालेप्रगृह्याविपुलंभुजम् १६

दुर्योधनमृहपातिरुच्यतइत्यपीनरुक्तयम् १ । २ अभ्रघनःसजलेमेघः सहिसवियुत् तत्साहस्येनमहेंद्रनीलमणिमयत्वंसुवर्णमयत्वंचसूचितं । अन्येतु अभ्रघनःआकाशमात्रवर्तिघनः सहिश
 रस्तंबंधाद्वलइतिव्याख्याः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ शठोदकंशाठचपर्यवसानं आभाष्यसंबोधनेनोन्मुखीकृत्य १३ । १४ तत्रअन्नादेरग्रहणे १५ प्रगृह्यउद्यम्प १६

अलघुकृतप्रयत्नशैथिल्यहीनकरणं । पाठांतरेअनंभूतंअनिष्टीवनं अनन्यकृतमित्यपिपठति । अग्रस्तंअलुप्ताक्षरं । अनिरस्तंस्थानग्रंशरहितं । असंकुलंअसंकीर्णवर्णं १७ । १८ असांप्रतमति
पुंअयुक्तं १९ । १९० । २१ वैरंद्वेषःविग्रहोयुद्धं २२ । २३ संरंभात्क्रोधात् हेतुवादात्कपटात् २४ । २५ द्वेष्टिभवान् २६ । २७ । २८ विरुहसति विरोधंकर्तुमिच्छति २९ मोहात्अदुष्टे
अलघुकृतमग्रस्तमनिरस्तमलंकुलम् ॥ राजीवनेत्रोराजानंहेतुमद्वाक्यमुत्तमम् १७ कृतार्थाभुंजतेदूताःपूजांश्रुतिचैवह ॥ कृतार्थमांसहामात्यंसमर्चिष्यसि
भारत १८ एवमुक्तःप्रत्युवाचधार्तराष्ट्रोजनार्दनम् ॥ नयुक्तंभवताऽस्मासुप्रतिपत्तुमसांप्रतम् १९ कृतार्थवाऽकृतार्थंचत्वांश्वंमधुसूदन ॥ यतामहेपूजयितुं
दाशार्दनचशक्रुः २० नचतत्कारणंविश्रोयस्मिन्नोमधुसूदन ॥ पूजांकृतांप्रीयमाणैर्नामस्थाःपुरुषोत्तम २१ वैरंनोनास्तिभवतागोविंदनचविग्रहः ॥ सभ
वान्प्रसमीक्ष्येतत्रेदंशंक्तुमर्हति २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचधार्तराष्ट्रजनार्दनः ॥ अभिवीक्ष्यसहामात्यंदाशार्हःप्रहसन्निव २३ नाहंकामा
न्नसंरंभाद्वेपान्नार्थकारणात् ॥ नहेतुवादालोभाद्वाधर्मजह्यांकथंचन २४ संप्रीतिभोज्यान्यन्नानिआपन्नोज्यानिवापुनः ॥ नचसंप्रीयसेराजन्नचैवापद्गताव
यम् २५ अकस्माद्द्वेष्टिवैराजन्जन्मप्रभृतिपांडवान् ॥ प्रियानुवर्तिनोभ्रातृन्सर्वैःसमुदितान्गुणैः २६ अकस्माच्चैवपार्थानांद्वेषणंनोपपद्यते ॥ धर्मस्थिताः
पांडवेयाःकस्तान्किंवक्तुमर्हति २७ यस्तान्द्वेष्टिसमांद्वेष्टियस्ताननुसमामनु ॥ ऐकान्त्यमांगतंविद्धिपांडवैर्धर्मचारिभिः २८ कामक्रोधानुवर्तीहियोमोहाद्वि
रुहसति ॥ गुणवंतंचयोद्वेष्टितमाहुःपुरुषाधमम् २९ यःकल्याणगुणान्नज्ञातीन्मोहालोभादिदृक्षते ॥ सोऽजितात्माऽजितक्रोधोऽनचिरंतिष्ठतिश्रियम् ३०
अथयोगुणसंपन्नान्हृदयस्याप्रियानपि ॥ प्रियेणकुरुतेवश्यांश्चरंयशसितिष्ठति ३१ सर्वमेतन्नभोक्तव्यमन्नंदुष्टाभिसंहितम् ॥ क्षत्रुरेकस्यभोक्तव्यमितिमेधी
यतेमतिः ३२ एवमुक्तामहाबाहुदुर्योधनममर्षणम् ॥ निश्चक्रामततःशुभ्राद्धार्तराष्ट्रनिवेशनात् ३३ निर्यायचमहाबाहुर्वासुदेवोमहामनाः ॥ निवेशायययौवे
श्मविदुरस्यमहात्मनः ३४ तमभ्यगच्छद्रोणश्चकपोभीष्मोऽथबाह्लिकः ॥ कुरवश्चमहाबाहुंविदुरस्यगृहेस्थितम् ३५ तच्छुर्माधवंवीरंकुरवोमधुसूदनम् ॥
निवेदयामोवाष्ण्यसरत्नांस्तेगृहान्वयम् ३६ तानुवाचमहातेजाःकौरवान्मधुसूदनः ॥ सर्वेभवंतोगच्छंतुसर्वामेऽपचितिःकृता ३७ यातेषुकुरुपुक्षतादाशार्ह
मपराजितम् ॥ अभ्यर्चयामासतदासर्वकामैःप्रयत्नवान् ३८ ततःक्षत्ताऽन्नपानानिशुचीनिगुणवंतिच ॥ उपाहरदनेकानिकेशवायमहात्मने ३९ तैस्तर्पयि
त्वाप्रथमंब्राह्मणान्मधुसूदनः ॥ वेदविश्वोददौकृष्णःप्रथमंद्रविणान्यपि ४० ततोऽनुयायिभिःसार्धंमरुद्भिरिववासवः ॥ विदुरान्नानिबुभुजेशुचीनिगुणवंतिच ४१
॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिश्रीकृष्णदुर्योधनसंवादेएकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तंभुक्तवंतमाश्वस्तंनिशायां
विदुरोऽब्रवीत् ॥ नेदंसम्यग्व्यवसितंकेशवागमनंतव १ दृष्टबुद्धिर्मोहः लोभःपरकीयधनापहारेच्छा अजितक्रोधइतिछेदः ३०।३१ । ३२ शुभ्रात्नानारत्नमयत्वेनप्रदीप्ताः'शुभ्रं
दिशेधवलेऽभ्रकेच'इतिविश्वः ३३।३४।३५।३६ अपचितिःपूजा ३७ । ३८ । ३९ ४० । ४१ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावंदीपे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ तंभुक्तवंतमिति १

२ प्रग्रहंनिर्वधंअत्यंताभिनिवेशमिर्यः अनेयःअप्रापणीयःश्रेयसांकर्मेणिषष्टी ३ सवशंकितसर्वत्रविश्वासहीनः ४ । ५ । ६ वृत्तिजीविका एतेयुदेनमहाराज्यंदास्यंतीत्याशयेत्यर्थः ७ । ८
अर्थधर्मातिगोमंदःसंरंभोचजनार्दन ॥ मानघ्नोमानकामश्चवृद्धानांशासनातिगः २ धर्मशास्त्रातिगोमूढोदुरात्माप्रग्रहंगतः ॥ अनेयःश्रेयसांमंदोधार्तराष्ट्रोजना
र्दन ३ कामात्माप्राज्ञमानीचमित्रधुक्सर्वशंकितः ॥ अकर्ताचाकृतज्ञश्चत्यक्तधर्माप्रियानृतः ४ मूढश्चाकृतबुद्धिश्चइंद्रियाणामनीश्वरः ॥ कामानुसारीकृत्येषु
सर्वेष्वकृतनिश्चयः ५ एतैश्चान्यैश्चबहुभिर्दोषैरेवसमान्वितः ॥ त्वयोच्यमानःश्रेयोऽपिसंरंभान्नग्रहीष्यति ६ भीष्मेद्रोणेकपेकर्णेद्रोणपुत्रेजयद्रथे ॥ भूयसीवर्तते
वृत्तिंशमेकुरुतेमनः ७ निश्चितंधार्तराष्ट्राणांसकर्णानांजनार्दन ॥ भीष्मद्रोणमुखान्पार्थानशकाःप्रतिवीक्षितुम् ८ सेनासमुदयंकृत्वापार्थिवंमधुसूदन ॥ क
तार्थमन्यतेबालआत्मानमविचक्षणः ९ एकःकर्णःपरानजेतुंसमर्थइतिनिश्चितम् ॥ धार्तराष्ट्रस्यदुर्बुद्धेःसशमनोपयास्याति १० संविच्चधार्तराष्ट्राणांसर्वेषामेवके
शव ॥ शमेप्रयतमानस्यतवसौभ्रात्रकांक्षिणः ११ नपांडवानामस्माभिःप्रतिदेयंयथोचितम् ॥ इतिव्यवसितास्तेषुवचनंस्यान्नैरर्थकम् १२ यत्रसूक्तंदुरुक्तं
चसमंस्यान्मधुसूदन ॥ नतत्रप्रलपेत्प्राज्ञोवधिरेष्विवगायनः १३ आविजानत्सुमूढेषुनिर्मर्यादेषुमाधव ॥ नत्वंवाक्यंभुवन्युक्तश्चांडालेषुद्विजोयथा १४ सोऽयं
बलस्थोमूढश्चनकरिष्यतितेवचः ॥ तस्मिन्निरर्थकंवाक्यमुक्तंसंपत्स्यतेतव १५ तेषांसमुपविष्टानांसर्वेषांपापचेतसाम् ॥ तवमध्यावतरणंममकृष्णनरोचते
१६ दुर्बुद्धीनामशिष्टानांबहूनांदुष्टचेतसाम् ॥ प्रतीपंवचनंमध्येतवकृष्णनरोचते १७ अनुपासितवृद्धत्वाच्छ्रियोदर्पाच्चमोहितः ॥ वयोदर्पादमर्षाच्चनतेश्रेयो
ग्रहीष्यति १८ बलंबलवदप्यस्ययदिवक्ष्यसिमाधव ॥ त्वय्यस्यमहतीशंकानकरिष्यतितेवचः १९ नेदमद्युधाशक्यमिंद्रेणापिसहामरैः ॥ इतिव्यवसिताः
सर्वेधार्तराष्ट्रजनार्दन २० तेष्वेवमुपपन्नेषुकामक्रोधानुवर्तिषु ॥ समर्थमपितेवाक्यमसमर्थंभाविष्यति २१ मध्येतिष्ठन्हस्त्यनीकस्यमंदोरथाश्वयुक्तस्यबलस्य
मूढः ॥ दुर्योधनोमन्यतेवीतभीतिःकृत्स्नामयेयंपृथिवीजितेति २२ आशंसतेवैष्टतराष्ट्रस्यपुत्रोमहाराज्यमसपत्नंपृथिव्याम् ॥ तस्मिन्नशमःकेवलोनोपलभ्यो
बद्धंसंतमन्यतेलब्धमर्थम् २३ पर्यस्तेयंपृथिवीकालपक्वादुर्योधनार्थेपांडवान्योडुकामाः ॥ समागताःसर्वयोधाःपृथिव्याराजानश्चक्षितिपालैःसमेताः २४ स
वेदैतेकृतवैराःपुरस्तात्त्रयाराजानोहृतसाराश्चकृष्ण ॥ तवोद्वेगात्संश्रिताधार्तराष्ट्रान्सुसंहताःसहकर्णेनवीराः २५ त्यक्तात्मानःसहदुर्योधनेनहृष्टायोडुंपांडवा
न्सर्वयोधाः ॥ तेषांमध्येप्रविशेथायादित्वंनतन्मतंमदाशार्हवीर २६ तेषांसमुपविष्टानांबहूनांदुष्टचेतसाम् ॥ कथंमध्यंप्रपद्येथाःशत्रूणांशत्रुकर्शन २७ सर्व
थात्वंमहाबाहोदेवैरपिदुरुत्सहः ॥ प्रभावंपौरुषंबुद्धिजानामितवशत्रुहन् २८ यामेप्रीतिःपांडवेषुभूयःसात्वयिमाधव ॥ प्रेम्णाचबहुमानाच्चसौहृदाच्चब्रवीम्यहम् २९
पार्थिवंपृथ्वीसंबन्धिनं ९ । १० । ११ प्रतिदेयंपरावृत्त्यदेयं व्यवसिताःनिश्चिताः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ तेवत्तः १८ । १९ । २० । २१ । २२
बद्धंभवदीयत्वेनप्रतिबद्धमपिलब्धमेवमन्यते २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ यथांते १।१। १।४ पर्यस्तांज्ययामूर्ता ५ यतन्यतमानः ६।७।८। ९ तद्वशंसंजनयो
यामेप्रीतिःपुष्कराक्षवर्शनसमुद्रवा ॥ साकिमाख्यायतेतुभ्यमंतरात्माऽसिदेहिनाम् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिश्रीकृष्णविदुरसं
वादेद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यथाब्रूयान्महाप्राज्ञोयथाब्रूयाद्विचक्षणः ॥ यथावाच्यस्त्वद्विधेनभवतामद्विधःसुहृत् १ धर्मा
र्थयुक्तंतथ्यंचयथावच्युपपद्यते ॥ तथावचनमुक्तोऽस्मित्वयेतत्पितृमातृवत् २ सत्यंप्राप्तंचयुक्तंवाऽप्येवमेवयथाऽऽस्थमाम् ॥ शृणुष्वगमनेहेतुंविदुरावहितोभव ३
दौरात्म्यंधार्तराष्ट्रस्यक्षत्रियाणांचवैरताम् ॥ सर्वमेतदहंजाननक्षतःप्राप्तोऽद्यकौरवान् ४ पर्यस्तांष्टुथिर्वीसर्वासांश्चांसरथकुंजराम् ॥ योमोचयेन्मृत्युपाशात्प्रा
प्तुयाद्धर्ममुत्तमम् ५ धर्मकार्येयतनशक्तयानोचेत्प्राप्नोतिमानवः ॥ प्राप्तोभवतितत्पुण्यमत्रमेनास्ति संशयः ६ मनसाचितयन्पापं कर्मणानातिरोचयन् ॥ नप्रा
प्नोतिफलंतस्येत्येवंधर्मविदोविदुः ७ सोऽहंयतिष्येप्रशमंक्षतःकर्तुममायया ॥ कुरूणामंजयानांचसंग्रामेविनाशिष्यताम् ८ सेयमापन्महाघोराकुरुष्वेवसमुत्थि
ता ॥ वर्णदुर्योधनकृतासर्वेहेतेतदन्वयाः ९ व्यसनेकृश्यामानंहियोमित्रनाभिपद्यते ॥ अनर्थाययथाशक्तितनृशंसंविदुर्बुधाः १० आकेशग्रहणान्मित्रमकार्या
त्संनिवर्तयन् ॥ अवाच्यःकस्यचिद्भवतिकृतयन्नोयथाबलम् ११ तत्समर्थंशुभंवाक्यंधर्मार्थसहितंहितम् ॥ धार्तराष्ट्रःसहामात्योग्रहीतुंविदुरार्हति १२ हितंहि
धार्तराष्ट्राणांपाण्डवानांतथैवच ॥ पृथिव्यांक्षत्रियाणांचयतिष्येऽहममायया १३ हितेप्रयतमानंमांशंकेदुर्योधनोयदि ॥ हृदयस्यचमेप्रीतिरानृण्यंचभविष्यति
१४ ज्ञातीनांहिमिथोभेदेयन्मित्रनाभिपद्यते ॥ सर्वयत्नेनमाध्यस्थंनतन्मित्रंविदुर्बुधाः १५ नमांब्रूयुरधर्मिष्ठाभूताह्यसुहृदस्तथा ॥ शक्तोनावारयत्कृष्णःसंर
ब्धान्कुरुपांडवान् १६ उभयोःसाधयन्नर्थमहमागतइत्युत ॥ तत्रयत्नमहंकृत्वागच्छेयंनृष्यवाच्यताम् १७ ममधर्मार्थयुक्तंहिभुत्वावाक्यमनामयम् ॥ नचेदादा
स्यतेवालोदिष्टस्यवशमेप्यति १८ अहापयन्पांडवार्थंयथावच्छमंकुरूणांयदिचाचरेयम् ॥ पुण्यंचमेस्याच्चरितंमहात्मन्मुच्येरंश्चकुरवोमृत्युपाशात् १९ अपिवा
चंभाषमाणस्यकाव्यांधर्मारामार्थवतीमहिम्नाम् ॥ अवेक्षेरन्धार्तराष्ट्रःशमार्थमांचप्राप्तंकुरवःपूजयेयुः २० नचापिममपर्याप्ताःसहिताःसर्वपार्थिवाः ॥ क्रुद्ध
स्यप्रमुखेस्थातुंसिंहस्येवेतरेमृगाः २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वावचनंनृष्णीनामृषभस्तदा ॥ शयनेसुखसंपर्शेशिश्येयदुसुखावहः २२ ॥ इतिश्री
महाभारतेउद्योगपर्वणिभ० प० श्रीकृष्णवाक्येत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाकथयतोरैवतयोर्बुद्धिमतोस्तदा ॥ शिवानक्ष
त्रसंपन्नासाव्यतीयायशर्वरी १ धर्मार्थकामयुक्ताश्चविचित्रार्थपदाक्षराः ॥ शृण्वतोविविधावाचोविदुरस्यमहात्मनः २
यविदुरितिसंबंधः अनुनीयेत्यपिपाठः १०।११।१२ हितंकर्तुमितिशेषः १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये
भारतभावदीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ॥ नक्षत्रसंपन्ना शरदिनिरधत्वात् १।२

३।३।५ उदकंस्नानाचमनादि अनुजप्यसंध्योपासनादि तेउमेकतेयेनसःकृतोदकानुजप्यः १ तिष्ठंतंउपासीनम् ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८
कथाभिरनुरूपाभिःकृष्णस्यामिततेजसः ॥ अकामस्येवकृष्णस्यसाव्यतीयायशर्वरी ३ ततस्तुस्वरसंपन्नावहवःसूतमागधाः ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषैःकेशवं
प्रत्यबोधयन् ४ ततउत्थायदाशार्हंऋषभःसर्वसात्वताम् ॥ सर्वमावश्यकंचकेप्रातःकार्यजनार्दनः ५ कृतोदकानुजप्यःसदुताग्निःसमलंकृतः ॥ ततश्चादित्य
मुद्यंतमुपातिष्ठतमाधवः ६ अथदुर्योधनःकृष्णंशकुनिश्चापिसौबलः ॥ सध्यांतिष्ठंतमभ्येत्यदाशार्हमपराजितम् ७ आचक्षेतांतुकृष्णस्यधृतराष्ट्रसंभागतम् ॥
कुरुंश्चभीष्मप्रमुखानराज्ञःसर्वाश्चपार्थिवान् ८ त्वामर्थयंतगोविंददिविशक्रमिवामराः ॥ तावभ्यनंदद्गोविंदःसाम्रापरमवलगुना ९ ततोविमलआदित्येब्राह्मणे
भ्योजनार्दनः ॥ ददौहिरण्यंवासांसिगाश्चाश्वाश्चपरंतपः १० विसृज्यबहुरत्नानिदाशार्हमपराजितम् ॥ तिष्ठंतमुपसंगम्यववंदेसाराथिस्तदा ११ ततोरथेन
शुभ्रेणमहताकिंकिणीकिना ॥ हयोत्तमयुजाशघ्रिमुपातिष्ठतदारुकः १२ तमुपस्थितमाज्ञायरथंदिव्यंमहामनाः ॥ महाभघननिर्घोषंसर्वरत्नविभूषितम् १३
अग्निप्रदक्षिणंकृत्वाब्राह्मणांश्चजनार्दनः ॥ कौस्तुभंमणिमामुच्यश्रियापरमयाज्वलन् १४ कुरुभिःसंवृतःकृष्णोवृष्णिभिश्चाभिरक्षितः ॥ आतिष्ठतरथंशौरिः
सर्वयादवनंदनः १५ अन्वारुरोहदाशार्हंविदुरःसर्वधर्मवित् ॥ सर्वप्राणभृतांश्रेष्ठंसर्वबुद्धिमतांवरम् १६ ततोदुर्योधनःकृष्णंशकुनिश्चापिसौबलः ॥ द्वितीयेन
रथेनैनमन्वयातांपरंतपम् १७ सात्यकिःकृतवर्माचवृष्णीनांचापरेरथाः ॥ पृष्ठतोऽनुययुःकृष्णंगजैरश्वैरथैरपि १८ तेषांहिमपरिष्कारैर्युक्ताःपरमवाजिभिः ॥
गच्छतांघोषिणश्चित्ररथाराजान्विरोजिरे १९ संमृष्टसंसिक्तरजःप्रतिपेदेमहापथम् ॥ राजर्षिचरितंकालेकृष्णोधीमानाश्रियाज्वलन् २० ततःप्रयातेदाशार्हंप्रा
वाद्यंतैकपुष्कराः ॥ शंखाश्चदध्मिरेतत्रवाद्यान्यन्यानिनानिच २१ प्रवीराःसर्वलोकस्ययुवानःसिंहविक्रमाः ॥ परिवार्यरथंशौरैरगच्छंतपरंतपाः २२ ततो
ऽन्येबहुसाहस्राविचित्राद्रुतवाससः ॥ असिप्रासायुधधराःकृष्णस्यासन्पुरःसराः २३ गजाःपंचशतास्तत्ररथाश्चासन्सहस्रशः ॥ प्रयांतमन्वयुर्वीरंदाशार्हम
पराजितम् २४ पुरंकुरूणांसंवृतंद्रष्टुकामंजनार्दनम् ॥ सवालवृद्धंसखीकरंय्यागतमरिदम् २५ वेदिकामाश्रिताभिश्चसमाक्रांतान्यनेकशः ॥ प्रचलंती
वभारेणयोषिर्द्धिर्भवनान्युत २६ सपूज्यमानःकुरुभिःसंशृण्वन्मधुराःकथाः ॥ यथार्हप्रतिसत्कुर्वन्प्रेक्षमाणःशनैर्ययौ २७ ततःसभांसमासाद्यकेशवस्यानुया
यिनः ॥ सशंखैर्वेणुनिर्घोषैर्दिशःसर्वाव्यनादयन् २८ ततःसासमितिःसवाराज्ञाममिततेजसाम् ॥ संप्राकंपतहर्षेणकृष्णागमनकाक्षया २९ ततोऽभ्याशग
तेकृष्णेसमहृष्यन्नराधिपाः ॥ श्रुत्वातंरथनिर्घोषंपर्जन्यानिनदोपमम् ३० आसाद्यतुसभाद्वारमृषभःसर्वसात्वताम् ॥ अवतीर्यरथाच्छौरिःकैलासशिखरोप
मात् ३१ नवमेघप्रतीकाशांज्वलंतीमिवतेजसा ॥ महेंद्रसदनप्रख्याप्रविवेशमभांततः ३२

विप्राश्चैरथाश्च १९ संमृष्टदूरीकृतं संसिक्तंजलेनाष्टावितंचरजोयस्मात्तं अविभाकिंकंपदम् २० एकपुष्कराःकाहलाः २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

॥८५॥

पाणौगृहीत्वाविदुरंसात्यकिंचमहायज्ञाः ॥ ज्योतीष्यादित्यवद्राजनकुरुन्प्राच्छादयन्श्रिया ३३ अग्रतोवासुदेवस्यकर्णदुर्योधनावुभौ ॥ वृष्णयःकृतवर्मा
चाप्यासन्नकृष्णस्यपृष्ठतः ३४ घृतराष्ट्रपुरस्कृत्यभीष्मद्रोणादयस्ततः ॥ आसनेभ्योऽचलन्सर्वेपूजयंतोजनार्दनम् ३५ अभ्यागच्छतिदाशाहंप्रज्ञाचक्षुर्न
रेश्वरः ॥ सहैवद्रोणभीष्माभ्यामुदतिष्ठन्महायज्ञाः ३६ उत्तिष्ठतिमहाराजेघृतराष्ट्रेजनेश्वरे ॥ तानिराजसहस्राणिसमुत्स्थुःसमंततः ३७ आसनंसर्वतोभद्रं
जांबूनदपरिष्कृतम् ॥ कृष्णार्थेकल्पितं तत्रघृतराष्ट्रस्यशासनात् ३८ स्मयमानस्तुराजानंभीष्मद्रोणौचमाधवः ॥ अभ्यभाषतधर्मात्पाराज्ञश्चान्यान्यथा
वयः ३९ तत्रकेशवमानर्चुःसम्यग्भ्यागतंसभाम् ॥ राजानःपार्थिवाःसर्वेकुरवश्चजनार्दनम् ४० तत्रतिष्ठन्सदाशाहोराजमध्येपरंतपः ॥ अपश्यदंतर्क्षि
स्थानृषीन्परपुरंजयः ॥ ततस्तानभिसेप्रेक्ष्यनारदप्रमुखानृषीन् ४१ अभ्यभाषतदाशाहोभीष्मंशांतनवंशनैः ॥ पार्थिवीसमितिद्रुष्टुमप्योऽभ्यागतानृष
४२ निमंज्यंतामासनैश्चसत्कारेणचभूयसा ॥ नैतेष्वनुपविष्टेषुशक्यंकेनचिदासितुम् ४३ पूजाप्रयुज्यतामाशुमुनीनांभावितात्मनाम् ॥ ऋषीन्शांतनवो
दृष्ट्वासभाद्वारमुपस्थितान् ४४ त्वरमाणस्ततोभृत्यानासनानीत्यचोदयत् ॥ आसनान्यथपृष्ठानिमहांतिविपुलानिच ४५ मणिकांचनचित्राणिसमाजन्दुस्त
तस्ततः ॥ तेषुतत्रोपविष्टेषुगृहीतार्घेषुभारत ४६ निषसादासनेकृष्णोराजानश्चयथासनम् ॥ दुःशासनःसात्यकयेददावासनमुत्तमम् ४७ विविंशतिर्ददौपी
ठंकांचनंकृतवर्मणे ॥ अविदूरेतुकृष्णस्यकर्णदुर्योधनावुभौ ४८ एकासनेमहात्मानौनिषीदतुरमर्षणौ ॥ गांधारराजःशकुनिर्गांधारैरभिरक्षितः ४९ निषसा
दासवेराजासहपुत्रोविशांपते ॥ विदुरोमणिपीठेतुशुकस्पृध्याजिनोतरे ५० संस्पृशन्नासनंशौरेर्महामतिरुपाविशत् ॥ चिरस्यदृष्ट्वादाशाहोराजानःसर्वएवते
५१ अमृतस्येवनाटप्यनप्रेक्षमाणजनार्दनम् ॥ अतसीपुष्पसंकाशःपीतवासाजनार्दनः ५२ व्यभ्राजतसभामध्येहेम्नीवोपहितोमणिः ५३ ततस्तूष्णींसर्व
मासीदोर्विदगतमानसम् ॥ नतत्रकश्चित्किंचिद्राव्याजहारपुमान्कचित् ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्यानप० श्रीकृष्णसभाप्रवेशे
चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेष्वासीनेषुसर्वेषुतूष्णींभूतेपुराजसु ॥ वाक्यमभ्याददेकृष्णःसुदंशोदुंदुभि
स्वनः १ जीभूतइवधर्मातिसर्वासंश्रावयन्सभाम् ॥ घृतराष्ट्रमभिप्रेक्ष्यसमभाषतमाधवः २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कुरूणांपांडवानांचशमःस्यादितिभारत ॥
अप्रणाशेनवीराणामेतद्याचितुमागतः ३ राजन्नान्यत्प्रवक्तव्यंतवनैःश्रेयसंवचः ॥ विदितंहेवतेसर्वेवेदितव्यमरिंदम ४ इदंहायकुलंश्रेष्ठंसर्वराजसुपार्थिव ॥
श्रुतवृत्तोपसंपन्नसर्वैःसमुदितंगुणैः ५

भावदीपे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ तेष्विति १ । २ आगतोऽस्मीतिशेषः १ । ४ । ५

कृपापरस्यसुखार्थेयत्नः । अनुकंपा परदुःखदर्शनेत्रासः । कारुण्यं परदुःखप्रहाणार्थोयत्नः । आदृशंस्यं परदुःखाप्रदानंअसांप्रतंकृपादिभ्योविपरीतं परस्यदुःखार्थोयत्नः । परदुःखदर्शनेआह्ला
दः । परस्यसुखनाशार्थोयत्नः । परस्यदुःखसंपादनंकोटिल्यादिकंच तच्चायुक्तं ७ बाह्येपुण्यादिषु आभ्यंतरेषुजनुगहादिषु ८ । ९ । १० कुरुष्वेवभवत्स्वेव नतुपांडवेषु ११ नादि

कृपाऽनुकंपाकारुण्यमादृशंस्यंचभारत ॥ तथार्जवंक्षमासत्यंकुरुष्वेतद्विशिष्यते ६ तस्मिन्नेवंविधेराजनकुलेमहतितिष्ठति ॥ त्वन्निमित्तंविशेषेणनेहयुक्तमसा
प्रतम् ७ त्वंहिधारयिताश्रेष्ठःकुरूणांकुरुसत्तम ॥ मिथ्याप्रचरतांतातबाह्येष्वभ्यंतरेषुच ८ तेषुत्रास्तवकौरव्यदुर्योधनपुरोगमाः ॥ धर्मार्थोपृष्ठतःकृत्वाप्रच
रंतितृशंसवत् ९ अशिष्टागतमर्यादालोभेनहृतचेतसः ॥ स्वेषुबंधुषुमुख्येषुतद्वेत्थपुरुषर्षभ १० सेयमापन्महाधोराकुरुष्वेवसमुत्थिता ॥ उपेक्ष्यमाणाकौर
व्यपृथिवीघातयिष्यति ११ शक्याचेयंशमयितुंनचेदित्ससिभारत ॥ नदुष्करोह्यत्रशमोमतोमेभरतर्षभ १२ त्वय्यधीनःशमोराजन्मायिचैवविशांपते ॥ पुत्रा
न्स्थापयकौरव्यस्थापयिष्याम्यहंपरान् १३ आज्ञातवाहिराजेंद्रकायांपुत्रैःसहान्वयैः ॥ हितंबलवदप्येषांतिष्ठतांवशासने १४ तवचैवहितंराजन्पांडवानाम
योहितम् ॥ शमेप्रयतमानस्यममशासनकांक्षिणः १५ स्वयंनिष्फलमालक्ष्यसंविधत्स्वविशांपते ॥ सहायभूताभरतास्तवैवस्युर्जनेश्वर १६ धर्मार्थयोस्तिष्ठ
राजन्पांडवैरभिरक्षितः ॥ नहिशक्यास्तथाभूतायत्नादपिनराधिप १७ नहिष्वांपांडवैर्जेतुरक्ष्यमाणंमहात्मभिः ॥ इन्द्रोपिदेवैःसहितःप्रसहेतकुतोत्तपाः १८
यत्रभीष्मश्चद्रोणश्चरुपःकर्णोविविंशतिः ॥ अश्वत्थामाविकर्णश्चसोमदत्तोऽथबाह्लिकः १९ सैधवश्चकलिंगश्चकांबोजश्चसुदक्षिणः ॥ युधिष्ठिरोभीमसेनःसव्यसा
चीयमौतथा २० सात्यकिश्चमहातेजायुयुत्सुश्चमहारथः ॥ कोनुतान्विपरीतात्मायुद्धयेतमरतर्षभ २१ लोकस्येश्वरतांभूयःशत्रुभिश्चाप्यघृण्यताम् ॥ प्राप्स्य
सित्वमभिन्नप्रसहितःकुरुपांडवैः २२ तस्यतेपृथिवीपालास्त्वत्समाःपृथिवीपते ॥ श्रेयांसश्चैवसजानःसंधास्यंतपरंतप २३ सत्त्वंपुत्रैश्चपौत्रैश्चापिदुर्भित्मि
स्तथा ॥ सुहृद्भिःसर्वतोगुप्तःसुखंशक्यसिजीवितुम् २४ एतानेवपुरोधायसत्कृत्यचयथापुरा ॥ अखिलांभोक्ष्यसेसर्वापृथिवीपृथिवीपते २५ एतैर्हिंसहितः
सर्वैःपांडवैःस्वैश्चभारत ॥ अन्यान्विजेज्यसेशत्रूनेषःस्वार्थस्तवाखिलः २६ तैरेवोपार्जितांभूमिंभोक्ष्यसेचपरंतप ॥ यदिसंपत्स्यसेपुत्रैःसहामात्यैर्नराधिप ॥
२७ संयुगेवैमहाराजदृश्यतेसुमहानक्षयः ॥ क्षयेचोभयतोराजनकंधर्ममनुपश्यसि २८ पांडवैर्निहतैःसंख्येषुत्रैर्वापिमहाबलैः ॥ यद्विदेथाःसुखंराजंस्तद्ब्रूहि
भरतर्षभ २९ शूराश्चहिकृतास्त्राश्चसर्वेयुद्धाभिकांक्षिणः ॥ पांडवास्तावकाश्चैवतान्नक्षमहतोभयात् ३०

त्ससिकुलंनच्छेत्तुमिच्छसि एवंचेदिच्छसीतिपाठेकुरुन्स्थापयितुमिच्छसितर्हिशमोनदुष्करः १२ । ११ बलवत्अस्यंतंप्रपायेव अपिशब्दप्राये १४ शासनकांक्षिणःपुत्रान्शासितुमिच्छत
स्तव १९ निष्फलंवेरंसंविधत्स्वशमंकु १५ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ पांडवैःसहसंधास्यंतैःसंधिकरिष्यंति २३ । २४ अखिलानिष्कंटा २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१ । ३२ प्रकृतिसत्त्वगुणं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ हार्दप्रीतिः आसीत्पूर्वबाल्ये ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ स्थातास्यास्यति ४२ । ४३ । ४४ गुरोःगुरौ ४५ । ४६ परिषदं धर्मज्ञसभां पुत्राः
नपश्येमकुरुन्सर्वान्पांडवांश्चैवसंयुगे ॥ क्षीणानुभयतः शूरात्रयिनोरथिभिर्हतान् ३१ समवेताः पृथिव्यां हिराजानो राजसत्तम ॥ अमर्षवशमापन्नानाशयेयुरि
मा प्रजाः ३२ त्राहिराजत्रिमं लोकं न नश्येयुरिमा प्रजाः ॥ त्वयि प्रकृतिमापन्नैः शेषः स्यात्कुरुनंदन ३३ शुक्लावदान्याहोमंत आर्याः पुण्याभिजातयः ॥ अन्यो
न्यसाचिवाराजस्तान्पांडवमहतोभयात् ३४ शिवेनेमभूमिपालाः समागम्य परस्परम् ॥ सहभुक्ताचपीत्वाचप्रतियांतु यथागृहम् ३५ सुवाससः स्रग्विणश्च सत्क
ताभरतर्षभ ॥ अमर्षचानिराकृत्य वैराणि च परंतप ३६ हार्दयत्पांडवेष्वासीत्प्राप्तेऽस्मिन्नायुषः क्षये ॥ तदेव ते भवत्वद्यसंधत्स्वभरतर्षभ ३७ बालाविहीनाः पि
त्राते त्वयैव परिर्वर्तिताः ॥ तान्पालय यथान्यायं पुत्रांश्च भरतर्षभ ३८ भवतैव हिरक्ष्यास्ते व्यसनेषु विशेषतः ॥ माते धर्मस्तथैवार्थो नश्येत् भरतर्षभ ३९ आहु
स्त्वां पांडवाराज न्नभिवाद्य प्रसाद्य च ॥ भवतः शासनाहुः खमनुभूतं सहानुगैः ४० द्वादशे मानि वर्षाणि वने निर्व्युषितानिनः ॥ त्रयोदशं तथाऽज्ञातैः सजने परिव
त्सरम् ४१ स्थातानः समये तस्मिन् पितेति कृतनिश्चयाः ॥ नाहास्मसमयं तात तच्च नो ब्राह्मणाविदुः ४२ तास्मिन्नः समये तिष्ठ स्थितानां भरतर्षभ ॥ नित्यं संक
शिताराजन्स्वराज्यांशलभेमाहे ४३ त्वंधर्ममर्थं संजानन्सम्यङ्नस्त्रातुमर्हसि ॥ गुरुत्वं भवति प्रेक्ष्य बहून्केशांस्ति तिक्ष्महे ४४ स भवान्मातृपितृवदस्मासु प्रति
पद्यताम् ॥ गुरोर्गरीयसीवृत्तिर्याच शिष्यस्य भारत ४५ वर्तामहे त्वयि च तां च वर्तस्वनस्तथा ॥ पित्रास्थापयितव्या हिवयमुत्पथमास्थिताः ४६ संस्थापय
पथिष्वस्मांस्तिष्ठ धर्मं सुवर्तमाने ॥ आहुश्चेमां परिषदं पुत्रास्ते भरतर्षभ ४७ धर्मज्ञेषु सभासत्सु नेह युक्तमसांप्रतम् ॥ यत्र धर्मो ह्यधर्मण सत्यं यत्रानृतेन च ४८
हन्यते प्रेक्षमाणानां हतास्तत्र सभासदः ॥ विद्वो धर्मो ह्यधर्मण सभां यत्र प्रपद्यते ४९ न चास्य शल्यं कृतं तं विद्वद्वास्तत्र सभासदः ॥ धर्मस्तानां रुजति यथानद्यनुकूल
जान् ५० ये धर्ममनुपश्यंतस्तूष्णीं ध्यायंत आसते ॥ ते सत्यमाहुर्धर्म्यं च न्याय्यं च भरतर्षभ ५१ शक्यं किमन्यद्भक्तुं ते दानादन्यज्जनेश्वर ॥ भुवंतु ते महीपालाः
सभायां ये सभासते ५२ धर्मार्थोऽसंप्रधायैव यदिसत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ प्रमुंचेमान्मृत्युपाशात्क्षत्रियान्पुरुषर्षभ ५३ प्रशाम्य भरत श्रेष्ठ मामन्युवशमन्वगाः ॥ पित्र्यं
तेभ्यः प्रदायां शं पांडवेभ्यो यथोचितम् ५४ ततः सपुत्रः सिद्धार्थो भुंक्ष्वभोगान्परंतप ॥ अजातशत्रुं जानीषे स्थितं धर्मं सतां सदा ५५ सपुत्रे त्वयि वृत्तिं च वर्तते या
नराधिप ॥ दाहितश्चानिरस्तश्च त्वामेवोपाश्रितः पुनः ५६ इंद्रप्रस्थं त्वयैवासौ सपुत्रेण विवासितः ॥ सतत्र निवसन्सर्वान्वशमानयि पार्थिवान् ५७ त्वन्मुखानक
रोद्राजन्नचत्वामत्यवर्तत ॥ तस्यैवं वर्तमानस्य सौबलेन जिहीर्षता ५८ राष्ट्राणि धनधान्यं च प्रयुक्तः परमोपधिः ॥ सतामवस्थां संप्राप्य कृष्णां प्रेक्ष्य सभागताम् ५९
पांडवाः ३७ । ३८ । ३९ आरुजतिहिनास्ति अनुकूलजान्कूलं कूलमनुसृत्य जातान् वृक्षादीन् ५० ये पांडवाः तूष्णीं मासते कालं निर्वाह्य मवद्वधो राज्यांशलं व्यभिच्छतिते सत्यं धर्म्यं न्याय्यं चाहुः ५१
५२ । ५३ । ५४ । ५५ दाहितः जगृहे निरस्तोऽयुतेन राज्यादुरीकृतः ५६ । ५७ । ५८ परमोपधिः महच्छत्र ५९

६० । ६१ । ६२ । ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीर्घे पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० वेदप्रत्ययदर्शिनः
क्षत्रधर्मादमेयात्मानां कपतयुधिष्ठिरः ॥ अहंतुतवतेषां च श्रेय इच्छामि भारत ६० धर्मादर्थान् सुखाच्चैव माराज न्नानशः प्रजाः ॥ अनर्थमर्थमन्वानोऽप्यर्थवानर्थ
मात्मनः ६१ लोभेऽतिप्रमृतान्पुत्रान्निगृह्णीष्वविशंपते ॥ स्थिताः शुश्रूषितुं पार्थास्थिता योऽहुर्मरिदमाः ॥ यत्ते पथ्यतमं राजंस्तस्मिंस्तिष्ठ परंतप ६२
वैशंपायन उवाच ॥ तद्वाक्यं पार्थिवः सर्वहृदयैः समपूजयन् ॥ न तत्र काश्चिद्भुवि वाचं प्राक्कामदग्रतः ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि श्री
कृष्णवाक्ये पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन्नभिहिते वाक्ये केशवेन महात्मना ॥ स्तिमिता हृष्टरोमाण आसन् सर्वे सभासदः
१ कश्चिदुत्तरमेतेषां वक्तुं नोत्सहते पुमान् ॥ इति सर्वे मनोभिस्ते चितयंति स्म पार्थिवः २ तथा ते पुत्रसर्वेषु तूष्णीं भूते पुराजसु ॥ जामदग्न्य इदं वाक्यमब्रवीत्कुरुसं
सदि ३ इमामेसोपमां वाचं शृणु सत्यामशंकितः ॥ तांश्चुत्वा श्रेय आदत्स्वयदिसाध्विति मन्यसे ४ राजादंभो द्रवो नाम सार्वभौमः पुराऽभवत् ॥ अखिलां दुभुजे सर्वां पृ
थिवीमिति नः श्रुतम् ५ सस्मनित्यं निशापाये प्रातरुत्थाय वीर्यवान् ॥ ब्राह्मणान्क्षत्रियांश्चैव पृच्छन्नास्ते महारथः ६ अस्तिकश्चिद्विशिष्टो वामद्विधो वा भवेद्युधि ॥
शूद्रो वैश्यः क्षत्रियो वा ब्राह्मणो वाऽपि शस्त्रभृत् ७ इति ब्रुवन्नन्वचरत्सराजा पृथिवीमिमाम् ॥ दर्पेण महतामत्तः कंचिदभ्यमर्चितयन् ८ तं च वेद्या अरुपणा ब्राह्मणाः
सर्वतोऽभयाः ॥ प्रत्यषेधं तराजानं श्लाघमानं पुनः पुनः ९ निषिध्यमानोऽप्यसत्कृत्पृच्छत्येव स वै द्विजान् ॥ अतिमानं श्रियामतंतमूचुर्ब्राह्मणास्तदा १० तप
स्विनो महात्मानो वेदप्रत्ययदर्शिनः ॥ उदीर्यमाणं राजानं क्रोधदीप्ता द्विजातयः ११ अनेकजयिनो संख्येयौ वै पुरुषसत्तमौ ॥ तयोस्त्वं न समो राजन् भविता
ऽसि कदाचन १२ एवमुक्तः सराजा तु पुनः प्रच्छतां द्विजान् ॥ कतौ वीरौ कजन्मानौ किं कर्माणौ च कौचतौ १३ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ नरो नारायणश्चैव तापसा वि
तिनः श्रुतम् ॥ आयातौ मानुषे लोके ताभ्यां युद्धं च स्वपार्थिव १४ श्रूयते तौ महात्मानो नरनारायणा बभौ ॥ तपोधोरमनिर्देश्यं तप्यते गंधमादने १५ सराजाम
हर्ता सिनां योजयित्वा षडंगिनीम् ॥ अभ्युपगम्य संप्रायाद्यत्र ताव पराजितौ १६ सगत्वा विषमं धोरं पर्वतं गंधमादनम् ॥ मृगयाणोऽन्वगच्छतौ तापसौ वनमाश्रि
तौ १७ तौ दृष्ट्वा क्षुत्पिपासाभ्यां लशौ धमनि संततौ ॥ शोतवाता तपैश्चैव कर्शितौ पुरुषोत्तमौ १८ अभिगम्योपसंगृह्य पर्यपृच्छदनामयम् ॥ तमर्चित्वा मूलकलै
रासनेनोदकेन च १९ न्यमंत्रयेताराजानां किं कार्यं कियतामिति ॥ ततस्तामानुपूर्वी सपुनरेवान् वकीर्तयत् २० बाहुभ्यां मे जिता भूमिर्निहता भर्षशत्रवः ॥ भव
द्वायुद्धमाकांक्षन्नुपयातोऽस्मि पर्वतम् २१ आतिथ्यं दीयतामेतत्कांक्षितं मे चिरं प्रति ॥ नरनारायणा वृचतुः ॥ अपेतक्रोधलोभोऽप्यमाश्रमो राजसत्तम २२

वेदजः प्रत्ययो ब्रह्मात्मैक्यापरोक्ष्यंत देवद्रष्टृंशीलं ये पाते ११ । १२ । १३ । १४ तप्यते ताभ्यामिति शेषः १५ षडंगिनीं रथनागाश्च पादावशक्योऽवर्ता १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२२ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ काकुदीकमित्यादयोऽष्टावस्त्रजातयः येनास्त्रेणामिभूतारयगजादी
नांककुचेवशेरतेतत्काकुदीकंप्रस्थापनं नाम । येनशुकनलिकान्यायेनअमयेऽपिभयदर्शिनोहयरयादिपादेषुगाढंशिलप्यंतितत्तुंकमोहनं नाम । येनस्वर्गनगरं पश्यतितन्नाकंउन्मादनं नाम ।
नह्यास्मिन्नाश्रमेयुद्धं कुतः शस्त्रं कुतोऽनृजुः ॥ अन्यत्रयुद्धमाकाक्षवहवः क्षत्रियाः क्षितौ २३ ॥ रामउवाच ॥ उच्यमानस्तथाऽपिस्मभूयएवाभ्यभाषत ॥ पुनः
पुनःक्षम्यमाणः सांख्यमानश्चभारत २४ दंभोद्भवोयुद्धमिच्छन्नाह्वयत्येवतापसौ ॥ ततो नरास्त्वपीकाणांमुष्टिमादायभारत २५ अब्रवीदेहियुद्धयस्वयुद्धका
मुकक्षत्रिय ॥ सर्वशस्त्राणिचादत्स्वयोजयस्वचवाहिनीम् २६ अहंहितेविनेष्यामियुद्धश्रद्धामितः परम् ॥ दंभोद्भवउवाच ॥ यद्येतदस्त्रमस्मासुयुक्तंतापसम
न्यसे २७ एतेनापित्वयायोत्स्येयुद्धार्थीह्यहमागतः ॥ रामउवाच ॥ इत्युक्त्वाशरवर्षेणसर्वतः समवाकिरत् २८ दंभोद्भवस्तापसंतांजिघांसुः सहसैनिकः ॥ त
स्यतानस्यतोघोरानिपूत्रपरतनुच्छिदः २९ कदर्थोऽल्यसमुनिरिषीकाभिः समार्पयत् ॥ ततोऽस्मैप्राप्तुजद्वोरमैषीकमपराजितः ३० अस्त्रमप्रतिसंधेयंतदहुत
मिवाभवत् ॥ तेषामक्षीणिकर्णाश्चनासिकाश्चैवमायया ३१ निमित्तवेधसमुनिरिषीकाभिः समार्पयत् ॥ सहृद्वाश्वेतमाकाशमिषीकाभिः समाचितम् ३२ पादयो
न्यपतद्राजास्वस्तिमेस्त्वितिचाब्रवीत् ॥ तमब्रवीन्नरोराजनशरण्यः शरणैषिणाम् ३३ ब्रह्मण्योभवधर्मात्पामाचस्मैवपुनः कथाः ॥ नैतादृक्पुरुषोराजनक्षत्रधर्म
मनुस्मरन् ३४ मनसानृपशार्दूलमवेत्परपुरंजयः ॥ माचदर्पसमाविष्टः क्षेप्सीः कांश्चित्कथंचन ३५ अल्पीयांसंविशिष्टंवातत्तेराजन्समाहितम् ॥ कृतप्र
ज्ञीवीतलोभोनिरहंकारआत्मवान् ३६ दांतः क्षांतोमृदुः सौम्यः प्रजाः पालयपार्थिव ॥ मास्मभूयः क्षिपेः कंचिद्विदित्वाबलाबलम् ३७ अनुज्ञातः स्वास्तिग
च्छमैवभूयः समाचरे ॥ कुशलं ब्राह्मणान् पृच्छेरावयोर्वचनाहृशम् ३८ ततो राजातयोः पादावभिवाद्यमहात्मनोः ॥ प्रत्याजगामस्वपुरंधर्मचैवाचरदृशम् ३९
सुमहच्चापितत्कर्मयन्त्रेणकृतंपुरा ॥ ततो गुणैः सुबहुभिः श्रेष्ठो नारायणोऽभवत् ४० तस्माद्यावद्धनुः श्रेष्ठेगांडीवेऽस्त्रंनयुज्यते ॥ तावत्त्वंमानमुत्सृज्यगच्छराजन
धनंजयम् ४१ काकुदीकंशुकंनकमाक्षिसंतर्जनंतथा ॥ संतानंनर्तकंघोरमास्यमोदकमष्टमम् ४२ एतैर्विद्धाः सर्वेष्वमरणंयांतिमानवाः ॥ कामक्रोधौलोभमो
हौमदमानौतथैवच ४३ मात्सर्याहंकृतीचैवक्रमादेतउदाहृताः ॥ उन्मताश्चविचेष्टंतेनष्टसंज्ञाविचेतसः ४४ स्वपंतिचप्लवंतेचच्छर्दयंतिचमानवाः ॥ मूत्रयं
तेचसततंरुदंतिचहसंतिच ४५ निर्मातासर्वलोकानामीश्वरः सर्वकर्मवित् ॥ यस्यनारायणोवंधुरर्जुनोदुःसहोयुधि ४६ कस्तमुत्सहतेजेतुंत्रिपुलोकेषुभारत ॥
वीरंकपिध्वजंजिष्णुंयस्यनास्तिसमोयुधि ४७ असंख्येयागुणाः पार्थेतद्विशिष्टोजनार्दनः ॥ त्वमेवभूयोजानासिकुंतीपुत्रंधनंजयम् ४८

येनक्षिप्तमात्रेणानुविद्धास्त्रासावशकृन्मूत्रं स्रवंतितत् अक्षिसंतर्जनं प्रासनं नाम । संतानंअविच्छेदेनशस्त्राणां वृष्टिकरं ऐंद्रादिदिव्यं । मर्तकंनर्तनकरंऐशाचं । घोरंकदनकरंराक्षसं । आस्यमोदकं
येनाभिहताम्बुजेमाषाणं दत्त्वाभरणार्थमेवप्रतिष्ठंतेतत्प्राप्त्यं नाम । अत्रैवउन्मताश्चेतिश्लोकोकादोषायथायोग्यं संबन्धीयाः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ जामदग्न्येति १ अव्ययः अपचयजन्यः २ प्रभवत्यस्मादितिप्रभुर्जगतउपादा
नकारणंघटस्येवमृत्पिण्डः ३ निमित्तमरणादिति नाशवंतइत्यर्थः पाठांतरेनिमित्तकारणानि चक्रवीवरकुडालादिस्थानीयानि ४ । ५ । ६ तरुणादिति भोगकालेषुद्धेनमरणंमाप्राप्नुवंतीत्यर्थः ७
नरनारायणौयौतौतावेवार्जुनकेशवौ ॥ विजानीहिमहाराजप्रवीरौपुरुषोत्तमौ ४९ यद्येतदेवंजानासिनचमामभिशंकसे ॥ आर्यामर्तिसमास्थायशाम्यभारत
पांडवैः ५० अथचेन्मन्यसेश्रेयो नमेभेदोभवेदिति ॥ प्रशाम्यभरतश्रेष्ठमाचयुद्धेमनः कथाः ५१ भवतांचकुरुश्रेष्ठकुलंबहुमतंभुवि ॥ ततथैवास्तुभद्रंतेस्वार्थं
मेवोपचितय ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिदंभोद्भवोपाख्यानेषण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जामदग्न्यवचः
श्रुत्वाकण्वोऽपिभगवानृषिः ॥ दुर्योधनमिदंवाक्यमब्रवीत्कुरुसंसदि १ ॥ कण्वउवाच ॥ अक्षयश्चाव्ययश्चैवब्रह्मालोकपितामहः ॥ तथैवभगवंतौतौनरनारायणा
वृषी २ आदित्यानांहिसर्वेषांविष्णुरेकःसनातनः ॥ अजयश्चाव्ययश्चैवशाश्वतःप्रभुरीश्वरः ३ निमित्तमरणाश्चान्येचंद्रसूर्यौमहीजलम् ॥ वायुरग्निस्तथाऽ
काशंग्रहास्तारागणास्तथा ४ तेचक्षयांतिजगतोहिल्वालोकत्रयंसदा ॥ क्षयंगच्छंतिवैसर्वेसृज्यंतेचपुनःपुनः ५ मुहूर्तमरणास्त्वन्येमानुषामृगपक्षिणः ॥
तैर्यग्योन्यश्चयेचान्येजीवलोकचरास्तथा ६ भूयिष्ठेनतुराजानःश्रियंभुक्ताऽऽयुषःक्षये ॥ तरुणाःप्रतिपद्यंतेभोक्तुंसुकुतदुष्कृते ७ सभवानधर्मपुत्रेणशर्म
कर्तुमिहार्हति ॥ पांडवाःकुरुवश्चैवपालयंतुवसुंधराम् ८ बलवानहमित्येवनमंतव्यंसुयोधन ॥ बलवंतोबालिभ्योहिदृश्यंतेपुरुषर्षभ ९ नबलंबलिनामध्येबलं
भवतिकौरव ॥ बलवंतोहितेसर्वेपांडवादेवविक्रमाः १० अत्राप्युदाहरंतीमामितिहासंपुरातनम् ॥ मातलेर्दातुकामस्थकन्यामृगयतोवरम् ११ मतस्त्रिलोकरा
जस्यमातलिर्नामसारथिः ॥ तस्यैकेवकुलेकन्यारूपतोलोकविश्रुता १२ गुणकेशीतिविख्यातानाम्नासादेवरूपिणी ॥ श्रियाचवपुषाचैवस्त्रियोऽन्याःसाप्रति
रिच्यते १३ तस्याःप्रदानसमयंमातलिःसहभार्यया ॥ ज्ञात्वाविममृशोराजंस्तत्परःपरिचितयन् १४ धिक्खल्वलघुशीलानामुच्छ्रितानांयशस्विनाम् ॥ न
राणांमृदुसत्वानांकुलेकन्याप्ररोहणम् १५ मातुःकुलंपितृकुलंयत्रचैवप्रदीयते ॥ कुलत्रयंसंशयितंकुरुतेकन्यकासताम् १६ देवमानुषलोकौद्वौमानुषेणैवचक्षुषा ॥
अवगाह्यैवविचितौनचमेरोचतेवरः १७ ॥ कण्वउवाच ॥ नदेवान्नैवदितिजात्रगंधर्वान्नमानुषान् ॥ अरोचयद्वरकृतेतथैवबहुलानृषीन् १८ भार्ययाऽनुसंसंमंयसहरात्रौ
सुधर्मया ॥ मातलिर्नागलोकायचकारगमनेमतिम् १९ नमेदेवमनुष्येषुगुणकेश्याःसमोवरः ॥ रूपतोदृश्यतेकश्चिन्नागेषुभविताभुवम् २० इत्यामंयसुधर्मांसकृत्वा
चाभिप्रदक्षिणम् ॥ कन्यांशिरस्युपाघ्रायप्रविवेशमहीतलम् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिमातलिवरान्वेषणेसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥

८ । ९ बलंसंन्यं बलिनां औरसबलवतां बलंसामर्थ्यं न भवति १० मातलेरितिहासमिति संबंधः ११ । १२ । १३ । १४ उच्छ्रितानां महतया रुपातानाम् १५ । १६ चक्षुषा ज्ञानेन विचिती
अन्वेषितौ १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥

1166

दासैर्पूर्णवचन्द्रोऽवभासते । तद्वश्यप्रदेशेऽस्याद्यावरणमावाततःस्थानात्तच्चन्द्रस्यऽहासवृद्धीप्रदश्येतेइतिविरुद्धलक्षणयानदृश्येतेइत्यर्थः । नदृश्यतेइत्येवपाटोलेखकप्रमादादुवा ४
आदित्योऽदितेःपुत्रोविष्णुर्हयग्रीवरूपीसुवर्णारुधंजगतवेदरूपीनामात्मकःप्रपञ्चः । 'नामवाङ्मयैव'इत्याविश्रुतेः तंवाग्भिरापूरयन्नउत्तिष्ठतिवेदाध्यायिनांश्चनिजपवृंहयितुमाविर्भवतीत्यर्थः ५
जलमूर्तयश्चन्द्राद्याःपतन्तिचन्द्रकांतवज्जलस्रवंतिअतोऽयंपतज्जलइतिवक्तव्येपातालइत्यर्थः ६ । ७ । ८ प्रदेशांतरंगत्वाद्गृह अन्नसूर्यांशुभिरिति विवसेऽस्मदीयरात्रौ निशिअस्मदीयदिवसे
९ । १० । ११ । १२ स्वाध्यायाम्नायोषेदपाठः १३ मोक्षतन्त्रव्याचष्टेयश्चेति १४ । १५ । १६

आप्रजानानिसर्गात्प्रजोत्पत्तिमारभ्य १७ जातिजन्म निसर्गस्वभावं तत्पूर्वमुत्पन्नस्यकस्याविदभावात् १८। १९। २० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेऊनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ हिरण्येति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १० ॥ शैलानिशिलामयानि ११। १२। १३ आक्रीडानक्रीडास्थानानि १४। १५। १६। १७। १८ आत्मानंअ
अंडमेतज्जलेन्यस्तंदीप्यमानमिवश्रिया ॥ आप्रजानानिसर्गाद्विनोद्विद्यतिनसर्पति १७ नास्यजातिनिसर्गवाकथ्यमानंशृणोमिवै ॥ पितरमातरंचापिनास्य
जानातिकश्चन १८ अतःकिलमहानाग्रिरंतकालेसमुत्थितः ॥ घक्षयतेमातलेसर्वत्रैलोक्यंसचराचरम् १९ मातलिस्त्वब्रवीच्छ्रुत्वानारदस्याथभाषितम् ॥
नमोऽत्र रोचतेकश्चिदन्यतोव्रजमाचिरम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्याप० मातलिवरान्वेषणेऊनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ नारद
उवाच ॥ हिरण्यपुरमित्येतत्ख्यातंपुरवरंमहत् ॥ दैत्यानांदानवानांचमायाशतविचारिणाम् १ अनल्पेनप्रयत्नेननिर्मितंविश्वकर्मणा ॥ मयेनमनसामृष्टं
तालतलमाश्रितम् २ अत्रमायासहस्राणिविकुर्वाणामहौजसः ॥ दानवानिवसंतिस्मशूरादतवराःपुरा ३ नैतेशक्रेणनान्येनयमेनवरुणेनवा ॥ शक्यंतेवशमा
नेतुंतथैवघनदेनच ४ असुराःकालखंजाश्चतथाविष्णुपदोद्भवाः ॥ नैर्ऋतायातुधानाश्चब्रह्मपादोद्भवाश्च ५ दंष्ट्रिणोभीमवेगाश्चवातवेगपराक्रमाः ॥ माया
वीर्योपसंपन्नानिवसंत्यत्रमातले ६ निवातकवचानामदानवायुद्धदुर्मदाः ॥ जानासिचयथाशकोनैतान्शक्रोतिवाधितुम् ७ बहुशोमातलेत्वंचतवपुत्रश्चगोमु
खः ॥ निर्मग्नोदेवराजश्चसहपुत्रःशचीपतिः ८ पश्यवेशमानिरौक्माणिमातलेराजतानिच ॥ कर्मणाविधियुक्तेनयुक्तान्युपगतानिच ९ वैदूर्यमणिचित्राणि
प्रवालरुचिराणिच ॥ अर्कस्फटिकशुभ्राणिवज्रसारोज्ज्वलानिच १० पार्थिवानीवचाभांतिपद्मरागमयानिच ॥ शैलानिवचदृश्यंतेदारवाणीवचाप्युत ११ सूर्य
रूपाणिचाभांतिदीप्ताग्निसदृशानिच ॥ मणिजालविचित्राणिप्रांशुनिनिविडानिच १२ नैतानिशक्यंनिर्देष्टुंरूपतोद्रव्यतस्तथा ॥ गुणतश्चैवसिद्धानिप्रमाणगु
णवंतिच १३ आक्रीडान्पश्यदैत्यानांतथैवशयनान्युत ॥ रत्नवंतिमहार्हाणिभाजनान्यासनानिच १४ जलदाभांस्तथाशैलांस्तोयप्रस्रवणानिच ॥ कामपुष्प
फलांश्चापिपादपान्कामचारिणः १५ मातलेकश्चिदत्रापिरुचिरस्तेवरोभवेत् ॥ अथवाऽन्यादिशंभूभेर्गच्छावयदिमन्यसे १६ मातलिस्त्वब्रवीदेनंभाषमाणं
तथाविधम् ॥ देवर्षेनैवमेकार्यंविप्रियंत्रिदिवौकसाम् १७ नित्यानुषक्तवैराहिभ्रातरोदेवदानवाः ॥ परपक्षेणसंबंधरोचयिष्याम्यहंकथम् १८ अन्यत्रसाधु
गच्छावद्रुंनार्हामिदानवान् ॥ जानामितवचात्मानंहिसात्मकमनंतथा १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि मातलिवरान्वेषणेशततमो
ऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ अयंलोकःसुपर्णानांपक्षिणांपन्नगाशिनाम् ॥ विक्रमेगमनेभारेनैषामस्तिपरिश्रमः १
हिसापरंजानामि हिसात्मनांतथाहिसात्मकमनं हिसाप्रधानानादैत्यानांकमनंअपेक्षणीयंचाहिसोदकृतयाजानामि अन्येतुदित्सात्मकमलंतयेतिपाठंप्रकल्प्य दिस्सात्मकंदानेच्छाप्रचुरंअलं
अत्यर्थइतिव्याचक्षते १९ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेऊनशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ अयमिति १

२ प्रसृत्यामकृष्टगत्या जवेनवृद्धिमंतीत्यर्थः ३। ४। ५ निर्घृणाःनिर्दयाः ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये
भारतभावदीपेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ॥ इदंरसातलमिति १। २ वदनातमुखादुदतिष्ठतेनमुखजेनब्राह्मणेनतस्याएककुलत्वं यथोक्तं 'ब्राह्मणाश्चैवगावश्च
वैनतेयसुतैःसूतपद्भिस्ततमिदंकुलम् ॥ सुमुखेनसुनाम्नाचसुनेत्रेणसुवर्चसा २ सुरुचापक्षिराजेनसुबलेनचमातले ॥ वर्धितानिप्रसृत्यावैविनताकुलकर्तृ
भिः ३ पक्षिराजाभेजात्यानांसहस्राणिशतानिच ॥ कश्यपस्यततोवंशजातैर्भूतिविवर्धनैः ४ सर्वेह्येतेश्रियायुक्ताःसर्वेश्रवित्सलक्षणाः ॥ सर्वेश्रियमभीप्संतो
धारयंतिवलान्युत ५ कर्मणाक्षत्रियाश्चैतेनिर्घृणाभोगिभोजिनः ॥ ज्ञातिसंक्षयकर्तृत्वाद्ब्राह्मण्यंनलभंतिवै ६ नामानिचैषांवक्ष्यामियथाप्राधान्यतःशृणु ॥
मातलेश्चाध्यमेतद्विकुलंविष्णुपरिग्रहम् ७ दैवतंविष्णुरेतेषांविष्णुरेवपरायणम् ॥ हृदिचैषांसदाविष्णुर्विष्णुरेवसदागतिः ८ सुवर्णचूडोनागाशीदारुगश्चंडतुं
डकः ॥ अनिलश्चानलश्चैवाविशालाक्षोऽथकुंडली ९ पंकजिद्वज्रविष्कंभोवैनतेयोऽथवामनः ॥ वातवेगोदिशाचक्षुर्निमेषोऽनिमिषस्तथा १० त्रिरावःसप्तराव
श्चवालमीकिर्दीपकस्तथा ॥ दैत्यद्वीपःसरिद्धीपःसारसःपद्मकेतनः ११ सुमुखश्चित्रकेतुश्चचित्रवर्हस्तथाऽनघः ॥ मेषहत्कुमुदोदक्षःसर्पातःसोमभोजनः १२
गुरुभारःकपोतश्चमूर्धनेत्राश्चिरांतकः ॥ विष्णुधर्माकुमारश्चपरिवर्होहरिस्तथा १३ सुखरोमघुपर्कश्चहेमवर्णस्तथैवच ॥ मालयोमातरिश्वाचनिशाकरदिवा
करौ १४ एतेप्रदेशमात्रेणमयोक्तागरुडात्मजाः ॥ प्राधान्यतस्तेयशसाकीर्तिताःप्राणिनश्च १५ यद्यत्रनरुचिःकाचिदेहिगच्छावमातले ॥ तंनयिष्यामि
देशंत्वावरंयत्रोपलप्स्यसे १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि मातलिवरान्वेषणेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ नारदउवाच॥
इदंरसातलंनामसप्तमंपृथिवीतलम् ॥ यत्रास्तेसुराभिर्मातागवाममृतसंभवा १ क्षरंतीसततंक्षीरंपृथिवीसारसंभवम् ॥ पण्णारसानांसारेणरसभेकममुत्त
मम् २ अमृतेनाभितृप्तस्यसारमुद्गिरतःपुरा ॥ पितामहस्यवदनादुदतिष्ठदनिदिता ३ यस्याःक्षीरस्यधारायानिपतंत्यामहीतले ॥ हृदःकृतःक्षीरनिधिःप
वित्रंपरमुच्यते ४ पुष्पितस्येवफेनेनपर्यंतमनुवेष्टितम् ॥ पिवंतोनिवसंत्यत्रफेनपासुनिसत्तमाः ५ फेनपानामतेख्याताःकेनाहाराश्चमातले ॥ उप्रेतपासिव
तंतेयेषांविभ्यतिदेवताः ६ अस्याश्चतस्रोधेन्वाऽन्यादिशुसर्वासुमातले ॥ निवसंतिदिशांपालयोधारयंत्योदिशःस्मताः ७ पूर्वादिशंधारयतेसुखानामसौ
रभो ॥ दक्षिणांसिकानामधारयत्यपरांदिशम् ८ पश्चिमावारुणीदिक्धारयतेवैशुभद्रया ॥ महानुभावयानित्यंमातलेविश्वरूपया ९ सर्वकामदुधानामधेनु
धारयतेदिशम् ॥ उत्तरांमातलेधर्म्यांतथैलविलसंजिताम् १० आसांतुपयसामिश्रंपयोनिर्मथ्यसागरे ॥ मथानमंदरंकृत्वादेवैरसुरसंहितैः ११ उद्धृतावारु
णीलक्ष्मीरमृतंचापिमातले ॥ उच्चैःश्रवाश्चाश्वराजोमणिरत्नंचकौस्तुभम् १२ कुलभेकंद्विधाकृतम्इति ३। ४ फेनेनपुष्पितस्येवश्चेतस्यास्यपर्यंततीरप्रदेशंफेनेनैवानुवे
ष्टितंपिवंतःसादरमवलोकयंतएववसंति तेनैवफेनपाइत्युच्यते ५ एतेभ्योऽन्येफेनाहाराश्चेत्यर्थः ६। ७। ८। ९ इलविलस्येमांसेलविलसंजिताम् १० असुरसंहितैः असुरसंहितैः ११। १२

सुधेति सर्षपितृदेवानां तत्तद्योग्याहाररूपं पयःक्षरतीत्यर्थः सुधासर्पस्य भोजनं स्वभाभोजिनः पितरः अमृतांशेषु देवेषु ११ । १४ परिवासाः निवासः सुखः सुखकरः १५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नी
सुधाहारेषु च सुधां स्वभाभोजिषु च स्वधाम् ॥ अमृतं चामृतांशेषु सुरभोक्षरते पयः १३ अत्र गाथापुराणोत्तरसातलनिवासिभिः ॥ पौराणी श्रूयते लोके गायते या
मनां पिभिः १४ न नागलोकेन स्वर्गेन विमाने त्रिविष्टपे ॥ परिवासः सुखस्तादृशसातलतले यथा १५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानपर्वणि मात
लिवरान्वेषणे द्वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ नारद उवाच ॥ इयं भोगवती नाम पुरी वासुकिपालिता ॥ यादृशी देवराजस्य पुरी वर्याऽमरावती १ एष शेषः
स्थितो नागायेनेयं धार्यते सदा ॥ तपसालोकमुख्येन प्रभावसाहितामही २ श्वेताचलनिभा कारो दिव्याभरणभूषितः ॥ सहस्रधारयन्मूर्ध्ना ज्वालाजिह्वोमहाबलः
३ इह नानाविधाकारानानाविधविभूषणाः ॥ सुरसायाः सुतानागानिव संति गतव्यथाः ४ मणिस्वस्तिकचक्रांकाः कमण्डलुकलक्षणाः ॥ सहस्रसंख्याबालिनः स
र्वैर्द्राः स्वभावतः ५ सहस्रशिरसः केचित्केचित्पंचशताननाः ॥ शतशीर्षास्तथा केचित्केचित्त्रिशिरसाऽपि च ६ द्विपंचशिरसः केचित्केचित्सप्तमुखास्तथा ॥
महाभोगामहाकायाः पर्वताभोगभोगिनः ७ बहूनी ह सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ नागानामेकवंशानां यथा श्रेष्ठं तु मे शृणु ८ वासुकिस्तक्षकश्चैव कर्कोटकधनं
जयौ ॥ कालीयोनहुषश्चैव कंबलाश्वतराबुधौ ९ बाह्यकुंडो मणिर्नागस्तथैवा पूरणः खगः ॥ वामनश्चैलपत्रश्च कुकुरः कुकुगस्तथा १० आर्यको नंदकश्चैव तथा
कलशपोतकौ ॥ कैलासकः पिंजरको नागश्चैरावतस्तथा ११ सुमनोमुखो दधिमुखः शंखोनंदो पनंदकौ ॥ आतःकोटरकश्चैव शिखोनिधूरिकस्तथा १२ तित्तिरि
हंस्तिभद्रश्च कुमुदो माल्यपिंडकः ॥ द्वौ पद्मौ पुंडरीकश्च पुष्पो मुद्गरपर्णकः १३ करवीरः पीठरकः संवृतो वृत्त एव च ॥ पिंडारो विल्वपत्रश्च मूषिकादः शिरीषकः १४
दिलोपः शंखशीर्षश्च ज्योतिष्कोऽथापराजितः ॥ कौरव्यो घृतराष्ट्रश्च कुहुरः लशकस्तथा १५ विरजाधारणश्चैव सुबाहुर्मुखरोजयः ॥ बाधिरांधौ विशुंडिश्च विरसः
सुरसस्तथा १६ एते चान्ये च बहवः कश्यपस्यात्मजाः स्मृताः ॥ मातले पश्य यत्र कश्चित्तेरोचते वरः १७ ॥ कण्व उवाच ॥ मातलिस्त्वेकमव्यग्रः सततं संनि
रीक्ष्य वै ॥ पप्रच्छ नारदं तत्र प्रीतिमानिव चाभवत् १८ ॥ मातलि उवाच ॥ स्थितो य एष पुरतः कौरव्यस्य आर्यकस्य तु ॥ शुतिमान्दर्शनीयश्च कस्यैपकुलनंदनः १९
कः पिता जननी चास्य कतमस्यैष भोगिनः ॥ वंशस्य कस्यैष महान्केतुभूत इव स्थितः २० प्रणिधानेन धैर्येण रूपेण वयसा च मे ॥ मनःप्रविष्टो देवर्षेण गुणकेश्याः पति
र्वरः २१ ॥ कण्व उवाच ॥ मातलिं प्रीतमनसं दृष्ट्वा सुमुखदर्शनात् ॥ निवेदयामास तदामाहात्म्यं जन्मकर्म च २२ ॥ नारद उवाच ॥ ऐरावतकुले जातः सुमुखो
नाम नागराट् ॥ आर्यकस्य मतः पौत्रो दौहित्रो वामनस्य च २३ एतस्य हि पिता नागश्चिकुरो नाम मातले ॥ नचिराद्वैनतेयेन पंचत्वमुपपादितः २४

लकंठीये मारतभावदीपे अधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इयमिति १ । २ । ३ । ४ कर्मण्डलुलक्षणाः पानपात्रसदृशचिह्नाः ५
१ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमभावंदेषिऽयाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ॥ सूतइति १ । २

ततोऽब्रवीत्प्रीतमनामातलिर्नारदवचः ॥ एषमेरुचितस्तातजामाताभुजगोत्तमः २५ क्रियतामत्रयत्नोवैप्रीतिमानस्म्यनेनवै ॥ अस्मैनागायवैदातुंप्रियांदुहि
तरंमुने २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि मातलिवरान्वेषणेऽध्यायः ॥ १०३ ॥ नारदउवाच ॥ सूतोऽयंमातलिर्ना
मशक्रस्यदायितःसुहृत् ॥ शुचिःशीलगुणोपेतस्तेजस्वीवीर्यवान्वली १ शक्रस्यायंसखाचैवमंत्रीसाराथिरेवच ॥ अल्पांतरप्रभावश्चवासवेनरणे २ अयंह
रिसहस्रेणयुक्तंजैत्रंरथोत्तमम् ॥ देवासुरेषुयुद्धेषुमनसैवनियच्छति ३ अनेनविजितानश्वैर्दोभ्यांजयतिवासवः ॥ अननबलभित्पूर्वप्रहृतेप्रहरत्युत ४ अस्य
कन्यावरारोहारूपेणासदृशीभुवि ॥ सत्यशीलगुणोपेतागुणकेशीतिविश्रुता ५ तस्यास्ययत्नाच्चरतस्त्रैलोक्यममरद्युते ॥ सुमुखोभवतःपौत्रोरोचतेदुहितुःपतिः
६ यदितेरोचतेसम्यग्भुजगोत्तममाचिरम् ॥ क्रियतामार्यकक्षिप्रंबुद्धिःकन्यापरिग्रहे ७ यथाविष्णुकुलेलक्ष्मीर्यथास्वाहाविभावसोः ॥ कुलेतवतथैवास्तुगुणके
शीसुमध्यमा ८ पौत्रस्याथभवांस्तस्माद्गुणकेशींप्रतीच्छतु ॥ सदृशींप्रतिरूपस्यवासवस्यशचीमिव ९ पितृहीनमपिह्येनगुणतोवरयामहे ॥ बहुमानाच्चभवत
स्तथैवैरावतस्यच १० सुमुखश्चगुणैश्चैवशीलशौचदमादिभिः ॥ अभिगम्यस्वयंकन्यामयंदातुंसमुद्यतः ११ मातलिस्तस्यसमानंकर्तुमर्होभवानपि ॥ कण्व
उवाच ॥ सतुदीनःप्रहृष्टश्चप्राहनारदमार्यकः १२ त्रियमाणेतथापौत्रेषुत्रेचनिधनंगते ॥ कथमिच्छामिदेवर्षेगुणकेशींस्नुषांप्रति १३ ॥ आर्यकउवाच ॥ न
मेनैतद्बहुमतमहर्षेवचनंतव ॥ सखाशक्रस्यसंयुक्तःकस्यायनेप्सितोभवेत् १४ कारणस्यतुदौर्बल्याच्चितयामिमहामुने ॥ अस्यदेहकरस्तातममपुत्रोमहायु
ते १५ भक्षितोवैनतेयेनदुःखार्तास्तेनवैवयम् ॥ पुनरेवचतेनोक्तंवैनतेयेनगच्छता ॥ मासेनान्येनसुमुखंभक्षयिष्यइतिप्रभो १६ ध्रुवंतथातद्भविताजानी
मस्तस्यनिश्चयम् ॥ तेनहर्षःप्रनष्टोमेसुपर्णवचनेनवै १७ ॥ कण्वउवाच ॥ मातलिस्त्वब्रवीदेनंबुद्धिरत्रकृतामया ॥ जामातृभावेनवृतःसुमुखस्तवपुत्रजः
१८ सोऽयंमयाचसहितोनारदेनचपन्नगः ॥ त्रिलोकेशंसुरपतिंगत्वापश्यतुवामवम् १९ शेषेणैवास्यकार्येणप्रज्ञास्याम्यहमायुषः ॥ सुपर्णस्यविधातेचप्रयति
ष्यामिसत्तम २० सुमुखश्चमयासार्धदेवेशमभिगच्छतु ॥ कार्यसंसाधानार्थायस्वस्तितेऽस्तुभुजंगम २१ ततस्तेसुमुखगृह्यसर्वेष्वमहौजसः ॥ ददृशुःशक्रमा
सीनंदेवराजंमहायुतिम् २२ संगत्यातत्रभगवान्विष्णुरासीच्चतुर्भुजः ॥ ततस्तत्सर्वमाचख्योनारदोमातलिंप्रति २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःपुरंदरंवि
ष्णुरुवाचभुवनेश्वरम् ॥ अमृतंदायतामस्मैक्रियताममरैःसमः २४ मातलिर्नारदश्चैवसुमुखश्चैववासव ॥ लभंतांभवतःकामात्काममेतंयथेप्सितम् २५

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

॥९१॥

उद्यो. ५
अ०
॥९०॥

पुरंदरोऽथसंचित्यवैनतेयपराक्रमम् ॥ विष्णुमेवाब्रवीदेनंभवानेवददात्विति २६ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ईशस्त्वंसर्वलोकानांचराणामचराश्चये ॥ त्वयादत्तमदत्तं कः
कृतेमुत्सहतेविभो २७ प्रादाच्छक्रस्ततस्तस्मैपत्रागायायुरुतमम् ॥ नत्वेनममृतप्राशंचकारबलवृत्रहा २८ लब्ध्वावरंतुसुमुखःसुमुखःसंवभूवह ॥ कृतदा
रोयथाकामंजगामचष्टहान्प्रति २९ नारदस्त्वार्यकश्चैवकृतकार्यौमुदायुतौ ॥ अभिजग्मतुरभ्यर्च्यदेवराजमहायुतिं ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभ
गवद्यानप० मातलिवरान्वेषणेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ कण्वउवाच ॥ गरुडस्तत्रशुश्रावयथावृत्तंमहाबलः ॥ आयुःप्रदानंशक्रेगठतंनाग
स्यभारत १ पक्षवातेनमहतारुद्धात्रिभुवनंखगः ॥ सुपर्णःपरमरुद्धोवासवंसमुपाद्रवत् २ ॥ गरुडउवाच ॥ भगवन्किमवज्ञानाद्वृत्तिःप्रतिहतामम ॥ काम
कारवरंदत्त्वापुनश्चलितवानसि ३ निसर्गात्सर्वभूतानांसर्वभूतेश्वरेणमे ॥ आहारोविहितोधात्राकिमर्थंयार्थतेत्वया ४ वृत्तश्चैषमहानागःस्थापितःसमयश्चमे ॥
अनेनचमयादेवभर्तव्यःप्रसवोमहान् ५ एतस्मिस्तुतथाभूतेनान्यांहिसितुमुत्सहे ॥ क्रीडसेकामकारेणदेवराजयथेच्छकम् ६ सोऽहंप्राणान्विमोक्षयामितथाप
रिजनोमम ॥ येचभृत्याममगृहेप्रीतिमान्भववाप्तव ७ एतच्चैवाहमर्हामिभूयश्चबलवृत्रहन ॥ त्रैलोक्यस्येश्वरोयोऽहंपरभृत्यत्वमागतः ८ त्वयितिष्ठतिदेवेश
नविष्णुःकारणंमम ॥ त्रैलोक्यराजराज्यंहित्वयिवासवशाश्वतम् ९ ममापिदक्षस्यसुताजननीकश्यपःपिता ॥ अहमप्युत्सहेलोकान्प्रमंताद्वोढुमंजसा १०
असह्यंसर्वभूतानांममापिविपुलंबलम् ॥ मयापिसुमहत्कर्मकृतंदैतेयविग्रहे ११ श्रुतश्रीःश्रुतसेनश्चविवस्वात्रोचनामुखः ॥ प्रसृतःकालकाक्षश्चमयापिदिति
जाहताः १२ यत्तुध्वजस्थानगतोयत्नात्परिचराम्यहम् ॥ बहामिचैवानुजंतेतेनमामवमन्यसे १३ कोऽन्योभारसहाह्यस्तिकोऽन्योस्तिबलवतरः ॥ मयायो
ऽहंविशिष्टःसन्वहामिमंसवांधवम् १४ अवज्ञायतुयतेहंभोजनाद्वपरोपितः ॥ तेनमेगौरवंनष्ट्वत्तश्चास्माच्चवासव १५ आदित्यांयद्वभेजाताबलविक्रमशा
लिनः ॥ त्वमेपांकिलसर्वेषांबलेनबलवतरः १६ सोऽहंपक्षैकदेशेनवहामित्वांगतकृमः ॥ विमृशत्वंशनैस्तातकोन्वत्रबलवानिति १७ ॥ कण्वउवाच ॥ स
तस्यवचनंश्रुत्वाखगस्योदकंदारुणम् ॥ अक्षोभ्यंक्षोभयंस्ताक्षर्यमुवाचरथचक्रभृत् १८ गरुत्मन्मन्यसेऽऽत्मानंबलवंतंसुदुर्बलम् ॥ अलमस्मत्समक्षंतेस्तो
तुमात्मानमंडज १९ त्रैलोक्यमपिमैकस्त्रमशक्तंदेहधारणे ॥ अहमेवात्मनाऽऽत्मानंवहामित्वांचधारये २० इमंतावन्ममैकंत्वंबाहुंसव्येतरंवह ॥ यद्येनं
धारयस्येकंसफलंतेविकथितम् २१ ततःसभगवांस्तस्यस्कंधेबाहुंसनासजत् ॥ निपपातसभारतौविहिलोनष्टचेतनः २२ यावानाहिभारःकृत्स्नायाः
पृथिव्याःपर्वतैःसह ॥ एकस्यादेहशाखायास्तावद्भारममन्यत २३

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

॥९१॥

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ अनर्थेइति परार्थेपरस्वनिमित्तं
११२ भगवान्पितामहोव्यासोननुमीधमः उत्तरेतस्यपृथग्पादानात्उक्तमित्यस्यावृत्तिदर्शनाच्च ३ । ४ सुहृत्प्रत्युपकारमनपेक्ष्यउपकर्तामादृशः तदीयवाक्यस्यश्रोतासुहृच्छ्रोता मूढोऽयंहितमप्यु
नत्वेनपीडयामासवलेनबलवतरः ॥ ततोहिजीवितंतस्यनव्यनीनशदच्युतः २४ व्यातास्यःस्रस्तकायश्चविचेताविह्वलःखगः ॥ मुमोचपत्राणितदागुरुभारप्र
पीडितः २५ सविष्णुंशिरसापक्षाप्रणम्यविनतासुतः ॥ विचेताविह्वलोदानःकिंचिद्वचनमब्रवीत् २६ भगवन्लोकसारस्यसदृशेनवपुष्पता ॥ भुजेनस्वैरमु
क्तेननिष्पिष्टोस्मिमहीतले २७ क्षंतुमर्हसिमेदेवविह्वलस्याल्पचेतसः ॥ बलदाहविदग्धस्यपक्षिणोध्वजवासिनः २८ नाहिज्ञातंबलंदेवमयातेपरमंविभो ॥ तेन
मन्याम्यहंवीर्यमात्मनोनसमंपरैः २९ ततश्चक्रेसभगवान्प्रसादंवैगरुत्मतः ॥ मैवंभूयइतिस्नेहातदाचैनमुवाचह ३० पादांगुष्ठेनचिक्षेपसुमुखंगरुडोरासि ॥
ततःप्रभृतिराजेंद्रसहस्रपेणवर्तते ३१ एवंविष्णुबलाकांतोर्गवनाशमुपागतः ॥ गरुडोबलवान्राजन्वैनतेयोमहायशः ३२ ॥ कण्वउवाच ॥ तथात्वमपिगांधा
रेयावत्पांडुसुतात्रणे ॥ नासादयसितान्वीरांस्तावज्जीवसिपुत्रक ३३ भीमःप्रहरतांश्रेष्ठोवायुपुत्रोमहाबलः ॥ धनंजयश्चंद्रसुतोहन्यातांतुकरणे ३४ विष्णु
र्वायुश्चशक्रश्चधर्मस्तौचाश्विनावुभौ ॥ एतेदेवास्त्वयाकेनहेतुनावीक्षितुंक्षमाः ३५ तदलंतेविरोधेनशमंगच्छन्नुपात्मज ॥ वासुदेवेनतीर्थेनकुलंराक्षितुमर्हसि
३६ प्रत्यक्षदर्शीसर्वस्यनारदोऽयंमहातपाः ॥ माहात्म्यस्यतदाविष्णोःसोऽयंचक्रगदाधरः ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दुर्योधनस्तुतच्छ्रुत्वानिःश्वसन्भुक्कुटी
मुखः ॥ राधेयमभिसंप्रेक्ष्यजहासस्वनवतदा ३८ कदर्शीकृत्यतद्वाक्यमृषेःकण्वस्यदुर्मतिः ॥ ऊरुंगजकराकारंताडयन्निदमब्रवीत् ३९ यथैवेश्वरसृष्टोऽस्मिन्
द्वावियाचमेगतिः ॥ तथामहर्षेवर्तामिंकिंप्रलापःकरिष्यति ४० ॥ इतिश्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्यानपर्वणि मातलिवरान्वेषणेपंचाधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १०५ ॥ जनमेजयउवाच ॥ अनर्थेजातनिर्वंधंपरार्थेलोभमोहितम् ॥ अनार्यकेशाभिरतंमरणेकृतनिश्चयम् १ ज्ञातीनांदुःखकर्तारंबंधूनांशोकव
र्धनम् ॥ सुहृदांक्षिदातारंदिपतांहर्षवर्धनम् २ कथंनैनंविमार्गस्थंवारयंतीहवांधवाः ॥ सौहृदाद्वासुहृत्स्निग्धोभगवान्पितामहः ३ वैशंपायनउवाच ॥
उक्तंभगवतावाक्यमुक्तंभीष्मेणयत्क्षमम् ॥ उक्तंवहुविधंचैवनारदेनापितच्छृणु ४ ॥ नारदउवाच ॥ दुर्लभोवैसुहृच्छ्रोतादुर्लभश्चहितःसुहृत् ॥ तिष्ठते
हिसुहृद्यत्रनबंधुस्तत्रतिष्ठते ५ ॥ श्रोतव्यमपिपश्यामिसुहृदांकुरुनंदन ॥ नकर्तव्यश्चनिर्वंधोनिर्वंधोहिसुदारुणः ६ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरात
नम् ॥ यथानिर्वंधतःप्राप्तोगालवेनपराजयः ७ विश्वामित्रंतपस्यंतंधर्मोजेज्ञासयापुरा ॥ अभ्यगच्छत्स्वयंभूत्वावसिष्ठोभगवानृषिः ८ सप्तर्षीणामन्यतमंवे
पमास्थायभारत ॥ बुभुक्षुःशुषितोराजन्नाश्रमंकौशिकस्यतु ९ क्लृप्तश्रोत्र्यतीतिमावः तिष्ठतेस्थिरोभवतियत्रमहासंकटेतत्रबंधुःउपकारमपेक्ष्योपकर्ताकर्णादिःनतिष्ठतेनप्रकाशते।
प्रकाशनस्थेपाख्ययोश्चेत्युभयत्रतद् १ बंधूतोऽपिपुहृद्वचःश्रेयस्करमित्यर्थः २ श्रोतव्यंश्रोतुंयुक्तं निर्वंधःसत्यपिबलवद्वाधकेतत्रैवाग्रहः सुदारुणोनाशकारी६१०वसिष्ठमृत्याधर्मोऽभ्यागच्छत् ८१९

नप्रत्यपालयत् अत्रासिद्धिपर्यंतं प्रतीक्षितवान् १० तेनवासिष्ठेन उपागमत्तुसिद्धसमीपं १११२ मूर्धाबाहुभ्यांचपरिगृह्य अभ्याशेसमीपे आश्रमस्य १२ गौरवात् गुरुत्वात् बहुमानात् लोकपूज्यत्वात्
तद्वादेन प्रीत्या १३ । १९ । १९ । १७ । १८ शुश्रूषयासेवया भक्त्या आराध्यत्वज्ञानेन १९ । २० गुरुकर्मणि ब्रह्मचर्यव्रतसमाप्तिस्तथा २१ मानवमिति पाठे सिध्यति सिद्धं कृतं कृत्यं करोतीत्यर्थः
एतदेवाह दक्षिणानामिति अपवर्गेण फलप्राप्त्या १२ कृतुफलं दक्षिणाप्रद एव प्राप्नोति । 'हतो यज्ञस्त्वदक्षिणः' इति स्मृतेरदक्षिणस्य कर्तो हतत्वेनाफलत्वात् शांतिः सर्वोपद्रवहारिणी उच्यते वेदेन । दक्षि

विश्वामित्रोऽथ संभ्रांतः श्रपयामास वै चरुम् ॥ परमात्रस्य यत्नेन न च तं प्रत्यपालयत् १० अन्नं तेन यदा भुक्तं मन्यैर्दत्तं तपस्विभिः ॥ अथ गृह्यान्नमृत्युष्णं विश्वामित्रो
ऽप्युपागमत् ११ भुक्तं मेतिष्ठतावत्त्वमित्युक्त्वा भगवान्ययौ ॥ विश्वामित्रस्ततो राजान्स्थित एव महाद्युतिः १२ भक्तं प्रगृह्य मूर्धा बाहुभ्यां संशितव्रतः ॥ स्थि
तः स्थाणुरिवाभ्याशेनिश्चेष्टो मारुताशनः १३ तस्य शुश्रूषणे यत्नमकरोद्बालवो मुनिः ॥ गौरवाद्बहुमानाश्च हार्देन प्रियकाम्यया १४ अथ वर्षशते पूर्णधर्मः पुनरुपाग
मत् ॥ वासिष्ठं वेषमास्थाय कौशिकं भोजनेप्सया १५ सहृद्वाशिरसाभक्तं ध्रियमाणं महर्षिणा ॥ तिष्ठतावायुभक्षेण विश्वामित्रेण धीमता १६ प्रतिगृह्य ततो धर्मस्त
थैवोष्णं तथानवम् ॥ भुक्त्वा प्रीतोऽस्मि विप्रर्षेत मुक्त्वा स मुनिर्गतः १७ क्षत्रभावादपगतो ब्राह्मणत्वमुपागतः ॥ धर्मस्य वचनात्प्रीतो विश्वामित्रस्तथाऽभवत् १८
विश्वामित्रस्तु शिष्यस्य गालवस्य तपस्विनः ॥ शुश्रूषया च भक्त्या च प्रीतिमानित्युवाच ह १९ अनुज्ञातो मया वत्स यथेष्टं गच्छ गालव ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचे दंगल
वो मुनिसत्तमम् २० प्रीतो मधुरया वाचा विश्वामित्रं महाद्युतिम् ॥ दक्षिणाः काः प्रयच्छामि भवते गुरुकर्मणि २१ दक्षिणाभिरुपेतं हि कर्मासिद्धयतिमानद ॥ दक्षि
णानां हि दाता वै अपवर्गेण युज्यते २२ स्वर्गे कृतुफलं तद्धि दक्षिणाशांतिरुच्यते ॥ किमाहरामि गुर्वर्थं ब्रवीतु भगवानिति २३ जानानस्तेन भगवान्जितः शुश्रूषणे
न वै ॥ विश्वामित्रस्तमसकृद्गच्छगच्छेत्यचोदयत् २४ असकृद्गच्छगच्छेति विश्वामित्रेण भाषितः ॥ किंददानीति बहुशो गालवः प्रत्यभाषत २५ निर्वधतस्तु
बहुशो गालवस्य तपस्विनः ॥ किंचिदागतं संरंभो विश्वामित्रोऽब्रवीदिदम् २६ एकतः श्यामकर्णानां हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ अष्टौ शतानि मे देहि गच्छ गालवमा
चिरम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्यानपर्वणि गालवचरिते षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्तस्तदा तेन विश्वामि
त्रेण धीमता ॥ नास्तेन शेतेनाहारं कुरुते गालवस्तदा १ त्वगस्थिभूतो हरिणश्चिताशोकपरायणः ॥ शोचमानोऽतिमात्रं सदह्यमानश्च मन्युना ॥ गालवो दुःखि
तो दुःखाद्विललाप सुयोधन २ कुतः पुष्टानि मित्राणि कुतोऽर्थाः संचयः कुतः ॥ हयानां चंद्रशुभ्राणां शतान्यष्टौ कुतो मम ३

णां कर्मकृणुते विजानन्निति २३ जानानः शुश्रूषणेनैव दक्षिणा कर्म समाप्तिरिति । स जानंस्तेनेति पाठे तेन गालवेन शुश्रूषणेनैव जितो वशीकृतोऽस्मीति जानन्नित्यन्वयः २४ । २५ । २६ श्यामो
हरितः एकतः बहिः प्रदेशे एव श्यामाः कर्णा ये वा एकतः श्यामकर्णानां २७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति १ हरि
णः पांडुरः मन्युना दैन्येन दह्यमानश्चिताग्निना २ । ३

४ परंपरात् दूरादपि दूरं आत्मानं देहं ५ अनीहया अनुद्यमेन ६ ईप्सितं प्रणयं कृत्वा ईप्सितं दास्यामीति विश्वासमुत्पाद्य । 'प्रणयः प्रेम्णि विस्रंभे' इति विश्वः ७ एतदेवाह प्रतिश्रुत्येति करिष्येतीति
संधिरार्पः ८ अन्तःस्थस्य हीनस्य रूपं स्वरूपं जीवने वसमुत इत्यर्थः ९।१० तत्रणं कुटुंबधारणं पाठांतरे तत्रणं इष्टेः सहविचारणं अविश्वसनीयत्वादित्यर्थः ११ तत्माषितमिति संबंधः १२ अनुत्तमं
यत्नं अधमोपायं विषोद्धं वनादिरूपं कृत्वा प्राणान्मोक्षयामीत्यर्थः अर्थितायाञ्चा १३ अहंत्विति अत्राहमिति पदस्य द्विरावृत्तिर्वक्तुं कृत्वा दोषः १४ भोगाः भोग्यवर्गा विषदादिः प्रतिष्ठंते निःसरंति
बीजादिवृक्षाः १५ तस्य विष्णुदासत्वेन सखानुपूर्वोपकारादिना १६ सुहृदां विश्वं विष्णुरिति बुद्ध्या सर्वलोकमित्राणां १७ वासवादवरजो विष्णुः उक्तः अहं गालवस्य साहाय्यं कर्तुं मिच्छामीति प्रा

कुतो मे भोजने श्रद्धासुखश्रद्धा कुतश्च मे ॥ श्रद्धामे जीवितस्यापि छिन्ना किं जीवितेन मे ४ अहं पारे समुद्रस्य पृथिव्यावा परंपरात् ॥ गत्वाऽऽत्मानं विमुंचामि किं फलं
जीवितेन मे ५ अधनस्या कृतार्थस्य त्यक्तस्य विविधैः फलैः ॥ ऋणं धारयमाणस्य कुतः सुखमनीहया ६ सुहृदां हि धनं भुक्त्वा कृत्वा प्रणयमीप्सितम् ॥ प्रतिकर्तुं म
शक्तस्य जीवितान्मरणं वरम् ७ प्रतिश्रुत्य करिष्येति कर्तव्यं तदकुर्वतः ॥ मिथ्यावचनदग्धस्य इष्टापूर्तं प्रणश्यति ८ न रूपमनृतस्यास्ति नानृतस्यास्ति संत
तिः ॥ नानृतस्याधिपत्यं च कुत एव गतिः शुभा ९ कुतः कृतघ्नस्य यशः कुतः स्थानं कुतः सुखम् ॥ अश्रद्धेयः कृतघ्नो हि कृतघ्नेनास्ति निष्कृतिः १० न जीवत्यध
नः पापः कुतः पापस्य तत्रणम् ॥ पापो ध्रुवमवाप्नोति विनाशं नाशयन् कृतम् ११ सोऽहं पापः कृतघ्नश्च कृपणश्चानृतोऽपि च ॥ गुरोर्यः कृतकार्यः संस्तु करोमि न भा
षितम् १२ सोऽहं प्राणान्विमोक्षयामि कृत्वा यत्नमनुत्तमम् ॥ अर्थितानमया काचित्कृतपूर्वादि वौकसाम् १३ मानयंति च मां सर्वे त्रिदशायज्ञसंस्तरे ॥ अहं तु विबु
धश्चेष्टं देवं त्रिभुवनेश्वरम् ॥ विष्णुं गच्छाम्यहं कृष्णं गतिं गतिमतां वरम् १४ भोगाय स्मात्प्रतिष्ठंते व्याप्य सर्वान् सुरासुरान् ॥ प्रणतो द्रष्टुमिच्छामि कृष्णं योगिनम
व्ययम् १५ एवमुक्ते सखा तस्य गरुडो विनतात्मजः ॥ दर्शयामास तं प्राह संहृष्टः प्रियकाम्यया १६ सुहृद्ब्रवान्मम मतः सुहृदां च मतः सुहृत् ॥ ईप्सितेनाभिलाषे
ण योक्तव्यो विभवे सति १७ विभवश्चास्ति मे विप्रवासवावरजो द्विज ॥ पूर्वमुक्तस्त्वदर्थं च कृतः कामश्च तेन मे १८ स भवाने तु गच्छावनयिष्ये त्वां यथा सुखम् ॥
देशं पारं पृथिव्यावा गच्छ गालवमाचिरम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्यानपर्वणि गालवचरिते सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥
॥ सुपर्ण उवाच ॥ अनुशिष्टोऽस्मि देवेन गालवज्ञानयोनिना ॥ ब्रह्मिकामंतुकां याभिद्रष्टुं प्रथमतो दिशम् १ पूर्वां वा दक्षिणां वाऽहमथवा पश्चिमां दिशम् ॥ उत्तरां
वा द्विजश्चेष्टकुतो गच्छामि गालव २ यस्यामुदयते पूर्व सर्वलोकप्रभावनः ॥ सविता यत्र संध्यायां साध्यानां वर्तते तपः ३

र्थितः तेन विष्णुना १८ देशं पृथिव्यंतर्गतमेव पृथिव्याः पारः समुद्रः १९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ७ ॥ अनुशिष्ट आज्ञापितः
ज्ञानयोनिना धीप्रवर्तकेन विष्णुना पाठांतरे अज्ञातयोनिना सर्वादिस्वात् अज्ञातः रूपादिहीनत्वाच्च तादृशोऽपि योनिः जगदुदयप्रलयस्थानं तेन कामं यथेष्टं १ । २ साध्यानां देवताविशेषाणां
तपजालोचनं वर्तते अनुवर्तते । साध्या देवा इह ध्यायंतः सत्यकामा बभूवुरित्यर्थः ३

मतिर्बुद्धिः याताप्राप्ता प्रातःसंध्यायांसवितुः प्रसादात्प्रथमं यत्र धीप्राप्तिर्भवति । गायत्र्यांसवितुर्धोप्रवर्तकस्वदर्शनादित्यर्थः । चक्षुषी आज्यभागाख्ये अग्नीषोमदैवत्ये धर्मस्य यज्ञस्य यंत्रवैयंत्रणार्थं यंत्र यते स्तुमर्थे तवैप्रत्ययो वैदिकस्वकारलोपश्च १२ देवाह कृतं संस्कृतं हव्यं यतो हुतं ययोर्मध्ये हुतं सत् तदाज्यभागावन्तरेणाहुतीः प्रतिपादयेत् इति श्रुतेर्यज्ञस्य रक्षणं भवति । अन्यत्र गतं त्वर्धाद्धर्भनाशकं भवतीति भावः अध्वनः देवयानस्य पितृयाणस्य वा ५ दाक्षायण्यः अदितिर्दितिर्दनुः काष्ठा इत्यादयः प्रजाः लोकान् ६।७।८ पूर्वपूर्वसंस्थानि सुखमीप्सता सुखाद्यर्थिना ९।१० यजूंषिदत्तानियाज्ञवल्क्या येति शेषः ११ स्वांयोनिं सोमाज्यपय आदिरूपं जलं १२ पूर्वमित्रावरुणयोर्यज्ञकाले पौराणस्य पुराणस्य स्वार्थे तद्धितः निधनं निमिशापात्स्थूलदेहवियोगः सूतिः कुंभात्तस्मिन्नेव यज्ञे १३ दश

यस्यां पूर्वमतिर्याताय व्याप्तमिदं जगत् ॥ चक्षुषी यत्र धर्मस्य यंत्रवैसुप्रतिष्ठिते ४ कृतं यतो हुतं हव्यं सर्पते सर्वतो दिशम् ॥ यत्तद्वारं द्विजश्रेष्ठ दिवसस्य तथा अध्व नः ५ अत्र पूर्वप्रसूता वैदाक्षायण्यः प्रजाः स्त्रियः ॥ यस्यां दिशि प्रवृद्धाश्च कश्यपस्यात्मसंभवाः ६ अतो मूलं सुराणां श्रीर्यत्र शक्रोऽभ्यविच्यत ॥ सुरराज्येन विप्र षेदे वैश्वात्रतपश्चितम् ७ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन्पूर्वत्येषादिगुच्यते ॥ यस्मात्पूर्वतरे काले पूर्वमेवावृता सुरैः ८ अत एव च सर्वेषां पूर्वमाशां प्रचक्षते ॥ पूर्वसर्वा णिकार्याणि देवानि सुखमीप्सता ९ अत्र वेदान्जगौ पूर्वभगवानलोकभावनः ॥ अत्रैवोक्तः सवित्राऽऽसीत्सावित्री ब्रह्मवादिषु १० अत्र दत्तानि सूर्येण यजूंषिद्विजस त्तम ॥ अत्र लब्धवरः सोमः सुरैः क्रतुषु पीयते ११ अत्र तृप्ता हुतवहाः स्वांयोनिमुपभुंजते ॥ अत्र पातालमाश्रित्य वरुणः श्रियमापच १२ अत्र पूर्ववसिष्ठस्य पौरा णस्य द्विजर्षभ ॥ सूतिश्चैव प्रतिष्ठाच निधनं च प्रकाशते १३ ओंकारस्यात्र जायंते मृतयो दशतीर्दश ॥ पिवंति मुनयो यत्र हविर्मंस्मधूमपाः १४ प्रोक्षिता यत्र ब हवो वराहाद्यामृगावने ॥ शक्रेण यज्ञभागार्थे देवतेषु प्रकल्पिताः १५ अत्राहिताः कृतघ्नाश्च मानुषाश्चासुराश्च ये ॥ उदयंस्तान्हिसर्वा न्वैक्रोधाद्धंति विभावसुः १६ एतद्वारं त्रिलोकस्य स्वर्गस्य च सुखस्य च ॥ एष पूर्वो दिशां भागो विशावोऽत्र यदीच्छसि १७ प्रियं कार्यं हि मे तस्य यस्यास्मि वचने स्थितः ॥ ब्रूहि गालवया स्यामिश्रुणु चाप्यपरां दिशम् १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवान्पर्वणि गालवचरिते अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ सुपर्ण उवाच ॥ इयं विवस्वता पूर्वश्रौतेन विधिना किल ॥ गुरवे दक्षिणा दत्ता दक्षिणेत्युच्यते च दिक् १ अत्र लोकत्रयस्यास्य पितृपक्षः प्रतिष्ठितः ॥ अत्रोष्मपाणां देवानां निवासः श्रूयते द्विज २ अत्र विश्वे सदा देवाः पितृभिः सार्धमासते ॥ इज्यमानाः स्मलोके पुंसप्राप्तास्तुल्यभागताम् ३

शतीशब्दस्य षोडशदिशकारलोपेन दशतीशब्दः सहस्रवाची सृतयोर्मार्गाः 'ओंकारो वै सर्वावाह' इति श्रुतेर्देवस्य शास्त्राप्रसादादिभेदोऽत्रैव जात इत्यर्थः १४ । १५ ये मानुषाः कृतघ्नाः ये वासुरा स्तान् अत्रैवोदयनं हंति तेषामापुरत्वापि करोतीत्यर्थः १६ विशावः प्रविशावः १७ । १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावर्षीये अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ इयमिति स्त्रौ विभेति पाठे सुवेण हूयतेऽस्मिन्निति स्त्रौ विधिर्नः गुरवे कश्यपाय १ उष्मपाणां उष्णां भोजिनां । 'यावदुष्णं भवत्यत्र पितरस्तावदश्रंति' इति स्मृतेः २ विश्वे त्रयोदश भित्तोगणः ३

द्वितीयं देवस्य धर्मस्य द्वारं पूर्वोदिकप्रथमं तदपेक्षया पित्र्यस्य धर्मस्य द्वारमिदं द्वितीयं । 'प्राक्संस्थानि देवानि कर्माणि दक्षिणसंस्थानि पित्र्याणि' इति स्मृतेः २ । ९ कर्मपुण्यापुण्यरूपं निगद्यते प्रका श्यते चित्रगुप्तादिभिः अवसायिनां मृतानां कर्मनिग्रहानुग्रहरूपं ६ सर्वः समूर्ध्वमात्रः वृताच्छ्रमा अनवबोधेन तमसा पुण्यवान्पापीवामरणकाले अत्यंतमूढत्वात् दुःखे वसन्नेतां दिशं गच्छतीत्यर्थः । कृत्वा त्वनवबोधेनेति पाठे अनवः प्राक्संचितेन कर्मणा उपस्थितो रोधो मोहस्तेन सर्वः कृत्वाकर्ता पुरुषः । अतो मनिन्कनिव्वनिषथेति सूत्रात् कनिवित्यनुवर्तमानेऽभ्येभ्योऽपि ह्यत इति कृजः कर्तरि कनिष् ७ चित्तंच बुद्धिश्च तयोर्हराः योगिनां तत्त्वानुसंधानं प्रपंचमिध्यात्वनिश्चयं च हरंतीत्यर्थः ९ गायः वर्णमय्योर्मंत्राद्याः सामानितदाश्रयाणि गीतानि श्रुत्वाऽस्तीतं कालमजानन्मूलोके आगत्य

एतद्वितीयं वेदस्य द्वारमाचक्षते द्विज ॥ वृटिशोलवशश्चापि गण्यते कालनिश्चयः ४ अत्र देवर्षयो नित्यां पितृलोकं र्षयस्तथा ॥ तथाराजर्षयः सर्वे निवसंति गतव्य थाः ५ अत्र धर्मश्च सत्यं च कर्म चात्र निगद्यते ॥ गतिरेषा द्विजश्रेष्ठ कर्मणामवसायिनाम् ६ एषा दिक् सा द्विजश्रेष्ठ यां सर्वः प्रतिपद्यते ॥ वृतात्वनवबोधेन सुखं तेन न गम्यते ७ नैर्ऋतानां सहस्राणि बहून्यत्र द्विजर्षभ ॥ सृष्टानि प्रतिकूलानि द्रष्टव्या न्यलतात्मभिः ८ अत्र मंदरकुंजेषु विप्रर्षिसदनेषु च ॥ गायंति गाथां गंधर्वाश्चि त्तुद्धिहरा द्विज ९ अत्र सामानि गाथाभिः श्रुत्वा गीतानि रैवतः ॥ गतदारोगतामात्योगतराज्यो वनंगतः १० अत्र सावर्णिना चैव यवक्रीतात्मजेन च ॥ मर्यादास्था पिता ब्रह्मन्यां सूर्यो नातिवर्तते ११ अत्र राक्षसराजेन पौलस्त्येन महात्मना ॥ रावणेन तपश्चीर्त्वा सुरेभ्योऽमरता वृता १२ अत्र वृत्तेन वृत्रोऽपि शक्यश्च त्वमीयवान् ॥ अत्र सर्वासवः प्राप्ताः पुनर्गच्छंति पंचधा १३ अत्र दुष्कृतकर्माणो नराः पच्यंति गालव ॥ अत्र वैतरणीनाम नदीवितरणैर्वृता १४ अत्र गत्वा सुखस्यांतं दुःखस्यां तंप्रपद्यते ॥ अत्र वृत्तो दिनकरः सुरसंक्षरते पयः १५ काष्ठां चासाद्य वासिष्ठा हिममुत्सृजते पुनः ॥ अत्राहं गालवपुराक्षुधार्तः परिचितयन् १६ लब्धवान्युध्य मानौ द्वौ बृहंतौ गजकच्छपौ ॥ अत्र चक्रधनुर्नाम सूर्याज्जातो महानृषिः १७ विदुर्यकपिलं देवं येनार्ताः सगरात्मजाः ॥ अत्र सिद्धाः शिवानाम ब्राह्मणा वेदपारगाः १८ अधीत्य सकलान्वेदाल्लेभिरेमोक्षमक्षयम् ॥ अत्र भोगवतीनाम पुरीवासुकिपालिता १९ तक्षकेण च नागेन तथैवैरावतेन च ॥ अत्र निर्याणकालेऽपि तमः संप्राप्य ते महत् २० अभेद्यं भास्करेणापि स्वयं वा कृष्णवर्धना ॥ एष तस्यापि ते मार्गः परिचार्यस्य गालव ॥ ब्रूहि मे यादं गतव्यं प्रतीचीं शृणु चापराम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवान्पर्वणि गालवचरिते नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥

द्वारान्नष्टान्नात्वा वनंगत इति पौराणीकथा १० सावर्णिनामनुना मर्यादासूर्यरथस्य वीथीनां वाहकानां देवतानां च नियमः ११ । १२ सर्वासवः सर्वेषां प्राणा अत्र प्राप्ताः संतः पुनः पंचधा गच्छंति देहं प्राप्नुवं ति प्राणापानादिभेदेनेत्यर्थः १३ वितरणैः वैतरणीनदीसंज्ञकनरकगाभिः १४ सुखस्यांतं नरकं दुःखस्यांतं स्वर्गं सुखं आवृत्तः कर्मायनंगतः । तदा हि प्रायेणाद्रीनक्षत्रं भवति तच्च वर्षाकालस्यादिभूतं प्र सिद्धं १५ वासिष्ठाकाष्ठां उदीचीं वसिष्ठोपलक्षितसप्तर्षिभिरधिष्ठिता । धानिष्ठीमिति पाठेऽतिशयेन धनवान् धानिष्ठः कुबेरस्तदीया उत्सृजतेत्यजति १६ । १७ । १८ । १९ निर्याणकाले मरणकाले तमः आध्यं २० तस्य ते तत्र परिचार्यस्य सेव्यस्य २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावर्षीये नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥

गोपतेःसूर्यस्यप्रतिष्ठेति संबंधः १ एतदेवाह पश्चादह इति अहःपश्चाद्वागे गाःरश्मीन्विजयति अतएवपश्चिमांतिमेत्यर्थः २ । ३ । ४ पश्चात्कृताःविमुखीकृताः संयताःसत्रज्ञाःसंतः ५ । ६ अर्धं आयुषोहर्तुनिद्रयाव्यधीकर्तुमित्यर्थः ७ । ८ भंदरंमुद्रेममं एतेनहिमवन्मूलस्यसमुद्रजलस्यचापमेयत्वमुक्तम् ९ कांचनमयानिअंबुरुहाणियत्र तस्यउदवेःसमुद्रतुल्यस्यसरसः १० । ११ सुवर्णशिरसोमुनेःहरिरोम्णः अपलितस्यनित्यतरुणस्येत्यर्थः १२ हरिभेषसोमुनेःकुमारी तिष्ठतिष्ठेति सूर्यस्यशासनात् १३ अत्रवायुरिति वाय्वादयोऽत्रदुःखवंशीतोष्णस्पर्शविमुंचति सदासुखसंस्पर्शाएवेत्यर्थः १४ अतःप्रभृतीति मेरुप्रदक्षिणीकुर्वन्सूर्यःसर्वदातिर्यगातिरेवसन् लोकदृष्ट्याउपर्यधश्चगच्छतीत्येवमाति । अतःपरंलोकदृष्ट्यमावाचितिर्यगेवावर्ततइत्यर्थः । आदित्यमंडलं ॥ सुपर्णउवाच ॥ इयंदिग्दयिताराज्ञोवरुणस्यतुगोपतेः ॥ सदासलिलराजस्यप्रतिष्ठाचादिरेवच १ अत्रपश्चादहःसूर्योविजयतिगाःस्वयम् ॥ पश्चिमेत्याभिविख्यातादिगिर्याद्विजसत्तम २ यादसामत्रराज्येनसलिलस्यचगुप्तये ॥ कश्यपोभगवानदेवोवरुणस्माभ्यषेचयत् ३ अत्रपीत्वासमस्तान्वैवरुणस्यरसांस्तुवद् ॥ जायतेतरुणःसोमःशुक्रस्यादौतमिस्रहा ४ अत्रपश्चात्कृतादैत्यावायुनासंयतास्तदा ॥ निःश्वसंतोमहावातैरदिताःसुषुपुर्दिज ५ अत्रसूर्यप्रणयिनंप्रतिगृह्णाति पर्वतः ॥ अस्तोनामयतःसंध्यापश्चिमाप्रतिसर्पति ६ अतोरात्रिश्चनिद्राचनिर्गतादिवसक्षये ॥ जायतेजीवलोकस्यहर्तुमर्धमिवायुषः ७ अत्रदेवीदिति सुतामात्मप्रसवधारिणीम् ॥ विगर्भामकरोच्छक्रोयत्रजातोमरुद्गणः ८ अत्रमूलंहिमवतोमंदरंयातिशाश्वतम् ॥ अपिवर्षसहस्रेणनचास्यातोऽधिगम्यते ९ अत्रकांचनशैलस्यकांचनांबुरुहस्यच ॥ उदधेस्तीरमासाद्यसुरभिःक्षरतेपयः १० अत्रमध्येसमुद्रस्यकबंधःप्रतिदृश्यते ॥ स्वर्मानोःसूर्यकल्पस्यसोमसूर्यौजिघांसतः ११ सुवर्णशिरसोऽप्यत्रहरिरोम्णःप्रगायतः ॥ अदृश्यस्याप्रमेयस्यभूयतेविपुलोध्वनिः १२ अत्रध्वजवतीनामकुमारीहरिभेषसः ॥ आकाशेतिष्ठतिष्ठेतेतस्थौसूर्यस्य शासनात् १३ अत्रवायुस्तथावहिरापःखंचापिगालव ॥ आह्निकंचैवनैशंचदुःखंस्पर्शविमुंचति १४ अतःप्रभृति सूर्यस्यतिर्यगावर्ततेगतिः ॥ अत्रज्योतीषिसर्वाणिविशंत्यादित्यमंडलम् १५ अष्टाविंशतिरात्रंचचक्रम्यसहभानुना ॥ निष्पतंतिपुनःसूर्यात्सोमसंयोगयोगतः १६ अत्रनित्यंस्त्रवंतीनांप्रभवःसागरोदयः ॥ अत्रलोकत्रयस्यापास्तिष्ठंतिवरुणालये १७ अत्रपन्नगराजस्याप्यनंतस्यनिवेशनम् ॥ अनादिनिधनस्यात्रविष्णोःस्थानमनुत्तमम् १८ अत्रानलसखस्यापिपवनस्यानिवेशनम् ॥ महर्षेःकश्यपस्यात्रमारीचस्यनिवेशनम् १९ एषतेपश्चिमोमार्गोदिग्द्वारेणप्रकीर्तितः ॥ ब्रह्मिगालवगच्छावोडुद्धिःकादिजसत्तम २० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि गालवचरितेदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

कर्तुं ज्योतीष्यस्यादीन्विशति । 'आदित्योवाअस्तंयन्नभिमनुप्रविशति'इतिश्रुतेः । नक्षत्रादीन्पिअममयत्वादप्रकाशानिआदित्यप्रभयैवभासंतेरात्रौ दिवातुतयेवतिरोभवंतीतिप्रसिद्धिः १५ अष्टेति अष्टाविंशतितमेदिने एकैकंनक्षत्रंभानुनाध्वरेणसहस्रकम्य एकोनत्रिंश्रारात्रौनिष्पततिबहिर्निर्गच्छति चंद्रादेवेपुनस्तद्वत्सोमसंयोगसदृशेनयोगेनसंबंधेनसूर्येणसहापिसंक्रम्यकालोनिष्पतंतीत्यर्थः । एवंचंद्रवत्सर्वेषामपिनक्षत्राणामवर्गग्रहयोगस्तुल्यः १६ स्त्रवंतीनांदीनां सागरस्यउदयःपूर्तिर्यनतादृशःप्रभवः १७ । १८ । १९ दिग्द्वारेणसंज्ञेपप्रकारेण तेतव २० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावादीपे दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यस्मादिति उत्तरेणपथामतानांहिपापनाशःस्वर्गप्राप्तिश्चभवतीतियोगादुत्तराउत्कृष्टतरा इयंदिगित्यर्थः १ परिवापःस्थानं हिरण्यस्यनिधीनामित्यर्थः उत्तरंयन्निधिस्थानंततःस्वर्गमार्गःदिग्भ्यामुपलक्षितोमध्यमोज्ञेयइतिभावः २ अविधेयात्माअजितचित्तः ३ । ४ प्रकृत्याउमया ५ नसामायाविष्टोऽपिनदृश्योदर्शनार्हःकिमुतमायारहितःशुद्धचिन्मात्रः ६ सहस्रशिरसइत्यकारांतःशब्दः माययाउपेतमितिशेषः वस्तुतोऽस्यप्रत्यमात्मत्वेनद्रष्टृदृश्यभावस्याभावादितिभावः सगुणब्रह्मभावप्राप्तिपूर्विकैर्वर्णिगुणप्राप्तिरितिप्रवृत्तकार्यः यथोक्तं । 'सोपाधिर्निरुपाधिश्चद्वेधावद्वा विदुच्यते ॥ सोपाधिकःस्यात्सर्वात्मानिरुपाख्योऽनुपाधिकः'इति । एतच्चसम्यग्भूत्पादितमस्माभिर्वेदांतकतके ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ शाद्वलंजंबालं देवताभेदः कदलीवैजयंतीपताका

॥ सुपर्णउवाच ॥ यस्मादुत्तार्यतेपापायस्मान्निःश्रेयसोऽश्रुते ॥ अस्मादुत्तारणबलादुत्तरेत्युच्यतेद्विज १ उत्तरस्यहिरण्यस्यपरिवापश्चगालव ॥ मार्गःपश्चिमपूर्वाभ्यांदिग्भ्यांवैमध्यमःस्मृतः २ अस्यांदिशिवरिष्ठायामुत्तरायांदिजर्षभ ॥ नासौम्योनाविधेयात्मानाधर्मोविसतेजनः ३ अत्रनारायणःकृष्णोजिष्णुश्चैवनरोत्तमः ॥ बदर्यामाश्रमपदेतथाब्रह्माचशाश्वतः ४ अत्रवैहिमवत्पृष्ठेनित्यमास्तेमहेश्वरः ॥ प्रकृत्यापुरुषःसार्धंयुगांताग्निसमप्रभः ५ नसदृश्योमुनिगणैस्तथादेवैःसवासैवः ॥ गंधर्वयक्षसिद्धैर्वानरनारायणादृते ६ अत्रविष्णुःसहस्राक्षःसहस्रचरणोऽव्ययः ॥ सहस्रशिरसःश्रीमानेकःपश्यतिमायया ७ अत्रराज्येनविप्राणांचंद्रमाश्चाभ्यषिच्यत ॥ अत्रगंगांमहादेवःपतंतीगगनाश्च्युताम् ८ प्रतिगृह्यददौलोकेमानुषेब्रह्मवित्तम् ॥ अत्रदेव्यातपस्तप्तंमहेश्वरपरीप्सया ९ अत्रकामश्चरोपश्चशैलश्चोमाचसंबभूव ॥ अत्रराक्षसयक्षाणांगंधर्वाणांचगालव १० आधिपत्येनकैलासेधनदोऽप्यभिषेचितः ॥ अत्रचैत्ररथंरम्यमत्रवैखानसाश्रमः ॥ ११ अत्रमंदाकिनीचैवमंदरश्चाद्विजर्षभ ॥ अत्रसौगंधिकवनंनैर्ऋतैरभिरक्ष्यते १२ शाद्वलंकदलीस्कंधमत्रसंतानकानगाः ॥ अत्रसंयमनित्यानांसिद्धानांस्यैरचारिणाम् १३ विमानान्यनुरूपपाणिकामभोग्यानिगालव ॥ अत्रतेऋषयःसप्तदेवीचारुंधतीतथा १४ अत्रतिष्ठतिवैस्वातिरत्रास्याउदयःस्मृतः ॥ अत्रयज्ञंसमासाद्यध्रुवंस्थातापितामहः १५ ज्योतीषिचंद्रसूर्यौचपरिवर्तंतिनित्यशः ॥ अत्रगंगामहाद्वारंरक्षंतिद्विजसत्तम १६ धामानाममहात्मानोमुनयःसत्यवादिनः ॥ नतेषांज्ञायतेमूर्तिर्नीलतिर्नतपश्चितम् १७ परिवर्तःसहस्राणिकामभोग्यानिगालव ॥ यथायथाप्रविशतितस्मात्परतरंनरः १८ तथातथाद्विजश्रेष्ठप्रविलीयतिगालव ॥ नैतत्केनचिदन्येनगतपूर्वद्विजर्षभ १९ ऋतेनारायणंदेवंनरंवाजिष्णुमव्ययम् ॥ अत्रकैलासमित्युक्तंस्थानमैलविलस्यतत् २० अत्रविद्युत्प्रभानामज्जिरेऽप्सरसोदश ॥ अत्रविष्णुपदंनामक्रमताविष्णुनाकृतम् २१ त्रिलोकविक्रमेब्रह्मभुतरांदिशमाश्रितम् ॥ अत्रराज्ञामरुतेनयज्ञेनेष्टंदिजोत्तम २२

तस्याःस्कंधवदुच्छिन्नं । 'अथकदलीपताकामृगभेदयोः'इतिभेदिनी । नगाःवृक्षाःकल्पद्रुमाः संयमोधारणाध्यानादिभिर्नित्योन्त्याज्योयेषांतेषां १३ । १४ । १५ गंगामहाद्वारमित्यत्रगायंतिकाद्वारमितिपाठेगायंतिकाविलविशेषः १६ मूर्तिःपिंडः आकृतिःसंस्थानविशेषः १७ परिवर्तंगतागतं सहस्राणिसत्रेऽन्नपरिवेषणपात्राणि कामभोग्यानिचनज्ञायंतेस्थूलदृष्टिभिरित्यर्थः तस्मात्तहिमस्थानात् १८ प्रविलीयतिहिमेननश्यति १९ ऐलविलस्यकुबेरस्य २० । २१ । २२

उशीरबीजेस्थाने २३ कनकाकरः जीमूतस्यउपसमीपेतस्थेप्रकाशंगतः । प्रकाशनस्येयाख्ययोश्चेदितह् २४ ववेब्राह्मणेभ्यः मन्नामकमेतदास्तिवाति २५ उत्तराउत्कृष्टतरा २६ । २७ । २८ ॥ इतिउद्योगप० नी० भा० भा० एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ॥ ॥ गरुडमन्त्रिणि पूर्वेणपूर्वस्यादिशि चक्षुषीअग्नीषोमी २ । १ समागंतुंएकीभवितुं २ । ४ सहस्रांशोर्वि

उशीरबीजेविप्रर्षेयत्रजांबूनदंसरः ॥ जीमूतस्यात्रविप्रर्षेरुपतस्थेमहात्मनः २३ साक्षद्विमवतःपुण्योविमलःकनकाकरः ॥ ब्राह्मणेषुचयत्कृत्स्नंस्वंतंकृत्वाधनं महत् २४ ववेधनंमहर्षिःसजैमूतंतद्वनंततः ॥ अत्रनित्यंदिशांपालाःसायंप्रातर्द्विजर्षभ २५ कस्यकार्यंकिमितिवैपरिक्रोशंतिगालव ॥ एवमेषादिजश्रेष्ठगुणै रन्यैर्दिगुतरा २६ उत्तरेतिपरिरुयातासर्वकर्मसुचोतरा ॥ एताविस्तरशस्तातवसंकीर्तितादिशः २७ चतस्रःक्रमयोगेनकामाशांगंतुमिच्छसि ॥ उद्यतो ऽहंदिजश्रेष्ठतवदर्शयितुंदिशः ॥ पृथिवींचाखिलांब्रह्मंस्तस्मादारोहमादिज २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिगालवचरिते एकादशाधिक शततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ॥ ॥ गालवउवाच ॥ गरुडमन्त्रजगेंद्रारेसुपर्णविनतात्मज ॥ नयमांताक्ष्यपूर्वेणयत्रधर्मस्यचक्षुषी १ पूर्वमेतांदि शंगच्छयापूर्वपरिकीर्तिता ॥ देवतानांहिसान्निध्यमत्रकीर्तितवानसि २ अत्रसत्यंचधर्मश्चत्वयासम्यक्प्रकीर्तितः ॥ इच्छेयंतुसमागंतुंसमस्तैर्देवतैरहम् ॥ भूयश्चतान्सुरान्द्रष्टुमिच्छेयमरुणानुज ३ ॥ नारदउवाच ॥ तमाहविनतामूनुरारोहस्वेतिवैद्विजम् ॥ आरुरोहाथसमुनिर्गुरुङ्गालवस्तदा ४ ॥ गालव उवाच ॥ क्रममाणस्यतेरूपंदृश्यतेपन्नगाशन ॥ भास्कस्येवपूर्वाह्नेसहस्रांशोर्विवस्वतः ५ पक्षवातप्रणुन्नानांक्षणाणामनुगामिनाम् ॥ प्रस्थितानामिवसमं पश्यामीहगतिंखग ६ ससागरवनामुर्वींसैलवनकाननाम् ॥ आकर्षन्निवचाभासिपक्षवातेनखेचर ७ समीननागनक्रंचखामिवारोप्यतेजलम् ॥ वायुनाचैव महतापक्षवातेनचानिशम् ८ तुल्यरूपाननान्मत्स्यांस्तथातिमितिर्मिगिलान् ॥ नागाश्चनरवक्रांश्चपश्याम्युन्मथितानिव ९ महार्णवस्यचरैःश्रोत्रेमेव धिरेकृते ॥ नशृणोमिनपश्यामिनात्मनोवैभिकारणम् १० शनैःसतुभवान्यातुब्रह्मवध्यामनुस्मरन् ॥ नदृश्यतेरविस्तातनदिशोनचखंखग ११ तमएवतु पश्यामिशरीरंतेनलक्ष्ये ॥ मणीवजात्यौपश्यामिचक्षुषीतेऽहमंडज १२ शरीरंतुनपश्यामितवचैवात्मनश्चह ॥ पदेपदेतुपश्यामिशरीरादग्निमुत्थितम् १३ समेनिर्वाप्यसहसाचक्षुषीशाम्यतेपुनः ॥ तन्नियच्छमहावेगंगमनेविनतात्मज १४ नमेप्रयोजनंकिंचिद्रमनेपन्नगाशन ॥ संनिवर्तमहाभागनेवेगंविपहामिते १५ गुरवेसंश्रुतानीहशतान्यष्टौहिवाजिनाम् ॥ एकतःश्यामकर्णानांशुभ्राणांचंद्रवर्चसाम् १६ तेषांचैवापवर्गायमार्गंपश्यामिनांडज ॥ ततोऽयंजीवित त्यागेदृष्टोमार्गोमयाऽऽत्मनः १७

वरवतइतिपक्षवातानुगामिनांगुरुडप्रमयाऽवभासितानां

वृक्षाणामंशुसाम्यनिरावरणत्वंचाभिप्रेत्यविशेषणद्वयं एतच्चवाक्यशेषाद्वयकंभविष्यति । वसआच्छादनेऽस्मात्किपिवःवस्त्रादितद्वान्वस्वान्तद्विपरीतोविवस्वानित्यर्थः ५ । ६ । ७ स्वमिवारो प्यतेखेऽवस्थाप्यतइव ८ । ९ रवैःशब्दैः कारणंप्रयोजनमपिनेवेधिनस्मराभि १० । ११ तेतवमणीवेति इत्यर्थेवशब्द १२ । १३ निर्वाप्यमंदीकृत्य १४ संनिवर्तनिवर्तस्व १५ । १६ । १७

१८ । १९ योऽऽत्मानंसंधिरार्थः कृत्रिमःस्वेच्छासंपाद्यः कालोमृत्युः २० । २१ निवर्तिष्यावेत्यापस्तहोऽभावः २२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेद्वादशाधिकशततमो नैवमेऽस्तिधनंकिंचिन्नधनेनान्वितःसुहृत् ॥ नचार्थेनापिमहताशक्यमेतद्व्यपोहितम् १८ ॥ नारदउवाच ॥ एवंबहुचदीनंचक्षुषीगालवंतदा ॥ प्रत्युवाच वज्रैवप्रहसन्विनतात्मजः १९ नातिप्रज्ञोऽसिप्रपंचोऽऽत्मानंत्यक्तुमिच्छसि ॥ नचापिकृत्रिमःकालःकालोहिपरमेश्वरः २० किमहंपूर्वमेवेहभवतानामिचो दितः ॥ उपायोऽत्रमहानस्तियेनैतदुपपद्यते २१ तदेपक्रुषभोनामपर्वतःसागरांतिके ॥ अत्रविश्रमभुक्त्वाचनिवर्तिष्यावगालव २२ ॥ इतिश्रीमहाभारते उद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि गालवचरितेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ऋषभस्यततःशृंगानिपत्याद्विजप क्षिणौ ॥ शांडिलींब्राह्मणीतत्रददृशातेतपोन्विताम् १ अभिवाद्यसुपर्णस्तुगालवश्चाभिपूज्यताम् ॥ तथाचस्वागतेनोक्तौविष्टेरसन्निषीदतुः २ सिद्धमव्रंत यादत्तंबलिमंत्रोपबृंहितम् ॥ भुक्त्वाटप्ताडुमौभूमौसुप्तौतावनुमोहितौ ३ मुहूर्ताप्रतिबुद्धस्तुसुपर्णोऽगमनेप्सया ॥ अथभ्रष्टतनूजांगमात्मानंददृशेखगः ४ मांसपिंडोपमोऽभूत्समुखपादान्वितःखगः ॥ गालवस्तंतथादृष्ट्वाविमनाःपर्यपृच्छत ५ किमिदंभवताप्राप्तमिहागमनजंफलम् ॥ वासोऽयमिहकालंतुकियंतं नौमविष्यति ६ किंनुतेमनसाध्यातमशुभंधर्मदूषणम् ॥ नह्ययंभवतःस्वल्पोव्यभिचारोभविष्यति ७ सुपर्णोऽथाब्रवीद्विप्रंप्रध्यातंवैमयादिज ॥ इमांसेद्धा मितोनेतुंतत्रयत्रप्रजापतिः ८ यत्रदेवोमहादेवोयत्रविष्णुःसनातनः ॥ यत्रधर्मश्चयज्ञश्चतत्रेयंनिवसेदिति ९ सोऽहंमगवतीयाचेप्रणतःप्रियकाम्यया ॥ मयै तन्नामप्रध्यातंमनसाशोचताकिल १० तदेवंबहुमानातेमयेहानीप्सितंतुतम् ॥ सुकृतंदुष्कृतंवात्वंमाहात्म्यात्क्षंतुमर्हसि ११ सातौतदाऽब्रवीत्तुष्टापतर्गेद्रादिज र्षभौ ॥ नभेतव्यंसुपर्णोऽसिसुपर्णत्यजसंभ्रमम् १२ निदिताऽस्मिन्त्वयावत्सनचनिंदाक्षमाम्यहम् ॥ लोकेभ्यःसपदिभ्रश्येद्योमानिंदेतपापकृत् १३ हीनया ऽलक्षणेःसर्वैस्तथाऽनिंदितयामया ॥ आचारंप्रतिगृह्णत्यासिद्धिःप्राप्तेयमुत्तमा १४ आचारःफलतेधर्ममाचारःफलतेधनम् ॥ आचाराच्छ्रियमाप्नोतिआचा रोहंत्यलक्षणम् १५ तदायुष्मन्खगपतेयथेष्टंगम्यतामितः ॥ नचतेगर्हणीयाऽहंगर्हितव्याःस्त्रियःकाचित् १६ भवितासियथापूर्वबलवीर्यसमन्वितः ॥ बभूव तुरततस्तस्यपक्षौद्रविणवत्तरौ १७ अनुज्ञातस्तुशांडिल्यायथागतमुपागमत् ॥ नैवचासादयामासतथारूपांस्तुरंगमान् १८ विश्वामित्रोऽथतंदृष्ट्वागालवं चाध्वनिस्थितः ॥ उवाचवदतांश्रेष्ठोवैनतेयस्यसन्निधौ १९ यस्त्वयास्वयमेवार्थःप्रतिज्ञातोममादिज ॥ तस्यकालोऽपवर्गस्ययथावामन्यतेभवा २० प्रती क्षिप्याम्यहंकालमेतावंतंतथापरम् ॥ यथासंसिद्धयतेविप्रसमार्गस्तुनिशम्यताम् २१ सुपर्णोऽथाब्रवीद्दीनंगालवंभृशदुःखितम् ॥ प्रत्यक्षंखल्विदानीमेवि श्वामित्रोयदुक्तवान् २२

॥११२॥ ॥ ॥ ॥ ऋषभस्येति ॥ १२ । ३ भ्रष्टतनूजंछिन्नपक्षमंगयस्यतंभ्रष्टतनूजांगं ४ । ५ । ६ व्यभिचारोधमार्ति

क्रमः ७ । ८ । ९ शोचताकथमियमवसतीति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ द्रविणवत्तरौबलवत्तरौ १७ । १८ । १९ अपवर्गस्यफलप्राप्तेः २० निशम्यतांविचार्यतां २१ । २२

आसितुंस्वातुं २३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ हिरण्यपदप्रवृत्तिनिमित्तमाह निर्मितमिति भूम्यंतर्गतमेवपार्थिवेषुपांशुपुवहि
नाधम्यमानेषुव्यक्तीभवतीतिवह्निनानिर्मितं वायुनावह्निद्वीपयताविशोषितं वायुनावर्धितमित्यापिपाठः सर्वजगत्हिरण्यमयंहिरण्यप्रधानं तेनभूमेःसारत्वात्शुद्धत्वात्सर्वजगन्मोहकंवाचहिरण्य
मित्युच्यतइत्यर्थः १ धत्तेपुष्पाति धारयतेजीवयति २ नित्यामिति प्रोष्ठपदाभ्यामिति तृतीया मूलेनावाहयेदेवीमिति वत्सप्तम्ययं । तेनतस्मिन्नक्षत्रद्वयेऽशुक्रेशुकवासरेतद्योगेसतिशुक्रोऽग्निःपनपतौ

तदागच्छद्विजश्रेष्ठमंत्रयिष्यावगालव ॥ नादत्वागुरवेशकयंकृत्स्नमर्थत्वयाऽऽसितुम् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिगालवचरितेत्रयो
दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ अथाहगालवंदीनंसुपर्णःपततावरः ॥ निर्मितवह्निनाभूमौवायुनाशोषितंतथा ॥ यस्माद्विरण्य
यंसर्वहिरण्यंतेनचोच्यते १ धत्तेधारयतेचेदमेतस्मात्कारणाद्धनम् ॥ तदेतन्निपुलोकेषुधनंतिष्ठतिशाश्वतम् २ नित्यंप्रोष्ठपदाभ्यांचशुक्रेधनपतौतथा ॥ म
नुष्येभ्यःसमादत्तेशुकश्चित्तार्जितंधनम् ३ अजैकपादहिबुधैरक्षयतेधनदेनच ॥ एवंनशक्यतेलब्धुमलब्धव्यद्विजर्षभ ॥ ऋतेचधनमश्वानानावाप्तिर्विद्यते
तव ४ सत्वंयाचात्रराजानंकंचिद्राजर्षिवंशजम् ॥ अपीत्यराजापौरानहियोनौकुर्यात्कृतार्थिनौ ५ अस्तिसोमान्ववायेमेजातःकश्चिन्नृपःसखा ॥ अभिगच्छा
वहेतंवैतस्यास्तिविभवोभुवि ६ ययातिर्नामराजर्षिर्नाहुषःसत्यविक्रमः ॥ सदास्यतिमयाचोकोभवताचार्यतःस्वयम् ७ विभवश्चास्यसुमहानासीद्धनपतेरिव ॥
एवंगुरुधनंविद्वन्दानेनैवविशोधय ८ तथातौकथयंतौचंचितयंतौचयत्समम् ॥ प्रतिष्ठानेनरपतिययातिप्रत्युपस्थितौ ९ प्रतिगृह्यचसत्कारैरर्घ्यपाद्यादिकं
वरम् ॥ पृष्ठश्चागमनेहेतुमुवाचविनतासुतः १० अयमेनाहुषसखागालवस्तपसोनिधिः ॥ विश्वामित्रस्याशिष्योऽभूद्वर्षाण्ययुतशोऽनृप ११ सोऽयंतेनाभ्यनु
ज्ञातउपकोरप्सयाद्विजः ॥ तमाहभगवान्कालेददानिगुरुदक्षिणाम् १२ असकृतेनचेत्तेनकिंचिदागतमन्युना ॥ अयमुक्तःप्रयच्छेतिजानताविभवंलघु १३
एवतःश्यामकर्णानांशुभ्राणांशुद्धजन्मनाम् ॥ अष्टौशतानिमंदेहिहयानांचंद्रवर्चसाम् १४ गुर्वर्थोदीयतामेषयदिगालवमन्यसे ॥ इत्येवमाहसक्रोधोविश्वामि
त्रस्तपोधनः १५ सोऽयंशोकेनमहतातप्यमानोद्विजर्षभः ॥ अशक्तःप्रतिकर्तुंतद्रवंतंशरणगतः १६ प्रतिगृह्यनरव्याघ्रत्वतोभिक्षांगतव्यथः ॥ कृत्वाऽपवर्गं
गुरवेचरिष्यतिमहत्तपः १७ तपसःसंविभागेनभवंतमपियोक्ष्यते ॥ स्वेनराजर्षितपसापूर्णत्वांपूरयिष्यति १८ यावंतिरोमाणिहयेभवन्तीहिनरेश्वर ॥ तावंतो
वाजिनोलोकानप्राप्नुवंतिमहीपते १९

कुबेरस्यद्वयर्थमनुष्येभ्यःसंप्रदानेभ्यःधनं दत्तेददाति शुकश्चित्तार्जितमित्यनेनवह्निरेतस्त्वंतस्यप्रवृत्त्येते । 'शुक्राकाण्डेऽनलेऽप्येष्टे'इतिविश्वः । धनार्थोऽत्कनक्षत्रवारयोगेवह्निप्रार्थयेत् तच्चधनं
यागादिद्वाराभूमौनिखननेनवासर्वकुबेरंप्रत्येवगच्छतीतिभावः २ अजेति अजैकपात्पूर्वप्रोष्ठपदादेवता अहिर्बुध्न्यउत्तरप्रोष्ठपदादेवता धनदश्चतुर्दध्यक्षस्तस्मादेतानिप्रार्थयताधनंलब्धुंशक्यं
नान्यथेत्यर्थः ३ याचयाचस्व यःराजा नोआवा ५ । ६ । विशोषयपरिहर ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ॥ एवमुक्तइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ हताशोऽतिधिरितिशेषः ८
९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ हर्यश्वइति
पात्रंप्रतिग्रहस्यायंदातुंपात्रंतथाभवान् ॥ शंखेक्षीरमिवासक्तंभवत्वेतत्तथोपमम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि गालवचरितेचतुर्द
शाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ एवमुक्तःसुपर्णेनतथ्यंवचनमुत्तमम् ॥ विमृश्यावहितोराजानिश्चित्यचपुनःपुनः १
यष्टाक्रतुसहस्राणांदातादानपतिःप्रभुः ॥ ययातिःसर्वकाशीशइदंवचनमब्रवीत् २ दृष्ट्वाप्रियसखंताक्ष्यगालवंचद्विजर्षभम् ॥ निदर्शनंचतपसोभिक्षांश्छाद्यां
चकीर्तिताम् ३ अतीत्यचनृपानन्यानादित्यकुलसंभवान् ॥ मत्सकाशमनुप्राप्तवेतांबुद्धिमवेक्ष्यच ४ अद्यमेसफलंजन्मतारितंचाद्यमेकुलम् ॥ अद्यायंतारि
तोदेशोममताक्ष्यत्वयाऽनघ ५ वक्तुमिच्छामितुसखेयथाजानासिमांपुरा ॥ नतथावित्तवानस्मिक्षीणंवित्तंचमेसखे ६ नचशक्तोऽस्मितेकर्तुमोघमागमनंख
ग ॥ नचाशामस्यविप्रर्षेर्वितथीकर्तुमुत्सहे ७ तत्तुदास्यामियत्कार्यमिदंसंपादयिष्यति ॥ अभिगम्यहताशोहेनिवृतोदहतेकुलम् ८ नातःपरंवेनतेयकिंचित्पा
पिष्ठमुच्यते ॥ यथाऽऽज्ञानाशनाल्लोकेदेहिनास्तीतिवावचः ९ हताशोह्यकृतार्थःसन्नहतःसंभावितोनरः ॥ हिनस्ति तस्यपुत्रांश्चपौत्रांश्चाकुर्वतोहितम् १०
तस्माच्चतुर्णांवंशानांस्थापयित्रीसुतामम् ॥ इयंसुरसुतप्रख्यासर्वधर्मोपचायिनी ११ सदादेवमनुष्याणामसुराणांचगालव ॥ कांक्षितारूपतोबालासुतामेप्र
तिगृह्यताम् १२ अस्याःशुलकंप्रदास्यांतिनृपाराज्यमपिध्रुवम् ॥ किंपुनःश्यामकर्णानांहयानांद्वेचतुःशते १३ समवान्प्रतिगृह्णातुममैतांमाधवींसुताम् ॥
अहंदौहित्रवान्स्यांवैवरणममप्रभो १४ प्रतिगृह्यचतांकन्यांगालवःसहपक्षिणा ॥ पुनर्द्रक्ष्यावहत्युक्ताप्रतस्थेसहकन्यया १५ उपलब्धमिदंद्वारमश्वानामि
तिचांहजः ॥ उक्तागालवमापृच्छचजगामभवनंस्वकम् १६ गतेपतगराजेतुगालवःसहकन्यया ॥ चिंतयानःक्षमंदानेराज्ञावैशुलकतोऽगमत् १७ सोऽगच्छ
न्मनसेक्ष्वाकुंहर्यश्वंराजसत्तमम् ॥ अयोध्यायामहावीर्यंचतुरंगबलान्वितम् १८ कोशधान्यबलोपेतंप्रियपौरंद्विजप्रियम् ॥ प्रजाभिकामंशाम्यंतंकुर्वाणंतप
उत्तमम् १९ तमुपागम्यविप्रःसहर्यश्वंगालवोऽब्रवीत् ॥ कन्येयंममराजेंद्रप्रसवैःकुलवर्धिनी २० इयंशुलकेनभार्यार्थंहर्यश्वप्रतिगृह्यताम् ॥ शुलकंतेकीर्तयिष्या
मितच्छ्रुत्वासंप्रधार्यताम् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिगालवचरितेपंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ नारदउवाच ॥ हर्यश्वस्त्व
ब्रवीद्राजाविचित्यवहुधाततः ॥ दीर्घमुष्णंचनिःश्वस्यप्रजाहेतोर्नृपोत्तमः १ उन्नतेपूत्रतापदसूक्ष्मासूक्ष्मेषुसप्तसु ॥ गंभीरात्रिपुंग्वीरेष्वियंरक्ताचपंचसु २

१ पशुकरपृष्ठयोःपादपृष्ठयोःकुचयोश्च । स्तनयोर्नितंबयोश्चलुषोश्चेतिप्राञ्चः । 'वक्षःकुक्ष्यलकस्कंधकरवक्त्रपदुन्नतम्'इति काशीसंज्ञोक्तिः । सप्तसूक्ष्मा त्वक्केशदशनेपुकरांगुलिपुपादांगुलिपु
तदुभयपर्वेषुचसूक्ष्मा । त्रिपु सरसत्वनभिपुंग्वीरा । पंचसु पाणितलेनेत्रांतेतालुनिजिह्वांअधरोष्ठेचरक्ता २

बहुभिर्देवैरसुरैश्चलोकयितुंयोग्याबहुदेवासुरालोका गंधर्वाणां दर्शनं शास्त्रं गीतादिविद्यायस्यासातथा ३१ ॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥
 बहुदेवासुरालोका बहुगंधर्वदर्शना ॥ बहुलक्षणसंपन्ना बहुप्रसवधारिणी ३ समर्थेयं जनयितुं चक्रवर्तिनमात्मजम् ॥ ब्रूहि शुल्कं द्विजश्रेष्ठ समीक्ष्य विभवं मम ४ ॥ गा
 लव उवाच ॥ एकतः श्यामकर्णानां शतान्यष्टौ प्रयच्छ मे ॥ हयानां चंद्रशुभ्राणां देशजानां वपुष्मताम् ५ ततस्तव भवित्रीयं पुत्राणां जननी शुभा ॥ अरणी बहुता
 शानां यो निरायतलोचना ६ ॥ नारद उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वचो राजा हर्यश्वः काममोहितः ॥ उवाच गालवंदी नो राजर्षिर्ऋषिस्तमम् ७ द्वे मे शते संनिहिते हया
 नां यदि धास्तव ॥ एष्टव्याः शतशस्त्वन्ये चरंति मम वाजिनः ८ सोऽहमेकमपत्यं वै जनयिष्यामि गालव ॥ अस्यामेतं भवान्कामं संपादयतु मे वरम् ९ एतच्छ्रुत्वा
 तु सा कन्या गालवं वाक्यमब्रवीत् ॥ मम दत्तो वरः कश्चित्केन चिद्ब्रह्मवादिना १० प्रसूत्यंते प्रसूत्यंते कन्येव त्वं भविष्यसि ॥ सत्वं ददस्व मां राज्ञे प्रतिगृह्य ह्योत्तमान्
 ११ नृपेभ्यो हि चतुर्भ्यस्ते पूर्णान्यष्टौ शतानि मे ॥ भविष्यंति तथा पुत्राममचत्वार एव च १२ क्रियतामुपसंहारो गुर्वर्थं द्विजसतम् ॥ एषा तावन्मम प्रज्ञायथावामन्य
 से द्विज १३ एवमुक्तस्तु समुनिः कन्यया गालवस्तदा ॥ हर्यश्वं पृथिवीपालमिदं वचनमब्रवीत् १४ इयं कन्या नरश्रेष्ठ हर्यश्वप्रतिगृह्यताम् ॥ चतुर्भागेन शुल्कस्य
 जनयस्वैकमात्मजम् १५ प्रतिगृह्य सतां कन्यां गालवं प्रतिनंद्य च ॥ समये देशकाले च लब्धवान्सुतमीप्सितम् १६ ततो वसुमनानामवसुभ्यो वसुमतरः ॥ वसु
 प्रख्यो नरपतिः सवभूववसुप्रदः १७ अथ काले पुनर्धीमान् गालवः प्रत्युपस्थितः ॥ उपसंगम्य चोवाच हर्यश्वं प्रीतमानसम् १८ जातो नृपसुतस्तेऽयं बालो भास्कर
 संनिभः ॥ कालो गंतुं नरश्रेष्ठ भिक्षार्थमपरं नृपम् १९ हर्यश्वः सत्यवचने स्थितः स्थित्वा च पौरुषे ॥ दुर्लभत्वाद्दयानां च प्रददौ माधवी पुनः २० माधवी च पुनर्दौ
 सापरित्यज्य नृपश्रियम् ॥ कुमारी कामतो भूत्वा गालवं पृष्ठतोऽन्वयात् २१ त्वय्येव तावतिष्ठंतु हया इत्युक्तवान् द्विजः ॥ प्रययौ कन्यया सार्धं दिवोदासं प्रजेश्वरम्
 २२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्द्यानपर्वणि गालवचरिते षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ महावीर्यो
 महीपालः काशीनामीश्वरः प्रभुः ॥ दिवोदास इति ख्यातो भैमसे निर्नराधिपः १ तत्र गच्छावेह भद्रेश नैरागच्छ माशुचः ॥ धार्मिकः संयमे युक्तः सत्ये चैव जनेश्वरः
 २ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ तमुपागम्य समुनिर्न्यायतस्तेन सत्कृतः ॥ गालवः प्रसवस्यार्थं तं नृपं प्रत्यचोदयत् ३ ॥ ॥ दिवोदास उवाच ॥ ॥ श्रुतमे
 तन्मया पूर्वाकिमुक्त्वा विस्तरं द्विज ॥ कांक्षितो हि मयैषोऽर्थः श्रुत्वैव द्विजसतम् ४ एतच्च मे बहुमतं यदुत्सृज्य नराधिपान् ॥ मामेवमुपयातोऽसि भावि चैतदसंशयम्
 ५ स एव विभवोऽस्माकमश्वानामपि गालव ॥ अहमप्येकमेवास्यां जनयिष्यामि पार्थिवम् ६
 १८॥ १९॥ २०॥ कामतश्च यथा योगबलेन कुमारी भूत्वा यौवनं परित्यजेत्यर्थः २१॥ २२॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ॥ ॥
 महावीर्य इति १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥

७१८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥

तथेत्युक्त्वा द्विजश्रेष्ठः प्रादात्कन्यां महीपते ॥ विधिपूर्वां च ताराजा कन्यां प्रतिगृहीतवान् ७ रे मे सतस्याराजर्षिः प्रभावत्यां यथारविः ॥ स्वाहायां च यथा वह्निर्यथा
 शच्यां च वासवः ८ यथा चंद्रश्च रोहिण्यां यथा धूमोऽर्जुनाय मः ॥ वरुणश्च यथा गौर्यां यथा च धर्माधिनेश्वरः ९ यथानारायणो लक्ष्म्यां जाह्नव्यां च यथोदाधिः ॥ यथा
 रुद्रश्च रुद्राण्यां यथा वेद्यां पितामहः १० अदृश्यं त्यां च वासिष्ठो वसिष्ठश्चाक्षमालया ॥ च्यवनश्च सुकन्यायां पुलस्त्यः संध्यायथा ११ अगस्त्यश्चापि वैदर्भ्यां सा
 वित्र्यां सत्यवान्यथा ॥ यथा भृगुः पुलोमायामदित्यां कश्यपो यथा १२ रेणुकायां यथार्चीको हैमवत्यां च कौशिकः ॥ बृहस्पतिश्च तारायां शुक्रश्च शतपर्वणा १३
 यथा भूम्यां भूमिपतिरुर्वश्यां च पुरूरवाः ॥ ऋचीकः सत्यवत्यां च सरस्वत्यां यथामनुः १४ शकुंतलायां दुष्यंतो धृत्यां धर्मश्च शाश्वतः ॥ दमयंत्यां नलश्चैव सत्यव
 त्यां च नारदः १५ जरत्कारुर्जरत्कार्वाणुलस्त्यश्च प्रतीच्यया ॥ मेनकायां यथोणां युस्तुंबुरुश्चैव रंभया १६ वासुकिः शतशीर्षायां कुमार्यां च धनंजयः ॥ वैदेह्यां च
 यथारामो रुक्मिण्यां च जनार्दनः १७ तथा तुरममाणस्य दिवोदासस्य भूपतेः ॥ माधवी जनयामास पुत्रमेकं प्रतर्दनम् १८ अथाजगाम भगवान् दिवोदासं स गालवः ॥
 समये समनुप्राप्ते वचनं चेदमब्रवीत् १९ निर्यातयतु मे कन्यां भवांस्तिष्ठंतु वाजिनः ॥ यावदन्यत्र गच्छामि शुल्कार्थं पृथिवीपते २० दिवोदासोऽथ धर्मात्मा समये गाल
 वस्यताम् ॥ कन्यां निर्यातयामास स्थितः सत्ये महीपतिः २१ ॥ इति श्रीम० भा० उ० प० भगवद्द्यानप० गालवचरिते सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ तथैव तां श्रियं त्यक्त्वा कन्या भूत्वा यशस्विनी ॥ माधवी गालवं विप्रमभ्ययात्सत्यसंगरा १ गालवो विष्टश्चेव स्वकार्यगतमानसः ॥ जगाम भोजन
 गरं द्रष्टुमौशीनरं नृपम् २ तमुवाचाथ गत्वा स नृपतिं सत्यविक्रमम् ॥ इयं कन्या सुतौ द्वौ ते जनयिष्यति पार्थिवौ ३ अस्यां भवानवाप्तार्थो भविता प्रेत्य चेह च ॥ सोमा
 र्कप्रतिसंकाशौ जनयित्वा सुतौ नृप ४ शुल्कं तु सर्वधर्मज्ञ हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ एकतः श्यामकर्णानां देयं मह्यं चतुःशतम् ५ गुर्वर्थोऽयं स मारं भोनह्यैः कृत्यमास्ति
 मे ॥ यदि शक्यं महाराज क्रियतामविचारितम् ६ अनपत्योऽसिराजर्षे पुत्रौ जनय पार्थिव ॥ पितृन् पुत्रप्लवेन त्वमात्मानं चैव तारय ७ न पुत्रफलभोक्ता हिराजर्षे
 पात्यते दिवः ॥ नयाति नरकं घोरं यथा गच्छं त्यनात्मजाः ८ एतच्चान्यच्च विविधं श्रुत्वा गालवमापितम् ॥ उशीनरः प्रतिवचोददौ तस्य नराधिपः ९ श्रुतवान्
 स्मिते वाक्यं यथा वदसि गालव ॥ विधिस्तु बलवान् ब्रह्मन् प्रवणं हि मनोमम १० शते द्वे तु ममाश्वानामीदृशानां द्विजोत्तम ॥ इतरेषां सहस्राणि सुबहूनि चरंति मे ११
 अहमप्येकमेवास्यां जनयिष्यामि गालव ॥ पुत्रं द्विजगतं मार्गं गमिष्यामि परैरहम् १२ मूल्येनापि समं कुर्यात्तवाहं द्विजसतम् ॥ पौरजानपदार्थं तु ममार्थो नात्मभोगतः १३
 तथेति १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ प्रवर्णपुत्रोत्पत्तौ तत्परं १०॥ ११॥ १२॥ १३॥

॥९८॥

कामतोहिधनं राजा पारक्यं यः प्रयच्छति ॥ न स धर्मेण धर्मात्मन्युज्यते यः शसानच १४ सोऽहं प्रतिग्रहीष्यामि ददात्वेतां भवान्मम ॥ कुमारी देवगर्भाभिः मेकपुत्रमवायमे
१५ तथा तु बहुधा कन्यामुक्तवन्तं नराधिपम् ॥ उशीनरं द्विजश्रेष्ठो गालवः प्रत्यपूजयत् १६ उशीनरं प्रतिग्राह्य गालवः प्रययौ वनम् ॥ रे मे सतां समासाद्य कृतपुण्य
इव श्रियम् १७ कंदरेषु च शैलानां नदीनां निर्गरेषु च ॥ उद्यानेषु विचित्रेषु वनेषु पवनेषु च १८ हर्म्येषु रमणीयेषु प्रासादशिखरेषु च ॥ वातायनविमानेषु तथा गर्भ
गृहेषु च १९ ततोऽस्य समये जज्ञे पुत्रो बालरविप्रभः ॥ शिविर्नाम्नाभिर्विरुधातोयः स पार्थिवसत्तमः २० उपस्थाय स तं विप्रो गालवः प्रतिगृह्य च ॥ कन्यां प्रयात
स्ताराज नृदृष्टवान् विनतात्मजम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्भ्यान्पर्वणि गालवचरिते अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥
नारद उवाच ॥ गालवं वैनतेयोऽथ प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ दिष्ट्या कृतार्थं पश्यामि भवं तमिह वै द्विज १ गालवस्तु वचः श्रुत्वा वैनतेयेन भाषितम् ॥ चतुर्भागावशिष्टं
तदा च ख्यौ कार्यमस्य हि २ सुपर्णस्त्वब्रवीदेनं गालवं दत्तावरः ॥ प्रयत्नस्तेन कर्तव्यो नैष संपत्स्यते तव ३ पुरा हि कान्यकुब्जे वै गाधेः सत्यवती सुताम् ॥ भार्या र्थे
वरयत्कन्यामृचीकस्तेन भाषितः ४ एकतः श्यामकर्णानां हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ भगवन्दीयतां मह्यं सहस्रमिति गालव ५ ऋचीकस्तु तथेत्युक्त्वा वरुणस्यालयं
गतः ॥ अश्वतीर्थे हयान् लब्ध्वा दत्तवान् पार्थिवाय वै ६ इष्टाते पुंडरीकेण दत्ताराज्ञा दिजातिषु ॥ तेभ्यो द्वे द्वे शतैः क्रीत्वा प्राप्ते तैः पार्थिवैस्तदा ७ अपराण्यापि चत्वा
रिंशतानि द्विजसत्तम ॥ नीयमानानि संतरे हतान्या सन्वितस्तथा ८ एवं न शक्यमप्राप्यं प्राहुं गालवकहिंचित् ॥ इमामश्वशताभ्यां वै द्वाभ्यां तस्मै निवेदय ९
विश्वामित्राय धर्मात्मनः पद्भिरश्वशतैः सह ॥ ततोऽसि गत संमोहः कृतकृत्यो द्विजोत्तम १० गालवस्तं तथेत्युक्त्वा सुपर्णसहितस्ततः ॥ आदायाश्वांश्च कन्यांच वि
श्वामित्रमुपागमत् ११ अश्वानां कांक्षितार्थानां षड्भिमानि शतानि वै ॥ शतद्वयेन कन्येयं भवता प्रतिगृह्यताम् १२ अस्यां राजर्षिभिः पुत्रा जाता वै धार्मिकास्तथा
चतुर्थे जनयत्वेकं भवानपि नरोत्तमम् १३ पूर्णान्वेवं शतान्यष्टौ तु रगाणां भवन्तु ते ॥ भवतो ह्यनृणो भूत्वा तपः कुर्याद्यथा सुखम् १४ विश्वामित्रस्तु तं दृष्ट्वा गालवं सह प
क्षिणा ॥ कन्यांच तां वरारोहाभिदमित्यब्रवीद्वचः १५ किमियं पूर्वमेवेह न दत्ताम गालव ॥ पुत्रामैव च त्वारो भवेयुः कुलभावनाः १६ प्रतिगृह्णामि ते कन्यामेकपुत्रफ
लाय वै ॥ अश्वाश्चाश्रममासाद्य चरंतु मम सर्वशः १७ सतयारममाणोऽथ विश्वामित्रो महाबुतिः ॥ आत्मजं जनयामास माधवी पुत्रमष्टकम् १८ जातमात्रं सुतं तं च
विश्वामित्रो महामुनिः ॥ संयोज्यार्थैस्तथा धर्मैश्चैस्तैः समयोजयत् १९ अथाष्टकः पुरं प्रायात्तदा सोमपुरप्रभम् ॥ निर्यात्य कन्यां शिष्याय कौशिकोऽपि वनं ययौ २०

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । निर्यात्य प्रत्यर्प्य शिष्याय गालवाय २०

उद्यो. ५
अ.
॥९९॥

॥९८॥

११ । १२ । १३ । १४ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ सतुराजा आश्रमपदमुपगम्य कर्तुं कामः अभूदिति शेषः १ पर्यधावतां वरान्वेषणा
गालवोऽपि सुपर्णेन सह निर्यात्य दक्षिणाम् ॥ मनसाऽतिप्रतीतेन कन्यामिदमुवाच ह २१ जातो दानपातिः पुत्रस्त्वया शूरस्तथापरः ॥ सत्यधर्मरतश्चान्यो यज्वा
चापितथापरः २२ तदा गच्छ वरारोहेतारितस्तेपितासुतैः ॥ चत्वारश्चैव राजानस्तथाचाहं सुमध्यमे २३ गालवस्त्वभ्यनुज्ञाय सुपर्णं पन्नगाशनम् ॥ पितुर्निर्या
त्यतां कन्यां प्रययौ वनमेव ह २४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्भ्यान्पर्वणि गालवचरिते एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ नारद उवाच ॥
सतुराजा पुनस्तस्याः कर्तुं कामः स्वर्गवरम् ॥ उपगम्याश्रमपदं गंगायमुनसंगमे १ गृहीतमाल्यदामां तारथमारोप्य माधवीम् ॥ पूर्य दुश्चमगिनीमाश्रमे पर्यधावतां
२ नागयक्षमनुष्याणां गंधर्वमृगपक्षिणाम् ॥ शैलदुमवनौ कानामासीत्तत्र समागमः ३ नाना पुरुषदेश्यानामीश्वरैश्च समाकुलम् ॥ ऋषिभिर्वृक्षकल्पैश्च समंतादा
वृतं वनम् ४ निर्दिश्यमानेषु तु सावरेषु वरुणिनी ॥ वरानुक्कम्य सर्वास्तान् वरं वृत्तवती वनम् ५ अवतीर्य रथात्कन्यानमस्कृत्य च बंधुषु ॥ उपगम्य वनं पुण्यं तप
स्तेपेययातिजा ६ उपवासैश्च विविधैर्दीक्षाभिर्नियमैस्तथा ॥ आत्मनो लघुतां कृत्वा बभूव मृगचारिणी ७ वैदूर्याकुरकल्पाणि मृदूनि हरितानि च ॥ चरंतींश्च
क्ष्णशष्पाणितिकानि मधुराणि च ८ स्रवंतीनां च पुण्यानां सुरसानि शुचीनि च ॥ पिबंती वारिमुख्यानि शीतानि विमलानि च ९ वनेषु मृगराजेषु व्याघ्रविप्रोषिते
षु च ॥ दावाग्निविप्रयुक्तेषु शून्येषु गहनेषु च १० चरंती हरिणैः सार्धं मृगीव वनचारिणी ॥ चचार विपुलं धर्मं ब्रह्मचयणं संवृतम् ११ ययातिरपि पूर्वेषां राज्ञा वृतम
नुष्ठितः ॥ बहुवर्षसहस्रायुर्युज्ये कालधर्मणा १२ पूर्य दुश्चमगिनीं वंशे धर्मानौ नरोत्तमौ ॥ ताभ्यां प्रतिष्ठितो लोके परलोके च नाहुषः १३ महीपते नरपतिर्यया
तिः स्वर्गमास्थितः ॥ महर्षि कल्पो नृपतिः स्वर्गाय फलश्रुतिभुः १४ बहुवर्षसहस्राख्ये काले बहुगुणे गते ॥ राजर्षिषु निषण्णेषु महीयः सुमहर्षिषु १५ अवमेने
नरान्सर्वान् देवान् पृथिवींस्तथा ॥ ययातिर्मूढा विज्ञानो विस्मया विष्टचेतनः १६ ततस्तं बुधुषु देवः शक्रो बलनिषूदनः ॥ ते च राजर्षयः सर्वे धिग्विगित्येवमबुधम्
१७ विचारश्च समुत्पन्नो निरीक्ष्य नहुषात्मजम् ॥ कोन्वयं कस्य वाराज्ञः कथं वा स्वर्गमागतः १८ कर्मणा केन सिद्धोऽयं क्वाऽनेन तपश्चितम् ॥ कथं वा ज्ञायते स्वर्गे
केन वा ज्ञायतेऽप्युत १९ एवं विचारयंतस्ते राजानं स्वर्गवासिनः ॥ दृष्ट्वा पप्रच्छुरन्योन्यं ययातिं नृपतिं प्रति २० विमानपालाः शतशः स्वर्गद्वाराभिरक्षिणः ॥
पृष्ट्वा आसनपालाश्च न जानीमेत्यथाबुधम् २१ सर्वे ते ह्यावृतज्ञानानाभ्यजानंतं तं नृपम् ॥ समुहूर्ता दधन् पोटौ जाश्वाभवत्तदा २२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योग
पर्वणि भगवद्भ्यान्पर्वणि गालवचरिते ययातिमोहे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥

येत्यर्थः १ । ३ । ४ । ५ । ६ । आत्मनः चित्तस्य उषुतां रागद्वेषादिमलराहित्येन सूक्ष्मार्थभेदेनेकी प्रती ७ । ८ । ९ व्याघ्राणां विप्रोषितं पर्यटनं येषु १० । ११ युयुजे योगं प्राप्तवान् कालध
र्मणामृत्युना १२ नाहुषः ययातिः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥

३४

अथेति १।२।३ धर्मदूषणपुण्यनाशकं ४।५।६।७ प्रज्ञायसेहीनतेजस्वेनअप्रकाशत्वात् ८।९ शिविरौशीनरदस्येकः १०।११ एकद्वयशब्दःपादपूरयार्थः गंगांनदीमिवधूननवीलेखामा

॥ नारदउवाच ॥ अथप्रचलितःस्थानादासनाच्चपरिच्युतः ॥ कंपितेनेवमनसाधर्षितःशोकवन्दिना १ म्लानस्रग्भ्रष्टविज्ञानःप्रभ्रष्टमुकुटांगदः ॥ विधूर्गन्स्र
स्तसर्वांगःप्रभ्रष्टाभरणावरः २ अदृश्यमानस्तान्पश्यन्नपश्यंश्चपुनःपुनः ॥ शून्यःशून्येनमनसाप्रपतिष्यन्महीतलम् ३ किमयामनसाध्यातमशुभंधर्मदू
षणम् ॥ येनाहंचलितःस्थानादितिराजाव्यर्चितयत् ४ तेतुतत्रैवराजानःसिद्धाश्चाप्सरसस्तथा ॥ अपश्यंतनिरालंबंतंययातिपरिच्युतम् ५ अथैत्यपु
रुषःकश्चित्क्षीणपुण्यनिपातकः ॥ ययातिमब्रवीद्राजनदेवराजस्यशासनात् ६ अतीवमदमत्तस्त्वंनकुंचिन्नावमन्यसे ॥ मानेनभ्रष्टःस्वर्गस्तेनार्हस्त्वंपार्थिवा
त्मज ७ नचप्रज्ञायसेगच्छपतस्वेतितमब्रवीत् ॥ पतेयंस्त्विदिवचस्त्रिरुक्कानहुषात्मजः ८ पतिष्यंश्चितयामासगतिंगतिमतावरः ॥ एतस्मिन्नेवकालेतु
नैमिवेपार्थिवर्षमान् ९ चतुरोऽपश्यतनृपस्तेषामध्येपपातह ॥ प्रतर्दनोवसुमनाःशिविरौशीनरोऽष्टकः १० वाजपेयेनयज्ञेनतर्पयंतिसुरेश्वरम् ॥ तेषाम
ध्वरजंधूमस्वर्गद्वारमुपस्थितम् ११ ययातिरुपाजिघ्रन्वैनिपपातमहीप्रति ॥ भूभौस्वर्गेचसंबद्धानर्दीधूममयीमिव ॥ गंगांगामिवगच्छंतीमालंब्यजगतीपातिः
१२ श्रीमत्स्ववभृथाय्येषुचतुर्षुप्रतिबंधुषु ॥ मध्येनिपातितोराजालोकपालोपमेधुसः १३ चतुर्षुदुतकल्पेपुराजसिंहमहाग्निषु ॥ पपातमध्येराजर्षिर्ययातिः
पुण्यसंक्षये १४ तमाहुःपार्थिवासर्वेदीप्यमानमिवश्रिया ॥ कोभवान्कस्यवाबंधुदेशस्यनगरस्यवा १५ यक्षोवाऽप्यथवादेवोगंधर्वोराक्षसोऽपिवा ॥ नहिमानु
परूपोऽसिकोवाऽर्थःकांक्षयतेत्वया १६ ॥ ययातिरुवाच ॥ ययातिरस्मिराजर्षिःक्षीणपुण्यश्रुतोदिवः ॥ पतेयंस्त्विदिव्यायन्भवत्सुपतितस्ततः १७
॥ राजानऊचुः ॥ सत्यमेतद्भवतुतेकाक्षितंपुरुषर्षभ ॥ सर्वेषांनःक्रतुफलंधर्मश्चप्रतिगृह्यताम् १८ ॥ ययातिरुवाच ॥ नाहंप्रतिग्रहधनोब्राह्मणःक्षत्रियोह्य
हम् ॥ नचमेप्रवणाबुद्धिःपरपुण्यविनाशने १९ ॥ नारदउवाच ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुष्टगचर्याक्रमागताम् ॥ माधवीप्रेक्ष्यराजानस्तेऽभिवाद्येदमब्रुवन् २०
किमागमनकृत्यंतेर्किर्कुर्मःशामनंतव ॥ आज्ञाप्याहिवयंसर्वेत्तवपुत्रास्तपोधने २१ तेषांतद्भाषितंश्रुत्वामाधवीपरयामुदा ॥ पितरंसमुपागच्छद्ययातिसाववं
दच २२ स्पृष्ट्वासूर्धनितान्पुत्रांस्तापसावाक्यमब्रवीत् ॥ दौहित्रास्तवराजेंद्रममपुत्रानतेपराः २३ इमेत्वांतारयिष्यंतिदृष्टमेतत्पुरातने ॥ अहंतेदुहितारा
जनमाधवीमृगचारिणी २४ मयाऽप्युपचितोधर्मस्ततोऽर्धंप्रतिगृह्यताम् ॥ यस्माद्राजन्नराःसर्वेअपत्यफलभागिनः २५ तस्मादिच्छंतिदौहित्रान्यथात्वं
सुधाधिप ॥ ततस्तेपार्थिवाःसर्वेशिरसाजननीतदा २६ अभिवाचनमस्कृत्यमातामहमथाब्रुवन् ॥ उच्चैरनुपमैःस्निग्धैःस्वरैरापूर्यमेदिनीम् २७

लंब्यनिपपातेतिसंबंधः १२ प्रतिबंधुषुदौहित्ररूपेषु १३।१४ बंधुःपालयिता १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ पुरातनेअनादिकालप्रवृत्तेर्वेदे २४।२५।२६।२७

अष्टभागेनअष्टमांशेन २८ ॥ इतिउ० नी० भा० एकविंशतिशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ प्रत्यभिज्ञातेति १।२।३।४ आधानेअध्याधानोपलक्षितेऽश्रौतधर्मे ५।६।७ वैहायेंषु
मातामहंनृपतेयस्तारयंतोदिवश्च्युतम् ॥ अथतस्मादुपगतोगालवोऽप्याहपार्थिवम् ॥ तपसोमेऽष्टभागेनस्वर्गमारोहतांभवान् २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउ
द्योगपर्वणिभगवद्वाचनपर्वणि गालवचरितेययातिस्वर्गभ्रंशे एकविंशतिशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ प्रत्यभिज्ञातमात्रोऽथसद्रिस्तै
र्नरपुंगवः ॥ समारोहन्पतिरस्पृशन्वसुधातलम् ॥ ययातिर्दिव्यसंस्थानोबभूवविगतज्वरः १ दिव्यमाल्यावरधरोदिव्याभरणभूषितः ॥ दिव्यगंधगुणो
पेतोनपृथ्वीमस्पृशत्पदा २ ततोवसुमनाःपूर्वमुच्चैरुच्चारयन्वचः ॥ रुयातोदानपतिलोकेव्याजहारनृपंतदा ३ प्राप्तवानस्मियल्लोकेसर्ववर्णेष्वगर्हया ॥ तद
प्यथचदास्यामितेनसंयुज्यतांभवान् ४ यत्फलदानशीलस्यक्षमाशीलस्ययत्फलम् ॥ यच्चमेफलमाधानेतेनसंयुज्यतांभवान् ५ ततःप्रतर्दनोऽप्याहवाक्यं
क्षत्रियपुंगवः ॥ यथाधर्मरतिर्नित्यंनित्यंयुद्धपरायणः ६ प्राप्तवानस्मियल्लोकेक्षत्रवंशोद्भवयशः ॥ वीरशब्दफलंचैवतेनसंयुज्यतांभवान् ७ शिविरौशीनरो
धीमानुवाचमधुरांगिरम् ॥ यथावालेषुनारीषुवैहायेंषुतथैवच ८ संगरेषुनिपातेषुतथातद्व्यसनेषुच ॥ अनृतंनोक्तपूर्वमेतेनसत्येनखंव्रज ९ यथाप्राणांश्चरा
ज्यंचराजन्कामसुखानिच ॥ त्यजेयंनपुनःसत्यंतेनसत्येनखंव्रज १० यथासत्येनमेधर्मोयथासत्येनपावकः ॥ प्रीतःशतक्रतुश्चैवतेनसत्येनखंव्रज ११ अष्ट
कस्त्वथराजर्षिःकौशिकोमाधवीसुतः ॥ अनेकशतयज्वानंनाहुषंप्राप्यधर्मवित् १२ शतशःपुंडरीकामेगोसवाश्चरिताःप्रभो ॥ क्रतवोवाजपेयाश्चतेषांरुलम
वाभुहि १३ नमेरत्नानिनघनंतथाऽन्येपरिच्छदाः ॥ क्रतुष्वनुपयुक्तानितेनसत्येनखंव्रज १४ यथायथाहिजल्पंतेदौहित्रास्तंनराधिपम् ॥ तथातथावसु
मर्तीत्यक्काराजादिवंययौ १५ एवंसर्वसमस्तेस्तेराजानःकुलतैस्तदा ॥ ययातिस्वर्गतोभ्रष्टंतारयामासुरंजसा १६ दौहित्राःस्वेनधर्मेणयज्ञदानकृतेनवै ॥ चतु
र्पुराजवंशेषुसंभूताःकुलवर्धनाः ॥ मातामहंमहाप्राज्ञंदिवमारोपयंतते १७ ॥ राजानऊचुः ॥ राजधर्मगुणोपेताःसर्वधर्मगुणान्विताः ॥ दौहित्रास्तेवयंराजन्
दिवमारोहपार्थिव १८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते ययातिस्वर्गारोहणे द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥
॥ नारदउवाच ॥ सद्भिरारोपितःस्वर्गंपार्थिवैर्भूरिदक्षिणैः ॥ अभ्यनुज्ञायदौहित्रान्ययातिर्दिवमास्थितः १ अभिवृष्टश्चवर्षेणनानापुष्पसुगंधिना ॥ परिष्व
क्तश्चपुण्येनवायुनापुण्यगंधिना २ अचलंस्थानमासाद्यदौहित्रफलनिर्जितम् ॥ कर्मभिःस्वैरुपचितोज्ज्वालपरयाश्रिया ३ उपगीतोपनृतश्चगंधर्वाप्सरसां
गणैः ॥ प्रीत्याप्रतिगृहीतश्चस्वर्गेदुंदुभिनिःस्वनैः ४ अभिष्टुतश्चविविधैर्देवराजर्षिचारणैः ॥ अर्चितश्चोत्तमार्धेणदैवतैरभिनंदितः ५ प्राप्तःस्वर्गफलंचैवतमु
वाचपितामहः ॥ निर्वृतंशांतमनसंवचोभिस्तर्पयन्निव ६ परिहासेनलालनीयेषुस्यालसंबंध्यादिषु ८ आपत्सुसंकटेषु व्यसनेषुयूतादिषु स्वस्वर्ग ९।१०।११।१२।१३।१४
१५।१६।१७।१८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावर्षीये द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ अ० ॥ सद्भिरिति १ वर्षेणवृष्ट्या २।३।४।५।६

चतुष्पादः तपोयज्ञज्ञानदानवान् । अहिंसासत्यमस्तेयमानृष्यंचोनिवापादाः ७ सुकृतेनसम्पदसंगतिनेकर्मणा मयासमोऽन्योनास्तीतिवाक्ययोगेणतमसाक्रोधेन ८ नामिजानंतिश्रेष्ठोयमिति
नामीकुर्वति ततोहेतोः अज्ञातः अकीर्त्यातिरोभूतः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ शास्त्रं विश्वासयातः मायाअनुतार्थप्रदर्शनरंजनपूर्वकपरवंचनम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
चतुष्पादस्त्वयाधर्मश्चितो लोकेन कर्मणा ॥ अक्षयस्तवलोकोऽयं कीर्तिश्चैवाक्षयादिवि ७ पुनस्त्वयैवराजपंसुकृतेनविधातितम् ॥ आवृतंतमसाचेतः सर्वेषां
स्वर्गवासिनाम् ८ येनत्वांनाभिजानंतितनोऽज्ञातोऽसिपातितः ॥ प्रीत्यैवचासिदौहित्रैस्तारितस्त्वमिहागतः ९ स्थानंचप्रतिपन्नोऽसि कर्मणास्वेननिर्जितम् ॥ अचलंशाश्वतंपुण्यमुत्तमंध्रुवमव्ययम् १० ॥ ययातिरुवाच ॥ भगवन्संशयोमेऽस्तिकश्चित्तंछेतुमर्हसि ॥ नह्यन्यमहमर्हामिप्रष्टुंलोकपितामह ११
बहुवर्षसहस्रांतंप्रजापालनवर्धितम् ॥ अनेककतुदानौघैरर्जितंमेमहत्फलम् १२ कथंतदल्पकालेनक्षीणंयेनास्मिपातितः ॥ भगवन्नेत्थलोकांश्चशाश्वतान्म
मनिर्मितान् ॥ कथंनुममत्सर्वविप्रनष्टमहायुते १३ ॥ पितामहउवाच ॥ बहुवर्षसहस्रांतंप्रजापालनवर्धितम् ॥ अनेककतुदानौघैर्यत्त्वयोपार्जितंफलम् १४
तदनेनैवदोषेणक्षीणंयेनासिपातितः ॥ अभिमानेनराजेंद्राधिकृतःस्वर्गवासिभिः १५ नायंमानेनराजपेनबलेननर्हिसया ॥ नशाश्वेननमायाभिर्लोकोभवतिशा
श्वतः १६ नावमान्यास्त्वयाराजन्नधमोऽल्लष्टमध्यमाः ॥ नहिमानप्रदग्धानां कश्चिदस्तिशमःकाचित् १७ पतनारोहणमिदंकथयिष्यंतियेनराः ॥ विषमाण्य
पितेप्राप्तास्तरिप्यंतिसंशयः १८ ॥ नारदउवाच ॥ एषदोषोऽभिमानेनपुराप्राप्तोययातिना ॥ निर्वध्रताऽतिमात्रंचगालवेनमहीपते १९ श्रोतव्यंहित
कामानांसुहृदांहितमिच्छताम् ॥ नकर्तव्योहिनिर्वधोनिर्वधोहिक्षयोदयः २० तस्मात्त्वमपिगांधारेमानंक्रोधंचवर्जय ॥ संधस्वपांडवेर्वीरसंभृत्यजपार्थिव
२१ ददातियत्पार्थिवयत्करोतियद्वातपस्तप्यातियज्जुहोति ॥ नतस्यनाशोऽस्तिनचापकर्षोऽन्यस्तदश्रातिसएवकर्ता २२ इदंमहारुयानमनुत्तमंहितंबहुश्रु
तानांगतरोषरागिणाम् ॥ समीक्ष्यलोकेबहुधाप्रधारितंत्रिवर्गदृष्टिःपृथिवीमुपाश्रुते २३ ॥ इतिश्रीम० उ० प० भ० प० गालवचरितेत्रयोविंशत्यधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ भगवन्नेवमेवैतद्यथावदसिनारद ॥ इच्छामिचाहमप्येवंनत्वीशोभगवन्नहम् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वात
तःकृष्णमभ्यभाषतकौरवः ॥ स्वर्ग्यलोकयंचमामात्यधर्म्यन्यायंचकेशव २ नत्वहंस्ववशस्तातक्रियमाणंनमेप्रियम् ॥ अंगदुर्योधनंकृष्णमंदशास्त्रातिगंमम
३ अनुनेतुंमहाबाहोयतस्वपुरुषोत्तम ॥ नशृणोतिमहाबाहोवचनंसाधुभाषितम् ४ गांधार्याश्चहृषीकेशविदुरस्यचधीमतः ॥ अन्येषांचैवसुहृदांभीष्मादीनां
हितैषिणाम् ५ सत्वंपापमार्तिकूरंपापचित्तमचेतनम् ॥ अनुशाधिदुरात्मानंस्वयंदुर्योधनंचपम् ६ सुहृत्कार्यंतुसुमहत्कृतंतेस्याज्जनार्दन ॥ ततोऽभ्यावृत्त्यवा
र्ण्योदुर्योधनममर्षणम् ७ अब्रवीन्मधुरावाचंमर्वधमार्थतत्त्वावित् ॥ दुर्योधननिबोधेदमद्वाक्यंकुरुसत्तम ८
पापिष्ठत्वेनस्वकृतंपापंत्वयैवमोक्तव्यं ननुभ्रात्रादिभिरित्याशयेनाह वदातीति किंकर्तव्यतदामोति २२ बहुधानानाशास्त्रयुक्त्यादिभिः प्रधारितंनिश्चितम् २३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये
भारतमावधीपेत्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ अभ्यावृत्त्यपुनःपुनः ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ शास्त्रेशासने १९ । २० । २१ किंपाकंमहाकालफलम् २२ । २३ निःश्रेयसंकल्याणम् २४ अर्थकामस्यइष्टार्थिनः २५ । २६ । २७
शर्मार्थेतिविशेषेणसानुबंधस्यभारत ॥ महाप्रज्ञकुलेजातःसाध्वेतत्कर्तुमर्हसि ९ श्रुतवृत्तोपसंपन्नःसर्वैःसमुदितोगुणैः ॥ दौष्कुलेयादुरात्मानोऽनृशंसानिरपत्रपाः
१० तएतदीदृशंकुर्युर्यथात्वंतातमन्यसे ॥ धर्मार्थयुक्तालोकेऽस्मिन्प्रवृत्तिर्लक्ष्यतेसताम् ११ असर्ताविपरोतातुलक्ष्यतेभरतर्षभ ॥ विपरोतात्वियंवृत्तिरसक
लक्ष्यतेत्वयि १२ अधर्मश्चानुबंधोऽत्रघोरःप्राणहरोमहान् ॥ अनिष्टश्चानिमित्तश्चनचशक्यश्चभारत १३ तमनर्थपरिहरन्नात्मश्रेयःकरिष्यसि ॥ भातूणाम
धृष्ट्यानांमित्राणांचपरंतप १४ अधर्म्योदयशस्याच्चकर्मणस्त्वंप्रमोक्ष्यसे ॥ प्राज्ञैःशूरैर्महोत्साहैरात्मवाद्देवहृश्रुतैः १५ संधस्वपुरुषव्याघ्रपांडवेर्भरतर्षभ ॥
तद्धितंचप्रियंचैवघृतराष्ट्रस्यधीमतः १६ पितामहस्यद्रोणस्यविदुरस्यमहामतेः ॥ कृपस्यसोमदत्तस्यवाह्मिकस्यचधीमतः १७ अश्वत्थामोविकर्णस्यसंजय
स्यविंशतेः ॥ ज्ञातीनांचैवभूयिष्ठंमित्राणांचपरंतप १८ शमेशर्मभवेतातसर्वस्यजगतस्तथा ॥ होमानसिकुलेजातःश्रुतवाननृशंसवान् ॥ तिष्ठतातपितुः
शास्त्रेमातुश्चभरतर्षभ १९ एतच्छ्रेयोहिमन्यंतेपितायच्छास्तिभारत ॥ उत्तमापद्रुतःसर्वःपितुःस्मरतिशासनम् २० रोचतेतेपितुस्तातपांडवेःसहसंगमः ॥
सामात्यस्यकुरुश्रेष्ठतत्तुभ्यंतातरोचताम् २१ श्रुत्वायःसुहृदांशास्त्रमर्त्योऽनंप्रतिपद्यते ॥ विपाकांतेदहत्येनांकिंपाकमिवभाक्षितम् २२ यस्तुनिःश्रेयसंवाक्यंमो
हान्नप्रतिपद्यते ॥ सदीर्घमूत्रोहीनार्थःपश्चात्तापेनयुज्यते २३ यस्तुनिःश्रेयसंश्रुत्वाप्राक्तदेवाभिपद्यते ॥ आत्मनोमतमुत्सृज्यसलोकेसुखमेधते २४ योऽर्थ
कामस्यवचनंप्रातिकूल्यान्नमृष्यते ॥ शृणोतिप्रतिकूलानिद्विषतांवशमेतिसः २५ सतांमतमातिक्रम्ययोऽसतांवर्ततेमते ॥ शोचंतेव्यसनेतस्यसुहृदोऽनवि
रादिव २६ मुख्यानमात्यानुत्सृज्ययोनिहीनान्निषेवते ॥ सघोराभापदंप्राप्यनोत्तारमधिगच्छति २७ योऽसत्सेवीवृथाचारोनेश्रोतासुहृदांसताम् ॥ परानृ
णीतेस्वान्द्रेष्टितंगौस्त्यजतिभारत २८ सत्वंविरुद्धयतैर्वीरैरन्येभ्यस्त्राणमिच्छसि ॥ अशिष्टेभ्योऽसमर्थेभ्योमूढेभ्योभरतर्षभ २९ कोदिशक्रसमान्ज्ञातीनति
क्रम्यमहारथान् ॥ अन्येभ्यस्त्राणमाशंसेत्त्वदन्योभुविमानवः ३० जन्मप्रभृतिर्कौंतेयानित्यंविनिर्मुक्तास्त्वया ॥ नचतेजातुकुप्यंतिधर्मात्मानोहिपांडवाः ३१
मिथ्योपचरितास्तातजन्मप्रभृतिबाधवाः ॥ त्वयिसम्यङ्महाबाहोप्रतिपन्नायशस्विनः ३२ त्वयाऽपिप्रतिपत्तव्यंतथैवभरतर्षभ ॥ स्वेषुबंधुषुमुल्येषुमामन्यु
वशमन्वगाः ३३ त्रिवर्गयुक्तःप्राज्ञानामारंभोभरतर्षभ ॥ धर्मार्थावनुरुद्धयंतेत्रिवर्गासंभवेनराः ३४ पृथक्कविनिविष्टानांधर्मधीरोऽनुरुध्यते ॥ मध्यमोऽर्थक
लिंवालःकाममेवानुरुद्धयते ३५ इन्द्रियैःप्राकृतोलोभाद्धर्मविप्रजहातियः ॥ कामार्थावनुपायेनलिप्समानोविनश्यति ३६ कामार्थौलिप्समानस्तुधर्ममेवादि
तश्चरेत् ॥ नहिधर्मादपैत्यर्थःकामोवाऽपिकदाचन ३७ २८ । २९ । ३० । ३१ उपचरिताःप्रतारिताः ३२ । ३३ । ३४ अर्थकलिकलहहेतुम् ३५ अनुपायेनहीनोपायेन ३६ । ३७

३८ । १९ छिद्यतेलोभादिनाद्रूपयेत् ३० । ३१ । ३२ छिद्यतेप्रमाणमार्गात्तुच्युतोभवतीत्यर्थः प्रमाणंलीकवेदप्रसिद्धं दुर्जनात्संगिनःपांडवैःसंगतश्रेयः ३९ निर्मितावशीकरणेनोत्पादिता ३४
उपायधर्ममेवाहुस्त्रिवर्गस्यविशंपते ॥ लिप्समानोहितेनाशुकक्षेऽग्निरिववर्धते ३८ सत्वंतातानुपायेनलिप्ससेभरतर्षभ ॥ आधिराज्यमहदीप्तंप्रार्थितंसर्वराजसु
३९ आत्मानंतक्षतिहोपवनंपरशुनायथा ॥ यःसम्यग्वर्तमानेषुमिथ्याराजन्प्रवर्तते ॥ ननस्यहिमतिर्छिद्याद्यस्यनेच्छेत्पराभवम् ४० अविच्छिन्नमतेर
स्यकल्याणेधीयतेमतिः ॥ आत्मवात्रावमन्येतत्रिषुलोकेषुभारत ४१ अप्यन्यंप्राकृतंकिंचिक्किमुतान्पांडवर्षभान् ॥ अमर्षवशमापन्नोनकिंचिद्बुद्धयतेजनः ४२
छिद्यतेह्याततंसर्वप्रमाणंपश्यभारत ॥ श्रेयस्तेदुर्जनात्तातपांडवैःसहसंगतम् ४३ तौर्हेसंप्रीयमाणस्त्वंसर्वान्कामानवाप्स्यसि ॥ पांडवैर्निर्मिताभूमिभुंजानो
राजसत्तम ४४ पांडवान्पृष्ठतःकृत्वात्राणमाशंससेऽन्यतः ॥ दुःशासनेदुर्विषहेकर्णेचापिससौबले ४५ एतेष्वैश्वर्यमाधायभूतिमिच्छसिभारत ॥ नचैतेतवप
र्याप्ताज्ञानेधर्मार्थयोस्तथा ४६ विक्रमेचाप्यपर्याप्ताःपांडवान्प्रतिभारत ॥ नहीमेसर्वराजानःपर्याप्ताःसहितास्त्वया ४७ कुद्वस्यभीमसेनस्यप्रेक्षितुंमुखमाहवे ॥
इदंसंनिहितंतातसमग्रंपार्थिवंबलम् ४८ अयंभीष्मस्तथाद्रोणःकर्णश्चायंतथाकपः ॥ मूरिश्रवाःसौमदतिरश्वत्थामाजयद्रथः ४९ अशक्ताःसर्वेएवैतेप्रतियो
हुंधनंजयम् ॥ अजेयोह्यर्जुनःसंख्येसर्वैरपिसुरासुरैः ॥ मानुषैरपिगंधर्वैर्मयुद्धेचेतआधिथाः ५० दृश्यतांवापुमानकश्चित्समग्रेपार्थिवेबले ॥ योऽर्जुनंसमरेप्राप्य
स्वस्तिमानाव्रजेदूहान् ५१ कितेजनक्षयेणेहकृतेनभरतर्षभ ॥ यस्मिन्नजितेजितंतत्स्यात्पुमानेकःसदृश्यताम् ५२ यःसदेवान्संगंधर्वान्सयक्षासुरपन्नगान् ॥
अजयत्खांडवप्रस्थेकस्तंयुद्धचेतमानवः ५३ तथाविराटनगरेश्रूयतेमहदद्भुतम् ॥ एकस्यचबहूनांचपर्याप्तंतन्निदर्शनम् ५४ युद्धेयेनमहादेवःसाक्षात्संतो
पितःशिवः ॥ तमजेयमनाघृष्यंविजेतुंजिष्णुमच्युतम् ॥ आशंससीहसमरेवीरमर्जुनमूर्जितम् ५५ महितीयंपुनःपार्थकःप्रार्थयितुमर्हति ॥ युद्धेप्रतीपमायां
तमपिसाक्षात्पुरंदरः ५६ बाहुभ्यामुद्धहेहूमिदहेकुद्वइमाःप्रजाः ॥ पातयेन्निदिवादेवान्योऽर्जुनंसमरेजयेत् ५७ पश्यपुत्रांस्तथाभ्रातृन्पुत्रातीन्संबन्धिनस्तथा ॥
त्वत्कृतेनविनश्येयुरिमेभरतसत्तमाः ५८ अस्तुशेषंकौरवाणांमापराभूदिदंकुलम् ॥ कुलग्नइतिनोच्येथानष्टकीर्तिर्नराधिप ५९ त्वामेवस्थापयिष्यंति यौवरा
ज्येमहारथाः ॥ महाराज्येऽपिपितरंघृतराष्ट्रंजनेश्वरम् ६० मातातश्चियमायांतीमवमंस्थाःसमुद्यताम् ॥ अर्धंप्रदायपार्थेभ्योमहतींश्रियमाप्नुहि ६१ पांडवैः
संशमंकृत्वाकृत्वाचसुहृदांवचः ॥ संप्रीयमाणोमित्रैश्चचिरंभद्राण्यवाप्स्यसि ६२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणि भगवद्वाक्येचतुर्विंशाधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःशांतनवोभीष्मोदुर्योधनममर्षणम् ॥ केशवस्यवचःश्रुत्वाप्रोवाचभरतर्षभ ३

४९ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ यस्मिन्नर्जुनेजितेसतितेतवजितंजयःस्यात् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये
भारतभाष्यदीपेचतुर्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ ततइति १

२ । १ मानीनशःमानाशयः ३ । ५ । ६ । ७ कुलग्नोमाभूरितिशेषः ८ । ९ । १० । ११ । १२ एतेकर्णादयः कृत्यायजयाय परेषांअस्मदादीनां १३ माऽजीवनःमाधातय यत्रतान्अजेयान्विद्धि
कृष्णेनवाक्यमुक्तोऽसिसुहृदांशममिच्छता ॥ अन्वपद्यस्वततातमामन्युवशमन्त्रगाः २ अकृत्वावचनंतातकेशवस्यमहात्मनः ॥ श्रेयोनजातुनसुखंनकल्याण
मवाप्स्यसि ३ धर्म्यमर्थ्यमहाबादुराहत्वातातकेशवः ॥ तदर्थमभिपद्यस्वमाराजत्रीनशःप्रजाः ४ ज्वलितांत्वमिमांलक्ष्मींभारतींसर्वराजसु ॥ जीवतोघृतराष्ट्र
स्यदौरात्म्याङ्गंशयिष्यसि ५ आत्मानंचसहामात्यंसपुत्रभ्रातृबांधवम् ॥ अहमित्यनयाबुद्ध्याजीविताङ्गंशयिष्यसि ६ आतिक्रामन्केशवस्यतथ्यंवचनमर्थ
वत् ॥ पितुश्चभारतश्रेष्ठविदुरस्यचधीमतः ७ माकुलग्नःकुपुरुषोदुर्मतिःकापथंगमः ॥ मातरंपितरंचैवमामज्जीःशोकसागरे ८ अथद्रोणोऽब्रवीत्तत्रदुर्योधन
मिदंवचः ॥ अमर्षवशमापन्ननिःश्वसंतंपुनःपुनः ९ धर्मार्थयुक्तंवचनमाहत्वातातकेशवः ॥ तथाभीष्मःशांतनवस्तज्जुषस्वनराधिप १० प्राज्ञौभेषाविनौदांताव
र्थकामौबहुश्रुतौ ॥ आहतुस्त्वांहितंवाक्यंतज्जुषस्वनराधिप ११ अनुतिष्ठमहाप्राज्ञकृष्णभीष्मौयदूचतुः ॥ माधवंशुद्धिमोहेनमाऽवमंस्थाःपरंतप १२ येषां
प्रोत्साहयंत्येतेनैतेकृत्यायकहिंचित् ॥ वरंपरेषांग्रीवायांप्रतिमोक्षयंतिसंयुगे १३ माऽजीवनःप्रजाःसर्वाःपुत्रान्भ्रातृस्तथैवच ॥ वासुदेवार्जुनौयत्रविद्वच्चजेया
नलंहितान् १४ एतच्चैवमंतसत्यंसुहृदोःकृष्णभीष्मयोः ॥ यदिनादास्यसेतातपश्चात्तप्स्यसिभारत १५ यथोक्तंजामदभ्येनभूयानेषततोऽर्जुनः ॥ कृष्णोहि
देवकीपुत्रोदेवैरपिसुदुःसहः ॥ कितेसुखाप्रियेणेहप्रोक्तेनभरतर्षभ १६ एतत्तेसर्वमाख्यातंयथेच्छसितथाकुरु ॥ नहित्वामुत्सहेवक्तुंभूयोभरतसत्तम १७
वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्वाक्यांतरेवाक्यंक्षताऽपिविदुरोऽब्रवीत् ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्यधार्तराष्ट्रममर्षणम् १८ दुर्योधननशोचामित्वामहंभरतर्षभ ॥ इमौ
तुष्टद्वौशोचामिगांधारीपितरंचते १९ यावनाथौचरिष्येतेत्वयानाथेनदुर्हंदा ॥ इतमिग्रीहतामात्यौलू नपक्षाविवांडजौ २० भिक्षुकौविचरिष्येतेशोचंतौपृथिवी
मिमाम् ॥ कुलग्नमीदृशंपांपजनयित्वाकुपूरुषम् २१ अथदुर्योधनंराजाघृतराष्ट्रोऽभ्यभाषत ॥ आसीनंभ्रातृभिःसार्धंराजभिःपरिवारितम् २२ दुर्योधननिबो
धेदंशौरिणोक्तंमहात्मना ॥ आदत्स्वशिवमत्यंतंयोगक्षेमवदव्ययम् २३ अनेनहिसहायेनकृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ इष्टान्सर्वानभिप्रायान्प्राप्स्यामःसर्वराजसु
२४ सुसंहतःकेशवेनतातगच्छयुधिष्ठिरम् ॥ चरस्वस्त्ययनंकृत्स्नंभरतानामनामयम् २५ वासुदेवेनतीर्थेनतातगच्छस्वसंशमम् ॥ कालप्राप्तमिदंमन्येमात्वंदु
र्योधनातिगाः २६ शमंचेद्याचमानंत्वंप्रत्याख्यास्यसिकेशवम् ॥ त्वदर्थमभिजल्पंतंनतवास्त्यपराभवः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धान
पर्वणिभीष्मादिवाक्येपंचविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ॥

१४ । १९ सुसंहितावहंप्रियंचन्यायोपेतत्वात्तत्सुखप्रियेणप्रोक्तेनवचनेनतवमुत्स्यकिं नकिमपीत्यर्थः १५ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ सुसंहतःसुसुहृदोःभूतः २५ तीर्थेनउ
पायेन २६ अपराभवोजयः २७ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभाष्यदीपे पंचविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ॥

धृतराष्ट्रवच इति १ मेधाग्रौसंग्रामाग्रौ मेधोयज्ञः 'यान्येवसंग्रामनामानितानियज्ञनामानि' इति यास्कः २ वैशंपायनं ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ उरस्तुनिपात्यंत इति उत्तरेण संबन्धः १० ११ १२ १३ रत्नमुक्तौषधिवद्वेष्टयतीति रत्नौषधिरत्नांगुलीयकं । रत्नांबंधसमेतेनेति पाठः स्वच्छः । 'आबंधोदवर्धयेत्याहप्रेमालंकारयोरपि' इति विश्वः रत्नालंकारेण रत्नैः प्रेम्णा च वासमेतेनेति भावः रत्न ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धृतराष्ट्रवचः श्रुत्वा भीष्मद्रोणौ समव्यथौ ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमुचतुः शासनातिगम् १ यावत्कृष्णावसन्नद्वौ यावत्तिष्ठातिगांडिवम् ॥ यावद्धौम्यो न मेधाग्रौ जुहोतीह द्विपद्वलम् २ यावन्नप्रेक्षते कुद्धः सेनांतव युधिष्ठिरः ॥ हौनिषेवोमहेष्वासस्तावच्छाम्यतु वैशसम् ३ यावन्नदृश्यते पार्थः स्वप्यनोके व्यवस्थितः ॥ भीमसेनोमहेष्वासस्तावच्छाम्यतु वैशसम् ४ यावन्नचरते मार्गान् पृतनामभिघर्षयन् ॥ भीमसेनो गदापाणिस्तावत्संशाम्य पांडवैः ५ यावन्नशतयत्याजौ शिरांसि गजयोधेनाम् ॥ गदया वीरघातिन्या फलानीव वनस्पतेः ६ कालेन परिपक्वानितावच्छाम्यतु वैशसम् ॥ नकुलः सहदेवश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ७ विराटश्च शिखंडी च शैथुपालिश्च दंशिताः ॥ यावन्नप्रविशंत्येतेन काङ्क्षमहार्णवम् ८ कृतास्त्राः क्षिप्रमस्यंतस्तावच्छाम्यतु वैशसम् ॥ यावन्नसुकुमारे पुंशरीरे पुमहीक्षिताम् ॥ गार्ध्रपत्राः पतंत्युग्रास्तावच्छाम्यतु वैशसम् ९ चंदनागुरुदिग्बेषु हारनिष्कधरेषु च ॥ नोरः सुयावद्योधानां महेष्वासैर्महेषवः १० कृतास्त्राः क्षिप्रमस्यद्भिर्दूरपातिभिरायसाः ॥ अभिलक्ष्यैर्निपात्यंतस्तावच्छाम्यतु वैशसम् ११ अभिवादयमानं त्वां शिरसाराजकुंजरः ॥ पाणिभ्यां प्रतिगृह्णातु धर्मराजो युधिष्ठिरः १२ ध्वजांकुशपताकांकंदक्षिणं ते सुदक्षिणः ॥ स्कंधे निक्षिपतां बाहुं शांतये भरतर्षभ १३ रत्नौषधिसमेतेन रत्नांगुलितलेन च ॥ उपविष्टस्य पृष्ठं ते पाणिना परिमार्जतु १४ शालस्कंधो महाबाहुस्त्वांस्वजानो वृकोदरः ॥ साम्राजमिव दतां चापि शांतये भरतर्षभ १५ अर्जुनेन यमाभ्यां च त्रिभिस्तैरभिवादितः ॥ मूर्ध्नि तान्समुपाग्राय प्रेम्णा भिवद पार्थिव १६ दृष्ट्वा त्वां पांडवैर्वीरैर्भ्रातृभिः सह संगतम् ॥ यावदानंदजाश्रूणि प्रमुंचंतु नराधिपाः १७ घुष्यतां राजधानीं पुंसर्वसंपन्महीक्षिताम् ॥ पृथिवीभ्रातृभावेन भुज्यतां विज्वरो भव १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि भीष्मद्रोणवाक्येषु द्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा दुर्योधनो वाक्यमप्रियंकुरुसंसदि ॥ प्रत्युवाच महाबाहुं वासुदेवं यशस्विनम् १ प्रसमीक्ष्य भवानेतद्वक्तुमर्हति केशव ॥ मामेव हि विशेपेण विभाष्य परिगर्हसे २ भक्तिवादेन पार्थानामकस्मान्मधुसूदन ॥ भगवन्गर्हयते नित्यं किं समीक्ष्य बलावलम् ३ भवान्क्षताचरा जावाऽप्याचार्यो वापितामहः ॥ मामेव परिगर्हते नान्यंकंचन पार्थिवम् ४ नचाहं लक्ष्ये कंचिद्व्यभिचारमिहात्मनः ॥ अथ सर्वे भवंतो मां विद्विषति सराजकाः ५ नचाहं कंचिदत्यर्थमपराधमरिंदम ॥ विचिंतयन् प्रपश्यामि सुसूक्ष्ममपि केशव ६ प्रियाभ्युपगते यूते पांडवामधुसूदन ॥ जिताः शकुनिनाराज्यंतत्र किं मम दुष्कृतम् ७

वदारका निअंगुलितलानियस्यतेनरत्नांगुलितलेन १४ रवजानःवक्षसिभिलितः । स्वजपरिष्वगे १५ । १६ । १७ सर्वसंपत्परस्परं प्रीतिः १८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे
पड्डिशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ श्रुत्वेति १ प्रसमीक्षप्रविचार्य विभाष्यपरुषमुक्ता २ । ३ । ४ व्यभिचारंजन्यादपं ५ । ६ प्रियाभ्युपगतेप्रीत्यास्वीकृते ७

1190311

८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८ उद्यच्छेदेव उद्यमं कुर्यादेव अपर्वणि अपस्तावे । 'पर्वस्यादुत्सवे ग्रंथोपस्तावे लक्षणान्तरे' इति विश्वः १९ मातंगमुनिः २०। २१
यत्पुनर्द्रविणं किंचित्तत्राजीयंत पांडवाः ॥ तेभ्य एवाभ्यनुज्ञातं ततदामधुसूदन ८ अपराधोन चास्माकं यत्ते ह्यक्षैः पराजिताः ॥ अजेया जयतां श्रेष्ठपार्थाः प्रवा
जिता वनम् ९ केन वाऽप्यपवादेन विरुद्धं त्यरिभिः सह ॥ अशक्ताः पांडवाः कृष्णप्रहृष्टाः प्रत्यमित्रवत् १० किमस्माभिः कृतं तेषां किं स्मिन्वा पुनरागसि ॥ धार्त
राष्ट्रान् जिघांसंति पांडवाः मृजयैः सह ११ न चापि वयमुग्रेण कर्मणा वचनेन वा ॥ प्रभ्रष्टाः प्रणमामेह भयादपिशतक्रतुम् १२ न च तं कृष्णपश्यामि क्षत्रधर्ममनुष्ठि
तम् ॥ उत्सहेतु युधाजेतुं योनः शत्रुनिबर्हण १३ नहि भीष्मकपद्रोणाः सकर्णामधुसूदन ॥ देवैरपि युधाजेतुं शक्याः किमु तपांडवैः १४ स्वधर्ममनुपश्यंतो यदि
माधवसंयुगे ॥ अस्त्रेण निधनं काले प्राप्स्यामः स्वर्ग्यमेव तत् १५ मुख्यश्चैवैष नो धर्मः क्षत्रियाणां जनार्दन ॥ यच्छयीमहि संग्रामेश रतलपगता वयम् १६ ते वयं
वीरशयनं प्राप्स्यामो यदि संयुगे ॥ अप्रणम्यैव शत्रूणां न नस्तप्स्यंति माधव १७ कश्च जातुकुले जातः क्षत्रधर्मेण वर्तयन् ॥ भयाद्वृत्तिसमीक्ष्यैव प्रणमेदिह कर्हांचि
त् १८ उद्यच्छेदे वननमेदुद्यमो ह्येव पौरुषम् ॥ अप्यपर्वणि भज्येत न न मेदिह कर्हांचित् १९ इति मातंगवचनं परीप्स्यंति हितेप्सवः ॥ धर्माय चैव प्रणमेद्ब्राह्मणे
भ्यश्च मद्भिः २० अर्चितयन् कंचिदन्यथा वज्जिवंतथाऽचरेत् ॥ एष धर्मः क्षत्रियाणां मतमेतच्च मे सदा २१ राज्यांश्चाभ्यनुज्ञातो यो मे पित्रापुराऽभवत् ॥ न स
लभ्यः पुनर्जातुमयि जीवति केशव २२ यावच्च राजा प्रियतेष्टतराष्ट्रोजनार्दन ॥ न्यस्तशस्त्रावयंते वाऽप्युपजीवाममाधव ॥ अप्रदेयं पुरादत्तं राज्यं परवतो मम २३
अज्ञानाद्वाभयाद्वापि मयि बाले जनार्दन ॥ न तदद्य पुनर्लभ्यं पांडवैर्दृष्टिनिन्दन २४ प्रियमाणे महाबाहौ मयि संप्रतिकेशव ॥ यावद्वितीक्ष्णया सूच्या विध्येदग्रेण केश
व ॥ तावदप्यपरित्याज्यं भूमेर्नः पांडवान् प्रति २५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि दुर्योधनवाक्ये सप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रशम्य दाशार्हः क्रोधपर्याकुलेक्षणः ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमब्रवीत्कुरुसंसदि १ लप्स्यसे वीरशयनं काममेतदवाप्स्यसि ॥ स्थिरो भव
सहामात्यो विमर्दो भविता महान् २ यच्चैवं मन्यसे मूढनमेकश्चिद्वातिक्रमः ॥ पांडवेष्विति तत्सर्वं निबोध तनराधिपाः ३ श्रिया संतप्यमानेन पांडवानां महात्मनाम् ॥
त्वया दुर्भित्रितं द्यूतं सौवलेन च भारत ४ कथंच ज्ञातयस्तात श्रेयांसः साधुसंमताः ॥ अथान्याय्यमुपस्थातुं जिह्मेना जिह्मचारिणः ५ अक्षयूतं महाप्रज्ञसतां माति वि
नाशनम् ॥ असतां तत्र जायंते भेदाश्च व्यसनानि च ६ तदिदं व्यसनं धोरं त्वया द्यूतमुखं कृतम् ॥ असमीक्ष्य सदाचारैः सार्धं पापानुबन्धनैः ७ कश्चान्यो भ्रातृभा
र्यावैविप्रकर्तुं तथाऽर्हति ॥ आनीय च सभां व्यक्तं यथोक्ता द्रौपदी त्वया ८ कुलीनाशीलसंपन्ना प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ॥ महिषी पांडुपुत्राणां तथा विनिवृत्ता त्वया ९

२२ न्यस्तशस्त्रात्यक्तक्षत्रियधर्माः उपजीवामभिशुक्वत्सिद्धमन्त्रंभोक्ष्यामइत्यर्थः २३ । १४ । २५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावलीये सप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥
ततश्चि प्रशम्यविचार्य १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

जानंतिकुरवः सर्वे यथोक्ताः कुरुसंसदि ॥ दुःशासनेन कौतेयाः प्रवर्जतः परंतपाः १० सम्यग्वृत्तेष्वलुब्धेषु सततं धर्मचारिषु ॥ स्वेषु बंधुषु कः साधुश्चरेदेवमसांप्रतम् ११ नृशंसानामनार्याणां पुरुषाणां च भाषणम् ॥ कर्णदुःशासनाभ्यां च त्वया च बहुशः कृतम् १२ सहमात्राप्रदग्धुं तान् बालकान् वारणावते ॥ आस्थितः परमं यत्नं न समृद्धं च ततः १३ ऊपुश्च सुचिरं कालं प्रच्छन्नाः पांडवास्तदा ॥ मात्रासहैकचक्रायां ब्राह्मणस्य निवेशने १४ विषेण सर्पबंधैश्च यतिताः पांडवास्त्वया ॥ सर्वोपायैर्विनाशाय न समृद्धं च ततः १५ एवं बुद्धिः पांडवेषु मिथ्यावृत्तिः सदा भवान् ॥ कथं तेनापराधोऽस्ति पांडवेषु महात्मसु १६ यच्चैभ्यो याचमानेभ्यः पित्र्यमंशं न दिक्षसि ॥ तच्च पापप्रदाताऽसि भ्रष्टैश्च योनिपातितः १७ कृत्वा बहून्यकार्याणि पांडवेषु नृशंसवत् ॥ मिथ्यावृत्तिरनार्यः सन्नयविप्रतिपद्यते १८ मातापितृभ्यां भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ॥ शाम्येति मुहुर्कृतोऽसि न च शाम्यसि पार्थिव १९ शमेहि सुमहाह्मस्तव पार्थस्य चोभयोः ॥ न च रोचयसे राजन् किमन्यद्बुद्धिं लाघवात् २० न शर्मप्राप्स्यसे राजन् कुक्कम्यसु हृदा वचः ॥ अधर्म्यमयशस्यं च क्रियते पार्थिव त्वया २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवति दाशाहं दुर्योधनममर्षणम् ॥ दुःशासन इदं वाक्यमब्रवीत् कुरुसंसदि २२ न चेत्संधास्यसे राजन् स्वेन कामेन पांडवैः ॥ बध्वा किल त्वां दास्यंति कुंतीपुत्राय कौरवाः २३ वैकर्तनं त्वां च मां च त्रीनेतान्मनुजर्षभ ॥ पांडवेभ्यः प्रदास्यंति भीष्मो द्रोणः पिता च ते २४ भ्रातरे तद्वचः श्रुत्वा धार्तराष्ट्रः सुयोधनः ॥ क्रुद्धः प्रातिष्ठतोत्थाय महानाग इव श्वसन् २५ विदुरं दृष्ट्वा राष्ट्रं च महाराजं च बाह्लिकम् ॥ कृपं च सोमदंतं च भीष्मं द्रोणं जनार्दनम् २६ सर्वानेतान् नाट्यदुर्मतिर्निरपन्नपः ॥ अशिष्टवदमर्यादो मानीमान्यावमानिता २७ तं प्रस्थितमभिप्रेक्ष्य भ्रातरो मनुजर्षभम् ॥ अनुजग्मुः साहामात्याराजानश्चापि सर्वशः २८ सभायामुत्थितं क्रुद्धं प्रस्थितं प्रावृत्तिः सह ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्य भीष्मः शांतनवो ब्रवीत् २९ धर्मार्थावभिसंत्यज्य संरंभं योऽनुमन्यते ॥ हसंति व्यसने तस्य दुर्हृदो न चिरादिव ३० दुरात्मारज पुत्रोऽयं धार्तराष्ट्रोऽनुपायकृत् ॥ मिथ्या भिमानी राज्यस्य क्रोधलो भवशानुगः ३१ कालपक्वमिदं मन्ये सर्वक्षत्रं जनार्दन ॥ सर्वे ह्यनुमृता मोहात् पार्थिवाः सह मंत्रिभिः ३२ भीष्मस्याथ वचः श्रुत्वा दाशार्हः पुष्करेक्षणः ॥ भीष्मद्रोणमुखान् सर्वानभ्यभाषत वीर्यवान् ३३ सर्वेषां कुरुवृद्धानां महानयमतिक्रमः ॥ प्रसह्य मंदमैश्वर्येन नियच्छत यन्नृपम् ३४ तत्र कार्यमहं मन्ये कालप्राप्तमरिदमाः ॥ क्रियमाणे भवेच्छ्रेयस्तत्सर्वं शृणु तानघाः ३५ प्रत्यक्षमेतद्भवतां यद्वक्ष्यामि हितं वचः ॥ भवतामानुकूलेन यदि रोचेत भारताः ३६ भोजराजस्य वृद्धस्य दुराचारो ह्यनात्मवान् ॥ जीवतः पितुरैश्वर्यं हृत्वा मृत्युवशंगतः ३७ उग्रसेनमुतः कंसः परित्यक्तः स बांधवैः ॥ ज्ञातीनां हितकामेन मया शस्तो महाभूधे ३८

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ भविष्यंति जेष्मंति ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्दीये अष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥

आहुकः पुनरस्माभिर्ज्ञातिभिश्चापि सत्कृतः ॥ उग्रसेनः कृतो राजा भोजराजन्यवर्धनः ३९ कंसमेकं परित्यज्य कुलार्थं सर्वयादवाः ॥ संभूय सुखमेवं ते भारतां च कृत्स्नयः ४० अपि चाप्यवदद्राजन् परमेष्ठीप्रजापतिः ॥ व्यूढे देवासुरेयुद्धेऽभ्युद्यतेष्वायुधेषु च ४१ द्वैधीभूतेषु लोकेषु विनश्यत्सु च मरातः ॥ अब्रवीत् सृष्टिमान् देवो भगवान्लोकभावनः ४२ पराभविष्यं त्यसुरादैतेयादानवैः सह ॥ आदित्यावसवोरुद्राभविष्यंति दिवौ कसः ४३ देवासुरमनुष्याश्च गंधर्वो रगराक्षसाः ॥ अस्मिन् युद्धे सुसंकुद्धाहनिष्यंति परस्परम् ४४ इति मत्वाऽब्रवीद्धर्मपरमेष्ठीप्रजापतिः ॥ वरुणाय प्रयच्छेत्तान् बद्धादैतेयदानवान् ४५ एवमुक्तस्ततो धर्मो नियोगात् परमेष्ठिनः ॥ वरुणाय ददौ सर्वान् बद्धादैतेयदानवान् ४६ तान् बद्धाधर्मपाशैश्च स्वैश्च पाशैर्जलेश्वरः ॥ वरुणः सागरे यतो नित्यं रक्षति दानवान् ४७ तथा दुर्योधनं कर्णं कुनिचापिसौबलम् ॥ बद्धादुःशासनं चापि पांडवेभ्यः प्रयच्छथ ४८ त्यजेत्कुलार्थं पुरुषं ग्रामस्यार्थं कुलं त्यजेत् ॥ ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मां पृथिवीं त्यजेत् ४९ राजन् दुर्योधनं बद्धा ततः संशाम्य पांडवैः ॥ त्वत्कृतेन विनश्येयुः क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ५० ॥ इति श्रीम० उ० भ० कृष्णवाक्ये अष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृष्णस्य तु वचः श्रुत्वा धृतराष्ट्रो जनेश्वरः ॥ विदुरं सर्वधर्मज्ञं त्वरमाणोऽभ्यभाषत १ गच्छता तमहाप्राज्ञां गंधारीं दीर्घदर्शिनीम् ॥ आनयेह तया सार्धमनुनेष्यामि दुर्मतिम् २ यदिसाऽपि दुरात्मानं शमयेद्बुद्धे चेतसम् ॥ अपि कृष्णस्य सुहृदस्तिष्ठे मवचने वयम् ३ अपि लोभाभिभूतस्य पंथानमनुदर्शयेत् ॥ दुर्बुद्धेर्दुःसायस्य शमार्थं ब्रुवती वचः ४ अपिनो व्यसनं धारं दुर्योधनकृतं महत् ॥ शमयेच्चिरं रात्राय योगक्षेमवदव्ययम् ५ राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा विदुरो दीर्घदर्शिनीम् ॥ आनयामास गंधारीं धृतराष्ट्रस्य शासनात् ६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एष गंधारिपुत्रस्ते दुरात्मा शासनातिगः ॥ ऐश्वर्यलोभादेष्वर्थं जीवितं च प्रहास्यति ७ अशिष्टवदमर्यादः पापैः सह दुरात्मवान् ॥ सभायानिर्गतो मूढो व्यतिक्रम्य सुहृद्वचः ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सामर्तवचनं श्रुत्वा राजपुत्री यशस्विनी ॥ अन्विच्छंति महच्छ्रेयो गंधारी वाक्यमब्रवीत् ९ ॥ गंधार्युवाच ॥ आनायय सुतं क्षिप्रं राज्यकामुकमातुरम् ॥ न हिराज्यमशिष्टेन शक्यं धर्मार्थलोपिना १० आसुमासंतथा पीदमविनीतेन सर्वथा ॥ त्वं ह्येवात्र भृशं गह्वोर्धृतराष्ट्रसुतप्रियः ११ योजानन्पापतामस्य तत्प्रज्ञामनुवर्तसे ॥ स एष काममन्युभ्यां प्रलब्धो लोभमास्थितः १२ अशक्योऽद्य त्वयाराजन् विनिवर्तयितुं बलात् ॥ राष्ट्रप्रदाने मूढस्य बालिशस्य दुरात्मनः १३ दुःसायस्य लुब्धस्य धृतराष्ट्रोऽश्रुते फलम् ॥ कथं हि स्वजने भेदमुपेक्षेत महीपतिः ॥ भिन्नं हि स्वजनेन त्वां प्रहासिष्यंति शत्रवः १४ या हि शक्यामहाराज साम्राभेदेन वा पुनः ॥ निस्तर्तुमापदः स्वेषु दंडं कस्तत्र पातयेत् १५

कृष्णस्येति १ । २ । ३ । ४ चिरं रात्राय योगक्षेमवत् बहुकालं अप्राप्तस्य सुखस्य प्राप्तिः प्राप्तस्य संरक्षणं च निर्वहेदित्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६ । १७ । १८ आयत्यापरिणामे १९ । २० अपचितिः पूजा २१ । २२ । दीर्घमंतरं चिरकालं २३ । २४ । २५ महद्राज्यं । 'महद्राज्यं विशालयोः' इति विश्वः २६ अविधेयानि अवशीकृता
 ॥ वेशं पायन उवाच ॥ शासनाद्दृष्टराष्ट्रस्य दुर्योधनममर्षणम् ॥ मातुश्च वचनाक्षतासभां प्रावेशयत्पुनः १६ समातुर्वचनाकांक्षीं प्राविवेश पुनः सभाम् ॥ अ
 भिताम्रेक्षणः क्रोधाग्निः श्वसन्निवपन्नगः १७ तं प्रविष्टमभिप्रेक्ष्य पुत्रमुत्पथमास्थितम् ॥ विगर्हमाणानां धारीशमार्थं वाक्यमब्रवीत् १८ दुर्योधननिबोधेदं वचनं
 मम पुत्रक ॥ हितं ते सानुबन्धस्य तथाऽऽयत्यां सुखोदयम् १९ दुर्योधनयदाहत्वां पिता भरतसत्तम ॥ भीष्मो द्रोणः कृपः क्षतासुहृदां कुरुतद्वचः २० भीष्मस्य तु पि
 तुश्चैव मम चापचितिः कृता ॥ भवेद्द्रोणमुखानां च सुहृदां शांभ्यतात्वया २१ नहिराज्यं महाप्राज्ञस्त्वेन कामेन शक्यते ॥ अवाप्सुराक्षितुं वापि भोक्तुं भरतसत्तम २२
 न ह्यवश्यं द्वियोराज्यमश्रीयाद्दीर्घमंतरम् ॥ विजितात्मा तु मेधावी स राज्यमभिपालयेत् २३ कामक्रोधौ हि पुरुषमर्थेभ्यो व्यपकर्षतः ॥ तौ तु शत्रूनि निर्जित्य राजा
 विजयते महीं २४ लोकेश्वर प्रभुत्वाद्देहमहदेतदुरात्मभिः ॥ राज्यं नामेप्सितं स्थानं न शक्यमभिरक्षितुम् २५ इंद्रियाणि महत्प्रेप्सुर्नियच्छेदर्थं धर्मयोः ॥ इंद्रियै
 र्नियतैर्बुद्धिर्वर्धतेऽग्निरिवेधनैः २६ अविधेयानि हीमानि व्यापादयितुमप्यलम् ॥ अविधेया इवादांता ह्याः पथिकुसारार्थं २७ अविजित्य य आत्मानममात्या
 न्विजिगीषते ॥ अमित्रान्वाऽजितामात्यः सोऽवशः परिहीयते २८ आत्मानमेव प्रथमं द्वेष्यरूपेण योजयेत् ॥ ततोऽमात्यान् मित्रांश्च न मोघं विजिगीषते २९
 वश्यं द्वियं जितामात्यं घृतदंडं विकारिषु ॥ परीक्ष्य कारिणं धीरमत्यर्थं श्रीर्निषेवते ३० क्षुद्राक्षेणेव जालेन झषावपि हिताबुधौ ॥ कामक्रोधौ शरीरस्थौ प्रज्ञानंतौ
 विपुलुपतः ३१ याम्या हि देवाः स्वर्गातुः स्वर्गस्य पिदधुर्मुखम् ॥ विभ्यतोऽनुपरागस्य कामक्रोधौ स्मवर्धितौ ३२ कामक्रोधं च लोभं च दंभं च भ्रमं च ॥ सम्य
 ग्विजेतुं यो वेद समहीमभिजायते ३२ सततं निग्रहे युक्तं इंद्रियाणां भवेन्नृपः ॥ ईप्सन्नर्थं च धर्मं च द्विषतां च पराभवम् ३४ कामाभिभूतः क्रोधाद्वा यो मिथ्या प्रतिप
 द्यते ॥ स्वेपुचान्येषु वा तस्य न सहाया भवन्त्युत ३५ एकीभूतैर्महाप्राज्ञैः शूरैरनिर्वहणैः ॥ पांडवैः पृथिवीं तात भोक्ष्यसे सहितः सुखी ३६ यथा भीष्मः शांतन
 वो द्रोणश्चापि महारथः ॥ आहतुस्तात तत्सत्यमजेयौ कृष्णपांडवौ ३७ प्रपद्यस्व महाबाहुं कृष्णमक्लिष्टकारिणम् ॥ प्रसन्नो हि सुखाय स्यादुभयोरेव केशवः ३८
 सुहृदामर्थकामानां यो न तिष्ठति शासने ॥ प्राज्ञानां कृतविज्ञानां स नरः शत्रुनंदनः ३९ न युद्धे तात कल्याणं न धर्मायैकुतः सुखम् ॥ न चापि विजयो नित्यं मायुद्धे
 चेत आधिथाः ४० भीष्मेण हि महाप्राज्ञपित्रा ते बाहिकेन च ॥ दत्तोऽंशः पांडुपुत्राणां भेदाद्भीतैररिदम ४१ तस्य चैतत्प्रदानस्य फलमद्यानुपश्यसि ॥ यदुक्षे
 पृथिवीं कृत्स्नां शूरैर्निहतकंटकाम् ४२ प्रयच्छ पांडुपुत्राणां यथोचितमरिदम ॥ यदीच्छसि सहामात्यो भोक्तुमर्षं प्रदीयताम् ४३

नि व्यापादयितुं हंतुं २७ । २८ । २९ । ३० क्षुद्राक्षेण लक्ष्मच्छिद्रेण ३१ अनुपरागस्य अनासक्तस्यापि कामक्रोधौ स्वर्गनिरोधकावित्यर्थः ३२ अभिजायतेशास्तीत्यर्थः ३३ । ३४ यः कामेन अ
 भिभूतः क्रोधाद्वा अभिभूतः मिथ्या कपटेन वाऽभिभूतः प्रतिपद्यते ईप्सितार्थादीन् तस्य सहायान् भवन्तीत्यर्थः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० अंशः भागः ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ । ४६ निकारः अपकारः समावर्षाणि ४७ यः त्वं पार्थानां अर्थं भीष्मसि स एष त्वं न शक्तः तदर्थं पहरायेत्यर्थः नापि नूतनपुत्रादयः शक्ताः ४८ । ४९ मागमत् मागच्छतु ५० । ५१ । ५२

अलमर्थं पृथिव्यास्ते सहामात्यस्य जीवितम् ॥ सुहृदां वचनेतिष्ठन्नयशः प्राप्स्यसि मारुत ४४ श्रीमद्विराट्मवद्विस्तैर्बुद्धिमद्विर्जितैर्द्रियैः ॥ पांडवैर्विग्रहस्तात भ्रं
 शयेन्महतः सुखात् ४५ निग्रह्य सुहृदामन्युं शाधिराज्यं यथोचितम् ॥ स्वमंशं पांडुपुत्रेभ्यः प्रदाय भरतर्षभ ४६ अलमंगनिकाग्रेऽयं भ्रयोदशसमाकृतः ॥ श
 मयै नमहाप्राज्ञकामक्रोधसमो धितम् ४७ न चैष शक्तः पार्थानां यस्त्वमर्थमभीप्ससि ॥ मृतपुत्रो दृढक्रोधो भ्राता दुःशासनश्च ते ४८ भीष्मे द्रोणे कृपे कर्णे भीमसेने धनं
 जये ॥ घृष्टपुत्रे च संकुद्धेन स्युः सर्वाः प्रजाधुवम् ४९ अमर्षवशमापन्नो मा कुरुंस्तात जीधनः ॥ एषा हि पृथिवी कृत्स्ना माऽगमस्व कृतवधम् ५० यच्च त्वमन्यसे मुद
 भीष्मद्रोणकृपादयः ॥ योत्स्यंते सर्वशक्त्येति नैतदद्योपपद्यते ५१ समं हिराज्यं प्रीतिश्च स्थानं हि विदितात्मनाम् ॥ पांडवेष्वथ युष्मासु धर्मस्त्वभ्यधिकस्ततः
 ५२ राजपिंडभयादेते यदिहास्यंति जीवितम् ॥ न हि शक्यंति राजानं युधिष्ठिरमुदीक्षितम् ५३ न लोभादर्थसंपत्तिर्न राणां मिह दृश्यते ॥ तदलं तात लोभेन प्रशा
 म्य भरतर्षभ ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गांधारीवाक्ये ऊनत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ४४ ॥ वेशं पायन उवाच ॥ ततु
 वाक्यमनादृत्य सोऽर्थं जन्मादृभाषितम् ॥ पुनः प्रतस्थे संरंभात् सकाशमकृतात्मनाम् १ ततः सभायानिर्गम्य मंत्रयामास कौरवः ॥ सौबलेन मताक्षेण राजा शकुनि
 नासह २ दुर्योधनस्य कर्णस्य शकुनेः सौबलस्य च ॥ दुःशासनचतुर्थानां मिदमासीद्विचेष्टितम् ३ पुराऽयमस्मान्मृत्प्रातिक्षिप्रकारी जनार्दनः ॥ सहितो घृतरा
 ष्ट्रेण राजा शांतनवेन च ४ वयमेव हृषीकेशं निमृक्षीमबलादिव ॥ प्रसह्य पुरुषव्याघ्रमिन्द्रो विरोचनिं यथा ५ श्रुत्वा मृहीतं वाष्ण्यं पांडवाहतचेतसः ॥ निरुत्साहा भ
 विष्यंति भग्नदंष्ट्रा इवोरगाः ६ अयं ह्येषां महाबाहुः सर्वेषां शर्मवर्म च ॥ अस्मिन्मृहीते वदेऽक्रमे सर्वसावताम् ७ निरुद्य मा भविष्यंति पांडवाः सोमकैः सह ॥ तस्मा
 द्वयमिहैवेन केशवं क्षिप्रकारिणम् ८ क्रोशतो घृतराष्ट्रस्य बद्धा योत्स्यामहे रिपून् ॥ तेषां पापमभिप्रायं पापानां दुष्टचेतसाम् ९ इंगितज्ञः कविः क्षिप्रमन्वबुद्धयत
 सात्यकिः ॥ तदर्थं मामिच्छाम्यहार्दिक्येन सहास्थितः १० अब्रवीत्कृतवर्माणं क्षिप्रं योजयवाहिनीम् ॥ व्यूढानीकः सभाद्वारमुपतिष्ठस्व दंशितः ११ यावदा
 ख्याम्यहं चैतत्कृष्णाया क्लिष्टकारिणे ॥ सप्रविश्य सभां वीरः सिंहो गिरिगुहामिव १२ आचष्टतमभिप्रायं केशवाय महात्मने ॥ घृतराष्ट्रं ततश्चैव विदुरं चान्नमापत
 १३ तेषामेतमभिप्रायमाचक्षेस्मयन्निव ॥ धर्मादर्थं च कामाच्च कर्मसाधुविगर्हितम् १४ मंदाः कर्तुमिहेच्छंति न चावाप्यं कथंचन ॥ पुरा वि कुर्वते मूढाः
 पापात्मानः समागताः १५

५३ । ५४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे ऊनत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ तत्त्विति १ । २

१ । ४ वैरोचनिबलि ५ । ६ । ७ केशवं बद्धारिपुन्योत्स्यामहे इत्युत्तरश्लोकेनान्वयः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ कर्मदूतनिग्रहाख्यं १४ वि कुर्वते विकारं कलहाख्यं कुर्वते १५

१६ । १७ । १८ अशक्यं न च कर्तुं शक्यं १९ वासवानुजं विष्णुं त्रिविक्रममिष्यति २० न भविष्येति मरिष्यति २१ । २२ । २३ । २४ । २५ पांडवाय पांडवधने लुभ्यंतः लोभं कुर्वतः २६ । २७ इदं

धर्षिताः काममन्युभ्यां क्रोधलोभवशानुगाः ॥ इमं हि पुंडरीकाक्षं जिघृक्षंत्यल्पचेतसः १६ पटेनाग्निप्रज्वलितं यथा बालाय धाजडाः ॥ सायकेस्तद्वचः श्रुत्वा विदुरो दीर्घदंशिवात् १७ धृतराष्ट्रं महाबाहुमं ब्रवीत् कुरुसंसदि ॥ राजन् परीतकालास्ते पुत्राः सर्वे परंतप १८ अशक्यमयं शस्यं च कर्तुं कर्म समुद्यताः ॥ इमं हि पुंडरीकाक्षमभिभूय प्रसह्य च १९ निग्रहीतुं किलेच्छंति साहिता वासवानुजम् ॥ इमं पुरुषशार्दूलमप्रघृष्यं दुरासदम् २० आसाद्य न भविष्यंति पतंगा इव पावकम् ॥ अयमिच्छन्नाहितान्सर्वान्युद्धयमानान् जनार्दनः २१ सिंहो नागानिव कुद्दोगमयेद्यमसादनम् ॥ न त्वयं निर्दितं कर्म कुर्यात्पापं कथंचन २२ न च धर्मादपक्रामेदभ्युतः पुरुषोत्तमः ॥ विदुरेणैव मुक्तुं केशवो वाक्यमब्रवीत् २३ धृतराष्ट्रमभिप्रेक्ष्य सुहृदां शृण्वतां मिथः ॥ राजन्नेते यदि कुद्दामां निघृक्षीयुरोजसा २४ एते वामामहं वै नाननुजानीहि पार्थिव ॥ एतान् हि सर्वान्संरब्धान् त्रियं तु महमुत्सहे २५ न त्वहं निर्दितं कर्म कुर्यात्पापं कथंचन ॥ पांडवार्थं हि लुभ्यंतः स्वार्थान् महास्यंति ते सुताः २६ एते चेदेवमिच्छंति कृतकार्यो युधिष्ठिरः ॥ अद्यैव ह्यहमेनां श्रये चैनाननुभारत २७ निघृह्य राजन् पापं भ्योदद्यात् किं दुष्कृतं भवेत् ॥ इदं तु न प्रवर्तेयं निर्दितं कर्म भारत २८ सन्निधौ ते महाराज क्रोधं जपापबुद्धिजम् ॥ एष दुर्योधनो राजन्यथेच्छति तथाऽस्तु तत् २९ अहं तु सर्वास्तनयाननुजानामितेक्ष्ण ॥ एतच्छ्रुत्वा तु विदुरं धृतराष्ट्रोऽभ्यभाषत ॥ क्षिप्रमानय तं पापं राज्यलुब्धं सुयोधनम् ३० सह मित्रं सहा मातृसंसदं दूर्यसहानुगम् ॥ शत्रुयां यदि पंधानमवतारयितुं पुनः ३१ ततो दुर्योधनं क्षत्तापुनः प्रावेशय त्समाम् ॥ अकामं भ्रातृभिः सार्धं राजभिः परिवारितम् ३२ अथ दुर्योधनं राजा धृतराष्ट्रोऽभ्यभाषत ॥ कर्णदुःशासनाभ्यां च राजभिश्चापि संवृतम् ३३ नृशंसपापभूयिष्ठं दुर्कर्मसहायवान् ॥ पापैः सहायैः संहत्य पापं कर्म चिकीर्षसि ३४ अशक्यमयं शस्यं च सन्निधौ विगर्हितम् ॥ यथा त्वा दृशको मूढो व्यवस्येत् कुलपासनः ३५ त्वमिमं पुंडरीकाक्षमप्रघृष्यं दुरासदम् ॥ पापैः सहायैः संहत्य निग्रहीतुं किलेच्छसि ३६ योनशक्यो बलात्कर्तुं देवैरपि सवासवैः ॥ तत्त्वं प्रार्थयसे मंदबालश्चंद्रमसं यथा ३७ देवैर्मनुष्यैर्गंधर्वैरसुरैरुग्रैश्च यः ॥ न सोऽकुं समरेशक्यस्तं न बुद्धयसि केशवम् ३८ दुर्याहः पाणिना वायुर्दुस्पर्शः पाणिना शशी ॥ दुर्धरा पृथिवीमूर्धा दुर्ग्राह्यः केशवो बलात् ३९ इत्युक्ते धृतराष्ट्रेण क्षत्ताऽपि विदुरोऽब्रवीत् ॥ दुर्योधनमभिप्रेत्य धार्तराष्ट्रममर्षणम् ४० ॥ विदुर उवाच ॥ दुर्योधननिबोधेदं वचनं मम सांप्रतम् ॥ सौभद्वारे वानरं द्रोद्विदो नाम नामतः ॥ शिलावर्षेण महता छादयामास केशवम् ४१ ग्रहीतुकामो विक्रम्य सर्वयत्नेन माधवम् ॥ ग्रहीतुं नाशकं न तत्त्वं प्रार्थयसे बलात् ४२ प्राग्ज्योतिषगतं शौरिं नरकं सह दानवैः ॥ ग्रहीतुं नाशकं तत्र तत्त्वं प्रार्थयसे बलात् ४३

तु कर्मवर्तुमिति शेषः २८ । २९ । ३० पंधानं अवतारयितुं सत्पथे निवेशयितुं ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ निर्मोचनेनगरविशेषे ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ५३ ॥

अनेकयुगवर्षा युनिह्य नरकं मृधे ॥ नीत्वा कन्यासहस्राणि उपयेमे यथाविधि ४४ निर्मोचनेषट्सहस्राः पाशैर्बद्धा महासुराः ॥ ग्रहीतुं नाशकं न तत्त्वं प्रार्थयसे बलात् ४५ अनेनाहिहता बाल्ये पूतनाशकुनी तथा ॥ गोवर्धनोधारितश्च गवार्थे भरतर्षभ ४६ अरिष्टो धेनुकश्चैव चाणूरश्च महाबलः ॥ अश्वराजश्च निहतः कंसश्च रिष्टमाचरन् ४७ जरासंधश्च वक्रश्च शिशुपालश्च वीर्यवान् ॥ बाणश्च निहतः संख्येराजानश्च निघूदिताः ४८ वरुणो निर्जितो राजा पावकश्चामितौजसा ॥ पारिजातं च हरताजितः साक्षाच्छचीपतिः ४९ एकार्णवे च स्वपतानिहतौ मधुकैटभौ ॥ जन्मांतरमुपागम्य हयग्रीवस्तथा हतः ५० अयं कर्तानक्रियते कारणं चापि पौरुषे ॥ यद्यदिच्छेदयं शौरिस्तत्तत्कुर्यादयत्नतः ५१ तं न बुध्यसि गोविंदं घोरविक्रममभ्युतम् ॥ आशीविषमिव कुदंते जोराशिमनिदितम् ५२ प्रधर्षयन् महाबाहुं कृष्णमक्लिष्टकारिणम् ॥ पतंगोऽग्निमिवासाद्य सामात्यो न भविष्यसि ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० भग० विदुरवाक्ये त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विदुरेणैव मुक्तस्तु केशवः शत्रुपूगहा ॥ दुर्योधनं धार्तराष्ट्रमभ्यभाषत वीर्यवान् १ एकोहमिति यन्मोहान् मन्यसे मां सुयोधन ॥ परिभूय सुदुर्बुद्धे ग्रहीतुं मां चिकीर्षसि २ इहैव पांडवाः सर्वे तथैवांधकवृष्णयः ॥ इहादित्याश्च रुद्राश्च वसवश्च महर्षिभिः ३ एवमुक्त्वा जहासोच्चैः केशवः परवीरहा ॥ तस्य संस्मयतः शौरेर्विदुद्रूपामहात्मनः ४ अंगुष्ठमात्रास्त्रिदशामुमुक्षुः पावकार्चिषः ॥ अस्य ब्रह्माललाटस्थो रुद्रो वक्षसि चाभवत् ५ लोकपालाभुजेष्वा सत्राग्रिरास्यादजायत ॥ आदित्याश्चैव साध्याश्च वसवोऽथाश्विनावापि ६ मरुतश्च सहेंद्रेण विश्वे देवास्तथैव च ॥ बभूवुश्चैक रूपानियक्षगंधर्वरक्षसाम् ७ प्रादुरास्तां तथा दोभ्यां संकर्षणघनं जयौ ॥ दक्षिणेऽथार्जुनो धन्वी हलीरामश्च मव्यतः ८ भीमो युधिष्ठिरश्चैव माद्रीपुत्रौ च पृष्ठतः ॥ अंधकावृष्णयश्चैव प्रमुप्रमुखास्ततः ९ अग्रे वभूवुः कृष्णस्य समुद्यतमहायुधाः ॥ शंखचक्रगदाशक्तिशार्ङ्गलांगलनंदकाः १० अदृश्यं तोद्यतान्येव सर्वप्रहरणानि च ॥ नानाबाहुपुष्पस्य दीप्यमानानि सर्पशः ११ नेत्राभ्यां नस्ततश्चैव श्रोत्राभ्यां च समंततः ॥ प्रादुरासन्महारौद्राः सधूमाः पावकार्चिषः १२ रोमकूपेषु च तथा सूर्यस्येव मरीचयः ॥ तदृष्ट्वा घोरमात्मानं केशवस्य महात्मनः १३ न्यमीलयंत नेत्राणि राजानस्त्रस्तचेतसः ॥ ऋते द्रोणं च भीष्मं च विदुरं च महामतिम् १४ संजयं च महाभागमृषींश्चैव तपोधनान् ॥ प्रादात्तेषां स भगवान् दिव्यं च क्षुर्जनार्दनः १५ तदृष्ट्वा महदाश्चर्यमाधवस्य सभातले ॥ देवदुर्धमयोने दुःपुष्पवर्षे पपात च १६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ त्वमेव पुंडरीकाक्ष सर्वस्य जगतो हितः ॥ तस्मात्त्वं यादवश्रेष्ठ प्रसादं कर्तुमर्हसि १७ भगवन्मम नेत्राणामंतर्धानं वृणे पुनः ॥ भवंतं द्रष्टुमिच्छामि नान्यं द्रष्टुमिहोत्सहे १८

विदुरेणेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ महामतिं धृतराष्ट्रं १४ । १५ । १६ । १७ । १८

अदृश्यमाने इतरैरिति शेषः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ वरुणिनारथगुप्तिमता २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ मंदोदुर्योधनः ३७ । ३८

ततोऽब्रवीन्महाबाहुर्धृतराष्ट्रं जनार्दनः ॥ अदृश्यमानेनेत्रे द्वेभवेतां कुरुनंदन १९ तत्राहुतं महाराज धृतराष्ट्रश्चक्षुषी ॥ लब्धवान्वासुदेवाच्च विश्वरूपदिद
क्षया २० लब्धचक्षुषमासीनं धृतराष्ट्रं नराधिपः ॥ विस्मिताः ऋषिभिः मार्धुतुष्टुर्मधुसूदनम् २१ च चालचमहीकृत्स्नासागरश्चापि बुभुक्षुः ॥ विस्मयं परमं ज
ग्मुः पार्थिवा भरतर्षभ २२ ततः स पुरुष व्याघ्रः संजहार वपुः स्वकम् ॥ तां देव्यामहुतां चित्रा मृद्धिमतामरिदमः २३ ततः सात्यकिमादाय पाणौ हार्दिक्यमेव च ॥
ऋषिभिस्तैरनुज्ञातो निर्ययौ मधुसूदनः २४ ऋषयोऽर्हि ताजग्मुस्ततस्तेनारदादयः ॥ तस्मिन्कोलाहले वृत्ते तदहुतमिवाभवत् २५ तं प्रस्थितमभिप्रेक्ष्य
कौरवाः सह राजभिः ॥ अनुजग्मुर्नरव्याघ्रं देवा इव शतक्रतुम् २६ अर्चितयन्त्रमेयात्मा सर्वतद्राजमंडलम् ॥ निश्चक्राम ततः शौरिः स धूम इव पावकः २७ ततो र
थेन शुभ्रेण महता किंकिणीकिना ॥ हेमजालविचित्रेण लघुना मेघनादिना २८ सूपस्करेण शुभ्रेण वैयाघ्रेण वरुणिना ॥ शैव्यसुग्रीवयुक्तेन प्रत्यदृश्यत दारुकः
२९ तथैव रथमास्थाय कृतवर्मा महारथः ॥ वृष्णीनां संपतो वीरो हार्दिक्यः समदृश्यत ३० उपस्थितरथं शौरिप्रयास्यंतमरिदमम् ॥ धृतराष्ट्रो महाराजः पुनरे
वाभ्यभाषत ३१ यावद्दलं मे पुत्रेषु पश्यतस्ते जनार्दन ॥ प्रत्यक्षं तेन तोकिं चित्परोक्षं शत्रुकर्शन ३२ कुरूणां शममिच्छंतं यतमानं च केशव ॥ विदित्वैतामव
स्थामेनाभिंशंकितुमर्हसि ३३ न मे पापोऽस्त्यभिप्रायः पांडवान्प्रतिकेशव ॥ ज्ञातमेव हितं वाक्यं यन्मयोक्तः सुयोनः ३४ जानंति कुरवः सर्वे राजानश्चैव पार्थिवाः ॥
शमे प्रयतमानं मां सर्वयत्नेन माधव ३५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽब्रवीन्महाबाहुर्धृतराष्ट्रं जनार्दनः ॥ द्रोणं पितामहं भीष्मं क्षतारं बाह्लिकं कृपम् ३६ प्रत्यक्ष
मेतद्भवतां यद्वृत्तं कुरुसंसदि ॥ यथाचाशिष्ठवन्मंदोरोषादद्य स मुत्थितः ३७ वदत्यनीशमात्मानं धृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ आपृच्छे भवतः सर्वान्गमिष्यामि युधि
ष्ठिरम् ३८ आमं प्रस्थितं शौरिरथस्थं पुरुषर्षभ ॥ अनुजग्मुर्भेष्यासाः प्रवीरा भरतर्षभाः ३९ भीष्मो द्रोणः कृपः क्षता धृतराष्ट्रोऽथ बाह्लिकः ॥ अश्वत्थामा वि
कर्णश्च युयुत्सुश्च महारथः ४० ततो रथेन शुभ्रेण महता किंकिणीकिना ॥ कुरूणां पश्यतां द्रुपदं स्वसारं सपितुर्ययौ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वा
नपर्वणि विश्वरूपदर्शने एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रविश्याथ गृहं तस्याश्चरणावभिवाद्य च ॥ आच
र्य्यौ तत्समासेन यद्वृत्तं कुरुसंसदि १ ॥ वासुदेव उवाच ॥ उक्तं बहुविधं वाक्यं ग्रहणीयं सहेतुकम् ॥ ऋषिभिश्चैव च मयानचासौ तद्ब्रूहीतवान् २ कालपक्वमिदं सर्वं
सुयोधन वशानुगम् ॥ आपृच्छे भवतीं शीघ्रं प्रयास्ये पांडवान्प्राप्ते ३ किंवाच्याः पांडवेयास्ते भवत्यावचनान्मया ॥ तद्ब्रूहि त्वं महाप्रज्ञे शुश्रूषे वचनं तव ४

३९ । ४० किंकिणीकं शुभ्रं चैकाजालं तद्वतां किंकिणीकिना ४१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ प्रविश्येति १ । २ । ३ । ४

भूयान्पृथ्वीपालनजोधर्मः ५ श्रोत्रियस्य वेदाध्यायिनः । मंदकस्य अर्थज्ञानशून्यस्य । अनुवाकेन अत्यंतवेदाक्षरावृत्त्या । हतानष्टा ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ दंडनीतिः
स्वामिना प्रयुक्तेति संबंधः धर्मेभ्यः धर्मार्थनियच्छति निर्वधं करोति दंडनीतिरेव १४ । १५ राजाधर्मं अधर्मं वा प्रवर्तयन् कृतत्रेतादि युग रूपस्य कालस्य कारणं । एवं च सर्वस्मिन्नपि काले धर्मो दितारत

॥ कुंत्युवाच ॥ ब्रूयाः केशव राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ भूयांस्ते हीयते धर्मो मा पुत्रकृत्वा कृथाः ५ श्रोत्रियस्येव ते राजन्मंदकस्याविपश्चितः ॥ अनुवाकहता
बुद्धिर्धर्ममेवैकमीक्षते ६ अंगानेक्षस्व धर्मं त्वं यथा मृष्टः स्वयं भुवा ॥ बाहुभ्यां क्षत्रियाः सृष्टा बाहुवीर्योपजीविनः ७ क्रूराय कर्मणे नित्यं प्रजानां परिपालने ॥ शृणु
चात्रोपमामेकां यावद्देभ्यः श्रुता मया ८ मुचुकुंदस्य राजपरददत्पृथिवीमिमाम् ॥ पुरा वैश्रवणः प्रीतो न चासौ तद्ब्रूहीतवान् ९ बाहुवीर्यार्जितं राज्यमश्रीयामिति
कामये ॥ ततो वैश्रवणः प्रीतो विस्मितः समपद्यत १० मुचुकुंदस्ततो राजा सोमं शशास द्रुपदं सुधराम् ॥ बाहुवीर्यार्जितां सम्यक्क्षत्रधर्ममनुवतः ११ यं हि धर्मं चरंती
ह प्रजाराज्ञा सुरक्षिताः ॥ चतुर्थं तस्य धर्मस्य राजा विदेत भारत १२ राजा चरति चेद्धर्मं देवत्वायैव कल्पते ॥ स चेद्धर्मं चरति नरकायैव गच्छति १३ दंडनीतिश्च
धर्मेभ्यश्चातुर्वर्ण्यं नियच्छति ॥ प्रयुक्ता स्वामिना सम्यग्धर्मेभ्यश्च नियच्छति १४ दंडनीत्यां यदाराजा सम्यक्कात्स्न्येन वर्तते ॥ तदा कृतयुगं नाम कालः श्रेष्ठः प्र
वर्तते १५ कालो वा कारणं राज्ञो राजा वा कालकारणम् ॥ इति ते संशयो मा भूद्राजा कालस्य कारणम् १६ राजा कृतयुगं सृष्टा त्रेताया द्वापरस्य च ॥ युगस्य च चतुर्थं
स्य राजा भवति कारणम् १७ कृतस्य करणाद्राजा स्वर्गमत्यंतमश्नुते ॥ त्रेतायाः करणाद्राजा स्वर्गनात्यंतमश्नुते १८ प्रवर्तनाद्वापरस्य यथा भागमुपाश्नुते ॥
कलेः प्रवर्तनाद्वाजा पापमत्यंतमश्नुते १९ ततो वसति दुष्कर्मानरकेशाश्च तीः समाः ॥ राजदोषेण हि जगत्स्पृश्यते जगतः सच २० राजधर्मानेवैव स्वपितृपैता
महां चितान् ॥ नैतद्राजर्षितृतां हियत्रत्वं स्थातुमिच्छसि २१ न हि वै कृव्यं संसृष्टं जगत्संस्थितः ॥ प्रजापालनं संभूतं फलं किंच न लब्धवान् २२ न ह्येता
माशिर्षपांडुर्न चाहं न पितामहः ॥ प्रयुक्तवंतः पूर्वते यथा चरसि मेधया २३ यज्ञोदानं तपः शौर्यं प्रज्ञासंतानमेव च ॥ माहात्म्यं बलमोजश्चानित्यमाशंसितं मया २४
नित्यं स्वाहास्वधानित्यं दयुर्मानुषदेवताः ॥ दीर्घमायुर्वनं पुत्रान् सम्यगाराधिताः शुभाः २५ पुत्रेष्वशासते नित्यं पितरो देवतानि च ॥ दानमध्ययनं यज्ञः प्रजा
नां परिपालनम् २६ एतद्धर्ममधर्मं वा जन्मनैवाभ्यजायथाः ॥ ते तु वेद्याः कुले जाता अवृत्त्या तातपीडिताः २७ यत्र दानपतिं शूरं क्षुधिताः पृथिवीचराः ॥ प्रा
प्य तुष्टाः प्रतिष्ठंते धर्मः कोऽभ्यधिकस्ततः २८ दानेनान्यंबलेनान्यंतथा सृष्टतया परम् ॥ सर्वतः प्रतिगृह्णीयाद्राज्यं प्राप्येह धार्मिकः २९

म्यायुगचतुष्टयमस्तीति भावः १६ । १७ । १८ । १९ जगतः दोषेण सच राजा स्पृश्यते २० । २१ फलं न लब्धवान् प्राप्तवान् असीति शेषः २२ । २३ । २४ नित्यामिति मानुषाश्च देवताश्च
सम्यगाराधिताः सत्यः इह लोके आपुरादीनि परलोकसाधनानि स्वधादीनि सत्कर्मणि च दयुः २५ । २६ एतद्धर्ममधर्ममधर्मं वा जन्मनैव स्वभावतएव अभ्यजायथाः अभिजानीये
हे कृष्ण । ते तु पांडवास्तु वेद्याः विद्यावंतः २७ दानपतिपालनाधिकारिणं देवपालने अस्य रूपं २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावेदीपे द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ अत्रेति १ ततः मनुकात् श्रेयःप्रशस्ततरं मयोऽधिकतरं मन्युमतीदे न्यवती विभावरीकुपिता । विभावरीरजन्त्यां चक्रयोपिति इति विश्वः २३ राजन्यामूर्धाभिषिक्ता । मूर्धाभिषिक्को राजन्यः इत्यमरः जगहर्निदितवती ४ अनंदनकुपुत्रकुत्साधेऽत्रमत्र ५ असंख्ये यः अगणनीयः तुच्छत्वात् क्रीबं निर्वीर्यसाधनं बाह्यादिकं यस्य स तथा ६ मावीभरः मापालय प्रतिसहर मयमिति शेषः ७ माशेष्वनिरुद्योगो मामूः ८ १९ पराक्रमे पराक्रमं कुरु १० विवदन् शत्रु

ब्राह्मणः प्रचरेद्वैक्षं क्षत्रियः परिपालयेत् ॥ वैश्यो धनार्जनं कुर्याच्छूद्रः परिचरेच्चतान् ३० मैक्षं विप्रतिषेद्धं ते कृषिर्नैवोपपद्यते ॥ क्षत्रियोऽसि क्षताव्राता बाहुवी योपजाविता ३१ पित्र्यमंशं महाबाहो निमग्नं पुनरुद्धर ॥ साम्राभेदेन दानेन दंडेनाथनयेन वा ३२ इतो दुःस्वतरं किं नुयदहं दीनबांधवा ॥ परपिंडमुदीक्षे वेत्वांस्तु त्वामित्रनंदन ३३ युद्धं च स्वराजधर्मेण मानिमज्जीः पितामहान् ॥ माश्रमः क्षीणपुण्यस्त्वं सानुजः पापिकांगतिम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगव द्यानपर्वणि कुंतीवाक्ये द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ कंत्युवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती मामिति हासं पुरातनम् ॥ विदुलायाश्च सं वादं पुत्रस्य च परंतप १ ततः श्रेयश्च मूयश्च यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ यशस्विनी मन्युमती कुले जाता विभावरी २ क्षत्रधर्मरता दांता विदुला दीर्घदर्शिनी ॥ विश्रुताराज संसत्सु श्रुतवाक्या बहुश्रुता ३ विदुलानामराजन्या जगहं पुत्रमौरसम् ॥ निर्जितां सिंधुराजेन शयानं दीनचेतसम् ४ ॥ विदुलोवाच ॥ अनंदन मया जातद्विपतां हर्षवर्धन ॥ नमया त्वं न पित्रा च जातः क्वाभ्यागतो ह्यसि ५ निर्मन्युश्चाप्यसंख्येयः पुरुषः कृबसाधनः ॥ यावज्जीवं निराशोऽसि कल्याणाय घुरं वह ६ माऽऽत्मानम वमन्यस्व मे न मल्पेन वीभरः ॥ मनः कृत्वा सुकल्याणं मा भैस्त्वं प्रतिसंहर ७ उत्तिष्ठ हेकापुरुषमाशेष्वेवं पराजितः ॥ अमित्रान्नं दयन्सर्वांश्च निर्मानो बंधुशोकदः ८ सुपूरा वैकुण्ठिकासु पुरोमुषिकांजलिः ॥ सुसंतोषः कापुरुषः स्वल्पकेनैव तुष्यति ९ अप्यहेरारुजन्दंष्ट्रमाश्वेव निधनं व्रज ॥ आपि वासं शयं प्राप्य जीवितेऽपि पराक्रमेः १० अप्यरेऽयेन वच्छिद्रं पश्येस्त्वं विपरिक्रमन् ॥ विवदन्वाऽथ वा तूष्णीं व्योम्नीवापरिशंकितः ११ त्वमेवं प्रेतवच्छेषे कस्माद्ब्रह्महृतो यथा ॥ उत्तिष्ठ हेकापुरुषमास्वा प्सीः शत्रुनिर्जितः १२ माऽस्तंगमस्त्वं कृपणो विश्रूयस्व स्वकर्मणा ॥ मामध्ये माजघ्न्ये त्वं माऽधो भूस्तिष्ठ गर्जितः १३ अलातं तित्तिदुकस्येव मुहूर्तमपि हि ज्वल ॥ मातुषाग्निरिवानर्चिर्धूमाय स्वजिजीविषुः १४ मुहूर्तं ज्वालितं श्रेयो न च धूमायितं चिरम् ॥ माहस्मकस्य चिद्वेहे जानिराजः खरो मृदुः १५

जयार्थं अनेकान् पक्षानुद्भावयन्वा तूष्णीं भूतो रेऽच्छिद्रं पश्येः यथा व्योम्नि अपरिशंकितः शत्रोराधिक्या द्रव्यमपश्यन् इयेन स्तद्वत् ११ । १२ विश्रूयस्व खयातो भव मामध्ययति सामभेदां जघ्न्यम ध्यमौ । दानमधमो नीच उपायः । दंडस्तुतमः । तत्राद्यत्रयकर्ता मामूः किंतु गर्जितो दंडयितैव भवेत्यर्थः ऊर्जित इति वा पाठः १३ तित्तिदुकस्य अलातं यथा दिक्षु स्फुलिंगान् विक्षिपति ज्वलति तद्वत् ज्वलदीप्यस्व । परंतु मातुषाग्निरिवानर्चिर्धूमाय स्व । काकरं स्वाजिजीविषुरिति पाठांतरे काकरं स्वाः काकरमय्यगारं मास्वाः मानाशय । स्वेतस्यैवैव दनं हिंसयोरिति स्वायतेरिदं रूपं । काकरं स्व इति पाठे काकवत् रंस्वति पलायते वा काकरं स्वः । रंस्विति वा त्वस्य रूपम् १४ माजनिमा उत्पद्यतां खरः कर्कशः । खरीति पाठे खरस्त्ववानिति सप्वार्थः मृदुर्वायुः १५

आजिसंग्रामं मृत्वाऽभिसृत्य मानुष्यकं मनुष्यस्योचितं १६ प्राणानां प्राणाः बलं तस्माध्यानां कार्याणां आनंत्यं अविच्छेदेन कार्यधारामारभते इत्यर्थः न धेनायते धनं आत्मनो नेच्छति तृणात्यजती त्यर्थः १७ भुजंगतिमरणं अग्रत इत्युपहासः पृष्ठतः कृत्वेत्यर्थः १८ भोगमूलेराजधनं वा १९ निमज्जतामपतिष्यता च शत्रुर्जवायां ग्राह्यः तेनैव सह निमज्जेत्येते द्वेत्यर्थः न विषीदेत् निरुद्य मो न भवेत् २० उद्यम्य उद्यमं कृत्वा घुरं भारमुत्कर्षेत् उद्यच्छेत् आजानियाः जात्यश्वाः तेषां कृतं कर्म पुद्गेऽनवसाद रूपं स्मरन् विक्षिप्यादुहि २१ त्वत्कृते मम मितिसंबंधः २२ राशिवर्धनः संख्यापूरको न पुप्रयोजनीतराहः

कृत्वामानुष्यकं कर्म मृत्वाऽऽजियावदुत्तमम् ॥ धर्मस्यानृप्यमाप्नोति न चात्मानं विगर्हते १६ अलब्ध्वा यदि वालब्धानामुशोचति पांडितः ॥ आनंत्यं चारभते न प्राणानां धनायते १७ उद्भावयस्व वीर्यं वातां वा गच्छ ध्रुवांगतिम् ॥ धर्मपुत्राग्रतः कृत्वा किं निमित्तं हि जीवसि १८ इष्टापूर्तं हिते क्लीबकीर्तिं श्वसकलाहता ॥ वि च्छिद्रं भोगमूलं ते किं निमित्तं हि जीवसि १९ शत्रुर्निमज्जता ग्राह्यो जंघायां प्रपतिष्यता ॥ विपरिच्छिन्नमूलोऽपि न विषीदेत् कथंचन २० उद्यम्य घुरमुत्कर्षेद्वाजाने यकृतं स्मरन् ॥ कुरु सत्त्वं च मानं च विद्विषौरुषमात्मनः २१ उद्भावय कुलं मग्नं त्वत्कृते स्वयमेव हि ॥ यस्य वृत्तं न जल्पंति मानवामहदद्भुतम् २२ राशिवर्धनमात्रं स नैव स्त्रीनपुनः पुमान् ॥ दाने तपसि सत्ये च यस्य नोच्चरितं यशः २३ विद्यायामर्थलाभे वामातुरुच्चारणवसः ॥ श्रुतेन तपसा वाऽपि श्रिया वा विक्रमे गवा २४ जनान्यो ऽभिभवत्यन्यान् कर्मणा हि स वै पुमान् ॥ न त्वेव जाल्मीका पालीवृत्तिमेषितुमर्हसि २५ नृशंस्यामयशस्यां च दुःखां कापुरुषोचिताम् ॥ यमेन मभिनंदेयुरमित्राः पुरु षं कृशम् २६ लोकस्य समवज्ञातं निहीनासनवाससम् ॥ अहो लाभकरं हीनमल्पजीवनमल्पकम् २७ नेदृशं बंधुमासाद्य बांधवः सुखमेधते ॥ अतृप्त्यैव विपत्स्या मो वयं रात्रा त्प्रवासिताः २८ सर्वकामरसैर्हीनाः स्थानभ्रष्टा अकिंचनाः ॥ अवलगुकारिणं सत्सुकुलवंशस्य नाशनम् २९ कलिपुत्रप्रवादेन मंजयत्वामजीजनम् ॥ निरमर्षं निरुत्साहं निर्वीर्यमरि नंदनम् ३० मास्मसीमंतिनीकाचिज्जनयेत् पुत्रमीदृशम् ॥ माधूमाय ज्वलात्यंतमाक्रम्य जहिशात्रवान् ३१ ज्वलमूर्धन्यमित्राणां मुहूर्तमपि वाक्षणम् ॥ एतावानेव पुरुषो यदमर्षीयदक्षमी ३२ क्षमावाग्निरमर्षश्च नैव स्त्रीनपुनः पुमान् ॥ संतोषो वै श्रियं हंतितथाऽनुक्रोश एव च ३३ अनुत्थानभये चांभे निरीहो नाश्रुते महत् ॥ पुभ्यो निरुतिपापेभ्यः प्रमुंचात्मानमात्मना ३४ आयसंहृदयं कृत्वा मृगयस्व पुनः स्वकम् ॥ परं विपहतं यस्मात्तस्मात्पुरुष उच्यते ३५ तमाहुर्व्यर्थनामानं स्त्रीवद्यदहं जीवति ॥ शूरस्योर्जितसत्त्वस्य सिंहाविकांतचारिणः ३६

१३ मातुः उच्चारो विष्टा २४ कापालीवृत्तिमिक्षाचर्या २५ यंपनं अमित्रा अभिनंदेयुः तं बंधुबांधवा आसाद्य न सत्समेधत इति तृतीयश्लोकेन संबन्धः २६ अहो लाभकरं अल्पेऽपि लाभे अहो लाभो जात इति विस्मये कुर्वाणं २७ अतृप्त्या जीवोपायाभावेन विपत्स्यामः मरिष्यामः २८ अवलगु अमंगलं अकर्मति वा पाठः तत्कारिणं निश्चेष्टं कुलं ज्ञातयः वंशः सोमसूर्यादिमूलोत्पत्तिस्थानं २९ संजये तितस्य नाम ३० । ३१ । ३२ अनुक्रोशो दया ३३ अनुत्थानं शत्रुं प्रत्यनवस्थानं मयं च ते उभे च श्रियं हत इति पूर्वेष्वसंबन्धः निरीहो निश्चेष्टो नाश्रुते महत्पदमिति शेषः निरुतिपापेभ्यः परामवदोभेभ्यः ३४ स्वकंधनादिकं परं विपहतं इति पुरुषपदनिर्वचनं वर्णविकारादिना ज्ञेयं ३५ । ३६

दिष्टभावंमरणं प्रजासंततिः प्रियपुत्रादि सुखतत्परिष्वंगादिजोहर्षः ३७ । ३८ मामपश्यंत्यास्तेष्टयिव्याकिमितिसंबंधः ३९ किमद्याकिंमोक्तव्यामैतियौचित्यातिनिधनास्तेषां किमद्यकानां यद्वा । किमद्यत्वरयाश्वरवशत्रूनजेष्यामइतिविलंबशीलानां हन्यमानस्येतिपाठेअनुदुतस्य । अग्रहंतिर्गस्यर्थः । अनाहतानामितिपाठेश्चैरक्षतानां । अनाहतानामितिपाठेअलसतां निर्मन्युकानामि त्यपिपाठः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठोपेभारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ सहायोपचितिसहायसंपत्ति

दिष्टभावंगतस्यापिविषयेमोदतेप्रजा ॥ यआत्मनःप्रियसुखेहिव्यामृगयतेश्रियम् ३७ अमात्यानामथोहर्षमादधान्यचिरेणसः ३८ ॥ पुत्रउवाच ॥ किंनुतेमा मपश्यंत्याःपृथिव्याअपिसर्वया ॥ किमाभरणकृत्यंतेकिंभोगैर्जीवितेनवा ३९ ॥ मातोवाच ॥ किमद्यकानांयेलोकाद्विषतस्तानवाभ्युः ॥ येस्वादतात्मनां लोकाःसुहृदस्तानवजंतुनः ४० भृत्यैर्विहीयमानानांपरपिंडोपजीविनाम् ॥ कृपणानामसत्वानांमातृतिमनुवर्तिथाः ४१ अनुत्वातातजीवतुब्राह्मणाःसुहृदस्त था ॥ पर्जन्यमिवभूतानिदेवाइवशतक्रतुम् ४२ यमाजीवतिपुरुषसर्वभूतानिसंजय ॥ पकंदुममिवासायतस्यजीवितमथेव ४३ यस्यशूरस्यविक्रांतैरेधंतेवां घवाःसुखम् ॥ त्रिदशाइवशक्रस्यसाधुतस्येहजीवितम् ४४ स्वबाहुबलमाश्रित्ययोऽभ्युज्जीवतिमानवः ॥ सलोकेलभतेकीर्तिपरत्रचशुभांगतिम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि विदुलापुत्रानुशासने त्रयस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ विदुलोवाच ॥ अथैतस्यामवस्थायां पौरुषंहातुमिच्छसि ॥ निहीनसेवितंमार्गंमिष्यस्यचिरादेव १ योहितेजोयथाशक्तेनदर्शयतिविक्रमात् ॥ क्षत्रियोजीविताकांक्षीस्तेनइत्येवतांविबुः २ अर्थ वंत्युपपन्नानिवाक्यानिगुणवंतिच ॥ नैवसंप्राप्नुवन्तित्वांमुमुर्षुमिवभेषजम् ३ संतिवैसिंधुराजस्यसंतुष्टानतथाजनाः ॥ दौर्बल्यादासतेमुदाव्यसनौघप्रतीक्षिणः ४ सहायोपचितिकृत्वाव्यवसायततस्ततः ॥ अनुदुष्येयुरपरेपश्यंतस्तवपौरुषम् ५ तैःकृत्वासहसंघातंगिरिदुर्गालयंचर ॥ कालेव्यसनमाकांक्षनैवायम जरामरः ६ संजयोनामतश्चत्वंनचपश्यामितत्त्वयि ॥ अन्वर्थनामाभवमेपुत्रमाव्यर्थनामकः ७ सम्यग्दृष्टिर्महाप्राज्ञोबालंत्वां ब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥ अयंप्राप्यमह त्कच्छं पुनर्द्विगमिष्यति ८ तस्यस्मरंतीवचनमाशंसेविजयतव ॥ तस्मात्तातब्रवीमिन्वांक्षयामिचपुनःपुनः ९ यस्यह्यर्थाभिनिर्वृतौभवंत्याप्यायिताःपरे ॥ तस्यार्थासिद्धिर्नियतानयेष्वर्थानुसारिणः १० समृद्धिरसमृद्धिर्वापूर्वेषाममसंजय ॥ एवंविद्वान्युद्धमनाभवमाप्रत्युपाहरः ११

कृत्वापिअपरेस्वकीयास्तवपौरुषमपश्यंतोयत्ननेष्फलयादनुदुष्येयुः शत्रुपक्षंश्रयेयुरित्यर्थः ५ स्वीयानांसंग्रहेउपायमाहतेरिति तैःस्वीयैः संघातंपेक्ष्यं व्यसनंपरस्य अर्थतवशत्रुः १ । ७ मेमह्यं ब्राह्मणोऽब्रवीदितिसंबंधः ८ । ९ अर्थाभिनिर्वृतौप्रयोजननिष्पत्तौ परेतत्संबंधिनःतेनार्थेनआप्यायिताभवन्ति तस्यतद्वाग्यादेवार्थसिद्धिः नयेपुगीतिमार्गेण १० पूर्वेषाममचयुद्धेसमृद्धिरसमृद्धिर्वा वश्यंमाविनीत्येवंविद्वान्युद्धमनाभव लाभालाभौरौकृत्वाउद्धयस्वेतिभावः । माप्रत्युपाहरः प्रत्युपाहारमुद्धोपसंहारमाकांक्षीरित्यर्थः ११

अयुध्यतोदरिद्रवंस्यात्तच्चानिष्टमित्याह नातइति १२ पर्यायमरणंदारिद्र्यं नामांतरेणमरणमेवेत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ अस्मान्प्रजहतः अस्मत्प्रागंभुवतः १७ कृत्यंकर्तव्यंपराक्रमम् १८ १९ श्रोतारःपराज्ञायाः । पाठांतरेश्रोतारआश्रयितारः २० । २१ शक्याःजेतुमितिशेषः सहाइतिपाठेसहनीयाः २२ निर्विण्णात्माविरक्तचित्तः यतोहतमनानष्टसंकल्पः विश्रुतिख्याति २३ ग्रहंसोमपात्रं प्रग्रहमितिपाठेनियमनं नियंतृत्वमित्यर्थः । 'प्रग्रहश्चतुलासूत्रेबंधानियमनेभुजे'इतिविश्वः २४ । २५ । २६ कापुरुषाःजनाः रणेआत्मानंदेहंत्यक्कारणेदक्षशूरंसमृद्धिभिस्तर्प

नातःपापीयसीकांचिदवस्थांशंबरोऽब्रवीत् ॥ यत्रनैवाद्यनप्रातर्भोजनंप्रतिदृश्यते १२ पतिपुत्रवधादेतत्परमंदुःखमब्रवीत् ॥ दारिद्र्यमितियत्प्रोक्तंपर्यायम रणंहितत् १३ अहंमहाकुलेजाताहृदाद्भदमिवागता ॥ ईश्वरीसर्वकल्याणीभर्त्रापरमपूजिता १४ महार्हमाल्याभरणांसुमृष्टांवरवाससम् ॥ पुराहृष्टःसुहृद्गो मामपश्यत्सुहृद्गताम् १५ यदामांचैवभार्याचद्रष्टाऽसिभृशदुर्बलाम् ॥ नतदाजीवितेनार्थोभवितातवसंजय १६ दासकर्मकरान्भृत्यानाचार्यत्विक्पुरोहि तान् ॥ अदृत्त्याऽस्मान्प्रजहतोदृष्ट्वाकिंजीवितेनते १७ यदिकृत्यंनपश्यामितवाद्याहंयथापुरा ॥ श्लाघनीयंयशस्यंचकाशांतिर्हृदयस्यमे १८ नेतिचेब्राह्मणं ब्रूयांर्दीयंतहृदयंमम ॥ नह्यहंनचमेभर्तानेतिब्राह्मणमुक्तवान् १९ वयमाश्रयणीयाःस्मनश्रोतारःपरस्यच ॥ साऽन्यमासाद्यजीवन्तीपरित्यक्ष्यामिजीवितम् २० अपारंभवनःपारमप्लवेभवनःप्लवः ॥ कुरुष्वस्थानमस्थानेमृतान्संजीवयस्वनः २१ सर्वतेशत्रवःशक्यानचेज्जीवितुमर्हसि ॥ अथचेदीदृशीतिक्लृबामभ्युपपद्य से २२ निर्विण्णात्माहतमनामुंचैतांपापजीविकाम् ॥ एकशत्रुवधेनैवशूरोगच्छतिविश्रुतिम् २३ इंद्रोवृत्रवधेनैवमहेन्द्रःसमपद्यत ॥ माहेन्द्रंचगृहंलेभेलोकानां चेश्वरोऽभवत् २४ नामविश्राव्यवैसरुयेशत्रूनाहूयदंशितान् ॥ सेनाग्रंचापिविद्राव्यहत्वावापुरुषंवरम् २५ यदैवलभतेवीरःसुयुद्धेनमहद्यशः ॥ तदैवप्रव्यथंतेऽ स्यशत्रवोविनमंतिच २६ त्यक्त्वाऽऽत्मानंरणेदक्षंशूरंकापुरुषाजनाः ॥ अवशास्तर्पयंतिस्मसर्वकामसमृद्धिभिः २७ राज्यंचाप्युग्रविभ्रंशंसंशयोजीवितस्यवा ॥ नलब्धस्यदिशत्रोर्वैशेषंकुर्वीतिसाधवः २८ स्वर्गद्वारोपमंराज्यमथवाऽप्यमृतोपमम् ॥ रुद्धमेकायनंमत्वापतोलमुकहवारिणु २९ जहिशत्रून्रणेराजन्स्वधर्म मनुपालय ॥ मात्वादशंसुकृपणंशत्रूणांभयवर्धनम् ३० अस्मदीयैश्चशोचद्भिर्नदद्भिश्चपरैर्वृतम् ॥ अपित्वानानुपश्येयंदीनादीनमिवास्थितम् ३१ दृष्यसौवी रकन्याभिःश्लाघस्वार्थैर्यथापुरा ॥ माचैसंधवकन्यानामवसन्नोवशंगमः ३२ युवारूपेणसंपन्नोविद्ययाऽभिजनेनच ॥ यत्त्वादशोविकुर्वीतयशस्वीलोकविश्रुतः ३३

यंतिस्मेतिसंबंधः २७ उग्रविभ्रंशमहाप्रपातं जीवितस्यसंशयोमरणं लब्धस्यजितस्यशेषंपुनःस्वल्पेनविभवेनावस्थापनम् २८ रुद्धंस्तंभत्वा एकायनंस्वर्गराज्ययोर्मध्येएकमार्गं पतगच्छ २९ मात्वेति शत्रूणांभयवर्धनंभयच्छेदनम् अनुग्रत्वात् सुकृपणंदीनं त्वात्वां मादशंमाद्राक्षं दशमितिमाहयोगादहमावेदरितोवेत्यहपक्षेदशिरप्रेक्षणेऽस्पृह्युत्तमेकवचनं । पाठांतरंमुद्रजन कल्पितंनदरणीयम् ३० । ३१ हृष्टहर्षप्राप्तुहि सौवीरकन्याभिःस्वदारैः माचेति संधवकन्यानांशत्रुदेशकन्यानां ३२ विकुर्वीतअपसरणंकुर्वीत ३३

अधुर्यवत् अदांतवृषभवत् अनङ्गानिवेत्यपिपाठः तत् विकारकरणम् १४ । ३९ वेदवेद्वि परिशाश्वतं सर्वथैवैकरूपं अक्षीणमित्यर्थः १५ पूर्वैः स्ववंशजैः परैरन्यवंशीयैः परतरैर्वृद्धैः अन्ययं अ
पक्षयहीनं क्षत्रहृदयं प्रोक्तमिति पूर्वेण संबंधः ३७ आज्ञातः सम्यग्ज्ञातः कुले जात इत्यर्थः य आज्ञातः समयात्कस्याचित्रनभेत् वृत्तिसमीक्षो वृत्तिसमीक्षमाणो वा न नभेत् ३८ उच्यच्छेत् उच्यमंकुर्यात्
अपर्वणि अकांक्षे वृथाऽपीत्यर्थः ३९ परीयात् पर्यटनं कुर्यात् ४० दुष्कृतः पापिष्ठान् ४१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे चतुस्त्रिंशदधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ कृष्णाय सस्यलोहस्य संहृत्पिण्डीकृत्य १ । २ एकजं अभ्रातृकं ३ । ४ सर्वावस्थामार्हस्थ्यादिरूपा सर्वारंभा इति पाठांतरं तावेव धर्मार्थविवे

अधुर्यवच्चवोढव्येमन्येमरणमेवतत् ॥ यदित्त्वामनुपश्यामिपरस्याप्रियवादिनम् ३४ पृष्ठतोऽनुवजतंवाकाशांतिर्हृदयस्यमे ॥ नास्मिन्जातुकुलेजातोगच्छे
द्योऽन्यस्यपृष्ठतः ३५ नत्वंपरस्यानुचरस्तातजीवितुमर्हसि ॥ अहंक्षेत्रहृदयंवेदयत्परिशाश्वतम् ३६ पूर्वैःपूर्वतरैःप्रोक्तंपरैःपरतरैरपि ॥ शाश्वतंचाव्य
यंचैवप्रजापतिविनिर्मितम् ३७ योवैकश्चिदिहाजातःक्षत्रियःक्षत्रधर्मवित् ॥ भयादृतिसमीक्षोवाननमेदिहकस्यचित् ३८ उद्यच्छेदेवननमेदुद्यमोह्येवपौरुषम् ॥
अप्यपर्वणिभज्येतननमेतेहकस्यचित् ३९ मातंगोमत्तइवचपरीयात्समहामनाः ॥ ब्राह्मणेभ्योनमेन्नित्यंधर्मायैवचसंजय ४० नियच्छन्नितरान्वर्णान्विनिघ्नन्सर्व
दुष्कृतः ॥ ससहायोऽसहायोवायावज्जीवंतथाभवेत् ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि विदुलापुत्रानुशासनेचतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः
॥ १३४ ॥ पुत्रउवाच ॥ कृष्णायसस्येवचतेसंहृत्यहृदयंकृतम् ॥ मममातस्त्वकरुणेवीरप्रज्ञेह्यमर्षणे १ अहोक्षत्रसमाचारोयत्रमामितरंयथा ॥ नियोजयसि
युद्धायपरमातेवमांतथा २ ईदृशंवचनंब्रूयाद्भवतीपुत्रमेकजम् ॥ किंनुतेमामपश्यंत्याःपृथिव्याअपिसर्वया ३ किमाभरणकृत्येनकिंभोगैर्जीवितेनवा ॥ मायिवासं
गहरतेप्रियपुत्रेविशेषतः ४ ॥ मातोवाच ॥ सर्वावस्थाहिविदुषांतातधर्मार्थकारणात् ॥ तावेवाभिसमीक्ष्याहंसंजयत्वामचूचुदम् ५ ससमीक्ष्यक्रमोपेतोमुख्यः
कालोऽयमागतः ॥ अस्मिन्श्वेदागतेकालेकार्येनप्रतिपद्यसे ६ असंभावितरूपस्त्वमानुशंस्यंकरिष्यसि ॥ तंत्वामयशसास्पृष्टंनब्रूयांयदिसंजय ७ खरीवात्सल्य
माहुस्तान्निःसामर्थ्यमहेतुकम् ॥ सद्भिर्विगर्हितंमार्गंत्यजसूखनिषेवितम् ८ अविद्यावैमहृत्यस्तियामिमांसंश्रिताःप्रजाः ॥ तवस्याद्यदिसदृशंतेनमेत्वंप्रियोभवेः
९ धर्मार्थगुणयुक्तेननेतरेणकथंचन ॥ दैवमानुषयुक्तेनसद्भिराचारितेनच १० योह्येवमविनीतेनरमतेपुत्रनमृणा ॥ अनुत्थानवताचापिदुर्विनीतेनदुर्धिया ११

अचूचुद्वेपरितवत्यस्मि ५ समीक्षकमोपेतः द्रष्टुयोग्येन पराक्रमेण युक्तः अस्मिन्काले चेत् कार्यकर्तव्यं युद्धं न प्रतिपद्यसे ६ आनृशं स्पृशन्नुषस्व देहे वा दयां कारिष्यासि तर्हि त्वं असंभावितरूपस्ति
रस्कृतरूपो भविष्यसीति संबन्धः ७ खरीति उभयलोकानुपयुक्तेऽपि पुत्रे वृथा वा तस्य खरीकरोति तद्वदहमपि स्यामिति अर्थः ८ अविद्या अनात्मनि देहे आत्मबुद्धिः सा यदितव स्यात् तर्हि स तस्य
मीचीनतव देहनाशादात्मानां पश्यतो वृत्तं शीलं उपहासार्थमिदमुच्यते तेन देहात्मभावेन मम देहादन्यमात्मानं पश्यत्याः प्रियो भवेः अयमप्युपहासः । देहात्मवादी दुर्दृष्टो मम द्वेष्यश्च भविष्य
सत्यर्थः ९ धमाथेति त्वया भाव्यमिति शेषः १० । ११

१२ । १३ । १४ निरुतेन अपकृतेनापिश्रून्प्रातिजिगीषवाप्रस्थातव्यमेवेति शेषः १५ । १६ स्वल्पमैश्वर्यं अप्रियमनिष्टं दृच्छाति मन्यते प्राज्ञः यस्तु अल्पमेवैश्वर्यं प्रियं तस्य ध्रुवं निश्चितं तदेवा
ल्पं प्रियत्वेन गृहीतं अप्रियमनर्थकरं स्यात् तेन राज्ञाऽल्पसंतुष्टेन न भवितव्यमित्यर्थः १७ अभावं नाशं १८ कारुण्यमेव पश्यति त्वेनेति शेषः १९ अतो वचनात् मेममभूयसीनां दिः समृद्धिः भवितेति
शेषः यत्त एव कारुण्यं देहे कृपां अनुपश्यति त्वेन एवं अर्थपित्वमेव चोद्यं पूर्वपक्षं चोदयसि मे रयसि कारुण्यं कुर्वीते अथापि वज्रहृदयाऽहं ते तुभ्यं चोदयामि २० संधवान् हत्वा कृच्छ्रेण भावितं तव
विजयं यदा पश्यामि द्रक्ष्यामि अथत्वा पूजयिष्यामीति योजना २१ एतां अवस्थां दारुणामात्मनि आत्मना स्वयं विदित्वा मेममभावश्चित्तराज्यान्निरुत इत्युत्तरेण संबधः २२ । २३ । २४

रमतेयस्तुपुत्रेणमोघंतस्यप्रजाफलम् ॥ अकुर्वतोहिकर्माणिकुर्वतोनिंदितानिच १२ सुखंनैवेहेनामुत्रलभंतेपुरुषाधमाः ॥ युद्धायक्षत्रियःसृष्टःसंजयेहजयायच
१३ जयन्वावध्यमानोवाप्राप्नोतिद्रिसलोकताम् ॥ नशक्नभवेनपुण्येदिविताद्विद्यतेसुखम् ॥ यदमित्रान्वशेकृत्वाक्षत्रियःसुखमेधते १४ मन्युनादह्यमानेनपुरुषे
णमनस्विना ॥ निकृतेनेहबहुशःशत्रून्प्रतिजिगीषया १५ आत्मानंवापरित्यज्यशत्रुंवाविनिपात्यच ॥ अतोऽन्येनप्रकारेणशांतिरस्यकुतोभवेत् १६ इहप्राज्ञो
हिपुरुषःस्वल्पमप्रियमिच्छति ॥ यस्यस्वल्पंप्रियंलोकेध्रुवंतस्याल्पमप्रियम् १७ प्रियाभावाच्चपुरुषेनैवप्राप्नोतिशोभनम् ॥ ध्रुवंचाभावमभ्येतिगत्वागंगेवसा
गरम् १८ ॥ पुत्रउवाच ॥ नेयंमतिस्त्वयावाच्यामातःपुत्रेविशेषतः ॥ कारुण्यमेवात्रपश्यभूत्वेहजडमूकवत् १९ ॥ मातोवाच ॥ अतोमेभूयसीनंदियर्देवमनु
पश्यसि ॥ चोद्यंमांचोदयस्येतद्गृशंवैचोदयामिते २० अथत्वांपूजयिष्यामिहत्वावैसर्वसैधवान् ॥ अहंपश्यामिविजयंकृच्छ्रभाषितमेवते २१ ॥ पुत्रउवाच ॥
अकोशस्यासहायस्यकुतःसिद्धिर्जयोमम ॥ इत्यवस्थांविदित्वैतामात्मनात्मनिदारुणाम् २२ राज्याद्भावोनिवृत्तोमेन्निदिवादिवदुष्कृतः ॥ ईदृशंभवतकिंचिदुपाय
मनुपश्यति २३ तन्मेपरिणतप्रज्ञेसम्यक्प्रब्रूहिपृच्छते ॥ करिष्यामिहितत्सर्वंयथावदनुशासनम् २४ ॥ मातोवाच ॥ पुत्रनात्माऽवमंतव्यःपूर्वाभिरसृष्टि
भिः ॥ अभूत्वाहिभवंत्यर्थाभूत्वानश्यांतिचापरे ॥ अमर्षेणैवचाप्यर्थानारब्धव्याःसुबालिशैः २५ सर्वेषांकर्मणांतातफलेनित्यमनित्यता ॥ आनित्यमितिजानंतो
नभवंतिभवंतिच २६ अथयेनैवकुर्वीतिनैवजातुभवंतिते ॥ ऐकगुण्यमनीहायामभावःकर्मणांफलम् २७ अथद्वैगुण्यमीहायांफलंभवतिवानवा ॥ यस्यप्रागेववि
दितासर्वार्थानामनित्यता २८ नुदेदृद्धिसमृद्धीसप्रतिकूलेनृपात्मज ॥ उत्थातव्यंजायतव्यंयोक्तव्यंभूतिकर्मसु २९ भविष्यतीत्येवमनःकृत्वास्ततमव्यथैः ॥
मंगलानिपुरस्कृत्यब्राह्मणांश्वेश्वरैःसह ३० प्राज्ञस्यनृपतेराशुवृद्धिर्भवतिपुत्रक ॥ अभिवर्ततिलक्ष्मीस्तंप्राचीभिवदिवाकरः ३१ अर्थाः धर्माद्याः बालिशैरमर्षेणै

मंगलानिपुरस्कृत्यब्राह्मणांश्वेश्वरैः सह ३० प्राज्ञस्य नृपतेराशुवृद्धिर्भवति पुत्रक ॥ आभवेत तिलक्ष्मास्तप्राचीमवादवाकरः ३१ अर्थाः धर्माद्याः बालिशैर्मणैरेव
नारब्धव्याः पंडितैस्तु आदरेण आरब्धव्याप्तेति भावः २९ अनित्यमिति जानंतः पंडिता आरम्भाणामनुभवन्ति कदाचिदैश्वर्यं न लभन्ते भवन्ति च कदाचित्सिद्ध्यार्थाः ३६ अकुर्वानां निन्दति अपेति
अनीहाया चेष्टाया अभिवेषेकगुण्ये एकगुणमेव फलं यत्कर्म्मणाभीप्सिततमानामभावोऽप्राप्तिः २७ ईहायां तु द्वैगुण्यं गुणद्वयं यस्फलं भवति वानवेति अभावनिश्चयापेक्षया पाक्षिकफलसद्भाववती प्रवृत्तिरेव श्रे-
ष्ठेत्यर्थः २८ वृद्धिः पीडा वृद्धिस्तायामित्यस्य रूपं समृद्धिरैश्वर्यं ते उभे नुदेत् दूरीकुर्यात् आत्मनः पीडा परस्यैश्वर्यं च नुदेदित्यर्थः योक्तव्यं सज्जीभवितव्यम् २९ ईश्वरैर्देवैः ३० । ३१

उद्धर्पणानिमोत्साहकानि अनुदर्शितरूपलोकवृत्तांतोयस्मैतथा । ३२ । ३३ । ३४ तेषांक्रद्धादीनांअग्रप्रदायीभक्तंवेतनंचसर्वेभ्यःप्रथमंदेयं नचेत्सद्यःकुपितास्तेत्यजेयुरित्यर्थः ३५ त्यक्तं जीवितंयुद्धेजीवितनिराकांक्षशत्रुर्जीविताकांक्षीउद्विजते ३६ तमिति तंशत्रुंपराक्रांतंपराक्रमवंतंविदित्वा अशक्त्यावशेस्वाज्ञायांपदिनकरोतितर्हिपुनर्निर्वादैःपरिनिष्ठितदूतैर्निर्वदेत्परिनिष्ठांप्रापयेत् । साम्राज्यानेनवातंपर्यवस्थापयेदित्यर्थः । 'निर्वादःस्यात्परीवादेपरिनिष्ठितवादयोः'इति विश्वः । अंततःफलतःतदशत्रोर्वशीकरणंभविष्यति ३७ तत्रोपायमाहनिर्वादादिति एवंपरिनिष्ठिततयाआस्पदंस्थानंप्राप्तंचेतशत्रुणाऽनुपद्रुतस्यधनवृद्ध्यादिकंसर्वसेत्स्यतीत्यर्थः ३८ स्थलिदार्थंच्युतधनं नआश्वसंतेइतिच्छेदः विश्वातंनकुर्वतीत्यर्थः ३९ संभाव्यमेवेतादित्युपहासः

निदर्शनान्युपायांश्चबहून्युद्धर्षणानिच ॥ अनुदर्शितरूपोऽसिपश्यामिकुरुपौरुषम् ३२ पुरुषार्थमभिप्रेतंसमाहर्तुमिहार्हसि ॥ क्रुद्धान्बुद्धान्परिक्षीणानव
लितान्विमानितान् ३३ स्पर्धिनश्चैवयेकेचित्तान्युक्तउपधारय ॥ एतेनत्वंप्रकारेणमहतोभेत्स्यसेगणान् ३४ महावेगइवोद्भूतोमातरिश्वाबलहकान् ॥ तेषा
मग्रप्रदायीस्याःकल्पोत्थायीप्रियंवदः ॥ तेषांप्रियंकरिष्यांतिपुरोधसास्यांतिचध्रुवम् ३५ यदैवशत्रुर्जानीयात्सपत्न्यक्तजीवितम् ॥ तदैवास्मादुद्विजतेसर्पाद्वि
मगतादिव ३६ तंविदित्वापराक्रांतंवशेनकुरुतेयदि ॥ निर्वादैर्निर्वदेदेनमंततस्तद्विष्याति ३७ निर्वादादास्पदंलब्धाधनवृद्धिर्भविष्याति ॥ धनवंतं
हिमित्राणिभजंतेचाश्रयंतिच ३८ स्वलितार्थंपुनस्तानिसंत्यजंतिचबांधवाः ॥ अप्यस्मिन्नाश्वसंतेचजुगुप्संतेचतादृशम् ३९ शत्रुंरुत्वायःसहायंविश्वासमु
पगच्छति ॥ अतःसंभाव्यमेवैतद्यद्राज्यंप्राप्नुयादिति ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्गीतानुपर्वणिविदुलापुत्रानुशासने पंचत्रिंशदधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ ॥ ॥ मातोवाच ॥ नैवराज्ञादरःकार्योजातुकस्यांचिदापदि ॥ अथचेदपिदीर्णःस्यान्नैववर्तेतदीर्णवत् १ दीर्णोहेद्वद्वाराजानं
सर्वमेवानुदीर्यते ॥ राष्ट्रंवलममात्याश्चपृथक्कुर्वंतितेमतीः २ शत्रूनेकेप्रपद्यंतेप्रजहत्यपरेपुनः ॥ अन्येतुप्रजिहीर्षीतियेपुरस्ताद्विमानिताः ३ यएवात्यंतसुहृ
दस्तएनंपर्युपासते ॥ अशक्तयःस्वस्तिकामाबद्धवत्साहलाइव ४ शोचंतमनुशोचंतिपतितानिवधांधवान् ॥ अपितेपूजिताःपूर्वमपितेसुहृदोमताः ५ येरा
ष्ट्रमभिमन्यंतेराज्ञोव्यसनभीयुषः ॥ मादीदरस्त्वंसुहृदोमात्वादीर्णंप्रहासिषुः ६ प्रभावंपौरुषेणुद्धिंजिज्ञासंत्यामयातव ॥ विदधत्यासमाश्वासमुक्तंतेजोविवृद्धये
७ यदेतत्संविजानासियदिसम्यग्ब्रवीम्यहम् ॥ कृत्वाऽसौम्यमिवात्मानंजयायोतिष्ठसंजय ८ अस्तिनःकोशनिचयोमहान्हिविदितस्तव ॥ तमहंवेदनान्य
स्तगुपसंपादयामिते ९ संतिनैकतमाभूयःसुहृदस्तवसंजय ॥ सुखदुःखसहावीरसंग्रामादनिवर्तिनः १०

असंभावितमेतत् यच्छत्रौ विश्वासं कृत्वाऽपिराज्यं प्राप्नुयादिति ४० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भास्तभावदीपे पंचविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ ५५ ॥ दरोमयं जातु
कदाचित् दीर्घोभीतः १ महीमिति पाठे महीस्थानलोकात् २ अपरस्त्रीयाः प्रजिहीर्षति प्रहर्तुताडितुमिच्छन्ति ३ इलाधेनवः इलाधेनुः सहवत् न आगादिति भगवर्णात् ४ तेतनापि तु हृदः संति ५
ये राष्ट्रं अस्मदीयमिदं अस्माभीरक्षणीयं राजा च व्यसनादुद्धर्तव्य इति अभिमन्युं ते अभिमानवतः मादीदरः माविदारय ६ समाश्वासयेय ७ । ८ । ९ । १०

११ स्वल्पचेतसोऽपितस्यतमोऽपागमदितिसंबंधः १२ उदकेमूर्जतीवभूः पित्र्यराज्यं धूरितिषाठेऽपिसर्वाथः इयंमयाधार्पा मंत्रंराज्यंवाउद्धर्तव्यं प्रवणेप्रपातेवायुद्धाख्येवामर्तव्यं ननुपवमेव
निर्व्यापारेणस्येयं नेत्रीशिक्षयित्री १३ अपरापरंअपरमपरंउत्तरोत्तरमितियावत् प्रतिबदन्प्रतिकूलंवदन् आयसंहृदयंतथेतिपुत्रेनिःस्नेहासीत्यादि १४ बांधवात्बंधुतः उद्यच्छामिउद्यमं
तादृशाहिसहायावैपुरुषस्यबुभूषतः ॥ इष्टंजिहीर्षतःकिंचित्सचिवाःशत्रुकर्शन ११ यस्यास्त्वीदृशंकवाक्यंश्रुत्वाऽपिस्वल्पचेतसः ॥ तमस्त्वपागमतस्यसुचि
त्रार्थपदाक्षरम् १२ ॥ पुत्रउवाच ॥ उदकेभूरियंधार्यामर्तव्यंप्रवणेमया ॥ यस्यमेभवतीनेत्रीभविष्यद्भूतिदर्शिनी १३ अहांहिवचनंत्वतःशुश्रूषुरपरापरम् ॥
किंचित्किंचित्प्रतिबदंस्तूष्णीमासंमुहुर्मुहुः १४ अतृप्यन्नमृतस्येवकृच्छ्राल्लब्धस्यबांधवात् ॥ उद्यच्छाम्येषशृणोनिमार्थंजयायच १५ ॥ कुंत्युवाच ॥ स
दश्वइवसक्षितःप्रणुन्नोवाक्यसायकैः ॥ तच्चकारतथासर्वेयथावदनुशासनम् १६ इदमुद्धर्षणंभीमंतेजोवर्धनमुत्तमम् ॥ राजानंश्रावयेन्मंन्त्रीसीदंतंशत्रुपीडितम्
१७ जयोमानेतिहासोऽयंश्रोतव्योविजिगीषुणा ॥ महींविजयतेक्षिप्रंश्रुत्वाशत्रूंश्चमर्दति १८ इदंपुंसवनंचैववीराजननमेवच ॥ अभीक्ष्णंगर्भिणीश्रुत्वाघुंवारं
प्रजायते १९ विद्याशूरंतपःशूरंदानशूरंतपस्विनम् ॥ ब्राह्म्याश्रियादीप्यमानंसाधुवादेचसंमतम् २० अर्चिष्मंतंबलोपेतंमहाभागंमहारथम् ॥ घृतिमं
तमनाघृष्यंजेतारमपराजितम् २१ नियंतारमसाधूनांगोसारंधर्मचारिणाम् ॥ ईदृशंक्षत्रियामूतेवीरंसत्यपराक्रमम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि
भग०विदुलापुत्रानुशासनसमाप्तौषट्त्रिंशदाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ अर्जुनंकेशवब्रूयास्त्वयिजातेस्मसूतके ॥ उपोपाविष्टानारी
भिराश्रमेपरिवारिता १ अथांतरिक्षेवागासीद्विव्यरूपामनोरमा ॥ सहस्राक्षसमःकुंतिभविष्यत्येषतेसुतः २ एषजेप्यतिसंग्रामेकुरून्सर्वान्समागतान् ॥ भीमसे
नद्वितीयश्चलोकमुद्धर्तयिष्यति ३ पुत्रस्तेपृथिवींजेतायशश्चास्यदेवंस्पृशेत् ॥ हत्वाकुरूंश्चसंग्रामेवासुदेवसहायवान् ४ पित्र्यमंशंप्रनष्टंचपुनरप्युद्धारिष्यति
भ्रातृभिःसहितःश्रीमांस्त्रीन्मेधानाहरिष्यति ५ ससत्यसंधोबीभत्सुःसव्यसाचीयथाऽच्युत ॥ तथात्वमेवजानासिबलवंतंदुरासदम् ६ तथातदस्तुदाशार्हयथा
वागम्यभाषत ॥ धर्मश्चेदास्तवाष्णेयतथासत्यंभविष्यति ७ त्वंचापिततथाकृष्णसर्वसंपादयिष्यसि ॥ नाहंतदभ्यमूयाभियथावागम्यभाषत ८ नमोधर्मा
यमहतेधर्मोधारयतिप्रजाः ॥ एतद्धनंजयोवाच्यो नित्योद्युक्तोवृकोदरः ९ यदर्थंक्षत्रियामूतेतस्यकालोऽयमागतः ॥ नहिर्वैरंसमासाद्यसीदंतिपुरुषर्षभाः
१० विदितातेसदाबुद्धिर्भीमस्यनसशाम्यते ॥ यावदंतंनकुरुतेशत्रूणांशत्रुकर्शन ११ सर्वधर्मविशेषज्ञांस्तुषांपांडोर्महात्मनः ॥ ब्रूयामावकल्याणीं
कृष्णकृष्णांयशस्विनीम् १२

कृष्णकृष्णायशास्वनाम् १२ करोमि नियमार्थनिग्रहार्थं बांधवानिति पाठे उच्यच्छामिधारयामि १९ । २० । २१ । २२ पुंसवनपुंनप्रसवकरं वीराणां आजननं
येन तद्वीराजननं प्रजायते जनयति १९ । २० । २१ । २२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये पद्मिनिशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
अर्जुनमिति १ । २ उद्वर्तयिष्यति आकुलीकरिष्यति लोकं शृणुतम् ३ । ४ मेवान् अश्वमेधान् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

11 7 9 0 11

१२। १३। १५ घमोपचाविनाधर्मवर्धनशीलानां ११। १०। १८। १९ पदवीचरमार्गमनुसर शत्रुघ्नीणां वैषम्यार्थयतस्वेत्यर्थः २० परांगतिमरणं २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७
 युक्तमेतन्महाभागेकुलेजातेयशस्विनि ॥ यन्मेपुत्रेपुसर्वेषुयथावत्त्वमवर्तिताः १३ माद्रीपुत्रोचवक्तव्यौक्षत्रधर्मरताबुधौ ॥ विक्रमेणार्जितान्भोगान्बृगीतंजी
 वितादपि १४ विक्रमाधिगताह्यर्थाक्षत्रधर्मेणजवितः ॥ मनोमनुष्यस्यसदाप्रीणंतिपुरुषोत्तम १५ यच्चवःप्रेक्षमाणानां सर्वधर्मोपचायिनाम् ॥ पांचालोपरु
 पाण्युक्ताकोनुतत्संतुमर्हति १६ नराज्यहरणंदुःखंयुतेचापिपराजयः ॥ प्रवाजनंसुतानांवानमेतदुःखकारणम् १७ यत्रसावृहतीश्यामासभायांरुदतीतदा ॥
 अश्रीषोत्पुरुषावाचस्तन्मेदुःखतरंमहत् १८ स्त्रीधर्मिणीवरारोहाक्षत्रधर्मरतासदा ॥ नाध्यगच्छतदानार्थकृष्णानाथवतीसती १९ तंवैवृद्धिमहाबाहोसर्वशस्त्र
 भृतांवरम् ॥ अर्जुनंपुरुषव्याघ्रद्रौपद्याःपदवीचर २० विदितंहितवात्यंतकुद्धाविवयमांतकौ ॥ भीमार्जुनौनयेताहिदेवानपिपरांगतिम् २१ तयोश्चेतदवज्ञा
 नंयत्साकृष्णासभागता ॥ दुःशासनश्चयद्भीमंकडुकान्यभ्यभाषत २२ पश्यतांकुरुवीराणांतच्चसंस्मारयेःपुनः ॥ पांडवानकुशलंपृच्छेःसपुत्रान्कृष्णयासह २३
 मांचकुशलिनींय्यास्तेषुभूयोजनार्दन ॥ अरिष्टंगच्छपंथानंपुत्रान्मेप्रतिपालय २४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अभिवाद्याथतांकृष्णःकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥
 निश्चक्राममहाबाहुःसिंहखेलगतिस्ततः २५ ततोविसर्जयामासभीष्मादीन्कुरुपुंगवान् ॥ आरोप्याथरथेकर्णप्रायात्सात्यकिनासह २६ ततःप्रयातेदाशार्हेकु
 रवःसंगतामिथः ॥ जजल्पुर्महदाश्चयंकेशवेपरमाहुतम् २७ प्रमूढापृथिवीसर्वाभृत्युपाशवशीकृता ॥ दुर्योधनस्यबालिश्यान्नैतदस्तीतिचाब्रुवन् २८ ततो
 निर्यायनगरात्प्रययौपुरुषोत्तमः ॥ मंत्रयामासचतदाकर्णेनसुचिरंसह २९ विसर्जयित्वाराधेयंसर्वयादवनंदनः ॥ ततोजवेनमहतानूर्णमश्वानचोदयत् ३० ते
 पिवंतइवाकाशंदारुकेणप्रचोदिताः ॥ हयाजग्मुर्महाविगामनोमारुतरंहसः ३१ तेव्यतीत्यमहाध्वानंक्षिप्रंश्येनाइवाशुगाः ॥ उच्चैर्जग्मुरुपप्लव्यंशार्ङ्गवन्शानमा
 वहन् ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि कुंतीवाक्येसप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कुंत्यास्तुवचनं
 श्रुत्वाभीष्मद्रोणौमहारथौ ॥ दुर्योधनमिदंवाक्यमुचतुःशासनातिगम् १ श्रुतंतेपुरुषव्याघ्रकुंत्याःकृष्णस्यसंनिधौ ॥ वाक्यमर्थवदत्युग्रमुक्तंधर्म्यमनुत्तमम् २
 तत्करिष्यंतिकैतियावासुदेवस्यसंततम् ॥ नहितेजातुशाम्येरन्नृतेराज्येनकौरव ३ क्लेशिताहित्वयापार्थाधर्मपाशसितास्तदा ॥ सभायांद्रौपदीचैवतैश्चतन्मर्षितंतव
 ४ कृतास्त्रंहाजुर्नंप्राप्यभीमंचकृतनिश्चयम् ॥ गांडोवंचेपुधीचैवरथंचध्वजमेवच ५ नकुलंसहदेवंचवलवीर्यसमन्वितौ ॥ सहायंवासुदेवंचनक्षस्यतियुधिष्ठिरः ६
 प्रत्यक्षंतेमहाबाहोयथापार्थेनधीमता ॥ विराटनगरेपूर्वसर्वस्मयुधिनिर्जिताः ७ दानवाघोरकर्माणोनिवातकवचायुधि ॥ रौद्रमस्त्रंसमादायदग्धवानरकेतुना ८
 नेतवस्तिराप्रमितिशेषः २८ निर्यायनिगंत्य २९। ३०। ३१ उपप्लव्यंविराटनगरं ३१ ॥ इतिउ० नी० भा० सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ कुंत्याइति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०। १३१। १३२। १३३। १३४। १३५। १३६। १३७। १३८। १३९। १४०। १४१। १४२। १४३। १४४। १४५। १४६। १४७। १४८। १४९। १५०। १५१। १५२। १५३। १५४। १५५। १५६। १५७। १५८। १५९। १६०। १६१। १६२। १६३। १६४। १६५। १६६। १६७। १६८। १६९। १७०। १७१। १७२। १७३। १७४। १७५। १७६। १७७। १७८। १७९। १८०। १८१। १८२। १८३। १८४। १८५। १८६। १८७। १८८। १८९। १९०। १९१। १९२। १९३। १९४। १९५। १९६। १९७। १९८। १९९। २००। २०१। २०२। २०३। २०४। २०५। २०६। २०७। २०८। २०९। २१०। २११। २१२। २१३। २१४। २१५। २१६। २१७। २१८। २१९। २२०। २२१। २२२। २२३। २२४। २२५। २२६। २२७। २२८। २२९। २३०। २३१। २३२। २३३। २३४। २३५। २३६। २३७। २३८। २३९। २४०। २४१। २४२। २४३। २४४। २४५। २४६। २४७। २४८। २४९। २५०। २५१। २५२। २५३। २५४। २५५। २५६। २५७। २५८। २५९। २६०। २६१। २६२। २६३। २६४। २६५। २६६। २६७। २६८। २६९। २७०। २७१। २७२। २७३। २७४। २७५। २७६। २७७। २७८। २७९। २८०। २८१। २८२। २८३। २८४। २८५। २८६। २८७। २८८। २८९। २९०। २९१। २९२। २९३। २९४। २९५। २९६। २९७। २९८। २९९। ३००। ३०१। ३०२। ३०३। ३०४। ३०५। ३०६। ३०७। ३०८। ३०९। ३१०। ३११। ३१२। ३१३। ३१४। ३१५। ३१६। ३१७। ३१८। ३१९। ३२०। ३२१। ३२२। ३२३। ३२४। ३२५। ३२६। ३२७। ३२८। ३२९। ३३०। ३३१। ३३२। ३३३। ३३४। ३३५। ३३६। ३३७। ३३८। ३३९। ३४०। ३४१। ३४२। ३४३। ३४४। ३४५। ३४६। ३४७। ३४८। ३४९। ३५०। ३५१। ३५२। ३५३। ३५४। ३५५। ३५६। ३५७। ३५८। ३५९। ३६०। ३६१। ३६२। ३६३। ३६४। ३६५। ३६६। ३६७। ३६८। ३६९। ३७०। ३७१। ३७२। ३७३। ३७४। ३७५। ३७६। ३७७। ३७८। ३७९। ३८०। ३८१। ३८२। ३८३। ३८४। ३८५। ३८६। ३८७। ३८८। ३८९। ३९०। ३९१। ३९२। ३९३। ३९४। ३९५। ३९६। ३९७। ३९८। ३९९। ४००। ४०१। ४०२। ४०३। ४०४। ४०५। ४०६। ४०७। ४०८। ४०९। ४१०। ४११। ४१२। ४१३। ४१४। ४१५। ४१६। ४१७। ४१८। ४१९। ४२०। ४२१। ४२२। ४२३। ४२४। ४२५। ४२६। ४२७। ४२८। ४२९। ४३०। ४३१। ४३२। ४३३। ४३४। ४३५। ४३६। ४३७। ४३८। ४३९। ४४०। ४४१। ४४२। ४४३। ४४४। ४४५। ४४६। ४४७। ४४८। ४४९। ४५०। ४५१। ४५२। ४५३। ४५४। ४५५। ४५६। ४५७। ४५८। ४५९। ४६०। ४६१। ४६२। ४६३। ४६४। ४६५। ४६६। ४६७। ४६८। ४६९। ४७०। ४७१। ४७२। ४७३। ४७४। ४७५। ४७६। ४७७। ४७८। ४७९। ४८०। ४८१। ४८२। ४८३। ४८४। ४८५। ४८६। ४८७। ४८८। ४८९। ४९०। ४९१। ४९२। ४९३। ४९४। ४९५। ४९६। ४९७। ४९८। ४९९। ५००। ५०१। ५०२। ५०३। ५०४। ५०५। ५०६। ५०७। ५०८। ५०९। ५१०। ५११। ५१२। ५१३। ५१४। ५१५। ५१६। ५१७। ५१८। ५१९। ५२०। ५२१। ५२२। ५२३। ५२४। ५२५। ५२६। ५२७। ५२८। ५२९। ५३०। ५३१। ५३२। ५३३। ५३४। ५३५। ५३६। ५३७। ५३८। ५३९। ५४०। ५४१। ५४२। ५४३। ५४४। ५४५। ५४६। ५४७। ५४८। ५४९। ५५०। ५५१। ५५२। ५५३। ५५४। ५५५। ५५६। ५५७। ५५८। ५५९। ५६०। ५६१। ५६२। ५६३। ५६४। ५६५। ५६६। ५६७। ५६८। ५६९। ५७०। ५७१। ५७२। ५७३। ५७४। ५७५। ५७६। ५७७। ५७८। ५७९। ५८०। ५८१। ५८२। ५८३। ५८४। ५८५। ५८६। ५८७। ५८८। ५८९। ५९०। ५९१। ५९२। ५९३। ५९४। ५९५। ५९६। ५९७। ५९८। ५९९। ६००। ६०१। ६०२। ६०३। ६०४। ६०५। ६०६। ६०७। ६०८। ६०९। ६१०। ६११। ६१२। ६१३। ६१४। ६१५। ६१६। ६१७। ६१८। ६१९। ६२०। ६२१। ६२२। ६२३। ६२४। ६२५। ६२६। ६२७। ६२८। ६२९। ६३०। ६३१। ६३२। ६३३। ६३४। ६३५। ६३६। ६३७। ६३८। ६३९। ६४०। ६४१। ६४२। ६४३। ६४४। ६४५। ६४६। ६४७। ६४८। ६४९। ६५०। ६५१। ६५२। ६५३। ६५४। ६५५। ६५६। ६५७। ६५८। ६५९। ६६०। ६६१। ६६२। ६६३। ६६४। ६६५। ६६६। ६६७। ६६८। ६६९। ६७०। ६७१। ६७२। ६७३। ६७४। ६७५। ६७६। ६७७। ६७८। ६७९। ६८०। ६८१। ६८२। ६८३। ६८४। ६८५। ६८६। ६८७। ६८८। ६८९। ६९०। ६९१। ६९२। ६९३। ६९४। ६९५। ६९६। ६९७। ६९८। ६९९। ७००। ७०१। ७०२। ७०३। ७०४। ७०५। ७०६। ७०७। ७०८। ७०९। ७१०। ७११। ७१२। ७१३। ७१४। ७१५। ७१६। ७१७। ७१८। ७१९। ७२०। ७२१। ७२२। ७२३। ७२४। ७२५। ७२६। ७२७। ७२८। ७२९। ७३०। ७३१। ७३२। ७३३। ७३४। ७३५। ७३६। ७३७। ७३८। ७३९। ७४०। ७४१। ७४२। ७४३। ७४४। ७४५। ७४६। ७४७। ७४८। ७४९। ७५०। ७५१। ७५२। ७५३। ७५४। ७५५। ७५६। ७५७। ७५८। ७५९। ७६०। ७६१। ७६२। ७६३। ७६४। ७६५। ७६६। ७६७। ७६८। ७६९। ७७०। ७७१। ७७२। ७७३। ७७४। ७७५। ७७६। ७७७। ७७८। ७७९। ७८०। ७८१। ७८२। ७८३। ७८४। ७८५। ७८६। ७८७। ७८८। ७८९। ७९०। ७९१। ७९२। ७९३। ७९४। ७९५। ७९६। ७९७। ७९८। ७९९। ८००। ८०१। ८०२। ८०३। ८०४। ८०५। ८०६। ८०७। ८०८। ८०९। ८१०। ८११। ८१२। ८१३। ८१४। ८१५। ८१६। ८१७। ८१८। ८१९। ८२०। ८२१। ८२२। ८२३। ८२४। ८२५। ८२६। ८२७। ८२८। ८२९। ८३०। ८३१। ८३२। ८३३। ८३४। ८३५। ८३६। ८३७। ८३८। ८३९। ८४०। ८४१। ८४२। ८४३। ८४४। ८४५। ८४६। ८४७। ८४८। ८४९। ८५०। ८५१। ८५२। ८५३। ८५४। ८५५। ८५६। ८५७। ८५८। ८५९। ८६०। ८६१। ८६२। ८६३। ८६४। ८६५। ८६६। ८६७। ८६८। ८६९। ८७०। ८७१। ८७२। ८७३। ८७४। ८७५। ८७६। ८७७। ८७८। ८७९। ८८०। ८८१। ८८२। ८८३। ८८४। ८८५। ८८६। ८८७। ८८८। ८८९। ८९०। ८९१। ८९२। ८९३। ८९४। ८९५। ८९६। ८९७। ८९८। ८९९। ९००। ९०१। ९०२। ९०३। ९०४। ९०५। ९०६। ९०७। ९०८। ९०९। ९१०। ९११। ९१२। ९१३। ९१४। ९१५। ९१६। ९१७। ९१८। ९१९। ९२०। ९२१। ९२२। ९२३। ९२४। ९२५। ९२६। ९२७। ९२८। ९२९। ९३०। ९३१। ९३२। ९३३। ९३४। ९३५। ९३६। ९३७। ९३८। ९३९। ९४०। ९४१। ९४२। ९४३। ९४४। ९४५। ९४६। ९४७। ९४८। ९४९। ९५०। ९५१। ९५२। ९५३। ९५४। ९५५। ९५६। ९५७। ९५८। ९५९। ९६०। ९६१। ९६२। ९६३। ९६४। ९६५। ९६६। ९६७। ९६८। ९६९। ९७०। ९७१। ९७२। ९७३। ९७४। ९७५। ९७६। ९७७। ९७८। ९७९। ९८०। ९८१। ९८२। ९८३। ९८४। ९८५। ९८६। ९८७। ९८८। ९८९। ९९०। ९९१। ९९२। ९९३। ९९४। ९९५। ९९६। ९९७। ९९८। ९९९। १०००।

प्रशाम्यप्रशमकु २। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६ आश्विनेयो आश्विनोःपुत्रौनकुलसहदेवौ १७। १८। १९ वारणंप्रतिषेधम् २०। २१। २२। २३ दीप्तादिशामिति विग्दा
 कर्णप्रभृतयश्चेमेत्वंचापिकवचीरथी ॥ मोक्षितोघोषयात्रार्यापर्याप्ततन्निर्दर्शनम् ॥ प्रशाम्यभरतश्रेष्ठभ्रातृभिःसहपांडवैः ९ रक्षेमांपृथिवीसर्वाभृत्योर्दीप्तातरंग
 ताम् ॥ ज्येष्ठोभ्राताधर्मशीलोवत्सलः शृक्षणाक्काविः १० तंगच्छपुरुषव्याघ्रव्यपनीयेहकिल्विषम् ॥ दृष्टश्चत्वंपांडवेनव्यपनीतशरासनः ११ प्रशांतभुक्
 टिःश्रीमान्कृताशांतिःकुलस्यनः ॥ तमभ्येत्यसहामात्यःपरिष्वज्यनृपात्मजम् १२ अभिवादयराजानंयथापूर्वमर्दिम ॥ अभिवादयमानंत्वापाणिभ्यामीम
 पूर्वजः १३ प्रतिगृह्णातुसौहार्दाकुंतोपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ सिंहस्कंधोरुबाहुस्त्वांरुतायतमहाभुजः १४ परिष्वजतुबाहुभ्यामीमःप्रहरतांवरः ॥ कंबुग्रीवोगुडाकेश
 स्ततस्त्वांपुष्करेक्षणः १५ अभिवादयतांपार्थःकुंतोपुत्रोधनंजयः १६ आश्विनेयौनरव्याघ्रौरूपेणाप्रतिमोभुवि ॥ तौचत्वांगुरुवत्प्रेम्णापूजयाप्रत्युदीयताम्
 १७ मुंचत्वानंदजाश्रूणिदाशार्हप्रमुखानृपाः ॥ संगच्छभ्रातृभिःसार्धमानंसत्यज्यपार्थिव १८ प्रशाधिपृथिवीकृत्स्नांततस्त्वंभ्रातृभिःसह ॥ समालिङ्ग्यचहर्षे
 णनृपायांतुपरस्परम् १९ अलंयुद्धेनराजेंद्रसुहृदांशृणुवारणम् ॥ ध्रुवंविनाशोयुद्धेद्विद्विषयाणांप्रदृश्यते २० ज्योतींषिप्रतिकूलानिदारुणामृगपाक्षिणः ॥
 उत्पाताविविधावीरदृश्यंतेक्षत्रनाशनाः २१ विशेषतइहास्माकंनिमित्तानिनिवेशने ॥ उल्काभिर्हिप्रदीप्ताभिर्बाध्यतेपृतनातव २२ बाह्नान्यप्रहृष्टानिरुद्धं
 तीव्रविशांपते ॥ गृध्रास्तेपर्युपासंतेसैन्यानिचसमंततः २३ नगरंनयथापूर्वतथाराजनिवेशनम् ॥ शिवाश्चाशिवानिघोषादीप्तासेवंतिवैदिशम् २४ कुरुवा
 क्यंपितुर्मातुरस्माकंचहितैषिणाम् ॥ खय्यायतोमहाबाहोशमोव्यायामएवच २५ नचेत्करिष्यसिवचःसुहृदामरिर्कशन ॥ तप्स्यसेवाहिर्नीहृष्टापार्थबाणप्र
 पीडिताम् २६ भीमस्यचमहानार्दनदतःशुष्मिणोरणे ॥ श्रुत्वास्मर्तांसिमेवाक्यंगांडीवस्यचनिःस्वनम् ॥ यद्येतदपसव्यंतेवचोममभाविष्यति २७ ॥
 ॥ इतिश्रीमहाभारते उद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिभीष्मद्रोणवाक्ये अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुविम
 नास्तिर्यग्दृष्टिरघोमुखः ॥ संहत्यचभ्रुवोर्मध्यंनकिंचिद्वाजहारह १ तंविमनसंदृष्ट्वासंप्रेक्ष्यान्योन्यमंतिकात् ॥ पुनरेवोत्तरंवाक्यमुक्त्वंतौनरर्षभौ २
 ॥ भीष्मउवाच ॥ शुश्रूषुमनसूयंचब्रह्मण्यंसत्यवादेनम् ॥ प्रतियोत्स्यामहेपार्थमतोदुःखतरंनुकिम् ३ ॥ द्रोणउवाच ॥ अश्वत्थाम्निनयथापुत्रेभूयोममवनं
 जये ॥ बहुमानःपरोराजनसन्नतिश्चकपिध्वजे ४ तंचपुत्रात्प्रियतमंप्रतियोत्स्येधनंजयम् ॥ क्षात्रधर्ममनुष्ठायधिगस्तुक्षत्रजीविकाम् ५ यस्यलोकेसमोना
 स्तिकश्चिदन्योधनुर्धरः ॥ मत्प्रसादात्सर्वाभत्सुःश्रेयानन्यैर्धनुर्धरैः ६ मित्रभृगुदृष्टभावश्चनास्ति कोऽथानृजुःशठः ॥ नसत्सुलभतेपूजांयज्ञेमुखंइवागतः ७
 हास्यउत्पातउक्तः २४। २५। २६ शुष्मिणःबलिनः अपसव्यंविपरीतं यदि निर्घातसदृशानितिपाठे निर्घातसदृशंवाजपाततुल्यं २७ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे
 अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमिति १। २। ३। ४। ५। ६ पूजानलभते हेदुर्योधनत्वद्वत् ७

८ एतेपांडवास्त्वयामिच्छोपचरिता अपि अनुपश्वात्प्रियेवर्तमानादिप्रसिद्धं तवतुदोषाद्वेषादयः अहितत्वायवेरभावायकल्पते ११० उष्णमेउष्णातिगमेवर्षाकाले ११ वासएवेतिपाठेवाससृहे पाठा
तरेत्यक्तवाभोवस्त्रं परकीयं रवीयमिति मन्यसे इति योज्यं १२ १३ ऐलविलंकुबेरं आसाद्यरणे प्राप्य १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारत
वार्यमाणोऽपि पापेभ्यः पापात्मा पापमिच्छति ॥ चोद्यमानोऽपि पापेन शुभात्मा शुभमिच्छति ८ मिथ्योपचरिता ह्येते वर्तमाना ह्यनुप्रिये ॥ अहितत्वाय कल्पते
दोषा भरतसत्तम ९ त्वमुक्तः कुरुद्वेन मया च विदुरेण च ॥ वासुदेवेन च तथा श्रेयो नैवाभिमन्यसे १० अस्ति मेवलमित्येव सहसा त्वंतितीर्षसि ॥ सग्राहन क्रमकरं
गावेगमिवोष्णमे ११ वाससैव यथा हित्वं प्रावृण्वानोऽभिमन्यसे ॥ स्रजं त्यक्तामिव प्राप्य लोभाद्यौ धिष्ठि रीं श्रियम् १२ द्रौपदीसहितं पार्थसायुधैर्भ्रातृभिर्वृतम् ॥
वनस्थमपिराज्यस्थः पांडवं को विजेष्यति १३ निदेशेयस्य राजानः सर्वेतिष्ठंति किंकराः ॥ तमैलविलमासाद्य धर्मराजो व्यराजत १४ कुबेरसदनं प्राप्य ततो रत्ना
न्यवाप्य च ॥ स्फीतमाक्रम्य तेराष्ट्राज्यमिच्छंति पांडवाः १५ दत्तं हुतमधीतं च ब्राह्मणास्तर्पिता धनैः ॥ आवयोर्गतमायुश्च कृतकृत्यौ च विद्विनौ १६ त्वं तु हि
त्वासुखं राज्यं मित्राणि च धनानि च ॥ विग्रहं पांडवैः कृत्वामहद्व्यसनमाप्स्यसि १७ द्रौपदीयस्य चाशास्ते विजयं सत्यवादिनी ॥ तपोधोरव्रतादेवी कथं जेष्यसि पा
ंडवम् १८ मंत्रीजनार्दनो यस्य भ्राता यस्य धनं जयः ॥ सर्वशस्त्रभृतां श्रेष्ठः कथं जेष्यसि पांडवम् १९ सहाया ब्राह्मणायस्य घृतिमतो जितेंद्रियाः ॥ तमुग्रतपसं वी
रं कथं जेष्यसि पांडवम् २० पुनरुक्तं च वक्ष्यामि यत्कार्यं भूतिमिच्छता ॥ सुहृदामज्जमानेषु सुहृत्सु व्यसनार्णवे २१ अलं युद्धेन तैर्वीरैः शाम्यत्वं कुरुद्वये ॥ मा
गमः ससुतामात्यः सबलश्च पराभवम् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि भीष्मद्रोणवाक्ये एकोनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९
धृतराष्ट्र उवाच ॥ राजपुत्रैः परिवृतस्तथा भृत्यैश्च संजय ॥ उपारोप्य रथे कर्णेनिर्यातो मधुसूदनः १ किमब्रवीदमेयात्मा राधेयं परवीरहा ॥ कानि सांत्वानि गोवि
ंदः सूतपुत्रे प्रयुक्तवान् २ उद्यन्मेघस्वनः काले कृष्णः कर्णमथाब्रवीत् ॥ भृदुवाय दिवा तीक्ष्णं तन्ममाचक्ष्व संजय ३ ॥ संजय उवाच ॥ आनुपूर्व्येण वाक्यानि ती
क्ष्णानि च मृदूनि च ॥ प्रियाणि धर्मयुक्तानि सत्यानि च हितानि च ४ हृदयग्रहणीयानि राधेयं मधुसूदनः ॥ यान्यब्रवीदमेयात्मा तानि मे शृणु भारत ५ ॥ वासुदेव उ
वाच ॥ उपासितास्ते राधेय ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ तत्त्वार्थं परिपृष्टाश्च नियतेनानसूयया ६ त्वमेव कर्णजानासि वेदवादान्सनातनान् ॥ त्वमेव धर्मशास्त्रेषु सूक्ष्मेषु
परिनिष्ठितः ७ कानीनश्च सहोदश्च कन्यायां यश्च जायते ॥ वोढारं पितरं तस्य प्राहुः शास्त्रविदो जनाः ८ सोऽसि कर्णतथा जातः पांडोः पुत्रोऽसि धर्मतः ॥ निग्रहा
द्धर्मशास्त्राणामेहिराजामविष्यसि ९ पितृपक्षे च ते पार्थो मातृपक्षे च वृष्णयः ॥ द्रौपक्षावभिजानी हित्व मेतौ पुरुषर्षभ १० मया सार्द्धं मितो यातमद्य त्वां तात पांडवाः ॥
अभिजानंतु कौंतेयं पूर्वजांतं युधिष्ठिरात् ११ पादौ तव ग्रहीष्यंति भ्रातरः पंच पांडवाः ॥ द्रौपदेयास्तथा पंच सौ भद्रश्चापराजितः १२ तमावदीपे एकोनचत्वारिंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ राजपुत्रैरिति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० कानीनो द्विविधः सहोदः विवाहादूर्ध्वजातः विवाहाप्राग्जातश्च तन्मातुर्वोढारं तस्य पितरं प्राहुः ८ १९ १० ११ १२

१३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावा

राजानो राजपुत्राश्च पांडवार्थे समागताः ॥ पादौ तव ग्रहीष्यंति सर्वे चाधिकवृष्णयः १३ हिरण्मयांश्च ते कुंभाजतान् पार्थिवांस्तथा ॥ ओषध्यः सर्वं बीजानि सर्वं
त्नानि वीरुधः १४ राजन्याराजकन्याश्चाप्यानयंत्वा भिषेचनम् ॥ षष्ठत्वांच तथा काले द्रौपद्युपगमिष्यति १५ अग्निं जुहोतु वैधौम्यः संशितात्मा द्विजोत्तमः ॥
अद्य त्वामभिषिंचंतु चातुर्वैद्या द्विजातयः १६ पुरोहितः पांडवानां ब्रह्मकर्मण्यवस्थितः ॥ तथैव भ्रातरः पंच पांडवाः पुरुषर्षभाः १७ द्रौपदेयास्तथा पंच पंचाला
श्च दयस्तथा ॥ अहं च त्वाऽभिषेक्ष्यामि राजानं पृथिवीपतिम् १८ युवराजोऽस्तु ते राजा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ गृहीत्वा व्यजनं श्वेतं धर्मात्मा संशितव्रतः १९ उ
पान्वारो हतुरथं कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ छत्रं च ते महाश्वेतं भीमसेनो महाबलः २० अभिषिक्तस्य कौंतेयो धारयिष्यति मूर्धनि ॥ किकिणीशतनिर्घोषं वैयाघ्रपरिवा
रणम् २१ रथं श्वेतहयैर्युक्तमर्जुनो वाहयिष्यति ॥ अभिमन्युश्च ते नित्यं प्रत्यासन्नो भविष्यति २२ नकुलः सहदेवश्च द्रौपदेयाश्च पंचये ॥ पंचालाश्चानुयास्यं
ति शिखंडी च महारथः २३ अहं च त्वाऽनुयास्यामि सर्वे चाधिकवृष्णयः ॥ दाशार्हाः परिवारास्ते दाशार्णाश्च विशांपते २४ भुंक्ष्वराज्यं महाबाहो भ्रातृभिः सह पांडवैः ॥
जपैर्होमैश्च संयुक्तो मंगलैश्च पृथग्विधैः २५ पुरोगमाश्च ते संतुद्रविडाः सहकुंतलैः ॥ आंध्रास्तालचराश्चैव चूचुपावेणुपास्तथा २६ स्तुवंतु त्वांच बहुभिः स्तुतिभिः
सूतमागधाः ॥ विजयं वसुषेणस्य घोषयंतु च पांडवाः २७ सत्वं परिवृतः पार्थैर्नक्षत्रैरिव चंद्रमाः ॥ प्रशाधिराज्यं कौंतेय कुंती च प्रतिनंदय २८ मित्राणि ते प्रहृष्यं
तु व्यथंतुरिपवस्तथा ॥ सौभ्रात्रं चैव तेऽद्यास्तु भ्रातृभिः सह पांडवैः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि श्रीकृष्णवाक्ये चत्वारिंशदधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ॥ कर्ण उवाच ॥ असंशयं सौहृदान्मे प्रणयाच्चात्थ केशव ॥ सख्येन चैव वाष्ण्यं श्रेयस्कामतयैव च १ सर्वं चैवाभिजानामि पांडोः पुत्रो
ऽस्मि धर्मतः ॥ निग्रहाद्धर्मशास्त्राणां यथा त्वं कृष्णमन्यसे २ कन्यागर्भं समाधत्त मास्करान्मां जनार्दन ॥ आदित्यवचनाच्चैव जातं मां साव्यसर्जयत् ३ सोऽसि कृष्ण
तथा जातः पांडोः पुत्रोऽस्मि धर्मतः ॥ कुंत्या त्वहमपाकीर्णो यथानकुशलं तथा ४ सूतो हि मामधिरथो दृष्ट्वाभ्यानयद्ब्रह्मन् ॥ राधायाश्चैव मां प्रादात्सौ हार्दन्मधु
सूदन ५ मत्स्रेहाच्चैव राधायांसद्यः क्षीरमवातरत् ॥ सामे मूत्रं पुरीषं च प्रतिजग्राह माधव ६ तस्याः पिंडव्यपनयं कुर्यादस्मद्विधः कथम् ॥ धर्मविद्धर्मशास्त्राणां श्र
वणे सत्ततरतः ७ तथामामभिजानाति सूतश्चाधिरथः सुतम् ॥ पितरं चाभिजानाति तमहं सौहृदात्सदा ८ सहिमे जातकर्मादिकारयामास माधव ॥ शास्त्रदृष्टेन वि
धिना पुत्रप्रीत्या जनार्दन ९ नामवैवसुषेणेति कारयामास वैद्विजैः ॥ भार्याश्चोढाममप्राप्ते यौवने तत्परिग्रहात् १०

११ । १२ । १३ आवाहाःकुलधर्माः आवापाइतिपाठेऽपिसंप्रसार्यः १४ मांचमित्रमितिशेषः शस्त्रसमुद्यमःयुद्धोत्साहः १५ । १६ वधातवर्धप्राप्तापि वधातुनिर्वधातुकुंतीसंबंधाद्वा मयात् पराजयमयात् १७ उभयोरपिअकीर्तिःउमाभ्यामप्यन्योन्यवधस्यप्रतिज्ञातत्वात् १८ द्रुयास्त्वंपांडवान्प्रतीतिशेषः त्वद्वाशिवात्त्वमेववशीनियामकोयेपातिषांभावस्तत्त्वतः १९ मंत्रस्य कर्णःकुंतीसुतइत्येवंविधस्य आवयोर्गुप्तपरिभाषणस्यनियमंगोपनंयुधिष्ठिरेऽप्रकाशनमितियावत् २० अन्यथाबाधकमाह यदीति २१ इष्टापतिमाशंक्याह प्राप्येति अधर्मिष्ठस्यदुर्योधन

तासुपुत्राश्चपौत्राश्चममजाताजनार्दन ॥ तासुमेहृदयंकृष्णसंजातंकामबंधनम् ११ नष्टधिव्यासकलयानसुवर्णस्यराशिभिः ॥ हर्षाद्भयाद्वागोर्विदमिध्याकर्तुं तदुत्सहे १२ घृतराष्ट्रकुलेकृष्णदुर्योधनसमाश्रयात् ॥ मयात्रयोदशसमाभुर्त्तराज्यमकंटकम् १३ इष्टं च बहुभिर्यज्ञैः सहसूतैर्मयाऽसकृत् ॥ आवाहाश्चविवाहाश्च सहसूतैर्मयाकृताः १४ मांचकृष्णसमासाद्यकृतःशस्त्रसमुद्यमः ॥ दुर्योधनेनवाण्येयविग्रहश्चापिपांडवैः १५ तस्माद्रणेद्वैरथेमांप्रत्युद्यातारमच्युत ॥ वृत्तवा न्परमंकृष्णप्रतीपंसव्यसाचिनः १६ वधादंधाद्भयाद्वाऽपिलोभाद्वापिजनार्दन ॥ अनृतंनोत्सहेकर्तुं धार्तराष्ट्रस्यधीमतः १७ यदिह्यद्यनगच्छेयंद्वैरथंसव्यसाचिना ॥ अकीर्तिःस्याद्दृषीकेशममपार्थस्यचोभयोः १८ असंशयंहितार्थायद्रुयास्त्वमधुसूदन ॥ सर्वचपांडवाःकुर्युस्त्वद्वाशित्वात्रसंशयः १९ मंत्रस्यनियमंकुर्यास्त्वमत्रमधुसूदन ॥ एतदत्रहितंमन्येसर्वयादवनंदन २० यदिजानातिमाराजाधर्मात्मासंयतोद्विजः ॥ कुंत्याःप्रथमजंपुत्रंनसराज्यंग्रहीष्यति २१ प्राप्यचापि महद्राज्यंतदहंमधुसूदन ॥ स्फीतंदुर्योधनायैवसंप्रदद्यामरिंदम २२ स एवराजाधर्मात्माशाश्वतोऽस्तुयुधिष्ठिरः ॥ नेतायस्यहृषीकेशोयोद्धायस्यधनंजयः २३ पृथिवीतस्यराष्ट्रं चयस्यभीमोमहारथः ॥ नकुलःसहदेवश्चद्रौपदेयाश्चमाधव २४ घृष्टद्युम्नश्चपांचाल्यःसात्यकिश्चमहारथः ॥ उत्तमौजायुधामन्युःसत्यधर्मा चसौमकिः २५ चैद्यश्चचेकितानश्चशिखंडीचापराजितः ॥ इंद्रगोपकवर्णाश्चकेकयाभ्रातरस्तथा ॥ इंद्रायुधसवर्णश्चकुंतिभोजोमहामनाः २६ मातुलोभीमसे नस्यइयेनजिज्ञमहारथः ॥ शंखःपुत्रोविराटस्यनिधिस्त्वंचजनार्दन २७ महानयंकृष्णकृतःक्षत्रस्यसमुदानयः ॥ राज्यंप्राप्तमिदं दीप्तं प्रथितं सर्वराजसु २८ धार्तराष्ट्रस्यवाण्येयशस्त्रयज्ञोभविष्यति ॥ अस्ययज्ञस्यवेतात्वंभविष्यसिजनार्दन २९ आध्वर्यवंचतेकृष्णकृतावस्मिन्भविष्यति ॥ होताचैवात्रवीभत्सुः सन्नद्धःसकपिध्वजः ३० गांडीवंसुकृतथाचाऽज्यवीर्यपुंसांभविष्यति ॥ ऐंद्रपाशुपतंब्राह्मंस्थूणाकर्णचमाधव ॥ मंत्रास्तत्रभविष्यंतिप्रयुक्ताःसव्यसाचिना ३१

स्यराज्यंलोकनाशकरमितिभावः २२ । २३ । २४ । २५ इंद्रगोपकःवर्णःसुप्रचलनरक्तजंतुस्तद्वर्णास्ताम्राइत्यर्थः इंद्रायुधंइंद्रधनुः २६ निधिस्त्वंचजनार्दन निधिरिवाक्षयःकामपूरकः २७ समुदानयःसमुदायीकरणं २८ अस्ययज्ञस्यवेताउपद्रष्टा २९ आध्वर्यवंचयज्ञस्यनेतृत्वं लोकेहिउपद्रष्टाऽन्योऽध्वर्युरन्योऽह्यते अत्रतुत्वमेवईश्वररूपेणकर्ताब्रह्मरूपेणसार्क्षीचेतिभावः ३० । ३१

अनुयातोऽनुगतःपितृसमइत्यर्थः गीतंस्तोत्रमंगतिमंत्रप्रसाध्यास्तुतिं उद्गातृकर्मैत्यर्थः तत्तसौमद्रःभविष्यतिअनुभविष्यतिकरिष्यतीत्यर्थः १२ । ३३ कारयिष्यतिस्वार्थेणिच् करिष्यतीत्यर्थः ३४ नादपुवसुब्रह्मण्योयुद्धयज्ञेभोक्तुःकालस्यावाहनकर्ता ३५ शामित्रंक्षत्रियपशूनामारणं ३६ कल्माषदंडाश्चित्रध्वजाः ३७ कर्णिप्रभृतयोवत्सदंताताःउपबृंहणाःअध्वर्योःसोमाहुतिपक्षेपकालेसहायाश्चमसाध्वर्यवइत्यर्थः । सोमकलशाःसोमरसग्रहणपात्राणि तोमराःतोमरच्छायाः पवित्राणिसोमोत्पवनसाधनानिबाणोत्क्षेपणसाम्यात्धनुंषि ३८ कपालानिशिरःपुरोडाशपाचकानि सर्परशकलानि । हविःसोमाज्यपयोरूपं ३९ इध्माःअग्निसमिधनार्थाः समिधःशक्तयः परिधयःअग्नेःपरितःआहुतिरक्षणार्थस्यापितानिकाष्ठानिगदाः ४० परिस्तोमाःसोमचमसादयः ४१ प्रतिप

अनुयातश्चपितरमधिकोवापराक्रमे ॥ गीतंस्तोत्रंसौमद्रःसम्यक्तत्रभविष्यति ३२ उद्गाताऽत्रपुनर्भीमःप्रस्तोतासुमहाबलः ॥ विनदन्सनरव्याघ्रोनागा नीकांतकृद्रेणे ३३ सचैवतत्रधर्मात्माशश्वद्राजायुधिष्ठिरः ॥ जपेहोमैश्चसंयुक्तोब्रह्मत्वंकारयिष्यति ३४ शंखशब्दाःसमुज्ज्वलाभेर्यश्चमधुसूदन ॥ उत्कृष्टसिंह नादश्चसुब्रह्मण्योभविष्यति ३५ नकुलःसहदेवश्चमाद्रौपत्रौयशस्विनौ ॥ शामित्रंतौमहावीर्यौसम्यक्तत्रभविष्यतः ३६ कल्माषदंडागोर्विदविमलारथपंकयः ॥ यूपाःसमुपकल्पंतामस्मिन्यज्ञेजनार्दन ३७ कर्णिनालीकनाराचावत्सदंतोपबृंहणाः ॥ तोमराःसोमकलशाःपवित्राणिधनुंषिच ३८ असयोऽत्रकपालानिपुरोडा शाःशिरांसिच ॥ हविस्तुरुधिरंकृष्णतस्मिन्यज्ञेभविष्यति ३९ इध्माःपरिधयश्चैवशक्तयोविमलागदाः ॥ सदस्याद्रोणशिष्याश्चरुपस्यचशरद्वतः ४० इषवोऽत्रपरिस्तोमामुक्तागांडीवधन्वना ॥ महारथप्रयुक्ताश्चद्रोणद्रौणिप्रचोदिताः ४१ प्रतिप्रास्थानिकंकर्मसात्यकिस्तुकरिष्यति ॥ दीक्षितोधार्तराष्ट्रोऽत्रपत्नी चास्यमहाचमूः ४२ घटोत्कचोऽत्रशामित्रंकरिष्यतिमहाबलः ॥ अतिरात्रेमहाबाहोविततेयज्ञकर्मणि ४३ दक्षिणात्वस्ययज्ञस्यघृष्टद्युम्नःप्रतापवान् ॥ वैतानि केकर्ममुखेजातोयत्कृष्णपावकात् ४४ यदब्रुवमहंकृष्णकडुकानिस्मर्पांडवान् ॥ प्रियार्थधार्तराष्ट्रस्यतेनतप्येह्यकर्मणा ४५ यदाद्रक्ष्यसिमांकृष्णनिहतंसव्यसा चिना ॥ पुनश्चित्तिस्तदाचास्ययज्ञस्याथभविष्यति ४६ दुःशासनस्यरुधिरंयदापास्यतिपांडवः ॥ आनर्दनर्दतःसम्यक्तदासूयंभविष्यति ४७ यदाद्रोणं चभीष्मंचपांचाल्यौपातयिष्यतः ॥ तदायज्ञावसानंतद्वविष्यतिजनार्दन ४८ दुर्योधनंयदाहंताभीमसेनोमहाबलः ॥ तदासमाप्स्यतेयज्ञोधार्तराष्ट्रस्यमाधव ४९ स्नुषाश्चप्रस्नुषाश्चैवघृतराष्ट्रस्यसंगताः॥हतेश्वरानष्टपुत्राहतनाथाश्चकेशव ५० रुदंत्यःसहगांधार्याश्चघृष्टकुरराकुले॥सयज्ञेऽस्मिन्नवभृथोभविष्यतिजनार्दन ५१

स्याताऽध्वर्योस्तद्वितीयः तस्यकर्मप्रतिप्रास्थानिकं ४२ अतिरात्रेकतौ श्लेपेणनिशीथेचघटोत्कचःरात्रिचरत्वात्शामित्रंकरिष्यति ४३ वैतानिकेवितानोऽग्नीनांविस्तरःतत्रविदितेवैतानिकेश्री तयज्ञे कर्ममुखेकर्मप्रमवेद्वारेकर्मैवमुखंनिर्गमद्वारंयस्मिन्नयुयोनिःतस्मिन् ४४ पांडवेपुच्छेहंदर्शयतियदब्रुवामिति ४५ पुनश्चित्तिर्यज्ञानंतरंचयनारंभोयज्ञविशेषपूतः ४६ आनर्देमहानादनर्दतःगुलं तंपूर्वपदं सूयंसोमाभिषवः राजसूयसूर्येतिनिपातनात् उपपदयोगस्त्वनित्यःआर्षोवा तदभावेऽपिपुनःकथंदीर्घश्च सत्यमित्यपिपठति ४७ यज्ञावसानंयज्ञस्यमध्येमध्वेविरम्यावस्थानं ४८ । ४९ प्रस्नुषाःस्नुषाणामपिस्नुषाः संगतापकीमृताः हतेश्वराःईश्वरोराजा नायःपतिः ५० स्नुषादयोयद्वदंत्योऽशुभिराद्रिदेहाःसंपवार्द्रिभावोऽवभृथइत्यर्थः ५१

इदं युद्धं श्रेय एवेत्याह । विद्योति दृष्ट्वा अयुद्धेन ५२ । १३ । ५४ । ५५ । समागमेषु संग्रामेषु यशोजयः पराक्रमेण मृत्युर्वातदेवक्षत्रियाणां धनं ५६ । १७ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमा
वदीपे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ कर्णस्येति १ राज्यलंभोपपादनं राज्यप्राप्त्युपायस्त्वनलभेत् न स्पृशेत्तुर्न स्वीयं मयसे इत्यर्थः २ । ३ । भीमनेन विश्वकर्मा दृश्यंति
पश्यंति । स्वार्थयुक्तोऽयं कंठो देराकृतिगणत्वात् अत्र ध्वजे ४ । ५ । अभिमारुते आग्नेयं मारुतं च ६ नतदेति कृते हि सर्वे कृतकृत्या एवेति न त्रिवर्गकश्चिदपेक्षते । प्रेतायां तु धर्मपाधान्येनार्थकामा

विद्यावृद्धावयोवृद्धाः क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ॥ दृष्ट्वा मृत्युं न कुर्वीरं स्वत्कृते मधुसूदन ५२ शस्त्रेण निधनं गच्छेत्समृद्धं क्षत्रमंडलम् ॥ कुरुक्षेत्रे पुण्यतमे त्रैलोक्यस्या
पिकेशव ५३ तदत्र पुंडरीकाक्षविधत्स्वयदभीप्सितम् ॥ यथाकात्स्न्येन वाष्णेयक्षत्रं स्वर्गमवाप्नुयात् ५४ यावत्स्थास्यंति गिरयः सरितश्च जनार्दन ॥ तावत्की
र्तिर्भवः शब्दः शाश्वतोऽयं भविष्यति ५५ ब्राह्मणाः कथयिष्यंति महाभारतमाहवम् ॥ समागमेषु वाष्णेयक्षत्रियाणां यशोधनम् ५६ समुपानयकौतयेयुद्धाय मम के
शव ॥ मंत्रसंवरणं कुर्वन्नित्यमेव परंतप ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कर्णोपनिवादे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥
संजय उवाच ॥ कर्णस्य वचनं श्रुत्वा केशवः परवीरहा ॥ उवाच प्रहसन् वाक्यं स्मितपूर्वमिदं यथा १ श्रीभगवानुवाच ॥ अपित्वां नलमेत्कर्णराज्यलंभोपपादनम् ॥
मया दत्तां हि पृथिवीं न प्रशासितुमिच्छसि २ ध्रुवोजयः पांडवानामितीदं न संशयः कश्चन विद्यतेऽत्र ॥ जयध्वजो दृश्यते पांडवस्य समुच्छ्रितो वानरराज उग्रः ३ दि
व्यामाया विहिता भीमनेन समुच्छ्रिता इन्द्रकेतुप्रकाशा ॥ दिव्यानि भूतानि जयावहानि दृश्यंति चैवात्र भयानकानि ४ न सज्जते शैलवनस्पतिभ्य ऊर्ध्वंतिर्यग्योजन
मात्ररूपः ॥ श्रीमान् ध्वजः कर्णधनं जयस्य समुच्छ्रितः पावकतुल्यरूपः ५ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे श्वेताश्वं कृष्णसारथिम् ॥ ऐंद्रमखं विकुर्वाणमुभे चाप्यभिमारुते ६
गांडीवस्य च निर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च ७ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ जपहोमसमायुक्तं स्वारक्षंतं महा
चमूम् ८ आदित्यमिव दुर्धर्षं तपंतं शत्रुवाहिनीम् ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च ९ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे भीमसेनं महाबलम् ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पीत्वा
मृत्युंतमाहवे १० प्रभिन्नमिव मातंगं प्रतिद्विरदधाति नम् ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च ११ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे द्रोणं शांतनवं कृपम् ॥ सुयोधनं च रा
जानं सैधवं च जयद्रथम् १२ युद्धायापततस्तूर्णवारितान् सव्यसाचिना ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च १३ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे माद्रीपुत्रौ महाबलौ ॥
वाहिनीं धार्तराष्ट्राणां क्षोभयंतौ गजाविव १४ विगाढेऽस्त्रसंपाते परवीररथारुजौ ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च १५ द्रूपाः कर्ण इतो गत्वा द्रोणं शांतनवं कृ
पम् ॥ सौम्योऽयं वर्तते मासः सुप्रापयवर्षेधनः १६

वानुपगमिकत्वेन चापेक्षते । द्वापरे तु अर्थकामो प्राधान्येन धर्मचतुर्दशत्वेन । तत्र कृतं न भवितेति मोक्षार्थं शङ्कः । न त्रेतेति धर्मात् शङ्कः । सप्तदुर्योधनादीनामस्त्येव । द्वापरं न भवितेति तेषा
मर्थकामावपिन भविष्यतो युद्धेन मरणस्यावश्यं भावादित्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । रथारुजौ रथयंजकौ १५ । सौम्यः चंद्रिकया अभिरामः १६

१७ संग्रामः संग्रामसाधनकलापः युज्यतां एकीभूयावतिष्ठतां संग्रामारंभस्तु दिनांतरे एवेति वक्ष्यते १८ । १९ । २० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १४२ ॥ केशवस्येति शुभं राज्यं आहितः प्रवेशितः प्रलीभित इत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । प्राजापत्यं रोहिणीनक्षत्रं प्रजानां पतिर्दुर्योधनस्तदीयं नाम नक्षत्रं उत्तरा
भाद्रपदाख्यमिति वा तेन पशुः पीडया प्राणिनामपि पीडयितुं । यद्वा पृथ्वीकूर्मोदरस्थारोहिणीं शनैश्चरः पीडयति तेन महान्क्षयो राज्ञो नाशश्चेति भावः ८ कृत्वा चेति ज्येष्ठां अमाप्य यदि मौमो व
सर्षोषधिवनस्फीतः फलवानल्पमक्षिकः ॥ निष्पंकोरसवतो यो नात्युष्णशिशिरः सुखः १७ सप्तमाच्चापि दिवसादमावास्या भविष्यति ॥ संग्रामो युज्यतां तस्यां
तामाहुः शक्रदेवताम् १८ तथाराज्ञो वदेः सर्वानये युद्धायाभ्युपागताः ॥ यद्भो मनीषितं तद्वै सर्वसंपादयाम्यहम् १९ राजानो राजपुत्राश्च दुर्योधनवशानुगाः ॥
प्राप्य शस्त्रेण निधनं प्राप्स्यंति गतिमुत्तमाम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कर्णोपनिवादे भगवद्वाक्ये द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्या
यः ॥ १४२ ॥ संजय उवाच ॥ केशवस्य तु तद्वाक्यं कर्णः श्रुत्वाऽऽहितः शुभम् ॥ अब्रवीदभिसंपूज्य कृष्णं तं मधुसूदनम् १ जानन्मां किं महाबाहो संमोहायेतुमि
च्छसि ॥ योऽयं पृथिव्याः कात्स्न्येन विनाशः समुपस्थितः २ निमित्तं तत्र शकुनिरहं दुःशासनस्तथा ॥ दुर्योधनश्च नृपतिर्धृतराष्ट्रसुतोऽभवत् ३ असंशयमिदं
कृष्णमहद्युद्धमुपस्थितम् ॥ पांडवानां कुरूणां च घोरं रुधिरकर्मम् ४ राजानो राजपुत्राश्च दुर्योधनवशानुगाः ॥ रणशस्त्राग्निना दग्धाः प्राप्स्यंति यमसादनम् ५
स्वप्राहिबहवो घोरा दृश्यंते मधुसूदन ॥ निमित्तानि च घोराणि तथोत्पाताः सुदारुणाः ६ पराजयधार्तराष्ट्रे विजयं च युधिष्ठिरे ॥ संसृत इवाष्णेयविधिवारो महर्ष
णाः ७ प्राजापत्यं हि नक्षत्रं ग्रहस्तीक्ष्णो महाद्युतिः ॥ शनैश्चरः पीडयति पीडयन् प्राणिनोऽधिकम् ८ कृत्वा चांगारको वक्रं ज्येष्ठायां मधुसूदन ॥ अनुराधां प्रार्थय
ते मैत्रं संगमयन्निव ९ नूनं महद्भयं कृष्णकुरूणां समुपस्थितम् ॥ विशेषेण हि वाष्णेयचित्रां पीडयते ग्रहः १० सोमस्य लक्ष्मव्यावृत्तराहुरर्कमुपैति च ॥ दिवश्चोल्काः
पतंत्येताः सनिर्घाताः सकंपनाः ११ निष्ठनंति च मातंगां मुंचंत्य शूणिवाजिनः ॥ पानीयं यवसंचापि नाभिनंदंति माधव १२ प्रादुर्भूतेषु चेतुभयमाहुरपस्थितम् ॥
निमित्तेषु महाबाहो दारुणं प्राणिनाशनम् १३ अल्पेभुक्ते पुरीषं च प्रभूतमिह दृश्यते ॥ वाजिनां वारणानां च मनुष्याणां च केशव १४ धार्तराष्ट्रस्य सैन्येषु सर्वेषु
मधुसूदन ॥ पराभवस्य तल्लिगमिति प्राहुर्मनीषिणः १५ प्रहृष्टं वाहनं कृष्णपांडवानां प्रचक्षते ॥ प्रदक्षिणां मृगाश्चैव तत्तेषां जयलक्षणम् १६ अपसव्या मृगाः
सर्वे धार्तराष्ट्रस्य केशव ॥ वाचश्चाप्यशरीरेण्यस्तत्पराभवलक्षणम् १७

क्रीमेव तर्हि ज्येष्ठस्य राज्ञो ये मित्रभूतास्ते सर्वे नश्येयुरिति भावः । मैत्रं मित्रसमूहं संगमयन् नानाशयन् । वैवस्वतं संगमनं जनानामित्यादौ संपूर्वस्य गमेर्भारणार्थत्वं दर्शनात् ९ चित्रां ग्रहो महापाताख्यो
ज्योतिःशास्त्रप्रसिद्धः तेन राकारस्येव घाद्राजजातीयानां जयो भवितेति भावः १० लक्ष्मव्यावृत्तं क्षीणत्वादमावास्यासां त्रिध्यावृत्तं क्षीणचंद्रोऽपि पाप एव । तस्मिंश्चामावास्यायामर्कं पुनो
उभयोः शत्रुः सदावकीराहुरर्कमुपैति चेदयं कर्तरी योगः सोमं वेश्यानां सूर्यं वेश्यानां च राज्ञां जयकर इत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

पुण्यशकुनाहंसादय एव पाठांतरेषु शकुनाः कुक्कुयः जीवजीवकाः पक्षिविशेषाः ये जीवजीवत्वे वशब्दं कुर्वन्ति तेषां संवाश्च कोरादयः १८ पाठांतरे बलाः काकाः १९ । २० उदपानाः कृपादयो जलाशयाः २१ । २२ गंधर्वनगरं संप्राकारं परिघः परिवेशः तत्राकाशं गंधर्वनगरोपर्यव २३ शिवाक्रोशी वाशते शब्दं करोति २४ एकपक्षाक्षिचरणाः पक्षिणो महाराष्ट्रभाषायां 'पाकोळी' इति प्रसिद्धाः

मयूराः पुण्यशकुनाहंसारसचातकाः ॥ जीवजीवकसंवाश्चाप्यनुगच्छन्ति पांडवान् १८ गृध्राः कंकावकाः श्येनायातुधानास्तथावृकाः ॥ मक्षिकाणां च संघाता अनुधावन्ति कौरवान् १९ धार्तराष्ट्रस्य सैन्येषु भेरीणां नास्ति निःस्वनः ॥ अनाहताः पांडवानां न दंति पटहाः किल २० उदपानाश्च न दंतियथा गोवृषभास्तथा ॥ धार्तराष्ट्रस्य सैन्येषु तत्पराभवलक्षणम् २१ मांसशोणितवर्षं च वृष्टं देवेन माधव ॥ तथा गंधर्वनगरं भानुमत्समुपस्थितम् २२ संप्राकारं सपरिखं सवप्रचारुतोरणम् ॥ कृष्णश्च परिघस्तत्र भानुमावृत्त्यतिष्ठति २३ उदयास्तमने संध्ये वेदयंती महद्भयम् ॥ शिवाच वाशते घोरं तत्पराभवलक्षणम् २४ एकपक्षाक्षिचरणाः पक्षिणो मधुसूदन ॥ उत्सृजन्ति महद्घोरं तत्पराभवलक्षणम् २५ कृष्णग्रीवाश्च शकुनारक्तपादाभयानकाः ॥ संध्यामभिमुखायां तित्पराभवलक्षणम् २६ ब्राह्मणान् प्रथमं द्वेष्टि गुरुं च मधुसूदन ॥ भृत्यान् भक्तिमतश्चापितत्पराभवलक्षणम् २७ पूर्वादिग्लोहिताकाराश्च वर्णाचदक्षिणा ॥ आमपात्रप्रतीकाशापश्चिमा मधुसूदन ॥ उत्तराशं खवर्णाभादिशावर्णा उदाहृताः २८ प्रदीप्ताश्च दिशः सर्वा धार्तराष्ट्रस्य माधव ॥ महद्भयं वेदयंति तस्मिन्नुत्पातदर्शने २९ सहस्रपादं प्रासादं स्वप्नानि स्मयुधिष्ठिरः ॥ अधिरोहन्मया दृष्टः सहस्राट्भिरच्युत ३० श्वेतोष्णीषाश्च दृश्यन्ते सर्वे वैशुकवाससः ॥ आसनानि च शुभ्राणि सर्वेषामुपलक्ष्ये ३१ तव चापिमया कृष्णस्वप्नानि रुधिराविला ॥ अत्रेण पृथिवी दृष्टा परिक्षिता जनार्दन ३२ अस्थिसंचयमारूढश्चामितौ जायुधिष्ठिरः ॥ सुवर्णपात्र्यां सहस्रोक्तवान् वृत्तपायसम् ३३ युधिष्ठिरो मया दृष्टो ग्रसमानो वसुंधराम् ॥ त्वया दत्तामि मां व्यक्तं भोक्ष्यते स वसुंधराम् ३४ उच्चपर्वतमारूढो भीमकर्मा वृकोदरः ॥ गदापाणिर्नरव्याघ्रो ग्रसन्निवमहीमिमाम् ३५ क्षपयिष्यति नः सर्वानसमुप्यक्तं महारणे ॥ विदितं मे हृषीकेश यतो धर्मस्ततो जयः ३६ पांडुरंगजमारूढो गांडीवोऽसधनं जयः ॥ त्वया सार्धं हृषीकेश श्रिया परमया ज्वलन् ३७ यूयं सर्वे वाधिष्यध्वंतत्र मे नास्ति संशयः ॥ पार्थिवान्समरे कृष्णदुर्योधनपुरोगमान् ३८ नकुलः सहदेवश्च सात्यकिश्च महारथः ॥ शुककेयूरकंठत्राः शुकमाल्यांबरावृताः ३९ अधिरूढानरव्याघ्रानरवाहनमुत्तमम् ॥ त्रयएते मया दृष्टाः पांडुरच्छत्रवाससः ४० श्वेतोष्णीषाश्च दृश्यन्ते सर्वे माधव पार्थिवाः ४१ त्रयएते जनार्दन ॥ धार्तराष्ट्रेषु सैन्येषु तान्विजानीहि केशव ४२ अश्वत्थामा कृपश्चैव कृतवर्मा च सात्वतः ॥ रक्तोष्णीषाश्च दृश्यन्ते सर्वे माधव पार्थिवाः ४३ त्रयएते युक्तमारूढो भीष्मद्रोणौ महारथौ ॥ मया सार्धं महाबाहो धार्तराष्ट्रेण वाविभो ४३

घोरं बीत्सं मलमूत्रादिकमित्यर्थः १९ । २६ । २७

२८ । २९ सहस्रपादं सहस्रस्तंभं ३० । ३१ तव पृथिवी तिसंबंधः त्वच्छरीरमित्यर्थः ॥ परिक्षिता परिक्षिता ३२ वसुंधरां ग्रसमानो मृद्वक्ष्णं कुर्वन् ३३ । ३४ । २९ । ३५ । २७ । ३८ शुकानि भौतिकमयत्वात् केयूराणि बाहुमूषणानि कंठत्राणि कंठपूरकारुणानि शिरोदेशमारुह्य अंसपर्यंतं लंबमानानि कंठावरणानि येषां शुककेयूरकंठत्राः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ तव हृदयं कर्तुं मम वचो नोपैति नां गीकरोति ४६ । ४७ । ४८ । ४९ पीडितं यथा स्यात्तथा गांडं परिष्वज्येत्यर्थः ५० । ५१ । ५२ ॥ इतिकरणे कर्णोपनिवादः कर्णस्य भेदनम् ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्द्धीये त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ असिद्धानुनये विफलं विनये १ क्रोशत इत्यनादरेषु २ । ३ उपप्लव्ये विराटनगरे ४ विषमैर्धर्महीने ५ । ६ अधर्मेणेति हियस्मात् येषां अधर्मेण कृतमपि वैकार्यविकारजनकं वैरं ईदृशं चतुर्दशैर्वर्षे स्वराज्यं प्राप्स्यथेति प्रतिज्ञाया अयथाकरणरूपं धर्मिष्ठं धर्मयुक्तमेव भवति ये अगस्त्यशास्तां च दिशं प्रयाताः स्म जनार्दन ॥ अचिरेणैव कालेन प्राप्स्यामो यमसादनम् ४४ अहं चान्ये च राजानो यच्च तत्क्षत्रमंडलम् ॥ गांडीवाग्निप्रवेक्ष्याम इति मे नास्ति संशयः ४५ ॥ कृष्ण उवाच ॥ उपस्थितविनाशेयं नूनमद्य वसुंधरा ॥ यथा हि मेव च कर्णो नोपैति हृदयं तव ४६ सर्वेषां तात भूतानां विनाशे प्रत्युपस्थिते ॥ अनयो नयसंकाशो हृदयान्नापसर्पति ४७ ॥ कर्ण उवाच ॥ अपित्वा कृष्ण पश्याम जीवन्तोऽस्मान् महारणात् ॥ समुत्तीर्णामहाबाहो वीरक्षत्रविनाशनात् ४८ अथ वा संगमः कृष्णस्वर्गे नो भविता ध्रुवम् ॥ तत्रेदानीं समेष्यामः पुनः सार्धं त्वया ४९ ॥ संजय उवाच ॥ इत्युक्त्वा माधवं कर्णः परिष्वज्य च पीडितम् ॥ विसर्जितः केशवे न रथोपस्थादवातरत् ५० ततः स्वरथमास्थाय जांबूनदविभूषितम् ॥ सहास्माभिर्निवृत्तेराधेयो दीनमानसः ५१ ततः शीघ्रतरं प्रायात् केशवः सहसात्यकिः ॥ पुनरुच्चारयन् वार्णाया हि याही तिसाराधिम ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानुपर्वणिकर्णोपनिवादे कृष्णकर्णसंवादे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ असिद्धानुनये कृष्णे कुरुभ्यः पांडवानगते ॥ अभिगम्य पृथांशताशनैः शोचन्निवाब्रवीत् १ जानासि मे जीवपुत्रिभावं नित्यमविग्रहे ॥ क्रोशतो न च गृहीते वचनं मे सुयोधनः २ उपप्लव्ये निविष्टोऽपि धर्ममेव युधिष्ठिरः ॥ कांक्षते ज्ञाति सौहादीं द्रुपदं दुर्बलो यथा ४ राजा तुष्टतराष्ट्रोऽयं वयोवृद्धो न शाम्यति ॥ मत्तः पुत्रमदेनैव विधर्मे पथिवर्तते ५ जयद्रथस्य कर्णस्य तथा दुःशासनस्य च ॥ सौबलस्य च दुर्बुद्ध्या मिथो भेदः प्रपत्स्यते ६ अधर्मेण हि धर्मिष्ठं कृतं वैकार्यमीदृशम् ॥ येषां तेषामयं धर्मः सानुबंधो भविष्यति ७ क्रियमाणे बलाद्धर्मे कुरुभिः को न संज्वरेत् ॥ अस्मान्ना केशवे याते समुद्योक्ष्यंति पांडवाः ८ ततः कुरुणामनयो भविता वीरनाशनः ॥ चिंतयन्नलभे निद्रामहः सुचनिशा सुच ९ श्रुत्वा तु कुंती तद्वाक्यमर्थकामेन भाषितम् ॥ सानिः श्वसंती दुःखार्ता मनसा विममर्शह १० धिगस्त्वर्थं यत्कृतेयं महान् ज्ञातिवधः कृतः ॥ वत्स्यते सुहृदां चैव युद्धे स्मिन्वैपराभवः ११ पांडवाश्चेदिपचालायादवाश्च समागताः ॥ भारतैः सह योत्स्यंति किं नु दुःखमतः परम् १२

पामधर्मकृतमेव वैरं धर्मवद्भातीत्यर्थः तेषां अयं विरुद्धो धर्मः सानुबंधः सफलो भविष्यति अधर्मफलं विनाशस्तेषां भविष्यत्येवेत्यर्थः ७ बलाद्धर्मे पालंदिनां पारदार्यं उभयसंतोषकरमिति द्वयोरपि धर्महेतुरिति बलात्कल्पनाशास्त्रबहिर्भूता तद्वद्रयमपीत्यर्थः ८ । ९ अर्थकामेन हितकामेन १० कृतः निश्चितत्वात्कृत इव ११ । १२

पश्येपश्यामि आर्षमात्मनेपदं अयुदेयुद्धाभावे १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ तल्लब्ध्याभ्रं प्रप्राप्य आचरं तेन मंत्रेण देवतावाहनाख्यं कार्यं कृतवती आसा
 दयं लब्धवती २४ पुत्रवत्परिरक्षित इत्यत्र कामं च परिवासित इति पाठे स्वेच्छया त्यक्त इत्यर्थः २५ कार्यार्थं अवश्यं कर्तव्यं प्रयोजनं २६ घृणिनः दयालोः सत्यसंगिनः सत्यरतस्य २७ । २८ उत्तरवा
 पश्येदोषं ध्रुवं युद्धे तथाऽयुद्धे पराभवम् ॥ अधनस्य मृतं श्रेयो न हि ज्ञातिक्षयोजयः १३ इति मेचितं यस्या वै हृदि दुःखं प्रवर्तते ॥ पितामहः शांतनव आचार्यश्च युधांप
 तिः १४ कर्णश्च धार्तराष्ट्रार्थं वर्धयंति भयं मम ॥ नाचार्यः कामवान् शिष्यैर्द्रोणो युद्धे च तज्जातु चित् १५ पांडवेषु कथं हादं कुर्यान्न च पितामहः ॥ अयं त्वेको ह्यथा दृष्टिर्धार्तरा
 ष्टस्य दुर्मतेः १६ मोहानुवर्तसित तं पापो द्वोष्टि च पांडवान् ॥ महत्यनर्थे निर्वर्धयिष्ये तं १७ कर्णः सदा पांडवानां तन्मे दहति संप्रति ॥ आशंसे त्वद्य कर्णस्य
 मनोऽहं पांडवान् प्रति १८ प्रसादयितुमासाद्य दर्शयंती यथा तथम् ॥ तोषितो भगवान्यत्र दुर्वासामेवरंददौ १९ आह्वानं मंत्रसंयुक्तं वसंत्याः पितृवैश्वमनि ॥ साह
 मंतं पुरुराज्ञः कुंती भोजपुरस्कृता २० चितयंती बहुविधं हृदयेन विदूयता ॥ बलाबलं च मंत्राणां ब्राह्मणस्य च वाग्वलम् २१ स्त्रीभावाद्बालभावाच्च चितयं
 ती पुनः पुनः ॥ घात्र्या विस्त्रब्धया गुप्ता सखी जनवृता तदा २२ दोषं परिहरंती च पितुश्चारिः परिक्षिणी ॥ कथं नु सुकृतं मे स्यान्नापराधवती कथम् २३ भवेयमि
 तिसंचितं ब्राह्मणं तं न मस्य च ॥ कौतूहलात्तु तं लब्ध्वा बालिश्यादाचरं तदा ॥ कन्यासती देवमर्कमासादय महंततः २४ योऽसौ कानीन गर्भो मे पुत्रवत्परिर
 क्षितः ॥ कस्मान्न कुर्याद्वचनं पथ्यं भ्रातृहितं तथा २५ इति कुंती विनिश्चित्य कार्यं निश्चयमुत्तमम् ॥ कार्यार्थं मभिनिश्चित्य ययौ भागीरथीं प्रति २६ आत्मज
 स्य ततस्तस्य घृणिनः सत्यसंगिनः ॥ गंगातीरे पृथाऽश्रौषीद्रे दाध्ययननिःस्वनम् २७ प्राप्नुवन्मुखस्योर्ध्वबाहोः सा पथीतिष्ठत पृष्ठतः ॥ जप्यावसानं कार्यार्थं प्रती
 क्षंती तपस्विनी २८ अतिष्ठत्सूर्यतापार्ता कर्णस्योत्तरवाससि ॥ कैरव्यपत्नी वार्ष्णेयी पद्ममालिवशुष्यती २९ आपृष्ठतापाज्जम्वासपरिपृच्छय तवतः ॥ दृष्ट्वा कुं
 तीमुपातिष्ठदभिवाद्य कृतांजलिः ३० यथान्यायं महातेजामानीधर्मभृतावरः ॥ उत्स्मयन् प्रणतः प्राह कुंती वै कर्तनो वृषः ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व
 णि भगवद्यानपर्वणि कुंती कर्णसमागमे चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ कर्ण उवाच ॥ राधेयोऽहमाधिरथिः कर्णस्त्वामामे
 वादये ॥ प्राप्ता किमर्थं भवती बृहिकिंकरवाणिने १ ॥ कुंत्युवाच ॥ कैतेयस्त्वं न राधेयो न तवाधिरथः पिता ॥ नासि मृतकुले जातः कर्णतद्विद्विमेव च २ कानीन
 स्त्वं मया जातः पूर्वजः कुक्षिणाघृतः ॥ कुंतिराजस्य भवने पार्थस्त्वमसि पुत्रक ३ प्रकाशकर्मा तपनो योऽयं देवो विरोचनः ॥ अजीजनत्त्वां मय्येष कर्णश्च भृतावरम्
 ४ कुंडलीबद्धकवचो देवगर्भः श्रियाघृतः ॥ जातस्त्वमसि दुर्धर्मया पुत्रपितुर्गृहे ५ सत्वं भ्रातृन संबुद्धय मोहाद्यदुपसेवसे ॥ धार्तराष्ट्रान्न तद्युक्तं त्वयि पुत्रविशेषतः ६
 ससि उत्तरीयवत्पञ्चबाणा २९ आपृष्ठतापादपराह पथीति मित्यर्थः ३० उत्स्मयन् उन्नतविस्मयः ३१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमो
 अध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ॥ ॥ राधेय इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

एकं पुत्रमेव स्नेहेन पश्यंती एकदर्शिनी ७ । ८ संनमंतां प्रह्लादं वं ९ भवेतां विवेतां संहितात्मनोः मिलितचेतसोः १० । ११ । सूतपुत्रेति शब्दो माभूदिति शेषः १२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये
 भारतमावदीये पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ध ॥ ॥ तत इति ॥ १ । २ । ३ ॥ नश्रद्धेकर्तव्यत्वेन न मन्ये धर्मद्वारं धर्मापगमद्वारं तव नियोगकरणं त्वदाज्ञायां
 नुष्ठानं ४ सुमहात्ययं सुमहान् अत्ययोजातिभ्रं शाख्यो विनाशो यस्मात् अपाकीर्णस्यक्तः यशोमाहात्म्यख्यातिः कीर्तिः सन्निस्तस्याः कीर्तनं ५ त्वत्कृते त्वत्सुखार्थं कानीनो गर्भः प्रकटो माभूदिति हे
 एतद्धर्मफलं पुत्रनराणां धर्मनिश्चये ॥ यत्तु प्यंत्यस्य पितरो माताचाप्येकदर्शिनी ७ अर्जुनेनार्जिता पूर्वहृतालोभादसाधुभिः ॥ आच्छिद्य धार्तराष्ट्रेभ्यो भुंक्ष्य यौ
 धिष्ठिर्नाश्रियम् ८ अद्य पश्यंति कुरवः कर्णार्जुनसमागमम् ॥ सौमित्रेण समालक्ष्य संनमंतां मसाधवः ९ कर्णार्जुनौ वै भवेतां यथारामजनार्दनौ ॥ असाध्यं किं नु
 लोके स्याद्युवयोः संहितात्मनोः १० कर्णशोभिष्यसे नूनं पंचभिर्भ्रातृभिर्वृतः ॥ देवैः परिपृष्टो ब्रह्मावेद्यामिव महाध्वरे ११ उपपन्नो गुणैः स वै ज्यैष्ठ्यः श्रेष्ठेषु वंधुषु ॥
 सूतपुत्रेति माशब्दः पार्थस्त्वमसि वीर्यवान् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्यानपर्वणि कुंती कर्णसमागमे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ १४५ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सूर्यान्निश्चरितां कर्णः शुश्राव भारती ॥ दुरत्ययां प्रणयिनीं पितृवद्भास्करे रिताम् १ सत्यमाह पृथावाक्यं
 कर्णमातृवचः कुरु ॥ श्रेयस्ते स्यान्नरव्याघ्रसर्वमाचरतस्तथा २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्य मात्रा च स्वयं पित्रा च भानुना ॥ चचाल नैव कर्णस्य मतिः स
 त्यघृतेस्तदा ३ ॥ कर्ण उवाच ॥ न चैतद्ब्रह्मदेवाक्यं क्षत्रिये भाषितं त्वया ॥ धर्मद्वारं ममैतत्स्यान्नियोगकरणं तव ४ अकरोन्मयि यत्पापं भवती सुमहात्ययम् ॥
 अपाकीर्णोऽस्मि यन्मातस्तद्यशः कीर्तिनाशनम् ५ अहं चेत्क्षत्रियोजातो न प्राप्तः क्षत्रसत्क्रियाम् ॥ त्वत्कृते किं नु पापीयः शत्रुः कुर्यान्ममाहितम् ६ क्रियाकाले
 त्वनुकोशमकृत्वा त्वमिमं मम ॥ हीनसंस्कारसमयमद्यमां समचूचुदः ७ न वै मम हितं पूर्वमातृवच्चोष्टितं त्वया ॥ सामां संबोधयस्यद्य केवलात्महितैषिणी ८ कृष्णे
 न संहितात्को वै न व्यथेत धनं जयात् ॥ कोऽद्य भीतं न मां विद्यात्पार्थानां समितिर्गतम् ९ अभ्राता विदितः पूर्वयुद्धकाले प्रकाशितः ॥ पांडवान्यदि गच्छामि किं मां
 क्षत्रं वादिष्यति १० सर्वकामैः संविभक्तः पूजितश्च यथा सुखम् ॥ अहं वै धर्तराष्ट्राणां कुर्यात्तदफलं कथम् ११ उपनह्य परैर्वैरं ये मां नित्यमुपासते ॥ नमस्कुर्वंति च
 सदा वसवो वासवं यथा १२ मम प्राणेन येशू न शक्ताः प्रतिसमासितुम् ॥ मन्यंते ते कथं तेषामहं छिद्यां मनोरथम् १३ मया ह्येन संग्रामंति तीर्षंति दुरत्ययम् ॥ अ
 पारे पारकामायेत्यजयंतानहं कथम् १४ अयं हि कालः संप्राप्तो धार्तराष्ट्रोपजीविनाम् ॥ निर्वेष्टव्यं मया तत्र प्राणानपरिरक्षता १५ कृतार्थाः सुभृता ये हि
 कृत्यकाले ह्युपस्थिते ॥ अनवेक्ष्य कृतं पापा वि कुर्वंत्यनवस्थिताः १६

तेरहं क्षत्रसत्क्रियां चेन्न प्राप्तस्तर्हि त्वदन्यः कः शत्रुः किं माहितं पापीय इति हतोऽपि पापतरं कुर्यान्न कोपीत्यर्थः ६ क्रियाकाले क्षत्रियोचितसंस्कारकाले अनुकोशं दयां समचूचुदः स्वकार्यार्थमेरितव
 त्यसि ७ । ८ । ९ । १० । ११ उपनह्य बद्धा १२ प्रतिसमासितुं जेतुं १३ १४ निर्वेष्टव्यं शुकस्य तदवादेराण्यं कर्तव्यं १५ । १६

उयो. ५
अ०
॥१४७॥

म.भा.टी.
॥११७॥

१७ । १८ । १९ वध्यान्ववाहान् विषह्यान्तुंशक्यान्पीत्यर्थः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ साचसचती धर्माधर्मौनत्यजतोधर्माधर्मैकसंश्रयो प्रार्थितावपिपित्राद्यैःकर्णद्वयोव
नावेति कृत्स्नाख्यायिकातात्पर्यम् २७ ॥ ३० ३० प० नी० मा० भा० पट्वत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ आगम्येति पांडवानां पुरइति शेषः १ । २ । ३ । ४ नागपुरंहा
राजकिल्बिषिणांतेषांभर्तृपिंडापहारिणाम् ॥ नैवायंनपरोलोकोविद्यतेपापकर्मणाम् १७ घृतराष्ट्रस्यपुत्राणामथेयोत्स्यामितेसुतैः ॥ बलंचशक्तिंचास्थायन
वैत्वय्यनृतंवदे १८ आनृशंस्यमथोतृतरंक्षन्सत्पुरुषोचितम् ॥ अतोऽर्थकरमप्येतन्नकरोम्यद्यतेवचः १९ नचतेऽयंसमारंभोमयिमोघोभविष्यति ॥ वध्या
न्विषह्यान्संग्रामेनहनिष्यामितेसुतान् २० युधिष्ठिरंचभीमंचयमौचैवार्जुनादृते ॥ अर्जुनेनसमंयुद्धमपियौधिष्ठिरेबले २१ अर्जुनंहिनिहत्याजौसंप्राप्तंस्यात्क
लंमया ॥ यशसाचापियुज्येयंनिहतःसव्यसाचिना २२ नतेजातुनशिष्यंतिपुत्राःपंचयशस्विनि ॥ निरर्जुनाःसकर्णावासाजुनावाहतेमयि २३ इतिकर्णवचः
श्रुत्वाकुंतीदुःखात्प्रवेपती ॥ उवाचपुत्रमाश्लिष्यकर्णैर्यादिकंपनम् २४ एवंवैभाव्यमेतेनक्षयंयास्यंतिकौरवाः ॥ यथात्वंभाषसेकर्णद्वैतुंबलवतरम् २५ त्वया
चतुर्णांभ्रातृणामभयंशत्रुकर्शन ॥ दत्तंत्प्रतिजानीहिसंगरप्रतिमोचनम् २६ अनामयंस्वस्तितेतिपृथाऽथोर्कणमब्रवीत् ॥ तांकर्णोऽथतथेत्युक्ताततस्तौजग्म
तुःपृथक् २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्वाचनपर्वणि कुंतीकर्णसमागमे षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपाय
नउवाच ॥ आगम्यहास्तिनपुरादुपप्लव्यमरिंदमः ॥ पांडवानांयथावृत्तंकेशवःसर्वमुक्तवान् १ संभाष्यसुचिरंकालंमंत्रयित्वापुनःपुनः ॥ स्वमेवभवनंशौरिर्वि
श्रामार्थंजगामह २ विमृज्यसर्वांनृपतीन्विराटप्रमुखांस्तदा ॥ पांडवाभ्रातरःपंचभानावस्तंगतेसति ३ संध्यामुपास्यध्यायंतस्तमेवगतमानसाः ॥ आना
य्यकृष्णंदाशार्हंपुनर्मंत्रममंत्रयन् ४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ त्वयानागपुरंगत्वासभायांघृतराष्ट्रजः ॥ किमुक्तःपुंडरीकाक्षतत्रःशंसितुमर्हसि ५ ॥ वासुदेवउवाच॥
मयानागपुरंगत्वासभायांघृतराष्ट्रजः ॥ तथ्यंपथ्यंहितंचोक्तोचगृह्णातिदुर्मतिः ६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ तस्मिन्नुत्पथमापन्नेकुरुद्वःपितामहः ॥ किमुक्त्वा
न्हृषीकेशदुयोधनममर्षणम् ७ आचार्योवामहाभागभारद्वाजःकिमब्रवीत् ॥ पितावाघृतराष्ट्रस्तंगांधारीवाकिमब्रवीत् ८ पितायवीयानस्माकंक्षताधर्मविदां
वरः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तःकिमाहघृतराष्ट्रजम् ९ किंचसर्वेनृपतयःसभायांयेसमासते ॥ उक्तवंतोयथातत्त्वंतद्ब्रूहिद्वंजनार्दन १० उक्तवान्हिभवान्सर्ववचनंकु
रुमुख्ययोः ॥ धार्तराष्ट्रस्यतेषांहिवचनंकुरुसंसदि ११ कामलोभाभिभूतस्यमंदस्यप्राज्ञमानिनः ॥ अप्रियंहृदयेमहंतत्रतिष्ठतिकेशव १२ तेषांवाक्यानिगो
विदश्रोतुमिच्छाम्यहंविभो ॥ यथाचनाभिपद्येतकालस्ताततथाकुरु ॥ भवान्हिनोगतिःकृष्णभवान्नाथोभवान्गुरुः १३ ॥ वासुदेवउवाच ॥ शृणुराजन्यथा
वाक्यमुक्त्वा राजासुयोधनः ॥ मध्येकुरूणाराजेंद्रसभायांतन्निबोधमे १४

स्तिनपुरम् ५ पृथंन्यायोपेतं हितंउभयत्रजयावहम् ६ । ७ । ८ । ९ । १० कुरुमु

ख्ययोःमीष्मघृतराष्ट्रयोः तेषाराजांचवचनं पञ्चभवानुक्तवान्वचनंमहंमदर्थतत्सर्वधातराष्ट्रस्यहृदयेनतिष्ठतीतिद्वयोःसंबंधः ११ । १२ नाभिपद्येत नातिक्रमेत नोऽस्माकम् १३ । १४

॥११७॥

१५ । १६ । १७ । १८ कालीसरयवतीम् १९ प्रतीतिःतुष्टः २० । २१ । २२ । २३ विप्रवासितः दूरेस्थापितः राममयात्स्वयंपलायनेनप्रजाभिस्तदीयशिविरस्यशून्यताकरणात् २४ । २५
मयाविश्रावितेवाक्येजहासघृतराष्ट्रजः ॥ अथभीष्मःसुसंकुद्धइदंवचनमब्रवीत् १५ दुर्योधननिबोधेदंकुलार्थेयद्रवीमिते ॥ तच्छ्रुत्वारजशार्दूलस्वकुलस्यहितं
कुरु १६ ममतातापिताराजचशांतनुर्लोकविश्रुतः ॥ तस्याहमेकएवासंपुत्रःपुत्रवतांवरः १७ तस्यशुद्धिःसमुत्पन्नाद्वितीयःस्यात्कथंसुतः ॥ एकपुत्रमपुत्रंवैप्र
वदंतिमनीषिणः १८ नचोच्छेदंकुलंयायाद्विस्तीर्येच्चकथंयशः ॥ सस्याहमीप्सितंबुद्धाकालीमातरमावहम् १९ प्रतिज्ञांदुष्करांकृत्वापितुरर्थेकुलस्यच ॥
अराजाचोर्ध्वरेताश्चयथासुविदितंतव ॥ प्रतीतोनिवसाम्येषप्रतिज्ञामनुपालयन् २० तस्यांजज्ञेमहाबाहुःश्रीमानकुरुकुलोद्वहः ॥ विचित्रवीर्योधर्मात्माकनीया
न्ममपार्थिव २१ स्वयंतेऽहंपितरितंस्वराज्येसव्यवेशयम् ॥ विचित्रवीर्यराजानंभृत्योभूत्वाह्यधश्चरः २२ तस्याहंसदृशान्दारात्तराजेंद्रसमुपाहरम् ॥ जित्वा
पार्थिवसंघातमपितेबहुशःश्रुतम् २३ ततोरामेणसमरेद्वंद्वयुद्धमुपागमम् ॥ सहिरामभयादेभिर्नागैर्विप्रवासितः २४ दारेष्वप्यातिसक्तश्चयक्षमाणंसमपद्यत ॥
यदात्वरजकेराष्ट्रेनववर्षसुरेश्वरः ॥ तदाऽभ्यधावन्मामेवप्रजाःक्षुद्रयपीडिताः २५ ॥ प्रजाऊचुः ॥ उपक्षीणाःप्रजाःसर्वाराजाभवमशायनः ॥ ईतीःप्रणुदम
द्रंतेशांतनोःकुलवर्धन २६ पीड्यंतेतेप्रजाःसर्वाव्याधिभिर्भृशदारुणैः ॥ अल्पावशिष्टागांगेयताःपरित्रातुमर्हसि २७ व्याधन्निप्रणुदवीरत्वंप्रजाधर्मेणपालय ॥
त्वयिजीवतिमाराष्ट्रंविनाशमुपगच्छतु २८ ॥ भीष्मउवाच ॥ प्रजानांकोशतीनांवैनैवाक्षुभ्यतमेमनः ॥ प्रतिज्ञारक्षमाणस्यसदृतंस्मरतस्तथा ॥ ततःपौ
रामहाराजमाताकालीचमेशुभा २९ भृत्याःपुरोहिताचार्याब्राह्मणाश्चबहुश्रुताः ॥ मामुचुर्भृशसंतप्ताभवराजेतिसंततम् ३० प्रतीपराक्षितंराष्ट्रंत्वांप्राप्यविन
शिष्यति ॥ सत्वमस्मद्वितार्थवैराजाभवमहामते ३१ इत्युक्तःप्रांजलिर्भूत्वादुःखितोभृशमातुरः ॥ तेभ्योन्यवेदयंतत्रप्रतिज्ञांपितृगौरवात् ३२ ऊर्ध्वरेताह्वारा
जाचकुलस्यार्थेपुनःपुनः ॥ विशेषतस्त्वदर्थंचधुरिमामांनियोजय ३३ ततोऽहंप्रांजलिर्भूत्वामातरंसंप्रसादयम् ॥ नांविशांतनुनाजातःकौरवंवंशमुद्रहन् ३४
प्रतिज्ञांवितथांकुर्यामितिराजन्पुनःपुनः ॥ विशेषतस्त्वदर्थंचप्रतिज्ञांकृतवानहम् ३५ अहंप्रेष्यश्वदासश्चतवाद्यसुतवत्सले ॥ एवंप्रतामनुनीयाहंमातरंजनमेवच
३६ आयाचंभ्रातृदारेपुतदाव्यासंमहामुनिम् ॥ सहमात्रामहाराजप्रसाद्यतमृषितदा ३७ अपत्यार्थमहाराजप्रसादंकृतवांश्चसः ॥ त्रीन्सपुत्रानजनयतदाभर
तसतम् ३८ अंधःकरणहीनत्वान्नवैराजापितातव ॥ राजातुपांडुरभवन्महात्मा लोकविश्रुतः ३९ सराजातस्यतेपुत्राःपितुर्दायाद्यहारिणः ॥ मातातकलहंकार्षीं
राज्यस्यार्धंप्रदीयताम् ४० मयिजीवतिराज्यंकःसंप्रशासेत्पुमानिह ॥ मावमंस्थावचोमहंशमभिच्छामिवःसदा ४१ नविशेषोऽस्तिमेपुत्रत्वयितेषुचपार्थिव ॥
मतमेतत्पितुस्तुभ्यंगांधार्याविदुरस्यच ४२

ईतीः अनादृष्टवादिरूपाः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

४३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ भीष्मेणोक्त इति १ । २ । ३ ज्येष्ठोऽधस्तादनर्हः क्षतावियोनित्वादनर्ह इति सूचयन् यथाज्येष्ठा
 श्रोतव्यं स्वलुप्तद्वानां नाभिं शंकीर्वचोमम ॥ नाशयिष्यसि मासर्वमात्मानं पृथिवीं तथा ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवान्पर्वणि भगवद्वाक्ये सप्तच
 त्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ भीष्मेणोक्त ततो द्रोणो दुर्योधनमभाषत ॥ मध्ये नृपाणां भद्रं ते वचनं वचनक्षमः १ प्रातीपः शांत
 नुस्तात कुलस्यार्थं यथास्थितः ॥ यथा देवव्रतो भीष्मः कुलस्यार्थं स्थितोऽभवत् २ तथा पांडुर्नरपतिः सत्यसंधो जितेंद्रियः ॥ राजा कुरूणां धर्मात्मा सुव्रतः सुसमा
 हितः ३ ज्येष्ठाय राज्यमददद्दृतराष्ट्राय धीमते ॥ यवीयसे तथा क्षत्रे कुरूणां वंशवर्धनः ४ ततः सिंहासने राजन्स्थापयित्वैनमच्युतम् ॥ वनं जगाम कौरव्यो भार्या
 भ्यां सहितो नृपः ५ नीचैः स्थित्वा तु विदुर उपास्ते स्म विनीतवत् ॥ प्रेष्यत्पुरुषव्याघ्रो वालव्यजनमुत्क्षिपन् ६ ततः सर्वाः प्रजास्तात घृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ॥
 अन्वपद्यंत विधिवद्यथा पांडुजनाधिपम् ७ विसृज्य घृतराष्ट्राय राज्यं सविदुराय च ॥ चचार पृथिवीं पांडुः सर्वां परपुरंजयः ८ कोशसंवनने दाने भृत्यानां चान्ववेक्षणे ॥
 भरणे चैव सर्वस्य विदुरः सत्यसंगरः ९ संधिविग्रहसंयुक्तो राज्ञां संवाहनक्रियाः ॥ अवैक्षत महातेजा भीष्मः परपुरंजयः १० सिंहासनस्थो नृपतिर्घृतराष्ट्रो महाबलः ॥
 अन्वास्यमानः सततं विदुरेण महात्मना ११ कथं तस्य कुले जातः कुलभेदं व्यवस्यसि ॥ संभूय भ्रातृभिः सार्धं भुंक्ष्व भोगान् राजनाधिप १२ ब्रवीम्यहं न कार्पण्यान्नार्थ
 हेतोः कथंचन ॥ भीष्मेण दत्तमिच्छामि न त्वयाराजसत्तम १३ नाहं त्वतोऽभिकांक्षे पृथुपायं जनाधिप ॥ यतो भीष्मस्ततो द्रोणो यद्भीष्मस्त्वाह तत्कुरु १४
 दीयतां पांडुपुत्रेभ्यो राज्यार्धमरिकर्शन ॥ सममाचार्य कंतात तव तेषां च मे सदा १५ अश्वत्थामाय थामहांतथा श्वेतहयोमम ॥ बहुना किं प्रलापेन यतो धर्मस्ततो
 जयः १६ ॥ वासुदेव उवाच ॥ एवमुक्ते महाराज द्रोणेनामित तेजसा ॥ व्याजहार ततो वाक्यं विदुरः सत्यसंगरः ॥ पितुर्वदनमन्वीक्ष्य परितृच्य च धर्मवित् १७
 विदुर उवाच ॥ देवव्रतनिबोधे दं वचनं मम भाषतः ॥ प्रनष्टः कौरवो वंशस्त्वयाऽयं पुनरुद्धतः १८ तन्मे विलपमानस्य वचनं समुपेक्षसे ॥ कोऽयं दुर्योधनो नाम कुले
 स्मिन्कुलपांसनः १९ यस्य लोभाभिभूतस्य मार्तिसमनुवर्तसे ॥ अनार्यस्या कृतज्ञस्य लोभेन हतचेतसः २० अतिक्रामति यः शास्त्रं पितुर्धर्मार्थं दर्शिनः ॥ एते
 नश्यंति कुरवो दुर्योधनकृतेन वै २१ यथा तेन प्रणश्येयुर्महाराज तथा कुरु ॥ मां चैव घृतराष्ट्रं च पूर्वमेव महामते २२ चित्रकार इवालेख्यं कृत्वा स्थापितवानसि ॥
 प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा यथा संहरते तथा २३ नोपेक्षस्व महाबाहो पश्यमानः कुलक्षयम् ॥ अथ तेऽद्य मतिर्नष्टा विनाशे प्रत्युपस्थिते २४

यादवत्तथाक्षत्रे विदुरायापि न्यासभूतमददादिति भावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ संवननमात्मीयताकरणं ९ संवाहनक्रियाः संवाहनं संप्रापणं दानोपदानादिकं ता एव क्रियाः १० । ११
 १२ कार्पण्याद्युद्धमयात् १३ । १४ । १५ । १६ विदुर्भीष्मस्य १७ । १८ । १९ । २० शास्त्रं जानां दुर्योधनकृतेन दुर्योधनकर्मणा २१ । २२ । २३ । २४

वनं गच्छेति तावता त्वया त्वदनुगामिना द्रोणेन च त्वकोऽयं हीनपक्षो दुर्योधनः पांडवेभ्यो भयं प्राप्स्यतीत्याशयः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति उ
 वनं गच्छमया सार्धं घृतराष्ट्रेण चैव ह ॥ बद्धावानि कृतिप्रज्ञं धार्तराष्ट्रं सुदुर्मतिम् २५ शाधीदं राज्यमद्याशु पांडवैरभिरक्षितम् ॥ प्रसीद राजशार्दूलविनाशो दृश्यते
 महान् २६ पांडवानां कुरूणां च राज्ञां मिततेजसाम् ॥ विररामैव मुक्ता तु विदुरो दीनमानसः ॥ प्रध्यायमानः सतदानिः श्वसंश्च पुनः पुनः २७ ततोऽथ राज्ञः सु
 बलस्य पुत्री धर्मार्थं युक्तं कुलनाशभीता ॥ दुर्योधनं पापमर्तिनृशं संराज्ञां समक्षं सुतमाह कोपात् २८ येषार्थि वाराजसभां प्रविष्टा ब्रह्मर्षयो ये च सभासदोऽन्ये ॥ शृण्वं
 तु वक्ष्यामि तवापराधं पापस्य सामात्यपरिच्छदस्य २९ राज्यं कुरूणामनु पूर्वभोज्यं क्रमागतो नः कुलधर्म एषः ॥ त्वं पापबुद्धेऽतिनृशं सकर्मन् राज्ञं कुरूणामनया
 द्विहंसि ३० राज्ये स्थितो घृतराष्ट्रो मनीषी तस्यानुजो विदुरो दीर्घदर्शी ॥ एतावति क्रम्य कथं नृपत्वं दुर्योधनप्रार्थयसेऽद्य मोहात् ३१ राजा च क्षताचमहानुभावो
 भीष्मे स्थिते परवंतौ भवेताम् ॥ अयं तु धर्मज्ञतयामहात्मानकामयेद्यो नृवरो न दीजः ३२ राज्यं तु पांडोरिदमप्रष्टव्यं तस्याद्य पुत्राः प्रभवन्ति नान्ये ॥ राज्यं तदेत
 त्रिखिलं पांडवानां पैतामहं पुत्रपौत्रानुगामि ३३ यद्वै ब्रूते कुरुमुख्यो महात्मा देवव्रतः सत्यसंधो मनीषी ॥ सर्वतदस्माभिरहत्य कार्यं राज्यं स्वधर्मान्परिपालयद्भिः ॥
 ३४ अनुज्ञया चाथ महाव्रतस्य ब्रूयात्तपोऽयं विदुरस्तथैव ॥ कार्यं भवेत्तत्सुहृद्भिर्नियोज्य धर्मपुरस्कृत्य सुदीर्घकालम् ३५ न्यायागतराज्यमिदं कुरूणां युधिष्ठिरः शा
 स्तुर्वै धर्मपुत्रः ॥ प्रचोदितो घृतराष्ट्रेण राजा पुरस्कृतः शांतनवेन चैव ३६ ॥ इति श्रीम० उ० भग० कृष्णवाक्ये अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥
 ॥ वासुदेव उवाच ॥ एवमुक्ते तु गांधार्या घृतराष्ट्रो जनेश्वरः ॥ दुर्योधनमुवाचे दं राजमध्यजनाधिप १ दुर्योधननिबोधे दं यत्त्वा वक्ष्यामि पुत्रक ॥ तथा तत्कुरु भद्रं
 ते यद्यस्ति पितृगौरवम् २ सोमः प्रजापतिः पूर्वकुरूणां वंशवर्धनः ॥ सोमाद्बभूव षष्ठोऽयं ययातिर्नहुषात्मजः ३ तस्य पुत्रावभूवुर्हि पंचराजर्षिसत्तमाः ॥ तेषां य
 दुर्महाते जाज्येष्ठः समभवत्प्रभुः ४ पूरुर्यवीयांश्च ततो योऽस्माकं वंशवर्धनः ॥ शर्मिष्ठया संप्रसूतो दुहित्रा वृषपर्वणः ५ यदुश्च भरतश्चेष्टदेवयान्याः सुतोऽभवत् ॥
 दौहित्रस्तात शुक्रस्य काव्यस्यामिततेजसः ६ यादवानां कुलकरो बलवान्वीर्यसंमतः ॥ अवमेने स तु क्षत्रं दर्पपूर्णः सुमंदधीः ७ न चातिष्ठत्पितुः शास्त्रे बलदर्पविमो
 हितः ॥ अवमेने च पितरं भ्रातृं श्राप्य पराजितः ८ पृथिव्यां चतुरंतायां यदुरेवाभवद्वली ॥ वशे कृत्वा स नृपतीत्यवसन्नागसाह्वये ९ तं पिता परमकुद्वोययातिर्नहु
 षात्मजः ॥ शशाप पुत्रं गांधारे राज्याच्चापिव्यरोपयत् १० ये चैनमन्ववर्तंत भ्रातरो बलदर्पिताः ॥ शशाप तानभि कुद्वोययातिस्तनयानथ ११ यवीयांस्ततः
 पूरुपुत्रं स्ववशवर्तिनम् ॥ राज्ये निवेशयामास विधेयं नृपसत्तमः १२ एवं ज्येष्ठोऽप्यथोत्सिक्तो नराज्यमभिजायते ॥ यवीयां सोऽपि जायंते राज्यं वृद्धोपसेवया १३
 तथैव सर्वधर्मज्ञः पितुर्मम पितामहः ॥ प्रतीपः पृथिवीपालस्त्रिपुलोकेषु विश्रुतः १४

उद्योगपर्वणि नी० भा० अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ अ० ॥ एवमुक्त इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ अभिजायते प्राप्नोति जायंते लभंते १३ । १४

१५ । १६ त्वग्दोषीकुष्ठी १७ । १८ । १९ । २० वृद्धःप्रतीपः २१ । २२ आत्मजदेवार्पि २३ । २४ । २५ । २६ राज्यंन्यक्कामातुलकुलं समाश्रित इति संबन्धः २७ अकारयत् अकरोत् २८ । २९

तस्य पार्थिवसिंहस्य राज्यं धर्मेण शासतः ॥ त्रयः प्रजज्ञिरे पुत्रा देवकल्पाय शास्विनः १५ देवापिरभवच्छ्रेष्ठो बाह्लीकस्तदनंतरम् ॥ तृतीयः शांतनुस्तातघृतिमा
न्मेपितामहः १६ देवापिस्तु महातेजास्त्वग्दोषो राजसत्तमः ॥ धार्मिकः सत्यवादी च पितुः शुश्रूषणे रतः १७ पौरजानपदानां च समतः साधुसंलुतः ॥ सर्वेषां वा
लवृद्धानां देवापि हृदयंगमः १८ वदान्यः सत्यसंधश्च सर्वभूतहिते रतः ॥ वर्तमानः पितुः शास्त्रे ब्राह्मणानां तथैव च १९ बाह्लीकस्य प्रियो भ्राता शांतनोश्च महात्मनः ॥
सौभ्रात्रं च परं तेषां सहितानां महात्मनाम् २० अथ कालस्य पर्याये वृद्धो नृपतिस्ततः ॥ संभारानभिषेकार्थं कारयामास शास्त्रतः २१ कारयामास सर्वाणि मंगला
र्थानि वैविध्याः ॥ तं ब्राह्मणाश्च वृद्धाश्च पौरजानपदैः सह २२ सर्वे निवारयामासु देवापेरभिषेचनम् ॥ सतच्छ्रुत्वा तु नृपतिराभिषेकनिवारणम् ॥ अश्रुकंठोऽभवद्वा
जापर्यशो च तच्चात्मजम् २३ एवं वदान्यो धर्मज्ञः सत्यसंधश्च सोऽभवत् ॥ प्रियः प्रजानामपि सत्त्वग्दोषेण प्रदूषितः २४ हीनां गंपृथिवीपालनामिनंदंति देवताः ॥
इति कृत्वा नृपश्च प्रत्येषेन द्विजर्षभाः २५ ततः प्रव्यथितां गोऽसौ पुत्रशोकसमन्वितः ॥ निवारितं नृपं दृष्ट्वा देवापि संश्रितो वनम् ॥ बाह्लीको मातुलकुलं
त्यक्त्वा राज्यं समाश्रितः ॥ पितृभ्रातृन्परित्यज्य प्राप्तवान्परमर्धिमत् २७ बाह्लीकेन त्वनुज्ञातः शांतनुलो कविश्रुतः ॥ पितर्युपरते राजनराजाराज्यमकारयत्
२८ तथैवाहं मतिमतापरिचित्येह पांडुना ॥ ज्येष्ठः प्रभंशितो राज्याद्धीनां गइति भारत २९ पांडुस्तुराज्यं संप्राप्तः कनीयानपि स नृपः ॥ विनाशे तस्य पुत्राणां
मिदं राज्यमरिदम् ३० मय्यभागिनि राज्याय कथं त्वं राज्यमिच्छसि ॥ अराजपुत्रो ह्यस्वामी परस्वहं तु मिच्छसि ३१ युधिष्ठिरो राजपुत्रो महात्मान्यायागतं राज्यं
मिदं च तस्य ॥ सकौरवस्यास्य कुलस्य भर्ता प्रशासिता चैव महानुभावः ३२ सत्यसंधः स तथाऽप्रमत्तः शास्त्रे स्थितो बंधुजनस्य साधुः ॥ प्रियः प्रजानां मुहदनुकं
पीजितो द्रियः साधुजनस्य भर्ता ३३ क्षमाति ति क्षादमार्जवं च सत्यव्रतत्वं श्रुतमप्रमादः ॥ भूतानुकंपा ह्यनुशासनं च युधिष्ठिरे राजगुणाः समस्ताः ३४ अराजपुत्र
स्त्वमनार्यवृत्तोलुब्धः सदा बंधुपुपापबुद्धिः ॥ क्रमागतं राज्यमिदं परेषां हर्तुं कथं शक्यसि दुर्विनीति ३५ प्रयच्छ राज्यार्धमपेतमोहः स वाहनं त्वं सपरिच्छदं च ॥ ततोऽवशेषं
तव जीवितस्य सहानुजस्यैव भवेन्नरेन्द्र ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि घृतराष्ट्रवाक्यकथने एकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥
॥ वासुदेव उवाच ॥ एवमुक्ते तु भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ॥ गांधार्या घृतराष्ट्रेण नैव मंदोऽन्वबुध्यत १ अवधूयोत्थितो मंदः क्रोधसरत्कलोचनः ॥ अन्वद्रवंतं तं
पश्चाद्वा जानस्त्यक्तजीविताः २

३० । ३१ । ३२ आसमंतात् अनुकंपी दयावान् ३३ । ३४ । ३५ । ३६ इति श्री उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ एवमुक्ते इति १ । २

पुण्योऽयेति पुण्यनक्षत्रं हि अश्विन्याः पूर्णमास्या उपरि अष्टम्यां भवति पूर्वमपि सप्तमादिव सादृर्ध्वमभावस्यामविष्यतिसंक्रामं योजयेत् स्यामित्युक्तत्वात् ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ साम्यं साम्रोभावः
साधेति यावत् ८ पुनर्भेदश्च कर्णेन सहोपसंवादेन ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ पंचग्राममात्रस्वीकारेण कृत्स्नराज्यसमर्पणरूपं दानमपि प्रयुक्तम् १७ दंड एवोपायो नान्य इत्याह
आज्ञापयच्च राजस्तान् पार्थिवान्नृपचेतसः ॥ प्रयाध्वैकुरुक्षेत्रं पुण्योऽयेति पुनः पुनः ३ ततस्ते पृथिवीपालाः प्रययुः सह सेनिकाः ॥ भीष्मसेनापतिं कृत्वा संहृष्टाः
कालचोदिताः ४ अक्षौहिण्यो दशैकाचकौरवाणां समागताः ॥ तासां प्रमुखतो भीष्मस्तालके तु व्यरोचत ५ यदत्र युक्तं प्राप्तं च तद्विधत्स्व विशांपते ॥ उक्तं भी
ष्मेण यद्वाक्यं द्रोणेन विदुरेण च ६ गांधार्या घृतराष्ट्रेण समक्षं मम भारत ॥ एतत्ते कथितं राजन्यद्वृत्तं कुरुसंसदि ७ साम्यमादौ प्रयुक्तं मे राजन्सौ भ्रात्रमिच्छता ॥
अभेदायास्य वंशस्य प्रजानां च विवृद्धये ८ पुनर्भेदश्च मे युक्तो यदा सामन गृह्यते ॥ कर्मानुकीर्तनं चैव देवमानुषसंहितम् ९ यदानाद्रियते वाक्यं सामपूर्वसु यो धनः ॥
तदामया समानीय भेदिताः सर्वपार्थिवाः १० अद्भुतानि च घोराणि दारुणानि च भारत ॥ अमानुषाणि कर्माणि दर्शितानि मया विभो ११ निर्भर्त्सयित्वा राजस्तां स्तृणी
कृत्य सुयोधनम् ॥ राधेयं भीषयित्वा च सौबलं च पुनः पुनः १२ द्यूततो धार्तराष्ट्राणां निदं कृत्वा तथा पुनः ॥ भेदयित्वा नृपान्सर्वान्वाग्भिर्मन्त्रेण चासकृत् १३ पुनः
सामाभिसंयुक्तं संप्रदानमथाब्रुवम् ॥ अभेदात् कुरुवंशस्य कार्ययोगात् तथैव च १४ तेशूरा घृतराष्ट्रस्य भीष्मस्य विदुरस्य च ॥ तिष्ठेयुः पांडवाः सर्वे हित्वा मानमधश्चराः
१५ प्रयच्छंतु च ते राज्यमनीशास्ते भवंतु च ॥ यथाऽऽहराजा गंगेयो विदुरश्च हितं तव १६ सर्वे भवतु ते राज्यं पंचग्रामान्विसर्जय ॥ अवश्यं भरणीया हि पितुस्ते
राजसत्तम १७ एवमुक्तोऽपि दुष्टात्मानैव भागं व्यमुंचत ॥ दंडं चतुर्थं पश्यामि ते पुपापेषु नान्यथा १८ निर्याताश्च विनाशाय कुरुक्षेत्रं न राधिपाः ॥ एतत्ते कथितं रा
जन्यद्वृत्तं कुरुसंसदि १९ न ते राज्यं प्रयच्छंति विना युद्धेन पांडव ॥ विनाशहेतवः सर्वे प्रत्युपस्थित मृत्यवः २० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि
कृष्णवाक्ये पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ समाप्तं च भगवद्वाचनपर्व ॥ ॥ अथ सैन्यनिर्याणपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जनार्दन वचः श्रुत्वा धर्म
राजो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातृनुवाच धर्मात्मा समक्षं केशवस्य ह १ श्रुतं भवद्विर्यद्वृत्तं सभायां कुरुसंसदि ॥ केशवस्यापि यद्वाक्यं तत्सर्वमवधारितम् २ तस्मात्सेनावि
भागं भेदकुरुध्वं न रसत्तमाः ॥ अक्षौहिण्यश्च सत्तैताः समेता विजयाय वै ३ तासां ये पतयः सप्त विख्यातास्तां निबोधत ॥ दुपदश्च विराटश्च दृष्ट्युग्रशिखंडिनौ ४
सात्यकिश्चेकितानश्च भीमसेनश्च वीर्यवान् ॥ एते सेनाप्रणेतारो वीराश्च सर्वे तनुत्यजः ५ सर्वे वेदविदः शूराः सर्वे सुचरितव्रताः ॥ ह्रीमंतो नीतिमतश्च सर्वे युद्धविशारदाः
६ इष्वस्त्रकुशलाः सर्वे तथा सर्वास्त्रयोधिनः ॥ सप्तानामपि योनेता सेनानां प्रविभागवित् ७ यः सहेतुरणे भीष्मशरार्चिः पावकोपमम् ॥ तं तावत्सह देवात्र प्रवृद्धिकुरुनं
दन ॥ स्वमतं पुरुषव्याघ्रकोनः सेनापतिः क्षमः ८ ॥ सह देव उवाच ॥ संयुक्त एकदुःखश्च वीर्यवान्श्चमहीपतिः ॥ यं समाश्रित्य धर्मज्ञं स्वमंशमनुयुज्यते ९
दंडमिति १८ । १९ । २० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ जनार्दनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ संयुक्तः संबन्धी ९

१० । ११ कुलेनवंशेन अभिजनेनस्वजनसमूहेन १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अंगिरसोद्रोणस्य १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०
 मत्स्योविराटोवलवानकृतास्त्रोयुद्धदुर्मदः ॥ प्रसहिष्यतिसंग्रामेभीष्मंतांश्चमहारथान् १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथोक्तसहदेवेनवाक्येवाक्यविशारदः ॥ नकु
 लोऽनंतरं तस्मादिदं वचनमाददे ११ वयसाशास्त्रतोषैर्यातकुलेनाभिजनेनच ॥ हीमान्बलान्वितः श्रीमान्सर्वशास्त्रविशारदः १२ वेदचास्त्रं भरद्वाजादुर्ध्वः स
 त्यसंगरः ॥ योनित्यं स्पर्धतेद्रोणं भीष्मं चैव महाबलम् १३ श्लाघ्यः पार्थिववंशस्य प्रमुखे वाहिनीपतिः ॥ पुत्रपौत्रैः परितुष्टः शतशाख इव कुम्भः १४ यस्तताप
 तपोधोरंसदारः पृथिवीपतिः ॥ रोषाद्द्रोणविनाशायवीरः समिति शोभनः १५ पितेवास्मान्समाधत्तेयः सदापार्थिववर्षभः ॥ श्वशुरोद्भुपदोऽस्माकं सेनाग्रं सप्रक
 र्षतु १६ सद्रोणभीष्मावायातौ सहैदिति मतिर्मम ॥ सहिदिव्यास्त्रविद्राजासखाचांगिरसोऽनुपः १७ माद्रीसुताभ्यामुक्तेतुस्वमते कुरुनंदनः ॥ वासविर्वासस
 मः सव्यसाच्यब्रवीद्वचः १८ योऽयंतपः प्रभावेन ऋषिसंतोषणेनच ॥ दिव्यः पुरुष उत्पन्नो ज्वालावर्णो महाभुजः १९ धनुष्मान् कवचोऽस्त्रिंशत्परिधयः ॥ दंशितः ॥
 दिव्यैर्हयवैर्युक्तमग्निकुंडात्समुत्थितः २० गर्जन्निव महामेघोरथघोषेण वीर्यवान् ॥ सिंहसंहननो वीरः सिंहतुल्यपराक्रमः २१ सिंहोरस्कः सिंहभुजः सिंहवशामहा
 बलः ॥ सिंहप्रगर्जनो वीरः सिंहस्कंधो महायुतिः २२ सुभ्रूः सुदंष्ट्रः सुहनुः सुबाहुः सुमुखोऽश्वशः ॥ सुजन्तुः सुविशालाक्षः सुपादः सुप्रतिष्ठितः २३ अभेद्यः सर्वश
 स्त्राणां प्रभिन्न इव वारणः ॥ जज्ञेद्रोणविनाशाय सत्यवादी जितेंद्रियः २४ घृष्टयुष्महं मन्ये सहैद्रीष्मस्य सायकान् ॥ वज्राशनि समस्पर्शान् दीप्तास्यानुरगानिव
 २५ यमदूतसमान्वेगेनेपाते पावकोपमान् ॥ रामेणाजौ विषहितान् वज्रनिष्पेषदारुणान् २६ पुरुषं तं न पश्यामि यः सहेत महाव्रतम् ॥ घृष्टयुष्मदृते गजान्निमित्ते धी
 यते मतिः २७ क्षिप्रहस्तश्चित्रयोधो मतः सेनापतिर्मम ॥ अभेद्यकवचः श्रीमान्मातंग इव यूथपः २८ ॥ भीमसेन उवाच ॥ वधार्थं यः समुत्पन्नः शिखंडोद्भुपदा
 त्मजः ॥ वदंति सिद्धाराजेंद्रः ऋषयश्च समागताः २९ यस्य संग्राममध्ये तु दिव्यमस्त्रं प्रकुर्वतः ॥ रूपं द्रक्ष्यंति पुरुषारामस्यैव महात्मनः ३० नतं युद्धे प्रपश्यामि
 योभिद्यात्तु शिखंडिनम् ॥ शस्त्रेण समरे राजन् सन्नद्धं स्यंदने स्थितम् ३१ द्वैरथे समरे नान्यो मीष्महं न्यान्महाव्रतम् ॥ शिखंडिनमृते वीरं समे सेनापतिर्मतः ३२
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सर्वस्य जगतस्तात सारासारं बलाबलम् ॥ सर्वजानाति धर्मात्मा मतेषां च केशवः ३३ यमाह कृष्णो दाशार्हः सोऽस्तु सेनापतिर्मम ॥ कृ
 तास्त्रोऽप्यकृतास्त्रो वा हृद्दो वायु दिवायुवा ३४ एष नो विजये मूलमेष तात विपर्यये ॥ अन्नप्राणाश्चराण्यं च भावाभावौ सुखासुखे ३५ एष धाता विधाता च सिद्धि
 रत्र प्रतिष्ठिता ॥ यमाह कृष्णो दाशार्हः सोऽस्तु नो वाहिनीपतिः ३६ ब्रवीतु वदतां श्रेष्ठो निशासमभिवर्तते ॥ ततः सेनापतिं कृत्वा कृष्णस्य वशवर्तिनः ३७ रात्रेः
 शेषे व्यतिक्रान्तिं प्रयास्यामोरणाजिरम् ॥ अधिवासितशस्त्राश्च कृतकौतुकमंगलाः ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ शस्त्राणामधिवासनं गंधाद्यैः पूजनं कौतुकं रक्षाबंधनं मंगलं स्वरितवाचनम् ३८

धनं जयमवेक्ष्येत्यनेनार्जुनाभिमतो घृष्टयुष्मन् सेनापतिरिति स्वाशयं प्रदर्शयत्यर्थः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ अस्माकं बलं कर्तुं धार्तराष्ट्रं बलं कर्तुं ४८ । ४९ योगो युद्धाय
 सजीमवनं । 'द्रव्योपायसन्नहनेष्वपियोगः' इति विश्वः ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ शकटा अनांसि आपणो वणिग्वीथ्युपलब्धिर्विक्रयद्रव्यं वेशो वेदयाजनाश्रयः पटपुष्पाणि ।

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा धर्मराजस्य धीमतः ॥ अब्रवीत्पुंडरीकाक्षो धनं जयमवेक्ष्य ह ३९ ममाप्येते महाराज भवद्विर्य उदाहृताः ॥ ने
 तारस्तव सेनायामताविकांतयोधिनः ४० सर्व एव समर्था हितवशं प्रबाधितुं ॥ इन्द्रस्यापि भयं ह्येते जनयेयुर्महाहवे ४१ किंपुनर्धातिराष्ट्राणां लुब्धानां पापचे
 तसाम् ॥ मयापि हि महाबाहो त्वात्प्रियार्थं महाहवे ४२ कृतो यत्नो महास्तत्र शमः स्यादिति भारत ॥ धर्मस्य गतमान् नृप्येन स्मवाच्याविवक्षतां ४३ कृतास्त्रं मन्यते
 बालात्मानमविचक्षणः ॥ धार्तराष्ट्रो बलस्थं च पश्यत्यात्मानमातुरः ४४ युज्यतां वाहिनीसाधुवधसाध्या हि मेमताः ॥ न धार्तराष्ट्राः शक्यंति स्थातुं दृष्ट्वा धनं
 जयं ४५ भीमसेनं च संक्रुद्धं यमौ चापियमोपमौ ॥ युयुधानद्वितीयं च घृष्टयुष्मममर्षणं ४६ अभिमन्युं द्रौपदेयान् विराट् दुपदावपि ॥ अक्षौ हेमोपतींश्चान्वात्रे
 द्रान् भीमविक्रमान् ४७ सारवद्वलमस्माकं दुष्प्रघर्षं दुरासदं ॥ धार्तराष्ट्रं बलं संख्येहानिष्यति न संशयः ४८ घृष्टयुष्महं मन्ये सेनापतिमरिंदम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 एवमुक्ते तु कृष्णेन संप्राहृष्यन्नरोत्तमाः ४९ तेषां प्रहृष्टमनसां नादः समभवन्महान् ॥ योगइत्यथ सैन्यानां स्वरतां संप्रधावताम् ५० हयवारणशब्दाश्च नो मेघोषाश्च
 सर्वतः ॥ शंखदुंदुभिघोषाश्च तुमुलाः सर्वतोऽभवन् ५१ तदुग्रं सागरनिभं क्षुब्धं बलसमागमम् ॥ रथपतिगजोदग्रं महोर्मिभिरिवाकुलम् ५२ धावतामाह्वयानानां
 तनुत्राणि च वध्रताम् ॥ प्रयास्यतां पांडवानां सैन्यानां समंततः ५३ गमेव पूर्णा दुर्धर्षा समदृश्यत वाहिनी ॥ अग्रानीके भीमसेनो माद्रीपुत्रौ च दंशितौ ५४ सौ
 भद्रौ द्रौपदेयाश्च घृष्टयुष्मश्च पार्षतः ॥ प्रभद्रकाश्च पंचाला भीमसेनमुखाययुः ५५ ततः शब्दः समभवत्समुद्रस्येव पर्वणि ॥ हृष्टानां संप्रयातानां घोषो दिवमिश्र
 स्पृशत् ५६ प्रहृष्टा दंशिता योधाः परानीकविदारणाः ॥ तेषां मध्ये ययौराजाकुंतीपुत्रौ युधिष्ठिरः ५७ शकटापणवेशाश्च यानयुग्यं च सर्वशः ॥ कोशं यंत्रायुधं
 चैव ये च वैद्याश्चिकित्सकाः ५८ फल्गुयज्ञबलं किंचिच्च आपि कशदुर्बलम् ॥ तत्संयुक्तं ययौराजाये चापि परिचारकाः ५९ उपप्लव्यतु पांचाली द्रौपदी सत्यवादिनी ॥
 सहस्रीभिर्निवृत्ते दासीदाससमावृता ६० कृत्वामूलप्रतीकारं गुल्मैः स्थावरजंगमैः ॥ स्कंधावारेण महता प्रययुः पांडुनंदनाः ६१ ददतो गांहिरण्यं च ब्राह्मणैरभिसंवृ
 ताः ॥ स्तूयमानाययूराजन् रथैर्मणिविभूषितैः ६२ केकया घृष्टकेतुश्च पुत्रः काश्यपस्य चाभिभुः ॥ श्रेणिमान् वसुदानश्च शिखंडी चापराजितः ६३ हृष्टास्तुष्टाः कव
 चिनः सशस्त्राः समलंकृताः ॥ राजानमन्वयुः सर्वे परिवार्य युधिष्ठिरम् ६४ जघनार्धे विराटश्च याज्ञसेनिश्च सौमकिः ॥ सुधर्माकुंतिभोजश्च घृष्टयुष्मस्य चात्मजाः ६५

यानयुग्यं यानेषु युग्यं युगमर्हतीति रथादि । शकटमुपस्करादिभारवहं युग्यं । इदं तु केवलं प्रयाणार्हं युग्यं । युग्यं च पत्रे इति निपातनात् । कोशं वनचयं यंत्रायुधं गोलकमक्षेपणं नालइत्युच्यते लोके चिकित्स
 काः शस्त्रवेद्याः ५८ । ५९ । ६० मूलप्रतीकारं धनदाररक्षां गुल्मैः स्थावरैः प्राकाररूपैः जंगमैः परितः स्थाने स्थाने गूरुसंघैः स्कंधावारेण सैन्येन ६१ गांधीमं धेनुं वा ६२ । ६३ । ६४ जघनार्धे पश्चिमाधे ६५

६६ । ६७ । ६८ । ६९ । महर्ष्यन्तरोमांचितानि ७० । ७१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेएकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ततश्च १ । मधुरेमनोहरे १ । ४
 रथायुतानिचत्वारिहयाःपंचगुणास्तथा॥पत्तिसैन्यंदशगुणंगजानामयुतानिषट् ६६ अनाधृष्टिश्चेकितानोधृष्टकेतुश्चसात्यकिः ॥ परिवार्यययुःसर्ववासुदेवधनंजयौ
 ६७ आसाद्यतुकुरुक्षेत्रंयूढानीकाःप्रहारिणः ॥ पांडवाःसमदृश्यंतनर्दंतोवृषभाइव ६८ तेऽग्राह्यकुरुक्षेत्रंशंखानदध्मुररिदमाः ॥ तथैवदध्मतुःशंखवासुदेवधनं
 जयौ ६९ पांचजन्यस्यनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ निशम्यसर्वसैन्यानि समहृष्यंतसर्वशः ७० शंखदुंदुभिसंहृष्टःसिंहनादस्तरस्विनाम् ॥ पृथिवीचांतरि
 क्षंचसागरांश्चान्वनादयत् ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिकुरुक्षेत्रप्रवेशेएकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ ध ॥
 वैशंपायनउवाच ॥ ततोदेशेसमेस्त्रिग्वेप्रभूतयवसंधने ॥ निवेशयामासतदासेनाराजायुधिष्ठिरः १ परिहृत्यश्मशानानिदेवतायतनानिच ॥ आश्रमांश्चम
 हर्षाणितीर्थान्यायतनानिच २ मधुरानूपरेदेशेयुचौपुण्येमहामतिः ॥ निवेशंकारयामासकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ३ ततश्चपुनरुत्थायसुखीविश्रांतवाहनः ॥ प्र
 ययौपृथिवीपालैर्वृतःशतसहस्रशः ४ विद्राव्यशतशोगुल्मान्धार्तराष्ट्रस्यसैनिकान् ॥ पर्यक्रमत्समंताच्चपार्थेनसहकेशवः ५ शिविरंमापयामासधृष्टद्युम्नश्चपार्थ
 तः ॥ सात्यकिश्चरथोदारोयुयुधानश्चवीर्यवान् ६ आसाद्यसरितंपुण्यांकुरुक्षेत्रेहिरण्वतीम् ॥ सूपतीर्थांश्चिजलांशर्करापंकवर्जिताम् ७ खानयामासपरिखांके
 शवस्तत्रभारत ॥ गुम्यर्थमपिचादिश्यवलंतत्रन्यवेशयत् ८ विधिर्यःशिविरस्यासीत्पांडवानांमहात्मनाम् ॥ तद्विधानिनरेन्द्राणांकारयामासकेशवः ९ प्रभूत
 तरकाष्ठानिदुराधर्षतराणिच ॥ भक्ष्यभोज्यान्नपानानिशतशोऽथसहस्रशः १० शिविराणिमहार्हाणिराज्ञांतत्रपृथक्पृथक् ॥ विमानानीवराजेंद्रनिविष्टानिम
 हीतले ११ तत्रासनशिल्पिनःप्राज्ञाःशतशोदत्तवेतनाः ॥ सर्वोपकरणैर्युक्तावैद्याःशास्त्रविशारदाः १२ ज्याधनुर्वर्मशस्त्राणांतथैवमधुसर्पिषोः ॥ ससर्जरसपांमू
 नाराजयःपर्वतोपमाः १३ बहूदकंसुयवसंतुषांगारसमन्वितम् ॥ शिविरोशिविरेराजासंचकारयुधिष्ठिरः १४ महायंत्राणिनाराचास्तोमराणिपरश्वधाः ॥ धनूंषि
 क्वचादीनिऋष्टयस्तूणसंयुताः १५ गजाःकंटकसन्नाहलोहवर्मोत्तरच्छदाः ॥ दृश्यंतेतत्रगिर्याभाःसहस्रशतयोधिनः १६ निविष्टान्पांडवांस्तत्रज्ञात्वामित्रा
 णिभारत ॥ अभिससुर्यथादेशंसबलाःसहवाहनाः १७ चरितब्रह्मचर्यास्तेसोमपाभूरिदक्षिणाः ॥ जयायपांडुपुत्राणांसमाजग्मुर्महीक्षितः १८ ॥ ॥ इतिश्री
 महाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिशिविरादिनिर्माणेद्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

गुल्मान्सैनिकसंघान् ९ । ६ सूपतीर्थांशोभनोपकंठां ७ । ८ तद्विधानिशिविराणि ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ कंटकसन्नाहाः येषांस्पर्शमात्रादपिभजांतराणांकंठवेधोभवतितादृशाः
 सन्नाहाःक्वचानि कंटकैःक्वचैःसन्नहन्येषामितिप्राञ्चः १६ अभिससुरभ्याजग्मुः १७ । १८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ध ॥

युधिष्ठिरमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ आसन्नजलाःकोष्ठाःकक्ष्यायेषुतानितथा अच्छेद्यःशत्रुभिरनिर्वार्यआहारआहारणंस्तूनांमार्गाश्चयेषु
 जनमेजयउवाच ॥ युधिष्ठिरंसहानीकमुपायांतंयुयुत्सया ॥ सान्निविष्टंकुरुक्षेत्रेवासुदेवेनपालितम् १ विराट्द्रुपदाभ्यांचसपुत्राभ्यांसमन्वितम् ॥ केकयैर्द्रुणि
 मिश्चैवपार्थिवैःशतशोवृतम् २ महेंद्रमिवचादित्यैरभिगुप्तमहारथैः ॥ श्रुत्वाद्युयोधनोराजाकिंकार्यप्रत्यपद्यत् ३ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणमहामते ॥ संभ्र
 मेतुमुलेतस्मिन्यदासीत्कुरुजांगले ४ व्यथयेयुरिमेदेवान्सेंद्रानपिसमागमे ॥ पांडवावासुदेवश्चविराट्द्रुपदौतथा ५ धृष्टद्युम्नश्चपांचाल्यःशिखंडीचमहारथः ॥
 युधामन्युश्चविक्रांतोदेवैरपिदुरासदः ६ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणतपोधन ॥ कुरूणांपांडवानांचयद्यदासीद्विचेष्टितम् ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रति
 यातेतुदाशहैराजाद्युयोधनस्तदा ॥ कर्णदुःशासनंचैवशकुनिंचान्नवीददम् ८ अकृतेनैवकार्येणगतःपार्थानधोक्षजः ॥ सपुनान्मन्युनाऽऽविष्टोऽधुवंध्रयत्यसंशयं
 ९ इष्टोहिवासुदेवस्यपांडवैर्ममविग्रहः ॥ भीमसेनार्जुनौचैवदाशार्हस्यमतेस्थितौ १० अजातशत्रुरत्यर्थंभीमसेनवशानुगः ॥ निकृतश्चमयापूर्वसहस्रैःसहोदरैः
 ११ विराट्द्रुपदौचैवकृतवैरौमयासह ॥ तौचसेनाप्रणेतारौवासुदेववशानुगौ १२ भविताविग्रहःसोऽयंतुमुलोलोमहर्षणः ॥ तस्मात्सांग्रामिकंसर्वकारयध्वमतं
 द्रिताः १३ शिविराणिकुरुक्षेत्रेक्रियंतांवसुधाधिपाः ॥ स्वपर्याप्तावकाशानिदुरादेयानिशत्रुभिः १४ आसन्नजलकोष्ठानिशतशोऽथसहस्रशः ॥ अच्छेद्याहा
 रमार्गाणिबंधोच्छ्रयचितानिच १५ विविधायुधपूर्णानिपताकाध्वजवंतिच ॥ समाश्वतेषांपंधानःक्रियंतांनगराद्वाहिः १६ प्रयाणंघुष्यतामद्यश्चोभूतइतिमा
 चिरम् ॥ तेतथेतिप्रतिज्ञायश्चोभूतेचकिरेतथा १७ हृष्टरूपामहात्मानोनिवासायमहीक्षिताम् ॥ ततस्तेपार्थिवाःसर्वेत्तच्छ्रुत्वा राजशासनम् १८ आसनेभ्यो
 महाहैभ्यउदतिष्ठन्नमर्षिताः ॥ बाहून्परिघसंकाशान्संस्पृशंतःशनैःशनैः १९ कांचनांगददीप्तांश्चंदनागुरुभूषितान् ॥ उष्णीषाणिनियच्छंतःपुंडरीकनिभैः
 करैः ॥ अंतरीयोत्तरीयाणिभूषणानिचसर्वशः २० तेरथानुरथिनःश्रेष्ठाहयांश्चहयकोविदाः ॥ सज्जयंतिस्मनागांश्चनागशिक्षास्वनुष्ठिताः २१ अथवर्माणिचि
 त्राणिकांचनानिवहानिच ॥ विविधानिचशस्त्राणिचक्रुःसर्वाणिसर्वशः २२ पदातयश्चपुरुषाःशस्त्राणिविविधानिच ॥ उपाजन्तुःशरीरेषुहेमचित्राण्यनेकशः ॥
 २३ तदुत्सवइवोदग्रंसंप्रहृष्टनरावृतम् ॥ नगरंधार्तराष्ट्रस्यभारतासीत्समाकुलम् २४ जनौघसलिलावतोरथनागाश्वमीनवान् ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषःकोशसं
 चयरत्नवान् २५ चित्राभरणवर्मोर्मिःशस्त्रनिर्मलफेनवान् ॥ प्रासादमालाद्रिहृतोरथ्यापणमहाहृदः २६ योधचंद्रोदयोद्भूतःकुरुराजमहार्णवः ॥ व्यदृश्यतत
 दाराजंश्चंद्रोदयइवोदधिः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिदुर्योधनसैन्यसज्जकरणेत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥
 तानिअच्छेद्याहारमार्गाणि १५ । १६ । १७ । १८ । १९ अंतरीयंपरिवानीपं उत्तरीयंप्रावरणवस्त्रं २० । २१ । २२ उपाजन्तुःपरिधानंकृतवंतः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इतिउद्योग
 पर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ध ॥

वासुदेवेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२। युक्तसंयुक् १३ नकल्याणं अकल्याणं पापं अकल्याणं च त्वदीयेष्वविद्यमानं सर्वतस्मिन् दुर्योधने प्रतिष्ठितं १४ परित्यागेन राजस्योपेक्षया १५।१६ योगं युद्धो योगम् १७।१८।१९ यदर्थं यन्निवृत्त्यर्थं अनर्थः कुलक्षयः प्रयत्नतो बलात् २० तस्मिन्निति तस्मिन्नर्थे निमित्ते सति यत्नस्तत्परिहारार्थ उपायः सत्यः

वैशंपायन उवाच ॥ वासुदेवस्य तद्वाक्यमनुस्मृत्य युधिष्ठिरः ॥ पुनः प्रपच्छवाण्येकं कथं मंदोऽब्रवीदिदम् १ अस्मिन्नभ्यागते काले किंच नः क्षममच्युत ॥ कथं च वर्तमाना वै स्वधर्माश्च ये महि २ दुर्योधनस्य कर्णस्य शकुनेः सौबलस्य च ॥ वासुदेवमतज्ञोऽसिममसंभ्रातृकस्य च ३ विदुरस्यापि तद्वाक्यं श्रुतं भीष्मस्य चोभयोः कुंत्याश्च विपुलप्रज्ञप्रज्ञाकास्त्वेन ते श्रुता ४ सर्वमेतदतिकम्यविचार्य च पुनः पुनः ॥ क्षमं यन्नो महाबाहो तद्ब्रवीह्यविचारयन् ५ श्रुत्वेतद्धर्मराजस्य धर्मार्थसहितं वचः ॥ मेघदुंदुभिनिर्घोषः कृष्णो वाक्यमथाब्रवीत् ६ ॥ कृष्ण उवाच ॥ उक्तवानस्मि यद्वाक्यं धर्मार्थसहितं हितम् ॥ न तु तन्निष्ठति प्रज्ञे कौरव्ये प्रतिष्ठति ७ न च भीष्मस्य दुर्मेधाः शृणोति विदुरस्य वा ॥ मम वाभाषितं किंचित्सर्वमेवातिवर्तते ८ नैष कामयते धर्मं नैष कामयते यशः ॥ जितं समन्यते सर्वं दुरात्मा कर्णमाश्रितः ९ बंधमाज्ञापयामास मम चापि सुयोधनः ॥ न च तं लब्धवान् कामं दुरात्मा पापनिश्चयः १० न च भीष्मो न च द्रोणो युक्तं तत्राह तुर्वचः ॥ सर्वं तमनुवर्तते ऋते विदुरमच्युत ११ शकुनिः सौबलश्चैव कर्णदुःशासनावपि ॥ त्वय्युक्ता न्यभाषंतं मूढा मूढमवर्षणम् १२ किंच तेन मयोक्तेन नान्यभाषत कौरवः ॥ संक्षेपेण दुरात्माऽसौ न युक्तं त्वयि वर्तते १३ पार्थिवे पुनः सर्वेषु यद्मेतव सैनिकाः ॥ यत्पापं यन्न कल्याणं सर्वतस्मिन् प्रतिष्ठितम् १४ न चापि वयमत्यर्थं परित्यागेन कर्हिंचित् ॥ कौरवैः शममिच्छामस्तत्र युद्धमनंतरम् १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा पार्थिवाः सर्वे वासुदेवस्य भाषितम् ॥ अत्रुवंतो मुखं राज्ञः समुदक्षंत भारत १६ युधिष्ठिरस्त्वभिप्रायमभिलक्ष्य महीक्षिताम् ॥ योगमाज्ञापयामास भीमार्जुनयमैः सह १७ ततः किल किलाभूतमनीकं पांडवस्य ह ॥ आज्ञापिते तदा योगे समहृष्यंत सैनिकाः १८ अवधानां वधं पश्यन् धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ निःश्वसन् भीमसेनं च विजयं चेदमब्रवीत् १९ यदर्थं न वासश्च प्राप्तं दुःखं च यन्नया १ सोऽयमस्मानुपेत्येव परोऽनर्थः प्रयत्नतः २० तस्मिन् यत्नः कृतोऽस्माभिः स नो हीनः प्रयत्नतः ॥ अकृते तु प्रयत्नेऽस्मानुपावृतः कलिर्भहान् २१ कथं ह्यवध्येः संग्रामः कार्यः सहभाष्यति ॥ कथं ह्यवागुरुनृद्वान्विजयो नो भविष्यति २२ तच्छ्रुत्वा धर्मराजस्य सव्यसाची परंतपः ॥ यदुक्तं वासुदेवेन श्रावयामास तद्वचः २३ उक्तवान् देवकीपुत्रः कुंत्याश्च विदुरस्य च ॥ वचनं तच्च याराज निखिलेनावधारितम् २४ न च तौ वक्ष्यतोऽधर्ममिति मे नैष्ठिकीमतिः ॥ नापि युक्तं च कौंतेय निवर्तितुमयुध्यतः २५ तच्छ्रुत्वा वासुदेवोऽपि सव्यसाचिवचस्तदा ॥ स्मयमानोऽब्रवीद्वाक्यं पार्थमेवमिति ब्रुवन् २६

शत्रुवधरूपो भीमस्य द्यूतकाले संमतः स नोऽस्माकं अस्माभिः क्षमां कुर्वद्भिः प्रयत्नतो बलाद्धीनो व्यर्थः कृतः अकृते तु अकृतेऽपि प्रयत्ने युद्धार्थं युद्धो गेतथापि अस्मान्कालिरुपावृत आगतः २१।२२। २३।२४ तौ कुंती विदुरौ अधर्ममिति च्छेदः अयुध्यतस्तव निवर्तितुमपि न युक्तं २५।२६

२७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ॥ ॥ व्युष्टायां व्यतीतायाम् १ सारंपुरीगामि मध्यमं मध्यमं फल्गुपाश्चात्यम् २ सा नुरुषा इत्यादीनि नानामणिविभूषिता इत्यंतानि चित्रानीकानां विशेषणानि अनुकर्षः युद्धविमर्दयस्य कस्यचिद्वावयवस्य नष्टस्य प्रतिसमाधानार्थं यत्र यस्याचोदा रुबद्धयते तत् । अनुकर्षारथाधः स्थवारुणि इति मेदिनी । तूणीरारथवाह्यो बाणकोशः महान् निपंग इति यावत् । वरूणोरथगुप्तिर्व्याघ्रादिचर्ममयी । तोमराः हस्तक्षेप्याः सशरुपादंडाः । उपासंगाः हयगजवाह्यास्तूणाः । निपंगः पतिवाह्यः सपर्व । शक्तिर्लोहदंडः । ऋष्टिर्गुरुतरः काष्ठदंडः ३ शरासनतोमराः धनुःप्रक्षेप्यास्तोमराः स्पूलबाणाः । पाशाः समीपागतस्य गले प्रक्षेपार्थं । परिच्छदा आस्तरणादीनि । परिस्तरा इति पाठे आस्तरणमेव ४ कचग्रहविक्षेपः कचेषु गृहीत्वा येन शत्रुर्विक्षिप्यते तादृशः कलविक्रमहनुल्यश्चक्रणद्रव्याजिताग्रोदंडविशेषः । करग्रहेति पाठे अंकुशविशेषः । तैलादयः प्रतप्ताः शत्रूणामुपरिक्षिप्यन्ते । साशीविषघटाः सप्तर्षाः कुंभाः । सर्जरसोरालद्रव्यमयुद्धीपकम् ५ सघंटानि फलकानि शस्त्राग्राण्येषां तेषघंटफलकाः घंटासहितं च भैरव्ये । अयांसि खड्गपट्टिशचक्रुरिकादीनि शुद्धजलं

ततस्तेष्टतसंकल्पायुद्धाय सहसैनिकाः ॥ पांडवेयामहाराज तारात्रिसुखमावसन् २७ ॥ इति श्रीमहामारते उद्योगपर्वणि सैन्यनिर्याणपर्वणि युधिष्ठिरार्जुनसंवादे चतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ व्युष्टायां वैरजन्यां हिराजादुर्योधनस्ततः ॥ व्यभजतान्यनीकानि दशचैकं च भारत १ नरहस्तिरथाश्वानां सारं मध्यं च फल्गुच ॥ सर्वेष्वेतेष्वनीकेषु संदिदेश नराधिपः २ सानुकर्षाः सतूणीराः सवरूपाः सतोमराः ॥ सोपासंगाः शशक्तीकाः सनिपंगाः सहर्षयः ३ सध्वजाः सपाताकाश्च सशरासनतोमराः ॥ रज्जुभिश्च विचित्राभिः सपाशाः सपरिच्छदाः ४ सकचग्रहविक्षेपाः सतैलगुडवालुकाः ॥ साशीविषघटाः सर्वे ससर्जरसपांसवः ५ सघंटफलकाः सर्वे सायोगुडजलोपलाः ॥ सशालभिदिपालाश्च समधूच्छिष्टमुद्रराः ६ सकांडदंडकाः सर्वे ससीरविषतोमराः ॥ सशूर्पपिठकाः सर्वे सदात्रांकुशतोमराः ७ सकीलकवचाः सर्वे वाशीवृक्षादनान्विताः ॥ व्याघ्रचर्मपरीवाराद्धीपिचर्मवृताश्च ते ८ सहर्षयः सशृंगाश्च सप्रासविविधायुधाः ॥ सकुठाराः सकुदालाः सतैलक्षौमसर्पिषः ९ रुक्मजालप्रतिच्छन्नानानामणिविभूषिताः ॥ चित्रानीकाः सुवपुषो ज्वलिता इव पावकाः १०

तप्तं उपलायं व्रक्षेप्यागोलाः । शालतेकरथते शब्दं करोतीति शालः सचासीभिदिपालो गोफलकः । सज्जलेति गोडपाठः । मधूच्छिष्टं मयनं तदपि द्रवीकृत्य गुडजलवत्प्रक्षेप्यं । मुद्रराः मुशलगुल्फोदंडः ६ कांडबाणफलकं तदुक्तोदंडः कांडदंडः कंटकदंड इति यावत् । वंडकंटक इति पाठे सपर्वार्थः । सीरं लालं । विषं प्रसिद्धं तेन युक्तास्तोमराविषतोमराः । शूर्पाणितसगुडाविप्रक्षेपार्थानि । पिठकास्तदाश्रयामं जुषाः अस्त्ररोधनार्थाः । दात्रं परशुभृतिः । अंकुशतोमराः बदरीकंटकगुल्फलोहकंटकोपेतास्तोमराः । येषां भंतः प्रविष्टानां बहिर्निःसरणे अत्राप्यपि बहिर्निःसरंति ७ कीलकवचान्नाहिपरेण मुष्टियुद्धे जेतुमशक्यः । सकीलकचवा इति पाठे सघंटं करपत्रं येन तस्मात्काष्ठपाटयति । वाशीकाष्ठप्रच्छन्नं शस्त्रं । वास्येति वासीति वा पाठेऽपि सपर्वार्थः । वृक्षावनाः लोहकंटककीलादीन्युपकरणानि व्याघ्रचर्मणा द्वीपीचित्रव्याघ्रचर्मणा च परितृतारथा एव ८ ऋष्टिः द्रविडेपुत्रसिद्धं हस्तक्षेप्यं वक्रं काष्ठफलकं शृंगसाहचर्यात् शृंगं वाचा तेन नष्टस्य रक्तस्य मोक्षणार्थं विमूत्रोत्सर्जनस्थानं वा । प्रासाः भट्टाः । तैलक्षौमानि तैलाकवचविशेषा येषां मस्मप्रहारस्य लेदीयते । सर्पिश्च पुरातनं तदर्थमेव ९ चित्राश्चेतानीकाश्च चित्रानीकाश्चित्राणि सैन्यानि । 'अनीकोऽक्षीरणे सैन्ये' इति मेदिनी १०

विनिवेशितायेषु खेचितिशेषः ११ बद्धानि अरिष्टानि अशुभहराणि यंत्रौषधादीनि येषु ते बद्धारिष्टाः 'रिष्टं क्षेमाशुभाभावे' इति मेदिनी । बद्धकक्षाः बद्धाः कक्षाः स्पर्धापदानितुरगादिशिरासि पंदा मालामौक्तिकगुच्छादीन्यतिशयव्योतीनि विरुदानियेषु । 'कक्षास्यादंतरीयस्य पश्चादंचलपल्लवे । स्पर्धापदेनादोर्मूले' इति मेदिनी । बद्धानि आभरणानि धूर्तवदिकादीनि निर्गुहाः शिखराणि च येषु । 'निर्गुहः शिखरे द्वारे' इति मेदिनी १२ । १३ चतुर्युज इत्येतद्व्याचष्टे धुर्ययोरिति धुर्ययोः पूः सन्निहितयोः पार्णिसारधीचक्ररक्षौ १४ । १५ । १६ अंकुशधरी गजनियंतारौ । उत्तमधनुर्धरौ दूरस्थानप्रहर्तु । असिधरौ समीपस्थान् । शक्तिपिनाकधरौ मध्यस्थान् पिनाकः त्रिशूलः । 'पिनाकोऽस्त्रीरुद्रचापे पांशुवर्षत्रिशूलयोः' इति मेदिनी १७ । १८ सादिभिः अश्वारोहैः १९ संग्राहः बृहदु द्रंगः हेपणपूर्वक्रमप्रपादाभ्यामुत्खननमिति यावत् तद्रहिताः असंग्राहाः । संग्राहो बृहदु द्रंग इति विश्वः यतः सुसंपन्नाः सम्यक्शिक्षिताः मांडं अश्वभरणं तेन परिच्छदः परिष्कारो येषांते । 'मांडं भू

तथा कवचिनः शूराः शस्त्रेषु कृतनिश्चयाः ॥ कुलीना हययोनिज्ञाः सारथ्ये विनिवेशिताः ११ बद्धारिष्टा बद्धकक्षा बद्धध्वजपताकिनः ॥ बद्धाभरणानि रूढा बद्धचर्मा सिपाट्टिशाः १२ चतुर्युजोरथाः सर्वे सर्वे चोत्तमवाजिनः ॥ संप्रासक्रष्टिकाः सर्वे सर्वे शतशरासनाः १३ धुर्ययोर्हययोरेकस्तथान्यौ पार्णिसारथी ॥ तौ चापिरथि नां श्रेष्ठौ रथी च हयवित् तथा १४ नगराणीव गुप्तानि दुराधर्षाणि शत्रुभिः ॥ आसन्नरथसहस्राणि हेममालीनिसर्वशः १५ यथारथास्तथानागा बद्धकक्षाः स्वलंकृताः ॥ बभूवुः सप्तपुरुषारत्नवंत इवाद्रयः १६ द्वावंकुशधरौ तत्र द्वावुत्तमधनुर्धरौ ॥ द्वौ वरासिधरौ राजन्नकः शक्तिपिनाकधृक् १७ गजैर्मतैः समाकीर्णैः सर्वमायुधकोशकैः ॥ तद्भववलेन राजनकौरव्यस्य महात्मनः १८ आमुक्तकवचैर्युक्तैः सपताकैः स्वलंकृतैः ॥ सादिभिश्चोपपन्नास्तु तथा चायुतशोहयाः १९ असंग्राहा सुसंपन्ना हेमभा उपरिच्छदाः ॥ अनेकशतसाहस्राः सर्वे सादिवशे स्थिताः २० नानारूपविकाराश्च नानाकवचशस्त्रिणः ॥ पदातिनो नरास्तत्र बभूवुर्हेममालिनः २१ रथस्यासन्न दशगजा गजस्य दशवाजिनः ॥ नरा दशहयस्यासन्नपादरक्षाः समंततः २२ रथस्य नागाः पंचाशन्नागस्यासन्नशतंहयाः ॥ हयस्य पुरुषाः सप्तभिन्नसंधानकारिणः २३ सेनापंचशतं नागारथास्तावंत एव च ॥ दशसेना च पृतना पृतना दशवाहिनी २४ सेना च वाहिनी चैव पृतना ध्वजिनी च मूः ॥ अक्षौहिणी ते पर्या यैर्निरुक्ता च वरूथिनी २५

पाश्वमूषयोः इति विश्वः २० रूपविकाराः रक्तकृष्णहयमुखत्वादयः २१ रथस्येति एकस्य रथस्य यथोक्तविभागेन दशगजाः शतं अश्वाः सहस्रं पदातयश्च परिवार इत्यर्थः २२ पञ्चांतरमाहरयस्येति एकस्य रथस्य पंचाशद्गजाः पंचसहस्रं अश्वाः पंचत्रिंशत्सहस्रं पदातयः परिवार इत्यर्थः २३ अत्र रथादीनां प्राधान्याप्राधान्याभिप्रायेण परिवारः रूपत्वबहुत्वे ज्ञेये । साधारणी तु संख्या आदिप र्वण्युक्ता । 'एको रथो गजस्यैको नराः पंचपदातयः । त्रयश्चतुरगास्तज्जैः पतिरित्यभिधीयते' इत्यादिना । तामेवानुसरति सेनेति तत्र गजानां रथानां च तुल्यसंख्यायुक्तिः पूर्वोक्तसंख्यापलक्षणार्था तेन पंचविंशतिशतानि मनुष्याः पंचदशशतं तुरगा इत्यभिज्ञेयं । पृतनायां तु पंचसहस्रं नागास्तावंतोरथाः पंचविंशतिसहस्रं नराः पंचदशसहस्रं अश्वाः । वाङ्मन्यां पंचाशत्सहस्रं नागास्तावंतोरथाः सार्धं ल क्षद्वयं नराः सार्धं लक्षं अश्वा इति ज्ञेयं २४ एवमपि पूर्वोक्ता अक्षौहिणी संख्या विसंज्ञादप्येत्याशंक्याह सेनेति सेनादयः शब्दाः पर्यायाः न तु संख्येयानां संख्याभेदमात्रेण नानार्थाः । एकस्मिन्नपि भी मसेने दशनागसहस्रबलत्वस्मरणात् । एवं च बलस्यैवैयं एकादशसंख्येयानां संख्येयस्येति भावः । पांडवानां हीनबलत्वेऽपि असंख्येयं वा तु देवबलं तत्र सहाधीभूतमिति जयोऽभूदिति द्रष्टव्यम् २५

२६ । २७ नराणां भिति अयुतश इत्यनेन नराणां मंतोनास्तीति दर्शितम् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये पंचपंचाशदधिक

एवं व्यूढान्यनीकानि कौरवेयेण धीमता ॥ अक्षौहिण्यो दशैकाचसंख्याताः सप्तचैव ह २६ अक्षौहिण्यस्तु सप्तैव पांडवानामभूद्वलम् ॥ अक्षौहिण्यो दशैकाचकौ रवाणामभूद्वलम् २७ नराणां पंचपंचाशदेषा पतिर्विधीयते ॥ सेनामुखं च तिस्रस्ता गुल्म इत्यभिज्ञादि तम् २८ त्रयोगुल्मा गणस्त्वासीद्गणास्त्वयुतशोऽभव न् ॥ दुर्योधनस्य सेनासु योत्स्यमानाः प्रहारिणः २९ तत्र दुर्योधनो राजा शूरान् बुद्धिमतो नरान् ॥ प्रसमीक्ष्य महाबाहुश्चक्रे सेनापतींस्तदा ३० पृथगक्षौहिणी नां च प्रणेतृन् रसत्तमान् ॥ विधिवत् पूर्वमानिय पार्थिवानभ्यभाषत ३१ कृपद्रोणं च शल्यं च सैधवं च जयद्रथम् ॥ सुदाक्षिणं च कां वोजं कृतवर्माणमेव च ३२ द्रोण पुत्रं च कर्णं च भूरिश्रवसमेव च ॥ शकुनिं सौबलं चैव बाह्लीकं च महाबलम् ३३ दिवसे दिवसे तेषां प्रतिवेले च भारत ॥ चक्रं स विविधाः पूजाः प्रत्यक्षं च पुनः पुनः ३४ तथा विनियताः सर्वे ये च तेषां पदानुगाः ॥ बभूवुः सैनिकाराज्ञां प्रियं राज्ञश्चिकीर्षवः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सैन्यनिर्याणपर्वणि दुर्यो धनसैन्यविभागे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शांतनवं भीष्मं प्रांजलिर्हृ तराष्ट्रजः ॥ सहस्रैर्महीपालैरिदं वचनमब्रवीत् १ ऋते सेनाप्रणेतारं पृतनासु महत्यपि ॥ दीर्यते युद्धमासाद्य पिपीलिकपुटं यथा २ नहि जातु द्वयोर्बुद्धिः समाभवति कर्हिचित् ॥ शौर्यं च बलं नेतृणां स्पर्धते च परस्परम् ३ श्रूयते च महाप्राज्ञहैहयानमितौ जसः ॥ अभ्ययुर्बाह्वणाः सर्वे समुच्छिन्नकुशध्वजाः ४ तानभ्ययुस्तदा वैश्याः शूद्राश्चैव पितामह ॥ एकतस्तु त्रयो वर्णा एकतः क्षत्रियर्षभाः ५ ततो युद्धेष्वभ्यंत त्रयो वर्णाः पुनः पुनः ॥ क्षत्रियाश्च जयंत्ये वबहुलं चैकतो बलम् ६ ततस्ते क्षत्रियानेव प्रच्छुर्द्धिं जसत्तमाः ॥ तेभ्यः शशं सुधर्मं ज्ञायाथातथ्यं पितामह ७ वयमेकस्य शृण्वानामहा बुद्धिमतोरणे ॥ भवंतस्तु पृथक्सर्वे स्वबुद्धिं वशवर्तिनः ८ ततस्ते ब्राह्मणाश्च कुरेकं सेनापतिं द्विजम् ॥ नये सुकुशलं शूरमजयं क्षत्रियांस्ततः ९ एवं ये कुशलं शूरं हितेऽपि सतमकल्मषम् ॥ सेनापतिं प्रकुर्वीत ते जयंति रणे रिपून् १० भवानुशनसा तु ल्योहितैषी च स दामम ॥ असंहार्यः स्थितो धर्मसः सेनापतिर्भव ११ रश्मिवतामिवादित्यो वीरुधामि वचंद्रमाः ॥ कुबेर इव यक्षाणां देवानामिव वासवः १२ पर्वतानां यथामेरुः सुपर्णः पक्षिणां यथा ॥ कुमार इव देवानां वसूनामिव हव्यवाट् १३ भवता हि वयं गुप्ताः शक्रे णेव दिवौकसः ॥ अनाष्ट्या भविष्यामस्त्रिदशानामपि ध्रुवम् १४ प्रयातु नो भवानग्रे देवानामिव पावकिः ॥ वयं त्वामनुयास्यामः सौरभेया इव वर्षभम् १५

शततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० उशनसां शुक्रेण असंहार्यः पितुर्नरदानात् कालेनापि संहर्तुं शक्यः ११ । १२ कुमारः कार्तिकेयः १३ । १४ पावकिः कार्तिकेय एव १५

म.भा.टी.
॥१२४॥

१६ । १७ । १८ विवृतोविस्पष्टोभूत्वेत्यर्थः १९ । २० नमेमयाउत्सादनीयाःनाशयितुंशक्याः सदाप्रत्यहं २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

उद्यो. ५
अ०
॥१५७॥

॥ भीष्मउवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोयथावदसिभारत ॥ यथैवहिमवंतोमेतथैवममपांडवाः १६ अपिचैवमयाश्रेयोवाच्यंतेषांनराधिप ॥ संयोद्धव्यंतवार्थायय
थामेसमयःकृतः १७ नतुपश्यामियोद्धारमात्मनःसदृशंभुवि ॥ ऋतेतस्मान्नरव्याघ्रात्कुंतीपुत्राद्धनंजयात् १८ सहिवेदमहाबुद्धिर्दिव्यान्यस्त्राप्यनेकशः ॥
नतुमांविवृतोयुद्धेजातुयुध्येतपांडवः १९ अहंचैवक्षणेनैवनिर्मनुष्यमिदंजगत् ॥ कुर्यांश्चबलेनैवससुरासुरराक्षसम् २० नत्वेवोत्सादनीयामेपांडोःपुत्राजना
धिप ॥ तस्माद्योधानहनिष्यामिप्रयोगेणायुतंसदा २१ एवमेपांकरिष्यामिनिधनंकुरुनंदन ॥ नचेत्तेमांहनिष्यंतिपूर्वमेवसमागमे २२ सेनापतिस्त्वहंराजन्
समयेनापरेणते ॥ भविष्यामियथाकामंतन्मेश्रोतुमिहार्हसि २३ कर्णोवायुध्यतांपूर्वमहंवापृथिवीपते ॥ स्पर्धतेहिसदाऽत्यर्थंमृतपुत्रोमयारणे २४ ॥ कर्णउवाच ॥
नाहंजीवातिगंगियेराजनयोत्स्येकथंचन ॥ हतेभीष्मेतुयोत्स्यामिसहगांडीवधन्वना २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसेनापतिचक्रेविधिवद्भूरिदक्षिणम् ॥ घृत
राष्ट्रात्मजोभीष्मसोऽभिषिक्तोव्यरोचत २६ ततोभेरीश्वशंखांश्चशतशोऽथसहस्रशः ॥ वादयामासुरव्याघ्रादकाराजशासनात् २७ सिंहनादाश्चविधिवद्वाह
नानांचनिःस्वनाः ॥ प्रादुरासन्ननभ्रेचवर्षरुधिरकर्दमम् २८ निर्घाताःपृथिवीकंपागजहं हितनिःस्वनाः ॥ आसंश्चसर्वयोधानांपातयंतोमनांस्युत २९ वाच
श्चाप्यशरीरिण्योदिवश्चोल्काःप्रपेदिरे ॥ शिवाश्चभयवेदिन्योनेदुर्दीप्ततराभृशम् ३० सैनापत्येयदाराजागंगेयमभिषिक्तवान् ॥ तदैतान्युग्ररूपाणिबभूवुःश
तशोत्प ३१ ततःसेनापतिं कृत्वाभीष्मपरबलार्दनम् ॥ वाचयित्वाद्विजश्रेष्ठानगोभिर्निष्कैश्चभूरिशः ३२ वर्धमानोजयाशीर्भिर्निर्ययौसैनिकैर्दृतः ॥ आपगेयंपु
रस्कृत्यभ्रातृभिःसहितस्तदा ३३ स्कंधावारेणमहताकुरुशेत्रंजगामह ३४ परिक्रम्यकुरुक्षेत्रंकर्णेनसहकौरवः ॥ शिविरंमापयामाससमेदेशेजनाधिप ३५
मधुरानूपरेदेशेप्रभूतयवसंधने ॥ यथैवहास्तिनपुरंतद्वाच्छिविरमावभौ ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिभीष्मसैनापत्येषद्वपंचाशदधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ आपगेयंमहात्मानंभीष्मंशस्त्रभृतांवरम् ॥ पितामहंभारतानांध्वजंसर्वमहीक्षिताम्
१ बृहस्पतिसमंबुद्ध्याक्षमयापृथिवीसमम् ॥ समुद्रमिवगांभीर्येहिमवंतमिवस्थिरम् २ प्रजापतिमिवौदार्येतेजसाभास्करोपमम् ॥ महेंद्रमिवशत्रूणांध्वंसनंशरवृ
ष्टिभिः ३ रणयज्ञेप्रविततेसुभीमेलोमहर्षणे ॥ दीक्षितांचिररात्रायश्रुत्वातत्रयुधिष्ठिरः ४

पातयंतःमूर्च्छितानिर्कुर्वतः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥
आपगेयमिति १ । २ । ३ । ४

॥१२४॥

१ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ इद्धात्मदीप्तात् १४ । १५ महात्ययंअर्यंतंअयकरं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ रौहिणेयोवलरामः

किमब्रवीन्महाबाहुःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ भीमसेनार्जुनौवापिकृष्णोवाप्रत्यभाषतं ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आपद्धर्मार्थकुशलोमहाबुद्धिर्युधिष्ठिरः ॥ सर्वान्भ्रा
तृन्समानीयवासुदेवंचशाश्वतम् ६ उवाचवदतांश्रेष्ठःसांत्वपूर्वमिदंवचः ॥ पर्याकामतसैन्यानियतास्तिष्ठतदांशिताः ७ पितामहेनवोयुद्धंपूर्वमेवमविष्यति ॥
तस्मात्सप्तसुसेनासुप्रणेतन्ममपश्यत ८ ॥ कृष्णउवाच ॥ यथाऽहंतिभवान्वक्तुमस्मिन्कालेद्युपस्थिते ॥ तथेदमर्थवद्वाक्यमुक्तंतेभरतर्षभ ९ रोचतेमेमहाबाहो
क्रियतांयदनंतरम् ॥ नायकास्तवसेनायांक्रियंतामिहसप्तवै १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोदुपदामनाय्यविराटंशिनिपुंगवम् ॥ घृष्टयुग्मंचपांचाल्यंघृष्टके
तुंचपार्थिव ११ शिखंडिनंचपांचाल्यंसहदेवंचमागधम् ॥ एतान्सप्तमहाभागान्वीरान्युद्धाभिकाक्षिणः १२ सेनाप्रणेतृन्विधिवदभ्यर्षिचयुधिष्ठिरः ॥ सर्वसे
नापतिंचात्रघृष्टयुग्मंचकारह १३ द्रोणांतहेतोरुत्पन्नोयइद्धाज्जातवेदसः ॥ सर्वेषामेवतेषांतुसमस्तानांमहात्मनाम् १४ सेनापतिपतिंचक्रेगुडाकेशंधनंजयम् ॥
अर्जुनस्यापिनेताचसंयंताचैववाजिनाम् १५ संकर्षणानुजःश्रीमान्महाबुद्धिर्जनार्दनः ॥ तद्दृष्ट्वापस्थितंयुद्धंसमासन्नमहात्ययम् १६ प्राविशद्भवन्नराजन्पांड
वानांहलायुधः ॥ सहाक्रूरप्रभृतिभिर्गदसांबोद्धवादिभिः १७ रौक्मिणेयाहुकमुतैश्चारुदेष्णपुरोगमैः ॥ वृष्णिमुखैरधिगतैर्व्याघ्रैरिवबलोत्कटैः १८ अभिगु
प्तोमहाबाहुर्मरुद्भिरिववासवः ॥ नीलकौशेयवसनःकैलासशिखरोपमः १९ सिंहखेलगतिःश्रीमान्मदरक्तांतलोचनः ॥ तंद्दृष्ट्वाधर्मराजश्चकेशवश्चमहाद्युतिः २०
उदतिष्ठततःपार्थोभीमकर्मावृकोदरः ॥ गांडीवधन्वायेचान्येराजानस्तत्रकेचन २१ पूजयांचक्रिरेतेवैसमायांतंहलायुधम् ॥ ततस्तंपांडवोराजाकरेपस्पर्श
पाणिना २२ वासुदेवपुरोगास्तंसर्वेषुवाभ्यवादयन् ॥ विराट्दुपदौवृद्धावभिवाद्यहलायुधः २३ युधिष्ठिरेणसहितउपाविशदरिंदमः ॥ ततस्तेषूपविष्टेषुपार्थि
वेषुसमंततः ॥ वासुदेवमभिप्रेक्ष्यरौहिणेयोऽभ्यभाषत २४ भविताऽयंमहारौद्रोदारुणःपुरुषक्षयः ॥ दिष्टमेतद्भुवंमन्येनशवयमतिवर्तितुम् २५ तस्माद्युद्धा
त्समुत्तीर्णानपिवःससुहृज्जनान् ॥ अरोगानक्षतैर्देहैर्द्रष्टाःस्मीतिमतिर्मम २६ समेतंपार्थिवंक्षत्रंकालपक्रमसंशयम् ॥ विमर्दश्चमहान्भावीमांसशोणितकर्दमः ॥
२७ उक्तोमयावासुदेवःपुनःपुनरुपहरे ॥ संबधिषुसमावृत्तिवर्तस्वनधुसूदन २८ पांडवादिपथाऽस्माकंतथादुर्योधनोत्पः ॥ तस्यापिक्रियतांसाह्यंसपर्येति
पुनःपुनः २९ तच्चमेनाकरोद्वाक्यंत्वदर्थेमधुसूदनः ॥ निर्विष्टःसर्वभावेनधनंजयमेवक्ष्वह ३० ध्रुवोजयःपांडवानामितिमेनिश्चितामतिः ॥ तथाह्यभिनिवेशो
ऽयंवासुदेस्यभारत ३१ नचाहमुत्सहेकृष्णमृतेलोकमुदीक्षितुम् ॥ ततोऽहमनुवर्तामिकेशवस्यचिकीर्षितम् ३२

२४ । २५ । २६ । २७ उपहरेणकंति २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

३३ । ३४ । ३५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ एतस्मिन्निति साक्षात्पुत्रइति संबंधः १ आकूतीनां संकल्पानां सत्यसंक
उभौशिष्यौहिमेवीरौगदायुद्धविशारदौ ॥ तुल्यस्नेहोऽस्म्यतोभीमेतथादुर्योधनेनृपे ३३ तस्माद्यास्यामितीर्थानिसरस्वत्यानिषेवितुम् ॥ नहिशक्ष्यामिकौ
रव्यान्नश्यमानानुपेक्षितुम् ३४ एवमुक्तामाहाबाहुरनुज्ञातश्चपांडवैः ॥ तीर्थयात्राययौरामोनिर्वर्त्यमधुसूदनम् ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसै
न्यनिर्याणपर्वणि बलरामतीर्थयात्रागमनेसप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुभीष्मकस्य
महात्मनः ॥ हिरण्यरोम्णोनृपतेःसाक्षादिंद्रसखस्यवै १ आकूतीनामावेपतिर्भोजस्यातियशस्विनः ॥ दाक्षिणात्यपतेःपुत्रोदिसुरुक्मीतिविश्रुतः २ यःकिंपु
रुषसिहस्यगंधमादनवासिनः ॥ कृत्स्नंशिष्योधनुर्वेदं चतुष्पादमवाप्तवान् ३ योमाहेंद्रधनुर्लेभेतुल्यंगांडीवतेजसा ॥ शाङ्गेणचमहाबाहुःसम्मिंतंदिव्यलक्षणम्
४ त्रीण्येवैतानिदिव्यानिधनूंषिदिविचारिणाम् ॥ वारुणंगांडिवंतत्रमाहेंद्रविजयंधनुः ॥ शाङ्गैतुवैष्णवंप्राहुर्दिव्यंतेजोमयंधनुः ५ धारयामासतत्कृष्णःपर
सेनाभयावहम् ॥ गांडीवंपावकालेभेखांडवेपाकशासनिः ६ हुमाद्रुक्मीमहातेजाविजयंप्रत्यपद्यत ॥ संचिद्यमौरवानपाशान्निहत्यसुरुमोजसा ७ निर्जित्य
नरकंभीममाहृत्यमणिकुंडले ॥ षोडशस्त्रीसहस्राणिरत्नानिविविधानिच ८ प्रतिपेदेहृषीकेशःशाङ्गैचधनुरुत्तमम् ॥ रुक्मीतुविजयंलब्ध्वाधनुर्मेधनिभस्व
नम् ९ विभीषयन्निवजगत्पांडवानभ्यवर्तत ॥ नामृष्यतपुरायोऽसौस्वबाहुवलगर्वितः १० रुक्मिण्याहरणंवीरोवासुदेवेनधीमता ॥ कृत्वाप्रतिज्ञानाहत्वानि
वर्तिष्येजनार्दनम् ११ ततोऽन्वधावद्वाष्णेयंसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ सेनयाचतुरंगिण्यामहत्यादूरपातया १२ विचित्रायुधवर्मिण्यांगंयेवप्रवृद्धया ॥ ससमासा
द्यवाष्णेययोगानामीश्वरंप्रभुम् १३ व्यंसितोब्रीडितोराजन्नाजगामसंकुंडिनम् ॥ यत्रैवकृष्णेनरणेनिर्जितःपरवीरहा १४ तत्रभोजकटं नामकृतंनगरमुत्त
मम् ॥ सैन्येनमहतातेनप्रभूतगजवाजिना १५ पुरंतदुविविख्यातंनाम्नाभोजकटंनृप ॥ समोजराजःसैन्येनमहतापरिवारितः १६ अक्षौहिण्यामहावीर्यःपा
ंडवानक्षिप्रमागमत् ॥ ततःसकवचीधन्वीतलीखङ्गीशरासनी १७ ध्वजेनादित्यवर्णेनप्रविवेशमहाचमूम् ॥ विदितःपांडवेयानांवासुदेवप्रियेप्सया १८ युधि
ष्ठिरस्तुतंराजाप्रत्युद्गम्याभ्यपूजयन् ॥ सपूजितःपांडुपुत्रैर्यथान्यायंसुसंस्तुतः १९ प्रतिगृह्यतुतान्सर्वान्विश्रांतःसहसैनिकः ॥ उवाचमध्येवीराणांकुंतीपु
त्रंधनंजयम् २० सहायोऽस्मिस्थितोयुद्धेयदिभीतोऽसिपांडव ॥ करिष्यामिरणेसाह्यमसह्यंतवशत्रुभिः २१ नहिमेविकमेतुल्यःपुमानस्तोहिकश्चन ॥ हनि
ष्यामिरणेभाग्यंमेदास्यसिपांडव २२ अपिद्रोणरुपौवीरौभीष्मकर्णावथोपुनः ॥ अथवासर्वएवैतेतिष्ठंतुवसुधाधिपाः २३ निहत्यसमरेशंस्तवदास्यामि
मेदिनी ॥ इत्युक्तोधर्मराजस्यकेशवस्यचसंनिधौ २४ शृण्वतांपार्थिवेद्राणामन्येषांचैवसर्वशः ॥ वासुदेवमभिप्रेक्ष्यधर्मराजंचपांडवम् २५

रूपइत्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ मौरवान्आत्रतांतिमयान् यैरिदानींशाङ्गैवनुविज्याक्रियते ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ द्रोणंअयंममगुरुरितिष्यपदिशन्कथयन् २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ उपजीव्यभाराध्य रणेषुद्वनिमित्तं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनी
लकंठीयेभारतमावदीपे अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ तयेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनी
उवाचधीमानकौतेयःप्रहस्यसखिपूर्वकम् ॥ कौरवाणांकुले जातःपांडोःपुत्रोविशेषतः २६ द्रोणंव्यपदिशन्शिष्योवासुदेवसहायवान् ॥ भीतोऽस्मीतिकथंभूयाद
धानोगांडिवंधनुः २७ युध्यमानस्यमेवीरगंधर्वैःसुमहाबलैः ॥ सहायोघोषयात्रायांकस्तदासीत्सखामम २८ तथाप्रतिभयेतस्मिन्देवदानवसंकुले ॥ खांडवेयु
ध्यमानस्यकःसहायस्तदाभवत् २९ निवातकवचैर्युद्धेकालकेयैश्चदानवैः ॥ तत्रमेयुद्धघमानस्यकःसहायस्तदाभवत् ३० तथाविराटनगरेकुरुभिःसहसंगरे ॥
युध्यतोबहुभिस्तत्रकःसहायोऽभवन्मम ३१ उपजीव्यरणेरुद्रंशक्रंयैश्रवणंयमम् ॥ वरुणंपावकंचैवकृपंद्रोणंचमाधवम् ३२ धारयन्गांडिवंदिव्यंधनुस्तेजोमयं
वृद्धम् ॥ अक्षय्यशरसंयुक्तोदिव्यास्त्रपरिहृतः ३३ कथमस्मद्विधोभूयाद्भीतोऽस्मीतियशोहरम् ॥ वचनंनरशार्दूलवज्रायुधमपिस्वयम् ३४ नास्मिभीतोम
हाबाहोसहायार्थश्चनास्तिमे ॥ यथाकामंयथायोगंगच्छवाऽन्यत्रतिष्ठवा ३५ विनिवर्त्यततोरुक्मीसेनांसागरसंनिभाम् ॥ दुर्योधनमुपागच्छतथैवभरतर्षभ ॥
३६ तथैवचाभिगम्यैनमुवाचवसुधाधिपः ॥ प्रत्याख्यातश्चतेनापिसतदाश्रमानिना ३७ द्वावेवतुमहाराजतस्माद्युद्धादपेयतुः ॥ रौहिणेयश्चवाष्णेयोरु
क्मीचवसुधाधिपः ३८ गतेरामेतीर्थयात्रांभीष्मकस्यसुतेतथा ॥ उपाविशन्पांडवेयामंत्रायपुनरेवच ३९ समितिर्धर्मराजस्यसापार्थिवसमाकुला ॥ शुशुभेता
रकैश्चित्राद्यौश्वंद्रेणेवभारत ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिरुक्मिप्रत्याख्यानेअष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ध ॥
॥ जनमेजयउवाच ॥ तथाव्यूढेष्वनीकेषुकुरुक्षेत्रेद्विजर्षभ ॥ किमकुर्वंश्चकुरवःकालेनाभिप्रचोदिताः १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाव्यूढेष्वनीकेषुयत्तेषुभर
तर्षभ ॥ घृतराष्ट्रोमहाराजसंजयंवाक्यमब्रवीत् २ एहिसंजयसर्वमेवाचक्ष्वानवशेषतः ॥ सेनानिवेशेयदृत्तंकुरुपांडवसेनयोः ३ दिष्टमेवपरमन्येपौरुषंचाप्यन
र्थकम् ॥ यदहंबुद्धयमानोऽपियुद्धदोषान्क्षयोदयान् ४ तथापिनिकृतिप्रज्ञं पुत्रं दुर्भूतदेविनम् ॥ नशक्रोमिनियंतुंवाकर्तुंवाहितमात्मनः ५ भवत्येवहिमेसूतबुद्धि
दोषानुदर्शिनी ॥ दुर्योधनंसमासाद्यपुनःसापरिवर्तते ६ एवंगतेवैयद्रावितद्रविष्यतिसंजय ॥ क्षत्रधर्मःकिलरणेतनुत्यागेहिपूजितः ७ ॥ संजयउवाच ॥
त्वयुक्तोयमनुप्रश्नोमहाराजयथेच्छसि ॥ नतुदुर्योधनेदोषमिममाधातुमर्हसि ८ शृणुष्वानवशेषेणवदतोममपार्थिव ॥ यआत्मनोदुश्चरितादशुभंप्राप्नुयान्नरः ॥
नसकालंनवादेवानेनसागंतुमर्हति ९ महाराजमनुष्येषुनिर्दयःसर्वमाचरेत् ॥ सवध्यःसर्वलोकस्यनिर्दितानिसमाचरम् १०

५ । ६ । ७ । ८ । ९ एनसादीषेणदेवान्कालंवागंतुंउपालब्धुंनार्हति । इष्टेसंभवत्यदृष्टकल्पनाया अन्याप्यत्वा दृष्टापराधमावेदेवस्यकालस्यवाउपालंभःकर्तुमुचितोनतुतस्मिन्सतीत्यर्थः ।
नसकालंनवादेवंक्तुमेतदिहार्हतीतिपाठेऽप्ययमेवार्थः ९ । १०

निकारातिस्काराः । ११ । वैशसंवत् समरेनिमित्ते १२ । १३ । १४ । १५ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेउत्पद्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ७ ॥ हिरण्वत्यामिति
 १ गुल्मानुसैन्यान् २ आरक्षस्यरक्षणीयस्यद्रव्यादेर्विधिर्रक्षाविधानं । 'आरक्षरक्षणीयेस्यात्' इतिविश्वः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ कथ्यनावाक्यंआत्मप्रशंसनं ८ । ९ संप्रतिज्ञा
 निकारामनुजश्रेष्ठपांडवैस्त्वत्प्रतीक्षया ॥ अनुभूताःसहामात्यैर्निकृतैरधिदेवने ११ हयानांचगजानांचराज्ञांचामिततेजसाम् ॥ वैशसंसमरेहृतंयत्तन्मेशृणुसर्व
 शः १२ स्थिरोभूत्वामहाप्राज्ञसर्वलोकक्षयोदयम् ॥ यथाभूतंमहायुद्धेभूत्वाचैकमनाभव १३ नह्येवकर्तापुरुषःकर्मणोःशुभपापयोः ॥ अस्वतंत्रोहिपुरुषःका
 र्यतेदारुयंत्रवत् १४ केचिदीश्वरनिर्दिष्टाःकेचिदेवयदृच्छया ॥ पूर्वकर्मभिरप्यन्येत्रैधमेतत्प्रदृश्यते ॥ तस्मादनर्थमापन्नःस्थिरोभूत्वानिशामय १५ ॥ इति
 श्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिसंजयवाक्येऊनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ७ ॥ समाप्तंचसैन्यनिर्याणपर्व ॥ अथउलूकदूता
 गमनपर्व ॥ संजयउवाच ॥ हिरण्वत्यानिविष्टेषुपांडवेषुमहात्मसु ॥ न्यविशंतमहाराजकौरवेयायथाविधि १ तत्रदुर्योधनोराजानिवेशयबलमोजसा ॥ संमान
 यित्वानृपतीत्यस्यगुल्मांस्तथैवच २ आरक्षस्यविधिंरुत्वायोधानांतत्रभारत ॥ कर्णदुःशासनंचैवशकुनिंचापिसौबलम् ३ आनाय्यनृपतिस्तत्रमंत्रयामासभा
 रत ॥ तत्रदुर्योधनोराजाकर्णेनसहभारत ४ संभाषित्वाचकर्णेनभ्रात्रादुःशासनेनच ॥ सौबलेनचराजेंद्रमंत्रयित्वानरर्षभ ५ आहूयोपहरेराजशुलूकमिदमब्रवी
 त् ॥ उलूकगच्छकैतव्यपांडवान्सहसोमकान् ६ गत्वाममवचोब्रूहिवासुदेवस्यशृण्वतः ॥ इदंतस्मनुप्राप्तंवर्षपूर्वाभिचिंतितम् ७ पांडवानांकुरूणांचयुद्धंलो
 कभयंकरम् ॥ यदेतत्कथ्यनावाक्यंसंजयोमहदब्रवीत् ८ वासुदेवसहायस्यगर्जतःसानुजस्यते ॥ मध्येकुरूणांकौतेयतस्यकालोऽयमागतः ९ यथावःसंप्रतिज्ञातं
 तत्सर्वंक्रियतामिति ॥ ज्येष्ठंतथैवकौतेयंब्रूयास्त्वंवचनान्मम १० भ्रातृभिसहितःसर्वैःसोमकैश्चसकेकयैः ॥ कथंवाधार्मिकोभूत्वात्वमधर्मेमनःकथाः ११ यदृच्छ
 सिजगत्सर्वंनश्यमानंनृशंसवत् ॥ अभयंसर्वभूतेभ्योदातात्वमितिमेमातिः १२ श्रूयतेहिपुरागीतःश्लोकोऽयंभरतर्षभ ॥ प्रहादेनाथमद्रंतेहतेराज्येतुदेवतैः १३
 यस्यधर्मध्वजोनिर्त्यसुराध्वजइवोच्छ्रितः ॥ प्रच्छन्नानिचपापानिबैडालंनामतद्गतम् १४ अत्रतेवर्तयिष्यामिआख्यानमिदमुत्तमम् ॥ कथितंनारदेनेहपितुर्भ
 मनराधिप १५ मार्जारःकिलदुष्टात्मानिश्रेष्ठःसर्वकर्मसु ॥ ऊर्ध्वबाहुःस्थितोराजन्गंगातीरेकदाचन १६ सवैकत्वामनःशुद्धिप्रत्ययार्थंशरीरिणाम् ॥ करोमि
 धर्ममित्याहसर्वानिवशरीरिणः १७ तस्यकालेनमहताविश्रंभंजमुरंजजाः ॥ समेत्यचप्रशंसंतिमार्जारंतंविशंपते १८ पूज्यमानस्तुतैःसर्वैःपक्षिभिःपक्षिभोजनः ॥
 आत्मकार्यकृतंमेनेचर्यायाश्चकृतंफलम् १९ अथदीर्घस्यकालस्यतंदेशंमूषिकाययुः ॥ ददृशुस्तंचतेतत्रधार्मिकंव्रतचारिणम् २०
 तदुःशासनरुधिरपानादि २० भ्रातृभिसहितःकथमधर्मेमनःकथाइतिसंबंधः २१ दातादास्यसिपारिव्राज्यंकरीष्यसीत्यर्थः २२ । २३ भोसुराइतिदेवान्प्रहादासंबोधयति यस्यव्रतस्य
 धर्मध्वजोधर्मचिह्नंधर्मपवित्रपाणित्वादि उच्छ्रितःसर्वलोकविदितः २४ । २५ । २६ मनःशुद्धिर्हिंसातोनिवृत्ति २७ विश्रंभंविश्वासं २८ । २९ । ३०

२१ बहवश्चेमिभ्राणिचेतिबहुभिन्नाः । बहुभिन्नाइत्यभिपाठः । वृद्धाश्चबालाश्चतेषांसमाहारोवृद्धबालंतस्य २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

कायेणमहतायुक्तंदंभयुक्तेनभारत ॥ तेषांमतिरियंराजन्नासीत्तत्रविनिश्चये २१ बहुमित्रावयंसर्वेतेषांनोमातुलोह्यम् ॥ रक्षांकरोतुसततंवृद्धबालस्यसर्वशः २२
 उपगम्यतुतेसर्वेविडालमिदमब्रुवन् ॥ भवत्प्रसादादिच्छामश्चतुंचैवयथासुखम् २३ भवान्नोगतिरव्यग्राभवान्नःपरमःसुहृत् ॥ तेवयंसहिताःसर्वेभवंतंशरणंगताः
 २४ भवान्धर्मपरोनित्यंभवान्धर्मेव्यवस्थितः ॥ सनोरक्षमहाप्राज्ञत्रिदशानिववज्रभृत् २५ एवमुक्तस्तुतैःसर्वैर्मूषिकैःसविशंपते ॥ प्रत्युवाचततःसर्वान्मूषिका
 न्मूषिकांतकृत् २६ द्वयोर्योगंनपश्यामितपसोरक्षणस्यच ॥ अवश्यंतुमयाकार्यवचनंभवताहितम् २७ युष्माभिरपिकर्तव्यंवचनंममनित्यशः ॥ तपसा
 ऽस्मिपरिश्रान्तोदृढंनियममास्थितः २८ नचापिगमनेशक्तिकांचित्पश्यामिचितयन् ॥ सोऽस्मिनेयःसदातातानदीकूलमितःपरम् २९ तथेतितंप्रतिज्ञायमू
 षिकाभरतर्षभ ॥ वृद्धबालमथोसर्वंमार्जारायन्यवेदयन् ३० ततःसपापोदुष्टात्मा मूषिकानथभक्षयन् ॥ पीवरश्चसुवर्णश्चदृढबंधश्चजायते ३१ मूषिकाणांगण
 श्चात्रभृशंसंक्षीयतेऽथसः ॥ मार्जारोवर्धतेचापितेजोबलसमन्वितः ३२ ततस्तेमूषिकाःसर्वेसमेत्यान्योन्यमब्रुवन् ॥ मातुलोवर्धतेनित्यंययंक्षीयामहेभृशम् ॥
 ३३ ततःप्राज्ञतमःकश्चिड्डिंडिकोनाममूषिकः ॥ अब्रवीद्वचनंराजन्मूषिकाणांमहागणम् ३४ गच्छतांवीनदीतीरंसहितानांविशेषतः ॥ पृष्ठतोऽहंगमिष्यामि
 सहैवमातुलेनतु ३५ साधुसाध्वितितेसर्वेपूजयांचक्रिरेतदा ॥ चक्रुश्चैवयथान्यायांडिंडिकस्यवचोऽर्थवत् ३६ अविज्ञानाततःसोथडिंडिकंहुपभुक्तवान् ॥ तत
 स्तेसहिताःसर्वेमंत्रयामासुरंजसा ३७ तत्रवृद्धतमःकश्चिक्कोलिकोनाममूषिकः ॥ अब्रवीद्वचनंराजन्ज्ञातिमध्येयथातथम् ३८ नमातुलोधर्मकामश्छद्ममात्रं
 कृताशिखा ॥ नमूलफलभक्षस्यविष्ठाभवतिलोमशा ३९ अस्यगात्राणिवर्धतेगणश्चपरिहोयते ॥ अद्यसप्ताष्टदिवसान्डिंडिकोऽपिनदृश्यते ४० एतच्छ्रुत्वाव
 चःसर्वेमूषिकाविप्रदुष्टुः ॥ विडालोऽपिसदुष्टात्माजगामैवयथागतम् ४१ तथात्वमपिदुष्टात्मनंबैडालंव्रतमास्थितः ॥ चरसिज्ञातिषुसदाविडालोमूषिकेष्विव ॥
 ४२ अन्यथाकिलतेवाक्यमन्यथाकर्मदृश्यते ॥ दंभनार्थायलोकस्यवेदाश्चोपशमश्चते ४३ त्यक्त्वाछद्मत्विंदराजन्क्षत्रधर्मसमाश्रितः ॥ कुरुकार्याणिसर्वाणिध
 मिष्ठोऽसिनरर्षभ ४४ बाहुवीर्येणपृथिवीलब्ध्वाभरतसत्तम ॥ देहिदानंद्विजातिभ्यःपितृभ्यश्चयथोचितम् ४५ क्लृष्टायावर्षपूर्णांश्चमातुर्मातृहितेस्थितः ॥
 प्रमार्जार्शुरणेजित्वासंमानंपरमावह ४६ पंचग्रामावृतायत्नान्नास्माभिरपवर्जिताः ॥ युध्यामहेकथंसंख्येकोपयेमचपांडवान् ४७

२९ । ३० । ३१ । ३२ शिखाशाखाअभिप्रस्यापिमित्रभावरूपंपक्षांतरकृतास्वीकृता । 'शिखाशाखावर्हिजुडेति शाखापक्षांतरेबाहौ' इतिचमेदिनी २९ गणश्चमूषिकाणां ३० । ३१ । ३२ । ३३
 इदंछद्मजातशत्रुस्वरूपं धर्मिष्ठोऽसीत्युपहासः ३४ । ३५ प्रमार्जप्रमार्जय ३६ । ३७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ इन्द्रजालं प्रसिद्धं मायाकलं कुहकाकृत्या प्रतिगर्जनाः विपरीतकोपं वहन्ति प्रापयन्ति न तु भयं जनयन्तीत्यर्थः । 'गर्जनं निनदेकोपे' इति मेदिनी ५५ । ५६ पर्यायतः पर्यायोभयप्रदर्शनादिरूपः प्रकारस्तेन सिद्धिः स्वस्य न तु भवति तथापरोऽपि तेन बुद्धिमानुषीभयार्थिमात्रं प्राप्नोति ५७ यतो मनसैव ईश्वरेणैव वयं वशे कर्तव्या न त्वाद्दशैर्विभीषिकेति भावः । पूर्वश्लोकेन त्वित्यत्र नन्विति पाठे पर्यायतः क्रमतः भावस्तु स एव । 'पर्यायः प्रकारेव सरे क्रमे' इति मेदिनी ५८ आचक्षते आख्यातवान् ५९ । ६० । ६१ । ६२ सशृंगकाः शृंगं त्वत्ते दुष्टभावस्य संत्यागो विदुरस्य च ॥ जातु पेचग्रहे दाहं स्मरतं पुरुषो भव ४८ यच्च कृष्णमवोचस्त्वमायां तं कुरु संसदि ॥ अयमस्मि स्थितो राजन् शमाय समराय च ४९ तस्यायमागतः कालः समरस्य नराधिप ॥ एतदर्थं मया सर्वकृतमेतद्युधिष्ठिर ५० किं नु युद्धात्परं लाभं क्षत्रियो बहु मन्यते ॥ किंच त्वं क्षत्रियकुले जातः संप्राथितो भुवि ५१ द्रोणादस्त्राणि संप्राप्य कृपाच्च भरतर्षभ ॥ तुल्ययोनौ समबलेवासुदेवं समाश्रितः ५२ ब्रूयास्त्वं वासुदेवं च पांडवानां समीपतः ॥ आत्मार्षं पांडवार्थं च यतो मां प्रति योधय ५३ सभामध्ये च यद्रूपं मायया कृतवानसि ॥ तत्तथैव पुनः कृत्वा सार्जुनो मामभिद्रव ५४ इन्द्रजालं च मायावैकुहकावापि भीषणा ॥ आतशस्त्रस्य संग्रामे वहन्ति प्रतिगर्जनाः ५५ वयमप्युत्सहेमद्यां खंच गच्छेम मायया ॥ रसातलं विशामोऽपि ऐंद्रवापुरमेव तु ५६ दर्शयेम च रूपाणि स्वशरीरे बहू न्यपि ॥ न तु पर्यायतः सिद्धिर्बुद्धिमाप्नोति मानुषीम् ५७ मनसैव हि भूतानि धातैव कुरुते पशे ॥ यद्ब्रवीषि च वाष्णे य धार्तराष्ट्रान् हंरणे ५८ घातयित्वा प्रदास्यामि पार्थेभ्यो राज्यमुत्तमम् ॥ आचक्षते च मे सर्वं संजयस्तव भाषितम् ५९ मद्धि तीयेन पार्थेन वै रवं सव्यसाचिना ॥ ससत्यसंगरो भूत्वा पांडवार्थं पराक्रमी ६० युद्धं च स्वाद्यरणे यतः पश्यामः पुरुषो भव ॥ यस्तु शत्रुमभिज्ञाय शुद्धं पौरुषमास्थितः ६१ करोति द्विषतां शोकं स जीवति सुजीवितम् ॥ अकस्माच्चैव ते कृष्ण ख्यातं लोके महद्यशः ६२ अद्येदानीं विजानीमः सन्ति पंढाः सशृंगकाः ॥ मद्धि धोनापि नृपतिस्त्वयि युक्तः कथंचन ६३ सत्राहं संयुगे कर्तुं कंसभृत्ये विशेषतः ॥ तंचतूबरकं बालं बह्मशिनमविद्यकम् ६४ उलूकमद्वचो ब्रूहि असकृद्भीमसेनकम् ॥ विराटनगरे पार्थयस्त्वं सुदोह्यभूः पुरा ६५ बल्लवो नाम विख्यातस्तन्ममैव हि पौरुषम् ॥ प्रतिज्ञातं सभामध्ये न तन्मिथ्या त्वया पुरा ६६ दुःशासनस्य रुधिरं पीयतां यद्विशक्यते ॥ यद्ब्रवीषि च कौंतेय धार्तराष्ट्रान् हंरणे ६७ निहनिष्यामि तरसा तस्य कालोऽयमागतः ॥ त्वं हि भोज्ये पुरस्कार्यो भक्ष्ये पेये च भारत ६८ कयुद्धं कचभोक्तव्यं युध्यस्व पुरुषो भव ॥ शयिष्यसे हतो भूमौ गदामालिङ्ग्य भारत ६९

गोपुंस्त्वचिह्नं श्मश्रुलत्वलिङ्गवत्त्वादिकंतत्सहिताः पंढाः निर्वीर्याः सन्ति ये पुत्रवशीर्यं प्रकृयात्तमिति भावः ६३ तूबरकं तूबरः प्रौढशृंगोऽनृद्वान्तुल्यं तूपर इति पाठेऽपि स एवार्थः अश्मश्रुपुरुषमित्यन्ये । 'तूवरोऽश्मश्रुपुरुषे प्रौढशृंगानुद्व्यपि' इति मेदिनी तेषां भीमसेनो निःश्मश्रुक इति कल्पना भवति । अश्वोऽजस्तूपरो गोमृग इति प्राजापत्या इति श्रुती अश्वोऽसिहचर्यान्तूपरोऽपि पशुरेव आविद्यकं मूढं ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९

७० । ७१ । ७२ नदृष्टेति भर्तारः राजानः ७३ अर्थपतिभिराजामिः यतः कालात् तत आरभ्येत्यर्थः मूढायुषं मयि गुणवति स्वाभिनिन संतुष्टा स्थ मूढश्च युधिष्ठिरो भवदादिषु निर्गुणेष्वपि तुष्यतीति भावः ७४ । तत्तस्माद्देवोर्ममवधार्य च प्रयुद्धयध्वमिति संबधः ७५ । ७६ पापं कर्म कुरु गुरुवधारुणं स्वार्थमिति पाठेऽपि कुरु पदादेवायमर्थो ज्ञेयः ससुहृत्पार्थमिति पाठे तु क्रियाविशेषणमिदं सुहृद्भिः पार्थैश्च सहितं यथा स्यात्तथा युद्धयस्वेत्यर्थः अयमेव मूलपाठ इति भाति ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ राज्यमाक्रम्य मादृश इति शेषः ८५ अकर्मणा अयुद्धेन कथितेन स्वप्रशंसं तद्वथा च सभामध्ये वलिगतं ते वृकोदर ॥ उलूकनकुलं ब्रूहि वचनान्मम भारत ७० युद्धं च स्वाद्यस्थिरो भूत्वा पश्यामस्तव पौरुषम् ॥ युधिष्ठिरानुरागं च द्वेषं च मयि भारत ७१ कृष्णायाश्च परिक्लेशं स्मरेदानीं यथा तथम् ७२ ब्रूयास्त्वं सहदेवं च राजमध्ये वचो मम ॥ युद्धे दानीं रणे यतः क्लेशान् स्मर च पांडव ७३ विराटद्रुपदौ चोभौ ब्रूयास्त्वं वचनान्मम ॥ नदृष्टपूर्वाभर्तारो भृत्यैरपि महागुणैः ७४ तथार्थपतिभिर्भृत्या यतः सृष्टाः प्रजास्ततः ॥ अश्लाघ्योऽयं नरपतिर्युवयोरिति चागतम् ७५ ते यूयं सहता भूत्वा तद्वधार्तं ममापि च ॥ आत्मार्षं पांडवार्थं च प्रयुद्धयध्वं मया सह ७६ धृष्टद्युम्नं च पांचालं ब्रूयास्त्वं वचनान्मम ॥ एष ते समयः प्राप्तो लब्धव्यश्च त्वयाऽपि सः ७७ द्रोणमासाद्य समरे ज्ञास्यसे हितमुत्तमम् ॥ युद्धं च स्वसुहृत्पापं कुरु कर्म सुदुष्करम् ७८ शिखंडिनमथो ब्रूहि उलूकवचनान्मम ॥ स्त्रीतिमत्त्वामहाबाहुर्न हनिष्याति कौरवः ७९ गंगेयो धन्विनां श्रेष्ठो युद्धे दानीं सुनिर्भय ॥ कुरु कर्म रणे यतः पश्यामः पौरुषं तव ७९ एवमुक्त्वा ततो राजा प्रहस्यो लूकमब्रवीत् ॥ धनं जयं पुनर्ब्रूहि वासुदेवस्य शृण्वतः ८० अस्मान्वा त्वं पराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमाम् ॥ अथ वानिर्जितोऽस्माभीरणे वीरशयिष्यसि ८१ राष्ट्रान्निर्वासनं क्लेशं वनवासं च पांडव ॥ कृष्णायाश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ८२ यदर्थं क्षत्रियास्तु ते सर्वे तदिदमागतम् ॥ बलं वीर्यं च शौर्यं च परंचाप्यस्त्रलाघवम् ८३ पौरुषं दर्शयन् युद्धे कोपस्य कुरु निष्कृतिम् ॥ परिक्लिष्टस्य दीनस्य दीर्घकालोऽपि तस्य च ॥ हृदयं कस्य न स्फोटैद्देश्वर्याद्भ्रंशितस्य च ८४ कुले जातस्य शूरस्य परवित्तेष्वगृध्यतः ॥ आस्थितं राज्यमाक्रम्य कोपं कस्य न दीपयेत् ८५ यत्तु कर्म महद्वाक्यं कर्मणा तद्विभाव्यताम् ॥ अकर्मणा कथितेन संतः कुपुरुषं विदुः ८६ अमित्राणां वशे स्थानं राज्यं च पुनरुद्धर ॥ द्वावार्थौ युद्धकामस्य तस्मात्तत्कुरु पौरुषम् ८७ पराजितोऽसि शूतेन कृष्णाचाना यिता सभाम् ॥ शक्यो मर्षो मनुष्येण कर्तुं पुरुषमानिना ८८ द्वादशैव तु वर्षाणि वने धिष्याद्विवासितः ॥ संवत्सरं विराटस्य दास्यमास्थाय चोषितः ८९ राष्ट्रान्निर्वासनं क्लेशं वनवासं च पांडव ॥ कृष्णायाश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ९० अमित्राणां च वचनं प्रब्रुवत्सु पुनः पुनः ॥ अमर्षं दर्शयस्व त्वममर्षो ह्येव पौरुषम् ९१ क्रोधो बलं तथा वीर्यं ज्ञानयोगोऽस्त्रलाघवम् ॥ इह ते दृश्यतां पार्थ युद्धं च स्वपुरुषो भव ९२

सामात्रेण ८९ स्थानं स्थितं तत्स्थानं राज्यं यो रुद्धरणं पौरुषं पुरुषं कुरु ८७ । ८८ विष्णुणा तदुहात् ८९ । ९० अमित्राणां शत्रूणां वक्तुं योऽयं वचनं गौर्गौः न संति पतयो भद्रं पंढरितिलापे इत्यादि वं प्रब्रुवत्सु दुःशासनादिषु अमर्षकोपं दर्शय ९१ । ९२

लोहाभिसारःशस्त्राणां नीराजनाविकं तेषुमंत्रेणदेवतावाहनादिकंच अर्कदममितिपुद्गयोग्यत्वंभूमेरुक्तम् ९३ । ९४ । ९५ । ९६ वेदयोःश्रुतिधनुर्वेदयोःअंतर्गपारगम् ९७ । ९८ युगंकालचक्रम् ९९ । १०० आभ्याद्रोणमीष्माभ्यां अभिध्यातोहंतव्यस्तेननिश्चितः दारुणेनभयानकेनअस्त्रादिना पदामूमिमितिमर्त्योक्तः १०१ दुर्योमंढुकः १०२ । १०३ नागबलस्यहस्तिर्न्यस्य १०४

लोहाभिसारोनिर्वृतःकुरुक्षेत्रमर्कदमम् ॥ पुष्टास्तेऽश्वाभृतायोधाःश्वोयुद्धचस्वसकेशवः ९३ असमागम्यभीष्मेणसंयुगेकिंविकथ्यसे ॥ आरुरुक्षुर्यथामंदःपर्वतं
गंधमादनम् ९४ एवंकथमिकौतेयअकथन्पुरुषोभव ॥ सूतपुत्रंसुदुर्ध्वशल्यंचबलिनावरम् ९५ द्रोणंचबलिनाश्रेष्ठंशचीपतिसंयुधि ॥ आजित्वासंयुगे
पार्थराज्यंकथमिहेच्छसि ९६ ब्राह्मेधनुषिचाचार्यवेदयोरंतर्गदयोः ॥ युधिधुर्यमविक्षोभ्यमनीकचरमच्युतम् ९७ द्रोणंमहायुतिपार्थजेतुमिच्छसितन्मृषा ॥
नहिशुश्रुमवातेनमेरुमुन्मथितंगिरिम् ९८ अनिलोवाऽवहेन्मेरुद्वौर्वाऽपिनिपतेन्महीम् ॥ युगंवापरिवर्तेतयद्येवंस्याद्यथाऽऽस्थमाम् ९९ कोह्यस्तिजंविताकां
क्षीप्राप्येममरिमर्दनम् ॥ पार्थोवाइतरोवापिकोऽन्यःस्वस्तिगृहान्वजेत् १०० कथमाभ्यामभिध्यातःसंसृष्टोदारुणेनवा ॥ रणेजीवन्प्रमुच्येतपदामूमिमुप
स्पृशन् १ किंदुरःकूपशयोयथेमानबुध्यसेराजचमूंसमेताम् ॥ दुराधर्षादेवचमूपकाशांगुत्तानरेद्रैस्त्रिदशैरिवद्याम् २ प्राच्यैःप्रतीच्यैरथदाक्षिणात्यैरुदीच्यकां
बोजशक्वैखशैश्च ॥ शाल्वैःसमत्स्यैःकुरुमध्यदेश्यैर्म्लेच्छैःपुलिदैर्द्रविडांघ्रकांच्यैः १०३ नानाजनौघंयुधिसंप्रवृद्धंगंगयथावेगमपारणीयम् ॥ मांचस्थ
तंनागबलस्यमध्येयुयुत्ससेमंदकिमल्पबुद्धे १०४ अक्षय्याविषुधीचैवअग्निदत्तंचतेरथम् ॥ जानीमोहिरणेपार्थकेतुंदिव्यंचभारत १०५ अकथमानोयुद्धच
स्ववत्थसेऽर्जुनकिंबहु ॥ पर्यायात्सिद्धिरेतस्यनैतत्सिध्यतिकथनात् १०६ यदीदंकथनाल्लोकेसिध्येत्कर्मधनंजय ॥ सर्वेभवेयुःसिद्धार्थाःकथनेकोहिदुर्गतः
१०७ जानामितेवासुदेवंसहायंजानामितेगांढि वंतालमात्रम् ॥ जानाम्यहंत्वादृशोनास्तियोद्धाजानानस्तेराज्यमेतद्वरामि १०८ नतुपर्यायधर्मेणासिद्धिंप्राप्नो
तिमानवः ॥ मनसैवानुकूलानिधातैवकुरुतेवशे १०९ त्रयोदशसमाभुक्तराज्यंविलपतस्तव ॥ भूयश्चैवप्रशासिष्येत्वांनिहत्यसर्वाधवम् ११० कतदागांढिवं
तेऽभूद्यत्त्वंदासपणैर्जितः ॥ कतदाभीमसेनस्यबलमासीच्चफाल्गुन १११ सगदाद्रीमसेनाद्वाफाल्गुनाद्वासगांढिवात् ॥ नवैमोक्षस्तदायोऽभूद्दिनाकृष्णान्
निदिताम् ११२ सावोदास्येसमापन्नान्मोचयामासपार्षती ॥ अमानुष्यंसमापन्नान्दासकर्मण्यवस्थितान् ११३ अवोचंयत्पंडितिलानहंवस्तथ्यमेवतत् ॥
घृताहिवेणीपार्थेनविराटनगरेतदा ११४

१०५ पर्यायात्पुद्गप्रकारात् १०६ । १०७ । १०८ पर्यायधर्मेणउपधर्मेणमायादिना । अन्येतुराजपुत्रोऽयंराज्याहंतिक्रमवर्धमानोऽस्तेननकिंतुशौर्येणैवसिद्धिंप्राप्नोतीत्यर्थः मनसासंकल्पेनवा
तैवकुरुतेनतुमनुष्यः १०९ । ११० हेदासवासवइतिपाठेद्रुपुत्र १११ । ११२ अमानुष्यंभीममनुष्यत्वं अलवणायवाशूरितिबदल्पायांऽत्रनञ् ११३ । ११४

११५ वेणीकृत्वापंडवेषःकन्यानांतिवतानसीत्येतस्मात्परं श्रोण्याविण्यांचकक्ष्यांचसंयुगेयःपलायते इत्यर्धदृश्यते तस्यार्थः यःपंडवेषः अस्त्रीअपिस्त्रीविषमृत् श्रोणिकक्षावेण्युपलक्षितेषुरक्तयवमर्दंशान
स्थानेषुसंयुगेस्मर युद्धेउपस्थितेसतिपलायते स्त्रीत्वस्मिन्संयुगेस्थिरीभवति अयंतुततोऽप्यधमइतिभावः । कक्षायामित्यपेक्षितेआकारलोपआर्षः ११६ । ११७ नमायेतिव्याख्यातपृथक्लोकः
११८ । ११९ भीष्मेणमह संग्रामः गिरौशिराभेदनादिवत्स्वनाशकरइत्यर्थः १२० उद्धेलोवृद्धिः १२१ । १२२ ओघःप्रवाहः पुरुभिर्बोदुर्योधनप्राता सपवगाधोगांभीयस्यपर्यंतोयस्मिन् ।

सूदकर्मणिचश्रांतंविराटस्यमहानसे ॥ भीमसेनेनकौतेययत्तुतन्ममपौरुषम् ११५ एवमेवसदादंडंक्षत्रियाःक्षत्रियेदधुः ॥ वेणीकृत्वापंडवेषःकन्यानांतिवतानसि
१६ नभयाद्वासुदेवस्यनचापितवफाल्गुन ॥ राज्यंप्रतिप्रदास्यामियुद्धचस्वसहकेशवः १७ नमायाहीद्रजालंवाकुहकावापिभीषणा ॥ आतशस्त्रस्यसंग्रामेव
हंतिप्रतिगर्जनाः १८ वासुदेवसहस्रंवाफाल्गुनानांशतानिवा ॥ आसाद्यगाममोघेपुंद्रविष्यंतिदिशोदश १९ संयुगंगच्छभीष्मेणभिधिवाशिरसागिरिम् ॥ त
रस्ववायहागाधंबाहुभ्यांपुरुषोदाधिम् १२० शारद्वतमहामीनंविंशतिमहोरगम् ॥ बृहद्वलमहोद्वलंसौमदतितिमिगिलम् २१ भीष्मवेगमपर्यंतद्रोणग्राहदुरा
सदम् ॥ कर्णशल्यज्ञपावर्तकांबोजवडवामुखम् २२ दुःशासनौघंशलशल्यमत्स्यंसुषेणचित्रायुधनागनक्रम ॥ जयद्रथार्द्रिपुरुमित्रगांधुर्मर्षणोदंशकुनिप्रपा
तम् २३ शङ्खौघमक्षय्यमभिप्रवृद्धंयदाऽवगाह्यश्रमनष्टचेताः ॥ भविष्यसिखंहतसर्वबाधवस्तदामनस्तेपरितापमेष्यति २४ तदामनस्तेत्रिदिवादिवाशुचे
निवर्तितापार्थमहीप्रशासनात् ॥ प्रशाम्यराज्याहिसुदुर्लभंत्वयाशुभूषितःस्वर्गइवातपस्विना १२५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिउलूकदूतागमनपर्वणि
दुर्योधनवाक्येषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ संजयउवाच ॥ सेनानिवेशंसंप्राप्तःकैतव्यःपांडवस्यह ॥ समागतःपांडवेयैर्युधिष्ठिरमभाषत १ अभि
ज्ञोदूतवाक्यानांयथोक्तंब्रुवतोमम ॥ दुर्योधनसमादेशंश्रुत्वानक्रोदुमर्हसि २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उलूकनभयंतेऽस्तिब्रूहिंविगतज्वरः ॥ यन्मतंधार्तराष्ट्र
स्यलुब्धस्यादीर्घदर्शिनः ३ ततोयुतिमतांमध्येपांडवानांमहात्मनाम् ॥ संजयानांचमत्स्यानांकृष्णस्यचयशस्विनः ४ द्रुपदस्यसपुत्रस्यविराटस्यचसंनिधौ ॥
भूमिपानांचसर्वेषांमध्येवाक्यंजगादह ५ ॥ उलूकउवाच ॥ इदंत्वामब्रवीद्राजाधार्तराष्ट्रोमहामनाः ॥ शृण्वतांकुरुवीराणांतन्निबोधयुधिष्ठिर ६ पराजितोऽसिद्युतेन
कृष्णाचानायितासभाम् ॥ शक्योऽमर्षोमनुष्येणकर्तुंपुरुषमानिना ७ द्वादशैवतुवर्षाणिवनेधिष्यद्दिवासितः ॥ संवत्सरंविराटस्यदास्यमास्थाप्यचोषितः ८ अ
मर्षराज्यहरणंवनवासंचपांडव ॥ द्रौपद्याश्चपरिकेशंसंस्मरन्पुरुषोभव ९ अशक्तेनचयच्छर्तभीमसेनेनपांडव ॥ दुःशानसस्यरुधिरंपीयतांयदिशक्यते १०

गादमितिपाठेतेनगाहंदुष्प्रवेशं दुर्योधनोदुर्मर्षणोदकं सोपिदुर्योधनप्रातैव ११३ । ११४ निवर्तितानिबर्तिष्यति प्रशाम्यशांतोभव । प्रशास्येतिपाठे प्रशास्यंचतद्राज्यंचेतिसमासः शुभूषितः
प्राशुमिष्टः अतपस्विनास्वर्गइवत्वयाराज्यंदुर्लभंलब्धमशक्यम् १२५ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारवभावदीपे षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥
॥ सेनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ शपथःशपथः १०

लोहाभिसारोनिर्वृतः कुरुक्षेत्रमकर्मदम् ॥ समः पंथाभृतास्तेऽश्वाः श्वोयुध्यस्वसकेशवः ११ आसमागम्यभीष्मेणसंयुगे किं विकथ्यसे ॥ आरुरुक्षुर्धामंदः पर्वतं
 गंधमादनम् १२ एवं कथ्यसि कौतेय अकथ्यन् पुरुषोभव ॥ सूतपुत्रमुदुर्ध्वशल्यं च बालिनां वरम् १३ द्रोणं च बालिनां श्रेष्ठं शचीपतिसमं युधि ॥ अजिवांसं युगे
 पार्थराज्यं कथमिहेच्छसि १४ ब्राह्मेधनुषि चाचार्यैवेदयोरंतर्गतं द्वयोः ॥ युधिधुर्यमविक्षोभ्य मनीकचरमच्युतम् १५ द्रोणं महायुतिं पार्थजेतुमिच्छसि तन्मृषा ॥
 न हि शुश्रुमवातेन मे रुन्मथितं गिरिम् १६ अनिलोवावहेन्मे रुं द्यौर्वापि निपतेन्महीम् ॥ युगं वा परिवर्तेत यद्येवं स्याद्यथाऽऽस्थमाम् १७ को ह्यस्ति जीविताकां
 क्षीप्राप्यं मम रिमर्दनम् ॥ गजोवाजीरथोवापि पुनः स्वस्ति गृहान् व्रजेत् १८ कथमाभ्यामभिध्यातः संस्पृष्टो दारुणेन वा ॥ रणे जीवन् विमुच्येत पदाभूमिमुपस्पृशन्
 १९ किं ददुरः कूपशयो यथेमान् बुध्यसे राजचमूं समेताम् ॥ दुराधर्षां देवचमू प्रकाशां गुप्तान् रेंद्रैश्चिदशैरिव द्याम् २० प्राच्यैः प्रतीच्यै रथदाक्षिणात्यै रुदीच्यकां बो
 जशकैः खशैश्च ॥ शाल्वैः समत्स्यैः कुरुमुख्यदेश्यैः म्लेच्छैः पुलिंदैर्द्रविडां प्रकाच्यैः २१ नानाजनौघं युधिसं प्रवृद्धं गांगं यथावेगमपारणीयम् ॥ मां च स्थितं नाग
 बलस्य मध्ये युयुत्सुसमेदकिमल्पबुद्धे २२ इत्येवमुक्त्वा राजानं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ अभ्यावृत्त्यपुनर्जिष्णुमुलूकः प्रत्यभाषत २३ अकथ्यमानो युद्धं च स्वकथ्यसे
 ऽर्जुन किं बहु ॥ पर्यायात्सिद्धिरेतस्य नैतत्सिद्धयति कथ्यनात् २४ यदीदं कथ्यनालोके सिद्धयेत्कर्म वनं जय ॥ सर्वे भवेयुः सिद्धार्थाः कथ्यने को हि दुर्गतः २५ जाना
 मिते वासुदेवं सहायं जानामिते गांडिवं तालमात्रम् ॥ जानाम्येतत्त्वाद्दृशो नास्ति योद्वा जानानस्ते राज्यमेतद्वरामि २६ न तु पर्यायधर्मेण राज्यं प्राप्नोति मानुषः ॥
 मनसैवानुकूलानि विधाता कुरुते वशे २७ त्रयोदश समाभुक्ते राज्यं विलपतस्तव ॥ भूयश्चैव प्रशासिष्ये निहत्य त्वां सबांधवम् २८ कृतदा गांडिवं ते भूयश्च वंदास
 पणैर्जितः ॥ कृतदा भीमसेनस्य बलमासि चिफालगुन २९ सगदा द्भीमसेनाद्वा पार्थाद्वाऽपि स गांडिवात् ॥ न वै मोक्षस्तदा वोऽभूद्विना कृष्णामर्निदिताम् ३० सावो
 दास्ये समापन्नान् मोक्षयामास पार्षती ॥ अमानुष्यं समापन्नान् दासकर्मण्यवस्थितान् ३१ अवोचं यत्वं दतिलान् हं वस्तथ्यमेव तत् ॥ घृताहिवेणी पार्थेन विराटनगरे
 तदा ३२ सूदकर्मणि च श्रांतं विराटस्य महानसे ॥ भीमसेनेन कौतेय यच्च तन्मम पौरुषम् ३३ एवमेतत्सदा दंडं क्षत्रियाः क्षत्रिये दधुः ॥ वेणी कृत्वा पण्डवैः कन्या
 नर्तितवानसि ३४ न भयाद्वासुदेवस्य न चापितव फालगुन ॥ राज्यं प्रति प्रदास्यामि युद्धं च स्वसहकेशवः ३५ न माया हीद्रजालं वा कुहकावापि भीषणा ॥ आत
 शस्त्रस्य मे युद्धे वहंति प्रतिगर्जनाः ३६ वासुदेवसहस्रं वा फालगुनानां शतानि वा ॥ आसाद्य मामो घेपुं द्रविष्यंति दिशो दश ३७ संयुगं गच्छ भीष्मेण भिंधि वाशिर
 सा गिरिम् ॥ तरे भवामहागांधवा दुभ्यां पुरुषोदधिम् ३८ शारद्वतमहामीनं विविशति महोरगम् ॥ बृहद्रथमहोद्वेलं सौमदत्तिति मिगिलम् ३९

व्याख्यात एवायमध्यायः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति श्रीमहामारते उद्योगपर्वणि नौलकं डीये भारतभातदीपे एकषष्ठयुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ ७ ॥ उलूकस्त्विति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

भीष्मवेगमपर्यंतं द्रोणग्राहदुरासदम् ॥ कर्णशल्यज्ञपावर्तकां बोजवडवामुखम् ४० दुःशासनौघं शल्यमत्स्यं सुपेणचित्रायुधनागनक्रम् ॥ जयद्रथाद्रिपुरु
 मित्रगांधर्मुर्ध्वणोदंशकुनिप्रपातम् ४१ शस्त्रौघमक्षय्यमतिप्रवृद्धं यदाऽऽवगाह्य श्रमनष्टचेताः ॥ भविष्यसि त्वंहत सर्वबांधवस्तदा गनस्ते परितापमेप्यति ४२
 तदामनस्ते त्रिदिवादिवाशुचेर्निर्वर्तिता पार्थमही प्रशासनात् ॥ प्रशाम्य राज्यं हि सुदुर्लभं त्वया बुभुषितः स्वर्गदवातपस्विना ४३ ॥ इति श्रीमहामारते उद्योगपर्व
 णि उलूकदूतगमनपर्वणि उलूकवाक्ये एकषष्ठयुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ उलूकस्त्वर्जुनं भूयो यथोक्तं वाक्यमब्रवीत् ॥ आशीविष
 मिव कुद्वंदुदन्वाक्यशलाकया १ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा रुषिताः पांडवाभृशम् ॥ प्रागेव भृशसंकुद्धाः कैतव्येनापि धर्षिताः २ आसनेषूदतिष्ठंतवाहंश्चैव प्राचिक्षिपुः ॥
 आशीविषा इव कुद्धावीक्षां चक्रुः परस्परम् ३ अवाक्शिराभीमसेनः समुदैक्षत केशवम् ॥ नेत्राभ्यां लोहितांताभ्यामाशीविष इव श्वसन् ४ आर्तवातात्मजं दृष्ट्वा क्रोधेना
 भिहतं भृशम् ॥ उत्स्मयन्निव दाशार्हः कैतव्यं प्रत्यभाषत ५ प्रयाहिशीघ्रं कैतव्यं ब्रूयाश्चैव सुयोधनम् ॥ श्रुतं वाक्यं गृहीतोऽर्थो मतं यत्ते तथास्तु तत् ६ एमुक्त्वा म
 हाबाहुः केशवो राजसत्तम ॥ पुनरेव महाप्राज्ञं युधिष्ठिरमुदैक्षत ७ मृजयानां च सर्वेषां कृष्णस्य च यथास्विनः ॥ द्रुपदस्य सपुत्रस्य विराटस्य च संनिधौ ८ भूमिपानां च
 सर्वेषां मध्ये वाक्यं जगाद ह ॥ उलूकोऽप्यर्जुनं भूयो यथोक्तं वाक्यमब्रवीत् ९ आशीविषमिव कुद्वंदुदन्वाक्यशलाकया ॥ कृष्णादौश्चैव तान्सर्वान् यथोक्तं वाक्यमब्रवीत्
 त् १० उलूकस्य तु तद्वचनं पापं दारुणमीरितम् ॥ श्रुत्वा विचुक्षुभे पार्थोललाटं चाप्यमार्जयत् ११ तदवस्थं तदा दृष्ट्वा पार्थसासमितिर्नृप ॥ नामृष्यंतमहाराज
 पांडवानां महारथाः १२ अधिक्षेपेण कृष्णस्य पार्थस्य च महात्मनः ॥ श्रुत्वा ते पुरुषव्याघ्राः क्रोधाज्ज्वलुरच्युत १३ घृष्टयुग्मः शिखंडी च सात्याकिश्च महारथः ॥
 केकया भ्रातरः पंचराक्षसश्च घटोत्कचः १४ द्रौपदेयाभि मन्युश्च घृष्टकेतुश्च पार्थिवः ॥ भीमसेनश्च विक्रांतो यमजौ च महारथौ १५ उत्पेतुरासनात् सर्वे क्रोधसंरक्तलो
 चनाः ॥ बाहून्प्रगृह्य रुचिरान् रक्तचंदनरूपितान् १६ अंगदैः पारिहार्यैश्च केयूरैश्च विभूषितान् १७ दंतान्दंतेषु निष्पिप्य मृक्किणीपरिलोलेहन् ॥ तेषामाकारमाव
 ज्ञः कुंतीपुत्रो वृकोदरः १७ उदतिष्ठत्सवेगेन क्रोधेन प्रज्वलन्निव ॥ उद्धृत्य सहस्रानेत्रे दंतान् कटकटाग्र्यच १८ हस्तं हस्तेन निष्पिप्य उलूकं वाक्यमब्रवीत् ॥ अश
 क्तानामिवास्माकं प्रोत्साहननिमित्तकम् १९ श्रुतं ते वचनं मूर्ख्यत्वां दुर्वोधनोऽब्रवीत् ॥ तन्मे कथय तोमं दशृणु वाक्यं दुरासदम् २०

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ यश्चेति इह दुःशासनरुधिरपानकालेमामा अभियास्यति २८ आत्मानं आलभेति २९ आलभेति ईश्वरशपथं करोषीति ३० शौटीरशूरसदृशमनीकजनसंसदि ॥

सर्वक्षत्रस्य मध्येतं यद्वक्ष्यसि सुयोधनम् ॥ शृण्वतः सूतपुत्रस्य पितुश्च त्वंदुरात्मनः २१ अस्माभिः प्रीतिकामैस्तु भ्रातृज्यैष्ठस्य निव्यशः ॥ मर्षितं ते दुराचारतत्त्वं न बहुमन्यसे २२ प्रेषितश्च हृषीकेशः शमाकांक्षी कुरुन्प्रति ॥ कुलस्य हितकामेन धर्मराजेन धर्मिता २३ त्वंकालचोदितो नूनं गंतुकामो यमक्षयम् ॥ गच्छ स्वाहव मस्माभिस्तच्च श्वोभविता ध्रुवम् २४ मयाऽपि च प्रतिज्ञातो वधः स भ्रातृकस्य ते ॥ स तथा मविता पापनात्र कार्या विचारणा २५ वेलामतिक्रमेत्सद्यः सागरो वरुणा लयः ॥ पर्वताश्च विशीर्येयुर्मयोक्तं नष्टपाभवेत् २६ सहायस्ते यदि यमः कुबेरो रुद्र एव वा ॥ यथा प्रतिज्ञं दुर्बुद्धे प्रकरिष्यंति पांडवाः ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पाताचा स्मियथेप्सितम् २७ यश्चेह प्रति संरब्धः क्षत्रियो मा अभियास्यति ॥ अपि भीष्मपुरस्कृत्य तं नेष्यामि यमक्षयम् २८ यच्चैतदुक्तं वचनं मया क्षत्रस्य संसदि ॥ यथै तद्विता सत्यं तथैवात्मानमालभे २९ भीमसेन वचः श्रुत्वा सह देवोऽप्यमर्षणः ॥ क्रोधं संरक्तनयनस्ततो वाक्यमुवाच ह ३० शौटीरशूरसदृशमनीकजनसंसदि ॥ शृणु पापवचो मह्यं यद्वाच्यो हि पिता त्वया ३१ नास्माकं भविता भेदः कदाचित् कुरुभिः सह ॥ घृतराष्ट्रस्य संबंधो यदि न स्यात्त्वया सह ३२ त्वं तु लोकविनाशाय घृतराष्ट्रकुलस्य च ॥ उत्पन्नो वैरपुरुषः स्वकुलघ्नश्च पापकृत् ३३ जन्मप्रभृति चास्माकं पिता तेषां पुरुषः ॥ अहितानि वृशंसानि निव्यशः कर्तुमिच्छति ३४ तस्यै व रानुषंगस्य गंताऽस्म्यंतं सुदुर्गमम् ॥ अहमादौ निहत्य त्वां शकुनेः संप्रपश्यतः ३५ ततोऽस्मिंश्च कुनिहंतामिषतां सर्वधन्विनाम् ॥ भीमस्य वचनं श्रुत्वा सह देवस्य चोभयोः ३६ उवाच फाल्गुनो वाक्यं भीमसेनं स्मयन्निव ॥ भीमसेन न ते संतियेषां वैरं त्वया सह ३७ मंदाग्रहेषु सुखिनो मृत्युपाशवशंगताः ॥ उलूकश्च न ते वाच्यः परुषं पुरुषोत्तम ३८ दूताः किमपराध्यंते यथोक्तस्यानुभाषिणः ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्भीमं भीमपराक्रमम् ३९ घृष्टयुग्ममुखान् वीरान्सुहृदः समभाषत ॥ श्रुतं व स्तस्य पापस्य धार्तराष्ट्रस्य भाषितम् ४० कुत्सनं वासुदेवस्य मम चैव विशेषतः ॥ श्रुत्वा भवंतः संरब्धा अस्माकं हितकाम्यया ४१ प्रभावाद्वासुदेवस्य भवतां च प्र यत्नतः ॥ समग्रं पार्थिवं सर्वत्र सर्वे न गणयाम्यहम् ४२ भवद्भिः समनुज्ञातो वाक्यमस्य यदुत्तरम् ॥ उलूके प्रापयिष्यामि यद्वक्ष्यसि सुयोधनम् ४३ श्वोभूते कल्पि तस्यास्य प्रतिवाक्यं च मूमुखे ॥ गांडीवेनाभिधास्यामि क्लीबाहिवचनोत्तराः ४४ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे प्रशंसं सुर्धनं जयम् ॥ तेन वाक्योपचारेण विस्मिताराजस तमाः ४५ अनुनीय च तान्सर्वान्यथामान्यं यथावयः ॥ धर्मराजं तदा वाक्यं तत्प्राप्यं प्रत्यभाषत ४६

त्यर्थः २९।३० शौटीरःसगर्वः शूरोविक्रांतः शौट्कगर्वेशूरविक्रांतोइतिधातू अनीकजनःसैन्यवासीजनः हेपापमह्यंमम ३१ नास्माकमिति दृतराष्ट्रोपादेवैरंजातंअन्यथातेनबाल्येएवत्वयित्यक्ते सतितन्नस्यादितिभावः ३२ । ३३ तेतवपिताअस्माकंअहितानिकर्तुमिच्छतीतिसंबंधः १४ । ३५ भीमसेनस्येतिप्राचीनपाठेभुत्वेत्यध्याहारः ३५।३७ । १८ ३९। ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५।४६

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ पांढवेष्विति हेपाप पांढवेपुत्वथोक्तं वैडालव्रतरूपं जिह्वं प्रवर्तत इति तुष्यतु दुर्जनन्यायेनांगीकरोति प्रवर्तत इति पाठे तु स्पष्टो र्थः पूरयन्वाक्यंतदर्थानुष्ठानेन समर्थयन्
५२ मान्याः मीष्मद्रोणादयः अमान्याः पुत्राः लक्ष्मणादयः बालवृद्धनाशं माकार्षीरित्यर्थः ५३ । ५४ नपुंसकं नपुंसकत्वं तव ५५ परेषां कर्णादीनां ५६ । ५७ । ५८ जवन्यकालं चरमकालेऽपि

आत्मानमवमन्वानोनहि स्यात्पार्थिवोत्तमः ॥ तत्रोत्तरं प्रवक्ष्यामि तव शुश्रूषणे रतः ४७ उलूकं भरत श्रेष्ठसामपूर्वमथोजितम् ॥ दुर्योधनस्य तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभः ४८ अतिलोहितनेत्राभ्यामाशीविष इव श्वसन् ॥ स्मयमान इव क्रोधात् मृक्किणीपरिसंलिहन् ४९ जनार्दनमभिप्रेक्ष्य भ्रातृं श्वेदेदमब्रवीत् ॥ अभ्यभाषत कैतव्यं प्रगृह्य विपुलं भुजम् ५० उलूकगच्छैकैतव्यब्रूहि तात सुयोधनम् ॥ कृतघ्नं वैरपुरुषं दुर्मतिं कुलपांसनम् ५१ पांडवेषु सदा पापानित्यं जिह्वं प्रवर्तते ॥ स्ववीर्याद्यः पराक्रम्य पाप आह्वयते परान् ॥ अभीतः पूरयन्वाक्यमेष वै क्षत्रियः पुमान् ५२ स पापः क्षत्रियो भूत्वा अस्मान्नाह्वय संयुगे ॥ मान्यामान्यान् पुरस्कृत्य युद्धमागाः कुलाधम ५३ आत्मवीर्यं समाश्रित्य भृत्यवीर्यं च कौरव ॥ आह्वयस्वरणे पार्थान् सर्वथा क्षत्रियो भव ५४ परवीर्यं समाश्रित्य यः समाह्वयते परान् ॥ अशक्तः स्वयमादातुमेतदेव न पुंसकम् ५५ सत्त्वं परेषां वीर्येण आत्मानं बहु मन्यसे ॥ कथमेवमशक्तस्त्वमस्मान्समभिगर्जसि ५६ ॥ कृष्ण उवाच ॥ मद्रचश्चापि भूयस्ते वक्तव्यः स सुयोधनः ॥ श्वइदानीं प्रपद्येथाः पुरुषो भवदुर्मते ५७ मन्यसे यच्च मुढत्वं न योत्स्यति जनार्दनः ॥ सारथ्येन वृतः पार्थैरिति त्वं न विभेषि च ५८ जघन्यकालमप्येतन्न भवेत्सर्वपार्थिवान् ॥ निर्दहेयमहं क्रोधात् तृणानीव दुताशनः ५९ युधिष्ठिरनियोगात्तु फाल्गुनस्य महात्मनः ॥ करिष्ये युध्यमानस्य सारथ्यं विजितात्मनः ६० यद्युत्पतसि लोकांस्त्रीन्यद्याविशसि भूतलम् ॥ तत्र तत्रार्जुनरथं प्रभाते द्रक्ष्यसे पुनः ६१ यच्चापि भीमसेनस्य मन्यसे मोघभाषितम् ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पीतमद्यावधारय ६२ न त्वांसमीक्षते पार्थोनापिराजा युधिष्ठिरः ॥ न भीमसेनो न यमौ प्रति कूलप्रभाषिणम् ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि उलूकदूताभिगमनपर्वणि कृष्णादिवाक्ये द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ दुर्योधनस्य तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभ ॥ नेत्राभ्यामतिताम्राभ्यां कैतव्यं समुदैक्षत १ सकेशवमभिप्रेक्ष्य गुडाकेशो महायशः ॥ अभ्यभाषत कैतव्यं प्रगृह्य विपुलं भुजम् २ स्ववीर्ययः समाश्रित्य समाह्वयति वै परान् ॥ अभीतो युध्यते शत्रून् सर्वैरुष उच्यते ३ परवीर्यं समाश्रित्य यः समाह्वयते परान् ॥ क्षत्रवंधुरशक्तत्वाल्लोके स पुरुषाधमः ४ सत्त्वं परेषां वीर्येण मन्यसे वीर्यमात्मनः ॥ स्वयंकापुरुषो मुढ परांश्चक्षेष्णुमिच्छसि ५ यस्त्वं वृद्धं सर्वराज्ञां हित दुर्दिजितेन्द्रियम् ॥ मरणाय महाप्रज्ञं दीक्षयित्वा विकथ्यसे ६ भावस्ते विदितोऽस्माभिर्दुर्द्वेकुलपांसन ॥ न हनिष्यंति गगियं पांडवा घृणयेति हि ७

पतत्रमवेन्माभूत् एतदेवाहसर्वेत्यादिनाश्लोकशेषेण ५९ । १० । ६१ । ६२ समीक्षतेगणयति ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणिनीलकण्ठीयेमा० द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥
दुर्योधनस्येति समुदैक्षतमुडाकेशइतिसंबंधः १ । २ पूरणात्पुरुषइतिपुरुषशब्दनिवर्चनं अन्यथात्वपुरुषपदेत्यर्थः ३ क्षत्रबंधुः क्षत्रजातिरेव न तु क्षत्रकर्मैत्यर्थः ४ । ५ वृद्धवाङ्मीकंभीष्मंच ६ । ७

मिषतां पश्यतां ८ कैतव्येति समेत्य एकीकृत्य निशाव्यपायेभ्योभूते ९ सत्यसंधोभीष्मः भीष्मवाक्यमेवाह अहं हंतेति हेकैतव्य अहं हंतेत्यादिमदीयवाक्यं भरतान्पांडवान्प्रतिगत्वावदस्व
किं कृत्वा सुयोधनं समेत्य मदीयं सदेशं दुर्योधनाय श्रावयित्वा पांडवान्प्रतिकथयेत्यर्थः तेन दुर्योधनसुखं पांडवानां मयं चोदेष्यतीति भावः १० द्रोणमृते पित्रोऽपि विनाशसहाय एवाहं लोकं हन्यामि ततो भी
ष्मवाक्यात् तत्तव भाव एव भूतो जात इत्यर्थः ११ हंताह निष्यामि कुरुद्वं भीष्मं १२ यो युक्तसेनो ध्वजीरथी तं रजतेति यो जना द्वापं मज्जतामाधारं १३ १४ १५ १६ अभिमानः श्रेष्ठोऽस्मी
ति बुद्धिः । दर्पः पराभिभवसमर्थोऽस्मीति धीः । क्रोधोऽभिज्वलनं । पारुष्यं निघ्नुरवाक्यत्वं । नेधुर्यनिःस्नेहता । अवलेपो न्येषामवज्ञा । आत्मसंभावनं अहमेव जगतां शूरश्चास्मीति बुद्धिः १७
यस्य वीर्यं समाश्रित्य धार्तराष्ट्रविकृत्यसे ॥ हंताऽस्मि प्रथमं भीष्मं मिषतां सर्वधन्विनाम् ८ कैतव्यगत्वा भरतान् समेत्य सुयोधनं धार्तराष्ट्रं वदस्व ॥ तथेत्युवाचा
र्जुनः सव्यसाची निशाव्यपाये भविता विमर्दः ९ यद्वाऽब्रवीद्वाक्यमदीनसत्त्वो मध्ये कुरुहर्षयन्सत्यसंधः ॥ अहं हंता सृजयानामनीकं शाल्वेयकांश्चेति ममैव भारः ॥
कैतव्यगत्वा भरतान् समेत्य सुयोधनं धार्तराष्ट्रं वदस्व १० हन्यामहं द्रोणमृतेऽपि लोकं न ते भयं विद्यते पांडवेभ्यः ॥ ततो हितेलब्धतमं च राज्यमापन्नताः पांडवाश्चे
ति भावः ११ सदर्पपूर्णो न समीक्षसे त्वमनर्थमात्मन्यपि वर्तमानम् ॥ तस्मादहं ते प्रथमं समूहे हंता समक्षं कुरुद्वमेव १२ सूर्योदये युक्तसेनः प्रतीक्ष्य ध्वजीरथीरक्ष
तसत्यसंधम् ॥ अहं हि वः पश्यतां द्वीपमेनं भीष्मं रथात्पातयिष्यामि बाणैः १३ श्वोभूते कथनावाक्यं विज्ञास्यतिसुयोधनः ॥ आचितं शरजालेन मया दृष्ट्वा पिता
महम् १४ यदुक्तं श्वसभामध्ये पुरुषो हस्वदर्शनः ॥ कुद्वेन भीमसेनेन भ्राता दुःशासनस्तव १५ अधर्मज्ञो नित्यवैरी पापबुद्धिर्दृशं सवत् ॥ सत्यां प्रतिज्ञामचिराद्
क्ष्यसे तां सुयोधन १६ अभिमानस्य दर्पस्य क्रोधपारुष्ययोस्तथा ॥ नैधुर्यस्यावलेपस्य आत्मसंभावनस्य च १७ नृशंसतायास्तैक्ष्ण्यस्य धर्मविद्वेषणस्य च ॥
अधर्मस्यातिवादस्य वृद्धातिक्रमणस्य च १८ दर्शनस्य च चक्रस्य कृत्स्नस्यापनयस्य च ॥ द्रक्ष्यसि त्वं फलं तीव्रमाचरेण सुयोधन १९ वासुदेवाद्वितीयो हि मयि कृ
द्वेन राधम ॥ आशाते जीविते मूढराज्ये वा केन हेतुना २० शांतिं भीष्मे तथा द्रोणे सूतपुत्रे च पातिते ॥ निराशो जीविते राज्ये पुत्रेषु च भविष्यसि २१ भ्रातृणामनिध
नं श्रुत्वा पुत्राणां च सुयोधन ॥ भीमसेनेन निहतो दुष्कृतानि स्मरिष्यसि २२ न द्वितीयां प्रतिज्ञां हि प्रतिजानामि कैतव ॥ सत्यं ब्रवीम्यहं ह्येतत्सर्वं सत्यं भविष्यति २३
युधिष्ठिरोऽपि कैतव्यमुलूकमिदमब्रवीत् ॥ उलूकमद्वचो ब्रूहि गत्वा तात सुयोधनम् २४ स्वेन वृत्तेन मे वृत्तं नाधिगंतुं त्वमर्हसि ॥ उभयोरंतरं वेदमूढतानृतयोरापि
२५ न चाहं कामये पापमपि कीटपि पील्योः ॥ किंपुनर्ज्ञातिषु वधं कामयेयं कथंचन २६ एतदर्थं मया तात पंचग्रामावृताः पुरा ॥ कथं तव सुबुद्धेन प्रेक्षयेव्यस
नं महत् २७ सत्वं कामपरीतात्मा मूढभावाच्च कृत्यसे ॥ तथैव वासुदेवस्य नृणां सिहितं वचः २८

नृशंसतानिर्दयत्वं । तैक्ष्ण्यं तीक्ष्णता विषयानां विधीमत्सकर्मकारित्वं । धर्मविद्वेषणं कपटयुतादिना । अधर्मो यथा प्रतिज्ञातराज्याप्रदानं । अतिवादो धर्मविद्वेषधर्मिभ्योऽपि विद्वत्कोसीत्या
दिवचनं । वृद्धातिक्रमणं विदुरादीनामवमाननं १८ दर्शनं कर्णादिषु जयनिश्चयः । चक्रं सेनायाः आधिक्यं अपनयः अस्माकं दूरीकरणं एतेषां फलं द्रक्ष्यसि १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४
वेदवेत्ति २५ । २६ कथमिति हे सुबुद्धे तव व्यसनं मरणाय मं कथमपि न प्रेक्षये इति हेतोः पंचग्रामावृता इति संबंधः २७ । २८

१९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ यत्तद्वचो ब्रूहि गत्वा तात सुयोधनम् २४ स्वेन वृत्तेन मे वृत्तं नाधिगंतुं त्वमर्हसि ॥ उभयोरंतरं वेदमूढतानृतयोरापि
तिर्युवयोरिति दुर्योधनवाक्यस्योत्तरं विराट्पदावाहगुरित्याह विराटेति साधोः दासभावं नियच्छे वनितरायच्छेवमार्थयावहे । इषुगमीति छादेशे यमयते विधिलिङि उत्तमस्य द्विवचनं । इति
किंचेदानीं ब्रूतेन युध्यस्व सह बांधवैः ॥ मम विप्रियकर्तारं कैतव्यं ब्रूहि कौरवम् २९ श्रुतं वाक्यं गृहीतोऽर्थो मतं यत्ते तथाऽस्तु तव ॥ भीमसेनस्ततो वाक्यं भूय आ
ह नृपात्मजम् ३० उलूकमद्वचो ब्रूहि दुर्मतिपापपूरुषम् ॥ शठं नैकृतिकं पापं वराचारं सुयोधनम् ३१ गृध्रोदरे वावस्तव्यं पुरे वानागसाह्वये ॥ प्रतिज्ञातं मया य
च्च सभामध्ये न राधम ३२ कर्ता हंत द्वचः सत्यं सत्येनैव शपामिते ॥ दुःशासनस्य रुधिरं हत्वा पास्याम्यहं मृधे ३३ सक्थिनी तव भक्तैव हत्वा हितवसोदरान् ॥ सर्वे
पांधार्तराष्ट्राणामहं मृत्युः सुयोधन ३४ सर्वेषां राजपुत्राणामभिमन्युरसंशयम् ॥ कर्मणा तोषयिष्यामि भूयश्चैव वचः शृणु ३५ हत्वा सुयोधनत्वं वै संहितं सर्वसोदरैः ॥
आक्रमिष्ये पदामूर्ध्नि धर्मराजस्य पश्यतः ३६ न कुलस्तु ततो वाक्यमिदमाह महीपते ॥ उलूकब्रूहि कौरव्यं धार्तराष्ट्रं सुयोधनम् ३७ श्रुतं ते गदतो वाक्यं सर्वमेव य
था तथम् ॥ तथा कर्ताऽस्मि कौरव्ययथा त्वमनुशासिमाम् ३८ सहदेवोऽपि नृपते इदमाह वचोऽर्थवत् ॥ सुयोधनमतिर्याते वृथै पाते भविष्यति ३९ शोचिष्यसे महासा
जसपुत्रज्ञातिबांधवः ॥ इमं चक्रे शमस्माकं हृष्टो यत्त्वं विकृत्यसे ४० विराट्पदौ वृद्धाबुलूकमिदमुचतुः ॥ दासभावं नियच्छेव साधोरिति मतिः सदा ॥ तौ च दासाव
दासौ वापौरुषं यस्य यादृशम् ४१ शिखंडी तु ततो वाक्यमुलूकमिदमब्रवीत् ॥ वक्तव्यो भवताराजा पापेष्वभिरतः सदा ४२ पश्य त्वं मारणे राजन् कुर्वाणं कर्मदारुणं ॥
यस्य वीर्यं समासाद्य मन्यसे जयं युधि ४३ तमहं पातयिष्यामि रथात्तव पितामहम् ॥ अहं भीष्मवधात्सृष्टो नूनं धात्रामहात्मना ४४ सोऽहं भीष्मं हनिष्यामि मिषतां
सर्वधन्विनाम् ॥ दृष्टुम्रोऽपि कैतव्यमुलूकमिदमब्रवीत् ४५ सुयोधनो मम वचो वक्तव्यो नृपतेः सुतः ॥ अहं द्रोणं हनिष्यामि सगणं सह बांधवम् ४६ अवश्यं
च मया कार्यं पूर्वेषां चरितं महत् ॥ कर्ता चाहं तथा कर्म यथानान्यः करिष्यति ४७ तमब्रवीद्भर्मराजः कारुण्यार्थं वचो महत् ॥ नाहं ज्ञातिवधं राजन् कामयेयं कथंचन ४८
तवैव दोषादुद्धे सर्वमेतत्त्वनावृतम् ॥ सगच्छ माचिरं तात उलूक्यादि मन्यसे ४९ इह वातिष्ठमद्रं ते वयं हितवर्वांधवाः ॥ उलूकस्तु ततो राजन् धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम्
५० आमंत्र्य प्रययौ तत्र यत्र राजा सुयोधनः ॥ उलूकस्तत आगम्य दुर्योधनममर्षणम् ५१ अर्जुनस्य समादेशं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् ॥ वासुदेवस्य भीमस्य धर्म
राजस्य पौरुषम् ५२ न कुलस्य विराटस्य दुपस्य च भारत ॥ सहदेवस्य च वचो दृष्टुमश्रिखंडिनोः ॥ केशवार्जुनयोर्वाक्यं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् ५३ कैतव्यस्तु त
द्वाक्यं निशम्य भरतर्षभः ॥ दुःशासनं च कर्णं च शकुनिं चापि भारत ५४ आज्ञापय तराज्ञश्च बलं मित्रबलं तथा ॥ यथा प्रागुदयात्सर्वे युक्तास्तितष्ठन्ती किनः ५५

आवयोर्मतिरस्ति तौ च आवां दासावदासौ वेतियस्य तव यादृशं पौरुषं तत्तथैव श्वोद्रक्ष्याव इति शेषः ४१ । ४२ । ४३ वधात्तवपहेतोः ४४ । ४५ । ४६ पूर्वेषां चरितं द्रोणवधेन पित्रैरप्रति
यातनं सर्वेषामिति पाठेऽपि स एवार्थः ४७ । अनावृतं विस्फटं ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

१५ । ५७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ उलूकस्थेति १ । २ । ३ । ४ रथिनः राजन्यान् वृष्ट्युग्रः समुपादिशति
तिसंबंधः त्वमनेन युध्यस्व त्वमनेनेत्येवं तत्तदंशव्यवस्थां च कोरत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अंशं अकल्पयत् स्वकीयमिति शेषः १० । ११ । १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये
ततः कर्णसमादिष्टा दूताः संत्वरितारथैः ॥ उष्ट्रवामोभिरप्यन्ये सदश्वैश्च महाजवैः ५६ तूर्णपरिययुः सेनां कृत्स्नां कर्णस्य शासनात् ॥ आज्ञापयंतो राज्ञश्च योगः प्रा
गुदयादिति ५७ ॥ इति श्रीम. उ. उलूकदूतागमनप. उलूकापयाने त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ७ ॥ संजय उवाच ॥ उलूकस्य वचः श्रुत्वा
कुंतीपुत्रोद्युष्टिधिरः ॥ सेनां निर्यापयामास घृष्टयुग्मपुरोगमाम् १ पदातिर्नीनागवर्ती रथिनीमश्वद्विनीम् ॥ चतुर्विधबलांभीमामकंपां पृथिवीमिव २ भीमसे
नादिभिर्गुप्तां सार्जुनैश्च महारथैः ॥ घृष्टयुग्मवशां दुर्गासागरस्तिमितोपमाम् ३ तस्यास्त्वग्नेमहेष्वासः पांचालयोयुद्धदुर्मदः ॥ द्रोणप्रेप्सुरनीकानि घृष्टयुग्मोव्यक
र्षत ४ यथावलं यथोत्साहं रथिनः समुपादिशत् ॥ अर्जुनं मृतपुत्राय भीमं दुर्योधनाय च ५ घृष्टकेतुं च शल्याय गौतमायोत्तमौजसम् ॥ अश्वत्थाम् च नकुलं शैब्यं च
कृतवर्मणं ६ सैधवाय च वाष्णं यं युधानं समादिशत् ॥ शिखंडिनं च भीष्माय प्रमुखे समकल्पयत् ७ सहदेवं शकुनं चेकितानं शलाय वै ॥ द्रौपदेयांस्तथापंचात्रि
गतेभ्यः समादिशत् ८ वृषसेनाय सौभद्रं शेषाणां च महीक्षिताम् ॥ सप्तमर्थं हितं मेने पार्था दभ्यधिकरणे ९ एवं विभज्य योधांस्तान् पृथक् सहचैव ह ॥ ज्वालावर्णो
महेष्वासो द्रोणमंशमकल्पयत् १० घृष्टयुग्मो महेष्वासः सेनापतिपतिस्ततः ॥ विधिवद्ब्रूह्यमेधावी युद्धाय घृतमानसः ११ यथोद्दिष्टानि सैन्यानि पांडवानामयो
जयत् ॥ जयाय पांडुपुत्राणां यत्तत्स्थौराणां जिरे १२ ॥ इति श्रीम. उलूकदूतागमनप. सेनापतिनियोगे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ७ ॥
॥ समाप्तं चो लूकदूतागमनपर्व ॥ अथ रथातिरथसंख्यानपर्व ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रतिज्ञाते फाल्गुने नवधेभीष्मस्य संयुगे ॥ किमकुर्वत मे मंदाः पुत्रादुर्योधनाद
यः १ हतमेव हि पश्यामि गंगियं पितरं रणे ॥ वासुदेवसहायेन पार्थेन दृढधन्वना २ सचापरिमितप्रज्ञस्तच्छ्रुत्वा पार्थभाषितम् ॥ किमुक्तवान्महेष्वासो भीष्मः प्रह
रतां वरः ३ सैन्यापत्यं च संप्राप्य कौरवाणां धुरंधरः ॥ किमचेष्टत गंगियो महाबुद्धिपराक्रमः ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तत्संजयस्तस्मै सर्वमेवन्यवेदयत् ॥
यथोक्तं कुरुद्वेन भीष्मेणामिततेजसा ५ ॥ संजय उवाच ॥ सैन्यापत्यमनुप्राप्य भीष्मः शान्तनवो नृप ॥ दुर्योधनमुवाचे दंवचनं हर्षयन्निव ६ नमस्कृत्य कुमाराय
सेनान्येशक्तिपाणये ॥ अहं सेनापतिस्तेऽद्य भविष्यामि न संशयः ७ सेनाकर्मण्यभिज्ञोऽस्मि व्यूहेषु विविधेषु च ॥ कर्मकारयितुं चैव भृतानप्यभृतांस्तथा ८ या
त्रायाने च युद्धे च तथा प्रशमनेषु च ॥ भृशं वेदमहाराज यथा वेद बृहस्पतिः ९ व्यूहानां च समारभान् देवगांधर्वमानुषान् ॥ तैरहं मोहयिष्यामि पांडवान् व्येतुते ज्वरः १०
भारतभावादीपे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ७ ॥ ॥ प्रतिज्ञाते इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ भृतान् वेतनभक्षकान् अभृतान् महेष्वासमागतान् ८
यात्रार्थयाने प्रयाणे युद्धे प्रशमनेषु परास्त्राणां प्रतीकारेषु विषयेषु वेदवेदोऽपि वेदवेति ९ । १०

तत्त्वेन अकापयेन ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ रथोदारः रथेष्वेव उदारो न तु महारथस्तादृशा एव दुःशासनादय इति भावः १९ । २० । २१ । २२ । २३
सोऽहं योत्स्यामि तत्त्वेन पालयंस्तव वाहिनीम् ॥ यथावच्छास्त्रतो राजन् व्येतुते मानसो ज्वरः ११ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ विद्यते मे न गंगियं भयं देवासुरेष्वपि ॥ सम
स्तेषु महाबाहो सत्यमेतद्ब्रवीमि ते १२ किंपुनस्त्वयि दुर्धर्षे सैन्यापत्ये व्यवस्थिते ॥ द्रोणे च पुरुषव्याघ्रे स्थिते युद्धाभिनंदिनि १३ भवद्भ्यां पुरुषाभ्यां स्थिता
भ्यां विजयो मम ॥ न दुर्लभं कुरुश्रेष्ठ देवराज्यमपि ध्रुवम् १४ रथसंख्यां तु कात्स्न्येन परेषामात्मनस्तथा ॥ तथैवातिरथानां चेतुमिच्छामि कौरव १५ पिताम
हो हि कुशलः परेषामात्मनस्तथा ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहं सर्वैः सहेभिर्वसुधाधिपैः १६ ॥ भीष्म उवाच ॥ गांधारेश्च पुराजं द्रुपदं संख्यां स्वकेवले ॥ ये रथाः पृथिवीपा
लतथैवातिरथाश्च ये १७ बहूनीह सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ रथानां तव सेनायां यथामुख्यं तु मेशू १८ भवानग्रे रथोदारः सहस्रैः सहोदरैः ॥ दुःशासनप्रभृ
तिभिर्भ्रातृभिः शतसंमितैः १९ सर्वैकतप्रहरणाच्छेदभेदविशारदः ॥ रथोपस्थे गजस्कंधे गदाप्रासासि च मणि २० संयंतारः प्रहतरिः कृतास्त्राभारसाधनाः ॥
इष्वस्त्रे द्रोणशिष्याश्च कृपस्य च शरद्वतः २१ एते ह निष्यंति रणे पंचालान्युद्धदुर्मदान् ॥ कृतकिल्विषाः पांडवे धैर्धार्तराष्ट्रमनास्विनः २२ तथाऽहं भरतश्रेष्ठ सर्व
सेनापतिस्तव ॥ शत्रून् विध्वंसयिष्यामि कदर्थी कृत्य पांडवान् २३ नत्वात्मनो गुणान्वक्तुमर्हामिविदितोऽस्मि ते ॥ कृतवर्मा त्वतिरथो भोजः शस्त्रभृतां वरः २४
अर्थसिद्धितवरणे करिष्यति न संशयः ॥ शस्त्रविद्विरनाघृष्यो दूरपाती दृढायुधः २५ हनिष्यति च मूर्तेषां महेंद्रोदानवानिव ॥ मद्वराजो महेष्वासः शल्यो मेऽतिर
थोमतः २६ स्पर्धते वासुदेवेन नित्यं यो वैरणे रणे ॥ भागिनेयां त्रिजांस्त्यक्त्वा शल्यस्तेऽतिरथोमतः ॥ एष योत्स्यति संग्रामे पांडवांश्च महारथान् २७ सागराभि
समैर्बाणैः प्लावयन्निव शात्रवान् ॥ भूरिश्रवाः कृतास्त्रश्च तव चापि हितः सुहृत् २८ सौमदत्तिर्महेष्वासो रथयूथपयूथपः ॥ बलक्षयममित्राणां सुमहांतं करिष्यति २९
सिंधुराजो महाराजमतो मे द्विगुणो रथः ॥ योत्स्यते समरे राजन् विक्रांतो रथसत्तमः ३० द्रौपदी हरणे राजन् परिक्रिष्टश्च पांडवैः ॥ संस्मरंस्तं परिक्रेशं योत्स्यते परवीर
हा ३१ एतेन हितदाराजंस्तप आस्थाय दारुणम् ॥ सुदुर्लभो वरो लब्धः पांडवान् योद्धुमाहवे ३२ स एष रथशार्दूलस्तद्वैरं संस्मरन् रणे ॥ योत्स्यते पांडवैस्तात
प्राणांस्त्यक्त्वा सुदुस्त्यजान् ३३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यानपर्वणि पंचषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ७ ॥
॥ भीष्म उवाच ॥ सुदक्षिणस्तु कांबोजो रथ एकगुणोमतः ॥ तवार्थसिद्धिमाकांक्षन् योत्स्यते समरे परैः १ एतस्य रथसिंहस्य तवार्थे राजसत्तम ॥ पराक्रमं यथै
द्रस्य द्रक्ष्यंति कुवोरयुधि २ एतस्य रथवंशे हिति गमवेगप्रहारिणः ॥ कांबोजानां महाराज शलभानामिवायतिः ३

नत्वात्मन इति स्वस्यासंख्येयत्वं सूचितं २४ । २५ । २६ । २७ । २८ रथयूथपामहारथाः तेषां यूथपोऽतिरथः २९ सिंधुराजो जपप्रयोद्विरथः ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ ॥ इति उ.
प. भी. भा. पंचषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ सुदक्षिण इति १ । २ ॥

रथवंशेनरथसंघेनसहितइतिशेषः । 'वंशःपुंसिकुलेवेणौपृष्ठावयववर्गयोः' इतिमेविनी ४।१।५।७।८।९ समुद्रततरंगिणीउच्छिन्नतपताकांसेनां उच्छिन्नततरंगवर्तीगंगां च १० सत्यरथोनाम

नीलोमाहिष्मतीवामीनीलवर्मारथस्तव ॥ रथवंशेनकदनंशत्रूणां वैकरिष्यति ४ कृतवैरःपुराचैवसहदेवेनमारिष ॥ योत्स्यतेसततराजंस्तवार्थेकुरुनंदन ५ वि
दानुविंदावावंत्यौसमतौरथसत्तमौ ॥ कृतिनौसमरेतातद्वद्वीर्यपराक्रमौ ६ एतौतौपुरुषव्याघ्रौरिपुसैन्यं प्रधक्ष्यतः ॥ गदाप्रासासिनाराचैस्तोमरैश्चकरच्युतैः
७ युद्धाभिकामौसमरेक्रीडताविवयूथपौ ॥ यूथमध्येमहाराजविचरंतौकृतांतवत् ८ त्रिगर्ताभ्रातरःपंचरथोदारामतामम ॥ कृतवैराश्चपार्थैस्तेविराटनगरेत
दा ९ मकराद्वराजेंद्रसमुद्रततरंगिणीम् ॥ गंगांविशोभयिष्यंतिपार्थानांयुधिवाहिनीम् १० तेरथाःपंचराजेंद्रयेषांसत्यरथोमुखम् ॥ एतेयोस्त्यंतिसंग्रामेसं
स्मरंतःपुराकृतम् ११ व्यलीकंपांडवेयेनभीमसेनानुजेनह ॥ दिशोविजयताराजनश्चेतवाहेनभारत १२ तेहनिष्यंतिपार्थानांतानासायमहारथान् ॥ वरान्व
रान्महेष्वासानक्षत्रियाणांधुरंधरान् १३ लक्ष्मणस्तवपुत्रश्चतथादुःशासनस्यच ॥ उभौतौपुरुषव्याघ्रौसंग्रामेष्वपलायिनौ १४ तरुणौसुकुमारौचराजपुत्रौतर
स्विनौ ॥ युद्धानांचविशेषज्ञौप्रणेतारौचसर्वशः १५ रथौतौकुरुशार्दूलमतौमेरथसत्तमौ ॥ क्षत्रधर्मरतौवीरौमहत्कर्मकरिष्यतः १६ दंडधारोमहाराजरथएको
नरर्षभ ॥ योत्स्यतेतवसंग्रामेस्वेनसैन्येनपालितः १७ बृहद्वलस्तथाराजाकौसल्योरथसत्तमः ॥ रथोमममतस्तातमहावेगपराक्रमः १८ एषयोत्स्यतिसंग्रामे
मेस्वान्वंधूनसंप्रहर्षयन् ॥ उग्रायुधोमहेष्वासोधातैराथहितेरतः १९ कृपःशारद्वतोरान्नरथयूथपयूथपः ॥ प्रियान्प्राणान्परित्यज्यप्रधक्ष्यतिरिपूंस्तव २०
गौतमस्यमहर्षेर्यआचार्यस्यशरद्वतः ॥ कार्तिकेयइवाजेयःशरस्तंवात्सुतोऽभवत् २१ एषसेनाःसुबहुलाविविधायुधकार्मुकाः ॥ आग्निवत्समरेतातचरिष्यति
विनिर्दहन २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यागपर्वणि षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ भीष्मउवाच ॥ शकुनिर्मातुलस्तेऽ
सौरथएकोनराधिप ॥ प्रयुज्यपांडवैर्वैर्योत्स्यतेनात्रसंशयः १ एतस्यसेनादुर्धर्षासमरेप्रतियायिनः ॥ विहृतायुधभूयिष्ठावायुवेगसमाजवे २ द्रोणपुत्रोमहे
ष्वासःसर्वनिवातिधन्विनः ॥ समरेचित्रयोधीचहृदास्त्रध्वमहारथः ३ एतस्यहिमहाराजयथागांडीवधन्वनः ॥ शरासनविनिर्मुक्ताःसंसक्तायांतिसायकाः ४ नैषश
क्योमयावीरःसंख्यातुरथसत्तमः ॥ निर्देहोपिलोकांस्त्रीनिच्छत्रेषमहारथः ५ क्रोधस्तेजश्चतपसासंभृतोऽश्रमवासिनाम् ॥ द्रोणेनानुगृहीतश्चदिव्यैरस्त्रैरुदारधीः ६
दांषस्त्वस्यमहानेकोयेनैवभरतर्षभ ॥ नमेरथोनातिरथोमतःपार्थिवसत्तम ७ जीवितंप्रियमत्यर्थमायुष्कामःसदादिजः ॥ नह्यस्यसदृशःकश्चिदुभयोःसेनयोरपि ८

पंचानामुत्तमश्रेष्ठः ११ व्यलीकंअग्रियं १२।११।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इतिश्रीउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपिषट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १६६ ॥ शकुनिरिति १ विहृतानिनानाविधानिआयुधानितैर्भूयिष्ठा २।३।४।५ आश्रमवासिनामृषीणांक्रोधस्तेजश्चतयोःसमुदायरूपइत्यर्थः आश्रमेत्याकारस्यपूर्वरूपमार्प ६।७।८

९।१० पृष्ठशेषे ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० सत्यश्रवाःसत्यकीर्तिः २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० उत्समयमहर्षयन्

हन्यादेकरथेनैवदेवानामपिवाहिनीम् ॥ वपुष्मांस्तलघोषेणस्फोटयेदपिपर्वतान् ९ असंख्येयगुणोवीरःप्रहंतादारुणद्युतिः ॥ दंडपाणिरिवासह्यःकालवत्प्रच
रिष्यति १० युगांतग्रिसमःक्रोधात्सिंहग्रीवोमहाद्युतिः ॥ एषभारतयुद्धस्यपृष्ठसंशमयिष्यति ११ पितात्वस्यमहातेजावृद्धोऽपियुवाभिर्वरः ॥ रणेकर्ममहत्क
र्ताअत्रमेनास्ति संशयः १२ अस्त्रवेगानिलोऽहूतःसेनाकक्षेधनोत्थितः ॥ पांडुपुत्रस्यसैन्यानिप्रधक्ष्यतिरणेष्टतः १३ रथयूथपयूथानांयूथपोऽयंनरर्ष
भः ॥ भारद्वाजात्मजःकर्ताकर्मतीव्रहितंतव १४ सर्वमूर्धाभिषिक्तानामाचार्यःस्थविरोगुरुः ॥ गच्छेदंतंमृजयानांप्रियस्त्वस्यधनंजयः १५ नैषजातुमहेष्वासः
पार्थमाक्लिष्टकारिणम् ॥ हन्यादाचार्यकंदीप्तं संस्मृत्यगुणनिर्जितम् १६ श्लाघतेऽयंसदावीरपार्थस्यगुणविस्तरैः ॥ पुत्रादभ्याधिकंचैनंभारद्वाजोऽनुपश्यति
१७ हन्यादेकरथेनैवदेवगंधर्वमानुषान् ॥ एकीभूतानपिरणेदिव्यैरस्त्रैःप्रतापवान् १८ पौरवोराजशार्दूलस्तवराजन्महारथः ॥ मतोममरथोदारःपरवीररथा
रुजः १९ स्वेनसैन्येनमहताप्रतपन्नशत्रुवाहिनीम् ॥ प्रधक्ष्यतिसपंचालान्कक्षमाग्निगतिर्यथा २० सत्यश्रवारथस्त्वेकोराजपुत्रोबृहद्वलः ॥ तवराजनरिपुवले
कालवत्प्रचरिष्यति २१ एतस्ययोधाराजेंद्रविचित्रकवचायुधाः ॥ विचरिष्यंतिसंग्रामेनिघ्नंतःशात्रवांस्तव २२ वृषसेनोरथस्तेऽग्र्यःकर्णपुत्रोमहारथः ॥
प्रधक्ष्यतिरिपूणांतेबलंतुवलिनावरः २३ जलसंधोमहातेजाराजनरथवरस्तव ॥ त्यक्ष्यतेसमरेप्राणान्माधवःपरवीरहा २४ एषयोत्स्यतिसंग्रामेगजस्कंधाविशार
दः ॥ रथेनवामहाबाहुःक्षपयन्नशत्रुवाहिनीम् २५ रथेषमहाराजमतोमेराजसत्तम ॥ त्वदर्थेत्यक्ष्यतेप्राणान्सहसैन्योमहारणे २६ एषविक्रांतयोधीचचित्रयो
धीचसंगरे ॥ वीतभीश्चापितेराजनशत्रुभिःसहयोत्स्यते २७ बाह्लीकोऽतिरथश्चैवसमरेचानिवर्तनः ॥ ममराजन्मतोयुद्धेशूरोवैवस्वतोपमः २८ नह्येषसमरं
प्राप्यनिवर्तेतकथंचन ॥ यथासततगोराजनसहिहन्वात्परान्नरणे २९ सेनापातिर्महाराजसत्यवांस्तेमहारथः ॥ रणेष्वहुतकर्माचरथोपररथारुजः ३० एत
स्यसमरंदृष्ट्वानव्यथाऽस्तिकथंचन ॥ उत्समयन्नुत्पत्येषपरान्नरथपथेस्थितान् ३१ एषचारिपुविक्रांतःकर्मसत्पुरुषोचितम् ॥ कर्ताविमर्देसुमहत्त्वदर्थेपुरु
षोत्तमः ३२ अलंबुपोराक्षसेंद्रःक्रूरकर्मांमहारथः ॥ हनिष्यतिपरान्नराजनपूर्ववैरमनुस्मरन् ३३ एषराक्षससैन्यानांसर्वेषारथसत्तमः ॥ मायावीद्वद्वैरश्चसमरे
विचरिष्यति ३४ प्राग्ज्योतिषाधिपोवीरोभगदत्तःप्रतापवान् ॥ गजांकुशधरश्रेष्ठोरथेचैवविशारदः ३५ एतेनयुद्धमभवत्पुरागांडीवधन्वनः ॥ दिवसान्सु
बहून्राजन्नुभयोर्जयद्युद्धिनोः ३६ ततःसखायंगांधारेमानयन्पाकशासनम् ॥ अकरोत्संविदंतेनपांडवेनमहात्मना ३७

३८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे सप्तपद्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ७ ॥ अचलइति १ । २ । ३ । ४ विचेतनःमूर्खः ५ घृणीनिंदकः ६ का
पानांसहजकववादीनां ७ । ८ प्रमादीस्त्रीयंकल्पनावाक्यविस्मरति ९ । १० । ११ । १२ भवान्कर्णोऽर्धरथोमह्यममतइति गगियोवदेतत्रमृषेति सर्वस्यजगतोमतइतिसंबंधः

एषयोत्स्यतिसंग्रामेजस्कंधविशारदः ॥ ऐरावतगतोराजादेवानामिववासवः ३८ ॥ इतिश्रीम.भा०उ०प०रथातिरथसंख्यानप०सप्तपद्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अचलोवृषकश्चैवसहितौभ्रातराबुभौ ॥ रथौतवदुराधपौशशून्विध्वंसयिष्यतः १ बलवंतौनरव्याघ्रौद
हक्रौधौप्रहारिणौ ॥ गांधारमुख्यौतरुणौदर्शनीयौमहाबलौ २ सखातेदयितो नित्यंयएषरणकर्कशः ॥ उत्साहयतिराजंस्त्वाविग्रहेपांडवैःसह ३ परुषःकथ
नोनीचःकर्णोवैकर्तनस्तव ॥ मंत्रीनेताचबंधुश्चमानीचात्यंतमुच्छ्रितः ४ एषनैवरथःकर्णो नचाप्यतिरथोरणे ॥ वियुक्तःकवचेनैषसहजेनविचेतनः ५ कुंड
लाभ्यांचदिव्याभ्यांवियुक्तःसततंघृणी ॥ अभिशापाच्चरामस्यब्राह्मणस्यचभाषणात् ६ करणानां वियोगाच्चतेनमेऽर्धरथोमतः ॥ नैषफाल्गुनमासाद्यपुनर्जी
वन्विमोक्ष्यते ७ ततोऽब्रवीत्पुनर्द्रोणःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ एवमेतद्यथाऽऽस्थत्वेनमिष्यास्तिकदाचन ८ रणेरणेऽभिमानीचविमुखश्चापिदृश्यते ॥ घृणीकर्णःप्र
मादीचतेनमेऽर्धरथोमतः ९ एतच्छ्रुत्वातुराधेयःक्रोधादुत्फाल्यलोचने ॥ उवाचभीष्मंराधेयस्तुदन्वाग्भिःप्रतोदवत् १० पितामहयथेष्टमांवाक्शरैरुपकं
तसि ॥ अनागसंसदाद्वेषादेवमेवपदेपदे ११ मर्षयामिचतत्सर्वदुर्योधनकृतेनवै ॥ त्वंतुमामन्यसेमंदंयथाकापुरुषंतथा १२ भवानर्धरथोमह्यमतोवैनात्रसं
शयः ॥ सर्वस्यजगतश्चैवगगियोनमृषावदेत् १३ कुरूणामहितो नित्यंनचराजाऽवबुध्यते ॥ कोहिनामसमानेषुराजसूदारकर्मसु १४ तेजोवधमिमंकुर्याद्विभे
दयिपुराहवे ॥ यथात्वंगुणविद्वेषादपरागंचिकीर्षसि १५ नहायनैर्नपलितैर्नवितैर्नचबंधुभिः ॥ महारथत्वंसंख्यातुशक्यंक्षत्रस्यकौरव १६ बलज्येष्ठंस्मृतंक्ष
त्रंमंत्रज्येष्ठाद्विजातयः ॥ धनज्येष्ठाःस्मृतावैश्याःशूद्रास्तुवयसाधिकाः १७ यथेच्छकंस्वयंब्रूयारथानतिरथांस्तथा ॥ कामद्वेषसमायुक्तोमोहात्प्रकुरुतेभ
वान् १८ दुर्योधनमहाबाहोसाधुसम्यगवेक्ष्यताम् ॥ त्यज्यतांदुष्टभावोऽयंभीष्मःकिल्बिषकृतव १९ भिन्नाहिसेनानृपतेदुःसंधेयामवस्थुत ॥ मौलाहिपुरुष
व्याघ्रकिमुनानासमुत्थिताः २० एषांद्वैधंसमुत्पन्नयोधानांयुधिभारत ॥ तेजोवधोनःक्रियतेप्रत्यक्षेणविशेषतः २१ रथानांक्वचिज्ज्ञानंकचभीष्मोऽल्पचे
तनः ॥ अहमावारयिष्यामिपांडवानामनीकिनी २२ आसाद्यमाममोघेषुंगमिष्यंतिदिशोदश ॥ पांडवाःसहपंचालाःशार्दूलवृषभाइव २३

त्वद्वाक्यात्सर्वेऽपिमावमंस्यंतइतिभावः १२ । १४ विभेदयिषुर्भेदंकर्तुमिच्छुः अपरागंद्वेषं १५ । १६ । १७ प्रकुरुतेप्रकारंभेदंकुरुते । प्रकारस्तुल्यमेदयोःइतिश्वः १८ । १९
मौलाः पारंपर्यागताः तेऽपिभिन्नाःसंतोदुःसंधेयामवन्ति किमुनानापृथक्भूताःसंतएककार्यार्थसमुत्थिताइति २० । २१ । २२ । २३

कचेति युद्धेद्वेदोमंत्रेषुपूर्वश्चअशक्तत्वात्तद्वृद्धित्वाच्चायोग्यइतिभावः २४ । २५ येऽतिवृद्धास्तेपुनर्बालाएवमेमतास्त्वादृशश्चायंभीष्मइत्यर्थः २६ । २७ त्वयिहंतरीकृतोभीष्मयशोगमिष्यतीत्या
शंक्याहकृतइति २८ । २९ । ३० । ३१ नहिछिद्यामित्यन्वयः भेदमयादेवाहंत्वद्वधंनकुर्यामित्यर्थः आशंकार्यालकारः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ रथा
क्वचयुद्धंविमर्दोवामंत्रेसुव्याहृतानिच ॥ क्वचभीष्मोगतवयामंदात्माकालचोदितः २४ एकाकीस्पर्धतेनित्यंसर्वेणजगतासह ॥ नचान्यंपुरुषंकंचिन्मन्यतेमो
घदर्शनः २५ श्रोतव्यंखलुवृद्धानामितिशास्त्रनिदर्शनम् ॥ नत्वेवह्यतिवृद्धानांपुनर्बालाहितेमताः २६ अहमेकोहनिष्यामिपांडवानामनीकिनीम् ॥ सुयुद्धे
राजशार्दूलयशोभीष्मंगमिष्यति २७ कृतःसेनापतिस्त्वेषत्वयाभीष्मोनराधिप ॥ सेनापतौयशोगंतानदुर्योधान्कथंचन २८ नाहंजीवतिगगियेयोत्स्येराज
न्कथंचन ॥ हतेभीष्मेतुयोद्धाऽस्मिसर्वैरेवमहारथैः २९ ॥ भीष्मउवाच ॥ समुद्यतोऽयंभारोमेसुमहान्सागरोपमः ॥ धार्तराष्ट्रस्यसंग्रामेवर्षपूगाभिचिंतितः ३०
तस्मिन्नभ्यागतेकालेप्रतप्तलोमहर्षणे ॥ मिथोभेदोनमेकार्यस्तेनजीवसिसूतज ३१ नह्यहंत्वद्यविक्रम्यस्थविरोऽपिशिशोस्तव ॥ युद्धश्रद्धामहंछिद्यांजीवित
स्यचसूतज ३२ जामदग्न्येनरामेणमहास्त्राणिविमुंचता ॥ नमेव्यथाकृताकाचित्वंतुमेकिंकरिष्यसि ३३ कामंनैतत्प्रशंसंतिसंतःखबलसंस्तवम् ॥ वक्ष्यामितुत्वां
संतप्तोनिहीनकुलपांसन ३४ समेतंपार्थिवंक्षत्रंकाशिराजस्वयंवरे ॥ निर्जित्यैकरथेनैवयाक्न्यास्तरसाहताः ३५ ईदृशानांसहस्राणिविशिष्टानामथोपुनः ॥
मयैकेननिरस्तानिससैन्यानिरणाजिरे ३६ त्वांप्राप्यवैरपुरुषंकुरूणामनयोमहान् ॥ उपस्थितोविनाशाययतस्वपुरुषोभव ३७ युध्यस्वसमरेपार्थयेनविस्पर्ध
सेसह ॥ द्रक्ष्यामित्वांविनिर्मुक्तमस्माद्युद्धात्सुदुर्मते ३८ तमुवाचततोराजाधातैराष्ट्रःप्रतापवान् ॥ मांसमीक्षस्वगगियकार्यहिमहदुद्यतम् ३९ चिंत्यतामिदमे
कार्यममनिःश्रेयसंपरम् ॥ उभावपिभवंतौमेमहत्कर्मकरिष्यतः ४० भूयश्चश्रोतुमिच्छामिपरेपारथसत्तमान् ॥ येचैवातिरथास्तत्रयेचैवरथयूथपाः ४१ बला
बलमभिन्नाणांश्रोतुमिच्छामिकौरव ॥ प्रभातायारजन्यावेइदंयुद्धंभविष्यति ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिरथातिरथसंख्यानपर्वणिभीष्मकर्णसंवादेअष्ट
पद्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतेरथास्तवाख्यातास्तथैवातिरथानृप ॥ येचाप्यर्द्धरथाराजनपांडवानामतःशृणु १ य
दिकौतूहलंतेऽद्यपांडवानांबलेनृप ॥ रथसंख्यांशृणुष्वत्वंसहैभिर्वसुधाधिपैः २ स्वयंराजारथोदारःपांडवःकुंतिनंदनः ॥ अग्निवत्समरेतातचरिष्यतिनसंशयः ३
भीमसेनस्तुराजेंद्ररथोऽष्टगुणसंमितः ॥ नतस्यास्तिसमोयुद्धेगदयासायकैरपि ४ नागायुतबलोमानीतेजसानसमानुषः ॥ माद्रीपुत्रौचरथिनौद्विवेवपुरुषर्ष
भौ ५ अश्विनाविवरूपेणतेजसाचसमन्वितौ ॥ एतेचमुमुखगताःस्मरंतःक्लेशमुत्तमम् ६

दिसंख्यातात्पर्यंतु भीष्मद्रोणौसमर्थौविपांडवान्नहनिष्यतः कर्णोपिकुंतविरदानात्भीमादीन्हंतुंशकोपिनहाप्यति अर्जुनस्त्वनेनदुर्जेषवेतिपांडवानामेवजयइति ४२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनी
लकंठीयेभारतमावदीपे अष्टपद्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ७ ॥ एतेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ उद्यतां उद्रच्छतां क्षिपतामिति यावत् उद्यंतुमिति पाठांतरं भोज्येकोटिल्येर्मर्षपीडनेहति यावत् भुजकोटिल्येऽस्य रूपं । पांसुविकर्षणे पांसुविकर्षणे भूमौ मुष्टिपुदे
 रुद्रव्यचरिष्यंतितत्रमेनास्ति संशयः ॥ सर्वेष्वमहात्मानः शालस्तंभा इवोद्धताः ७ प्रादेशेनाधिकाः पुंभिरन्यैस्ते च प्रमाणतः ॥ सिंहसंहननाः सर्वेषां दुपुत्राम
 हावलाः ८ चरितब्रह्मचर्याश्च सर्वे ताततपस्विनः ॥ हीमंतः पुरुषव्याघ्राव्याघ्रा इव वलोकटाः ९ जवे प्रहारे समर्द्धे सर्वे एवातिमानुषाः ॥ सर्वैर्जितामहोपालादिर्जये
 भरतर्षभ १० न चैषां पुरुषाः केचिदायुधानि गदाः शरान् ॥ विषहन्ति सदा कर्तुमधिज्यान्यापेकौरव ११ उद्यतां वागदागुर्वीः शरान्वाक्षे सुमाहवे ॥ जवेलक्ष्यस्य ह
 रणे भोज्ये पांसुविकर्षणे १२ बालैरपि भवंतस्तेः सर्वे एव विशेषिताः ॥ एतत्सैन्यं समासाद्य सर्वे एव वलोकटाः १३ विध्वंसयिष्यन्ति रणे मास्मतेः सह संगमः ॥ एकै
 कशस्ते समर्द्धे हन्युः सर्वान्महीक्षितः १४ प्रत्यक्षंतवराजेंद्रराजसूयेयथाऽभवत् ॥ द्रौपद्याश्च परिक्लेशं यूते च पुरुषागिरः १५ ते स्मरन्तश्च संग्रामे चरिष्यन्ति च रुद्रवत् ॥
 लोहिताक्षो गुडाकेशो नारायणसहायवान् १६ उभयोः सेनयोर्वीरो रथो नास्तीति तादृशः ॥ नहि देवेषु वा पूर्वमनुष्येषु रगेषु च १७ राक्षसेष्वथ यक्षेऽपुनरेषु कुत एव
 तु ॥ भूतोऽथ वा भविष्यो वा रथः कश्चिन्मया श्रुतः १८ समायुक्तो महाराजरथः पार्थस्य धीमतः ॥ वासुदेवश्च संयंता योद्धा चैव धनंजयः १९ गांडीवं च धनुर्दिव्यं ते
 चाश्वावातरं हसः ॥ अभेद्यं कवचं दिव्यमक्षय्यौ च महेषुधी २० अस्त्रग्रामश्च महेंद्रो रौद्रः कौबेर एव च ॥ याम्यश्च वारुणश्चैव गदाश्चोद्यप्रदर्शना २१ वज्रादीनि
 च मुख्यानि नानाप्रहरणानि च ॥ दानवानां सहस्राणि हिरण्यपुरवासिनाम् २२ हतान्येकरथेनाजौ कस्तस्य सदृशो रथः ॥ एष हन्याद्विसंभो वलवान् सत्यविक्रमः ॥
 २३ तव सेनां महाबाहुः स्वांचैव परिपालयन् ॥ अहंचैनं प्रत्युदियामाचार्यो वा धनंजयम् २४ न हृतीयोऽस्ति राजेंद्र सेनयो रूभयो रपि ॥ य एनं शरवर्षाणि वर्षतमुदि
 यादृशी ॥ २५ जीमूत इव घर्मांते महाबात समीरितः ॥ समायुक्तस्तु कौंतेयो वासुदेवसहायवान् ॥ तरुणश्च कृती चैव जीर्णावावा मुभावपि २६ वैशंपायन उवाच ॥
 एतच्छ्रुत्वा तु भीष्मस्य राज्ञां दध्वांसिरेतदा ॥ कांचनांगदिनः पीनाभुजाश्च दनरूपिताः २७ मनोभिः सह संवेगेः संस्मृत्य च पुरातनम् ॥ सामर्थ्यं पांडवेयानां यथा
 प्रत्यक्षदर्शनात् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० रथातिरथसंख्यानप० पांडवरथातिरथसंख्यायामूनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ भीष्म उवाच ॥
 द्रौपदेयामहाराज सर्वे पंचमहाराथाः ॥ वैराटिरुत्तरश्चैव रथोदारो मतो मम १ अभिमन्युर्महाबाहूरथयूथपयूथपः ॥ समः पार्थेन समरे वासुदेवेन चारिहा २ लघ्व
 स्त्रश्चित्रयोधी च मनस्वी च दृढव्रतः ॥ संस्मरन्वै परिक्लेशं स्वपितुर्विक्रमिष्यति ३ सात्यकिर्माधवः शूरो रथयूथपयूथपः ॥ एष वृष्णिप्रवीराणाममर्षी जितसाध्वमः ४
 उत्तमौजास्तथाराजन् रथोदारो मतो मम ५

इत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ प्रत्युदियां पुद्गे सेमुल्लः स्यात् २४ । २५ । २६ दध्वांसिरे विगलिताः २७
 २८ ॥ इति श्रीउद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे ऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ अ ॥ द्रौपदेया इति १ । २ । ३ । ४ । ५

६ । ७ । ८ वीरगते वीरैरनुसृते ९ सिद्धावद्धौ १० । ११ एकायनगती मरणैकरशरणी धटितारौघटनसंघटं करिष्यतः १२ । १३ त्यक्तात्मानो त्यक्तदेही १४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये
 एतेषां बहुसाहस्रारथानां गाहयास्तथा ॥ योत्स्यन्ते ते तनूस्त्यक्त्वा कुंतीपुत्रप्रियेप्सया ६ पांडवैः सह राजेंद्रतव सेना सुभारत ॥ अग्निमारुतवद्राजन्नाह्वयंतः परस्पर
 रम् ७ अजेयौ समरे वृद्धौ विराट् दुपदौ तथा ॥ महारथौ महावीरौ मतो मे पुरुषर्षभौ ८ वयो वृद्धावपि हितौ क्षत्रधर्मपरायणौ ॥ यतिष्येते परं शक्त्या स्थितौ वी
 रगते पथि ९ संबंधकेन राजेंद्रतौ तु वीर्यबलान्वयात् ॥ आर्यवृत्तौ महेष्वसौ स्नेहवीर्यसिता बुभौ १० कारणं प्राप्य तु नराः सर्वे एव महाभुजाः ॥ शूरावाकातरावाऽपि
 भवंति कुरुपुंगव ११ एकायनगतावेतौ पार्थिवो दृढधन्विनौ ॥ प्राणांस्त्यक्त्वा परं शक्त्या धटितारौ परंतप १२ पृथगक्षौ हिर्णाभ्यां तावुभौ संयतिदारुणौ ॥ संव
 धिभावरक्षंतौ महत्कर्म करिष्यतः १३ लोकवीरौ महेष्वसौ त्यक्तात्मानौ च भारत ॥ प्रत्ययं परिरक्षंतौ महत्कर्म करिष्यतः १४ ॥ इति श्रीमहाभा० उ० रथातिरथसं
 ख्यानपर्वणि सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ भीष्म उवाच ॥ पंचालराजस्य सुतो राजन्परपुरंजयः ॥ शिखंडीरथमुख्यो मे मतः पार्थस्य भारत १ एष
 योत्स्यति संग्रामेनाशयन् पूर्वसंस्थितम् ॥ परं यशो विप्रथयंस्तव सेना सुभारत २ एतस्य बहुलाः सेनाः पंचालाश्च प्रभद्रकाः ॥ तेनासौरथवंशेन महत्कर्म करिष्यति ३
 घृष्टयुग्मश्च सेनानीः सर्वसेना सुभारत ॥ मतो मेऽतिरथो राजन् द्रोणशिष्यो महारथः ४ एष योत्स्यति संग्रामे सूदयन्वै परानुरणे ॥ भगवानिव संकुद्धः पिनाकीयुगसंक्षये
 ५ एतस्य तद्रथानीकं कथयंति रणप्रियाः ॥ बहुत्वात्सागरप्रख्यं देवानामिव संयुगे ६ क्षत्रधर्मातुराजेंद्रमतो मेऽर्थरथो नृप ॥ घृष्टयुग्मस्य तनयो बाल्यान्नातिकृतश्रमः
 ७ शिशुमालसुतो वीरश्चेदिराजो महारथः ॥ घृष्टकेतुर्महेष्वसः संबंधी पांडवस्य ह ८ एष चेदिपतिः शूरः सहपुत्रेण भारत ॥ महारथानां सुकरं महत्कर्म करिष्यति ९
 क्षत्रधर्मरतो मह्यमतः परपुरंजयः ॥ क्षत्रदेवस्तुराजेंद्रपांडवेऽपु रथोत्तमः १० जयंतश्चामितौ जाश्च सत्यजिच्च महारथः ॥ महारथामहात्मानः सर्वे पांचालसतमाः
 ११ योत्स्यन्ते समरे तात संरब्धा इव कुंजराः ॥ अजो भोजश्च विक्रांतौ पांडवार्थे महारथौ १२ योत्स्येते बलिनौ शूरो परं शक्त्या क्षायेष्यतः ॥ शीघ्रास्त्राश्चित्रयोद्धा
 रः कृतिनो दृढविक्रमाः १३ केकयाः पंचराजेंद्रभ्रातरो दृढविक्रमाः ॥ सर्वे चैव रथोदाराः सर्वे लोहितकध्वजाः १४ काशिकः सुकुमारश्च नीलोयश्चापरो नृप ॥ सू
 र्यदत्तश्च शंखश्च मदिराश्च श्वनामतः १५ सर्वे एव रथोदाराः सर्वे चाहवलक्षणाः ॥ सर्वास्त्रविदुषः सर्वे महात्मानो मता मम १६ वार्धक्षेमिर्महाराज मतो मम महारथः ॥
 चित्रायुधश्च नृपतिर्मतो मे रथसत्तमः १७ सहिसंग्रामशोभी च भक्तश्चापिकिरीटिनः ॥ चेकितानः सत्यघृतिः पांडवानां महारथौ ॥ द्वाविमौ पुरुषव्याघ्रौ रथोदा
 रौ मतो मम १८ व्याघ्रदत्तश्च राजेंद्रचंद्रसेनश्च भारत ॥ मतो मम रथोदारौ पांडवानां संशयः १९

भारतभावदीपे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ पंचालेति १ नाशयन् पूर्वसंस्थितं प्राचीनं स्त्रीत्वेनावस्थानं अदर्शयन् पुरुषं दर्शयन्नित्यर्थः यद्वा पूर्वसंस्थितं पूर्वव्यूहसंस्थानं नाशयन् सैन्यानि
 विद्रावयन्नित्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ क्षयिष्यतः सामर्थ्यं दर्शयिष्यतः । ऐश्वर्याथोऽयं क्षयति १३ । १४ । १५ विदुषः विद्वांसः १६ । १७ । १८ । १९

सेनाविदुश्चराजेंद्रक्रोधहंताचनामतः ॥ यःसमोवासुदेवेनभीमसेनेनवाविभो २० सयोत्स्यतिहिविक्रम्यसमरेतवसैनिकैः ॥ मांचद्रोणंरुपंचैवयथासंमन्यतेभ
वान् २१ तथासमरश्चाधीमंतव्योरथसत्तमः ॥ काश्यःपरमशीघ्रास्त्रःश्लाघनीयोनरोत्तमः २२ रथएकगुणोमहंज्ञेयःपरपुरंजयः ॥ अयंचयुधिविक्रांतोमंत
व्योऽष्टगुणोरथः २३ सत्यजित्समरश्चाधीपदस्यात्मजोयुवा ॥ गतःसोऽतिरथत्वंहिष्टष्टष्टुमेनसंमितः २४ पांडवानांयशस्कामःपरंकर्मकरिष्यति ॥ अनुर
क्तश्चशूरश्चरथोऽयमपरोमहान् २५ पांड्वराजोमहावीर्यःपांडवानांघुरंधरः ॥ दृढधन्वामहेष्वासःपांडवानांमहारथः २६ श्रेणिमानकौरवश्रेष्ठवसुदानश्चपार्थि
वः ॥ उभावेतावतिरथौमतौपरपुरंजयौ २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यानपर्वणि एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥
भीष्मउवाच ॥ रोचमानोमहाराजपांडवानांमहारथः ॥ योत्स्यतेऽमरवत्संख्येपरसैन्येषुभारत १ पुरुजित्कुंतिभोजश्चमहेष्वासोमहाबलः ॥ मातुलोभीमसेनस्य
सचमेऽतिरथोमतः २ एषवीरोमहेष्वासःकृतीचनिपुणश्चह ॥ चित्रयोधीचशक्तश्चमतोमेरथपुंगवः ३ सयोत्स्यतिहिविक्रम्यमघवानिवदानवैः ॥ योधायेचा
स्यविख्याताःसर्वेयुद्धविशारदाः ४ भागिनेयकृतेवीरःसकरिष्यतिसंगरे ॥ सुमहत्कर्मपांडूनांस्थितःप्रियहितेरतः ५ भीमसेनिर्महाराजहैडिंबोराक्षसेश्वरः ॥
मतोमेवदुमायावीरयूथपयूथपः ६ योत्स्यतेसमरेतातमायावीसमरप्रियः ॥ येचास्यराक्षसावीराःसचिवावशवर्तिनः ७ एतेचान्येचबहवोनानाजनपदेश्व
राः ॥ समेताःपांडवास्यार्थेवासुदेवपुरोगमाः ८ एतेप्राधान्यतोरान्नपांडवस्यमहात्मनः ॥ रथाश्चातिरथाश्चैवयेचान्येऽर्धरथानृप ९ नेष्यंतिसमरेसेनांभी
मांयौधिष्ठिरीनृप ॥ महेंद्रेणैवविरेणपाल्यमानांकिरीटिना १० तैरहंसमरेवीरमायाविद्विर्जयैषिभिः ॥ योत्स्यामिजयमाकाक्षन्नथवानिधनंरणे ११ वासुदेवंच
पार्थचचक्रगांडीवधारिणौ ॥ संध्यागताविवाकैःदूसमेष्येतेरथोत्तमौ १२ येचैवतेरथोदाराःपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ॥ सहसैन्यानहंतांश्चप्रतीयारणमूर्धानि १३ एते
रथाश्चातिरथाश्चतुभ्यंयथाप्रधानंनृपकीर्तितामया ॥ तथाऽपरेयेऽर्धरथाश्चेकचित्तेवतेषामपिकौरवेन्द्र १४ अर्जुनंवासुदेवंचयेचान्येतत्रपार्थिवाः ॥ सर्वा
स्तान्वारयिष्यामिमावद्भक्ष्यामिभारत १५ पांचाल्यंतुमहाबाहोनाहंहन्त्यांशिखंडिनम् ॥ उद्यतेपुमथोदृष्ट्वाप्रतियुध्यंतमाहवे १६ लोकस्तंवेदयदहंपितुः
प्रियचिकीर्षया ॥ प्राप्तंराज्यंपरित्यज्यब्रह्मचर्यव्रतेस्थितः १७ चित्रांगदंकौरवाणामाधिपत्येऽभ्यषेचयम् ॥ विचित्रवीर्यंचशिंशुंयौवराज्येऽभ्यषेचयम् १८

स्येति क्रोधोदीनार्थभीमसेनसाम्यार्थेवाविशेषणम् २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ रथोत्तमोत्तमोऽभिदत्तोरथोययोस्तौ । आहिताभ्यादित्वादुत्तमपदस्यपरानिपा
तः । महारथेरथयुद्धेउत्तमोउत्कृष्टतमौ १२ । १३ । १४ पार्थावरेष्वयामिशक्तिधारयामि १५ । १६ । १७ । १८

देवव्रतत्वंब्रह्मचारिव्रतवत्त्वं स्त्रीसंमुखेगमनेहिदृष्टिमेयुनंस्यात् स्त्रीपूर्वदर्शनेऽपिभनसातदीयस्त्रीभावस्मरणेनविकारास्यादितिभावः १९ । २० । २१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारत
देवव्रतत्वंविज्ञाप्यपृथिवींसर्वराजसु ॥ नैवहन्त्यास्त्रियंजातुनस्त्रीपूर्वकदाचन १९ सहस्त्रीपूर्वकोराजनशिखंडीयदितेश्रुतः ॥ कन्याभूत्वापुमान्जातोयोत्स्ये
तेनभारत २० सर्वास्त्वन्याहनिष्यामिपार्थिवान्भरतर्षभ ॥ यान्समेष्यामिसमरेनतुकुंतीसुतानृप २१ ॥ इ० श्रीम० भा० उ० प० रथातिरथसंख्यानप०
द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ रथातिरथसंख्यानपर्वसमाप्तम् ॥ अर्थावोपाख्यानपर्व ॥ दुर्योधनउवाच ॥ किमर्थंभरतश्रेष्ठनैवहन्त्यांशिखंडि
नम् ॥ उद्यतेपुमथोदृष्ट्वासमरेष्वाततायिनम् १ पूर्वमुक्तामहाबाहोपंचालान्सहसोमकैः ॥ हनिष्यामीतिगांगेयतन्मेब्रूहिपितामह २ ॥ भीष्मउवाच ॥ शृ
णुदुर्योधनकथांसहैर्भिवसुधाधिपैः ॥ यदर्थंयुधिसंप्रेक्ष्यनाहंहन्त्यांशिखंडिनम् ३ महाराजोममपिताशांतनुलोकंविश्रुतः ॥ दिष्टांतमापधर्मात्मासमयेभरतर्षभ
४ ततोऽहंभरतश्रेष्ठप्रतिज्ञांपरिपालयन् ॥ चित्रांगदंभ्रातरंैवमहाराज्येऽभ्यषेचयम् ५ तस्मिंश्चनिधनंप्राप्तेसत्यवत्यामतेस्थितः ॥ विचित्रवीर्यंराजानभ्यर्षि
चंयथाविधि ६ मयाऽभिषिक्तोराजेंद्रयवीयानपिधर्मतः ॥ विचित्रवीर्योधर्मात्मासममेवसमुदैक्षत ७ तस्यदारक्रियांतातचिकीर्षुरहमप्युत ॥ अनुरूपादिवकु
लादित्येवचमनोदधे ८ तथाऽश्रौषंमहाबाहोतिस्रःकन्याःस्वयंवराः ॥ रूपेणाप्रतिमाःसर्वाःकाशिराजसुतास्तदा ॥ अंवांचैवाविकांचैवतथैवांवालिकामपि ९
राजानश्चसमाहूताःपृथिव्यांभरतर्षभ ॥ अंवाज्येष्ठाऽभवतासामंविकात्वधमध्यमा १० अंवालिकाचराजेंद्रराजकन्यायवीयसी ॥ सोऽहमेकरथेनैवगतःकाशि
पतेःपुरीम् ११ अपश्यंतामहाबाहोतिस्रःकन्याःस्वलंकृताः ॥ राज्ञश्चैवसमाहूतान्पार्थिवान्पृथिवीपते १२ ततोऽहंतातृपान्सर्वानाह्वयसमरेस्थितान् ॥ र
थमारोपयांचक्रेकन्यास्ताभरतर्षभ १३ वीर्यशुल्काश्चताज्ञात्वासमारोप्यरथंतदा ॥ अवोचंपार्थिवान्सर्वानहंतत्रसमागतान् ॥ भीष्मःशांतनवःकन्याहरती
तिपुनःपुनः १४ तेयतध्वंपरंशक्तयासर्वेमोक्षायपार्थिवाः ॥ प्रसह्यहिहराम्येषमिषतांवनरर्षभाः १५ ततस्तेपृथिवीपालाःसमुत्पेतुरुदायुधाः ॥ योगोयोगइ
तिकुद्धाःसारथीनभ्यचोदयन् १६ तेरथैर्गजसंकाशैर्गजैश्चगजयोधिनः ॥ पुष्टैश्चाश्वैर्महीपालाःसमुत्पेतुरुदायुधाः १७ ततस्तेमामहीपालाःसर्वेएवविशोपते ॥
रथव्रातेनमहतासर्वतःपर्यवारयन् १८ तानहंशरवर्षेणसमंतात्पर्यवारयम् ॥ सर्वानृपांश्चाप्यजयंदेवराडिवदानवान् १९ अपातयंशरैर्दीप्तैःप्रहसनभरतर्षभ ॥
तेषामापततांचित्रान्ध्वजानहेमपरिष्कृतान् २० एकैकेनहिवाणेनभूमौपातितवानहम् ॥ हयांस्तेपांगजांश्चैवसारथींश्चाप्यहंरणे २१ तेनिवृत्ताश्चभग्नाश्चदृष्ट्वा
तल्लाघवंमम ॥ अथाहंहास्तिनपुरमायांजित्वामहीक्षितः २२

भावदीपेद्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ किमर्थमिति १ । २ । ३ दिष्टांतंमरणम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ भिनतां प
श्यता अनादरेष्वही १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

१३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भा० त्रिसप्तत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ ततोहमिति मातरंउपसंगृह्य पादयोःपतित्वा १ वीर्यशुल्काः वीर्यमेवशुल्कंमौल्यंयासांताः २ । २
ततोऽहंताश्चकन्यावैभ्रातुरर्थायभारत ॥ तच्चकर्ममहाबाहोसत्यवत्यैव्यवेदयम् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणिकन्याहरणेत्रिसप्त
त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ ॥ ॥ धीष्मउवाच ॥ ततोऽहंभरतश्रेष्ठमातरंवीरमातरम् ॥ अभिगम्योपसंगृह्यदाशेयीमिदमब्रुवम् १
इमाःकाशिपतेःकन्यामयानिर्जित्यपार्थिवान् ॥ विचित्रवीर्यस्यकृतेवीर्यशुल्काहताइति २ ततोमूर्धन्युपघ्रायपर्यश्रुनयनानृप ॥ आहसत्यवतीहृष्टादिष्टया
पुत्रजितंत्वया ३ सत्यवत्यास्त्वनुमतेविवाहेसमुपस्थिते ॥ उवाचवाक्यंसवीडाज्येष्ठाकाशिपतेःसुता ४ भीष्मत्वमसिधर्मज्ञःसर्वशास्त्रविशारदः ॥ श्रुत्वाचव
चनंधर्म्यमहंकर्तुमिहार्हसि ५ मयाशाल्वपतिःपूर्वमनसाभिवृतोवरः ॥ तेनचास्मिष्टतापूर्वरहस्यविदितेपितुः ६ कथंमामन्यकामांत्वंराजधर्ममतीत्यवै ॥
वासयेथागृहेभीष्मकौरवःसन्विशेषतः ७ एतद्बुद्ध्याविनिश्चित्यमनसाभरतर्षभ ॥ यत्क्षमंतेमहाबाहोतदिहारब्धुमर्हसि ८ समांप्रतीक्षतेव्यक्तंशाल्वराजोवि
शांपते ॥ तस्मान्मांत्वंकुरुश्रेष्ठसमनुज्ञातुमर्हसि ९ कृपांकुरुमहाबाहोमयिधर्मभृतावर ॥ त्वंहिसत्यवतोवीरपृथिव्याभितिनःश्रुतम् १० ॥ इतिश्रीमहाभार
रतेगद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणिअंबावाक्ये चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ ॥ ॥ धीष्मउवाच ॥ ततोऽहंसमनुज्ञाप्यकालीं
गंधवतींतदा ॥ मंत्रिणश्चत्विजश्चैवतथैवचपुरोहितान् १ समनुज्ञासिपंकन्यामंबांज्येष्ठानराधिप ॥ अनुज्ञाताययौसातुकन्याशाल्वपतेःपुरम् २ वृद्धौर्द्विजा
तिभिर्गुप्ताघात्र्याचानुगतातदा ॥ अतीत्यचतमध्वानमासाद्यनृपतिंतथा ३ सातमासाद्यराजानंशाल्वंवचनमब्रवीत् ॥ आगताऽहंमहाबाहोत्वामुद्दिश्यमहा
मते ४ तामब्रवीच्छाल्वपतिःस्मयन्निवविशांपते ॥ त्वयाऽन्यपूर्वयानाहंभार्यार्थीवरवर्णिनि ५ गच्छभद्रेपुनस्तत्रसकाशंभीष्मकस्यवै ॥ नाहमिच्छामिभी
ष्मेणगृहीतांत्वांप्रसह्यवै ६ त्वंहिभीष्मेणनिर्जित्यनीताप्रीतिमतीतदा ॥ परामृश्यमहायुद्धेनिर्जित्यपृथिवीपतीन् ७ नाहंत्वय्यन्यपूर्वायांभार्यार्थीवरवर्णिनि ॥
कथमस्मद्विधोराजापरपूर्वांप्रवेशयेत् ८ नारींविदितविज्ञानःपरेषांधर्ममादिशन् ॥ यथेष्टंगम्यतांभद्रेमात्वाकालोऽयगादयम् ९ अंबातमब्रवीद्राजन्ननंगश
रपीडिता ॥ नैवंवदमहीपालनैतदेवंकथंचन १० नास्मिप्रीतिमतीनीताभीष्मेणामित्रकर्शन ॥ बलात्नीतास्मिरुदतीविद्राव्यपृथिवीपतीन् ११ भजस्व
मांशाल्वपतेभक्तांबालामनागसम् ॥ भक्तानांहिपरित्यागोनधर्मेपुप्रशस्यते १२ साऽहमामंभ्यगांगेयंसमरेष्वनिवर्तिनम् ॥ अनुज्ञाताचतेनैवततोऽहंभृश
मागता १३ नसभीष्मोमहाबाहुर्मांमिच्छतिविशांपते ॥ भ्रातृहेतोःसमारंभोभीष्मस्येतिश्रुतंमया १४ भगिन्यौममयेनीतेअंबिकांज्वालिकेनृप ॥ प्रादाद्वि
चित्रवीर्यायगांगेयोहियवीयसे १५ ४ । मह्यंमम ५ । ६ । ७ । ८ । ९ सत्यवतोऽनित्यंह्यब्रवारी १० ॥ इति० उ० प० नी० भा० भा० चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥
॥ ततइति ॥ १ समनुज्ञासिपंसमनुज्ञातवान् अडभावार्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ परामृश्यहस्तेऽपुत्वानीता ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ संतःसाधवः गतयःशक्तिारःसंतु २२ कुरुणंदीनंयथास्यात्तथापरिदेवतींशोचंती २३ । २४ अदीर्घदर्शनेतिशाल्वस्याधर्मःसूचितः २५ । २६ वारणे
यथाशाल्वपतेनान्यंवरंध्यामिदंथंचन ॥ त्वामृतेपुरुषव्याघ्रतथामूर्धानमालभे १६ नचान्यपूर्वाराजेंद्रत्वामहंसमुपस्थिता ॥ सत्यंब्रवीमिशाल्वैतत्सत्ये
नात्मानमालभे १७ भजस्वमांविशालाक्षस्वयंकन्यामुपस्थिताम् ॥ अनन्यपूर्वाराजेंद्रत्वत्प्रसादाभिकांक्षिणीम् १८ तामेवंभाषमाणांतुशाल्वःकाशिपतेःसु
ताम् ॥ अत्यजद्ररतश्रेष्ठजीर्णांत्वचमिवोरगः १९ एवंबहुविधैर्वाक्यैर्याच्यमानस्तयानृपः ॥ नाश्रद्धच्छाल्वपतिःकन्यायांभरतर्षभ २० ततःसामन्युनाऽ
विष्टाज्येष्ठाकाशिपतेःसुता ॥ अग्रवीत्साश्रुनयनावाप्पविष्कृतयागिरा २१ त्वयात्यक्तागमिष्यामियत्रतत्रविशांपते ॥ तत्रमेगतयःसंतुसंतःसत्यंयथाभुवम्
२२ एवंतांभाषमाणांतुकन्यांशाल्वपतिस्तदा ॥ परितत्याजकौरव्यकरुणंपरिदेवतीम् २३ गच्छगच्छेतितांशाल्वःपुनःपुनरभाषत ॥ विभेमिभीष्मात्सुश्रो
णित्वंचभीष्मपरिग्रहः २४ एवमुक्तांतुसातेनशाल्वेनादीर्घदर्शिना ॥ निश्चक्रामपुरादीनारुदतीकुरीयथा २५ ॥ भीष्मउवाच ॥ निष्क्रामंतंतीतुनगरांश्चि
तयामासदुःखिता ॥ पृथिव्यांनास्तियुवतिर्विषमस्थतरामया २६ बंधुभिर्विप्रहीणाऽस्मिशाल्वेनचनिराकृता ॥ नचशक्यंपुनर्गंतुमयावारणसाह्वयम् २७
अनुज्ञातातुभीष्मेणशाल्वमुद्दिश्यकारणम् ॥ किनुगर्हाम्यथात्मानमथभीष्मंदुरासदम् २८ अथवापितरंमूढंयोमेऽकार्षीत्स्वयंवरम् ॥ मयाऽयंस्वकृतोदोषोयाऽहं
भीष्मरथातदा २९ प्रवृत्तेदारुणयुद्धेशाल्वार्थनापतंपुरा ॥ तस्येयंफलनिर्वृतिर्यदापन्ना सिमूढवत् ३० धिग्भीष्मंधिक्कमेमंदंपितरंमूढचेतसम् ॥ येनाहंवी
र्यशुल्केनपण्यस्त्रीवप्रचोदिता ३१ धिक्मांधिक्शाल्वराजानंधिग्घातारमथापिवा ॥ येषांतुर्नीतभावेनप्राप्ताऽस्म्यापदमुत्तमाम् ३२ सर्वथाभागधेयानिस्वा
निप्राप्नोतिमानवः ॥ अनयस्यास्यतुमुसंभीष्मःशांतनवोमम ३३ सामीष्मेप्रतिकर्तव्यमहंपश्यामिसांप्रतम् ॥ तपसावायुधावापिदुःखहेतुःसमेमतः ३४
कोनुभीष्मंयुधाजेतुमुत्सेहतमहीपतिः ॥ एवंसापरिनिश्चित्यजगामनगराद्वहिः ३५ आश्रमंपुण्यशीलानांतापसानांमहात्मनाम् ॥ ततस्तामवसद्रात्रिताप
सैःपरिवारिता ३६ आचख्यौचयथावृत्तंसर्वमात्मनिभारत ॥ विस्तरेणमहाबाहोनिखिलेनशुचिस्मिता ॥ हरणंचविसर्गंचशाल्वेनचविसर्जनम् ३७ तत
स्तत्रमहानासीद्ब्राह्मणःसंशितवतः ॥ शैखावत्यस्तपोवृद्धःशास्त्रेचारण्यकेगुरुः ३८ आर्तातामाहसमुनिःशैखावत्योमहातपाः ॥ निःश्वपंतीसतींबालांदुःखशोक
परायणाम् ३९ एवंगतेतुकिंभद्रेशक्यंकर्तुंतपस्विभिः ॥ आश्रमस्थैर्महाभागेतपोयुक्तेर्महात्मभिः ४० सात्वेनमब्रवीद्राजयक्रियतांमदनुग्रहः ॥ प्रावाज्यमह
मिच्छामितपरतप्स्यामिदुश्चरम् ४१ मयैवयानिकर्माणिपूर्वदेहेतुमूढया ॥ कृतानिनूनंपापानितेषामेतत्फलंध्रुवम् ४२

नहस्तिनासमानाह्वयंसमानारुयंहस्तिनापुरं २० । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ शैखावत्यः शिखावान्वाहिस्तत्साध्यानिश्रीतस्मार्तकर्माणिशीलावतानितेषु
साधुःशैखावत्यः कर्मणिनिष्णातः अरण्यकेउपनिषद्विगुरुः ब्रह्मविदित्यर्थः ३८ । ३९ । ४० प्रावाज्यं प्रवज्यासंन्यासस्तत्रोचितंकर्मप्रावाज्यम् ४१ । ४२

४३ तापस्यंतपसं हतं धर्मजातं ४४ दृष्टांतो लौकिको दाहरणं आगमो वेदः हेतुर्बुद्धिः स्तेः प्रारब्धकर्मभोगस्यापरिहायं त्वं ज्ञात्वा समाश्रयता भवेत्पुण्यं ४५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभा
नोत्सहेतु पुनर्गंतुं स्वजनं प्रतितापसाः ॥ प्रत्याख्यातानिरानंदाशालेन च निराकृता ४३ उपदिष्टमिहेच्छामितापस्यं वीतकल्मषाः ॥ युष्माभिर्देवसंकाशैः कृपा
भवतु वो मयि ४४ सतामाश्रयस्य त्वं कन्यां दृष्टांतागमहेतुभिः ॥ सांत्वयामास कार्यं च प्रतिजज्ञो द्विजैः सह ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानप० शैखा
वत्यां वासं वा देपंच सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्ते तापसाः सर्वे कार्यं वंतोऽभवन्स्तदा ॥ तां कन्यां चिंतयंतस्ते किं कार्यमिति धर्मिणः १
केचिदाहुः पितुर्वैश्मनीयतामिति तापसाः ॥ केचिदस्मदुपालंभे मतिं च कुर्वतापसाः २ केचिच्छाल्यपतिं गत्वानियोज्यमिति मे निरे ॥ नेतिकेचिद्व्यवस्यंति प्रत्या
ख्याताहितेन सा ३ एवं गते तु किं शक्यं भद्रे कर्तुं मनीषिभिः ॥ पुनरुचुश्च तां सर्वे तापसाः संशितव्रताः ४ अलंप्रव्रजिते नेह भद्रे शृणु हितं वचः ॥ इतो गच्छ स्वभद्रं ते
पितुर्वै निवेशनम् ५ प्रतिपत्स्यति राजा सपिता ते यदनंतरम् ॥ तत्र वत्स्यसि कल्याणि सुखं सर्वगुणान्विता ६ न च ते न्यागतिर्न्याय्या भवेद्भेदत्रयथापिता ॥ पति
र्वापि गतिर्नार्याः पिता वा वरवर्णिनि ७ गतिः पतिः समस्थाया विषमे च पिता गतिः ॥ प्रव्रज्या हि सुदुःखं संकुमार्या विशेषतः ८ राजपुत्र्याः प्रकृत्या च कुमार्यास्तव
भामिनि ॥ भद्रे दोषा हि विद्यंते बहवो वरवर्णिनि ९ आश्रमे वैवसं त्यास्तेन भवेयुः पितुर्गृहे ॥ ततस्त्वन्येऽब्रुवन्वाक्यं तापसास्तां तपस्विनीम् १० त्वामिहैकाकि
र्नीहृद्धानिर्जने गहने वने ॥ प्रार्थयिष्यंति राजानस्तस्मान्मैवं मनःकृताः ११ ॥ अंबोवाच ॥ न शक्यं काशिनगरं पुनर्गंतुं पितुर्गृहान् ॥ अवज्ञाता भविष्यामि वां ध
वानां न संशयः १२ उपिताऽस्मि तथा बाल्ये पितुर्वैश्मनीयतापसाः ॥ नाहं मयि भद्रं वस्तत्र यत्र पिता मम ॥ तपस्तप्तुमभीप्सामितापसैः परिरक्षिता १३ यथा
परेऽपि मे लोके न स्यादेवं महात्ययः ॥ दौर्भाग्यं तापसश्रेष्ठास्तस्मात्प्रस्याम्यहं तपः १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येवं ते पुविप्रेषु चिंतयत्सु यथा तथम् ॥ राजर्षिस्त
द्वनं प्राप्सस्तपस्वी होत्रवाहनः १५ ततस्ते तापसाः सर्वे पूजयंति स्म तं नृपम् ॥ पूजाभिः स्वागताद्याभिरासने नोदकेन च १६ तस्योपविष्टस्य सतो विश्रांतस्योप
शृण्वतः ॥ पुनरेव कथां च कुः कन्यां प्रति वनौकसः १७ अंबायास्तां कथां श्रुत्वा काशिराज्ञश्च भारत ॥ राजर्षिः समहाते जावभूवो द्विग्रमानसः १८ तां तथा वादिनीं
श्रुत्वा दृष्ट्वा च समहातपाः ॥ राजर्षिः कृपयाऽऽविष्टो महात्मा होत्रवाहनः १९ सवेपमान उत्थाय मातुस्तस्याः पिता तदा ॥ तां कन्यामं कमारोप्यपर्यश्वासयत् प्रभो ॥
२० सतामपृच्छत्कात्स्न्येन व्यसनोत्पत्तिमादितः ॥ सा च तस्मै यथावृत्तं विस्तरेण न्यवेदयत् २१ ततः सराजर्षिरभूदुःखशोकसमन्वितः ॥ कार्यं च प्रतिपेदे
तन्मनसा सुमहातपाः २२ अब्रवीद्वेपमानश्च कन्यामातुं सुदुःखितः ॥ माऽगाः पितुर्गृहं भद्रे मातुस्ते जनको ह्यहम् २३

भावदीपे पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ तत इति १।२।३।४।५।६।७।८।९ ये दोषा विद्यंते आश्रमे प्रव्रज्या यांते दोषाः पितुर्गृहे न भवेयुः सुंदरीं तरुणीं च त्वां दृष्ट्वा पुनर्योवा
मोहं प्राप्स्यंति त्वं वाधमांस्सल्लिष्यसीति भावः १०।११।१२।१३ महात्ययः पुत्रनाशः ॥ 'महउद्धव उत्सवः' इति कोशः १४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९ तं विचित्रवीर्यं वैवाहिकं
तु खं छिद्यामहं ते वैमयि वर्तस्व पुत्रिके ॥ पर्याप्तं ते मनो वत्सेय देवं परिशुष्यसि २४ गच्छ मद्रचनाद्रामं जादय्यंतपस्विनम् ॥ रामस्ते सुमहदुःखं शोकं चैवापनेष्य
ति २५ हनिष्यतिरणे भीष्मं न करिष्यति चेद्वचः ॥ तं गच्छ भार्गवश्रेष्ठं कालाग्रिसमतेजसम् २६ प्रतिष्ठापयिता सत्वांसमेपथि महातपाः ॥ ततस्तु सुस्वरं वाष्प
मुत्सृजंती पुनः पुनः २७ अब्रवीत्पितरं मातुः सा तदा होत्रवाहनम् ॥ अभिवादयित्वा शिरसागमिष्ये तव शासनात् २८ अपि नामाद्यपश्येयमार्थं तं लोकविश्रुतम् ॥
कथंचती ब्रुवः खं मे नाशयिष्यति भार्गवः ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं यथायास्यामि तत्र वै २९ ॥ होत्रवाहन उवाच ॥ रामं द्रक्ष्यसि भद्रे त्वं जामदग्न्यं महावने ॥ उग्रत
पसि वर्तंतं सत्यसंधं महाबलम् ३० महेंद्रं वै गिरिश्रेष्ठं रामो नित्यमुपास्तिह ॥ ऋषयो वेदविद्वांसो गंधर्वाप्सरसस्तथा ३१ तत्र गच्छ स्वभद्रं ते ब्रूयाश्चैनं वचो मम ॥
अभिवाद्य च तं मूर्ध्ना तपो वृद्धं दृढव्रतम् ३२ ब्रूयाश्चैनं पुनर्भद्रे यत्ते कार्यं मनीषितम् ॥ मयि संकीर्तिते रामः सर्वतत्ते करिष्यति ३३ मम रामः सत्वावत्से प्रीतियुक्तः सु
हृच्च मे ॥ जमदग्निसुतो वीरः सर्वशस्त्रभृतां वरः ३४ एवं ब्रुवति कन्यां तु पार्थिवे होत्रवाहने ॥ अकृतव्रणः प्रादुरासीद्रामस्यानुचरः प्रियः ३५ ततस्ते मुनयः सर्वे समु
त्स्थुः सहस्रशः ॥ सच राजा वयोवृद्धः सृजयो होत्रवाहनः ३६ ततो दृष्ट्वा कृतातिथ्यमन्योन्यं ते वनौकसः ॥ सहिता भरतश्रेष्ठ निषेदुः परिवार्यतम् ३७ ततस्ते
कथयामासुः कथास्तास्ता मनोरमाः ॥ धन्या दिव्याश्च राजेंद्र प्रीतिर्हर्षमुदायुताः ३८ ततः कथां ते राजर्षिर्महात्मा होत्रवाहनः ॥ रामं श्रेष्ठं महर्षीणामपृच्छ दकृत
व्रणम् ३९ कसं प्रति महाबाहो जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ अकृतव्रण शक्यो वै द्रष्टुं वेदविदां वर ४० ॥ अकृतव्रण उवाच ॥ भवंतमेव सततं रामः कीर्तयति प्रभो ॥ सृज
यो मे प्रियसखो राजर्षिरिति पार्थिव ४१ इहरामप्रभाते शोभितेति मतिर्मम ॥ दृष्ट्वाऽस्येन मिहायांतं तव दर्शनकाक्षया ४२ इयंच कन्याराजर्षे किमर्थं वनमागता ॥
कस्य चेयं तव च काभवती च्छामिवेदितुम् ४३ ॥ होत्रवाहन उवाच ॥ दौहित्रीयं मम विभो काशिराजसुता प्रिया ॥ ज्येष्ठा स्वयं वरेतस्थौ भगिनीभ्यां महान च ४४
इयमं वेति विख्याता ज्येष्ठा काशिपतेः सुता ॥ अंबिकां बालिके कन्ये कनीयस्यौ तपोधन ४५ समेतं पार्थिवं क्षत्रं काशिपुर्णीततोऽभवत् ॥ कन्यानि मे तां वे प्रथेतत्रा
सीदुत्सवो महान् ४६ ततः किल महावीर्यो भीष्मः शांतनवो नृपान् ॥ अधिक्षिप्य महातेजास्तिस्रः कन्याजहार ताः ४७ निर्जित्य पृथिवीपालानथ भीष्मो गजाह्वयम् ॥
आजगाम विशुद्धात्मा कन्याभिः सह भारतः ४८ सत्यवत्ये निवेद्याथ विवाहं समनंतरम् ॥ भ्रातुर्विचित्रवीर्यस्य समाज्ञापयत् प्रभुः ४९ तंतु वैवाहिकं दृष्ट्वा कन्येयं समु
पार्जितम् ॥ अब्रवीत्तत्र गां गेयं मंत्रिमध्ये द्विजर्षभ ५० मया शाल्यपतिर्वीरो मनसाऽमिष्टतः पतिः ॥ न मामर्हसि धर्मज्ञदातुं भ्रात्रेऽन्यमानसाम् ५१

विवाहार्थमुद्यतं समुपार्जितं अभ्यंगकौतुकवधादिना संस्कृतं दृष्ट्वा इयं कन्या गां गेयमब्रवीदिति योजना ५०।५१

५२ । ५३ । ५४ । ५५ उत्पत्तिकारणं ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुःखद्वयं दुःखकर
द्वयं भीष्मशाल्वाख्यं यद्वा । निर्भर्तृकत्वमेकं दुःखं त्वच्छत्रोर्वधश्चेति तापसानां दुःखद्वयं तथाऽपि शत्रुद्वयमप्येकतरस्य कं प्रतिकर्तव्यं हंतुं यत्नं चिकीर्षसि यद्वा । एकैकस्य गतिहानिर्भरणं वेति दुःख
तच्छ्रुत्वा वचनं भीष्मः संमंजसहमंत्रिभिः ॥ निश्चित्य विससर्जे भांसत्यवस्थामते स्थितः ५२ अनुज्ञाता तु भीष्मेण शाल्वं सौभर्तिततः ॥ कन्येयं मुदिता तत्र काले
वचनमब्रवीत् ५३ विसर्जिताऽस्मि भीष्मेण धर्ममाप्तिपादय ॥ मनसाऽभिवृतः पूर्वमया त्वं पार्थिवर्षम ५४ प्रत्याचख्यौ च शाल्वोऽस्याश्चारित्रस्याभिर्शंकितः ॥
सेयंतपो वनं प्राप्ता तापस्येऽभिरताभृशम् ५५ मया च प्रत्यभिज्ञाता वंशस्य परिकीर्तनात् ॥ अस्य दुःखस्य चोत्पत्तिं भीष्ममेवेह मन्यते ५६ ॥ अंबोवाच ॥ भग
वन्नेवमेवेह यथाऽऽह पृथिवीपातिः ॥ शरीरकर्ता मातुर्मसृजयो होत्रवाहनः ५७ न ह्युत्सहेस्वनगरं प्रतियातुं तपोधन ॥ अपमानभयाच्चैव व्रीडया च महामुने ५८
यत्तु मां भगवान् रामो वक्ष्यति द्विजसत्तम ॥ तन्मे कार्यं तमं कार्यमिति मे भगवन्मतिः ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि होत्रवाहनां वासंवादे
षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ अकृतवण उवाच ॥ दुःखद्वयमिदं भद्रे कतरस्य चिकीर्षसि ॥ प्रतिकर्तव्यमबले तत्त्वं वत्सेवदस्व मे १ यदि सौभर्तित
र्भद्रे नियोक्तव्यो मतस्तव ॥ नियोक्ष्यति महात्मा सरामस्त्वद्धितकाम्यया २ अथापगेयं भीष्मं त्वं रामेणेच्छसि धीमता ॥ रणे विनिर्जितं द्रष्टुं कुर्यात्तदपि भार्गवः ३
सृजयस्य वचः श्रुत्वा तव चैव शुचिस्मिते ॥ यदत्र ते भृशं कार्यं तदद्यैव विचिंत्यताम् ४ ॥ अंबोवाच ॥ अपनीताऽस्मि भीष्मेण भगवन्नविजानता ॥ नाभिजानाति
मे भीष्मो ब्रह्मन् शाल्वगतं मनः ५ एतद्विचार्य मनसा भवानेतद्विनिश्चयम् ॥ विचिनोतु यथान्यायं विधानं क्रियतां तथा ६ भीष्मे वा कुरुशार्दूलेशाल्वराजेऽथ
वा पुनः ॥ उभयोरेव ब्रह्मन् युक्तं यत्तत्समाचर ७ निवेदितं मया ह्येतदुःखमूलं यथा तथम् ॥ विधानं तत्र भगवन्कर्तुं मर्हसि युक्तितः ८ ॥ अकृतवण उवाच ॥
उपपन्नमिदं भद्रे यदेवं रवर्णिनि ॥ धर्मं प्रतिवचो ब्रूयाः शृणु चेदं वचो मम ९ यदित्वा मापगे यो वै न नयेद्रजसा ह्वयम् ॥ शाल्वस्त्वां शिरसा भीरुगृहीयाद्रामचो
दितः १० तेन त्वं निर्जिता भद्रे यस्मा ब्रीताऽसि भाविनि ॥ संशयः शाल्वराजस्य तेन त्वयि सुमध्यमे ११ भीष्मः पुरुषमानी च जितकाशी तथैव च ॥ तस्मात्प्र
तिक्रियायुक्ता भीष्मे कारयितुं तव १२ ॥ अंबोवाच ॥ ममाप्येष सदा ब्रह्मन् हृदिकामोऽभिवर्त्तते ॥ घातयेयं यदि रणे भीष्ममित्येव नित्यदा १३ भीष्मं वा
शाल्वराजं वा यं वा दोषेण गच्छसि ॥ प्रशाधितं महाबाहो यत्कृतेऽहं सुदुःखिता १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवं कथ्यतामेव ते पांसदिवसो गतः ॥ रात्रिश्च भरतश्रेष्ठ सुख
शीतोष्णमारुता १५ ततो रामः प्रादुरासीत् प्रज्वलन्निव तेजसा ॥ शिष्यैः परिवृतो राजनृजटाचौरिधरो मुनिः १६
द्वयं ज्ञेयम् १ नियोक्तव्यस्तव पाणिग्रहणार्थमिति शेषः २ भीष्मस्य तु सत्यप्रतिज्ञस्य त्वत्सुखाय अयमात्रं कर्तव्यं न तु ग्रावता तव हितमित्याशयेनाह अपेति ३ । ४ । ५ विधानं प्रतीकारं ६ । ७
८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ आसातां लङ्घिद्विवचनम् २० । २१ । २२ परमंतव विवक्षितं यत्तन्मेऽहं वचनमिति त्वर्थः २३ शिरसौ श्रेष्ठौ । 'शिरःप्रधाने सेनाग्रे' इति मेदिनी पुंस्त्वमार्थम् २४ । २५ सृजयस्य
धनुष्पाणि रदीनात्मा खड्गं विभ्रत्परश्वर्धौ ॥ विरजाराजशार्दूलं सृजयं सोऽभ्ययान्नृपम् १७ ततस्तं तापसादृष्ट्वा सचराजामहातपाः ॥ तस्थुः प्रांजलयो राजन्सा च
कन्यातपस्विनी १८ पूजयामासुरव्यग्रामधुपकेण भार्गवम् ॥ अर्चितश्च यथान्यायं निषसाद स हैव तैः १९ ततः पूर्वव्यतीतानि कथयंतौ स्म तावुभौ ॥ आसातां
जामदग्न्यश्च सृजयश्चैव भारत २० तथा कथां ते राजर्षिर्भृगुश्रेष्ठं महाबलम् ॥ उवाच मधुरं काले रामं वचनमर्थवत् २१ रामेयं मम दौहित्री काशिराजसुता प्रभो ॥ अ
स्याः शृणु यथा तत्त्वं कार्यं कार्यविशारद २२ परमं कथ्यतां चेति तारामः प्रत्यभाषत ॥ ततः साऽभ्यवदद्रामं ज्वलन्तामिव पावकम् २३ ततोऽभिवाद्य चरणौ रामस्य
शिरसौ शुभौ ॥ स्पृष्ट्वा पद्मदलाभाभ्यां पाणिभ्यामग्रतः स्थिता २४ कुरोदसा शोकवती वाष्पय्याकुललोचना ॥ प्रपदेशरणं चैव शरणं भृगुनंदनम् २५ ॥ राम उ
वाच ॥ यथा त्वं सृजयस्यास्य तथा मे त्वं नृपात्मजे ॥ ब्रूहि यत्ते मनो दुःखं करिष्ये वचनं तव २६ ॥ अंबोवाच ॥ भगवन् शरणं त्वाद्यप्रपन्नाऽस्मि महाव्रतम् ॥ शोकपंका
र्णवान्मग्राघोरादुद्धर मां विभो २७ ॥ भीष्म उवाच ॥ तस्याश्च दृष्ट्वा रूपं च वपुश्चाभिनवं पुनः ॥ सौकुमार्यं परं चैव रामश्चित्तापरोऽभवत् २८ किमियं वक्ष्यती
त्येवं विममर्श भृगुद्वहः ॥ इति दध्यौ चिरं रामः कृपयाऽभिपरिभुतः २९ कथ्यतामिति सा भूयो रामेणोक्ता शुचिस्मिता ॥ सर्वमेव यथा तत्त्वं कथयामास भार्गवे ३०
तच्छ्रुत्वा जामदग्न्यस्तुराजपुत्र्यावचस्तदा ॥ उवाच तां वरारोहानिश्चित्यार्थं विनिश्चयम् ३१ ॥ राम उवाच ॥ प्रेषयिष्यामि भीष्माय कुरुश्रेष्ठाय भाविनि ॥ क
रिष्यति वचो महां श्रुत्वा च सनराधिपः ३२ न चेत्करिष्यति वचो मयोक्तं जह्नुवी सुतः ॥ वक्ष्याम्यहं रणे भद्रे सामात्यं शस्त्रतेजसा ३३ अथवा ते मातिस्तत्र राजपुत्रि
न वर्त्तते ॥ यावच्छाल्वपतिं वीरं योजयाम्यत्र कर्मणि ३४ ॥ अंबोवाच ॥ विसर्जिताऽहं भीष्मेण श्रुत्वा भृगुनंदन ॥ शाल्वराजगतं भावं मम पूर्वमनीषितम् ३५
सौभराजमुपेत्याहमवोचं दुर्वचं वचः ॥ न च मां प्रत्यगृह्णास्य चारित्र्यपरिर्शंकितः ३६ एतत्सर्वं विनिश्चित्य स्वबुद्ध्या भृगुनंदन ॥ यदत्रौपयिकं कार्यं तच्चित्तयितुमर्हसि
३७ मम तु व्यसनस्यास्य भीष्णो मूलं महाव्रतः ॥ येनाहं वंशमानीतासमुत्क्षिप्य बलात्तदा ३८ भीष्मं जहि महाबाहो यत्कृते दुःखमीदृशम् ॥ प्राप्ताऽहं भृगुशार्दूलच
राम्यप्रियमुत्तमम् ३९ सहिलुब्धश्च नीचश्च जितकाशी च भार्गव ॥ तस्मात्प्रतिक्रिया कर्तुं युक्ता तस्मै त्वयाऽनघ ४० एष मे क्रियमाणा या भारतनेन तदा
विभो ॥ अभवद्दुःखं कल्पो घातयेयं महाव्रतम् ४१

दौहित्रीति शेषः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ लुब्धो यतो मां हतवान् नीचो यतो मम दंभीकारं स्वयं न कृतवान् अकामुकस्य कन्याहरणं दो
ष इति भावः ४० क्रियमाणायाः बलादाहरणेन हिंस्यमानायाः कृदिसायां स्वादिः ४१

१२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये मारुतभावदीपेसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति १ काश्येकाशिराजकन्ये २। ३। ४। ५। ६। ७

तस्मात्कामंममाद्येमंरामसंपादयानघ ॥ जहिभीष्ममहाबाहोयथावृत्रपुरंदरः ४२ ॥ इतिश्रीम० उद्योगप० अंबोपा० रामांबासंवादेसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तस्तदारामोजहिभीष्ममितिप्रभो ॥ उवाचरुदतीकन्यांचोदयतीपुनःपुनः १ काश्ये नकामंयुष्मामिशस्त्रंवेवरवर्णिनि ॥ ऋतेब्रह्मविदाहेतोःकिमन्यत्करवाणिते २ वाचाभीष्मश्चशाल्वश्चममराज्ञिवशानुगौ ॥ भविष्यतोऽनवद्यांगितत्कारिष्मामिमा शुच ३ नतुशस्त्रंहीष्यामिकथंचिदापिभाविनि ॥ ऋतेनियोगाद्विप्राणामेषमेसमयःकृतः ४ ॥ अंबोवाच ॥ ममदुःखंभगवताव्यपनेयंयतस्ततः ॥ तच्चभीष्मप्रसूतंमेतंजहीश्वरमाचिरम् ५ ॥ रामउवाच ॥ काशिकन्येपुनर्ब्रूहिभीष्मस्तेचरणानुभौ ॥ शिरसावंदनाहोऽपिग्रहीष्यतिगिरामम ६ ॥ अंबोवाच ॥ जहिभीष्मरणेरामगर्जेतमसुरंयथा ॥ समाहूतोरणेराममचेदिच्छसिप्रियम् ॥ प्रतिश्रुतंचयदपितत्सत्यंकर्तुमर्हसि ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ तयोःसंवदतोरिवंसा जनरामांबयोस्तदा ॥ ऋषिःपरमधर्मात्माइंदवचनमब्रवीत् ८ शरणागतामहाबाहोकन्यांनत्यक्तुमर्हसि ॥ यदिभीष्मोरणेरामसमाहूतस्त्वयामृधे ९ निर्जितोऽस्मीतिवाब्रूयात्कुर्याद्वावचनंतव ॥ कृतमस्याभवेत्कार्यंकन्यायाभृगुनंदन १० वाक्यंसत्यंचतेवीरभविष्यतिकृतंविभो ॥ इयंचापिप्रतिज्ञातेतदाराममहामुने ११ जित्वावैक्षत्रियान्सर्वान्ब्राह्मणेषुप्रतिश्रुता ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रश्चैवरणेयदि १२ ब्रह्मद्विज्ज्वितातंवेहनिष्यामीतिभार्गव ॥ शरणार्थंप्रपन्नानांभीतानांशरणार्थिनाम् १३ नशक्यामिपरित्यागंकर्तुंजीवन्कथंचन ॥ यश्चकृत्संरणेक्षत्रंविजेष्यतिसमागतम् १४ दीप्तात्मानमहंतंचहनिष्यामीतिभार्गव ॥ स एवंविजयीरामभीष्मःकुरुकुलोद्बहः ॥ तेनयुध्यस्वसंग्रामेसमेत्यभृगुनंदन १५ ॥ रामउवाच ॥ स्मराम्यहंपूर्वकृतांप्रतिज्ञासृषिसत्तम ॥ तथैवचचरिष्यामियथासा भ्रैवलप्स्यते १६ कार्यमेतन्महद्ब्रह्मकाशिकन्यामनोगतं ॥ गमिष्यामिस्वयंतत्रकन्यामादाययत्रसः १७ यदिभीष्मोरणश्चाधीनकरिष्यतिमेवचः ॥ हनिष्याम्येन मुद्रितमितिमेनिश्चितमितिः १८ नहिवाणामयोत्सृष्टाःसज्जंतीहशरीरिणाम् ॥ कायेषुविदितंतुभ्यंपुराक्षत्रियसंगरे १९ एवमुक्ताततोरामःसहैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ प्रयाणायमर्तित्वासमुत्तस्थौमहातपाः २० ततस्तेतामुषित्वातुरजनीतत्रतापसाः ॥ हुताग्रयोजसजप्याःप्रतस्थुर्मज्जिवांसया २१ अभ्यगच्छततोरामःसहैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ कुरुक्षेत्रंमहाराजकन्ययासहभारत २२ न्यविशंतततःसर्वेपरिहृष्टासरस्वती ॥ तापसास्तेमहात्मानोभृगुश्चेष्टपुरस्कृताः २३ भीष्मउवाच ॥ ततस्त्वतीयेदिवसेसंदिदेशव्यवस्थितः ॥ कुरुप्रियंसमेराजन्प्राप्तोऽस्मीतिमहाव्रतः २४ तमागतमहंश्रुत्वाविषयांतमहाबलम् ॥ अभ्यगच्छंजवेनाशुप्रत्यातेजोनिधिंप्रभुं २५

ऋषिः अकृतव्रणः पाठांतरेतुस्पष्टमेवसंकीर्त्यते ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५

२६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७ अवलिप्तस्यदृष्टस्य ४८। ४९। ५०। ५१

गांपुरस्कृत्यराजेंद्रब्राह्मणैःपरिवारितः ॥ ऋत्विग्भिर्देवकल्पैश्चतथैवचपुरोहितैः २६ समामभिगतं ब्रह्मजामदग्न्यःप्रतापवान् ॥ प्रतिजग्राहतांपूजावचनंचेदमब्रवीत् २७ ॥ रामउवाच ॥ भीष्मकांबुद्धिमास्थायकाशिराजसुतातदा ॥ अकामेनत्वयाऽऽनीतापुनश्चैवविसर्जिता २८ विभ्रंशितात्वयाहीयंधर्मादास्तेयशस्विनी ॥ परामृष्टांत्वयाहीमांकोद्विगंतुमिहार्हति २९ प्रत्याख्याताहिशाल्वेनत्वयानीतेतिभारत ॥ तस्मादिमामन्नियोगात्प्रतिगृहीष्वमभारत ३० स्वधर्मं पुरुषव्याघ्रराजपुत्रीलभत्वियम् ॥ नयुक्तस्त्ववमानोऽयंराज्ञांकर्तुंत्वयाऽनघ ३१ ततस्तंवेविमनसमुदीक्ष्याहमथाब्रुवम् ॥ नाहमेनांपुनर्दद्यांब्रह्मन्भ्रात्रेकथंचन ३२ शाल्वस्याहमितिप्राहपुरामामेवभार्गव ॥ मयाचैवाभ्यनुज्ञातागतेयंनगरंप्रति ३३ नभयान्नाप्यनुक्रोशान्नार्थलोभान्नकाम्यया ॥ क्षात्रधर्ममहंजह्यामितिमेवतमाहितम् ३४ अथमामब्रवीद्रामःक्रोधपर्याकुलेक्षणः ॥ नकरिष्यसिचेदेतद्वाक्यमेनरपुंगव ३५ हनिष्यामिसहामात्यंत्वामद्येतिपुनःपुनः ॥ संरंभादब्रवीद्रामःक्रोधपर्याकुलेक्षणः ३६ तमहंगीर्भिरिष्टाभिःपुनःपुनरर्दिम ॥ अयाचंभृगुशार्दूलंनचैवप्रशशामसः ३७ प्रणम्यतमहंभूर्भूयोब्राह्मणसत्तमम् ॥ अब्रुवंकारणंकितयत्वंयुद्धंमयेच्छसि ३८ इष्वस्त्रंममबालस्यभवतैवचतुर्विधम् ॥ उपदिष्टंमहाबाहोशिष्योऽस्मितवभार्गव ३९ ततोमामब्रवीद्रामःक्रोधसंरक्तलोचनः ॥ जानीषेमांगुरुंभीष्मगृह्णासीमानंचैवह ४० सुताकाश्यस्यकौरव्यमत्प्रियार्थमहामते ॥ नहितेविद्यतेशांतिरन्यथाकुरुनंदन ४१ गृहाणेमामहाबाहोरक्षस्वकुलमात्मनः ॥ त्वयाविभ्रंशिताहीयंभर्तारिनाधिगच्छति ४२ तथाब्रुवंतंतमहरामंपरपुरंजयम् ॥ नैतदेवंपुनर्भाविब्रह्मर्षेकिंश्रमेणते ४३ गुरुत्वंत्वयि संप्रेक्ष्यजामदग्न्यपुरातनम् ॥ प्रसादयेत्वांभगवंस्त्यक्तैषातुपुरामया ४४ कोजातुपरभावांहिनारीव्यालीमिवस्थिताम् ॥ वासयेतगृहेजाननस्त्रीणांदोषोमहात्ययः ४५ नभयाद्वासवस्यापिधर्मंजह्यामहाव्रत ॥ प्रसीदमावायद्वातेकार्यंतत्कुरुमाचिरम् ४६ अयंचापिविशुद्धात्मन्पुराणेश्रूयतेविभो ॥ मरुतेनमहाबुद्धेगीतः श्लोकोमहात्मना ४७ गुरोरप्यवलितस्यकार्याकार्यमजानतः ॥ उत्पथप्रतिपन्नस्यपरित्यागोविधीयते ४८ सत्त्वंगुरुरितिप्रेम्णामयासंमानितोभृशम् ॥ गुरुवृत्तिंनजानीषेतस्माद्योत्स्यामिवैत्वया ४९ गुरुंनहन्यांसमरेब्राह्मणंचविशेषतः ॥ विशेषतस्तपोवृद्धमेवंक्षांतंमयातव ५० उद्यतेपुमथोद्वह्वाब्राह्मणंसत्रबंधुवत् ॥ योहन्यात्समरेकुद्वंयुध्यंतमपलायिनम् ५१ ब्रह्महत्यानतस्यस्यादितिधर्मेषुनिश्चयः ॥ क्षत्रियाणांस्थितोधर्मक्षत्रियोऽस्मितपोधन ५२ योयथावर्ततेयस्मिस्तस्मिन्नेवप्रवर्तयन् ॥ नाधर्मसमवाप्नोतिनचाश्रेयश्चविंदति ५३

ननुत्वामर्थप्रवर्तयन्नहं त्वयि प्रीतिमेव करोमीत्याशंक्याहर्षयेति अर्थे गुरुवाक्याद्वारकरणे धर्मेऽपि प्रीत्यर्थस्वीकृते ब्रह्मचर्ये विषये देशकालानुसारेण समर्थो विवेककुशलः तत्र धर्मलोपेन गुरुवाक्यात् प्राप्यमाणोऽर्थः श्रेयानुत्तरेत्यर्थे संशयवानुत्तरे गुरुवाक्यविरोधेनापि पाठ्यमानो धर्मः श्रेयानुत्तरेति धर्मसंशयवान् । एतयोर्मध्ये अर्थसंशयमापन्नोऽर्थमनुत्तिष्ठन् श्रेयान् परिशेषात् धर्मे तु निःसंशयो धर्ममेवानुत्तिष्ठन् श्रेयानित्यर्थः १४ अयथान्यायमितिच्छेदः न्यायातिक्रमेण मां प्रवर्तयसे १५ बाहुवीर्यवान् प्रक्षेपादौ एवं गते एवं स्थिते त्वयि ५६ । ५७ । ५८ । ५९ अपियत्रेति पितृबहुलम्

अर्थे वायदिवाधर्मे समर्थो देशकालवित् ॥ अर्थसंशयमापन्नः श्रेयान्निःसंशयो नरः ५४ यस्मात्संशयितेऽप्यर्थेऽयथान्यायं प्रवर्तयसे ॥ तस्माद्योत्स्यामि सहितस्त्वयाराममहाहवे ५५ पश्य मे बाहुवीर्यं च विक्रमं चातिमानुषम् ॥ एवं गतेऽपि तु मया यच्छक्यं भृगुनन्दन ५६ तत्कारिष्ये कुरुक्षेत्रे योत्स्ये विप्रत्वया सह ॥ द्वंद्वेरामयथेष्टं मे सज्जीभव महायुते ५७ तत्र त्वं निहतो राम मया शरशतादितः ॥ प्राप्स्यसे निर्जितां लोकान् शस्त्रपूतो महारणे ५८ सगच्छावे निवर्तस्व कुरुक्षेत्रं रणप्रिय ॥ तत्रैष्यामि महाबाहो युद्धाय त्वां तपोधन ५९ अपियत्र त्वयारामकृतं शौचं पुरापितुः ॥ तत्राहमपि हत्वा त्वां शौचं कर्ताऽस्मि भार्गव ६० तत्र रामसमागच्छ त्वरितं युद्धदुर्मद ॥ व्यपनेष्यामि ते दर्पं पौराणं ब्राह्मणब्रुवः ६१ यच्चापिकथंसे राम बहुशः परिवत्सरे ॥ निर्जिताः क्षत्रिया लोके मयैकेनेति तच्छृणु ६२ न तदा जातवान् भीष्मः क्षत्रियो वाऽपि मद्भिधः ॥ पश्चाज्जातानि ते जांसि तृणेषु ज्वलितं त्वया ६३ यस्ते युद्धमयं दर्पकामं च व्यपनाशयेत् ॥ सोऽहं जातो महाबाहो भीष्मः परपुरंजयः ॥ व्यपनेष्यामि ते दर्पं युद्धेराम न संशयः ६४ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो मामब्रवीद्रामः प्रहसन्निव भारत ॥ दिष्ट्या भीष्ममया सार्धं योद्धुमिच्छामि संगरे ६५ अयं गच्छामि कौरव्यकुरुक्षेत्रं त्वया सह ॥ भाषितं ते करिष्यामि तत्रागच्छ परंतप ६६ तत्र त्वं निहतं मातामया शरशताचितम् ॥ जान्हवी पश्यतां भीष्मं यत्र कंकवलाशनम् ६७ कृपणं त्वामभिप्रेक्ष्य सिद्धचारणसेविता ॥ मया विनिहतं देवीरोदतामद्य पार्थिव ६८ अतदर्हामहाभाग भगीरथ सुतानवा ॥ यात्वामजीजनन्मदं युद्धकामुकमातुरम् ६९ एहि गच्छ मया भीष्मयुद्धकामुकदुर्मद ॥ गृहाण सर्वं कौरव्यरथादिभरतर्षभ ७० इति ब्रुवाणं तमहं रामं परपुरंजयम् ॥ प्रणम्य शिरस्याराममेवमस्त्वित्यथा ब्रुवम् ७१ एवमुक्त्वा ययौरामः कुरुक्षेत्रं युयुत्सया ॥ प्रविश्य नगरं चाहं सत्यवत्यै न्यवेदयम् ७२ ततः कृतस्वस्त्ययनो मात्राचप्रतिनंदितः ॥ द्विजातीन्वाच्यपुण्याहं स्वस्ति चैव महायुते ७३ रथमास्थाय रुचिरं राजतं पांडुरैर्हयैः ॥ मूपस्करं स्वधिष्ठानं वैयाघ्रपरिवारणम् ७४ उपपन्नं महाशस्त्रैः सर्वोपकरणान्वितम् ॥ तत्कुलीनेन वीरेण हयशस्त्राविदारणे ७५ यत्तं मूतेन शिष्टेन बहुशो दृष्टकर्मणा ॥ दंशितः पांडुरेणाहं कवचेन वपुष्मता ७६ पांडुरं कामुकं गृह्य प्रायां भरत सतम ॥ पांडुरेणातपत्रेणाघ्रियमाणेन मूर्धनि ७७

रणेऽप्याशौचप्राप्नोस्त्यातत्रैव तीर्थे शौचं सचैल्लक्ष्मणादिना दशमेऽह्नि शुद्धिस्वस्त्यकरिष्यामीत्यर्थः शौचं रुपिराजलिदानमित्यर्वाचीनः ६० पौराणं पुराकृतं ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ बलाः काकाः तेषामशनं अन्नभूतं ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ मूपस्करं स्वंगं स्वधिष्ठानं सुचकं वैयाघ्रं व्याघ्रचर्म तदेव परिवारणं आच्छादनं यस्य तं ७४ । ७५ । ७६ । ७७

७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ भार्गवस्य रामस्य ८५ देवीगंगा ८६ । ८७ । ८८ क्षत्रियहणः क्षत्रियहंता ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नील

पांडुरैश्चापिव्यजनैर्वीज्यमानो नराधिप ॥ शुक्रवासाः सितोष्णीषः सर्वशुक्रविभूषणः ७८ स्तूयमानो जयाशीर्भिर्निष्क्रम्य गजसह्यात् ॥ कुरुक्षेत्रं रणक्षेत्रमुपायांभरतर्षभ ७९ तेहयाश्चोदितास्तेन सूतेन परमाहवे ॥ अवहन्मां भृशं राजन् मनोमारुतरंहसः ८० गत्वाऽहं तत्कुरुक्षेत्रं सचरामः प्रतापवान् ॥ युद्धाय सहसाराजन्पराक्रांतौ परस्परम् ८१ ततः संदर्शनेऽतिष्ठं रामस्यातितपस्विनः ॥ प्रगृह्य शंखं प्रवरंततः प्राधममुत्तमम् ८२ ततस्तत्र द्विजाराजं स्तापसाश्वनौकसः ॥ अपश्यंतरणं दिव्यं देवाः सेंद्रगणास्तदा ८३ ततो दिव्यानि माल्यानि प्रादुरासंस्ततस्ततः ॥ वादित्राणि च दिव्यानि मेघवृंदानि चैव ८४ ततस्ते तापसाः सर्वे भार्गवस्थानुयायिनः ॥ प्रेक्षकाः समपद्यंत परिवार्य रणाजिरम् ८५ ततो मामब्रवीद्देवी सर्वभूतहितैषिणी ॥ मातास्वरूपिणी राजन् किमिदं ते चिकीर्षितम् ८६ गत्वाहं जामदग्न्यं तु प्रयाचिष्ये कुरुद्वह ॥ भीष्मेण सह मायोत्सीः शिष्येणेति पुनः पुनः ८७ मामैव पुत्रनिर्वधं कुरु विप्रेण पार्थिव ॥ जामदग्न्येन समरे योद्धुमिष्ये वभर्त्सयत् ८८ किं न वै क्षत्रियहणो हरतुल्यपराक्रमः ॥ विदितः पुत्ररामस्ते यतस्तं योद्धुमिच्छसि ८९ ततोहमब्रुवं देवी मभिवाद्य कृतांजलिः ॥ सर्वतद्भरत श्रेष्ठ यथावृत्तं स्वयंवरे ९० यथाचरामो राजेंद्रमया पूर्वप्रचोदितः ॥ काशिराजसुतायाश्च यथा कर्मपुरातनम् ९१ ततः साराममभ्येत्य जननी मे महानदी ॥ मदर्थं तमृषिर्वीक्ष्य क्षमयामास भार्गवम् ९२ भीष्मेण सह मायोत्सीः शिष्येणेति वचोऽब्रवीत् ॥ सचतामाहया चर्तं भीष्ममेव निवर्तय ॥ न च मे कुरुते काममित्यहं तमुपागमम् ९३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो गंगासुतस्नेहाद्वीष्मं पुनरुपागमत् ॥ न चास्याश्वाकरोद्वाक्यं क्रोधपर्याकुलेक्षणः ९४ अथादृश्य तधर्मात्मा भृगुश्रेष्ठो महातपाः ॥ आह्वयामास च तदा युद्धाय द्विजसतमः ९५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि परशुरामभीष्मयोः कुरुक्षेत्रावतरणे अष्टसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ तमहं स्मयन्निवरणे प्रत्यभाषं व्यवस्थितम् ॥ भूमिष्ठं नोत्सहे योद्धुं भवंतं रथमास्थितः १ आरोहस्यंदनं वीरकवचं च महाभुज ॥ बधानसमरे रामयदियोद्धुं मयेच्छसि २ ततो मामब्रवीद्रामः स्मयमानो रणाजिरे ॥ रथो मे मेदिनी भीष्मवाहा वेदाः सदश्ववत् ३ सूतश्च मातरिश्वा वै कवचं वेदमातरः ॥ सुसंवीतो रणेताभिर्योत्स्येऽहं कुरुनंदन ४ एवं ब्रुवाणो गांधारे रामो मांसत्यविक्रमः ॥ शरवातेन महता सर्वतः प्रत्यवारयत् ५ ततोऽपश्यं जामदग्न्यं रथमध्ये व्यवस्थितम् ॥ सर्वायुधधरे श्रीमत्यहुतोपमदर्शने ६ मनसा विहिते पुण्ये विस्तीर्णेन गरोपमे ॥ दिव्याश्वयुजिसन्नद्धे कांचनेन विभूषिते ७ कवचेन महाबाहो सोमार्कतलक्षणा ॥ धनुर्धरो बद्धतूणो बद्धगोधांगुलित्रवान् ८

कंठीये भारत भावदीपे अष्टसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥

तामिति स्मयन्निवृत्त्यन्निव १ । २ । ३ वेदमातरोगायत्री सावित्री सरस्वत्यः ४ सव्यतिक्रम इति पाठे लंघितक्रमः ५ अहुतोपमं अभूतोपमं दर्शनं यस्य तस्मिन् ६ । ७ । ८

सारथ्यं कृतवांस्तत्रयुयुत्सोरकृतव्रणः ॥ सखावेदविदत्यंतं दयितो भार्गवस्यह ९ आह्वयानः समां युद्धे मनो हर्षयतीवमे ॥ पुनः पुनरभिक्रोशन्नभियाहीति भार्गवः
१० तमादित्यमिवोद्यंतमनाष्टुष्यमहाबलम् ॥ क्षत्रियांतकरं राममेकमेकः समासदम् ११ ततोऽहं वाणपाते पुत्रिषु बाहान्निगृह्ये ॥ अवतीर्य धनुर्न्यस्य पदाति
र्क्षं विसत्तमम् १२ अभ्यागच्छंतदाराममर्चिष्यन् द्विजसत्तमम् ॥ अभिवाद्य चैनं विधिवदब्रुवन् वाक्यमुत्तमम् १३ योत्स्ये त्वयारणे रामसदृशेनाधिकेन वा ॥ गुरु
णा धर्मशीलेन जयमाशास्वमेविभो १४ ॥ राम उवाच ॥ एवमेतत्कुरुश्रेष्ठकर्तव्यंभूतिमिच्छता ॥ धर्मो ह्येष महाबाहो विशिष्टैः सह युध्यताम् १५ शपेयं त्वानं च
देवमागच्छेथाविशंपते ॥ युध्यस्व त्वरणेयतो धैर्यमालंब्य कौरव १६ ननु ते जयमाशासे त्वां विजेतुमहांस्थितः ॥ गच्छ युध्यस्व धर्मेण प्रीतोऽस्मि चरितेन ते १७ त
तोऽहं तं नमस्कृत्य रथमारुह्य सत्वरः ॥ प्राध्मापयं रणे शंखं पुनर्हं मपरिष्कृतम् १८ ततो युद्धं समभवन्मतस्य च भारत ॥ दिवसान्सुबहून् राजन् परस्परजिगीषया
१९ समेतस्मिन् रणे पूर्वं प्राहरत्कंपत्रिभिः ॥ षष्ठ्या शतैश्च नवाभिः शराणां न तपर्वणाम् २० चत्वारस्तेन मेवाहाः मृतश्चैव विशंपते ॥ प्रतिरुद्धास्तथैवाहं समरे
दंशितः स्थितः २१ नमस्कृत्य च देवभ्यो ब्राह्मणेभ्यो विशेषतः ॥ तमहं स्मयन्निवरणे प्रत्यभाषं व्यवस्थितम् २२ आचार्यतामानिता मे निर्मया देह्यपित्वयि ॥
भूयश्च शृणु मे ब्रह्मसंपदं धर्मसंग्रहे २३ ये ते वेदाः शरीरस्था ब्राह्मण्यं यच्च ते महत् ॥ तपश्च ते महत्तपन तेभ्यः प्रहराम्यहम् २४ प्रहारे क्षत्रधर्मस्य यत्वं राम समाश्रितः ॥
ब्राह्मणः क्षत्रियत्वं हियाति शस्त्रसमुद्यमात् २५ पश्य मे धनुषोर्वीर्यं पश्य बाहोर्बलं मम ॥ एष ते कर्मुकं वीरच्छिन्नं निशिते पुणा २६ तस्याहं निशितं भलं चिक्षेप
भरतर्षभ ॥ तेनास्य धनुषः कोटिं छित्वा भूमावपातयम् २७ तथैव च पृषत्कानां शतानि न तपर्वणाम् ॥ चिक्षेप कंकपत्राणां जामदग्न्यरथं प्रति २८ काये विषक्तास्तु
तदा वायुना समुदीरिताः ॥ चेलुः क्षरंतोरुधिरं नागा इव च तेशराः २९ क्षतजोक्षितसर्वांगः क्षरन् सरुधिरं रणे ॥ बभौ रामस्तदाराजन् मे रुर्धातुमिवोत्सृजन् ३० हे
मंततिः शोक इव रक्तस्तव कमंडितः ॥ बभौ रामस्तथाराजन् प्रफुल्ल इव किंशुकः ३१ ततोऽन्यद्बहुरादाय रामः क्रोधसमन्वितः ॥ हेमपुंखान्सुनिशितान् शरांस्ता
न हिव वर्षसः ३२ ते समासाद्य मारौ द्रावदुधामर्भमेदिनः ॥ अकंपयन् महावेगाः सर्पानलविषोपमाः ३३ तमहं समवष्टभ्य पुनरात्मानमाहवे ॥ शतसंख्यैः
शरैः कुद्धस्तदाराममवाकिरम् ३४ स तैरभ्यर्कं संकाशैः शरैराशीविषोपमैः ॥ शितैरभ्यर्दितो रामो मंदवेता इव भवत् ३५ ततोऽहं कपयाऽऽविष्टो विष्टभ्या
त्मानमात्मना ॥ धिग्धिगित्यब्रुवन् युद्धं क्षत्रधर्मं च भारत ३६

१८।१९।२०।२१।२२ मेमयामानिता २३।२४।२५।२६ चिक्षेपेति पारोक्ष्यार्थे लिट्प्रयोगो हेतुयाकृतत्वसूचनार्थः २७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६

३७।३८।३९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे ऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ आत्मन इति १ स्नातापवृत्तैः स्नातैः परावृत्तैश्च २।३।४।५ सुतेजितान्सुष्ठु
असकृच्चान्द्रवराजन् शोकवेगपरिभुतः ॥ अहोवत्कृतं पापं मये दक्षत्रधर्मणा ३७ गुरुद्विजातिर्धर्मात्मायदेवंपीडितः शरैः ॥ ततो न प्राहरं भूयोजामदग्न्याय भारत
३८ अथावताप्यपृथिवीपूषादिवससंक्षये ॥ जगामास्तं सहस्रांशुस्ततो युद्धमुपारमत ३९ ॥ इति श्रीम० उद्यो० अंबो० रामभीष्मयुद्धे ऊनाशीत्यधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ आत्मनस्तु ततः मृतो हयानां च विशंपते ॥ मम चापनयामास शल्यान्कुशलसंमतः १ स्नातापवृत्तैस्तुरगैर्ल
ब्धतोयैरविह्वलैः ॥ प्रभाते चोदिते सूर्ये ततो युद्धमवर्तत २ दृष्ट्वा मातूर्णमायां तं दंशितं स्यंदने स्थितम् ॥ अकरोद्रथमत्यर्थं रामः सज्जं प्रतापवान् ३ ततोऽहं
राममायां तं दृष्ट्वा समरकाक्षिणम् ॥ धनुःश्रेष्ठं समुत्सृज्य सहसाऽवतरं रथात् ४ अभिवाद्य तथैवाहं रथमारुह्य भारत ॥ युयुत्सुर्जामदग्न्यस्य प्रमुखे वीतभीः स्थितः ५
ततोऽहं शरवर्षेण महता समवाकिरम् ॥ सच मां शरवर्षेण वर्षंतं समवाकिरत् ६ संक्रुद्धो जामदग्न्यस्तु पुनरेव सुतेजितान् ॥ संप्रैषीन्मेशरान्घोरान्दीप्तास्यानुरगानि
व ७ ततोऽहं निशितैर्भलैः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ अच्छिदं सहस्राराजन्तरिक्षे पुनः पुनः ८ ततस्त्वस्त्राणि दिव्यानि जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ मायि प्रयोजयामा
स तान्यहं प्रत्यषेधयम् ९ अस्त्रैरेव महाबाहो चिकीर्षन्नाधिकां क्रियाम् ॥ ततो दिवि महाघ्रादः प्रादुरासीत्समततः १० ततोऽहमस्त्रं वायव्यं जामदग्न्ये प्रयुक्तवान् ॥
प्रत्याजघ्रे च तद्रामो गुह्यकालेण भारत ११ ततोऽहमस्त्रमाग्रे यमनुमंभ्य प्रयुक्तवान् ॥ वारुणे नैव तद्रामो वारयामास मे विभुः १२ एवमस्त्राणि दिव्यानि रामस्याहम
वारयम् ॥ रामश्च मम तेजस्वी दिव्यास्त्रविदं रिदमः १३ ततो मां सव्यतो राजन् रामः कुर्वन् द्विजोत्तमः ॥ उरस्य विध्य तं संक्रुद्धो जामदग्न्यः प्रतापवान् १४ ततोऽहं
भरतश्रेष्ठसंन्यषीदं रथोत्तमे ॥ ततो मां कश्मलाविष्टं सूतस्तूर्णमुदावहत् १५ ग्लायंतं भरतश्रेष्ठरामबाणप्रपीडितम् ॥ ततो मामपयातं वैभृशं विद्धमचेतसम् १६
रामस्यानुचराहृष्टाः सर्वे दृष्ट्वा विचुक्षुः ॥ अकृतव्रणप्रभृतयः काशिकन्याच भारत १७ ततस्तुलब्धसंज्ञोऽहं ज्ञात्वा सूतमथाब्रुवम् ॥ याहि सूत यतो रामः सज्जो
ऽहं गतवेदनः १८ ततो मामवहत्सूतो हयैः परमशोभितैः ॥ नृत्याद्विरिव कौरव्यमारुतप्रतिभैर्गतौ १९ ततोऽहं राममासाद्य बाणवर्षैश्च कौरव ॥ अवाकिरं सुसंर
ब्धः संरब्धं च जिगीषया २० तानापतत एवासौ रामो बाणानजिह्वगान् ॥ बाणैरेवाच्छिन्नतूर्णमेकैकं त्रिभिरेव २१ ततस्ते सूदिताः सर्वे मम बाणाः सुसंशिताः ॥
रामबाणैर्द्विधाच्छिन्नाः शतशोऽथ सहस्रशः २२ ततः पुनः शरं दीप्तं सुप्रभं कालसंमितम् ॥ असृजं जामदग्न्याय रामायाहं जिघांसया २३ तेन त्वमिहतो गाढं बाणवेगवर्श
गतः ॥ मुमोह समरे रामो भूमौ चानिपपातह २४ ततो हाहा कृतं सर्वरामेभूतलमाश्रिते ॥ जगद्भारतसंविग्रं यथार्कपतने भवेत् २५ तत एनं समुद्दिग्वाः सर्व एवाभिदुःखुः ॥
तपोधनास्ते सहसा काश्याच कुरुनंदन २६

1988

99

बलाःबलाकाः २३ । २४ । २५ विह्वलःव्याकुलः क्रोधावेशादेवद्विगतः २६ बलसंनिभंभंगकरसवत् । ' बलंगंधरसरूपे'इतिमेदिनी मयिमन्त्रिमितं आवदानेशरमितिशेषः शरंमप्यावदानामि
तिपाठांतरम् २७ मेमयिअहरतसंहतवान्मुनीनांवाक्यादित्यर्थः २८ मंत्रमयाःमरीचयोर्मंडलंचयस्यसतया । तथाचभुतिः । 'सैपात्रयेवतिद्यातपतीति' । प्रत्यवहारयावःसमाप्तकृतवंतौआवाभि

वबुधवाताःपरुषाश्चलिताचवसुंधरा ॥ गृध्राबलाश्चकंकाश्चपरिपेतुर्मुदायुताः २३ दीप्तायांदेशिगोमायुर्दोरुणमुहुरुन्नदत् ॥ अनाहतादुंभयोविनेदुर्भुशानिः
स्वनाः २४ एतदौत्पातिकंसर्वघोरमासीद्भयंकरम् ॥ विसंज्ञकल्पेधरणीगतेरामेमहात्मनि २५ ततोवैसहस्रोत्थायरामोमामभ्यवर्तत ॥ पुनर्युद्धायकौरव्य
विह्वलःक्रोधमूर्छितः २६ आददानोमहाबाहुःकार्मुकंबलसंनिभम् ॥ ततोमप्यावदानंतंराममेवम्यवारयन् २७ महर्षयःकृपायुक्ताःक्रोधाविष्टोऽथभार्गवः ॥ स
मेऽहरदमेयात्माशरं कालानलोपमम् २८ ततोर्विर्मत्रमरीचिमंडलोजगामास्तं पांसुपुंजावगूढः ॥ निशाव्यगाहसुखशीतमारुताततोयुद्धं प्रत्यवहारयावः २९
एवंराजन्नवहारोवभूवततःपुनर्विमलेऽभूत्सुघोरम् ॥ कल्यंकल्यंविंशतिवैदिनानितथैवचान्यानिदिनानित्रीणि ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबो
पाख्यानपर्वणि रामभीष्म युद्धेद्व्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोऽहंनिशिराजेंद्रप्रणम्यशिरसातदा ॥ ब्राह्म
णानांपितृणांचदेवतानांचसर्वशः १ नक्तंचराणांभूतानांराजन्यानांविशांपते ॥ शयनेप्राप्यरहितेनसासमचितयम् २ जामदग्न्येनभेयुद्धमिदंपरमदारुणम् ॥
अहानिचबहून्ययवर्ततेसुमहात्ययम् ३ नचरामंमहावीर्यशक्रोमिरणमूर्धनि ॥ विजेतुंसमरेविप्रंजामदग्न्यंमहाबलम् ४ यदिशक्योमयाजेतुंजामदग्न्यःप्रताप
वान् ॥ दैवतानिप्रसन्नानिदर्शयंतुनिशामम ५ ततोनिशिचराजेंद्रप्रसुप्तःशरविक्षतः ॥ दक्षिणेनेहपार्श्वेनप्रभातसमयेतदा ६ ततोऽहंविप्रमुखैस्तेयैस्मि
पतितोरथात् ॥ उत्थापितोऽधृतश्चैवमाभैरितिचसांत्वितः ७ तएवमामहाराजस्वप्नदर्शनमेत्यवै ॥ परिवार्याब्रुवन्वाक्यंतन्निबोधकुरुद्वह ८ उत्तिष्ठमाभैर्गांयेनम
यंतैस्तिर्किंचन ॥ रक्षामहेत्वांकौरव्यस्वशरीरंरिहिनोभवान् ९ नत्वारामोरेजेताजामदग्न्यःकथंचन ॥ त्वमेवसमरेरामंविजेताभरतर्षभ १० इदमस्त्रमुदयितं
प्रत्यभिज्ञास्यतेभवान् ॥ विदितंहितवाप्येतत्पूर्वस्मिन्देहधारणे ११ प्राजापत्यंविश्वकृतंप्रस्वापंनामभारत ॥ नदीदंवेदरामोऽपिपृथिव्यावापुमान्कचित् १२
तत्स्मरस्वमहाबाहोभृशंसंयोजयस्वच ॥ उपस्थास्यतिराजेंद्रस्वयमेवतवानघ १३ येनसर्वान्महावीर्यान्प्रशासिष्यसिकौरव ॥ नचरामःक्षयंगंतातेनास्त्रेगन
राधिप १४ एनसानतुसंयोगंप्राप्स्यतेजातुमानद ॥ स्वप्स्यतेजामदग्न्योऽसौखद्वाणबलपीडितः १५ ततोऽजित्वात्वमेवेनंपुनरुत्थापयिष्यसि ॥ अस्त्रेग
दयितेनाजौभीष्मसंबोधनेनवै १६ एवंकुरुष्वकौरव्यप्रभातेरथमास्थितः ॥ प्रसुप्तंवाभूतंवैतितुल्यमन्यामहेवयम् १७

तिशेषः २९ विमलेदिवसेवितमसीत्यर्थः कल्यंकल्यंप्रातःप्रातः ३० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदोपे द्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ततोऽहमिति १
रहितेप्राति २ । ३ । ४ निशानिशि दर्शयंतुआत्मानंमकाशयंतु ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० प्रत्यभिज्ञापरिचयस्तंप्राप्त्यसेपूर्वस्मिन्वसुभावे ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ ॥ इतिउद्योगप० नीलकंठीये० भा० भा० द्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ धिष्ण्यंनज्ञत्रं । ' धिष्ण्यंस्थानामि

नचरामेणमर्तव्यंकदाचिदपिपार्थिव ॥ ततःसमुत्पन्नमिदंप्रस्वापंयुज्यतामिति १८ इत्युक्तांऽर्तहिताराजन्सर्वएवद्विजोत्तमाः ॥ अष्टौसदृशरूपास्तेसर्वेमासुर
मूर्तयः १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणि भीष्मप्रस्वापनास्त्रलाभेऽप्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोरा
त्रौव्यतीतायांप्रतिबुद्धोऽस्मिभारत ॥ ततःमंचित्यवैस्वप्नमवापंहर्षमुत्तमम् १ ततःसमभवद्युद्धंमतस्यचभारत ॥ तुमुलंसर्वभूतानांलोमहर्षणमद्भुतम् २
ततोबाणमयंवर्षवर्षमयिभार्गवः ॥ न्यवारयमहंतच्चशरजालेनभारत ३ ततःपरमसंकुद्धःपुनरेवमहातपाः ॥ ह्यस्तनेनचकोपेनशक्तिवैप्राहिणोन्मये ४
इंद्राशनिसमस्पर्शीयमदंडसमप्रभाम् ॥ ज्वलंतीमग्निवत्संख्येलेलिहानांसमंततः ५ ततोभरतशार्दूलधिष्ण्यमाकाशगंयथा ॥ सामामभ्यवधीतूर्णजन्तुदेशेकुरु
द्वह ६ अथास्त्रमस्त्रवद्धोरंगिरंगैरिकधातुवत् ॥ रामेणसुमहाबाहोक्षतस्यक्षतजेक्षण ७ ततोऽहंजामदग्न्यायभृशंक्रोधसमन्वितः ॥ चिक्षेपमृत्युसंकाशंवाणंसर्प
विषोपमम् ८ सतेनाभिहतोवीरोललाटेद्विजसत्तमः ॥ अशोभतमहाराजसशृंगद्वपर्वतः ९ संसंख्यःसमावृत्त्यशरंकालांतकोपमम् ॥ संदधेबलवत्कृष्यघो
रंशत्रुनिबर्हणम् १० सवक्षसिपपातोयःशरोव्यालइवश्वसन् ॥ महीराजंस्ततश्चाहमगमंरुधिराविलः ११ संप्राप्यतुपुनःसंज्ञांजामदग्न्यायधीमते ॥ प्राहिणं
विमलांशक्तिंज्वलंतीमशनामिव १२ सातस्यद्विजमुख्यस्यनिपपातभुजांतरे ॥ विह्वलश्चाभवद्राजन्रवेपथुश्चैनमाविशत् १३ ततएनंपरिष्वज्यसखाविप्रोम
हातपाः ॥ अकृतवणःशुभैर्वाक्यैराश्वासयदनेकधा १४ समाश्वस्तस्ततोराजःक्रोधामर्षसमन्वितः ॥ प्रादुश्चेकृतदाब्राह्मपरमास्त्रंमहाव्रतः १५ ततस्तत्प्रति
घातार्थंब्राह्ममेवास्त्रमुत्तमम् ॥ मयाप्रयुक्तंज्वालयुगांतमिवदर्शयत् १६ तयोर्ब्रह्मास्त्रयोरासीदंतरावैसमागमः ॥ असंप्राप्यैवरामंचमांचभारतसत्तम १७ त
तोव्योमिप्रादुरभूतेजएवहिकेवलम् ॥ भूतानिचैवसर्वाणिजग्मुरार्तिविशांपते १८ ऋषयश्चसंगंधर्वादेवताश्चैवभारत ॥ संतापंपरमंजग्मुरस्त्रतेजोभिपीडिताः
१९ ततश्चालपृथिवीसर्वतवनद्रुमा ॥ संतप्तानिचभूतानि विषादंजग्मुरुत्तमम् २० प्रज्वालनभोराजन्रधूमायंतेशोदश ॥ नस्थातुमंतरिक्षेचशेकुरा
काशगास्तदा २१ ततोहाहाकृतेलोकेसदेवासुरराक्षसे ॥ इदमंतरमित्येवंमोक्तुकामोऽस्मिभारत २२ प्रस्वापमस्त्रंवारतोवचनाद्ब्रह्मवादिनाम् ॥ विचित्रं
चतदस्त्रमेमनसिप्रत्यभातदा २३ ॥ इतिश्रीम० उद्यो० अंबोपाख्यानपर्वणिपरस्परब्रह्मास्त्रप्रयोगे चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ ध ॥

सद्यसु ॥ शक्तावृक्षेच'इतिमेदिनी जन्तुदेशेकंडकक्षयोरंतराले ६ अस्त्रंशोणितं पाठांतरेऽसृगपितदेव ७ । ८ । ९ कृष्यआकृष्य १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९
२० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिउद्योगप० नीलकंठीयेभारतमा० चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ततश्च दिविदेवानामिति शेषः १।२।३।४।५।६ चक्रेकृतवानहं ७ हेभीष्म सुमंदबुद्धिरहं जितोऽस्मीति संबन्धः ८।९।१०।११।१२।१३।१४ देवैर्निवारित
 ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो हलहलाशब्दोदिविराजन्महानभूत् ॥ प्रस्वापंभीष्ममास्त्राक्षीरितिकौरवनंदन १ अयुंजमेवचैवाहंतदस्त्रंभृगुनंदने ॥ प्रस्वापंमांप्रयुंजा
 नंनारदोवाक्यमब्रवीत् २ एतेवियतिकौरव्यदिविदेवगणाःस्थिताः ॥ तेष्वानिवारयंत्यद्यप्रस्वापंमांप्रयोजय ३ रामस्तपस्वीब्रह्मण्योब्राह्मणश्चगुरुश्चते ॥ त
 स्यावमानंकौरव्यमास्मकापीःकथंचन ४ ततोऽपश्यंदिविष्ठान्वैतानष्टौब्रह्मवादिनः ॥ तेषांस्मयंतोराजेंद्रशनकैरिदमब्रुवन् ५ यथाऽऽहभरतश्रेष्ठनारदस्तत्त
 थाकुरु ॥ एतद्विपरमंश्रेयो लोकानांभरतर्षभ ६ ततश्चप्रतिसंहृत्यतदस्त्रंस्वापनंमहत् ॥ ब्रह्मास्त्रं दीप्यांचक्रेतस्मिन्पुत्रियथाविधि ७ ततो रामो हृषितो राजर्षि
 हृष्टा तदस्त्रं विनिवर्तितं वै ॥ जितोऽस्मिभीष्मेण सुमंदबुद्धिरित्येववाक्यंसहसाव्यमुंचत् ८ ततोऽपश्यत्पितरं जामदग्न्यः पितुस्तथापितरं चास्यमान्यम् ॥ ते तत्र
 चैनं परिवार्य तस्थु रूचुश्चैनं सांत्वयन् पूर्वतदानीम् ९ ॥ पितर ऊचुः ॥ मास्मै वंसाहं सतात पुनः कार्पीः कथंचन ॥ भीष्मेण संयुगं गंतुं क्षत्रियेण विशेषतः १० क्षत्रिय
 स्य तु धर्मोऽयं युद्धं भृगुनंदन ॥ स्वाध्यायो व्रतचर्याऽथ ब्राह्मणानां परं धनम् ११ इदं निमित्ते कस्मिंश्चिदस्माभिः प्रागुदाहृतम् ॥ शस्त्रधारणमप्युग्रं तच्चाकार्यं क
 तं त्वया १२ वत्स पर्याप्तमेतावद्भीष्मेण सह संयुगे ॥ विमर्दस्ते महाबाहो व्यपयाहि रणादितः १३ पर्याप्तमेतद्भद्रं ते तव कार्मुकधारणम् ॥ विसर्जयेत्तु दुर्धर्षतपस्तप्य
 स्वभार्गव १४ एष भीष्मः शांतनवो देवैः सर्वैर्निवारितः ॥ निवर्तस्व रणादस्मादिति चैव प्रसादितः १५ रामेण सह मायोत्सीर्गुरुणेति पुनः पुनः ॥ नहिरामोरणे जेतुं त्व
 यान्याय्यः कुरूद्वह १६ मानं कुरुष्व गंगेय ब्राह्मणस्य रणाजिरे ॥ वयंतु गुरुवस्तुभ्यं तस्मात्त्वां वारयामहे १७ भीष्मो वसूनामन्यतमो दिष्ट्या जीवासे पुत्रक ॥ गां
 गेयः शांतनोः पुत्रो वसुरेपमहायशाः १८ कथं शक्यस्त्वया जेतुं निवर्तस्वेह भार्गव ॥ अर्जुनः पांडवश्रेष्ठः पुरंदरसुतो बली १९ नरः प्रजापतिर्वीरः पूर्वदेवसनातनः ॥
 सव्यसाचीति विख्यातस्त्रिपुलोके पुरीर्यवान् ॥ भीष्ममृत्युर्यथा कालं विहितो वै स्वयं भुवा २० ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः स पितृभिः पितृन् रामोऽब्रवीदिदम् ॥
 नाहं युधिनिवर्तयामि ति मेव तमाहितम् २१ न निवर्तितं पूर्वश्च कदाचिद्रणमूर्धनि ॥ निवर्त्यतामपगेयः कामं युद्धात्पितामहाः २२ न त्वहं विनिवर्तिष्ये युद्धाद्
 स्मात्कथंचन ॥ ततस्ते मुनयो राजवृचीकप्रमुखास्तदा २३ नारदेनैव सहिताः समागम्येदमब्रुवन् ॥ निवर्तस्व रणात्तातमानयस्व द्विजोत्तमम् २४ इत्यवाच महं
 तांश्चक्षत्रधर्मव्यपेक्षया ॥ मम व्रतमिदं लोके नाहं युद्धात्कदाचन २५ विमुखो विनिवर्तयं पृष्ठतोऽभ्याहतः शैरः ॥ नाहं लोभात्तर्काप्यत्र भयान्नार्थकारणात् २६
 त्यजेयं शाश्वतं धर्ममिति मे निश्चितामतिः ॥ ततस्ते मुनयः सर्वे नारदप्रमुखान्प २७ भागीरथी च मे मातारणमध्यं प्रपेदिरे ॥ तथैवात्त शरोधन्वी तथैव हृदनिश्चयः ॥
 स्थिरोऽहमाहवेयोऽहं ततस्ते राममब्रुवन् २८ इत्येते देवाहुः निवर्तस्वेति १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८

शान्त्यंशो भव २९।३० न्यासवांचकिरेत्याजितवन्तः ३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठे भारते भावदीपे पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥
 समेत्य सहिताभूयः समरे भृगुनंदनम् ॥ नावनीतं हि हृदयं विप्राणां शान्त्यभार्गव २९ रामराम निवर्तस्व युद्धादस्माद्विजोत्तम ॥ अवध्यो वै त्वया भीष्मस्त्वं च भीष्म
 स्य भार्गव ३० एवं ब्रुवंतस्ते सर्वे प्रतिरुद्धचरणाजिरम् ॥ न्यासवांचकिरे शस्त्रं पितरो भृगुनंदनम् ३१ ततोऽहं पुनरेवाथ तानष्टौ ब्रह्मवादिनः ॥ अद्राक्षं दीप्य
 मानान्वैग्रहानष्टाविवोदितान् ३२ तेषां सप्रणयं वाक्यमब्रुवन् समरे स्थितम् ॥ प्रहिरामं महाबाहो गुरुं लोकहितं कुरु ३३ हृष्टानि वर्तितं रामं सुहृद्वाक्येन तेन वै ॥
 लोकानां च हितं कुर्वन्नहमप्याददेवचः ३४ ततोऽहं राममासाद्य वंदे भृशविश्रुतः ॥ रामश्चाभ्युत्समयन् प्रेम्णामा मुवाच महातपाः ३५ त्वत्समो नास्ति लोकेऽस्मि
 न्क्षत्रियः पृथिवीचरः ॥ गम्यतां भीष्मयुद्धे स्मिंस्तो पितोऽहं भृशं त्वया ३६ मम चैव समक्षं तां कन्यामाहूय भार्गवः ॥ उक्तवान् दीनया वाचामध्ये तेषां महात्म
 नाम् ३७ ॥ इति श्रीम० भा० उ० प० अंबोपाख्यानप० युद्धनिवृत्तौ पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ ॥ ॥ राम उवाच ॥ प्रत्यक्षमे
 तल्लोकानां सर्वेषामेव भाविनि ॥ यथाशक्त्या मया युद्धं कृतं वै पौरुषं परम् १ न चैवमपिशक्रोमि भीष्मं शस्त्रभृतां वरम् ॥ विशेषयितुमर्ह्यमुत्तमास्त्राणि दर्शयन् २
 एषामेपरमाशक्तिरेतन्मे परमं बलम् ॥ यथेष्टं गम्यतां भद्रे किमन्यद्वा करोमि ते ३ भीष्ममेव प्रपद्यस्व न तेऽन्याविद्यते गतिः ॥ निर्जितो ह्यस्मि भीष्मेण महास्त्रा
 णि प्रमुंचता ४ एवमुक्त्वा ततो रामो विनिःश्वस्य महामनाः ॥ तूष्णीमासीत्ततः कन्याप्रोवाच भृगुनंदनम् ५ भगवन्नेवमेवैतद्यथाऽऽह भगवांस्तथा ॥ अजेयो यु
 धिभीष्मोऽयमपि देवैरुदारधीः ६ यथाशक्तियथोत्साहं मम कार्यं कृतं त्वया ॥ अनिवार्यं रणे वीर्यमस्त्राणिविविधानि च ७ न चैव शक्यते युद्धे विशेषयितुं मंततः ॥ न
 चाहमेनं यास्यामि पुनर्भीष्मं कथंचन ८ गमिष्यामि तु तत्राहं यत्र भीष्मं तपोधन ॥ समरे पातयिष्यामि स्वयमेव भृगूद्वह ९ एवमुक्त्वा ययौ कन्यारोषव्याकुलो
 चना ॥ तापस्येष्टतसंकल्पासामेचितयतीवधम् १० ततो महेंद्रं सहितैर्मुनिभिर्भृगुसुतम् ॥ यथागतं तथा सोऽज्ञान्मा मुपामंश्र्य भारत ११ ततो रथं समारुह्य स्तु
 यमानो द्विजातिभिः ॥ प्रविश्य नगरं मात्रे सत्यवत्यै न्यवेदयम् १२ यथावृत्तं महाराज साचमां प्रत्यनंदत ॥ पुरुषांश्चादिशं प्राज्ञान् कन्यावृत्तांतकर्मणि १३ दिव
 से दिवसे ह्यस्या गतिजल्पितचेष्टितम् ॥ प्रत्याहरंश्च मे युक्ताः स्थिताः प्रियहिते सदा १४ यदैव हि वनं प्रायात्सा कन्या तपसेष्टता ॥ तदैव व्यथितो दीनो गतचेता इवाम
 वम् १५ नहि मां क्षत्रियः कश्चिद्वीर्येण व्यजयिषुधि ॥ ऋते ब्रह्मविदस्तातपसा संशितवतात् १६ अपि चैतन्मयाराजन्नारदं शपिनिवेदितम् ॥ व्यासे चैव तथा
 कार्यं तौ चोभौ मामवोचताम् १७ न विषादस्त्वया कार्यो भीष्मकाशिसुतां प्रति १८ देवं पुरुषं शरेण को निवर्तितुमुत्सहेत् ॥ सा कन्या तु महाराज प्रविश्याश्रम
 मंडलम् ॥ यमुनातीरमाश्रित्य तपस्तेपेऽतिमानुषम् १९

॥१८६॥

निराहाराकृशाकृशाजटिलामलपंकिनी ॥ षण्मासान्वायुमक्षाचस्थाणुभूतातपोधना २० यमुनाजलमाश्रित्यसंवत्सरमथापरम् ॥ उदवासंनिराहारापारया
मासभाविनी २१ शीर्णपणेंनचैकेनपारयामाससापरम् ॥ संवत्सरंतीव्रकोपापादांगुष्ठाग्रधिष्ठिता २२ एवंद्वादशवर्षाणितापयामासरोदसी ॥ निवर्त्यमानाऽ
पिचसाज्ञातिभिर्नैवशक्यते २३ ततोऽगमद्रुत्सभूमिसिद्धचारणसेविताम् ॥ आश्रमं पुण्यशीलानां तापसानां महात्मनाम् २४ तत्र पुण्येषु तीर्थेषु साऽऽश्रुतांगो
दिवानिशम् ॥ व्यचरत्काशिकन्यासायथाकामविचारिणी २५ नंदाश्रमे महाराजतथोत्कृष्टाश्रमेषु मे ॥ च्यवनस्याश्रमे चैव ब्रह्मणः स्थान एव च २६ प्रयागे
देवयजने देवारण्येषु चैव ह ॥ भोगवत्यां महाराजकौशिकस्याश्रमे तथा २७ मांडव्यस्याश्रमे राजनदिलोपस्याश्रमे तथा ॥ रामहृदे च कौरव्यपैलगर्गस्य चाश्रमे
२८ एते पुतीर्थेषु तदा काशिकन्याविशंपते ॥ आप्लावयत गात्राणि व्रतमास्थाय दुष्करम् २९ तामब्रवीच्चकौरव्यमममाताजले स्थिता ॥ किमर्थं क्रिश्यसे मदे
तथ्यमेव वदस्व मे ३० सैनामथा ब्रवीद्राजकृतां जलिरनिदिता ॥ भीष्मेण समरे रामो निर्जितश्चारुलोचने ३१ कोऽन्यस्तमुत्सहेज्जेतुमुद्यते पुंमहीपतिः ॥ साऽ
हं भीष्मविनाशाय तपस्तप्स्ये सुदारुणम् ३२ विचरामि महीं देवियथा हन्यामहं नृपम् ॥ एतद्रतफलं देवि परमस्मिन् यथा हि मे ३३ ततोऽब्रवीत्सागरगाजिह्वं व
रसिभाविनि ॥ नैष कामोऽनवद्यां गिशक्यः प्राप्तुं त्वयाऽबले ३४ यदि भीष्मविनाशाय काश्ये चरसि वैव्रतम् ॥ व्रतस्था च शरीरं त्वं यदि नाम विमोक्ष्यसि ३५ नदी
भविष्यति शुभे कुटिलावर्षिकोदका ॥ दुस्तीर्थाननुविज्ञेया वार्षिकीनाष्टमासिकी ३६ भीमग्राहवती घोरा सर्वभूतभयंकरी ॥ एवमुक्त्वा ततो राजन काशिकन्या
न्यवर्तत ३७ मातामम महाभागास्मयमानेव भाविनी ॥ कदाचिदष्टमे मासिकदाचिदशमे तथा ॥ न प्राश्रीतोदकमपि पुनः सावरवर्णिनी ३८ सावत्सभूमिकौर
व्यतीर्थलोभात्ततस्ततः ॥ पतिता परिधावती पुनः काशिपतेः सुता ३९ सानदीवत्सभूम्यां तु प्रथितां वेति भारत ॥ वार्षिकी ग्राहवतुला दुस्तीर्था कुटिला तथा ४०
साकन्यातपसा तेन देहाधेन व्यजायत ॥ नदीचराज नृवत्सेषुकन्या चैवाभवत्तदा ४१ ॥ इति श्रीम० उ० अंबोपाख्यानपर्वणि अंबातपस्यायां षडशीत्यधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्ते तापसाः सर्वे तपसेष्टतनिश्चयाम् ॥ दृष्ट्वा न्यवर्तयंस्ता तर्किकार्यमिति चाब्रुवन् १ तानुवाच ततः कन्यातपो
वृद्धा नृपीस्तदा ॥ निराकृताऽस्मि भीष्मेण भ्रंशितापतिधर्मतः २ वधार्थं तस्य दीक्षामेन लोकार्थं तपोधनाः ॥ निहत्य भीष्मं गच्छेयं शांतिमित्येव निश्चयः ३ यत्कृते
दुःखवसतिमिमां प्राप्ताऽस्मि शाश्वती ॥ पतिलोकाद्विहीना च नैव स्त्रीनपुमानिह ४ नाहत्वा युधिगमिं येन विवर्तिष्येत तपोधनाः ॥ एष मे हृदिसंकल्पो यदिदं कथितं मया ५

४० । ४१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५

४ । ७ । ८ । ९ शांतं शीर्षं भर्हि १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ यमुनामभितः यमुनाद्वीपे हस्त्यर्थः १९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्ताशीत्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ॥ कथं शिखंडीति १ । २ । ३ । ४ । स्त्रीपुमान्पूर्वस्त्रीसिवपश्चात्पुमान्पूर्वकाले कसर्वेति समासः ५ । ६ । ७ । ८ दुषदं प्रवि
स्त्रीभावे परिनिर्विण्णापुंस्त्वार्थे कृतनिश्चया ॥ भीष्मे प्रतिचिकीर्षामि नास्मि वार्येति वै पुनः ६ तां देवो दर्शयामास शूलपाणि रुमापतिः ॥ मध्ये तेषां महर्षीणां स्वे
न रूपेण तापसां ७ छंद्यमाना वरेणाथ सावरे मत्पराजयम् ॥ हनिष्यसीति तां देवः प्रत्युवाच मनस्विनी ८ ततः सा पुनरेवाथ कन्यारुद्रमुवाच ह ॥ उपपद्ये कथं
देवस्त्रियायुधिजयो मम ९ स्त्रीभावेन च मे गाढं मनः शांतमुमापते ॥ प्रतिश्रुतश्च भूतेश्च त्वया भीष्मपराजयः १० यथासंस्त्यो भवति तथा कुरुष्व ध्वज ॥ यथाह
न्यां समागम्य भीष्मं शांतनवं युधि ११ तामुवाच महादेवः कन्यां किल वृषध्वजः ॥ न मे वागनृतं प्राह स त्वं मदे भविष्यति १२ हनिष्यसि रणे भीष्मं पुरुषत्वं च ल
प्स्यसे ॥ स्मरिष्यसि च तत्सर्वं देहमन्यंगतासती १३ द्रुपदस्य कुले जाता भविष्यसि महारथः ॥ शीघ्रास्त्रिभ्रयो धीच भविष्यसि सुसंमतः १४ यथोक्तमेव क
ल्याणिसर्वमेतद्विष्याते ॥ भविष्यसि पुमान्पश्चात्कस्माच्चित्कालपर्ययात् १५ एवमुक्त्वा महादेवः कपर्दी वृषध्वजः ॥ पश्यतामेव विप्राणां तत्रैवांतरधीयत
१६ ततः सा पश्यतां तेषां महर्षीणामनिदिता ॥ समाहृत्य वनात् तस्मात्काष्ठानि वरवर्णिनी १७ चितां कृत्वा सुमहतीं प्रदाय च द्रुताशनम् ॥ प्रदीप्तेऽग्नौ महाराज
रोषदीप्तेन चेतसा १८ उक्त्वा भीष्मवधायेति प्रविवेश द्रुताशनम् ॥ ज्येष्ठा काशिसुताराज नृयमुनामभितो नदी १९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपा
ख्यानपर्वणि अंबादुताशनप्रवेशे सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ कथं शिखंडी गम्येयं कन्या भूत्वा पुरातदा ॥ पुरुषो
ऽभूद्युधिष्ठिरं तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ भार्या तु तस्य राजेंद्र द्रुपदस्य महीपतेः ॥ महिषी दयिता ह्यासीदपुत्राच विशंपते २ एतस्मिन्नेव काले तु
द्रुपदो वै महीपतिः ॥ अपत्यार्थं महाराज तोषयामास शंकरम् ३ अस्मद्वधार्थं निश्चित्य तपोधोरं समास्थितः ॥ ऋते कन्यां महादेव पुत्रो मे स्यादिति ब्रुवन् ४
भगवन् पुत्रमिच्छामि भीष्मं प्रतिचिकीर्षया ॥ इत्युक्तो देवदेवेन स्त्रीपुमांस्ते भविष्यति ५ निवर्तस्व महीपाल नैतज्जात्वन्यथा भवेत् ॥ सतु गत्वा च नगरं भार्यामिदं
मुवाच ह ६ कृतो यत्नो महादेवस्तपसाऽऽराधितो मया ॥ कन्या भूत्वा पुमान्भावी इति चोक्तोऽस्मि शंभुना ७ पुनः पुनर्याच्यमानो दिष्टमित्यब्रवीच्छिवः ॥ न त
दन्यच्च भविता भवितव्यं हिततथा ८ ततः सानियता भूत्वा ऋतुकाले मनस्विनी ॥ पत्नी द्रुपदराजस्य द्रुपदं प्रविवेश ह ९ लेभे गर्भं यथा कालं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥
पार्षतस्य महीपाल यथामानारदोऽब्रवीत् १० ततो दधार सा देवी गर्भं राजीवलोचना ॥ तां सराजा प्रियां भार्यां द्रुपदः कुरुनंदन ११ पुत्रस्ते हान्महाबाहुः सुखं
पर्यचरत्तदा ॥ सर्वानभिप्रायकृतान् भार्याऽलभत कौरव १२

वेशदत्तेन सह मिथुनीभावं जगाम ९ विधिदृष्टेन शास्त्रदृष्टेन कर्मणा गर्भाधानारब्धेन पार्षतस्य गर्भं दधार इति उत्तरेण संबन्धः १० । ११ अभिप्रायकृतान्वासनानिर्मितान् दोहवानीत्यर्थः १२

अपुत्रस्यसतोरान्नोदुपदस्यमहिपतेः ॥ यथाकालं तुसादेवीमहिषीदुपदस्यह १३ कन्याप्रवररूपांतुप्राजायतनराधिप ॥ अपुत्रस्यतुराज्ञःसादुपदस्यमनस्वि
नी १४ रुपापयामासराजेंद्रपुत्रोहोपममेतिवै ॥ ततःसराजादुपदःप्रच्छन्नायानराधिप १५ पुत्रवत्पुत्रकार्याणिसर्वाणिसमकारयत् ॥ रक्षणंचैवमंत्रस्यमहिषी
दुपदस्यसा १६ चकारसर्वयत्नेनब्रुवाणापुत्रइत्युत ॥ नचतांवेदनगरेकश्चिदन्यत्रपार्षतात् १७ श्रद्धधानोहितद्राक्यंदेवस्याच्युततेजसः ॥ छादयामासतां
कन्यांपुमानितिचसोऽब्रवीत् १८ जातकर्माणिसर्वाणिकारयामासपार्थिवः ॥ पुंवद्विधानयुक्तानिशिखंडीतिचतांविदुः १९ अहमेकस्तुचारेणवचनान्नारदस्य
च ॥ ज्ञातवान्देववाक्येनअंवायास्तपसातथा २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिशिखंडयुत्पत्तावष्टाशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १८८ ॥ ध ॥ भीष्मउवाच ॥ चकारयत्तदुपदःसुतायाःसर्वकर्मसु ॥ ततोलेख्यादिषुतथाशिलेपेषुचपंतरतप १ इष्वस्त्रेचैवराजेंद्रद्रोणशिष्योबभूवह ॥ तस्य
मातामहाराजराजानंवरवर्णिनी २ चोदयामासभार्यार्थिकन्यायाःपुत्रवत्तदा ॥ ततस्तांपार्षतोदृष्ट्वाकन्यांसंप्राप्तयौवनां ॥ स्त्रियंमत्वाततश्चितांप्रपेदेसहभार्यया ३
॥ दुपदउवाच ॥ कन्याममेयंसंप्राप्तयौवनंशोकवर्धिनी ॥ मयाप्रच्छादिताचेयंवचनाच्छूलपाणिनः ४ ॥ भार्योवाच ॥ नतन्मिथ्यामहाराजभविष्यतिकथंच
न ॥ त्रैलोक्यकर्ताकस्माद्विवृथावक्तुमिहार्हति ५ यदितेरोचतेराजन्वक्ष्यामिशृणुमेवचः ॥ श्रुत्वेदानींप्रपद्येथाःस्वामितिपृषतात्मज ६ क्रियतामस्ययत्नेनवि
धिवद्धारसंग्रहः ॥ भवितातद्वचःसत्यमितिमेनिश्चितामतिः ७ ततस्तौनिश्चयंकृत्वातस्मिन्कार्येऽथदंपती ॥ वरयांचक्रतुःकन्यांदशार्णाधिपतेःसुतां ८ ततो
राजादुपदोराजसिंहःसर्वान्नराज्ञकुलतःसन्निशाम्य ॥ दाशार्णकस्यनृपतेस्तनूजांशिखंडिनेवरयामासदारान् ९ हिरण्यवर्मैतिनृपोयोऽसौदाशार्णकःस्मृतः ॥
सचप्रादान्महीपालःकन्यांतस्मैशिखंडिने १० सचराजादशार्णेपुमहानासीत्सुदुर्जयः ॥ हिरण्यवर्मादुर्ध्वोमहासेनोमहामनाः ११ कृतोवेवाहेतुतदासाकन्यारा
जसत्तम ॥ यौवनंसमनुप्राप्तासाचकन्याशिखंडिनी १२ कृतदारःशिखंडीचकांपिल्यंपुनरागमत् ॥ ततःसावेदतांकन्यांकांचेत्कालंस्त्रियंकिल ॥ हिरण्यवर्मणः
कन्याज्ञात्वातांतुशिखंडिनीम् १३ धात्रीणांचसखीनांचब्रीडयानान्यवेदयत् ॥ कन्यांपंचालराजस्यसुतांतांवैशिखंडिनीम् १४ ततस्ताराजशार्दूलधाज्यो
दाशार्णिकास्तदा ॥ जग्मुरार्तिपरांप्रेष्याःप्रेषयामासुरेवच १५ ततोदशार्णाधिपतेःप्रेष्याःसर्वान्यवेदयन् ॥ विप्रलंभंयथावृत्तंसचक्रुकोधपार्थिवः १६

युक्तपाणिःमूलपाणिःसोऽस्यास्तीतिमूलपाणीतस्यमूलपाणिनः वीक्षादिस्वान्मत्वर्योयइतिः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ धात्रीणांपितृगृहादागतानांसखीनांच १४
तापवधाज्यःस्वाःप्रेष्यादासींप्रेषयामासुःदशार्णपतिमितिशेषः । १५ । विप्रलंभंयचनां । १६ ।

१७ । १८ । १९ उत्सार्यनीत्वा २० अभिषंगात्परामवात् २१ । २२ उद्धरामिउच्छेत्स्यामि २३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥
शिखंडयपिमहाराजपुंवद्राजकुलेतदा ॥ विजहारमुदायुक्तःस्त्रीत्वंनैवातेरोचयन् १७ ततःकतिपयाहस्यतच्छुत्वाभरतर्षभ ॥ हिरण्यवर्माराजेंद्रोषादार्तिज
गामह १८ ततोदाशार्णकोराजातीव्रकोपसमन्वितः ॥ दूतंप्रस्थापयामासदुपदस्यनिवेशनम् १९ ततोदुपदमासाद्यदूतःकांचनवर्मणः ॥ एकएकांतमुत्सार्य
होवचनमब्रवीत् २० दाशार्णराजोराजंस्त्वामिदंवचनमब्रवीत् ॥ अभिषंगात्प्रकुपितोविप्रलब्धस्त्वयाऽनघ २१ अवमन्यसेमानृपतेनूनंदुर्मित्रितंतव ॥ यन्मे
कन्यांस्वकन्यार्थेमोहाद्याचितवानसि २२ तस्याद्यविप्रलंभस्यफलंप्राप्नुहिदुर्मते ॥ एषत्वासजनामात्यमुद्धरामिस्थिरोभव २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगप
र्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिराज्यवर्मदूतागमनेऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तस्यदूतेनदुपदस्यतदानृप ॥ चोरस्ये
वगृहीतस्यनप्रावर्ततभारती १ सयत्नमकरोत्तीव्रसंबन्धिन्यनुमानने ॥ दूतैर्मधुरसंभाषैर्नतदस्तीतिसंदिशन् २ सराजाभूयएवाथज्ञात्वातत्त्वमथागमत् ॥ क
न्येतिपांचालसुतांत्वरमाणोविनिर्ययौ ३ ततःसंप्रेषयामासभिन्नाणाममितौजसाम् ॥ दुहितुर्विप्रलंभंतंधात्रीणांचचनातदा ४ ततःसमुदयंकृत्वावलानाराजस
त्तमः ॥ अभियानेमर्तिचक्रेदुपदंप्रतिभारत ५ ततःसंमंत्रयामासमंत्रिभिःसमहीपतिः ॥ हिरण्यवर्माराजेंद्रपांचाल्यंपार्थिवंप्रति ६ तत्रैवनिश्चितंतेषामभूद्रा
ज्ञांमहात्मनाम् ॥ तथ्यंभवतिचेदेतत्कन्याराजवशिखंडी ७ बद्धापंचालराजानमानयिष्यामहेष्टहम् ॥ अन्यंराजानमाधायपंचालेषुनरेश्वरम् ८ घातयिष्याम
नृपतिपांचालंसाशिखंडिनम् ९ ततदाऽनृतमाज्ञायपुनर्दूतान्नराधिपः ॥ प्रास्थापयत्पार्षतायनिहन्मीतिस्थिरोभव १० ॥ भीष्मउवाच ॥ सहिप्रकृत्यवैभी
तःकिल्विषीचनराधिपः ॥ भयंतीवमनुप्राप्तोदुपदःपृथिवीपतिः ११ विमृज्यदूतान्दाशार्णेदुपदःशोकमूर्छितः ॥ समेत्यभार्यारहितेवाक्यमाहनराधिपः १२
भयेनमहताऽऽविष्टोहृदिशोकेनचाहतः ॥ पांचालराजोदयितामातरंवैशिखंडिनः १३ अभियास्यतिमांकोपात्संबन्धीसुमहाबलः ॥ हिरण्यवर्मानृपतिःकर्षमा
णोवरुथिनीम् १४ किमिदानींकरिष्यावोमूढौकन्यामिमांप्रति ॥ शिखंडीकिलपुत्रस्तेकन्येतिपरिशंकितः १५ इतिसंचित्ययत्नेनसमित्रःसवलानुगः ॥ वंचितो
ऽस्मीतिमन्वानोमांकिलोद्धर्तुमिच्छति १६ किमत्रतथ्यंसुश्रोणिमिथ्याकिंब्रूहिशोभने ॥ श्रुत्वात्त्वतःशुभंवाक्यंसंविधास्याम्यहंतथा १७ अहंहिसंशयंप्राप्तोबाला
चेयंशिखंडिनी ॥ त्वंचराज्ञिमहच्छ्रंसंप्राप्तावरवर्णिनि १८ सात्वंसर्वविमोक्षायतत्त्वमाख्याहिपृच्छतः ॥ तथाविदध्यांसुश्रोणिक्त्यमाशुशुचिस्मिते १९

एवाभिति १ । २ आगमवज्ञातवान् ३ । ४ समुदयंसमुदायं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

भार्याया अदं दत्तं ज्ञानं नृत्तं नृत्तं निर्वोपतां रूपापयितुं भयं कृतं मप्यपराधं लोकमध्यं भार्याया मेवासंजयितुं तामाह शिखंडिनीति यद्यप्यहं शिखंडं च यं त्वया शिखंडिनीयाचवं चित्तं तयाऽपि त्वं माभैः शिखं
डिनि विषये विधास्ये युवयोर्धोरणं पोषणं च करिष्ये न तु हिंसास्ये इत्यर्थः यद्वा । हे शिखंडिनि त्वं माभैः हे वरारोहे भार्ये त्वं च माभैरिति द्वयोरपि अभयं दत्त्वा जनमध्यं पृच्छति १० मयेति विधास्ये करि
ष्ये ११ परस्य शत्रोर्लोकस्य च १२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ७ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ संबंधकं समर्थं युक्तमेव सां

शिखंडिनि च माभैस्त्वं विधास्येत तत्र तत्त्वतः ॥ रूपयाऽहं वरारोहे वंचितः पुत्रधर्मतः २० मया दाशार्णको राजा वंचितः समहीपतिः ॥ तदा चक्षुमहाभागे विधास्ये
तत्र यद्विदितम् २१ जानता हि न रेंद्रेण रूपापनार्थं परस्य वै ॥ प्रकाशं चोदिता देवी प्रत्युवाच महीपतिम् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० प० अंबोपाख्यानपर्वणि दु
पदप्रश्ने नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः शिखंडिनो माता यथा तत्त्वं न राधिप ॥ आचक्षुमहाबाहो भर्त्रे कन्या शिखंडिनी
१ अपुत्रयामयाराजन सपत्नीनां भयादिदम् ॥ कन्या शिखंडिनी जाता पुरुषो वै निवेदिता २ त्वया चैव न रश्नेतन्मे प्रीत्याऽनुमोदितम् ॥ पुत्रकर्म कृतं चैव कन्या
याः पार्थिवर्षभ ३ भार्या चोदात्तयाराजन दशार्णाधिपतेः सुता ॥ मया च प्रत्यभिहितं देववाक्यार्थदर्शनात् ॥ कन्या भूत्वा पुमान् भावीत्येवं चैतदुपेक्षितम् ४ एत
च्छ्रुत्वा दुपदो यज्ञसेनः सर्वतत्त्वं मंत्रविज्ञो निवेद्य ॥ मंत्रराज मंत्रयामास राजन यथा युक्तं रक्षणे वै प्रजानाम् ५ संबंधकं चैव समर्थं तस्मिन् दाशार्णके वै नृपतौ न रेंद्र ॥
स्वयं कृत्वा विप्रलभं यथा वन्मंत्रैकाग्रो निश्चयं वै जगाम ६ स्वभावमुत्तं नगरमापत्काले तु भारत ॥ गोपयामास राजेंद्र सर्वतः समलंकृतम् ७ आर्तिच परमं राजा जग
मसह भार्यया ॥ दशार्णपतिना सार्धं विरोधे भरतर्षभ ८ कथं संबंधिना सार्धं न मे स्याद्विग्रहो महान् ॥ इति संचित्य मनसा देवतामर्चयत् तदा ९ तंतुद्वयात् दाराजन दे
वी देव परंतदा ॥ अर्चां प्रयुज्जानमथो भार्या वचनमब्रवीत् १० देवानां प्रतिपत्तिश्च सत्यं साधुमतासताम् ॥ किमु दुःस्वार्णवं प्राप्य तस्मादर्चयतां गुरुन् ११ देवता
निच सर्वाणि पूज्यं तां भूरिदक्षिणम् ॥ अग्र्यश्चापि ह्यंतां दाशार्णप्रतिषेधने १२ अयुद्धेन निवृत्तिं च मनसा चिंतय प्रभो ॥ देवतानां प्रसादेन सर्वमेतद्भविष्यति ॥
१३ मंत्रिभिर्भूतितं सार्धं त्वया पृथुलोचन ॥ पुरस्यास्या विनाशाय च राजंस्तथा कुरु १४ देवं हि मानुषोपेतं भृशं सिद्धयति पार्थिव ॥ परस्परविरोधाद्वि सिद्धि
रस्ति न चैतयोः १५ तस्माद्विधाय नगरे विधानं सचिवैः सह ॥ अर्चय स्वयं तथा कामं देवतानि विशांपते १६ एवं संभाषमाणौ तु दृष्ट्वा शोकपरायणौ ॥ शिखंडिनी त
दा कन्या व्रीडिते वत पस्विनी १७ ततः सार्चितयामास मत्कृतदुःखिता बुभौ ॥ इमाविति ततश्च क्रेमति प्राणविनाशने १८ एवं सानिश्चयं कृत्वा भृशं शोकपरायणा ॥
निर्जगाम गृहं त्यक्त्वा गहनं निर्जनं वनम् १९ यक्षेण द्विमताराजनस्थूणाकर्णेन पालितम् ॥ तद्भयादेव च जनो विसर्जयति तद्वनम् २०

बधिकं मया कृतं न प्रतारणा कृतेति उपपाद्य ६ । ७ । ८ । ९ देवीराज्ञी १० साधुमता कल्याणवतापि देवानां प्रतिपत्तिः पूजानित्यं कर्तव्येति शेषः किमु दुःस्वार्णवं प्राप्य कर्तव्येति तस्मात्प्रभवान् गुरुन्
देवाराधनार्थं ब्राह्मणान् अर्चयतां पूजयतु ११ भूरिदक्षिणं यथा स्यात् तथा प्रतिषेधने परावृत्त्यर्थं १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

सुधासृत्तिकलेपनं सुधासूत्रं सैव मृत्तिकात्वालेपनं यस्य लाजोल्लापिकः लाजानि उशीराणि उल्लापयति सूत्रं यतीति लाजोल्लापिकः उशीरपरिमलयुक्तपूमादयमित्यर्थः । 'उशीरेलाजमुद्दिष्टम्' इति विश्वः
२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ७ ॥ शिखंडीति चित्यचित्यित्वा १

तत्र च स्थूणभवनं सुधासृत्तिकलेपनम् ॥ लाजोल्लापिकपूमादयमुच्चप्राकारतोरणम् २१ तत्प्रविश्य शिखंडी सा दुपदस्यात्मजानृप ॥ अनश्राना बहुतिथं शरीरमु
दशोषयत् २२ दर्शयामास तां यक्षः स्थूणो मादव संयुतः ॥ किमर्थं यंत वारंभः करिष्ये ब्रूहि माचिरम् २३ अशक्यमिति सा यक्षं पुनः पुनरुवाच ह ॥ करिष्यामीति
वैक्षिप्रं प्रत्युवाचाथ गुह्यकः २४ धनेश्वरस्यानुचरो वरदोऽस्मि नृपात्मजे ॥ अदेयमपि दास्यामि ब्रूहि यतो विवक्षितम् २५ ततः शिखंडी तत्सर्वमखिलेन न्यवेदय
त् ॥ तस्मै यक्षप्रधानाय स्थूणाकर्णाय भारत २६ ॥ शिखंड्युवाच ॥ अपुत्रो मे पिता यक्षन चिरान्नाशमेष्यति ॥ अभियास्यतिसकोधो दशार्णाधिपतिर्हितम् ॥
२७ महाबलो महोत्साहः सहेमकवचो नृपः ॥ तस्माद्रक्षस्व मायक्षमातरं पितरंच मे २८ प्रतिज्ञातो हि भवता दुःखप्रतिशमो मम ॥ भवेयं पुरुषो यक्षत्वप्रसादादनि
दितः २९ यावदेव स राजा वै नोपयाति पुरं मम ॥ तावदेव महायक्षप्रसादं कुरु गुह्यक ३० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि स्थूणाकर्णसमाग
मे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ शिखंडिवाक्यं श्रुत्वाऽथ स यक्षो भरतर्षभ ॥ प्रोवाच मनसा चित्य देवेनोपनिषीडितः १
भवितव्यं तथा तद्विममदुःखाय कौरव ॥ भद्रे कामं करिष्यामि समं तु निबोध मे २ किंचित्कालांतरे दास्ये पुल्लिङ्गं स्वमिदं तव ॥ आगतव्यं त्वया काले सत्यं चैव वद
स्व मे ३ प्रभुः संकल्पसिद्धोऽस्मि कामचारी विहंगमः ॥ मत्प्रसादात्पुनंचैव त्राहि बंधूंश्च केवलम् ४ स्त्रीलिङ्गधारयिष्यामि तवेदं पार्थिवात्मजे ॥ सत्यं मे प्रतिजानीहि
करिष्यामि प्रियंतव ५ ॥ शिखंड्युवाच ॥ प्रतिपादास्यामि भगवन् पुल्लिङ्गं तव सुवत ॥ किंचित्कालांतरं स्त्रीत्वं धारयस्व निशाचर ६ प्रतियाते दशार्णे तु पार्थिवे हे
मवर्मणि ॥ कन्यैव हि भाविष्यामि पुरुषस्त्वं भविष्यसि ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्त्वा समं तत्र चक्राते ता बुभौ नृप ॥ अन्योन्यस्यामि संदेहेतौ संक्रामयतां ततः ८ स्त्री
लिङ्गधारयामास स्थूणायक्षोऽथ भारत ॥ यक्षरूपं च तद्दीप्तं शिखंडी प्रत्यपद्यत् ९ ततः शिखंडी पांचाल्यः पुंस्त्वमासाद्य पार्थिव ॥ विवेश नगरं हृष्टः पितरंच समास
दत् १० यथावृत्तं तु तत्सर्वमाचख्यौ दुपदस्य तत् ॥ दुपदस्तस्य तच्छ्रुत्वा हर्षमाहारयत्परम् ११ सभार्यस्तच्च स स्मारमहेश्वरवचस्तदा ॥ ततः संप्रेषयामास दश
र्णाधिपतेर्नृपः १२ पुरुषोऽयं मम सुतः श्रद्धतां भवानिति ॥ अथ दाशार्णको राजा सह साऽभ्यागमत्तदा १३ पंचालराजं दुपदं दुःखशोकसमन्वितः ॥ ततः कापि
ल्यमासाद्य दशार्णाधिपतिस्ततः १४ प्रेषयामास तत्कृत्य दूतं ब्रह्मविदां वरम् ॥ ब्रूहि मद्चनान् दूतपांचाल्यं तं नृपाधमम् १५

२ । ३ विहंगमः आकाशगामी ४ । ५ । ६ । ७ समयं शपथं संदेहेल्लिङ्गे सम्यग्दिद्योतेऽर्चयेते रतिकाले प्रयेते इति व्युत्पत्तेः । अभिसंदोहे इति पाठेऽपि संदुह्यते मजा आभ्यामिति व्युत्पत्त्याते एव ८
९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ उत्तरं उत्कृष्टतरं २४ । २५ । २६ आगमः परीक्षा २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ लाज्यैः उशीरजैः पाठीतरेलाजैः कशीरैः

यन्मेकन्यास्वकन्याथेवृतवानसिदुर्मते ॥ फलंतस्यावलेपस्यद्रक्ष्यस्यद्यनसंशयः १६ एवमुक्तश्चतेनासौब्राह्मणोराजसत्तम ॥ दूतः प्रयातो नगरं दाशार्णवपचो
दितः १७ तत आसादयामास पुरोधोऽपदं पुरे ॥ तस्मै पांचालकोराजागमर्ष्यचसुसक्तम् १८ प्रापयामास राजेन्द्रसहतेन शिखंडिना ॥ तां पूजानाभ्यनंदत्स
वाक्यं चेदमुवाच १९ यदुक्तं तेन वीरेण राजाकांचनवर्मणा ॥ यत्तेऽहमधमाचारदुहित्राऽस्म्यभिर्वंचितः २० तस्य पापस्य करणात्फलं प्राप्नुहिदुर्मते ॥ देहियुद्धं
नरपते ममाद्यरणमूर्धनि २१ उद्धरिष्यामि ते सद्यः सामात्यसुतबांधवम् ॥ तदुपालंभसंयुक्तं श्रावितः किल पार्थिवः २२ दशार्णपतिना चोक्तो मंत्रिमध्ये पुरोधसा ॥
अमवद्भरतश्रेष्ठदुपदः प्रणयानतः २३ यदाहमांभवान्ब्रह्मन्संबंधिवचनाद्वचः ॥ अस्योत्तरं प्रतिवचोदूतो राज्ञेयदिष्यति २४ ततः संप्रेषयामास दुपदोऽपि महा
त्मने ॥ हिरण्यवर्मणे दूतं ब्राह्मणं वेदपारगम् २५ तमागम्य तुराजानंदशार्णाधिपतिं तदा ॥ तद्वाक्यमाददे राजन् यदुक्तं दुपदेन ह २६ आगमः क्रियतां व्यक्तः कु
मारोऽयं सुतो मम ॥ मिथ्यैतदुक्तं केनापि तदश्रद्धेयमिच्छुत २७ ततः सराजादुपस्य श्रुत्वा विमर्षयुक्तो युवतोर्वरिष्ठाः ॥ संप्रेषयामास सुचारुरूपाः शिखंडिनं स्त्री
पुमान्वेति वेत्तुम् २८ तां प्रेषितास्तत्त्वभावं विदित्वा प्रीत्या राज्ञे तच्छं सुहृदिसर्वम् ॥ शिखंडिनं पुरुषं कौरवेन्द्रदाशार्णराजाय महानुभावम् २९ ततः कृत्वा तुराजास
आगमं प्रीतिमानथ ॥ संबंधिना समागम्य हृष्टो वासमुवाच ह ३० शिखंडिने च मुदितः प्रादाद्विजने श्वरः ॥ हस्तिनोश्चांश्च गाश्चैव दास्योऽथ बहुलास्तथा ३१
पूजितश्च प्रतिययौ निर्भर्त्स्य तनयां किल ॥ विनीतकिलिषे प्रीतिहेमवर्मणि पार्थिवे ३२ प्रतियाते दशार्णं तु हृष्टरूपा शिखंडिनी ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य कुबेरो न
स्वाहनः ॥ लोकयात्रां प्रकुर्वाणः स्थूणस्यागात्रिवेशनम् ३३ सतद्बृहस्योपरिवर्तमान आलोकयामास धनाधिगोप्ता ॥ स्थूणस्य यक्षस्य विवेशवेशमस्वलं कृतं मा
ल्यगुणैर्विचित्रैः ३४ लाज्यैश्च गंधैश्च तथा वितानैः स्म्यर्चितं धूपनधूपितं च ॥ ध्वजैः पताकाभिरलंकृतं च भक्ष्यान्नपेयामिषदंतहोमम् ३५ तत्स्थानं तस्य दृष्ट्वा तु सर्व
तः स्वमलंकृतम् ॥ मणिरत्नसुवर्णानां मालाभिः परिपूरितम् ३६ नानाकुसुमं धाव्यं सितसंस्पृष्टशोभितम् ॥ अथाब्रवीद्यक्षपतिस्तान्यक्षाननुगांस्तदा ३७
स्वलंकृतमिदं वेश्मस्थूणस्यामितविक्रमाः ॥ नोपसर्पति मां चैव कस्मादद्य समंदधीः ३८ यस्माज्जानन्समंदात्मा मामसौ नोपसर्पति ॥ तस्मात्तस्मै महादंडो धार्यः
स्यादिति मेमतिः ३९ ॥ यक्षा ऊचुः ॥ दुपदस्य सुताराज न राज्ञो जाता शिखंडिनी ॥ तस्यानिमित्ते कस्मिंश्चित्प्रादात्पुरुषलक्षणम् ४०

मध्यं लङ्के लुके दंडादिदंतव्यापारग्राह्यं । अन्नं अदनीयं ओदनपायसखंडशर्करादिभोज्यं लेह्यरूपं । पेयं सुरासवादि । आभिर्वासां अम्पहितत्वादस्य मक्ष्यात्पृथक्करणं एतान्येव दंतहोमादंतैर्हृतं इति
व्युत्पत्त्याऽभ्यवहार्याण्यस्मिन्तं भक्ष्यान्नपेयामिषदंतहोमं । आभिर्वासां अम्पिति पाठस्तु मुखकल्पितः ३९ । ३९ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०

तिष्ठते गृहे पवस्विरोऽस्ति ४१ स्वाऽद्य त्वामद्य ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० चतुष्पादं ग्रहणधा
अग्रहील्लक्षणं स्त्रीणां स्त्रीभूतो तिष्ठते गृहे ॥ नोपसर्पति तेनासौ सत्रीडः स्त्रीसरूपवान् ४१ एतस्मात्कारणाद्राजन्स्थूणो न त्वाद्यसर्पति ॥ श्रुत्वा कुरुयथान्यायं वि
मानमिहातिष्ठताम् ४२ आनीयतां स्थूणं हतिततो यक्षाधिपोऽब्रवीत् ॥ कर्ताऽस्मिन्निग्रहंतस्य प्रत्युवाच पुनः पुनः ४३ सोऽभ्यगच्छ तयर्क्षेद्रमाहूतः पृथिवीप
ते ॥ स्त्रीसरूपो महाराज तस्थौ त्रीडासमन्वितः ४४ तं शशापाथसंकुद्धोधनदः कुरुनंदन ॥ एवमेव भवत्वद्य स्त्रीत्वं पापस्य गुह्यकाः ४५ ततोऽब्रवीद्यक्षपतिर्महा
त्मा यस्माददास्त्ववमन्येह यक्षान् ॥ शिखंडिनो लक्षणं पापबुद्धेः स्त्रीलक्षणं चाग्रहीः पापकर्मन् ४६ अप्रवृत्तं सुदुर्बुद्धेयस्मादेतत्त्वया कृतम् ॥ तस्मादद्य प्रभृत्येव स्त्री
त्वं सा पुरुषस्तथा ४७ ततः प्रसादयामासुर्यक्षा वैश्रवणं किल ॥ स्थूणस्याथं कुरुष्वानं शापस्येति पुनः पुनः ४८ ततो महात्मा यर्क्षेद्रः प्रत्युवाचा नु गामिनः ॥ सर्वान्
यक्षगणांस्तातशापस्यांतचिकीर्षया ४९ शिखंडिनि हते यक्षाः स्वरूपं प्रतिपत्स्यते ॥ स्थूणो यक्षो निरुद्धे गोभवत्विति महामनाः ५० इत्युक्त्वा भगवान् देवो य
क्षराजः सुपूजितः ॥ प्रययौ सहितः सर्वैर्निमेषांतरचारिभिः ५१ स्थूणस्तु शापं संप्राप्य तत्रैव न्यवसत्तदा ॥ समये चागमन्तूर्णी शिखंडी तं क्षपाचरम् ५२ सोऽ
भिगम्या ब्रवीद्वाक्यं प्राप्तोऽस्मि भगवन्निति ॥ तमब्रवीत्ततः स्थूणः प्रीतोऽस्मीति पुनः पुनः ५३ आर्जवेनागतं दृष्ट्वा राजपुत्रं शिखंडिनम् ॥ सर्वमेव यथावृत्तमाच
चक्षे शिखंडिने ५४ ॥ यक्ष उवाच ॥ शप्तो वैश्रवणेनाहं त्वत्कृते पार्थिवात्मज ॥ गच्छेदानीं यथाकामं चर लोकान्यथा सुखम् ५५ दिष्टमेतत्पुरामन्येन शक्यम
तिवर्तितुम् ॥ गमनं तव चेतो हि पौलस्त्यस्य च दर्शनम् ५६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः शिखंडी तु स्थूणयक्षेण भारत ॥ प्रत्याजगाम नगरं हर्षेण महता वृतः ५७
पूजयामास विविधैर्गंधमाल्यैर्महाधनैः ॥ द्विजार्तीन्देवताश्चैव चैत्यानथ चतुष्पथान् ५८ दुपदः सह पुत्रेणासेद्धार्थेन शिखंडिना ॥ मुदं च परमालिभे पांचाल्यः सह
बांधवैः ५९ शिष्यार्थं प्रददौ चाथ द्रोणाय कुरुपुंगव ॥ शिखंडिनं महाराज पुत्रं स्त्रीपूर्विणं तथा ६० प्रतिपेदे चतुष्पादं धनुर्वेदं नृपात्मजः ॥ शिखंडी सह युष्माभि
र्हृष्टयुग्मश्च पार्षतः ६१ मम त्वेतच्चरास्तात यथावत्प्रत्यवेदयन् ॥ जडां धवधिराकाराये मुक्तादुपदे मया ६२ एवमेव महाराज स्त्रीपुमान्दुपदात्मजः ॥ स संभूतः
कुरुश्रेष्ठ शिखंडी रथसत्तमः ६३ ज्येष्ठाकाशीपतेः कन्या अं वानामेति विश्रुता ॥ दुपदस्य कुले जाता शिखंडी भरतर्षभ ६४ नाहमेनं धनुष्पाणिं युयुत्सुं समुपस्थि
तम् ॥ मुहूर्तमपि पश्येयं प्रहरेयं न चाप्युत ६५ व्रतमेतन्मम सदा पृथिव्यामपि विश्रुतम् ॥ स्त्रियां स्त्रीपूर्वके चैव स्त्रीनां स्त्रीसरूपिणि ६६ न मुंचेयमहं वाणामिति
कौरवनंदन ॥ न हन्यामहमेतेन कारणेन शिखंडिनम् ६७ एतत्तत्त्वमहं वेदजन्मतात शिखंडिनः ततो नैनं हानिष्यामि समरेष्वानतायिनम् ६८ यदि भीष्मः स्त्रियं
हन्यात्संतः कुर्युर्विगर्हणम् ॥ नैनं तस्माद्दनिष्यामि दृष्ट्वा पिसमरे स्थितम् ६९

रणप्रयोगमतीकारैश्च नृभिः पादैर्भुक्तम् ६९ । ६९ । ६९ । ६९ । ६९ । ६९ । ६९ । ६९ । ६९ । ६९

युक्तस्त्रीपुत्रमुद्रमिति शेषः ७० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ प्रभातायां मिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०
 वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु कौरव्यो राजा दुर्योधनस्तदा ॥ मुहूर्तमिव संध्यात्वा भीष्मे युक्तमन्यत ७० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यान
 पर्वणि शिखंडिपुंस्त्वप्राप्तौ विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ प्रभातायां तु सर्वय्यां पुनरेव सुतस्तव ॥ मध्ये सर्वस्य सैन्यस्यापिताम
 हमपृच्छत १ पांडवेयस्य गंगेयदेतस्यैव सुद्युतम् ॥ प्रभूतनरनागाश्वमहाराथसमाकुलम् २ भीमार्जुनप्रभृतिभिर्महेष्वासैर्महाबलैः ॥ लोकपालसमैर्गुप्तंष्टष्ट
 दुम्रपुरोगमैः ३ अप्रघृष्यमनावार्यमुद्धतमिव सागरम् ॥ सेनासागरमक्षोभ्यमपि देवैर्महाहवे ४ केन कालेन गंगेयक्षपयेथामहाद्युते ॥ आचार्यो वामहोऽसः कृपा
 वाऽशुमहाबलः ५ कर्णो वासमरश्चाधीनो विजयसत्तमः ॥ दिव्यास्त्रविदुषः सर्वे भवन्तो हि बले मम ६ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं परं कौतूहलं हि मे ॥ हृदि नित्यं महा
 बाहो वक्तुमर्हसि तन्मम ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ अनुरूपं कुरुश्रेष्ठ त्वय्येतत्पृथिवीपते ॥ बलाबलमभिप्राणांते पांयदिह पृच्छसि ८ शृणुराजन्ममरणे या शक्तिः पर
 मा भवेत् ॥ शस्त्रवीर्ये रणे यच्च भुजयोश्च महाभुज ९ आर्जवे नैव युद्धेन योद्धव्य इतरो जनः ॥ माया युद्धेन माया वीर्येण तद्धर्मनिश्चयः १० हन्यामहं महाभाग पांड
 वानामनीकिनीम् ॥ दिवसे दिवसे कृत्वा भागं प्रागान्हिकं मम ११ यो धानां दशसाहस्रं कृत्वा भागं महाद्युते ॥ सहस्रं रथिनामेकमेव भागो मतो मम १२ अनेनाहं वि
 धानेन सन्नद्धः सततोत्थितः ॥ क्षपयेयं महत्सैन्यं कालेनानेन भारत १३ मुंचेयं यदिवास्त्राणि महांति समरे स्थितः ॥ शतसाहस्रवातीनीह न्यामासेन भारत १४
 ॥ संजय उवाच ॥ श्रुत्वा भीष्मस्य तद्वाक्यं राजा दुर्योधनस्ततः ॥ पर्यपृच्छ तत्रार्जेद्रद्रोणमंगिरसां वरम् १५ आचार्ये केन कालेन पांडुपुत्रस्य सैनिकान् ॥ नि
 हन्यादिति तंद्रोणः प्रत्युवाच ह सन्निव १६ स्थविरोऽस्मि महाबाहो मंदप्राणविचेष्टितः ॥ शस्त्राग्निनानिर्दहेयं पांडवानामनीकिनीम् १७ यथा भीष्मः शांतनवो मा
 सेनेति मतिर्मम ॥ एषामे परमाशक्तिरेतन्मे परमं बलम् १८ द्वाभ्यामेव तु मासाभ्यां कृपः शारद्वतो ब्रवीत् ॥ द्रौणिस्तु दशरात्रेण प्रतिजज्ञे बलक्षयम् १९ कर्णस्तु
 पंचरात्रेण प्रतिजज्ञे महास्त्रवित् ॥ तच्छ्रुत्वा स तपुत्रस्य वाक्यं सागरगासुतः २० जहास सस्वनं हासं वाक्यं चेदमुवाच ह ॥ नहियाव द्रुणे पार्थिवाणं शंखधनुर्वरम्
 २१ वासुदेवसमायुक्तं रथेनायांतमाहवे ॥ समागच्छसि राधेय ते नैव मभिमन्यसे ॥ शक्यमेवं च भूयश्च त्वया वक्तुं यथेष्टतः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व
 णि अंबोपाख्यानपर्वणि भीष्मादिशक्तिकथने विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु कौ
 तेयः सर्वान्भ्रातृनुपहरे ॥ आहूय भरतश्रेष्ठ इदं वचनमब्रवीत् १ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ धार्तराष्ट्रस्य सैन्येषु ये चारपुरुषामम ॥ ते प्रवृत्तिं
 प्रयच्छंति ममेमां व्युपितां निशाम् २

प्रागाहिकं अहः पूर्वमागकार्यं ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७
 १८।१९।२०।२१।२२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वेति १ व्युपितां निशां प्रभातकाले २

३।४।५।६।७।८।९।१० भूतमुत्पन्नं मय्युत्पाद्यमानं अनयोर्बीजभूतयोर्नाशे बीजाभावाद्दिव्यस्यापि नाशो मयैव कर्तव्य इत्यर्थः ११।१२।१३।१४।१५।१६ वेदांताव
 दुर्योधनः किलापृच्छ दापयेयं महाव्रतम् ॥ केन कालेन पांडवनाह्न्याः सैन्यमिति प्रभो ३ मासेनेति च तेनोक्तो धार्तराष्ट्रः सुदुर्मतिः ॥ तावता चापि कालेन द्रोणो
 ऽपि प्रतिजज्ञिवान् ४ गौतमो द्विगुणं कालमुक्तवानिति नः श्रुतम् ॥ द्रौणिस्तु दशरात्रेण प्रतिजज्ञे महास्त्रवित् ५ तथा दिव्यास्त्रवित्कर्णः संपृष्टः कुरुसंसदि ॥ पं
 चभिर्दिवसैर्हंतुं सैन्यं प्रतिजज्ञिवान् ६ तस्मादहमपीच्छामि श्रोतुमर्जुनतेव च ॥ कालेन कियता शत्रून्क्षपयेरिति फाल्गुन ७ एवमुक्तो गुडाकेशः पार्थिवेन धर्म
 जयः ॥ वासुदेवं समीक्ष्येदं वचनं प्रत्यभाषत ८ सर्वे एते महात्मानः कृतास्त्राश्चित्रयोधिनः ॥ असंशयं महाराज हन्युरेव न संशयः ९ अपैतु ते मनस्तापो यथास
 त्यं ब्रवीम्यहम् ॥ हन्यामेकरथेनैव वासुदेव सहायवान् १० सामरानपिलोकां स्त्रीन्सर्वान्स्थावरजंगमान् ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च निमेषादिति मे मतिः ११ यत्तद्दो
 रं पशुपतिः प्रादादस्त्रं महन्मम ॥ कैराते द्वंद्वयुद्धे तु तदिदं मायिवर्तते १२ यद्युगांते पशुपातेः सर्वभूतानि संहरन् ॥ प्रयुक्ते पुरुषव्याघ्रतदिदं मायिवर्तते १३ तत्र
 जानाति गंगेयोनद्रोणो न च गौतमः ॥ न च द्रोणस्तोराजन्कुत एव तु सूतजः १४ न तु युक्तरणे हंतुं दिव्यैरस्त्रैः पृथग्जनम् ॥ आर्जवे नैव युद्धेन विजेष्यामो वयं परान्
 १५ तथेमे पुरुषव्याघ्राः सहायास्तव पार्थिव ॥ सर्वे दिव्यास्त्रविद्वांसः सर्वे युद्धाभिकांक्षिणः १६ वेदांतावभृथस्त्राताः सर्वे एतेऽपराजिताः ॥ निहन्युः समरे सेनां
 देवानामपि पांडव १७ शिखंडीयुयुधानश्चष्टष्टयुम्रश्च पार्थिवः ॥ भीमसेनो यमौ चोभौ युधामन्युत्तमौ जसौ १८ विराट्पुण्ड्रौ चोभौ भीष्मद्रोणसमौ युधि ॥ शंखश्चैव
 महाबाहुर्हृदि बभूव महाबलः १९ पुत्रोऽस्यां जनपर्वतु महाबलपराक्रमः ॥ शैनेयश्च महाबाहुः सहायोरणकोविदः २० अभिमन्युश्च बलवान्द्रौपद्याः पंचचात्मजाः ॥
 स्वयंचापिसमर्थोऽसि त्रैलोक्योत्सादनेऽपि च २१ क्रोधाद्यं पुरुषं पश्येस्तथा शक्रसमद्युते ॥ सक्षिप्रं न भवेद्यत्कमिति त्वां वेद्मि कौरव २२ ॥ इति श्रीमहाभारते
 उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि अर्जुनवाक्ये चतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रभाते विमले धार्तराष्ट्रेण चोदिताः ॥
 दुर्योधनेन राजानः प्रययुः पांडवान् प्रति १ आप्लाव्य शुचयः सर्वे स्रग्विणः शुक्लवाससः ॥ गृहीतशस्त्राध्वजिनः स्वस्तिवाच्यदुताग्रयः २ सर्वे ब्रह्मविदः शूराः सर्वे सुच
 रितव्रताः ॥ सर्वे कामकृतश्चैव सर्वे चाहवलक्षणाः ३ आहवे पुण्ड्रौ लोकान् जिगीषंतो महाबलाः ॥ एकाग्रमनसः सर्वे श्रद्धधानाः परस्परम् ४ विद्वानुविदावाव्यौ
 केकया बालि कैः सह ॥ प्रययुः सर्वे एते भारद्वाजपुरोगमाः ५ अश्वत्थामा शांतनवः सैधवोऽथ जयद्रथः ॥ दाक्षिणात्याः प्रतीच्याश्च पार्वतीयाश्च येनृपाः ६ गां
 धारराजः शकुनिः प्राच्योदीच्याश्च सर्वशः ॥ शकाः किरातायवनाः शिबयोऽथ वसातयः ७

मृगस्त्राताः वेदग्रहणांत एव दारक्रियया सहैव यागं कृतवन्त इत्यर्थः १७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥
 ततः प्रभाते इति १ आप्लाव्य स्नात्वा २।३।४।५।६।७

८।९।१०।११।१२।१३।१४ उत्सृज्यउत्कर्षेणसृष्ट्वा पंचयोजनवर्तुलंपरिचिह्नित्वेत्यर्थः सेनानिवेशासैनिकाः वणिक्जुराश्वादायः १५।१६।१७।१८।१९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनी

स्वैःस्वेरनीकैःसहिताःपरिवार्यमहारथम् ॥ एतेमहारथाःसर्वेद्वितीयेनिर्ययुर्बले ८ कृतवर्मोसहानीकस्त्रिगर्तश्चमहारथः ॥ दुर्योधनश्चनृपातिर्भ्रातृभिःपरिवारितः
९ शलोभूरिश्रवाःशल्यःकौसल्योऽथबृहद्रथः ॥ एतेपश्चादनुगताधार्तराष्ट्रपुरोगमाः १० तेसमेत्ययथान्यायंघातिराष्ट्रमहाबलाः ॥ कुरुक्षेत्रस्यपश्चाध्व्यवा
तिष्ठंतदांशिताः ११ दुर्योधनस्तुशिविरंकारयामासभारत ॥ यथैवहास्तिनपुरंदितीयंसमलंकृतम् १२ नविशेषंविजानंतिपुरस्यशिविरस्यवा ॥ कुशलाअ
पिराजेंद्रनरानगरवासिनः १३ तादृशान्येवदुर्गाणिराज्ञामपिमहीपतिः ॥ कारयामासकौरव्यःशतशोऽथसहस्रशः १४ पंचयोजनमुत्सृज्यमंडलंतद्रणाजि
रम् ॥ सेनानिवेशास्तेराजन्नाविशच्छतसंघशः १५ तत्रतेपृथिवीपालायथोत्साहंयथाबलम् ॥ विविशुःशिविराण्यत्रद्रव्यवन्तिराहस्रशः १६ तेषांदुर्योधिनोरा
जाससैन्यानामहात्मनाम् ॥ व्यादिदेशसबाह्यानांभक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् १७ सनागाश्वमनुष्याणांयेचशिल्पोपजीविनः ॥ येचान्येऽनुगतास्तत्रमूतमागध
वादिनः १८ वणिजोगणिकाश्चारायेचैवप्रेक्षकाजनाः ॥ सर्वास्तान्कौरवोराजाविधिवत्प्रत्यवेक्षत १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणि
कौरवसैन्यानिर्याणे पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथैवराजाकौतेयोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ दृष्ट्युग्रमुखा
न्वोरांश्चोदयामासभारत १ चेदिकाशिकरूपाणानितारंढविक्रमम् ॥ सेनापतिमभिन्नघ्नंघृष्टकेतुमथादिशत् २ विराट्द्रुपदंचैवयुयुधानंशिखंडिनम् ॥ पांचा
ल्यौचमहेष्वासौयुधामन्यूतमौजसौ ३ तेश्वराश्चित्रवर्माणस्तत्सकुंडलधारिणः ॥ आज्यावसित्ताज्वलिताधिष्ण्येष्विवहुताशनाः ४ अशोभंतमहेष्वासाग्रहाःप्र
ज्वलिताइव ॥ अथसैन्यंयथायोगंपूजयित्वानरर्षभः ५ दिदेशतान्यनीकानिप्रयाणायमहीपतिः ॥ तेषांयुधिष्ठिरोराजाससैन्यानामहात्मनाम् ६ व्यादिदे
शसबाह्यानांभक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् ॥ सगजाश्वमनुष्याणांयेचशिल्पोपजीविनः ७ अभिमन्युंबृहंतंचद्रौपदेयांश्चसर्वशः ॥ दृष्ट्युग्रमुखानेतान्प्राहिणोत्पांडुर्न
दनः ८ भीमंचयुयुधानंचपांडवंचधनंजयम् ॥ द्वितीयंप्रेषयामासबलस्कंधंयुधिष्ठिरः ९ भांडंसमारोपयतांचरतांसंप्रधावताम् ॥ हृष्टानांतत्रयोधानांशब्दो
दिवमिवास्पृशत् १० स्वयमेवततःपश्चाद्विराट्द्रुपदान्वितः ॥ अथापरैर्महीपालैःसहप्रायान्महीपतिः ११ भीमधन्वायनीसेनादृष्ट्युग्रेनपालिता ॥ गंगेवपू
र्णास्तिमितास्यदमानाव्यदृश्यत १२ ततःपुनरनीकानिन्ययोजतबुद्धिमान् ॥ मोहयन्धृतराष्ट्रस्यपुत्राणांबुद्धिनिश्चयम् १३ द्रौपदेयान्महेष्वासानभिम
न्युंचपांडवः ॥ नकुलंसहदेवंचसर्वांश्चैवप्रभद्रकान् १४

लकंडीयेभारतभावदीपे पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ ॥ ॥ तथैवेति
१।२।३।४।५।६।७।८ बलस्कंधसैन्यसमुदायः ९ भांडयुद्धोपकरणं १०।११ भीमधन्वानःअयंतेप्रचरंत्यस्यामितिभीमधन्वायनी १२।१३।१४

१५।१६।१७ कृतमहरणाः कृतयुद्धाः १८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ शकटाभांडवन्तिअनासि आपणोवणिक्समुदायः देशोवेद्याजनः यानंयुद्धयोग्यंवाहनं युग्यंकेव

दशचाश्वसहस्राणिद्विसहस्राणिदंतिनाम् ॥ अयुतंचपदातीनारथाःपंचशतंतथा १५ भीमसेनस्यदुर्धर्षप्रथमंप्रादिशद्वलम् ॥ मध्यमेचविराटंचजयत्सेनंच
पांडवः १६ महारथौचपांचाल्यौयुधामन्यूतमौजसौ ॥ वीर्यवंतौमहात्मानौगदाकार्मुकधारिणौ १७ अन्वयातांतदामध्येवासुदेवधनंजयौ ॥ बभूवुरीतिमंर
ब्धाःकृतप्रहरणानराः १८ तेषांविंशतिसाहस्राहयाःशूरैराधिष्ठिताः ॥ पंचनागसहस्राणिस्थवंशाश्वसर्वशः १९ पदातयश्चयेश्वराःकार्मुकासिगदाधराः ॥ सह
स्रशोऽन्वयुःपश्चादग्रतश्चसहस्रशः २० युधिष्ठिरोयत्रसैन्येस्वयमेवबलार्णवे ॥ तत्रतेपृथिवीपालाभूयिष्ठंपर्यवस्थिताः २१ तत्रनागसहस्राणिहयानामयुता
निच ॥ तथारथसहस्राणिपदातीनांचभारत २२ चेकितानःस्वसैन्येनमहतापार्थिवर्षभ ॥ घृष्टकेतुश्चवेदीनांप्रणेतापार्थिवोययौ २३ सात्यकिश्चमहेष्वासो
वृष्णीनांप्रवरोरथः ॥ वृत्तःशतसहस्रेणरथानांप्रणुदन्बली २४ क्षत्रदेवब्रह्मदेवौरथस्थौपुरुषर्षभौ ॥ जघनंपालयंतौचपृष्ठतोऽनुप्रजग्मतुः २५ शकटापणवे
शाश्वयानंयुग्यंचसर्वशः ॥ तत्रनागसहस्राणिहयानामयुतानिच ॥ फल्गुसर्वकलत्रंचयत्किंचिच्छशदुर्बलम् २६ कोशसंचयवार्हाश्चकोष्ठागारंतथैवच ॥
गजानीवेनसंगृह्यशनैःप्रायाद्युधिष्ठिरः २७ तमन्वयात्सत्यवृत्तिःसौचितिर्युद्धदुर्मदः ॥ श्रेणिमान्वसुदानश्चपुत्रःकाश्यस्यवाविभुः २८ रथाविंशतिसाहस्राये
तेषामनुयायिनः ॥ हयानांदशकोट्यश्चमहतांकिकिणीकिनाम् २९ गजाविंशतिसाहस्राईषादंताःप्रहारिणः ॥ कुलीनाभिन्नकरटामेघाइवविसर्पिणः ३० षष्टि
र्नागसहस्राणिदशान्यानिचभारत ॥ युधिष्ठिरस्ययान्यासन्युधिसेनामहात्मनः ३१ क्षरंतइवजीमूताःप्रभिन्नकरटामुखाः ॥ राजानमन्वयुःपश्चाच्चलंतइवप
र्वताः ३२ एवंतस्यबलंभीमंकुंतीपुत्रस्यधीमतः ॥ यदाश्रित्याथयुयुधेघातिराष्ट्रंसुयोधनम् ३३ ततोऽन्येशतशःपश्चात्सहस्रायुतशोनराः ॥ नर्दंतःप्रययु
स्तेषामनीकानिसहस्रशः ३४ तत्रमेरीसहस्राणिशंखानामयुतानिच ॥ न्यवादयंतसंहृष्टाःसहस्रायुतशोनराः ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपा
ख्यानपर्वणिपांडवसेनानिर्याणे षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ समाप्तमुद्योगपर्व ॥ ॥ अस्यानंतरंभीष्मपर्वमविष्यति तस्यायमाद्यः
श्लोकः ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंयुयुधिरेवीराःकुरुपांडवसोमकाः ॥ पार्थिवाःसुमहात्मानोनानादेशसमागताः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

लंवाहनं फल्गुबालादिकं कलत्रंरुयादिकं २६ कोशोधनं कोष्ठोधान्यादिसामग्री संगृह्यएकीकृत्य २७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५ ॥ इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणम
र्यादापुरंधरचतुर्धरवंशवतंसगोविंदसूरिसूनोः श्रीनीलकण्ठस्यकृतौ भारतभावदीपे षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते भीष्मपर्व प्रारभ्यते ॥

भीष्मपर्व

॥ अथ श्रीमहाभारते भीष्मपर्व प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीलक्ष्मणार्थगुरवेजडजंतुचक्षुर्विवापनोदनमृतेनहिरोचतेऽन्यत् ॥ पादावनेजममुखाऽपचितिस्ततस्तुश्रीभीष्मपर्वणिविद्वधमहिमावदीपम् ॥ १ ॥ पूर्वस्मिन्पर्वणिभगवद्रक्तः
सत्यपिसामर्थ्यः सत्यपालयत्यैश्वर्यचनप्रकाशयतिकालेप्राप्तेऽन्यस्मैउपकरोतिचेतिपांडवाचारप्रदर्शनव्याजेनदर्शितं तमेवमूर्तस्वयंभगवान्निर्दिष्टोपदेशेनानुगृह्णातिदीयाप्रतिज्ञाचस्वप्रतिज्ञाबाधेनै
वसत्याकरोतीत्यर्जुनोपदेशेनभीष्मवधार्थभगवतःशस्त्रधारणेनचदर्शयिष्यन्भीष्मपर्वारभते । पूर्वत्रयुद्धोद्योगंश्रुत्वायुद्धंश्रोतुकामोजनमेजयउवाच कथंयुधिरेवीराइति १ तपःक्षेत्रेइति खड्गवारा

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतींचैवततोजयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥
कथंयुधिरेवीराःकुरुपांडवसोमकाः ॥ पार्थिवाःसुमहात्मानोनानादेशसमागताः १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यथायुधिरेवीराःकुरुपांडवसोमकाः ॥ कुरुक्षेत्रे
तपःक्षेत्रेशृणुत्वंपृथिवीपते २ तेऽवतीर्यकुरुक्षेत्रंपांडवाःसहसोमकाः ॥ कौरवाःसमवर्तंतजिगीषंतोमहाबलाः ३ वेदाध्ययनसंपन्नाःसर्वेयुद्धाभिनंदिनः ॥ आशं
संतोजयंयुद्धेबलेनाभिमुखारणे ४ अभियायचदुर्धर्षाधार्तराष्ट्रस्यवाहिनीम् ॥ प्राङ्मुखाःपश्चिमेभागेन्यविशंतसैनिकाः ५ समंतपंचकाद्याह्यंशिविराणिसहस्र
शः ॥ कारयामासविधिवत्कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ६ शून्याचपृथिवीसर्वाबालवृद्धावशेषिता ॥ निरश्वपुरुषेवासीद्रथकुंजरवर्जिता ७ यावत्तपतिमूर्धोहिजंबूद्वीप
स्यमंडलम् ॥ तावदेवसमायातंबलंपार्थिवसत्तम ८ एकस्थाःसर्ववर्णास्तेमंडलंबहुयोजनम् ॥ पर्याक्रामंतदेशांश्चनदीःशैलान्वनानिच ९ तेषांयुधिष्ठिरोराजा
सर्वेषांपुरुषर्षभ ॥ व्यादिदेशसबाह्यानांभक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् १० शय्याश्चविविधास्ताततेपारात्रौयुधिष्ठिरः ॥ एवंवेदीवेदितव्यःपांडवेयोऽयमित्युत ११
अभिज्ञानानिसर्वेषांसंज्ञाश्चाभरणानिच ॥ योजयामासकौरव्योयुद्धकालउपस्थिते १२ दृष्ट्वाध्वजाग्रंपार्थस्यधार्तराष्ट्रोमहामनाः ॥ सहसर्वैर्भीहीपालैःप्रत्यव्यूह
तपांडवम् १३ पांडुरेणातपत्रेणधियमाणेनमूर्धनि ॥ मध्येनागसहस्रस्यभ्रातृभिःपरिवारितः १४ दृष्ट्वादुर्योधनंहृष्टाःपंचालायुद्धनंदिनः ॥ दध्मुःप्रीतामहा
शंखान्भेर्यश्चमधुरस्वनाः १५ ततःप्रहृष्टांतांसेनामभिवीक्ष्याथपांडवाः ॥ बभूवुर्हृष्टमनसोवासुदेवश्चवीर्यवान् १६ ततोहर्षसमागम्यवासुदेवधनंजयौ ॥
दध्मतुःपुरुषव्याघ्रौदिव्यौशंखौरथेस्थितौ १७ पांचजन्यस्यनिर्घोषंदेवदत्तस्यचोभयोः ॥ श्रुत्वातुनिनदंयोधाःशकुन्मूत्रंप्रसुप्तुः १८ यथासिंहस्यनदतःस्व
नंश्रुत्वेतरेमृगाः ॥ त्रसेयुर्निनदंश्रुत्वातथासीदततद्वलम् १९ उदतिष्ठद्रजोभौमंनप्राज्ञायतकिंचन ॥ अस्तंगतइवादित्यसैन्येनसहसाऽऽवृत्ते २० ववर्षतत्र
पर्जन्योमांसशोणितवृष्टिमात्र ॥ दिक्षुसर्वाणिसैन्यानिनददुतमिवाभवत् २१

तीर्थेऽस्मिन्स्नानमत्स्य

चितमितिभावः २ जिगीषंतोऽन्योन्यंजेतुमिच्छंतः ३ । ४ अभियायअभ्येत्य न्यविशंतपांडवीयाइतिशेषः ५ बाह्यंवाहिः ६ । ७ यावत्तपतिसूर्यइत्यनेनकुरुक्षेत्रंसमद्वीपात्मकंभूवलयंजंबूद्वीपशब्दे
नोच्यते लिंगसमवायाच्छत्रिणोमच्छंतीतिवत् ८ । ९ सबाह्यानांकेवर्तस्लेच्छांघ्रादिप्रांत्यदेशवासिनोबाह्यास्तत्सहितानां १० भक्ष्यादिदानफलमाह एवमिति एवंवेदीविद्वान्इतिअन्यैःपांड
वेयोज्ञातव्यइत्येतदर्थमित्यर्थः ११ अभिज्ञानानिस्वकीयचिह्नानि स्वीयाएवस्वीयान्मानिहन्पुरित्येतदर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ सकृत्पूरीपं१८ असीदतअवसन्नमभूत् १९ । २० । २१

शर्कराःस्थूलबालुकाःकर्षयतीति तथा विनिघ्नशर्कराभिरित्यर्थः २२ सागरधुमितोपमेधुमितसागरोपमे २३ । २४ । २५ । २६ धर्मान् पराङ्मुखस्त्यक्तशस्त्रः शरणागतोऽन्येनसंयुक्तश्चनहं
तव्यइत्यादीन् २७ धर्मसंस्थापनमेवाहवथापरमिति यथायोगंतुल्ययोयोगस्यानतिक्रमणयथायेनप्रकारेणअपरंअनुत्कृष्टंअन्याप्यमित्यर्थः । तथानकस्यचित्तुल्ययोगातिक्रमःस्यादितिभावः २८
वायुस्ततःप्रादुरभूच्चैःशर्करकर्षणः ॥ विनिघ्नस्तान्यनीकानिशतशोऽथसहस्रशः २२ उभेसैन्येचराजेंद्रयुद्धायमुदितेभृशम् ॥ कुरुक्षेत्रेस्थितेयत्तेसागरधु
मितोपमे २३ तयोस्तुसेनयोरासीदद्भुतःसतुसंगमः ॥ युगांतिसमनुप्राप्तेद्रयोःसागरयोरिव २४ शून्याऽऽसीत्पृथिवीसर्वावृद्धबालावशेषिता ॥ निरश्वपुरुषेवा
सिद्धथकुंजरवर्जिता २५ तेनसेनासमूहेनसमानीतेनकौरवैः ॥ ततस्तेसमयंचक्रुःकुरुपांडवसोमकाः २६ धर्मान्संस्थापयामासुर्युद्धानांभरतर्षभ ॥ निवृत्तेवि
हितेयुद्धेस्यात्प्रातिर्नःपरस्परम् २७ यथापरंयथायोगंनचस्यात्कस्यचित्पुनः ॥ वाचायुद्धप्रवृत्तानांवाचैवप्रतियोधनम् ॥ निष्क्रांताःपृतनामध्यात्रहंत
व्याःकदाचन २८ रथीचरथिनायोध्योगजेनगजधूर्गतः ॥ अश्वेनाश्वीपदातिश्वपादातेनैवभारत २९ यथायोगंयथाकामंयथोत्साहंयथाबलम् ॥ समाभाष्य
प्रहर्तव्यंनविश्वस्तेनविह्वले ३० एकेनसहसंयुक्तःप्रपन्नोविमुखस्तथा ॥ क्षीणशस्त्रोविवर्माचनहंतव्यःकदाचन ३१ नमूतेषुनघुर्येषुनचशस्त्रोपनायिषु ॥ नभे
रीशंखवादिषुप्रहर्तव्यंकथंचन ३२ एवंतेसमयंकृत्वाकुरुपांडवसोमकाः ॥ विस्मयंपरमंजग्मुःप्रेक्षमाणाःपरस्परम् ३३ निर्विश्यचमहात्मानस्ततस्तेपुरुषर्ष
भाः ॥ हृष्टरूपाःसुमनसोवभूवुःसहसैनिकाः ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिजंबूखंडविनिर्माणपर्वणिसैन्यशिक्षणेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततःपूर्वापरैसैन्येसमीक्ष्यभगवाच्छपिः ॥ सर्ववेदविदांश्रेष्ठोव्यासःसत्यवतीसुतः १ भविष्यतिरणेघोरेभरतानांपितामहः ॥ प्रत्यक्षदर्शीभग
वान्भूतभव्यभविष्यवित् २ वैचित्रवीर्यराजानंसरहस्यंब्रवीदिदम् ॥ शोचंतमार्तंध्यायंतंपुत्राणामनयंतदा ३ ॥ व्यासउवाच ॥ राजन्परीतकालास्तेपुत्रा
श्चान्येचपार्थिवाः ॥ तेहिंसंतीवसंग्रामेसमासाद्येतरैतरम् ४ तेषुकालपरीतेषुविनश्यत्स्वेवभारत ॥ कालपर्यायमाज्ञायमास्मशोकेमनःकृथाः ५ यदिचेच्छसि
संग्रामेद्रष्टुमेतानविशंपते ॥ चक्षुर्ददानितेषुत्रयुद्धंतत्रनिशामय ६ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ नरोचयेज्ञातिवधंद्रष्टुंब्रह्मर्षिसत्तम ॥ युद्धमेतत्त्वशेषेणशृणुयांतवतेज
सा ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतस्मिन्नेच्छतिद्रष्टुंसंग्रामंश्रोतुमिच्छति ॥ वराणाभीश्वरोव्यासःसंजयायवरंददौ ८ एषतेसंजयोराजन्युद्धमेतद्वदिष्यति ॥
एतस्यसर्वसंग्रामेनपरोक्षंभविष्यति ९ चक्षुषासंजयोराजनदिव्येनैवसमन्वितः ॥ कथयिष्यतितेयुद्धंसर्वज्ञश्चभविष्यति १० प्रकाशंवाऽप्रकाशंवादिवावायदिवा
निशि ॥ मनसाचिंतितमपिसर्वंवेत्स्यतिसंजयः ११ नैनंशस्त्राणिछेत्स्यंतिनैनंवाधिष्यतेश्रमः ॥ गावल्गणिरयंजीवनयुद्धादस्मादिमोक्षयति १२

गजधूर्गतःगजस्कंधगतः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ततइति १ भविष्यतिभाविनि २ । ३ हिंसंतीवनाश
यिष्यंस्थेव ४ पर्यायंवेपरीत्यं ५ निशामयपश्य ६ नपरोक्षमितिपाठेअत्यक्षं ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ नगाग्रेषुवृक्षाग्रेषुसंपतन्तिएकीभूयसंतति समवायानुसंवान् १७ अभ्यग्रंसमीपं कव्यादामांसभक्षकाःशृगालकाकादयः १८ वाशंतःशब्दंकुर्वतः १९ । २० परिधाःपरिवेधाः
कृष्णग्रीवाः श्वेतलोहितपर्यंताश्च मध्येकृष्णस्ततोबहिःश्वेतास्ततोबहिरां हिताइतित्रिवर्णाः संधौसंध्यायां अवारयन्अवेष्टयन् २१ निर्विशेषदिनक्षयं अहोरात्रंनिश्चयेनविगतःशेषोयस्यतस्य
दिनस्यतिथेःक्षयोयस्मिन् सूर्योदयद्वयास्पर्शिनीक्षयतिथिर्यस्मिन्अहोरात्रे तन्मयादृष्टं तदेवविशिनष्टि ज्वलितेति अर्कद्वेर्नक्षत्रमवास्यायामुभाभ्यामाक्रांतंनक्षत्रंतदेवज्वलितंपापग्रहाक्रांतं य
अहंतुकीर्तिमेतेषांकुरूणांभरतर्षभ ॥ पांडवानांचसर्वेषांप्रथयिष्यामिमाशुचः १३ दिष्टमेतन्नरव्याघ्रनाभिश्चोचितुमर्हसि ॥ नचैवशक्यंसंयंतुंयतोधर्मस्ततो
जयः १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वासभगवान्कुरूणांप्रपितामहः ॥ पुनरेवमहाभागोधृतराष्ट्रमुवाचह १५ इहयुद्धेमहाराजभविष्यतिमहानक्षयः ॥ त
थेहचनिमित्तानिभयदान्युपलक्षये १६ इयेनामृधाश्चकाकाश्चकंकाश्चसहितावकैः ॥ संपतंतिनगाग्रेषुसमवायांश्चकुर्वते १७ अभ्यग्रंचप्रपश्यंतियुद्धमानंदिनो
द्विजाः ॥ कव्यादाभक्षयिष्यंतिमांसानिगजवाजिनाम् १८ निर्दयंचाभिवाशंतोभैरवाभयवेदिनः ॥ कंकाःप्रयांतिमध्येनदक्षिणामभितोदिशम् १९ उभेपूर्वा
परेसंध्येनित्यंपश्यामिभारत ॥ उदयास्तमनेसूर्यंकवंधैःपरिवारितम् २० श्वेतलोहितपर्यंताःकृष्णग्रीवाःसवियुतः ॥ त्रिवर्णाःपरिधाःसंधौभानुमंतमवारयन्
२१ ज्वलितार्कैर्दुनक्षत्रंनिर्विशेषदिनक्षयम् ॥ अहोरात्रंमयादृष्टंतद्वयायभविष्यति २२ अलक्ष्यःप्रभयाहीनःपौर्णमासीचकार्तिकीम् ॥ चंद्रोऽभूदग्निवर्णश्चप
द्मवर्णेनभस्तले २३ स्वप्स्यंतिनिहतावीराभूमिमावृत्यपार्थिवाः ॥ राजानोराजपुत्राश्चशूराःपरिघवाहवः २४ अंतरिक्षेवराहस्यवृषदंशस्यचोभयोः ॥ प्रणा
दंयुद्धयतोरात्रौरौद्रंनित्यंप्रलक्षये २५ देवताप्रतिमाश्चैवकंपंतिचहसंतिच ॥ वमंतिरुधिरंचास्यैःखिद्यंतिप्रपतंतिच २६ अनाहतादुंदुभयःप्रणदंतिविशंपते ॥
अयुक्ताश्चप्रवर्तंतेक्षत्रियाणांमहारथाः २७ कोकिलाःशतपत्राश्चचापाभासाःशुकास्तथा ॥ सारसाश्चमयूराश्चवाचोमुंचंतिदारुणाः २८ गृहीतशस्त्राःक्रोशंति
चर्मिणोवाजिपृष्ठगाः ॥ अरुणोदयेप्रदृश्यंतेशतशःशलभवजाः २९ उभेसंध्येप्रकाशंतेदिशोदाहसमन्विते ॥ पर्जन्यःपांसुवर्षीचमांसवर्षीचभारत ३० याचै
पाविश्रुताराजंस्त्रैलोक्येसाधुसंमता ॥ अरुंधतीतयाऽप्येषवसिष्ठःपृष्ठतःकृतः ३१ रोहिणीपीडयन्नेषस्थितोराजनृशनैश्वरः ॥ व्यावृत्तंलक्ष्मसोमस्यभविष्यति
महद्भयम् ३२ अनभेचमहाघोरस्तनितःश्रूयतेस्वनः ॥ वाहनानांचरुदतानिपतंत्यश्रुर्विदवः ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिजंबूखंडविनिर्माणपर्वणि
श्रीवेदव्यासदर्शनेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ स्मिन्दर्शयतिथिःतत्रक्षत्रेचपापग्रहइत्ययंमहान्दुर्योगइत्यर्थः २२ पद्मवर्णेनरक्तपद्मवर्णे । 'लोहिनीचौर्मवतिययामंजिष्ठा'इतिश्रुतेर्दिवो
रक्तत्वमष्टमसूचकं २३ । २४ वराहोऽहकोलो वृषदंशोमार्जारस्तयोर्भूचरयोरप्यंतरिक्षेउत्प्लुत्ययुद्धयतोःप्रणादं २५ । २६ अयुक्ताअश्वैरयोजिताअपिप्रवर्ततेचलंति महांतोरथामहारथाः २७ । २८
गृहीतशस्त्राःआतलोहालोहतुंडाइतियावत् । 'शस्त्रमाधुधलोहयोः'इत्यमरः चर्मिणोभृगुरिदंज्ञाःकृष्णशलभविशेषाः । 'चर्मिणोभृगुरिदंज्ञाःकृष्णशलभविशेषाः' इतिमेदिनी तेषांजिपृष्ठगाअश्वो
स्तुदंतोदृश्यंतइत्यर्थः २९ । ३० । ३१ व्यावृत्तंनष्टं लक्ष्महीनश्चंद्रोदृश्यतइत्यर्थः ३२ स्तनितःस्वनो गर्जितरूपःशब्दः ३३ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

खराः प्रजायन्ते भिषुनी भवन्ति उत्पद्यन्ते इति वा १ कव्यादाः सारमेयादयः २ । १ विषाणिनः शुभवेतस्तादृश्या एव ३ । २ वडवा अश्वा अशुनी करभोभृगविशेषः । 'करभः कलभो वाटापदे मोको मृगां तरे' इति विश्वः ३ प्रजायन्ते जनयन्ति ७ पृथग्जनस्य नीचजनस्य संबंधिनः शुद्रकाः व्यंगाः चंडालादिपुजाताः काणकुजादय इत्यर्थः । 'शुद्रा व्यंगानदी' इत्यादि मेदिनी ८ । ९ नगराणि कृत्रिमाणि शिशव एवावमुद्रांति पद्मानि महाति उत्पलानि शुद्राणीति मेदः कुमुदानि चंद्रोदयविकासीनितान्येव १० वर्तते वर्तयति दीप्यत इत्यर्थः नित्यं दावदा हो भवतीति यावत् कल्पत इति पाठे पिसृवार्थः का तिकयाः परं हि संग्रामारंभस्तत्र तुलास्थमर्करादुरुपैति ११ तदेव श्वेतो ग्रहः केतुश्चित्रा मतिक्रामति स्वाद्यादौ वर्तते नित्यं सप्तमस्तकस्थीरा हकेतुहदानी मेकरा शिगतो महानिष्टसूचकाविति भावः १२ धूम केतुरुग्रहविशेषः सपुष्पं क्षत्रियनक्षत्रमाक्रम्यतिष्ठति तथा वक्ष्यमाणरीत्या ज्येष्ठास्थेनापिकेतुना पुष्पो विद्धस्तथा च स्वनक्षत्रे कूराक्रांते कूरविद्धे च सत्यवश्यं क्षत्रियाणां नाशो भवतीत्यर्थः यथोक्तं । 'कृति व्यास उवाच ॥ खरा गोषु प्रजायन्ते रमन्ते मातृभिः सुताः ॥ अनार्तवंपुष्पफलं दर्शयंति वनहुमाः १ गर्भिण्योऽजातपुत्राश्च जनयन्ति विभीषणान् ॥ कव्यादाः पक्षि भिश्चापि महाश्रन्ति परस्परम् २ त्रिविषाणाश्चतुर्नेत्राः पंचपादादिमेहनाः ॥ द्विशीर्षाश्च द्विपुच्छाश्च दंष्ट्रिणः पशवोऽशिवाः ३ जायन्ते विवृतास्याश्च व्याहरंतो शशि वागिरः ॥ त्रिपदाः शिखिनस्ताक्ष्याश्चतुर्दंष्ट्रा विषाणिनः ४ तथैवान्याश्च दृश्यन्ते स्त्रियो वै ब्रह्मवादिनाम् ॥ वैनतेयान् मयूरांश्च जनयन्ति पुरेतव ५ गोवत्सं वडवा सूते श्वास्तु गालं महीपते ॥ कुकुरान्करभाश्चैव शुकाश्चाशुभवादिनः ६ स्त्रियः काश्चित् प्रजायन्ते चतस्रः पंचकन्यकाः ॥ जातमात्राश्च नृत्यन्ति गायन्ति च हसन्ति च ७ पृथग्जनस्य सर्वस्य शुद्रकाः प्रहसन्ति च ॥ नृत्यन्ति परिगायन्ति वेदयन्तो महद्भयम् ८ प्रतिमाश्चालिखन्त्येताः सशस्त्राः कालचोदिताः ॥ अन्योन्यमभिधावन्ति शिश वोदंडपाणयः ९ अन्योन्यमभिमुद्रन्ति नगराणि युयुत्सवः ॥ पद्मोत्पलानि वृक्षेषु जायन्ते कुमुदानि च १० विष्वग्वाताश्च वांत्सु ग्राजो नाप्युपशाम्यति ॥ अभी क्ष्णं वर्तते भूमिरर्करादुरुपैति च ११ श्वेतो ग्रहस्तथा चित्रां समतिक्रम्यतिष्ठति ॥ अभावं हि विशेषेण कुरूणां तत्र पश्यति १२ धूमकेतुर्महाघोरः पुष्पं चाक्रम्यतिष्ठ ति ॥ सेनयो रशिवंधोरं करिष्यति महाग्रहः १३ मघास्वंगारको वक्रः श्रवणे च बृहस्पतिः ॥ भग्नक्षत्रमाक्रम्य सूर्यपुत्रेण पीडयते १४ शुक्रः प्रोष्ठपदे पूर्वैः समारुह्य विरो चते ॥ उत्तरे तु परिक्रम्य सहितः समुदीक्षते १५ श्वेतो ग्रहः प्रज्वलितः स धूम इव पावकः ॥ ऐंद्रं तेजस्विनक्षत्रं ज्येष्ठामाक्रम्यतिष्ठति १६ ध्रुवं प्रज्वलितो घोरमप सव्यं प्रवर्तते ॥ रोहिणीं पीडयत्येवमुभौ च शशिभास्करो ॥ चित्रा स्वात्यन्तरे चैव विष्ठितः परुषग्रहः १७ वक्रानुवक्रं कृत्वा च श्रवणं पावकप्रभः ॥ ब्रह्मराशिं समावृत्य लोहितांगो व्यवस्थितः १८

कायांतथा पुष्पेरेवत्यां च पुनर्वसौ ॥ वेधे सति क्रमाद्देवोर्णेषु ब्राह्मणादिषु इति नरपतिविजये १३ भग्नक्षत्रं पूर्वाफलगुनी श्रुतिमते तु तुराफलगुनी १४ पूर्वोष्ठपदे पूर्वाभाद्रपदानक्षत्रं समारुह्य परिक्रम्य परिचारक्य उपग्रहस्तेन सहितः उत्तरे उत्तराभाद्रपदानक्षत्रं उदीक्षते आक्रांतुमिच्छति १५ श्वेतो द्वितीय उपग्रहः केतुसंज्ञः ऐंद्रं ज्येष्ठानक्षत्रमिति योज्यं १६ ध्रुवमिति परुषग्रहो राहुरेकनक्षत्रस्थो शशि भास्करो पीडयति अपसव्यं प्रवर्तते सर्वदा वक्रासत्सर्वतो भद्रचक्रे वेधेन स्वातीस्थः सनुरोहिणीनक्षत्रं च पीडयतीत्यर्थः १७ वक्रेति तत्रैव सर्वतो भद्रचक्रे मया स्थो लोहितांगो गारको वक्रः नुवक्रं कृत्वा पुनः पुनर्वसुं भूय ब्रह्मणा बृहस्पतिनाऽऽक्रांतं राशिनक्षत्रं श्रवणं समावृत्य सम्यक् पूर्णं दृष्ट्वा भिद्वातिष्ठति १८

परिच्छन्ना आच्छादिता पंचशीर्षाणि शिबीसदृशानियेषांते पंचशीर्षाः १९।२०। २१ । २२ शोणितमया आवर्ताः यस्या रकप्रवाहवतीत्यर्थः अतएव ध्वजा एव उडुपानि शुद्रनावस्तेः समाकुला वैशसे विरोधे २३ । २४ छर्दयन् श्रोतृणां किंशकरत्वेन रक्तवमनं कारयन्निव २५ शस्त्राणि प्रभया ज्वलन्तीव २६ संवत्सरेति पूर्वश्रवणस्थो बृहस्पतिर्भग्नक्षत्रस्थः सूर्यपुत्र इत्युक्तं तावुमौ विशाखासमीपेतिर्य ग्वेधेन शतपदे च के विशाखानक्षत्रं विध्यत इत्यर्थः तथा हि । तस्मिंश्चक्रे खेखो इति श्रवणां त्यपादत्रयं व्युत्क्रमेण विशाखा त्यपादत्रयेण तितुते इत्यनेन विद्धयते तृतीयेन चतुर्थो द्वितीयेन तृतीयः प्रथमेन द्वि तीय इति । तथा उत्तराफलगुन्या अंत्यपादत्रयेण टोपापीत्यनेन क्रमेण तितुते इति विशाखा त्यपादत्रयं तत्रैव चक्रे विध्यत इति तच्च कविदां प्रत्यक्षं २७ चंद्रादित्याविति अपर्वणि पदं दर्शाख्यं पंचदशो ह्निमव ति एकतियुद्धौ षोडशो वा एकतियुद्धे चतुर्दशो वा ह्निमवति । तियुद्धयक्षयस्तु लोकेऽत्यंतमप्रसिद्ध इत्यपर्वणीत्युक्तं ग्रहयातौ राहुणा ग्रहणं प्राप्तौ एतदेव प्रजासंक्षयहेतुत्वेन शास्त्रे दृष्टमिति यादृ प्रजेति २८ अशोभिता अमंगलाः २९ चित्रा स्वात्यन्तरे स्थः परुषो ग्रहो रोहिणीं पीडयतीत्युक्तं तत्र चित्रां शोस्थित्वारोहिणीं भिष्टादशत्वेन सामुदायिकनक्षत्रं पीडयति स्वात्यं शोस्थित्वा कृत्तिकां षोडशत्वेन सा

सर्वस्य परिच्छन्ना पृथिवी सस्यमालिनी ॥ पंचशीर्षा यवाश्चापिशतशीर्षाश्च शालयः १९ प्रधानाः सर्वलोकस्य या स्वायत्तमिदं जगत् ॥ तागावः प्रस्रुतावस्तेः शो णितं प्रक्षरं त्युत २० निश्चरु रर्चिषश्चापात्स द्वाश्च ज्वलिता भृशम् ॥ व्यक्तं पश्यन्ति शस्त्राणि संग्रामं समुपस्थितम् २१ अग्निवर्णायथाभासः शस्त्राणामुदकस्य च ॥ कवचानां ध्वजानां च भविष्यति महाक्षयः २२ पृथिवी शोणितावर्ता ध्वजोडुप समाकुला ॥ कुरूणां वैशसे राजनपांडवैः सह भारत २३ दिक्षु प्रज्वलिता स्याश्च व्या हरन्ति मृगद्विजाः ॥ अत्याहितं दर्शयन्ते वेदयन्ति महद्भयम् २४ एकपक्षाक्षि चरणः शकुनिः खचरो निशि ॥ रौद्रं वदति संख्यः शोणितं छर्दयन्निव २५ शस्त्राणि चै वराजं द्रुप्रज्वलन्तीव संप्रति ॥ सप्तर्षीणामुदाराणां समवच्छाद्यते प्रभा २६ संवत्सरस्थायिनौ च ग्रहौ प्रज्वलिता बुभौ ॥ विशाखायाः समीपस्थो बृहस्पतिः शनैश्चरौ २७ चंद्रादित्या बुभौ ग्रस्तावेका द्वा हि त्रयोदशीम् ॥ अपर्वणि ग्रहं यातौ प्रजासक्षयमिच्छतः २८ अशोभितादिशः सर्वाः पांसुवर्षैः समंततः ॥ उत्पातमेघारौ द्राश्च रात्रौ वर्षति शोणितम् २९ कृत्तिकां पीडयन्ती क्षणैर्नक्षत्रं पृथिवीपते ॥ अभीक्ष्णवातावायन्ते धूमकेतुमवस्थिताः ३० विषमं जनयन्त्येत आक्रंदजननं महत् ॥ त्रिपुसर्वे पुनक्षत्रनक्षत्रेषु विशांपते ॥ गृध्रः संपततेशीर्षं जनयन्भयमुत्तमम् ३१

धातिकनक्षत्रं पीडयति सर्वतो भद्रचक्रे तथा दर्शनात् तदेतदाह कृत्तिकाभित्यधेन तीक्ष्णैः कूरैः कर्मभिर पलक्षितो राहुरित्यर्थः धूमकेतुमुत्पातविशेषमनुलक्ष्यावस्थिताः ३० एते वायवः विषमं वैरं युद्धमिति यावत् त्रिष्विति त्रिष्वपि च्छत्रेषु नरपतिविजयप्रोक्तेषु यथाऽश्विन्यादिभिर्नक्षत्रैरौदीच्यस्याश्च पतेच्छत्रे चामरं कलशो बीणाच्छत्रं दंडः पतद्गृह आसनं शीलं करं ज्जुरित्यवयवाः कल्प्यन्ते । एवं मवादिनवकेन प्राच्यस्य गजपतेः । तथामूलादिनवकेन दक्षिणस्य नरपतेः । एवं विषेषु त्रिष्वपि च्छत्रेषु तत्रापि सवेषु नक्षत्रेषु नास्ति क्षत्रमेभिरित्यो गेन क्षत्रविरोधे पुनक्षत्रेषु नक्षत्राणि च तानि नक्षत्राणि भानि ते पुकूराक्रांतत्वादिना क्षत्रियाभावकरे पुनक्षत्रेषु गृध्रः पापग्रहः शीर्षकलशस्थानं संपतते तेन च्छत्रत्रयस्य तदंतर्गतानामन्येषां च मांडलिकानां राज्ञां नाशः सूच्यते तत्रैवं सति मघासुकुजोऽस्ति तथा यदा भग्नक्षत्रं पूर्वाफलगुनी तदा तत्रत्यः शनैश्चरौ अवश्यं युद्धादिना गजपतेर्महद्भयं करिष्यति यथोक्तं तत्रैव । 'कलशस्थे भवेद्युद्धं रणे रोमे महद्भयं ॥ वातपातादिकं सर्वजायते नात्र संशयः' इति कलशस्थे शनैश्चरे इति शेषः । तथा विशाखा ज्येष्ठे अप्यत्रैव च्छत्रे कूरविद्धे कूराक्रांतवर्तते इत्यवश्यं गजपतेश्छत्रभंगः । एवं प्रथमच्छत्रेऽपि कृत्तिकारोहिण्योः पुष्पस्य च पीडास्ति । तथा तिमच्छत्रे श्रवणप्रोष्ठपदयोर्बृहस्पतिशुक्रौ वर्तते इति तथाऽपि तावनिष्टफलावेव । एवं पूर्वस्थानिरन्वयो नाशः ।

इतरयोश्च त्रयो राजनाहोऽपितत्पुत्राणां च्छत्रप्राप्तिरस्तीति विशेषः । तथाचमध्यमच्छत्रे मघासुभौमः स्वास्यासूर्यचंद्रराहवः पूर्वस्यामुत्तरस्यां वा फल्गुन्यां शनेश्वरः विशाखाया विधेन बृहस्पतिश्चास्ति तेषां फलं त्रयोक्तं । कूरग्रहचतुष्के च बुधचंद्रेण संयुतं ॥ पूर्वच्छत्रविनाशाय कथितं पूर्वसूरिभिः इति । तत्र सिंधुसागरसंगममाद्रोदावरीसागरसंगमपथं तमेकारेखा तदाक्षिणेनरपतिः । ततएव कर्ण प्रावरणपर्यंतं द्वितीया तदुत्तरे गजपतिः । तयोरेखयोर्मध्येऽश्वपतिः । हस्तिनापुरं तु ईशानदेशस्य त्वाद्रंगाद्वारात् पूर्वभागेऽस्तीति गजपतिश्छत्रांतर्गतमेव । हरिद्वारं तु देहलीदीपन्यायेनाश्वर तिगजपत्यो रंतर्गतमिति तेन हस्तिनापुरस्यानां प्राच्यत्वादत्यंतं क्षयस्तथैव पांचालादीनामस्तीति । एतच्च नरपतिविजयदर्शनां स्पष्टं ईशानदेशाः कूर्मचक्रे प्रोक्ताः । रेवती अश्विनीयाम्येपादे ईशानगो चरे ॥ गंगाद्वारं कुक्षेत्रं श्रीकंठं हस्तिनापुरं ॥ अश्वकैकपादाश्च कर्णप्रावरणास्तथा ॥ विनश्यंति च ते सर्वे देशास्त्व्यैशानगोचरे इति दिक् ११ चंद्रादित्याबुभौग्रस्तावित्येतेन श्लोकेनोक्तमर्थं वि शदयति द्विभ्यां चतुर्दशीमिति त्रयोदशी त्रयोदशानामन्हा पूरणां अमावास्यां मृतपूर्वानां भिजानेन जानाभि अतिभूयसा कालेनायं दुयोग आगत इति भावः एकमासी एकस्मिन्नेव मासे भवा पूर्वत्रयोद

चतुर्दशी पंचदशी भूतपूर्वा च षोडशी ॥ इमां तु नाभिजानेऽहममावास्यां त्रयोदशीम् ॥ चंद्रसूर्याबुभौग्रस्तावेकमासी त्रयोदशीम् ३२ अपर्वणिग्रहेणैतौ प्रजाः संक्षयिष्यतः ॥ मांसवर्षं पुनस्तीव्रमासीत् कृष्णचतुर्दशीम् ॥ शोणितैर्वक्रसंपूर्णा अट्टास्तत्र राक्षसाः ३३ प्रतिघ्नोतौ महानद्यः सरितः शोणितोदकाः ॥ फेनाय मानाः कृपाश्च कूर्दंति वृषभा इव ३४ पतंत्युल्काः सनिर्घाताः शक्राशनिसमप्रभाः ॥ अद्य चैव निशां व्युष्टामनयं समवाप्स्यथ ३५ विनिःसृत्य महोल्काभिस्तिमि रंसर्वतो दिशम् ॥ अन्योन्यमुपतिष्ठद्भिस्तत्र चोक्तं महर्षिभिः ३६ भूमिपालसहस्राणां भूमिः पास्यति शोणितम् ॥ कैलासमंदराभ्यां तु तथा हिमवता विभो ३७ सहस्रशो महाशब्दः शिखराणि पतंति च ॥ महाभूता भूमिकं पेचत्वारः सागराः पृथक् ॥ वेला मुद्रतं यती विक्षोभयंतो वसुंधराम् ३८ वृक्षानुन्मथ्य वां त्युग्रावाताः शर्कर कर्षिणः ॥ आभग्राः सुमहावातैरशनीभिः समाहताः ३९ वृक्षाः पतंति चैत्याश्च ग्रामेषु नगरेषु च ॥ नीललोहितपीतश्च भवत्यग्निर्दुतो द्विजैः ४० वामार्चिर्दुष्टगंध श्वमुंचन् वैदारुणं स्वनम् ॥ स्पर्शागंधारसाश्चैव विपरीता महीपते ४१ धूमध्वजाः प्रमुंचंति कंपमाना मुहुर्मुहुः ॥ मुंचंत्यंगारवर्षं च भयं पटहास्तथा ४२ शिखराणां समृद्धानां मुपरिष्ठात् समंततः ॥ वायसाश्च रुवंत्युग्रं वामं मंडलमाश्रिताः ४३ पक्वापकेति सुभृशं वा वाश्यंते वयांसि च ॥ निर्लीयंते ध्वजाः पुक्षया यपृथिवीक्षिताम् ४४

इयं रात्रौ पक्षसमाप्त्या सूर्यग्रहणमेवोक्तं इदानीं तु एकस्मिन्मासे चंद्रः पूर्णमास्यां राहुणा ग्रहेण ग्रस्तः सूर्योऽमावास्यायां यदा सूर्यो ग्रस्तस्तदा चंद्रोऽपि ग्रस्त एव दर्शयतोऽसंहतत्वात् ३२ अपर्वणीति लोकाप्रसिद्धपर्वणीति पूर्ववत् ज्ञेयं ३३ प्रतिघ्नोतौ महानद्यः विपरीतप्रवाहाः विमक्तिलोपत्रापाः विशेषणं विशेष्येण बहुलमिति समासो वा क्रियाविशेषणं वा कृपाजलाशयाः कूर्दंति कीदंति वातैः क्षुभ्यंत इत्यर्थः ३४ अनयं अनीतिफलं ३५ महोल्काभिः दीपाभावात् शणकाश्चालयारात्रौ विनिःसृत्य गृहाद्भिर्निर्गत्य ३६ ३७ महाशब्दः क्रियत इति शेषः महाभूता वृद्धीभूताः अभूततद्भावे महच्छब्दाद्भवतौ परेडाच् मर्यादामुल्लंघितवन्त इवेत्यर्थः ३८ अशनीभिः अशनिर्द्वयोरितिकोशास्त्रीत्वं ३९ ४० ४१ ४२ शिखराणां द्रुमाग्राणां । 'शिखरोऽस्त्रीद्रुमाग्रे च' इति मेदिनी ४३ पक्वापकेति विनाशामिमुखानां परस्परं युद्धमिति 'पक्वपरिणतेऽपि स्याद्विनाशाभिमुखे त्रिषु' इति मेदिनी पक्वापकेति पक्षिरुतानुकरणं वा वाश्यंते अतिशयेन शब्दं कुर्वति ४४

प्रकिरंतः शकुन्मूत्रमिति शेषः व्यालाः दुष्टहस्तिनः सलिलाश्रयाः अत्यंतं प्रस्वेदयुक्ताः ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ मुनिः एवं तथेत्युक्तेति संबंधः घृतराष्ट्रेण हेतुना तदर्थमित्यर्थः ध्यानं चिंता ५० संक्षयते क्षिणोति ५१ ५२ धर्म्यधर्मादिनपेतं पंधानं देशयशिस्य ५३ अयं दुर्योधनः ५४ सः धर्मः एनं धर्मं हंतारं शक्येऽनापदिसत्यां किमर्थमापदीवन्मार्गगामी भवसीत्यर्थः ५५ ५६ परेण अ ध्यायंतः प्रकिरंतश्च व्यालावेषथुसंयुताः ॥ दीनास्तुरंगमाः सर्वे वारणाः सलिलाश्रयाः ४५ एतच्छ्रुत्वा भवानत्र प्राप्तकालं व्यवस्यताम् ॥ यथालोकः समुच्छेदं नायंगच्छेत भारत ४६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पितुर्वचो निशम्यैतद् घृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् ॥ दिष्टमेतत्पुरामन्ये भविष्यति नरक्षयः ४७ राजानः क्षत्रधर्मेण यदिवध्यंति संयुगे ॥ वीरलोकं सामासाद्य सुखं प्राप्स्यंति केवलम् ४८ इह कीर्तिं परेलोके दीर्घकालं महत्सुखम् ॥ प्रप्स्यंति पुरुषव्याघ्राः प्राणांस्त्यक्त्वा महाहवे ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं मुनिस्तथेत्युक्त्वा कर्वाद्रो राजसत्तम ॥ घृतराष्ट्रेण पुत्रेण ध्यानमन्वगमत्परम् ५० समुहर्तं तथा ध्यात्वा पुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ असंशयं पार्थिवं द्रुक्कालः संक्षयते जगत् ५१ सृजते च पुनर्लोकान्नेह विद्यति शाश्वतम् ॥ ज्ञातीनां वै कुरूणां च संबंधिमुहदांतथा ५२ धर्म्यं देशय पंधानं समर्थो ह्यसिवारणे ॥ सुद्रं जा तिवधं प्राहुर्मा कुरुष्वममाप्रियम् ५३ कालोऽयं पुत्ररूपेण तव जातो विशांपते ॥ नवधः पूज्यते वेदेहितं नैव कथंचन ५४ हन्यात्स एनं यो हन्यात्कुलधर्मं स्विकांतनुम् ॥ कालेनोत्पथगं तां शिशुक्ये सति यथाऽऽपदि ५५ कुलस्यास्य विनाशाय तथैव च महीक्षिताम् ॥ अनर्थो राज्यरूपेण तव जातो विशांपते ५६ लुप्तधर्मा परेणासि धर्मं दर्शय वै सुतान् ॥ किं ते राज्येन दुर्धर्पेण प्राप्तोऽसि किलिषम् ५७ यशो धर्मं च कीर्तं च पालय न स्वर्गमाप्स्यसि ॥ लभंतां पांडवाराज्यं शमं गच्छंतु कौरवाः ५८ एवं ब्रुवति विप्रेर्द्रे घृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ आक्षिप्य वाक्यं वाक्यज्ञो वाक्यं चैवाब्रवीत्पुनः ५९ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ यथा भवान्वेति तथैव वेताभावाभावौ विदितौ मे यथा थौ ॥ स्वार्थे हि संमुह्यति तात लोको मां चापि लोकात्मकमेव विद्धि ६० प्रसादयेत्त्वामतुलप्रभावं त्वं नो गतिर्दर्शयिता च धीरः ॥ न चापिते मद्रशगामहर्षेन चाधर्मं कर्तुं मर्हा हि मे मतिः ६१ त्वं हि धर्मं प्रवृत्तिश्च यशः कीर्तिश्च भारत ॥ कुरूणां पांडवानां च मान्यश्चापि पितामहः ६२ ॥ व्यास उवाच ॥ वैचित्रवीर्यं नृपते यते मनसि वर्तते ॥ अभिधत्स्व यथाकामं छेत्ताऽस्मि तव संशयम् ६३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ यानि लिङ्गानि संग्रामे भवंति विजयिष्यताम् ॥ तानि सर्वाणि भगवच्छ्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ६४ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रसन्नभाः पावकलध्वरश्मिः प्रदक्षिणावर्तशिखो विधूमः ॥ पुण्यागंधाश्चाहुतीनां प्रवांति जयस्यैतद्वा विनोरूपमाहुः ६५ गंभीरघोषाश्च महस्वनाश्च शंखा मृदंगाश्च नदंतियत्र ॥ विशुद्धरश्मिस्तपनः शशी च जयस्यैतद्वा विनोरूपमाहुः ६६ इष्टावाचः प्रमृता वायसानां संप्रस्थितानां च गमिष्यतां च ॥ ये पृष्ठतस्ते त्वरयंति राजन्ये चाग्रतस्ते प्रतिषेधयंति ६७ कल्याणवाचः शकुनाराजहंसाः शुकाः क्रौंचाः शतपत्राश्च यत्र ॥ प्रदक्षिणाश्चैव भवंति संख्येधुवं जयस्तत्र वदं तिविप्राः ६८

तिशयेन ५७ । ५८ आक्षिप्य वाक्यं ब्रुवतीति संबंधः ५९ वेताज्ञाताऽस्मीति शेषः भावाभावौ स्थिति विनाशौ परेपांस्वेपां च ६० गतिः परायणं दर्शयिता उपदेष्टा ६१ त्वं हि धर्मादौ हेतुरित्यर्थः ६२ ६३ ६४ रूपगमकंचिह्नं ६५ ६६ इष्टा इति ये पृष्ठतो मापमाणा वायसास्ते गंतारं त्वरयंति सिद्धिभूचका इत्यर्थः ये पुरतो मापमाणास्ते गमनं निषेधंतीत्यर्थः ६७ ६८

६९। ७० प्रविष्टस्य परसैन्यमिति शेषः इष्टामारितोमारितइति दक्षिणाः दाक्ष्यपुकाहोसिहतोऽसीत्याद्याः पश्चादर्थपाश्चात्यप्रयोजनं जयाख्यसंधारयंति निश्चिन्वन्ति याश्चाग्रेप्रतिषेधिका मायुद्ध
स्वमरिष्यासीत्येवंजातीयकास्ता अपिमरणस्यैव सूचिकास्ताश्च युधौ धनं प्रत्येव प्रवर्तत इति भावः ७१। ७२ अनुगाः अनुकूलाः ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८० उपायविजयंला
मपूर्वकं जयंसां प्राप्तिं नयादानेन वा शत्रुणा वा चाप्रापितस्य च नेन वा संतर्पितस्य मुख्यो जयः शत्रुं मेदयतो मध्यमः निघ्नतोऽथ महत्यर्थः ८१ सन्निपातो यो धानां संघर्षः व्यवधूताः दारा दिध्वनास्तकाः ८२
अलंकारैः कवचैः केतुभिश्च सुखप्रणोदहेषितैर्वा हयानाम् ॥ आजिष्मती दुष्प्रतिवीक्षणीयायेषां च मूर्ते विजयंति शत्रून् ६९ हृष्टा वाचस्तथा सत्वं यो धानां यत्र भा
रत ॥ नम्ला यंति सजश्चैव ते तरंति रणोदधिम् ७० इष्टा वाचः प्रविष्टस्य दक्षिणाः प्रविशति ॥ पश्चात्संधारयंत्यर्थमग्रे च प्रतिषेधिकाः ७१ शब्दरूपरसस्पर्श
गंधाश्चाविहताः शुभाः ॥ सदा हर्षश्च यो धानां जयतामिह लक्षणम् ७२ अनुगा वा यवो वांति तथाऽप्राणि वयांसि च ॥ अनुप्लवंति मेघाश्च तथैवैन्द्रधनूंषि च ७३ एता
नि जयमानानां लक्षणानि विशांपते ॥ भवंति विपरीतानि मुमुर्षूणां जनाधिप ७४ अल्पायां वामहत्यां वा सेनायामिति निश्चयः ॥ हर्षो यो धगणस्यैको जयलक्षण
मुच्यते ७५ एको दीर्णो दारयति सेनां सुमहतीमपि ॥ तां दीर्णां मनुदीर्यते यो धाः शूरतरा अपि ७६ दुर्निवर्त्या तदा चैव प्रभग्रामहती च मूः ॥ अपामिव महाविगात्र
स्तामृगगणा इव ७७ नैव शक्या समाधातुं सन्निपाते महाचमूः ॥ दीर्णां भित्ते वदीर्यते सुविद्वांसोऽपि भारत ७८ भीतान् भग्रांश्च संप्रेक्ष्य भयं भूयोऽभिवर्द्धते ॥ प्रभ
ग्रासहसाराजन्दिशो विद्रवते चमूः ७९ नैव स्थापयितुं शक्या शूरैरपि महाचमूः ॥ सक्त्यमहर्तसेनां चतुरंगं महीपतिः ॥ उपायपूर्वमेधावीयते तसततोत्थितः
८० उपायविजयं श्रेष्ठमाहुर्भेदेन मध्यमम् ॥ जघन्येषु विजयो यो युद्धेन विशांपते ८१ महान् दोषः सन्निपातस्तस्याद्यः क्षय उच्यते ॥ परस्परज्ञाः संहृष्टा व्यव
धूताः सुनिश्चिताः ८२ अपि पंचाशतं शूरा मृद्रंति महर्तं चमूम् ॥ अपि पापं च षट्सप्त विजयं त्यनिवर्तिनः ८३ नैन ते योगरुडः प्रशंसति महाजनम् ॥ दृष्ट्वा सु
पर्णोऽपचितिं महत्या अपि भारत ८४ नवाहुल्येन सेनाया जयो भवति नित्यशः ॥ अधुवो हि जयोनाम देवैश्चात्र परायणम् ॥ जयवंतो हि संग्रामे कृतकृत्या भवंति हि
८५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणप० निमित्ताख्याने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा ययौ व्यासो धृतराष्ट्राय धी
मते ॥ धृतराष्ट्रोऽपि तच्छ्रुत्वा ध्यानमेवान्वपद्यत १ समुहूर्तमिव ध्यात्वा विनिःश्वस्य मुहुर्मुहुः ॥ संजयं संशितात्मानमपृच्छ द्रुपदं तर्षभ २ संजये मे महीपालाः शूरा यु
द्धाभिनंदिनः ॥ अन्योन्यमभिनिघ्नंति शस्त्रैश्चावचैरिह ३ पार्थिवाः पृथिवीहेतोः समभित्यज्यजीवितम् ॥ नवाशाम्यंति निघ्नतो वर्धयंति यमक्षयम् ४ भौममैश्व
र्यमिच्छंतो न मृष्यंते परस्परम् ॥ मन्ये बहुगुणा भूमिस्तन्ममाचक्ष्व संजय ५ बहूनि च सहस्राणि प्रयुतान्यर्जुनानि च ॥ कोटश्च लोकवीराणां समेता कुरुजांगले ६
८३ शूराणां सहायसंपातिनां विहिते तत्र दृष्टांतमाह नैन ते य इति महत्या अपि सेनाया अपचितिं प्रतिकारं नाशं वा एकेनेवात्मना कर्तुं शक्यं दृष्ट्वा आलोच्य सुपर्णः शोभनपतत्रो गुरुडो नामतो नैन ते यो वि
मतायाः पुत्रो महाजनं बहुजनसमूहं नम्रं सति न कामयते इत्यर्थः । 'भवेदपचितिः पूजाव्ययनिष्कृतिहानिषु' इति मेदिनी शूराणां सहायापेक्षास्तीत्यज्ञो हि विहातुल्यान्मत्पुत्राणां जयोऽवश्यं भा
वीति त्वयानमंतव्यमिति भावः ८४। ८५ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ एवमुक्तेति १। २। ३ नवाशाम्यंति नैव शाम्यंति यमक्षयं यमलोकं ४। ५। ६

७ दिव्येति यथादीपेनांधकारे नाशिते चक्षुषा घटोदश्यते एवं धीवृत्त्या सर्वविषयावरकाज्ञानतमसि नाशिते सति चिदात्मरूपेण चक्षुषा सर्वप्रकाशत इत्यर्थः ८ शास्त्रचक्षुरिति यदाऽहं ब्रह्मास्मीति वा
क्योत्थयाधियाऽऽत्मानं योगी पश्यति तदाऽधोऽप्यनंधो भवति तथा च श्रुतिः । 'तं वा एतं सेतुं तीर्त्वाऽधः सन्न नंधो भवति' इति सेतुं मर्यादाविधारकं परमेश्वरं तीर्त्वा प्राप्येति श्रुतिपदयोरर्थः अनेनैवाभिप्राये
ण विज्ञस्वेत्याह नमस्तु इति विनयः स्वस्योपदेष्टृत्ववारणाय व्यासे नैवत्वमुपदिष्टोऽसीति भावः ९ व्रसानां जंगमानां यो निरुत्पत्तिस्थानं अंडजाः पक्षिसरीसृपाद्याः स्वेदजाः यूकालिक्षाद्याः ज
रायुजाः मनुष्यपशवाद्याः १० येषु चतुर्दशसु वृक्षाः प्रतिष्ठिताः ते मानवाश्चैव र्णिकाः पशवश्च गोऽजाद्या जरायुजानां मध्ये प्रवरा इति योजना ११। १२ ग्राम्याणां वक्ष्यमाणानां पशूनां मध्ये तथाऽरण्य
वासिनामित्यपि । 'पुरुषं वै देवाः पशुमालमंततस्माद्वयः पशूनां हस्तादानाः पुरुषो हस्ती मर्कट इति' विध्यर्थवादादिषु पुरुषेऽपि पशुत्वमस्त्येवेति ग्राम्यपशुपुरुषस्य गणनम् १३ उद्भिजाः भूमिमु
द्रियजाताः वृक्षा अश्वत्थादयः गुल्माः कुशकाशादिस्तंबाः लतावृक्षाद्या रूढा गुडूच्यादयः वल्लयो भूमिप्रसारावर्षमात्रस्थायिन्यः कूष्मांड्याद्याः त्यक्तसारावेष्वादयः त एव तृणजातयो न तु वृक्षाः १४
देशानां च परीमाणं नगराणां च संजय ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वेन यत् एते समागताः ७ दिव्यबुद्धिप्रदीपेन युक्तस्त्वं ज्ञानचक्षुषा ॥ प्रभावात्तस्य विप्रर्षेर्व्यासस्यापि
ततेजसः ८ ॥ संजय उवाच ॥ यथा प्रज्ञं महाप्राज्ञ भौमान्वक्ष्यामि ते गुणान् ॥ शास्त्रचक्षुरेक्षस्वनमस्ते भरतर्षभ ९ द्विविधानीह भूतानि चराणि स्थावराणि
च ॥ व्रसानां त्रिविधायो निरंडस्वेदजरायुजाः १० व्रसानां खलु सर्वेषां श्रेष्ठाराजन् जरायुजाः ॥ जरायुजानां प्रवरामानवाः पशवश्च ११ नानारूपधरा राजं
स्तेषां भेदाश्चतुर्दश ॥ वेदोक्ताः पृथिवीपालयेषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः १२ ग्राम्याणां पुरुषाः श्रेष्ठाः सिंहाश्च अरण्यवासिनाम् ॥ सर्वेषामेव भूतानां मन्योन्वेनोपजीव
नम् १३ उद्भिजाः स्थावराः प्रोक्तास्तेषां पंचैव जातयः ॥ वृक्षगुल्मलतावल्लयस्त्वक्सारास्तृणजातयः १४ तेषां विंशतिरेको नामहाभूतेषु पंचसु ॥ चतुर्विंशति
रुद्भिष्टागायत्रीलोकसंमता १५ य एतां विदगायत्रीं पुण्यां सर्वगुणान्विताम् ॥ तत्त्वेन भरत श्रेष्ठसलोकेन प्रणयति १६ अरण्यवासिनः सप्तसप्तैषां ग्रामवासिनः ॥
सिंहा व्याघ्रावराहाश्च महिषा वारणास्तथा १७ क्रक्षाश्च वानराश्चैव सप्तारण्याः स्मृतानृप ॥ गौरजा विमनुष्याश्च अश्वाश्च तरगर्दभाः १८ एते ग्राम्याः समाख्याताः
पशवः सप्तसाधुभिः ॥ एते वै पशवो राजन् ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश १९ भूमौ च जायते सर्वं भूमौ सर्वं विनश्यति ॥ भूमिः प्रतिष्ठाभूतानां भूमिरेव सनातनम् २० यस्य
भूमिस्तस्य सर्वजगत्स्थावरजंगमम् ॥ तत्रातिगृह्णाराजानो विनिघ्नंती तरेतरम् २१ ॥ इति श्री भीष्मप० जंबूखंडविनिर्माणप० भौमगुणकथने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
तेषां भिति सप्तग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः पंचोद्भिजा इत्येको न विंशतिसंख्यानां विकाराणां प्रकृतिभूतेषु पंचसु महाभूतेषु प्रज्ञेपे सति चतुर्विंशत्यक्षरसंख्या साम्यात् प्रकृतिविकृत्या रिमका गायत्री यं भव
ति अत्र स्वेदजानां मुद्भिजेष्वंतर्भावः ते हि भूमिमुद्भिजजायंते स्वेदजास्तृणलमुद्भिजजायंते इति साम्यात् । तृतीयेनावरोधः संशोकजस्येति न्यायाच्च अंडजानामपि मैथुनजत्वसाम्याजरायुजेष्वा
तर्भावः जरायुर्गमेव घनंतद्रूपस्य अंडस्यैव तत्र सत्त्वादित्याशयेन चतुर्विंशतिः तदिदं कार्यकारणसमुदायात्मकं गायत्र्याख्यं ब्रह्म । 'गायत्री वा इदं सर्वं भूतम्' इत्युपक्रम्य 'तेषां चतुष्पदा षड्विंशति गायत्रीत
देतद्व्याभ्यनूकं तावानस्य महिमा ततो ज्यायाश्च पूरुषः ॥ पादोऽस्य सर्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि' इति च्छांदोग्ये उपसंहारदर्शनात् १५। १६। १७। १८। १९। २० यस्य भूमिरिति रा
जाहिसावर्षमोराजसूयेनेष्टास्वाराज्यं प्राप्नोति अश्वमेवेनेष्टाक्रममुक्तिस्थानं प्राप्नोतीति यस्य कृत्वा भूमिस्तस्य इदं सर्वं जगद्द्वारावशे भवति तथा च वाजसनेयके श्रूयते । 'पुरुषो ह वै नारायणोऽकामय
तात्प्रतिष्ठेयं सर्वाणि भूतान्यहमेवेदं सर्वस्यामीति स एतं पुरुषमेवं पंचरात्रयज्ञकृतमपश्यत्' इत्यादिना २१ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥

एवंवक्ष्यमाणमगवद्गीतोपनिषदर्थज्ञानाधिकारार्थकर्मणामनुष्ठेयत्वं प्रकारांतरेणोपपाद्याधिकृतानामुत्पन्नात्मविविदिषाणामपिसूक्ष्मतमात्मतत्त्वग्रहणयोग्यतासिद्धयर्थस्यूलेमगवतोरूपेकस्त्रब्रह्मा
हात्मकेचित्तसंयमः कर्तव्यइत्याशयेनभुवनकोशवर्णयति नदीनांपर्वतानांचेत्यादिना तत्सर्वश्रुतवानसीत्येतेनाध्यायाष्टकेन १ । २ तत्रतावत्पंचेमानिमहाराजेत्यादिना तदेषारूपमैश्वरामि
त्येतेन सर्वविद्यदादिकंमगवदुपादानकत्वात्कुंडलकनकन्यायेनमगवत्पवरूपमितिप्रतिपादयति महामूतानिष्ठिव्यादीनितान्येवजगतीकृत्स्नब्रह्मांडरूपाणिपिंडरूपाणिचतस्त्यानिचसर्वाणिच
तन्यपदवाच्यानिसमानितुल्यान्येव बहुत्वमुपाधिभेदाभिप्रायेण नहि कुंभद्रोण्याद्युपाधिष्वाकाशस्येवमशकमतंजगादिशरीरेषुचैतन्यस्यस्वतोविषमत्वंदृश्यते तस्मात्सर्वाणिजगतीस्थानिसमान्येव
वक्ष्यतिचमगवान् । 'पंडिताःसमदर्शिनः'इति ३ भूमिरिति वायोरग्निरितिश्रुतेरग्निहेतुर्वायुरग्नेःपरोद्वह्यः गुणोत्तराणिपूर्वपूर्वापेक्षयाउत्तरमुत्तरमेकैकगुणाधिकं इदंच । 'आकाशाद्वायुर्वायो
रग्निरग्नेरापोद्भूयःपृथिवी'इतिश्रूयमाणजन्मक्रमाभिप्रायेणोक्तम् ४ शब्दाद्योगुणाःप्रसिद्धाः ५ । ६ एतेपंचेति महामूतेषुपंचमहामूतात्मकेषुसर्वपुलोकेषुभोग्यवस्तुषुशरीरादिघटातेषुएतेपंचगुणाः
संति एतेके । येषुगुणेषुभोक्तारोभूताःनित्यनिर्द्वैताश्चेतनाःपुरुषाःप्रतिष्ठिताः देहेन्द्रियादीन्भोग्यान्भिष्टाय चेतनाःशब्दादीनिभोग्यांतराणिभुंजते देहादीनामपिभोगोपकरणत्वाद्भोग्यत्वमेव न

धृतराष्ट्रवाच ॥ नदीनांपर्वतानांचनामधेयानिसंजय ॥ तथाजनपदानांचयेचान्येभूमिमाश्रिताः १ प्रमाणंचप्रमाणज्ञपृथिव्याममसर्वतः ॥ निखिलेनस
माचक्ष्वकाननानिचसंजय २ ॥ संजयउवाच ॥ पंचेमानिमहाराजमहामूतानिसंग्रहात् ॥ जगतीस्थानिसर्वाणिसमान्याहुर्मनीषिणः ३ भूमिरापस्तथावायु
रग्निराकाशमेवच ॥ गुणोत्तराणिसर्वाणितेषांभूमिःप्रधानतः ४ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधश्चपंचमः ॥ भूमेरेतेगुणाःप्रोक्ताःअधिभिस्तत्त्ववेदिभिः ५ चत्वा
रोऽप्सुगुणाराजन्यंघस्तन्नविद्यते ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचतेजसोऽथगुणास्त्रयः ॥ शब्दःस्पर्शश्चवायोस्तुआकाशेशब्दएवतु ६ एतेपंचगुणाराजन्महामूतेषु
पंचसु ॥ वर्ततेसर्वलोकेषुयेषुभूताःप्रतिष्ठिताः ७ अन्योन्यंनाभिवर्ततेसाम्यंभवतिवैयदा ८ यदातुविषमीभावमाविशंतिपरस्परम् ॥ तदादेहैर्देहवंतोव्य
तिरोहंतिनान्यथा ९ आनुपूर्व्याविनश्यंतिजायंतेचानुपूर्वशः ॥ सर्वाण्यपरिमेयाणितदेषारूपमैश्वरम् १०

भोक्तृत्वमित्यर्थः ७ अन्योन्यमिति समस्यभावःसाम्यंब्रह्मभावः । 'समआत्मेतिविद्यात् निर्दोषंदिसमंब्रह्म'इतिश्रुतिस्मृत्योर्ब्रह्मणिसमशब्ददर्शनात् भोक्तृभोग्ययोर्यदासुषुप्तिप्रलयसमाधिमोक्षे
षुब्रह्मभावोभवतितदातेउभेअन्योन्यंनाभिवर्तते व्यवहारतोविद्यमानमपिभोग्यंभोक्तारंनोपसर्पति नापिभोक्ताऽलुप्तदृग्भोग्यायतनस्यदेहेन्द्रियादेरभावाद्भोग्यजातमुपसर्पतीत्यर्थः ८ यदा
त्विति भोगप्रदकर्मोद्भवकालेविषमीभावंताम्यात्प्रच्युतिंआविशंतिप्रामुख्यंति तदातत्त्वभोक्तारोभोग्यपदार्थाश्चदेहैःस्वस्वरूपैःदेहवंतःलब्धस्वरूपाभूत्वातैरेवस्वरूपैःपरस्परंव्यतिरोहंति भोक्तारो
भोग्येषुनिपतंति भोग्यार्थाश्चभोक्तारिसूक्ष्मरूपेणस्ववासानांजनयंतीत्यर्थः ९ आनुपूर्व्याभूम्यादिकमेणाविनश्यंति जायंतेचानुपूर्वशआकाशादिक्रमेण । विपर्ययेणक्रमोस्तउपपद्यते
चेतिन्यायेनसृष्टिक्रमविपरीतत्वात्संहारक्रमस्य अतएवउत्पत्तिविनाशशीलत्वादेवसर्वोपेतानिभोक्तृभोग्यान्परिमेयाणिअनंतानिमरीचिकोदकहृदतुल्यत्वात् । नहिमरीचिकोदकमियत्प्रमाण
मितिपरिमाणुंशक्यं । यतएतान्यपरिमेयाणि तत्तस्मादेतोःपञ्चारूपपेश्वरमेव ननुभौतिकं नह्यध्यस्तस्याधिष्ठातादन्यद्रूपमस्ति । अतएवसर्वखल्विदंब्रह्म आत्मेवेदंसर्वं ब्रह्मवेदंसर्वम्'इतिसर्व
स्यब्रह्मभावश्रवणमुपपद्यतेइत्यर्थः १०

अपरिमेयत्वमेवाह तत्रतत्रेति सिद्धाअपियत्रब्रह्मांडमिस्वागच्छंतित्रापिवासनामयाधातवोऽप्यक्तयःपांचभौतिकादृश्यंतेऽतोऽपरिमेयाएवते । एवंसत्यपिमनुष्यागणकादयस्तर्केणसूर्यमत्यादे
शभेदेनदिनमानभेदपादच्छायाभेदादिनाचतेषांप्रमाणानि । एतच्चोपलक्षणंआकारभेदस्यापि तथाहि । केचित्कंदुकाकारं केचिन्नुरस्त्रं केचिन्निकोणं केचिन्नकाकारंचभूमिसंस्थानंकल्पयंति तथाप
माणभेदोऽपि जंबूद्वीपपरिणाहगणकाःतद्व्यासःकुमुजंगसायकमुत्रःसिद्धांशकेनाधिकाइतिवदंति । पंचदशशतान्येकाशीतियोजनानि योजनचतुर्विंशशसहितानि । तथालक्षणयोजनंतत्परिणाहइति
पुराणांतरेअत्रापिअष्टादशसहस्राणिपञ्चशतानिचेतिवक्ष्यति ११ कस्तर्ह्यत्रसिद्धांतइत्याशंक्यानिर्वचनीयएवायमयोनंतर्केणसाधयितुंयोग्यइत्याह अचित्याइति येभावाःजगज्जन्मोपादाननिमित्त
परिमाणधर्माधर्मादयःपदार्थाश्चित्यितुमयोग्यास्तावन्नतर्केणसाधयेत् नहितेतर्केणसाधयितुंशक्यंते तर्कांतरेणतस्यबाधसंभवात्तर्काप्रतिष्ठानादितिन्यायाच्च अतएवास्यश्लोकस्योत्तरार्द्धमन्यत्रपठं
ति । 'नाप्रतिष्ठिततर्केणगंभीराथस्यनिश्चयः'इति तथाहि । कंदुकाकारेभुवनकोशेकल्प्यमानेयेकंदुकपृष्ठेकमठपृष्ठोपमेतिष्ठंति तेषांकियानपिदेशोजलपशुमनुष्याश्रययोग्योऽस्तीतिवक्तुंशक्यंतेतत्रित्वे
तदधश्चवसंतितेषांगुरुत्ववतामर्थानामधस्तादाश्रयाभावेनावश्यंपतनंभवतीतितावान्देशोरित्कएनास्तीतिवक्तव्यं । तथाचतदाश्रयातत्कृताद्वीपांतरकल्पनालोकदृष्टिविरुद्धेतिपामराअपिप्रतिपत्तिं ।
ननुयथापृथिव्याअंतरिक्षेऽवस्थानशक्तिर्दिगंबरादन्यैःसर्वैर्वादिभिःकल्प्यते तथावयमपितस्याआकर्षणशक्तिमन्यांकल्पयामहे । ययासर्वदिक्स्थाःप्राणिनःपृथिवीपादाधस्थामेवमन्यंतस्वोप
रिस्थमिति । तर्हि लोकदृष्टिविरुद्धकल्पनापेक्षयासर्वप्राणिप्रत्यक्षस्वप्रमाणेद्रजालादितुल्यतेवास्याःकुतो नकल्प्यते । ननुस्वप्नादिवदस्याबाधोनदृश्यतइतिचेत् प्राक्ब्रह्मात्मज्ञानात्तमादर्शिकेन

तत्रतत्रहिदृश्यंतेधातवःपांचभौतिकाः ॥ तेषामनुष्यास्तर्केणप्रमाणानिप्रचक्षते ११ अचित्याःखलुयेभावानतांस्तर्केणसाधयेत् ॥ प्रकृतिभ्यःपरंयत्तुतदचि
त्यस्यलक्षणम् १२ सुदर्शनंप्रवक्ष्यामिद्वीपंतुकुरुनंदन ॥ परिमंडलोमहाराजद्वीपोऽसौचक्रसंस्थितः १३ नदीजलप्रतिच्छन्नःपर्वतैश्चाभ्रसन्निभैः ॥ पुरैश्च
विविधाकारैरम्यैर्जनपदैस्तथा १४ वृक्षैःपुष्पफलोपेतैःसंपन्नधनधान्यवान् ॥ लवणेनसमुद्रेणसमंतात्परिवारितः १५

नश्चिन्नंश्रुत्यातुजातेद्वैतंनविद्यते । नेहनानाऽस्ति किंचनेत्यादिक्याब्रह्मदर्शनेनरज्जुदर्शनेनसर्पस्येवप्रपंचबाधआप्रायते । तथाचनिष्कलंकात्श्रुतिप्रमाणात्ब्रह्माद्वैतमेवादर्तव्यंनतुसकलंकातर्का
जगतोऽनिर्वचनीयत्वमितिभावः ११ तर्हिकिमस्यप्रमाणंकायाआकृतिस्तवाभिमतेत्याशंक्याह सुदर्शनमिति सुदर्शनोनामजंबूद्वीपविशेषस्तत्रामांकितोऽयंद्वीपःसुदर्शनद्वीपः कृत्स्नब्रह्मांडमित्यर्थः
तंप्रमाणतआकृतितश्चप्रकर्षेणवक्ष्यामि तुशब्दःपक्षांतरव्यावृत्त्यर्थः परिमंडलःपरमाणुमात्रंपरिमाणतोऽदुर्लक्ष्यइत्यर्थः । 'एवोऽणुरात्माचेतसावेदितव्यः'इत्यात्मवदितिभावः परिमंडलइत्यस्यसर्व
तोदृष्टरूपःकंदुकाकारइतिव्याख्यानेप्रागेवदोषउक्तः अयचक्राकारइत्युच्यतेचेन्न चिपिटाकारेतास्मिन्नपरिमंडलशब्दस्यायोगात् चक्रसंस्थितइत्यनेनचक्रवत्संस्थितंसंस्थानमाकारोऽस्येत्यनेनैव
सिद्धत्वाच्च । अयं हिशब्दस्ताकिंकाणांपरमाणुपरिमाणेप्रसिद्धः । नचानेनपरिमाणेनोपेतंनिरंशंवस्तुसिद्धयति यस्यकस्याप्यल्पपरिमाणस्य दशदिगवच्छेद्यप्रदेशभेदवत्त्वेनतस्यापिनिरंशत्वा
योगात् नहिपरिमाणोःपूर्वदिगवच्छिनोदेशःप्रतीच्याप्यवच्छिद्यतइतिवक्तुंशक्यं दृष्टविरोधात् तस्मात्परिमंडलशब्दोऽदुर्लक्ष्यसद्वस्तुमात्रवचनः ताकिंकाणांपरमाणुरपितादृष्टाएव तत्रपारिमापि
कपरिमाणकल्पनंप्रस्थानभेदापादनार्थंशून्यकारणतानिरासार्थंचेतिदिक् एवंसुदर्शनद्वीपस्यपरिमाणमुक्ताआकारमाह चक्रसंस्थितइति परिदृश्यमानराष्ट्राकारइत्यर्थः । 'चक्रंराष्ट्रास्त्रयोरपि'इति
विश्वः ११ तदेवसंस्थानमाहब्रह्माभ्यां नदीति १४ । १५

नन्वेवंविधस्य कथमिति सूक्ष्मत्वं मुच्यते इति आह यथाहीति चंद्रमंडले चंद्राधिष्ठिते मनसीत्यर्थः यथेतद्ब्रह्मांडं महाप्रमाणं स्यात्कथं तर्हि गिरिगुहैकदेशस्थो योगीस्वीये सूक्ष्मे हृदयावकाशे तत्कृत्स्नमा दशमुखत्वं पश्येत् । न ह्यल्पप्रमाणे सर्वपादी महाप्रमाणानामेवादीनां संनिवेशो युज्यते प्रपंचस्य स्वप्नादिव दनिर्वचनीयत्वांगीकारं विनेति भावः १६ द्विरंश इति तत्र चंद्रमंडलाख्ये मनसि अंशे एक देशे दृष्टान्तं तदा न तस्य मनस एकदेश एकाकारा सूक्ष्मावृत्तिरंशस्तत्र द्विः कार्यकारणरूपेण स्थूलसूक्ष्मरूपेण वा द्विरावृतः पिप्पलो गीता सुवक्ष्यमाणः संसाराश्च तयोस्ति सर्वमेतन्मनोमात्रमित्यर्थः द्विरंशे वशशो महान् चकारात्तत्रेत्यनुत्तरे ते तस्मिन्नेव मनसि महान् परमात्मा शशशिवशः प्रुतगतिः श्रीब्रह्माभी मनसोजयीयति । 'तद्भावतोऽन्यानत्येति' इति च श्रुतेः अंशे एकदेशे द्विर्वर्तते नियम्य नियामकभावेनेत्यर्थः । तथा च कार्यकारणप्रपंचो जीवईश्वरश्च परब्रह्मण्यधिष्ठाने मनसैव कल्पित इत्यर्थः १७ अस्य शशस्य प्रत्यग्भेदे वक्ष्यन् प्रपंचादिभ्यः पूयत्कमाह आप इति आप इत्यंबूपलक्षितं भूतपंचकमुच्यते । आपः वृषपवचसो भवतीत्यादि श्रुतौ तथा दर्शनात् । एतेन कृत्स्नं भूतभौतिकं कार्यं ततः शश इत्यतः । तर्हि कारणं वस्तुतदभिन्नं स्यादित्याशंक्याह शेषः संक्षेप उच्यते इति समस्तकार्यप्रलपे सति शिष्यत इति शेषः कारणं तदपि संक्षेपः कार्यस्यैव सूक्ष्मं रूपमाकुंचिता वयवकूर्मसमानमुच्यते इति । व्याकृतं कारणमप्याप इति नानात्वैवेत्यर्थः । ततो व्याकृता व्याकृता ह्यादयः शशः शुद्धं ब्रह्म तदेव अयं प्रत्यगात्मा जीव इत्युच्यते वेदे 'तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मि' अयमात्मा ब्रह्म इत्यादौ परमात्मन एव प्रत्यगात्मा त्वमुच्यते न ततोऽन्यो जीवो नाम कश्चिच्चिदातुरस्तीत्यर्थः । एनं प्रत्यगाभिन्नं परमेश्वरं शशाख्यं संक्षेपतो मया प्रोच्यमानं शृणु १८ इति करणे जंबूद्विजंबूद्वीपः खंडरकदेशो यस्य तस्य ब्रह्मांडस्य निर्माणे विस्तारे इत्यर्थः ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठेये भारवभावदीपे पंचमो यथाहि पुरुषः पश्येदादर्शं मुखमात्मनः ॥ एवं सुदर्शनं द्वीपो दृश्यते चंद्रमंडले १६ द्विरंशे पिप्पलस्तत्र द्विरंशे च शशो महान् ॥ सर्वौषधिसमावायः सर्वतः परिवारि तः १७ आपस्ततोऽन्या विज्ञेयाः शेषः संक्षेप उच्यते ॥ ततोऽन्य उच्यते चायमेनं संक्षेपतः शृणु १८ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडनिर्माणपर्वणि सुदर्शनद्वीपवर्णने पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ उक्तो द्वीपस्य संक्षेपो विधिवद्बुद्धिं संस्त्वया ॥ तत्त्वज्ञश्चासि सर्वस्य विस्तरं ब्रूहि संजय १ यावान्भूम्यवकाशोऽयं दृश्यते शशलक्षणे ॥ तस्य प्रमाणं प्रब्रूहि ततो वक्ष्यसि पिप्पलम् २ वैशंपायन उवाच ॥ एवं राजा संपृष्टस्तु संजयो वाक्यमब्रवीत् ॥ संजय उवाच ॥ प्रागायता महाराज षडेते वर्षपर्वताः ॥ अवगाढा ह्युभयतः समुद्रौ पूर्वपश्चिमौ ३

॥ ५ ॥ ॥ पिप्पलशशयोः स्वरूपश्रवणे स्वस्यानधिकारं पश्यन् स्थूलमेव तावत्तु भगवतो रूपं श्रोतुमिच्छन् धृतराष्ट्र उवाच उक्तो द्वीपस्येति द्वीपस्य विस्तरमिति संबंधः १ यावानिति शशलक्षणे परमात्मनो ज्ञापके मायाशब्दे ब्रह्मणि माया कल्पितो भूम्यवकाशो यावान् व्यवहारदृष्ट्या सत्यवत्प्रतीयमानो योगिवरदृश्यते तस्य प्रमाणं प्रब्रूहि । ननु कारणमेवाद्वा ज्ञातव्यं यज्ज्ञानात्सा च इयं भवतीति वेदप्रसिद्धं किं द्वीपज्ञानेनेत्याशंक्याह ततो वक्ष्यसि पिप्पलमिति शशं च वक्ष्यसीति शेषः प्रागेव कारणज्ञानात्तत्तद्विभूतिकार्यमेव वेदेत्येतेन तत्रात्यंतमादरो भवतीति भावः २ प्रागायताः पूर्वपश्चिमसमुद्रस्पतिनः अत्रेयं शास्त्रानुभवयोरविरोधेन भूकल्पनाप्रतिमाति । यथाहस्तमात्रस्य चतुरस्रस्य चतुर्विंशत्यंगुलानि परिणाहः षण्णवत्यंगुला परिधिः किंचिन्मूनानि चतुस्त्रिंशदंगुलानि कर्णो भवति । एवं अष्टादशसहस्राणि पञ्चशतानि च जंबूपर्वसंज्ञिता यावत्प्रमाणमुक्तं तदेवात्र परिधिर्वेन कल्पितं तच्चतुर्थांशे च तत्वारिसहस्राणि पञ्चशतानि पञ्चाशच्च योजनायै केको भुज इति तदेव समचतुरस्रस्य विष्कंभप्रमाणं अस्य कर्णः शूलबशास्त्रोक्तरीत्या पञ्चसहस्राणि पञ्चशतानि पञ्चसहस्रतिथ्यो जनानि तस्यास्य भूचतुरस्रस्य चतुर्भिः समुद्रैर्वेष्टितस्य कोणादिभिरुत्तरे तेन दक्षिणस्यादिशिरामसेतो द्वयोः समुद्रयोः संधिः एव मितरास्वपि दिक्षु समुद्रसंघयो ज्ञेयाः । यस्त्वव्योतिर्विदाभू परिधिः सप्तगजं द्वाविंशत्योजन ४९६७ संमितोऽभिमतः स एवास्माकं चतुरस्रविष्कंभः खगोलसंवेदमितः ४९६० यत्तु पृथोरंतरं सप्तदुरा माः ३१७ तदपि यजमानेनोर्ध्वबाहुना प्रपदोच्छिन्नेन समपादस्थितेन वा उन्मितस्य सूत्रस्य पंचमोऽंशः सहस्त इति विकल्पस्य कात्यायनादिभि रक्तत्वाद्दस्तप्रमाण-

भेदकल्पनया योजनबहुत्वालपत्त्वचनेन समाधेयं । तथा भूमेश्चतुरस्रत्वेऽपि तन्मध्यस्थमप्युच्छिन्नं मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वतः सूर्यस्य मार्गो मंडलाकारोऽस्तीति मबौद्धाभिमतं सूर्यद्वयंकल्पं मवाति अन्य त्सर्वयुक्त्यविरुद्धं ज्योतिर्विन्मतमेवात्रानुसर्तव्यं यत्तु पुराणे पञ्चाशत्कोटियोजनं भूगोलप्रमाणमित्युक्तं तदप्युचित्या भूलुपेभावानतांस्तर्केण साधयेदित्यनेनैदमप्युक्तं । अव्यवस्थितत्वात्मानमानां निर्वचनीयत्वादप्यवशरणीकरणीय इत्येव वरं । यद्वा सर्वत्रयप्रमाणदृष्टं तद्विशंशेन तद्विध्यं तेन पञ्चाशत्कोटिस्थाने सार्द्धं कोटिद्वयविस्तारभूमिः । लक्षस्थाने पञ्चसहस्रविस्तारो जंबूद्वीपः । नवसहस्रस्थाने सार्द्धं चतुःशतयोजनायामंभरतखंडमिति । अस्मिन् पञ्चे उदाहरिष्यमाणवैष्णवादिवाक्येभ्यो जंबूद्वीपश्चतुर्दलकमलाकारः तस्याश्रांतः परिधिः पञ्चशताधिकान्यष्टादशयोजनसहस्राणि । त्रयस्त्रिंशच्छतानि मध्यव्यामः । तेन फलतः पञ्चसहस्रव्यासताज्ञेया । एवं सति यदा प्रागायतो हिमाचलः पूर्वपश्चिमसमुद्रौ स्पृष्टाऽस्ति तदायं भरतवर्षस्त्रिकोणो भवति तेन पृथिवी त्रिकोणे तिलोकप्रवादोऽनुभवश्चानुवृत्तो भवति । अन्यथा भरतवर्षस्य धनुराकारत्वे भूमध्यरेखाया लंकातः सेतुमार्गेण प्रस्थितायाः । 'पुरीरक्षसादेव कन्याऽथ कांची सितः पर्वतः पर्यली वत्सगुलं । पुरीचोच्चयिन्या ह्यगर्गराटं कुरुक्षेत्रमेवाभूवो मध्यरेखा' इति स्मर्यमाणायामध्यरेखा कुरुक्षेत्रस्य रामसेतुः सन्निहितो द्वारका च दूरे स्यात् । द्वारका समीपे सेतुश्च दूरे इति प्रत्यक्षमुपलभ्यते । भरतवर्षस्य त्रिकोण

हिमवाहेमकूटश्च निषधश्च नगोत्तमः ॥ नीलश्च वैदूर्यमयः श्वेतश्च शशिसन्निभः ४ सर्वधातुविचित्रश्च शृंगवानामपर्वतः ॥ एते वै पर्वताराजन्ति सद्धारणसेविताः ५ एषां मंतरविष्कंभो योजनानि सहस्रशः ॥ तत्र पुण्याजनपदास्तानि वर्षाणि भारत ६ वसंतितेषु सत्वानि नानाजातीनि सर्वशः ॥ इदं तु भारतं वर्षं ततो हिमवतं परम् ७ हेमकूटात्परं चैव हरिर्वर्षं प्रचक्षते ॥ दक्षिणेन तु नीलस्य निषधस्योत्तरेण तु ८ प्रागायतो महाभाग माल्यवानामपर्वतः ॥ ततः परं माल्यवतः पर्वतो गंधमादनः ९ परिमंडलस्तयोर्मध्ये मेरुः कनकपर्वतः ॥ आदित्यतरुणाभासो विभूम इव पावकः १० योजनानां सहस्राणि चतुरशोतिरुच्छ्रितः ॥ अधस्ताच्चतुरशी तिर्यो जनानां महीपते ११ ऊर्ध्वमधश्च तिर्यक् क्रलोकानां वृत्त्यतिष्ठति ॥ तस्य पार्श्वेष्वभीद्वीपाश्च त्वारः संस्थिता विभो १२ भद्राश्च केतुमालश्च जंबूद्वीपश्च भारत ॥ उत्तराश्चैव कुरुवः कृतपुण्यप्रतिश्रयाः १३ विहगः सुमुखो यस्तु सुपर्णस्यात्मजः किल ॥ स वै विचित्रयामास सौवर्णांवीक्ष्य वायसान् १४

त्वामित्येवैकल्पनासाधीयसीति दिक् ३ । ४ । ५ एवं दक्षिणादिशमारभ्य यावदुत्तरमासि षट्प्राक्पश्चिमायताः पर्वतास्तैश्च सप्तवर्षाणि भवन्ति मध्ये मध्ये वासयोग्यानि स्थानानि भवन्ति तेषां स्थानानां वर्षाख्यानां मंतरमाह एषामिति विष्कंभो विस्तारः सहस्रशः शब्द एष शतशः शब्द परः कर्तव्यः लंका हिमाचलयोरनेकसहस्रयोजनांतराभावात् षट्यधिकशतचतुष्कयोजनसंमितस्यैवांतरस्य प्रसिद्धेः । तत्रापिशतं सेतोः परतः षट्यधिकत्रिंशतं योजनानि सेतुतो हिमालय इति प्रत्यक्षसिद्धं । वर्षाणि वर्षाणिकामैः सिंचति पूरयंतीति वर्षाणि रम्यस्थानानि ६ वसंत्येषु तानि वर्षाणी तिर्यो गंतमाह वसंतीति हिमवतो दक्षिणे भारतं वर्षं उत्तरतो हिमवतं वर्षं द्वितीयं ७ हेमकूटनिषधयोर्मध्ये हरिर्वर्षं निषधनीलयोर्मध्ये वर्षविभागमाह दक्षिणेनेति दक्षिणेन दक्षिणतः समीप इत्यर्थः एवमुत्तरेणेत्यादी ज्ञेयम् ८ नीलनिषधयोर्मध्ये मेरुस्तस्य प्राक्माल्यवान् पूर्वसमुद्रावधिः पश्चिमसमुद्रावधिर्गंधमादन इत्यर्थः ९ परिमंडलशब्दस्य पूर्वोक्तार्थः अत्याश्चर्यमयो मेरुः प्रतिक्षणं नवो नव इत्यर्थः आदित्यतरुणो बालादित्यः १० चतुरशीति सहस्रस्थाने द्वित्रिवारिंशच्छती उच्छ्रायो बोध्यः अधस्तात् भूमेर्गर्भे ११ तस्य पार्श्वेष्विति पार्श्वेषु चतुर्दिक्षु द्वीपा इव द्वीपाः नद्यंतरत्वा द्वीपाणि १२ भद्राश्चादिसाहचर्या जंबूद्वीपशब्दोऽत्र भरतवर्षपरस्तस्य तत्सारत्वज्ञापनार्थः तानेव स्तोति कृतपुण्यप्रतिश्रया इत्यादिना कृताविहिताः पुण्यैः पुण्यवद्भिः प्रतिश्रया आश्रमायेषु १३ तत्र सुमुखाख्येन पक्षिणामेकं त्यक्त्वा प्रश्रयः कृत इत्याह विहग इति द्वाभ्याम् १४

एनंत्यजामित्यकाउतरान्कुरुनेवगच्छामीतिशेषः १५ तमेष्टमादित्योऽनुपर्येतिमदक्षिणीकरोति १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ काव्यःकविश्रेष्ठःशुक्रोरमतइतिशेषः तस्यकाव्यस्य २२ तस्मात्काव्यात् ततःकुबेरात् कलांशपोडशमागस्यापिलेशं २३ कर्णिकाराराजवृक्षास्तेषांनं २४ । २५ । २६ । २७ क्षीरवत्श्वेताधारापस्याःसागंगा विश्वरूपाविश्वोविष्णुस्तद्रूपा तथाचस्म रंति । 'योऽसौसर्वगतोविष्णुश्चित्स्वरूपीनिरंजनः । सप्रवद्रूपेणगंगांभोनात्रसंशयः'इति २८ । २९ तथैवप्रवेगेनमेरुप्राकारात्पतनजनितवलेनस्वनंत्या सहदउत्पादितइतिसंबंधः ३० । ३१

मेरुतममध्यानामधमानांचपक्षिणाम् ॥ अविशेषकरोयस्मात्तस्मादेनंत्यजाम्यहम् १५ तमादित्योऽनुपर्येतिमतंतज्योतिषांवरः ॥ चंद्रमाश्चसनक्षत्रोवायु श्वैवप्रदक्षिणः १६ सपर्वतोमहाराजदिव्यपुष्पफलान्वितः ॥ भवनैरावृतःसर्वैर्जाबूनदपरिष्कृतैः १७ तत्रदेवगणाराजन्गंधर्वासुरराक्षसाः ॥ अप्सरोगणसंयु क्ताःशैलेकीडंतिर्वदा १८ तत्रब्रह्माचरुद्रश्चशक्रश्चापिसुरेश्वरः ॥ समेत्यविविधैर्यज्ञैर्यजंतेजेकदाक्षिणैः १९ तुंबुरुनारदश्चैवविश्ववसुहंहाहुहः ॥ अभिग म्यामरश्रेष्ठास्तुष्टुर्विविधैःस्तवैः २० सप्तर्षयोमहात्मानःकश्यपश्चप्रजापतिः ॥ तत्रगच्छंतिभद्रंतेसदापर्वणिपर्वणि २१ तस्यैवमूर्धन्युशनाःकाव्योदैत्यैर्महीप ते ॥ इमानितस्यरत्नानितस्येमेरत्नपर्वताः २२ तस्मात्कुबेरोभगवांश्चतुर्थभागमश्रुते ॥ ततःकलांशवित्तस्यमनुष्येभ्यःप्रयच्छति २३ पार्श्वेतस्योतरेदिव्यंसर्व तुकुसुमैश्चितम् ॥ कर्णिकारवनंरम्यंशिलाजालसमुद्गतम् २४ तत्रसाक्षात्पशुपतिर्दिव्यैर्भूतैःसमावृतः ॥ उमासहायोभगवान्रमतेभूतभावनः २५ कर्णिकार मर्यामालांविभ्रत्पादावलंबिनीम् ॥ त्रिभिर्नैत्रैःकृतोद्योतस्त्रिभिःसूर्यैरिवोदितैः २६ तमुग्रतपसःसिद्धाःसुवताःसत्यवादिनः ॥ पश्यंतिनहिदुर्दृष्टैःशक्योद्रष्टुं महेश्वरः २७ तस्यशैलस्यशिखरात्क्षीरधारानरेश्वर ॥ विश्वरूपापरिमिताभीमनिर्घातनिःस्वना २८ पुण्यापुण्यतमैर्जुष्टांगभागीरथीशुभा ॥ प्लवंतीव प्रवेगेनहृदचंद्रमसःशुभे २९ तयात्पुत्पादितःपुण्यःसहदःसागरोपमः ॥ ज्वाधारयामासतदादुर्धरांपर्वतैरपि ३० शतंवर्षसहस्राणांशिरसैवपिनाकटक् ॥ मे रोस्तुपश्चिमेपार्श्वेकेतुमालोमहीपते ३१ जंबूखंडेतुतत्रैवमहाजनपदोत्प ॥ आयुर्दशसहस्राणिवर्षाणांतत्रभारत ३२ सुवर्णवर्णाश्चनराःस्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥ अनामयावीतशोकानित्यमुदितमानसाः ३३ जायंतेमानवास्तत्रनिष्ठसकनकप्रभाः ॥ गंधमादनश्रृंगेषुकुबेरःसहराक्षसैः ३४ संवृतोऽप्सरसांसंधैर्मोदतेगु ह्यकाधिपः ॥ गंधमादनपार्श्वेतुपरेत्वपरगंडिकाः ३५ एकादशसहस्राणिवर्षाणांपरमायुषः ॥ तत्रहृष्टानराराजंस्तेजोयुक्तामहाबलाः ॥ स्त्रियश्चोत्पलवर्णाभाः सर्वाःसुप्रियदर्शनाः ३६ नीलात्परतरंश्वेतंश्वेताद्वैरण्यकंपरम् ॥ वर्षमैरावतरंराजन्नानाजनपदावृतम् ३७

३२ । सुवर्णवर्णाःगौराः ३३ निष्ठोति

पीतभास्वराइत्यर्थः ३४ अपरगंडिकाः अन्येगंधमादनस्यैवावयवभूताबुद्धोपमाःक्षुद्रशैलाः । 'गंडोभूषणबुद्धे'इतिमोदिनी स्वार्थिकःकः ३५ उत्पलवर्णेनआभातिताः उत्पलवर्णाभाः३६ नीलात्प रतरमिति नीलोत्पलधरमित्यपपाठः । एवंहिमवतोदक्षिणेभरतवर्षं तदुत्तरेहिमवतंवर्षं हेमकूटादुत्तरेहरिवर्षं । निपधादुत्तरेनिलाच्चदक्षिणेमेरोःपरितइलावतमेकमेवचतुर्थवर्षं । अत्रैवके चिद्गन्धमादयेतुमालयोर्वर्षातिरस्वंप्रकल्पनवर्षाणीत्याचक्षते । ततोनीलात्पर्वतादुत्तरतःश्वेतंपंचमवर्षं । श्वेतात्पर्वतादुत्तरतोहैरण्यकंवर्षपठं । ततः जंगवत्पर्वतादेरावतंसप्तमवर्षम् ३७

धनुःसंस्थेधनुष्कोटी संस्थाशब्दःसमाप्तिवचनः । संतिष्ठतेऽग्निहोत्रमित्यादिप्रयोगदर्शनात् तेनमिश्रितधनुष्कोटिद्वयाकारेइत्यर्थः । शाङ्गस्यहिधनुषोद्वेकोटीएकीकृतेभवतस्तदामध्येकिंचिन्नतं त्रिकोणंभवतिअतएवराससेतौधनुष्कोटिशब्देनैवराजकरमहोदध्याख्यसमुद्रद्वयसंगमप्रदेशोव्यवहियते एवमाकारंदक्षिणेभरतवर्षमुत्तरेऐरावतंचमध्येपंचेतिषड्वर्षाणि २८ । ३९ समन्वितानिभि ब्रमावेनसंगतानि ४० हेमेति हेमकूटएवकैलासस्तस्योत्तरेमैनाकस्तस्योत्तरतोहिरण्यशृंगः एतयोर्ंतरालेविदुसरोस्तीतिश्लोकत्रयार्थः ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ भूतपतीरुद्रः ४६ ४७ पावनीसरस्वतीत्येका ४८ प्रमोरीश्वरस्यैषसप्तनद्यात्मकःसंविधिःसभीचीनलोकोपकारार्थविधानं एषेवेतिसंधिरार्थः कारुण्यात्परमेश्वरेणपावनाःपदार्थानिर्मिताइत्यर्थः ४९ । ५० । ५१ श्वेतप र्वतःस्थानमितिशेषःगंधर्वावसंतीतिशेषः प्रतिसंचरःव्यवहारस्यानं ५२ इतीति वर्षाणितत्रउपनिविष्टानि गतिमंतिजंगमानि ध्रुवाणिस्थावराणिचसर्वाणिभूतान्येवसर्वदृश्यमाश्रयाश्रितरूपपांचभौ

धनुःसंस्थेमहाराजद्वेवर्षेदक्षिणोत्तरे ॥ इलावृतंमध्यमंतुपंचवर्षाणिचैवहि ३८ उत्तरोत्तरमेतेभ्योवर्षमुद्रिच्यतेगुणैः ॥ आयुःप्रमाणमारोग्यंधर्मतःकामतोऽर्थतः ३९ समन्वितानिभूतानितेषुवर्षेषुभारत ॥ एवमेषामहाराजपर्वतैःपृथिवीचिता ४० हेमकूटस्तुसुमहान्कैलासोनामपर्वतः ॥ यत्रवैश्रवणोराजन्गुह्यकैः सहमोदते ४१ अस्त्युत्तरेणकैलासंमैनाकंपर्वतंप्रति ॥ हिरण्यशृंगःसुमहान्दिव्योमणिमयोगिरिः ४२ तस्यपार्श्वेमहदिव्यंशुभ्रकांचनवालुकं ॥ रम्यंविदुसरो नामयत्रराजाभगीरथः ४३ दृष्ट्वाभागीरथींगंगामुवासबहुलाःसमाः ॥ यूपामणिमयास्तत्रचैत्याश्चापिहिरण्यमयाः ४४ तत्रेष्टातुगतःसिद्धिसहस्राक्षोमहायशः ॥ स्रष्टाभूतपतिर्यत्रसर्वलोकैःसनातनः ४५ उपास्यतेतिग्मतजायत्रभूतैःसमंततः ॥ नरनारायणौब्रह्मामनुःस्थाणुश्चपंचमः ४६ तत्रदिव्यात्रिपथगाप्रथमंतुप्रति ष्ठिता ॥ ब्रह्मलोकादपक्रांतासप्तधाप्रतिपद्यते ४७ वस्वौकसारानलिनीपावनीचसरस्वती ॥ जंबूनदीचसीताचगंगासिंधुश्चसप्तमी ४८ अर्चित्यादिव्यसंकाशाप्र मोरेषैवसंविधिः ॥ उपासतेयत्रसत्रंसहस्रयुगपर्यये ४९ दृश्याऽदृश्याचभवतितत्रतत्रसरस्वती ॥ एतादिव्याःसप्तगंगास्त्रिपुलोकेषुविश्रुताः ५० रक्षांसिवैहिमव तिहेमकूटतुगुह्यकाः ॥ सर्पानागाश्चनिषधेगोकर्णंचतपोवनम् ५१ देवासुराणांसर्वेषांश्वेतपर्वतउच्यते ॥ गंधर्वानिषधेनित्यंनीलेब्रह्मर्षयस्तथा ॥ जंगवांस्तुमहाराज देवानांप्रतिसंचरः ५२ इत्येतानिमहाराजसप्तवर्षाणिभागशः ॥ भूतान्युपनिविष्टानिगतिमंतिध्रुवाणिच ५३ तेषामृद्धिर्बहुविधादृश्यतेदैवमानुषी ॥ अशक्याप रिसंख्यातुंश्रद्धेयातुंभूषता ५४ यांतुपृच्छसिमांराजन्दिव्यामेतांशशाकृतिं ॥ पार्श्वेशस्यद्वेवर्षेउक्तेयेदक्षिणोत्तरे ॥ कर्णौतुनागद्वीपश्चकाश्यपद्वीपएवच ५५

तिकमेवेत्यर्थः ५१ बुभूषताश्रेयःप्राप्तुमिच्छताश्रद्धेया अदृष्टेष्वर्थेषुश्रद्धावान्निहितप्राप्त्यर्थचोदितानिकर्माणिकरोतिनत्वश्रद्धावान्इत्यर्थः ५२ एवंभूतसंस्थानमुक्त्वाएतदेवपरमात्मनःशरीरमिति चिंतनीयमित्याशयेनाह यांत्विति दिविमायाशब्दलेभवादिव्यामायिकींशस्यचिदात्मनःआकृतिपिप्पलाख्यां । ततोवक्ष्यसिपिप्पलमितिपूर्वत्वयैवोक्तत्वात्इदानींपृच्छसिअवसरंप्राप्यवक्ष्यसि वर्तमानसामीप्येवर्तमानवन्निर्देशः तामहंत्वयाऽपृष्टामपिवक्ष्यामीतिशेषः । तामेवाह पार्श्वेइति मुक्तस्यान्नादेःसंग्रहस्थानंपार्श्वेद्वयंययाएवंकर्मसंचयस्थानंभरतवर्षमेकंपरमेश्वरस्यदक्षिणपार्श्वत्वेन ज्ञेयं । तथाऐरावतवर्षमपियोगसंचयस्थानमुत्तरपार्श्वत्वेनज्ञेयं । तत्रहिब्रह्मलोकच्युतायोगप्रष्टाविदेहप्रकृतिलयाख्याएवजायते तेचपूर्वसंस्कारात्पुनर्योगिमभ्यस्यंति । भरतवर्षेतुकर्भयोग योर्द्वयोरप्यनुष्ठानाययोग्यमितिदक्षिणकुक्षित्वेनाभ्यर्हितत्वमस्यसूचितं । यथालोकिकेशशरीरेकर्णावत्युच्छिन्नस्थानंततुल्योपरमेश्वरशरीरेनागद्वीपकाश्यपद्वीपौ क्रमेणदक्षिणोत्तरी ।

क्षितानिहर्म्यादीनिचयत्रासौताम्रपर्णशिलः अतएवश्रीमान्मलयपर्वतः मलयेषुआरामेषुपर्वतइवउच्छ्रितः श्रेष्ठतमआरामइत्यर्थः 'मलयोदेशआरामः' इतिविश्वः । 'आराममस्यपश्यंतितनंतपश्यति
तिकश्चन' इतिबृहदारण्यकपष्ठेस्वाप्रप्रपंचेआरामपदयोगदर्शनात् । एतत्तमलयरूपं द्वीपस्यजंबूखंडस्यद्वितीयवासनामयंशशसंस्थितंशशस्वरूपं । एतेन 'द्वेवावब्रह्मणोरूपेमूर्त्तचेवामूर्त्तच' इतिश्रु
तिप्रसिद्धेस्थूलतूक्ष्मेपरमेश्वरस्यद्वेरूपेचित्यत्वेनदर्शिते । तेउभेष्टतराष्ट्रेणापिचितनीयेइतिवक्तुराशयः ५६ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपेपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ५ ॥
एवमुक्तेऽपिध्यानमार्गेचित्तदोषेणानधिकारात्कर्मप्राप्त्याप्येवस्वर्गच्युतानास्थानानिपृच्छति मेरोरिति १ । २ मधुफलाःस्वादुफलाः ३ । ४ । ५ । ६ शुक्लाभिजनोविष्णुमत्तजनस्ते
नसंपन्नास्तत्संगिनः ७ । ८ । ९ चक्रवाकौसहचरौपाक्षिदंपती १० नजहतिसममेवद्वावपिशरीरंत्यजतइत्यर्थः ११ । १२ । १३ मूर्धाभिषेकोमूर्धाभिषिक्तंमुख्यमितियावत् १४

कालाग्रस्तुमहाराजनित्यपुष्पफलः शुभः ॥ इमश्चयोजनोत्सेधः सिद्धचारणसेवितः १५ तत्रतेपुरुषाः श्वेतास्तेजोयुक्तामहाबलाः ॥ स्त्रियः कुमुदवर्णाश्चसुंदर्यः
प्रियदर्शनाः १६ चंद्रप्रभाश्चंद्रवर्णाः पूर्णचंद्रनिभाननाः ॥ चंद्रशीतलगाश्च नृत्यगीतविशारदाः १७ दशवर्षसहस्राणितत्रायुर्भरतर्षभ ॥ कालाग्रसपी
तास्तेनित्यंसंस्थितयौवनाः १८ दक्षिणेनतुनीलस्यनिषधस्योत्तरेणतु ॥ सुदर्शनोनाममहान्जंबूद्वीपः सनातनः १९ सर्वकामफलः पुण्यः सिद्धचारणसेवितः ॥
तस्यनाम्नासमाख्यातोजंबूद्वीपः सनातनः २० योजनानांसहस्रंचशतंचभरतर्षभ ॥ उत्सेधोद्वृक्षराजस्यदिवस्पृष्टमनुजेश्वर २१ अरत्नीनांसहस्रंचशतानिद
शपंचच ॥ परिणाहस्तुद्वृक्षस्यफलानांसमेदिनाम् २२ पतमानानितान्युर्वीकुर्वीतिविपुलंस्वनम् ॥ मुंचंतिचरसंराजंस्तस्मिन्नरजतसन्निभम् २३ तस्याजंब्वाः
फलरसोनदीधूत्वाजनाधिप ॥ मेरुप्रदक्षिणंकृत्वासंप्रयात्युत्तरान्कुरून् २४ तत्रतेषामनःशांतिर्नपिपासाजनाधिप ॥ तस्मिन्फलरसेपीतेनजराबाधतेचतान्
२५ तत्रजांबूनदं नामकनकंदेवभूषणम् ॥ इंद्रगोपकसंकाशंजायतेभास्वरंतुतत् २६ तरुणादित्यवर्णाश्चजायंतेतत्रमानवाः ॥ तथामाल्यवतः शृंगेदृश्यतेह
व्यवाहसदा २७ नाम्नासंवर्तकोनामकालाग्रिर्भरतर्षभ ॥ तथामाल्यवतः शृंगेपूर्वपूर्वानुगंडिका २८ योजनानांसहस्राणिपंचषण्माल्यवानथ ॥ महारजतसंका
शाजायंतेतत्रमानवाः २९ ब्रह्मलोकच्युताः सर्वेसर्वेसर्वेषुसाधवः ॥ तपस्तप्यंतितेतीव्रंभवंतिदूर्ध्वरेतसः ॥ रक्षणार्थंतुभूतानांप्रविशंतेदिवाकरम् ३० षष्टि
स्तानिसहस्राणिषष्टिरेवशतानिच ॥ अरुणस्याग्रतोयांतिपरिवार्यदिवाकरम् ३१ षष्टिवर्षसहस्राणिषष्टिमेवशतानिच ॥ आदित्यतापतप्तास्तेविशंतिशशि
मंडलम् ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिजंबूद्वीपनिर्माणपर्वणिमाल्यवद्वर्णनेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ वर्षाणांचैवनामानिपर्वता
नांचसंजय ॥ आचक्ष्वमेयथातत्त्वयंचपर्वतवासिनः १ ॥ संजयउवाच ॥ दक्षिणेनतुश्वेतस्यनिषधस्योत्तरेणतु ॥ वर्षैरमणकं नामजायंतेतत्रमानवाः २ शु
क्लाभिजनसंपन्नाः सर्वेसुप्रियदर्शनाः ॥ निःसपत्नाश्चतेसर्वेजायंतेतत्रमानवाः ३ दशवर्षसहस्राणिशतानिदशपंचच ॥ जीवंतितेमहाराजनित्यंमुदितमानसाः ४

तत्रापिआदित्यालोकेनकृत्स्नविराट्पुरुषबहुकालमुपास्य चंद्रमनसोभिष्ठातारंप्रविशंति सूत्रात्मभावंप्राप्नुवंतीत्यर्थः ३२ ॥ इतिमीष्मपर्वणिनीलकंडीये भारतमावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
वर्षाणामिति १ दक्षिणेनत्विति यद्यापिश्वेतस्यदक्षिणेनीलस्तस्यदक्षिणेनिषधस्तथाऽपिनिषधोत्तरत्वमस्त्येवेत्यविरोधः । रमणकंयत्पूर्वनीलादुत्तरतःश्वेतादक्षिणतश्चश्वेतवर्षमित्युक्तंतस्यैवरमण
कमितिसंज्ञांतरं । दक्षिणेनतुनीलस्यनीलमाल्यवतोनीलगंधमादनयोश्चसंधावित्यर्थः निषधस्योत्तरेणतथैवतयोरेवसंधिद्वयेइत्यर्थः २ । ३ । ४

५ । ६ । ७ जृंगाणिजृंगवतःषष्ठयःपर्वतस्यसानुनि ८ । ९ जृंगस्यजृंगवतः १० जृंगजृंगवतः यस्मात्सर्वधातुविचित्रश्चजृंगवाद्वापर्वतइत्युक्तमहिम्नापर्वतेनपरिच्छिन्नइदंरेरावताख्यंवर्ष
तस्मात्ततःपूर्वोकाद्वर्षगणात्परंश्रेष्ठमिदंवर्षमित्यर्थः एतदेवाह नतत्रेत्यादिना ११ । १२ अनिष्यंदाअश्वेदाः देवतुल्याइत्यर्थः १३ । १४ आदित्यतापतप्तास्तेविशंतिशशिमंडलमिति
विराडावत्यक्कासूत्रात्मभावंगच्छंतीत्युक्तं । धूलसूक्ष्मरूपंकार्यद्वयं । इदानींपिप्पलंतुवदिव्यसीत्युक्तःसंजयोऽवसरंप्राप्यपिप्पलात्वंकारणमप्याह क्षीरोदस्येति तत्राधिदैवत्ववशेक्षुरासर्पिर्दधि
क्षीरशुद्धोदकानांसप्तसमुद्राणामुपांत्यःक्षीरोदःअध्यात्मं । अन्नमयःकोशआत्मा प्राणमयस्तुंद्रियमयप्राणमयभेदेनद्विविधइतिद्वौ चतुर्थोमनोमयः । पंचमोविज्ञानमयः । षष्ठआनंदमयः ।
सर्वकारणभूतःसप्तमः । शुद्धब्रह्मेति । तत्रक्षीरोदात्परतोमहाविष्णोर्जगज्जन्मादिहेतोःस्थानमस्ति यदिदंहराद्युपासकैःप्राप्यते । पञ्चारण्यश्चार्णवीयत्रप्रभुविभितंहिरण्यंवेदमयश्चाश्वत्थः
सोमसवनइत्यादिचिन्हमुक्तंश्रुतिप्रसिद्धं सप्रसुरंतर्पामी हरिःसर्वसंहर्ता वैकुण्ठोऽंकुठितसामर्थ्यः शकटेशकटवदचेतनेकनकामयेकनकवज्रास्वरज्योतिर्मये अन्येभ्योऽपिदृश्यतेइतिदीर्घः चिन्मये

दक्षिणेनतुनीलस्यनिषधस्योत्तरेणतु ॥ वर्षहिरण्यंयनामयत्रहरण्वतानदी ५ यत्रचायंमहाराजपक्षिराट्पतगोतमः ॥ यक्षानुगामहाराजधनिनःप्रियदर्शनाः
६ महाबलास्तत्रजनाराजन्मुदितमानसाः ॥ एकादशसहस्राणिवर्षाणितेजनाधिप ७ आयुःप्रमाणंजीवंतिशतानिदशपंचच ॥ जृंगाणिचविचित्राणित्रीण्ये
वमनुजाधिप ८ एकंमाणिमयंतत्रतथैकरौक्ममहुतम् ॥ सर्वरत्नमयंचैकंभवन्नैरुपशोभितम् ९ तत्रस्वयंप्रभादेवीनित्यंवसतिशाडिली ॥ उत्तरेणतुशृंगस्यस
मुद्रांतेजनाधिप १० वर्षभैरावतंनामतस्माच्छृंगमतःपरम् ॥ नतत्रसूर्यस्तपातिनजर्यितेचमानवाः ११ चंद्रमाश्चसनक्षत्रोज्योतिर्भूतइवावृतः ॥ पद्मप्रभाः
पद्मवर्णाःपद्मपत्रनिभेक्षणाः १२ पद्मपत्रसुगंधाश्चजायंतेतत्रमानवाः ॥ अनिष्यंदाइष्ट गंधानिराहाराजितेंद्रियाः १३ देवलोकच्युताःसर्वेतथाविरजसोऽनृप ॥
त्रयोदशसहस्राणिवर्षाणितेजनाधिप १४ आयुःप्रमाणंजीवंतिनराभरतसत्तम ॥ क्षीरोदस्यसमुद्रस्यतथैवोत्तरतःप्रभुः ॥ हरिर्वसतिवैकुण्ठःशकटैकनकामये
१५ अष्टचक्रहितद्यानंभूतयुक्तंमनोजवम् ॥ अग्निवर्णमहातेजोजांबूनदविभूषितम् १६ सप्रभुःसर्वभूतानांविभुश्चभरतर्षभ ॥ संक्षेपोविस्तरश्चैवकर्त्ताकारायि
तातथा १७ पृथिव्यापस्तथाकाशंवायुस्तेजश्चपार्थिव ॥ सयज्ञःसर्वभूतानामास्यंतस्यहुताशनः १८

शरीरेवसति १५ अस्यवस्तुवस्त्यायद्यपिचिन्मयत्वं तथापिद्विलोकप्रसिद्धंअष्टचक्रं अष्टाभिर्भगवतनुभिरुत्तइतिअष्टचक्रं यानेइहलोकपरलोकगतिसाधनं । अष्टौचक्राणितु कर्मप्रियपंचकं
ज्ञानेंद्रियपंचकं मनआदिचतुष्कं प्राणपंचकं सूक्ष्मभूतपंचकं अविद्या कामः कर्मचेति पुर्यष्टकात्मकंलिङ्गंशकटवदचेतनमचलमपि भूतयुक्तंभूतेनभित्त्यसिद्धेनब्रह्मणाअनुप्रविष्टंसत् मनोजवंशीघ्रं
भवति प्राणनादिक्रियाःकरोतीत्यर्थः । अतएवश्रूयते 'कोह्येवान्यात्कःप्राण्यात्त्यदेषाकाशआनंदोनस्यात्'इति अग्निवर्णंअग्निवत्पद्मवर्णंवर्णनायस्यअत्यंतंसंसारदुःखप्रदमित्यर्थः । महातेजः
अनेकविधज्ञानेंद्रियप्रधानं । जांबूनदंदिव्यसुवर्णचेतोहरणंवासनाजालं तेनविभूषितंतन्मयमित्यर्थः अधिदैवंतुस्पष्टपदार्थः १६ सप्रभुरिति योऽस्मिन्नशकटवसति सएवसर्वेषांजीवानांप्रभु
नित्यंता । विभुर्व्यापकः । संक्षेपःसंहर्ता । विस्तरः सम्यक्विरचयिता । कर्त्ताजीवरूपेण कारयिताईश्वररूपेण १७ एवमध्यात्मादिदैवरूपत्वमुक्त्वा आधिभूताधिपज्ञरूपत्वमपितस्यै
वाह पृथिवीति सर्वेषांभूतानांसंबंधीयथाधिकारंनिर्भर्योयज्ञःसएव आस्यंतस्यहुताशनः विशेषतस्तुसयज्ञोनेवगृह्यतीतिभावः १८

एवंसंजयेनउक्तःउपदिष्टोधृतराष्ट्रोमहामनाः महत्पिप्पलापरपर्यायाविश्वरूपदर्शनयोग्यंमनोयस्यसएवंभूतो ध्यानंनविकल्पसमाधिअन्वगमत् संजयवाक्यश्रवणरुनुपासवान् १९ तत्रचप
थाऽज्जनेनविश्वरूपदर्शनकाले भावीक्षत्रक्षयोदष्टस्तद्वत्सोऽपि नरनारायणाभ्याक्रियमाणंसर्वज्ञत्रक्षयंदष्टास्वपुत्रान्प्रतिविंचित्यपुनरेवाब्रवीत् तदेववचनमाह असंशयमिति २० इहलोकत्वदु
क्तेजंबुखंडे शाश्वतंशश्वद्वंमेवादिकमपिनास्ति किंतुसर्वदष्टनष्टस्वभावंसंकल्पमात्रोत्थं । किंतुहिंशाश्वतमस्तिनरोनारायणश्चेति जीवेश्वराविवशाश्वतौ नेत्याह उभयमिलित्वाएकएवसर्वज्ञःसर्वभू

वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसंजयेनधृतराष्ट्रोमहामनाः ॥ ध्यानमन्वगमद्राजन्पुत्रान्प्रतिजनाधिप १९ सविचिंत्यमहातेजाःपुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ असंशयंमृतपु
त्रकालःसंक्षिपतेजगत् २० मृजतेचपुनःसर्वंनेहविद्यतिशाश्वतम् ॥ नरोनारायणश्चैवसर्वज्ञःसर्वभूतहृत् २१ देवावैकुण्ठमित्याहुर्नराविष्णुमितिप्रभुम् २२ ॥
इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि धृतराष्ट्रवाक्येऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ यदिदभारतंवर्षयत्रेदंमुच्छि
तंबलम् ॥ यत्रातिमात्रलुब्धोऽयंपुत्रोदुर्योधनोमम १ यत्रगृद्धाःपांडुपुत्रायत्रमेसज्जतेमनः ॥ एतन्मेतत्त्वमाचक्ष्वत्वंहिमेडुद्धिमान्मतः २ ॥ संजयउवाच ॥
नतत्रपांडवागृद्धाःशृणुराजन्वचोमम ॥ गृद्धोदुर्योधनस्तत्रशकुनिश्चापिसौबलः ३ अपरेक्षत्रियाश्चैवनानाजनपदेश्वराः ॥ येगृद्धाभारतेवर्षेनमृष्यंतिपरस्प
रम् ४ अत्रतेकीर्तयिष्यामिवर्षंभारतभारतम् ॥ प्रियमिंद्रस्यदेवस्यमनोवैवस्वतस्यच ५ पृथोस्तुराजन्वैन्यस्यतथेक्ष्वाकोमहात्मनः ॥ ययातेरंवरौषस्यमां
घातुर्नहुषस्यच ६ तथैवमुचुकुंदस्यशिवेरौशीनरस्यच ॥ ऋषभस्यतथैलस्यनृगस्यनृपतेस्तथा ७ कुशिकस्यचदुर्द्धर्षगाधेश्वैवमहात्मनः ॥ सोमकस्यचदु
र्द्धर्षदिलीपस्यतथैवच ८ अन्येषांचमहाराजक्षत्रियाणांचलीयसाम् ॥ सर्वेषामेवराजेंद्रप्रियंभारतभारतम् ९ तत्तेवर्षंप्रवक्ष्यामियथायथमारिंदम ॥ शृणुमेग
दत्तोराजन्यन्मात्वंपरिपृच्छसि १० महेंद्रोमलयःसह्यःशुक्तिमानृक्षवानपि ॥ विंध्यश्चपारियात्रश्चसप्तैतेकुलपर्वताः ११ तेषांसहस्रशोराजन्पर्वतास्तेसमीप
तः ॥ अविज्ञाताःसारवंतोविपुलाश्चित्रसानवः १२ अन्येततोऽपरिज्ञाताहस्वाहस्रोपजीविनः ॥ आर्याम्लेच्छाश्चकौरव्यतैर्मिश्राःपुरुषाविभो १३ नदी
पिवंतिविपुलांगंगांसिंधुंसरस्वतीम् ॥ गोदावरीनर्मदांचबाहुदांचमहानदीम् १४ शतद्रूंचंद्रमागांचयमुनांचमहानदीम् ॥ दृषद्वतीविपाशांचविपापांस्थूलवा
लुकाम् १५ नदीवेत्रवतींचैवकृष्णवेणांचनिम्नगाम् ॥ इरावतींचितस्तांचपयोष्णीदेविकामपि १६ वेदस्मृतांचेदवतींचिदिवामिक्षुलांछमिम् ॥ करीषिणी
चित्रवाहांचित्रसेनांचनिम्नगाम् १७ गोमतींचूतपापांचवंदनांचमहानदीम् ॥ कौशिकींचेदिवांकृत्यांनिचितांलोहितारणीम् १८

तद्वच तमेवेश्वरदेवावैकुण्ठमाहुः अधिदैवंसएववैकुण्ठाधिपतिरित्युच्यतइत्यर्थः नराजीवास्तुतमेवविष्णुंअध्यात्मं अंतःप्रविष्टंजनानांशास्तरं अष्टचक्रस्यशकटस्यचालकमाहुः तथापिप्रभुंभूतत्वाऽपि
लेपण्यं अतईश्वरस्यचिकीर्षितःक्षत्रक्षयोनास्मद्वोपजइतिभावः २१ । २२ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ यदिदमिति १ गृद्धाःलोभयुक्ताः एतत्
एतस्य मेमहां तत्त्वंयायार्थम् २ । २ । ३ प्रियमिति कर्मभूमित्वादिद्रादीनामिदंप्रियम् ५ अग्रेस्पष्टार्थोग्रंथः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०
 रहस्यांशतकुंभांचसरयूंचतथैवच ॥ चर्मण्वर्तीवेत्रवर्तीहस्तिमोमांदिशंतथा १९ शरावर्तीपयोष्णीचवेणाभीमरथीमपि ॥ कावेरीचुलुकांचापिवार्णीशतबला
 मपि २० नीवारामहितांचापिसुप्रयोगांजनाधिप ॥ पवित्रांकुंडलीसिंधुराजनीपुरमालिनी २१ पूर्वाभिरामांवीरांचभीमामोघवर्तीतथा ॥ पाशाशिनीपाप
 हरामहेद्रापाटलावर्ती २२ करोषिणीमसिकीचकुशचीरामहानदी ॥ मकरीप्रवरामेनाहिमांष्टतवर्तीतथा २३ पुरावतीमनुष्णाचशैव्याकापीचभारत ॥ सदा
 नीरामघृण्याचकुशधारामहानदी २४ सदाकांतांशिवांचैवतथावीरवतीमपि ॥ वस्त्रांसुवस्त्रांगौरीचकंपनांसहिरण्वती २५ वरावीरकरांचापिपंचमीचमहा
 नदी ॥ रथचित्रांज्योतिरथांविश्वामित्रांकर्पिजलाम् २६ उपेंद्रांबहुलांचैवकुवीरामंडुवाहिनी ॥ विनदीपिंजलांवेणांतुंगवेणामहानदी २७ विदिशांछणवेणांच
 ताम्रांचकपिलामपि ॥ खलुसुवामावेदाश्वाहरिश्रावामहापगाम् २८ शीघ्रांचपिच्छिलांचैवभारद्वाजीचानिग्नगाम् ॥ कौशिकीनिग्नगांशोणांबाहुदामथचंद्र
 माम् २९ दुर्गांचित्रशिलांचैवब्रह्मवेध्यांद्वाद्वती ॥ यवक्षामथरोहीचतथाजांबूनदीमपि ३० सुनसांतमसांदासीवसामन्यांवराणसी ॥ नीलांष्टतवर्तीचैवपर्णा
 शांचमहानदी ३१ मानवींष्टपमांचैवब्रह्ममेध्यांद्वाद्वती ॥ एताश्चान्याश्चबहुधामहानयोजनाधिप ३२ सदानिरामयांछणांमंदगांमंदवादिनी ॥ ब्राह्मणीच
 महागौरीदुर्गामपिचभारत ३३ चित्रोपलांचित्ररथांमंजुलांबाहिनीतथा ॥ मंदाकिनीवैतरणीकोषांचापिमहानदी ३४ शुक्तिमतीमनंगांचतथैववृषसाह
 याम् ॥ लोहित्यांकरतोयांचतथैववृषकाहयाम् ३५ कुमारीमृषिकुल्यांचमारिषांचसरस्वती ॥ मंदाकिनीसुपुण्यांचसर्वांगंवांचभारत ३६ विश्वस्यमातरः
 सर्वाःसर्वाश्चैवमहाफलाः ॥ तथानद्यस्त्वप्रकाशाःशतशोऽथसहस्रशः ३७ इत्येताःसरितोराजन्समाख्यातायथास्मृति ॥ अत ऊर्ध्वंजनपदानिबोधगदतोमम
 ३८ तत्रेमेकुरुपांचालाःशाल्वामाद्रेयजांगलाः ॥ शूरसेनाःपुलिंदाश्चबोधामालास्तथैवचः ३९ मत्स्याःकुशल्याःसौशल्याःकुंतयःकांतिकोसलाः ॥ चेदिम
 त्स्यकरूपाश्चभोजाःसिंधुपुलिंदकाः ४० उत्तमाश्चदशार्णाश्चमेकलाश्चोत्कलैःसह ॥ पंचालाःकोसलाश्चैनैकपृष्ठाधुरंधराः ४१ गोधामद्रकालिगाश्चकाशयोऽ
 परकाशयः ॥ जठराःकुराश्चैवसदशार्णाश्चभारत ४२ कुंतयोऽवंतयश्चैवतथैवापरकुंतयः ॥ गोमंतामंडकाःसंडाविदर्भारूपवाहिकाः ४३ अश्मकाःपांडुरा
 ष्ठाश्चगोपराष्टाःकरीतयः ॥ अधिराज्यकुशाचश्चमल्लराष्ट्रंकेवलम् ४४ वारवास्यायवाहाश्चचक्राश्चकातयःशकाः ॥ विदेहामगधाःस्वक्षामलजाविजयास्त
 था ४५ अंगावंगाःकालिगाश्चयल्लोमानएवच ॥ मल्लाःसुदेष्णाःप्रल्हादामाहिकाःशशिकास्तथा ४६ बाल्हिकावाटधानाश्चआभीराःकालतोयकाः ॥ अप
 रंताःपरांताश्चपंचालाश्चर्ममंडलाः ४७ अटवीशिखराश्चैवमेरुभूताश्चमारिष ॥ उपावृत्तानुपावृत्ताःस्वराष्ट्राःकेकयास्तथा ४८

४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९

४२ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० यथागुणबलमिति यथागुणसत्त्वादिगुणान्त्र
 कुंदापरांतामाहेयाःक्षमाःसामुद्रनिष्कुटाः ॥ अंध्राश्चबहवोराजन्तर्गिर्यास्तथैवच ४९ बहिर्गिर्यांगमलजामगधामानवर्जकाः ॥ समंतराःप्रावृषेयाभार्गवाश्च
 जनाधिप ५० पुंड्राभर्गाःकिराताश्चसुदृष्टायामुनास्तथा ॥ शकानिपादानिषधास्तथैवानर्तनैर्ऋताः ५१ दुर्गालाःप्रतिमत्स्याश्चकुंतलाःकोसलास्तथा ॥
 तीरग्रहाःशूरसेनाईजिकाःकन्यकागुणाः ५२ तिलभारामसोराश्चमधुमंतःसुकंदकाः ॥ काश्मीराःसिंधुसौवीरागांधारादर्शकास्तथा ५३ अभीसाराउडूताश्च
 शैवलाबाहिकास्तथा ॥ दार्वांचवानवादर्वावातजामरथोरगाः ५४ बहुवाद्याश्चकौरव्यसुदामानःसुमालिकाः ॥ वध्राःकरीषकाश्चापिकुलिंदोपत्यकास्तथा ५५
 वनायवोदशापार्श्वरोमाणःकुशबिंदवः ॥ कच्छागोपालकक्षाश्चजांगलाःकुरुवर्णकाः ५६ किरातावर्बराःसिद्धावेदेहास्ताम्रलितकाः ॥ ओड्राम्लेच्छाःसैसिरिघ्राः
 पार्वतीयाश्चमारिष ५७ अथापरंजनपदादक्षिणाभरतर्षभ ॥ द्रविडाःकेरलाःप्राच्याभूषिकावनवासिकाः ५८ कर्णाटकामहिषकाविकल्पामूषकास्तथा ॥ झिलि
 काःकुंतलाश्चैवसौहृदानभकाननाः ५९ कौकुट्टकास्तथाचोलाःकौकणामालवानराः ॥ समंगाःकरकाश्चैवकुपुरांगारमारिषाः ६० ध्वजिन्युत्सवसंकेतास्त्रिग
 र्ताःशाल्वसेनयः ॥ व्यूकाःकोकबकाःप्रोष्ठाःसमवेगवशास्तथा ६१ तथैवविध्यचुलिकाःपुलिंदावल्लकलैःसह ॥ मालवाबल्लवाश्चैवतथैवापरबल्लवाः ६२ कुलिंदाः
 कालदाश्चैवकुंडलाःकरटास्तथा ॥ मूषकास्तनवालाश्चसनीपाघटमृजयाः ६३ अठिदाःपाशिवाटाश्चतनयाःसुनयास्तथा ॥ ऋषिकाविदमाःकाकास्तंगणाः
 परतंगणाः ६४ उत्तराश्चापरम्लेच्छाःकूराभरतसत्तम ॥ यवनाश्चीनकांबोजादारुणाम्लेच्छजातयः ६५ सकृद्ब्रह्माःकुलत्थाश्चहृणाःपारसिकैःसह ॥ तथैव
 मणाश्चीनास्तथैवदशमालिकाः ६६ क्षत्रियोपनिवेशाश्चवैश्यशूद्रकुलानिच ॥ शूद्राभीराश्चदरदाःकाश्मीराःपशुभिःसह ६७ खाशीराश्चांतचाराश्चपल्हवा
 गिरिगह्वराः ॥ आत्रेयाःसभरद्वाजास्तथैवस्तनपोषिकाः ६८ प्रोषकाश्चकालिगाश्चकिरातानांचजातयः ॥ तोमराहन्यमानाश्चतथैवकरभंजकाः ६९ एते
 चान्येजनपदाःप्राच्योदीच्यास्तथैवच ॥ उद्देशमात्रेणमयादेशाःसंकीर्तिताविभो ७० यथागुणबलंवापिप्रवर्गस्यमहाफलम् ॥ दुह्येतधेनुःकामधुक्मूमिःस
 म्यगनुष्ठिता ७१ तस्यां गृह्यंतिराजानःशूराधर्मार्थकोविदाः ॥ तेत्यजंत्याहवेप्राणान्वसुदृष्टास्तरस्विनः ७२ देवमानुषकायानां कामंभूमिःपरायणम् ॥ अ
 न्योन्यस्याज्वलुंपतिसारमेयायथाऽऽमिषम् ७३ राजानोभरतश्रेष्ठभोक्तुकामावसुंधराम् ॥ नचापिदृष्टिःकामानांविद्यतेऽद्यापिकस्याचित् ७४ तस्मा
 त्परिग्रहेभूमेर्यतंतंकुरुपांडवाः ॥ साम्राभेदेनदानेनदंडेनैवचभारत ७५

नतिप्रम्य तद्वत्तथाबलंशौर्यवानतिक्रम्य त्रिवर्गस्यधर्मार्थकामात्मकस्य महाफलंउत्कृष्टफलंहरण्यगर्भपदमाप्त्यंतं सम्मनुष्ठितासम्यक्पालिताभूमिर्दुह्येतप्रपूयेतधेनुरिवकामान्अन्याश्चदुग्धेह
 तिकामधुक् ७१ गृह्यंतिअभिकांक्षाकुर्वति वसुगृह्णाः धनलुब्धाः ७२ देवकायानांयज्ञेनमानुषकायानामन्नप्रसवेनभूमिःपरायणंशरणं ७३ । ७४ तस्मात्अपूतत्वात् ७५

एवमाधिदेविकंभूमिजयफलमुक्तं अथाध्यात्मंभूमिजयफलमाह पितेति अच्छिद्रसंपूर्णदर्शनंयस्याःसाभूमिः योगमार्गरीत्याकास्म्येनदृष्टासतीपित्रादिविहमौतिकेभ्यजाघातेभ्यःपाति वज्रकायत्वं प्रयच्छतीत्यर्थः खंखस्यसूर्यादीनांपदंयौःस्वर्गपदंचसंभवति तत्तत्प्रापयतीत्यर्थः ७६ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीवेनवर्णोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ भारतस्येति १। २ तिष्यंकलिषु मं ३। ४। ५। ६। ७ प्रजायंतेप्रजाजनयंति ८। ९ वपुष्मंतःप्रशस्तदेहाः १०। ११ सर्ववर्णाःपरस्परजयैषिणोजायंतइतिसंबंधः १२। १३ इष्यापरोत्कर्वासहिष्णुत्वं। मानःस्वस्मिन्पूज्य

॥११॥

पिताभ्राताचपुत्राश्चखंद्यौश्चनरपुंगव ॥ भूमिर्भवतिभूतानांसम्यगच्छिद्रदर्शना ७६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिजंबूखंडविनिर्माणपर्वणि भारतीयनदी देशादिनामकथनेनवर्णोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ध ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ भारतस्यास्यवर्षस्यतथाहैमवत्स्यच ॥ प्रमाणमायुषःसूतबलंचापिशुभाशु मम् १ अनागतमतिकालंवर्तमानंचसंजय ॥ आचक्ष्वमेविस्तरेणहरिवर्षतथैवच २ ॥ संजयउवाच ॥ चत्वारिभारतेवर्षेयुगानिभरतर्षभ ॥ कृतंत्रेताद्वा परंचतिष्यंचकुरुवर्द्धन ३ पूर्वकृतयुगंनामततस्त्रेतायुगंप्रभो ॥ संक्षेपाद्वापरस्याथततस्तिष्यंप्रवर्तते ४ चत्वारितुसहस्राणिवर्षाणांकुरुसत्तम ॥ आयुःसं ख्याकृतयुगेसंख्याताराजसत्तम ५ तथात्रीणिसहस्राणित्रेतायांमनुजाधिप ॥ द्वेसहस्रेद्वापरेतुभुवितिष्ठंतिसांप्रतम् ६ नप्रमाणस्थितिर्ह्यस्तितिष्येऽस्मिन् भरतर्षभ ॥ गर्भस्थाश्चम्रियंतेऽत्रतथाजाताम्रियंतिच ७ महाबलामहासत्त्वाःप्रज्ञागुणसमन्विताः ॥ प्रजायंतेचजाताश्चशतशोऽथसहस्रशः ८ जाताःकृतयु गेराजन्धानिनःप्रियदर्शनाः ॥ प्रजायंतेचजाताश्चमुनयोवैतपोधनाः ९ महोत्साहामहात्मानोधार्मिकाःसत्यवादिनः ॥ प्रियदर्शनावपुष्मंतोमहावीर्याधनुर्द्धराः १० वराहायुधिजायंतेक्षत्रियाःशूरसत्तमाः ॥ त्रेतायांक्षत्रियाराजनसर्वेवैचक्रवर्तिनः ११ सर्ववर्णाश्चजायंतेसदाचैवचद्वापरे ॥ महोत्साहावीर्यवंतःपरस्परज यैषिणः १२ तेजसाल्पेनसंयुक्ताःक्रोधनाःपुरुषानृप ॥ लुब्धाअनृतकाश्चैवतिष्येजायंतिभारत १३ इष्यामानस्तथाक्रोधोमायाऽसूयातथैवच ॥ तिष्ये भवतिभूतानांरागोलोभश्चभारत १४ संक्षेपोवर्ततेराजन्द्वापरेऽस्मिन्नराधिप ॥ गुणोत्तरंहैमवतंहरिवर्षततःपरम् १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिजंबू खंडविनिर्माणपर्वणिभारतवर्षकृतानुरोधेनायुर्निरूपणेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ध ॥ ॥ समाप्तंचजंबूखंडविनिर्माणपर्व ॥ अथभूमिपर्व ॥ घृत राष्ट्रउवाच ॥ जंबूखंडस्त्वयाप्रोक्तोयथावदिहसंजय ॥ विष्कंभमस्यप्रब्रूहिपरिमाणंतुतत्त्वतः १ समुद्रस्यप्रमाणंचसम्यगच्छिद्रदर्शनम् ॥ शाकद्वीपंचमेव हिकुशद्वीपंचसंजय २ शाल्मलिचैवतत्त्वेनकौचद्वीपंतथैवच ॥ ब्रूहिगावल्गुनेसर्वराहोःसोमार्कयोस्तथा ३ ॥ संजयउवाच ॥ राजन्सुबहवोद्वीपायैरिदंसंत तंजगत् ॥ सप्तद्वीपान्प्रवक्ष्यामिचंद्रादित्यौग्रहंतथा ४

तावुद्धिः। क्रोधोऽभिज्वलनं। मायाकपटं। असूयापरगुणेपुद्गोपाविष्करणं। रागोविषयेषुप्रीतिः। लोभस्तद्विप्ला १४ संक्षेपोगुणानामितिक्षेपः १५ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाव दीपेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ध ॥ ॥ ॥ जंबूखंडइति १। २। ३ ग्रहराहं ४

अष्टादशसहस्राणिपटशतानिचयोजनानिविष्कंभश्चतुर्दलकमलाकारस्यजंबूद्वीपस्यपत्रांतपरिधिः तादृशविस्तारएवपिद्विप्रमाणमंतर्माव्यपर्वताकातिस्वाजंबूपर्वतइत्युच्यते ५ लावणस्योति क्षेत्रफलतःपंचसहस्रायामत्वाजंबूद्वीपस्यतदुभयतःपंचपंचभिःसहस्रैःसमुद्रस्यविष्कंभोविस्तारः तेनसप्तसमुद्रस्यद्वीपस्यपंचदशसहस्रयोजनोव्यासः। द्विगुणःदशसहस्रयोजनःपरिमंडलश्चे दुभयतःसमुद्रवेष्टनेनसहचत्वारिंशत्सहस्रः। एवंतृतीयोऽशीतिसहस्रः। चतुर्थःषष्टिसहस्राधिकंलक्षं। पंचमोलक्षत्रयविंशतिसहस्राणि। षष्ठोलक्षपट्टंचत्वारिंशत्सहस्राणि। सप्तमो द्वादशलक्षान्यशीतिसहस्राणि। एतेषांसंकलनेपंचविंशतिलक्षाणिपंचत्रिंशत्सहस्राणियोजनानिसप्तानांद्वीपानांसप्तमुद्राणांविस्तारः ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३

अष्टादशसहस्राणियोजनानिविंशंपते ॥ पटशतानिचपूर्णानिविष्कंभोजंबुपर्वतः ५ लावणस्यसमुद्रस्यविष्कंभोद्विगुणःस्मृतः ॥ नानाजनपदाकीर्णोमणिविद्रुम चित्रितः ६ नैकधातुविचित्रैश्चपर्वतैरुपशोभितः ॥ सिद्धचारणसंकीर्णःसागरःपरिमंडलः ७ शाकद्वीपंचवक्ष्यामियथावदिहपार्थिव ॥ शृणुमेत्वंयथान्यायंबुवतः कुरुनंदन ८ जंबूद्वीपप्रमाणेनद्विगुणःसनराधिप ॥ विष्कंभेणमहाराजसागरोऽपिविभागशः ९ क्षीरोदोभरतश्रेष्ठयेनसंपरिवारितः ॥ तत्रपुण्याजनपदास्तत्र नाम्रियतेजनः १० कुतएवहिदुर्भिक्षंक्षमातेजोयुताहिते ॥ शाकद्वीपस्यसंक्षेपोयथावद्भरतर्षभ ११ उक्तएवमहाराजकिमन्यत्कथयामिते ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ शाकद्वीपस्यसंक्षेपोयथावदिहसंजय १२ उक्तस्त्वयामहाप्राज्ञविस्तरंब्रूहितत्त्वतः ॥ संजयउवाच ॥ तथैवपर्वताराजन्सप्तात्रमणिभूषिताः १३ रत्नाकरास्त धानद्यस्तेषांनामानिमेशृणु ॥ अतीवगुणवत्सर्वतत्रपुण्यंजनाधिप १४ देवर्षिगंधर्वयुतःप्रथमोमेरुरुच्यते ॥ प्रागायतोमहाराजमलयोनामपर्वतः १५ ततो मेघाःप्रवर्तंतेप्रभवंतिचसर्वशः ॥ ततःपरेणकौरव्यजलधारोमहागिरिः १६ ततोऽनित्यमुपादत्तेवासवःपरमंजलम् ॥ ततोवर्षप्रभवतिवर्षकालेजनेश्वर १७ उ चैर्गिरीरेवतकोयत्रनित्यंप्रतिष्ठिता ॥ रेवतीदिविनक्षत्रांपेतामहकृतोविधिः १८ उत्तरेणतुराजेंद्रश्यामोनाममहागिरिः ॥ नवमेघप्रभःप्रांशुःश्रीमानुज्वलविग्रहः १९ यतःश्यामत्वमापन्नाःप्रजाजनपदेश्वर ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ सुमहान्संशयोमेऽद्यप्रोक्तोयंसंजयत्वया २० प्रजाःकथंसूतपूत्रसंप्राप्ताःश्यामतामिह ॥ संजयउवाच ॥ सर्वेष्वेवमहाराजद्वीपेषुकुरुनंदन २१ गौरःकृष्णश्चपतगस्तयोर्वर्णांतरेनृप ॥ श्यामोयस्मात्प्रवृत्तोवैतस्माच्छ्यामोगिरिःस्मृतः २२ ततः परंकौरवेंद्रदुर्गशैलोमहोदयः ॥ केसरःकेसरयुतोयतोवातःप्रवर्तते २३ तेषांयोजनविष्कंभोद्विगुणःप्रविभागशः ॥ वर्षाणितेषुकौरव्यसप्तोक्तानिमनीषिभिः २४ महामेरुर्महाकाशोजलदःकुमुदोत्तरः ॥ जलधारोमहाराजसुकुमारइतिस्मृतः २५ रेवतस्यतुकौमारःश्यामस्यमणिकांचनः ॥ केसरस्याथमौदाकीपरेणतुमहापुमान् २६

१४। १५। १६। १७ रेवतीज्योतिर्मंडलरूपेणादिविविधम्यमाणाऽपिदिव्येनरूपेणापिब्रूयतेएवंविधिर्मर्यादापितामहेनकृता १८। १९। २०। २१ पतंगवर्णव्याचष्टे तयो रिति मिश्रोवर्णःपतंगइत्यर्थः। कारणगुणाःकार्यगुणानारभंतइतिन्यायेनश्यामपर्वतमवःश्यामवर्णः शाकाद्यन्नपरिणामेनमनुष्याअपिश्यामवंगताइत्यर्थः। यस्मात्श्यामोगिरिस्तस्मात् तस्यानांश्यामोवर्णःप्रवृत्तइत्यर्थः २२। २३। २४। २५। २६

परिवार्यतु कौरव्यदैर्घ्यहस्वत्वमेव च ॥ जंबूद्वीपेन संख्यातस्तस्य मध्यमहाद्रुमः २७ शाकोनाम महाराजप्रजातस्य सदानुगा ॥ तत्र पुण्याजनपदाः पूज्यते तत्र
शंकरः २८ तत्र गच्छंति सिद्धाश्च चारणादेव तानि च ॥ धार्मिकाश्च प्रजाराजं श्वत्वारोतीव भारत २९ वर्णाः स्वकर्मनिरतान् च स्तेनोऽत्र दृश्यते ॥ दीर्घायुषो म
हाराज जरा मृत्युविवर्जिताः ३० प्रजास्तत्र विवर्द्धते वर्षास्विवसमुद्रगाः ॥ नद्यः पुण्यजलास्तत्र गंगा च बहुधा गता ३१ सुकुमारी कुमारी च शीता शीवेणिका तथा ॥
महानदी च कौरव्यतथामणिजलानदी ३२ चक्षुर्वर्धनिका चैव नदी भरतसत्तम ॥ तत्र प्रवृत्ताः पुण्योदानद्यः कुरुकुलोद्बह ३३ सहस्राणां शतान्येव यतो वर्षेति वासवः ॥
नतासां नाम धेयानि परिमाणं तथैव च ३४ शक्यं ते परिसंख्यातुं पुण्यास्ता हि सरिद्राः ॥ तत्र पुण्याजनपदाश्चत्वारो लोकसंमताः ३५ मंगाश्च मशकाश्च मान
सामंदगास्तथा ॥ मंगा ब्राह्मणभूयिष्ठाः स्वकर्मनिरतान् ३६ मशकेषु तु राजन्या धार्मिकाः सर्वकामदाः ॥ मानसाश्च महाराजैश्चैव यधर्मोपजीविनः ३७ सर्वकाम
समायुक्ताः शूरा धर्मार्थनिश्चिताः ॥ शूद्रास्तु मंदगानित्यं पुरुषा धर्मशीलिनः ३८ न तत्र राजा राजेन्द्र न दंडो न च दंडिकः ॥ स्वधर्मेणैव धर्मज्ञास्ते रक्षांति परस्परम्
३९ एतावदेव शक्यं तु तत्र द्वीपे प्रभाषितुम् ॥ एतदेव च श्रोतव्यं शाकद्वीपे महौजसि ४० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भूमिपर्वणि शाकद्वीपवर्णने एकादशो
ऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ उत्तरेषु च कौरव्यद्वीपेषु श्रूयते कथा ॥ एवं तत्र महाराज ब्रुवतश्च निबोध मे १ घृततोयः समुद्रोऽत्र दधिमंडोदकोऽपरः ॥
सुरोदः सागरश्चैव तथाऽन्योजलसागरः २ परस्परेण द्विगुणाः सर्वे द्वीपानराधिप ॥ पर्वताश्च महाराज समुद्रैः परिवारिताः ३ गौरस्तु मध्यमे द्वीपे गिरिर्मानः शिलो
महान् ॥ पर्वतः पश्चिमे कृष्णो नारायणसखो नृप ४ तत्र रत्नानि दिव्यानि स्वयं रक्षतिकेशवः ॥ प्रसन्नश्चाभवत्तत्र प्रजानां व्यदधत् सुखम् ५ कुशस्तंबः कुशद्वीपे म
ध्ये जनपदैः सह ॥ संपूज्यते शाल्मलिश्च द्वीपे शाल्मलिकेनृप ६ कौचद्वीपे महारौचो गिरिरत्नचयाकरः ॥ संपूज्यते महाराज चातुर्वर्ण्येन नित्यदा ७ गोमंतः पर्व
तो राजन्सुमहान्सर्वधातुकः ॥ यत्र नित्यं निवसति श्रीमान् कमललोचनः ८ मोक्षिभिः संगतो नित्यं प्रभुर्नारायणो हरिः ॥ कुशद्वीपे तु राजेन्द्र पर्वतो विद्वमैश्वरः ९
स्वनामनामा दुर्द्धर्षो द्वितीयो हेमपर्वतः ॥ द्युतिमान्नाम कौरव्यतृतीयः कुमुदो गिरिः १० चतुर्थः पुष्पवान्नाम पंचमस्तु कुशेशयः ॥ षष्ठो हरिगिरिर्नाम षड्ते पर्वतो
तमाः ११ तेषामंतरविष्कंभो द्विगुणः सर्वभागशः ॥ औद्रिदं प्रथमं वर्षं द्वितीयं वेणुमंडलम् १२ तृतीयं सुरथाकारं चतुर्थं बलं स्मृतम् ॥ घृतिमत्पंचमं व
र्षं षष्ठं वर्षं प्रभाकरम् १३ सप्तमं कापिलं वर्षं सप्तैते वर्षलंभकाः ॥ एतेषु देवगंधर्वाः प्रजाश्च जगतीश्वर १४

उत्तरेष्विति १ । २ । ३ मानः शिलोमनः शिलामयः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ चतुरस्रं चतुर्दलं कमलाकारं जंबूमंडलमिति शेषः तस्य पूर्वोऽत्रातपरिधिरुक्तः । अ
ष्टादशसहस्राणि शतानि च भारतेति । इह यत्र मध्यममंडलपरिधिस्त्रयस्त्रिंशच्छतयोजन इत्युच्यते । ततश्च पंचसहस्री तोयावान्यत्राग्रभागो बहिर्वृद्धस्तावानेव त्रयस्त्रिंशतोऽप्येव सहस्री
विहरंते रमंते च न तेषु प्रियतेजनः ॥ न तेषु दस्यवः संति म्लेच्छजात्योऽपि वा नृप १५ गौरप्रायोजनः सर्वः सुकुमारश्च पार्थिव ॥ अवशिष्टेषु सर्वेषु वक्ष्यामि मनुजेश्वर
१६ यथा श्रुतं महाराज तदव्यग्रमनाः शृणु ॥ कौचद्वीपे महाराज कौचो नाम महागिरिः १७ कौचात्परो वामनको वामनादंधकारकः ॥ अंधकात्परो राजन्मै
नाकः पर्वतो तमः १८ मैनाकात्परो राजन्गोविंदो गिरिरुत्तमः ॥ गोविंदात्परो राजन्निविडो नाम पर्वतः १९ परस्तु द्विगुणस्तेषां विष्कंभो वंशवर्द्धन ॥ देशास्त
त्र प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु २० कौचस्य कुशलो देशो वामनस्य मनोनुगः ॥ मनोनुगात्परो श्वोष्णो देशः कुरुकुलोद्बह २१ उष्णात्परो प्रावरकः प्रावारादंधकार
कः ॥ अंधाकारको देशो तु मुनिदेशः परः स्मृतः २२ मुनिदेशात्परो श्वैव प्रोच्यते दुंदुभिस्वनः ॥ सिद्धचारणसंकीर्णो गौरप्रायोजनाधिप २३ एते देशा महाराज देवगंधर्वसे
विताः ॥ पुष्करे पुष्करो नाम पर्वतो मणिरत्नवान् २४ तत्र नित्यं प्रभवति स्वयं देवः प्रजापतिः ॥ तं पर्युपासते नित्यं देवाः सर्वे महर्षयः २५ वाग्भिर्मनोनुकूलाभिः
पूजयंतो जनाधिप ॥ जंबूद्वीपात्प्रवर्तते रत्नानि विविधान्युत २६ द्वीपेषु ते पुर्वेषु प्रजानां कुरुसत्तम ॥ ब्रह्मचर्येण सत्येन प्रजानां हि दमेन च २७ आरौ
ग्यायुः प्रमाणाभ्यां द्विगुणं द्विगुणं ततः ॥ एको जनपदो राजन् द्वीपेष्वेतेषु भारत ॥ उक्ता जनपदा येषु धर्मश्चैकः प्रदृश्यते २८ ईश्वरो दंडमुद्यम्य स्वयमेव प्रजाप
तिः ॥ द्वीपानेतां महाराज रक्षंस्तिष्ठति नित्यदा २९ सराजास शिवो राजन्सपिता प्रपितामहः ॥ गोपायति नरश्रेष्ठ प्रजाः सजडपंडिताः ३० भोजनं चात्र कौ
रव्यप्रजाः स्वयमुपस्थितम् ॥ सिद्धमेव महाबाहो तद्विभुं जति नित्यदा ३१ ततः परं समानां मह्यते लोकसंस्थितिः ॥ चतुरस्रं महाराज त्रयस्त्रिंशत्तु मंडलम् ३२
तत्र तिष्ठंति कौरव्यचत्वारो लोकसंमताः ॥ दिग्गजा भरतश्रेष्ठ वामनैरावतादयः ३३ सुप्रतीकस्तथाराजन्प्रभिन्नकरटामुखः ॥ तस्याहं परिमाणं तु न संख्यातुमि
होत्सहे ३४ असंख्यातः स नित्यं हितिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ तत्रैवायवो वांति दिग्भ्यः सर्वाभ्य एव हि ३५ असंबद्धा महाराज तान्निगृह्णंति ते गजाः ॥ पुष्करैः
पद्मसंकाशैर्विकसद्भिर्महाप्रभैः ३६ शतधा पुनरेवाश्रुते तान्मुचंति नित्यशः ॥ श्वसद्भिर्मुच्यमानास्तु दिग्गजैरिह मारुताः ३७ आगच्छंति महाराज ततस्तिष्ठंति वै
प्रजाः ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ परो वै विस्तरोऽत्यर्थं त्वया संजय कीर्तितः ३८ दर्शितं द्वीपसंस्थानमुत्तरं ब्रूहि संजय ॥ संजय उवाच ॥ उक्ता द्वीपामहाराज ग्रहं वै शृणु त
त्त्वतः ३९ स्वर्मानोः कौरवश्रेष्ठ यावदेव प्रमाणतः ॥ परिमंडलो महाराज स्वर्मानुः श्रूयते ग्रहः ४०

तोर्मर्मागऊनइतिज्ञेयं ३२ तत्रपत्रसंधिस्थानेषुचतुर्षु ३३ तस्यगजचतुष्टयस्यपृथिव्याआश्रयभूतस्यतत्कस्योपरिवर्ततेइतिदुर्वचं तेनईश्वरज्ञात्तयैवदिग्गजाधियंतइतिभावः ३४ सःगजसमूहः वा
तरङ्गुभिर्गजाबद्धाइत्येतन्मतोतरंतदपिदूषयति तत्रेति ३५ प्रत्युतवायोरेवनिग्रहंतेकुर्वतीत्याह तानिति पुष्करैःशुद्धाग्निः ३६ । ३७ । ३८ उत्तरंसूर्येदुराहुप्रमाणं ३९ । ४०

परिणाहेनपरिधिनाषट्त्रिंशत्सहस्राणि विपुलत्वेनसतोऽप्याधिक्येन इदमुत्तरान्वयि ४१ षष्टिर्गोजनानिपरिणाहपवेत्यर्थः ४२ । ४३ । ४४ पतगःशीघ्रगः विभावसुःसूर्यः ४५ । ४६ । ४७
४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे भूमिपर्वप्रकाशेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ अथेति ॥ १ । २ । ३ ककुदंराज्ञामध्येध्वजतुल्यं । 'ककुदोऽप्य
योजनानांसहस्राणिविष्कंभोद्वादशास्यवै ॥ परिणाहेनषट्त्रिंशद्विपुलत्वेनचानघ ४१ षष्टिमाहुःशतान्यस्यबुधाःपौराणिकास्तथा ॥ चंद्रमास्तुसहस्राणिरा
जत्रेकादशस्मृतः ४२ विष्कंभेणकुरुश्रेष्ठत्रयस्त्रिंशतुमंडलम् ॥ एकोनषष्टिविष्कंभंशीतरश्मेर्महात्मनः ४३ सूर्यस्त्वष्टीसहस्राणिद्वेचान्येकुरुनंदन ॥ विष्कं
भेणततोराजन्मंडलंत्रिंशतासमम् ४४ अष्टपंचाशतराजन्विपुलत्वेनचानघ ॥ श्रूयतेपरमोदारःपतगोऽसौविभावसुः ४५ एतत्प्रमाणमर्कस्यनिर्दिष्टमिहभा
रत ॥ सराहुश्छादयत्येतौयथाकालंमहतया ४६ चंद्रादित्यौमहाराजसंक्षेपोऽयमुदाहृतः ॥ इत्येतत्तेमहाराजपृच्छतःशास्त्रचक्षुषा ४७ सर्वमुक्तंयथातत्त्वंत
स्माच्छममवाप्नुहि ॥ यथोद्दिष्टंयथाप्रोक्तंसनिर्माणमिदंजगत् ४८ तस्मादाश्वसकौरव्यपुत्रंदुर्योधनंप्रति ॥ श्रुत्वेदंभरतश्रेष्ठभूमिपर्वमनोनुगम् ४९ श्रीमा
नृभवतिराजन्यःसिद्धार्थःसाधुसंमतः ॥ आयुर्बलंचकीर्तिश्चतस्यतेजश्चवर्धते ५० यःशृणोतिमहीपालपर्वणीदंयतव्रतः ॥ प्रीयंतेपितरस्तस्यतथैवचपिता
महाः ५१ इदंतुभारतंवर्षयत्रवर्तमिहेवयम् ॥ पूर्वैःप्रवर्तितंपुण्यंतत्सर्वंश्रुतवानसि ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभूमिपर्वणि उत्तरद्वीपादिसंस्थानव
र्णनेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ समाप्तमिदंभूमिपर्व ॥ अथभगवद्गीतापर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथगावल्गणिर्विद्वानसंयुगादेत्यभारत ॥ प्रत्यक्षदर्शी
सर्वस्यभूतभव्यमविष्यवित् १ ध्यायतेधृतराष्ट्रायसहसोत्पत्यदुःखितः ॥ आचष्टनिहतंभीष्मंभरतानांपितामहम् २ ॥ संजयउवाच ॥ संजयोऽहंमहाराज
नमस्तेभरतर्षभ ॥ हतोभीष्मःशांतनवोभरतानांपितामहः ३ ककुदंसर्वयोधानांधामसर्वधनुष्मताम् ॥ शरतल्पगतःसोऽद्यशेतेकुरुपितामहः ४ यस्यवीर्यं
समाश्रित्यभूतंपुत्रस्तवाकरोत् ॥ सशेतेनिहतोराजन्संरुणेभीष्मःशिखंडिना ५ यःसर्वान्पृथिवीपालान्समवेतान्महामृधे ॥ जिगायैकरथेनैवकाशिपुर्यामहार
थः ६ जामदग्न्यंरणेरामंयुध्यदपसंभ्रमः ॥ नहतोजामदग्न्येनसहतोऽद्यशिखंडिना ७ महेंद्रसदृशःशौर्यैस्थैर्यैचहिमवानिव ॥ समुद्रइवगांभीर्थिसहिष्णुत्वेध
रासमः ८ शरदंश्लोघनुर्वक्रःखड्गजिह्वोदुरासदः ॥ नरसिंहःपितातेऽद्यपांचाल्येननिपातितः ९ पांडवानांमहासैन्यंयद्वहोद्यतमाहवे ॥ प्रावेपतभयोद्विग्नंसिंहं
दृष्ट्वेवगोगणः १० परिरक्ष्यससेनांतेदशरात्रमनीकहा ॥ जगामास्तमिवादित्यःकृत्वाकर्मसुदुष्करम् ११ यःसशक्रइवाक्षोभ्योवर्षन्बाणान्सहस्रशः ॥ जघान
युधियोधानामर्बुदंदशभिर्दिनैः १२ सशेतेनिहतोभूमौवातभग्नइवहुमः ॥ तवदुर्मात्रितेराजन्यथानार्हःसभारत १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गी
तापर्वणि भीष्ममृत्युश्रवणेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥
६ अपसंभ्रमोनिर्भवः ७ । ८ । ९ । १० । ११ अर्बुदंकोटिदशकलसंवा पूर्वमयुतस्यप्रत्यहंप्रतिज्ञानात् १२ । १३ ॥ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३

स्त्रीवृषांगेराट्त्वजेवरे'इतिमेदिनी । धामतेजः ४ । ५

कथमिति १।२।३।४।५।६।७।८ अस्थत्वमंतिकेस्थित्वासर्वदृष्टवानसीतिशेषः ९।१०।११ प्रचिन्वंतंपुष्पवदाददानम् १२ समचेष्टतन्निग्रयमाणपशुवद्वस्तपादविक्षेपंकृतवत् १३
धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथंकुरूणामृषभोहतोभीष्मशिखांडिना ॥ कथंरथास्सैन्यपतत्पितामेवासवोपमः १ कथमाचक्ष्वमेयोधाहीनाभीष्मेणसंजय ॥ बलिनादेव
कल्पेनगुर्वथेब्रह्मचारिणा २ तस्मिन्हतेमहाप्राज्ञेमहेष्वासेमहाबले ॥ महासत्त्वेनरव्याघ्रोकेमुआसीन्मनस्तव ३ आर्त्तिपरामाविशतिमनःशंससिमेहतम् ॥ कु
रूणामृषभवीरमकंपंपुरुषर्षभम् ४ केतंयांतमनुप्राप्ताःकेवाऽस्यासन्पुरोगमाः ॥ केतिष्ठन्केन्यवर्तंतकेन्यवर्तंतसंजय ५ केशूरारथशादूलमद्भुतक्षत्रियर्षभम् ॥
तथाऽनीकंगाहमानंसहसापृष्ठतोऽन्वयुः ६ यस्तमोर्केदवापोहन्परसैन्यमभिद्रहा ॥ सहस्ररश्मिप्रतिमःपरेषांभयमादधत् ७ अकरोदुष्करं कर्मरणेषांडुसुतेषुयः ॥
ग्रसमानमनीकानियएनंपर्यवारयन् ८ कृतिनंतंदुराधर्षंसंजयास्यत्वमंतिके ॥ कथंशांतनवंयुद्धेपांडवाःप्रत्यवारयन् ९ निरुतंतमनीकानिशरदंष्ट्रंमनस्विनम् ॥
चापव्याताननंधोरमसिजिह्वंदुरासदम् १० अनर्हंपुरुषव्याघ्रंहीमंतमपराजितम् ॥ पातयामासकौतेयःकथंतमजितंयुधि ११ उग्रधन्वानमुग्रेषुवर्तमानंरथो
त्तमे ॥ परेषामुत्तमांगानिप्रचिन्वंतमथेषुभिः १२ पांडवानांमहत्सैन्यंयदृष्टोद्यतमाहवे ॥ कालाग्रिमिवदुर्धर्षंसमचेष्टतनित्यशः १३ परिकृष्यससेनांतुदशरा
त्रमनीकहा ॥ जगामास्तमिवादित्यःकृत्वाकर्मसुदुष्करम् १४ यःसशक्रइवाक्षय्यवर्षंशरमयंक्षिपन् ॥ जघानयुधियोधानामर्बुदं दशभिर्दिनैः १५ सशेतेनिह
तोभूमौवातभुग्नइवधुमः ॥ ममदुर्मंत्रितेनाजौयथानार्हातिभारतः १६ कथंशांतनवंदृष्ट्वापांडवानामनीकिनी ॥ प्रहर्तुमशक्तत्रभीष्मंभीमपराक्रमम् १७ कथं
भीष्मेणसंग्रामंप्राकुर्वन्पांडुनंदनाः ॥ कथंचनाजयद्वीष्मोद्रोणेजीवतिसंजय १८ कृपेसन्निहितेतत्रभरद्वाजात्मजेतथा ॥ भीष्मःप्रहरतांश्रेष्ठःकथंसंनिधनंगतः
१९ कथंचातिरथस्तेनपांचाल्येनशिखांडिना ॥ भीष्मोविनिहतोयुद्धेदेवैरपिदुरासदः २० यःस्पृष्टतेरणेनित्यंजामदभ्यमहाबलम् ॥ अजितंजाम
दभ्येनशक्तुल्यपराक्रमम् २१ तंहतंसमरेभीष्मंमहारथकुलोदितम् ॥ संजयाचक्ष्वमेवीरयेनशर्मनविद्महे २२ मामकाःकेमहेष्वासानाजहुःसंजयाच्युतम् ॥
दुर्योधनसमादिष्टाःकेवीराःपर्यवारयन् २३ यच्छिखांडिमुखाःसर्वेपांडवाभीष्ममभ्ययुः ॥ कच्चितेकुरवःसर्वेनाजहुःसंजयाच्युतम् २४ अश्मसारमयंनूनेहृदयं
सुदृढंमम ॥ यच्छ्रुत्वापुरुषव्याघ्रंहतंभीष्मंनदीर्यते २५ यस्मिन्सत्यंचमेधाचनीतिश्चभरतर्षभे ॥ अप्रमेयाणिदुर्धर्षेकथंसनिहतोयुधे २६ मौर्वी
घोषस्तनयित्नुःपृषत्कपृषतोमहान् ॥ धनुर्हृदमहाशब्दोमहामेघइवोन्नतः २७ योऽभ्यवर्षतकौतेयान्सर्पाचालान्ससृजयान् ॥ निघ्नन्पररथान्वीरोदा
नवानिववज्रभृत् २८ इष्यस्वसागरंधोरंवाणग्राहंदुरासदम् ॥ कार्मुकोर्मिणमक्षय्यमद्वीपंचलमल्लवम् २९

१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ अजहुस्त्यक्तवतः २३।२४।२५।२६ मौर्वोघोषेण स्तनयिस्तुर्गर्जमेघइव पृथक्पृथतोबाणविदुः धनुषैवहादरूपोमहाशब्दो
ऽज्ञानिध्वनिरूपोयस्य २७।२८ कार्मुकोर्मिणंचापोर्मिसंतं अद्वीपंतिराश्रयं अष्टवंतरणोपायहीनम् २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ अपासेधन्यवारयन् ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ यःप्रजापतेर्दक्षादेःपरमेष्ठीपरमेपदेतिष्ठतीतितयाहिरण्यगर्भेइवतस्मिन्नितिशेषः ३९ । ४० । ४१ । ४२
 गदासिमकरावासंहयावर्तंगजाकुलम् ॥ पदातिमत्स्यकलिलंशंखदुंदुभिनिःस्वनम् ३० हयान्गजपदार्तीश्वरथांश्चतरसावहन् ॥ निमज्जयंतं समरेपरवीरा
 पहारिणम् ३१ विदह्यमानंकोपेनतेजसाचपरंतपम् ॥ वेल्लेवमकरावासंकेवीराःपर्यवारयन् ३२ भीष्मोयदकरोत्कर्मसमरेसंजयारिहा ॥ दुर्योधनहितार्थायकेत
 स्यास्यपुरोऽभवन् ३३ केरक्षन्दक्षिणंचक्रंभीष्मस्यामिततेजसः ॥ पृष्ठतःकेपरान्वीरानपासेधन्यतवताः ३४ केपुरस्तादवर्ततरक्षंतोभीष्ममंतिके ॥ केऽक्ष
 क्षुतरंचक्रंवीरावीरस्ययुध्यतः ३५ वामेचक्रवर्तमानाःकेऽग्रन्संजयमृंजयान् ॥ अग्रतोऽग्र्यमनीकेषुकेऽभ्यरक्षन्दुरासदम् ३६ पार्श्वतःकेऽभ्यरक्षंतगच्छंतोदु
 र्गमांगतिम् ॥ समूहेकेपरान्वीरान्प्रत्ययुध्यंतसंजय ३७ रक्ष्यमाणःकथंवीरैर्गोप्यमानाश्चतेनते ॥ दुर्जयानामनीकानिनाजयंस्तरसायुधि ३८ सर्वलोकेश्वर
 स्येवपरमेष्ठीप्रजापतेः ॥ कथंप्रहर्तुमपितेशेकुःसंजयपांडवाः ३९ यस्मिन्द्वीपेसमाश्वस्ययुध्यंतैकुरवःपरैः ॥ तंनिमग्रंनरव्याघ्रंभीष्मंशंसिसंजय ४० यस्य
 वीर्यसमाश्रित्यममपुत्रोवृहद्वलः ॥ नपांडवानगणयत्कथंसनिहतःपरैः ४१ यःपुराविबुधैःसर्वैःसहायेयुद्धदुर्मदः ॥ काक्षितोदानवानघ्राद्धिःपिताममहाव्रतः ४२
 यस्मिन्जातेमहावीर्येशांतनुलोकविश्रुतः ॥ शोकंदैन्यंचदुःखंचप्राजहात्पुत्रलक्ष्मणि ४३ प्रोक्तंपरायणंप्राज्ञंस्वधर्मानिरतंशुचिम् ॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञंकथंशंस
 सिमेहतम् ४४ सर्वास्त्रविनयोपेतंशांतंदांतमनस्विनम् ॥ हतंशांतनवंश्रुत्वामन्येशेपंहतंबलम् ४५ धर्मादधर्मोवलवान्संप्राप्तइतिमेमतिः ॥ यत्रवृद्धंगुरुहत्वारा
 ज्यमिच्छंतिपांडवाः ४६ जामदग्न्यःपुरारामःसर्वास्त्रविदनुत्तमः ॥ अंबार्थमुद्यतःसंख्येभीष्मेणयुधिनिर्जितः ४७ तमिद्रसमकर्माणंककुदंसर्वधन्विनाम् ॥
 हतंशंसिमेभीष्मंकिंनुदुःखमतःपरम् ४८ असकृत्क्षत्रियवाताःसंख्येयेनविनिर्जिताः ॥ जामदग्न्येनवीरेणपरवीरानिघातिना ४९ नहतोयोमहापुद्धिःसहतोऽय
 शिखंडिना ॥ तस्मान्नूनंमहावीर्याद्धार्गवायुद्धदुर्मदात् ५० तेजोवीर्यबलैर्भूयानाशिखंडीद्रुपदात्मजः ॥ यःशूरकृतिनंयुद्धेसर्वशास्त्रविशारदम् ५१ परमास्त्रविदंवीरं
 जघानभरतर्षभम् ॥ केवीरास्तममित्रघ्नमन्वयुःशस्त्रसंसदि ५२ शंसमेतद्यथाचासीद्युद्धंभीष्मस्यपांडवैः ॥ योपेवहतवीरामेसेनापुत्रस्यसंजय ५३ अगोपमिवचो
 द्धांतंगोकुलंतद्वलंमम ॥ पौरुषंसर्वलोकस्यपरंयस्मिन्महाहवे ५४ परासक्तेचवस्तस्मिन्कथमासीन्मनस्तदा ॥ जीवितेऽप्यद्यसामर्थ्यकिमिवास्मासुसंजय ५५
 घातयित्वामहावीर्यपितरंलोकधार्मिकम् ॥ अगाधेसलिलेमग्नानावंदद्वेवपारगाः ५६ भीष्मेहतेभृशंदुःखान्मन्येशोचंतिपुत्रकाः ॥ अद्रिसारमयंचूनंहृदयंममसंजय ५७

पुत्रलक्ष्मणिपुत्रोत्तमे । 'लक्ष्मचिह्नेप्रधानेच'इतिविश्वः ५३ प्रोक्तंलोकेख्यातम् ५४ सर्वास्त्रविनयोपेतंसर्वास्त्रशिक्षासुक्तं । 'विनयातुबलायांस्त्रीशिक्षायांप्रणतौपुमान्'इतिभेदिनी ५५ । ५६
 ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ परासक्तेपरलोकप्रिये ५५ । ५६ । ५७

५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये मारुत
 यच्छ्रुत्वापुरुषव्याघ्रहतंभीष्मंनदीर्यते ॥ यस्मिन्नस्त्राणिमेधाचनीतिश्चपुरुषर्षभे ५८ अप्रमेयाणिदुर्धर्षेकथंसनिहतोयुधि ॥ नचास्त्रेणनशौर्येणतपसामेधयानच
 ५९ नष्टत्यानपुनस्त्यागान्मृत्योःकश्चिद्विमुच्यते ॥ कालोन्ननंमहावीर्यःसर्वलोकदुरत्ययः ६० यत्रशांतनवंभीष्मंहतंशंसिसंजय ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तोमहदुः
 खमचिंतयन् ६१ आशंसेऽहंपरंत्राणंभीष्माच्छांतनुनंदनात् ॥ यदाऽऽदित्यमिवापश्यत्पतितंशुविसंजय ६२ दुर्योधनःशांतनवंकिंतदाप्रत्यपद्यत ॥ नाहंस्वे
 पांपरेषांबुद्ध्यासंजयचिंतयन् ६३ शेषंकिंचित्प्रपश्यामिप्रत्यनीकेमहीक्षिताम् ॥ दारुणःक्षत्रधर्मोऽयमृषिभिःसंप्रदर्शितः ६४ यत्रशांतनवंहत्वाराज्यमिच्छंति
 पांडवाः ॥ वयंवाराज्यमिच्छामोघातयित्वामहाव्रतम् ६५ क्षत्रधर्मोस्थिताःपार्थानांपराध्यंतिपुत्रकाः ॥ एतदार्येणकर्तव्यंकृच्छ्रास्वापत्सुसंजय ६६ पराक्र
 मःपराशक्तिस्तुतस्मिन्प्रतिष्ठितम् ॥ अनीकानिविनिघ्नंतंहीमंतमपराजितम् ६७ कथंशांतनवंतातंपांडुपुत्रान्यवारयन् ॥ यथायुक्तान्यनीकानिकथंयुद्धं
 महात्मभिः ६८ कथंवानिहतोभीष्मःपितासंजयमेपरैः ॥ दुर्योधनश्चकर्णश्चशकुनिश्चापिसौबलः ६९ दुःशासनश्चकितवोहतेभीष्मोकिमबुवन् ॥ यच्छरीरैरु
 पास्तीर्णानरवारणवाजिनाम् ७० शरशक्तिमहाखड्गतोमराक्षामहाभयाम् ॥ प्राविशन्कितवामंदाःसर्भायुद्धदुरासदाम् ७१ प्राणधूतेप्रतिभयेकेऽदीव्यंतनर
 र्षभाः ॥ केजीयंतेजितास्तत्रकृतलक्ष्यानिपातिताः ७२ अन्येभीष्माच्छांतनवातन्ममाचक्ष्वसंजय ॥ नहिमेशातिरस्तीहश्रुत्वादेवव्रतंहतम् ७३ पितरंभी
 मकर्माणंभीष्ममाहवशोभिनम् ॥ आर्तिमेहृदयेरूढामहर्तीपुत्रहानिजाम् ७४ त्वंहिमेसर्पिषेवाग्निमुदीपयसिसंजय ॥ महातंभारमुद्यम्यविश्रुतंसर्वलौकिकम्
 ७५ दृष्ट्वाविनिहतंभीष्मंमन्येशोचंतिपुत्रकाः ॥ श्रोष्यामितानिदुःखानिदुर्योधनकृतान्यहम् ७६ तस्मान्मेसर्वमाचक्ष्वयद्वृत्तंतत्रसंजय ॥ यद्वृत्तंतत्रसंग्रामे
 दस्याबुद्धिसंभवम् ७७ अपनीतंसुनीतंयतन्ममाचक्ष्वसंजय ॥ यत्कृतंतत्रसंग्रामेभीष्मेणजयमिच्छता ७८ तेजोयुक्तंरुतास्त्रेणशंसतच्चाप्यशेषतः ॥ तथात
 दभवद्युद्धंकुरुपांडवसेनयोः ७९ क्रमेणयेनयस्मिन्शकालेयत्रयथाऽभवत् ८० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणिभगवद्गीतापर्वणि छतराष्ट्रप्रश्नेचतुर्दशोऽ
 ध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ त्वयुक्तोऽयमनुप्रऽश्रोमहाराजयथाऽर्हसि ॥ नतुदुर्योधनेदोषमिममासंकुर्मर्हसि १ यआत्मनोदुश्चरितादशुभं
 प्राप्नुयान्नरः ॥ एनसातेननान्यंसउपाशंकिनुमर्हति २ महाराजमनुष्येषुनिर्दयःसर्वमाचरेत् ॥ सवध्यःसर्वलोकस्यनिर्दितानिसमाचरन् ३ निकारोनिष्ठतिप्रज्ञैः
 पांडवेस्त्वत्पतीक्षया ॥ अनुभूतःसहामात्यैःक्षांतश्चसुचिरंबने ४ हयानांचगजानांचराज्ञांचामिततेजसाम् ॥ प्रत्यक्षंयन्मयादृष्टंदृष्टंयोगबलेनच ५ शृणुतत्पृ
 थिवीपालमाचशोकेमनःकथाः ॥ दिष्टमेतत्पुरातूनमिदमेवनराधिप ६ नमस्कृत्वापितुस्तेऽहंपाराशर्यायधीमते ॥ यस्यप्रसादादिव्यंतत्प्राप्तंज्ञानमनुत्तमम् ७
 माचदीपेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ त्वयुक्तइति आसंकुर्मासंजयितुष १ एनसापापेन २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

८ व्युत्थितस्य उच्छास्त्रवर्तिन उत्पत्तिः कारणतस्त्यविज्ञानम् ९ । १० व्युत्थेषु व्युत्थरचनया स्थितेषु ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति भीष्मपर्वणि नील
दृष्टिश्चातीन्द्रियाराजन्दूराच्छूषणमेव च ॥ परचित्तस्य विज्ञानमतीतानागतस्य च व्युत्थितोत्पत्तिविज्ञानमाकाशे च गतिः शुभा ॥ अखैरसंगो युद्धेषु वरदानान्महा
त्मनः १ शृणु मे विस्तरेणेदं विचित्रं परमाद्भुतम् ॥ भरतानामभूद्युद्धं यथा तल्लोमहर्षणम् १० तेष्वनीकेषु यत्तेषु व्युत्थेषु च विधानतः ॥ दुर्योधनो महाराज दुःशासनमथाब्र
वीत् ११ दुःशासनरथास्तूर्णयुज्यंतां भीष्मरक्षिणः ॥ अनीकानि च सर्वाणि शीघ्रं त्वमनुचोदय १२ अयं समामि प्राप्तावर्षपूगाभिर्चितितः ॥ पांडवानां सैन्यानां
कुरूणां च समागमः १३ नातः कार्यतमं मन्येरेण भीष्मस्य रक्षणात् ॥ हन्याद्भुतो ह्यसौ पार्थान्सोमकांश्च समं जयान् १४ अब्रवीच्च विशुद्धात्मानाहं हन्यां शिखंडिनम् ॥
श्रूयते स्त्री ह्यसौ पूर्वतस्माद्भ्यो रणे मम १५ तस्माद्भीष्मो रक्षितव्यो विशेषेणोत्तेममतिः ॥ शिखंडिनो वधेयताः सर्वेतिष्ठंतु मामकाः १६ तथा प्राच्याः प्रतीच्याश्च
दाक्षिणात्योत्तरापथाः ॥ सर्वथाऽस्त्रेषु कुशलस्ते रक्षंतु पितामहम् १७ अरक्ष्यमाणं हि वृको हन्यात्सिंहं महाबलम् ॥ मासिंहं जंबुकेनेव घातयामः शिखंडिना १८
वामं चक्रं युधामन्युरुत्तमौजाश्च दक्षिणम् ॥ गोसारौ फाल्गुनं प्रातौ फाल्गुनोऽपि शिखंडिनः १९ संरक्ष्यमाणः पार्थेन भीष्मेण च विवर्जितः ॥ यथानहन्याद्भागियं
दुःशासनतथा कुरु २० ॥ इति श्रीम. भीष्मपर्वणि भगवद्गीताप. ० दुर्योधनदुःशासनसंवादे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततोरजन्या व्युष्टायां श
ब्दः समभवन्महान् ॥ क्रोशतां भूमिपालानां युज्यतां युज्यतामिति १ शंखदुंदुभिघोषैश्च सिंहनादैश्च भारत ॥ हयहेषितनादैश्च रथनेमिस्वनैस्तथा २ गजानां
बृंहतां चैव योधानां चापि गर्जताम् ॥ क्ष्वेलितास्फोटितोत्कुष्टस्तुमुलं सर्वतोऽभवत् ३ उदतिष्ठन्महाराज सर्वयुक्तमशेषतः ॥ सूर्योदये महत्सैन्यं कुरुपांडवसेनयोः
४ राजेन्द्र तव पुत्राणां पांडवानां तथैव च ॥ दुष्प्रवृत्त्यानि चास्त्राणि सशस्त्रकवचानि च ५ ततः प्रकाशे सैन्यानि समदृश्यंत भारत ॥ त्वदीयानां परेषां च शस्त्रांतिम
हाति च ६ तत्र नागरथाश्चैव जांबूनदपरिष्कृताः ॥ विभ्राजमाना दृश्यंते मेघा इव सविद्युतः ७ रथानीकान्य दृश्यंत नगराणीव भूरिशः ॥ अतीव शुशुभे तत्र पिता
ते पूर्णचंद्रवत् ८ धनुर्भिर्ऋष्टिभिः खड्गैर्गदाभिः शक्तितोमरैः ॥ योधाः प्रहरणैः शुभ्रैस्तेष्वनीकेष्ववस्थिताः ९ गजाः पदातारथिनस्तुरगाश्च विशापते ॥ व्यति
ष्ठन्वागुराकाराः शतशोऽथ सहस्रशः १० ध्वजा बहुविधाकारा दृश्यंत समुच्छ्रिताः ॥ स्वेषां चैव परेषां च युतिमंतः सहस्रशः ११ कांचनामणिचित्रां गाज्वलंत इव
पावकाः ॥ अर्चिष्मंतो व्यरोचंत गजारोहाः सहस्रशः १२ महेंद्रकेतवः शुभ्रामहेंद्रसदनोऽपि च ॥ सन्नद्धास्ते प्रवीराश्च ददृशुर्दुर्द्धकाक्षिणः १३ उद्यतैरायुधैश्च त्रा
स्तलबद्धाः कलापिनः ॥ ऋषभाक्षामनुष्येन्द्राश्च मूमुखगतावभुः १४

कंटीये भारतभावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३
पुक्तं सन्नद्धं अशेषतः सर्वप्रकारैः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ वागुराकाराः परेषां बंधनार्थमित्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ तलबद्धाः तलं जघात तत्राणं बद्धं ये स्ते कलापिनः तूष्णवतः १४

१५ । १६ । १७ । १८ बद्धकृष्णाजिना इति युद्धे मरणदीक्षां कृतवन्त इत्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ तथाविधः संमर्द इति शेषः २७ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंटीये भार
तभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ७४ ॥ ॥ यथास इति १ मघाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यतेति मघाविष्यं नक्षत्रं तस्य विषयो देशः पितृलोकस्तद्वत् सोमः कुरुपांडवयुद्धारंभदिनमुक्तं भारत
सावित्र्या । 'हेमंते प्रथमे मासि शुक्लपक्षे त्रयोदशी ॥ प्रवृत्तं भारतं युद्धं नक्षत्रेयमदैवते' । प्रथमे मार्गशीर्षे अत्र त्रयोदशी शब्देन तद्युक्ता चतुर्दश्येव ग्राह्या । 'अर्जुनेन हतो भीष्मो माघमासेऽसिताष्टमी'
इति 'त्रयोदश्यां तु मध्याह्ने भारद्वाजो निपातितः' इति तत्रैव युद्धस्य दशमे पंचदशे चाह्वितयोर्भीष्मद्रोणयोरष्टमी त्रयोदशी संयोगदर्शनात् अत्र त्रयोदश्यामाघशब्दो मकरायनाभिप्रायेण तदानीं त
त्संभवात् असिताष्टमीति च्छेदः अन्यथा सप्तमी द्वादशयोरेव तयोर्हेमनंताप्रोति यत्तु अमावास्यायां दुर्योधनहननं तत्रैवोक्तं तत्राप्यमावास्याशब्द इष्टिदिने प्रतिपद्येव प्रयुक्तो वेदितव्यः । यमदैवते इति भ

शकुनिः सौबलः शल्यः आंवत्योऽथ जयद्रथः ॥ विंदानुविंदौ कैकेयाः कांवाजश्च सुदक्षिणः १५ श्रुतायुधश्च कालिं गोजयत्सेनश्च पार्थिवः ॥ बृहद्वलश्च कौशल्यः कृतव
र्मा च सात्वतः १६ दशैते पुरुषव्याघ्राः शूराः परिघवाहवः ॥ अक्षौहिणीनां पतयो यज्वानो भूरिदक्षिणाः १७ एते चान्ये च बहवो दुर्योधनवशानुगाः ॥ राजानो रा
जपुत्राश्च नीतिमंतो महारथाः १८ सन्नद्धाः समदृश्यंत स्वेष्वनीकेष्ववस्थिताः ॥ बद्धकृष्णाजिनाः सर्वे बालिनो युद्धशालिनः १९ हृष्टा दुर्योधनस्यार्थे ब्रह्मलोका
यर्दक्षिताः ॥ समर्था दशवाहिन्यः परिगृह्य व्यवस्थिताः २० एकादशी धार्तराष्ट्रीकौरवाणां महाचमूः ॥ अग्रतः सर्वे सैन्यानां यत्र शांतनवोऽग्रणीः २१ श्वेतोष्णी
पंश्वेत हयं श्वेतवर्माणमच्युतम् ॥ अपश्याम महाराज भीष्मं चंद्रमिवोदितम् २२ हेमतालध्वजं भीष्मं राजते स्यंदनो स्थितम् ॥ श्वेताभ्र इव तीक्ष्णां शुंददृशुः कुरुपां
डवाः २३ संजयाश्च महेश्वासाष्टयुग्मपुरोगमाः ॥ जृम्भमाणं महासिंहं दृष्ट्वा क्षुद्रमृगा यथा २४ दृष्टयुग्ममुखाः सर्वे समुद्रिविजिरे मुहुः ॥ एकादशैताः श्रीजुष्टावाहिन्य
स्तव पार्थिव २५ पांडवानां तथा सप्त महापुरुषपालिताः ॥ उन्मत्तमकरावर्तौ महाग्राह समाकुलौ २६ युगांते समवेतौ दौ दृश्येते सागराविव ॥ नैव नस्तादृशो रा
जन्दृष्टपूर्वो न च श्रुतः ॥ अनीकानां समेतानां कौरवाणां तथाविधः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीताप. ० सैन्यवर्णने षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥
॥ संजय उवाच ॥ यथास भगवान्व्यासः कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ तथैव सहिताः सर्वे समाजग्मुर्महीक्षितः १ मघाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यत ॥ दीप्यमाना
श्च संपेतुर्दिवि सप्त महाग्रहाः २

रणीनग्राह्या किंतु युग्मदैवतं मृगशीर्षमेव ग्राह्यं तस्य हि पूर्वदलं शुक्रदैवत्यत्वादासुरं उत्तरार्द्धं बुधदैवत्यत्वाद्देवं तेन तत्रासुराणामुपरमो देवानाम
भ्युदयश्च सिद्धयति किंच । 'चत्वारिंशदहान्ययद्वेच मे निःसृतस्य वै ॥ पुष्येण संप्रयातोऽस्मि श्रवणे पुनरागतः' इति युद्धारंभादष्टादशोऽह्नितीर्थयात्रात आगतस्य बलदेवस्य वचनात् श्रवणे युद्धसमा
प्तिर्दृश्यते ततः प्राचीनेऽष्टादशे मृगशीर्षे एव युद्धारंभः संभवात् न त्वेकविंशे मरण्यां अष्टादशदिनमध्ये नक्षत्रत्रयस्य कल्पयितुं युक्तत्वात् । कार्तिकी कृतिका योगानुपातेन चतुर्दश्यां मृगस्यैव संभाव
नाच्च एतेन युद्धारंभप्रकृत्य मघाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यतेति भीष्मपर्वणि संजयवाक्यान्मघायां युद्धारंभ इत्यपि निरस्तं बलदेववाक्यविरुद्धत्वात् शब्दार्थस्तु मघापदेन तत्सहचराः पितरो लक्ष्यंते
तेन युद्धे मृतानामुत्तमदेहप्रदानार्थं चंद्रस्तदापितृलोकं सन्निहितोऽभूदिति स्वर्गिणां दिव्यदेहलाभश्च प्राचीन इति शास्त्रप्रसिद्धेः । तथा द्वादश्यां त्रिपुद्धे चंद्रोदयकाले त्रिभागमात्रशेषायां त्रिपुद्ध
मवर्तते तत्पुक्तं तत्र त्रिभागेत्यस्य त्रिपुद्धर्तुशेषायामित्यर्थः । तथा 'अष्टपंचाशत्तराज्यः शशानस्याद्यमेगताः' इति भीष्मवचनं माघोऽयं समनुप्राप्तः त्रिभागमात्रः पक्षोऽयमिति वाक्यशेषानुसारात्-

अशतंशतहीनययास्याचया अष्टपंचाशद्वारात्रयोव्यतीताइतिव्याख्येयं विलोमशोधनात् अष्टपंचाशदूनंशतरात्रयोद्वाचत्वारिंशद्वारात्रयोव्यतीताइत्यर्थः तदाचपौषकृष्णाष्टमीतोमाय
शुक्रपंचम्यांतावतीदिनसंख्यापूर्यते पक्षस्यचतुर्थीयोगागोमतोभवति तत्राप्येकतिथिष्वयात्पंचम्याः द्विचत्वारिंशत्तत्त्वज्ञेयं शेषोभविमुहर्तीत्यत्रकार्यशेषोदेहत्यागादिरेवशेषोनतुपक्षशेषइति
व्याख्याज्ञेया तत्रायंनिष्कर्षः कार्तिकशुक्रद्वादश्यारेवत्यां कृष्णप्रयाणंततोमार्गशीर्षकृष्णपंचम्यांपुष्येसेनयानिर्वाणं ततःपंचम्याउपरिपष्टीमारभ्यसप्तदिनानिगणयित्वातदुपर्यष्टमेऽह्निजमावा
स्याभविष्यतीत्यनेन त्रयोदशदिनात्मकोऽयंकृष्णपक्षोमहोत्पातजनकइतिसूचितं क्षीणयोश्चतिथ्योःपक्षांतरेपुनर्दृष्ट्यासंख्यापूरणंभवतीतिमार्गशीर्षकृष्णपंचमीमारभ्यपौषशुक्रप्रतिपदद्विचत्वा
द्विधाभूतइवादित्यउदयेप्रत्यदृश्यत ॥ ज्वलंत्याशिखयाभूयोभानुमानुदितोरविः ३ ववाशिरैचदीप्तायांदिशिगोमायुवायसाः ॥ लिप्समानाःशरीराणिमांसशो
णितभोजनाः ४ अहन्यहनिपार्थानां वृद्धः कुरुपितामहः ॥ भरद्वाजात्मजश्चैवप्रातरुत्थायसंयतौ ५ जयोस्तुपांडुपुत्राणामित्यूचतुरारिदमौ ॥ युयुधानेतवा
र्थाययथासमयःकृतः ६ सर्वधर्मविशेषज्ञःपितादेवव्रतस्तव ॥ समानीयमहीपालानिदं वचनमब्रवीत् ७ इदं वःक्षत्रियाद्वारंस्वर्गायापावृतंमहत् ॥ गच्छध्वंते
नशक्रस्यब्रह्मणःसहलोकताम् ८ एषवःशाश्वतःपंथाःपूर्वैःपूर्वतरैःकृतः ॥ संभावयध्वमात्मानमव्यग्रमनसोयुधि ९ नाभागोऽथययातिश्वमाधातानहुषोदृगः ॥
संसिद्धाःपरमंस्थानंगताःकर्मभिरीदृशैः १० अधर्मःक्षत्रियस्यैषयद्याधिमरणंगृहे ॥ यदयोनिधनंयातिसोऽस्यधर्मःसनातनः ११ एवमुक्तामहीपालाभीष्मेणभरत
र्षभ ॥ निर्ययुःस्वान्यनीकानिशोभयंतोरथोत्तमैः १२ सतुवैकर्तनःकर्णःसामात्यःसहबंधुभिः ॥ न्यासितःसमरेशस्त्रभीष्मेणभरतर्षभ १३ अपेतकर्णाःपुत्रास्ते
राजानश्चैवतावकाः ॥ निर्ययुःसिंहनादेननादयंतोदिशोदश १४ श्वेतैश्छत्रैःपताकाभिर्ध्वजवारणवाजिभिः ॥ तान्यनीकानिशोभंतैर्गजैरथपदातिभिः १५
भेरीपणवशब्दैश्चदुंदुभीनांचनिःस्वनैः ॥ रथनेमिनिनादैश्चबभूवाकुलितामही १६ कांचनांगदकेयूरैःकार्मुकैश्चमहारथाः ॥ आजमानाव्यराजंतसाग्रयःपर्वता
इव १७ तालेनमहताभीष्मःपंचतारेणकेतुना ॥ विमलादित्यसंकाशस्तस्थौकुरुचमूपरि १८ येत्वदीयामहेष्वासाराजानोभरतर्षभ ॥ अवर्तंतयथादेशंराजन्
शांतनवस्यते १९ सतुगोवासनःशैव्यःसहितःसर्वराजभिः ॥ ययौमातंगराजेनराजार्हेणपताकिना ॥ पद्मवर्णस्त्वनीकानांसर्वेषामग्रतःस्थितः २० अश्वत्था
माययौयतःसिंहलांगुलकेतुना ॥ श्रुतायुधाश्चित्रसेनःपुरुमित्रोविविंशतिः २१ शल्योभूरिश्रवाश्चैवविकर्णश्चमहारथः ॥ एतेसप्तमहेष्वासाद्रोणपुत्रपुरोगमाः ॥
२२ स्यंदनैर्वरवर्माणोभीष्मस्यासन्पुरोगमाः ॥ तेषामपिमहोत्सेधाःशोभयंतोरथोत्तमान् २३

रिंशतिथिर्भवतीतिबलदेववाक्योक्तादिनसंख्यानक्षत्रसंख्याचानुगृहीताभवति । यत्सप्तमात्रापिदिवसादमावास्याभविष्यति ॥ संग्रामंयोजयेत्तत्रतांस्त्राहःशक्रदेवतां ॥ प्रयाध्वंवेकुरुक्षेत्रं
प्रपुष्योद्योतिपुनःपुनःइतिदुर्योधनवाक्यं तत्रसंग्राममित्यनेनसंग्रामेजयसाधनं धाराबंधादिकंतस्यांयोजयेदित्युक्तं । शक्रदेवतामित्यनेनतस्यांज्येष्ठानक्षत्रयोगउच्यते सचातिथिद्वयक्षयात्तत्रासं
भवन्नपितत्रतिथिवदेवनक्षत्रक्षयाद्वातिथिनक्षत्रयोरायंतयोगाद्वाज्ञेयं इतिसर्वसमंजसं महाग्रहाःराहुकेत्वोरुपग्रहत्वात्सप्तैव २ । ३ ववाशिरैशब्दंकृतवतः २ । ५ । ६ । ७ । ८
९ । १० अयोनिधनंअयसाशस्त्रेणमरणम् ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ तालेनध्वजभूतेन १८ । १९ गोवासनःतद्देवः २० । २१ । २२ । २३

२४ । २५ । २६ । २७ अंगपतिनाकर्णेपुत्रेणदृष्टकेतुना २८ वराहेणकेतुमुख्येनेतिसंबंधः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ निष्केणकंठाभरणेन ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

आजमानाव्यरोचंतजांबूनदमयाध्वजाः ॥ जांबूनदमयीवेदीकमंडलुविभूषिता २४ केतुराचार्यमुख्यस्यद्रोणस्यधनुपासह ॥ अनेकशतसाहस्रमनीकमनुक
र्षतः २५ महान्दुर्योधनस्यासीन्नागोमणिमयोध्वजः ॥ तस्यपौरवकालिंगकांबोजाःसमुदक्षिणाः २६ क्षेमधन्वाचशल्यश्चतस्थुःप्रमुखतोरथाः ॥ स्यंदनेन
महार्हेणकेतुनावृषभेणच ॥ प्रकर्षन्नेवसेनाग्रभागस्यरूपोययो २७ तदंगपतिनागुप्तकृपेणचमनास्विना ॥ शारदांबुधरप्रख्यंप्राच्यानांसुमहद्वलम् २८ अनीक
प्रमुखेतिष्ठन्वराहेणमहायशाः ॥ शुशुभेकेतुमुख्येनराजतेनजयद्रथः २९ शतरथसहस्राणांतस्यासन्वशवर्तिनः ॥ अष्टौनागसहस्राणिसादिनामयुतानिषट् ३०
तस्मिंधुपतिनाराज्ञापालितं ध्वजिनीमुखम् ॥ अनंतरथनागाश्वमशोभतमहद्वलम् ३१ षष्ठ्यारथसहस्रैस्तुनागानामयुतेनच ॥ पातिःसर्वकालिंगानांययौकेतुमता
सह ३२ तस्यपर्वतसंकाशाव्यरोचंतमहागजाः ॥ यंत्रतोमरतूणीरैःपताकाभिःसुशोभिताः ३३ शुशुभेकेतुमुख्येनपावकेनकालिंगकः ॥ श्वेतच्छत्रेणनिष्केण
चामरव्यजनेनच ३४ केतुमानपिमातंगंविचित्रपरमाकुशम् ॥ आस्थितःसमरेराजम्भेधस्थइवभानुमान् ३५ तेजसादीप्यमानस्तुवारणोत्तममास्थितः ॥ भग
दतोययौराजायथावज्रधरस्तथा ३६ गजस्कंधगतावास्तांभगदत्तेनसंमितौ ॥ विंदाभुविंदावावंत्यौकेतुमंतमनुव्रतौ ३७ सरथानीकवान्ब्यूहोहस्त्यंगोत्पशीर्षवान्
॥ वाजिपक्षःपतयुग्रःप्रहसन्सर्वतोमुखः ३८ द्रोणेनविहितोराजन्राज्ञाशांतनवेनच ॥ तथैवाचार्यपुत्रेणबाल्हीकेनरूपेणच ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्व
णिभगवद्गीताप० सैन्यवर्णनेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ संजयउवाच ॥ ततोमुहूर्तात्तुमुलःशब्दोहृदयकंपनः ॥ अश्रूयतमहाराजयोधानांप्रयुयुत्सताम् १ शं
खदुंदुभिघोषैश्चवारणानांचबृंहितैः ॥ नेमिघोषैरथानांचदीर्यतीववसुंधरा २ हयानांहिषमाणानांयोधानांचैवगर्जताम् ॥ क्षणेनैवनभोभूमिःशब्देनापूरितंतदा
पुत्राणांतवदुर्धर्षपांडवानांतथैवच ॥ समकंपंतसैन्यानिपरस्परसमागमे ४ तत्रनागारथाश्चैवजांबूनदविभूषिताः ॥ आजमानाव्यदृश्यंतमेघाइवसविद्युतः ५
ध्वजाबहुविधाकागस्तावकानानराधिप ॥ कांचनांगदिनोरेजुर्ध्वलिताइवपावकाः ६ स्वेषांचैवपरेषांचसमदृश्यंतभारत ॥ महेंद्रकेतवःशुभ्रामहेंद्रसदनेष्विव
७ कांचनैःकवचैर्वीराज्वलनार्कसमप्रभैः ॥ सन्नद्धाःसमदृश्यंतज्वलनार्कसमप्रभाः ८ कुरुयोधवराराजान्विचित्रायुधकार्मुकाः ॥ उद्यतैरायुधैश्चैस्तलवद्धाः
पताकिनः ९ ऋषभाक्षामहेष्वासाश्चमुखगतावभुः ॥ पृष्ठगोपास्तुभीष्मस्यपुत्रास्तवनराधिप ॥ दुःशासनोदुर्विषहोदुर्मुखोदुःसहस्तथा १० विविंशतिश्चित्र
सेनोविकर्णश्चमहारथः ॥ सत्यव्रतःपुरुमित्रोजयोभूरिश्रवाःशलः ११ रथविंशतिसाहस्रास्तथैषामनुयायिनः ॥ अभीषाहाःशूरसेनाःशिवयोऽथवसातयः १२

॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

09511

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ वारणाराजानमन्वयुरितिसंबंधः अचलाः निष्कंपाः ३० जीमूताः पर्वताः 'जीमूतोऽब्रा' इति मेदिनी ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ प्रावात्प्रववौ सपृषतः सार्वि
दुः ३६ वाताः रुक्षावायवः ३७ आहत्य आस्फाल्य ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ मज्जान इति गोऽस्माकं यो धानां मज्जाः धानुविशेषान्प्रसंतत इवेति योज्यं ४४ भीमसेनं दृष्ट्वा व्यवस्थिता
अपूजयंस्तदा वाग्भिरनुकूलाभिराहवे ॥ राजा तु मध्यमानी केकुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः २४ बृहद्विः कुंजरैर्मतैश्चलद्विरचलैरिव ॥ अक्षौहिण्याऽथ पांचालयौयत्तसेनो
महामनाः ॥ विराटमन्वयात्पश्चात्पांडवाय पराक्रमी २५ तेषामादित्यचंद्राभाः कनकोत्तमभूषणाः ॥ नानाचित्रधरा राजत्रयेष्वासन्महाध्वजाः २६ समुत्सार्य
ततः पश्चाद्दृष्टुमो महारथः ॥ भ्रातृभिः सह पुत्रैश्च सोऽभ्यरक्ष युधिष्ठिरम् २७ त्वदीयानां परेषां चरणेषु विपुलान् ध्वजान् ॥ अभिभूयार्जुनस्यैकोरथे तस्थौ महाक
पिः २८ पदातास्त्वग्रतोऽगच्छन्नसिंशत्तृष्टिपाणयः ॥ अनेकशतसाहस्राभीमसेनस्य रक्षिणः २९ वारणादशसाहस्राभिरभिरकरटामुखाः ॥ शूरा हेममयैर्जालै
र्दीप्यमाना इवाचलाः ३० क्षरंत इव जीमूता महार्हाः पद्मगंधिनः ॥ राजानमन्वयुः पश्चाज्जीमूता इव वार्षिकाः ३१ भीमसेनो गदांभीमां प्रकर्षन् परिधोपमाम् ॥
प्रचकर्ष महसैन्यं दुराधर्षो महामनाः ३२ तमर्कमिव दुष्प्रेक्ष्यं तपंतमिव वाहिनीं ॥ न शोकुः सर्वयोधास्ते प्रतिवीक्षितुमंतिके ३३ वज्रोनामैष सव्यूहो निर्भयः सर्वतो
मुखः ॥ चापविद्युद्धजो घोरो गुप्तो गांडीवधन्वना ३४ यं प्रतिव्यूह्यतिष्ठंति पांडवास्तव वाहिनीं ॥ अजेयो मानुषे लोके पांडवैरभिरक्षितः ३५ संध्यां तिष्ठत्सु
सैन्येषु सूर्यस्योदयनं प्रति ॥ प्रावात्सपृषतो वायुर्निरप्रेस्तनयितुमान् ३६ विष्वग्वाताश्च विववुर्नीचैः शर्करकर्षिणः ॥ रजश्चोद्धृतमहतम आच्छादय जगत्
३७ पपात महती चोल्का प्राङ्मुखी भरतर्षभ ॥ उद्यंतं सूर्यमाहत्य व्यशीर्यत महास्वना ३८ अथ संनह्यमानेषु सैन्येषु भरतर्षभ ॥ निष्प्रभोऽभ्युद्ययौ सूर्यः सधोषं
भूश्च चालच ३९ व्यशीर्यत सनादा च भूस्तदा भरतर्षभ ॥ निर्घाता बहवो राजन्दिक्षु सर्वासु चाभवन् ४० प्रादुरासीद्रजस्तीव्रं न प्राज्ञाय तर्कि च न ॥ ध्वजानां धू
यमानानां सहसामातरि श्वना ४१ किंकिणीजालबद्धानां कांचनस्रग्वरांबरैः ॥ महतां सपताकानामादित्यसमतेजसाम् ४२ सर्वज्ञगङ्गाभीभूतमासीतालवने
ध्रुव ॥ एवं ते पुरुषव्याघ्राः पांडवा युद्धनंदिनः ४३ व्यवस्थिताः प्रतिव्यूह्य तव पुत्रस्य वाहिनीं ॥ प्रसंत इव मज्जानो यो धानां भरतर्षभ ४४ दृष्ट्वाऽग्रतो भीमसेनं ग
दापाणिमवस्थितम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि पांडवसैन्यव्यूहे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥
सूर्योदये संजय केतुपूर्वेषु युत्सवो दृष्ट्यमाणा इवासन् ॥ मामका वाभीष्मनेत्राः समीपे पांडवा वाभीमनेत्रास्तदानीम् १ केषां जघन्यो सोमसूर्यौ स वायू केषां सेनांश्चापदा
श्चाभवंत ॥ केषां यूनां मुखवर्णाः प्रसन्नाः सर्वमेत्वं ब्रूहि मे वं यथावत् २ संजय उवाच ॥ उभे सेने तुल्यमिवोपयाते उभे व्यूहे हृष्टरूपे न रैर्द्र ॥ उभे चित्रे वनराजिप्रका
शे तथैवोभेनाग्रथाश्च पूर्णे ३

४।५।६।७।८।९।१० भूर्मीद्रवपर्वतद्रवप्रकल्पितवर्षः ११।१२।१३।१४ येनयत्रतेनत्र १५।१६।१७।१८।१९ अनंतरूपाध्वदीया नतुपाडवानांसेनाबद्धी त
 उभेसेनेबृहत्तयोभीमरूपेतथैवोभेभारतदुर्विषह्ये ॥ तथैवोभेस्वर्गजयायमृष्टेतथैवोभेसत्पुरुषोपजुष्टे ४ पश्चान्मुखाःकुरवोधार्तराष्ट्राःस्थिताःपार्थाःप्राङ्मुखायो
 त्स्यमानाः ॥ दैत्येद्रसेनेवचकौरवाणादेवैद्रसेनेवचपांडवानाम् ५ चक्रेवायुःपृष्ठतःपांडवानांधार्तराष्ट्रान्श्वापदाव्याहरंत ॥ गजेंद्राणामदगंधांश्चतीव्रात्रसे
 हिरेतवपुत्रस्यनागाः ६ दुर्योधनोहस्तिनंपद्मवर्णसुवर्णकक्षंजालवंतंप्रभिन्नम् ॥ समास्थितोमध्यगतःकुरूणांसंस्तूयमानोवदिभिर्मागधैश्च ७ चंद्रप्रभंश्वेतम
 थातपत्रंसौवर्णस्रग्भाजतिचोत्तमांगे ॥ तंसर्वतःशकुनिःपार्वतीयैःसाद्वैगांधारैर्यातिगांधारराजः ८ भीष्मोऽग्रतःसर्वसैन्यस्यवृद्धःश्वेतच्छत्रःश्वेतधनुःसखङ्गः ॥
 श्वेतोष्णीषःपांडुरेणध्वजेनश्वेतैरश्वैःश्वेतशैलप्रकाशैः ९ तस्यसैन्येधार्तराष्ट्राश्चसर्वेबाल्हीकानामेकदेशःशलश्च ॥ येचावष्ठाःक्षत्रियायेचसिंधोस्तथासौवीराः
 पंचनदाश्चशूराः १० शोणैर्हयैरुक्मरथोमहात्माद्रोणोधनुष्पाणिरदीनसत्त्वः ॥ आस्तेगुरुःप्रायशःसर्वराज्ञापश्चाच्चभूर्मीद्रवामियाति ११ वार्द्धक्षत्रिःसर्वसै
 न्यस्यमध्येभूरिश्रवाःपुरुमित्रोजयश्च ॥ शाल्वामत्स्याःकेकयाश्चेतिसर्वेगजानीकैर्धातरोयोत्स्यमानाः १२ शारद्वतश्चोत्तरधूर्महात्मासोमोतमश्चित्र
 योधी ॥ शकैःकिरातैर्यवनैःपलहवैश्चसार्धंचमुत्तरतोऽभियाति १३ महारथैर्वृष्णिभोजैःसुगुप्तसुराष्ट्रकैर्विहितैरातशस्त्रैः ॥ बृहदलंकृतवर्माभिगुप्तंवलंत्वदीयंद
 क्षिणेनाभियाति १४ संशप्तकानामयुतरथानांमृत्युर्जयोवाऽर्जुनस्येतिसृष्टाः ॥ येनार्जुनस्तेनराजन्कृतास्त्राःप्रयातारस्तेत्रिगर्ताश्चशूराः १५ साग्रंशतसहस्रं
 तुनागानांतवभारत ॥ नागेनागेरथशतंशतमश्वारथेरेथे १६ अश्वेऽश्वेदशधानुष्काधानुष्केशतचर्मिणः ॥ एवंव्यूढान्यनीकानिभीष्मेणतवभारत १७ संव्यू
 ह्यमानुषंव्यूहंदैवंगांधर्वमासुरम् ॥ दिवसेदिवसेप्राप्तेभीष्मःशांतनवोग्रणीः १८ महारथौघविपुलःसमुद्रवघोषवान् ॥ भीष्मेणधार्तराष्ट्राणांव्यूहःप्रत्यङ्मुखो
 युधि १९ अनंतरूपाध्वजिनीनरेन्द्रभीमात्वदीयानतुपाडवानाम् ॥ तांचैवमन्येबृहतीदुष्प्रवर्षीयस्यानेताकेशवश्चार्जुनश्च २० ॥ इतिश्रीम०भी०भ०सैन्यव
 र्णनेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ बृहतीधार्तराष्ट्रस्यसेनादृष्ट्वासमुद्यताम् ॥ विषादमगमद्राजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १ व्यूहंभीष्मे
 णचाभेद्यंकल्पितंप्रेक्ष्यपांडवः ॥ अभेद्यमिवसंप्रेक्ष्यविवर्णोऽर्जुनमब्रवीत् २ धनंजयकथंशक्यमस्माभिर्योदुमाहवे ॥ धार्तराष्ट्रैर्महाबाहोयेषांयोद्धापितामहः ३
 अक्षोभ्योऽयमभेद्यश्चभीष्मेणामित्रकर्षिणा ॥ कल्पितःशास्त्रदृष्टेनविधिनाभूरिवर्चसा ४ तेवयंसंशयप्राप्ताःससैन्याःशत्रुकर्षण ॥ कथमस्मान्महाव्यूहादुत्था
 नंनोभविष्यति ५ अथार्जुनोऽब्रवीत्पार्थयुधिष्ठिरममित्रहा ॥ विषण्णमिवसंप्रेक्ष्यतवराजन्ननीकिनी ६ प्रज्ञयाऽभ्यधिकान्शूरान्गुणयुक्तान्बहूनापि ॥ जयंत्य
 ल्पतरायेनसन्निबोधविशंपते ७ तत्रतेकारणंराजन्प्रवक्ष्याम्यनसूयवे ॥ नारदस्तमृषिर्वेदभीष्मद्रोणौचपांडव ८
 यापिताबृहतीमेवमन्येद्वितिसंबंधः २० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ बृहतीमिति १।२।३।४ उत्थानंजयः ५।६।७।८

१।१०।११।१२ गुणभूतोवासभूतः १३।१४ अकुंठसायकः अप्रतिहतायुवः १५।१६।१७ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥
 एनमेवार्थमाश्रित्ययुद्धेदेवासुरेऽब्रवीत् ॥ पितामहःकिलपुरामहेंद्रादीन्दिवीकसः ९ नतथाबलवीर्याभ्यांजयंतिविजिगीषवः ॥ यथासत्यानृशंस्याभ्याधर्मेणै
 वोद्यमेनच १० ज्ञात्वाधर्ममधर्मंचलोभंचोत्तममास्थिताः ॥ युद्धचध्वमनहंकारायतोधर्मस्ततोजयः ११ एवंराजन्विजानीहिध्रुवोऽस्माकरणेजयः ॥ यथातु
 नारदःप्राहयतःकृष्णस्ततोजयः १२ गुणभूतोजयःकृष्णेपृष्ठतोऽभ्येतिमाधवम् ॥ तद्यथाविजयश्चास्यसन्नतिश्चापरोगुणः १३ अनंततेजागोविंदःशत्रुपुंगेषु
 निर्व्यथः ॥ पुरुषःसनातनमयोयतःकृष्णस्ततोजयः १४ पुराह्येषहरिर्भूत्वाविकुंठोऽकुंठसायकः ॥ सुरासुरानवस्फूर्जन्नब्रवीत्केजयंत्विति १५ कथंकृष्णजये
 मेतियैरुक्तंतत्रतैर्जितम् ॥ तत्प्रसादाद्विजैलोक्यंप्राप्तंशक्रादिभिःसुरैः १६ तस्यतेनव्यथाकांचिदिहपश्यामिभारत ॥ यस्यतेजयमाशास्तेविश्वभुक्त्रिदिवे
 श्वरः १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गीताप० युधिष्ठिरार्जुनसंवादेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरो
 राजास्वासेनांसमनोदयत् ॥ प्रतिव्यूहन्ननीकानिभीष्मस्यभरतर्षभ १ यथोद्दिष्टान्यनीकानिप्रत्यव्यूहंतपांडवाः ॥ स्वर्गपरममिच्छंतःसुयुद्धेनकुरूद्वहाः २
 मध्येशिखंडिनोऽनीकरक्षितंसव्यसाचिना ॥ घृष्टयुग्मश्चरन्नेभीमसेनेनपालितः ३ अनीकंदक्षिणंराजन्युयुधानेनपालितम् ॥ श्रीमतासात्वताग्र्येणशक्रेणव
 धनुष्मता ४ महेंद्रयानप्रतिमंरथंतुसोपस्करंहाटकरत्नचित्रम् ॥ युधिष्ठिरःकांचनभांडयोक्रंसमास्थितोनागपुरस्यमध्ये ५ समुच्छ्रितंदंतशलाकमस्यसुपांडु
 रंछत्रमतीवभाति ॥ प्रदक्षिणंचैनमुपाचरंतमहर्षयःसंस्तुतिभिर्महेंद्रम् ६ पुरोहिताःशत्रुवधंवदंतोब्रह्मर्षिसिद्धाःश्रुतवंतएनम् ॥ जप्यैश्चमंत्रैश्चमहौषधीभिः
 समंततःस्वस्त्ययनंब्रुवंतः ७ ततःसवस्त्राणितथैवगाश्चफलानिपुष्पाणितथैवनिष्कान् ॥ कुरूतमोब्राह्मणसान्महात्माकुर्वन्त्ययौशक्रद्वामरेशः ८ सहस्रसूर्यःश
 तकिंकिणीकःपराद्धर्जान्बूनदहेमचित्रः ॥ रथोऽर्जुनस्याग्निरिवार्चिमालीविभ्राजतेश्वेतहयःसुचक्रः ९ तमास्थितःकेशवसंग्रहीतंकापिध्वजोगांडिवबाणपाणिः ॥
 धनुर्धरोयस्यसमःपृथिव्यांनविद्यतेनोभविताकदाचित् १० उद्धर्तयिष्यंस्तवपुत्रसेनामतीवरौद्रंसविभर्तिरूपम् ॥ अनायुधोयःसुभुजोभुजाभ्यांनराश्वनागान्यु
 धिमस्मकुर्यात् ११ सभीमसेनःसहितोयमाभ्यांवृकोदरोवीररथस्यगोप्ता ॥ तंतत्रसिंहर्षभमतखेलंलोकेमहेंद्रप्रातेमानकल्पम् १२ समीक्ष्यसेनाग्रगतंदुरासदंसं
 विव्यथुःपंकगतायथादिपाः ॥ वृकोदरंवारणराजदर्पयोधास्त्वदीयामयविग्रसत्त्वाः १३ अनीकमध्येतिष्ठंतंराजपुत्रंदुरासदम् ॥ अब्रवीद्भरतश्चेष्टंगुडाकेशंज
 नार्दनः १४ ॥ वासुदेवउवाच ॥ यएषरोषात्पतपन्बलस्थोयोनःसेनांसिंहवैक्षतेच ॥ सएषभीष्मःकुरुवंशकेतुर्येनाहतास्त्रिशतंवाजिमेघाः १५

ततइति १।२।३।४ पुरस्यमध्येस्थितंइदानीमानीतामितिभावः ५।६।७।८ सहस्रसूर्यतुल्यान्यादर्शचक्राणियस्मिन्सहस्रसूर्यः ९।१०।११।१२।१३।१४ पाठांतरे योनः
 सेनायोभीष्मोऽस्मभ्यंअस्मत्तःसेनांस्वांआररक्ष अभेद्यव्यूहरचनयारक्षितवान् १५

गूढतिपरिवारयन्ति भरतर्षभेणभीष्मेण १५ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ७ ॥ इदानींस्वस्यदिव्यंज्ञानमस्तीतिदर्शयन्संजयउवाच धार्तराष्ट्रबलमिति
हितार्थायहितश्चासावर्थश्चहितार्थोजयस्तदर्थं १ दुर्गायाःअसुरनिहंतृत्वेनप्रसिद्धायाःस्तोत्रंउदीरय असुरांशानांशत्रूणांपराजयाय २ संख्येसंग्रामे ३ हेसिद्धसेनानि सिद्धानांयोगिनांतेनासमु
दायस्तस्यनेत्रीपरमपदप्रापिकायोगसिद्धिकरीत्यर्थः ॥ आर्यं ऋगतौअस्मात्ऋहलोर्ण्यत् प्राप्यब्रह्मस्वरूपेइत्यर्थः ॥ मंदरेमंदरवनेवसतीतितथा कुमारिअविभुतब्रह्मचर्येजरादिहीनेइतिवा । कालि
कालशक्ते । कापालि कपालस्यायंपतिःकापालोरुद्रस्तत्पत्नि । कपिलःकृष्णपिंगलश्चवर्णविशेषौतद्वाति ४ भद्रकल्याणकालयतिभक्तान्प्रत्यानयतिसामब्रकाली । महतीचासौकालीचकालयि
त्रीसंहर्त्रीकालरूपामहाकाली । चंडिचंडस्यकालांतकस्यभार्ये । चंडेप्रगल्भे । तःरिणिसंकटोत्तरणकर्त्रि । वरवर्णिनीसर्वसौभाग्यलक्षणोपेतास्त्रीतद्रूपे ५ कात्यायनिकतगोत्रोद्भवे । महामागेअ

एतान्यनीकानिमहानुभावंगूढंतिमेवाइवरश्मिमंतम् ॥ एतानिहत्वापुरुषप्रवीरकांक्षस्वयुद्धंभरतर्षभेण १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गी०श्रीकृ
ष्णार्जुनसंवादेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ संजयउवाच ॥ धार्तराष्ट्रबलंद्वायुद्धायसमुपस्थितम् ॥ अर्जुनस्यहितार्थायकृष्णोवचनमब्रवीत् १ ॥ श्रीभगवा
नुवाच ॥ शुचिर्भूत्वामहाबाहोसंग्रामाभिमुखेस्थितः ॥ पराजयायशत्रूणांदुर्गास्तोत्रमुदीरय २ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तोऽर्जुनःसंख्येवासुदेवेनधीमता ॥
अवतीर्यथात्पार्थःस्तोत्रमाहकृतांजलिः ३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ नमस्तेसिद्धसेनानिआर्यमंदरवासिनि ॥ कुमारिकालिकापालिकपिलेकृष्णपिंगले ४ भद्रकालि
नमस्तुभ्यंमहाकालिनमोऽस्तुते ॥ चंडिचंडेनमस्तुभ्यंतारिणिवरवर्णिनि ५ कात्यायनिमहाभागेकरालिविजयेजये ॥ शिखिपिच्छध्वजधरेनानाभरणभूषिते
६ अट्टशूलप्रहरणेखड्गखेटकधारिणि ॥ गोपेन्द्रस्यानुजेज्येष्ठेनंदगोपकुलोद्भवे ७ महिषासूक्ष्मप्रियेनित्यंकौशिकिपीतवासिनि ॥ अट्टहासेकोकमुखेनमस्तेऽस्तुरण
प्रिये ८ उमेशाकंभरिश्चेतेकृष्णेकैटभनाशिनि ॥ हिरण्याक्षिविरूपाक्षिसुधूमाक्षिनमोऽस्तुते ९ वेदश्रुतिमहापुण्येब्रह्मण्येजातवेदसि ॥ जंबूकटकचैत्येषुनि
त्यंसन्निहितालये १० त्वंब्रह्मविद्याविद्यानांमहानिद्राचदेहिनाम् ॥ स्कंदमातर्भगवतिदुर्गेकांतारवासिनि ११ स्वाहाकारःस्वधाचैवकलाकाष्ठासरस्वती ॥ सा
वित्रिवेदमाताचतथावेदांतउच्यते १२ स्तुताऽसित्वंमहादेविविशुद्धेनांतरात्मना ॥ जयोभवतुमेनित्यंत्वत्प्रसादाद्रणाजिरे १३ कांतारभयदुर्गेभक्तानांचालये
षुच ॥ नित्यंवससिपातालेयुद्धेजयसिदानवान् १४

तिपूज्ये । करालिकूरे । विजयेविशिष्टोजयोययासा जयप्रदेइत्यर्थः । जयेजयस्वरूपे ६ अट्टअत्युत्कटशूलंतदेवप्रहरणमायुधंयस्याः । खेटकंचर्म ७ कौशिकिकुशिककुलोत्पन्ने । अट्टहासेप्रशस्त
स्मिते । कोकंचक्रवत्तृत्वारक्तधीजवघेऽसुरादानशीलंवामुखंयस्याःसाकोकमुखा ८ श्वेतेमहेश्वररूपे । कृष्णेवासुदेवरूपे । हिरण्याक्षिपीतनेत्रे । विरूपाक्षिविविधरूपयुक्तेनेत्रेमुण्यादौ । सुधूमा
क्षिमार्जारदौ । एतेनसार्वात्म्यमुक्तंभवति ९ ब्रह्मण्येयज्ञकर्मविप्रादिषुसाध्वीब्रह्मण्या । जातवेदसिअतीतज्ञेअतीतैज्ञातिवा । जंबूकटकेयुजंबुद्धीपराजधानीषु चैत्येषुदेवतालयेषु नित्यंस
न्निहितआलयःस्थानंयस्याःसातथा १० महानिद्राब्रह्मविद्याफलभूतामुक्तिः । स्कंदमातरितिसर्वदेवतारूपत्वोपलक्षणं ११ स्वाहेतिसर्वकर्मरूपत्वं । कलेतिसर्वस्यूलसूक्ष्मकालरूपत्वं ।
सावित्रीतिसर्ववाङ्मयरूपत्वंउच्यते १२ रणाजिरेयुद्धांगने १३ । १४

जंभनीतंद्रा । मोहिनीनिद्रा । मायाअद्भुतप्रदर्शनं । ह्रीर्लज्जयाचेतोवृत्तिः एतच्चकामादिहृतीनामप्युपलक्षणं । श्रीलक्ष्मीः विद्यातपोधनादिसमृद्धिरूपा । संध्यासंधौआदावंतेचभवा
संध्या सुष्टिप्रलयकर्त्रीत्यर्थः । प्रभावतीचंद्रसूर्यप्रभायुक्ताहोरात्ररूपा । सावित्रीसवितुःसूर्यस्यसंबंधिनीप्रभाप्रकाशमशक्तिस्तद्रूपा । जननीमातृवत्पालयित्री १९ तुष्टिःसंतोषः । पुष्टिः
पचयः । पुष्टिर्धैर्यं । दीप्तिर्योतिः । ययाकांत्याचंद्रादित्योवर्षेतेअत्यंतकांतिमंतौभवतःवक्ष्यतिच । 'यदादित्यगतंतेजोजगद्रासयतेऽखिलं ॥ यच्चंद्रमसिपचाप्रोततेजोविद्विदमामकम'इति ।
'येनसूर्यस्तपतितेजसेदः'इतिश्रुतिश्च परंविन्मात्रंब्रह्मेत्यर्थः । भूतिःऐश्वर्यभूतिमतामहेश्वरादीनां । 'एषाऽस्यपरमासंपत्'इतिश्रुतेर्ब्रह्मरूपैव । संख्येसंख्यकृत्यानांप्रकाशनंयत्रतस्मिन्नात्मानात्म
विवेकरूपेसमाधौसिद्धेर्जीवन्मुक्तेश्वारणैराजानसिद्धेश्वरीक्ष्यसेऽनुभूयसेप्रत्यगात्मत्वेन तदेवमाकारविशेषोपहितब्रह्माभिध्यातंसर्वमोक्षादवाचीनाराज्यविजयादिसिद्धीःप्रयच्छतीतिप्रदर्शितं
तदेववक्ष्यतिभगवान् । 'येऽप्यन्यदेवताभक्तायजंतेश्रद्धयान्विताः ॥ तेऽपिमाभेवकींतेययजंत्यविधिपूर्वकं ॥ लभंतेचततःकामान्मयेवविहितान्हितान्'इतिच । तयामहतीविमोक्षाख्यासि

त्वंजंभनीमोहिनीचमायाहीःश्रीस्तथैवच ॥ संध्याप्रभावतीचैवसावित्रीजननीतथा १५ तुष्टिःपुष्टिर्धैर्यंतिर्दीप्तिश्चंद्रादित्यविवर्धिनी ॥ भूतिर्भूतिमतांसंख्येवी
क्ष्यसेसिद्धचारणैः १६ ॥ संजयउवाच ॥ ततःपार्थस्यविज्ञायभक्तिमानववत्सला ॥ अंतरिक्षगतोवाचगोविंदस्याग्रतःस्थिता १७ ॥ देव्युवाच ॥ स्वल्पेनै
वतुकालेनशत्रून्जेयसिपांडव ॥ नरस्त्वमसिदुर्ध्वनारायणसहायवाप्त १८ अजेयस्त्वरणेऽरीणामपिवज्रभृतःस्वयम् ॥ इत्येवमुक्त्वावरदाक्षणेनांतरधीयत ॥
१९ लब्ध्वावरंतुकैतेयोमेनेविजयमात्मनः ॥ आरुरोहततःपार्थोरथंपरमसंमतम् २० कृष्णार्जुनावेकरथौदिव्यौशंखौप्रदध्मतुः ॥ यद्दंपठतेस्तोत्रंकलयउ
त्थायमानवः २१ यक्षरक्षःपिशाचेभ्योनभयंविद्यतेसदा ॥ नचापिरिपवस्तेभ्यःसर्पाद्यायेचदंष्ट्रिणः २२ नभयंविद्यतेतस्यसदाराजकुलादपि ॥ विवादेजयमाप्रो
तिबद्धोमुच्यतिबंधनात् २३ दुर्गतरतिचावश्यंतथाचोरेर्विमुच्यते ॥ संग्रामेविजयेन्निःशूलक्ष्मिंप्राप्नोतिकेवलाम् २४ आरोग्यबलसंपन्नोजीवेद्वर्षशतंतथा ॥
पुतदृष्टंप्रसादात्तुमयाव्यासस्यधीमतः २५ मोहादेतौनजानंतिनरनारायणावृषी ॥ तवपुत्रादुरात्मानःसर्वेमन्युवशानुगाः २६ प्राप्तकालमिदंवाक्यंकालपाशे
नगुंठिताः ॥ द्वैपायनोनारदश्चकण्वोरामस्तथाऽनघः ॥ अवारयंस्तवसुतंनचासौतद्वहीतवान् २७

द्विरपिसर्वाकारानुपहितब्रह्मज्ञानादेवभवतीतिप्रतिपादनायगीताशास्त्रमारीःसमानेनतत्रविश्वासोत्पत्त्यर्थस्य ॥ प्रत्ययकरंदेवीस्तोत्रंकुर्वितिनिमुक्तोऽर्जुनोदेवीप्रत्यक्षतोदृष्टाजातप्रत्ययोगीतास्वपि
श्रद्धावर्धनीयादित्याशयवताभगवताएतदुक्तमितिप्रवृत्तकार्यः । एवमेववेदेऽपिकरीयादीनांसंख्योदृष्ट्यादिफलानांकर्मणांविधानमदृष्टार्थेपुनरुक्तंश्रद्धोत्पादनार्थमेवेतिनिर्णोतपूर्वाचार्यैः १५ ततः
पार्थस्येति अंतरिक्षगतेत्यैश्वर्यप्रदर्शनार्थविशेषणं १७ नरस्त्वमित्यर्जुनायपूर्वनरनारायणात्मकंरूपंस्मारयति तेनचतस्मृत्येवसर्वभयानिवृत्तिर्भवति तद्विस्मरणादेवतुपराजयभयमित्यपिद
र्शितं । एवमयंगीताशास्त्रस्यवक्ष्यमाणस्योपोद्धातोदर्शितः १८ । १९ कथामनुसंग्रहेलब्धेत्यादिना २० एतत्स्तोत्रपाठफलमाह यद्दमिति कस्येप्रभाते २१ तेभ्योनभयमिति
पूर्वणसंबंधः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

यत्रोति धर्मफलं द्युतिप्रभृतयः सार्धमपक्षेऽपि धर्मोऽस्त्येवेति मन्वानं प्रत्याह यत्र धर्मस्तत्र कृष्णः स्वप्ने कृष्णाभावाद्भीऽपि नास्ति तत्फलभूता द्युत्यादयोऽपि न संतीत्यर्थः फलितमाह यतः कृष्णस्ततो जय इति २८ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ केषामित्यध्यायः स्वप्रायः १।२।३।४।५।६।७ ॥ इति श्रीमत्पद्माक्षप्रमाणज्ञमयां द्याधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसुनोः श्रीनीलकण्ठस्य कृती भारतभावदीपे भीष्मपर्वणि जंभूतं निर्माणकात्यायनीस्तवांतर्ग्रथार्थप्रकाशे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ श्रीमो ब्रह्माविभ्यो ब्रह्मविद्यासंप्रदायकर्तृभ्यो वंशकृषिभ्यो नमो गुरुभ्यः । प्रणम्य भगवत्पादान् श्रीधरादींश्च सद्रुक्नु ॥ संप्रदायानुसारेण गीताव्याख्यां समाभ्युपगच्छे ॥ १ ॥ मारुते सर्ववेदार्थो भारतार्थश्च कृतस्तथा ॥ गीतायामस्ति तेनेयं सर्वशास्त्रमयी मता ॥ २ ॥ कर्मोपास्तिज्ञानभेदेः शास्त्रं कांडत्रयात्मकं ॥ अन्ये तूपासनाकांडा तृतीयो नातिरिच्यते ॥ ३ ॥ तदेव ब्रह्मविद्धि त्वेनेदं यत्तदुपासते ॥ इति श्रुत्यैव वेद्यस्य द्युपास्या

यत्र धर्मो द्युतिः कातिर्यत्र हीः श्रीस्तथामतिः ॥ यतो धर्मस्ततः कृष्णो यतः कृष्णस्ततो जयः २८ ॥ इति श्रीम. भीष्मपर्वणि भगवद्गी. दुर्गास्तोत्रे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ केषां प्रहृष्टास्तत्राग्रेयो धायुध्यंति संजय ॥ उदग्रमनसः केवाकेवादीनां विचेतसः १ केषां पूर्वाहरंस्तत्र युद्धे हृदयकंपने ॥ मामकाः पांडवेयावातन्ममाचक्ष्व संजय २ कस्य सेनासमुदये गंधमाल्यसमुद्भवः ॥ वाचः प्रदक्षिणाश्चैव यो धानां भिगर्जताम् ३ ॥ संजय उवाच ॥ उभयोः सेनयोस्तत्र यो धाजहृषिरेतदा ॥ स्रजः समाः सुगंधानां सुभयत्र समुद्भवः ४ संहतानां मनीकानां व्यूढानां भरतर्षभ ॥ संसर्गात्समुदीर्णानां विमर्दः सुमहान् भूत् ५ वादित्रशब्दस्तु मुलः शंखभेरीविमिश्रितः ॥ शूराणां रणशूराणां गर्जतामिदं तरेतरम् ६ उभयोः सेनयोराजन्महान् व्यतिकरोऽभवत् ॥ अन्योन्यं वीक्ष्यमाणानां यो धानां भरतर्षभ ॥ कुंजराणां च नदतसैन्यानां च प्रहृष्यताम् ७ ॥ इ. म. भी. प. भगवद्गीता प. धृतराष्ट्र संजय संवादे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पांडवाश्चैव किमकुर्वत संजय १ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा तु पांडवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ॥ आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् २ पश्यैतां पांडुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूम् ॥ व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ३ अत्र शूरामहेश्वासाभीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ४ धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ॥ पुरुजित्कुंतिभोजश्चैव्यश्च नरपुंगवः ५

दन्यते रिता ॥ ४ ॥ इयमष्टादशाध्यायी क्रमात् षट्कत्रिकेणाहि ॥ कर्मोपास्तिज्ञानकांडत्रितयास्मानि गच्छते ॥ ५ ॥ तत्र युद्धोद्यमं श्रुत्वा तस्य कथादिभिर्भूतानां च भूतसुः धृतराष्ट्र उवाच धर्मक्षेत्रे इति तत्र वेदे 'तेषां कुरुक्षेत्रं देवयजनमास' इति कर्मकांडप्रसिद्धं कुरुक्षेत्रमन्यत् । 'अविमुक्तं कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम्' इत्यविमुक्तारुण्यं ब्रह्मप्राप्तिस्थानभूतं कुरुक्षेत्रमन्यत् । ब्रह्मसदनत्वं चास्यात्र हि जंतोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृती भूत्वा मोक्षी भवतीति वाक्यशेषेण व्युत्पादितं एतद्व्यावृत्त्यर्थं धर्मक्षेत्रे इति विशेषणं कुरुक्षेत्रात्तरगतं हि कुरुक्षेत्रं धर्मक्षेत्रमेव न तु तत्र ब्रह्मसदनं प्रवर्ग्य कांडे तस्य धर्मक्षेत्रमात्रं श्रवणात् तत्र समवेताः मिलिताः युयुत्सवो योद्धुमिच्छन्तः पांडवानां पृथग्ग्रहणं तेषु ममत्वाभावात् सूचनार्थम् १ व्यूढं व्यूहं रचनया स्थितं आचार्यद्रोणं राजा दुर्योधनः राजाश्रवीदित्येव सिद्धे वचनपदेन संक्षिप्तं बह्वर्थत्वादिगुणवत्त्वं वाक्यस्य सूच्यते २ द्रुपदपुत्रेणेति पूर्वैव सूचनेन क्रोधादीपनार्थं विशेषणम् ३ महेश्वासां महातड्गेश्वासाः धनुंषि येषां युयुधानः सात्यकिः द्रुपदश्च महारथ इत्येकः ४ धृष्टकेत्वादयः पद् ५

युधामन्युतमौजसौ सौभद्रोऽभिमन्युः पंचम्रोपदेयाः प्रतिविंध्यादयश्चेत्यष्टौ । चकारात् पांडवाघटोत्कचादयश्चातिप्रसिद्धा ग्राह्याः सर्वेऽपि महारथा एव तल्लक्षणं तु । 'एकादशसहस्राणि यो धयेद्यस्तु धन्विना ॥ शस्त्रशास्त्रप्रवीणश्च सर्वप्रोक्तो महारथः ॥ अमितान्यो धयेद्यस्तु संप्रोक्तोऽतिरथस्तु सः ॥ रथस्त्वेकेन योद्धा स्यात्तद्व्यूनोर्धरथः स्मृतः' इति ६ विशिष्टाः श्रेष्ठाः निबोधव्युत्पत्तयः । मौवादि कस्य परस्मैपदिनो बहुवचनं संज्ञार्थं अस्मत्पक्षे पिशूराः संतीति ज्ञापनार्थं परेषु प्राबल्यं दृष्ट्वा तवोत्साहं गोमामूदित्यर्थः ७ विकर्णः स्वप्राता सौमदतिर्भूरिश्रवाः । जयद्रथपदस्थाने तथैव चेति कचित्पाठः ८ अन्ये शल्यकृतवर्मप्रभृतयः शस्त्राणि विदारकाणि स्वज्ञादीनि प्रहरणानिकेवलं प्रहारार्थानि गदादीनि नानाविधानि येषां तेनानाशस्त्रप्रहरणाः ९ पर्याप्तं परित आसं परिवेष्टितं पांडवसैन्यं हि सप्ताक्षौ हिणीमितत्वात् लंपटं बहुनैकादशाक्षौ हिणीमितेनास्मत्सैन्येन वेष्टयितुं शक्यं न तु तदीयेनास्मदीयमित्यर्थः एवं च पर्याप्तमित्यस्य पारणीयमित्यर्थः १० अयनेषु व्यूहचनया स्थिते सैन्ये प्रवेशमाणेषु स्वेस्वे स्थाने स्थिता पूयं मध्यस्थं भीष्ममेवाभिरक्षंतु । अस्य सेनापतेः श्वाचल्ये सर्वाऽपि सेना आकुली भवेत् तत्सर्वैर्यैश्चिराच्च भवेदतः स एव रक्षय इत्यर्थः ११ तस्यैव युधामन्युश्च विक्रांत उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ॥ सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व एव महारथाः ६ अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोधद्विजोत्तम ॥ नायकामसैन्यस्य संज्ञार्थं तान् ब्रवीमि ते ७ भवान् भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिर्जयः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदतिर्जयद्रथः ८ अन्ये च बहवः शूरामर्दयेत्यक्तजीविताः ॥ नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ९ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ॥ पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीष्माभिरक्षितम् १० अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ॥ भीष्ममेवाभिरक्षंतु भवंतः सर्व एव हि ११ तस्य संजनयन् हर्षं कुरुद्वः पितामहः ॥ सिंहनादं विनद्योजैः शंखं दध्मौ प्रतापवान् १२ ततः शंखाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ॥ सहसैवाभ्यहन्यंत सशब्दस्तुमुलोऽभवत् १३ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यंदने स्थितौ ॥ माधवः पांडवश्चैव दिव्यौ शंखौ प्रदध्मतुः १४ पांचजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनंजयः ॥ पौंड्रं दध्मौ महाशंखं भीमकर्मा वृकोदरः १५ अनंतविजयं राजा कुंतो पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ १६ काश्यपश्च परमेष्वासः शिखंडी च महारथः ॥ धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः १७ द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ॥ सौभद्रश्च महाबाहुः शस्त्रान्दध्मुः पृथक् पृथक् १८ स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ॥ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् १९ अथ व्यवस्थितान् दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान् कपिध्वजः ॥ प्रवृत्तेशस्त्रसंपाते धनुरुद्यम्य पांडवः २० हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाहमहीपते ॥ अञ्जुन उवाच ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत ३१ यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुः कामानवस्थिताम् ॥ कैर्भया सह योद्धव्यमस्मि नरुणसमुद्यमे २२ योत्स्यमानान् वेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धे र्दुद्वेपि प्रियचिकीर्षवः २३

वदतो दुर्योधनस्य संजयवाक्यमिदं सिंहनादमिति धनुर्मुलं तेन विनद्येत्यस्यानुप्रयोगः कृपादित्वात् समूलकापं कपाते स्म देत्यानित्यादिवत् । कुरुद्वो भीष्मः प्राग्विराटनगरादौ दृष्टप्रभावान् पांडवान् दृष्ट्वा राज्ञोभयं माभूदिति शंखं दध्मौ हर्षं दृष्ट्वा तसाहं जनयन् हेत्वर्थं शतप्रत्ययः हर्षजननार्थमित्यर्थः १२ अभ्यहन्यंत अभिहताः कर्मकर्तरि प्रयोगः १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ व्यवस्थितान् भयोद्धिप्रतयवैषम्येणावस्थितान् कपिध्वजपांडवपदाभ्यां भीष्मध्वजत्वं शौर्यं च प्रदृश्यते २० हृषीकेशं सर्वेषां भिन्नियाणां प्रवर्तकत्वेन परचित्ताभिज्ञं वाक्यमेवाह न तु कंचिदर्थमिति द्योतनार्थं वाक्यपदं वाक्यमेवाह सेनयोरिति २१ रथस्थापनप्रयोजनमाह यावदिति कैः सह यथा योद्धव्यं मया सह वा कैर्योद्धव्यमित्युभयत्र सहशब्दसंबंधः केवामाजितुं ततं मे यावाके जेतव्या इत्यालोचनार्थमित्यर्थः २२ योत्स्यमानान् न तु शांतिकामान् यतो दुर्बुद्धेः प्रियं चिकीर्षति तेन तेषामपितुल्यत्वं सूचितम् २३

स्थोतमस्यापयित्वा उवाचेति द्वयोः संबंधः २४ महीक्षितापृथिवीश्वराणाम् २५ पितृन् पितृव्यादीन् भूरिश्रवणभूतीन् पितामहान् भीष्मादीन् मातुलान् शल्यादीन् भ्रातृन् दुर्योधनादीन् पुत्रान् लक्ष्मणादीन् पौत्रान् लक्ष्मणादिपुत्रान् । सखीन् अश्वत्थामादीन् २६ सुहृदः कृतवर्मादीन् २७ कृपयास्नेहेन सचस्वजनमिति विशेषेण प्रदर्श्यते २८ सीदंति निश्चेष्टानि भवति रोमहर्षो रोमाचः २९ । ३० निमित्तानि लोकक्षयकराणि भूमिकंपादीनि ३१ । ३२ । ३३ स्यात्ताडति स्यात्ताडदोदत्यादिः । 'विजामातुतवाधास्यात्ताड' इति मंत्रवर्णात् । स्यात्ताडानावपतीति वालाजालजतेः स्यंशूर्पस्येति रतियास्कः ३४ हंतुं इच्छाऽपि मनभवति किमुत हंतृत्वमित्यर्थः महीक्षिते पृथिव्यर्थे ३५ आततायिनः । 'अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः ॥ क्षेत्रदारहरश्चैव पण्डित आततायिनः ॥ आततायिनमायांतं हन्यादेवाविचारयन् ॥ नाततायिवधेदोषो हंतुर्भवति कश्चन' इति यद्यप्येवं तथापि एतान् हत्वा अस्मान् पापमेव आश्रयेत् आततायिवधो हि अर्थशास्त्रविहितः । 'न हि स्यात् सर्वभूतानि' इति तु धर्मशास्त्रे तद्वत्पूर्वस्मात्प्रबलं यथोक्तं याज्ञवल्क्येन । 'स्मृत्योर्विरोधेन्यायस्तु बलवान् व्यवहारतः ॥ अर्थशास्त्रात् बलवत् धर्मशास्त्रमिति स्थितिः'

॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा हर्षो केशो गुडाकेशेन भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् २४ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम् ॥ उवाच पार्थ पश्यैतान् समेतान् कुरूनिति २५ तत्रापश्यत् स्थितान् पार्थः पितृन् तथा पितामहान् ॥ आचार्यान् मातुलान् भ्रातृन् पुत्रान् पौत्रान् सखींस्तथा २६ श्वशुरान् सुहृदश्चैव सेनयोरुभयोरपि ॥ तान्समीक्ष्य सकौंतेयः सर्वान् बंधून् वस्थितान् २७ कृपया परयाऽविष्टो विषीदन्नदिमब्रवीत् ॥ अर्जुन उवाच ॥ दृष्ट्वेवं स्वजनं कृष्णयुयुत्सुं मुपस्थितम् २८ सीदंति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते २९ गांडीवसंस्तुते हस्ताश्चक्रैव पारिदह्यते ॥ न च शक्रो म्यवस्था तु भ्रमती वचभेन नः ३० निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ॥ न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ३१ न कांक्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च ॥ किं नो राज्येन गोविंद किं भोगैर्जीवितेन वा ३२ येषामर्थे कांक्षितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च ॥ त इमेऽवस्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ३३ आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः ॥ मातुलाः श्वशुराः पौत्राः स्यालाः संबंधिनस्तथा ३४ एतान् हंतुं मिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन ॥ अपित्रैर्लोक्य राज्यस्य हेतोः किनुम हीकते ३५ निहत्य धार्तराष्ट्रान् काप्रीतिः स्याज्जनार्दन ॥ पापमेवाश्रयेदस्मान् हत्वैतानाततायिनः ३६ तस्मान्नाहं वयं हंतुं धार्तराष्ट्रान् स बांधवान् ॥ स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव ३७ यद्यप्येतेन पश्यंति लोभोपहतचेतसः ॥ कुलक्षयकृतं दोषं भिन्नद्रोहे च पातकम् ३८ कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुम् ॥ कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ३९ कुलक्षये प्रणश्यंति कुलधर्माः सनातनाः ॥ धर्मेनष्टं कुलं कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत ४०

इति । अस्मान् हत्वा एतान् आततायिनः पापमेवाश्रयेदित्यपरायोजना तथा च एतस्मात्स्वधेन नश्यंतु न तु वयमेतेषां वधेन नश्याम इति भावः ३६ । ३७ । ३८ ननु 'आहूतो न निवर्तते' इत्यादि विरुद्धादिभिः इति विजितं क्षत्रियस्येति च युद्धादिनिवृत्तिर्हि स्यात् चट्टिः क्षत्रियस्येष्टा तत्कथं युद्धादिनिवृत्तिमिच्छामीत्याशंक्याह कथमिति साहिलोभमूलिका स्मृतिः कुलक्षयदोषविधिना बाध्यते यथा । औदुंबरीं स्पृष्ट्वा द्राघेदिति स्पर्शनविधिना विरुद्धा सती औदुंबरी सर्ववेष्टयितव्येति सर्ववेष्टनस्मृतिर्बाध्यते लोभमूलकत्वात्तद्वत् । न हि विधिमात्रायाः किंचित्कर्तव्यं इत्येतादीनामधर्मरूपाणामप्यवस्था नुष्ठेयत्वापत्तेः तस्माद्यत्फलतो न दुष्यति तदेव विहितं धर्मरूपमनुष्ठेयं यथोक्तं । 'फलतोऽपि च यत्कर्म नानर्थनानुबध्यते । केवलं प्रीतिहेतुत्वात्तद्धर्म इति कथ्यते' इति । इथेनादिवत्पापानुबन्धित्वात् युद्धेत्याज्यमेवत्यर्थः ३९ प्रणश्यंति अनुष्ठानां वृद्धानामभावात् अवशिष्टं बालादिरूपं वंशं धर्मलोपादधर्मोऽभिभवति ४०

दुष्टान् पुत्रार्थवर्णांतरमुपासीनासु ४१ कथं तर्हि जामदग्न्येन रामेण क्षत्रियेषु हतेषु तत्स्त्रियः पुनः पुनर्ब्राह्मणेभ्यः पुत्रान् जनयामासुरित्युपासूयायते कथं वा भृतराष्ट्रादीनां असंकरजत्वमित्याशंक्याह पतंतीति हि शब्दो वैदिको प्रसिद्धो तथ्यति । सा हि 'न शेषो अग्ने अन्यजातमस्ति' इति श्रुतिः अन्यस्माज्जातं शेषोऽपत्यं नास्तीति तदर्थः । अन्योदयो मनसाऽपि न मंतव्यो ममायं पुत्र इति यास्कवचनाच्च । येयजामह इति शास्त्रात् येवयं स्मस्तेवयं यजामह इत्यर्थकादृश्यमानस्य पित्रादेः संशयग्रस्तत्वादयं मम पितृवो इति निश्चयस्य दुःसाध्यत्वात् मंत्रश्रयोऽहमस्मि ससन्त्यजे ब्राह्मणेऽर्थवादश्च । न चैतद्विद्मो ब्राह्मणाः स्मो वयमब्राह्मणावेति । तस्माद्बीजपतेरेव पित्रादिप्राप्तिर्नृक्षेत्रपतेरिति तु पितृदोषकक्रियत्वादवश्यं पितृणां पातो भवति क्षेत्रज्ञपुत्रस्मृतिस्तु हल्लोके वंशस्थापनमात्रपरान्तु तेन क्षेत्रपतेः कश्चिदामुष्मिक उपकारोऽस्ति उदाहृतश्रुतिविरोधात् । अयं च संकरोऽस्माभिः स्वयंकृतश्चेदवश्यमस्मान्वाधिष्यत इति भावः ४२ एतदेव विवृणोति द्वाभ्यां दोषैरिति ४३ । ४४ । ४५ ४६ संख्येसंग्रामे ४७ ॥ इति श्री नीलकण्ठीये भारतमावदीये भीष्मपर्वप्रकाशे भगवद्गीतासु प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ पर्वणितुपंचविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ अर्जुने युद्धादुपरते मत्पुत्रानि पकंडं करं राज्यं प्राप्स्यंतीत्याशावंतराजानं प्रति संजय उवाच तंतथेति तमर्जुनं तथा 'स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव' इत्युक्तप्रकारेण कृपयास्नेहेन न तु दयया परदुःखप्रहाणेच्छारूपया तस्याः अधर्माभिभवात् कृष्णप्रदुष्यंति कुलस्त्रियः ॥ स्त्रीषु दुष्टा सुवर्ण्ये जायते वर्णसंकरः ४१ संकरो न रकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च ॥ पतंति पितरो ह्येषां लुप्तपिंडोदकक्रियाः ४२ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः ॥ उत्साद्यंते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः ४३ उत्सन्नकुलधर्माणामनुप्याणां जनार्दन ॥ न रकेनियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम ४४ अहो वत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् ॥ यद्राज्यसुखलोभेन हंतुं स्वजनमुद्यताः ४५ यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः ॥ धार्तराष्ट्रारणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ४६ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वाऽर्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपाविशत् ॥ विमृज्य स शरं चापं शोकसंविग्रमानसः ४७ ॥ इति श्री महाभारते श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादेऽर्जुनविषादयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ पर्वणितुपंचविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥

॥ संजय उवाच ॥ तंतथा कृपया विष्टमशुपूर्णकुलेक्षणम् ॥ विषीदंतमिदं वाक्यमुवाच मधुसूदनः १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कुतस्त्वा कश्मलमिदं विषमे समुपस्थितम् ॥ अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्तिकरमर्जुन २ कैव्यं मास्मगमपार्थ नैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ सुद्रं हृदयदौर्बल्यं त्यक्त्वा तिष्ठ परंतप ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कथं भीष्ममहं संख्येद्रोणं च मधुसूदन ॥ इषुभिः प्रतियोत्स्यामि पूजार्हा वारिसूदन ४ परदौर्बल्यनिश्चयोत्तरमाविन्याः अर्जुने यदिवानोजयेयुरिति स्वपराजयमाशंकमाने दुर्भणत्वात् । यानेव हत्वानजिजीविषाम इति स्नेहातिशयसूचकवाक्यशेषविरोधाच्च आविष्टं व्याप्तं विषीदंतं सीदंति मम गात्राणीत्यादिना उक्तं रूपं निषादं प्राप्तुं इदं वक्ष्यमाणं वाक्यं वचनीयं उवाच मधुसूदन इति दुष्टहंतृत्वादेवाऽर्जुनं निमित्तीकृत्य त्वत्पुत्रानपि हनिष्यत्येवेति त्वया जयाशानकार्योति भावः १ अर्जुनमुद्योजयन् श्रीभगवानुवाच कुत इति कश्मलं वैकल्यं विषमे युद्धसंकटे अनार्यैर्भूमिर्जुष्टं सेवितं न तु त्वाद्देशैः शूरैः न आर्यैर्जुष्टमिति वा यनु आर्यैरजुष्टमिति विग्रहो दर्शितस्तदर्थक्येऽपि पदव्युत्क्रमदोषादुपेक्ष्य अतएवास्वर्ग्यमकीर्तिकरं च हे अर्जुन स्वच्छस्वभाव त्वनैतद्युक्तमिति भावः २ तदेवाह कैव्यमिति कैव्यं निर्भीर्यत्वं न च शकनो म्यवस्थातुमित्युक्तं रूपं प्रागाः नैतत्त्वयिमहादेव प्रतिमद्युक्तं अतः सुद्रं तुच्छं हृदयकृतं सेवतवदौर्बल्यं न तु शक्तिसहायाद्यभावात् तस्य काउतिष्ठयुद्धाय परंतपशत्रुतापन ३ ननु शत्रवो वास्वभावदुष्टा वा तापनीयाः न तु बांधवाः साधवश्चेत् अर्जुन उवाच कथमिति मधुसूदनारिसूदनेति संबोधयन् तवापि दुष्टानपिशत्रून् वेतापयतः पूजार्होऽदुष्टो मुकूचभीष्मद्रोणौ जहीति वक्तुमयुक्तमिति सूचयति समानार्थकमिदं संबोधनद्वयं वक्तुः शोकेन विक्रान्त्वात्रपो न रुक्त्यदोषावहमित्यन्ये इषुभिरिति ताभ्यां सहवाचापि युद्धमशक्यं किमुत बाणैरिति भावः ४

ननुयुद्धोद्यतानां गुरुणामपि वधः श्रेयानित्याशंक्याह गुरुनिति यद्यपि त्वदुक्तं प्रशस्तमेव तथापि महानुभावान् गुरुन हत्वा भैक्षमेव भोक्तुं श्रेयः प्रशस्ततरं । एवंतर्हि गुरुं स्वच्छादुषो धनादीनेव दुष्टान् जहीत्याशंक्याह अर्थकामानिति धनार्थिनो गुरवोऽवश्यं दुषो धनसाहाय्यं करिष्यन्ति तेन तद्वद्वोऽपि प्रसक्त एवेत्यर्थः तु शब्दः पक्षांतरोपन्यासार्थः इहैव न तु परलोके भुंजीयेतिसंप्रभेलिङ् गुरुन हत्वा भैक्षं श्रेयः उत हत्वा भोगसंपादनं श्रेय इति संप्रभे स्वयमेवांत्यपक्षे दूषणमाह रुधिरप्रदिग्धानिति ५ एवंतर्हि भैक्षमेव तव श्रेय इत्याशंक्याह नचेतदिति यद्यप्यक्षत्रियस्य भैक्षमेवेष्टं तथापि नः अस्माकं क्षत्रियाणां भैक्षमोगयोर्मध्ये कतरत्त गरीय इति वचनविश्रुतिः । ननु कृत्युद्धमेव गरीय इति तत्राह यद्वेति यदि वा वयं जयेम शत्रून् यदि वानोऽस्मान् शत्रव एव जयेयुः इदमपि न विद्मः अंत्यपक्षे पुनर्मरणमप्रार्थितं भैक्षमेव वाऽप्युच्यते इति भावः । ननु मयि सहाये सति तव जय एव निश्चित इत्यत आह यानेवेति इष्टनाशाज्योऽपि पराजय रूप एवेत्यर्थः । यतु निश्चितेऽपि भैक्षश्रेयस्त्वे पुनर्युद्धभैक्षयोः कतरत्त श्रेय इति संशयो नोचितः अतो नः अस्माकं मध्ये कतरत्तं सन्ध्या गरीय इति व्याख्येयमिति तदसत् । धर्मसंभूदचेता इति वाक्यशेषादुक्तं संशयस्यैवोचितत्वात् सैन्यनगरीयस्त्वसंशयेनैव जयसंशयेऽन्यथा सिद्धेऽन्यतरसंशयस्यैवैवार्थात् विशेषाध्याहारदोषाच्च ६ उक्तसंशयवानेव पृच्छति कार्पण्येति कार्पण्यं दीनत्वं स्वभावः शीर्षितेजोऽतिर्दाक्ष्यमित्यादिना वक्ष्यमाणलक्षणः शेषं स्पष्टम् ७

गुरुन हत्वा हि महानुभावान् श्रेयो भोक्तुं भैक्षमपीह लोके ॥ हत्वाऽर्थकामांस्तु गुरुनिहैव भुंजीय भोगान् रुधिरप्रदिग्धान् ५ नचैताद्विद्वः कतरन्नो गरीयो यद्वा जयेम यदि वानो जयेयुः ॥ यानेव हत्वा न जिजीविषामस्तेऽवस्थिताः प्रमुखे धार्तराष्ट्राः ६ कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः पृच्छामि त्वां धर्मसंभूदचेताः ॥ यच्छ्रेयः स्यान्नश्चि तं ब्रूहि तन्मेशिष्यस्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम् ७ नहि प्रपश्यामि मापनुद्याद्यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणाम् ॥ अवाप्य भूमावसपत्नमृद्धं राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यम् ८ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुडाकेशः परंतप ॥ नयोत्स्य इति गोविंदमुक्त्वा तूष्णीं बभूव ह ९ तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत ॥ सेनयो रुभयोर्मध्ये विषीदंतमिदं वचः १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अशोच्या न न्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ॥ गतासूनगतासूंश्च नानुशोचंति पण्डिताः ११

ननु युद्धं हृदयदोर्ध्वं त्यक्तो तिष्ठ परंतपेति युद्धमेव श्रेय इत्युक्तं किंपुनः पृच्छसीत्यत आह नहीति बंधुनाशनिमित्तः शोकीराज्यलाभेन स्वर्गाधिपत्यलाभेन वाननिवर्तयिष्यत इति युद्धादन्यं कंचित् न विदुः कृत्युद्धं मोषाद्येव ब्रूहीत्याशयः अत्रार्जुनविषादव्याजेन ब्रह्मविद्याधिकारिविशेषणं भैक्षचर्या इहामुत्रार्थफलभोगविरागश्च दर्शितः ८ । ९ तमिति मूढोऽप्ययममूढवद्वदतीति प्रहसन्निव इदं वक्ष्यमाणं १० अर्जुनस्य देहनाशे आत्मनाशधीः स्वधर्मे युद्धे चाधर्मधीरिति मोहद्वयं । तत्रार्थं ब्रह्मविद्यासूत्रभूतैर्विशत्याश्लोकेरपि नीयन् श्रीभगवानुवाच अशोच्या न न्वशोचस्त्वमिति । 'जीवापेतं वावकि लेव' म्रियते न जीवो म्रियते' इति श्रुतेर्देहाद्युपाधिना शोऽप्याकाशवद्भासरहितत्वेन अशोचनीयान् भीष्मादीन न्वशोचः कथमेते गुरवो मया हंतव्याः कथं वा तैर्विनाऽहं जीविष्यामीति शोकं कृतवानसि एवं मूढोऽपि त्वं प्रज्ञावादान् प्रज्ञावतां देहादन्यमात्मानं जानतां वादान् शब्दान् । नरके निपतं वासः पतंति पितरो ह्येषां मित्यादीन् भाषसे परं न तु प्रज्ञावानसि तत्र हेतुः गतासूनिति गतासूनगतासूणान् देहान् ब्रूनाशोचंति प्रत्युत निर्हरेत्येव एतेन प्राण एवेष्टो न तु देहः तथा च श्रुतिः । 'प्राणो ह पिता माता माता प्राण आचार्यः' इत्यादिः अत एव स प्राणानेतान वगणयंतं नरं पित्रादिहंतां स्वमसि धिकाभिति वदंति उक्ता त प्राणान् हंतं मपि नैवं वदंतीति लोके वदप्रसिद्धिः तस्मात् आत्मा देहादन्यः चेतनत्वात् व्यतिरेकेण घटवत् देहो न चेतनः दृश्यत्वात् घटवत् यदि देहश्चेतनः स्यात् मृतेऽपि तत्र चैतन्यमुपलभ्येत तस्मा देहनाशेनात्मनाशं मग्नानो मूर्ख एवासीत्यर्थः । यतु प्रज्ञानां पण्डितानां अवादान् वक्तुमयोग्यान् भाषसे इति तार्किकव्याख्यानं तदर्थं येषां जो दुर्लभत्वात् विशेषाध्याहारसापेक्षत्वाच्चोपेक्ष्यम् ११

ननु देहादन्योऽपि देहनाशेन नश्यतां कोशकार इव कोशनाशेनेति तत्राह नत्वेवाहमिति त्वमहमिमेव सर्वे अनादयोऽनंताश्च स्मर्येत्यर्थः । जातुकदाचित् अहं न आसं इति न अपि तु भासमेव । तथा त्वमपि नासीरिति न अपि त्वासीरेव । इमे जनाधिपाः राजान इत्युपलक्षणं सर्वस्य जंतुजातस्य नासन्निति न अपि त्वासन्नेवेति योजना अनादित्वादनंताश्चेत्याह नचेति न भविष्याम इति नैव किंतु सर्वमपि प्याम एव । ननु देहस्यानात्मत्वे कथं तत्पीडयाऽयं पीडयत इति चेद्यक्षवत्तदमिमानमात्रादिति ब्रूमः । यदाहियक्षः परशरीरे विंशति तदा तत्पीडया देहपतिर्न बाध्यते तस्य तदानीं देहाभिमानाभावात् । यक्षस्तु बाध्यतेऽभिमानसत्त्वादिति लोके प्रसिद्धं । किंच प्राचीनकर्मव्यतिरेकेण जीवनेनोपपद्यते कृतहाना कृताभ्यागमप्रसंगात् वृक्षादिष्वपि प्राक्कर्मोऽस्तीत्यनुमेयं स्थावरजीविकाप्राक्कर्मणोर्वि काजीविकात्वात् पाकादिक्रियापूर्वकास्मदादिजीविकावत् । अपिच क्रियावैचित्र्यात् कार्यवैचित्र्यं दृष्टं घटशरावोदं चनादिषु तद्वदिहापि सुखदुःखादिवैचित्र्यं प्राक्कर्मवैचित्र्यादनुमेयं । तथा सद्यो जातस्य गोवत्सस्य स्तनपानादौ प्रवृत्तिर्जंतुमात्रस्य मरणाच्चास्रप्राम्गमवीयानुभवजनितसंस्कारजन्यो भोजनादिप्रवृत्तिश्चोष्णासादिवदित्यतोऽस्ति प्राचीनकर्म । अपिच कौलिकशास्त्रप्रसिद्धमेतत् यथा देवदत्तः स्वशरीरे कंटकवेधेन स्थित्यते एवं शत्रुकृतायां देवदत्तप्रतिमायां कंटकेन विद्धायां देवदत्तो व्यथते । तत्र व्यथाहेतुर्ना तरं घातुवैषम्यं नापि बाह्यकंटकवेधादि किंतु केवलं प्राक्कर्ममात्रं । एवं च बीजांकुरन्यायेन कर्मवत् जन्यसंस्कारपरंपरयाऽनादिः संसार इति न देहनाशादात्मनाशोऽस्तीति न भीष्मादयः शोचनीयाः । अत्र पूर्वस्मिन् श्लोके आत्मनो देहादन्यत्वमुक्तं गतासून देहानिति विशेषेण । अत्र तु सूक्ष्मशरीरविशिष्टस्यात्मनो व्यवहारदृष्टयानित्यत्वं साधितमिति भेदः १२ यद्यप्येवं तथापीदं देहवियोगजः शोको भवत्येवेत्याशंक्याह । देहिन इति । देहौ स्थूलसूक्ष्मौ विद्येते अस्य स देही चिदात्मा तस्य यथास्मिन् स्थूलशरीरे कौमाराद्यवस्थासु देहभेदेऽपि एक एवाहं बाल आसमिदानीं वृद्धोऽस्मीत्यभेदप्रत्यभिमानादिकं बालादिशरीरेभ्योऽन्यत्वं च । व्यावृत्तेभ्योऽनुवृ

नत्वेवाहं जातु नासं त्वं नेमे जनाधिपाः ॥ नचैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परम् १२ देहिनोऽस्मिन् यथा देहो कौमारं यौवनं जरा ॥ तथा देहांतरप्राप्तिर्धीरस्तत्र न मुह्यति १३ मात्रास्पर्शास्तु कौंतेय शीतोष्णसुखदुःखदाः ॥ आगमापायिनोऽनित्यास्तास्तितिक्षस्व भारत १४

संभिन्नं कुसुमेभ्यः सूत्रमिवेति न्यायात् । एवं देहांतरप्राप्तिरपि स्थूलाच्छरीरादन्येषां लिङ्गशरीराणां सूक्ष्माणां स्थूलशरीरानुकारिणां प्राप्तिः अयमर्थः । यथा एकमपि स्थूलं शरीरं कौमाराद्यवस्था भेदादनेकरूपं एवं नित्यमपि लिङ्गशरीरं प्राणिकर्मभेदात् सुरनरतिर्यगाद्यवस्थाभेदादनेकमवति । तत्तत् श्लोकन्यायेन स्थूलादिवत् सूक्ष्मादपि शरीरादात्मा विविक्त एव एवं च शोकादि धर्मिणो लिङ्गादपि विभिन्नस्य तव इष्टवियोगजः शोकोऽपि न युक्तः । अत एव तत्र तस्मिन् विषये धीरो न मुह्यति । आभिमानिको शोकमोहो देहद्वयाभिमानत्यागाद्धीरनबाधेते अतस्त्वमपि धीरो भवेति भावः । पूर्व श्लोकयोर्गतासूनिति वयमिति च बहुवचनं उपाधिभेदाभिप्रायं । अत्र तु देहिन इत्येकवचनं उपाधेयचिदात्मकेयाभिप्रायमिति ज्ञेयं तथा च श्रुतिरेकस्यात्मनोऽपि पापिकं भेदमाह । 'यथा ह्ययं ज्योतिरात्मा विवस्वानपो भिन्ना बहुधैकोऽनुगच्छन् ॥ उपाधिना क्रियते भेदरूपो देवः श्रेष्ठेऽप्येवमजोऽयमात्मा' इति । श्रेष्ठेऽप्युपलक्षणलक्षणेऽप्युत्थूलसूक्ष्मदेहद्वयात्मकेषु । 'एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मा' इति च एकत्वाच्च विभुत्वमप्यस्य सिद्धं तेन देहादीनामनित्यानामविभूनां च पराभिमतमात्मत्वं प्रत्याख्यातं वेदितव्यं १३ ननु आत्मनो लिङ्गशरीरादन्यत्वेऽप्यहं दुःखीत्याद्यनुभवाद् दुःखादि धर्माश्च स्वदुर्वारं तत्तत्तत् भीष्मादिवं युवर्गनाशे सति दुःखसंबंधो भवत्येवेत्याशंक्याह । मात्रास्पर्शा इति । मीयंते विषया आभिस्ता मात्रा इन्द्रियवृत्तयः । यद्वा दशप्रज्ञा मात्राः भागादयः दशभूतमात्राः नामादयः कौपीतिक्रिसिद्धा इन्द्रियविषयरूपा ग्राह्याः तासां स्पर्शाः परस्परं विषयविषयिभावेन संबंधा इति व्याख्येयं । यद्वा मात्राप्रमात्रासहस्पर्शाः विषयेंद्रियसंबंधाः स्पर्शशब्दस्य तद्वाचित्वं स्पर्शान्कृत्वा विहायानित्यत्र दृष्टं तत्र स्पर्शपदेन तद्वतो विषयेंद्रिययोरपि लाभः तेन प्रमातुः प्रमाणद्वारा प्रमेयेण सह संबंधाः सर्वे शीतोष्णादिवद्वागमापायिन उत्पत्तिविनाशशीला अत एवानित्याश्च-

तद्वदेव सुखदुःखदाश्च अतस्तान्ति तितिक्षस्वसहस्र हेकौतेयमारतेत्युतमवश्यत्वेन धीरस्त्वमस्मिन्नुच्यति प्रमादुत्वादिरेनर्थाहिसुहितमाधिग्रहावेशादिविधमावाजाग्रत्स्वप्रादौ भावाच्चकादाचित्क
तया आत्मनि प्रतीयमानोऽपिरञ्जूरगादिवान्मिध्याभूतः सन्नतद्वर्मेत्वं भजते । यद्विषयत्राभेदेन कदाचिद्वातिकदाचिन्नतत्राध्यस्तं रज्ज्वाभिवर्षः । प्रमात्रादिश्च प्रतीचिप्रत्यगभेदेन कदाचिद्वा
ति अतो मध्येति निश्चितं तेन प्रतीचिप्रमातृसंबंध एव नास्ति सत्यमिध्यावस्तुनोर्वास्तवसंबंधायोगात् । प्रमातृधर्माणामुःखादीनां तु प्रतीचिसंबंधो दूरापेत एव । कथं तद्व्याप्तमिदुःखित्वप्रत्ययः त
त्तदुपाधितादात्म्याद्व्यासादिति श्रुतः अतएव जाग्रतिदृष्टदुःखं स्वप्नेनानुवर्तते स्वप्नदृष्टं जाग्रतिनदृश्यते तथा च श्रुतिः । 'सयत्तत्र पश्यति पुण्यं च पापं चानन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुषः' इति ।
'कामः संकल्पो विचिकित्सा' इत्यादि श्रुतिरेतत्सर्वमन एवेति अभेदनिर्देशात् कामादिसर्वविकारोपादानत्वं मनस एवाह तस्मात्स्वप्न इवात्मनिदुःखित्वप्रतीतिर्प्रातिरेवेतीष्टवियोगजनितां तांति तितिक्षस्वेति
भावः १४ तितिक्षाफलं प्रत्यक्षमेवेत्याह यंहीति । एतेमात्रास्पर्शाः प्राकृत्याख्यातरीत्या त्रिविधा अपि यं जाग्रतिस्वप्नेऽसंभ्रान्तसमाधौ चानवपश्यति स्वास्थ्यान्नप्रचयावयति । पुरुषं पृष्टुं अष्टासुव
सतीति पुरुषस्तं पुरश्च । 'कर्मैन्द्रियाणि खलु पंच तथा पराणि ज्ञानेन्द्रियाणि मन आदि चतुष्टयं च ॥ प्राणादिपंचकमथो वियदादि कंच कामश्च कर्म च तमः पुनरष्टमीपुः' इति प्रसिद्धाः । यद्वा स्थूलसूक्ष्मो
पाधिमध्ये एव इतरासामंतर्भावादत्र पुरितितम एव ग्राह्यं तेन कारणोपाधेरप्यात्मनो विविक्तत्वं दर्शितं पुरुषर्षमेति त्वमप्येतदनुभवितुं योग्योऽसि सर्वपुरुषश्चेष्टत्वादिति सूचयति उपाधि त्रयस्यागादेव स
मेदुःखसुखेयस्यतं न हिसमाधिस्थस्य सुखाय दुःखाय वा शीतोष्णस्पर्शौ भवत इति युक्तमस्य समदुःखसुखत्वं धीरंध्याधिनं योगिनं न व्ययंति सोऽमृतत्वाय सोऽक्षाय कल्पते योग्यो भवति १५ ननु सुप्ति
समाध्यादौ त्यक्तोपाधेरारमनः समदुःखसुखत्वेऽपि सोपाधिकदशायां तत्तायः पिष्टस्य दग्धत्वमिव तस्य दुःखित्वं दुर्वारं । उपाधिश्च मूलमकृते व्यापिकाया मात्रा रूप इति तत्स्वेतुन निर्मूलोच्छेदमर्ह

यं हि न व्ययं त्येते पुरुषं पुरुषर्षभ ॥ समदुःखसुखं धीरसोऽमृतत्वाय कल्पते १५

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टोऽतस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः १६

त्यतः सोऽमृतत्वाय कल्पत इत्यनुपपन्नमित्याशंक्याह नासत इति प्रमात्रादेरागमापाधित्वेन कादाचित्कत्वात् रञ्जूरगादिवत् असतः भावः सत्ताकालत्रयेऽपि नास्ति । अयमर्थः प्रमात्रादिर्मूला
ज्ञानेन चिदात्मनिकल्पितः मूलाज्ञानस्य चात्मज्ञानेन निवृत्तौ कारणाभावात् पुनः प्रमात्राद्युद्भवोऽस्तीति निष्प्रत्यूहममृतत्वं ज्ञानात्सिद्धयतीति । नन्वप्रतीतिमात्रात् प्रमात्रादेर्मिध्यात्वात्पगमे आ
त्मनोऽपि सुप्त्यादावप्रतीयमानत्वाविशेषान्मिध्यात्वमस्तु उभयोर्वास्तवत्वमस्तु इत्याशंक्याह नाभावो विद्यते सत इति । सत्त्वस्तुनः अभावोऽसत्त्वं कदाचिदपि न विद्यते सुप्त्यादावप्यनुभूतयोः सुखाज्ञा
नयोः सुखमहमस्वाप्सनं किंचिद्वेदितुमिदं पुन्याने परामर्शदर्शनात् तदनुभवमंतरेण तयोः परामर्शसंभवाद अतः सतोऽसत्त्वं नास्ति श्रुतिरपि सुप्तिवैलक्षण्योः प्रमात्राद्यभावं दर्शयितुं त्वंचाह ।
'यद्वैतत्रयं पश्यति पश्यन्वैतत्रयं पश्यति न हि द्रष्टृदृष्टेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वात् तद्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्त्यपश्येदिति' । यदि प्रमात्रादिः सत्यस्तर्हि सतोऽप्येव सुप्त्यादावदर्शनं साभि
ध्याभावाद्वा द्रष्टृदृष्टलोपावक्तव्यं । नाद्यः आत्मनि दृष्टनष्टस्वभावस्यान्यत्र सद्भावकल्पनायोगात् । नात्यः उदाहृतया श्रुत्येव तन्निषेधात् तस्मादुभयोरपि सत्यत्वेन मिध्यात्वेन वा साम्यं दुर्वचं ।
ननु सत आकाशादेः किंचिदपि देशकालेनाभावो यद्यपि नास्ति तथापि सत एव परमाणोर्देशांतरेऽभावोऽस्ति प्रागसतोऽपि यदादेर्भावश्च दृष्टः तत्कथमुच्यते नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सत इत्याशं
क्यविद्वदनुभवेन निरस्यति उभयोरपीति अंतोयाथात्म्यं । यथा स्वप्ने न भक्तुं रञ्जूरगादयो नित्यत्वा नित्यत्वसत्यत्वा सत्यत्वादिधर्मोपेततयानिश्चिता अपि प्रबोधेन बाध्यंते तद्वज्जाग्रदृष्टा अपि
पिते तत्त्वज्ञाने न बाध्यंते । ननु जाग्रद्व्यासनावशात् स्वप्नगत नम आदौ नित्यत्वादिनिश्चयोऽप्रमदिति चेत् अनादिकालप्रवृत्तमागमवीयसंस्कारवशात् जाग्रदभवादावपि सतमप्येति तुल्यं ।

नन्वेतस्यापि काम्यातः पातितयानित्याकरणजनितः प्रत्यवाय उत्पद्येतैव सत्कदनुष्ठितस्य संबंधप्रदानप्रत्यवायपरिहाराख्यफलद्वयहेतुत्वायोगादित्याशंक्याह प्रत्यवायो न विद्यत इति । 'तमेतं
वेदानुवचनेन ब्राह्मणाविविदिषंति यज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेन' इति श्रुत्या संयोगपृथक्त्वन्यायेन दग्धेन्द्रियकामस्य जुहुयादित्यनेन नित्यस्य दग्धोर्वीर्यत्वमिव नित्यानामपि कर्मणां विविदिषार्थत्वं विनि
योगबलात्सिद्धयति । ततश्च काम्येनैव प्रयोगेन नित्यस्यापि सिद्धेर्न नित्याकरणनिमित्तो वाऽकाम्यत्वात्सर्वागानुपसंहारनिमित्तो वा प्रत्यवायो विद्यते नित्यानामेव विनियोगात् । नित्येषु च यथा
ज्ञतुपबंधस्यानुज्ञानात् वार्तिके तु काम्यानामप्यत्र विनियोगो दृष्टः यथा । 'वेदानुवचनादीनामेकात्म्यज्ञानजन्मने ॥ तमेतमिति वाक्येन नित्यानां वक्ष्यते विधिः ॥ यद्वा विविदिषार्थत्वं काम्या
नामपि कर्मणां ॥ तमेतमिति वाक्येन संयोगस्य पृथक्त्वतः' इति । अस्मिन्पक्षे काम्यानामपि तुल्यफलत्वात् नित्यवद्यथा शतपुपबंधो भविष्यतीति न सर्वागानुपसंहारजनितः प्रत्यवायो विद्यते
स्वल्पमपि अस्य योगधर्मस्यानुष्ठितं अनुपपुक्तबीजकल्पं । 'जन्मजन्मांतराभ्यस्तं दानमध्ययनं तपः ॥ तेनैवाभ्यासयोगेन तच्चैवाभ्यसते पुनः' इति स्मृतेरुत्तरोत्तरसंस्काराधानद्वारा स्वसजातीयवृद्धे
निमित्तं सत्कामादिदोषक्षयणद्वारामहतो भवात्संसारात्त्रायते । तस्मात्साख्यानधिकारिणा कर्मयोग एवानुष्ठेय इति भावः ४० नत्वेवं सांख्ययोगोर्महाभयाज्जाणहेतुत्वं तुल्यं चेत्कोऽनयो विशेष इत्याशं
क्यसांख्यानं पातशंकानास्ति योगिनां गुणावद्विदेहकैवल्यपातशंकाऽस्तीत्याह व्यवसायात्मिकेति व्यवसायस्तत्त्वनिश्चयस्तदात्मिकात्वाकारावुद्धिरंतःकरणवृत्तिः अहं ब्रह्मास्मीति वाक्यजन्मा
ब्रह्माकारांतःकरणवृत्तिर्ब्रह्मविद्याभिधाना समस्तवृत्त्यंतरबाधेन सम्यग्भ्युदिता एका एव । 'सल्लिभातो ह्येव ब्रह्मलोकः' इति श्रुतेः ब्रह्मैवलोको ब्रह्मलोक इह ब्रह्मैव न हिसल्लुप्तज्ञाते ब्रह्मणि ज्ञातव्यं

व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनंदन ॥ बहुशाखा ह्यनंताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनाम् ४१ यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदंत्य विपश्चितः ॥

वेदवादरताः पार्थ नान्यदस्तीति वादिनः ४२ कामात्मानः स्वर्गपराजन्मकर्मफलप्रदाम् ॥ क्रियाविशेषबहुलां भोगैश्वर्यगतिं प्रति ॥

४३ भोगैश्वर्यप्रसक्तानां तयाऽपहृतचेतसाम् ॥ व्यवसायात्मिका बुद्धिः समाधौ न विधीयते ४४

कर्तव्यं वा किंचिदवशिष्यते कृतकृत्यत्वाद्ब्रह्मविदोऽतोऽस्य पातशंकानास्ति । अव्यवसायिनामज्ञानिनां तु बुद्धयोऽनंताः ताश्च प्रत्येकं बहुशाखा इति इदमेव मम श्रेय इति निश्चयस्य दुर्लभत्वात् कदा
चिदश्रेयस्यापिश्रेयो बुद्धौ सत्यां पातशंकाऽस्तीति महोस्तयोर्विशेष इति भावः ४१ उत्तरार्धमेव विवृणोति याभिमा मित्यादिना यां पुष्पितां पुष्पितद्वमवधूरतोरमणीयां वाचं । 'अक्षयं ह वै चातुर्मास्यया
जिनः सुकृतं भवति अपामसो ममृता अभूम' इत्येवं रूपां प्रवदंति अविपश्चितः अव्यवसायिणो मूढाः यतो वेदवादरताः वेदांतर्गतेषु अर्थवादेषु 'यस्य पर्णमयी जुहूर्मव विनपापः श्लोकः शृणोति' इत्येवमा
दिपुरताः बद्धश्रद्धाः अतएव कर्मणोऽन्यत् आत्मज्ञानं तत्फलं मोक्षश्चनास्तीति वादिनो वदन् शीलाः ४२ तथा भोगश्चैश्वर्यं च तयोर्गतिः प्राप्तिस्तं प्रति तदर्थः मित्यर्थः कामात्मानः कामग्रस्तचित्ताः
अतएव स्वर्गपराः कीदृशीं भोगैश्वर्यगतिं जन्मकर्मफलप्रदां । प्राप्तभोगैश्वर्यो हि पुरुषस्तद्वा सनावासितः पुनर्भोगैश्वर्यप्राप्तये जन्मलभते तदर्थं कर्माणि च कुरुते फलं च ततो भोगादिकं प्राप्नोतीति चक्रम
निशमावर्तते तेन निष्ठातश्च्युतो भवतीत्यर्थः । किंच क्रियाविशेषणबहुलां यथा यथा वित्तव्ययायासायाधिक्यं तथा तया भोगैश्वर्यप्राप्तेरप्याधिक्यमित्यर्थः । एतेनात्यंता बाससाध्यैष्वपि कर्मफललो
भात्सज्जंत इत्युक्तं भाष्ये भोगैश्वर्यगतिं प्रतिसाधनभूताः ये क्रियाविशेषा अग्निहोत्रादयः तद्बहुला जन्मरूपं यत्कर्मफलं तत्पदां च वाचमेवेति व्याख्यातं ४३ भोगेति तथा पुष्पितया वाचा अपहृतचेतसां पुं
सां बुद्धिः समाधौ समाधयनुष्ठानकाले व्यवसायात्मिका व्यवसायो ज्ञानं तदात्मिका बुद्धिश्चिन्मात्राकारानविधीयते न भवति कर्मकर्तृरित्यकारः । विरक्तस्य हि बुद्धिः समाधौ चिन्मात्राकारा भवति न तु भो
गाद्यासक्तस्येति स्पष्टमेव । भाष्ये तु समाधौ अंतःकरणे व्यवसायात्मिका बुद्धिर्न भवतीति व्याख्यातं । यद्वा समाधयनुष्ठानार्थमेव निश्चयात्मिका तेषां बुद्धिर्न भवतीति व्याख्येयम् ४४

कस्यतर्हि समाधौ बुद्धिर्भवतीत्यत आह त्रैगुण्येति त्रैगुण्यं गुणत्रयकार्भमूर्ध्वमध्याधोगातिरूपसंस्मरणतद्देशप्रकाशयत्वेन विषयोपेयांतादृशाः कर्मकाण्डपरवेदाः । त्वंगुणैर्गुण्यो भव ऊर्ध्वगता अपि विरक्तो भवेत्यर्थः । वक्ष्यति च तत्तद्गुणप्रधानं गतित्रयं ऊर्ध्वगच्छति सत्त्वस्था इति । दिव्येभ्योऽपि विषयेभ्यो विरक्तः समाधावधिक्रियत इति भावः । किंलक्षणोऽसौ निखैर्गुण्य इत्यत आह निर्द्वन्द्व इति सुखदुःखमानापमानौ शत्रुमित्रे शीतोष्णे इत्यादीनि द्वन्द्वानि सप्रतिपक्षपदार्थरूपाणि तेभ्यो निर्गतो निर्द्वन्द्वः सर्वत्र समबुद्धिरित्यर्थः । ननु बाधमानमुष्णादिकं कथं शीतादिवत्क्षंतुं शक्यमत आह नित्यसत्त्वस्व इति नित्यं सर्वदा सत्त्वं धैर्यसत्त्वगुणो वा तदाश्रितो भूत्वा धीरो हि सर्वसोदुंशक्तः । सात्त्विको वा प्रारब्धकर्मोपस्थापितमिदं दुःखमपरिहार्यं किमु तत्तयेति जानन्न सर्वसोदुंशकोत्येव । नन्वस्यंतदुःखं हंशुषादिदुःखं कथं निखैर्गुण्येन सर्वव्याप्तवृत्तिशून्येन सोदुंशक्यमत आह नियोगक्षेम इति अप्राप्तस्य प्राप्तियोगः प्राप्तसंरक्षणं क्षेमः एतद्वयमपि प्रारब्धकर्माधीनमितिततोऽपि निर्गत इत्यर्थः तत्र हेतुः यत आत्मवान् जितचित्तः । सहि सर्वास्वप्नापस्वनाकुलो नित्यगृप्ततयानिरुद्धमश्वभवतीति त्वमप्येतादृशो निखैर्गुण्यो भवेत्यर्थः ४५ नन्वात्मवत्त्वं चित्तशुद्धौ सत्यामेव भवति सा च सकलवेदोक्तकर्मानुष्ठानसाध्या अतो निखैर्गुण्यत्वं दुर्लभमित्याशंक्याह सावानिति सर्वतः संसृष्टोदके महति उदपाने जलाशये पुरुषस्य यावान् अर्थो यावत्स्नानपानादिकं प्रयोजनं कृत्वा जलनिर्वर्त्य भवति न कृत्स्नजलाशयव्ययनिर्वर्त्य तावानेवाथो विजानतो व्युत्पन्नचित्तस्य ब्राह्मणस्य ब्रह्मबुधोः सर्वेषु वेदेषु वैदिकदेशोपनिषच्छ्रवणमात्रनिर्वर्त्यो भवति न कृत्स्नवेदार्थानुष्ठानं स्वसिद्धार्थमपेक्षते एकेन जन्मना कृत्स्नवेदार्थानुष्ठानासंभवात् । ऐहि केन जन्मांतरि येन वाजपादिना चित्तशुद्धौ सत्यामुपनिषच्छ्रवणाभिखैर्गुण्यता संभवतीति भावः । वृद्धास्तु सर्वतः संसृष्टोदकस्यानीये आत्मज्ञाने पुरुषस्य तावानर्थः कृत्स्नोऽपि भवति यावान् अनेककूपरू

त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्योभवार्जुन ॥ निर्द्वन्द्वोमित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान् ४५ यावानर्थ उदपाने सर्वतः संभुतोदके ॥ तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानतः ४६ कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ॥ मा कर्मफलहेतुर्भूर्माते संगोऽस्त्वकर्मणि ४७ योगस्थः कुरु कर्माणि संगं त्यक्त्वा धनं जय ॥ सिद्धयसिद्धयोः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते ४८ दूरेण ह्यवरं कर्म बुद्धियोगाद्धनं जय ॥ बुद्धौ शरणमन्विच्छ कृपणाः फलहेतवः ४९

पोदपानस्थानीषेषकलवेदोक्तकर्मस्वनुष्ठितेषुभवति ब्रह्मानंदेषुब्रह्मानंदानामंतर्भावात् । तथाच श्रुतिज्ञानेसर्वकर्मफलांतर्भावदर्शयति । यथा 'कृतायाविजितायाधरेयाःसंयंत्येवमेवैनंसर्वतदभिसमेति यत्किंचमजाःसाधुर्कुर्वतियस्तद्वेदयत्सवेदेति'वक्ष्यतिच । 'सर्वकर्माखिलंपार्श्वज्ञानेपरिसमाप्यते'इति । गंगातुल्यज्ञानोदयात्प्रागेवकूपोपमानिकर्माणिकर्तव्यानीतिभावइतिव्याचख्युः । अस्मिन्पक्षे पूर्वार्धेअनेकस्मिन्नयथातथाभवतीतिपदचतुष्टयाध्याहारः यावान्तावानुपदयोरनुपगंश्वदाष्टातिकेद्वष्टव्यः ४१ ननुममाप्यौपनिषदात्मज्ञानार्थिनःशमपेष्टस्तत्कथंमांयुद्धयस्वेतिभेरयसीत्याजं क्याह कर्मण्येवेति कर्मण्येवाधिकारोन्नतज्ञाननिष्ठायां माफलेषुसंगोऽस्त्वित्यपक्ष्यतेकर्मफलंस्वर्गपञ्चादिहेतुःकर्मसुप्रवर्तकंयस्यतादृशोमाभूः अकर्मणिकर्माकरणेऽपितवसंगोमाऽस्तु ४२ एतदेव विवृणोति योगस्यइति योगस्यःसन्नसंगफलवृष्णांकर्तृत्वाभिमानंचत्यक्ताकर्माणिज्ञानार्थकुरु हेधर्मजयसिद्धयसिद्धयोःकर्मफलस्यविविदिपादेःसिद्धावसिद्धौवासमोहर्षविपादशून्योभूत्वाकर्माणिकुर्वितिसंबंधः इदमेवसिद्धयसिद्धयोःसमत्वंयोगइत्युच्यते ४८ इममेवबुद्धियोगंस्तौति दूरेणेति कर्मफलकामेनाक्रियमाणंबुद्धियोगात्पूर्वोक्तान्निष्कामात्कर्मणःदूरेण हिप्रसिद्धं अवरंअत्यंतनिकृष्टंअतोबुद्धौयोगरूपायांतत्फलभूतायांसांख्यरूपायांवातन्निमित्तंशरणंरक्षितारंआश्रयंवाइश्वरंअन्विच्छप्रार्थयस्व तत्प्रतीत्यर्थकर्माणि कुर्वित्यर्थः । यतःफलहेतवःफलमेवहेतुःप्रवर्तकंये पातादृशाः फलवृष्णावंतःकृपणादीनामवन्ति । 'योवाप्तदक्षरंगार्थविदित्वाऽस्माहोकार्त्तमेतिसकृपणः' इतिश्रुतेः ४९

किंच बुद्धीति बुद्धियुक्तः समत्वबुद्धियुक्तो योगाय समत्वबुद्धिर्योगाय युज्यस्वपद्यत्सु योगमसिद्धयसिद्धयोः समत्वबुद्धिः कर्मसुबंधकेष्वपिकौशलबंधनिवर्तकत्वसंपादनं । ननु बुद्धियुक्तः कर्मभिर्दुष्कृतं त्यजतु ' धर्मेण पापमपनुदति ' इति श्रुतेः । सुकृतंतु सजातीयत्वात्तेर्दुष्परिहरमितिकथमुभे सुकृतदुष्कृते जहातीत्युच्यते । सत्त्वशुद्धिज्ञानोत्पत्तिद्वारेति प्राञ्चः अर्वाश्चतुर्दुष्कृतस्यागमुक्तरित्याऽभ्युपेत्य फलत्यागात् सुकृतत्यागोऽपि कर्मयोगिनो भवति दुष्कृतफलवन्मोक्षप्रतिबंधकतत्फलस्यानुत्पादात् । यत्तु आपस्तंबोक्तमात्रक्षणनिदर्शनेन नांतरीयंकसुकृतफलमुक्तं तत्फलत्वेनोपपद्यते नांतरीयकत्वादेव तस्मात्फलद्वारामोक्षप्रतिबंधके क्रियमाणे एव सुकृतदुष्कृते कर्मयोगीजहाति ज्ञानी तु संचिते अपिते जहातीति तयोर्विशेषइत्याहुः ५० एतदेवाह कर्मजमिति । बुद्धियुक्ताः समत्वबुद्धियुक्ताः क्रियमाणकर्मजं फलं त्यक्त्वा मनीषिणो मनो निग्रहसमर्थभूत्वा जन्मरूपेण बंधेन मुक्ताः संतोऽनामयं निरुपद्रवं पदं मोक्षाख्यं गच्छन्ति ५१ कवामनीषिणो भवन्तीत्यत आह यदेति ते तव मोहदृष्टानिष्ठवियोगसंयोगजपरितापजन्यवैचित्र्यं तदेव कलिलमिव कलिलं कालुष्यं बुद्धिगतं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति व्यतिक्रमिष्यति बुद्धिः प्रसन्ना भविष्यति तदा श्रोत्रव्यस्य शास्त्रमागत्य श्रुतस्य च भिर्वेदवैराग्यं गताऽसि । अयं भावः । मलिनायां बुद्ध्या वसकृद्गृहीतस्यापि शास्त्रार्थस्यास्फुरणात् श्रोतव्यं श्रुतं च दृश्यं तद्वत् शुद्धायामपि बुद्धौ सद्यः शास्त्रार्थस्फुरणात्तयोर्वैयर्थ्यमित्युच्यते यथाऽपि तन्न निर्वेद उचितः । प्रसन्ना च बुद्धिर्निग्रहीतुं योग्या भवतीति श्रवणा विक्तं त्यक्त्वा ध्याननिष्ठ एव भवेदिति ५२ ननु बुद्धिप्रसादोऽपिकेन लिङ्गेन ज्ञेय इत्यत आह । श्रुतीति । श्रुतिभि

बुद्धियुक्तोजहातीहउभेसुकृतदुष्कृते ॥ तस्माद्योगाययुज्यस्वयोगःकर्मसुकौशलम् ५० कर्मजंबुद्धियुक्ताहिफलंत्यक्त्वामनीषिणः ॥ जन्मबंध
विनिर्मुक्ताःपदंगच्छंत्यनामयम् ५१ यदातेमोहकलिलंबुद्धिर्व्यतितरिष्यति ॥ तदागंतासिनिर्वेदंश्रोतव्यस्यश्रुतस्यच ५२ श्रुतिविप्रतिपन्नातेयदा
स्थास्यतिनिश्चला ॥ समाधावचलाबुद्धिस्तदायोगमवाप्स्यसि ५३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ स्थितप्रज्ञस्यकाभाषासमाधिस्थस्यकेशव ॥ स्थितधीःकिं
प्रभाषेतकिमासीत्तवजेतकिं ५४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रजहातियदाकामान्सर्वान्पार्थमनोगतान् ॥ आत्मन्येवात्मनातुष्टःस्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ५५

नानाविधशास्त्रश्रवणैर्विप्रतिपन्ना आत्मानित्योऽनित्योवानित्योऽपिकर्ताऽकर्तावाककर्ताऽप्येकोऽनेकोवेत्येवमादिसंशयग्रस्तासतीयदा असंभावनाविपरीतभावनानिरासपूर्वकं श्रुतितात्पर्यविपथी
भूते ब्रह्माद्वैते निश्चला पुनः कुतर्करनास्कंदनीयानिर्विकित्ताऽपरोक्षनिश्चयवती भूत्वा समाधौ निर्विकल्पके प्रत्ययात्मनि अचलालयविक्षेपशून्या स्यात् स्थितिस्थिरा भविष्यति तदा योगं विवेकप्रज्ञां प्रा-
प्यसि । निश्चलसमाधिलाभ एव बुद्धिप्रसादलिंगमिति भावः २३ लब्धसमाधेः स्थितप्रज्ञापरनामोलक्षणानि बुभुक्षुर्भुज उवाच स्थितप्रज्ञस्येति स्थिता प्रत्यगात्मनि प्रतिष्ठिता प्रज्ञायस्य तस्य
स्थितप्रज्ञस्य समाधिस्थस्य समाधौ स्थितस्य काभाषाभाषणं वचनं कथमसौ परेर्भाष्यते इत्येकः प्रश्नः । स्थितधीः स्थितप्रज्ञः अर्थाद्व्युत्थितः सन्नर्किप्रभाषेत कथं वदति कथमास्ते कथं वा ब्रजति वि-
षयान्मुंके इति प्रश्नत्रयं २४ एतेषां क्रमेणोत्तराण्याह भगवान् प्रजहतीत्यादिना अत्रयान्येव कृतार्थलक्षणानि तानि ज्ञानसाधनानीति मत्वा उपदिश्यते स्थितप्रज्ञलक्षणानि तेषामलुतार्थेषु
यत्नसाध्यत्वात् कृतार्थेषु स्वाभाविकत्वात् यथोक्तं 'उत्पन्नात्मप्रबोधस्य ह्यद्वैष्टत्वाद्योमुणाः' भवंत्ययत्नतस्तस्य न तु साधकरूपिणः' इति यदाऽयं योगी सर्वान् स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरभोग्या-
न्रकामान् काम्यमानान् विषयान् प्रकर्षणसमूलं जहाति त्यजति कीदृशान् कामान् मनोगतान् मनस्येव संकल्पविकल्पात्मके स्थितान् न तु बहिः यथोक्तमक्षपादाचार्यैः । दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः
संकल्पकृता इति । तत्र स्थूलानां कामानां त्यागपक्षांतसेवनमात्राद्भवतीति सस्थवीयानेव विलीनकरणग्रामस्य समनस्कस्य जाग्रद्वासनामयाः स्वप्ने ये कामाः स्फुरन्ति तेषामपित्यागो भगवद्ब्रह्मानादि-

—रूपसद्भासनाभ्यासबलेनभवति येतूपसंस्तकरणस्यसंप्रज्ञातसमाधिकालेधिभ्याःकामाभ्यंरूपमात्रोपनतादहरविद्याविषुप्रसिद्धास्तेषामपित्यागोऽसंप्रज्ञातसमाध्यभ्यासबलेनभवति । एवं त्रिविधान्कामान्त्यक्त्वा आत्मन्येवाखंडैकरसेआत्मनास्वेनैवस्वरूपानंदेनतुष्टोवाह्यविषयनिरपेक्षोयदाभवतितदाऽयंस्थितप्रज्ञइत्युच्यते ५५ दुःखेषुशस्त्रपातादिषुदुःखसाधनेषुप्राप्तेष्वपिअनुद्विग्नमनाअचंचलमानाः वक्ष्यतिच । 'यस्मिन्स्थितोनदुःखेनगुरुणाऽपिचिचाल्यते' इति सुखेषुसुखसाधनेषुसकंदनादिषुप्राप्तेष्वपिबिगतस्पृहोनिर्द्वितिकत्वाद्भवति अतएववीताःरागभयक्रोधायस्मात्सतया नहितस्याभवस्थायारागादयोदुःखादयोवासंभवन्ति एवंविधःसमाधिस्थःस्थितधीःस्थितप्रज्ञउच्यते ५६ स्थितधीःकिंप्रापेतेत्यस्योत्तरमाह यःसर्वत्रेति सर्वेषुधनदारदेहजीवनाविषुअनभिस्नेहः अभिस्नेहवान्निधनदारादिषुविकलेषुसकलेषुवाहमेवविकलःसकलोऽस्मीतिदिन्यदपेतेतःपूर्वापरानुसंधानरहितोजल्पति अंयतुनतयेतिभावः । तथाशुभंप्राप्यनाभिनंदतिसंतुष्टोभूत्वाशुभप्रापयितारंनप्रशंसति तथाअशुभंप्राप्यनद्वेष्टिदुःखीभूत्वाअशुभप्रापयितारंनदिदित्यस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५७ किमासीतेत्यस्योत्तरमाह यदेति इन्द्रियार्थेभ्यःशब्दादिविषयेभ्यःप्रारब्धकर्मवशेनव्युत्थितोऽपियोगीद्वैतदर्शनादुद्विग्नःसन्निरोधसंस्कारमावल्यात्प्रीत्यासमाधिमनुतिष्ठन्नेवास्तेइत्यर्थः शेषंस्पष्टं ५८ ननुविषयेभ्य इन्द्रियाणानिद्वितीयेवस्थितप्रज्ञताहेतुस्तर्हिषुभिर्मूर्च्छालयप्रहावेशादावपिसास्तीतिसर्वोऽपिस्थितप्रज्ञएवेत्याशंक्याह विषयाइति सत्यंदेहिनोदेहाभिमानवतोमूढस्यसुखादौनिराहारस्यइन्द्रियविषयान

दुःखेष्वनुद्विग्नमनाःसुखेषुविगतस्पृहः ॥ वीतरागभयक्रोधःस्थितधीर्मुनिरुच्यते ५६ यःसर्वत्रानभिस्नेहस्तत्तत्प्राप्यशुभाशुभम् ॥ नाभिनंदतिनद्वेष्टितस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५७ यदासंहरतेचायंकूर्मोऽग्नान्निवसर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५८ विषयाविनिवर्ततेनिराहारस्यदेहिनः ॥ रसवर्जसोऽप्यस्यपरंदृष्टानिवर्तते ५९ यततोह्यपिकौतेयपुरुषस्यविपश्चितः ॥ इन्द्रियाणिप्रमार्थानिहरन्तिप्रसभंमनः ६० तानिसर्वाणिसंयम्ययुक्तआसीतमत्परः ॥ वशेहियस्येन्द्रियाणितस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ६१ ध्यायतोविषयान्पुंसःसंगस्तेषूपजायते ॥ संगत्संजायतेकामःकामाक्रोधोऽभिजायते ६२

नाहरतोऽमुंज्ञानस्यविषयाविनिवर्ततएवतथापिरसवर्जसोरागस्तद्वर्जनिवर्तते तदाऽपिसूक्ष्मरूपेणरामोऽस्ति रागमूलस्मात्माज्ञानस्यादाहान्नासौस्थितप्रज्ञइत्यर्थः अस्यैवतुनःपरंदृष्टाआत्मानंसाक्षात्कृत्यनिराहारस्यशब्दादीनगृह्यतोरसोऽपिनिवर्ततेमूलान्नानदाहादित्यस्तिषुसादेःसमाधिस्यस्यचमहान्विशेषइतिभावः । प्राञ्चस्तुरोमिणःकाष्ठतपस्त्रिनोवामूढस्यापिविषयाननाहरतोरसवर्जविषयाविनिवर्ततेतस्यैवपरंदृष्टास्थितस्यरसोऽपिनिवर्ततइतिव्याचख्युः ५९ किंचसुखादेरिन्द्रियाणिभ्रांत्यास्वयमेवलीयन्ते समाहितेनतुतानिकूर्मेणागानीवस्वेच्छयासंहियन्ते एतच्चात्यंतयाससाभ्यमित्याह यततइति विपश्चितःशास्त्राचार्योपदेशवतोयततोऽपिसमाधिसिद्धयर्थयतमानस्यापिपुरुषस्यइन्द्रियाणिकर्तृणिमनःप्रतीचिस्त्रीक्रियमाणंकर्मीभूतंहरन्तिविषयप्रवणं कुर्वन्ति यतःप्रमाथीनि यथाबहवश्चोरावनेएकंपुरुषंप्रमथ्यतस्यवित्तंहरन्ति एवमिन्द्रियाणियततोमनोहरन्ति यतःप्रसभमतिशयेनप्रमथनशीलानि ६० यद्यप्येवंतथाऽपितानिनियंतव्यान्येवान्यथास्थितप्रज्ञत्वस्यैवासिद्धेरित्याह तानीति संयम्यवशीकृत्ययुक्तःसंनद्धोमत्परःअहमेवसर्वेषांप्रत्यगात्मापरःरुयादिभ्योवाह्येभ्योदेहेन्द्रियादिभ्य आतरेभ्यश्चउत्कृष्टःप्रियतमोयस्यसमत्परःसन्नासीत हियस्मात्प्रवशेआज्ञायां शेषंस्पष्टं ६१ 'यदार्पणावतिष्ठतेज्ञानानिमनसासह ॥ बुद्धिश्चनविषेष्टतितामाहुःपरमां गतिम्' इतिश्रुतौइन्द्रियमनोबुद्धीनानिग्रहेपरमपदप्राप्तिरित्युक्तंतत्रउपसंस्तकरणस्यबाह्यान्शब्दादीनगृह्यतोमनोमात्रेणावस्थितस्ययोगिनोमनसोऽनिग्रहेकिंस्यादित्याह ध्यायतइतिद्राभ्यां विषयान्शब्दादीन्ध्यायतश्चित्तयतःपुंसःपुरुषस्यतेषुशब्दाविषुसंगः-

—संबंधोजायते । बाह्यार्थेभ्योनिगृहीतान्यपिइन्द्रियाणिमनोदोषात्पुनर्बाह्यार्थान्गृह्णन्तीत्यर्थः । ततःसंगात्कामस्तस्मिन्विषयेऽभिलाषःसंजायते । कामात्कुतश्चिद्वेतोःप्रतिहतादभिज्वलनात्मात्क्रोधोऽभिजायते ६२ ततःक्रोधात्संमोहःकार्याकार्यविवेकाभावोभवति । ततःस्मृतिविभ्रमःशास्त्रार्थानुसंधानस्यविभ्रंशरूपंचलनंभवति । स्मृतिभ्रंशात्बुद्धिनाशःशास्त्रार्थस्यनिश्चितस्यापितीरोधानंभवति । तस्मिंश्चशास्त्रजेषोक्षज्ञानेऽपिनेष्टेपुरुषोऽनश्यतिपुरुषार्थयोग्योभवति योहितादृशःसनष्टएवेतिलोकेवदन्ति ६३ ननुविषयानध्यायतोऽपियोगिनोव्युत्थानेप्रमाणस्वामाख्यादिन्द्रियाणांविषयेषुसंगोदुष्परिहरस्ततश्चोक्षरीत्यातस्यापिनाशप्रसक्तिरित्याशंक्याह रागद्वेपेति विषेयात्माकिंकरीकृतमनास्तुआत्मवश्यैर्मनोऽधीनैरिन्द्रियैःस्वामिनश्चित्तस्यकिंकरीकृतस्यकामक्रोधहीनत्वात्स्वयमापिरागद्वेषावियुक्तैःविषयान्प्रापयितितृणादीनीवानास्थयाचरन्पश्यन्प्रापिपुमान्तत्रकामाद्यनुदयात्प्रसादंसेकल्पविकल्पपंकलेपप्रक्षालनेनमनसःस्वाच्छब्दंअधिगच्छति । मनसःस्वाच्छब्दमेवप्रत्यगात्मनः स्वाच्छब्दंस्तत्तदुणसारत्वात् । अजितमनस्कमिवजितमनस्कंविषयसंगोनबाधतेऽतोमनोजयोऽऽशङ्क्यकर्तव्यइत्यर्थः ६४ किंच चित्तस्यप्रसादेहियस्यपुंसःसर्वदुःखानांकाममूलकानांकामाभावात्हाभिःपरिहारोजायते कामानुद्ध्येहेतुमाह प्रसन्नचेति हियस्मात्प्रसन्नचेतसःपुंसोबुद्धिर्ब्रह्मैक्यनिश्चयआशुशीघ्रंपर्यवतिष्ठतेसुदृढोभवति

क्रोधाद्भवतिसंमोहःसंमोहात्स्मृतिविभ्रमः ॥ स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशोऽबुद्धिनाशात्प्रणश्यति ६३ रागद्वेषवियुक्तैस्तुविषयानिन्द्रियैश्चरन् ॥ आत्मवश्यैर्विधेयात्माप्रसादमधिगच्छति ६४ प्रसादेसर्वदुःखानांहानिरस्योपजायते ॥ प्रसन्नचेतसोह्याशुबुद्धिःपर्यवतिष्ठते ६५ नास्तिबुद्धिरयुक्तस्यनचायुक्तस्यभावना ॥ नचाभावयतःशांतिरशांतस्यकुतःसुखम् ६६ इन्द्रियाणांहिचरतांयन्मनोऽनुविधीयते ॥ तदस्यहरतिप्रज्ञांवायुर्नावमिवांसि ६७ तस्माद्यस्यमहाबाहोनिगृहीतानिसर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ६८

तस्मिंश्चसतिप्राप्यामावात्रकामोदयइत्यर्थः ६५ समनस्कानामिन्द्रियाणामनिग्रहेदोषउक्तः बुद्धेरपर्वस्थानेकोदोषइत्यतआह नास्तीति अयुक्तस्यश्रवणमननयोरनासक्तस्यबुद्धिर्ब्रह्मात्मैक्यनिश्चयोनास्ति प्रमाणविषयासंभावनायाःप्रमेयविषयासंभावनायाश्चानिरासात् । तथाअयुक्तस्यासमाहितमनसोभावनात्रह्याकारांतःकरणवृत्तिप्रवाहोनास्ति मनसश्चाचल्येनबुद्धेरपिचंचल्यात् । अभावयतोऽध्यानमकुर्वतः शांतिःसर्वदुःखोपरमश्चनास्ति चेतसोऽनवस्थितत्वेनदुःखावश्यंभावात् । अज्ञातस्यानुपरतसर्वदुःखस्यसुखंप्रत्यगद्वयानंदआत्मकंकुतोऽनुतश्चित्तदुःखित्वादेव । आद्यमयुक्तस्येतिपदंशुजियोगेइत्यस्यरूपं द्वितीयंशुजसमाधावित्यस्य तस्माद्बुद्धेःपर्यवस्थानमावश्यकम् ६६ तदभावेदोषमाह इन्द्रियाणांहीति हियस्मादिन्द्रियाणांचरतांस्वस्वविषयेप्रवर्तमानानां कर्मणिषष्टी यत्तरागादिकलुपितंमनः तान्यनुलक्षीकृत्यविधीयतेप्रवर्त्यते कर्मकर्तरिलकारः प्रवर्ततइत्यर्थः तत्तद्विद्यानुसारिमनोऽस्यसाधकस्यप्रज्ञात्मात्मतत्त्वाविषयाबुद्धिहरति तस्यामनोनुसारित्वात् दृष्टांतःस्पष्टार्थः अन्येषुइन्द्रियाणांमध्येयदिन्द्रियमनुलक्षीकृत्यमनःप्रवर्ततेतदिन्द्रियमस्यसाधकस्यमनसोवाप्रज्ञाहरतीतियोजयति आत्मविषयांप्रज्ञांहृत्वामनोविषयविषयांकरोतीतिभाष्यमप्यालोचनीयम् ६७ यततोह्यपीत्यत्रोपक्रांतमर्थंबहुबाउपपाद्यउपसंहरति तस्मादिति यस्मादिन्द्रियाधीनमनोमनोनुगाचप्रज्ञातस्मात्तदेमहाबाहोयस्यतेरिन्द्रियाणिसर्वशःसर्वप्रकारेणस्वकारणेनमनसासहितानीतिवाच्यं इन्द्रियार्थेभ्यःशब्दादिभ्योनिगृहीतानिमवन्ति तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठितेतिविद्धि ६८

—तेनज्ञानयोगेनब्रह्मणिनिष्ठापरिसमाप्तिर्सांख्यः प्राप्नुवतीत्यर्थः । योगिनां 'सिद्धयसिद्धयोः समोभूत्वासमत्वंयोगउच्यते' इत्युक्तलक्षणयोगवतां कर्मयोगेनसंध्योपासनादिनिर्विकल्पसमाध्वनुष्ठानांत
मिहकर्मयोगपदार्थः तेनयोगिनोब्रह्मनिष्ठाप्राप्नुवतीत्यर्थः अयंभावः इहजन्मनिजन्मांतरेवाइश्वरप्रीत्यर्थमनुष्ठितेः कर्मभिर्विशुद्धसत्त्वोविवेकवैराग्यशमादिपद्मोपेतोमुमुक्षुः प्रत्यक्प्रवर्णचित्तः
श्रवणमननाभ्यामेवकृतकृत्योभवति । सचेत्श्रवणादेः प्रागसमाहितचित्तस्तर्हिनिदिध्यासनमस्यापेक्षितं अतएवसहकार्यतरविधिः पक्षेणेति सूत्रकृतानिदिध्यासनस्यपाक्षिकत्वमुक्तं सोऽयं
सांख्यमार्गः । तथासर्वाणिकर्माणिपरमगुरावर्पयन्श्रवणमननात्मकंविचारमंतरेणैवकेवलंश्रद्धामात्रात्प्रतीचोनिर्विशेषब्रह्मरूपत्वंगुरुवाक्यतोनिश्चित्यासंभावनादिदोपरहितआचार्याभिर्गु
णब्रह्मोपास्तिप्रकारमधिगम्यकर्मच्छिद्रेषुसमाध्यभ्यासं कुर्वन्निष्कलंप्रत्यगात्मस्वरूपंसाक्षात्करोतिसोऽयंयोगमार्गः तेनऊहापोहकौशलंयेषामस्ति तेसांख्याः । येषांतन्नास्ति ते योगिन इति
अतइयं द्विप्रकारानिष्ठानतुद्वेनिष्ठेतिप्रमितव्यं यथोक्तं वसिष्ठेन । 'द्वैकमौचितनाशस्ययोगोज्ञानंचराधव ॥ योगोवृत्तिनिरोधोहिज्ञानं सम्यगवेक्षणं ॥ असाध्यः कस्यचिद्योगः कस्य
चित्तत्वनिश्चयः ॥ प्रकारौद्वैततोदेवोजगादपरमः शिवः' इति । चित्तादर्शनोपलक्षितस्यब्रह्मसाक्षात्कारस्यद्वैकमौ चित्तादेर्मिथ्यात्वपक्षेज्ञानमेवयथारज्जुरगादिसम्यगवेक्षणेनैव नश्यति
तद्वत् । तस्यसत्यत्वपक्षेयोगएव यथासत्यउरगोमंत्रादिनानिरुद्धप्रचारः स्वयमेव नश्यति तद्वच्चित्तमपियोगेननिरुद्धयमानं नश्यति तस्यनिरन्वयोच्छेदस्तुप्रारब्धकर्मतेपक्षद्वयेऽपितुल्य
इति ३ अनयोः प्रकारयोरेंगांगिभावमाह न कर्मणा मिति कर्मणा यज्ञादीनामनारंभादननुष्ठानात् नैष्कर्म्यज्ञाननिष्ठानाश्रुतेन प्राप्नोति । विविदिपंतियज्ञेनेति श्रुत्या यज्ञादीनां विद्यांगत्वे
न विधानात् । ननु संप्रत्ययप्राधान्यात्कर्मणां विविदिपांगत्वमप्रगम्यते । तेन विविदिपायां यज्ञादिना सिद्धाया मेतमेव प्रवाजिनो लोकाभिच्छंतः प्रव्रजंतीति श्रुतेः प्रव्रज्या रूपमेव नैष्कर्म्यमिह ज्ञा

न कर्मणामनारंभा नैष्कर्म्यं पुरुषोऽश्नुते ॥ न च संन्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति ४ न हि कश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ॥ कार्यते ह्यवशः कर्म सर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः ५

न निष्ठासाधनं ग्राह्यं । न ज्ञानं नैष्कर्म्यसिद्धिपरमामित्यादा विवात्रतद्वाहकस्य परमत्वविशेषणस्याभावात् । ननु कर्मयोगजनितचित्तशुद्धयभावे केवलात्संन्यासादसिद्धिं समधिगच्छतीति यो
जनाया विप्रकृष्टयोजनकर्मणोः समुच्चया संभवस्याभीष्टस्य सिद्धेः किमिति नैष्कर्म्यशब्देन निष्ठागृह्यत इति चेत्सत्यं गुणैः कर्मकार्यतइति वाक्योपात्रैर्गुण्यहेतुकमुल्लंघनमेव हेनैष्कर्म्यपदार्थो
ननु प्रव्रज्या । विविदिपंतियज्ञेनेत्यत्रापि जिगमिषत्यश्वेन जिचां सत्यासिनेत्यादा विवृतीयांतस्य धात्वर्थेनैवान्वयादश्वदीनां गमनादा विवयज्ञादीनां वेदन एवान्वयो ज्ञेयः । एतमेवेति श्रुति
स्त्विविविदिपासंन्यासाभिप्रायेण प्रवृत्ता । एतंवैतमात्मानं विदित्वा ब्राह्मणाः पुत्रैषणायाश्च वितैषणायाश्च लोकैषणायाश्च व्युत्पायाय भिक्षार्थं चरंतीति ज्ञानपरिपाकार्यस्य जीवन्मुक्तिस्तु साध्यस्य वा याज्ञ
वल्क्यादिभिरनुष्ठितस्य विद्वत्संन्यासस्यापि साखेदर्शनात् । असंन्यासिनो ज्ञानमेव नोत्पद्यत इति प्राचामाग्रहो विक्षेपकर्मत्यागरूपसंन्यासविषयो ननु कापाय परिधानमात्रविषयः । गर्गाव्या
धवासिष्ठादीनाम तथा विधानामपि ज्ञानोत्पत्त्यवगमादित्यास्तां तावत् । कर्मभिरशोधितचित्तस्य मंवबुद्धेः रागद्वेषादिप्रस्तस्यात्मानात्मविवेकद्वारा चित्तरोधद्वारा वा नैष्कर्म्यप्राप्तिर्नास्ती
ति पूर्वोदार्थः । नन्वमयं सर्वभूतेभ्योदत्त्वा नैष्कर्म्यमाचरेदिति केवलात्कर्मसंन्यासादपि नैष्कर्म्यसिद्धिः स्मर्यते तत्कथमुच्यते न कर्मणामनारंभा नैष्कर्म्यमस्तीति तत्राह नचेति कर्मजचित्तशुद्धय
मावेकतादपि संन्यासात्प्रमोक्षसिद्धिः । उदाहृतस्मृतिस्तु चित्तशुद्धिपूर्वकसंन्यासाभिप्राया । नहिरागादिप्रस्तः सर्वभूतेभ्यः सर्वात्मनाऽभयं दातुमीष्टोऽतोऽपुक्तमुक्तं न च संन्यसनादेवेति ४ एतदेव प्रपंचय
ति नहीति अवशः कर्मजशुद्धयभावाज्जितचित्तः कश्चिदपि जातुकदाचित्समाधिकालेऽपि ज्ञानमपि अकर्मकृत्कर्माणि दुर्मनोरयादीनि अकुर्वन्नादिप्रसिद्धं न तिष्ठति । हियस्मात्सर्वोऽपिलोकः प्रकृ
तिजैर्गुणैः सत्त्वरजस्तमोभिः स्वभावप्रभवेः रागद्वेषादिभिर्वा कर्मकायिकं वाचिकं मानसिकं वा कार्यतेऽवश्यं तत्र प्रवर्त्यते ५

ननु संन्यासपूर्वकं ध्यानेनैवाचित्तशुद्धिमपि संपादयिष्यामि किं कर्मभिरित्याशंक्याह कर्मैन्द्रियाणीति यो विमूढात्मा रागाद्याक्रांतचित्तः कर्मैन्द्रियाणि वागादीनि संयम्य निग्रह्य आस्तेरुकांते ध्यानाप
देशेनोपविशति समिध्याचारः तस्य तदासननियमनादिकमाचरणं मिथ्या अलीकमेव निष्कलत्वात् तत्रहेतुः इन्द्रियार्थान्मनसास्मरन्निति यतः इन्द्रियार्थान् शब्दादीन् श्रोत्रादिभिर्गृह्णाति मनसा
चस्मरति अतो मिथ्याचारः सविषयाश्चित्तयन्योगनिष्ठामात्मनो लोकेऽभिष्यन्त्यतः कपटीत्यर्थः तस्मात्कर्मव्यतिरिक्तश्चित्तशुद्धयुपायो नास्तीति भावः ६ यस्तु पूर्वस्मान्मिथ्याचाराद्विलक्षणः पुरु
षधौरेय इन्द्रियाणि मनसा सह नियम्य रागद्वेषविपुक्तानि कृत्वा कर्मैन्द्रियैः कर्मयोगं आरभते हे अर्जुन सः कर्मफले स्वर्गादावैहिकेशब्दादावसक्तोऽनासक्तोऽतो विशिष्यते पूर्वस्मादधिको भवतीत्यर्थः ७
नियतमिति यस्मादेवं तस्मात्त्वं नियतं संध्योपासनादिकर्मैव कुरु । यद्वा नियतं नियमेन त्वं कर्म नित्यकाम्यसाधारणं यत्पापनिवर्तकस्वभावं तत्तदेव कुरु हियस्मात् अकर्मणः सकलकर्मैन्द्रियनिग्रहेण त
दकरणात् चित्तजयशून्यात्कर्मैव ज्ञायः प्रशस्ततरम् । अपि च ते तव क्षत्रियस्य अकर्मणः सत्यामपि चित्तशुद्धौ सर्वकर्मत्यागिनः शरीरयात्रादेहव्यवहारो न प्रसिद्धयेत् भैक्ष्यचर्यायामनधिकारात् । ब्राह्म
णाः पुत्रैषणायाश्च वितैषणायाश्च लोकैषणायाश्च व्युत्पायाय भिक्षार्थं चरंतीति संन्यासविधायके वाक्वेराजाराजसूयेन स्वाराज्यकामो यजेतेत्यत्र राजपदवद्ब्राह्मणपदस्य विवक्षितस्वार्थत्वात् 'चत्वार
आश्रमा ब्राह्मणस्य त्रयो राजन्यस्य द्वौ वैश्यस्य' इति स्मृतेश्च । अन्यत्राप्युक्तं पारिव्राज्यं प्रकृत्य 'मुखजानामयं धर्मो वैष्णवं लिंगधारणं ॥ बाहुजातो रुजातानां नायं धर्मो विधीयते' इति ८ ननु कर्मणा बध्यते

कर्मैन्द्रियाणि संयम्य य आस्ते मनसा स्मरन् ॥ इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते ६ यस्त्विन्द्रियाणि मनसानियम्यारभतेऽर्जुन ॥ कर्मैन्द्रियैः कर्मयोगम
सक्तः स विशिष्यते ७ नियतं कुरु कर्म त्वं कर्म ज्यायो ह्यकर्मणः ॥ शरीरयात्राऽपि च तेन प्रसिद्धयेदकर्मणः ८ यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्रलोकोऽयं कर्मबंधनः ॥ तदर्थं कर्म
कौंतेय मुक्तसंगः समाचर ९ सहयज्ञाः प्रजाः सृष्ट्वा पुरोवाच प्रजापतिः ॥ अनेन प्रसविष्यध्वमेव सोऽस्त्विष्टकामधुक् १० देवान्भावयताऽनेन ते देवाभावयंतुवः ॥
परस्परं भावयंतः श्रेयः परमवाप्स्यथ ११ इष्टान् भोगान् हि वो देवादास्यं ते यज्ञभाविताः ॥ तैर्दत्तान् प्रदायैभ्यो यो भुंक्ते स्तेन एव सः १२ यज्ञशिष्टाशिनः संतो
मुच्यंते सर्वकिल्बिषैः ॥ भुंजते ते त्वधंपापायेपचंत्यात्मकारणात् १३

जं हिरितिकर्मणां बंधकत्वस्मृतेः कथं पुमुं मांतत्र नियोजयसीत्याशंक्याह यज्ञार्थादिति यज्ञः परमेश्वराराधनं । यज्ञदेवपूजायाभिति धात्वर्थानुगमात् तदर्थं 'यज्ञो वै विष्णुः' इति श्रुतेर्विष्णुर्वातदाराधना
र्थं यत्कर्म ततोऽन्यत्रकर्मणि स्वर्गाद्यर्थे प्रवृत्तोऽयं लोकः कर्मबंधनः कर्मणा बध्यते न त्वीश्वराराधनार्थं कर्मवर्णाश्रमोचितं हे कौंतेय मुक्तसंगः फलाभिलाषशून्यः स नृसमाचरसम्य
कुरु ९ एतदेवार्थवादेन द्रढयति सहेति यज्ञः सहेतिसहयज्ञाः । वोपसर्जनस्येति पक्षे सादेशाभावः । कमो धिक्ता इति यावत् प्रजासर्वणि काः अनेन यज्ञेन प्रसविष्यध्वं प्रसवो वृद्धिस्तां लभध्वं एव यज्ञो
वोपुष्मा कभिष्टकामधुक् इष्टार्थपूरकोऽस्तु १० इष्टार्थपूरकत्वमेवाह देवानिति भावयत तर्पयत अनेन देवतापूजात्मकेन यज्ञेन वः पुष्मान् भावयंतु वृष्ट्यादिदानेन परस्परं भावयंतो देवाश्च पूयं च श्रे
यः परं प्राप्स्यथ ११ किंच इष्टान् पुत्रपश्वादीन् वः पुष्मभ्यं एभ्यो देवेभ्यस्तद्वतानेव व्रीहिपश्वाज्यादीन् अग्रदाय अदत्त्वा देवतीं हे शेन वः १२ यथागात्रमकं यागं नित्यनैमिति कुरुष्वैव देवाग्निहोत्रजाते
ष्टवादि रूपमकृत्वैत्यर्थः अदत्त्वा यो भुंक्ते सस्तेन एव १२ ये तु यज्ञशिष्टाशिनः वैश्वदेवादिशेषात्रभोजनशीलाः संतः ऋणापाकरणात् ते मुच्यंते सर्वकिल्बिषैः प्रमादकृतैर्विहिताकरणनिमित्तैः पंचसूना
निमित्तैर्वा । येत्वात्मकारणात् स्वार्थमेव पचंति न तु चमहायज्ञार्थं ते पापाः स्वयंपापरूपा एव संतः पापमेव भुंजते तथा च स्मृतिः 'कंडनीपेपणी चुल्ली उदकुंभी च मार्जनी ॥ पंचसूना गृहस्य स्यताभिः—

स्वयं न विदति' इति 'पंचसूनाकृतं पापं पंचयज्ञैर्वर्षपोहति' इति च । अतिश्च 'इदमेवास्मत्सत्ताधारणमज्ञं यदि मय्यते सयत्तु पास्तेन सप्ताप्मनो व्यावर्तते मे श्रंक्षेत्तदिति' । मंत्रवर्णां ऽपि 'मोघमन्त्रं विदते अमचेताः सत्यं ब्रवीमि वध इत्सतस्य ॥ नार्यमणं पुष्यति नो सखायं केवलाधो भवति केवलादी' इति १३ जगच्चक्रप्रवृत्तिहेतुत्वादधिकर्मकर्तव्यमित्याह अत्रादिति अत्राद्वैतोक्तं पणपरिणतात् भूतानि प्राणिशरीराणि भवंति अत्र च पर्जन्यात् एतत्प्रसिद्धमेव 'यज्ञाद्भवति पर्जन्यः । अग्नौ प्रास्ताहुतिः सन्त्यगादित्यपुनरितिष्ठते ॥ आदित्पाज्जायते वृष्टिर्दृष्टेरन्नंततः प्रजा' इति स्मृतेः यज्ञो देवतारा धनजो धर्मः कर्मभ्यो यागहोमदानादिभ्यः समुद्भवतीति कर्मसमुद्भवः १४ कर्मब्रह्मोद्भवं वेदोद्भवं वेदप्रवर्धनं प्रमाणं ननु पाखंडादिप्रणीतागमः ब्रह्मवेदोऽपि अज्ञरसमुद्भवः । 'अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितमेतद्यद्यवेदो यजुर्वेदः' इत्यादि श्रुतेः साक्षात्परमेश्वरादेवोत्पन्नोऽनंतत्रयमविप्रलंभकत्वाद्विदोपाकावपाखंडादिवाक्यवदप्रामाण्यशंकाऽस्तीति भावः । यस्मादेवं तस्मात्सर्वस्मिन् देशे काले च वर्तमानं ब्रह्मवेदः एतेन वेदस्य नित्यत्वं शब्दस्य विमृत्वं च दर्शितं नित्यं नियमेन यज्ञे प्रतिष्ठितं तात्पर्येण पर्यवसन्नं १५ भवत्वेवं ततः किं फलितमित्यत आह एवमिति भूतानामादौ वेदाधिगमस्ततः कर्मानुष्ठानंततो देवानां तृप्तिस्ततो वृष्टिस्ततोऽन्नंततो भूतानि तेषां वेदाधिगम इत्येवं रूपं चक्रमिव चक्रं निरंतरमावर्तमानं जगत्प्राणिनिर्वाहकं नानुवर्तयति नानुतिष्ठति सः अवायुः पापजीवनः इंद्रियारा मोनतुषर्माराम आत्मारामो वा मोघं व्यर्थं दंशमशकादिवत् जीवति यस्त्वेतदनुवर्तयति स जगदुपकारको घन्य इति भावः तथा च श्रुतिः । 'अयो अयं वा आत्मा सर्वेषां भूतानां लोकः स यज्जुहोति यद्य जते तेन देवानां लोकोऽप्ययदनुवृत्तेन कृषीणामथ यत्पितृभ्यो निपूणाति यत्प्रजाभिच्छ्रुति तेन पितृणामथ यन्मनुष्याणां मथ यत्पशुभ्यस्तृणोदकं विदति तेन पशू

अत्राद्भवति भूतानि पर्जन्यादन्नसंभवः ॥ यज्ञाद्भवति पर्जन्यो यज्ञः कर्मसमुद्भवः १४ कर्मब्रह्मोद्भवं विद्विब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ॥ तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितम् १५ एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः ॥ अवायुरिन्द्रियारामो मोघं पार्थस जीवति १६ यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मवृत्तश्च मानवः ॥ आत्मन्येव च संतुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते १७ नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कश्चन ॥ न चास्य सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः १८

नायदस्य गृहेषु स्वापदावयास्यापि पीलिकाभ्युपजीवति तेन तेषां लोकः' इति १९ एवमीश्वरेण वेदपक्षपूर्वकं जगच्चक्रं प्रवर्तितमज्ञैरधिकृतैरनुवर्तितव्यमित्युक्तं अस्याननुवर्तने च महान् प्रत्यवाय उक्तः स ब्रह्मविदमपि स्पृशेदिति संभाविता मांशं कां परिहरति यस्त्विति । आत्मन्येव रतिः प्रीतिर्यस्य ननु व्यादौ स तथा । नन्वात्मनि प्रीतिः प्राणिमात्रस्यानौपाधिकी अस्ति प्रत्युत तदर्थत्वेनैव रुयादिष्वपि प्रीतिर्भवतीत्यत उक्तं आत्मतृप्त इति आत्मनेव परमानंदरूपेण तृप्तो न भिष्टा न्नादिना । मनुमंदाग्निरपि रुग्णादौ न रमते नापि भिष्टा न्नेन तृप्यति अत उक्तं आत्मन्येव च संतुष्ट इति मंदाग्निर्हि वा तुष्टिर्हि जाठरो हीपनं च कामयमान औषधाद्यर्थमितस्ततो धावति न त्वात्मन्येव तृप्यति विद्वांसुरतिवृत्तिवृष्टीरात्मनैवानुभवति न रुयन्ननादिभिरिति तस्य कार्यकर्तव्यं किमपि नास्ति क्रियाप्राप्त्यस्य कस्याचिदप्यर्थस्याभावात् १७ एतदेवाह नैवेति तस्यात्मरतेः कृतेन कर्मणा अर्थः प्रयोजनं नास्ति स्वर्गादौ लिप्ताभावात् मोक्षस्य चाक्रियासाध्यत्वात् 'नास्त्यकृतः कृतेन' इति श्रुतेः अकृतो मोक्षः कृतेन कर्मणा नास्तीति श्रुत्यर्थः । अकृतेन विरुद्धकर्मणाऽपि अर्थो न रकादिरस्य नास्ति अत्र कृताकृतशब्दौ भिन्ना भिन्नपदवत् परस्परविरुद्धार्थवाचितया पुण्यपापवचनौ येतु अकृतेनोति भावे निष्ठा नित्याकरणात् गार्हितत्वरूपो वा प्रत्यवाय प्राप्तिरूपो वा कश्चनार्थो विदुषो नास्तीति व्याचक्षते तेषामप्यभावात् भावोत्पत्तेरनभ्युपगमा न्नित्यानां काले यदन्यदविहितं क्रियते तत्तत्प्रत्यवायोत्पादो वक्तव्य इति घटकुट्यादिभातवृत्तांत आपद्यते । अत्रोपपत्तिमाह नचेति चोहेती यस्मात् आत्मरतेः सर्वभूतेषु चेतना चेतने पुनस्तममध्यमाधेपु कश्चिदपि अर्थव्यपाश्रयः सुखमोमात्मकप्रयो जनाभिसंबंधो नास्ति आत्मरतिस्त्वादेव निष्कामत्वाद्विदुषः पुण्यपापफलसंबंधो नास्तीत्यर्थः १८

यस्मान्निष्कामस्य कर्मलोपो नास्ति तस्मात्त्वमपि असक्तः फलासक्तिगूण्यः सततं सर्वदा कार्यं अवश्यकर्तव्यं कर्मनित्यनैमित्तिकं समाचर हियस्मात् असक्तः कर्माचरन् परं मोक्षं सत्त्वशुद्धिद्वारेणाप्नोति १९ अत्र शिष्टाचारं प्रमाणयति कर्मणेति कर्मणैव सहसंसिद्धिश्च वृणादिसाध्यां ज्ञाननिष्ठां गंतुं आस्थिताः प्रवृत्ताः जनकादयस्त्वाद्याः क्षत्रियाः ननु संन्यासेन । ननु शुद्धचित्तस्य मम नास्ति कर्मापेक्षेत्या शंक्याह लोकेति लोकस्य संग्रहः स्वधर्मप्रवर्तनं । ननु स्वप्रयोजनाभावेऽपि केवलं लोकसंग्रहायै चैतर्ककर्तव्यं तदा विदुषां ब्राह्मणानामपि संन्यासो न स्यात् यतीनेव संन्यासधर्मान्प्राप्त्यतिष्ठन्तेषां संन्यास इति चेत् अर्जुनेऽपि न तद्वद्वारितमस्ति । ननु क्षत्रियस्य संन्यासेऽधिकारो नास्तीति चेत् लिङ्गधारणेऽधिकाराभावेऽपि भरतः ऋषमादिव द्विषेपकर्मत्यागमात्रेऽधिकारात् वार्तिके 'सर्वाधिकार विच्छेदो ज्ञानं चेदभ्युपेयते ॥ कुतोऽधिकारनियमोऽप्युत्थाने क्रियते बलात्' इति विद्वत्संन्यासे क्षत्रियादेरपि अधिकारस्य साधितत्वात् अतो लोकसंग्रहेऽनमुख्यं कर्मप्रयोजनमिति चेत् सत्यं । न मे पार्था स्तिकर्तव्यमिति स्वदृष्टान्तेनाधिकारिकत्वाद् अर्जुनपूवं नियोज्यते न क्षत्रियमात्रमिति तुष्यतु भवान् २० । २१ कर्मणि वर्ते एव अहं कर्म करोम्येवेत्यर्थः २२ यद्यहं कर्मणि न वर्तेयं तर्हि मनुष्याः ममैव वर्तमानुवर्तते अनुवर्तन् न कर्मन कुर्वीरन्नित्यर्थः अतं द्वितीऽनलसः सर्वशः सर्वप्रकारैः २३ ततश्च किमित्यत आह उत्सीदेयुरिति यद्यदाचरतीत्यादेरपरायोजना न केवलं लोकसंग्रहं पश्यन्

तस्मादसक्तः सततं कार्यं कर्म समाचर ॥ असक्तो ह्याचरन्कर्म परमाप्नोति पूरुषः १९ कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः ॥ लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुमर्हसि २० यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जनः ॥ स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते २१ न मे पार्था स्तिकर्तव्यं त्रिपुल्लोकेऽपि किंचन ॥ नानवाप्तमवाप्तव्यं वर्ते एव च कर्मणि २२ यदि ह्यहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतं द्रितः ॥ मम वर्त्मानुवर्तते मनुष्याः पार्थ सर्वशः २३ उत्सीदेयुरिमे लोकान कुर्यात्कर्मचेदहम् ॥ संकरस्य च कर्त्ता स्यामुपहन्यामिमाः प्रजाः २४ सक्ताः कर्मण्यविद्वांसो यथा कुर्वन्ति भारत ॥ कुर्याद्विद्वांस्तथाऽसक्तश्चिकीर्षुर्लोकसंग्रहम् २५ न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसंगिनां ॥ जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् २६ प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्त्ताऽहमिति मन्यते २७

कर्तुमर्हसि अपि तु श्रेष्ठाचारत्वादपीत्याह यद्यदिति तथा च मम श्रेष्ठस्य यादृशाचारस्तदादृशपदनुवर्तिना स्वयाऽनुष्ठेयः न स्वातंत्र्येणान्यदस्यर्थः । कीदृशस्तवाचारो यो मयाऽनुवर्तनीय इत्याकांक्षायां न मे पार्थेत्यादिभिस्त्रिभिः श्लोकैस्तत्प्रदर्शनमिति मधुसूदनश्रीपादाः २४ सदिमादृशपदवत्कृतार्थोऽस्ति तथापि परानुग्रहार्थं कर्माणि कुर्वीत्याह सक्ता इति कर्मणि कर्मफले कुर्वीति कर्माणीति शेषः असक्त इति च छेदः २५ विद्वान् आज्ञानां कर्मस्वाप्तानां बुद्धिभेदं बुद्धेः आलनं न जनयेत् नोत्पादयेत् किंतु तान् सर्वाधिकर्माणि जोषयेत्सेवयेत् कथं युक्तमादृतो भूत्वासमाचरन् २६ अविद्वान् कथं कर्मसंज्ञत इत्यत आह प्रकृतेरिति प्रकृतेः पारमेश्वर्याः सत्त्वरजस्तमोगुणात्मिकाया 'देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढा' इति श्रुतिप्रसिद्धायाः शक्तिगुणैः कार्यकारणसंघातात्मकैः क्रियमाणानि कर्माणि अहंकारेण स्वस्मिन्नाध्यस्तेन विमूढः तदीयान् कर्तृत्वादीनां स्वधर्मस्त्वेन पश्यन् आत्मनश्च असंगतं दंसं विवृणोताम पश्यन् आत्मा अहंकारेण विमूढश्चासावात्मा चेति विग्रहः अहं कर्माणि कर्मणां कर्त्ता इति मन्यते कर्त्तव्यासेन । कर्त्ताऽहमिति पुनः प्रत्ययस्तेन न लोकाव्ययनिष्ठा स्वार्थपुनरिति मणी निषेधः अन्यथा तु प्रत्यये कर्मणां कर्त्ता इति पठ्यमाभावं २७

एवंसक्तस्य कर्मचरणं प्रदर्शयति तत्त्वविदिति गुणकर्मविभागयोः गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च तत्त्वविदिति भाष्यं । माहं गुणात्मक इति गुणेऽप्यत्र आत्मनो विभागः नाहं कर्मोऽपि कर्मविभागः तयोर्गुणकर्मविभागयोस्तत्त्ववेत्तीति श्रीधरः । मधुसूदनस्तु गुणाः देहेन्द्रियांतःकरणानि अहंकारास्पदानि कर्माणि च तेषां व्यापारभूतानि ममकारास्पदानि गुणकर्मैति द्वंद्वे कवद्भावः विभज्यते सर्वेषां जडानां भासकत्वेन पृथक् भवतीति विभागः स्वप्रकाशज्ञानरूपोऽंग आत्मा गुणकर्मचविभागश्चेति द्वंद्वः तयोर्जडजडयोस्तत्त्वयोवेतिसः गुणाः करणात्मकाः गुणेषु विषयेषु वर्तते इति मत्त्वानसज्जते कर्तृत्वाभिनिवेशं करोतीत्यर्थः । गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च तत्त्वविदिति पक्षे गुणकर्मणोरित्येव सिद्धे विभागपदं व्यर्थमिति । यद्वा यस्तत्त्ववित्सगुणाः गुणेषु वर्तत इति मत्त्वानुगुणविभागे कर्मविभागे च न सज्जते इति योजना गुणानां सत्त्वरजस्तमसां विभागो बुद्धयहंकारज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियविषयरूपेण विभज्यावस्थानंतस्मिन्नसज्जते इदमहमिति न मन्यते तथा हि । शरीरे गौरेऽहं गौरोऽस्मि हस्ताभ्यामात्मे मयेदमात्तमिति चक्षुषा दृष्टे मयेदं दृष्टमिति अहंकारेणाभिमतं ममेदमित्यभिमतं । बुद्धौ विक्रियमाणाया महं सुखीति च सर्वेषु बुद्ध्यादिषु विभज्य गृह्यमाणेष्वपि प्रत्येकं प्रत्ययं क्वचन मध्यस्याहमिति ममेदं कर्मेति च मन्यते एतेन कर्मविभागोऽप्यवश्यकत्वेन व्याख्यातः । अन्यथा चिदात्मन्येव आदानादिकर्तृत्वं दुःखादिमत्त्वं चापतति अयं च कर्मविभागः श्रुत्यापि दर्शितः । 'अंधो मणिमिदं तमनं गुलिरावयत् अग्नीवः प्रत्यमुचत् तमजिह्वोऽसश्च त' इति । अंधः स्वयंप्रकाशहीनोऽपि चक्षुरादिभणिरूपादिकं विषयमविदत्प्रकाशयति । अनंगुलिः काष्ठलोष्टादिवत् जडत्वात् स्वयं कर्मकर्तुं मशक्तोऽपि पाण्यादिः आवयत् आसीत्यवयवविषयं उपादत्ते । अग्नीवः छिन्नशिरस्कवन्निर्जीवोऽहंकारस्तत्प्रत्यमुचत् अग्नीवायां धारयति मयेदं लब्धमिति मन्यते । अजिह्वोऽग्नीवायां जडत्वात्

तत्त्ववित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः ॥ गुणा गुणेषु वर्तत इति मत्त्वानसज्जते २८ प्रकृतेर्गुणसंमूढाः सज्जते गुणकर्मसु ॥ तान कृत्स्नविदो मंदान् कृत्स्नविन्नविचालयेत् २९ मयि सर्वाणिकर्माणि संन्यस्या ध्यात्मचेतसा ॥ निराशीर्निर्ममो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरः ३० ये मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठंति मानवाः ॥ श्रद्धावंतो न स्युस्तो मुच्यंते तेऽपि कर्मभिः ३१

स्वयं स्वगत सुखदुःखयोः पटवस्वगत रूपादेः प्रकाशने असमर्थोऽपि अहं सुखी दुःखीति चानुभवति । तथा च आत्मानात्मनोर्यायात्स्वज्ञोऽप्यवृत्तेऽहंकारादिषु तत्कर्मसु चाभिमानादिषु कुसुमेषु सूत्राभिमानवर्तमानमात्मानं तेभ्यः पृथक् भूतं जानन्न गुणाधी चक्षुरादयो गुणेषु दुःखरूपादिषु वर्तते न त्वात्मेति मत्त्वानसज्जतेऽहमेव हस्तादिसंवातरूपो ममेव दमादानादिकं कर्मेति न सक्तो भवतीत्यर्थः २८ एवं स तिसंबंधिषु गुणेषु देहादिषु कर्मसु गुणमनादिषु च सज्जते अहमयं ब्राह्मणो ममेव दं यज्ञादिकं कर्मेति सज्जते सक्तो भवति तान् मूढत्वात् अकृत्स्नविदः आत्मज्ञानहीनान् 'आत्मविदो कृत्स्नविदः' । आत्मनो वा अरे सुसज्जत इति प्रार्थना योजना २९ मयीति त्वं तु अज्ञो मुमुक्षुश्च मयि सर्वांतर्यामिणि सर्वाणिकर्माणि संन्यस्य स मध्यं अध्यात्मचेतसा आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्तं शास्त्रं अध्यात्मतत्त्वप्रवणेन चेतसा शाकपार्थिवा ३० ये मे इति येऽन्येऽपि त्वाद्वाशां मे मम तत् असत्तया कर्मांस्तुष्टानं अनुतिष्ठंति अनुवर्तते मानवाः श्रद्धावंतः अनसूयंतः अन्नदोषमपश्यंतः तेऽपि स्वकर्मभिर्धर्माधर्मरूपैः मुच्यंते ३१

विपक्षे दोषमाह येति सर्वशब्द इति श्रवाची । 'सर्वसमाप्नोषितोऽसि सर्वः' इति निर्वचनात् तस्य ज्ञाने विषये विशेषेण मूढान् पारोक्ष्येणापिते ईश्वरमजानंतो देहमात्रनिष्ठास्तान् नष्टान् स्वर्गापवर्गप्रदान् अचेतसः विवेकशून्यान् २९ ननु ते चेत्तव मतं नानुतिष्ठंति तर्हि कथं तवांतर्यामिण्यत आह स दशमिति स्वस्याः प्रकृतेः स्वकीयस्य प्राग्भवीयधर्माधर्मसंस्कारस्य स दशमनुरूपं ज्ञानवानपि चेष्टते किमु मूर्खः पश्चादिभिश्चाविशेषादिति न्यायात् तस्मात्प्रकृतिर्याति अनुसरंति भूतानि प्राणिनस्तत्र ममवानिग्रहः किं करिष्यति न किमपि अहमपि पूर्वकर्मोपेक्षयैव तान् प्रवर्तयामीति भावः २३ एवं तर्हि पुरुषस्य स्वातंत्र्याभावाद् द्विधनेषु शास्त्रव्यर्थमित्याशंक्याह इन्द्रियस्येति इन्द्रियस्येति द्विर्वचनं वीक्ष्यार्था प्रतीतिर्यस्येति ईशब्दादौ वचनादौ च विषये रागद्वेषौ अनुकूले रागः प्रतिकूले द्वेषश्च व्यवस्थितौ नित्यसंबद्धौ तत्र तयोर्वशं नागच्छेदिति शास्त्रस्याभ्यनुज्ञा पुरुषस्य च तदनुष्ठाने स्वातंत्र्यमस्ति हि यतः तौरागद्वेषावेवाऽस्य प्राणिनः परिपंथिनो विरोधि नौ दृष्टद्वारेण प्रवर्तकत्वात् ननु प्रकृत्यनुसारी ईश्वरोऽस्य परिपंथी तस्यैव पश्यादिदोषापत्तेः अयं भावः । यथा ह्यस्तनेन स्वाज्ञोऽहं धनजनापराधेन कुपितो राजाऽपराधिनो हि निगडादौ निग्रहीतुं स्वीयान् मयान् प्रवर्तयति स एवायं तनेन दानमानेन प्रसादित एनं तेषामेव मदानां माधिर्येन युक्ते । एवं पूर्वकर्मोऽनुसारी ईश्वरो रागादिद्वारा पुरुषं बाधमानोऽपि विविधप्रतिषेधशास्त्रानुसारिणा तेनैव भक्तिध्यानप्राणिधानेनावर्जितः एनं रागादिजयेन युक्ते तस्माद्विधिप्रतिषेधशास्त्रस्य नानर्थक्यं पुरुषस्य स्वातंत्र्यसत्त्वात् नापीश्वरे वैषम्यादिकं प्राणिकर्माय तत्त्वादिति ३४ यस्मादेवं तस्मात् श्रेयान् प्रशस्ततरः स्वधर्मः स्वस्य वर्णाश्रमानुरूप्येण ईश्वरेण विहितत्वात् विगुणो हि सादिमिश्रोऽपि किंचिदंगहीनोऽपि परधर्मो हि सादिदोषरहित परधर्मोपेक्षया स्वनुष्ठितात् सर्वांगोपसंहारेण सम्यगनुष्ठितादपि स एव श्रेयान् स्वधर्मे युद्धादौ निधनं मरणमपि श्रेयः वि

ये त्वेदम्यसूयंतो नानुतिष्ठंति मे मतम् ॥ सर्वज्ञानविमूढांस्तान् विद्धि नष्टान् चेतसः ३२ स दशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि ॥ प्रकृतिर्याति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ३३ इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थे रागद्वेषौ व्यवस्थितौ ॥ तयोर्न वशमागच्छेत्तौ ह्यस्य परिपंथिनौ ३४ श्रेयान् स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥ स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ३५ अर्जुन उवाच ॥ अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पुरुषः ॥ अनिच्छन्नपि वाष्ण्यबलादिव नियोजितः ३६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः ॥ महाशनो महापाप्मा विद्ध्येनमिह वैरिणम् ३७

हितत्वात् परस्य धर्मोपेक्षार्थादिर्भयावहः क्षत्रियस्य तव निषिद्धत्वात् । तस्मात्स्वतंत्रेण त्वया स्वधर्म एवानुष्ठेय इति भावः ३५ ईश्वरो धर्माधर्मौ रागद्वेषौ वा पुरुषस्य प्रवर्तकौ भवत इत्यात्मनोऽस्वातंत्र्यमन्वानोर्जुन उवाच अथ केनेति केन ईश्वरादीनामन्यतमेनान्येन वा प्रयुक्तः प्रवर्तितः स त्रयं पुरुषः पापमनिष्टं चरति करोति अनिच्छन्नित्यनेन रागद्वेषयोः प्रवर्तकत्वं निरस्तं सति हिरागे इच्छा भवति अत इच्छाया अभावाद्वा गाभावः रागस्याप्रवर्तकत्वे तन्मूलभूत संस्कारहेत्वोर्धर्माधर्मयोरप्रवर्तकत्वं तत्तत्तत्सापेक्षस्य ईश्वरस्यापीतिसर्वेषामाक्षेपः तस्मान्मूलधर्मप्रवर्तकं यत्तद्वाच्यमित्यर्थः बलादिव नियोजितः विष्टिगृहीत इत्यर्थः ३६ अत्रोत्तरं काममय एवायं पुरुष इत्यादि श्रुतिसिद्धं भगवानुवाच काम एष इति एष प्रसिद्धः कामः 'सोऽकामयत जायामेस्यादय प्रजायेयाय वित्तं मे स्यादयं कर्म कुर्वीय' इति श्रुतेरिदं भूयादिदं भूयादिति तीव्राभिलाषहेतुभूतश्चेतसोऽनवस्थितत्वापादकोऽतिविशेषः स च चेतोरूप एव । कामः संकल्प इत्युपक्रम्यैतत्सर्वमन इत्युपसंहारात् स एष कामः केनचिन्निमित्तेन प्रतिहतः क्रोधरूपेण परिणमतेऽतः क्रोधोऽभिज्वलनात्माऽप्येष एव तमेन मिह शरीरेऽस्तः स्थितं वैरिणं विद्धि कुतो वैरी यतः रजोगुणसमुद्भवः रजो रजनात्मकः प्राकृतो गुणस्तस्य गुणो कार्यभूतौ तृष्णासंगौ तावैव उद्भवो यस्य सः रजः कार्यत्वात् दुःखैकफलोऽयमवैरी । यद्वा रजोगुणस्य लोभप्रवृत्त्यादिलक्षणस्य समुद्भवोऽयमस्मात् । ननु विषयाभिलाषात्मकः कामो विषयार्पणेन शास्त्रविरुद्धः विषयस्य दौर्लभ्यनिश्चये स्वतः एवानिवर्तते अंध इव रूपदर्शनाभिलाषादित्याशंक्याह महाशनो महापाप्मेति महत्तातुमपारणीयं अशनमस्य स तथा यथोक्तं । 'न जातुकामः कामानामुपभोगेन शाश्वति ॥ इविषाकृष्णवर्त्म-

—वभूयस्वामिबर्धते' इति । 'यत्पृथिव्यां वीरिह्यं बहिरण्यं पशवः स्त्रियः ॥ ज्ञालमेकस्य तत्सर्वमिति भत्वा शमं व्रजेत्' इति । तथामहापाप्मा अत्युग्रः सहस्रहस्तः प्रबोधितोऽपि निवर्तते तद्वदयमपि बुध्दिक्रियः महाशनस्वान्नायं वैरीदानसाध्यः नापिसामभेदसाध्यः अत्युग्रत्वात् अतो हंतव्य एवेति ३७ अस्य वैरित्वमेव विवृणोति धूमेनेत्यादिना उल्लेखनगर्भेष्टनेन जरायुणा तेन कामेन इदं वक्ष्यमाणं ज्ञानमावृतं आवरणीयस्य त्रेविद्धात्तदनुगुणं दृष्टांतत्रयं ज्ञेयम् ३८ आवृतमिति ज्ञानं अंतःकरणसत्त्वं । 'हीर्षीर्भीरित्येतत्सर्वमनएव' इति श्रुतेः एतेन कामेन रजोगुणात्मकेन आवृतं ज्ञानिनः अंतःकरणविशिष्टस्य प्रमातृनित्यवैरिणा कामरूपेण दुष्पूरेण पूरयितुमयोग्येन । अयं हि पूर्यमाणोऽनर्थानेव प्रसवेत् अनलेन अथापि पूर्यते चेत् अनलः नास्त्यलं पर्याप्तियस्य सतथा तेनानलेन न ह्यनलः काष्ठे स्तर्पयितुं शक्यः किंतु वर्धते एव तद्वदयमपीत्यर्थः अयं भावः । अंतःकरणसत्त्वं हि बह्विवत्प्रकाशात्मकं तत्सहजेन कामेन बह्विरिव धूमेनावृतं चेत् प्रमातारमनये पातयति अन्यथा तदेव स्वमावशुद्धत्वात् विवेकवैराग्योपगंभूत्वात् मुद्धरेत् अतोऽयं कामो ज्ञानिनो नित्यवैरीति ३९ किंच इन्द्रियाणीति अयमर्थः इन्द्रियमनोबुद्धयोऽहिकामेनाधिष्ठिता बाह्यार्थप्रवणामवन्ति तैश्च तयामूतैरयं कामो ज्ञानं चिदाकाशरूपमादर्शतलप्रख्यं यत्र योगिनो व्यवहितं विमलमृतीतमनागतं वापश्यंति यथोक्तमाचार्यैः । 'विश्वं दर्पणदृश्यमाननगरी तुल्यं निजातर्गतं पश्यं त्यात्मानि' इति निजातर्गतं शरीरांतर्गतं आत्मानिहादाकाशाख्ये ब्रह्मणि तत्तमलेनादर्शमिवावृत्य देहिनं देहाभिमानिनं विशेषेण मोहयति विशब्दात् देहाभिमानजन्यं योगिनमपि व्युत्थानावस्थायां किंचिन्मोहयतीति गम्यत इति अक्षरयोजनास्पष्टा ४० तस्मादिति यस्मादिन्द्रियाण्यस्याधिष्ठानं साभंतस्येव गिरिदुर्गादिकंतस्मात्तान्येव नित्यम्यवशीकृत्य एनं कामं हि निश्चयेन प्रजहि

धूमेनाव्रियते वह्निर्यथाऽऽदर्शो मलेन च ॥ यथोल्बेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतम् ३८ आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणा ॥ कामरूपेण कौंतेय दुष्पूरेणानलेन च ३९ इन्द्रियाणि मनोबुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते ॥ एतैर्विमोहयत्येष ज्ञानमावृत्य देहिनम् ४० तस्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ नित्यम्यभरतर्षभ ॥ पाप्मानं प्रजहि ह्येनं ज्ञानविज्ञाननाशनम् ४१ इन्द्रियाणि पराण्यादुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ॥ मनसस्तु पराबुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तुतः ४२

प्रकर्षेण नाशय । गिरिदुर्गादीन् स्वायत्तीकृत्येव तत्संसारं तं प्रति राजानस्तद्वत् हंतव्यत्वे हेतुः पाप्मानमत्युग्रं तत्रापि हेतुः ज्ञानविज्ञाननाशनमिति ज्ञानस्य शास्त्राचार्योपदेशस्य परोक्षस्य विज्ञानस्य निदिध्यासनपरिपाकजस्या परोक्षस्य च नाशनम् ४१ न केवलं बाह्येन्द्रियजयेनैव कृतार्थत्वं किंतु मनोबुद्धयोरपि जयः कर्तव्यः कामस्य समूलोच्छेदाय त्रिप्राकारदुर्गस्थस्य साभंतस्येवाभ्यंतरप्राकारद्वयजयेन । अतो मनोबुद्धयोर्जयार्थयोगं दर्शयति इन्द्रियाणीति अत्र परत्वं सूक्ष्मत्वेन कारणत्वेन बाबोद्धयम् । इन्द्रियाणि चक्षुरादीनि पराणि स्वविषयेभ्यः पृथिव्यादिस्वाश्रयसहितेभ्यो गंधादिभ्यो वितपुत्रशरीरेभ्यश्च तेषां तत्कारणत्वात् तथा च कोपीतकिनः समामनंति ब्राह्मणे प्राणेभ्यो देवादेवेभ्यो लोका इति व्युत्तरं तीत्यनुपपद्यते प्राणेभ्य इन्द्रियेभ्यो देवास्तदधिष्ठात्र्यो देवता उत्पद्यंते देवेभ्यश्च लोका भूतमातिका उत्पद्यंत इति श्रुत्यर्थः । इन्द्रियेभ्यः परं मनः मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोति' इति श्रुतेरिन्द्रियाणामनोविकारत्वात् । तेन बाह्यार्थेभ्य इन्द्रियाण्यालुप्य मनसि प्रविलापनीयानीति दर्शितम् । केवलं परत्वं मात्र प्रतिपादने प्रयोजनाभावात् मनसस्तु पराबुद्धिः । 'तस्माद्वा एतस्मान्मनो मयात् अन्योऽंतरात्मा विज्ञानमयः' इति श्रुतेः मनसः प्रविलापनं तत्कारणे बुद्धौ कर्तव्यमित्यर्थः समष्टिबुद्धेरप्यत्रैवातर्भावः यो बुद्धेः परतस्तुतः यस्तु बुद्धौ भास्यवर्गात् बुद्ध्यादेर्भासकस्य ज्ञानस्यैव लक्षणं गमयति यो बुद्धेरपि परतः स ज्ञानपदमभिधेयः कामेन उल्लेखनगर्भ इव आवृत इति व्यवहितेन संबंधः तथा च श्रुतिः । 'यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेद्ज्ञानात्मानि ॥ ज्ञानमात्मानिमहति तद्यच्छेच्छांत आत्मानि' इति एतदुक्तं भवति वागादिबाह्येन्द्रिय-

—व्यापारमुत्सृज्य मनोमात्रेणावतिष्ठेत् मनोऽपि विषयविकल्पाभिमुखं ज्ञानात्मज्ञबोदिताया बुद्धौ धारयेत् तामपि महत्यात्मनिसमष्टिबुद्धौ धारयेत् तत्तत्तमहातमात्मानं शांतिनिष्कलेपरस्मिन् नृज्योतिषिप्रत्यगात्मानि धारयेदिति ४२ योगफलमाह एवमिति आत्मानं मनः हादाकाशेऽपि तत्स्थान्नित्यान् कामान् कामयानं श्रूयते हि दहरविद्यायां हादाकाशं प्रकृत्य यन्नास्येहास्ति यच्च नास्ति सर्वतद्वन्नस्त्वाविदत इति तत्रत्यानां कामानां सत्त्वं तेषां च सत्यत्वं । 'तद्वै सत्याः कामाः' इति श्रुतेः आत्मानं मनः आत्मना मनसैव बुद्धयेव वासंस्तभ्यनिर्वातं कृत्वा बुद्धेः परं परमात्मानं बुद्ध्या समूलघातं कामरूपं शत्रुं शातयित्वा रंजहि नाशय हेमहाबाहो इति संबोधयंस्तत्राशेतव सामर्थ्यं मस्तीति दर्शयति अयमर्थः यावत् काममूलस्या ज्ञानस्योच्छेद आत्मतत्त्वज्ञानेन क्रियते तावत्पर्यंतं कामस्य निर्मूलोच्छेदो न भवतीति बुद्धेः परं बुद्ध्या कामो नाशनीयः तस्मिन्श्च नष्टे संसारानयोच्छेदो भवतीति । दुरासदं परबोधं विना दुःखेनापि नाशयितुमशक्यम् । उपायः कर्मनिष्ठाऽत्र प्राधान्येनोपसंहृता ॥ उपेया ज्ञाननिष्ठा तु तदुपलक्षणेन कीर्तिता ४३ ॥ इति नीलकण्ठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ अध्यायद्वयोक्त्यर्थं प्रामाण्यशं कामाभूदिति विद्यावंशसंप्रदायमात्मनश्च भ्रमविप्रलंभकत्वादि निरासायेश्वरत्वं सर्वज्ञत्वं च दर्शयति । इममित्यादिना इमं सांख्ययोगं कर्मयोगरूपोपायसहितम् । स संन्यासमिति भाष्यं इमं

एवं बुद्धेः परं बुद्ध्या संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासदम् ४३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मयोगो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ पर्वणितु सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमव्ययम् ॥ विवस्वान्मनवे प्राहमनुरिक्ष्वाकवेऽब्रवीत् १ एवं परंपराप्राप्तमिमं राजर्षयोऽविदुः ॥ सकालेनेह महता योगो नष्टः परंतप २ स एवायं मया तेऽद्य योगः प्रोक्तः पुरातनः ॥ भक्तोऽसि मे सखा चेति रहस्यं ह्येतदुत्तमम् ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ अपरं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वतः ॥ कथमेतद्विजानीयां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव चार्जुन ॥ तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परंतप ५

संध्योपासनादिनिर्विकल्पकसमाध्यनुष्ठानांतं कर्मयोगं ज्ञाननिष्ठोपसर्जनं पारिव्राज्यान्धिकारिणाराज्ञाभेवयोग्यं । विवस्वते सूर्याय मंडलाभिमानिने सर्वेषां त्रियाणामादिभूतायाहमादित्यांतर्यामी 'यत्प्रांस्तरादित्ये हिरण्यमयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यमयश्च हिरण्यकेश आप्रण स्वात्सर्वं एव सुवर्णस्तस्य यथा कप्यासं पुंडरीकमेव मक्षिणी तस्योदिति नाम' इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धं प्रोक्तवान् पुरा अव्ययं अविच्छिन्नं संप्रदायं तेनानादित्वमपि मनवे स्वपुत्राय विवस्वान् प्राह इक्ष्वाकवे मनः स्वपुत्राय ब्रवीत् १ एवमिति एवं परंपराप्राप्तमिक्ष्वाकोर्निमिनाभागादिक्रमेण राजर्षयः जनकाजातशत्रुकेयप्रभृतयो राजानः ऋषयश्च सनकवसिष्ठाद्याः सूक्ष्मार्थदर्शिनस्ते राजान एव ऋषय इति वा अविदुर्ज्ञातवन्तः । सिजभ्यस्तु विदिभ्यश्चेति लङोच्चेर्जुष । नष्टः अदर्शनं गतः २ स इति अद्य संप्रदायविच्छेदे सति भक्तः शरणागतः सखा प्रीतिविषयः रहस्यं गोप्यं अभक्तादिभ्यो न देयं अन्यथानिर्वीर्याविद्याभवेदित्यर्थः तथा च भगवणः । 'विद्याहव ब्राह्मणमाजगाम गोपाय माशेषधिष्टेऽहमस्मि ॥ असूयकायानुजवेऽयतायनमाब्रूयावीर्यवती तथास्याम्' इति ३ भगवद्देहस्य वसुदेवादुत्पत्तिमन्वानोऽर्जुन उवाच अपरमिति अपरं अर्वाकालिकं परं वडकालिकं विजानीयम् । यद्यपि शब्दादयमर्थो ज्ञातस्तथाऽपि विरुद्धस्य वाक्यस्या बोधकत्वात् कथमेतद्विजानीयमित्युक्तं पदयोजनास्पष्टा ४ स्वदेहस्याजत्वं साधयितुं स्वस्य सर्वज्ञत्वं तावदाह बहूनीति स्पष्टार्थः श्लोकः ५

किंतिहियोगिनां सर्वज्ञत्वप्रसिद्धेस्त्वंजातिस्मरोजीवोसीत्याशंक्याह अजहति देहाभिच्छ्रुत्याजत्वाव्ययत्वेनत्वेवाहंजानुनासमित्यत्रसाधिते इहतुदेहविशिष्टस्यैवतेउच्येते ईश्वरोऽपीत्यने नदेहाभिच्छ्रुत्यास्मदादेरपीश्वरत्वंतत्त्वमस्यहं ब्रह्मास्मीत्यादिश्रुतिप्रसिद्धमतोदेहविशिष्टस्यैवाजत्वानित्यत्वेदृकीक्रियेतेऽन्यथाऽनीश्वरत्वप्रसंगात् । नह्यादित्यांतर्यामिणःपरमेश्वरस्यहिरण्य इमश्रुत्वादिविशिष्टोदेहोजन्मव्ययवानितिवक्तुंशक्यं अकर्मजत्वात्कर्मफलस्यहिपराकाष्ठाहिरण्यगर्भशरीरप्राप्तिः 'नचपुरुषोहवैनारायणोऽकामयतअत्यतिष्ठेयं सर्वाणिभूतानिअहमेवदंसर्व स्यामिति सप्तपुरुषमेवंपंचरात्रंयज्ञक्रतुमपश्यत्' इत्यादिनाशतपयेनारायणारूपस्यपरमात्मनः 'सहस्रशीर्षापुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपादः ॥ सभूमिंविश्वतोवृत्वाऽत्यतिष्ठदंशांगुलमिति पादोऽस्य सर्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं विवि' इति च पुरुषसूक्तप्रतिपाद्यस्य सर्वाणिभूतान्यतिक्रम्यस्थितस्येश्वरस्यापिशरीरं पंचरात्रारूपकर्मविशेषफलमिति श्रूयते इति वाच्यं तत्र नारायणशब्देन हिरण्यगर्भस्यैव विवक्षितत्वात् । नहि परमेश्वरस्य पूर्णकामस्य सर्वानतिक्रम्यस्थितस्य पुनरत्यतिष्ठेयं सर्वाणिभूतानीतिकामनामवाति । ननु परमेश्वरेऽपिकामनादृष्टा 'सोऽकामयत बहुस्याम जायेयेति' इति चेत् 'श्वाघनीयप्रज्ञो देवानां प्रियो यत आप्तकामस्य कास्पृहा' इति श्रुते लोकावतुलीलाकैवल्यमिति न्यायाच्च निरूप्य लीलया वृद्धादिकोटीः सृजतो भगवतो राजगोपालस्य कर्मकिकरेण कर्मणा साक्षात्संस्पृष्टं प्रार्थयता साम्यमापादयति । तस्मान्न कर्मफलं भगवतः शरीरं अतएव न भौतिकं विराट्पुत्रात्मातिरिक्तस्य भौतिकस्याभावात् तस्माद्युक्तमजोऽपि सन्निति । ननु तर्हि भगवच्छरीरस्य किमुपादानमवित्येति चेन्न परमेश्वरे तदभावात् । जीवाविद्याचेन्न शुक्तिरजतादेरिव तुच्छत्वापत्तेः । चिन्मात्रं चेन्न चितः साकारत्वायोगात् तथात्वे वा तस्यातीन्द्रियत्वापत्तिः । तस्मा

अजोऽपि सन्न व्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् ॥ प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ६

यदायदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्य तदाऽऽत्मानं सृजाम्यहम् ७

परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ८

स्किमालंबो भगवद्देहो देवकी गर्भप्रवेशजननवाल्मीकौमारपौगंडयीवनादिप्रतीतिविषय इति चेत् शृणु प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया मययेति अयमर्थः । जीवात्मानो हि अनात्मभूता प्रकृतिं तेजोवज्रात्मिकां पंचभूतात्मिकां वा अधिष्ठाय संभवति जन्मादील्लभंते अहं तु स्वां प्रत्यगनन्यां प्रकृतिं प्रत्यकैतन्यमेवेत्यर्थः । तदेवाधिष्ठाय न तूपादानांतरं आत्ममायया स्वीयमायया संभवामि यथा कश्चिन्मायावी स्वयं स्वस्थानादप्रच्युतस्वभावोऽप्यदृश्यो भूत्वा स्थूलसूक्ष्मभूतान्यनुपादायैव केवलमायया द्वितीयमायाविनं स्वसदृशमेव सृजामां गगनमारोहंतं सृजति । एवमहंकूटस्था चिन्मात्रो ग्राह्यः स्वमायया चिन्मयमात्मनः शरीरं सृजामित्यबाल्याद्यवस्थाश्च सृजामां गगनमारोहंतं सृजति । एतावांस्तु विशेषः लौकिकमायावी मायामुपसंहरन् द्वितीयमायाविनमप्युपसंहरति । अहं तु तामनुपसंहरन् स्वविग्रहमपिनोपसंहरामीति । एवं हि सति हिरण्यइमश्रुत्वादिलक्षणविग्रहयोगिनश्चैतन्यस्य अंतस्तद्धर्मोपदेशादित्यादिन्यायसिद्धं विद्यदाद्युपादानत्वं लक्षणं सर्वेश्वरत्वं युज्यते नान्यथेति । तस्मात्सिद्धं परमेश्वरस्य मायामयं शरीरं नित्यमित्येकेनैव देहेन विवस्वंतमुपदिश्यत्वा मप्युपदिशामीति । अन्यत्रापि नित्यैव सा जगन्मूर्तिरिति सावधारणं प्रतिज्ञायते । 'देवानां कार्यसिद्धयर्थमाविर्भवति सायदा ॥ उत्पन्नेति तदालोके सानित्याप्यभिधीयते' इति नित्याया अप्याविर्भावापेक्षया सूर्यस्यैव बाल्यादिकमुत्पत्त्याद्युपगम्यते । मायैतु स्वां प्रकृतिं वैष्णवीं त्रिगुणात्मिकां मायां अधिष्ठाय वक्षीकृत्य आत्ममायया संभवामि देहवान्जातइवात्मनो माययानपरमार्थतो लोकावदिति व्याख्यातम् ९ कदासंभवसीत्यपेक्षायामाह यदेति ग्लानिर्हासः अभ्युत्थानं वृद्धिः ७ किमर्थं भारतमानं मायया सृजसीत्यत आह । परित्राणायेति । दुष्कृतां दुष्टं कर्म कुर्वतां पापिनां संभवामि आविर्भवामि ८

जन्ममायामयं कर्मसाधुत्राणं दिव्यं अप्राकृतयो वेति सत्यत्वादेहं पुनः जन्मन प्राप्नोति किंतु मामेति मा मेव प्राप्नोति । एतेन भगवतो जन्मानिकर्माणि च भगवत्प्राप्तिका मेन गेयानीति दर्शितं ९ एतस्यापि भगवत्प्राप्तेर्द्वारमाह वीतेति रागो विषयेषु प्रीतिः भयं स्वोच्छेदाशंका क्रोधः स्वपरपीडाहेतुरभिज्वलन्ते त्रयो वीताः येभ्यस्ते वीतरागभयक्रोधाः अतएव मन्मथाः मदकप्रधानाः । किंजारीणीयथा जारमपि भर्तारं चाश्रिता योगक्षेमार्थं तद्वन्नेत्याह मामुपाश्रिताः ज्ञानतपसा ज्ञानमयं तप आलोचनं मम जन्मकर्मणोः स्वरूपस्य च निरंतरं चिंतनं 'यस्य ज्ञानमयं तपः' इति श्रुतिप्रसिद्धं ज्ञानतपः तेन पूताः संतो मद्भावं मत्तादात्म्यं प्राप्ता इत्यर्थः १० ननु साध्वसाध्वो ह्याण विनाशो कुर्वतस्तव वैपम्यनैर्घृण्येस्तोऽतः किं तवास्मदादितुल्यस्य जन्मकर्मस्वरूपाणां चिंतनेनेत्याशंक्याह येयथेति ये मनुष्याः मां सर्वशरीरस्थं यथा येन प्रकारेण शत्रुत्वेन मित्रत्वेन वा प्रपद्यंते प्राप्नुंति तांस्ते नैव प्रकारेणाहमपि भजामि अनुसराभि । ये तु मम वर्त्मभक्तिध्यानप्रणिधानात्मकमनुवर्तते तान् ममात्मभूतांस्तथैव सर्वशः सर्वैः प्रकारैरनुवर्तेऽहमिति योजना । ततश्च मद्भिर्भूते प्राणिजाते यथायमप्रीतिं द्वेषं वा करोति तस्मिन्मत्प्रतिविंबभूतेऽहमपि तथैव प्रीतिं द्वेषं च करोमि । विंबपूजापरिभवौ प्रतीतिविंबे एव संक्रामतोऽतो न मम वैपम्यनैर्घृण्येस्तः । तस्मात्त्रयोर्धिना सर्वस्य कल्याणायैव यतितव्यमिति भावः । मायैतु येयथा येन प्रकारेण येन प्रयोजनेन आर्ता जिज्ञासवोऽर्थार्थिनो ज्ञानिनो वा प्रतिपद्यंते तांस्तथैव पीडापरिहारेण ज्ञानदानेन अर्थदानेन मोक्षदानेन वाऽनुगृह्णामि । सर्वथा ते ममैव वर्तमानुवर्तत इति अन्यदेवताभक्ता इति चैतद्व्याचक्ष्यते ११ कांक्षंत इति हियस्मात्मानुपेलोके कर्मसिद्धिः काम्यकर्मफलं पुत्रपश्वादिकं क्षिप्रं भवति न तु निष्कामकर्म जाचितं शुद्धिः । अतो ये कर्मणां सिद्धिं फलं देहवर्जिप्रकांक्षंतः कांक्षमाणाः देवताः इन्द्रादीन् यजंते तेऽपि ममैव वर्तमानुवर्तत इति पूर्वोक्तान्वयः । वक्ष्य

जन्मकर्मचमेदिव्यमेवं यो वेत्ति तत्त्वतः ॥ त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन ९ वीतरागभयक्रोधा मन्मया मामुपाश्रिताः ॥ बहवो ज्ञानतपसा पूतामद्भावाः १० येयथामां प्रपद्यंते तांस्तथैव भजाम्यहम् ॥ मम वर्तमानुवर्तते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ११ कांक्षंतः कर्मणां सिद्धिं यजंत इह देवताः ॥ क्षिप्रं हि मानुषे लोके सिद्धिर्भवति कर्मजा १२ चातुर्वर्ण्यमया सृष्टं गुणकर्मविभागशः ॥ तस्य कर्तारमपि मां विद्वच्छर्तारमव्ययम् १३ न मां कर्माणि लिपंति न मे कर्मफले स्पृहा ॥ इति मां योऽभिजानाति कर्मभिर्न संबध्यते १४

तिचयेऽप्यन्यदेवताभक्ता इत्यादि १२ अन्यदेवताभक्ता अपि कस्मात्पुनः कारणात्तवैव वर्तमानुवर्तते नान्यस्येत्यत आह चातुर्वर्ण्यमिति चतुर्णां वर्णानां हितं चातुर्वर्ण्यं गुणाश्च कर्माणि चेति गुणकर्म द्वंद्वकवद्भावः कर्माणि अग्निहोत्रादीनि गुणाश्च ब्रह्मव्यदेवतादिरूपाः विभागशः साधारणा साधारणा विभागेन तथाहि । दानजपादिकं सर्वसाधारणं । अग्निहोत्रादिकं वैवर्णिकस्यैव न शूद्रस्य । राजसूयादिकं राजपुत्रेणैतरेषामिति विभागो दृश्यते । यतश्चातुर्वर्ण्यगुणकर्ममया सृष्टं ततोऽन्यदेवतानामपि मनुष्यत्वात्पुत्रप्रीत्यापितुरिव तत्प्रीत्या ममैव तु सिरस्तीत्यर्थः । यद्वा गुणविभागशः कर्मविभागश इति योज्यं तथाहि । सत्त्वप्रधाना ब्राह्मणास्तेषां कर्मशमदमादिकं । सत्वोपसर्जनरजःप्रधानाः क्षत्रियास्तेषां कर्मशौर्यादि । तमउपसर्जनरजःप्रधाना वैश्यास्तेषां कर्मकुल्यादि । रजउपसर्जनतमः प्रधानाः शूद्रास्तेषां कर्मशूभ्रपैवेति गुणकर्मविभागो दृश्यते । तदा चातुर्वर्ण्यमिति स्वार्थेऽप्यन्य चत्वारो वर्णाः गुणकर्मविभागशो मया सृष्टा इत्यर्थः । अन्यदेवताभक्ता अपि मनुष्यकर्मकारित्वान्मद्भक्ता एवेति भावः । ननु यद्येवं स्वसंततितर्पणेन स्वाज्ञाकरणेन प्रीयसे तदर्थं च त्वया चातुर्वर्ण्यं सृष्टं तर्हि महान्न संसारीत्वमसीत्याशंक्याह तस्येति कर्तारमायायोगात् वस्तुतोऽकर्तारं अतएवाव्ययं अविकारिणं ११ ननु कर्तारपिकथमकर्तृत्वमत आह नमामिति कर्मलोपोऽपि कुतो नास्तीत्यत आह नमेइति यः कर्तृत्वाभिमानोऽलिप्यते यस्तु फलेच्छुः स एवात्मनः कर्तृत्वं मनुत इति फलेच्छाभावादकर्तारं अकर्तृत्वाच्च न लिप्यते इत्येति मां योऽभिजानाति स कर्मफलस्पृहात्त्यागात् कर्मभिर्न संबध्यते १४

एतदेवशिष्टाचारप्रदर्शनपूर्वकमाहयति एवंज्ञात्वेति पूर्वतरंवेदोक्तत्वात् नत्वनुनाकेनचित्कल्पितमित्यर्थः पूर्वतरं प्रथमतः कृतं अत्यावश्यकत्वादिति वार्थः १९ आवश्यकत्वेऽपि न कर्मणो गतानु
गतिकतयाऽनुष्ठानं कर्तव्यं किं तु ज्ञात्वा कर्माणि कुर्वेदिति वचनात् कर्माश्रितं किंचिद्विशेषज्ञापयितुमुपोद्धातयति किं कर्मेति यतः कर्माकर्माणीकवीनामपि दुर्निरूपेत तस्मात्ते तुभ्यं कर्म अकर्म वाकारप्रभे
पेण ग्राह्यं ते उभे प्रवक्ष्यामि यत्तद्व्यं ज्ञात्वाऽशुभात्संसारामोक्षये १६ एतज्ज्ञानमावश्यकमित्याह कर्मण इति तत्त्वं बोद्धव्यमस्तीति स्थलत्रयेऽपि तत्त्वमस्तीति पदद्वयाध्याहारः कर्मणः शास्त्रविहि
तस्य विकर्मणः प्रतिपिद्धस्य अकर्मणस्तूष्णीं भावस्य गहना कर्मण इत्यत्र कर्मण इति त्रितयोपलक्षणं कर्मविकर्मकर्मणां गतिर्याथात्म्यं तत्त्वं गहनं १७ यत्कर्मादेस्तत्त्वं वक्ष्यामीति प्रतिज्ञातं तदाह कर्मणी
ति कर्मणि कर्मा कर्मविकर्मात्मके देहेन्द्रियादिव्यापारेऽविद्यायाः प्रत्यगात्मनि आरोपिते सति तत्र अकर्म कर्माभावं नौ स्थेन तीरतरोचलने आरोपिते सति तत्त्वबुद्ध्या तत्र चलनाभावमिव यः पश्येत् । तथा चलं
गुणवृत्तमिति न्यायेन त्रिगुणात्मके पुदेहेन्द्रियादिपुनित्यकर्मवस्तुयश्च तत्तारकादौ गत्यभावमिव तूष्णीं भूतोऽहमस्मि न किंचित्करोमीत्यध्यस्ते अकर्मणि कर्माभावे कर्मतन्निग्रहाख्यप्रयत्नरूपं यः पश्यति
समनुष्येषु बुद्धिमान् तत्त्वदर्शी । आत्मनि त्रिगुणानि नित्यव्यापारस्य अनात्मनि च तादृशानि नित्यव्यापारत्वस्य बाधत्वात् स एव च युक्तो योगी कृत्स्नकर्मकृत् कर्मयोगफलस्य तत्त्वज्ञानस्य प्राप्त्यादिति स्तुतिमात्रं ।
आत्मनोऽकर्मत्वं संघातस्यैव कर्मत्वमिति भावयता कर्माणि कर्तव्यानीत्यर्थः । यद्यप्येतद्बहुधा प्रपञ्चितं अव्यक्तोऽयमित्यादौ तथापि तत्त्वस्य बुद्धेयत्वात् पुनः पुनरुच्यत इति प्राचः । यत्कर्मणि नित्ये परमे
श्वरायऽनुष्ठेयमाने बंधहेतुत्वाभावादकर्ममिति यः पश्येत् तथाऽकर्मणि नित्यकर्मकरणे प्रत्यवायहेतुत्वेन कर्ममिति च यः पश्येत् स बुद्धिमानिति तदसंगतमेव । नित्यकर्मणि अकर्ममिति ज्ञानस्यानु

एवं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षुभिः ॥ कुरु कर्मैव तस्मात्त्वं पूर्वैः पूर्वतरं कृतम् १५ किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोहिताः ॥

तत्ते कर्म प्रवक्ष्यामि ज्ञात्वा मोक्षयेऽशुभात् १६ कर्मणो ह्यपि बोद्धव्यं बोद्धव्यं च विकर्मणः ॥ अकर्मणश्च बोद्धव्यं गहना कर्मणो

गतिः १७ कर्मण्यकर्मयः पश्येदकर्मणि च कर्मयः ॥ स बुद्धिमान् मनुष्येषु युक्तः कृत्स्नकर्मकृत् १८

ममोक्षहेतुत्वाभावांश्चिद्व्याज्ञानत्वेन तस्यैवाशुभत्वाच्च । न चैतादृशमिद्व्याज्ञानं बोद्धव्यं तत्त्वं नाप्येतादृशज्ञाने बुद्धिमत्त्वादिति स्तुत्युपपत्तिरिति दिक् । ये तु कर्मणि ज्ञानकर्मणि दृश्ये जडे स दूषेण स्फुर
णरूपेण वाऽनुस्यूतं सर्वभ्रमाधिष्ठानं अकर्म अव्यं स्वप्रकाशचैतन्यं परमार्थदृष्ट्यायः पश्येत् तथा अकर्मणि स्वप्रकाशे दृग्बस्तुनिकल्पितं कर्म दृश्यं मायामयं न परमार्थसदिति यः पश्यति स बुद्धिमानिति
परमार्थदर्शित्वाद्वास्तवैरेव गुणैः स्तूयत इत्यपि व्याचरुः तदप्यसंगतमेव कर्मकुरु कर्म प्रवक्ष्यामीत्यनुष्ठेयकर्म प्रस्तवितत्त्वज्ञानानवसरात् । नापि कर्तुरीप्सितं तत्कर्म इति पारिभाषिकया कर्मसंज्ञया द
ृश्यस्य कर्मज्ञादर्थत्वं प्रहीतुं शक्यं तस्या बुद्धिमादिसंज्ञानाभिवागमार्थनिर्णयानर्हत्वादिति संक्षेपः । वस्तुतस्तु कर्मणो हीति श्लोके कर्मविकर्मकर्मणां गतिरिति दत्तं पर्यवसानं गहनत्वाद्बोद्धव्यमित्युप
क्षिप्तं तद्व्याख्यानं कर्मण्यकर्मयः पश्येत् समनुष्येषु बुद्धिमानिति तथाहि कर्मणि कर्मा कर्मविकर्मरूपे अकर्मतत्त्वे परीत्यं शास्त्रतो दृश्यते यथा कुरुः कर्मणि श्रद्धाहीनस्य कृतोऽप्यकृत एव भवतीत्यकर्मणि
पर्यवस्यति । दामिकस्य तु विकर्मणि पर्यवस्यति यद्योक्तं 'अश्रद्धया द्रुतं दत्तं तत्पस्तं कृतं च यत् । असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रेत्यनोदह' इति 'चत्वारि कर्माण्यमयं करानि मयं प्रयच्छं त्यया कृतानि ॥
मानाग्निहोत्रमुत्तमानयोनं मानेनाधीतमुत्तमानयज्ञः' इति च । एवमौदासीन्यमकर्मापिशक्तस्यार्तपरित्राणाभावाद्द्विकर्मणि पर्यवस्यति । दीक्षितस्य भगवद्व्यानाद्यासक्तस्य वा स्वकाले पंचयज्ञाद्य
करणदीक्षितो न ददातीत्यादिवचनात् सर्वधर्मान्परित्यज्येत्यादिवचनाच्च कर्मण्येव पर्यवस्यति । नित्यकर्मकाले प्रत्यवायहेतोरन्यस्याविहितस्याकरणात् । एवं विकर्मापि हि सा 'अग्नीषोमीयं पशु-

मालभेत्' इति वचनाद्यज्ञे कर्मैव भवति । सैव वृथानष्टे पशौ न कर्म विध्यर्थानिष्पत्तेः । नापि विकर्मै कामकारेणाकृतत्वात् किं तु परिशेषात् कृताऽप्यकृतैवेत्यकर्मणि पर्यवस्यति । एवं स्तेनप्रमोचनं तत्स
यूध्यानां कर्मापिराज्ञो विकर्म । स्तेनः प्रमुक्तो राजनिपापं माहीति वचनात् तदेव यतीनामुपेक्षणीयत्वादकर्म । एवं हि सा फलके सत्यादीदानफलके अनृतादीच विकर्मत्वकर्मत्वे बोध्ये । तस्मात्कर्मा
कर्मविकर्मरूपे कर्मणि अकर्मतत्त्वे परीत्यं यः पश्येत् स कार्यकार्यविभागज्ञो बोद्धव्यानामेषां प्रबोधात् बुद्धिमानित्युच्यते । तथा किं कर्मेति श्लोके यत्र कवीनामपि मोहोस्ति ययोश्च ज्ञानमशुभमोक्षहेतुस्ते
कर्माकर्माणी प्रवक्ष्यामीत्युपक्षिप्तं व्याख्यानमकर्मणि च कर्मयः पश्येत् स युक्त इति । चकारो दर्शनद्वयसमुच्चयार्थः तेन यो बुद्धिमान्युक्तश्च स एव कृत्स्नकर्मकृत् तत्त्वे कर्म इत्यपि ज्ञेयं तथाहि । अकर्मणि स्पं
दशून्ये कृतस्येव स्तुनिकर्मसंस्पंदं बाह्यविद्यदादि आभ्यंतरं प्रमात्रादिकं चाधाराधेयभावेन वा उपादानोपादेयभावेन वा अधिष्ठानाध्यस्तभावेन वा पश्यंतः शास्त्रविदः कर्माणि कुर्वन्ति । तत्राद्यः सांख्यः
असंगेमपि संघातधर्म एव सन्कर्त्रादिरविवेकात् स्फटिकलोहितमिव भातीति मन्यते द्वितीयस्तु कनककुंडलवत् ब्रह्मोद्भवसर्वब्रह्मैवेति कर्मतत्त्वाधनादिकं अहं च ब्रह्मैवेति भावयन्न करोति । एतौ युक्तावप्य
विबुद्धिमानप्ययुक्तः करोति तस्य सर्व असदेव भवति न त्वशुभमोक्षाय । 'यो वा एतदक्षरं गार्ग्ये विदित्वाऽस्मिन्लोके यजति ददाति तपस्तप्यतेऽपि बभूविर्वर्षसहस्राण्यंतव देवास्य तद्भवति' इति श्रुतेः । यस्तु
युक्तोऽपि निबुद्धित्वादकार्यमपि करोति स प्रत्यवेति पापाश्लेषनिमित्तस्यापरोक्षज्ञानस्याभावात् । अनबोश्चाविद्याविद्याशब्दितयोः कर्मपरोक्षज्ञानयोः समुच्चयः धूयतो विद्यां चाविद्यां चेति मंत्रे यद्वा ।
द्विविधं कर्मणि कर्मदर्शनं परोक्षमपरोक्षं च । तत्राद्यवान् ज्ञानकर्मसमुच्चयानुष्ठाता बुद्धिमानुच्यते । अपरोक्षमपि द्विविधं उपास्य साक्षात्काररूपं तत्त्वसाक्षात्काररूपं च । तत्राद्यमपि व्याकृता व्या
कृतरूपोपास्यभेदेन द्विविधं । तत्रापि व्याकृतं सूत्रकार्यं तद्वर्गीविगतदेहाहंकारत्वाद्योगशास्त्रे विदेह उच्यते । अव्याकृतं कारणं तद्वर्गीप्रकृतिलय उच्यते अनयोरुपासनयोः संभवासंभवसंज्ञयोः
समुच्चयो विधीयते । अन्यदेवाहुः संभवादित्यादिना सोयं युक्त इत्युच्यते अस्याप्यग्रे कर्तव्यमवशिष्टमस्तीति नायमपि कृत्स्नकर्मकृत् । किंतु यस्य कर्मभावेना कर्मदर्शनं मुख्यमस्ति स एव कृतकृत्यत्वा
न्मुख्यः कृत्स्नकर्मकृदिति पृथ्वा यो मन्यते पुदेहाभिमानिष्वेव बुद्धिमानित्यक्ता तदंशित्वादकविरेव । मध्यमौका तदंशित्वावपि तत्त्वविषये मूढत्वात् कवयोऽप्यत्र मोहिता इत्युक्तौ । एतयोर्व्यवधानेनाशु
भान्मुक्तिः । उत्तमस्तु जीवन्नेवाशुभान्मुक्त इति श्लोकार्थः प्रतिभाति । 'व्याख्यातुरपि भेनास्ति माध्यकारेण तुल्यता ॥ गुहावयोतिनोऽप्यस्ति किं दीपस्यार्कं तुल्यता' । यद्वा कर्माकर्माणीव कव्यत्वेन बोद्ध
व्यत्वेन चोपक्षिप्यात्र तयोर्लक्षणप्रदर्शनमुचितं अतो यदकर्मणा विशोषितं तदेव कर्मनान्यदितिकर्मलक्षणं । यच्च कर्मणा विशोषितं तदेव कर्मतत्त्वकर्मलक्षणमिति व्याख्येयं अक्षरार्थस्तु कर्मयज्ञादिकंसंसाध
नं तत्राकर्मस्पंदशून्यं कृतस्थं ब्रह्मयः पश्येत् कर्मतदंगेषु ब्रह्मदृष्टि मध्यस्येत् । 'अहं कुरु हं यज्ञः स्वधाऽहमहमौषधं ॥ मंत्रोहमहमेवाप्यमहमभिरहं हुतं' इत्युक्तप्रकारेण । अन्यथा यत्कृतं तद्व्याचेष्टारूपमे
वातो गहना कर्मणो गतिः । किंतु दकर्मयत्कर्मण्यध्यस्यत इत्याकांक्षायां यत्रैतत्कर्मण्यपापात्मकं दृश्यते । पुण्यो वै पुण्येन कर्मणा भवति पापः पापेनेति तत्फलं च सुखदुःखादिकं अहं सुखी अहं दुःखी तिस्र
त्यक्चेतनोऽकर्मतत्त्वे दकर्म अस्पंदस्पंदात्मकमसर्पसर्प इवाध्यस्तमिति यः पश्येदिति अयं भावः यथारज्ज्वामध्यस्तं सर्पं पश्यन्नायं सर्पो रज्जुरियमिति वाक्यात् तत्त्वरज्जुत्वं विज्ञेयमा बल्यादप्रतिपद्यमानो
नरः सर्पमिमं रज्जुदृष्टोपास्वेति नियोज्यते । स चोपासनादाटं सर्पं विस्मृत्य रज्जुतत्त्वमेव विंदति । यस्तु वाक्यादेव रज्जुतत्त्वं विंदति तस्य प्रत्ययादृष्टिलक्षणया उपास्त्या प्रयोजनमस्ति । एवमकर्मण्यध्य
स्तं कर्त्रादितत्त्वमसीति वाक्याद्वाधित्वाऽकर्ममिति पतिर्भवति शुद्धसत्त्वस्य । अन्यस्य तु कर्त्रादीनेवाकर्मदृष्ट्या उपासीनस्य भावनादाटर्चात्कर्त्रादिरूपतिरोधानेना कर्मतत्त्वमिति पत्तिरिति । यद्वा कर्मणी
व अकर्मण्यपि विकर्मसाहिते अकर्मदृष्टिर्माभूदित्याशंक्याह कर्मणीति विहिताकरणेति पिदाचरणे च कर्मदृष्टिरेव भवेत् अकर्मतो विध्यत्कर्मब्रह्मदृष्ट्या कुर्यान्न त्वकर्मापितादृष्ट्या कुर्यादित्यर्थः १८

अविदुषां कर्मण्यकर्मभावनाद्विदुषां कर्मदर्शनं स्तौति यस्य सर्वसमारंभा इत्यादिभिः पण्डितैः यस्य विदुषः सर्वसमारंभं तद्विदुषां कर्मणि कामेन फलेच्छया संकल्पेन अहमिदं करोमीत्यभिमानेन च वर्जिताः तज्ज्ञानाग्निना कर्मादावकर्मदिदर्शनेन दग्धानि अंकुरीमावाच्यं विदुषां कर्मणि शुभाशुभानियेन तं पण्डितं बुधा आहुः १९ ननु प्रायश्चित्तेनेव ज्ञानाग्निना पूर्वकर्मदाहेपि क्रियमाणं तत्फलाय भवेदित्यत आह त्यक्तेति आत्मलाभेन नित्यतृप्तत्वात् फलासंगेन च निराश्रयत्वात् अहंकाराद्याश्रयेण हि कर्मक्रियते निराश्रयो निरहंकारो यस्मात् ततः कर्मसंगं अहं करोमीत्यभिमानं च त्यक्त्वा कर्मणि लौकिके वैदिके वा अभितः सर्वांगोपसंहारेण प्रवृत्तोऽपि स नैव किंचित्करोति अतोऽस्य क्रियमाणमपि कर्म फलाय प्रभवतीत्यर्थः २० नन्वेतस्माद्गोणात्कर्मकरणादकरणं मुख्यमेव तद्वरमित्याशंक्य गृहस्थस्य तत्प्रत्यवायावहमिति व्यतिरेकमुखेनाह निराशीरिति यो निष्परिग्रहः रुषादिपरिग्रहहितः संन्यासी स चेन्निराशीर्योगैश्वर्यमप्यनिच्छन् यत्तच्चित्तं बुद्धिः आत्मा च देहेन्द्रियसंघातेऽपि न स यत्तच्चित्तात्मा समाधिकाले निरुद्धवाह्याभ्यंतरवृत्तिरित्यर्थः । सव्युत्थानकालेशरीरं शरीरस्थितिमात्रप्रयोजनं भिक्षादनादितदपि केवलं कर्तृत्वाभिमानशून्यं पराध्वारोपितकर्तृत्वेन कुर्वन्नपि किलिबपं यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयादितियावज्जीवाधिकारबोदिताग्निहोत्राद्यकरणजं प्रत्यवायनाप्रोति विधितस्तेषां त्यागात् यस्तु स परिग्रहः स निराशीरपि यत्तच्चित्तात्माऽपि केवलमपिशरीरं कर्म कुर्वन्न विदितकरणात् किलिबपं प्राप्नोत्येवेत्यर्थः २१ ननु स परिग्रहः कुटुंबभरणव्ययतया कथं वितव्ययाया स साध्याभ्यन्तरीयादीन्यनुतिष्ठेदित्याशंक्याह यदृच्छेति यदृच्छया अप्रार्थितोपनतो लाभो यदृच्छालाभस्तेन संतुष्टः तथाहि । ऋतामृताभ्यां जीवनं ब्राह्मणस्य विधाय व्याख्यातं 'ऋतमुच्छाशिलं प्रोक्तममृतं स्यादयाचितं' इति द्वेद्वातीतः बहुलाभेऽलाभे वा सुखदुःखाद्यतीतः विमत्सरः

यस्य सर्वसमारंभाः कामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं तमाहुः पण्डितं बुधाः १९ त्यक्त्वा कर्म फलासंगं नित्यतृप्तो निराश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपि नैव किंचित्करोति सः २० निराशीर्यत्तच्चित्तात्मा त्यक्तसर्वपरिग्रहः ॥ शरीरं केवलं कर्म कुर्वन्नाप्रोति किलिबपम् २१ यदृच्छालाभसंतुष्टो द्वेद्वातीतो विमत्सरः ॥ समः सिद्धावसिद्धौ च कृत्वाऽपि न निबध्यते २२ गतसंगस्य मुक्तस्य ज्ञानावस्थितचेतसः ॥ यज्ञायाचरतः कर्म समग्रं प्रविलीयते २३

परस्य लाभमंष्टु संतापहीनः समः यदृच्छालाभेनैवेष्टिषु चातुर्मास्यादेर्नित्यकर्मणः सिद्धौ असिद्धौ वा समो निर्विकार एव भूत इष्टादीनि कृत्वाऽपि तत्फले तत्स्वर्गादिना न निबध्यते । अपिशब्दात् ज्ञेयप्रत्यवायेन न निबध्यते बंधहेतोः कर्मणस्तत्त्वज्ञानेनैव दाहात् तथा च स्मृतिः । 'न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः ॥ श्राद्धकृतसत्यवादी च गृहस्थोऽपि विमुच्यते' इति । माष्ये स्वयं श्लोकः संन्यासि परत्वेनैव व्याख्यातः २२ त्यक्त्वा कर्म फलासंगमित्यादिना श्लोकत्रयेण विद्वान्कर्माणि कुर्वन्नपि न करोति अतो न लिप्यते तेषां भावाच्च न बध्यत इत्युक्तं तत्किं कर्मणां फलदा न शक्तिप्रतिबंधो वा ज्ञानेन क्रियते उत निरन्तरयोच्छेद एवेत्याशंक्या ये मुक्तस्यापि पुनः संसारमसक्तिं पश्यन् द्वितीयमभ्युपगच्छति गतसंगस्येति यतो विद्वान्गतसंगः कर्तृत्वाभिमानशून्योऽज्ञेयकरोतीत्युक्तं । यतो मुक्तः फलकामनामुक्तः अतो न लिप्यत इत्युक्तं यतो यज्ञायैव पक्षे श्वरप्रीत्यर्थं भेषाचरति न फलांतरार्थं प्राप्याभावात् अतस्तामेवोत्पाद्यकृतार्थैः कर्मभिर्न बध्यत इत्युक्तं । यतोऽर्थज्ञानेन स भगवद्दर्शनेऽवस्थितचेताः प्रतिष्ठितप्रज्ञः अत ईश्वरप्रीतिफलस्य ज्ञाननिष्ठाप्राप्तिरूपस्यापि प्रागेवलाभात् अस्मिन् गतसंगस्य मुक्तस्य यज्ञाय कर्माचरतो ज्ञानावस्थितस्य सर्वकर्मक्रियमाणादिकं सर्वप्रकारेण निष्प्रयोजनं सत्समग्रं अग्रेण फलेन वासनया वा सह समग्रं प्रकषेण निरन्तरं विलीयते न इत्येतो न कदाचिदपि प्रादुर्भवति । अयं च क्रियमाणकर्मप्रलयो विद्वद्भूयैव स्वाभाविकस्य तेषां फलजननसामर्थ्यस्य बह्वौष्ण्यवदप्रत्याख्येयत्वात् । अत एव ज्ञानेन पूर्वकर्मणां दाहउत्तरेषामश्लेषश्च भूयते न तूत्तरेषामपि दाहः । तद्यप्येपीकतूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयेते त्वंदास्य सर्वेषां पमानः प्रदूयते इति । तं विदित्वानकर्मणालिप्यते पापकेनेति च । तस्य पुत्रादाय मुपयंति सुहृदः साधु कृत्यां द्विपंतः पापकृत्यामिति । विदुषो धनस्यैव कर्मणामप्यन्यत्र गमनदर्शनात् तेषां वस्तुवृत्त्या प्रलयोऽस्तीति ध्येयं २३

कुतो विदुषां कर्माणि प्रविलीयंत इत्याशंक्याह ब्रह्मार्पणमिति यत्तस्ते विद्वान्सर्वविकल्पसमाधौ सर्वजगत्प्रत्यक्षितिशक्तिनिर्मितं पश्यंति तथा च भुतिः । किं कारणमित्युपक्रम्य कालः स्वभाव इति कालादीनि लोकदृष्ट्याऽनेकानि कारणानुपक्षिप्य कारणं निर्णीयते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवात्मसक्तिस्वगुणे निर्गूढाभितिसमाधिना दर्शयति । तथा च समाधिना सर्वस्य ब्रह्मणिकल्पितत्वं पश्यतां तेषां दर्पणं अर्पणसाधनं मंत्रजुह्वादितव्रह्मैव । एवमशब्दः सर्वत्रानुपजनीयः यदर्पणीयं हविस्तदपि ब्रह्मैव । यत्तु तद्वहनक्रियाहुतं तर्पितं देवब्राह्मणादिना तदपि ब्रह्मैव । यत्तु अग्नीहुतं तदपि ब्रह्मण्येव हुतं अत्र ब्रह्मणीति पदमध्याहृतं व्यं । यत्तु यजमानेन हुतं ब्रह्मण्येव हुतं । यत्तु न कर्मणा गंतव्यं प्राप्तव्यं फलं तदपि ब्रह्मैव किं बहुना यत्किंचित्स्य कर्मशयनासनादिकंतत्सर्वं ब्रह्मैव । तत्र कारणं समाधिना समाधिजेनात्मसाक्षात्कारेण । यतः सर्वमस्य ब्रह्मात्मकं ब्रह्म च प्रत्यगनन्यत् अतः प्रदेयस्य फलस्याभावात् कर्माणि प्रविलीयंते दाह्याभावाद्देहनइवेति भावः । यत्तु कर्मणितदेष्टु च नामादिष्विव ब्रह्मदृष्टिरत्र विधीयत इति व्याख्यानं तत्र उपक्रमादिविरोधात् ब्रह्मविद्यायाः प्रकृतत्वाच्च संगतमिति भाष्येऽवतिरस्तं । याहि ब्रह्मविदां कर्माणि पुतात्वि की ब्रह्मदृष्टिः कीर्तिता सा स्थितप्रज्ञलक्षणवदब्रह्मविदामनुष्ठानाथैव फलतो भवतीति तत्र तस्यास्तात्पर्यवर्णनीयमिति दिक् २४ एवं सभ्यदर्शनस्य यज्ञत्वं संपाद्य तत्तुत्यर्थं यज्ञांतराण्युपक्षिपति देवमेवेत्यादिना देवं देवताप्रधानमेव दर्शपूर्णमासादियज्ञानान्येकयोगिनः कर्मयोगिनः पर्युपासते अपरे तु ब्रह्मैव सत्यज्ञानानंतानंदात्मकमखंडं देवज्ञातं सत्सर्वकर्मदगृह्णादग्निरिव अग्निर्ब्रह्माग्निस्तत्र यज्ञं जीवं यज्ञशब्दस्यात्मनामनुपाठात् सोपार्थियज्ञेनैव आत्मनैव निरुपाधिकेन रूपेण जुह्वति घटाकाशमिव महाकाशोऽपार्थिप्रहाणेन प्रविलापयंति सोऽयं ज्ञानयज्ञो मुख्यः २५ यज्ञांतरमाह श्रोत्रादीनीति

ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतम् ॥ ब्रह्मैव तेन गंतव्यं ब्रह्म कर्म समाधिना २४ दैवमेवापरे यज्ञं योगिनः पर्युपासते ॥ ब्रह्माग्नावपरे यज्ञं यज्ञेनैवोपजुह्वति २५ श्रोत्रादीर्नाद्रियाप्यन्ये संयमाग्निषु जुह्वति ॥ शब्दादीन् विषयानन्ये इन्द्रियाग्निषु जुह्वति २६ सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि चापरे ॥ आत्मसंयमयोगाग्नौ जुह्वते ज्ञानदीपिते २७

तत्र किंचित् ब्रह्ममाभ्यंतरं वा विशेषमुपादाय तत्र चेतसो नियमनं क्रियते । ते च संयमाः अनेकविधत्वादाने केऽप्युक्तफलाश्च तथा च योगसूत्रकृता प्रोक्तं । भुवनज्ञानं सूर्यसंयमात् चंद्रेताराण्युहणा नं कंठकूपेऽनुत्पिपासानिवृत्तिरित्यादि । तत्प्रायश्चित्तं द्विधेन संहारहेतुत्वात् तेषु संयमाग्निषु श्रोत्रादीनि जुह्वति प्रक्षिपंति । तत्र श्रोत्रं अनाहते ध्वनौ संनियम्य हंसोपनिषदुक्तरीत्या ध्वनानादादीन् दशनादाननुभवति । न हितत्र सन्नियते चेतसि शब्दांतरप्रदणं तदामवति सोऽयं श्रोत्रस्य संयमाग्नौ होमो बोध्यः । एवमन्यत्रापि तद्वाराच निष्कलं तत्त्वं प्रतिपद्यंते । तथाऽन्ये विषयेभ्यः प्रत्याहृतकरणाः धारणाध्यानसमाध्यात्मकं मनसः संयमं एकत्र मूलाधाराद्यन्यतमचक्रे कर्तुं मशकाः समनस्कंद्रियेषु विषयविशेषादग्नौ ध्वनानलवत्स्वयं विलीनेषु विषयां समाधिबुद्धिस्तैरिन्द्रियेषु विषया एवोपसंहृतानं त्विन्द्रियादीनि मन आदिषु पूर्वोक्तरीत्या उपसंहृतानि तानेतानिन्द्रियचित्तकान् प्रकृत्योक्तां वायवीये । 'दशमन्तराणीह तिष्ठंतीन्द्रियचित्तकाः' इति २६ इतो विशिष्टयोगांतरमाह सर्वाणीति इन्द्रियाणां कर्माणि शब्दादिग्रहणानि । प्राणकर्माणि आकुंचनप्रसारणश्वासप्रश्वासादीनि । अपरे योगिनः आत्मनि बुद्धौ संयमः स एव योगोऽग्निश्च तस्मिन् ज्ञानेन देहेन्द्रियप्राणमनो व्यतिरिक्तात्मज्ञानेन दीपिते प्रकाशिते जुह्वति प्रविलापयंति । इन्द्रिययोगिनां हि सुखादिव प्राणोऽनुपसंहृत एवास्ते तत्सहचरस्य मनसोऽनुपसंहारात् । बुद्धियोगिनां तु मनसोऽप्युपसंहारात् दायचस्य प्राणस्याप्युपसंहारो भवतीति विशेषः । एतेषामपि बुद्धौ बोद्धव्याभावात् पूर्ववल्लीनायां समाधिबुद्धिरस्ति तत्तैर्बुद्धेरन्यत्वेन आत्मा ज्ञातो नापि तस्मिन् बुद्धिरुपसंहृता अत एव तान् प्रकृत्योक्तां वायवीये । 'बौद्धादशसहस्राणि तिष्ठंति विगतज्वराः' इति बौद्धाबुद्धौ लीनाः दशसहस्राणि मन्तराणीत्यनुषंगात् २७

एवं यज्ञपंचकं श्लोकप्रयेणोक्तं अथैकेनैव श्लोकेन पंचयज्ञानाह द्रव्येति । द्रव्यसाध्याः प्राणीकूपाराः सती वैवर्हिर्वैदिकादानं श्रौतयज्ञानां प्रागेव ग्रहणात् तत्पचयज्ञायेषां तद्रव्ययज्ञाः । तथा तपः कृच्छ्राचार्यायणमासोपवासादितदेवयज्ञस्थानीयं येषां तत्तपोयज्ञाः । तथा योगयज्ञाः संमफलत्यागपूर्वकं संध्योपासनादिनिर्विकल्पसमाध्यातानां कर्मणामनुष्ठानं तृतीयाध्यायोक्तं योगः स एव यज्ञो येषां तेषां योगयज्ञाः । यद्वा यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधिरूपोऽष्टांगोपेतो योगश्चित्तवृत्तिनिरोध इति सूत्रितो योग एव यज्ञो येषां तद्वाति । तथा स्वाध्याययज्ञाः नित्यवेदाध्ययनरतास्ते स्वाध्याययज्ञाः ज्ञानं स्वाध्यायार्थं स्पृष्टवोत्तरमोमासाविचारः स एव यज्ञो येषां स्वाध्याययज्ञानयज्ञाश्चेति स्वाध्याययज्ञानयज्ञा इति समासः । यत योयत नशीलाः संशितव्रताः स्युः शितं तीक्ष्णं व्रतं अहिंसादिकं येषां तद्वाति सर्वेषां विशेषणं २८ एकादशयज्ञमाह अपाने इति अपरे अपाने अपानवृत्तौ जुहति प्रक्षिपति प्राणं प्राणवृत्तिं पूरकाख्यं प्राणायामं कुर्वतीत्यर्थः । तथा प्राणेष्वपानं प्रक्षिपति रेचकाख्यं प्राणायामं कुर्वतीत्यर्थः प्राणायामगतीरुत्वा मुखनासिकाभ्यां वायो निर्गमनं प्राणस्य गतिः तद्विपर्ययेणाधोगमनमपानस्य गतिः तेषां प्राणायामगती एतेनिरुध्य प्राणायामपरायणाः प्राणायामतत्पराः कुम्भकाख्यं प्राणायामं कुर्वतीत्यर्थः २९ द्वादशयज्ञमाह अपरे इति नियतो निग्रहीत आहारो विषयभोगो यैस्ते नियता आहारवैराग्यादिभ्यः तः प्राणान् अन्नसममस्कान् त्रिधाणि प्राणशब्देन गृह्यते तान् प्राणेषु मनश्चिताहंकारेभ्यः करणवृत्तिभेदेषु बुद्धेः प्रागृहीतत्वादग्रहणं जुहति प्रविलापयति । इन्द्रियाणिसंकल्पात्मके मनसि संहृत्य मनोऽपि स्मरणात्मके चित्ते संहृत्य तदपि अहंकारे संहरति स चाभिमानरूपोऽहंकारोऽभिमतव्यामावात्स्वयमेव दग्धं धनानलवद्विलीयते । तत्र येषां समाधिबुद्धिरस्ति ते आभिमानि

द्रव्ययज्ञास्तपोयज्ञायागयज्ञास्तथाऽपरे ॥ स्वाध्याययज्ञानयज्ञाश्च यतयः संशितव्रताः २८ अपाने जुहति प्राणं प्राणेष्वपानं तथाऽपरे ॥ प्राणायामगतीरुद्धा प्राणायामपरायणाः २९ अपरे नियता आहाराः प्राणान् प्राणेषु जुहति ॥ सर्वेऽप्येते यज्ञविदो यज्ञक्षपितकल्मषाः ३० यज्ञशिष्टा मृतभुजो यांति ब्रह्मसनातनं ॥ नायं लोकोऽस्त्ययज्ञस्य कुतोऽन्यः कुरुसतम ३१ एवं बहुविधायज्ञावितता ब्रह्मणो मुखे ॥ कर्मजान् विद्वितान् सर्वानेवं ज्ञात्वा विमोक्ष्यसे ३२ श्रेयान् द्रव्यमयाद्यज्ञा ज्ञानयज्ञः परंतप ॥ सर्वकर्माखिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यते ३३ तद्विद्विप्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया ॥ उपदेक्ष्यंति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ३४

काबुद्धियोगिभ्यः पूर्वोक्तेभ्यो निरुद्धाः अतएव एतान् प्रकृत्योक्तं वायवीये 'सहस्रं त्वाभिमानिकाः' इति सहस्रं मन्वंतराणि इत्यनुपंगः । भौतिकस्तु योगोऽत्र नोक्तः यदनुष्ठानं प्रकृत्यतत्रैवोक्तं । 'भौतिकास्तु शतं पूर्ण' इति अत्रापि शतं मन्वंतराणीत्यनुपंगनीयं । सर्वेऽप्येते यज्ञविदो यज्ञलब्धारो यज्ञेन क्षपितं कल्मषं येषां तेषां विधा भवति । सर्वे यज्ञाः कल्मषक्षयायैव भवन्ति न पुनः साक्षान्मोक्षायैत्यर्थः ३० सर्वेषामेतेषां मध्येऽन्यतममप्यनुष्ठानमज्ञात्वं प्रतिप्राह यज्ञेति यज्ञाः पंचमहायज्ञाः तेभ्यः शिष्टमवशिष्टमन्नमृताख्यं येषुं जते तेऽपि चित्तशुद्धिद्वारा सनातनं ब्रह्म यांति प्राप्नुवन्ति । अयज्ञस्य पूर्वोक्तेषु द्वादशस्वन्यतमो वानित्याः पंचवायस्य यज्ञानसंति स अयज्ञस्तस्य अयमपिलोको नास्ति अन्यः परलोक आत्मलोको वा कुतो भवेन्न कुतश्चिदित्यर्थः ३१ एवमिति ब्रह्मणो वेदस्य मुखे द्वारे वेदद्वारेणैव वितता विस्तारिताः गुरुभिरुपदिष्टा इत्यर्थः कर्मजान् कायिकवाचिकमानसिककर्मजान् ननु नैककर्म्यरूपान् । एवं ज्ञात्वा अस्मादशुभात् मोक्ष्यसे तत्त्वज्ञानोत्पत्तिद्वारेणैत्यर्थः ३२ यदर्थमेते यज्ञा उपन्यस्तास्तं ज्ञानयज्ञं स्तौति श्रेयानिति द्रव्यं बाह्यमाभ्यंतरं च देहिन्द्रियादि तत्साध्यात् द्रव्यमयात् यज्ञात् ज्ञानयज्ञः निःशेषवाङ्मनः कायप्रवृत्त्युपरमात्मकः श्रेयान् प्रशस्ततरः । इयमुपन्यसेन तेषामपि प्रशस्ततरत्वं व्योत्यते । तत्र हेतुः सर्वमिति कर्मकर्मफलं सर्वं अखिलं सर्वानोपसंहारयुक्तं ज्ञाने परिसमाप्यते अंतर्भवति । 'यथा कृत्या विजितायाधरे याः संयत्येवमेवैवं सर्वतदपि समेति यत्किंच प्रजाः साधु कुर्वन्ति यस्तद्वेदयत्सर्वम्' इति ३३ तद्विद्वितीति ज्ञानिनः पंचज्ञाः तत्त्वदर्शिनः अनुभवन्तः ज्ञानं ब्रह्म स्पष्टार्थः श्लोकः ३४

यज्ज्ञात्वेति यत्चिन्मात्रस्वरूपं ब्रह्म ज्ञात्वा एवं दानीमिव पुनर्मोहनयास्यसि अथो अपि च येन ज्ञानेन भूतानि ब्रह्मादिस्तं वपयता नि आत्मनि मयित्वं पदलक्ष्यार्थादन्यभूते परमेश्वरे द्रक्ष्यसि नान्योऽतोऽस्ति त्रष्टेति प्रतीचोऽन्यस्य द्रष्टुर्निषेधात् । माघ्ये तु साक्षादात्मनि मत्स्थानीमान्तीति द्रक्ष्यसि । अथो अपि मयि वा तु देवे परमेश्वरे चात्मनीति क्षेत्रज्ञेश्वरे कत्वं सर्वोपनिषत्प्रसिद्धं द्रक्ष्यसीत्यर्थ इति ३५ अपि चेदिति वृजिनं वृजिनार्णवं धर्मोऽपीह पुण्योपापमित्युच्यते ३६ यथेति पृथांसिकाष्ठानि कर्माणि प्रारब्धा दन्यानि ३७ नहीति योगेन निष्कामकर्मानुष्ठानेन समाधियोगेन त्रासं सिद्धः संस्कृतो योग्यतामापन्नः कालेनेति चिरप्रयत्नसाध्यत्वं ज्ञानस्योच्यते २८ श्रद्धावान् ज्ञानं लभते । श्रद्धावानपि मंदप्रयत्नो मा भूदत आह तत्पर इति । तत्परोऽप्यजितेन्द्रियो मा भूदत आह संपतेन्द्रिय इति । परां शांतिं विदेहकैवल्यं अचिरेण प्रारब्धकर्मसमाप्तौ तस्यां २९ अज्ञ इति अज्ञः सुखेन चिकित्सितुं शक्यः । अश्रद्धावानो यत्नेन । संशयात्मा त्वसाध्य एव । यतो मित्रादिष्वपि संशयं कुर्वतोऽस्यायं लोकोऽपि नास्ति नापि परः वेदनाकयेऽपि संशयात् अतएव सर्वदा संशयाकुलत्वात् सुखमपि तस्य नास्ति तस्मात् संशयोनकर्तव्यः ४० किंच योगेति योगेन कर्मण्य कर्मदर्शनात्मकेन संन्यस्तानि फलतः स्वरूपतो वात्यक्तानि कर्माणि येन तं यो मसंन्यस्तकर्माणं ज्ञानेन सम्यग्दर्शनेन सम्यक्छिन्नाः संशयाः आत्मा देहोऽन्योऽन्योऽपि विभुरविभुराविभुरपिकर्ताऽकर्ता वा अकर्ताप्येकोऽनेको वा एकोऽपि सगुणो निर्गुणो वेत्येवमादयः यस्य स ज्ञानसंछिन्नसंशयस्तं आत्मवंतं ज्ञानमदमादिपरं कर्माणि कृतानि निबध्नन्ति हे धनंजय ४१ तस्मादिति हृत्स्थं बुद्धि

यज्ज्ञात्वा न पुनर्मोहमेवं यास्यसि पांडव ॥ येन भूतान्यशेषेण द्रक्ष्यस्यात्मन्यथो मयि ३५ अपि चेदसि पापेभ्यः सर्वेभ्यः पापकृत्तमः ॥ सर्वज्ञानप्लवेनैव वृजिनं संतरिष्यसि ३६ यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन ॥ ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा ३७ न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते ॥ तत्स्वयं योगसंसिद्धः कालेनात्मनि विंदति ३८ श्रद्धावाहं भते ज्ञानं तत्परः संयतोन्द्रियः ॥ ज्ञानं लब्ध्वा परां शांतिमचिरेणाधिगच्छति ३९ अज्ञश्चाश्रद्धावानश्च संशयात्मा विनश्यति ॥ नायं लोकोऽस्ति न परो न सुखं संशयात्मानः ४० योगसंन्यस्तकर्माणं ज्ञानसंछिन्नसंशयम् ॥ आत्मवंतं न कर्माणि निबध्नन्ति धनंजय ४१ तस्मादज्ञानसंभूतं हृत्स्थं ज्ञानासिनाऽऽत्मनः ॥ छित्वैनं संशयं योगमातिष्ठो तिष्ठ भारत ४२ ॥ इति श्रीम० भी० भ० ब्र० यो० श्रीकृष्णार्जुनसंवादे यज्ञविभागयोगो नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

पर्वणितु अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ संन्यासं कर्मणां कृष्ण पुनर्योगं च शंससि ॥ यच्छ्रेय एतयोरेकं तन्मे ब्रूहि सुनिश्चितम् १ स्थं ज्ञानासिना ज्ञानखड्गेन योगसंन्यग्दर्शनोपायं निष्कामकर्मभातिष्ठकुरु उत्तिष्ठ युद्धायेति शेषः ४२ ॥ ॥ इति भीष्मपर्वणि भगवद्वाता० नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ तृतीयेऽध्याये लोकेऽस्मिन् द्विविधानिष्ठेति विभिन्नाधिकारिकं निष्ठाद्वयं प्रस्तुत्य न कर्मणामनारंभाद्वैकर्म्यं पुनश्च तद्व्यादिना कर्मनिष्ठाया ज्ञाननिष्ठागत्वेन भूयसानिर्बध्नेनानुष्ठेयत्वमुक्तं । कर्मण्येवाधिकारस्तद्व्यादिना चतुर्थे तु तत्पन्नसंन्यग्दर्शनेऽनुष्ठेयमपि कर्माकृतमेव भवति ज्ञानेन कर्तृत्वादिबाधात् अतस्तेऽपि चैष्टाद्वैकमेवाकर्तव्यं संन्यासो वा कर्तव्य इत्यनास्थया प्रोक्तं । अथेदानीं पंचमपठ्यो रत्नानि नाज्ञानार्थिना वैराग्योत्पत्तेः प्राक्कर्मवानुष्ठेयं । संपन्नेषु वैराग्येष्टविशेषे निवृत्त्यर्थं कर्मसंन्यासं कृतवा ज्ञानोत्पत्त्यर्थं योगोऽनुष्ठेय इत्युच्यते । तत्र चतुर्थेऽपि सर्वपरिग्रह इति संन्यासो योगमातिष्ठोति कर्मयोगश्चैकमाप्रतिविहितः । न चैतयोः स्थितिगतिवद्वयपदेकेन मया अनुष्ठानं कर्तुं शक्यते परस्परविरुद्धत्वादिति मन्वानोऽर्जुन उवाच संन्यासमिति हे कृष्ण पापकर्षणं येमहं ज्ञानार्थिने संन्यासं कर्मयोगं चेति द्वयं परस्परविरुद्धं कथं शंससि कथयसि पुनरित्यनेन प्रागपि त्वया वेदकर्म इदं द्वयं विहितमस्तीति गम्यते तथा च अस्मिन् तृतीयेऽपि । 'एतमेव प्रवृजिनो लोकाभिच्छंतः प्रव्रजन्ति । संसारमेवं निःसारं दृष्ट्वा सारदिव क्षया ॥ मव्रजं त्यक्तो द्वाहाः परं वैराग्यमास्थिताः' इति च । तथा 'तमेतदेष्टा तु वचनेन बाह्या विविदिषंति यत्नेन दानेन तपसाऽनाशकेन' इति । 'महायज्ञेऽथ यज्ञैश्च बाह्यीयं कि-

यतेतनुः इति च ब्राह्मीब्रह्मदर्शनयोग्या अतएतयोः श्रुतिविहितत्वेन प्रशस्तयोर्मध्ये एकं श्रेयः प्रशस्ततरं यत्तन्मे सुनिश्चितं ब्रूहीति प्रश्नः १ अस्योत्तरं भगवानुवाच संन्यास इति निःश्रेयसकरीज्ञा नोत्पत्तिहेतुतया । तथापि कर्मसंन्यासादविरक्तकृतात्कर्मयोग एव विशिष्यते चित्तशुद्धिद्वारा वैराग्यादिहेतुत्वात् २ ननु प्रत्यक्षः कर्मयोगिनां विशेषः संन्यासिनां तु सनास्तीति कथमुच्यते कर्मयोगो वि शिष्यत इत्याशंक्याह ज्ञेय इति योरागद्वेपरहितः सकर्मसुस्वरूपतस्त्यक्तेष्वत्यक्तेषुवानित्यं संन्यास्येव एतेन साधनभूतयोः सांख्ययोगयोरागद्वेपरहित्यक्तं संन्यासमुक्तम् । फलभूतयोस्तु सर्वविक ल्पराहित्यरूपसाम्यमनंतरश्चोकाभ्यामुच्यते । तथापि चित्तस्वामाभ्यात्कदाचित्संन्यासिनोरागोदयेपाताशंकास्ति नेतरस्येतिस एव श्रेयानिति भावः । यद्यप्येवं तथाऽपि हि प्रसिद्धं निर्द्वंद्वोद्वंद्वं सत्यानृतयोरात्मानात्मनोर्भिद्युनं परस्परार्थासस्तद्वहितः सांख्ययोरागाद्युदयहेतोरज्ञानस्यात्यंतोच्छेदात् सुखं कर्मकरणायासंविनाऽपि बंधावसंसारवत्केवलज्ञानेनैव मुच्यते न कर्मण्यपेक्षते । यद्वा निर्द्वंद्वोद्वंद्वं वैमिथुनं तस्माद्वंद्वान्मिथुनं प्रजायते इति श्रुतेर्द्वंद्वं स्त्रीपुंसयोर्भिद्युनं तद्वहितः रुपादित्यागी संन्यासी अनायासेन मुच्यते रागादिजयस्योभयत्र तुल्यत्वात् अत्र च कुटुंबमरणवैयर्थ्याभावात्सु खमुच्यत इत्यर्थः ३ नन्वेकत्र पाताशंका एकत्र कर्मश्रमस्तदनयोः पक्षोः कतरः श्रेयानित्वाशंक्यद्वयोरपि फलतः साम्यमित्याह सांख्ययोगाविति सांख्यं समित्येकीभावे इति यास्कः एकीभावेना त्मानन्यत्वेन लयायते प्रकाशयते वस्तुस्वरूपमनयेतिसंख्यस्तूळसूक्ष्मकारणप्रपंचस्य निर्विकल्पप्रत्यगात्मनि प्रविलापनेनोदिताचेतोवृत्तिस्तत्साधनभूतोऽयं सांख्यः संन्यासः । सच दारादिबुद्धबंतानां पदार्थानामात्मन्येकीभावेन न्यसनेत्यागः प्रविलापनम् । तथायोगोप्यग्निहोत्रसंध्योपासनादिनिर्विकल्पसमाध्यंतमनुष्ठानम् । तत्र मुख्यस्य योगस्य लक्षणं योगश्चित्तवृत्तिनिरोध इति । वृत्तयश्च

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ संन्यासः कर्मयोगश्च निःश्रेयसकराबुभौ ॥ तयोस्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते २ ज्ञेयः स नित्यसंन्यासी यो न द्वेष्टि न कांक्षति ॥ निर्द्वंद्वो हि महाबाहो सुखं बंधात्प्रमुच्यते ३ सांख्ययोगो पृथग्बालाः प्रवदन्ति न पंडिताः ॥ एकमप्यास्थितः सम्यग्भूयो विदते फलम् ४ यत्सांख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ॥ एवं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स पश्यति ५ संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाहुर्मयोगतः ॥ योगयुक्तो मुनिर्ब्रह्म न चिरेणाधिगच्छति ६

प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृतय इति पंच । तत्र प्रत्यक्षानुमानागमाः प्रमाणानि । तेषु प्रत्यक्षमिन्द्रियंतज्जावृत्तिः श्रुत्यादिविपर्ययायायै न ज्ञानम् । विपर्ययस्तु तत्रैव रजतादिविपर्ययातिरूपं ज्ञानम् । संशयोऽपि इयं श्रुतिर्वारजतवेति अनिर्धारितान्यतरकोटिकं ज्ञानं सविपर्यय एवांतर्मवति । विकल्पस्तु शब्दज्ञानानुपाती वस्तुशून्यः । यथा पुरुषस्य चैतन्यबंध्यापुत्र इति । नहि पुरुषचैतन्यतत्संबंधा नापृथक्त्वमस्ति किंतु चैतन्यमेव हि शब्दप्रयेणोच्यते । नापि बंध्यासुतस्य स्वरूपमस्त्यथापिशब्देनाभिलप्यते सोऽयं विकल्पः शब्दज्ञानानुपाती वस्तुशून्यः । एकस्मिन्ननेकबुद्धिरसति च सदुद्धिरिति । निद्रास्मृतीलोकप्रसिद्धे । एतासानिरोधेऽपि निर्विकल्पः प्रत्यगात्मैवावशिष्यते । तावतौ फलभूतौ सांख्ययोगौ । साधनभूतौ तावैव संन्यासकर्मयोगाख्यौ । तत्रात्ययोः साम्यं ज्ञेयः स नित्यसंन्यासीत्य नेन सूचितम् । आद्ययोस्त्वैक्यमत्रोच्यते आस्थितः अनृतिष्ठन् फलं निर्विकल्पात्मनाऽवस्थितिरूपम् ४ योगैर्योगिभिः अर्श आद्यप्रत्ययांतोऽयं योगशब्दः स्थानं मोक्षारूपं एकमभिन्नं स्पष्टा योजनाश्चोक्तद्वयस्य ५ नन्वेवं निर्विकल्पस्थानप्राप्तये द्वौ मार्गौ ब्रूतौ स्यातां तत्र नान्यः पंधाविद्यतेऽयनाय इति श्रुतिविरुद्धमित्याशंक्याह संन्यासस्त्विति संन्यासो नैकमर्थं अयोगतो योगं विना अवाप्तुं दुःखं हेमहावाहो अयमर्थः । निर्विकल्पकसमाधिरपितत्त्वमसीत्येतद्व्याख्यायति पश्यपायभूत एव न स्वतः पुरुषार्थ इति द्वितीयमार्गस्याभावात् तत्रोदात्तश्रुतिविरोधः । शांतोदात्तपरतस्तिष्ठः स माहितो भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्यति इति श्रुत्यैव शमादिवत्समाधेरप्यात्मदर्शनार्थत्वस्य दर्शितत्वात् तथाच समाहितपदं वातिककारैर्व्याख्यातम् । स्वातंत्र्यं ये पुर्कर्तुः स्यात्करणाकरणं प्रति ॥ तान्येव तु निषिद्धानि कर्माणीह शमादिभिः शमादिश्रुत्या । 'अस्वातंत्र्यं तु ये पुस्यात्करणाकरणं प्रति ॥ समाहितोक्त्याऽप्येदानीं तन्निरोधो विधीयते' अस्वातंत्र्यं गुरुपदेशापेक्षत्वम् येषु मानमेव

-वहारनिरोधेषु 'पिंडीकृत्येन्द्रियग्रामं बुद्धावारोप्यनिश्चलम् ॥ विषयास्तस्मृतीस्त्यक्तातिष्ठेदनुरोधतः ॥ एषोऽभ्युपायः सर्वत्र वेदांतेषु प्रतिष्ठितः ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थज्ञानोत्पत्त्यर्थमादरात्' इति । एवं व्यतिरेकमुक्त्वाऽन्वयमाह योगयुक्त इति मुनिः संन्यासी न चिरेण शीघ्रमेव ब्रह्माधिगच्छति वाक्यश्रवणमात्रेण न तु केवलसंन्यासी यद्योक्तम् । 'न च संन्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति' इति ६ योगेति योगेन निर्विकल्पसमाधिनोक्तो योगयुक्तः अतएव विशुद्धात्मा वृत्तिसारूप्यदोषेन शीन आत्मा प्रत्यक्षे तनो यस्य । निर्विकल्पावस्थायां केवल एव चेतनोऽस्ति नान्यदेत्युक्तम् । तदा ब्रह्म स्वरूपेऽवस्थानं वृत्तिसारूप्याभितरत्रेति । तदा वृत्त्यभावे इतरत्र वृत्तिकाले इति सोऽत्र पदद्वयार्थः अत्र हेतुः यतोऽयं विजितात्मा विजितचित्तो जितेन्द्रियश्च । एवं शुद्धस्त्वंपदार्थ उक्तस्तस्य तत्पदार्थमे दमाह सर्वभूतात्मेति सर्वेषां भूतानां ब्रह्मादिस्त्वंपर्यंतानां विद्यदादीनां च चेतनाचेतनानामात्मभूतः उपादानत्वेन स्वरूपभूतः कनकमिव कुंडलादीनां स्वरूपभूतं कारणानन्यत्वात् कार्यस्य सर्वमू तात्मभूत आत्मा प्रत्यक्षे तनो यस्य स सर्वभूतात्मभूतात्मा । यत्सर्वेषां भूतानामात्मभूत आत्मा यस्येति भाष्यं सर्वभूतात्मेत्येतावतैवार्थलाभादात्मभूत इत्यधिकमिति दूषितं स्वयं च सर्वभूत आत्मभूतश्चा त्मा यस्येति विग्रहो दर्शितः तत्र संकोचे कारणाभावात् सर्वपदेनैव चिज्जडयोर्ग्रहे परस्याप्यात्मभूतस्य अधिकमेव सर्वभूतश्चेतनाचेतनप्रपंचभूत आत्मा यस्येति तत्रापीष्टार्थलाभात् । सर्वच आत्मानश्च तद्वृ त्तात्मा यस्येति विग्रहसर्वात्मभूतात्मेत्येतावतैव सिद्धे प्रथमभूतपदस्य वैयर्थ्यमाप्यमते ब्रह्मादीनां प्रत्यग्भूत आत्मा यस्येति श्रुत्यैव जीवेशाभेद उच्यते । परस्य तु उपादानत्वं लिङ्गेन जडसाधारण्येन जीवस्य ब्रह्माभेदोऽवगम्यत इति विद्वद्भिरविनयः संतव्यः । यतोऽयं सर्वेषां प्रत्यगात्मा अतो ह भिन्नोऽपि कुर्वन्नपि न लिप्यते असंगात्मज्ञानात्कर्त्रादेर्बाधितत्वाच्च व्युत्थाने तत्प्रतीतावप्युत्खातदंष्ट्रो

योगयुक्तो विशुद्धात्मा विजितात्मा जितेन्द्रियः ॥ सर्वभूतात्मभूतात्मा कुर्वन्नपि न लिप्यते ७ नैव किंचित्करोमीति युक्तो मन्येत तत्त्ववित् ॥ पश्यन् शृण्वन् स्पृशन् जि घ्नन् श्रन् गच्छन् स्वपन् श्वसन् ८ प्रलपन् विमृजन् शृण्वन्मिषन्निमिषन्नपि ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु वर्तन्त इति धारयन् ९ ब्रह्मण्याधाय कर्माणि संगंत्य त्काकरोति यः ॥ लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवाभसा १० कायेन मनसा बुद्ध्या चैकैरिन्द्रियैरपि ॥ योगिनः कर्म कुर्वन्तिसंगंत्य त्काऽऽत्मशुद्धये ११ युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शांतिमाप्नो तिनैष्ठिकीम् ॥ अयुक्तः कामकारेण फले सक्तो निबध्यते १२ सर्वकर्माणि मनसा संन्यस्यास्ते सुखं वशी ॥ न वदारे पुरे देही नैव कुर्वन्नकारयन् १३

रगवदबाधकत्वाच्चेत्यर्थः ७ न लिप्यत इत्येतदुपपादयति नैवेति द्वाभ्यां तत्त्ववित् अहं नैव किंचित्करोमीति मन्येत मन्यते तत्र हेतुः इन्द्रियाणि उपलक्षणमिदं प्राणादेरपि इन्द्रियादय इन्द्रियार्थेषु स्वेष्टेषु विषयेषु वर्तते इति धारयन् निश्चिन्वन्न त्वहं विषयेषु वर्तते इति मन्यते धारयन्निति हेतौ शतप्रत्ययः । अत्र दर्शनादयः पंचज्ञानेन्द्रियाणां व्यापाराः गमनविसर्गप्रलपनग्रहणानि कर्मेन्द्रियाणां तानि चानंदस्योपलक्षणानि च सन्निति प्राणस्य स्वप्निति बुद्धेः उन्मेषणनिमेषणैकमाल्यप्राणस्येति विभागः क्रमस्त्वैव विवक्षितः एतानि कुर्वन्नप्यभिमानाभावात् न लिप्यते इत्यर्थः ८ । ९ ब्रह्मणीति यतो विद्वानसंगत्वात् कुर्वन्नपि न लिप्यते तस्मादविद्वानपि ब्रह्मणि सर्वातिर्याभिणिकर्माण्याधाय अयमेव कारयितान त्वहं कर्तेति समर्थः कर्माणि करोति स पापेन न लिप्यतेऽभसा पद्मपत्रमिव १० कायेनेति केवलैरिति विपरिणामेन सर्वत्र संबन्धनीयम् । केवलेन कायेन अहमर्थब्राह्मणो युवेत्यात्माध्यासशून्येन एव मन्यन्नापि संगंत्य त्कादेहादिभ्यो विविकेऽप्यात्मनि तार्किकादिव दहं करोमीत्यभिनिवेशं त्यक्त्वा योगिनः कर्म कुर्वन्ति आत्मशुद्धये चित्तशुद्धयं तस्मात्तवापितत्रैवाधिकारोऽस्तीति तदेव त्वं कुं ११ किंच युक्त इति युक्तो ब्रह्मण्याधाय कर्माणीत्यादिना उक्तलक्षणः कर्मणां फलं त्यक्त्वा ईश्वरे समर्थः शान्तिकैवल्यं नैष्ठिकीं सत्त्वशुद्ध्यादिक्रमप्राप्तब्रह्मनिष्ठा फलभूतां प्राप्नोति अयुक्तस्तद्विपरीतः कामकारेण स्वेष्टवृत्त्या फले सक्तः सन्नितरां बध्यते १२ एवमविद्वान् फलासक्त्यनासक्ति वशात्कर्मभिर्बध्यते न बध्यते चेत्युक्तम् । विद्वान्स्तु तद्विपरीत इत्याह सर्वकर्माणीति वशीजितचित्तः समाधिस्थो यो भीनवदारे नैवैवर्षचज्ञानेन्द्रियाणि पष्ठः प्राणस्ते नैव तत्प्रवर्तयानां कर्मेन्द्रियाणां-

—संघः बुद्धयहंकारचित्तानीतिनव एतानिद्वाराणीवपुरपतेर्जीवस्यभोगार्थविषयप्रवेशस्थानानिन्यास्मिन्नवद्वारे शरीराख्येपुरेविचित्रवासनाकल्पितानंतविषयवति अनेकैः कर्मसचिवैरधिष्ठिते सुखदुःखादिनानापण्यवति मनसा सर्वद्वारे लब्धानि कुचिकया सह सर्वाणि कर्माणि पुरपतिरिव राजकार्याणि संन्यस्य सुखं निर्विकल्पसंविन्मात्ररूपेणास्ते । कर्माणि भेदस्यैव धर्मो न त्वात्मन इति भेदे त्रयं कुरुष्व कथान्येव तथा च श्रुतिः । 'शरीरे पाप्मनो हि त्वा' इति । 'यत्र सुहार्दः सुकृतो मदंते विहाय रोगं तन्वा' इति च । 'देही स न देहाभिमानकाले व्युत्थानेऽपीत्यर्थः । तदापि नैव कुर्वन्नास्तेनापि कारयन्नास्ते राजेवा मात्येषु निहितमारः समाधी ज्ञेयेन सहात्मनः संबंधाभावादर्शनात् यद्वा । नवद्वाराणि चक्षुःश्रोत्रनासा बिलद्वानि पटसप्तमुखं अधस्तने द्वे इति । अस्मिन्पक्षे इन्द्रियाणि परिचारिकावृद्धिरमात्योऽहंकारो पुत्रराज इत्यादिकमूढं । विदुषः कर्मसंबंध एव नास्ति दूरे तत्फलासक्त्यनासकी इति भावः १९ नन्वेवं भृत्यवत्कर्तृत्वं स्वाभिवृत्तकारयितृत्वं वाऽस्य मास्तु । अयस्कांतवदधिकारस्यैव सतः कर्त्रादिधर्मकाहंकारादिप्रवर्तकत्वमस्त्वित्याशंक्याह न कर्तृत्वमिति कर्तृत्वमहंकारस्य । कर्माणि इन्द्रियाणां विचाराणां दीनिश्रवणदर्शनादीनि च । लोकस्य लोकयते प्रकाशयति इति लोको जडवर्गः प्रभुश्चिदात्मा सूर्य इवास्मदादीनां प्रकाशकोऽपि न कर्मादीप्रवर्तकस्तद्वत् । अस्य कर्मफलसंयोगेन सृजति किंतु यो यादृक्यस्य स्वभावः स तथा प्रवर्तते । यथा सूर्येऽभ्युदिते कमलानां विकसनं कुमुदानां मुमुद्रणं चेति तद्वदेव मात्मनि प्रकाशमाने घटादयो न चेष्टते मनुष्यादयस्तु चेष्टते । न त्वात्मा कस्यचित्प्रवर्तको निवर्तको वा लोहाय स्कांतयोरिव सत्यानृतयोरात्मानात्मनोऽसंबंधाभावादि ति भावः १४ ननु 'एष ह्येव साधु कर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निरिषते एष ह्येव साधु कर्मकारयति तं यमो निनीषते' इति श्रुत्या परमेश्वरे कारयितृत्वं बोध्यते । तत्कथमुच्यते स्वभावस्तु प्रवर्तत इति तत्राह नादत्त इति कस्यचित्कर्तुः पापं अयं नादत्तेनापि सुकृतं कारयितृत्वाभावात् यतो विभुर्व्यापकः निष्क्रिय इति यावत् । सक्रियो ह्यन्यं प्रवर्तयति तदीयं पापं पुण्यं बालमते अयं तु न तथा किंतु सूर्यवत् न कर्तृत्वं न कर्माणि लोकस्य सृजति प्रभुः ॥ न कर्मफलसंयोगं स्वभावस्तु प्रवर्तते १४ नादत्ते कस्यचित्पापं न चैव सुकृतं विभुः ॥ अज्ञानेनादत्तं ज्ञानं तेन मुह्यति जं तवः १५ ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनः ॥ तेषामादित्यवज्ज्ञानं प्रकाशयति तत्परम् १६ तद्बुद्धयस्तदात्मानस्तन्निष्ठास्तत्परायणाः ॥ गच्छंत्यपु नरावृत्तिज्ञाननिर्धूतकल्मषाः १७ विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि ॥ शुनि चैव श्वपाके च पण्डिताः समदर्शिनः १८

प्रकाशत एव न तु स्वप्रकाशानां कर्त्रादीनां कर्मणा संबध्यते इति भावः कारयितृत्वमप्यस्य सत्तामात्रेण सूर्यवत् यथा घटः प्रकाशते स विता प्रकाशयतीति नो दाह तदश्रुतिविरोधः कथं तर्हि ईश्वराराधनार्थं कर्माणि कुर्वति तदकरणाच्च विभ्यतीत्याशंक्याह अज्ञानेनेति यथा हि महाराजस्य सार्वभौमस्याहं सर्वेश्वरो निवृत्तोऽस्मीति ज्ञानं अज्ञानेन सौपुतेनादत्तं चेत्स तत्र विविधानि परचक्रादीनि महति संकटं तानि पश्यति अहो अहं दीनोऽस्मि दुःखस्मीति च मुह्यति तद्वदेते जंतवः स्वस्याहं ब्रह्मास्मीति प्रमाणेन ब्रह्मभावमजानंत ईश्वरादात्मानं पृथक् मन्यमाना ईशात्मनोऽसेव्यसेवकभावं च पश्यन्तीमुह्यति तथा च श्रुतिः 'अथ योऽन्यादेवतामुपास्तेऽन्योऽसावन्यो ह भित्तिसंवेदयथा पशुरेव स देवानां' इति एष ह्येवेति श्रुतिरपि भ्रातृजनव्यवहारविषयेति भावः १५ तदात्मन आवरकमज्ञानेन येषां ज्ञानेन ब्रह्मास्मीति प्रमाणेन नाशितं तेषां तज्ज्ञानं कर्तृ आदित्यवदादित्यो यया लुप्तं दृश्यं प्रकाशयति तद्वत्परं परमार्थवस्तु प्रकाशयति अज्ञानजानर्थनिवृत्त्यर्थं ज्ञानभेदव्यमिति भावः १६ तद्बुद्धय इति यत्परं ब्रह्म प्रकाशितं तत्रैव बुद्धिः अस्ति ब्रह्मेति निश्चये येषामापाततः श्रुत्यर्थविदाते तद्बुद्धयः तदेव आत्मा प्रत्यक्षतस्त्वेयां श्रवणमननात्मकविचारेण प्रमाणप्रमेयगता संभावनाविहीनानां ते तदात्मानः । तत्रैव निष्ठाविजातीयवृत्त्यनंतरितसजातीयवृत्तिप्रवाहो येषां देहादावनात्मनि आत्मधीरूपविपरीतभावना रहितानां ते तन्निष्ठाः । तदेव परं अयं न अज्ञानरूपो पापि भिरासेन प्राप्यं येषामखंडानंदमग्नानां ते तत्परायणाः अपुनरावृत्तिमोक्षं गच्छन्ति यतः ज्ञानेन निर्धूतं कल्मषं मुलाज्ञानं संसारबीजमूतं येषां ते ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः १७ एतेषां जगति दृष्टिमाह विद्येति उक्तम ब्राह्मणे चंडालादौ वा समं ब्रह्म वसद्रूपेण स्फुरणरूपेण च भासमानं ब्रह्म शीलं येषां ते समदर्शिनः योक्तं । 'अस्ति मातिप्रियं रूपं नाम तेत्यंशं पंचकं ॥ आद्यं त्रयं ब्रह्म रूपं जगद्रूपं ततो द्वयं' इति चराचरजगद्ब्रह्मदृष्टैव पश्यंतीत्यर्थः १८

ननु समासमाभ्यां विषयसमेषु जात इति तुल्यश्रुतशीलाय ब्राह्मणद्वयाय विषयमापूजाप्रयुक्तवतः तथा अतुल्यश्रुतशीलाय ब्राह्मणद्वयाय समापूजाप्रयुक्तवत्त्वाभोज्यान्तर्गते मेनस्मर्यते तत्कथं ब्राह्मण चंडालयोः समदर्शित्वं युक्तमित्याशंक्याह इहैवेति येषां मनः सर्वभूतेषु साम्ये ब्रह्मभावे स्थितं निश्चलं ते हि वैजिवाजिरेव सर्मो जन्मजितो वशीकृतः । हियस्माद्विदोऽपि सर्मसर्वत्राविषमं ब्रह्मास्ति यथा हि रण्मययोर्देवता तत्पीठयोः स्वर्णहक्साभ्यं पश्यति पूजकस्तु आकारद्वयतत्त्वं पश्यति तद्वत् । पूजास्मृतिर्प्रातिष्ठतत्तारतम्यविषया । साम्यदृष्टिस्तु तत्त्वविषयेति भावः । यस्मादेवं ते साम्यं पश्यंति तस्मात् ब्रह्मणि अखंडैकरसेते ब्रह्मरः स्थिता एकीभावेन समाप्तिगताः १९ न प्रहृष्येदिति यस्माद्विदोऽपि सर्मसर्वत्राविषमं पुत्रादिमाप्यन प्रहृष्येत् । अप्रियं शत्रुदुःखं द्राम्यनो द्विजेत् । बुद्धस्थितिरबुद्धेनानुष्ठेय इति ज्ञापयितुमुपयुक्तं प्रयोगः । स्थिरबुद्धिः प्रत्यगद्वैते श्रुतियुक्तिभ्यां स्थिरीकृतप्रज्ञः असंमूढो ध्यानजसाक्षात्कारेण निर्गतमोहः अतएव ब्रह्मवित् ब्रह्मभावस्य लब्धा ब्रह्मभावं गत इत्यर्थः । ब्रह्मण्येव प्रत्यगद्वैते व्युत्थानावस्थायामपि स्थितः सर्वब्रह्मेत्येव पश्यन्नित्यर्थः २० नन्वननुभूतात्मा सुखेऽप्यप्राप्तिसिद्धं बाह्यं सुखं त्यक्तुमशक्यमतो न प्रहृष्येदित्यसंगतमत आह वा ह्येति बहिर्भवाः बाह्याः स्पर्शाविषये प्रियसंबंधास्तेषु असत्कात्मा अनासक्तचित्तः स ब्राह्मणप्रत्यगद्वैतानंदेषु पृथिविकाले स्थित्वा यत्सुखं विंदति लभते स तदेव सुखं । विषेयापेक्षं पुंस्त्वं । कस्तत्सुखं यो ब्रह्मयोगे ब्रह्मणि योगः समाधिस्तत्र युक्तो योजित आत्मा बुद्धिर्येन स ब्रह्मयोगयुक्तात्मा ब्रह्मविदित्यर्थः । 'ब्रह्मविद्वैवमवति' इति श्रुतेः । ब्रह्मयोगयुक्तात्मा तदेव सुखं विंदतीति वक्तव्ये

इहैव तैर्जितः सर्मो येषां साम्ये स्थितं मनः ॥ निर्दोषं हि समं ब्रह्म तस्माद्ब्रह्मणिते स्थिताः १९ न प्रहृष्येत्प्रियं प्राप्य नो द्विजेत्प्राप्य चाप्रियम् ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढो ब्रह्मविद्ब्रह्मणि स्थितः २० बाह्यस्पर्शेष्वसत्कात्मा विंदत्यात्मनियत्सुखम् ॥ स ब्रह्मयोगयुक्तात्मा सुखमक्षय्यमश्नते २१ ये हि संस्पर्शजा भोगा दुःखयोनय एव ते ॥ आद्यंतवंतः कौंतेय न ते पुरमते बुधः २२ शक्रोतीहैव यः सोढुं प्राक्शरीरविमोक्षणात् ॥ कामक्रोधोद्वेगं स युक्तः स सुखी नरः २३ योऽस्तः सुखोऽंतरारामस्तथाऽतज्योतिरेव यः ॥ स योगी ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मभूतोऽधिगच्छति २४ लभंते ब्रह्मनिर्वाणमृषयः क्षीणकल्मषाः ॥ छिन्नद्वैधाय तात्मानः सर्वभूतहिते रताः २५

ब्रह्मविदेव तत्सुखमिति तस्य सुखाभिन्नत्वविवक्षया इदमुक्तं । ननु भयत्र एकमेव सुखं चेत्कः सुखसमाधिस्थयोर्विशेष इत्याशंक्याह सुखमिति अक्षय्यं सुखं मोक्षस्तमश्नुते व्याप्नोति द्वैतादर्शनस्य तुल्यत्वादुभयत्रैकमेव सुखं तथापि योगीमूलाविद्यायानष्टत्वा दक्षय्यं सुखमश्नुते न सुखः अविद्यानुच्छेदात् । तथा च मोक्षसुखस्य मुख्यस्याप्यनुभूतत्वात् तदर्थं बाह्यं सुखं सुखजमित्यर्थः २१ ननु सुपुष्टितुल्यस्य मोक्षसुखस्यार्थकः प्राप्तमेव बाह्यं दिव्यरूपपानगीतवाद्यादिसुखं त्यजेदित्याशंक्याह सुखमनित्यत्वाद्ब्रिंदति येहीति संस्पर्शजा विषयसंबंधजाः । दुःखयोनित्वे हेतुः आद्यंतवंत इति । जातेषु त्रेयस्तुल्यं तत्स्मिन्नष्टेन इति दुःखं च महत्प्रयच्छतीति तेषु भोगेषु बुधः परिपाकदर्शिनरमते २२ कः पुनर्मुखः सुखीत्याह शक्रोतीति इहैव जीवत्येव देहप्राक्शरीरविमोक्षणात्सावदेहपातं मया कामक्रोधौ जिताविति विस्त्रं भोनकर्तव्य इत्यर्थः । श्रुते दृष्टे अनुमिते वा विषये योगद्वैतपुण्यारूपोऽनृप्तिश्च सकामः क्रोधस्तादृशे एव विषये द्वैतस्तौ कामक्रोधौ उद्वेगो यस्य वेगस्य सरोमां च दृष्टेनेत्रवर्कलिगोऽतः करणप्रक्षोभरूपः कामोद्वेगः मात्रप्रकंपप्रस्वेदसंदष्टोष्ठपुटरक्तनेत्रादिलिगः क्रोधोद्वेगस्तं कामक्रोधोद्वेगं सोढुं यः शक्रोति स एव युक्तो योगी मुख्यः सुखी च नान्यः २३ कोऽसौ योगी यो मुख्यः सुखीत्युक्तं तत्राह य इति सुखं विषयसंगजा प्रीतिः । आरामः प्रीतिहेतुः रुचादिभिः सह क्रीडा । ज्योतिः क्रीडोपकरणानां प्रकाशः । तदेतन्नयं स्यात्तरेव सोऽतः सुखोऽंतरारामोऽतज्योतिश्च न त्विन्द्रियद्वारकमिति एव शब्दार्थः । य एवं भूतः स योगी किमतो यद्येवं ब्रह्मनिर्वाणं गत्यप्यपरमानंदं ब्रह्म इहैवाधिगच्छति यतो ब्रह्मभूतो जीवन्नेव ब्रह्मदर्शने ब्रह्मभावं गतः २४ लभं त इति ऋषयः सम्यग्दर्शिनः छिन्नद्वैधाश्छिन्नसंशयाः यतात्मानो जितचित्ताः २५

किंच कामेति अभितोजीवतामृतानां च विविदात्मनां ज्ञातात्मतत्त्वानाम् २६ एवं सम्यग्दर्शननिष्ठानां सद्यो मुक्तिरुक्ता । कर्मयोगश्च संग्रहफलत्यागेन ईश्वरप्रीत्यर्थं मनुष्यैः सत्त्वशुद्धिज्ञानप्राप्तद्वारेण मोक्षाय भवतीत्यप्युक्तं । अथेदानीं सम्यग्दर्शनस्यांतरंगसाधनं ध्यानयोगं विस्तरेण वक्ष्यामीति तत्सूत्रभूतां स्त्रीं श्लोकानुपविशति स्पर्शानिति । अत्रोत्तरार्धेन प्राणायाम उक्तः । स्पर्शान् कृत्वा बहिर्बाह्या निति प्रत्याहार उक्तः । भुवो रंतरे च श्रुः कृत्वेति धारणा उक्ता । विगते च्छाभयक्रोध इति साधनभूताः फलभूताश्चाद्विविधायमानि यमाश्चोक्ताः । यतो द्वियदिति वितर्काख्यः संप्रज्ञातः यत मन इति विचाराख्यः यत बुद्धिरित्यानंदास्मिताख्यौ मोक्षपरायण इत्यसंप्रज्ञात उक्तः शेषेण योगफलमिति विभागः । पाठक्रममनुरुद्ध्वार्थक्रमेणाक्षरार्थः स्पष्टीक्रियते । तत्र विगते च्छो विगतमयो विगतक्रोध इति संबंधः । यो हि च्छावान् स इष्टसिद्धयर्थं हिंसानृतस्तेयस्त्रीपरिग्रहानिच्छेदतो विगते च्छपदेन तद्विपर्ययानि हिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहाय मादृति सूत्रोक्तान्यमान् लक्षयति । तथाभयं स्वोच्छेदशंका तया तु द्विप्रोक्तं शौचसंतोष तपः स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नियमा इति सूत्रोक्तानि यमान् स्वीकर्तुमिच्छेदतो विगतमय इत्यनेन तेषां ग्रहणं । तथा क्रोधाक्रांतो मैत्र्यादीन् भावयितुं शक्तश्चित्तप्रसाधनं कर्तुं न शक्नोति तच्च मैत्री करुणा मुदितोपेक्षाणां सुखदुःखपुण्यापुण्यविषयाणां भावनाश्चित्तप्रसाधनमिति सूत्रितं तत्र विगतक्रोधः शांतप्रकृतित्वात् सुखितेषु मैत्री परस्येष्टेन ममैवेष्टमिदं जातमिति भावयेत् तथा दुःखितेषु करुणां पुण्यवत्सु मुदितोपापवत्सु पेक्षां च भावयेत् । न चैतेन प्रसाधनेन विना चित्तादर्शस्य नैर्मल्यं भवति । एवं साधनावस्थायां यमनि यमचित्तप्रसाधनानां सिद्धयर्थं विगते च्छाभयक्रोधत्वमीप्सितं । एवं फलावस्थायामपि तदीप्सितं तथाहि संप्रज्ञातसमाधि फलभूतायां पधुमत्यां योगभूमौ स्थितं योगिनं प्रति दिव्याः कामा उपपदिष्यंते तत्रापि विगते च्छत्वमिष्टं । तथाहि स्थान्युपनिमंत्रणे संगम्य करणं पुनरनिष्टप्रसंगादिति सूत्रं । स्थानिनो देवास्तैरुपनिमंत्रणे इहास्यतां इमे रम्यावस्थादमारम्यारामा इमानि जरा मरणहराणि

कामक्रोधवियुक्तानांयतीनांयतचेतसाम् ॥ अभितोब्रह्मनिर्वाणंवर्ततेविदितात्मनाम् २६
स्पर्शान्कृत्वाबहिर्बाह्यांश्चक्षुश्चैवांतरेभुवोः ॥ प्राणापानौसमौकृत्वानासाभ्यंतरचारिणौ २७

रसायनानिहमेवयार्किकराःस्वपुण्याजितभिदंस्यान्त्वयामुज्यतामितिप्रार्थनायांक्रियमाणायांसंगोलेप्सातत्रनकर्तव्या । नापितच्छाभेनात्मनोमहाभागत्वंदेवप्रार्थ्यत्वंमत्वागर्वोऽपिकर्तव्यस्त
योःसंगस्मययोर्भ्रंशहेतुत्वादितिपूत्रार्थः । तथाभयमपिद्विविधं योगांतरायजं वितर्कजंच तत्रायं । व्याधिस्त्यानसंगयप्रमादालस्याविरतिभ्रांतिदर्शनालब्धभूमिकत्वानवस्थितत्वानिचि
त्तविक्षेपास्तेऽन्तरायाःदुःखदौर्मनस्यांगमेजयत्वश्वासप्रश्वासाविक्षेपसहभुवइतिसूत्राभ्यामुक्तंस्त्यानमकर्मण्यता । अविरतिरवैराग्यं अंगमेजयत्वंकंपवायुः वितर्काहिंसादयस्तज्जचमयं ।
आद्यस्यनिवारणमीश्वरप्राणिधानेन तथाचसूत्रितं । ततःप्रत्यक्चेतनाधिगमोऽन्तरायाभावश्चेति ततईश्वरप्राणिधानात् । द्वितीयस्यप्रतिपक्षभावेन तथाचसूत्रितं । वितर्कबाधनेप्रति
पक्षभावनमिति वितर्काहिंसादयःकृतकारितानुमोदितालोभक्रोधमोहमूलामुदुमध्याधिमात्रादुःखान्नानानंतफलाइतिप्रतिपक्षभावनमितिच आदिपदादनृतस्तेयादयः । हिंसादयःप्रत्येकं
तकारितानुमोदितभेदेनत्रिविधाः । तेऽपिप्रत्येकंलोभादिमूलकत्वेनत्रिविधाः । तेऽपिमृदुमध्यमाधिमात्रभेदेनप्रत्येकंत्रिविधाः । तेचमूलमूतावितर्कास्त्रयश्चत्वारःपंचअधिकावात्रिं
शुणिताएकाशीतिरष्टोत्तरशतंपंचत्रिंशदधिकशतंअधिकावाभवन्ति शास्त्राप्रशास्त्राभेदेनानंताश्च । दुःखरूपंअज्ञानरूपंपंचअनंतफलयेपातेदुःखान्नानानंतफलाइत्यनयाप्रतिपक्षभावनया
तेनिवर्तनीयाइति । एवंयमनियमचित्तप्रसाधनप्रतिपक्षभावनैर्निरंतरायंमृदुकृतचित्तोयोगीविविकेदेशेआसीनःसंभवादितिन्यायेनस्थिरसुखमासनमध्यासीत् । तत्रदेशासनेधूयेते । 'समे
शुचौशर्करवह्निवालुकाविवर्जितेशब्दजलाश्रयादिभिः ॥ मनोनुकूलेनतुचक्षुसीदनेगुहानिवाताश्रयणेप्रयोजयेत् ॥ त्रिरुन्नतस्थाप्यसमंशरीरंरुद्धींद्रियाणिमनसासंनिरुध्य ॥ ब्रह्मोदुपेन-

—प्रतरेतविद्वान्प्रोतांसिसर्वाणिमयावहानि'इति । चक्षुरित्यत्रविसर्गलोपश्छादसः । त्रिरुन्नतंकटिवृक्षःकंधराप्रदेशेषून्नतं । ततो जितासनःप्राणायाममभ्यसेत् । तेनहिमंदगतौप्राणेततितदनुसारि मनोऽपिचाचल्यंत्यजाति नोचेद्वायुविक्षेपेणविक्षिप्यते तत्रप्राणजयप्रमाणं 'प्राणान्प्रपीड्येहसयुक्चेष्टःक्षीणेप्राणेनासिकयोच्छ्रसीत'इतिश्रुत्युक्तमेवसंगृह्णाति । 'प्राणापानौसमौकृत्वानासाभ्यंतर चारिणौ'इति । प्राणापानौसमौतुल्याऊर्ध्वाधोगतिविच्छेदेननासाभ्यंतरचारिणौकुंभकेनकृत्वाततोबाह्यान्बहिर्भवान्स्पर्शान्विषयसंबंधान्द्वंद्विषद्वारानित्यंतंतुद्वौक्रियमाणान्योगोद्वियाणां प्रत्याहरणेनतान्बहिरेवकुर्यात् । ततोविषयेभ्योव्यावृत्तेषुकरणेषुप्रकालेइवातर्मनोमात्रेणावतिष्ठतेइत्यर्थः । इमंप्रत्याहारंकर्तुमशक्तस्याविरक्तस्यकागातिरित्यतआह चक्षुश्चैवांतरेषुगोरिति । चशब्दोवाऽर्थे चक्षुरेववागुगोरंतरेकुर्यात्स्वेचरीमुद्रामभ्यसेदित्यर्थः । साचोक्तायोगसारे'लंबिकोर्ध्वस्थितेमतेजिह्वाव्यावृत्त्यधारयेत् ॥ दृढासनश्चिरंतिष्ठेन्मुद्रैपास्त्रेचरीमता ॥ भूमध्यदृष्टिरप्येषाम हादेवेनकीर्तिता'इति । यत्पूर्वसर्वोऽपिबाह्येविषयेसूर्यादौसंयमोयथोक्तंप्रत्याहारमनुष्ठानुमशक्तान्प्रत्येवोपदिश्यतइतिज्ञेयं २७ यतंत्रियेति यस्मिन्नकस्मिंश्चित्स्थूलेविषयेसूर्येतद्रश्मिषुवाविष्णुपति मायावाऽनाहतध्वनौवाऽन्यत्रवाचक्षुरायन्यतमद्वारामनोधारयेत्तच्चमनस्तद्विषयाकारतांप्राप्तंतत्रैवस्थिराभ्यासेनविश्रांतंस्वदेहमपिनपश्यतिसेयंमहाविदेहानामधारणा अस्यांसिद्धायाभिद्रिय गणःस्वस्वविषयंनगृह्णाति सोऽयंबहिर्विषयप्रत्याहारः पूर्वोक्तस्त्वांतरइतिभेदः । अतएवतयोस्तुल्यफलत्वंसूत्रितं । ततःक्षीयतेप्रकाशावरणमिति ततःअभ्यंतरप्रत्याहारात् तथाबहिरकल्पितावृ त्तिर्भहाविदेहातत्संयमात्प्रकाशावरणक्षयइति यदाचित्तदेहमविस्मृत्यैवहठेनपुरःस्थितमूर्त्याद्याकारंक्रियतेतदासाचित्तस्यमूर्त्याकारतारूपावृत्तिःकल्पिता यदागुनिरवशेपेणदेहंविस्मृत्यचेतःकेव

यतेंद्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्माक्षपरायणः ॥ विगतेच्छाभयक्रोधोयःसदामुक्तएवसः २८

लंघ्येयाकारमात्रं भवति तदा सामाविदेहानामधारणा तस्या अपि फलं देव । तत्संयमात्तस्यांचेतसो निग्रहात्प्रकाशावरणक्षयो भवति सोऽयं बाह्यविषयः समाधिः । वितर्काख्यो द्विविधः सवितर्कनिर्वितर्कमेवात्र तत्राव्यस्यलक्षणं सूत्रितं शब्दार्थज्ञानविकल्पैः संकीर्णा सवितर्कंति सवितर्कानामसमापत्तिः समाधिरित्यर्थः । यदा विष्णुप्रतिमादौ पूर्वापरानुसंधानेन शब्दाद्योच्छेसेन च भावना प्रवर्तते तदा सवितर्कसमापत्तिः । अस्मिन्नेवांशे ननु पूर्वापरानुसंधानेन शब्दाद्योच्छेसेन च तरेण भावना प्रवर्तते तदा निर्वितर्कानामसमापत्तिः । तथा च सूत्रं स्मृतिपरिशुद्धौ स्वरूपशून्ये वार्थमात्रनिर्भासानिर्वितर्काः स्मृतेः शब्दार्थस्मरणस्य परिशुद्धौ वर्जने सति भावयितुः स्वरूपेण शून्या तदाऽहमिदं भावयामीत्येवमाकारावृत्तिरपि भावयितुर्नास्तीति चेति भाति । यतोऽयं मात्रनिर्भासाध्यै वार्थमात्रमस्याभासते न त्वन्यदिति सूत्रार्थः । अस्यांसिद्धायां योगीजितेन्द्रिय इत्युच्यते जितमना इति आभ्यन्तरप्रत्याहारपूर्वकं यदा मनः कल्पिते लक्ष्मणे विषये पूर्ववत् शब्दाद्योच्छेसे पूर्वकं तद्वर्जं च मनसो भावना प्रवर्तते तदा तेऽमे समापत्तौ सविचारनिर्विचारसंख्येयं भवतः । तथा च सूत्रं एतयैव सविचारानिर्विचाराचसूक्ष्मविषयान्याख्यातेति । अत्र सूक्ष्मविषयेति ग्रहणात्पूर्वस्यां स्थूलविषयत्वं गम्यते एतयैव द्विविधवितर्कसमापत्यैव निर्विचारसमापत्तौ दृढायां योगीजितमना इत्युच्यते यदा पुनश्चेतसो मूर्त्याकारतां परित्यज्य सत्त्वोत्रे काव्यसमष्टिमनोमयविषया अहमेवेदं सर्वोऽस्मीत्येवमाकाराभावना प्रवर्तते सोऽयं सानंदः समाधिः । यदा तु तामपि भावनां परित्यज्य विषयवेदनमंतरेणास्मीत्येतावन्मात्राकाराभावना प्रवर्तते साऽस्मिता । अस्मिताहंकारयोर्भेदस्तुक्रमेण विषयवैमुख्यतदाभिमुख्यमात्रकृतः । यथैक एव पूर्वाभिमुखः पश्चिमाभिमुखश्चेति तद्वत् । अस्यामवस्थायां योगीबुद्धितो विविक्तस्यत्वं पदार्थस्य साक्षात्कारात् जितबुद्धिरित्युच्यते तदेतदुक्तं यतेंद्रियमनोबुद्धिरिति । एतान्येव प्रसाधनानि गुणपर्वाण्युच्यंते तथा च सूत्रं । विशेषाविशेषलिङ्गमात्रालिङ्गानि गुणपर्वाणीति । तत्र विशेषाः स्थूलभूतानि एकादशो द्वियाणि च । अविशेषाः पंचतन्मात्राणि अहंकारश्च । लिङ्गमात्रं महत्त्वं । अलिङ्गप्रधानं—

तत्रविशेषाद्विशेषप्रविशितोयोगिनेदिनंदिनलयाभ्यासात्समनस्कान्द्रियागिलीवन्तिसत्यः । बहिर्मुखान्येवामवन्तिसविज्ञेयः । एवंविशेषेभ्योऽलिङ्गमात्रंविशेषतोऽपिलयविज्ञेयः । लिङ्गमात्रात्परंपरुषंविशेषतोऽपितोस्तः तावेतोलयविज्ञेयंहीयांभूयेते । लयविज्ञेपरहितमनःकृत्वापुनिश्चलं ॥ यदायात्युन्मनीभावतदातत्परमपदंइति । एतेषुत्रिषुलीनेष्वध्यःसुप्त एव । द्वितीयोविगलितदेहाहंकारत्वाद्विदेहसंज्ञः । तृतीयःप्रकृतिलयइति एतयोःसमाधिर्गोणः अतएवसूत्रितं । भवप्रत्ययोविदेहप्रकृतिलयानामिति । भवप्रत्ययोजन्मातरहेतुरेषां समाधिर्भवति यद्वा जन्मांतरेएतेषांजन्मनैवसमाधिसिद्धिः पक्षिणामाकाशगमनसिद्धिवद्रवतीतिसूत्रार्थः । सर्वथाऽपितेषांसद्योमुक्तिर्नास्तीतिसिद्धं । यदातुअस्मितामात्रस्यापिनिर्विकल्पेचिन्मात्रेलयोभवतितदाऽयंविद्वान्कैवल्यधर्ममेवसमाध्याख्यमनुभवति । यमधिकृत्यश्रूयते क्षणमेकंकृतशतस्यचतुःसप्तत्यायत्फलंतदवाप्नोतीति । अयमेवमोक्षाख्यः । परंअयनं प्राप्यस्यानयस्यसमुनिर्गोक्षपरायणइत्युच्यते । यतोस्यामेवावस्थायांयोगीजीवन्मुक्तइत्युच्यते । विगतेच्छामयक्रोधइतिपादःप्रागेवव्याख्यातः । यएवंभूतःससदामुक्तःध्वंघप्रतीतिकालेऽपि समुक्तएवास्ति अज्ञानमात्रव्यवधानान्मुक्तेः । एतेनाहंकारादेर्बधस्यकालत्रयेऽपिअसत्त्वोक्त्यापिध्यात्वंदक्षितम् २८ एवंसमाहितचित्तेनकिंविज्ञेयमित्युच्यते भोक्तारमिति सोपाधिकेन रूपेणयज्ञानांतपसांचकर्तृरूपेणदेवतारूपेणचभोक्तारं । तथासर्वेषांभूतानांहिरण्यगर्भादीनामपिमहातंत्यापकमीश्वरमीशितारभंतयाभिर्ण । सुहृदंसर्वभूतानांप्राणिनांप्रत्युपकारनिरपेक्षतयोपकारिणंसर्वप्रत्ययसाक्षिणंनारायणंमांप्रत्यगभेदेनज्ञात्वासाक्षात्कृत्यतद्वाचंमाप्यशांतिमनुपाध्यवस्थांनिरुपाख्याकैवल्यसंज्ञांक्रच्छतिप्राप्नोति । एवंचसोपाधिब्रह्मभावप्राप्तिपूर्वकैवनिरुपाधिप्राप्ति

भोक्तारंयज्ञतपसांसर्वलोकमहेश्वरम् ॥ सुहृदंसर्वभूतानांज्ञात्वामांशांतिमृच्छति २९ ॥ इतिश्रीमहाभा० मीष्मप० श्रीमद्भगव० संन्यासयोगोनामपंचमोऽध्यायः॥५॥पर्वणितुएकोनत्रिंशोऽध्यायः॥२९॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अनाश्रितःकर्मफलकार्यकर्मकरोतियः ॥ संन्यासीचयोगीचननिराग्निर्नचाक्रियः १ यंसंन्यासमितिप्राहुर्योगंतंविद्धिपांडव ॥ नह्यसंन्यस्तसंकल्पोयोगीभवतिकश्चन २ आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्मकारणमुच्यते ॥ योगारूढस्यतस्यैवशमःकारणमुच्यते ३

रितिगम्यते यथोक्तंवार्तिकसारे । 'सोपाधिर्निरुपाधिश्चद्वेधात्रह्यविदुच्यते ॥ सोपाधिकःस्यात्सर्वार्त्मानिरुपाख्योऽनुपाधिकः ॥ जज्ञत्क्रीडन्नरतिप्राप्तइतिसोपाधिकस्यतु ॥ छांदोग्येसर्वकामाप्तिःसर्वार्त्त्यात्स्पष्टमीरिता ॥ अहमन्नंतथाऽत्रादःश्लोककार्यप्यहोअहं ॥ इतितत्त्वविदःसामगानेसर्वार्त्तमनाश्रुता ॥ अत्रापिचक्रदृष्टांतसोपाधेस्तत्त्वविच्छ्रुतः ॥ अपूर्वान् परावृत्त्याश्रोष्यतेनिरुपाधिकः' इति २९ ॥ इतिमी० नीलकंठीये मारतभावदीपे श्रीमद्भगवद्गीताधर्मप्रकाशे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ पर्वणि० ॥ २९ ॥ ॥ ५ ॥ पूर्वाध्यायांतिसूत्रितं ध्यानयोगंविद्वीरुभिच्छंस्तत्राधिकारहेतुत्वात्कर्मयोगंतावत्स्तौतिद्वार्या अनाश्रितइति यःकर्मणांफलमनाश्रितोऽनपेक्षमाणःकार्यमवश्यकर्तव्यंनित्यंकर्मकरोतिसएवफलसंकल्पत्यागात्संन्यासीचयोगीचभवति । नतुनिरग्रियोंविधितःश्रोतस्मार्तकर्मत्यागीसएवसंन्यासीनापिअक्रियस्त्यक्तवाङ्मनःकामक्रियएववायोगीति १ केनसाम्येनायंसंन्यासीयोगीचेतिस्तूयतेअतआह न्यासीचयोगीचभवति । नतुनिरग्रियोंविधितःश्रोतस्मार्तकर्मत्यागीसएवसंन्यासीनापिअक्रियस्त्यक्तवाङ्मनःकामक्रियएववायोगीति १ केनसाम्येनायंसंन्यासीयोगीचेतिस्तूयतेअतआह यमिति योहित्यक्तसर्वसंकल्पःसंन्यासीतादृशश्चध्यानयोगीअतोतयोर्भेदःनिःसंकल्पस्तदस्थस्तिष्ठेदेतन्मोक्षलक्षणमितिमेत्रायणीयोपनिषच्छ्रुतस्यमोक्षलक्षणस्यानिःसंकल्पत्वस्योभयत्रापि तुल्यत्वात् । अतोऽयमपिकर्मयोगीफलसंकल्पत्यागात्त्रिःसंकल्पत्वसाम्यात्संन्यासीयोगीचभवतीतिस्तूयतइत्यर्थः । योगाधिकारसिद्धयेनिष्कामकर्माण्यनुष्ठेयानीतिश्लोकद्वयतात्पर्यार्थः २ तत्रकर्मनुष्ठानस्यावधिमाह आरुरुक्षोरिति यावद्वियोगंयमनियमाद्यष्टांगोपेतमत्यौत्कंठ्यादारोडुभिच्छ्रितावत्कर्माण्यनुष्ठेय तस्यारुरुक्षोर्मुनेराकुरुक्षकारणंतद्विवेराग्योत्पादनद्वाराकर्मभवति । तस्यैवयोगारूढस्ययोगीगानुष्ठानेप्रवृत्तस्यविज्ञेयासहस्ययोगारोहेकर्मणांशमःसंन्यासःकारणमुच्यते । नाहिकर्मसुव्याप्तोऽनन्यचित्ततयायोगमनुष्ठानमीष्टे ३

ननुयोगपवेनमुख्ययावृत्त्यानिर्बीजःसमाधिरुच्यतेतमाकूढस्यकर्मणात्यागःस्वतःसिद्धत्वादविधेयइत्याशंक्यप्रकृतेयोगारूढपदस्यार्थमाह यदाहीति इन्द्रियाण्येषुशब्दादिपुरमणीयेषुकर्मसूच तत्प्राप्तिसाधनेषुतदंशनमनुनसज्जतेवैराग्यवाट्यात्सकोनभवति । नापिमनसाइदंमेभूयादेतद्वर्षमहमिदंकर्मकुर्यामिति संकल्पयति । तादृशश्चसर्वसंकल्पसंन्यासीयदामवतितदायोगारूढइत्युच्यते । यथातीव्रबुद्धयोपेतोऽन्यत्रनीरागोव्यासंगंतंरत्यक्ताभोजनारूढरवभवतितथातीव्राकुरुक्षान्नसर्वश्रीनारागस्त्यक्तसर्वकर्मायोगारूढएव भवतितवत्कर्माणिकर्तव्यानिततःपरंत्याज्यानीत्यर्थः ४ उद्धरेदिति एवंक्रमेणकर्मद्वाराचितशुद्धिसंपाद्ययोगारूढोऽभ्यासवैराग्यबलेनात्मानमुद्धरेत् । हियस्मादात्मेवात्मनोबंधुर्नपुत्रादयउद्धर्तुंक्षमाः । आत्मेववरिपुरात्मनःनस्त्वन्वेश प्रवःसंसारेमज्जयितुमेनंक्षमाइत्यर्थः ५ आत्मामनः अत्मनामनसा अनात्मनोऽजितचेतसः आत्मामनएवशत्रुः ६ मनसोजयेफलाह जितात्मनइति शीतोष्णादिपुत्राप्तेषुजितात्मनो निर्विकारचित्तस्यात्माचित्तपरमुत्कर्षेणसमाहितःसमाधिप्राप्तोभवति । अतःसमाधिसिद्धयर्थमनोजेतव्यमेवेत्यर्थः ७ समाधिसिद्धेरपि किंफलमतआह ज्ञानेति ज्ञानंशास्त्रोपदेशजाबुद्धिः । विज्ञानंशास्त्रार्थध्यानजःप्रमारूपोऽनुभवस्ताभ्यांतृप्तःसंजातालंप्रत्ययआत्माचित्तंयस्यसंज्ञानविज्ञानतृप्तात्मा । यतस्तृप्तात्माऽतःकूटस्थोऽप्रकंप्यःसंसारतापानास्कंदितोभवतीतिसमाधिफलं । अस्यलोकप्रसिद्धलक्षणमाह विजितेन्द्रियइति समलोष्टाश्मकांचनइत्येवंविधोयोगीसपुक्तःप्राप्तपोगइत्युच्यतेविद्वद्भिः ८ समत्वमेवस्तौति सुहृदिति सुहृदप्रत्युपकारमनपेक्षोपकर्ता ।

यदाहिनेन्द्रियार्थेषुनकर्मस्वनुषज्जते ॥ सर्वसंकल्पसंन्यासीयोगारूढस्तदोच्यते ४ उद्धरेदात्मनाऽऽत्मानंनात्मानमवसादयेत् ॥ आत्मैवह्यात्मनोबंधुरात्मै वरिपुरात्मनः ५ बंधुरात्माऽऽत्मनस्तस्ययेनात्मैवाऽऽत्मनाजितः ॥ अनात्मनस्तुशत्रुत्वेवर्तेताऽऽत्मैवशत्रुवत् ६ जितात्मनःप्रशांतस्यपरमात्मासमाहितः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषुतथामानापमानयोः ७ ज्ञानविज्ञानतृप्तात्माकूटस्थोविजितेन्द्रियः ॥ युक्तइत्युच्यतेयोगीसमलोष्टाश्मकांचनः ८ सुहृन्मित्रार्थदासीनमध्यस्थद्वेष्यबंधुषु ॥ साधुष्वपिचपापेषुसमबुद्धिर्विशिष्यते ९ योगीयुंजीतसततमात्मानंरहसिस्थितः ॥ एकाकीयतचित्तात्मानिराशीरपरिग्रहः १० शुचौदेशेप्रातिष्ठाप्यस्थिरमासनमात्मनः ॥ नात्युच्छ्रितं नातिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरम् ११ तत्रैकाग्रमनःकृत्वायतचित्तेन्द्रियाक्रियः ॥ उपविश्यासनेयुंज्यायोगमात्मविशुद्धये १२

मिच्छेहवान् । अरिःशत्रुः । उदासीनउभयप्रपक्षपातशून्यः । मध्यस्थउभयहितैषी । द्वेष्यआत्मनोऽप्रियः । बंधुःसंबंधी । तेषुसाधुषुपुण्यकृत्सुपापेषुपापाचारेषुकस्यकिंकर्मत्पनालोचय नृतेषुसर्वेषुयःसमबुद्धिःसविशिष्यते ९ योगीति योगीयोगाभ्यासपरोरहसिष्कातिस्थितःसन्नआत्मानंयुद्धिपुंजी तसमादभ्यात् सततमितिनैरंतर्धमुक्तं । निराशीर्योगसिद्धेरन्यदप्रार्थयानस्तदे कनिष्ठइतियावत्तेनसत्कारउक्तः । एकाकीअसहायःसंन्यासीत्यर्थः यतौस्थिरौचित्तमनआत्मासंन्द्रियंशरीरंयेनसयतचित्तात्मा । तथाअपरिग्रहःएकाकित्वेऽपिकंपापुस्तकादिवहुपरिग्रहशून्यः १० योगीयुंजीतेत्युक्तंतत्कथमित्याकांक्षायांतदंगान्यासनादीन्याह शुचौदेशेइत्यादिना शुचौस्वभावतःसंस्कारतोवापुण्येदेशेस्थानेप्रतिष्ठाप्यसुस्थितंकृत्वास्थिरंनिश्चलं आस्तेऽस्मिन्नित्यासनंस्थंडिलं निश्चलमित्यनेनमृन्मयमेवस्थंडिलंननुकाष्ठमयंपीठं आसनमितिपरासनव्यावृत्त्यर्थं नात्युच्छ्रितं नात्युच्चं नातिनीचं चैलाजिनकुशाउत्तरेउपर्यपरियस्यतचैलाजिनकुशोत्तरं अजिनादुपरिचैलंकुशेऽप्युपरिअजिनंस्थंडिलस्योपरिकुशाइत्यर्थः ११ प्रतिष्ठाप्यकिंकुर्यादितितत्राह तत्रेति तत्रासनेपद्मस्वस्तिकाद्यन्यतमेनासनेनोपविश्य । यतानिगृहीताश्चित्तस्यक्रियाविषयाणांस्मरणाभिर्इन्द्रियक्रियास्तेषांग्रहणयेनासौयतचित्तेन्द्रियाक्रियः । अतएवमनोबाह्याभ्यंतरविषयानुपरकतयाएकंध्येमेवप्रत्यक्तत्त्वमग्रेयस्यस्फुरतिनान्यत् तदेकामंष्ट्र्यंतरांतरितत्रह्योकाकारवृत्तिप्रवाहिकृत्वाआत्मविशुद्धयेचित्तशुद्धयर्थयोगं वृत्तिप्रवाहस्यापिनिरोधंयुंजादनुविधेचित्तस्यस्यैर्यतापादनेन १२

आसन उपविश्येत्तु कंतत्कथमित्यत आह समाप्तिः कायः शरीरमध्यं शिरो ग्रीवा च काय शिरो ग्रीवं समं मूलाधारमभ्युर्ध्वं अवकं अवलं निष्कंपं वारयन् स्थिरो भूत्वा संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वभित्तिना
सिकाग्रं वेक्षणं न विधीयते किंतु निमीलने लयमयमुन्मीलने विज्ञेयमयमो दिशोऽपि रुपादिविवेकविषयदर्शनमया दन्वलो कयत्र बोन्मीलितनेत्रासीतेति उतरेणान्वयः १६ एवमासने उपवि
ष्टेन यत्कर्तव्यं तदाह प्रज्ञां तात्मेति योगयुक्तो योगी ब्रह्मचारिव्रते भेदचर्यायां स्थितः संन्यासीत्यर्थः मच्चित्तो मयि परमेष्ठितं यस्य स एव भूतो मय्येव मनः संयम्य मत्परमासीत् स प्रज्ञां तात्मा भूत्वा विगतभी
र्भवतीति योजना भवति हि कश्चिदात्मनोऽन्यमीश्वरं मत्वा तच्चित्तं तमेवाराधयत्वेनाभिगतस्तत्रैव च मनसः संयमं करोति न तु स तत्परस्तमेव परमपुरुषार्थं तया प्राप्त्वेन मन्यते किंतु तत्प्रीत्यान्यदेव फ
लं कामयते । अयं तु मच्चित्तो मय्येव मनः संयम्य मत्परो मा मेव सर्वोत्तरं प्रत्यगद्वयं कामयत इति । यतो मत्परोऽस्त एव प्रज्ञां तात्मा प्रकर्षेण बाह्याभ्यंतरविषयत्यागेन समाधिरुक्त्वा स्वादत्यागेन च शांत
उपरतः आत्मा चित्तं यस्य सोऽस्मितामात्रावशेषो विगतभीर्भवति । इयमेवावस्था सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिरिति ब्रह्मसाक्षात्कार इति च विकल्प्यते । सर्वथा तस्यासिद्धायां पुरुषः परमपुरुषार्थभा
ग्नवति १४ अस्याः फलमाह युंजत्रिति एवमनेन प्रकारेण सदान्तरं दीर्घकालं चात्मानं मनो युंजन् समादधानो योगी नियतं रुपाति फलादपि निगृहीतं मानसं येन स नियतमानसः शान्तिं पर
मवैराग्यबलात् रुपातिमपि निरुध्य निर्विकल्पं पदं निर्वाणं मोक्षस्तदेव परमानिष्ठाय स्याः शांते स्तां मत्संस्थां मय्येव संस्थां एकीभावेनावस्थानं समाधिर्यास्यास्तामधिगच्छति प्राप्नोति । रुपाति

संकाय शिरो ग्रीवं धारयन्नचलं स्थिरः ॥ संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन् १३ प्रज्ञां तात्मा विगतभीर्ब्रह्मचारिव्रते स्थितः ॥ मनः संयम्य मच्चित्तो युक्त आ
सीत् तत्परः १४ युंजन्नेवं सदाऽत्मानं योगी नियतमानसः ॥ शान्तिं निर्वाणपरमां मत्संस्थामधिगच्छति १५ नात्यश्रतस्तु योगोऽस्ति न चैकांतमनश्चतः ॥ न चा
तिस्वप्नशीलस्य जाग्रतो नैव चार्जुन १६ युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु ॥ युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःखहा १७ यदा विनियतं चित्तमात्मन्येवाव
तिष्ठते ॥ निरुद्धः सर्वकामेभ्यो युक्त इत्युच्यते तदा १८ यथा दीपो निवातस्थो नैगते सोपमा स्मृता ॥ योगिनो यतचित्तस्य युंजतो योगमात्मनः १९ यत्रोपर
मते चित्तं निरुद्धं योगसेवया ॥ यत्र चैवात्मनाऽत्मानं पश्यन्नात्मनि रुप्यति २०

फलं च सूत्रकृता दर्शितं प्रसंख्यानंऽप्यकुक्षीदस्य सर्वथा विवेकख्यातेर्धर्मभेदः समाधिरिति तत्परं पुरुषख्यातेर्गुणवैतृष्ण्यभितिसत्त्वपुरुषान्यताख्यातिमात्रात्सर्वज्ञातृत्वं सर्वभावाधिष्ठातृत्वं चेति सूत्रत्रयेण
प्रसंख्यानं ध्याने अकुक्षीदस्य विजिह्वफलानिच्छोः सर्वथा विवेकख्यातिरेव भवति तस्याश्च फलं धर्मभेदः समाधिः सच प्रागेव व्याख्यातः । तद्वैराग्यं परं परसंज्ञं पुरुषख्यातेः फलं । तस्य लक्षणं गुणेषु
दिव्यादिव्यविषयेषु वैतृष्ण्यं । एतस्यैव हि नांतरीयं फलं कैवल्यमिति योगावदंति । वृत्तीषु प्रोक्तं फलं सार्वज्ञ्यादिकं त्वमिमेत्यभ्युपेयते । कस्मिन्नुपगवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीति सर्वस्य
वशी सर्वस्येशानः सर्वस्याधिपतिरित्यादिकं १५ एवं योगाभ्यासनिष्ठस्वाहारादिनियममाह द्वाभ्यां नात्यश्रत इति एकांतमतिशयेन जाग्रत इत्यप्राप्यतिशब्दोऽप्युच्यते १६ युक्ताः परिमि
ता आहारादयो यस्य स तथा १७ निर्वाणपरमां शान्तिं प्राप्स्य लक्षणान्याह यदेत्यादिभिः पङ्क्तिः विनियतं विशेषेण एकाग्रताभूमेरपि निरुद्धमात्मनि प्रत्यगात्मन्येवावतिष्ठते न त्वस्मितादिरूपेण
उद्दिश्यते तदा योगी सर्वेभ्यो जाग्रत्स्वप्नसंजीवसमाधिषु स्थितेभ्यः स्वच्छोपेपंचमी सार्वज्ञ्यप्राप्त्यैव तान्माप्स्यते पुनिरुद्धो भवति तदा युक्तो निर्विकल्पक इत्युच्यते १८ एकाग्रतावस्थायां योगि
चित्तस्योपमामाह यथेति नैगतेन चलित इति यत्तच्च चित्तं च यतचित्तं तस्य एकाग्रताप्राप्तं चित्तं निवातप्रदीपवन्नचलतीत्यर्थः आत्मनो योमं समाधिं युंजतोऽनुतिष्ठतः १९ यत्रोति एवं चित्तमे
काग्रं भूतं स योगसेवयानिरुद्धं यत्र यस्यामवस्थायामुपरमते विलीनं भवति यत्र वा आत्मना चित्तेनात्मानं निर्विकल्पं पश्यन्नात्मनि रुप्यति न बाह्यार्थे तुष्टिं भजते २०

किंच सुखमिति आत्यंतिकमनंतं यत्सुखं तत्केवलं बुद्धिग्राह्यं सोऽपुन सुखव्यतोऽर्वाद्रियमिन्द्रियागोचरं यत्र सुखे स्थितोऽर्थं न वेति वेद्यामावात्र किंचिदनुभवति नापि तत्त्वतश्चलति । बुद्धिग्राह्यत्वाभ्यास
काले चलतीति भाति परंतु तत्त्वतो न चलति । तथा च श्रुतिध्यायतीवलेलायतीवेति वशदं प्रयुजानाध्यानादेरतात्त्विकत्वं दर्शयति बुद्धौ ध्यायंत्याध्यायतीविलेलायंत्यालेलायतीवेति श्रुत्यर्थः ।
यद्वा तत्सुखं यत्रायं न चैवेति किमपि नैवानुभवति यत्रेत्यादिभिर्न वाक्यं २१ पुनश्च शस्त्रपातादिलक्षणेन गुरुणा महता २२ तमिति यत्रोपरमते चित्तमित्यादिना उक्तलक्षणं तदुःखसंयोगस्याप्यंतः
करणसंबंधस्य वियोगमेव संतं विरुद्धलक्षणया योगसंज्ञितं विद्यात् । योगफलमुपसंहृत्य पुनर्निश्चयानिर्वेदयोः साधनत्वविधानपूर्वकं तमेव शतकृतोऽपि पश्यं वादितव्यमिति न्यायेन विधत्ते स इत्यादिना
सयोगो निश्चयेनाध्यवसायेनानिर्विण्णं निर्वेदरहितं चेतो यस्य तेन योक्तव्योऽभ्यसनीयः । यद्वा 'शांतो वा त उपरतः स्तितुः समाहितो भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्येत्' इति श्रुतिविहितं श्रुत्यंतरदृष्टं श्रद्धा
वित्तपदोपेतं शमादिपट्कमक्रमतो विधीयते । तत्र निश्चयेनेति गुरुवेदवाक्यादो फलावश्यं भावनिश्चयलक्षणा श्रद्धाऽऽनिश्चयपदेन गृह्यते । तथानिर्विण्णचेतसेति वैराग्येण द्वंद्वसंहिणुत्वलक्षणा
तितिक्षा विधीयते इति ज्ञेयं २३ अथ शमदमोपरमसमाधानानि क्रमेण श्लोकद्वयेन विधत्ते संकल्पेति संकल्पद्वंद्वेभ्यो वादिते चेतोऽतिस्तत उद्वायेषां तान्कामान्काम्यमानान् विषयान् शेषतो वासनो
च्छेदपूर्वकं संकल्पनिरोधेन त्यक्त्वा । एतेनांतरिन्द्रियानि ग्रहलक्षणः शम उक्तः । बाह्येन्द्रियानि ग्रहलक्षणं दममाह मनसो वेति विषयदोषदर्शनामनसैव सर्वतः सर्वप्रकारेण श्रोत्रादिकामिन्द्रियग्रामं समंततः
सर्वेभ्यो विषयेभ्यो विनियम्य उपरमेदित्युतरेणान्वयः २४ शनैः शनैरिति भूमिकाजपक्रमेण दिव्यादिव्यविषयेभ्यो उपरमेत् व्यावृत्तो भवेत् कथं प्रतिगृहीतया बुद्धयेति प्रतिः 'इत्यायथाधारयते मनः

सुखमात्यंतिकं यत्तद्बुद्धिग्राह्यमर्तीन्द्रियम् ॥ वेति यत्र न चैवायं स्थितश्चलति तत्त्वतः २१ यं लब्ध्वा चापरं लाभं मन्यते नाधिकंततः ॥ यस्मिन्
स्थितो न दुःखेन गुरुणाऽपि विचाल्यते २२ तं विद्यादुःखसंयोगवियोगं योगसंज्ञितम् ॥ स निश्चयेन योक्तव्यो योगो निर्विण्णचेतसा २३ संक
ल्पप्रभवान्कामास्त्यक्त्वा सर्वानशेषतः ॥ मनसैर्वाद्रियग्रामं विनियम्य समंततः २४ शनैः शनैरुपरमेद्बुद्ध्या प्रतिगृहीतया ॥ आत्मसंस्थं मनः
कृत्वा न किंचिदपि चिंतयेत् २५ यतो यतो निश्चरति मनश्चंचलमस्थिरम् ॥ ततस्ततो नियम्यैतदात्मन्येव वशं नयेत् २६

प्राणेंद्रियक्रियाः ॥ योगेनाव्यभिचारिण्या प्रतिः सापार्थसात्त्विकी' इत्युक्तलक्षणा तया गृहीतया वशीकृतया बुद्ध्या उपरमेत् । तथा एव मुपरतं मनः आत्मनि स्वरूपे संस्थास्थिति र्यस्य न तु दृश्येद्ब्रह्मरिवात्
तथा आत्मैकाकारमेकाग्रमित्यर्थः । द्रष्टृदृश्योपरकं चित्तं सर्वार्थं सर्वार्थैकार्थतयोः श्रयोदयो चित्तस्यैकाग्रतापरिणाम इति सूत्रितमेकाग्र्यप्रापयेत् । सूत्रार्थस्तु अहमिदं पश्यामीत्यनुभवे हि द्रष्टा दृश्यं दर्श
नं च भासते तत्र दर्शनं भासमानमप्यारुहेयमतो द्रष्टारिदृश्येचोपरकं चित्तं सर्वार्थमिति । न तु दर्शनोपरकताऽपि सर्वार्थतायां गणिता तदभावे चित्तस्य नाशापत्तेः द्रष्टृदृश्योपरागाभावे तु प्रकार्यतदुच्यते ।
यथा स्वप्ने तत्र हि दृश्यं नास्तीति पाशराणां मपि प्रसिद्धं । द्रष्टाऽपि नास्ति तदा हंन्द्रियाणामभावात् । आत्मेंद्रियमनोपुंक्तं भोकेति श्रुत्येव भोक्तृत्वस्येंद्रियसन्नियोगशिष्टत्वात् । किंच द्रष्टृदृश्यवास
नावासितं चित्रपटसदृशमेकं मन एवास्ति तत्र स्वयं ज्योतिषा पुरुषेण मास्यमानं जाग्रद्वस्त्रमेव हि द्रष्टृदृश्योपरागं प्रकाशयति तद्भासनावासितत्वात् । एवं सति यदा सर्वार्थतायाः श्रयः प्रकार्यताया उद्
यश्च तदा चित्तस्यैकाग्र्यतारूपः परिणामो भवतीति । तदेवमात्मसंस्थं मनः कृत्वेति संप्रज्ञातसमाधिकृतः । तत्रापि पूर्वाभ्यासवशाच्चित्तस्य द्रष्टृदृश्योपरागो वासनामयो भातीति तत्र विचारणेन असंप्रज्ञा
तसमाधिमाह न किंचिदपि चिंतयेदिति ध्यातृध्यानध्येयविभागमपि न स्मरेत् किंतु अखंडैकरसं विदात्मना सुषुप्तवतिष्ठेदित्यर्थः २५ शनैः शनैरित्येवं श्लोकव्याचष्टे यतो यत इति विभिः यतो यतो हेतो
र्थं विषयं गृहीतुं मनो निश्चरति बहिर्गच्छति ततस्ततस्तत्र तत्र दोषदर्शनेन ततस्ततो विषयात् एतन्मनो नियम्य प्रत्याहरय आत्मनि स्वरूपे प्रवशं नयेत् पश्यं वस्थापयेत् एतेन पूर्वार्थं व्याख्यातम् २६

पुनरात्मवशेनसिर्किस्पादित्याशंक्याह प्रज्ञातेति हियस्मात्पुनःप्रज्ञातमनसंप्रकषेणउपरतचेतसंयोगिनेकाग्रतामौउत्तमंखंसेप्रज्ञातसमाधिफलमूतंउपैति भौतिकानांवाह्यानांमानोरथि
कानामांतराणांचविषयाणात्यागात्सांतरजसंप्रक्षीणमोहादिकेशंभ्रमभूतंसद्वस्तुरूपं अकल्मषंधर्माधर्मवर्जितं यथोक्तयोगभाष्ये यस्त्वेकाग्रेचेतसिसद्रुतमर्थप्रद्योतयतिकर्मबंधनानिष्ठययतिनिरो
धमभिनुलीकरोतिक्षिणोतिचकेशान्नसंप्रज्ञातोयोगइत्याख्यायतइति एतेनात्मसंस्थमनःकृत्वेतिव्याख्यातं २७ अस्यफलमाह युंजन्नेति एवमनेनप्रकारेणयोगीआत्मानंमनोयुंजन्समादधानः
विगतकल्मषोनिरस्ताविद्यादिकेशःसुखेनअनायासेनब्रह्मसंस्पर्शं निर्विकल्पंब्रह्मणाऐक्यंत्रिविधोपाधिप्रविलयात्अश्नुतेप्राप्नोति कीदृशंब्रह्मसंस्पर्शंअत्यंतंअंतोब्रह्मइत्यभावेनपरिच्छेदस्तमतिक्रां
तंनिर्विकल्पंखंपरमानंदैकरूपं एतेननकिंचिदपिचित्तयेदितिचतुर्थपादोव्याख्यातः २८ द्विविधस्यापियोगस्यफलमाह सर्वेति'सोपाधिर्निरुपाधिश्चद्वेधाब्रह्मविदुच्यते ॥ सोपाधिकःस्यात्सर्वार्त्मा
निरुपाख्योऽनुपाधिकः'इति वार्तिकोक्तरीत्यासंप्रज्ञातेआत्मनःसार्वात्म्यमनुभवमयोगीसर्वेषुभूतेषुउपादानतयास्थितंआत्मानंईक्षतेपश्यति । तथाअसंप्रज्ञातेसर्वाणिभूतानिब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानि
आत्मन्येकतागतानिरुज्वाभिवाच्यस्तसर्पदंडधारादीनितद्वत्पश्यति । योगयुक्तात्मायोगेनसमाहितचित्तः । अस्यैवव्युत्थानावस्थामाह सर्वत्रेति सर्वेषुब्रह्मादिस्थावरातेषुविषयेषुभूतेषुसमंनि
विशेषंब्रह्मात्मैकत्वविषयदर्शनंयस्यसर्वत्रसमदर्शनः तथाचश्रुतयः । 'यस्तुसर्वाणिभूतानिआत्मन्येवानुपश्यति ॥ सर्वभूतेषुधात्मानंततोनिविजुगुप्सते ॥ सर्वस्यात्माभवति । ब्रह्मदाशाब्रह्म
दासाब्रह्मेभेकितवाउत । इदंसर्वयद्यमात्मा'इत्यादयएतमर्थप्रतिपादयंति । यतुयोगयुक्तात्मायोगासर्वत्रसमदर्शनःसआत्मानमीक्षतइतियोगिसमदर्शनावाऽऽत्मैक्षणाधिकारिणावुक्तौ ।

प्रज्ञातमनसंहेनंयोगिनंसुखमुत्तमम् ॥ उपैतिज्ञांतरजसंब्रह्मभूतमकल्मषम् २७ युंजन्नेवंसदाऽऽत्मानंयोगीविगतकल्मषः ॥

सुखेनब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतंसुखमश्नुते २८ सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥ ईक्षतेयोगयुक्तात्मासर्वत्रसमदर्शनः २९

योमांपश्यतिसर्वत्रसर्वचमयिपश्यति ॥ तस्याहंनप्रणश्यामिस्वमेनप्रणश्यति ३०

यथाहिचित्तवृत्तिनिरोधःसाक्षिसाक्षात्कारहेतुस्तथाजडविवेके

नसर्वानुस्यूतचेतन्यपृथक्करणमपि नावश्यंयोगएवापेक्षितइति तन्न । 'समाहितोभूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानंपश्यति । ततस्तुतंपश्यतिनिष्कलंध्यायमानः'इत्यादिश्रुतिभिःसमाधिष्यानापरपर्याय
योगस्यैवात्मदर्शनहेतुत्वप्रतिपादनात् । तत्कारणंसांख्ययोगाभिपन्नंविद्याभेदाबोगविधिचक्रमिति किंवाज्ञानयोगयोःसमुच्चयावगमात् । नचश्रौतंयौक्तिकविवेकमात्राजडाजडयोर्देहा
त्मनोःपृथक्करणंसंभवति सोपाधिकस्यभ्रमस्यउपाधिनिवृत्तिमंतरेणनिवृत्त्यसंभवात् । आदर्शाव्यभिक्तावपिप्रतिविवादिभ्रमनिवृत्त्यापत्तेः अतएवाधिष्ठानज्ञानदाढ्यंसतितत्रकल्पितस्यचित्तस्य
तदृश्यस्यचादर्शनमनायासेनैवोपपद्यतइतिनिरस्तं । योगविनाऽधिष्ठानज्ञानस्यैवासंभवात् यदाहदक्षः 'स्वसंवेद्यंहितद्वह्यकुमारीस्त्रीसुखंयथा ॥ अयोगीनैवजानातिजात्यंघोहियथाचंद'
इति । यतुक्तंभगवत्पुष्पपादेः ब्रह्मविदःकुत्रापियोगापेक्षानव्युत्पादयांबभूवुरिति । तदयातोब्रह्मजिज्ञासेत्यत्रायज्ञादसूचितमुमुक्षुविशेषणीभूतसाधनचतुष्टयांतर्गतंशमाद्युपेतसमाधिमद्वोक्त
मितिनदोषः । द्वौक्रमावितिवसिष्ठवाक्यतात्पर्यतुपरस्परनिरपेक्षमार्गद्वयोपगमेनान्यःपंथाइतिश्रुतिबाधापत्याप्रतिपत्तिक्रममेदमात्रपरतयाप्रागेववर्णितमितिदिक् । किंचयोगप्रकारेणयोगा
नपेक्षमार्गांतरप्रतिपादनमसंगतं नचतत्सूचकोऽप्रकथिच्छब्दोवर्तते । संभवतिवाउक्तपुकेरतोयोगासमदर्शनइतिवापदाध्याहारोऽप्यसंगतइतिदिक् २९ अस्यात्मैकत्वदर्शनस्यापिफलमाह
योमामिति सर्वत्रात्मच्छब्दःप्रत्यगात्मपरः योयोगीआत्मानंसर्वत्रपश्यतिसर्वचात्मनिपश्यतितस्ययोगिनःज्ञातआत्मानप्रणश्यतिअदर्शनंनगच्छतिज्ञातआत्मानपुनस्तिरोभवति । सकृ
ब्रह्मस्यमूलाज्ञानस्यबीजाभावेनपुनरुदयासंभवादित्यर्थः । अनुकार्यकारणसंघाताभिमानिनाशुक्तिकल्पवद्ब्रह्मण्यच्चस्तेनतदभिमानस्यागपूर्वकंज्ञातंस्वाधिष्ठानमूतंब्रह्मातिरोधायि बुद्धेस्त्व-

-पक्षपातित्वात् । ब्रह्मदृष्ट्यानुमुक्तजीवस्यनिरन्वयोच्छेदोभवतीत्याशंक्याह सचमेनप्रणश्यतीति सचविद्वान्मेममप्रणश्यतिनिरोधवतिमदभिन्नत्वात् । भवेदेतदेवंयदिजीवोमयिअ
ध्यस्तोवाममविकारोवामभवेत्तदानिरन्वयोच्छेदंप्राप्नुवात् । अहमेवतुसः । तत्त्वमस्यहंब्रह्मास्मिअयमात्माब्रह्मेत्पादिशास्त्रात्तस्माद्युक्तमुक्तंसचमेनप्रणश्यतीति ३० यस्मात्सर्वात्मैकत्व
दर्शीअहमेवातोनास्यमोक्षःप्रतिबध्यतइत्याह सर्वभूतेति सर्वापादानतयासर्वेषुभूतेषुसत्त्वरूपेणस्फुरणरूपेणचस्थितंमांपरमात्मानमेकत्वंजीवब्रह्मणोऐक्यमास्थितःसन्नभजतिनिर्विकल्पनेस
माधिनासेवतेसयोगीव्युत्थामदशायांपारब्धकर्मवशात्वाधितानुवृत्त्यावेहमारूढःसर्वथासर्वप्रकारेणयाज्ञावल्कमादिवत्कर्मत्यागेनवावसिष्ठजनकादिवद्विहितकर्मणावादत्तात्रेयादिवन्निषिद्धकर्मणा
वावर्तमानोऽपिव्यवहरन्नपिमर्येववर्त्ततेनमत्तुतोभवति । यतोदेवेभ्योऽपिनास्यभयमितिश्रूयते । 'तस्यहनदेवाश्चनाभूत्याईशतआत्माहोपांसभवति'इतिच । नेत्यव्ययमप्यर्थं देवाणपि
तस्यब्रह्मविदःअभूत्यैअनैश्वर्यायनईशतेनसमर्थाभवन्ति । यतोऽयमेवामात्मेतिश्रुत्यर्थः सनपुनःसंसारीपूर्ववद्भवतीत्यर्थः ३१ यद्यपिनिषिद्धकर्मणाऽप्यात्मविव्रवध्यतेतथापिशीलवानेवयो
गीश्रेष्ठइत्याह आत्मौपम्येनेति यथास्वस्यसुखमिष्टंदुःखमनिष्टंद्वत्परस्यापीतिबुद्ध्याधोऽभ्यस्तेदुःखंनप्रयच्छतिसोईहंसकःपरमयोगीमतइत्यर्थः ३१ साम्ययोगमशक्यमन्वानउपायांतरव

सर्वभूतस्थितंयोमांभजत्येकत्वमास्थितः ॥ सर्वथावर्तमानोऽपिसयोगीमयिवर्त्तते ३१ आत्मौपम्येनसर्वत्रसमंपश्यन्नियोऽर्जुन ॥ सुखंवायदिवाहुःखंसयोगीपर
मोमतः ३२ ॥ अर्जुनउवाच ॥ योऽयंयोगस्त्वयाप्रोक्तःसाम्येनमधुसूदन ॥ एतस्याहंनपश्यामिचंचलत्वात्स्थितिस्थिराम् ३३ चंचलंहिमनःकृष्णप्रमाथिवल
वदृढम् ॥ तस्याहंनिग्रहंमन्येवायोखिसुदुष्करम् ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ असंशयंमहाबाहोमनोदुर्निग्रहंचलम् ॥ अभ्यासेनतुकोतेयवैराग्येणचगृह्यते ३५
असंयतात्मनायोगोदुष्प्रापइतिमेमतिः ॥ वश्यात्मनातुयतताशक्योऽवाप्तुमुपायतः ३६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अयतिःश्रद्धयोपेतोयोगाच्चलितमानसः ॥ अप्रा
प्ययोगसंसिद्धिकांगतिंकृष्णगच्छति ३७ कच्चिन्नोभयविभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिवनश्यति ॥ अप्रतिष्ठोमहाबाहोविमूढोब्रह्मणःपाथि ३८ एतन्मेसंशयंकृष्णछेतुमहं
स्यशेषतः ॥ त्वदन्यःसंशयस्यास्यछेत्तानसुपपद्यते ३९

भूतस्याऽर्जुनउवाच योऽयमिति

योऽयंयोगस्त्वयासाम्येनप्रोक्तोईहसाप्राधान्येनसंन्यासपूर्वकव्यावर्णितः हेमपुतुदन तस्ययोगस्यसर्वद्वृत्तिनिरोधरूपस्यस्थिरांस्थितिंनपश्यामि मनसश्चंचलत्वादितिशेषः ३१ एतदेवोपपादयति
चंचलंहीति प्रमाथिवलवदस्युवदेकस्यप्रमथनशीलं ३४ मनसोदुर्ग्रहत्वमभ्युपेत्यभगवानुवाच यद्यप्येवंतथाप्यभ्यासवैराग्याभ्यांसमुच्चिताभ्यादुर्निग्रहमपिमनोनिगृह्यते । तत्राभ्यासोनामकस्याधि
क्षितभूमौसमानप्रत्ययावृत्तिः । वैराग्यंतुदृष्टादृष्टेष्टभोगेषुसाधनेषुदोषदर्शनेनवैतृष्ण्यं । तत्रयथाकैदारिकःकैदारेषुकुल्याजलंसंचारयन्नेकस्यद्वारंपिधायापरस्योद्घाटयतितद्वैराग्येणविषयस्रो
तःखिलीक्रियतेअभ्यासेनकल्याणस्रोतउद्घाटयतइतिद्वयोरप्यावश्यकत्वं तथाचसूत्रं । अभ्यासवैराग्याभ्यातत्रिरोधइति ३५ असंयतात्मनाअजितचित्तेन वश्यात्मनाजितचित्तेन उपायतोऽभ्यास
वैराग्यरूपात् ३६ मनसोदुर्निग्रहत्वाद्योगसिद्धौविघ्नंपश्यन्नर्जुनउवाच हेकृष्ण योगात्कर्मयोगाच्चलितमानसस्त्यक्तकर्मासंन्यासीत्यर्थः श्रद्धयोपेतोयोगमार्गप्रविष्टोऽपिअयतिःआयुषोल्पत्वाद्वावै
राग्यदौबल्यद्वाअल्पमयतः । अलघणापवागूरितिबदत्राल्पार्थेनश्च । सकदाचित्तयोगसंसिद्धियोगफलसंभ्यक्दर्शनमप्राप्यमृतश्चेत्कांगतिंकृच्छति ३७ कच्चिदिति कच्चिन्नोभयवि
भ्रष्टकर्ममार्गयोगमार्गाच्चविभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिवपूर्वमपरंवामेवसंधमप्राप्यमध्येएवनश्यतितद्वत् अप्रतिष्ठोनिराश्रयः हेमहाबाहो विमूढोब्रह्मणःपाथिब्रह्मप्राप्तिमार्गे ३८ एतत्तत्तं स्पष्टमन्यत् ३९

अत्रोत्तरं भगवानुवाच पार्थेति हेततेति वात्सल्यात्संशोधयति तस्येह विनाशो नीचयोनिप्राप्तिः अमुत्र विनाशो नरकप्राप्तिस्तदुभयमपि न जायते । दियतः कल्याणकृच्छ्रमकृतदुर्गतिर्नैव प्राप्नोति ४० इहामुत्र च तस्य महत्त्वमेवास्तीत्याह प्राप्नोति उपित्वा वा संकृत्वा शाश्वतीः समाः नित्यान्वत्सराभ्युद्योगप्रदो रागीचेदल्पकालाभ्यस्तयोगश्चेत् श्रीमतां गेहे जायते । तत्रापि श्रीमानयोगच्छ्रीत्याशंक्यशुचीनामित्युक्तं । शुचयो हि सत्कार्येष्वेव श्रियमुपयुज्जानाः पूर्वापेक्षया महत्तरं स्थानमासादयन्तीत्यर्थः ४१ सयोगी विरक्तश्चिराभ्यस्तयोगो वाचेतस्य गतिमाह अथवेति ४२ तत्र द्विविधेऽपि जन्मनि पौर्वदेहिकं पूर्वदेहप्राप्तं बुद्धिसंयोगं । यावत्तीचयोगभूमिः पूर्वजन्मनि जिज्ञाता तत्र च यावान्बुद्धिर्लभ्यते तावत्तान्तं बुद्धिसंयोगं पूर्वाभ्यासादल्पेनैवाभ्यासेन लभते तस्मादपि भूयस्यां बह्व्यासं सिद्धौ कर्ष्वभूमि लभार्यमित्यर्थः यत ते यत्नं करोति ४३ कुतो यततेऽशिक्षितो पीत्यत आह पूर्वेति अवशोऽपि प्रह्लादादिवत्पित्रादिभिरन्यथानीयमानोऽपि तेनैव पूर्वाभ्यासेन बलवता हि यतयोगप्रवणः क्रियते । यतो योगस्य जिज्ञासुर्ज्ञानमात्रमिच्छन् यो भवति सोऽपि शब्दब्रह्मकर्मकांडेव दम्यति कम्पवर्तते किं पुनः पित्राद्याज्ञा । इत्यर्थः पूर्वाभ्यासबलं यन्महात्मपि पित्रादियत्नं हृत्वा करोतीत्यर्थः ४४ पूर्वयोगब्रह्मगतिमुक्त्वा यो विषयैर्हिंयमाणोऽपि प्रयत्नेन योगमेवाभ्यसितुं प्रवर्तते तस्य गतिमाह प्रयत्नादिति प्रयत्नात्प्रकृष्टावहंतात्वात्पुनरोपादिरूपात्स्वेचर्यादिमुद्राविशेषाभ्यासा

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पार्थनैवेहेनामुत्रविनाशस्तस्यविद्यते ॥ नहिकल्याणकृत्कश्चिदुर्गतिंतातगच्छति ४० प्राप्यपुण्यकृतांलोकानुषित्वाशाम्भतीःसमाः ॥ शु
चीनांश्रीमतांगिहेयोगभ्रष्टोऽभिजायते ४१ अथवायोगिनामेवकुलेभवतिधीमताम् ॥ एतद्धिदुर्लभतरंलोकेजन्मयदीदृशम् ४२ तत्रतं बुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदेहि
कम् ॥ यततेचततोभूयःसंसिद्धौकुरुनंदन ४३ पूर्वाभ्यासेनतेनैवहियतेह्यवशोऽपि सः ॥ जिज्ञासुरपियोगस्यशब्दब्रह्मातिवर्तते ४४ प्रयत्नाद्यतमानस्तुयोगा
संशुद्धकिल्बिषः ॥ अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपरांगतिं ४५ तपस्विभ्योऽधिकोयोगीज्ञानिभ्योऽपिमतोऽधिकः ॥ कर्मिभ्यश्चाधिकोयोगीतस्माद्योगीभवा
र्जुन ४६ योगिनामपि सर्वेषांमद्वतेनांतरात्मना ॥ श्रद्धावान्भजतेयोमांसमेधुक्ततमोमतः ४७ ॥ इतिश्री०भीष्मपर्वणिश्रीमद्भगवद्गीता०अध्यात्मयोगोनामषष्ठोऽ
ध्यायः ॥ ६ ॥ पर्वणितुत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मय्यासक्तमनाःपार्थयोगंयुंजन्मदाश्रयः ॥ असंशयंसमग्रंमांयथाज्ञास्यसितच्छृणु १

द्योयतमानः संशुद्धकिल्बिषो निष्पापो भवति यदा ह मनुः । 'प्राणायामैर्दहे देनः' इति । इहोमाना सर्वेषां पापानि वृत्त्युपयोगित्वं न तत्त्वसाक्षात्कारे साक्षात्साधनत्वमित्यर्थः । अतएव सः अनेकैर्जन्मभिः संसिद्धः प्राप्तयोगो भूत्वा ततः परां गतिं मोक्षं याति । एतेन च शुद्धे वातरे पुनरिति पंचमांसे यस्तु त्रितं वद्याख्यातं ४५ एवं योगिनं स्तौति तपस्विभ्य इति तपस्विनोऽत्र कृच्छ्रां द्रायणमा सोपवासादिकर्तारः । ज्ञानिनश्च शास्त्रीयपादित्यवन्तः । कर्मिणोऽभिदोत्राद्यनुष्ठातारः । तेभ्यः सर्वेभ्यो योगीत्यतोऽधिको भवस्तस्माद्योगी भवार्जुन ४५ समाप्तः कर्मप्रधानस्त्वं पदार्थविवेकः । अतः परमुपासनाप्राधान्येन तत्पदार्थनिरूपयितुं कामस्तदुपासनां महाफलत्वेन स्तौति योगिनामिति दैवमेवापरे यज्ञमित्यादिना चतुर्थाध्यायप्रोक्ता द्वादशयोगास्तद्वतां योगिनां सर्वेषां मध्ये यो मद्गतेन मयि वा सुदेवे समर्पितेनांतरात्मना चित्तेन श्रद्धावात्सल्यमांभजते स मे मयुक्ततमोऽतिशयेन युक्तः श्लाघ्योमतोऽभिप्रेतः । तस्मान्मद्भक्तो भवेति भावः ४७ ॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्थादाधुरंधर० नीलकण्ठकृतौ भार० भीष्मपर्वणि भगवद्गीता० पष्ठोऽध्यायः त्वंपदार्थविवेकश्च समाप्तिमगमत् ॥ ६ ॥ पर्वणि० ॥ ३० ॥ पूर्वाध्यायात्ते यो मांभजते स मे युक्ततमो मत इत्युक्तं तत्र कीदृशं पूर्वोक्तनिष्कामकर्मयोगापेक्षया विलक्षणं तव मजनं केन वा मुनेन पूर्वयोगापेक्षया तस्य युक्ततमत्वमित्येतामर्जुन स्यात्कांस्वयमेव परिहरन् भगवानुवाच मयीति कश्चिद्वाजाश्रयो धनमानासक्तमना भवति । अयं तु मदाश्रयेण मां भवेत्परमपुरुषार्थभूतं प्राप्तुं मुचिच्छन्नित्यर्थः । ईदृशो यो मंयुं जन्मसमाप्तिमनुतिष्ठन् । त्वंपदार्थविवेककाले यद्यपि सार्वज्ञ्यमस्ति सर्वभूतस्य मात्मानमित्यादिवचनात्तथापि-

स्वस्मादन्यईश्वरोऽस्तिनवेतिपातंजलकापिलयोस्ताकिंकमीमांसकयोर्वासेश्वरानीश्वरबोर्मेतमेदात्संशयःकारणज्ञानाज्ञासमग्रंतत्सर्वव्यमितिमत्वाआह असंशयंसमग्रमिति मातत्पदार्थमीश्वरंयथाज्ञास्यसितत्तंप्रकारंशृणु । अत्रवक्ष्यमाणरीत्यासर्वब्रह्मवासुदेवात्मकमितिभजनेवैलक्षण्यंकारणज्ञातृत्वमस्ययोगिनःपूर्वयोग्यपेक्षयाऽऽधिक्यमितिभावः १ एतदेवाह ज्ञानमिति ज्ञानंशुद्धप्रज्ञानघनंब्रह्म । 'सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मविज्ञानमानंदंब्रह्म'इतिश्रुतेः । तेतुभ्यमहंवक्ष्यामि अशेषतःसाधनकलापसहितं । किंवचनमात्रजेनपरोक्षज्ञानेनशब्दस्यस्वविषयेपरोक्षज्ञानजनकत्वमियमादित्याशंक्याह सविज्ञानंअनुभवसहितं दशमस्त्वमसीत्यादौशब्बादप्यपरोक्षज्ञानोत्पत्तिदर्शनात् । कस्मिन्नुपगमोविज्ञातेसर्वभिदंविज्ञातमित्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानप्रतिज्ञांश्रौतीभिववर्णयति यज्ज्ञात्वेति जगत्कारणाधिष्ठानस्यज्ञानरूपस्यब्रह्मणोज्ञानेसंज्ञयोच्छेदात्सर्वस्यात्ममात्रत्वेनज्ञातव्यानवशोपयुक्तइत्यर्थः १ एतदेवज्ञानंदौर्लभ्यप्रदर्शनेनस्तौति अनुग्याणामिति यततां यतमानानाम् ३ एवमेकविज्ञानात्सर्वविज्ञानंप्रतिज्ञायतदुपपत्तयेसर्वस्यजडाजडप्रपंचस्पज्ञानात्मकब्रह्मप्रमदत्वमाहत्रिमिःभूमिरिति अत्रभूम्यादिपदैस्तत्तत्कारणान्येवगृह्यते प्रकृतिरित्यधिकारात् सूक्ष्मभूम्यादेश्चविकृतिमात्रत्वात् । तथाचभूमिरितिगंधतन्मात्रं । आपइतिरसतन्मात्रं । अनलइतिरूपतन्मात्रं । वायुरितिस्पर्शतन्मात्रं । खमितिशब्दतन्मात्रं । मनइतितत्कारणमहंकारः । बुद्धिरितिसमष्टिबुद्धिर्महत्तत्त्वं । अहंकरोत्यनयेत्यहंकारोमूलप्रकृतिः । करणेघञोर्दुर्लभत्वेऽप्यगत्याबाहुलकात्तद्वोध्यम् । इयंमेमतोऽभिन्नाऽप्यक्षुब्धाशुक्तिशकलादिवरजतं अष्टधाअष्टप्रकाराप्रकृतिर्जडप्रपंचोपादानमूता । यन्ना नात्राव्यक्तमहदहंकारपंचतन्मात्राण्येवाष्टौसाख्यामिमताएवप्रकृतयोप्राह्याइतिनियमोऽस्ति । 'मनसाह्यवपश्यतिमनसाशृणोति'इतिमनसइंद्रियांतरप्रकृति

ज्ञानंतेऽहंसविज्ञानमिदं वक्ष्याम्यशेषतः ॥ यज्ज्ञात्वानेहभूयोऽन्यज्ज्ञातव्यमवाशिष्यते २ मनुष्याणांसहस्रेषुकश्चिद्यततिसिद्धये ॥ यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः ३ भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ॥ अहंकार इतीयं मेऽभिन्ना प्रकृतिरष्टधा ४ अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् ॥ जीवभूतां महाबाहो यदेदं धार्यते जगत् ५ एतद्योनीनि भूतानि सर्वाणीत्युपधारय ॥ अहंकृत्स्वजगतः प्रभवः प्रलयस्तथा ६ मत्तः परतरं नान्यत्किंचिदस्ति धनं जय ॥ मयि सर्वमिदं प्रोक्तं सूत्रे मणिगणा इव ७

त्वश्रवणेन संतुनवापि प्रकृतयः । तथा चैवं योज्यं इयं भेदमभिप्रायप्रकृतिरव्याकृतारूपाभूम्यादिभेदेनाद्येति मूलप्रकृतेरत्र भूम्यादिभिः सह पाठाजन्यत्वमवगम्यते न चारूपानामिवाजन्यत्वं । 'तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तम' इति । 'अव्यक्तं पुरुषे ब्रह्म निष्कले प्रविलीयते' इति च तस्या अपि प्रभवप्रलययोः स्मरणात् ४ एवं क्षेत्रात्मिकां प्रकृतिमुक्त्वा क्षेत्रज्ञात्मिकां ता माह अपरे यमिति इयं प्राणुक्ता साऽपरा अश्रेष्ठा जडत्वात् । इतस्तु विलक्षणामन्यां परचित्तत्वेन मदन्नन्यत्वादुत्कृष्टां भेदसंबन्धिनां प्रकृतिं जीवभूतां प्राणधारणनिमित्तभूतां क्षेत्रज्ञारूपां विद्विजानीहि हे महाबाहो यया प्रकृत्याऽतः प्रविष्टयेदं जगत्स्थावरजंगमशरीरात्मकं धार्यते ५ एतदिति एते परापरे क्षेत्रज्ञे ब्रह्मरूपे प्रकृतीयो निरुत्पातिलयस्थानेषां भूतानां तान्येतद्योनीनि भूतानि चतुर्विधानीत्येतदुपधारय सम्ब्रजानीहि । किं पातं जलानामिव एते प्रकृती ईश्वरः दन्ये इत्याशंक्याह अहमिति कृत्स्नस्य स्वस्य प्रकृतिसहितस्य जगद्विजडरूपस्य प्रभवः प्रभवस्य स्मादिति प्रभव उत्पत्तिकारणं । तथा प्रलीयते अस्मिन्निति प्रलयः लयस्थानं च । अतस्ते उभे अपि प्रकृतीमतो नातिरिच्येते ६ एवमेकविज्ञानात्सर्वविज्ञानं प्रकृतमात्मनो जगदुपादानत्वेनोपपाद्यतत एवात्मनो निर्विकारत्वहाने प्राप्ते आह सत्त इति कारणान्मृदादेः परंपूथभूतं वर्धादि व्यवहारे तयोर्भेदानुभवात् । परतरंतु गवाश्वादिमृदनुपादानकत्वात् । एवं ब्रह्मणः परतरंतदमुपादानं किंचिदपि नास्ति हे धनंजय । एवं प्रपंचे ब्रह्माव्यतिरेकं प्रदर्श्य ब्रह्मणि प्रपंचव्यतिरेकं सृष्टं तमाह मयीति मयि सद्रूपेण स्फुरणरूपेण च सूत्रवत्सर्वत्रानुस्यूते । यदिदं सर्वमणिगणवत्परस्परव्यावृत्तं तत्प्रोक्तं तेन व्यावृत्तेभ्योऽनुवृत्तं भिन्नमिति न्यायेन प्रपंचातीतोऽहमतो नममविकारित्वमित्यर्थः ७

नन्वेवंप्रपंचपरमात्मनोर्मणिमूत्रवदुपादानोपादयभावोऽपिनस्यात् । ननुपादानं नानुवृत्तं चेति घटते । मूलटाह्लावदर्शनादित्याशंक्यस्वप्नमायैद्रजालरज्जुरगतुल्यत्वं प्रपंचस्योपपाद्योभयमप्यवि
रुद्धमित्युपदिष्टे च दयमकस्मादुद्विग्नो भविष्यतीति मत्वा दृष्टांतं तरेवानुवृत्तिव्यावृत्तिचिज्जयोर्दर्शयति रसइति यथारसोऽप्सु एकमप्यप्परमाणुमपरित्यज्यानुस्यूतो दृश्यतेऽतोरसरूपे मयि आपः
प्रोताः एवं प्रमायां च द्रादयः प्रोताः प्रणवे सर्ववेदाः प्रोताः । तद्यथा 'शंकुना सर्वाणि पर्णानि संतृण्णान्येव मोकारेण सर्वा वाक् संतृण्णा' इति वाह्मात्रे प्रणवानुस्यूतिश्च वणात् । संतृण्णानि संप्रथितानि । एव
माकाशे शब्दः सारभूतस्तस्मिन्मयि खं प्रोतं । सर्वपुरुषेषु सारं पौरुषं शौर्यं धैर्यं दिकुपंतत्र पुरुषाः प्रोताः एवमग्रेऽपि द्रष्टव्यम् ८ पुण्यइति रसादिष्वपि द्रष्टव्यं अपुण्यस्य सर्वस्याविद्यामात्रविलसित
त्वात् विभावसौ बन्हातेजः दहनशक्तिः । जीवंत्यनेनेति जीवनमंत्रं विराजं तत्र हि सर्वाणि भूतानि प्रोतानि । अन्ये बुद्धीवनमायुरिति व्याचक्षते । तपश्चेति तपो धर्मस्तद्रूपे मयि तपस्विनः प्रोताः ९ बीजं
कारणं सर्वभूतानां पिंडवद्वाह्मात्मकानां बीजे मयि पिंडादिकं प्रोतं कनके कुंडलादिवत् । सनातनं नित्यं बीजांतरादनुत्पन्नं । बुद्धिरूपे मयि बुद्धिमंतः प्रोताः तेजः प्रागल्भ्यं तद्रूपे मयि मगल्माः प्रोताः १०
बलरूपे मयि बलवंतः प्रोताः कामरागविवर्जितं कामस्तृण्णा रामोरंजना तौ हि भाविष्यकौ अतो निरविष्यस्य बलंतद्वर्जितं एवं धर्मा विरुद्धकामरूपे मयि ईदृशाः कामवंतः प्रोताः ११ सात्विका
धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यादयः राजसालोभप्रवृत्त्यादयः तामसानिद्रालस्यादयः तान्सर्वान्मत्तएव संतन्मात्रादिरूपात्सुत्रात्मनो निर्गता इति विद्धि । नन्वेवं तव सर्वजगदात्मनो विकारिस्त्वापस्याकौट
स्थहानिरित्याशंक्याह नत्वहंतेषु ते मयीति येष्वबादयः प्रोतास्तेषु सुत्रावयवभूतेषु रसादिष्वनृतजडरूपेष्वबाधितात्मचिन्मात्ररूपो घटशरावोदंचनादाविवृत्तास्मि । अनृतस्यास्य सत्तास्तु

रसोऽहमप्सुकौतेयप्रभास्मि शशिसूर्ययोः ॥ प्रणवः सर्ववेदेषु शब्दः स्वे पौरुषं नृपु ८ पुण्यो गंधः पृथिव्यांच तेजश्चास्मि विभावसौ ॥ जीवनं सर्वभूतेषु तप
श्चास्मि तपस्विपु ९ बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनम् ॥ बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि ते जस्ते जस्विनामहम् १० बलं बलवतां चाहं कामरागविवर्जितम् ॥
धर्मा विरुद्धो भूतेषु कामोऽस्मि भरतर्षभ ११ ये चैव सात्विकाभावाराजसास्तामसाश्च ये ॥ मत्तएवेति तान् विद्धि न त्वहंतेषु ते मयि १२ त्रिभिर्गुणमयैर्भा
वैरेभिः सर्वमिदं जगत् ॥ मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययम् १३ दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ॥ मामेव ये प्रपद्यंते मायामेतां तरंतिते १४

रणे एव स्वकीये प्रयच्छामि मत्तनृतात्मा मवाभीत्यर्थः । तेषु मय्येवाव्यस्तामदनन्याः यथारज्ज्वामध्यस्ताः सर्पादयोरज्ज्वनन्याः । तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्य इति न्यायात् ।
अनन्यत्वं व्यातिरेकेणाभावः । नखत्वनन्यत्वमित्यभेदं बूमः किंतु भेदं निषेधामः कुतः आरंभणशब्दात् । वाचाऽऽरंभणं विकारो नामधेयमिति विकारस्य वागालंबनत्वेन स्वप्नमायैद्रजालिक
विषयसाम्यश्रुतेः । न ह्यात्मनो विचित्रप्रपंचात्मत्वे ते मयीत्यंशाविरोधेऽपिन त्वहंतेष्वित्यंशे विरोधपरिहारो युज्यते कार्यस्य कारणरूपकत्वावश्यभावात् । तस्माद्विषयत्वादाश्रयेणैव ब्रह्मणो
जमदुपादानत्वकूटस्थत्वे निर्वहतइति साधूकं न त्वहंतेषु ते मयीति १२ कथं तर्हि स्थूलसूक्ष्मप्रपंचबाधेन जना आत्मानं नावगच्छंतीत्याशंक्याह त्रिभिरिति एभिः पूर्वोक्तैस्त्रिभिस्त्रिविधैर्भावेः
प्रकाशप्रवृत्तिनियमाद्यैर्गुणमयैः सत्त्वरजस्तमोगुणविकारैरिदं चराचरं प्राणिजार्जजगच्छब्दाद्यैर्भोहितं सदेभ्यो गुणैर्भ्यः परं मानजानाति । यथारज्ज्वानं सर्पं भ्रमेण व्याकुलः सर्पात्परां रज्जुं
न जानाति तद्वत् । परत्वे हेतुः अव्ययं एते भावाः परिणामित्वात् व्ययवंतः अहं तु तद्विपरीतः साक्षी इत्यव्ययः १३ देवस्य जीवरूपेण लीलया क्रीडतो मम संबंधिनीयं देवी हिमसिद्धा
पिंडवद्वाह्मरूपेण विततैषा मम चिन्मात्रस्य मायाभासं हं जनाभीतिसाक्षिप्रत्यक्षत्वेनापलापानहं नृतस्य प्रपंचस्यैद्रजालादेरिव प्रकाशिका गुणमयी सत्त्वरजस्तमोगुणमयी दुरत्यया दुरतिक्रमा
ये मां मेव सर्वभूतस्थं भगवंतं वासुदेवं प्रपद्यते विषयी कुर्वतित एवैतां मायां तरंति । अधिष्ठानज्ञानेनैव समूलस्य भ्रमस्योच्छेदो भवति न तु ज्ञानांतरेण वा हृत्तिनिरोधेनैत्यर्थः । अयमर्थः—

जीवेश्वरविभागशून्ये शुद्धचिन्मात्रे कल्पितो मायादर्पणाश्चित्प्रतिबिंबरूपं जीवं शक्तित्वविषयं चैतन्यमनुरुध्य प्रचलति अयस्कांतमनुरुध्ये बलोदशलाका इदमेव ईश्वराधीनत्वं मायायाः ईश्वर
स्थमायायाद्वारा सर्ववृत्त्वमपि तथा च श्रुतिः । 'अस्मान्मायी भूजते विश्वमेतत् तस्मिन्माय्यो मायया सन्निरुद्धः' इति । तथा चैकैव माया जीवेश्वरयोरुपाधिर्द्वैतगवर्तिव्यतिविषयो वैवर्तिव्यतिविष
भावानाकांतमुमायानुस्यूतं शुद्धचिन्मात्रमन्यनृतीयं मुक्तप्राप्यं जीवेश्वरौ चोपाधिपक्षपातदशायामरूपज्ञत्वसर्वज्ञत्वशास्यत्वशासितृत्वादिभारं मज्जेते । तावेव तदभावे उपाधिप्रचारदर्शनादु
दासीनबोधरूपतया जीवसाक्षीश्वरसाक्षीति शब्दाभ्यां व्यवहियेते । एवं च जीवेश्वराराधनावाप्तप्रत्यक्षत्वज्ञानेन मायायां नष्टायां तत्कार्यस्यापि नाशेन साक्ष्याभावात् साक्षित्वमपि परित्यज्य विषय
तिविषयानुस्यूतं शुद्धचैतन्यं प्राप्नोतीति तदिदमुक्तं देवीमायेति मम मायेति चैकस्या एव जीवेश्वरसंबंधित्वं जीवस्येश्वरमज्जेन मायातरणमिति च १४ कुतस्तर्हि सर्वेत्वा प्रपद्यमायां न तरंती
त्याशंक्याह न मां भिति यतो दुष्कृतिनोऽस्तश्चित्तशुद्धयभावात् नृदाः आत्मानात्मविवेकहीनाः अतएव नराधमामां न प्रपद्यंते कुतो दुष्कृतिनः यतो माययाऽपहृतं तिरस्कृतं ज्ञानमखंडसंविद्वपं
ब्रह्मयेपाते अपहृतज्ञानाः । एतेन मायाया आवरणशक्तिरुक्ता । किंच आसुरं असुराणां विरोचनादीनां भावं चित्ताभिप्रायमात्रमेव महत्प्रहृष्टादिना श्रुतं देहं त्रिसंघात एव सम्यक्संतर्पणीय
इत्येवं विधमाश्रिताः । एतेन मायाया विज्ञेयशक्तिरुक्ता । तदेवं मायया स्वरूपानंदमावृत्य देहात्मभ्रमे जनिते सति तदभिमानाद्देहादिपुष्टयर्थं दुष्कृतं कुर्वतितेन च मूढाः संतो नराधमामां न प्रपद्यंते ।
सर्वानर्थमूलं मायैवेत्यर्थः १५ ये तु सत्यपि देहाद्यध्यासे मतो विभ्यति मत्प्रीत्यर्थं सुकृतमेवाचरंति तेऽपि चतुर्विधान केवलं सर्वमदेककामा इत्याशयेनाह । चतुर्विधा इति । आर्तः पीडितः पीडापरिहारा

न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यंते नराधमाः ॥ माययाऽपहृतज्ञाना आसुरं भावमाश्रिताः १५ चतुर्विधा भजंते मां जनाः सुकृतिनोऽर्जुन ॥
आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ १६ तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एकभक्तिर्विशिष्यते ॥ प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहंस च मम प्रियः १७
उदाराः सर्वे एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ॥ आस्थितः सदियुक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् १८ बहूनां जन्मनामंते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ॥
वासुदेवः सर्वमिति समहात्मा सुदुर्लभः १९ कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यंतेऽन्वदेवताः ॥ तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया २०

र्थी । जिज्ञासुः स्वाज्ञाननाशार्थी । अर्थार्थी धनाद्यर्थी । ज्ञानी चेति चतुर्विधा भजंते १५ किं सर्वेऽपि समापते सुकृतिन इति साधारण्येन विशेषणादत आह तेषां भित्तेषां ज्ञानी
विशिष्यते यतो नित्ययुक्तः आर्तादयो हि कामिनः कामपूतौ न मद्भजने युक्ता भवंति अयं तु नित्ययुक्त एकभक्तिश्चेकभावेन भजनं करोति । तथा हि आर्तारोगिणः सूर्यमज्जेते । जिज्ञासवः सरस्व
तीम् । अर्थार्थिनः कुबेरादीनि तितेपांतत्कामार्थित्वेनानेकभक्तिर्वदृश्यते । तस्य नित्ययुक्तत्वे एकभक्तिर्वेचहेतुः हियतः ज्ञानिनोऽहमत्यर्थप्रियः आत्मत्वादेव आत्मा च प्रियः निरुपाधिमेमगोच
चरत्वात् । 'तदेतत्मेयः पुत्रात्प्रेयो वित्तात्प्रेयोऽन्यस्मात्सर्वस्मादांतरं यदयमात्मा' इति श्रुतेश्च । स च ज्ञानी मम प्रियो भक्तानां दुर्लभत्वादिति भावः १७ उदारा इति सर्वेऽप्येते उदारा उत्कृष्टा एव ।
ज्ञानी तु ममात्मैवेति मम मतं निश्चितं हियतः स युक्तात्मा अहमेव भगवान्वासुदेव इत्यभेदेन मयि समाहितचित्तो मां मेवानुत्तमां श्रेष्ठां गतिमास्थितो न तु मतोऽन्यदारोग्यादिकं कामयानो मद्भक्तिकरोति ।
किंतर्हि मत्प्राप्त्यर्थमेव मां भजतइत्यर्थः १८ किंच वासुदेवः सर्वमिति ज्ञानवान् यो बहूनां जन्मनामंते चरमजन्मनि मां प्रपद्यते सम्पददर्शनेनापरोक्षीकरोति समहात्मा ब्रह्मभूतः सुदुर्लभ इति यो जना
१९ अन्येतुस्तैः कामैः पुत्रपश्वादि विषयैः हृतज्ञानाः हृतदूरीकृतज्ञानां विवेकोयेपाते अन्यदेवताः अहमेतस्या आराधनेनेदं फलमवाप्तवानीति भेदबुद्ध्या प्रपद्यंते इन्द्रादीन् तं तं नियमं चतुर्दशयुप
वासादिकमास्थाय । स्वया प्रकृत्या वक्ष्यमाणविषयादेव्या आसुर्या वानियताः निगृहीताः २०

किंच योयोभक्तः सात्त्विको राजसस्तामसो वा यांयांतनुं तादृशीमेव देवादिरूपां बक्षरक्षोरूपां भूतप्रेतरूपां वामूर्तिश्रद्धया तादृश्यैवाचिंतुमिच्छति तस्य तस्य भक्तस्य तामेव श्रद्धां सात्त्विकीं राजसीं तामसीं वाऽहं सर्वेश्वरोऽचलाविदधामि २१ ततश्च सतया श्रद्धया युक्तः स नूतस्यामूर्तेराराधनं ससाधनं वशीकरणमीहते इच्छति ततश्च कामान्विषयान् लभते मयैव विहितानां ज्ञापितान् हितान् ईप्सितान् एतेन सर्वासां देवतानां स्वाज्ञावशवर्तित्वं दर्शितम् २२ अल्पमेधसां 'अधयन्नायत्पश्यत्यन्यच्छृणोति अन्यन्मनुतेऽन्यद्विजानाति तदल्पम्' इति श्रुतेः द्वैतमल्पं तत्रैव मेधायेपांते बाह्यायां मिलापिणामित्यर्थः । तेषां तत्फलमंतवत् सर्वस्य बाह्यार्थस्यांतवत्त्वादेव । तुशब्दोऽभेदेनेश्वरभक्तेभ्यो विभेदार्थः यतो देवयजो देवान्यजते इति देवयजस्ते देवानंतयुक्तानेव याति । एवं यक्षरक्षोभक्ता यक्षादीनेव याति भूतप्रेतभक्ताश्च भूतादीनेव त्यपि प्रष्टव्यं । मद्रक्तास्तु मामेवानंतं याति । अतस्तेऽनंतफलभाज इत्यर्थः २३ एवं तर्हि कुतस्त्वामेव सर्वेन प्रतिपद्यंत इत्याशंक्या ज्ञानादित्याह अव्यक्तमिति अव्यक्तं सर्वोपाधिभूतत्वेनास्पष्टमपि वा सुदेवशरीरेण व्यक्तिमापन्नं अस्मदादिबच्छरीराभिमानिर्नमामबुद्धयो मन्यते । यतो मम परं भावं परस्वमुत्कृष्टत्वमजानंतः । उत्कृष्टत्वमेव विज्ञिनष्टि अव्ययं न व्येतीत्यव्ययमविनाशिनं अनुत्तमं यस्माद्व्यकुत्कृष्टं च नास्ति निरतिशयमखंडैश्वर्यरूपमित्यर्थः २४ कुतस्त्वद्विषयमज्ञानं लोकस्येत्यत आह नाहमिति हे योगयोगिन् अर्श आद्य च्प्रत्ययांतोऽयं योगशब्दः अहंतत्पदार्थः सर्वस्य योगिनस्त्वं पदार्थमात्राभिज्ञस्य न प्रकाशोऽस्मि तत्र हेतुः माया समावृत इति । मायैव तु भोगोऽपुक्तिर्गुणानां घटनं सैव

योयोयांयांतनुं भक्तः श्रद्धयाऽचिंतुमिच्छति ॥ तस्य तस्याचला श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् २१ सतया श्रद्धया युक्तस्तस्याराधनमीहते ॥ लभते च ततः कामान्मयैव विहितानि हितान् २२ अंतवत्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम् ॥ देवान् देवयजो यांति मद्रक्ता यांति मामपि २३ अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यते मामबुद्धयः ॥ परं भावमजानंतो ममाव्ययमनुत्तमम् २४ नाहं प्रकाशः सर्वस्य योगमाया समावृतः ॥ मूढोऽयं नाभिजानाति लोको मामजमव्ययम् २५ वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्जुन ॥ भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन २६ इच्छाद्वेषसमुत्थेन द्वंद्वमोहेन भारत ॥ सर्वभूतानि संमोहं सर्गे यांति परंतप २७ येषां त्वंतगतं पापं जनानां पुण्यकर्मणाम् ॥ ते द्वंद्वमोहनिर्मुक्ता भजंते मां दृढव्रताः २८

योगमायाचित्तसमाधिर्वायोगो भवतस्तत्कृता मायेति भगवत्संकल्पवशवर्तिनी मायेत्यर्थः उत्तरार्धः स्पष्टार्थः २५ ननु त्वदभिज्ञं लोकं त्वन्मायामोहयति चेत्त्वाकुतो न मोहयतीत्यत आह वेदाहमिति सत्यं सत्यपि लोकस्य मम चामेदे औपाधिकमेव सत्त्वादुपाधिधर्माभिमानित्वाद्धोको मूढः । तदभावाद्वाहं सर्वज्ञ इति विशेषः अक्षरार्थः स्पष्टः २६ केन पुनर्निमित्तेनातीतादीनि भूतानि न जानाति त्याशंक्याह इच्छेति इच्छारागः द्वेषस्ताभ्यां समुत्थितो द्वंद्वमोहः शोभनाशो मनस्य सत्यानित्याभित्यात्मानात्मसुविपर्ययः अशोभने शोभनबुद्धिः शोभने वा अशोभनबुद्धिरित्येवं रूपस्तेन । हे भारत भरतान्वय सर्वभूतानि सर्गेऽपि विषये मोहं अविवेकं यांति हे परंतप । अयं भावः यो हि स्पृष्टेरुपादानं स्वरूपं च तत्त्वतो जानाति स ब्रह्मवित्सर्वज्ञत्वादीनां जानाति । मूढोऽयं च सर्वेषां मोहोऽस्ति अशोभने रुपादी शोभनाध्यासात् । असत्ये प्रपंचे सत्यत्वाध्यासात् । सत्ये च आत्मनोऽसंमत्त्वेऽसत्यत्वाध्यासात् । अनित्ये स्वर्गादौ नित्यत्वाध्यासात् । अनात्मनि देहादावात्माध्यासात् । अतो विपर्ययेण स्पृष्टिज्ञानं प्रतिपद्यंते न च सर्वज्ञं न जायते स्यदादीनामिति २७ केषां तर्हि सर्वज्ञं मयतीत्याशंक्याह येषां त्विति द्वाभ्यां येषां पुनर्जन्मानां पुण्यकर्मणां पापं अंतगतं अंतं नाशं मां द्वितीयाश्रितेति सभासः ते द्वंद्वमोह उक्तलक्षणस्तेन निर्मुक्ताः संतः प्रथमं दृढव्रताः शमदमादिदाढ्यमाजो भूत्वा मामजंते २८

ततश्च जरामरणयोः प्रवाहादात्मनो मोक्षाय मामाश्रित्य मयि समाहितचेतसो भूत्वा ये यतंति यतंते ज्ञानलाभाय वेदांश्च श्रवणादौ ते तत्सर्वं वेदांतं प्रसिद्धं कृत्स्नं ब्रह्मविदुः विराट्पादासका ह्यकृत्स्नब्रह्मविदः सन्नुक्ता रणयोर्निष्कलस्य चाज्ञानात् । श्रीगोपालबालोपासकास्तु तत्पदलक्ष्यकृत्स्नब्रह्मविदोऽस्तस्तेऽध्यात्मादिकं कारस्त्वेन जानंति सर्वविदो मवन्तीत्यर्थः । अनेन 'यज्ज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यदज्ञातव्यमवशिष्यते' इत्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानप्रतिज्ञाया पूर्वकृता तस्या उपसंहारो दर्शितः । अध्यात्मं आत्मनि शरीरे स्थितं प्रत्यगात्मविषयं वस्तुशुद्धं त्वंपदार्थमित्यर्थः । कर्मचतुष्टयं पदार्थज्ञानयोः साधनं श्रवणादिकं सर्वविदुः २९ एवं तत्पदार्थविवेकं सद्यो मुक्तिहेतुं समाप्य तत्प्राप्त्युपायभूतान्युपासनानि कममुक्तिफलानि विस्तरेण वक्तुं कामः संक्षेपेण सूत्रयति साधिभूतेति अधिभूतं च अधिदैवं च ताभ्यां सहितं साधिभूताधिदैवं तथाऽधियज्ञेन सहितं साधियज्ञं च माये विदुः उपासते ते युक्तचेतसः । यतो नित्यं समाहितचित्तास्ततो मां प्रयाणकालेऽपि सर्वजनव्यामोहके विदुरेव । भावनादाढ्या न्मरणकालेऽपि तस्य ज्ञानस्य प्रमोषो न भवत्यतो भगवति नैरंतर्येण दृढा भावना कर्तव्येति भावः । अधिभूतादिपदार्थतु मगवानेव व्याख्यास्यतीति नोक्तवंतो वयम् ३० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये मारुतभावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ पर्वणि ॥ ३१ ॥ ॥ ७ ॥ पूर्वस्मिन्नध्याये मायोपहितं ब्रह्मजगत्कारणमुक्तं च उतमानामनुपाधिब्रह्मप्रतिपत्तावुपलक्षणं मध्यमानामुपास्यं चेति मत्वा प्रतिपत्तव्यं ब्रह्मतद्विषय एकः उपासनाविषयाश्च षट् एवं सप्तमविषयास्ते ब्रह्मतद्विदुरित्यध्यायांते सार्धं श्लोकेन मगवता सूत्रितास्तद्वृत्तिरूपोऽयमध्याय आरभ्यते । तत्र सूत्रितानां ब्रह्मादिशब्दानामर्थवृत्तुरनुवाच किं तत्कृत्स्नं ब्रह्मेति प्रथमः प्रश्नः शेषः स्पष्टार्थः श्लोकः १ अधियज्ञः कथं कोऽत्र कथं तत्स्वरूपप्रश्नः कथं ज्ञेय इति पदापकर्षेण तत्तदुपासनाप्रकारप्रश्नश्चेति द्वयं मि

जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतंति ये ॥ ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलम् २९ साधिभूताधिदैवं मां साधियज्ञं च ये विदुः ॥ प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्युक्तचेतसः ३० ॥ इति श्रीम० भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानयोगो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ पर्वणि तु एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ अर्जुन उवाच ॥ किं तद्ब्रह्म किमध्यात्मं किं कर्म पुरुषोत्तम ॥ अधिभूतं च किं प्रोक्तमधिदैवं किमुच्यते १ अधियज्ञः कथं कोऽत्र देहेऽस्मि न्मधुसूदन ॥ प्रयाणकाले च कथं ज्ञेयोऽसि नियतात्मभिः २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते ॥ भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः ३

लित्वा एक एव प्रश्नः शेषं स्पष्टम् २ क्रमेणैवाप्रश्नानामुत्तरमाह अक्षरमित्यादिभिस्त्रिभिः तत्र किं तद्ब्रह्मेत्यस्योत्तरमक्षरं परमं ब्रह्मेति यत्परममक्षरं तद्ब्रह्मेति योजना अक्षरशब्दस्य वर्णेषु कृतत्वात् ओमित्येतदक्षरमित्यादि श्रुतौ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति स्मृती च दर्शनेनात्रापि प्रणवस्याक्षरशब्देन ग्रहणे प्रसक्ते परममिति विशेषणं प्रणवस्य परब्रह्मत्वा संभवात् । अतश्च 'एतद्ब्रह्मं तदक्षरं गार्गि ब्रह्मणा अभिवर्तयत्' इत्युक्तं ननु ब्रह्मस्वमदीर्घम्' इति श्रुतिप्रसिद्धमखंडं करसंस्तु अक्षरशब्दितं ब्रह्मेति प्रायः यद्वा । अक्षरशब्देन जीवः 'कूटस्थोऽक्षर उच्यते उतमः पुरुषस्त्वन्यः' इति मीताशु । 'क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्माना जीवते देव एकः' इति श्रुतौ च कूटस्थपदेनामृतपदेन च विशेषितस्याक्षरपदस्य जीववाचित्वदर्शनात् अमृतोऽक्षरमित्यपेक्षिते उत्वाभावश्चादसः तथा चाक्षरं जीवाख्यं परमं ब्रह्म परममिति विशेषणेन सोपाधिकस्य पूर्वाध्यायोक्तस्य व्याप्तिः । नहि जीवस्य सोपाधिकस्य ब्रह्मभावः संभवति व्यावर्तकोपाधीमायादर्पणजायतितयो रभेदायोगात् । किं तद्ब्रह्मेति प्रश्ने परममिति विशेषणाभावेऽपि तद्ब्रह्मतद्विदुः कृत्स्नमिति प्रश्नोत्थापके सूत्रे परमत्ववाचिना कृत्स्नपदेन ब्रह्मणो विशेषितत्वादुत्तरेऽपि ब्रह्मण एव परममिति विशेषणं युज्यत एव प्रश्नेऽपि तच्छब्देन कृत्स्नत्वस्यैव ग्रहात् । ततश्च किं तत्कृत्स्नं ब्रह्मेति प्रश्ने यदक्षरं जीवाख्यं तदेवापेक्षितोपाधिसंबंधं सत्कृत्स्नं ब्रह्मेति तत्त्वमसीति महावाक्यार्थः प्रतीचो ब्रह्मभावः प्रतिपादितो भवतीति ह्यं । तथा स्वोऽनामंतुको भावः स्वरूपस्वभावः शुद्धस्त्वं पदार्थः सोऽध्यात्ममुच्यते । मायैव तु स्वैव पदस्य ब्रह्मणः प्रतिवेदं प्रत्यगात्मभावः स्वो भावः स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते अध्यात्मशब्देनाभिधीयत इति ।

—विसर्गोदेवतोद्देशेनद्रव्यत्यागात्मकोयागःसकर्मसंज्ञितः । तमेवविशिनष्टि भूतेति भूतानामावःसात्विकादिःस्वभावःउद्भवश्चतयोःकरणादृतमावोद्भवकरः तथाहि । बुद्धिःकर्मानुसारिणीतिकर्मो
नुसारित्वमावस्यस्मर्यते । तथाउद्भवोऽपिकर्मतत्त्वस्मर्यते । 'अग्नौप्रास्तादुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायतेवृष्टिर्दृष्टेरन्नंततःप्रजाः'इति २ क्षरोभावोजनिमद्रस्तुकर्मफलमूर्ततत्सा
धनमूर्तचतुर्धिमूर्तमित्युच्यते । अविदेवतंपुरुषःसर्वास्तुपूर्वसतीतिसर्वकरणानुग्राहकःसकलदेवतात्माहिरण्यगर्भः । अधियज्ञोपज्ञाभिमानीविष्णुरंतर्योमीसोऽहमेवदेह्यास्मिअत्रास्मिन्देहे देहमूर्ता
वर ४ अत्रपुष्टप्रभोत्तरेपुष्टयमेजीवस्यब्रह्मभावउक्तः तंजानतांप्रयाणमेवनास्ति । 'नतस्यप्राणाउत्क्रामंत्यत्रैवसमवनीयंते ब्रह्मैवसन्ब्रह्माप्तेति'इतिश्रुतेः । द्वितीयेशुद्धस्त्वंपदार्थउक्तस्तज्ज्ञानस्या
पिवस्तुतत्त्वविषयत्वात्तत्रभावनापेक्षाऽस्तीतिनभावनाफलमूर्तकालेतत्प्रत्ययोऽपेक्षते । तृतीयचतुर्थयोस्तुकर्मतत्साधनमूर्तचजन्यवस्तुत्वं तत्रापिनभावनापेक्षाऽस्ति अंतकालेप्रबलेनैवकर्मणा
चित्तस्यावरोधात्तत्साधनफलमूर्तस्यैवस्मरणावश्यभावेनतत्रभावनायावैयर्थ्यात् । परिशेषादंत्ययोरेवकार्यकारणब्रह्मणोऽसोपाधिकानिरुपाधिकयोरन्यतरस्यभावनामुदहाचेदंतकालेतत्प्रत्ययो
ऽवश्यभावीतितयोरन्यतररूपपरमात्मानंस्मरन्त्यःकलेवरंमुक्ताचिरादिभागेंप्रयातिसब्रह्मलोकप्राप्तिद्वाराक्रमेणमन्त्रावमोक्षंयातीत्याह अंतकालेचेति स्पष्टायोजना नास्त्यत्रसंशयइतिसोपा
धिकब्रह्मोपास्तिप्रकृत्य 'शतचैकाचत्तदयस्यनाभ्यस्तासामूर्द्धानमभिनिःसृतैका ॥ तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेतिविष्वगन्याउत्क्रमणेमवति' इतितदुपासकस्यगतिपूर्वकस्यामृतत्वस्यश्रवणात् । यस्तु
शुद्धस्त्वंपदार्थरूपमध्यात्मवस्तुमात्रंवेद असौब्रह्मात्मैक्यज्ञानामावाप्ततस्यप्राणाउत्क्रामंतीत्येतद्वाक्यविषयोनमवतिर्किंतुशतचैकाचेत्येतस्यैवविषयः । ननुतस्यानुपासकत्वात्कथमेतदितिचेन्न ।

अधिभूतंक्षरोभावःपुरुषश्चाधिदैवतम् ॥ अधियज्ञोऽहमेवात्रदेहेदेहमृतांवर ४ अंतकालेचमामेधस्मरन्मुक्ताकलेवरम् ॥ यःप्रयातिसमद्भावयाति
नास्त्यत्रसंशयः ५ यंयवापिस्मरन्भावंत्यजत्यंतकलेवरम् ॥ तंतमेवेतिकौंतेयसदातद्भावभावितः ६ तस्मात्सर्वेषुकालेषुमामनुस्मरयुध्यच ॥
मय्यर्पितमनोबुद्धिर्माभिवेष्यस्यसंशयम् ७ अभ्यासयोगयुक्तेनचेतसानान्यगामिना ॥ परमंपुरुषंदिव्यंयातिपार्थानुचितयन् ८

नाहिकल्याणकृत्कश्चिदुर्गतितातगच्छतीतिन्यायेनतस्योभयप्रवृत्त्यासंभवात् । कठबल्लीपुनिष्कलप्रत्यमात्मविदंकेवलयोगिनंप्रकृत्यशतचैकाचेत्याग्नानात्र । 'वेदांतविज्ञानसुनिश्चितायाः
संन्यासयोगाद्यतयःशुद्धसत्त्वाः ॥ तेब्रह्मलोकेतुपरांतकालेपरामृतात्परिमुच्यंतिसर्वे'इतिश्रुतेर्निश्चितायांशोधितत्वंपदार्थानामेवक्रममुक्तिरवगम्यते नचात्रसुनिश्चितार्थाइत्यनेनब्रह्मात्मैक्य
निश्चयवंतोऽप्यहीतुंशक्याः तेषामत्यभावस्यप्रोक्तत्वात् । नाप्युपासकाः असंभवात् । उपासनाहिनामअतस्मिस्तबुद्धिः यथाशालग्रामेविष्णुबुद्धिरेवंसूत्रविराडंतर्योमिष्वत्माबुद्धिरितिनतद्वंतःसु
निश्चितार्थाइतिवक्तुंशक्यम् । तस्मादध्यात्मविदांब्रह्मात्मैक्यानवगमादनुपासकत्वेनांत्यप्रत्ययाभावेऽप्यचिरादिगतिप्राप्तिरस्तीतिसर्वमनक्यम् ९ नकेवलंकार्यकारणब्रह्मणोरेवभावना
त्यप्रत्ययवशात्तद्भावप्राप्तिहेतुरपितुकीटस्यजीवतत्त्वभावनाबलाद्भाव्यवस्तुभावप्राप्तिर्दृश्यते नंदिकेश्वरस्यचस्मर्यते सहिमहादेवंभावयंस्तत्साकृप्यंदेहांतरंविनैवप्राप्तइतियोगशास्त्रेऽपिप्रसिद्धं ।
तत्रकिमुक्तव्यमंत्यप्रत्ययवशादेहांतरेभाव्यभावप्राप्तिरस्तीतिमत्वातमेवार्थमन्यत्रापिदर्शयति यंयमिति तद्भावभावितःमाव्याकारवासनयारंजितइत्यर्थः ६ यस्मादेवंतस्मात्सर्वेषुकालेषुमाम
नुस्मरअंतकालेमत्स्मृत्यामद्भावप्राप्त्यर्थं । युध्यचेतिचकारात्कर्मोपास्त्योःसमुच्चयोऽवगम्यते । ज्ञानकर्मसमुच्चयकर्तृरीवतदुभयानुधातयैकस्मिन्नेवाधिकारिणिकर्तृत्वाकर्तृत्वप्रत्ययकृतविरो
धाभावात् । मयिअर्पितेमदेकनिष्ठतानीतिमनोबुद्धीयेनसमय्यर्पितमनोबुद्धिस्त्वंअसंशयंमामेवेष्यसिप्राप्त्यसि अंतकालेस्मरणेनेतिशेषः ७ एतदेवश्लोकत्रयेणविवृणोति । अभ्यासेति
अभ्यासयोगयुक्तेन तत्रस्थितौयज्ञोऽभ्यासइतिस्मृतोऽभ्यासः तत्रध्येयेवस्तुनिश्चितस्यस्थिरीकरणार्थोयज्ञःसचविजातीयप्रत्ययानंतरितसजातीयप्रत्ययप्रवाहीकरणरूपःसोऽत्राभ्यासः ।

तत्रमाव्योविषयःसिद्धःविष्णुप्रतिमादिर्विराडादिर्वा । असिद्धस्तुमानसप्रतिमादिः । तत्रासिद्धमनसःप्रतिमाकारतासंपादनेतत्रस्वरूपसंपादनेचेतिविषयमेवात्रिगुणोयज्ञःकर्तव्योभवति ।
सिद्धेतुचित्स्थिरीकरणार्थेकएवयज्ञः । तत्रयथास्वतःस्वच्छःस्फटिकोजपाकुसुमोपरागाहोहितःस्फटिकइतितत्रलौहित्याध्यासः । तत्राबल्यात्तत्रैवस्फटिकधीप्रमोषेपद्मारागत्वाध्यासः ।
पद्मरामऽपिचंद्रिकायामिंद्रनीलत्वाध्यासस्तत्रैवतदानीमेवकिंचिदूरस्थेनिहीनोपलत्वाध्यासइत्युत्तरोत्तराध्यासक्रमेणशुद्धएकएवस्फटिकःपंचविधोभवति । एवंस्वतःशुद्धंचेतन्यंमायोपरागात्त
देवेश्वरः । मायाप्राबल्येतस्यैवैश्वरत्वांशप्रमोषेतत्रैवसूत्रात्माध्यासःसूत्रेऽप्यज्ञानदाठार्थाद्विराडध्यासः । तत्तत्प्रविराडेकदेशेषूरीरादिषुआत्मत्वभ्रमः । तत्रयथाचटांतर्गतःप्रदीपोघटमात्रं
भासयतिघटच्छिद्रात्तद्विहृतःकिंचित्स्वप्नभयांसंभृष्टंविषयमवभासयति । सर्वात्मनाचटाद्विहृतस्तुल्यंभवनोदरवर्तिपदार्थजातंप्रकाशयति । तद्वदेहांतर्गताचितिर्देहमात्रंभासयति ।
देहच्छिद्राच्चतुरादेर्विहृतासतीतत्सन्निकृष्टंकिंचिद्विषयंरूपादेकमवभासयति । सर्वात्मनागुरुकृतमुत्पादेहकृतपरिच्छेदाभिमानेत्येकेत्वपरिच्छिद्रासतीकृत्स्नंविदात्मानमवभासयति य
थोक्तंबाह्यंध्येष्वपि । 'मणिहृतवहतारासोमसूर्यादयोऽपिस्थिति विषयमिहालंपबाह्यमुद्योतयंति ॥ सहजलयसमुत्थंद्योतयेज्ज्योतिरंतस्त्रिभुवनमपिसूक्ष्मस्थूलमेवक्रमेण'इति । सहजलयसमुत्थं
सहजःस्वाभाविकोदेहकृतपरिच्छेदाभिमानस्तस्यलयमात्रादेवउत्थितं क्रमेणसंकल्पक्रमेण सदीक्षणमात्राभिनिर्मुक्तत्वात्सर्वस्यप्राप्तेसंकल्पादसत्त्वात् तथाचश्रुतिः । 'सयदिपितृलोककामो
भवतिसंकल्पादेवात्यपितरःसमुत्तिष्ठंति'इति । दोषनिमित्तरूपादयोविषयाःसंकल्पकृताइत्यक्षपादसूत्राच्च । दोषारागादयः तदेवंप्रकाशमानेविराजिअहमेवेदंसर्वोऽस्मीतिमन्यतेसोऽस्यप
रभोलोकइतिशास्त्रप्रामाण्यादुपासकेनगृहीतोऽहंग्रहोयद्यपिवस्तुतत्त्वापेक्षयाप्रातिरूपस्तथाऽपिस्वाभाविकादेहाहंग्रहात्सत्यरूपः । यथास्फटिकेहीनोपलत्वग्रहापेक्षयाइंद्रनीलत्वग्रहस्तद्वत्

कविपुराणमनुशासितारमणोरणीयांसमनुस्मरेद्यः ॥ सर्वस्यधातारमर्चित्यरूपमादित्यवर्णितमसःपरस्तात् ९

प्रयाणकालेमनसाऽचलेनभक्त्यायुक्तोयोगबलेनचैव ॥ भुवोर्मध्येप्राणमावेश्यसम्यक्सतंपरंपुरुषमुपैतिदिव्यम् १०

यथाचस्फटिकेप्रणिधीयमानंचक्षुरुत्तरोत्तरपाटविवृद्धाविंद्रनीलत्वंबाधित्वापद्मारागत्वंतद्वाधेनछेदितस्फटिकत्वंतद्वाधेनशुद्धत्वंचावगच्छति । एवंगुरुकृतमुत्पात्तप्राणानिप्रणिधीयमानंम
नोऽस्यबाह्यंवाह्यंरूपमपोह्यआंतरेआंतरेअवतिष्ठते । चरमंविशुद्धरूपंप्राप्यतुस्वयमेवविलीयते यथोक्तं । 'येनत्यजसितत्यजेति' येनमनसात्यजसिविराडादिभावंतदपिमनस्त्यजेत्यर्थः ।
तदेवंव्यवहारापेक्षयासिद्धेषुविराट्सूत्रांतर्थाभिपुमनसःस्थिरीकरणार्थोयज्ञोऽभ्यासस्तत्फलमूर्तोयोगः । समाधिर्ध्येयवस्तुन्येवचेतसःस्थैर्येतेनगुणेनयुक्तंयचेतस्तेन नान्यगामिनाअनन्यगामिना
नैकधेतिवत्समासः तेनचेतसापरमंसर्वोत्कृष्टंपुरुषनिरस्ताशेषदोषं । यत्सर्वेषांपुरस्तात्सर्वान्प्राप्मनऔपतस्मात्पुरुषइतिनिर्वचनात् । दिव्यंद्योतमानमनुचितयन्नहमेवभगवान्सर्वात्मा
वासुदेवइतिसततमाचार्योपदेशमनुध्यायन्तमेवतदीसमुद्रन्यायेनयातिहेमार्थं तथाचश्रुतिः । 'यथानद्यःस्यंदमानाःसमुद्रेऽस्तंगच्छंतिनामरूपेविहाय ॥ तथाविद्वान्पुण्यपापेविषुषपरात्परं
पुरुषमुपैतिदिव्यं'इति परात्सूत्रात्परंअंतर्थाभिपं ८ तदेवमुपासनायाःस्वरूपमुक्ताउपास्यस्यस्वरूपमाह कविमिति कविकांतदग्निंनसर्वज्ञं पुराणंचिरंतनं अनुशासितारंजगतोऽंतर्थाभिपं अणोः
सूक्ष्मादप्याकाशादेरणीयांसंक्षुभतरंयोऽनुस्मरेत्अनुचितयेत् । सर्वस्यकर्मफलस्यधातारंविभागेनप्रदातारं । अर्चित्यरूपंनास्यरूपंविद्यमानमपिकेनचिंचितयितुंशक्यं । आदित्यवर्णंआदि
त्यस्येवनित्यप्रकाशरूपोवर्णोदीप्यमानतायस्यतंआदित्यवर्णंसर्वजगद्वभासकमित्यर्थः । तमसोदेहांद्रियादावनात्मन्यात्माभिमानरूपाऽविद्यातःपरस्तात्पराचीनंसतिदेहाभिमानेनप्रकाशते
योगयुक्त्यात्यक्तेतुस्मिन्स्वयमेवप्रकाशतइत्यर्थः ९ उपासनायाःफलमाह प्रयाणेति प्रयाणकालेमनसाऽचलेनहृत्पुंस्वरंजितेन । भक्त्याभगवतिबाधुदेवेआराध्यत्वबुद्ध्यायुक्तोयोगबलेनयोगो-

-मनःप्राणिद्विक्रियानिरोधोद्दयपुंढरीकेतेषां वशीकरणमित्यर्थः । तस्यैव बलेन च युक्तो भूमिकाजयक्रमेण प्रागेव मूलाधारादिब्रह्मरंभांतःस्थानेष्वारोहावरोहक्रमेण संचारितपवनोऽतकाले ध्रुवो मध्ये आज्ञाचक्रे प्राणं आवेक्ष्य सुषुप्तप्रयानाद्वामूलाधारादुत्थापनपूर्वकं सम्यक्निवेश्य स्थापयित्वा स्थापनप्रयोजनं तु अन्यविस्मरणपूर्वकं दिव्यपुरुषचित्तं तच्च भूमध्यादुपर्युत्थीयमाने वायामनो मूर्च्छा मापद्यत इति तस्यामवस्थापानभवतीत्येत्यप्रत्ययस्तत्रैव संपाद्यस्ततोऽर्चिरादिमार्गपर्वणा अमानवस्य पुरुषस्य स्थानविशेषप्रापकस्य प्राप्यस्थानस्य च तस्मिन्नेव स्मरणं कर्तव्यं । तद्वासना वासितं मनो भूमध्याद्योगिना लब्धं यानादवा उत्क्षिप्ते प्राणे मुक्तेषु ब्रह्मांडस्पर्शं भित्वा प्रचलिते सतिलब्धवृत्तिकं भूत्वा पूर्वसंस्कारप्राबल्याद्योगमाहात्म्याच्च दिव्योपाधुपेतमर्चिरादिपर्वदेवताभिरभिपूज्यमानमुत्तरोत्तरं स्थानं प्रत्यतिवाहमानममानवेन च पुरुषेण संगच्छमानं तेन च यथाभिलषितं स्थानं प्रापितमात्मानं पश्यति । तदिदमुक्तं ध्रुवोर्मध्ये सम्यक्प्राणमावेशयेति । संप्रवृत्तत्वायोगीकवि पुराणमित्युक्तलक्षणं परंपुरुषं हिरण्यगर्भं त्वं सर्वस्य भूतजातस्य जनयितारं नारायणादिशब्दप्रतिपाद्यमुपेतिसमीपे प्राप्नोति तल्लोकं प्राप्नोतीत्यर्थः । नहि पौराणिकानां भिवैवैदिकानां मते ब्रह्मविष्णुरुद्रलोकानामुपर्युपरिकल्पनाऽस्ति । किंतु हिंसर्वैहिरण्यगर्भलोकाख्ये सत्यलोक एवांतर्भवति । पराहिंसोपासनकर्मोर्जितिर्हिरण्यगर्भप्राप्त्यंतेति बृहदारण्यके तद्वाप्यादौ च स्पष्टम् १० ध्रुवोर्मध्ये प्राणमावेशयेत्युक्तं तत्किं कृत्वा कर्तव्यं तत्कृत्वा च किं कर्तव्यमित्येतद्द्वयं यदि पश्यंस्तत्र प्रतीकत्वेन चिंत्यं प्रगवता ब्रह्मचर्याचकयोरभेदविवक्षया स्तौति यदक्षरं प्रणवाख्यं वाचकं वेदविदो वेदादौ वदंति । यद्वा यदक्षरं ब्रह्मतद्वाच्यं । 'एतद्वै तदक्षरं गार्गि ब्राह्मणं अभिवदं त्यस्यूलमनप्यहस्वमदीर्घम्' इत्येवं लक्षणं वा वेदविद उपनिषद्विदो वदंति । यच्च यतयो विशांति ब्रह्मप्रतीकत्वेन शरणीकुर्वंति । पक्षे सम्यग्दर्शने सति सारित्सागरन्यायेन यत्प्रविशंति यतः यदक्षरं भिच्छंतो ब्रह्मचर्यचरंतीति पक्षद्वयेऽपि समानं । तत्ते पदवर्णत्रयात्मकं पदनीयं वा स्थानं विष्णोः परमं पदं संग्रहेण प्रवक्ष्ये अयं च वाच्यवाचक

यदक्षरं वेदविदो वदंति विशांति यद्यतयो वतिरागाः ॥ यदिच्छंतो ब्रह्मचर्यचरंति तत्ते पदं संग्रहेण प्रवक्ष्ये ११ सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुध्य च ॥

मूर्ध्याध्यात्मनः प्राणमास्थितो योगधारणाम् १२ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ॥ यः प्रयातित्यजन्देहं स याति परमां गतिम् १३

अनन्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यशः ॥ तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः १४

योरभेदः श्रुतिच्छायागम्यते । अन्यत्र धर्मादन्यत्रा धर्मादिति सर्वधर्मातीतं ब्रह्म प्रकृत्य । 'सर्वे वेदाय त्पदमामनंतितपांसि सर्वाणि च यद्वदंति ॥ यदिच्छंतो ब्रह्मचर्यचरंति तत्ते पदं संग्रहेण ब्रवीम्योमित्येतत्' इत्योकारेणोपसंहारात् तत्फलं च प्रतीकभावात् । ओंकारं प्रतीकत्वेन प्रकल्प्य तद्द्वारा शुद्धं शबलं वा ब्रह्म प्रतिपद्यं तथा च श्रुत्यंतरे । एतद्वै सत्यकामपरंचापरंच ब्रह्म पदोऽकार इत्युपक्रम्य तस्मादेवं विद्वानेतेनैवायतनेनैकतरमन्वेतीति दृष्टं । आयतनं शालग्रामवत् प्रतीकं तेन ११ ध्रुवोर्मध्ये कथं प्राणमावेशयेदित्यत आह सर्वेति सर्वाणि शब्दादिविषयग्रहणद्वाराणीद्वियाणिसंयम्य निरुद्धा तथा हृदि मनोऽपि निरुध्य तेषां कंठमुत्प्राणं मूर्धन्यनाड्यासु पुत्राख्ययामूर्ध्नि ध्रुवोर्मध्ये आधाय कथं योगधारणां योगशास्त्रोक्तधारणामनसो देशविशेषनिबन्धिनीमास्थितः अनुतिष्ठन् सन् १२ मूर्ध्नि प्राणमाधाय किं कुर्यादत आह ओंकाररूपं एकाक्षरं एकं च तदक्षरं चरणां ब्रह्म च तद्वा हरन् उच्चरन् मां च ब्रह्मभूतं अनुस्मरन् यो हि देवदत्तं स्मृत्वा तन्नाम व्याहरति तस्मै देवदत्तोऽभिमुखो भवत्येवं ब्रह्मणो नामोच्चारणेन सन्निहिततरं व्यापकं ब्रह्म साधकस्य सन्निधीयते सन्निहिते च ब्रह्मणियो देहं त्यजन् ध्रियमाणः प्रयाति ऊर्ध्वनाड्या उत्क्रामाति स परमां गतिं सन्निकटब्रह्मरूपां याति ब्रह्मैव प्रकृत्य श्रूयते 'एषाऽस्य परमागतिरेषाऽस्य परमासंपदोऽस्य परमआनंदः' इति । तामेव गतिं शुद्धं ब्रह्मैव प्राप्नोति ब्रह्मलोकं प्राप्तिद्वारा १३ इयं मतिरतीव दुर्लभेति मामंस्या इत्याह अनन्येति नास्ति अन्यत्र चेत्तोयस्यासौ अनन्यचेता इत्यनेन स्मरणे आदर उच्यते । सततमिति नैरंतर्यं । यो मां स्मरति नित्यश इति दीर्घकालत्वं यावज्जीवं स्मरतीत्यर्थः तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य नित्ये योगिनामावश्यकं पुष्पाहारविहारादौ यमनियमादौ च युक्तस्यावहितस्य योगिनः योगमनुतिष्ठतः १४

त्वह्यभेऽपि किं स्यादत आह मामिति मामुपेत्य पुनर्जन्मदुःखालयमशाश्वतम् ॥ नाशुवंति महात्मानः संसिद्धिं परमां गताः १५ आब्रह्मभुवनालोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन ॥ मामुपेत्य तु कौंतेय पुनर्जन्म न विद्यते १६ सहस्रयुगपर्यंतं महर्षिर्ब्रह्मणो विदुः ॥ रात्रियुगसहस्रां ततिऽहोरात्रविदो जनाः १७ अव्यक्ताद्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ॥ रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके १८ भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते ॥ रात्र्यागमेऽव्यक्तः पार्थ प्रभवत्यहरागमे १९ परस्तस्मात् भूभावोऽन्यो व्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः ॥ यः स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति २० अव्यक्तोऽक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमां गतिम् ॥ यं प्राप्य न निवर्तते तद्धाम परमं मम २१

मामुपेत्य पुनर्जन्मदुःखालयमशाश्वतम् ॥ नाशुवंति महात्मानः संसिद्धिं परमां गताः १५ आब्रह्मभुवनालोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन ॥ मामुपेत्य तु कौंतेय पुनर्जन्म न विद्यते १६ सहस्रयुगपर्यंतं महर्षिर्ब्रह्मणो विदुः ॥ रात्रियुगसहस्रां ततिऽहोरात्रविदो जनाः १७ अव्यक्ताद्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ॥ रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके १८ भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते ॥ रात्र्यागमेऽव्यक्तः पार्थ प्रभवत्यहरागमे १९ परस्तस्मात् भूभावोऽन्यो व्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः ॥ यः स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति २० अव्यक्तोऽक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमां गतिम् ॥ यं प्राप्य न निवर्तते तद्धाम परमं मम २१

एवं दृष्टिमुष्टिन्यायेनास्मत्कल्पितोऽप्ययं विद्यदादिप्रपंचोऽस्मत्सुषुप्तोलीयते अस्मत्प्रबोधे यथा पूर्वप्रादुर्भवतीति १८ कृतहानाकृताभ्यागमदोषापनुतये बंधमोक्षशास्त्रप्रवृत्तिसाफलया च अविद्यादिवशादवशोऽप्यभूतग्रामः पुनः पुनर्भूत्वा पुनः पुनः प्रलीयत इत्याह वैराग्योत्पादनार्थं भूतग्राम इति अहरागमे भूत्वा भूत्वा रात्र्यागमे प्रलीयत इति योजना स एव भूत्वा प्रलीयते नान्योऽभिनवो भवतीत्यर्थः । कुतः यतोऽव्यक्तः अविद्याकायकर्मोधीनस्तस्मात्सर्वानर्थबीजभूताया अविद्याया विद्यया उच्छेदे जन्ममरणप्रवाहविच्छेदायावश्यं यतितव्यमित्यर्थः १९ एवं ब्रह्मभुवनांतानामावृत्तिव्याख्याय परमाप्तानामावृत्तिर्नास्ति तदक्षरं परं ब्रह्मैत्युपक्रांतं वस्तु लक्षयति परस्तस्मादिति श्रिभिः पर इति तस्मादव्यक्तात् भूतग्रामबीजभूतादविद्यालक्षणादनुत्वात् अन्योऽस्त्यंतविलक्षणो भावः सता तु शब्दात्पराभिमतं सत्ता सामान्यं वारयति तस्य सामान्यादिभ्यो व्यावृत्तत्वात् अस्य च सर्वानुगतत्वात् सनातनो नित्यैकरूपः । उपाधिमान् द्विउपाधिविक्रिययानित्यं विक्रियत इव भाति अयं त्वनुपाधित्वान्नित्यैकरूप एव यः सभावः सर्वेषु भूतेषु विद्यदादिषु नश्यत्सु न विनश्यति केवलसत्ता रूपत्वात् । एतेन तस्य कालत्रयावाध्यत्वं नित्यत्वं चोक्तम् २० अव्यक्तो न व्यज्यत इति दृश्यत्वं निरस्तं । अक्षरोऽनृत्योऽप्राप्तीति त्रिविधपरिच्छेदशून्यत्वमुक्तं । तं भावं परमां गतिं ब्रह्मलोकांता गतिं परमां कार्यत्वात् । इयं तु परमा कार्यकारणातीतत्वात् आहुः एषाऽस्य परमागतिरित्यादयः श्रुतयः । यं भावं प्राप्य न निवर्तते पुनः संसारे न पतति तदिति विधेयापेक्षं कीवत्वं स एव मम विष्णोः परमं उपाध्यस्पृष्टं धाम प्रकाशः तद्विष्णोः परमं पदमिति श्रुतिप्राप्तिर्न निष्कलं ब्रह्म २१

पूर्वज्ञेयप्रत्यगभिन्नब्रह्मोक्त्याजगत्कारणमुपासनीयमितोऽन्यदित्याह पुरुषइति तुशब्दः पूर्ववैलक्षण्यद्योतनार्थः हेपार्थयोऽयं मत्तया आराधनेन उपासनेनेति यावत् कीदृश्या अनन्ययाना
स्त्यन्योयस्यांसातयाउपास्योपासकमेदमंतरेण अहंग्रह रूपयेत्यर्थः । तथाभक्त्यालभ्यः सपरः पूर्वोक्तादव्यावृत्ताननुगतादक्षरादन्यः कारणात्मेति यावत् । लभ्यत्वादेवास्यान्यत्वमपि
न ह्यात्मात्रलभ्यश्चेति युज्यते । अस्य कारणत्वमेवाह यस्येति यस्य पुरुषस्यांतःस्थानित्रीजेदमहं सर्वं णिविषयादीनि स्थावरजंगमानि च येन च इदं सर्वं तदं व्याप्तमुपादानत्वात् समत्तया लभ्यत इति
योजना २२ पूर्वोक्तानामोक्त्याद्वारासगुणब्रह्मविदाक्रममुक्तिभाजां ब्रह्मप्रतिपत्तये उत्तरो मागो वैकव्य इत्यत आह यत्रेति आवृत्तिमार्गोऽप्यासोऽनावृत्तिमार्गस्तुत्यर्थः । योगिन इति योगिनः
कर्मिणश्चोच्यंते ते पांथया योगमार्गद्वयविभागः शेषं स्पष्टं २१ तत्रोपासकानां देवयानं पंथानमाह अभिरिति अभिज्योतिरित्यभिमानिनी देवता लक्ष्यते । एवं अहरित्यहरिभिमानिनी ।
एवं शुक्लपक्षस्य षष्ठमाससंमितोत्तरायणस्य चाभिमानिन्यो देवते एव । एतच्चान्यासामप्युपलक्षणं । तत्र प्रयाता उत्क्रांता ब्रह्मकार्यब्रह्मतद्वारा परं च मच्छंति ब्रह्मविदो ब्रह्मोपासका जनाः २४
एतेन च धूमोरात्रिरित्येषोऽपि धूमादिमार्गः कर्मिणामप्ययोगिनां च उचित आवृत्तिफलश्च व्याख्यातः २५ उक्तो मार्गोऽप्यसंदरति शुकंति शुकान्नानहेतुत्वादि चिरादिगतिः तदभावात् कृष्णा
धूमादिगतिः एकया शुकया अन्यया कृष्णया २६ एते मृतीमार्गोऽप्यनावृत्तिफले जानन्न योगी न मुह्यति योगप्रष्टोऽप्यतिरूपप्रयत्नश्च योगी न भवति कश्चन कोऽपि यस्मादेवं तस्मात्सर्वेऽप्यित्यादि

पुरुषः सपरः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया ॥ यस्यांतस्थानिभूतानियेन सर्वमिदं तत् २२ यत्र काले त्वनावृत्तिमावृत्तिचैव योगिनः ॥ प्रयातायां तितं कालं वक्ष्यामि
भरतर्षभ २३ अग्निज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् ॥ तत्र प्रयाता गच्छंति ब्रह्मब्रह्मविदो जनाः २४ धूमोरात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासा दक्षिणायनम् ॥
तत्र चाद्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्तते २५ शुक्लकृष्णे गती ह्येते जगत् शाश्वते मते ॥ एकया यात्यनावृत्तिमन्ययाऽऽवर्तते पुनः २६ नैते मृती पार्थ जानन्न योगी
मुह्यति कश्चन ॥ तस्मात्सर्वेषु कालेषु योगयुक्तो भवार्जुन २७ वेदेषु यज्ञेषु तपःसु चैव दानेषु यत्पुण्यफलं प्रदिष्टम् ॥ अत्येतत्सर्वमिदं विदित्वा योगी परं स्थानमुपै
ति चाद्यम् २८ ॥ इति श्रीम० भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ पर्वणितुद्रा
त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इदं तु ते गुह्यतमं प्रवक्ष्याम्यनसूयवे ॥ ज्ञानं विज्ञानं सहितं यज्ज्ञात्वामोक्ष्यसे शुभात् ३

स्पष्टम् २७ पुनः श्रद्धामितुद्धये योगंस्तौति वेदेष्विति वेदेषु सम्यगधीते पुण्ये पुतपः सुचसम्पन्ननुष्ठितेषु दानेषु च सम्यग्दत्तेषु यत्पुण्यं तत्फलं चेति पुण्यफलं सर्वेषु तमुचितेषु यत्पुण्यं तदं शास्त्रेषु तत्सर्वं यो
गी अत्येति अतिक्रामतिकार्यं ब्रह्मलोकं प्राप्नोतीत्यर्थः किं कृत्वा इदं पूर्वोक्तमुपासनं विदित्वा ज्ञात्वाऽनुष्ठाय च । ततश्च किमित्यत आह यत्स्थानं निर्विशेषं ब्रह्म उपैति प्राप्नोति चक्रमेनेत्यर्थः ।
आद्यं न तु केनचिन्निर्मितं तदनेनाध्यायेन ध्येयस्तत्पदार्थो व्याख्यातः अधिमेऽध्याये ज्ञेयं ब्रह्म व्याख्यास्यति २८ ॥ इति भीष्मपर्वणि मीलकंठीये भारतभावादीपे गीतार्थ० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
पर्वणि० ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पूर्वाध्याये किं ब्रह्मेत्यादिसप्तप्रश्न्यामक्षरं ब्रह्म परममित्यादिना संक्षिप्य व्याख्यातायां तज्ज्ञानस्य पृथक्पथो जनाकांक्षायां कर्मविद आदिभौतिकं धूमादिमा
र्गप्राप्यं स्थानमिति निरूपणेन प्राप्य प्रापकादिविभागो दर्शितः तेन कर्माभिभूते व्याख्याते । तथा सूत्रांतर्यामिणो रूपासकस्या चिरादिमार्गेण क्रममुक्तिस्थानप्राप्तिरित्युक्तं तेनाधिदेवाधियज्ञौ व्या
ख्यातौ । ओमित्येकाक्षरमित्यादिना अंतकाले कथं ज्ञेयोऽस्ति त्यस्योत्तरं व्याख्यातं । तदेवं ध्येयब्रह्मविद्यासांगानिरूपिता । परितोऽष्टमाद्यं ज्ञेयब्रह्मविषयं भद्रयं किं तन्मा किमध्यात्ममिति-

-तद्विवरणाय नवमोऽध्याय आरभ्यते । न केवलमचिरादिगतिप्राप्याकालांतर एव मुक्तिरस्ति किं त्विहेव स यो मुक्तिरस्तीति विशेषं वक्तुं श्रीभगवानुवाच इदं तु ते इति । इदं वक्ष्यमाणं तु पूर्वस्माद्वेद्या
द्विलक्षणं ज्ञेयं ते तुभ्यं गुह्यतममिति गोप्यं प्रवक्ष्यामि । अनसूयवे असूयागुणे पुदोषा विष्करणं तद्विहाय । ज्ञानं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं ब्रह्म । विज्ञानेनानुभवेन सहितं न तु केवलं पारोक्ष्येण यत्ज्ञानं ज्ञात्वा साक्षा
त्कृत्य अश्नुमात्संसारान्मोक्ष्यसे । अत्र यत्सप्तमादौ ज्ञानं तेऽहं सर्वं विज्ञानमिदं वक्ष्याम्यशेषत इति प्रतिज्ञातं यस्य च विज्ञानाय शास्त्राचं ब्रह्मध्यायेनोपलक्षणीभूतं जगत्कारणं ब्रह्मतत्त्वं निरूपितं । य
द्विज्ञानेऽधिकारसंपत्त्यर्थं तस्यैव सगुणस्योपासनमुक्तं तद्विदं सर्वं ज्ञेयं भूतं ब्रह्म वक्तव्यमिति तथैव प्रतिजानीते वचनमात्रेण वात्रापरोक्षं ज्ञानं जायत इति तच्च त्रैव व्युत्पादितं न विस्मर्तव्यं २ एतदेव स्तोति
राजविद्येति विद्यानां राजा इति राजविद्या अध्यात्मविद्या गुह्यानां राजा इति राजगुह्यं । राजदंतादिपुंश्रमिस्त्युपसर्जनस्य परनिपातः । पवित्रं पावनं उत्तमं पूर्वापरदुरितनाशश्चेत्ते तु त्वात्प्राय
श्चित्ताद्यपेक्षया श्रेष्ठं । प्रत्यक्षावगमं प्रत्यक्षं नित्यापरोक्षं यत्प्रत्यगात्मवस्तु तदेव याधारम्येनावगम्यते नेनेति प्रत्यक्षावगमं प्रत्यक्षेण सुखादिवद्वगमो यस्येति वा । अस्मिन्पक्षे विज्ञानसहित
मिति विशेषणस्य श्लोकांतरस्य त्वान्न तेन पीनरुक्त्यदोषः । तर्ह्यपूर्वत्वाभावात् प्रिफलं स्यादत आह धर्म्यं धर्मादनपेतं । तथाहि क्षणमपि प्रत्यगात्मा कारवृत्तौ सत्यां भूयते । क्षणमेकं क्रतुशत
स्य चतुःसप्तत्याय तत्फलं तदवाप्नोतीति । तर्हि दुःसाध्यं स्यान्नेत्याह सुसुखं कर्तुमिति कर्तुं संपादयितुं आविष्कर्तुं सुसुखं अनायाससाध्यं अज्ञानापनयमात्रासिद्धत्वात् । तर्हि आशुविनाशि फलं
चेत् अवययं वस्तुमात्रविषयत्वादनंतफलं न तु कर्मफलवन्नश्यति २ तर्हि कुत एतज्ज्ञानं सर्वेन संपादयंतीत्याह अश्रद्धा न इति स्पष्टार्थः श्लोकः ३ एवं स्तुत्याऽभिमुखीकृत्य यत्कृतव्यंतदाह
मयेति मया इदं सर्वं जगत्तदं व्याप्तं उपादानत्वात् कनकेनेव कुंडलादीनि । ननु प्रागेवैतदुक्तं अहं सर्वं स्य जगत्प्रभवः प्रलयस्तथेति तथा च राजविद्येत्यादिस्तुतिरस्यानेव कृता स्यात् वक्तव्यवि

राजविद्याराजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ॥ प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम् २ अश्रद्धा नानाः पुरुषा धर्मस्यास्य परंतप ॥ अप्राप्यमानि
वर्तते मृत्युसंसारवर्त्मनि ३ मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना ॥ मत्स्थानि सर्वभूतानि न चाहं तेष्ववस्थितः ४

शेषाभावादिति चेत् अत्र ब्रूमः यथा 'यतो वा इमानि भूतानि जायंते येन जातानि जीवंति यत्प्रयंत्य भिसंविशंति' तद्विजिज्ञासस्व तद्ब्रह्मेति इति ज्ञेयस्य ब्रह्मणो लक्षणं जगज्जन्मादिहेतुत्वमुक्ता तस्या
नुगममन्नादिशब्दशब्दितेषु विराडादिषु दर्शयति । 'अन्नाद्वेव खल्विमानि भूतानि जायंते । प्राणाद्वेव खल्विमानि भूतानि जायंते । 'आनंदाद्वेव खल्विमानि भूतानि जायंते' इति 'सैवामार्ग
वीवारुणीविद्या' इति तत्रैव विद्यायाः पर्यवसानमभिधानात् । एवमिहापि सप्तमे भूमिरापोऽनलो वायुरित्यादिना सर्वभूतात्मकस्य विराजो जगज्जन्मादिहेतुत्वं प्रदर्श्य पश्चादहं सर्वं स्य जगत्प्रभवः प्रलय
स्तथेत्यनेन मायाशब्देऽपि तत्प्रदर्श्येदानीं शुद्धे प्रत्यगात्मन्येव तद्वर्णयति स्थूलरुंधतीत्यायेन मतिपत्तिर्लोकार्थमिति गम्यते राजविद्येत्यादिनास्तुतत्वात् । यथा कश्चिदुल्लेख्यां सूक्ष्मामरुंधतीं दिदर्श
यिषुस्तत्समीपस्थां स्थूलतारामरुंधतीं तिग्राहयति प्रतिपद्यते चानेनैव क्रमेण प्रतिपत्तिः एवमिहापि कार्यकारणप्रतिपत्तिद्वारा अकार्यकारणस्य शुद्धस्य प्रतिपत्तिर्शुक्ला अतएव भगवान्मायाकारो मया त
तमिदं सर्वमित्यत्र मयामयः परोभावस्तेन तदं व्याप्तमिति व्याचख्यौ । न त्वहं सर्वं स्य जगत्प्रभव इत्यत्र मयः परोभावः स सर्वं स्य जगत्प्रभव इति । सच भगवतः कारणात्मनः परोभावः परमानंद एव ते
नैव चेदंतं । आनंदाद्वेवैतदुदाहृतं तद्वैतस्यैव जगदुपादनत्वेन तदीयसत्तास्मृतिभ्यां जगतोऽप्राप्तत्वात् । अतएवाव्यक्तमूर्तिनेति विशेषणं । मायाशब्दं हि कारणं बुद्ध्या ह्यत्वात्करणमोचरः
शुद्धं हि बुद्धेः परत्वात्करणागोचर इति । किंभूताकारेणानंदः परिणमत इत्यत आह मत्स्थानीति मयि प्रत्यगानंदे रज्ज्वात्तत्त्वं धारादय इव सर्वभूतानि स्थितान्यतो मत्स्थानीत्युपचारादुच्यंते
अधिष्ठानाध्यस्तयोर्वास्तवसंबंधायोगात् । एतदेवाह नचेति न चाहं परमानंदस्तेषु भूतेष्ववस्थितोऽस्मि घटादाविव मृत् अपरिणामि वादेव ४

एवमभ्युपगतमानंदस्यजगद्विवर्त्ताधिष्ठानत्वंतदप्यपवादति नचमत्स्थानीति अर्थभावः । 'अस्यैतदेतद्रजालस्ययदुपादानकारणं । आज्ञानंतदुपाश्रित्यब्रह्मकारणमुच्यते' इतिवार्तिकोक्तैरज्ञानमेवजगत्कारणंतच्चतुच्छं अहंचासंगः । ततश्चतुच्छतरेणतत्कार्येणभूतसंचिननममासंगस्थाचाराधेयभावसंबंधोऽनिर्वचनीयोऽप्यस्ति । आवृत्तंहिरण्यवादि कमनिर्वचनीयेनसर्पादिनासंबध्यते । अहंतुसर्वदाऽनावृतःसाक्षिरूपत्वात्तत्संबंधशून्यइतिनचमत्स्थानिभूतानीत्युक्तमिति । ननुसाक्षिणस्तवब्रह्मणोऽप्युवा मुखीचेतिप्रतीच्येवभूतसंबंधानुभवात्कथंनचमत्स्थानीत्युक्तिरित्याशंक्याह पश्यमेयोगमैश्वरामिति मेममभूतैःसहयोगंयुक्तिघटनांपश्य ऐश्वरंईश्वरेणमायाविनानिर्मितं गगनेगंधर्वनगरमिव । अतएवममकारणशरीरस्यात्माप्रत्यगानंदोभूतभृदपिभूतस्थोन चकारोऽप्यर्थेऽभिन्नक्रमश्च खमिवगंधर्वनगरभृदपितत्स्थेन तस्थतदाकारेणपरिणामासंभवात् । एवरूपोऽपिपरानंदरूपोममात्मासमूतभावनःभूतानांवृद्धिकरः । 'एतस्यैवानंदस्यान्यान्यनिभूतानि मात्रामुपजीवंति कोह्येवान्यात्किं प्राण्यात् यदेपआकाशा नंदोनस्यात्' इत्यादिश्रुतिभ्यः आकाशेअव्याकृताख्येस्वाधिष्ठानभूतआनंदोऽनुस्यूतो न स्यात्तर्हिप्राणापानक्रियांकश्चिदपिन कुर्यात् कारणगतंजाड्यं कार्येऽपिस्यात् आकाशेआनंदानुबंधेनुकारणस्यचेतनत्वात्कार्यमपिचेतनावत्स्यादिति श्रुत्यर्थः बृहदारण्यकेऽपि । 'यदूर्ध्वगमिदिबोयदावाकृष्यिव्यायदंतराद्यावापृथिवी इमे ॥ यदूर्ध्वं च भवञ्च विष्यच्चेत्याचक्षत आकाश एव तद्दोतं च प्रोतं च' इति मायाविनि सर्वस्योत्प्रेतत्वमुक्त्वा कस्मिन्मुखत्वाकाश ओतश्च प्रोतश्चेत्यस्योत्तरमेतास्मिन्मुखत्वक्षरेगामि आकाश ओतश्च प्रोतश्चेत्यस्थूलादिलक्षणस्याक्षरस्याकाशाधारत्वमुक्तं । तस्माद्युक्तमुक्तमाकाशशरीरेणमगवताकारणोपाधिनिष्कृष्टचिन्मात्राभेप्रायेणममात्माभूतभावनइति ५ श्लोकद्वयोक्तेऽर्थेदृष्टातमाह य

नचमत्स्थानिभूतानिपश्यमेयोगैश्वरम् ॥ भूतभृन्नचभूतस्थोममात्माभूतभावनः ५

यथाऽऽकाशास्थितो नित्यं वायुः सर्वत्र गोमहान् ॥ तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ६

सर्वभूतानि कौंतेय प्रकृतिं यांति मामिह ॥ कल्पक्षये पुनस्तानि कल्पादौ विसृजाम्यहम् ७

प्रकृतिस्वामवष्टभ्यविसृजामिपुनःपुनः ॥ भूतग्राममिमंकृत्स्नमवशंप्रकृतेर्वशात् ८

येति यथालोके आकाशस्थितो नित्यसदा वायुः सर्वत्रगः परिमाणतश्च महान् । तथा सर्वाणि भूतानि सर्वगते मयि असंश्लेषेणैव स्थितानीत्येवमुपधारयेति प्राञ्जः । किं तद्ब्रह्मेति प्रश्नस्योत्तरमुक्तं अक्षरं परमं ब्रह्मेति अक्षरसंज्ञं शुद्धस्त्वं पदार्थ एव निरुपाधिकं ब्रह्मेत्युक्तं । तत्र निरुपाधिकं ब्रह्म श्लोकद्वयेन व्याख्यातं । इदानीं तस्याक्षराख्येन जीवेनाभेदं दृष्टातमाह यथेति वायुः सूत्रात्मा । 'वायुर्वै गोतम तत्सूत्रं' इति श्रुतेः । सर्वत्रग इति समाष्ट्रिलिङ्गत्वात् तस्य सर्वगतत्वं । महानिति बाह्यवायुव्यावृत्त्यर्थः । स यथा आकाशस्थितः अव्याकृताकाशे स्वकारणे स्थितः । नित्यमितिकालत्रयेऽपि तस्याकाशसंबन्धकः । सर्वाणि भूतानि उपाधिनिष्कृष्टत्वं पदार्थरूपी चेतनवर्गः । बहुत्वं लोकाभिप्रायेण । यथा कार्यं सर्वमुत्पत्तेः प्राक्नाशादूर्ध्वमध्ये च स्वकारण एवाभेदेन तिष्ठति । एवं सर्वोऽपि जीववर्ग उपाभ्युत्पत्तेः प्राक् तन्नाशादूर्ध्वमध्ये वा घटाकाशो महाकाशादिव परस्माद्ब्रह्मणः कालत्रयेऽपि नातिरिच्यत इत्यर्थः । एतेन जीवब्रह्माभेदकथनेन स्वभावोऽध्यात्ममुच्यत इति बतप्रागुक्तं ब्रह्मैव जीव इति तद्विवृतं ९ नन्वेवमुपाधिरहितस्यैव ब्रह्मणिलयश्चेदुपाधेः कागतिरित्याशङ्क्याह सर्वेति सर्वाणि भूतानि स्थावरजंगमशरीराणि मामिकां ममाया विनः प्रकृतिं त्रिगुणात्मिकामपरां सूक्ष्मसूक्ष्माद्यात्मिकां याति प्रविशति कदायां तिकल्पक्षये । पुनश्च तान्धेव भूतानि प्रकृतौ सुप्ता विवसंस्कारात्मना स्थितानि एकतांगतानि कल्पादौ विभूजामिविविधरूपेण सृजाम्यहंकारणात्मा मायावी ७ एतदेवाह प्रकृतिमिति एवमविद्यालक्षणां स्वां प्रकृतिमवष्टभ्य आश्रित्य तां विना केवलस्य स्रष्टृत्वासंभवात् इमं भूतग्रामं पुनः पुनर्विविधं सृजामि किं भूतं प्रकृतेर्वशात् स्वभाववशात् अवशं रागद्वेषाद्यधीनम् ८

॥५०॥

ननुविषमांशुष्टिर्कुर्वतस्तववैषम्यनैर्घृण्येस्यातामतआह नचेति तानिविषमसृष्टिरूपाणिकर्माणिमाननिबध्नाति तत्रहेतुः उदासीनवदासीनमिति यथापर्जन्योबीजविशेषेपुराणं केषुचिद्वैषंवाकृत्वा उदासीनःसन्वर्षतिपुन्यवस्तुरागं पापिद्वैषंवाकृत्वनजगत्सृजति । तत्तदसाधारणकर्मबीजवशात्तेतेविभिन्नफलंप्राप्नुवतीतिनेश्वरवैषम्यादीत्यर्थः ९ ननुविषुजामिददासीनवदासी नमितिपरस्परविरुद्धमुच्यतइत्याशंक्याह भयेति मयाकूटस्थेनअध्वक्षेण अयस्कांतकल्पेनप्रवर्तकेनप्रकृतिश्चराचरंजगत्सूयतेउत्पादयति । अनेनअध्वक्षस्त्वेनैवहेतुनाहेतौतेयजगद्विपरिवर्तते जन्माद्यवस्थासुभ्रमति । अयस्कांतवदहमुदासीनश्चसृष्टिप्रवर्तकश्चभवामीतिभावः । तथाचमंत्रवर्णः । ' एकोदेवःसर्वभूतेषुगूढःसर्वव्यापीसर्वभूतांतरात्मा ॥ कर्माध्यक्षःसर्वभूताधिवासःसाक्षीचिंता केवलोनिर्गुणश्च'इति एकस्यैवदेवस्यसर्वाध्यक्षत्वंसाक्षित्वंचप्रतिपादयति १० एवंभूतंमांसंतंमूढाःअवजानंतियतोमानुषीतनुंआश्रितंमनुष्यदेहेनव्यवहरंत । ममपरंप्रकृष्टंभावंतत्त्वंअजानंतःभूतानां महेश्वरंमामवजानंतीतिसंघः ११ मदवज्ञानाच्चतेमोघाशाःदृष्टैवआशाआशिषोयेपातेमोघाशाः तथामोघकर्माणःनिष्फलोद्योगाः मोघज्ञानाःनिष्फलज्ञानाः यतोविचेतसःनिर्विवेकाः यतो राक्षसीआसुरीचरजस्तमःप्रधानांमोहिनींमोहकरंप्रकृतिंश्रिताः छिधिभिधिपिबन्नादपरस्वमपहरेत्येवंशीलाःक्रूरकर्माणोभवन्तीत्यर्थः १२ तथा येमहात्मानःअक्षुब्रचित्तः तपवैभ्योऽत्यंतंवि

नचमांतानिकर्माणिनिबध्नन्तिधनंजय ॥ उदासीनवदासीनमसक्तंतेषुकर्मसु ९ मयाऽध्यक्षेणप्रकृतिःसूयतेसचराचरम् ॥ हेतुनाऽनेनकौंतेयजगद्विपरिवर्तते
१० अवजानन्तिमांमूढामानुषीतनुमाश्रितम् ॥ परंभावमजानन्तोममभूतमहेश्वरम् ११ मोघाशामोघकर्माणोमोघज्ञानाविचेतसः ॥ राक्षसीमासुरैचैव
प्रकृतिमोहिर्नीश्रिताः १२ महात्मानस्तुमांपार्थदैर्वाप्रकृतिमाश्रिताः ॥ भजंत्यनन्यमनसोज्ञात्वाभूतादिमव्ययम् १३ सततंकीर्तयन्तोमांयतंतश्चद्वद्वताः ॥
नमस्यंतश्चमांभक्त्यानित्ययुक्ताउपासते १४ ज्ञानयज्ञेनचाप्यन्वेयजन्तोमासुपासते ॥ एकत्वेनपृथक्त्वेनबहुधाविश्वतोमुखम् १५ अहंकृत्तुरहंयज्ञःस्वधा
ऽहमहमौषधम् ॥ मंत्रोऽहमहमेवाज्यमहमग्निरहंहुतम् १६ पिताहमस्यजगतोमाताधातापितामहः ॥ वेद्यंपवित्रमोंकारऋक्सामयजुरेवच १७ गतिर्भर्ता
प्रभुःसाक्षीनिवासःशरणंसुहृत् ॥ प्रभवःप्रलयःस्थानंनिधानंबीजमव्ययम् १८

क्षणः मां भजंति यतो वैर्वी प्रकृतिस्तत्प्रधानां आश्रिताः अनन्यमनसः एकाग्रचेतसः । किं गतानुगतिकतया दंभेन वा भजंति न किं तर्हि मां भूतादि सर्वभूतकारणं अव्ययं ज्ञात्वा मत्त्वा भजंति १३ मजन
स्वरूपमाह सततमिति यतंतः इंद्रियोपसंहारशमदमादिषु प्रयतमानाः दृढान्यहिंसादीनि व्रतानि येषां तिष्ठन् व्रताः न मस्यंतश्च मां हृदये शयं प्रतिमादिरूपं वा भक्त्या नित्ययुक्ताः नित्यमवहिताः संत उपा
सते १४ ज्ञानयज्ञेन निर्विकल्पसमाधिना पातंजलाः । एकत्वेन अहमेव भगवान्वासुदेव इत्यभेदेनौपनिषदाः । पृथक्त्वेन अयमीश्वरो मम स्वाभीतिबुद्ध्या प्राकृताः । अन्ये पुनर्बहुधा बहुप्रकारं विश्वतो
मुखं सर्वैर्द्वारेर्यत्किंचिदृष्टं तद्भगवत्स्वरूपमेव यच्छ्रुतं तन्नामैव यद्दत्तं भुक्त्वा तत्तदपि तमेवेत्येवं विश्वतोमुखं यथा स्यात्तथा मां उपासते १५ इदमेवोपासनं विधुं शक्नोति अहमिति क्रतुः संकल्पो देवताभ्यां न
रूपः । यज्ञः श्रोतः स्मार्तश्च देवतोद्देशेन ब्रह्मव्यत्यागः । स्वधापितृणामन्नं । औषधं मनुष्याणामन्नं । भञ्जोऽयेन दीयते सः । आज्यं हविः । अग्निः । हुतं प्रक्षेपक्रिया । इदं सर्वं यस्मादहमेवा तस्ते पावि
श्वतोमुखोपासनं युक्ततरमित्यर्थः १६ धाता कर्म फलानां विकर्ता वेद्यं वेदितव्यं ब्रह्म पवित्रं पावनं तप आदिकं १७ गतिर्भुक्तप्राप्तिस्थानं । मर्ता कर्मफलदानेन पोषकः । प्रभुः अंतर्हामी । साक्षी कृता
कृतावेक्षकः । निवसंत्यस्मिन्निति निवास आश्रयो यजमानादिः । शरणं रक्षकः । सुहृदुपकारमनपेक्ष्य उपकर्ता । प्रभव उत्पत्तिस्थानं । प्रलयो लयस्थानं । स्थानं स्थितिस्थानं । निधानं कर्म
फलसमर्पणस्थानं कालांतरे फलप्रसवार्थं । बीजं प्ररोहकारणं प्ररोहधर्मिणा । अव्ययं यावत्संसारमावित्वात् १८

अहंतपामि आदित्योभूत्वा अहंवर्षेष्टितांनिगृह्णामिअष्टसुमासेषुके श्वित्रिभिः उत्सृजामिचतुर्धमासेषुके श्वित्रिभिः । अमृतंजीवनं । मृत्युभरणं । अमृतंदेवात्रंवा सत्साधु असत्साधु
एतत्सर्वमहमेव । अतस्तेषांविश्वतोमुखंममजनंकुर्वतां सर्वरूपेणाहमनुग्रहं करोमीतिभावः १९ येषुनरुक्तेषुप्रकारेष्वन्यतमेनापिमानमर्जतेतेकेवलकर्मटाःकांगतिप्राप्तवतीतिवृणु त्रैविद्याइति
तिस्रःऋग्यजुःसामरूपाःविद्यायेषांतेत्रिविद्याः तत्रैविद्याः सोमपाःसोमपायिनोयाज्ञिकाः यज्ञैर्माभिष्टास्वर्गतिफलंप्रार्थयते दिव्यान्अप्राकृतान्संकल्पमात्रोपनतान्दुःखासंभितान् २०
त्रयीवेदत्रयीतस्यामुक्तंधर्मत्रयीधर्मकाम्ययज्ञं कामकामाःविषयकामुकाःगतामंतयातायातंसातत्येनलभते तथाचश्रुतिः । 'पुत्राद्येतेअष्टादशरूपाअष्टादशोक्तमवरंयेषुकर्म ॥ एतच्छ्रेयोयेऽभिनं
दंतिमूढाजराभृत्युतेपुनरेवापियांति'इति अष्टादशषोडशस्त्रिंशजःयजमानःपत्नीचेतिद्वौ २१ एवंकर्मिणामाष्टतिफलंचोक्तकामकानामपिमद्भजनेनैवसर्वसिद्धिरित्याह अनन्याइति नास्तिअन्यउपा
स्योयेषांअहमेवमगवान्वासुदेवइतिअमेदेनचित्तयंतइत्यर्थः । येजनाःपर्युपासतेपरितःसाकल्येनकास्त्वेनाहृतदृष्टयेत्यर्थः उपासते तेषानित्याभियुक्तानांसतताभियोगिनांयोगःअप्राप्तस्यअत्रा
देयोंगमूमिकायावाप्रापणं । क्षेमःतस्यैवमाप्तस्यसंरक्षणंतत्तद्वयंअहमेववहामिनिर्वहामि । तैरत्राद्यर्थवायोगभूमिपूर्वधर्मभूमिभाषार्थवाचितानकर्तव्येत्यर्थः । अनन्यचेतसांतेषामदभिन्नत्वात्सर्व

तपाम्यहमहंवर्षेनिगृह्णाम्युत्सृजामिच ॥ अमृतंचैवमृत्युश्चसदसच्चाहमर्जुन १९ त्रैविद्यामांसोमपाःपूतपापायज्ञैरिष्टास्वर्गतिंप्रार्थयते ॥ तेषुपुण्य
मासाद्यसुरेंद्रलोकमश्रंतिदिव्यान्दिविदेवभोगान् २० तेतंभुक्त्वास्वर्गलोकंविशालंक्षीणेपुण्येमर्त्यलोकंविशंति ॥ एवंत्रयीधर्ममनुप्रपन्नागतागतं
कामकामालभंते २१ अनन्याश्रितयंतोमांयेजनाःपर्युपासते ॥ तेषानित्याभियुक्तानांयोगक्षेमंवहाम्यहम् २२ येऽप्यन्यदेवताभक्त्यायजंतेश्रद्धयाऽ
न्विताः ॥ तेषपिमामेवकौंतेययजंत्यविधिपूर्वकम् २३ अहंहिसर्वयज्ञानांभोक्ताचप्रभुरेवच ॥ ननुमामभिजानंतितत्त्वेनातश्च्यवंतिते २४ यांतिदे
वव्रतादेवान्पितृन्यांतिपितृव्रताः ॥ भूतानियांतिभूतेज्यायांतिमद्याजिनोऽपिमाम् २५ पुत्रंपुष्पंफलंतोयंयोमेभक्त्याप्रयच्छति ॥ तदहंभ
क्त्युपहृतमश्रामिप्रयतात्मनः २६ यत्करोपिदश्रासियज्जुहोपिददासियत् ॥ यत्पस्यसि कौंतेयतत्कुरुष्वमदर्पणम् २७ शुभाशुभफलैरेवंमो
क्ष्यसेकर्मबंधनैः ॥ संन्यासयोगयुक्तात्माविमुक्तोमासुपैष्यसि २८

सेत्स्यतीत्यर्थः तथाचोक्तं ज्ञानीत्वात्मैवमेवमममिति २९ अविधिपूर्वकंविधिरमेदद्वाद्विस्तद्वाहित्यादविधिपूर्वकत्वंतदीयमजनस्य २३ हियतःसर्वयज्ञानामहमेवसर्वदेवतारूपेणभोक्ताप्रभुःफल
दाताच । एवंसतितेमांप्रत्यगभिन्नतत्त्वेनयायातध्येननजानंतितत्त्वंअत्यर्थंतिज्ञाननिष्ठामलब्ध्वासंसारगतंपतंति २४ सर्वभक्तायथाभजनंप्राप्तवन्तिस्वाराध्यसांनिध्यमित्याह यांतीति भूतार्थमिज्या
येषांतेभूतेज्याः २५ मद्भक्तिरतिसुकरादेवतांतरभक्तिस्तुबहुवित्तव्ययायाससाध्येत्याशयेनाह पत्रमिति भक्तिरेवकेवलंममापेक्षितानान्यादितिभावः मत्तुपहृतंभक्त्यासमर्पितं २६ अतःसर्वमव
र्षणंकुर्वित्याह यदिति यत्करोपिगमनादिकंतद्भगवत्प्रदक्षिणादिकंकरोमीतिमत्प्रीत्यर्थमेवतदर्पणंकुर्विति । एवंवचनादिष्वपिनामकीर्तनादिदृष्टवाक्यां २७ एवंतुर्वतःफलमाह शुभाशुभेति
शुभाशुभफलैःइष्टानिष्टफलैःकर्मरूपैर्वंधनैः एवंकुर्वन्तंभोक्ष्यसेभगवदर्पणबुद्ध्यावर्तिकचित्कर्म कुर्वतःकर्मलेपोनास्तीत्यर्थः । अयमेवोक्तलक्षणःकर्मफलसंन्यासरूपोमार्गस्तत्रयुक्तात्मासमाहित
चित्तःसन्नविमुक्तःकर्मबंधनैर्विमुक्तःसन्नमांसर्वेषांप्रत्यगात्मानंउपैष्यसि २८

यतोभक्तानेवानुगृह्णातिनेतरानित्यतोरागद्वेषवान्मगवानिस्थत आह समोहमिति यथाऽग्निःरागादिगुण्योऽपिसमीपस्थानांमेवशीतंनाशयतिन दूरस्थानांतद्वत्सर्वत्रसमोऽप्यहंशरणागतानामेव
बंधनाशयामिनान्येषामित्यर्थः । अतोममनरागद्वेषावितिभावः । मयितेतेषुमाप्यहंमत्काअनन्यशरणतयाभ्येववर्ततेअहमपितेष्वेववर्तते । अभक्तचित्तानारागाद्याक्रांतत्वेनतत्रममविशेष
तोऽभिव्यक्तिर्नास्तीतिभावः २९ मत्केमाहात्म्यमाह अपिचेदिति अत्यंतपापिष्ठोऽपिमायद्यनन्यचेताःसन्नमजतेतथापिसाधुरेवमंतव्यः हियतःससम्यगव्यवसितःसम्यग्भूतः ३० सम्य
गव्यवसितत्वादेवक्षिप्रंशीघ्रंधर्मात्माभवति शान्तिचशश्वत्निगच्छतिप्राप्नोति हेकौंतेयस्वमेवमदाज्ञयाप्रतिजानीहिप्रतिज्ञांकुहमेममगवतोहरेर्मकोननश्यतीति ३१ किंच हेपार्थहिप्रसिद्धंमा
व्यपाश्रित्यआश्रित्ययेऽत्यंतपापयोनयःकृयाद्यस्तेऽपिपरांगतिंयाति ३२ ब्राह्मणादयःपुनःपुण्याःमदाश्रयेणपरांगतिंयातीत्यत्रकिंचिन्न अतस्त्वंइमंमर्त्यलोकंअनित्यंनश्वरंअसुखंसुखलेश
हीनंप्राप्यमां परमात्मानंभजस्व लोकांतरेभजनंनभविष्यतीत्यर्थः तथाचश्रुतिः । 'इहचेददेदीदयसत्यमस्तिनचेदेदीन्महतीविनष्टि'इति ३३ भजनप्रकारंदर्शयति मन्मनाइति
मय्येवमनोयस्यनपुत्रादौसमन्मनाः । ममेवमक्तोनराजादेर्धनाद्यर्थसमद्रक्तः । मद्याजीमर्दयेभेवयजेतमस्वर्गाद्यर्थसमद्याजीतादृशोभव । माभेवनमस्तुशरणंवननत्वन्थान् । एवमने
नप्रकारेणयुक्तायोगकृत्वामामेवात्मानंसर्वीतरंएष्यसिप्राप्स्यसि अमेदेनवटाकाशइवमहाकाशं । यतोमत्परायणःअहमेवसर्वोपाधिगुण्यश्चिदात्मापरंसर्वोत्कृष्टंअयनंप्राप्यस्यसमत्परायणः

समोऽहंसर्वभूतेषुनमेद्वेष्योऽस्तिनप्रियः ॥ येभजंतितुमांभक्त्यामयितेतेषुचाप्यहम् २९ अपिचेत्सुदुराचारोभजतेमामनन्यभाक् ॥ साधुरेवसमंतव्यःसम्यगव्य
वसितोहिसः ३० क्षिप्रंभवतिधर्मात्माशश्वच्छांतिंनिगच्छति ॥ कौंतेयप्रतिजानीहिनेभक्तःप्रणश्यति ३१ मां हिपार्थव्यपाश्रित्ययेऽपिस्तुःपापयोनयः ॥
स्त्रियोवैश्यास्तथाशूद्रास्तेऽपियांतिपरांगतिम् ३२ किंपुनर्ब्राह्मणाःपुण्याभक्ताराजर्षयस्तथा ॥ अनित्यमसुखंलोकमिमंप्राप्यभजस्वमाम् ३३ मन्मनाभवम
द्रक्तोमद्याजीमानमस्कुरु ॥ मामेवैष्यसियुक्त्वैवमात्मानंपत्परायणः ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिश्रीमद्भगवद्गीतासू० राजविद्याराजगुह्ययोगोनाम
नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ पर्वणितुत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भूयएवमहाबाहोशृणुमेपरमंवचः ॥ यत्तेहंप्रीयमाणायवक्ष्यामि
हितकाम्यया १ नमेविदुःसुरगणाःप्रभवंनमहर्षयः ॥ अहमादिर्हिदेवानांमहर्षीणांचसर्वशः २

तथाचश्रुयते । 'यथानद्यःस्यंदमानाःसमुद्रेऽस्तंगच्छंतिनामरूपेविहाय । तथाविद्वात्रामरूपाद्विमुक्तःपरात्परंरूपमुपैतिदिव्य'इति १४ ॥ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारत
मावदीपे गी० नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ पर्वणितु० ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ सप्तमेत्वंपदवाच्योर्वाोनिरूपितःतदुपासनाचक्रममुक्तिरित्यष्टमेप्रोक्तंनवमेतत्पदलक्ष्यार्थोक्तस्तत्प्राप्तयेचवि
श्वतोमुखं सर्वत्रभगवद्भावभावनात्मकंभगवद्भजनमुक्तं । तद्वागद्वेषकलुपितमनसामशक्यमितिमन्वानोभगवांस्तत्सिद्धयेस्वविभूतीःकेषुचिदेवपदार्थेषुभगवद्बुद्धिविधानार्थस्तावदर्शयतिदशमे ।
तत्फलभूतंविश्वतोमुखस्योपासनंतेनचविश्वरूपदर्शनमेकादशे । द्वादशेषुनस्तत्पदलक्ष्यस्याव्यक्तस्योपासनंतदुपासकलक्षणानिचोक्ताउपासनाकांडंतत्पदार्थशोधनार्थसमापयिष्यति तत्रवात्स
ल्यात्स्वयमेवश्रीभगवानुवाच भूयएवेति हेमहाबाहोभूयःप्रागुक्तमपिपुनर्मेपरमंनिरतिशयवस्तुनःप्रकाशकंवचःशृणु प्रीयमाणायअमृतपानादिवन्मद्भचनात्प्रीतिमनुभवतेवक्ष्यामि हितकाम्ययातव
हितेच्छया १ बुद्धयत्वाच्चमत्स्वरूपस्याहंत्वावामीत्याह नमेशति मभवंप्रकृष्टंभवंपेश्वर्यवियदादिसृष्टिसामर्थ्यनविदुः तत्रहेतुः अहमिति अयंभावः । देहोत्पत्त्यनंतरंहिदेवादीनांबुद्ध्यादि
लामोनचार्वाचीनैर्बुद्ध्यादिभिःस्वोत्पत्तिप्राक्कालीनोर्थःपरिच्छेदंशक्यतइति पदार्थःस्पष्टः २

कस्तर्हिस्वावेष्टीत्यत आह यदिति यः असंमूढः समावेतिस एव च सर्वपापैः प्रमुच्यते इति संबन्धः । जडाजडयोर्द्वैतवात्मनीरेकीभावेनान्योन्याध्यासलक्षणेन मूढः संमूढस्तद्विपरीतो संमूढस्तत्त्वज्ञानेन वा धिताध्यासः स एवात्मवित्वादितरस्यजनिमनुभवनाप्रत्यगात्मानं लोकमहेश्वरमनादि आदिः कारणतच्छून्यमत एवाजमजातवेतिस सर्वैः कृतैः क्रियमाणैर्वापापैः प्रमुच्यते मर्त्येषु मध्ये १ मममहे श्वरत्वादेवमतो बुद्ध्यादयो भवन्तीत्याह बुद्धिरिति बुद्धिः अंतःकरणस्य सूक्ष्मावबोधने सामर्थ्यं । ज्ञानं आत्मानात्मादिपदार्थावबोधः । आसंमोहः प्रत्युत्पन्नेषु बोद्धव्येष्वव्याकुलतया विवेकपूर्विकाप्रतिपत्तिः । क्षमा आकृष्टस्य तादितस्य वा अविहृतचित्तता । सत्यं प्रमाणेनावगतस्यार्थस्य यथार्थत्वेन भाषणं । दमो बाह्येन्द्रियनियमः । शमो मनोनिग्रहः । सुखमाह्लादः । दुःखं तापः । भवउत्पत्तिः । मावः सत्ता । अभावस्तद्विपर्यया । भयं त्रासः । अमयमेव च तद्विपरीतं ४ अहिंसा प्राणिनामपीडा । समता मित्रा मित्रादौ समचित्तता । तुष्टिः संतोषोलब्धे पर्याप्तबुद्धिः । तप इन्द्रियसंपमपूर्वकं शरीरपठिनं । दानं यथाशक्तिसंविभागः । यशो धर्मनिमित्ताकीर्तिः । अयशो धर्मनिमित्ता अकीर्तिः । एते बुद्ध्यादयो विंशतिभावामत एव प्राणिनां भवन्ति पृथग्विधाः प्रत्येकं नानाप्रकाराः । तत उत्तमगुणलाभायाहमेव त्वया शरणीकरणीय इति भावः ५ एतदेव शिष्टाचारप्रदर्शनेन द्रव्यमिति महर्षय इति सप्तमृग्याद्याश्चत्वारः सनकादयश्च पूर्वे प्रसिद्धा महर्षय इति संबन्धः तथामनवश्चतुर्दशप्रसिद्धाः ते सर्वे मानसाहिरण्यगर्मरूपस्य मम मनस एवोद्भूता अयोनिजा जाता उत्पन्नाः इमाः प्रजाश्चतुर्विधा अयं लोकश्चतुर्धाधारभूतः तदुभयं येषां यत्संबन्धिसंततिर्येषां संततिरित्यर्थः

यो मामजमनादिंचवेतिलोकमहेश्वरम् ॥ असंमूढः समर्त्येषु सर्वपापैः प्रमुच्यते ३ बुद्धिर्ज्ञानमसंमोहः क्षमा सत्यं दमः शमः ॥ सुखं दुःखं भवो भावो भयं चाभयमेव च ४ अहिंसा समता तुष्टिस्तपो दानं यशोऽयशः ॥ भवन्ति भावा भूतानां मत्त एव पृथग्विधाः ५ महर्षयः सप्तपूर्वे चत्वारो मनवस्तथा ॥ मद्रावामानसा जाता ये पां लोकद्विमाः प्रजाः ६ एतां विभूतियोगं च मम यो वेतितत्त्वतः ॥ सोऽविकंपेन योगेन युज्यते नात्र संशयः ७ अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते ॥ इति मत्वा भजन्ते मां बुधा भावसमन्विताः ८ मच्चितामद्रतप्राणा बोधयंतः परस्परम् ॥ कथयंतश्च मानित्यंतुष्यंति चरमं ति च ९ तेषां सततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकम् ॥ ददामि बुद्धियोगं तं येन मामुपयाति ते १०

यद्वा येषां मिति पृष्ठीपंचम्यर्थे येभ्य इमाः प्रजा अयं लोकश्च जाता इत्यर्थः । तेऽपि मद्रावामयेव भावो मनो ये पाति । प्रसिद्धमहिमानोऽप्येते यतो मामेवोपासते तस्त्वमपि मामुपास्वोति भावः ४ उपास्तावधिकारिणमाह एतामिति एतां वक्ष्यमाणानां विभूतियोगं च विभूतौ मुखे भगवति मनः समाधानं यस्तत्त्वतो वेतिसम्यगनुष्ठातुं ज्ञातुं च समर्थो भवति सोऽविकंपेनाचलेन निर्विकल्पकेन षष्ठाध्यायो केन योगेन मद्रिषयेण समाधिना युज्यते तत्तत्तत्कृत्यो भवति नात्र संशय इति प्रवृत्त्या तेशां यथार्थमुच्यते भगवद्ब्रह्मसिंशया संभवात् ७ उपासनास्वरूपमाह द्वाभ्यां अहमिति बुधामां प्रत्यगात्मानमिति मत्वा भजन्ते इति कथं अहमेव सर्वस्य जगतः प्रभव उत्पत्तिः मत्तो मयं नुमहं प्राप्यैव सर्वं बुद्ध्यादिकं स्वस्वकार्याय प्रवर्तते । अहमेव जगतः कर्ता तर्क्यामी चित्यहं ग्रहेणात्मानमुपासीतेति भावः भावसमन्विताः भावनायुक्ताः एतच्चोत्तरार्थं ८ एवं ध्याने भावनाप्रकारमुक्त्वा न्युत्थाने तमाह मच्चिता इति अहमेव चित्ते ये पाति मच्चिताः तथाऽहमेव गतो विद्यमानो ये षु ते मद्रतास्तथा विधाः प्राणा इन्द्रियाणि येषां ते मद्रतप्राणाः । चित्ते नैन्द्रियैर्वा यद्ब्रह्म ते तत्सर्वं प्रत्यगात्मा वा सुदेव इति भावयंत इत्यर्थः । इममेवार्थं परस्परं बोधयंतः श्रुतिपुक्तिप्रदर्शनेन समानानां समुदायं ज्ञापयंतः कथयंतश्च शिष्या न्प्रति तुष्यंति ते नैव ज्ञानेन ननु मिष्टादिना रमन्ति च तत्रैव ननु ह्यादावित्यर्थः ९ उपासनायाः फलमाह तेषां मिति सततयुक्तानां नित्योत्साहवतां प्रीतिः प्रेमा तत्पूर्वकं भजतां सेवमानानां तेभ्यो ददामि तं बुद्धियोगं ज्ञानरूपं यो मं समाधिं ज्ञाननिष्ठामित्यर्थः । तां ददामि येन यथाभिष्टयाते मामुपयाति स मुद्रमिव नयोऽप्येदेन प्रविशति १०

किंच तेषां भक्तानामुपपुन्यं कृपायै न स्वप्रयोजनासिद्धयै राजयत् । बुद्धियोगप्रदानेनाज्ञानजमविवेकादुत्थितं मिष्टपाप्रत्यमलक्षणं मोहांधकारं तमोनामकं सर्वानर्थानि दानमूलाज्ञाननाशेन नाशयामि आत्मभावस्थः आत्मनो भावोऽन्तःकरणग्रहंतस्स्यः ज्ञानरूपेण दीपेन भास्वता प्रबलेन अयं भावः । तत्त्वमसीति वाक्यजात्रह्माकारांतःकरणवृत्तिः स्वोत्पत्तये श्रवणमननध्यानानि शमादीनि कर्माणि चापेक्षते यथा दीपः स्वोत्पत्तये तैलवर्त्यग्न्यादीन् । उत्पन्ना तु तमोनाशेन स्वविषयप्रकाशनार्थं प्रत्ययावृत्तिलक्षणं प्रसंख्यानं च कर्मभिरुपकारं वानापेक्षते । नहि ज्ञाते घटे तदाकारप्रत्यया वृत्तिर्वा कर्मापेक्षा वा तज्ज्ञानदाठर्वायापेक्षते प्रमाणव्याप्तिमात्रसापेक्षत्वाज्ज्ञानस्य । तस्माद्ये उत्पन्नज्ञानानामपि प्रसंख्यानपेक्षा कर्मभिरुपकारापेक्षा च वर्द्धतिते बलादेव मोक्षस्य कृतकतामनित्यतां च प्रार्थयंत इति दिक् ११ एवमेतां विभूतियोगं चेत्यादिना विभूतिज्ञानस्य फलोदके भ्रुवातत्प्राप्त्युत्सुकः प्रयमंस्तुत्या भगवंतं मार्जवय ब्रह्म उवाच परमिति परं ब्रह्म न त्वपरमुपास्यं 'तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यद्विदमुपासते' इति श्रुतेः परं भामज्योतिर्न त्वपरं वृत्तिरूपं ज्ञानं । 'एतस्य ह्रीर्धोर्मो रित्येतत्सर्वमन एव' इति श्रुतेर्दृष्टिरूपत्वात् परमं पवित्रं न तु तीर्थादिवदपरं भवान् । तत्र मानमाह पुरुष मितिसाधेन पुरुषदेहांतरस्थं शाश्वतं नित्यं दिव्यं दिविहार्दाकाशे आविर्भूतं आदिदेवं सूत्रात्मानोऽप्यायं अत एव अजं विभुं व्यापकं त्वां ऋषय आहुरितिसंबन्धः ११ । १३ व्यक्तिप्रभवं १४

तेषां मेवानुकंपार्थमहमज्ञानजंतमः ॥ नाशयाम्यात्मभावस्थो ज्ञानदीपेन भास्वता ११ ॥ अर्जुन उवाच ॥ परं ब्रह्म परं धाम पवित्रं परमं भवान् ॥ पुरुषं शाश्वतं दिव्यमादिदेवमजं विभुम् १२ आहुस्त्वामृषयः सर्वदेवर्षिर्नारदस्तथा ॥ असितो देवलो व्यासः स्वयंचैव ब्रवीषि मे १३ सर्वमेतद्वत्तमन्येयन्मां वदसि केशव ॥ नहि ते भगवन्व्यक्तिविदुर्देवानदानवाः १४ स्वयमेवात्मनाऽत्मानं वेत्थ त्वं पुरुषोत्तम ॥ भूतभावन भूतेश देवदेव जगत्पते १५ वक्तुमर्हस्य शेषेण दिव्याह्यात्मविभूतयः ॥ याभिर्विभूतिभिर्लोकानि मां स्त्वं व्याप्य तिष्ठसि १६ कथं विद्यामहं योगिं स्त्वांसदा परिचिंतयन् ॥ केषु केषु च भावेषु चित्त्योऽसि भगवन्मया १७ विस्तरेणात्मनो यो गं विभूतिं च जनार्दन ॥ भूयः कथय त्वसि हि शृण्वतो नास्ति मेऽमृतम् १८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि दिव्याह्यात्मविभूतयः ॥ प्राधान्यतः कुरु श्रेष्ठनास्त्यंतो विस्तरस्य मे १९ अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थितः ॥ अहमादिश्च मध्यं च भूतानां मत्त एव च २०

हे भूतभावन भूतानां भावक १५ एवं स्तुत्वात्मानो बुभुक्षितमाह वक्तुमिति १६ योगेश्वर्यैतद्वन्न हे योगिन् त्वां कथं चर्म चक्षुषा विद्यां कथमपीति विश्वरूपदर्शनस्य दीर्घं भ्यं मन्वानः कतिपयेष्वेव स्थानेषु भगवंतं चिंतयिष्यामि विश्वरूपदर्शनेऽधिकारसिद्धयर्थमित्याशयेनाह केचिदिति १७ योगेश्वरूपं विभूतिं ध्यानालंबनं अमृतममृतस्य मोक्षस्य साधनं १८ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच हंत इति हंत इदानीं हंत इत्यनुमतांवा दिव्याः पुराणांतरेष्वपि श्रेष्ठत्वेन प्रसिद्धाया आत्मविभूतयस्ताः कथयामीति योजना प्राधान्यत इति योगोपकारित्वेन विभूतय इह प्राधान्येन । योगस्तु संक्षेपेणैवोच्यते तस्याग्रे वक्ष्यमाणत्वादिति भावः । अन्यथा योगं विभूतिं च कथयेति पृष्टे विभूतिमात्रकथनेनानवहितचित्तत्वं भगवतः स्यात् । नास्त्यंतो विस्तरस्य मे विभूतीनामिति विपरिणामेनानुपं जनीयं १९ संक्षेपेण योगमाह अहमिति हे गुडाकेश हे जितनिद्र घनकेशेति वा अहं वा सुदेव आत्मा अततीत्यात्मा व्यापकः अत एव सर्वेषां भूतानां माशयं पीकीभावस्थानं जलानां भिक्कासारोजला शयस्तद्वदहं सर्वभूताशयः स्थितोऽचलः । सर्वेश शरीराविसर्गलोपो वक्तव्य इति वार्तिकेन पक्षे विसर्गलोपः । भाष्ये तु सर्वेषां भूतानां माशयं तर्ह्येति स्थित इति व्याख्यातं । सर्वभूताशयत्वादेवाहं आदिर्जन्मकारणं । मध्यं स्थितिकारणं । भूतानां मत्तोलयस्थानं । सर्वमिदं ब्रह्माहं मय्येवास्तीति भावः २०

योगमुक्ताविभूतीराह आदित्यानामित्यादिनायावदध्यायसमाप्ति आदित्यानां द्वादशानामध्ये विष्णुनामाऽदित्योऽहं वामनावतारोवा । ज्योतिषामय्यादीनामध्वरविरंशुमान् अत्यंतं प्रतपनशीलो निदाघमध्याह्नेतीव्रातपवानुरविरहमेवेत्यर्थः । मरुतांससप्तकानामध्वरिचिरहम् । नक्षत्राणां ताराणां । अत्र प्रायेण निर्धारणे पृथगी भूतानामस्मिन्नेत्यादौ संबंधेऽपि । शशीचंद्रमाः २१ सामवेदो गानेन रमणीयत्वात् वासवो देवराजत्वात् मनइंद्रियांतरप्रवर्तकत्वात् चेतनाधीष्टतिः चिदभिध्यक्तिहेतुत्वात् एते वेदादीनामध्वरश्रेष्ठाः २२ रुद्राणामेकादशानां वसूनामष्टानां । शिखरागिरत्नविशेषास्तद्वतां मध्ये मेरुहम् २३ पुरोवसां पुराहितानां बृहस्पतिदेवराजपुरोहितत्वात् । सेनानीनां सेनापतीनां स्कंदः कार्तिकेयः सरसां जलाशयानाम् २४ एकमक्षरं ओंकाराख्यं जपयज्ञो हिंसाशून्यत्वात् स्थावराणां स्थितिमताम् २५ । २६ अमृतोद्भवममृतमथ नावसरे उद्भवो यस्य तम् २७ प्रजनोऽपत्यजनयिता कंदर्पः कामः ननु वृथा भैरु रूपः २८ नागानां सर्पांतरमेदानां यादसां जलचरणां संयमतां नियमनकर्तृणाम् २९ कलयतां गणनं कुर्वताम् ३० पवतां पावविष्णुपावे गवतां वा रामो दाशरथिः रामादीनां परमेश्वराणामपि विभूतिमध्ये गण

आदित्यानामहं विष्णुज्योतिषां विरंशुमान् ॥ मरीचिर्मरुतामस्मिन्क्षत्राणामहं शशी २१ वेदानां सामवेदोऽस्मि देवानामस्मिन् वासवः ॥ इंद्रियाणां मनश्चास्मि भूतानामस्मिन् चेतना २२ रुद्राणां शंकरश्चास्मिन्नेत्येव शरक्षसाम् ॥ वसूनां पावकश्चास्मिन् मेरुः शिखरिणामहम् २३ पुरोवसांचमुख्यमां विद्विपार्थबृहस्पतिम् ॥ सेनानीनामहं स्कंदः सरसामस्मिन् सागरः २४ महर्षीणां भृगुरहंगिरामस्म्येकमक्षरम् ॥ यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मिन् स्थावराणां हिमालयः २५ अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां देवर्षीणां च नारदः ॥ गंधर्वाणां चित्ररथः सिद्धानां कपिलो मुनिः २६ उच्चैः श्रवसमश्वानां विद्विषाममृतोद्भवम् ॥ ऐरावतं गजैर्द्राणां नराणां च नराधिपम् २७ आयुधानामहं वज्रं वेनूनामस्मिन् कामधुकम् ॥ प्रजनश्चास्मिन् कंदर्पः सर्पाणामस्मिन् वासुकिः २८ अनंतश्चास्मिन् नागानां वरुणो यादसामहम् ॥ पितृणामर्यमाचास्मिन् यमः संयमतामहम् २९ प्रह्लादश्चास्मिन् दैत्यानां कालः कलयतामहम् ॥ मृगाणां च मृगैर्द्रोऽहं वै न ते यश्च पक्षिणाम् ३० पवनः पवतामस्मिन् रामः शस्त्रभृतामहम् ॥ झषाणां मकरश्चास्मिन् स्रोतसामस्मिन् जाह्नवी ३१ सर्गाणामादिरंतश्च मध्यं चैवाहमर्जुन ॥ अध्यात्मविद्याविद्यानां वादः प्रवदतामहम् ३२ अक्षराणामकारोऽस्मि द्रं द्रः सामासिकस्य च ॥ अहमेवाक्षयः कालो धाताऽहं विश्वतो मुखः ३३ सृष्ट्युः सर्वहरश्चाहमुद्रवश्च भविष्यताम् ॥ कीर्तिः श्रीर्वाक्रनारीणां स्मृतिर्मेधावृत्तिः क्षमा ३४

नध्यानार्थं झषाणां मत्स्यादीनां मकरो जातिमेदः स्रोतसां नदीनाम् ३१ सर्गाणां भौतिकानां भूतानामादिरंत इति प्रागेवोक्तत्वात् विद्यानां चतुर्दश संख्यानां मध्ये अध्यात्मविद्या बंधच्छेदहेतुत्वात् । प्रवदतां प्रवक्तृद्वारेण वदनमेदा एव वादजल्पवितंडा इह गृह्यते तेषां मध्ये वादस्तत्त्वनिर्णयार्थत्वाद्दहम् ३२ अक्षराणां मध्ये अकारः । 'अकारो वै सर्वावाक्' इति श्रुतेः । सामासिकस्य स माससमुदायस्य मध्येऽहं द्रं द्रोऽस्मि उभयपदार्थप्रधानत्वादिति प्राश्नः समं एकत्रासनं समासो विदुषां वा गुरुशिष्याणां वार्त्तामार्थकथनार्थवा एकत्रावस्थानं तत्र विदितमर्थजातं सामासिकम् । चातुरथिकं पृक् तस्येकद्वतीकादेशः यस्येति चेत्त्यलोपः । तस्य मध्ये द्वंद्वोरहस्योऽर्थोऽहम् । द्वंद्वरहस्येति सूत्रे द्वंद्वशब्दस्य रहस्यवाचित्वं शाब्दिकप्रसिद्धं अक्षयः क्षयहीनः कालः झषादिः परोवा ईश्वरः कालस्यापि कालोऽस्मि धाता कर्मफलप्रदः विश्वतो मुखः सर्वप्राणितृप्त्या तृप्त्या भूतिर्यः ३३ सर्वहरः प्रलयकालिको मृत्युरस्मि भविष्यतां भविकल्याणानामुद्भवप्रेष्योत्कर्षोऽहं कीर्त्या दिसप्तकमप्यहं यासां संश्रयमात्रेण मनुष्येष्टुतार्थता बुद्धिर्भवति १४

बृहत्साम 'त्वामिद्विहवामह' इत्यस्या मृचिगीयमानं सामपृष्ठस्तोत्रे विनिष्कर्मिद्वेदेत्यंतत्साम्नां मध्येऽहस्मि । छंदसां मध्ये गायत्री द्विजत्वं संपादनात् सोमाहरणाच्च श्रेष्ठाऽहमस्मि । कुसुमाकरो वसंतः १५ व्यवसायो निश्चय उद्यमो वा १६ वृष्णीनां यादवानां उशनाशुक्रः ३७ दमयताराजादीनां दमनसाधनं दंडोऽहमस्मि । जिगीषतां जेतुमिच्छतां जयसाधनं नीतिरस्मि । मौनं वाचो निग्रहः १८ सर्वभूतानां धीजमित्यनेन सर्वभूतानामिद्विभूतिरिति दर्शितं । तदेवोपपादयति न तदस्तीति मया विनाभूतं किमपि नास्ति उपादेयस्योपादानमंतरेण स्थित्यसंभवात् ३९ नांतोऽस्तीति उद्देशत एकदेशेन विभूतेर्विस्तरो विस्तारो मया प्रोक्तः ४० सर्वभूतानां बीजमहमित्युक्त्या स्वस्य सार्वभौम्योक्तेः सर्वस्वविभूतिरित्युक्तमेव तथापि तद्ब्रह्मणाशक्तं प्रतिप्राह यद्यादिति यद्यत्सत्त्वं प्राणिविभूतिमद्वैतार्थमुक्तं श्रीलक्ष्मीः शोभावात्सुक्यं ऊर्जितं बलात् शययुक्तं तत्तत्सर्वमम तेजसश्चिच्छेदकं रंशं संभवं अंशात्संभूतं त्वमवगच्छ जानीहि । लोके यदतिरमणीयं तद्भगवत्तोरूपमिति ध्यायेदित्यर्थः ४१ उत्तमाधिकारिणमुद्दिश्याह अथवेति मूढान् प्रत्येतदुक्तं त्वं तु एतावदेव विद्वि एकांशेन एकदेशेनाहमिदं विष्टमव्याप्य स्थितोऽस्मि । 'पादोऽस्य विश्वाभूतानि' इति श्रुतेः । तस्मात्पारिच्छिन्नं दर्शनं त्यक्त्वा सर्वत्र ब्रह्मबुद्धिमेव कुर्वित्याशयः ४२ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये दीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ५० ॥ ३४ ॥ ॥ ५ ॥ पूर्वस्मिन्नध्याये योगो

बृहत्साम तथा सामां गायत्री छंदसामहम् ॥ मासानां मार्गशीर्षो हृष्टतूनां कुसुमाकरः ३५ द्यूतं छलयतामस्मि ते जस्ते जस्विनामहम् ॥ जयोऽस्मि व्यवसायोऽस्मि सत्त्वं सत्त्ववतामहम् ३६ वृष्णीनां वासुदेवोऽस्मि पांडवानां धनंजयः ॥ मुनीनामप्यहं व्यासः कर्वाणां मुशनाकविः ३७ दंडो दमयतामस्मि नीतिरस्मि जिगीषताम् ॥ मौनं चैवास्मि गुह्यानां ज्ञानं ज्ञानवतामहम् ३८ यच्चापि सर्वभूतानां बीजं तदहमर्जुन ॥ न तदस्ति विनायत्स्यान्मया भूतं चराचरम् ३९ नांतोऽस्ति मम दिव्यानां विभूतीनां परंतप ॥ एष तूद्देशतः प्रोक्तो विभूतेर्विस्तरो मया ४० यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा ॥ तत्तदेवावगच्छत्वं मम तेजोऽशंसंभवम् ४१ अथवा बहुनैतेन किं ज्ञातेन तवार्जुन ॥ विष्टम्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत् ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासु • विभूति योगो नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ पर्वणितु चतुर्दशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्यात्मसंज्ञितम् ॥ यत्त्वयोक्तं वचस्तेन मोहोऽयं विगतो मम १ भवाप्ययौ हि भूतानां श्रुतौ विस्तरशो मया ॥ त्वतः कमलपत्राक्षमाहात्म्यमपि चाव्ययम् २

विभूतिश्च व्याख्येयत्वेन प्रतिज्ञातौ एतां विभूतियोगं च मम यो वेतीति आत्मनो योगं विभूतिं च जनार्दन भूयः कथयेतीतरेण च श्रोतव्यत्वेन प्रार्थितौ । तत्राह मात्मा गूढाकेश सर्वभूताशयस्थित इति संक्षेपेण योगो मम वतः सर्वभूताधारत्वलक्षण उक्तः प्राग् विभूतिकथनात् । तद्वत्ते च विष्टम्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगदिति कुसुलेन धान्यमिव मये दंजगद्विष्टमिदं त्वया संप्रवृत्तं तत्तदेव मम वतः सर्वभूताधारत्वसाक्षात्कर्तृकामोऽर्जुन उवाच मदनुग्रहायेति मयि अनुग्रहोऽनुकंपा तदर्थं मदनुग्रहाय परमं सत्यः शोकमोहनिवर्तकत्वेनोत्कृष्टं गुह्यं गोप्यं अध्यात्मसंज्ञितमात्मानात्मविवेकार्यशास्त्रमध्यात्मतत्संज्ञितं । यत्त्वया वचः अशोच्यानन्वशोच इत्यादिना पष्ठाध्यायपर्यंतं त्वं पदार्थशुद्धिप्रधानं नायं हंति न हन्यत इत्यात्मनोऽकर्तृत्वामो कृत्वप्रातिपादकं तेन मम मोहः अविवेकोऽयं विशेषेण गतो नष्टः अत्र प्रथमे पादेऽक्षराधिक्यमार्थः १ भवेति तथा सप्तमाध्यायमारभ्य दशमपर्यंतं त्वया भूतानां भवाप्ययावत्पुनरुक्तं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तत इति तावपि मया विस्तरशस्तत्त्वतः श्रुतौ हे कमलपत्राक्ष अव्ययं माहात्म्यमपि न च मातानिकर्माणि लिप्यतीति विषमसृष्टिकर्तृपरिवैषम्यनैर्हृष्यदोषो नास्ति जगत्कर्तुरपि विकारगंधो नास्तीत्येवमादिरूपतत्पदार्थशुद्धिप्रधानं श्रुतमित्यनुषंगः २

एवमिति दृष्टत्वं विष्टाहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगदिति आत्मानं जगदाधारमात्यतदपि इत्येवमत्रासंभावना अस्ति हे परमेश्वर ते तत्त्वं पश्येत्स्वामीश्वरस्येदं विश्वात्मकं मायामयमित्यर्थः । हे पुरुषोत्तम क्षराक्षरातीत विश्वरूपं मायामयं वास्तवं पुरुषं मायातीतमित्येवमिति पुरुषोत्तमेति च पदार्थांश्च तेषां तया च वक्ष्यति । 'मायाहोपायमायानृपायन्मापश्यति नारद ॥ सर्वभूतगुणैर्युक्तं नैवं मां ज्ञातुमर्हसि' इति उक्तं च । शुद्धरूपमभिप्रेत्य अव्यक्तोऽयमचित्योऽयमिति ३ मन्यसदिति हे योगेश्वर योगिनां योगानामीश्वर तद्रूपं यदियमाद्रष्टुं शक्यमिति मन्यसे यदि मयितद्वर्शनाधिकारं पश्यसिततस्तर्हि मे मह्यमव्ययं मायामयमात्मानं दर्शय । मायामयत्वादेवास्याव्ययत्वं मायायां हि सर्वसर्वात्मकं सर्वदास्तीति प्रसिद्धं यथोक्तं वसिष्ठेन । 'वर्तमानमतीतं च प्रविष्यत्स्मृतमपि ॥ तथा दूरमदूरं च निमेषः कल्प इत्यपि ॥ चिदात्मनि स्थितान्येव पश्यमायाविजृम्भितम्' इति । नहि मरुमीचिसरसीक्रमशः शृण्वति अतो मायामयत्वादेवास्थेश्वरस्य रूपस्याप्यव्ययत्वं * एवं प्रार्थितः सन् भगवानुवाच पश्येति शतश इत्यादिना अनन्तानीत्युक्तं नानावर्णानि नानाकृतीनि च ५ दिव्यानि तावदाह पश्यादित्यानि अदृष्टपूर्वाण्याश्चर्याण्यजुतानि चतुर्मुखं च मुखपमुखादीनि ६ हे गुडाकेश जितनिद्र इह मम देहे एकस्थमेकस्मिन्नेवावयवेन खाग्रमात्रे स्थितं कृत्स्नं वर्तमानं जगत् पश्य यच्चान्यत् अतीतमनागतं विप्रकृष्टं व्यवहितं स्थूलं सूक्ष्मं

एवमेतद्यथा त्वत्मात्मानं परमेश्वर ॥ द्रष्टुमिच्छामितेरूपमैश्वरं पुरुषोत्तम ३ मन्यसे यदि तच्छक्यं मया द्रष्टुमिति प्रभो ॥ योगेश्वर ततो मे त्वं दर्शयात्मानमव्ययम् ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्रशः ॥ नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णानि कृतीनि च ५ पश्यादित्यान्वसूत्ररुद्रानश्विनौ मरुतस्तथा ॥ बहून्यदृष्टपूर्वाणि पश्याश्चर्याणि भारत ६ इहैकस्थं जगत्कृत्स्नं पश्याद्यस्य चराचरम् ॥ मम देहे गुडाकेश यच्चान्यद्रष्टुमिच्छसि ७ न तु मां शक्यसे द्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुषा ॥ दिव्यं ददामिते चक्षुः पश्य मे योगमैश्वरम् ८ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा ततो राजन् महायोगेश्वरो हरिः ॥ दर्शयामास पार्थाय परमं रूपमैश्वरम् ९ अनेकवक्त्रनयनमनेकाहुतदर्शनम् ॥ अनेक दिव्याभरणं दिव्यानेकोद्यतायुधम् १० दिव्यमालयां वरधरं दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ सर्वाश्चर्यमयं देवमनंतं विश्वतोमुखम् ११ दिविसूर्यसहस्रस्य भवेद्युगपदुत्थितः ॥ यदि भाः सदृशी सा स्याद्भासस्तस्य महात्मनः १२ तत्रैकस्थं जगत्कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधा ॥ अपश्य देव देवस्य शरीरे पांडवस्तदा १३

वातस्सर्वमिह पश्य * यत्तुक्तं मन्यसे यदि तच्छक्यं मया द्रष्टुमिति तत्राह न त्विति शक्यसे शक्रोऽपि पदविकरणव्यत्ययार्थः अनेन प्राकृतेन दिव्यमप्राकृतं ऐश्वरमीश्वरसंबन्धिनं योगं विश्वाश्रयत्वालक्षणं सामर्थ्यं ८ एवमुक्त्वा भगवाननुनाय दिव्यं रूपं दर्शितवान् स च दृष्ट्वा विस्मयाविष्टो भगवंतं विज्ञापितवानितीमं वृत्तांतं मेव मुक्त्वा तयादिपद्भिः श्लोकैर्धृतराष्ट्रं प्रति संजय उवाच एवमुक्त्वा तयादि ततः दिव्यचक्षुःप्रदानानंतरं राजन् हेष्टतराष्ट्र महाश्र्वासो योगेश्वरश्चेति विग्रहः महतो योगस्य वा इश्वरः परमं दिव्यं रूपं ऐश्वरं मायाविसंबन्धिनं तु मायातीतं दर्शयामास ९ तदेव रूपं विशिनष्टि द्वाभ्यां अनेकेत्यादिना अनेकान्यनंतानि वक्त्राणि नयनानि च यस्मिन् तदनेकवक्त्रनयनं । अनेकान्यजुतानि दर्शनानि यस्मिन् तदनेकाहुतदर्शनं । अनेकानि दिव्याभरणानि यस्मिन् । दिव्याभरणेन च उद्यतानि आयुधानि च कादीनि यस्मिन् १० विश्वतोमुखमिति पूर्वोक्तस्य एकत्वेन पृथक्त्वेन बहुया विश्वतोमुखमित्यस्यायं परामर्शः अनंतं सर्वतः परिच्छेदरहितं ११ दिवि अंतरिक्षे भाः दीप्तिः भासः दीप्तिः अमृतोपमेयं निरुपमतामेव तस्य दीप्तिर्दर्शयति उभौ यदि व्योमि पृथक् प्रवाहावित्यादिवत् १२ इहैकस्थं जगत्कृत्स्नं पश्येति यत्प्राग्भगवता उक्तं तदप्यपश्यदित्याह तत्रेति अनेकधा प्रविभक्तमित्येतत्तत्त्वार्थानुत्थितार्थेति पीबीजे सुस्मरूपेण तदुद्देश्यते तद्वन्माभूदिति दर्शयितुं सावकाशं अनेकधा विभागयुक्तं विविकृतं अपश्यत् एकस्थं एकावयवस्य—

—अयमर्थः । यदा भगवत्तत्त्वार्थं ज्ञेयं चित्तं तत्र चेतोऽसिद्धं पदे सति क्रमशः स्तदीयावयवस्य क्वापुल्लेखिते वा पदनखे वा चित्तं प्रियते तत्रापि लब्धपदे तस्मिन् स्तदपित्यक्त्वा विश्वरूपमारोहात् दिव्यं चक्षुरपि एवं सूक्ष्मतामापादितं मन एव । 'मनोऽस्य देवं चक्षुःसपते न देवेन चक्षुषामनसैतान् कामान् पश्यन् रमते' इति श्रुतेः । कामान् विपश्यन् एतान् हार्दाकाशाख्यसगुणब्रह्मगतानि श्रुतिपदयोरर्थः यथोक्तं श्रीभागवते । 'तत्र लब्धपदे चित्तमाकृष्य व्योमिधारयेत् ॥ नान्यानि चित्तयेद्व्यः सुस्मितं भावयेन्मुखं ॥ तत्र लब्धपदे चित्तमाकृष्य व्योमिधारयेत् ॥ तच्च त्यक्त्वा मदारोहो न किंचिदपि चित्तयेत्' इति तत्र मूर्त्तौ एकत्र अंगे व्योमिधारणे मदारोहो निर्विकल्पे ब्रह्मण्याख्यः तदिदमुक्तं देवदेवस्य शरीरे कृत्स्नं जगदेकस्थं पांडवोऽपश्यदिति १३ हृष्टोऽमारोमां चित गात्रः १४ देवानां दिव्यादीन् भूतविशेषाश्चतुर्विधा जरायुजादयस्तेषां संधान् समूहान् ब्रह्माणं चतुर्मुखं ईशं ईशितारं कमलासनस्थमित्यनेन दूरदर्शनमुक्तं उरगान् पातालस्थाननंतादीन् दिव्यान् कैलासादौ स्थितान् वालुकिप्रमुखान् एतेन व्यवहितदर्शनमुक्तं १५ अनेके अनंताः बाहवः उदाराणि वक्त्राणि नेत्राणि च यस्मिन् तदनेकबाहुदरवक्त्रेण सर्वतश्चतुर्दिक्षु उपबध्नात् अनेन मपारेच्छिन्नं रूपमस्य तं । अनंतत्वमेवाह नांतमिति दीर्घरज्ज्वा इव तवाच्यं तौ देशिकौ नस्तदित्यर्थः १६ किरीटगदाचक्रचारिणं दीप्तिमत्त्वादेव दुर्निरीक्ष्यं द्रष्टुं शक्यं समंतात्सर्वतोऽप्येदीप्ता अनला अर्काश्च तद्वत्पुतिर्यस्य तं समंताद्दीप्तानलार्कव्युतिमित्येकपदं अतएवाप्रमेयं द्रष्टुं शक्यं परिच्छेदं १७ एवं तव योगेश्वर्यदर्शनात्त्वामेव मयैव मीतिवद्वन्न प्रमेयत्वमेव विवृणोति स्वमिति परममक्षरमस्थूला ततः सविस्मयाविष्टो हृष्टो माधनंजयः ॥ प्रणम्य शिरसा देवं कृतांजलिं भाषत १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ पश्यामि देवांस्तव देव देहे सर्वं स्तथा भूतविशेषसंधानं ॥ ब्रह्माणमीशं कमलासनस्थमृषींश्च सर्वानुरगांश्च दिव्यान् १५ अनेकबाहुदरवक्त्रेण पश्यामि त्वां सर्वतोऽनंत रूपम् ॥ नांतं न मध्यं न पुनस्तवादि पश्यामि विश्वेश्वर विश्वरूपम् १६ किरीटिनं गदिनं चक्रिणं च तेजोराशिं सर्वतो दीप्तिमंतम् ॥ पश्यामि त्वां दुर्निरीक्ष्यं समंताद्दीप्तानलार्कव्युतिमप्रमेयम् १७ त्वमक्षरं परमं वेदितव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ॥ त्वमव्ययः शाश्वतधर्मगोप्ता सनातनस्त्वं पुरुषोत्तमो मे १८ अनादिमध्यांतमनंतवीर्यमनंतबाहुं शशिसूर्यनेत्रम् ॥ पश्यामि त्वां दीप्तहुताशवक्त्रं स्वतेजसा विश्वमिदं तपंतम् १९ द्यावापृथिव्योरिदं तं रंहिव्यासं त्वयैकेनादिशश्च सर्वाः ॥ दृष्ट्वाऽहुतं रूपमुग्रं तवेदं लोकत्रयं प्रव्यथितं महात्मन् २० अमीहित्वाऽसुरसंघाविशंतिकेचिद्भीताः प्रांजलयो गृणन्ति ॥ स्वस्तीत्युक्त्वा महर्षिसिद्धसंघाः स्तुवंति त्वां स्तुतिभिः पुष्कलाभिः २१

दिलक्षणं अक्षरं ब्रह्म परममित्यत्र प्रागुक्तं निष्कलं ब्रह्मतदेवत्वमसि एतेन सगुणरूपस्य निर्गुणज्ञापकत्वमुक्तं शास्त्राग्रस्येव चं ब्रह्मापकत्वं अतएव वेदितव्यं वेदांतप्रमाणेन ज्ञातुं योग्यं न तूपासनीयं । सगुणं ब्रह्मापित्वमेवेत्याह त्वमस्येति निधानं लयस्थानं एतेन कारणत्वमुक्तं अव्ययः अमृतः देवत्वात् शाश्वतस्यैवैकस्य धर्मस्य गोप्तेत्यनेन कार्यब्रह्मभूतहिरण्यगर्भरूपत्वमुक्तं । सनातनश्चिरंतनोऽनादिपुरुषो जीवात्मा सोऽपित्वमेवेत्येवममृतः । एवं विश्वरूपदर्शने जीवब्रह्मणोरैक्यं शास्त्राग्रस्येव चं ब्रह्मापि गम्यत इत्युक्तं १८ एतदेवाह अनादीति देशतः कालतश्चादिमध्यांतहीनत्वादिनादिमध्यांतं । दीप्तो हुताशो वक्त्रस्येति भास्वरदंतत्वं व्यज्यते । स्वतेजसा चैतन्यज्योतिषा इदं विश्वं विश्वरूपं तपंतं प्रकाशयंतं । अनादित्वादिसर्वविशेषणविशिष्टं विश्वं तपिकर्माभूतं तापयंतं त्वां परज्योतीरूपं पश्यामि जानामि । चित्रपटस्थानीयं विश्वरूपं सकलं कारकात्मकधीवासनोपेतं । येन ज्योतिषा प्रकाशते तदेव त्वमसीति जानामीति भावः १९ एवं स्वयंकृत विश्वरूपदर्शनेन कृतकृत्यो भूत्वा तदुपसंहारमिच्छन् स्तौति द्यावापृथिव्योरिति हे महात्मन् हि प्रत्यक्षं त्वया एकेन इदं द्यावापृथिव्योरंतरं मध्यं सर्वादिशश्च व्याप्ताः अतस्तवेदं अद्भुतं उग्रं रूपं दृष्ट्वा लोकत्रयं प्रकंप्य व्यवथितं अतः परमिदमुपसंहरेत्यभिप्रायः २० व्यथाभेवाह अमीति द्वियताः अमीत्वात्वां असुरसंघाः असुरांशाः द्युयाधनादयः स्वापतंगाः पावकमिव अदृष्टमेरिताः विशंतिके मरणायेत्यर्थः । केचिद्भीताः प्रांजलयो ब्रह्मांजलयो गृणन्ति स्तुवंति २१

किंच येत्वदनुग्रहीताः रुद्रादयस्तेष्विस्मिताः संतः सर्वे त्वां विंशतिं इत्याह रुद्रादित्या इति साध्या विश्वे च देवगणविशेषौ रुद्रादित्यवज्ज्ञेयौ ऊष्मपाः पितरः गंधर्वाणां पक्षाणामसुराणो सिद्धा नाजातिभेदानां संधाः समूहाः शेषं स्पष्टं २२ पुनर्लोकानामात्मनश्च व्यवयामाह रूपमिति महत्त्वादिमध्यातहीनं हेमहाबाहो तेतव करालं महाकरालं दृष्ट्वा लोकाव्यथितास्तथाऽहं व्यवथित इति योजना २३ करालत्वप्रपञ्चनेन स्वव्यथाभेदाह नभ इति नभः स्पृशं व्योम व्यापिनं दीप्तमग्निवज्जाज्वल्यमानं व्याताननं विस्तारितमुखं दीप्तविशालनेत्रं रक्तनेत्रमित्यर्थः । हिप्रत्यक्षं त्वात्वां दृष्ट्वा प्रव्यथितांतरात्मा प्रकर्षेण व्यथितचित्तो घृतिं घैर्यनं विंदामिनलभेशमं च शांतिं स्वास्थ्यं च नलभे हे विष्णो व्यापक । भयानकं त्वदाकांतं देशं त्यक्त्वाऽन्यत्र गंतुमशक्यं तव व्यापकत्वादिति भावः २४ कालानलः प्रलयामिस्तत्तुल्यानि प्रसीद प्रसन्नः सुखदो भवेत्यर्थः २५ अभीत्वां विंशं तीत्यग्निमश्लोकादपकृष्यते २६ तेभीष्मादयः उत्तमांगैः शिरोभिः अयं भावः । घृतराष्ट्रस्य पुत्राः पापिष्ठाः भवंत भवेन्नैलोक्यशरीरं विंशतिं पापानुरूपं तस्य पापुस्थानस्थितान् नरकानेव भच्छंतीति तत्र त्वां विंशं तीत्येवोक्तं । भीष्मादयस्तु भकायतोऽग्निर्ब्राह्मणविदाश्च प्रसूतास्तद्गवतोऽपु

रुद्रादित्यावसवो ये च साध्या विश्वेऽश्विनौ मरुतश्चोष्मपाश्च ॥ गंधर्वयक्षासुरसिद्धसंधावीक्षंते त्वां विस्मिताश्चैव सर्वे २२ रूपं महत्ते बहुवक्त्रे नम्रहाबाहो बहुबाहुरु पादम् ॥ बहुदंरं बहुदंष्ट्राकरालं दृष्ट्वा लोकाः प्रव्यथितास्तथाऽहम् २३ नभः स्पृशं दीप्तमने कवर्णं व्याताननं दीप्तविशालनेत्रम् ॥ दृष्ट्वा हित्वा प्रव्यथितांतरात्मा घृतिं न विंदामि शमं च विष्णो २४ दंष्ट्राकरालानि च ते मुखानि दृष्ट्वेव कालानलसन्निभानि ॥ दिशो न जाने नलभे च शर्म प्रसीद देवेश जगन्निवास २५ अभीत्वां घृत राष्ट्रस्य पुत्राः सर्वे स हैवावनिपालसंघैः ॥ भीष्मो द्रोणः मृतपुत्रस्तथाऽसौ सहास्मदीयैरपि योधमुख्यैः २६ वक्राणितत्वरमाणा विंशतिं दंष्ट्राकरालानि भयानकानि ॥ केचिद्विलग्रादशनांतरेषु संदृश्यंते चूर्णितैरुत्तमांगैः २७ यथानदीनां बहवोऽधुवेगाः समुद्रमेवाभिमुखा द्रवंति ॥ तथा तवामीनरलोकवीरा विंशतिवक्राण्याभिविज्वलंति २८ यथा प्रदीपं ज्वलनं पतंगविंशतिनाशाय समृद्धवेगाः ॥ तथैव नाशाय विंशति लोकास्तवापि वक्राणि समृद्धवेगाः २९ लेलिह्यसे ग्रसमानः समंताल्लोकान्समग्रान् वदनैर्ज्वलद्भिः ॥ तेजोभिरापूर्यजगत्समग्रं भासस्तवोग्राः प्रतपंति विष्णो ३० आख्याहि मे को भवानुग्रहूपो नमोऽस्तु ते देववर प्रसीद ॥ विज्ञातुमिच्छामि भवंत मायं न हि प्रजानामितव प्रवृत्तिम् ३१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कालोऽस्मि लोकक्षयकृत् प्रवृद्धो लोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः ॥ ऋतेऽपित्वानमविष्यंति सर्वे येऽवस्थिताः प्रत्यनीकेषु योधाः ३२

संप्रविंशंतीति वै प्रम्यगतिपूचनाय त्वां घृतराष्ट्रस्य पुत्रा विंशंति भीष्मादयस्ते वक्राणि विंशंतीति विभागदर्शनं युक्तमिति २७ इदमेव स दृष्टांतमाह यथेति तव वक्राणि विंशंतीति संबंधः अमिविज्वलंति सर्वतः जाज्वल्यमानानि २८ बुद्धिपूर्वकमेव ते त्वद्वक्राणि विंशंतीति स दृष्टांतमाह यथा प्रदीपमिति २९ ये च पतंगस्तस्मांस्त्वं करुणावानपि नवारयसि प्रत्युत ग्रसितुमिच्छस्येवेत्याह लेलिह्यसे मूयो मूयोऽतिशयेन वाऽऽस्वादयसि कीदृशस्त्वं समंताज्ज्वलद्भिर्वदनैर्लोकान्समग्रान् ग्रसमानः एवं निर्घृणस्यापि तव तेजो न हीयते प्रत्युत वर्द्धत एवेत्याह तेजोभिरिति हे विष्णो व्यापनशीलसमग्रं जगत् तेजोभिरापूर्यतव उग्राः स्मृष्टमशक्याभासो दीप्यः प्रतपंतीति योजना पदार्थः स्पष्टः ३० एवं दीप्त्याऽऽकुलीभूतोऽर्जुनो भगवानयमिति विस्मृत्याह आख्याहीति एवमुग्ररूपः क्रूरकर्मा भवान् कोऽसीत्पा ख्यातिः अमुकोऽस्मीति कथय प्रसीद शांतो भव त्वामहं विज्ञातुमिच्छामि यतस्तव प्रवृत्तिं चेष्टानं जानामि ३१ एवमर्जुनेन प्रार्थितो भगवानुवाच काल इति इहास्मिन्संग्रामेलोकान्समाहर्तुमिच्छितुं प्रवृत्तः प्रवृद्धो महान् लोकक्षयकृत् कालो नाम परमेश्वरोऽस्मि यस्मादेवं तस्मात् ऋतेऽपित्वा त्वां विनाऽपि सर्वे नमविष्यंति शरिण्यंति केते सर्वे प्रत्यनीकेषु शशुसैन्येषु योधाः घृताभीष्मादयोऽवस्थितास्ते ३२

तस्मादिति यस्मात् त्वां विनाऽप्येते मरिष्यंति तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ युद्धाय शेषं स्पष्टम् ३३ माठयिष्ठाः एते महातः कथं हंतुं शक्या इत्याकुलीभावं मागा इत्यर्थः जेतासि जेज्यासि सपत्नान् शत्रून् ३४ भगवतैव मुक्तं सति पश्चार्तिकं दृष्टमित्यपेक्षायां संजय उवाच अत्र कृतां जलित्वादिना चिह्नेन भगवद्वाक्योऽहं वनं किरीटीनकरिष्यतीति मूच्यते सगद्गदं मय हर्षाद्यावेशेन गद्गदेन कंठाकंपनेन सह वर्तत इति सगद्गदं यथा भवति तथा आह उक्तवान् भीतभीतोऽत्यंतभीतः सन्नाहेति संबंधः । अत्र आहोति पदच्छेदे पुनरर्जुन उवाचेति पुनरुक्तं स्यात् अतः प्रणम्य अर्जुन उवाचेत्येव संबन्धेन तु प्रणम्य आहोति । कात हि आहोति क्रियायागतिः नेयं क्रिया किं तु आहोति प्रसिद्धचर्यमव्ययमित्यवोषः ३५ एकादशभिः श्लोकैरर्जुन उवाच स्थाने इति हेतुपीकेश सर्वेन्द्रियप्रवर्तक अंतर्धामिन् तव प्रकीर्त्या नाम संकीर्तनेन जगत्प्रदृष्यति यत्तत्स्थाने युक्तं । स्थाने इत्यव्ययं युक्तमित्यर्थः । यत्तव प्रकीर्त्या जगद्गुरुर्यते तदपि स्थाने युक्तं । यत्तव प्रकीर्त्या रक्षांसि भीतानि संति दिशो द्रवंति पलायंते तदपि स्थाने युक्तं । यत्तत्त्वां सर्वे सिद्धसंधाः कपिलादीनां समुदायानमस्यंति तदपि स्थाने । अयं श्लोको रक्षोघ्न मंत्रत्वेन मंत्रशास्त्रे प्रसिद्धः स च नारायणाष्टाक्षरसुदर्शनास्त्र मंत्राभ्यां संपुटितो ज्ञेय इति रहस्यम् ३६ कुतो मां सिद्धसंधानमस्यंति यतस्तेऽप्यहमिव ब्रह्मा षडशतानि स्रष्टुमर्हतीत्यत आह कस्मादिति हेमहात्मनः कस्माद्धेतोस्ते त्वां न मे रत्रपितु न मे रत्रेव । तत्र हेतुः गरीयसे तेऽपि गुरवस्त्वमपि गुरुस्त

तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ यशोलभस्व जित्वा शत्रून् भुंक्ष्व राज्ञ्यं समृद्धम् ॥ मयैवैते निहताः पूर्वमेव निमित्तमात्रं भवसव्यसाचिन् ३३ द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च कर्णं तथा न्यानपि योधवीरान् ॥ मया हतांस्त्वं जहि माव्यथिष्ठा युद्धं च स्वजेतासि रणे सपत्नान् ३४ ॥ संजय उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य कृतां जलिर्वपमानः किरीटी ॥ नमस्कृत्वा पुन्यपवाहकृष्णं सगद्गदं भीतभीतः प्रणम्य ३५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या जगत्प्रदृष्यत्यनुरज्यते च ॥ रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवंति सर्वे नमस्यंति च सिद्धसंधाः ३६ कस्माच्च तेन न मे रन्महात्मनः गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे ॥ अनंत देवेश जगन्निवास त्वमक्षरं सदसत्तत्परं यत् ३७ त्वमादिदेवः पुरुषः पुराणस्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ॥ वेतासि वेद्यं च परं च धाम त्वया ततं विश्वमनंतरूप ३८ वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः शशांकः प्रजापतिस्त्वं प्रपितामहश्च ॥ नमोनमस्तेऽस्तु सहस्रकृत्वः पुनश्च भूयोऽपि नमोनमस्ते ३९ नमः पुरस्तादथ घृष्टतस्ते नमोऽस्तु ते सर्वत एव सर्व ॥ अनंत वीर्यामि तविक्रमस्त्वं सर्वं समाप्नोषि ततोऽसि सर्वः ४०

याऽपित्वमतिशयितो गुरुसीत्यर्थः । कुतो मयैवातिशयस्तेषां मम च समानेऽपि सत्यं संकल्पत्वा दौ सत्यं तस्याह ब्रह्मणो हिरण्यगर्भस्यापि आदिकर्त्रे पितामहाय पंचमहाभूतसृष्टिद्वारा ब्रह्माणं जते इत्यर्थः । जगद्गवापारवर्जं प्रकरणादसन्निहितत्वाच्चेति न्यायेन नित्यसिद्धेश्वरस्य ब्रह्माज्ञया तेषांऽप्यैश्वर्यमाजो भवति न तु त्वत्समास्ते अत एव हे अनंत हे देवानां ईश जगन्निवास जगतामा लयभूत त्वमक्षरं शुद्धं ब्रह्म कीदृशमक्षरं यत्सदसत्तत्परं सच्च असच्च सदसत्तीत्याभ्यां परं च सदसत्तत्परं कार्यकारणं तदुभयातीतं चेति त्रिविधमित्यर्थः ३७ पुनरपि स्ताति त्वमिति आदिदेवो जगतः स्रष्टृत्वात् पुरुषः सर्वशरीरशायी पुराणः शरीरनाशादिनाऽप्यविनश्यन् विश्वस्यास्य त्वं परं निधानं निधीयतेऽस्मिन्नितिलयस्थानं । सांख्यानानां जडां प्रकृतिं वारयति वेताज्ञाता वेद्यं तद्वैद्यं च त्वमेव परं वेद्यं वेद्याभ्यामन्यत्वायैतन्न्यं त्वया विश्वं तत्त्वांस्त्वसत्तां स्रष्टुं भ्याहे अनंतरूपं त्रिविधं परिच्छेदं शून्यस्वरूप ३८ सर्वदेवतात्मत्वेन स्तीति वायुरिति प्रजापतिर्देवादिश्वतुर्मुखो वा प्रपितामहश्चतुर्मुखो वा ३९ हे अनंत वीर्ययुतः सर्वसमाप्नोषि रक्षी मावेनासमंतादप्यप्यपि ततो देवोः सर्व इति तव नाम । पुरस्तात्कर्मणामादौ घृष्टतस्तेषां समाप्तौ सर्वतो मध्येऽपितेन मोस्तु ४०

एवंस्तुत्वास्वापराधानक्षमापयते सखेतीति अयंममसखाइतिमत्वाप्रसभंस्त्रोत्कर्षाविष्करणपूर्वकयत्तमयाउक्तंहेकृष्णहेयादवहेसखेति इतिशब्देनसंधिरार्थः । कुतउक्तंवेदमेवंविधंमहिमा
नंमाहात्म्यंअजानताकदाचित्प्रमादाद्विषयविशेषात्कदाचित्प्रणयेनहेनच ४१ तथायच्चअवहासार्थविहारादिष्वसत्कृतोऽसिपरिभूतोऽसि । एकोवासस्त्रीनानियोगकालेवातत्समक्षंसखिजन
समक्षंवाऽसत्कृतोऽसितत्क्षामयेक्षमापये यतस्त्वमप्रमेयोऽचित्यस्वभावःकुरुणापरः । यतःशत्रुभ्योऽपिगिशुपालादिभ्यउत्तमांगतिदत्तवानसीत्यर्थः ४२ अप्रमेयत्वमेवाह पिताऽसीति यत
स्त्वमस्माकंपिताऽसिअतोऽस्माभिःशिशुभिःकृताअपराधास्त्वयाक्षंतव्याप्येतिभावः ४३ एतदेवाह तस्मादिति यस्मात्तंपितागुरुश्चतस्मात्कायंशरीरंप्रणिधायभूमौकृत्वादंडवत्प्रणम्यत्वां
प्रसादये ईदृवंस्तुत्यं स्पष्टमन्यत् ४४ एवंस्तुत्वास्वेष्टप्रार्थयते अष्टष्टपूर्वमिति हेदेवकदाचिदपिपूर्वनष्टंतादशमष्टष्टपूर्वतवरूपंष्टष्टाद्विषाउत्फुल्लोऽस्मि । तथाविकरालरूपदर्शनजेनमयेन
चमेमममनःप्रव्यथितं अतस्तदेवधारणाविषयभूतंरूपंमेमहंदर्शय ४५ तदेवरूपमाह किरीटिनमिति एतेनार्जुनस्यचक्रगदाकिरीटोपेतंवतुर्भुजंभगवतोरूपंधारणाविषयइतिदर्शितं हेसह
स्रबाहोहेविश्वभूतंसहस्रबाहुत्वादिकमुपसंख्यतेनैवरूपेणभवप्रकटोभव ४६ एवमर्जुनेनप्रार्थितस्तत्तुवन्नभगवानुवाच मयेतित्रिभिः हेअर्जुनप्रसन्नेनमयातवतुभ्यामिदंपरंरूपंदर्शितं आत्मयो

सखेतिमत्वाप्रसभंयदुक्तंहेकृष्णहेयादवहेसखेति ॥ अजानतामहिमानंतवेदंमयाप्रमादात्प्रणयेनवाऽपि ४१ यच्चावहासार्थमसत्कृतोऽसिविहारशय्यासनभोजनेषु ॥
एकोऽथवाऽप्यच्युततत्समक्षंतत्क्षामयेत्वामहमप्रमेयम् ४२ पितासिलोकस्यचराचरस्यत्वमस्यपूज्यश्चगुरुर्गरीयान् ॥ नत्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकःकुतोऽन्योलोकत्र
येऽप्यप्रतिमप्रभावः ४३ तस्मात्प्रणम्यप्रणिधायकायंप्रसादयेत्वामहमीशमीडचम् ॥ पितेवपुत्रस्यसखेवसरव्युःप्रियःप्रियायाऽर्हसिदेवसोढुम् ४४ अष्टष्टपूर्वद्विषितोऽ
स्मिद्विषाभयेनचप्रव्यथितंमनोमे ॥ तदेवमेदर्शयदेवरूपंप्रसीददेवेशजगन्निवास ४५ किरीटिनंगदिनंचक्रहस्तमिच्छामित्वांद्रष्टुमहंतथैव ॥ तेनैवरूपेणचतुर्भुजेनसहस्र
बाहोभवविश्वभूतंसह ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मयाप्रसन्नेनतवार्जुनेदंरूपंपरंदर्शितमात्मयोगात् ॥ तेजोमयंविश्वमनंतमाद्यंनमेत्वदन्येननष्टष्टपूर्वम् ४७ नवेदयज्ञाध्ययनैर्न
दानैर्नचक्रियाभिर्नतपोभिरुग्रैः ॥ एवंरूपःशक्यअहंनृलोकेद्रष्टुंत्वदन्येनरुद्रप्रवीर ४८ मातेव्यथामाचविमूढभावोद्वारूपंधोरमहिम्नमेदम् ॥ व्यपेतभीःप्रीतमनाः
पुनस्त्वंतदेवमेवरूपमिदंप्रपश्य ४९ ॥ संजयउवाच ॥ इत्यर्जुनंवासुदेवस्तथोक्त्वास्वकंरूपंदर्शयामासभूयः ॥ आश्वासयामासचभीतमेनंभूत्वापुनःसौम्यवपुर्महात्मा ५०

मात्स्वसामर्थ्यात्करुणया । ननुतवदर्शनेऽधिकारोस्ति तथाचप्रागुक्तं कर्मण्येवाधिकारस्तइति । तेजोमयंविद्वंपदिव्यंविश्वंविश्वमात्मकंआद्यमनादिअनंतंचयत्वरूपंत्वदन्येनकदाचिदपिपूर्वदष्ट
ष्टष्टपूर्वम् ४७ योगैकगम्यमेतत्कर्मिणादुष्प्रापमित्याह नवेदेति वेदानांविज्ञानांवाध्ययनैरधिगमैःनचदानैर्नचक्रियाभिःस्मृत्युक्ताभिरापूर्तादिभिर्वापीकूपारामादिभिस्तपोभिःकृच्छ्रं
द्रायणाद्यैः उग्रैर्षासोपवासाद्यैः नृलोकेएवंरूपोऽहंद्रष्टुंनशक्यः रोरुत्वाभावार्थः त्वदन्येनरुद्रप्रवीर ४८ इदमतिदुर्लभदर्शनंरूपंष्टष्टाद्विषेव्यथसेतर्हिउपसंहारामीदमित्याशयेनाह
मातेइति ममेदंईदृक्वोरंरूपंष्टष्टातेतवव्यथामामुदितिशेषः विमूढभावोमोहश्चेतमामूत्र व्यपेतभीर्निर्ममःप्रीतमनाश्चपुनस्त्वंभूत्वातदेवयत्नयाद्रष्टुंप्रार्थितंमेमदेवरूपंप्रपश्य ४९ संजयउवाच
इतीति वासुदेवोऽर्जुनंप्रतिइतिपूर्वोक्तरीत्याचकायथापूर्वमासीत्मास्वकंमानुषंरूपंभूयःपुनर्दर्शयामास । यदर्जुनेनप्रार्थितंचतुर्भुजंधारणाविषयंरूपंतदपितरोदधेइत्यर्थः । तथामहात्मा
व्यापकोऽपिस्वसौम्यवपुर्नृप्रदेहोभूत्वाभीतमेनमाश्वासयामासच ५०

ततोनिर्भयःसन्नर्जुनउवाच दृष्टेति सचेताअव्याकुलः प्रकृतिगतःस्वास्त्वंप्राप्तः संवृत्तोजातोऽस्मि ५१ अस्यविश्वरूपदर्शनस्यदौर्लभ्यंदर्शयन्नश्रीभगवानुवाच सुदुर्दर्शमिति दर्शनकांक्षि
णः दर्शनंकांक्षतेएवतुलमंते ५२ माहमिति नवेदयज्ञाध्ययनेरित्यनेनोक्तएवार्थःपुनरुच्यतेविश्वरूपदर्शनस्यातिदौर्लभ्यसूचनाय स्पष्टार्थश्चलोकः ५३ कथंतार्हिद्रष्टुंशक्यस्त्वमतआह
मक्तयेति मक्तयाआराधनेन अनन्ययाअव्यभिचरितयाअखंडयेत्यर्थः । अहमेवंविधोज्ञातुंशक्यस्त्वंपदार्थशोधकशास्त्रतः । द्रष्टुंशक्योऽध्यानतः । तस्त्वेनयाथात्म्येनप्रवेष्टुंशक्यस्तस्त्वमसि
वाक्यार्थजज्ञानतः । हेपरंअज्ञानशत्रुतापयतीतिपरंतप ५४ शास्त्रसर्वस्वसंगृह्णाति मत्कर्मकृदिति मर्त्यमेवकर्माणि करोतीतिमत्कर्मकृत् अहमेवपरमोनिष्कलःप्राप्तोयस्येतिमत्परमः । एते
नलुक्त्रःकर्मयोगोऽध्यानयोगश्चत्वंपदार्थशोधकउक्तः । मममक्तआराधनकृदित्युपासनाकांक्षार्थसंग्रहः । संगवर्जितइत्यनेनएकतोभगवद्वचनानिष्ठइत्युक्तं । निर्वैरइतिविश्वंभगवदात्मनापश्येदि
त्युक्तं । अन्यथाभेदबुद्धिमतोनिर्वैरत्वासंभवात् । एवंभूतोयःसमातत्पदलक्ष्यार्थभूतमखंडानंदैकधनमेतिप्राप्नोतिप्रत्नममेदेन हेपांडवविशुद्धवंशज त्वमेवैतज्ज्ञातुंशक्रोपीतिभावः ५५ ॥ इतिभी
ष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भा०गी० एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ५० ॥ ३५ ॥ सप्तममारभ्येतावतामंत्रेनतत्पदवाच्यार्थोऽनिरूपितः । इदानींतत्पदार्थशोधनमुपासनाकांक्षं समापयिष्यन्निहार्यतःप्रा

अर्जुनउवाच ॥ दृष्टेदंमानुषंरूपंतवसौम्यंजनार्दन ॥ इदानीमस्मिंसंवृत्तःसचेताःप्रकृतिगतः ५१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सुदुर्दर्शमिदंरूपंष्टष्टवानसियन्मम ॥
देवाअप्यस्यरूपस्यनित्यंदर्शनकांक्षिणः ५२ नाहंवेदैर्नतपसानदानेननचेज्यया ॥ शक्यएवंविधोद्रष्टुंष्टष्टवानसिमांयथा ५३ भक्त्यात्वनन्ययाशक्यअहमेवं
विधोऽर्जुन ॥ ज्ञातुंद्रष्टुंचतत्त्वेनप्रवेष्टुंचपरंतप ५४ मत्कर्मकृन्मत्परमोमद्भक्तःसंगवर्जितः ॥ निर्वैरःसर्वभूतेषुयःसमामेतिपांडव ५५ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्म
पर्वणिश्रीमद्भगवद्गीतासू० विश्वरूपदर्शनंनामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ पर्वणितुपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ एवं
सततयुक्तायेभक्तास्त्वांपर्युपासते ॥ येचाप्यक्षरमव्यक्तंतेषांकेयोगवित्तमाः १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मय्यावेश्यमनोयेमानित्ययुक्ताउपासते ॥ श्रद्ध
यापरयोपेतास्तेमेयुक्ततमामताः २ येत्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तंपर्युपासते ॥ सर्वत्रगमर्चित्यंचकूटस्थमचलंभुवम् ३

धान्येनतत्पदलक्ष्यमर्थतद्विदालक्षणांनिचप्रदर्श्यते । शब्दतत्तुलौकिकबुद्धयनुसारेणतत्पदवाच्यस्यैवोपासनादिकंप्रपंचयतेतत्रपूर्वाध्यायांतेमत्कर्मकृन्मत्परमइत्यादिनास्वभजनमुक्तं । तत्र
मच्छब्दार्थःकिसगुणमुतनिर्गुणब्रह्म उभयत्राप्यस्मच्छब्दस्त्वपूर्वप्रयोगदर्शनात्संदिहानःपृच्छति एवमिति एवमित्यव्यवहितंमत्कर्मकृदित्यादिनोक्तंप्रकारंपरामृशति अनेनप्रकारेणयेसततयुक्ता
नित्यंसमाहितचित्तामकाःसगुणवेदिनस्त्वांपर्युपासतेयेचाप्यक्षरमस्थूलादिलक्षणमव्यक्तंबुद्धवाद्यगोचरमुपासतेतेषांमध्येयोगवित्तमाःकेतरेइत्यर्थः १ निर्गुणस्यदुष्प्रापत्वोत्तयैवश्रेष्ठत्वंसूचयन्नसगु
णप्राशस्त्यंचशब्दतोदर्शयन्नश्रीभगवानुवाच मयीति मयिसगुणेब्रह्मणिमनआवेश्यप्रवेश्ययेनित्ययुक्ताःसदोद्युक्तामांपरमेश्वरमुपासतेचित्तयंति श्रद्धयाआस्तिक्यबुद्ध्यापरयासात्त्विकयाअवश्यं
परमात्माऽयमारोहितोऽस्मास्तारयिष्यतीत्येवंनिश्चयकरूपयाश्रद्धयाउपेतास्तेमेममज्ञानीत्वात्मेवमेतमितिज्ञानिनमात्मत्वेनैवपश्यतोमुखैर्व्यापिकारुण्यात्पक्षपातवतःसर्वज्ञस्ययुक्ततमामताः २
एवमुपासकान्स्तुत्वाअव्यक्ताविदांज्ञानिनांदौर्लभ्यंलोकत्रयेणाह येत्विति तुशब्दःसगुणाद्वैलक्षण्यार्थः अक्षरं'एतद्वैतदक्षरंगार्गिब्राह्मणाभिभवदंत्यस्थूलमनष्वहस्वमदीर्घ'इत्यादिभ्युत्पत्त्यासर्वधर्म
शून्यंनिरूपितंअतएवानिर्देश्यनिर्देष्टुमशक्यंवाचा अव्यक्तंच वाचामगोचरत्वात्बुद्धेरप्यविषयइत्यर्थः । तथाचश्रुतिः 'यतोवाचोनिवर्तते अप्राप्यमनसासह'इतिब्रह्मणोवाद्भनसातीतत्वंदर्शयति-

परमप्रकृतस्याक्षरस्योपासकंस्तौति तदुणकयनेहिसाधकानांतेपुण्येष्वदरोभविष्यतीतिबुद्ध्याऽऽह अद्वेष्टेति अद्वेष्टाचेदुदासीनःस्यान्नेत्याह मैत्रःमित्रमेवमैत्रोनूदासीनःकदाचिदपि । नन्वन्यस्मिन्शत्रौसतिकथंमैत्रत्वंस्यात्तत्राह करुणइति दुःखदातारमपिकरुणयानबाधितुमीष्टेअपितुत्रातुमेवेच्छति एतेनसर्वभूताभयप्रदःसंन्यासीउक्तः । अतएवतस्यनिर्भमइतिविशेषणं युज्यते । मुख्यमक्षरविदोलक्षणं निरहंकारइति अहंकारोहिसर्वानर्थनिदानंसएवनिर्गतोयस्मात्सनिरहंकारः अतएवसमेदुःखसुखेयस्य । ' तत्रकोमोहःकःशोकएकत्वमनुपश्यतः'इतिश्रुतेः । क्षमीक्षमावान्परिभवमाप्तावपिस्वस्थचितः । अन्योऽपिमुमुक्षुरेतान्परमानुतिष्ठेदित्यर्थः १३ संतुष्टोयदृच्छालाभेनैवसंजातालंप्रत्ययः । सततंसर्वदा योगीश्रवणादौसमाहितचित्तः । य तात्मासंयतशरीरेंद्रियादिसंवातः । दृढःस्थिरआत्मतत्त्वविषयेनिश्चयोयस्यसदृढनिश्चयोऽसंभावनाशून्योदृढश्रद्धावान् । मयिनिर्गुणेब्रह्मण्यपितेनिहितेप्रविलापितेवामनःसंकल्पादिरूपं बुद्धिरध्यवसायस्तेजमेधेनसमर्थ्यर्पितमनोबुद्धिः । एतादृशोयोभेममभक्तःसमेममप्रियःआत्मत्वादेवसपरमप्रेमास्पदं ज्ञानीत्वात्मैवमेमतमित्युक्तं । एतेनपूर्वश्लोकोक्तायानिरहंकारतायाःसाधनान्पुक्तानि १४ सचनिरहंकारोद्विविधः समाधिस्थोव्युत्थितश्च तयोर्लक्षणंक्रमेणाहद्वान्धा यस्मादिति यस्मात्समाधिस्थत्वेनकाष्ठसमाहोकोनोद्विजतेनत्रस्यति लोकादपियोनिर्भन

अद्वेष्टासर्वभूतानामैत्रः करुण एव च ॥ निर्ममो निरहंकारः समदुःखसुखः क्षमी १३ संतुष्टः सततं योगीयतात्मा दृढनिश्चयः ॥ मय्यर्पितमनो बुद्धिर्यो
मेभक्तः समेप्रियः १४ यस्मान्नोद्विजते लोको लोका न्नोद्विजते च यः ॥ हर्षामर्षभयो द्वे गैर्मुक्तो यः स च मे प्रियः १५ अनपेक्षः शुचिर्दक्ष उदासीनो गत
व्यथः ॥ सर्वारंभपरित्यागी यो मद्भक्तः समेप्रियः १६ यो न हृष्यति न द्वेष्टि न शोचति न कांक्षति ॥ शुभाशुभपरित्यागी भक्तिमान् यः समेप्रियः १७
समः शत्रौ च मित्रे च तथा मानापमानयोः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषु समः संगविवर्जितः १८ तुल्यनिंदास्तुतिर्मौनसिंतुष्टो येन केनचित् ॥ अनि
केतः स्थिरमतिर्भक्तिमान् मे प्रियो नरः १९

स्कत्वाप्रोद्विजेते अतएवहर्षइष्टलाभेसतिमनसउत्फुल्लता । अमर्षःअसहिष्णुता । मयमात्मोच्छेदशंका । उद्वेगस्तत्कृतैवव्याकुलता एतेर्निर्भनस्कत्वादेवस्वयमेवमुक्तस्त्यक्तः नत्वेतान्स्वयं
त्यक्तुंयततेसाधकवत् ईष्टशोयोमद्भक्तःसचमेप्रियः १५ अस्यैवव्युत्थानावस्थामाह अनपेक्षइति सुखप्राप्तौदुःखहानेवातत्साधनेवालिप्साशून्योऽनपेक्षः । शुचिःबाह्याभ्यन्तरशौचवान् पुण्यापुण्या
भ्यामलिप्तोवा । दक्षःभगवद्भजनादावनलसः । उदासीनोमानापमानादौसमवृत्तिः । अतएवगताव्ययाचेतःपीडायस्यसगतउपयः । सर्वारंभपरित्यागीसंन्यासित्वादेव योमद्भक्तः समे
प्रियः १६ एतमेवश्लोकंव्याचष्टेत्रिभिःश्लोकैः योनेति इष्टलाभेसतिनदृश्यति । अनिष्टप्राप्तौनद्वेष्टि । इष्टविशोगेसतिनशोचति । इष्टसंयोगमनिष्टपरिहारवानकांक्षतिअनपेक्षत्वात् ।
शुभंकल्याणंपुण्यंचअशुभममंगलंपापंचतेउभेपरित्यक्तुंशीलमस्यसशुभाशुभपरित्यागी एतेनशुचित्वंव्याख्यातं । भक्तिमान्भक्तौसततोद्युक्तइतिदक्षइत्यर्थः १७ उदासीनत्वंव्याचष्टे समइति मतव्य
यत्त्वमुपपादयति संगविवर्जितइति संगीदिव्ययतेनपुष्टद्वर्जितइत्यर्थः १८ सर्वारंभपरित्यागीत्येतद्व्याचष्टे तुल्येति शिष्टेषुविगीतो नस्याभितिवालोकेषुश्रूय्यातःस्याभितिवाइवंभूयादितिवाकामय
मानःकिंचिदारभतेनत्वंयं तुल्यनिंदास्पृतिस्वात्संतुष्टत्वाच्च भौवीसंन्यासी अतएवशानिकेतोद्युक्तशून्यः कुटीमपिवासार्थनारभते यतःस्थिरमतिःस्थितप्रज्ञोभक्तिमान्योगीभेममप्रियोनरःपुरुषः ; १९

मुक्तलक्षणान्येवमुक्तोः साधनत्वेन विधत्ते । यत्त्विति येमुक्तवः तूपूर्वोक्तमुक्तापेक्षया विलक्षणाः । इदमद्वैष्टासर्वभूतानामित्यादिनाग्रथिनप्रतिपादितं धर्मजातं तदेवामृतस्य मोक्षस्य साधनत्वादमृतं धर्मा
मृतं यथोक्तमुक्तानतिक्रमेण पर्युपासते सा कल्पेनानुतिष्ठति । श्रद्धाधानाः श्रद्धायुक्ताः मत्परमाः अहमेव भगवान्वापु देवोऽक्षराख्यः सर्वविशेषरहितः परमानंदरूपः परमः पारमार्थिकः प्राप्योयेपाते मत्प
रमाः भक्ताः सातिदात्यादिमंतो मद्भजनशीलास्तेऽस्तीवमेममपियाः ज्ञानी तु भगवत आत्मैव परिशेषादतीव प्रियत्वं भक्तेष्वेव पर्यवसन्नं यो मुक्तानां स्वाभाविको धर्मः समुमुक्षुणा यन्नतोऽनुष्ठेय इत्यर्थः
यथोक्तं वार्तिके । 'उत्पन्नात्मप्रबोधस्य ह्यद्वैष्टत्वादयोगुणाः ॥ अयन्नतो भवंत्ते येन तु साधनरूपिणः' इति । समाप्त उपासनाप्रधानस्तत्पदार्थविवेकः । अतः परं वाक्यार्थविचारो जीवब्रह्माभेदप्रतिपा
दको भविष्यति २० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे गी० द्वादशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ समाप्तश्चायमुपासनाकाण्डः ॥ १० ॥ ३६ ॥ ॥ ननु अव्यक्तोऽयमर्चित्योऽयमविकार्योऽयमुच्यते ॥
नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनातन इति द्वितीये त्वंपदार्थस्वरूपमुक्तम् । तथा द्वादशे ये त्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासते ॥ सर्वभ्रगमर्चित्यं च कूटस्थमचलं ध्रुवमिति तत्पदार्थस्वरूपमुक्तम् । न च नयो
भेदः संभवति लक्षणैक्यात् लक्षणं हितयोरव्यक्तत्वमर्चित्यत्वमचलत्वं सर्वगतत्वं चेत्यादिसमानम् । न च द्वयोः सर्वगतत्वं संभवति अन्योन्यव्यावृत्तत्वेनासर्वगतत्वापत्तेः न च लक्षणभेदाभावेऽपि तत्त
दात्मगतविशेषाः संतित्येमुक्तात्मना जीवेशयोश्चान्योन्यभेदमावहति स्वात्मानं च स्वाश्रयात् स्वयमेव व्यावर्तयतीति वाच्यं विशेषाणां सत्त्वे प्रमाणाभावात् । ननु मासंतु विशेषाः बंधमोक्षादिव्यवस्था
न्ययानुपपत्त्या तु निर्विशेषेष्वपि पुरुषेषु भेदः सिध्यति यथोक्तं सांख्यवृद्धैः । जन्ममरणकरणानां प्रतिनियमादयुगपत्प्रवृत्तेश्च पुरुषबहुत्वं सिद्धं नैमुण्यविपर्ययाच्चैवेति जन्मादिव्यवस्थातो युगपत्प्रवृ

येतुधर्मासृतामिदंयथोक्तंपर्युपासते ॥ श्रद्धधानामत्परमाभक्तास्तेऽस्तिविमेप्रियाः २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गीता०द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥
॥ पर्वणितुषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ अत्रक्षितोऽस्यंटीकायाअभावात् ॥ अर्जुनउवाच ॥ प्रकृतिंपुरुषंचैवक्षेत्रक्षेत्रज्ञमेवच ॥ एतद्वेदितुमिच्छामिज्ञानं
ज्ञेयंचकेशव १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इदंशरीरंकौंतेयक्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ एतद्योवेतितंप्राहुःक्षेत्रज्ञइतितद्विदः १ क्षेत्रज्ञंचापिमांविद्विसर्वक्षेत्रे
षुभारत ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानंयत्तज्ज्ञानंमतंमम २

स्यदर्शनात्सात्त्विकराजसादिभेदाच्चनपुरुषैक्यमभित्यर्थइतिचेन्न व्यापकानेकात्मवादेभो

मसांकर्यप्रसंगात् । नह्येकत्रांतःकरणेसुखादिरूपेणपरिणतेतत्प्रतिसंवेदीएकएवचेतनइतिनिर्णयंशक्यंसर्वेषांसान्निध्याविशेषेणप्रतिसंवेदनापचरवर्जनीयत्वात् । श्रोत्रस्यैकस्यापिकर्णशष्कुलीरूपोपाधिभेदादिवांतःकरणरूपोपाधिभेदादेकस्याप्यात्मनःशब्दग्रहव्यवस्थावज्जन्मादिव्यवस्थाऽपिसेतस्यतीतिनपुरुषबहुत्वंवक्तव्यम् । ततश्चजीवेशयोर्लक्षणैक्यादभेदेसिद्धेकिमुत्तरग्रंथेनतत्प्रतिपादनायैनेतिचेत्सत्यम् । यत्रत्वस्यसर्वमात्मैवाभूतत्वेनकंपश्येदिति श्रुतेर्विद्यावस्थायांभेदाभावेऽप्यविद्यावस्थायां'अंतःप्रविष्टःशास्ताजनानाम् । एषद्येवसाधुकर्मकारयति तंयमेभ्योलोकेभ्यउन्निरपते'इतिव्यवहारदशायांशास्यशासितृभावेनकर्तृकारयितृभावेनचप्रसक्तस्यजीवेश्वरयोर्भेदस्यनिरासार्थत्वादुत्तरग्रंथस्यारंभउपपद्यते । तत्रानुपदोकेनतत्पदार्थेनसहास्याभेदंवक्तुयोग्यतायैभास्यभासकभावेनक्षेत्रात्क्षेत्रज्ञस्यकुंभाद्भास्वतइवविवेकदर्शयति इदमिति इदमनात्मत्वेनभास्यंघटाद्यहंकारांतंशरीरंविशरणधर्मि हेकौतेय क्षेत्रक्षिणोत्पात्मानमविद्ययात्रायतेचविद्ययेतिक्षेत्रंकर्मबीजप्ररोहस्यानंक्षेत्रज्ञत्वेनोच्यते एतद्योवेतिभासयतितं'चिदात्मानंक्षेत्रज्ञइत्यन्वर्थसंज्ञाभाहुः केमाहुः तद्विदः क्षेत्रक्षेत्रज्ञविदः एतेनगच्छामिपश्यामिभुंजेइतिअनुभवाद्देहेन्द्रियाहंकाराः प्रवीतितोभासककोटिनिविष्टाइवभांति तथापितेषांतत्त्वतोभास्यत्वलक्षणोनात्ममावःसिद्धः १ तमेवलक्षणमुपाधितोनिष्कृष्टंक्षेत्रज्ञंचातृक्षेत्रमपिमांस्परमेश्वरमेवउभयरूपेणसंतंविद्धि 'तत्त्वमस्यहंब्रह्मास्मिब्रह्मेवेदंसर्वसर्वस्वत्वदंब्रह्म'इतिशास्त्रात् । यस्मादुभयात्माऽहंतस्मात्क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्यज्ज्ञानंक्षेत्रस्यबाध्यत्वनक्षेत्रज्ञस्यसर्वबाधावधिभूतत्वेनचयज्ज्ञानमापरोक्ष्येणतत्त्वनिश्चयस्तदेव-

॥५३॥

तत्क्षेत्रं यच्च यादृक् च यद्विकारियतश्च यत् ॥ स च यो यत्प्रभावश्च तत्समासेन मेशूणु ३ ऋषिभिर्बहुधा गीतं छंदोभिर्विवि
धैः पृथक् ॥ ब्रह्मसूत्रप्रदेशेन ब्रह्मेतुमाद्विर्विनिश्चितैः ४ महामूतान्यहंकारो बुद्धिरव्यक्तमेव च ॥ इंद्रियाणि दशैकं च पंच
चेंद्रियगोचराः ५ इच्छा द्वेषः सुखं दुःखं संघातश्चेतना धृतिः ॥ एतत्क्षेत्रं समासेन सविकारमुदाहृतम् ६

चकारोभिन्नक्रमोबुद्धिश्चेतिबुद्धिपदादुपरिप्रष्टव्यः । यत्क्षेत्रंशरीराख्यमुक्तंदव्यक्तमेव । शरीरस्थमेवत्वितिश्रुतौअव्यक्तपदेनतस्यैवग्रहणात् । क्षेत्रस्वरूपमुक्तातत्प्रकारमाह महाभूतान्यहंकारोबुद्धिश्चेतिसप्तप्रकारैरंशुरितं । महाभूतशब्देनपंचतन्मात्राउच्यन्तेअहंकारोबुद्धिरितिमहत्तत्त्वमुच्यते । स्वप्नेहेतान्येवकरणानिभासन्तेतत्प्रकारकएवभूतगणइतितावत्प्रकारकमेवक्षेत्रमित्युक्तं । यद्विकारीत्यस्योत्तरमाह इंद्रियाणीति इंद्रियाणिदशैकंचेत्येकादश । पंचज्ञानेन्द्रियाणिश्रोत्रत्वक्चक्षुरसनघ्राणानिपंचकर्मेन्द्रियाणिवाक्पाणिपादपायूपस्यारख्यानिमनश्चेत्येकादश । इंद्रियाणांगोचराविषयाःस्थूलाविषदादयःपंच । अथषोडशकोविकारएव एतान्येवसारूप्यैश्चतुर्विंशतितत्त्वानिगण्यन्ते एतावांस्त्वस्माकंविज्ञेयः । तैःस्वतंत्रासत्याचप्रकृतिरुच्यते अस्माभिर्भायारूपाभिध्याईश्वराधीनाचोच्यतेइति तथाचश्रुतिः । मायातुप्रकृतिर्विद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम्इति तस्मात्सारूप्यप्रक्रियाऽऽन्नमगवताऽऽश्रितेतिनम्रमितव्यं ५ यतश्चविकाराद्यज्जायतइत्युक्तंतदाह इच्छेति इच्छासुखेतत्साधनेवास्पृहारूपाचितवृत्तिरिदंमेमूयादिब्रह्माकामइतिरागइतिचोच्यते । द्वेषोदुःखेतत्साधनेचेदंमेमाभूदितिस्पृहाविरोधिनीचेतोद्वेतिः । सुखदुःखेपसिद्धे । संघातःआत्मेन्द्रियमनोयुक्तंभोक्तेत्याहुर्पनीषिणःइतिश्रुतेरिन्द्रियमनश्चिदात्मनामेकलोलीभावरूपोभोक्ता । चेतनायापूर्वोक्ताबुद्धिःसैवशुद्धासत्त्वमयत्वाद्विमलादर्शवचित्प्रतिबिंबग्राहिणीतस्यायःपिंडेवद्वित्वमिवस्वयमचेतनापिचेतनात्वंप्राप्ताययाव्याप्तःस्थूलपिंडोऽपिचेतनएवप्रतीयतेसंयचेतनामनःसंज्ञितासैवइच्छादिरूपापरिणमतेतथाचश्रुतिः । कामःसंकल्पोविचिकित्साश्रद्धाऽश्रद्धादृतिरष्टतिर्हार्धोर्भास्तेतत्सर्वमनएवइति कामादीनामनोदृष्टित्वमाह । एतत्क्षेत्रमन्यक्सारूप्यसंविकारंविकारेणमहदादिनातद्विकारेणचेच्छादिनासाहितमुदाहृतमुक्तं ।

—नन्विच्छादयोहंप्रत्ययविषयस्यात्मनो धर्मा इति काणादावदन्ति । सत्यमेव वर्दति ते परंतु सोऽस्माकं मुख्य आत्मैव न भवति तस्य गुणायां चिति अभेदेनाध्यस्तत्वादिति प्रागेवोक्तं । अतः श्रेयान्तर्गत स्यादमर्थस्य दृश्यस्य तादृशा एव दृश्या इच्छादयो धर्माः संतु ननः किंचिच्छिन्नं आत्मनोऽसंगतमहंकारस्यानुतत्वं चानुभवसिद्धं भुती अप्यनुवदतः । असंगो ह्ययं पुरुष इति अमृतेन हि प्रत्यूढा इति । इदानीं ज्ञानसाधनानि विधत्ते अमानित्वमिति अमानित्वादयोऽपि चेत्तो वृत्तिविशेषादृश्यत्वाच्च तत्क्षेत्रविकारा एव संतः सत्त्वगुणकार्यत्वात् ज्ञानस्य साधनभूता अप्युपचाराज्ज्ञानपदवाच्या भवन्ति । एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमित्युपसंहारात् । तत्र विद्यमानैरविद्यमानैर्वागुणैरात्मनः स्वाधित्वं मानित्वं । लाभपूजाख्यात्यर्थस्वधर्मस्य प्रकटीकरणं दंभित्वं । कायवाङ्मनोभिः प्राणिनां पीडनं हिंसा तेषां वर्जनममानित्वमदंभित्वमहिंसा च । परेणापकृतेऽपि चित्तस्य निर्विकारत्वं ज्ञातिः । आर्जवमकौटिल्यं आचार्योपासनं स्पष्टं । शौचं मृज्जलान्यावाह्यं भावशुद्धिरांतरं । स्वैर्यमोक्ष साधने प्रवृत्तस्य विघ्नसद्भावोपेतदमणनं । आत्मविनिग्रहो देहेन्द्रियादिप्रचारसंकोचः ७ इन्द्रियाण्येव पुष्टेष्टु आनुश्रविकेषु ग्राह्यत्वादिष्वेव रागद्वेषाभावः । अनहंकारो दर्पराहित्यं अयोमव्यवच्छेदार्थपवकारः समुच्चयार्थश्चकारः । जन्मादिषु यज्जापमानंदुःखपरस्य व्यथादोषाश्च दैन्यादयस्तेषामनुदर्शनं ८ असक्तिरिति सक्तिः पुत्रादौ ममतामात्रं । अभिष्वंगस्तेन सहतादात्म्याभिमानोऽयमेवाहमिति च । पुत्रादेः सुखेऽहमेव सुखी तस्य दुःखेऽहमेव दुःखी तिसंगाभिष्वंगौ तद्वर्जनामित्यर्थः । समचित्तत्वं हर्षविषादराहित्यं । कुत्र इष्टानिष्टोपपत्तिपुष्टिप्रसादो हर्षाभावोऽनिष्टप्रा

अमानित्वमदंभित्वमहिंसाक्षांतिराज्वम् ॥ आचार्योपासनंशौचंस्थैर्यमात्माविनिग्रहः ७ इंद्रियार्थेषुवैराग्यमनहंकारएवच ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानु
दर्शनम् ८ असक्तिरनभिष्वंगःपुत्रदारगृहादिषु ॥ नित्यंचसमचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपातिषु ९ मयिचानन्ययोगेनभक्तिरव्यभिचारिणी ॥ विविक्तदेशसेवित्वमर
तिर्जनसंसदि १० अध्यात्मज्ञाननित्यत्वंतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमितिप्रोक्तमज्ञानंयदतोऽन्यथा ११ ज्ञेयंयत्तत्प्रवक्ष्यामियज्ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते ॥
अनादिमत्परंब्रह्मनसत्तन्नासदुच्यते १२ सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतःश्रुतिमल्लोकेसर्वमावृत्यतिष्ठति १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ १७४ ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥ १८४ ॥ १८५ ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ २०० ॥ २०१ ॥ २०२ ॥ २०३ ॥ २०४ ॥ २०५ ॥ २०६ ॥ २०७ ॥ २०८ ॥ २०९ ॥ २१० ॥ २११ ॥ २१२ ॥ २१३ ॥ २१४ ॥ २१५ ॥ २१६ ॥ २१७ ॥ २१८ ॥ २१९ ॥ २२० ॥ २२१ ॥ २२२ ॥ २२३ ॥ २२४ ॥ २२५ ॥ २२६ ॥ २२७ ॥ २२८ ॥ २२९ ॥ २३० ॥ २३१ ॥ २३२ ॥ २३३ ॥ २३४ ॥ २३५ ॥ २३६ ॥ २३७ ॥ २३८ ॥ २३९ ॥ २४० ॥ २४१ ॥ २४२ ॥ २४३ ॥ २४४ ॥ २४५ ॥ २४६ ॥ २४७ ॥ २४८ ॥ २४९ ॥ २५० ॥ २५१ ॥ २५२ ॥ २५३ ॥ २५४ ॥ २५५ ॥ २५६ ॥ २५७ ॥ २५८ ॥ २५९ ॥ २६० ॥ २६१ ॥ २६२ ॥ २६३ ॥ २६४ ॥ २६५ ॥ २६६ ॥ २६७ ॥ २६८ ॥ २६९ ॥ २७० ॥ २७१ ॥ २७२ ॥ २७३ ॥ २७४ ॥ २७५ ॥ २७६ ॥ २७७ ॥ २७८ ॥ २७९ ॥ २८० ॥ २८१ ॥ २८२ ॥ २८३ ॥ २८४ ॥ २८५ ॥ २८६ ॥ २८७ ॥ २८८ ॥ २८९ ॥ २९० ॥ २९१ ॥ २९२ ॥ २९३ ॥ २९४ ॥ २९५ ॥ २९६ ॥ २९७ ॥ २९८ ॥ २९९ ॥ ३०० ॥ ३०१ ॥ ३०२ ॥ ३०३ ॥ ३०४ ॥ ३०५ ॥ ३०६ ॥ ३०७ ॥ ३०८ ॥ ३०९ ॥ ३१० ॥ ३११ ॥ ३१२ ॥ ३१३ ॥ ३१४ ॥ ३१५ ॥ ३१६ ॥ ३१७ ॥ ३१८ ॥ ३१९ ॥ ३२० ॥ ३२१ ॥ ३२२ ॥ ३२३ ॥ ३२४ ॥ ३२५ ॥ ३२६ ॥ ३२७ ॥ ३२८ ॥ ३२९ ॥ ३३० ॥ ३३१ ॥ ३३२ ॥ ३३३ ॥ ३३४ ॥ ३३५ ॥ ३३६ ॥ ३३७ ॥ ३३८ ॥ ३३९ ॥ ३४० ॥ ३४१ ॥ ३४२ ॥ ३४३ ॥ ३४४ ॥ ३४५ ॥ ३४६ ॥ ३४७ ॥ ३४८ ॥ ३४९ ॥ ३५० ॥ ३५१ ॥ ३५२ ॥ ३५३ ॥ ३५४ ॥ ३५५ ॥ ३५६ ॥ ३५७ ॥ ३५८ ॥ ३५९ ॥ ३६० ॥ ३६१ ॥ ३६२ ॥ ३६३ ॥ ३६४ ॥ ३६५ ॥ ३६६ ॥ ३६७ ॥ ३६८ ॥ ३६९ ॥ ३७० ॥ ३७१ ॥ ३७२ ॥ ३७३ ॥ ३७४ ॥ ३७५ ॥ ३७६ ॥ ३७७ ॥ ३७८ ॥ ३७९ ॥ ३८० ॥ ३८१ ॥ ३८२ ॥ ३८३ ॥ ३८४ ॥ ३८५ ॥ ३८६ ॥ ३८७ ॥ ३८८ ॥ ३८९ ॥ ३९० ॥ ३९१ ॥ ३९२ ॥ ३९३ ॥ ३९४ ॥ ३९५ ॥ ३९६ ॥ ३९७ ॥ ३९८ ॥ ३९९ ॥ ४०० ॥ ४०१ ॥ ४०२ ॥ ४०३ ॥

अनादिमत्परब्रह्मनसत्तन्नासदुच्यते १२ सर्वतःपाणिपादतत्सर्वताक्षाशिरामुखम् ॥ सर्वतःश्रुतमल्लोकसर्वमावृत्त्यातष्ठात १३ श्रोविषादाभावः ९ मयीतिश्लोकः
स्पष्टार्थः १० अध्यात्मशास्त्रज्ञानेनिष्ठावहमध्यात्मज्ञाननित्यत्वं । तत्त्वज्ञानस्यार्थःप्रयोजनमविव्यानिवृत्तिरानंदावासिश्चतयोर्दर्शनं । एतदमानित्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शनांतंविशकंज्ञानं
ज्ञानसाधनमितिप्रोक्तंवेदेषु । अज्ञानंज्ञानविरोधिइतोऽन्यथायत्तदमानित्वादिकमित्यर्थः । तस्मात्तत्परित्यागेनामानित्वादिकमेवोपादेयमितिभावः ११ एवंक्षेत्रं व्याख्यायसचयोयत्प्रभावश्चेत्यु
क्तंक्षेत्रज्ञस्वरूपंतस्यमायिकंप्रभावंव्याचष्टे ज्ञेयमिति एतैर्ज्ञानसाधनैर्यत्ज्ञेयंतत्प्रवक्ष्यामि । यज्ज्ञेयंज्ञात्वाअमृतंमोक्षमश्रुतेप्राप्नोति । तस्यस्वरूपंतावदाह अनादिमदिति आदिमदव्यक्तं
तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमिति तदुत्पत्तिस्मरणात् तदन्यदनादिमत् । अनादीत्येतावत्पुकेप्रवाहनित्यत्वमव्यक्तादीनामप्यस्तीतितेषामप्यनादितायांप्राप्तायांतत्प्रतिषेधार्थमनादिमदित्युक्तं ।
यद्वा आदिमच्चततःपरंचआदिमत्परेकार्यकारणेताभ्यामन्यदनादिमत्परमिति । अतएवपरंनिर्विशेषंतत्परंसविशेषं ब्रह्मत्रिविधपरिच्छेदशून्यं । नसत्प्रधानपरमाण्वादिवत्सदिति
नोच्यते नाप्यसत्शून्यवदसदपिनोच्यते । तथाचश्रुतिः‘नासदासीन्नोसदासीत्तदानींनासीद्ब्रजनोव्योमापरोऽयत्’इति । असच्छब्दितस्यशून्यस्यसच्छब्दितस्यप्रधानस्यरजःशब्दितानांपरमा
णूनांपरव्योमशब्दितस्यास्मदभिमतस्याव्यक्तस्यापिस्पष्टेःप्राक्निषेधंदर्शयति १२ एवंसचयइत्येतत्क्षेत्रज्ञस्वरूपमपास्तसमस्तविशेषमुपपाद्ययत्प्रभावइतिप्रतिज्ञांतंतस्यप्रभावंवैश्वरूप्यलक्षण
मुपपादयति सर्वतइति सर्वतःसर्वाण्यदिक्षुअंतर्बहिश्चपाणयःपादाश्चास्यसंतीतिसर्वतःपाणिपादं । एवंसर्वतःअङ्गीणिशिरांसिमुखानिचयस्यतत्सर्वतोक्षिशिरोमुखं । सर्वतःश्रुतिमत्प्रव
णवत् । लोकेसर्वमावृत्त्यव्याप्यतिष्ठाति यथास्वमहत्तैजसोवासनामयैर्नैवपाणिपादादिनास्वामंपर्षच्चमनुभवति तस्यचजाग्रत्कालेउपाधिभूतंपिद्वगतमेवपाणिपादादिकंतदेवस्थूलप्रपंचानुभव-

-संस्काराधानद्वारावासनामयस्यप्रपंचस्यकारणं वासनामयश्चसूक्ष्मप्रपंचस्यकारणमितिबीजांकुरन्यायेनानयोर्न्योन्यस्मिन्नन्योन्यसद्भावोऽन्योन्यकारणत्वंचास्तीति । एवंसकलप्राणिधीवासनोपरकाज्ञानोपाधिकंचैतन्यंसकलप्राणिधीवासनामयंसमाष्टिसूक्ष्मप्रपंचमवभासयति । अस्यचोपाधिभूतं ब्रह्माङ्गतसकलप्राणिपाणिपादादिकमेव । एवंचपूर्ववत्सूक्ष्मप्रपंचमयोरपिसमष्टिप्रपंचयोरन्योन्यबीजांकुरन्यायेनकार्यकारणभावमन्योन्यस्यान्योन्यस्मिन्सद्भावंचाभिप्रेत्योक्तंभगवताभाष्यकारेणसकलप्राणिकरणोपाधिद्वारेणज्ञेयब्रह्मणोऽस्तित्वंप्रतिपाद्यतइतिकार्यद्वाराकारणास्तित्वासिद्धौचकारणाभावोऽप्यपोद्यते । 'अनादिमत्परंब्रह्मनसत्तत्त्वासदुच्यते'इति । ननुप्रज्ञालनादिपंचकस्यदूरादस्पर्शनंवरमिति न्यायेनव्यर्थस्तर्हिकारणोपन्यासइतिचेन्न तंविनाशुद्धाधिगमायोगात् शाखाचंद्रन्यायेनहिसगुणंनिर्गुणस्यवस्तुनोज्ञापकं यथोक्तंभाष्ये । उपाधिकृतमिथ्यारूपमप्यस्तित्वाधिगमायज्ञेयधर्मवत्परिकल्प्योच्यते सर्वतःपाणिपादमित्यादि । तथाहिसंप्रदायविदावचनमध्यारोपापवादाभ्यानिष्प्रपंचप्रपंचयतइति १३ ननुयुपाहवनीयादिवदलौकिकमपिब्रह्मकार्यकारणप्रपंचविशिष्टचित्रमेवसर्वतःपाणिपादंतदित्यादिनाशाखेणकार्यशेषतयासमर्थ्यते । नचवाच्यंउपासनापरंशास्त्रंनब्रह्मणोवैचित्र्यंप्रतिपादयितुमीष्टेइति । देवताधिकरणन्यायेनदेवताविग्रहादिवत्तद्वैचित्र्यस्याप्यत्रांतरतात्पर्यविषयतयासिद्धेः । नचदेवताविग्रहादेव्यावहारिकमेवसत्त्वंनपारमार्थिकंब्रह्मज्ञानेनतस्यबाधादितिवाच्यं सत्ताद्वैविध्यस्याप्रसिद्धेः । तस्मात्सर्वतःपाणिपादत्वादिकंब्रह्मणोवास्तवमेवेतिनापवादमर्हतीत्याशंक्याह सर्वेद्विद्येति सर्वाण्यांतराणिबाह्यानिचंद्रियाणिमनोबुद्धयहंकारचित्ताख्यानिश्रोत्रादीनिचेतिग्राहकमात्रंसंगृहीतं । गुणाश्चविषयास्तेनग्राह्यमात्रंसंगृह्यते समस्तग्राह्यग्राहकवदाभासतेननुग्राह्यग्राहकस्वरूपंविचित्रं यथाजलसूर्योऽथस्थइवकंपतइवाभासतेननुवस्तुतोऽवस्थःकंपतेवातद्वदात्मनोग्राह्यग्राहकाकारत्वंमिथ्येत्यर्थः । कुतएतत् यतःसर्वेद्विद्यविवर्जितं इंद्रियेतिगुणानामप्युलक्षणं । नहिब्रह्मणिकंचित्ग्राह्यरूपादिग्राहकंमनआदिवर्तते । 'अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं । अप्राणोह्यमनाःशुभ्रः । यत्तददृश्यमग्राह्यमचक्षुःश्रोत्रंतदपाणिपादम्'इत्यादिशास्त्रात्

सर्वेद्विद्यगुणाभासंसर्वेद्विद्यविवर्जितम् ॥ असत्तंसर्वभूतैवनिर्गुणंगुणभोक्तृच १४

तस्मान्नप्रपंचविशिष्टंविचित्रंब्रह्म । कथंतीर्हि सर्वेद्विद्येतिशास्त्रमित्याशंक्याह असत्तंसर्वभूतैवेति अत्रसर्वभूतदितिसर्वाधारत्वंोक्तवासर्वस्मात्पृथग्भूतमित्युक्तं । सर्वस्यब्रह्मणासहाधाराधेयभावोऽपि किंचित्कृपयोरिवसमवायसंबंधेनकुंडवदरयोरिवसंयोगसंबंधेनवेत्याशंक्यसंबंधंविनेवसर्वभूतंब्रह्मणइत्याह असत्कमिति । ननुव्याहतमेतत् असत्कमिति सर्वभूतदितिचेति नैषदोषः ननुवरभूमिर्मरीचिकोदकेनसंस्काअथचतदाधारभूताऽपिभवतितद्वदेतद्विष्यति । नन्वेवंप्रपंचस्यमिथ्यात्वमापततीति । तथाचकर्मोपास्तित्वविषयउपपत्त्येव न ब्रह्मात्मैकत्वज्ञानेनयावद्वैतंनवाध्यते तावत्क्रियाकारकादिसर्वव्यवहारस्यसत्यत्वोपगमात्प्राणावैसत्यंतेपामेवसत्यमिति श्रुत्याऽपिप्राणोपलक्षितस्यकृत्स्नस्यप्रपंचस्यव्यावहारिकसत्यत्वमुक्त्वाततोऽप्यधिकंपरमार्थसत्यंब्रह्मदर्शितं । सत्यत्वंचानाध्यत्वंतत्क्रियात्कालंप्राणानामस्तित्वब्रह्मणस्तुसार्वदिकमिति यथामूपतीनामूपतिरित्युक्तेष्वर्थात्पत्वभूयस्त्वक्तुतोभेदःस्पष्टएवमिहापिद्रष्टव्यं तस्माद्ब्रह्मणःसविशेषत्वंनिष्कलात्मबोधात्प्रागेवनतूध्वमित्यवश्यंतत्त्वज्ञानेनबाधितुंशक्यामित्यनुपाधिकंब्रह्मनकेनचित्कार्यशेषतानेतुंशक्यं । तदाधिगमेक्रियाकारकादिद्वेतोपमर्दादुपास्योपासकोपासनाभेदस्यबाधितत्वात् । तस्माद्युक्तमुक्तगुणाधिकतरूपंमिथ्येति । किंच निर्गुणंगुणभोक्तृच ग्राह्यग्राहकसंबंधंशून्यमपिग्राहकेषुबुद्ध्यादिपुग्राह्यसंबंधात्सुखाद्याकारेणपरिणतेषुसत्त्वकेवलंतत्प्रकाशकत्वमात्रेणगुणभोक्तृत्वमप्यस्यचिदाभासरूपस्योपपद्यते । यथाप्रतिबिंबरूपेणवावुपाधितंलनादिकं तथाचश्रुतिः । ध्यायतीवलेलायतीवेतिबुद्धौध्यायंत्यांतत्रप्रविष्टश्चिदाभासोध्यायतीवविषयान् । बुद्धौलेलायंत्यांविषयप्रदेशंगच्छंत्यांसोऽपिलेलायतीवनतुस्त्वतोव्यायतिलेलायतिवेतिप्रतिपादयति । एतेन'अपाणिपादोजवनोग्रहीतापश्यत्यचक्षुःसंशृणोत्यकर्णः'इत्यपिब्रह्मणउपाधिगुणानुगुण्यमजनशक्तिमत्त्वेनैवव्याख्येयं । अयमपादोऽपिपादेजववतिजवनान्भवतीति । अंशोमणिमविददित्यादिकंवचनजातंचात्रानुसंधेयं । तस्माद्युक्तमुक्तंनिर्गुणंगुणभोक्तृचेति । माध्येतु निर्गुणंसत्त्वादिगुणरहितमपिपेपांगुणानांमुखदुःखमोहात्मकत्वेनपरिणतानांभोक्तृचउलब्धचेतिव्याख्यातम् १४

नन्वसत्तमसंबद्धंचैतक्यमुपलब्धस्यादित्याशंक्याह बहिरिति मूतानांप्राणिनामेकादर्शेद्रियाणिस्फूलभूतानिचकेवलविकारत्वेनव्यवहितत्वात्बाहिरित्युच्यते । महदहंकारपंचतन्मात्राव्यक्तानि प्रकृतिरूपत्वेनसंनिहितत्वादंतरित्युच्यतेचराचरमिति । उभयनिकृष्टाश्चराचरोपाध्युपलक्षिताअवधिभूताःपुरुषाश्चरमचरंचेत्यनेनोच्यते । तत्रचराचरंज्ञेयमितिसामानाधिकरण्यात्पुरुषाणां ज्ञेयब्रह्मभावउक्तः । बहिरंतश्चज्ञेयमितिषोडशभुविकारेष्वष्टासुप्रकृतिषुचज्ञेयस्यसंबंधउक्तः सचसंबंधोयादृशोयक्षस्तादृशोबलिरितिन्यायेनाध्यस्तप्रकृतिविकृतिनिरूपितत्वेनाध्यस्तएव । एवंचपुरुषस्योपलब्धमात्रशरीरस्यगुणैःसहाध्यासिकसंबंधसत्त्वात्गुणोपलब्धत्वंयुज्यते । यथाप्रकाशमात्रस्वरूपस्यरवेःप्रकाश्यसंबंधापेक्षंप्रकाशयितृत्वंतद्वदित्यर्थः । ननुनित्यापरोक्षःपुरुषप्रकृतिविकारसंबद्धश्चतर्हिकुतो नसर्वैरुच्यतइत्याशंक्याह सूक्ष्मत्वात्तुल्यत्वात्तज्ज्ञेयं अविज्ञेयंदुर्विज्ञेयं । यथाजपाकुसुमोपहितस्यस्फटिकस्यशौक्लवंसन्निहितमपिरूपांतरविक्षेपेणतिरोहितंसन्नगृह्यते । एवंनित्यापरोक्षमप्यसंगं ब्रह्मोपाध्युपधानाद्विविक्ततयानग्रहीतुंशक्यंकिंवौपाधिकधर्मोपेतमेवगृह्यतेमुठेः । विद्वद्भिस्तूपाधिप्रविलापनेनसुग्रहमित्याशयः । एतदेवाहदूरस्थंचांतिकेचतइति यथामूढोजलसूर्यदिवसूर्याहूरस्थमन्यते । विद्वान्स्तुउपाधिप्रतिहतनयनरश्मीनामुपसृष्टुत्यगतानांबिंबग्राहित्वंस्पष्टं । बिंबस्याधस्थत्वग्रहणंतुपूर्वप्रवृत्ताधोमुखवृत्तिसंस्कारापेक्षमितिजानन्नबिंबदेशेएवप्रतिबिंबपश्यति । बिंबेएवजलस्थत्वमध्यस्येतननुजलेप्रतिबिंबइति उपाधौधर्म्यध्यासकल्पनातोविषयस्योपाधिसंसर्गमात्राध्यासकल्पनेलाघवात् । एवंबिंबभूतंब्रह्मप्रतिबिंबभूताजीवान्मूढानांविप्रकृष्टंविदुषांत्वत्संतंनिकृष्टमिति १५ एतदेवोपपादयत्यर्द्धेन अविभक्तंचेति । 'एकएवतुभूतात्माभूतेभूतेवपस्थितः ॥ एकधाबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत्'इतिश्रुतेर्भूतेषुकार्यकारणसंघातापन्नेषुजलपात्रेषुचंद्रस्येवब्रह्मणःप्रतिबिंबाजीवास्तेचोक्तरीत्याविंवादनन्याइतितद्रूपेणभूतेष्वविभक्तंचविभागमप्राप्तमपिज्ञेयवस्तुपुष्टदृष्ट्याविभक्तमिवदूरदेशस्यमिवचाद्विभिन्नमिवचस्थितं ।

बहिरंतश्चभूतानामचरंचरमेवच ॥ सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयंदूरस्थंचांतिकेचतत् १५ अविभक्तंचभूतेषुविभक्तमिवचस्थितम् ॥

भूतमर्तचतज्ज्ञेयंग्रसिष्णुप्रभविष्णुच १६ ज्योतिषामपितज्ज्योतिस्तमसःपरमुच्यते ॥ ज्ञानंज्ञेयंज्ञानगम्यंहृदिसर्वस्यधिष्ठि

तम् १७ इतिक्षेत्रंतथाज्ञानंज्ञेयंचोक्तंसमासतः ॥ मद्भक्तएतद्विज्ञायमद्भावायोपपद्यते १८ एवंतीर्हिचंद्रादुदपात्राणामिवभूतानांपृथक्सत्त्वापत्तिरित्याशं

क्याह भूतमर्तंचेति अधिष्ठानत्वेनसर्वाणिभूतानिधारयतीतिनततस्तेषांपृथक्सत्ताऽस्तिरज्जुतइवतदध्यस्तानांसर्पदंडधारादीनामित्यर्थः । एतदेवाह ग्रसिष्णुप्रभविष्णुच यथारज्जुस्तस्वज्ञानदशायांसर्पादीन्ग्रसति अज्ञानदशायांचतानेवप्रभूते ब्रह्मज्ञातंब्रह्मसर्वभूतानिग्रसिष्णुग्रसनशीलमज्ञातंच । सर्वभूतानांप्रभविष्णुउत्पादनशीलं १६ एवंज्ञेयस्यतदव्यलक्षणमुक्त्वास्वरूपलक्षणमाह ज्योतिषामिति ज्योतिषांवाह्यानामादित्यादीनामांतराणांचबुद्ध्यादीनामितरावभासकानामपितज्ज्ञेयंब्रह्म ज्योतिरवभासकं चैतन्यज्योतिषोजडज्योतिरवभासकत्वोपपत्तेः तथाचश्रुतयः 'येनसूर्यस्तपतितेजसेदः । तस्यभासासर्वमिदंविभाति'इत्याद्याः वक्ष्यतिच यदादित्यगतंततेजइत्यादितमसोऽज्ञानात्भूतग्रासप्रसवहेतोःपरंदूरस्थंतदुच्यते । ननुयथाचांद्रस्यज्योतिषोऽवभासकं तत्सजातीयंसैरज्योतिरितिज्योतिःशास्त्रेप्रसिद्धं । एवंसौरादिज्योतिषामप्यवभासकंकिंचित्तत्सजातीयंज्योतिरलौकिकंस्यादित्याशंक्याह ज्ञानमिति केवलज्ञातिमात्रशरीरंयज्ज्योतिर्नतुभौतिकं तदेवज्ञेयंवस्तु आवृतत्वात्ज्ञानेनग्राह्यमिष्टतम् । कुतस्तर्हितज्ज्ञानमतआह ज्ञानगम्यमिति यतस्तज्ज्ञानेनामानित्वादिनाज्ञानसाधनेनगम्यंप्राप्यं । किंतर्हिग्रामांतरवद्देशव्यवहितंवावालययोविना व्यवस्थांतरवत्कालव्यवहितंवातत्प्राप्यमस्तीत्यहआह हृदिसर्वस्यधिष्ठितमिति स्वात्मभूतमेवतदंतर्दृष्टीनांसम्यक्प्रकाशतइत्यर्थः १७ उक्तमर्थंजातमुपसंहरति इतीति क्षेत्रंमहाभूतादिष्टृत्यंतं । ज्ञानंज्ञानसाधनममानित्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शनांतं । ज्ञेयमनादिमत्परमित्यादिधिष्ठितमित्यंतं श्रुतिभ्यःस्मृतिभ्यश्चसमासतःसंक्षेपतुक्तं । मद्भक्तएतज्ज्ञेयंविज्ञायमद्भावायब्रह्मभावायोपपद्यते युक्तोभवति भक्त्यैवप्राप्यंब्रह्मयत्प्राप्यब्रह्मैवभवति तथाचश्रुतिः । 'यस्यदेवेपरामर्त्यथादेवेतथागुरौ ॥ तस्यैतेकथिताहर्थाःप्रकाशंतमहात्मनः'इति । 'ब्रह्मवेदब्रह्मैवभवति'इतिच १८

म.भा.टी.

118. 90

एवंज्ञेशरीराख्यमव्यक्तमुक्तं तत्प्रकाराश्च महदाद्यास्त्रयोविंशतिस्तद्विकाराश्चादयो ज्ञानाज्ञानाश्चिदाजमानित्वमानित्वादयः । पुरुषश्च उक्तः । इदानीं ज्ञेयज्ञेयज्ञयोर्मध्ये यस्मात्तज्ज्ञा-
नतेतज्ज्ञेयज्ञस्य प्रभावश्चेति द्वयं वक्तव्यं तत्राद्यं विवृणोति त्रिभिः प्रकृतिमिति सप्तमाध्यायेऽष्टमाया प्रकृतिरपरा उक्ता साऽत्र प्रकृतिः । या तु जीवभूता परा प्रकृतिरुक्ता साऽत्र पुरुषशब्देनोच्यते ।
एतौ हि संप्रकौ संहारं जनयतः वियोगश्च तयोर्मोक्षः । तत्र तावुभावप्पनादी विद्धि तयोरादिमत्त्वे संसारस्या कस्मिन् कत्वा पातात्कृतहाना कृताभ्यागमप्रसंगश्चेत्यन्यत्र विस्तरः । विकारान् इच्छा-
दीन् गुणान् बुद्ध्यादीन् प्रकृतिसंभवान् विद्धि १९ उभयोरपि संसारं प्रतिकारणत्वे द्वारमाह कार्येति कार्यशरीरं तदारंभकाणि मूतानि विषयाश्च । कारणं त्रयोदशेन्द्रियाणि तदाश्चि-
ताश्च सुखदुःखमोहात्मका गुणाश्च । करणेति पाठेऽपि स एवार्थः । एतयोः कार्यकारणयोः कर्तृत्वे निमित्ते सति कर्तृत्वेनेत्यर्थः । हेतुः संसारस्य कारणं प्रकृतिर्भवति । तथा पुरुषः सुखदुःखानां भोक्तृत्वेन
संसारस्य हेतुरिति । यदि हि कार्यकारणसुखदुःखस्वरूपहेतुफलान्मना प्रकृतिर्न परिणमेत तदा पुरुषः किमु पलभेत अनुपलब्धत्वा वा कथं संसारी स्यात् । अनुपलब्धत्वा वा प्रकृतिः कुत्रोपयुज्येत ।
तस्मादुपलभ्योपलब्धसंयोगः संसारकारणमिति यथा भाष्यं व्याख्यातं । यद्वा पुरुषस्य कार्यत्वे कारणत्वे कर्तृत्वे च प्रकृतिरेव पुरुषतादात्म्यं प्राप्ता हेतुर्भवति । वह्नितादात्म्यं प्राप्तं लोहं वह्नेश्च तुष्को-
णत्वादाविव हेतुर्भवति । तथा प्रकृतेः सुखदुःखभोक्तृत्वे स्वच्छाया प्रदानेन पुरुषः कारणः । वह्निरिव लोहस्य स्वच्छाया प्रदानेन दग्धत्वे तथा हि । कार्यत्वादयः प्राकृतदेहेन्द्रियबुद्धिधर्माः संतश्चि-
दात्मन्यारोप्यंते गौरोऽहं मनुष्यपुत्रोऽहं काणोऽहं खंजोऽहं करोम्यहमकार्षमहमिति । तथा चिच्छायापन्ना बुद्धिश्चेतयाम्यहं सुखदुःखादीनुपलभे इति मन्यते । सोऽयं प्रकृतिपुरुषयोरन्योन्यधर्मा-
ध्यासः संसारस्य कारणमित्युपपादितं भवति । सांख्याभिमतं पुरुषस्य भोक्तृत्वमपि निरस्तं भवति । अन्यथा प्रकृतिः कर्त्री पुरुषो भोक्तेति कर्तृत्वभोक्तृत्वयोर्वैयधिकरण्यमापद्येत । न च भोक्तुः पुरु-

प्रकृतिंपुरुषंचैवविद्वद्भनादीउभावपि ॥ विकारांश्चगुणांश्चैवविद्विप्रकृतिसंभवान् १९ कार्यकारणकर्तृत्वेहेतुःप्रकृतिरुच्यते ॥ पुरुषःसु
खदुःखानांभोक्तृत्वेहेतुरुच्यते २० पुरुषःप्रकृतिस्थोहिभुंक्तेप्रकृतिजान्गुणान् ॥ कारणंगुणसंगोऽस्यसदसद्योनिजन्मसु २१

पस्यनिर्विकारत्वमपिवक्तुंशक्यमित्यन्यत्रविस्तरः । द्वंद्वान्ते श्रूयमाणं पदं प्रत्येकमभिसंबध्यत इति त्वप्रत्ययस्य पूर्वाभ्यामपि संबंधे कार्यत्वं कारणत्वं कर्तृत्वं चेति विग्रहः । द्वंद्वैकवद्भावश्च प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरिमाणवचनमात्रे प्रथमेत्यादिवत् २० ननु यथा बौद्धं कर्तृत्वं पुंस्कारोप्यते एवं पौत्स्वं भोक्तृत्वं बुद्धावस्त्वित्येतत्प्रमं वारयति पुरुषइति हि प्रसिद्धं प्रकृतिस्य देहं द्विजमनः संघातमध्याकृतस्तत्तादात्म्यंगत इत्यर्थः । प्रकृतिजान् सुखदुःखमोहात्मकान् गुणान् भुंकेऽपलभते । यदा तु पुंसि समाधिमुच्छादौ प्रकृतिस्य त्वं नास्ति तदा न सुखादीन् अपलभते । तेनोपाधिगतान्येव सुखादीनि तदभावेन प्रतीयंत इति सिद्धं । श्रुतिरपि 'आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः' इतीन्द्रियमनोयोगादेवात्मनि भोक्तृत्वं दर्शयंती शुद्धस्य केवलस्य भोक्तृत्वं नास्तीति दर्शयति । कुतस्तर्ह्यभोक्तुरप्यस्य प्राकृतो बंध इति तत्राह कारणमिति अस्य पुरुषस्य सदस्यो निजन्मसु । तत्र सद्यो निजन्मानो देवाः । असद्यो निजन्मभाजास्तिर्यचः स्थावराश्च । सदस्यो निजन्मानो मनुष्याः एतेषु त्रिष्वपि जन्मसु प्राप्ये पुंस्यपुंसो गुणसंगः सुखादिष्वभिष्वंगः कारणहेतुः तथाहि । सात्त्विकादेवा भवन्ति राजसामनुष्यास्तामसाश्च पशवस्तेषां तत्तद्योनि प्राप्नोत हूणप्राधान्यमेव कारणं वक्ष्यति च ऊर्ध्वगच्छंति सत्त्वस्या इत्यादि । यद्वा प्रकृतिरस्यो विद्वानविद्वान्वा गुणान् भुंके पश्वादिभिश्चाविशेषादिति न्यायात् । तर्हि विद्वानिविद्वानपि कुतो न मुच्यते अविद्वानिविद्वान्वा कुतो न बध्यते इत्याशंक्याह कारणमिति गुणे पुदेहेन्द्रियविषयेषु संगः अहमिदं ममेदमित्यमिनिवेशः स एव जन्मकारणं । विदुषां तु तदभावात् जन्म समानेऽपि देहसंबन्धे यदा यज्ञो देहाभिमानं धत्ते तदा स एव देहपीडया पीड्यते न तु देहपतिर्जीवः । यदा त्वयं देहाभिमानं धत्ते तदा नेतर इति प्रसिद्धं । संगस्य बंधकत्वं न तु सांनिध्यमात्रं बंधकं । अतो विद्वद्विदुषोऽसमानेऽपि देहसंबन्धे संगतदभावकतो महान् विशेष इति भावः २१

सचयोर्यत्प्रभावश्चेति श्रेत्रज्ञतत्प्रभावां व्याख्येयत्वेन प्रतिज्ञातौ तत्र श्रेत्रज्ञः प्रागेव वर्णितस्तस्येदानीं प्रभावमाह उपद्रष्टेति तत्र पूर्वगुणसंगोजन्मकारणमित्युक्तं तत्र संगश्चतुर्विधः पुरुषापलापे न गुणमात्रप्राधान्येन वा तमेतर्भाव्यगुणप्राधान्येन वा गुणानां समप्राधान्येन वा अप्राधान्येन चेति । तथा च्येदेहेन्द्रियमन आदिरूपगुणसंघातमेव आत्मत्वेन पश्यन् भोक्ता भवति यथा चार्वाकादिः । द्वितीये गुणानां प्राधान्यादात्मानिवास्तवकर्तृत्वाद्यभिमानेन कर्मफलानां भर्ता संचेता भवति यथा तार्किकादिः । तृतीये गुणानां समप्राधान्येन गुणगतमपि भोक्तृत्वमसंगेऽप्यात्मनि वस्त्रे भल्लातकां कवदन्तु मन्यते यथा सार्वभौमः । चतुर्थे सर्वथाऽपि गुणवर्माणामात्मनिसंक्रममपश्यन्नुदासीनबोधरूपत्वेन गुणप्रचारदर्शी उपद्रष्टा भवति यथाऽस्माकं साक्षी । एतेषु चतुर्विधेषु गुणसंगिषु उपद्रष्टोत्तमः । अनुमता मध्यमः । भर्ता अधमः । भोक्ता अधमाधमः । सर्वगुणान्वशीकृत्य पदाकीडितवामहेश्वर इत्युच्यते । यः सर्गस्थित्यंतकर्ता प्रभूर्जगदंतर्यामी स एव गुणानपहाय स्थितः परमात्मेति चाप्युक्तो भवति । यद्यप्युपद्रष्टाऽपि गुणानपहाय तत्साक्षित्वेन स्थितो भवति तथापि तस्यैव संघातोपहितस्य संघातांतरप्रचारदर्शित्वाभावादयं सकलसंघातप्रचारदर्शीति सर्वोत्कृष्टत्वात् परमोऽयमात्मा । तमेतं वक्ष्यति 'उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः । योलोकात्रयमाविश्य विभर्त्य व्ययईश्वरः' इति एतावपि गुणसंगिनी एवमेक एव देहेऽस्मिन् विद्यमानः परोगुणातीतः स्वात्मनि गुणान्प्रविलाप्य स्थितोऽखंडैकरस आत्मा गुणसंगेन पट्टिधो भवति अयमेवास्य प्रभावः तत्र अनुमंतु भर्तृ भोक्तृभिस्त्रिभिरूपैरयं बध्यते उपद्रष्टृमहेश्वरपरमात्मरूपैस्तु नित्यमुक्त एक एवेति ज्ञेयम् । अत्र भाष्यार्थोऽप्यनुसंधेयो विस्तरमया तु न प्रदर्शितः २२ एवं यथोक्तलक्षणात्मज्ञाने फलमाह एवमिति गुणैः स्वविकारेः सर्वथा विहितेन निषिद्धेन वा कर्मणा वर्तमानोऽपि न स भूयोऽ

उपद्रष्टाऽनुमंताचमर्ताभोक्तामहेश्वरः ॥ परमात्मेतिचाप्युक्तोदेहेऽस्मिन्पुरुषःपरः २२ य एवंवेतिपुरुषंप्रकृतिंचगुणैःसह ॥
सर्वथावर्तमानोऽपिनसमूयोऽभिजायते २३ ध्यानेनात्मनिपश्यंतिकेचिदात्मानमात्मना ॥ अन्येसांख्येनयोगेनकर्मयोगेन
चापरे २४ अन्येत्वेवमजानंतःश्रुत्वाऽन्येभ्यउपासते ॥ तेऽपिचातितरंत्येवमृत्युंश्रुतिपरायणाः २५

मिजायते पुनर्जन्म न लभते मुको भवतीत्यर्थः २३ एवं विधात्मदर्शनेऽधिकारिभेदेनोपायविकल्पानाह ध्यानेनेति अत्रये आत्मानं विविदिषंति ते निष्कामकर्मणा परमेश्वरमाराधयंति ते कर्मयोगिनः । तत एवोत्पन्नविविदिषावेदां तश्रवणे प्रवर्तते । ततः प्रमाणगता संभावना निवृत्तौ सत्यां तस्यैवार्थस्य मनने प्रवर्तते प्रमेयगता संभावना निवृत्त्यर्थे सांख्याः । ततः प्रमाणप्रमेयगता संभावनाया निवृत्त्यन्तरमनात्मनि देहादावात्मबुद्धिरूपाया विपरीतभावनाया निवृत्त्यर्थं निदिध्यासनं विजातीयप्रत्ययतिरस्कारपूर्वकजातीयप्रत्ययप्रवाहीकरणलक्षणं कर्तुं प्रवर्तते ततस्तत्परिपाके आत्मनिबुद्धिवृत्तौ आत्मानं परमेश्वरं पश्यंति ते ध्यायिनः । तत्र ये कर्मसांख्ययोर्मिषणातास्ते ध्यानेनात्मनि देहे आत्मानं परमेश्वरं आत्मना बुद्ध्या पश्यंति । अन्ये त्वकृतकर्माणः सांख्येन योगेन विचारात्मकेन योगेन ध्यानद्वारा पश्यंति । अन्ये पुनः कर्मयोगेनैव पूर्वोक्तलक्षणेन सांख्याध्यानद्वारा पश्यंतीति साधनत्रयसमुच्चयोन तु विकल्पः २४ पक्षांतरमाह अन्येति चेति । अन्ये ऊहापोहकौशलहीनाः तु शब्देन पूर्वोक्तभ्यो विलक्षणाः एवं पूर्वोक्तप्रकारमजानंतोऽन्येभ्य आचार्येभ्यः श्रुत्वा आत्मनो निर्विशेषब्रह्मैतन्यरूपत्वं तदुपासनामार्गं चाधिगत्य उपासते योक्तप्रकारेण ध्यायंति तेऽपि चमृत्युसंसारं तरेत्येव । अपिशब्दात् पूर्वोक्तोक्तोकास्तरंतीत्यत्र किमाश्चर्यमिति गम्यते । एवमशब्दात्तेषां मुख्यक्रमाभावेऽपि तरणे संशयो नास्ति । यतस्ते श्रुतिपरायणाः श्रुतिः श्रवणं तदेव परं अयं न मोक्षसाधनं येषां ततथा । ध्याने प्रवृत्त्यतिशयान्न तेषां चित्तशुद्धयर्थं कर्मापेक्षा । वेदोक्ततत्त्वे दृढनिश्चयाच्चा संभावना निवृत्त्यर्थं श्रवणमननापेक्षेति भावः । अयं च ब्रह्मसाक्षात्कारः संवादिभ्रमरूप इति केचित् प्रमादपइत्यन्ये । तथाहि यथा हि कश्चिन्मणिप्रमाणं निबुद्ध्या पश्यन् भ्रांत एव तथाऽपि तद्ब्रह्मण काले मणिलभ्यते ततः संवादिभ्रमः । एवं त्वंपदार्थं तत्पदार्थमणिप्रमाणं तत्पदार्थबुद्ध्या भावयन् व्यवहारतो भ्रांत एव-

भीष्म. ५
अ०
॥ १३ ॥

म. ता. टी.
॥ ६२ ॥

—तथाऽपितत्साक्षात्कारकालेतदनन्यस्यतत्पदार्थस्यसाक्षात्कारोऽपि संवादिभ्रमन्यायेनजायतेइति । तथाचवासिष्ठः 'असत्येसत्यतासाधोशाश्वतीपरिदृश्यते । शून्येनध्यानयोगेनशाश्वतंप्राप्यते पदे'इति व्यवहारतोनिर्विशेषस्वरूपत्वेनासत्येआत्मनितत्रनिर्विशेषत्वभावनंशून्योनिर्विशेषयोऽयं ध्यानयोगोयोपित्यग्निध्यानवत्तथाऽपितेनशाश्वतीसत्यताप्राप्यतेइत्यतइतिवसिष्ठवाक्यार्थः । कल्पद्रुमाचार्यास्तु वेदांतवाक्यजध्यानभावनाजाऽपरोक्षार्थीमूलप्रमाणदाढ्येनभ्रमत्वंप्रतिपद्यतेइतिप्राहुः २५ पूर्वकार्यकारणकर्तृत्वेइत्यत्रचिदाचितोऽपुं प्रकृत्योरन्योन्यधर्माध्यासउक्तस्तस्यैवगुणसंग्रहःसत्यकारणगुणसंगोऽस्येतिनानाजन्महेतुत्वंचोक्तंतद्विशदयति यावदिति सर्वजीवरूपं गुणसंगोऽत्ररूपाध्यासक्तिर्नकिंतुक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोःसंयोगोऽन्योन्यस्मिन्नन्योन्यात्मकताध्यासलक्षणोबोध्यः शेषस्पष्टम् २६ तत्राशोपायमाह सममिति समपरिणामिनंकूटस्थंनित्यं सर्वेषुभूतेषुदेहाद्याकारेणपरिणतेषुतिष्ठंतं । एतेनदेहएवतदधिगमस्थानमित्युक्तं । परमेश्वरमंतर्यामिणं सर्गस्थित्यंतकर्तारं । अतएवांतर्मुखदृष्ट्याविनश्यत्सुतेषुभूतेषुजूरगादिवत्कल्पितत्वाददर्शनंगच्छत्सुविभुत्वादात्मत्वात्त्रित्यद्वयपृथक्त्वाच्चाविनश्यंतंसर्वास्वध्वस्थास्वदर्शनमगच्छंतंयःपश्यतिस एवपश्यति । अन्येऽधाइत्यर्थः २७ दर्शनफलमाह सममिति स्वदेहेइवसर्वत्रदेहमात्रेसमवस्थितंसम्यगवस्थितमीश्वरंसमंसमतयापश्यन्नहियतःससर्वाभेददर्शीआत्मनादेहादिनाआत्मानेईश्वरंनहिनस्तिनानायोनिंसंकटेषुपातनेननपीडयतिर्कृतुततःपरांगतिमोक्षंयाति यद्वापेकात्म्यदर्शित्वात्स्वात्मानमिवान्यमपिनहिनस्ति सर्वत्रदयालुर्भवतीतिभावः । ततश्चपरांगतिंयाति २८ ननुविषमस्वभावानिभूतानिकःसमबुद्ध्यापश्यत्यमिववशीतबुद्धयेत्याशंक्याह प्रकृत्यैवेति सर्वशःसर्वप्रकारेणकर्माणिवाङ्मनःकायैरारब्धानिप्रकृत्यैवक्रियमाणानीतियःपश्यति तथाआत्मानंचा

यावत्संजायतेकिंचित्सत्त्वंस्थावरजंगमम् ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात्तद्विद्धिभरतर्षभ २६ समंसर्वेषुभूतेषुतिष्ठंतंपरमेश्वरम् ॥ विनश्यत्स्वविनश्यंतंयःपश्यति सपश्यति २७ समंपश्यन्नहिसर्वत्रसमवस्थितमीश्वरम् ॥ नहिनस्त्यात्मनाऽऽत्मानंततोयातिपरांगतिम् २८ प्रकृत्यैवचकर्माणिक्रियमाणानिसर्वशः ॥ यःपश्यतितथाऽऽत्मानमकर्तारंसपश्यति २९ यदाभूतप्रथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ॥ ततएवचविस्तारंब्रह्मसंपद्यतेतदा ३० अनादित्वात्त्रिगुणत्वात्परमात्माऽयमव्ययः ॥ शरीरस्थोपिकौंतेयनकरोतिनलिप्यते ३१

कर्तारंपःपश्यतिपूर्वोक्तरीत्यासएवसर्वत्रसमंपश्यतीतिपूर्वोक्तान्वयः २९ ननुकथंप्रकृतेरेवकर्तृत्वंनत्वात्मनइत्याशंक्याह यदेति भूतानांविद्यदादीनांजरायुजादीनांचपृथग्भावनानाभावेनावस्या नंपरिदृश्यमानमिदंयदाएकस्थंएकस्मिन्नात्मनिस्थितंरज्ज्वासर्पादिवत्कनकेवाकुंडलादिवत्विलीनंशास्त्राचार्योपदेशमनुपश्यति । ततएवैकस्मात्विस्तारंचभूतपृथग्भावस्यव्युत्थानावस्थाम नृस्वप्नादिवत्पश्यतितदाब्रह्मसंपद्यतेब्रह्मैवभवति । अयंभावः कर्तृत्वंहिक्रियावत्त्वंक्रियाचपरिस्पंदःसचपरिच्छिन्नस्यपृथग्भूतस्यप्राकृतस्यबुद्ध्यादेरेवसंभवतितनुव्यापकस्यसर्वभूतपृथग्भावप्र सिष्णोरात्मनइति ३० नन्वात्मनोविभुत्वेनरूपेणकर्तृत्वंमास्वीकारिदेहाद्यवच्छिन्नेनरूपेणतद्वक्तव्यमन्यथाऽनुभविरोधादित्याशंक्याह अनादित्वादिति अयंसर्वेषांप्राणिनांनित्याप रोक्षः । परमोदेहादिभ्योऽपरमेभ्यआत्मभ्योऽन्यःकोशपंचकातीतआत्मापरमात्मा । अव्ययःनव्येतिपरिच्छिद्यतेदेशतःकालतोवस्तुतश्चेत्यव्ययः । अव्ययत्वेहेतुः अनादित्वादिति यद्विआदिमदाकाशादित्येतन्नित्यव्येतिअनादित्वात् । नन्वनादिभावस्यानंत्यनियमेनात्मनःकालतःपरिच्छेदोमाऽस्तु । तथादेशतःपरिच्छिन्नस्यनाशावश्यंभावादनादित्वायोगाच्चदेशतो ऽपिपरिच्छेदोब्रह्मणोमाऽस्तु । ननुपरमाणुवद्विष्यतीतिचेन्न दशदिगवच्छेद्यप्रदेशभेदवतोऽव्यस्यनिरवयवत्वरूपाणुत्वासिद्धेः । नहिपरमाणोःपूर्वादिगवच्छिन्नोभागःपश्चिमयाव्यवच्छेत्तुं शक्यतेअनुभवविरोधात् । देशतःपरिच्छेदोभावादेवसजातीयविजातीयवस्तुसद्भावकृतःपरिच्छेदोऽपिमास्तुतथापिविचित्रशक्तिरुक्तस्याभिन्नवर्णचरचनावदीयसःपरस्यसर्वेश्वरत्वसर्वज्ञत्वादि-

॥ ६२ ॥

गुणयुक्तस्यस्वगतभेदोऽवश्यंभावी स्वशक्तिमायावच्छिन्नेनरूपेणजगत्कर्तृत्वंदेहावच्छेदेमाग्निहोत्रादिकर्तृत्वावश्यंवक्तव्यमित्याशंक्याह निर्गुणत्वादिति बोहिगुणवानाकाशादिःसंसंयोगंवि भागंवोपाधिमाप्यस्वगुणशब्दमाविष्करोतिननुस्वस्मिन्नसंतस्पर्शकेनचिदपिउपाधिनादर्शयितुमीष्टे । एवंआत्मासर्वगुणहीनःसत्यप्यवच्छेदलाभेकर्तृत्वादिकंगुणमाविष्कर्तुंसमर्थइति । फलि तमाह शरीरस्थोऽपीति स्पष्टार्थमेतत् ३१ निर्गुणत्वान्नकरोतीतिसिद्धंअसंगत्वात्त्रोपलिप्यतइत्याह यथेति यथाआकाशोभूमादिनानलिप्यतेसौक्ष्म्यादसंगस्वभावत्वात् । एवमात्मापुण्यपापा दिनानोपलिप्यतइत्यर्थः ३२ नकरोतिनलिप्यतइतिद्वयमपिदृष्टांतारेणप्रतिपादयति यथेति यथासूर्यःस्वसत्तामात्रेणविश्वंप्रकाशयतिननुव्यापाराविष्टतयाकुर्विदइवपटं । यथाचैपप्रकाशवर्मे दुर्गधादिभिर्नलिप्यतेएवमयंक्षेत्रक्षेत्रज्ञःसूर्यवदेकएवसन्ननेकधाभूतंक्षेत्रंमहाभूतानीत्यादिनाचतुर्विंशतितत्त्वात्मकमिच्छाद्वेपादिविकारयुक्तमुक्तंतत्त्वसत्तामात्रेणप्रकाशयतिहेभारतननुव्यापारावि ष्टयातत्संपादयति । तद्वर्मेवापुण्यपापादिभिर्नलिप्यते । सूर्यदृष्टांतैकत्वमकर्तृत्वप्रयुक्तमलेपत्वंचदर्शितं तथाचश्रुतयः । 'यथाह्ययंज्योतिरात्माविवस्वानपोभिन्नाबुद्रूपोऽनुबच्छन् ॥ उपा धिनाक्रियतेभेदरूपोदेवःक्षेत्रेष्वेवमजोऽयमात्मा ॥ सूर्योऽयमासर्वलोकस्थचक्षुर्नलिप्यतेचालुपैर्बाह्यदोषैः ॥ एकस्तथासर्वभूतांतरात्मानलिप्यतेलोकदुःखेनबाह्यः'इति ३३ अध्यायार्थकृतस्त्वमुपसं हरति क्षेत्रेति क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोःपूर्वोक्तयोरेवमुक्तरीत्याअंतरंभेदंजडत्वाजडत्वकर्तृत्वाकर्तृत्वविकारित्वाविकारित्वकृतंवलक्षण्यंज्ञानचक्षुःशास्त्राचार्योपदेशात्मप्रत्ययजनितेनज्ञानचक्षुषावेविदुस्तेपरं

यथासर्वगतंसौक्ष्म्यादाकाशंनोपलिप्यते ॥ सर्वत्रावस्थितोदेहेतथाऽऽत्मानोपलिप्यते ३२ यथाप्रकाशयत्येकःकृत्स्नलोकमिमंरविः ॥ क्षेत्रक्षेत्रीतथा कृत्स्नंप्रकाशयतिभारत ३३ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमंतरंज्ञानचक्षुषा ॥ भूतप्रकृतिमोक्षंचयेविदुर्यातितेपरम् ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गितासू० क्षेत्रक्षेत्रज्ञविभागयोगोनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ पर्वणितुसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ परंभूयःप्रवक्ष्यामिज्ञानानांज्ञानमुत्तमम् ॥ यज्ज्ञात्वामुनयःसर्वेपरांसिद्धिभितोगताः १

मोक्षंयातिप्राप्नुवति । किंसाख्यानामिवास्माकमपिगुणपुरुषांतरज्ञानादेवकैवल्यमुच्यतेइत्याशंक्याह भूतप्रकृतिमोक्षमिति भूतानांविद्यदादीनांप्रकृतिरूपादानांत्रिगुणात्मिकाअविद्यातस्या विद्ययामोक्षंनिरन्वयोच्छेदंचयेविदुस्तएवपरंयांतिननुक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमंतरंमात्रविदइत्यर्थः । यद्येकासत्याविम्बीचप्रकृतिस्तर्हिविभूनामलिप्तदशांबहूनांपुरुषाणांमुक्तानामपितदर्शनमपरिहार्यं तथाचतेषामपिवंधप्रसक्तिः । यदितुमिदयातर्हियस्यैवात्मसाक्षात्कारोजातस्तदृष्ट्यासर्वयैवरज्जूरगवद्भाषिताकालत्रयेऽविनास्ति । इतरेपात्वनादिरनंतास्त्येवेतिवक्तुंशक्यम् । तस्मा त्रप्रकृतिपुरुषांतरज्ञानमात्रात्कैवल्यंकिंतुप्रकृतिबाधेनपुरुषज्ञानात्सर्वबाधेनरज्जुदर्शनात्भयानिवृत्तिवद्वंधनिवृत्तिरितिसिद्धम् ३४ ॥ इतिभीष्मपर्वणि नीलकंठ्ये भारतभावदीपे त्रयोदशो ऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ५० ॥ ३७ ॥ पूर्वाध्यायतिभूतप्रकृतिमोक्षंचयेविदुस्तेपरंयांतीत्युक्तंत्रकावाभूतप्रकृतिःकिमाश्रयेणतस्याभूतजनकत्वंकथंवाबंधकत्वंकथंचततोमोक्षः किंचमुक्तानांल क्षणमित्येतदर्थजातंविदुरीतुंचतुर्दशोऽध्यायआरभ्यते । तत्ररुच्युत्पादनार्थपरंज्ञानंस्तुवन्नश्रीभगवानुवाच परमिति परंसर्वोत्कृष्टंब्रह्मविषयत्वात्ज्ञानंभूयःपुनःअसकृदुक्तमपिप्रवक्ष्यामि । किंतत्स्वरूपं आह ज्ञानानाममानित्वादीनांयज्ञादीनांज्ञानसाधनानांमध्ययदुत्तमंमोक्षफलत्वादंतरंगंतदेवतत् । अहंघटंजानामीत्यत्राहमर्थस्यघटाकाररुतेर्घटस्यचज्ञानमस्तीतिविषयभे दात्ज्ञानत्रयमस्ति । तत्रःअहंघटंजातरीयकंयज्जुतमंचरमंघटप्रकाशफलरूपंज्ञानंतदेवपरंब्रह्मेत्यर्थः । यथोक्तंवार्तिककारैः 'परागर्थप्रमेयेषुयाफलत्वेनसंमता ॥ संविस्तेवहज्ञेयोऽर्थेविदातो क्तिप्रमाणतः' इति । यज्ज्ञानंज्ञात्वावेदांतवाक्यजन्ययापीदृश्याअपरोक्षीकृत्यपरांसिद्धिमोक्षमितःसंसारात्संसारंविहायगताःप्राप्ताः १

२२

भीष्म. ६
अ०
११४॥

म.भा.टी.
॥६३॥

इदं ज्ञानं विषयविषयिण्यविष्कलविनिर्मुक्तमुपाश्रित्य मम ईश्वरस्य साधर्म्यसर्वोत्तमत्वं सर्वनिर्मुक्तत्वं सर्वभावाधिष्ठातृत्वमित्यादि धर्मसाधर्म्यसाधर्म्यमागताः । तथा च भूतयोः 'य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति सर्वस्य वशी सर्वस्ये ज्ञानः सर्वस्याधिपतिः स न साधुना कर्मणा मूया नोपासाधुना कनीयान्' इति ज्ञानफलमीश्वरसाधर्म्यप्राप्तिमाहुः । किंच मुमुक्षुः प्रभृतयो ज्ञानबलादेव सर्गेऽपि न जायंते प्रलयकाले च तत्तद्रूपं च्छेदो न प्रलयाद्यादिभिर्वर्धयते व्यथा प्राप्नुवन्ति । इदं श्लोकद्वयं भाष्ये वक्ष्यमाणं ज्ञानस्तु त्वत्वेनैव व्याख्यातम् । तज्ज्ञानमुपाश्रित्य ज्ञानसाधनमनुप्रायेति पदार्थः शेषं स्पष्टम् १
अथेदानीं कावामृतप्रकृतिः किमाश्रयेण तस्यामृतजनकत्वं तदाह ममेति मम शब्दचिन्मात्रस्य योनिः प्रवेशस्थानं महद्ब्रह्म महत्त्वस्वप्रथमकार्यस्य ब्रह्मवृंहकं कारणमव्यक्ताव्याकृतापरपर्यायं त्रिगुणात्मकमायाख्यं तस्मिन् गर्भस्वप्रतिबिम्बरूपं दधामि अर्पयामि अहं चिदात्मा ततो मत्प्रतिबिम्बगर्भिताया माया ततः सर्वेषामुत्तानां भवनवर्धनां महदादीनां हिरण्यगर्भादीनां च संभव उत्पत्तिर्भवति हे भारत २
तेन चित्प्रतिबिम्बसापेक्षत्वेन पपादनेन प्रकृतेः सांख्याभिमतं स्वातंत्र्यं नैरस्तम् ३ किंच सर्वेषु भूतेषु योनिषु उपादानभूतेषु पुण्यव्यामोषधय इव यामूर्तयः शरीराणि तुरगतिर्यत्स्थवरात्मकानि चतुर्विधानि संभवन्ति तासां मूर्तीनां ब्रह्म महत्पूर्वोक्तं महत्तत्त्वब्रह्म महत् । राजवंतादिस्वादुपसर्जनस्य परनिपातः मायैव यो निरित्यर्थः अहं तु तासां बीजप्रदः पिता तास्वपि स्वप्रतिबिम्बस्यार्पयिता । यथा पुरुषो भार्यायामनुशयि संपृक्करे तो निर्विचलितवो भार्यातः पिंडोत्पत्तिः रेतोऽंशतस्तत्र चैतन्योत्पत्तिरिति चैतन्यविशिष्टस्य पिंडस्य पिताऽहं माता च मायैत्यर्थः ४ एवमीश्वराश्रयेण प्रकृतिर्भूतानि सृज

इदं ज्ञानमुपाश्रित्य मम साधर्म्यमागताः ॥ सर्गेऽपि नोपजायंते प्रलयेन व्यथंति च २ मम योनिर्महद्ब्रह्मतस्मिन् गर्भं दधाम्यहम् ॥ संभवः सर्वभूतानां ततो भवति भारत ३ सर्वयोनिषु कौंतेय मूर्तयः संभवन्ति याः ॥ तासां ब्रह्म महद्योनिर्हृषीकप्रदः पिता ४ सत्त्वरजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसंभवाः ॥ निबध्नन्ति महाबाहो देहे देहि नमव्ययम् ५ तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामयम् ॥ सुखसंगेन वघ्राति ज्ञानसंगेन चानघ ६ रजो रागात्मकं विद्विष्यन्तां गसमुद्भवम् ॥ तन्निबध्नाति कौंतेय कर्मसंगेन देहि नम् ७ तमस्त्वज्ञानजं विद्विषो ह न सर्वदेहिनाम् ॥ प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नाति भारत ८ सत्त्वं सुखे संजयति रजः कर्मणि भारत ॥ ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे संजयत्युत ९

तीत्युक्तम् । इदानीं साकथं भूतानि बध्नातीति तदुच्यते सत्त्वमिति प्रकृतिः सत्त्वरजस्तमसां साध्यावस्था ततः सकाशात् परस्परं गांगीभावेन वैषम्येणोद्भिद्यमानाः प्रकृतिसंभवा इत्युच्यंते न तु प्रकृतितो वैशेषिकाणां निबध्नन्त्यात् गुणा अन्ये एते हे महाबाहो । देहे अव्ययमविकारिणमपि देहि नं स्युणायां वत्सभिवरज्ञानाभूता गुणानि बध्नन्ति ५ तत्र काकेन संगेन वघ्रातीत्युच्यते तत्रेति तत्र तेषु गुणे पुसत्त्वं निर्मलत्वाद्दुःखमोहाख्यमलराहित्यात् प्रकाशकमालोकवत्सर्वार्थावद्योतकम् । यतोऽनामयं रजस्तमोभ्यामनभिभूतं तत्सुखसंगेन ज्ञानसंगेन च न रमयिष्याति रोहितस्वरूपज्ञानानंदमहं सुखं हे ज्ञानीत्यभिमानेनातः करणवृत्तिधर्मोः सुखज्ञानयोरात्मन्यारोपेण वघ्राति हे अनघ अव्ययसिन् ५ रजोगुणो रागो रजनातदात्मकं विद्वि । तृष्णा प्राप्यमाणेष्वप्यर्थेष्वतृप्तिः । संगः प्राप्ते विषये म न सः प्रीतिलक्षणः संश्लेषस्तयोः समुद्भवं निदानभूतं तत्र जो हे कौंतेय । कर्मसंगेन दृष्टादृष्टार्थेषु कर्मसु संगस्तत्परतातेन निबध्नाति देहि नं देहाभिमानिनम् ७ तमोगुणः तु पूर्वाभ्यां विलक्षणः अज्ञानमायाया आवरणशक्तिस्तत उद्भूतमज्ञानजं विद्वि अतः सर्वेषां देहिनां मोहनं भ्रांतिहेतुः । प्रमादोऽनवहितत्वं सत्त्वकार्यप्रकाशविरोधी । आलस्यं जडता तच्च रजः कार्यप्रवृत्तिविरोधि । उभयकार्यनि रोधिनी तमोगुणालंबना वृत्तिर्निद्रा ताभिस्तत्तमो निद्रा विघ्राति हे भारत देहि नमित्यनुवर्तते ८ सत्त्वमुत्कृष्टं सत्सुखदुःखकारणमभिभूय संजयति संश्लेषं जनयति एवमुत्तरत्रापि । ज्ञानं प्रकाशमावृत्य प्रमादे अवश्यकर्तव्यस्याकरणे ९

॥६३॥

सत्त्वादयः कदास्वस्वकार्ये प्रभवन्तीत्याशंक्ये तरेतयोरभिभवे सतीत्याह रज इति रजस्तमसी अभिभूय सत्त्वं भवति वर्धते । एवं रजोऽपि सत्त्वतमसी अभिभूय भवति । तथा तमोऽपि सत्त्वरजसी अभिभूय भवतीत्यर्थः १० तत्तद्गुणोद्भवं लिङ्गान्याह त्रिभिः सर्वेति अस्मिन् देहे यदा सर्वेषु द्वारेषु बाह्याभ्यंतरविषयो पलब्धिसाधनेषु बाह्याभ्यंतरकरणेषु प्रकाशः स्वस्वविषयावरणविरोधी परिणामविशेषो जायते तेन च ज्ञानं शब्दादिविषयस्य याथात्म्येन प्रकाशो यदा जायते तदा सत्त्वं विवृद्धमिति विद्याजानीयात् । उत अपि सुखादिलिङ्गेनापि जानीयादित्यर्थः ११ लोभः प्राप्ताधिके गर्धः । प्रवृत्तिरग्निहोत्रादी । आरंभो गृहादेः । कर्मणामशमः सतामसतां वा कार्याणामनुपमः । स्पृहादृष्टे परधनादावुपादित्सा । रजसि विवृद्धे सति एतानि लिङ्गानि जायंते हे भरतर्षभ १२ सत्यपि बोधके गुवांदावप्रकाशः सत्त्वकार्यप्रकाशानुदयः । अप्रवृत्तिः सत्यपि प्रवृत्तिनिमित्ते रजः कार्यप्रवृत्त्यनुदयः । प्रमादः कार्यकार्यविवेकराहित्यं । मोहो निद्रालस्यादिरूपः १३ प्रलयं मरणं उत मविदां हिरण्यगर्भाद्युपासकानां देवानां बालोकान् अमलान् निर्दुःखान् १४ कर्मसंगिषु श्रौतस्मार्तकर्मणुष्ठातृषु मनुष्येषु मूढयोनिषु तिर्यक्स्थावरचांडालादिषु १५ सुकृतस्य सात्त्विकस्य कर्मणः फलं निर्मलं दुःखाज्ञानमलशून्यं सात्त्विकं ज्ञानवैराग्यादिकं । रजसो राजस्य कर्मणः फलं दुःखं । तमसस्तामसस्य कर्मणः फलमज्ञानं । सात्त्विकादिकर्मलक्षणं च नियतं संगरादि रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत ॥ रजः सत्त्वं तमश्चैव तमः सत्त्वरजस्तथा १० सर्वद्वारेषु देहेऽस्मिन् प्रकाश उपजायते ॥ ज्ञानं यदा तदा विद्याद्विवृद्धं सत्त्वमित्युत ११ लोभः प्रवृत्तिरारंभः कर्मणामशमः स्पृहा ॥ रजस्येतानि जायंते विवृद्धे भरतर्षभ १२ अप्रकाशोऽप्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह एव च ॥ तमस्येतानि जायंते विवृद्धे कुरुनंदन १३ यदा सत्त्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं याति देहमृत् ॥ तदो तमविदां लोकानमलान् प्रतिपद्यते १४ रजसि प्रलयं गत्वा कर्मसंगिषु जायते ॥ तथा प्रली नस्तमसि मूढयोनिषु जायते १५ कर्मणः सुकृतस्याहुः सात्त्विकं निर्मलं फलम् ॥ रजसस्तु फलं दुःखमज्ञानं तमसः फलम् १६ सत्त्वात्संजायते ज्ञानं रजसो लो भ एव च ॥ प्रमादमोहौ तमसो भवतोऽज्ञानमेव च १७ ऊर्ध्वं गच्छंति सत्त्वस्था मध्ये तिष्ठंति राजसाः ॥ जघन्यगुणवृत्तस्था अधोगच्छंति तामसाः १८ नान्यं गुणेभ्यः कर्तारं यदा द्रष्टाऽनुपश्यति ॥ गुणेभ्यश्च परं वेत्ति मद्भावं सोऽधिगच्छति १९ गुणानेतान् तीत्यत्रीन्देही देहसमुद्भवान् ॥ जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोऽमृतमश्नुते २० ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ कैलैस्त्रीन्गुणानेतान् तीतो भवति प्रभो ॥ किमाचारः कथंचैतांस्त्रीन्गुणानतिवर्तते २१

तमित्यादिनाऽष्टादशे वक्ष्यति १६ एतादृशफलवैचित्र्ये पूर्वोक्तमेव हेतुमाह सत्त्वादिति १७ यतः सत्त्वादिभ्यो ज्ञानादीनि जायंते ततः सत्त्वादिवृद्धिकाले प्रलयं गच्छंतः क्रमेणोत्तममध्यमाधमा सुयोनिषु जायंत इत्याह ऊर्ध्वमिति । ऊर्ध्वं देवभावे । मध्ये मानुषभावे । अधो नरकतिर्यक्स्थावरभावे । जघन्यं भिक्षुगुणवृत्तं निद्रालस्यप्रमादादितत्स्थास्तामसाः १८ कथं प्रकृतिषु रूपं वघ्रातीत्यस्योत्तरमुक्तं । कथं वा ततोऽस्य मुक्तिरित्यस्योत्तरमाह नान्यमिति गुणेभ्यः कार्यकारणविषयाकारपरिणतेभ्योऽन्यं दृशिमात्रमात्मानं द्रष्टा जीवः कर्तारं नानुपश्यति विवेकमनुपश्यति किं गुणा एव कर्तार इत्येव वक्ष्यति न त्वहं कर्ता । तथा गुणेभ्यः परं गुणव्यापारसाक्षिभूतं मां यदा वेत्ति तदा स वेदिता मद्भावं ब्रह्म भावं गच्छति अन्यदा तु गुणभावं गतो भवति १९ कथं त्वद्भावं गच्छतीति तत्राह गुणानिति एतान् गुणान् महदादि त्रयोविंशतिविकारात्मना परिणतान् देहसमुद्भवान् स्थूलदेहस्य समुद्भवोभ्यस्तान् तीत्यजीववैवातिक्रम्यानि विष्कलकसमाध्यम्यासेन बाधित्वाऽमृतं मोक्षमश्नुते प्राप्नोति । एतेनानेदावाग्निगुणात्ययप्रयोजनमुक्तं । यतो मुक्तो जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तः सन्निति तु अनर्थनिवृत्तिरुक्ता २० प्रकृतितो मुक्तिप्रकारे उक्तेऽयमुक्तलक्षणा निपृच्छन्नर्जुन उवाच कैरिति कैलैस्त्रीन्गुणानेतान् व्याख्यातान् तीतो भवति प्रभो । स च किमाचारः कोऽस्याचारः कथं केन च प्रकारेणैतांस्त्रीन्गुणानतिक्रम्य वर्तते २१

तत्राद्यस्योत्तरमाह प्रकाशमिति । प्रकाशप्रवृत्तिमोहाः सत्वरजस्तमसांकार्याणि वृत्तानावस्थायां तानि सम्यक्प्रवृत्तानि सामान्येन पुंसं सान्प्रवृत्तान्नद्वेष्टि । नापि समाध्यवस्थायां तानि निवृत्तानि संति काक्षति । सोऽयं नित्यसमाधिस्यो ब्रह्मविद्वरिष्ठः यंप्रकृत्य श्रीमागवते स्मर्यते 'देहं च न श्वरमवस्थितमुत्थितं वासिद्धो न पश्यतीति' । अत्र वासिष्ठे सप्तयोगभूमय उक्ताः 'ज्ञान भूमिः शुभेच्छारूपा प्रथमा समुदाहृता ॥ विचारणाद्वितीया तु तृतीया तु मानसा ॥ सत्त्वापत्तिश्चतुर्थी स्यात्ततोऽसंसक्तिनामिका ॥ पदार्थाभावनी पृथी सप्तमी तु र्यगा स्मृता' इति । तत्र यथोक्ता साधनसंपत्तमुमुक्षांता प्रथमा । श्रवणमनना रूपविचारारिमिका द्वितीया । निदिध्यासनरूपा तृतीया । एताः साधनमूमयः । सत्त्वापत्तिर्ब्रह्माज्ञात्काररूपा चतुर्थी फलभूता यस्यायोगीकृतार्थोऽपि जीवन्मुक्तिमुल्लेखं पुंस्कलं नानुभवति । परास्तिस्त्रो जीवन्मुक्तेरवांतरभेदाः । तत्रापि पंचम्यां भूमौ स्वयं स्थितः स्वयमेव व्युत्तिष्ठति । षष्ठ्यां परप्रयत्नेन सप्तम्यां तु न स्वतः परतो वा व्युत्तिष्ठति सोऽयं नित्यसमाधिस्यः प्रकाशमित्यनेन श्लोकेनोक्तः २२ अथ षष्ठ्यां पदार्थाभावस्यांगतो ब्रह्मविद्वरीयानुच्यते उदासीनवदिति योऽयं समाधावुदासीन इवास्ते व्युत्थाने किमपि प्रयोजनमपश्यन् इदं मम कर्तव्यमस्तीति वासना शून्यत्वात् यथास्ते एव न तु परप्रयत्नमंतरेण कदापि दपि गुणैर्विचाल्यते । परेण व्युत्थापितोऽपि गुणान् पश्यन् गुणावर्तत इत्येव ज्ञात्वा योऽवतिष्ठति तत्त्ववत्त्ववर्तते न तु गुणकृतैरिष्टानिष्टपक्षैरिगते चलति अयमर्थः यथा कश्चिद्ब्रह्मज्ञानो रसनामौढ्यात् स्वयं शाकादिरसनां विदति परेण ज्ञापितोऽपि कंचिद्वसविशेषमुपलभ्यापितो उदासीन इवास्ते झटित्येव विशेषो पदर्शनस्य तिरोधानात् न तत्कृतं सुखं दुःखं वा पश्यति तद्वदयं ज्ञेयः २३ अथ पंचम्यां भूमावसंसक्तिनामिकायां स्थितो ब्रह्मविद्वर उच्यते समेति समाधौ समेदुःखतुल्ये स्य सप्तमदुःखसुखः स्वस्यः

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पांडव ॥ न द्वेष्टि संप्रवृत्तानि न निवृत्तानि काक्षति २२ उदासीनवदासीनो गुणैर्योनविचाल्यते ॥ गुणावर्तत इत्येव योऽवतिष्ठति नेगते २३ समदुःखसुखः स्वस्थः समलोष्टाश्मकांचनः ॥ तुल्यप्रियाप्रियो धीरस्तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः २४ मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्यो मित्रारिपक्षयोः ॥ सर्वारंभपरित्यागी गुणातीतः स उच्यते २५ मां च योऽव्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते ॥ स गुणान्समतीत्यैतान् ब्रह्मभूयाय कल्पते २६

स्वेनैव स्वेच्छयैव तिष्ठतीति स्वस्थः । यदा तु न समाधाविच्छातदा स्वयमेव व्युत्तिष्ठतीति भावः । सोऽपि व्युत्थानावस्थायां समलोष्टाश्मकांचनो विरक्त इत्यर्थः । तुल्यप्रियाप्रियः तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिश्च प्रियाप्रियो निंदास्तुत्योश्च प्राप्तौ तुल्यो हर्षविषादशून्यः अत्र हेतुर्धारयति यथा कश्चिद्भूरस्तीप्रप्रहारवेदनात्तोऽपि न व्यामुह्यति धैर्याद्वेदनां नानुभवति तद्वदयं हर्षविषादावनुभवन्नपि धैर्यान्न चलति । पूर्वस्य तु जाताया मपि वेदनायां हर्षाद्युदप एव नास्ति तत्पूर्वस्य तु वेदने वनास्तीति भेदः । एतेन श्लोकत्रयेण सर्वेषां जीवन्मुक्तानां समाधौ लिङ्गानि तत्संवेद्यान्याचाराश्च परसंवेद्यानि लिङ्गान्युक्तानि २४ अथ चतुर्थ्यां भूमौ सत्त्वापत्ति संज्ञायां स्थितस्य योगिनः समाधि सुखाभावेन स्वसंवेद्यलिङ्गाभावात् तत्र निश्चयेन द्वेतस्य बाधा लिङ्गमाचारश्च परसंवेद्य एव तदाह मानेति यथा हि परीक्षकः कूटकार्पापणस्य लाभे विनाशे वा हर्षविषादशून्यो न घतच्छाभार्थं यन्न मारमते । मुहस्तु ताभ्यां बाध्यते तच्छाभार्थं यन्न चारमते । एवं विद्वान् द्वेतमरुमरीचिकाह दसमानं पश्यन् तत्र मानापमानयोर्वा मित्रारिपक्षयोर्वा तुल्य एव न त्वन्यतरलाभाय परिहाराय वा यन्न मारमते अतो गुणातीत इत्युच्यते सर्वत्र पदार्थः स्पष्टः २५ अथ कथं ब्रह्मगुणानतिवर्तत इत्यस्योत्तरं विवक्षन् साधनभूता सुतिष्ठु भूमिपुतृतीया तनुमानसामाह मां चेति यश्च साधको मां प्रत्यगात्मानं चकार स्वयं पूर्वभूमिस्थापेक्षया अस्य वैलक्षण्यं द्योतयति अव्यभिचारेण वृत्त्यंतरानंतरितेन भक्तियोगेन भयिभगवतितैलधारावदविच्छिन्नवृत्तिप्रवाहिमनःप्रणिधानरूपेण योगेन सेवते ध्यायति स एव ब्रह्मभूयाय कल्पते इति चित्तपतान् गुणान्समतीत्यध्यानपरिपाकति सत्त्वमपि बाधित्वा ब्रह्मभूयाय ब्रह्मभावाय कल्पते यो ग्यो भवति । भुवोभाव इति भवते भविकप २६

विषयप्रदर्शनद्वारा विचारणारूपा द्वितीया भूमिमाह ब्रह्मणो हीति । ब्रह्मणो वेदस्य प्रतिष्ठातात्पर्येण पर्यवसानस्थानमहमेव । अमृतस्य कर्मब्रह्मो भयदर्शनद्वारा स्मृतसाधनस्य अव्ययस्य अनादित्वादनंतत्वाच्चापौरुषेयत्वेनाप्रामाण्यशंका कलंकशून्यस्य स्वतः प्रमाणभूतस्येत्यर्थः । एतेनोपक्रमोपसंहारादिपर्यालोचनया वेदाविच्छेदतर्कोपकरणया कृत्स्नस्य वेदस्य तात्पर्यमहर्शनकामेन निर्णेतव्यमिति विचारणारूपा द्वितीया भूमिरुक्ता । हेतुफलोपदर्शनमुखेन शुभेच्छारूपा प्रथमा भूमिमाह शाश्वतस्येति काम्यधर्मवत्फलदानेन नाशमात्रात् भगवत्स्य पितो नित्यो धर्मः शाश्वतः विविदिषादिपारंपर्येण मोक्षारूपशाश्वतफलहेतुत्वात् । शाश्वतस्य च धर्मस्य प्रतिष्ठापरमं प्राप्त्यं फलमहमेव । तथापि कौतंकि विषयसंगजन्यसुखव्यभिचारिस्वरूपभूतं मोक्षसुखं तस्यापि प्रतिष्ठापराकाष्ठा अहमेव । एवं निष्कामधर्मेण विशुद्धचित्तस्यैकान्तिकसुखेच्छा भवति तेयं शुभेच्छारूपा प्रथमा भूमिः । अत्र परांपराभूमिमारोदुमशकस्य पूर्वापूर्वाभूमिरुपदिश्यते । यथा ध्यानेनात्मनि पश्यंतीत्यत्र निदिध्यासनाशक्तस्य सांख्यनामा विचारस्तत्राप्यशक्तस्य कर्मयोग उपदिश्यते तद्वत् २७ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदपि चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ५० ॥ ३८ ॥ पूर्वाध्यायांते सुखस्यैकान्तिकस्य प्रतिष्ठापराकाष्ठाऽहमित्युक्तं तत्र किं लक्षणं तत्सुखं केन वा आवृतं केन वा साधनेनास्यावरणमंगः केन वा अधिकारिणा तत्प्राप्यमित्यादिवर्णयितुं पंचदशोऽध्याय आरभ्यते ऊर्ध्वमूलमिति । 'आनंदाद्धवेव खल्विमानि भूतानि जायंते' इति श्रुतिप्रसिद्धं मानुषानन्दमारभ्योत्तरोत्तरशतगुणविद्वद्भानंदसोपानपंक्तेरुपरिस्थितं परमानंदाद्वयं वस्तु ऊर्ध्वतदेवमूलमूलकारणमस्य संसाराश्च तस्य तमू

ब्रह्मणो हि प्रतिष्ठाऽहममृतस्याव्ययस्य च ॥ शाश्वतस्य च धर्मस्य सुखस्यैकान्तिकस्य च २७ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासू० गुणत्रयविभागयोगो नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ पर्वणितु अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ऊर्ध्वमूलमधःशाखमश्वत्थं प्रादुरव्ययम् ॥ छंदांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेदसवेदवित् १ अधश्चोर्ध्वं प्रसृतास्तस्य शाखा गुणप्रवृद्धा विषयप्रवालाः ॥ अधश्च मूलान्यनुसंततानि कर्मानुबन्धीनि मनुष्यलोके २ न रूपमस्येहतथोपलभ्यते नांतोनचादिर्न च संप्रतिष्ठा ॥ अश्वत्थमेनं सुविरूढमूलमसंगं शस्त्रेण दृढेन च्छित्वा ३

ध्वंमूलं । अधःशाखं ऊर्ध्वं अधोऽसोपानस्थानीयाः शाखा इव शाखाः अव्यक्तमहवहंकारपंचतन्मात्रापोदशविकारद्विरप्यगर्भविराट्प्रजापतिसुरगंधर्वासुरनरतिर्यक्स्थावररूपायस्य सोधः शाखस्तं । नश्वोऽपि स्थातुं योग्यममृतत्वादश्वत्थसंसारवृक्षस्य । तथाऽप्यव्ययमूठानामनाद्यनंतं प्रागुर्वेदाः । ऊर्ध्वमूलोऽवाक्शाखपदोऽश्वत्थः सनातन इत्यादयः । छंदांसि वेदास्तदुपलक्षिता यज्ञादयस्तत्त्वपर्णानि पर्णसंघातवत्तदोभाहेतवो यस्य तरोस्तमश्वत्थं यो वेदमिध्यात्वेन स एव वेदवित् विदितवेद्य इत्यर्थः । अत्राश्वत्थरूपकेण संसारो वर्ण्यते १ अधश्च मानुषेभ्यस्तिर्यक्स्थावरादयोऽधीच्यंताः । ऊर्ध्वं च मानुषेभ्य एवोपरिचगंधर्वयक्षादिहिरण्यगर्भपर्यंतं प्रसृताः प्रसंगप्राप्तास्तस्य शाखाः । गुणैः सत्त्वादिभिः प्रकर्षेण वृद्धाः गुणप्रवृद्धाः । विषया एव रंजकतया कोमलपल्लवरूपाणि प्रवालानियासांताः । संसारवृक्षस्योपरि मूलं ब्रह्म उक्तम् । अधश्च इह मनुष्यलोके च तस्य मूलानि वासना रूपाण्यवांतरमूलान्यनुसंततानि प्रवाहानित्यानि । यतः कर्मानुबन्धीनिकर्मैव धर्माधर्मरूपमनुबन्धः पश्चाद्भाविष्येतां न कर्मानुबन्धीनि । वासनाभ्यः कर्माणि कर्मभ्यो वासना इत्यनवरतसंतानोऽयं वृक्ष इत्यर्थः २ ननु श्वोऽपि स्थातुमनर्हश्चाव्ययश्चेत्युक्ते प्रतिक्षणविनाशि विज्ञानसंतानरूपो वा ब्रीह्यादिवत्प्रवाहानित्यो वाऽयं संसारस्तर्हि वृक्षच्छेद्यो वासना नाना कर्मणां च बीजां कुरवदन्त्यो न्यजन्महेतुत्वस्यावर्जनीयत्वादित्याशंक्य सत्त्वा सत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयोऽयमित्येतं पञ्चमाश्रित्य परिहरति न रूपमिति रज्जुरगस्येवास्वरूपं सम्यग्दशावीक्ष्यमाणं सत्रोपलभ्यते इह जीवत्येव देहे । यथा पूर्वमज्ञानदशायां तथानोपलभ्यते ज्ञानदशायां । तेनास्य मृषात्वमनुभवैकवेद्यमित्युक्तं एतेनानुपलभ्य रूपस्त्ववचनेनैव प्रकाशानां विज्ञानानां रूपवतां बीजादीनां च सादृश्यस्य व्यावृत्तिः तर्हि शशविषाणवत्तुच्छत्वायं स्यादित्यत आह नांतोनचादिरिति उपादानस्य मूलज्ञानस्याद्यंतगुण्यत्वादय-

—मप्याद्यंतगुण्यइत्यर्थः । तद्व्यात्मवदपरिहार्यस्यादित्याशंक्याह । नचसंप्रतिष्ठाअस्यप्रतिष्ठाख्यल्यस्यानवृत्तस्यभूमिरिवनास्ति । नचायं ब्रह्मणोविकारोयेनतत्रवलीयेत नचेष्टापत्तिः ब्रह्मणः कौटस्थ्यभंगापत्तेः । किंतिहृतुच्छमज्ञानमस्योपादानंतास्मिन्नज्ञानेनविनष्टेसमूलस्यास्योच्छेदोमवत्सज्ञानस्यचतुच्छत्वं 'तुच्छेनाम्वपिहितंयदासीत्' इत्यादिश्रुत्या । तत्कार्यस्यरज्जुरादेःप्रलये तदनुपलभस्यानुभवेनचसिद्धं । तस्मादस्यप्रतिष्ठानोपलभ्यतइत्युक्तमेवोक्तं । तमेनमश्वत्थंवासनानांदादयानुविच्छेदमूलं दृढतरमूलमप्यसंगशस्त्रेणसंगोदेहादितादात्म्यबुद्धिस्तद्वर्जनमसंगःस एवशस्त्रेणतद्वदेनपरिपकेनच्छित्वा ततःपदंतत्परिमार्गितव्यमित्युत्तरेणान्वयः । यद्यपिस्थूलसूक्ष्मयोःसंसारयोरसंगःसुषुप्तौस्वयमेवजायते तेनतन्मूलवासनाभिरप्यात्मनोऽसंगोऽनुमीयतेतथापि वासनामूलस्याज्ञानस्यज्ञानेनानुच्छेदात्रासंगधीर्दृढामवतितस्मान्निर्विकल्पसमाध्यभ्यासेनकारणशरीरस्याप्यसंगःसाध्यः तेनचासंगशस्त्रेणास्यच्छेदोमूलोच्छेदोलवणोदकवज्जूरगवद्वाप्रविला पनरूपःकर्तव्यः । नतुसंख्यानाभिवस्वरूपेणसतःपरिवर्जनमात्रं ९ तमिममश्वत्थंछित्वाकिंकर्तव्यमतआह ततइति नकेवलंनिर्विकल्पसमाधिनातदसंगमात्रेणकृतार्थताकिंतर्हिततोऽसंगानंतरं तत्श्रुतिप्रसिद्धंपदंपदनीयंब्रह्मपरिमार्गितव्यंश्रुतियुक्तिबलेनाहमेवब्रह्मास्मीतिज्ञातव्यं । यस्मिन्पदेनिर्विकल्पेगताःप्राप्ताःसंतोननिवर्तंतिनपुनर्निवर्तते । तमेवप्रत्यगानंदमाद्यंपुरुषंपुरिशरीरे ज्ञानमहमपिप्रपद्येशरणागतोऽस्मीतिभावयेत् । भगवत्पुत्रवाइदं वचनंलोकशिक्षार्थं वर्तपवचकर्मणीविधत् । कोऽसौपुरुषः यतःपुराणीआद्याप्रवृत्तिः । 'सोऽकामयतबहुस्यांप्रजायेयेति' इत्येवं रूपाप्रसृताअस्मास्वपिप्रवृत्ता । यतोवयमपिइदानींकामयामहेधनादिनावयंभूयांसःस्यामप्रजयाप्रजायेमहीतिचेति । येनेयंप्रवृत्तिर्दिशितातत्प्रणामेनैवसानिवर्तिष्यतइत्यर्थः ४ एवमैकैतिकस्य

ततःपदंतत्परिमार्गितव्यंयस्मिन्नगताननिवर्तंतिभूयः ॥ तमेवचाद्यंपुरुषंप्रपद्येतःप्रवृत्तिःप्रसृतापुराणी ४ निर्मानमोहाजितसंगदोषाअध्यात्मनित्याविनिवृत्त कामाः ॥ द्वंद्वैर्विमुक्ताःसुखदुःखसंज्ञैर्गच्छंत्यमूढाःपदमव्ययंतत् ५ नतद्वासयतेसूर्योनशशांकोनपावकः ॥ यद्वत्त्वाननिवर्तंतेतद्वामपरमंमम ६

सुखस्याच्छादकंसंसारश्वत्थंतच्छेदकमसंगशस्त्रं चोक्तातस्यसुखस्यप्राप्तावधिकारिणंतस्यस्वरूपंचाहद्वाभ्यां निर्भनेति । मानोदर्पः मोहोविपर्ययस्तद्रहिताः निर्मानमोहाः । जितःसंगःकर्ताह मित्यभिमानोदोषोरागादिश्वयेस्तेजितसंगदोषाः । अध्यात्मंआत्मनित्याःनिष्ठावतःआत्मध्यानपराइतियावत् । विनिवृत्तकामाःत्यक्तसर्वपरिग्रहाः । द्वंद्वैः सुखदुःखेत्युपलक्षणंकीतोष्णा दीनामपि तैर्विमुक्तास्तितिज्ञावतइत्यर्थः । अमूढाःविद्यायाऽविद्यानाशंकृतवतः । तत्पदंअव्ययंअपुनरावृत्तिं गच्छंति ५ ननुयदितदूर्ध्वपदंगच्छंतितर्हिततःपातोऽप्यवश्यंमावीपतनाताःसमुच्छ याइतिन्यायात् । ततश्चयस्मिन्नगताननिवर्तंतीत्यनुपपन्नमित्याशंक्यतस्यपदस्यस्वरूपमाह नतदिति तत्पदंसूर्योनमासयति रूपादिहीनत्वेनचक्षुरयोग्यत्वात् । एतेनसर्वेषांवाह्येन्द्रियाणांनि वृत्तिः । यद्विरूपवच्चक्षुर्योग्यंतत्सूर्येणचक्षुरनुग्राहकेणभास्यइदंतुनतयेत्यर्थः । नशशांकश्चंद्रोऽपिमासयति यन्मनोग्राह्यंस्तुतच्चंद्रेणमनोनुग्राहकेणभास्यइदंतुनतया । यन्मनसानमनुतइति श्रुत्याऽस्यमनोग्राह्यत्वनिषेधात् । नापिपावकोमासयति यद्विवाचाग्राह्यंतदनुग्राहकेणपावकेनभास्यइदंतुनतया यद्वाचाऽनभ्युदितमितिश्रुत्यास्यवाग्गोचरत्वनिषेधात् । नचक्षुपागृह्यते नापिवाचेत्पादिश्रुत्यंतरंच । यतश्चक्षुर्मनोवाचामगम्यंतेनस्थूलसूक्ष्मकारणप्रपंचातीतंप्रत्यगद्वयं । नांतःप्रज्ञंनचहिःप्रज्ञंअस्थूलमनणुइत्यादिश्रुतिभिःसर्वविशेषरहितंयत्प्रतिपादितंतत्तममपरमं वामवृत्तिरूपज्ञानादपरमादन्यज्ज्योतिश्चिन्मात्रं ममेतिसंबंधोराहोःशिरइतिवदुपचारात् मदभिन्नंज्योतिःस्वयंप्रकाशमित्यर्थः अतएवयद्वत्त्वाप्राप्यज्ञात्वेत्यर्थः । ननिवर्तंतेनिवृत्तिकारणस्य मूलाज्ञानस्याभावात् । एवंव्याख्यानेहि'यदाहोवैषएतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयंप्रतिष्ठाविंदते अथसोऽभयंगतोभवति'इतिश्रुत्यथानुगमोदृश्यते । अदृश्येइतिदृग्गोच्यत्वेन-

सूर्यमास्यत्वंपर्युदस्यते । अनात्म्येआत्मनोमनसोयोग्यंआत्म्यंतदन्यत्रअनात्म्येइतिमनसोऽप्ययोग्यत्वेनचंद्रमोमास्यत्वंनिरस्यते । अनिलयनेनिलीयतेऽस्मिन्सर्वस्थूलसूक्ष्ममितिनिलय नंकारणंतद्विज्ञे । अतएवानिरुक्तेनिर्वचनायोग्येवाचामगोचरइत्यर्थः । तेनपावकाप्रकाशयेइतिसिद्धम् । येतुसूर्याद्यप्रकाशयमाचिरादिमार्गगम्यसत्यलोकादप्यपरितनमप्राकृतंवेष्णवंपदं नित्यंदेशांतरेऽस्ति तद्वत्त्वापुनर्ननिवर्ततइतिव्याचक्षते । तेषानरूपमस्येहतयोपलभ्यतइतिदृश्यस्यतुच्छत्वादेवतादृशस्यापितुच्छत्वमपरिहार्यदृश्यत्वाविशेषात् तस्माद्यथोक्तएवश्लोकार्थः ५ ननुयदिसूर्याद्यभास्यज्योतीरूपस्त्वक्षेत्रज्ञंचापिमांविदीतिस्वस्यैवक्षेत्रज्ञत्वंतुपेतहिंक्षेत्रज्ञस्यसतस्तववटादिप्रकाशेकिमिति सूर्याद्यपेक्षादृश्यते । नहिस्वयंज्योतीरूपःस्वविषयावभासनेज्योति रंतरमपेक्षतेदीपादिष्ववर्शनादित्याशंक्याहत्रिभिः । ममेवेति यद्यस्मादीश्वरोजगत्स्रष्टाशरीरंभवामोति । 'सएवहृदप्रविष्टआनखाग्नेभ्यः । तस्मिन्नातदेवानुप्राविशत्' इत्यादिश्रुतिभ्यः ईश्वरएवश रीरधारी तथायद्यस्माद्धेतोः अपिशब्दोऽवधारणार्थं चःसमुच्चयार्थः । 'कस्मिन्नहमुत्क्रांतउत्क्रांतोमविष्यामिकस्मिन्वाप्रतिष्ठितेप्रतिष्ठास्यामीतिसंप्राणमसृजत'इतिश्रुतेः । प्राणधारणेनोपाधिना ईश्वरएवचउत्क्रामतिततोदेतुद्वयाजीवलोकेसंसारंयोजीवभूतःप्राणीसनातनःसर्वदेकरूपोऽहमेवेतिवक्तव्येयथाऽग्नेःक्षुद्राविस्फुलिगाव्युच्चरत्येवमेवेत्स्मादात्मनःसर्वएतआत्मानोव्युच्चरंतीतिवद्वि विस्फुलिगन्यायेनसममैवाशइत्यंशाशिभावोक्तिः । यद्यपिवह्नीभेदःपरिमाणंचस्वगतंनदृश्यतेतथापिनूपाधिगतमेवतदुभयंतत्राप्युपचर्यतेअयमग्निरस्मादग्नेर्भिन्नःअयमस्यस्फुलिगाःअयमस्माद ल्पइति । एवमस्थूलमनण्वहस्वमदीर्घमितिश्रुतेश्चतुर्विधपरिमाणशून्येब्रह्मणिमयैवाशइत्यंशाशिभावेनभेदोऽल्पत्वमहत्त्वेचोपचारादोपाधिकेध्येये तथाचश्रुतिः । 'बुद्धेर्गुणेनात्मगुणेनचै

ममैवांशोजीवलोकेजीवभूतःसनातनः ॥ मनःषष्ठानींद्रियाणिप्रकृतिस्थानिकर्षति ७ शरीरंयदवाप्नोतियच्चाप्युत्क्रामतीश्वरः ॥ गृहीत्वैतानिसंयातिवायुर्गंधानि वाशयात् ८ श्रोत्रंचक्षुःस्पर्शनंचरसनंच्राणमेवच ॥ अधिष्ठायमनश्चायंविषयानुपसेवते ९ उक्तामंतंस्थितंवापिभुंजानंवागुणान्वितम् ॥ विमूढानानुपश्यं तिपश्यंतिज्ञानचक्षुषः १० यतंतोयोगिनश्चैनंपश्यंत्यात्मन्यवस्थितम् ॥ यतंतोऽप्यकृतात्मानोनैनंपश्यंत्यचेतसः ११

वह्याराग्रमात्रोह्वरोऽपिदृष्टइति । समःक्षुषिणासमोमशकेनसमोनागेनसममिच्छिमिलोके'इतिच । तथाचविस्फुलिगोर्वाह्नेरेवतुवन्मंशः । एवंजीवोऽपिब्रह्मैवतुब्रह्मांशः । ब्रह्मदाशा ब्रह्मदासाप्रक्षेमेकितवाउतेतिदाशादिष्वपिपिंडेपुगोत्वस्येवकात्स्न्येनरकैकस्मिन्नब्रह्मभावपरिसमाप्तिदर्शनात् निरंशंऽशांशिकल्पनायाअयोग्यत्वाच्च । सएवंजीवभूतईश्वरोममैवांशइवां शोरूपभेदोमनःपष्ठेपुतानिमनसासहषडिंद्रियाणि प्रकृतिस्थानिइंद्रियाणांप्रकृतिःस्वभावोविषयप्रावण्यंतत्रस्थितानि । कर्षतिश्रुतिप्रलयसमाधिकालेपुसंकोचयति ७ तयैतान्येवआ शयात्स्वलयस्यानात्गृहीत्वसंयातिविषयदेशंप्रतिगच्छतिप्रबोधसंगोपस्थानकालेषु । तत्रदृष्टांतः वायुर्गंधानिवाशयात् गंधाश्रयात्पुष्पात् ८ कानितानिमनःषष्ठानि तानिगृहीत्वा गत्वाचायंकिंकरोतीत्यतआह श्रोत्रमिति अधिष्ठायव्यापारंतिकृत्वाविषयानुशब्दादीनुपसेवतेप्रकाशयति । यथादीपःस्वस्यवृत्तिलामायतैलवत्याद्यपेक्षमाणोऽपिस्वविषयावभासने स्वयमेवप्रभुः । एवंजीवोपिघटाकारत्वलाभायमनःषष्ठानींद्रियाणिसूर्यादींश्चापेक्षतेतथाऽपिघटावभासंस्वयमेवकरेतिनेतराणिइंद्रियसूर्यादीनिस्वमास्यत्वात्तैलवत्यादिवदित्याशयः ९ तमेवमंतंमनःषष्ठानींद्रियाणिप्राणंचाधिष्ठायतेवामुत्क्रमणेनोत्क्रामंतंतेषांस्थित्यास्थितंतेषांभोगेनभुंजानंतेषांस्वरजस्तमोगुणयुक्त्वेनगुणान्वितंघटसूर्यमिवघटाकाशमिववायुगमनादिनागमना दिमंतंस्वतस्तुत्क्रमणादिशून्यमपिविमूढास्तात्त्रिकरूपनानुपश्यति । ज्ञानचक्षुस्तुपश्यंतिउपाधेरेवोत्क्रमणादिकंनतूपहितस्यात्मनइतिज्ञानंत्येवेत्यर्थः १० यतंतोयज्ञशीलायोगिनश्चएनंआ त्मनिबुद्धावस्थितंविभुसुक्तांत्यादिहीनमसंगंपश्यंति । यतंतोऽपिअकृतात्मानः मेयज्ञादिभिरशोषितचित्ताःपुनर्नपश्यंति यतःअचेतसःआनेर्जितचित्ताः पापाणतुल्याइत्यर्थः ११

कथं तर्हि सूर्यादीनामपि भासकत्वं लोके दृश्यते तदपि मदादेशादेवेत्याह यदादित्येति अत्राप्यादित्यादिषदैः करणाधिष्ठायां देवतास्तदाधिष्ठेयानि करणानि च तत्रैवैव गृह्यन्ते यदादित्यादिषु बाह्य
करणे अधिष्ठातृपुत्रतदाधिष्ठेयेषु बाह्यकरणेषु च गतं विद्यमानं तेजोविषयप्रकाशनसामर्थ्यसर्वजगद्भासयते तदेजोमामकं मदीयं विद्धि । येन सूर्यस्तपति तेजसेदः । येन चक्षुःपिपश्यति इत्यादिभ्यः ।
एवं मनश्चंद्रमसो र्येदांतरप्रपंचप्रकाशनसामर्थ्यतदपि मामकमेव । तथा यद्वागयोरव्याकृतादिविषयप्रकाशनसामर्थ्यतदपि मामकमेवेत्यर्थः । अक्षरयोजनास्पष्टा १२ न केवलमादित्यादिगत
प्रकाशनसामर्थ्यमामकमपितु पृथिव्यादिगतं भूतधारणव्यापनसामर्थ्यमपि मदीयमेवेत्याह गामिति गां पृथिवीमाविश्यतां पृथिवीं दृष्ट्वा भूतान्यहमेव धारयामि अजसा बलेन अन्यथा पृथिवी
सिकतामुष्टिबद्धीर्येत तथा च मंत्रवर्णः । येन द्यौरग्रापृथिवी च दृढेति । सदाधारपृथिवीमिति च । तथा अहमेव सोमो रसात्मको जलात्मकः । 'रसो जलं रसो हर्षः' इत्यनेन कार्यमंजरी जलमयो भूत्वा सर्वा
ओषधीः पुष्पाभिचरसवतीः पुष्टाश्च करोमि सोमो हि स्वात्मरसानुप्रवेशेन सर्वाओषधीः पुष्पातीति प्रसिद्धं ११ अहं वैश्वानरसं जज्ञ उदरस्थोऽग्निर्भूत्वा प्राणिनां सर्वेषां देहमाश्रितः सन् प्राणापानाभ्यां वायु
भ्यां समायुक्तः समुदीपितश्चतुर्विधमन्नमदनीयं भक्ष्यं दंतव्यापारापेक्षमपूपादि । भोज्यं तद्वनपेक्षं पायसादि । लेह्यं गुडशर्करादि । चोष्यं निश्चोष्यत्युज्यमानमिक्षुं दंडादि । एतेन सर्वत्र सर्वांश
क्रिया दृश्यते सामदीयेति भावः । तदेवं भोक्ता वैश्वानरोऽग्निर्भोज्यमन्नं सोमस्तदेव सुभयमग्नीषोमी सर्वमिति पश्यतोऽन्नदोषलेपो न भवतीत्यपि द्रष्टव्यम् १४ किंच सर्वस्य प्राणिजातस्याहं हृदिसन्नि
यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलम् ॥ यच्चंद्रमसियच्चाग्नौ तसेजो विद्धि मामकम् १२ गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसा ॥ पुष्पाभिचौषधीः सर्वाः सोमो
भूत्वा रसात्मकः १३ अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ॥ प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधम् १४ सर्वस्य चाहं हृदिसन्निविष्टो मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोह
नंच ॥ वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो वेदांतकृद्वेदविदेव चाहम् १५ द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते १६ उत्तमः पुरु
षस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ॥ योलोकत्रयमाविश्य विभर्त्यव्यय ईश्वरः १७ यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः ॥ अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः
१८ यो मामेवमसंभूदोजानाति पुरुषोत्तमम् ॥ स सर्वविद्भजति मां सर्वभावेन भारत १९

विष्ट आत्मेत्यर्थः । अतो मत्त आत्मनस्तेषां स्मृतिर्ज्ञानं च पुण्यवता । पापिनां तु तयोरपोहनं विस्मरणमज्ञानं च भवति । तथा च सर्वे वेदैः कर्मोपास्तिज्ञानकोटात्मकैरहमेव परमात्मा वेद्यो वेदांतकृ
वेदांतोक्तविद्यासंप्रदायकृत् वेदवित् वेदार्थविज्ञाहमेव । एतेन वेदांतविद्वेदविद्वत्स्वविभूतिरित्युक्तं भवति १५ सर्वज्ञाहं हृदयसंयुताति द्वाविमौ द्वौ वेदवपुरुषौ क्षरो विनाशी स च
सर्वाणि भूतानि प्राणवतिकर्मक्षये सुप्तिप्रलयकेवल्यादावुपाधिना शमनुविनाशशी लोजीवो ब्रह्मप्रतिबिम्बभूतो जलाकोपमः । 'प्रज्ञानवनपर्वतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यति' इति श्रुतेः । कूटस्थो
निर्विकारो मायो पाथिरक्षरः तदुपाधेरकर्मजत्वेन नाशा संभवात् उपाधिविधिना वशीकृतत्वाच्चासौ न क्षरति स्वरूपान्न च्यवत इत्यक्षरः १६ एताभ्यां कार्यकारणोपाधिभ्यामन्योनिरूपाधिरुत्तमः पुरु
षः योऽसौ परमात्मेत्युदाहृतः शास्त्रे । योऽसौ मायया ईश्वरो भूत्वा लोकत्रयमुत्तममध्यमाधमशरीररूपमाविश्य प्रविश्य धारयति शरीरत्रयं । अयापि अव्ययः सर्वज्ञत्वेन ईश्वरधर्मेण अल्पज्ञत्वेन जी
वधर्मेण वानव्येति वर्धते क्षीयते वेत्यर्थः १७ यस्मादिति क्षरमुपाधिमक्षरं चोपाधिमतीतोऽतिक्रम्य स्थितोऽहमतोऽक्षरादपि चेतित्वात् क्षरादपि उत्तमः उत्कृष्टतमः । जडात्क्षररूपादुपाधेरुत्कृ
ष्टस्तदुपहितो जीवश्चेतनत्वात् । ततोऽप्युत्कृष्टतरो मायोपाधिः स्वतंत्रत्वात् । ततोऽप्युत्कृष्टतमोऽनुपाधिरनागतुकरूपत्वात् । अक्षरार्थः स्पष्टः १८ एतद्विज्ञानफळमपि भक्तिरेवेत्याह
यो मामिति असंभूदः मम पुरुषोत्तमत्वे संशयविपर्ययादिहीनः स एव सर्वविद्यतो मां पुरुषोत्तमं जानाति तत्फलं च मां सर्वभावेन सर्वस्मिन्नासर्वैः प्रकारैर्भजति १९

अस्मिन्नध्याये मगवत्तत्त्वज्ञानस्य मोक्षफलत्वमुक्त्वा श्वेदानीं तस्तीति इतीति इति एतदुत्तममत्यंतरहस्यं शास्त्रं यद्यपि इयमष्टादशाध्यायीकृत्शास्त्रांशं तथाऽप्यस्मिन्नध्याये कृत्स्नस्य शास्त्रा
र्थस्य प्रदर्शनाय मपि शास्त्रं । अत्र हि कार्यकारणविभागः संसारवृत्तस्याभित्यत्वं भगवतो विभूतयोपस्थितं वेदसंवेदवित् वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्य इत्यादिना सर्वैः शास्त्रार्थोद्दिशितोऽस्ति । इदं मयोक्तं
हे अनघ निर्व्यसन एतत्तरहस्यं बुद्धिमान् बुद्धिमान् ज्ञानी स्यात् आत्मविद्भवेत् तावता कृतकृत्यः । सर्वहितकृत्यं परमात्मा वगतिपर्वतं तत्रैव कृत्स्नपुरुषार्थसमाप्तेः । चात्प्राप्तप्रापणीयश्च स्यात् भव
ति नातः परं कर्तव्यमवशिष्यते इत्यर्थः २० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ पर्वणि ० ॥ ३९ ॥ नवमध्याये राक्षसी आसुरी देवी चेति तिस्रः
संपद उक्तास्तुराक्षसी मासुर्या मेवांतर्भाव्ये एव संपदा वन्न व्युत्पाद्येते । द्वायाहमाजापत्या देवाश्चासुराश्चेति श्रुतौ अमयसत्त्वगुणद्वयादिधीकृतयो देवाः दंभदर्पादिधीकृतयोऽसुरा इति द्वे राश्यस्ये
व दर्शनात् । पूर्वाध्यायात् इदमुक्तं मयाऽनघेत्यर्जुनं संबोधयताऽनघत्वं देवसंपत्तिमत्त्वं तद्विपर्ययस्त्वासुरी संपदिति दर्शयितुं श्रीभगवानुवाच अमयमिति अमयं स्वोच्छेदबुद्धिभावः । सत्त्वसंशुद्धि
श्चित्तनेर्मल्यं ज्ञानं श्रवणादिजन्यं योगो ज्ञातेऽर्थे चित्तप्रणिधानं तयोर्व्यवस्थितिर्निष्ठा । एषामुत्थाय देवी संपदं दानेयया शक्तिसंविभागोऽन्नादीनां । दमोवाहो द्वियनियमः । यज्ञः श्रौतस्मार्तादिः
स्वाध्यायो वेदाध्ययनं । तपो वक्ष्यमाणलक्षणं शारीरादित्रिविधं । अर्जवमृत्तुत्वं सर्वदा १ किंच अहिंसाप्राणिपीडावर्जनं । सत्यमप्रियातृत्वजर्जनं यथाभूतार्थभाषणं । अक्रोधः परेराकुटस्यामिह

इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयाऽनघ ॥ एतद्बुद्ध्या बुद्धिमान् स्यात्कृतकृत्यश्च भारत २० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासु ० पुरुषोत्तमयोगो
नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ पर्व ० ऊन चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ५५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अभयं सत्त्वसंशुद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिः ॥
दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्तप आर्जवम् १ अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्तिरपैशुनम् ॥ दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं ह्रीरचापलम् २ तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रो
हो नातिमानिता ॥ भवति संपदं देवीमभिजातस्य भारत ३ देवो दर्पोऽभिमानश्चक्रोधः पाशपाप्यमेव च ॥ अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थ संपदमासुरीम् ४ देवी संपद्वि
मोक्षाय निबन्धायासुरीमता ॥ मा शुचः संपदं देवीमभिजातोऽसि पांडव ५ द्वौ भूतसंगौ लोकेऽस्मिन्देव आसुर एव च ॥ देवौ विस्तरशः प्रोक्त आसुरं पार्थ मे शृणु ६
प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च जनानां विदुरासुराः ॥ न शौचं नापि चाचारो न सत्यं ते पु विद्यते ७

तस्य वाप्राप्तस्य क्रोधस्योपशमनं । त्यागः सर्वकर्मसंन्यासः । पूर्वदानस्योक्तत्वात् शान्तिरंतःकरणस्योपरमः । पैशुनं परदोषप्रकाशनं अपैशुनं तद्वर्जनं । दया दुःखितेषु भूतेषु कृपा । अलोलुप्त्वं भि
द्वियाणां विषयसंनिधावप्यविक्रिया । मार्दवं मृदुता । ह्रीर्लज्जा । अचापलं असतिप्रयोजने वाक्पाणिपादादीनामव्यापारयितृत्वं १ किंच तेजः प्रागल्भ्यं नतु प्रता । क्षमा आकुटस्य ताडितस्य वात
विक्रियानुत्पत्तिः । उत्पन्नाया विक्रियायाः प्रशमनमक्रोध इत्युक्तं । धृतिर्देहेन्द्रियेष्ववसादं प्राप्तेषु तस्य प्रतिवेधकोऽतःकरणवृत्तिविशेषो येनोत्तंभितानि देहादीनि नावसीदंति । शौचं द्विविधं भूजलाभ्यां वा
ह्यमांतरं मनोबुद्धयोर्नेर्मल्यं मायारागादिकालुष्याभावः । अद्रोहः परजिघांसाया अभावः । नातिमानिता अत्यंतमानराहित्यं । एतानि अभयादीनि देवी सत्त्वप्रधानां संपदमभिलक्ष्य जातस्य स्वमा
वतो भवति हे भारत ३ अथेदानीं रजस्तमोमपी आसुरी संपद उच्यते दंभ इति दंभो धर्मव्यजित्वं । दर्पः घनाभिजननिमित्त उत्तरेकः । अभिमान आत्मनि पूज्यता बुद्धिः । क्रोधः प्रसिद्धः । पाशपाप्यं निरु
भाषणं । अज्ञानमविवेकजनितो मिथ्याप्रत्ययः । एते आसुरी संपदमभिलक्ष्य जातस्य भवति हे पार्थ ४ अनयोः संपदोः कार्यमाह देवीति देवी पूर्वोक्ता अर्जुनस्य शंका किमहमासुरी संपदि जातोऽस्मी
तितामपनुदाति मा शुच इति ५ द्वौ द्विसंख्यौ भूतसंगौ भूतानां स्वभावो मेमद्वचनाच्छृणु ६ प्रवृत्तिविधिवाक्यं निवृत्तिविधेवाक्यं न विदुः धर्माधर्मयोरिष्टानि दृष्टवृत्तज्ञानरहिता इत्यर्थः ७

असत्यं सत्यवर्जितं जगत्प्राणिजातं । तथाऽप्रतिष्ठं धर्मो धर्माख्यप्रतिष्ठा आश्रयस्तच्छून्यं । अनीश्वरमानियुक्तं आहुः । अपरस्परसंभूतं अपरस्परक्रियासातत्येदितुष्ट बीजांकुरवत्परस्पर
कारणीभूतानां धर्माधर्मवत्तद्वासनानां यत्सातत्यं तस्मात्संभूतं किमन्यच्छोकेऽस्ति न किंचिदपि धर्माधर्मेष्वप्युत्पद्यते किंतु सर्वकामहेतुकं स्त्रीपुंसयोर्मियुनीभावः कामस्तदुत्पद्यते स्वभावादेव जंतुर्जायते न
त्वदृष्टादित्यर्थः ८ एतामनुपदोक्तौ लौकायतिकानामभिप्रेतादृष्टिमवष्टभ्यतामाभित्यनष्टात्मानः कामादिवशेन नष्टवैर्याः । यतोऽस्ते क्षुद्रेदृष्टसुखेऽवबुद्धिये पातेऽल्पबुद्धयः । आहिताः हिंसाः ९
असद्वाहानवश्याकर्षणनिध्नजनकायसिद्ध्यादिसाधनेषु असत्सु असमीचीनेषु ग्राहानिर्बन्धात्यन्ताभिनिवेशास्तान् गृहीत्वा अशुचीनिमद्यमांसादिसापेक्षाणि व्रतानि नियमविशेषाये पातेतथाभूताः
संतः कुमारप्रवर्तनेन प्रवर्तते जगतः क्षयायेतिसंबंधः १० चिंतायोगक्षेमविषयाप्रलयांतामरणावधि एतावत्तदेव एवात्मा कामभोगपुरुषार्थइतोऽन्यन्नास्तीति निश्चिताः निश्चयवन्तः तथाच बार्हस्पत्यं
सूत्रं । चैतन्यविशिष्टः कामः पुरुषः । कामपूवैकः पुरुषार्थइति च ११ अन्यायेन परवंचनादिना अर्थसंचयान् धनराशीन् ईहंते लिप्संते १२ आशापाशान् विवृणोति इदमव्यति १३
क्रोधपरायणत्वं कामपरायणत्वं च पूर्वोत्तराभ्यामर्थाभ्यामाह असाविति ईश्वरः समर्थः सर्वेषां निग्रहे । सिद्धः लब्धाखिलभोगसाधनः । बलवान् विषयोपमोगे समर्थः अतएव सुखी १४

असत्यमप्रतिष्ठं ते जगद्गुरनीश्वरम् ॥ अपरस्परसंभूतं किमन्यत्कामहेतुकम् ८ एतादृष्टिमवष्टभ्यनष्टात्मानोऽल्पबुद्धयः ॥ प्रभवंत्युग्रकर्माणः क्षयाय जगतो
ऽहिताः ९ काममाश्रित्य दुष्पूरदंभमानमदान्विताः ॥ मोहाद्गृहीत्वाऽसद्वाहान् प्रवर्तंते शुचिव्रताः १० चिंतामपरिमेयां च प्रलयांतामुपाश्रिताः ॥ कामोपभोग
परमाप्तावदिति निश्चिताः ११ आशापाशशतैर्वद्धाः कामक्रोधपरायणाः ॥ ईहंते कामभोगार्थमन्यायेनार्थसंचयान् १२ इदमद्यमया लब्धमिमं प्राप्स्येमनोर
थम् ॥ इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्वनम् १३ असौ मया हतः शत्रुर्हनिष्ये चापरानपि ॥ ईश्वरोऽहमहं भोगी सिद्धोऽहं बलवान्सुखी १४ आढ्यो भिजनवान्
स्मिकोऽन्योऽस्ति सदृशो मया ॥ यक्ष्ये दास्यामि मोदिष्ये इत्यज्ञानविमोहिताः १५ अनेकचित्तविभ्रांता मोहजालसमावृताः ॥ प्रसक्ताः कामभोगेषु पतंतिनरकेऽ
शुचौ १६ आत्मसंभाविताः स्तब्धा धनमानमदान्विताः ॥ यजंते नामयज्ञैस्ते दंभेनाविधिपूर्वकम् १७ अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं च संश्रिताः ॥ मामात्मपरदे
हेषु प्रद्विषंतोऽभ्यसूयकाः १८ तानहं द्विषतः कूरान्संसारेषु नराधमान् ॥ क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु १९

आढ्यो धनी । अभिजनवान् कुलीनः । अज्ञानेन अविवेकेन मोहिताः विविधं भ्रमं प्रापिताः १५ अनेकनास्ति एकं चिंतनीयं यस्य तत् अनेकं बहुषु विषयेषु पूर्वोक्तेषु लब्धं चित्तये पाते अनेकचित्तास्ते च ते विभ्रांता
श्च किमिदमादौ साधनीयमिदमादौ साधनीयमिति विशेषेण भ्रांत्याकुला अनेकचित्तविभ्रांताः । मोहः असत्स्वपिसद्बुद्धिस्तदेव जालं तेन सम्यगावृताः । प्रसक्ताः प्रकर्षेण लप्ताः । अशुचौ विष्णुः प्रादिमये
१६ आत्मनैवात्मानं महान्तं मन्यंते ते आत्मसंभाविताः । स्तब्धाः अप्रणताः । धननिमित्तो मानो गर्वोऽपवृत्तमत्ततात्माभ्यामान्विताः धनमानमदान्विताः नामयज्ञैर्नाममात्रैर्यज्ञैः दंभेन धर्मभ्रजितया
अविधिपूर्वकं यथोक्तधनज्ञानस्वयमृत्विक्पत्न्यादिशुद्धिरहितं यजंते १७ अहंकारोऽहमेव सर्वश्रेष्ठइति बुद्धिः । बलं शरीरधनाभिजननिमित्तं च । दर्पपरावर्णा । कामं क्रोधं च संश्रिताः मांसर्वदेहे
षु प्रद्विष्टं आत्मदेहेस्वदेहशोषणेन 'कर्षयंतः शरीरस्य मृतग्राममचेतसः । माचैवांतः शरीरस्य तान् विद्वद्वासासुरनिश्चयान्' इति वक्ष्यमाणदिशा परदेहे च हिंसादिना प्रद्विषंतः । अभ्यसूयकाः सर्वत्र गुणेषु
दोक्तेषु शमादिषु अशक्तत्वादिलक्षणं दोषमारोपयंतः १८ तेषां कलमाह तानिति सर्वभूतसमोऽप्यहं तान् वेदोक्तशासनातिमान् मृतद्रोहकर्तृन् अहं मंतरात्मानं तु तटस्थोऽनेन मम वैषम्यं स्यात् ।
पूर्वसंस्कारात्ते तथैव पापं कुर्वन्ति तदनुकूलं फलं च प्राप्नुवन्तीत्यर्थः १९

आसुरयोनिप्राप्तेरपि फलमाह आसुरीमिति अधर्मानारक्तं तिर्यक्स्थावरादिकूर्पावा २० संक्षेपमासुर्याः संपत्तेराह त्रिविधमिति २१ कामादित्रयत्वागे किं स्यादत आह एतैरिति तमोद्वारैः
तमसो नरकस्य दुःखमोहात्मकस्य द्वारभूतैर्विमुक्तः सन् आत्मनः श्रेयः कल्याणं भगवदाराधनादिकं आचरति । ततः परांगतिं मोक्षं याति तस्मात्कामादित्रयंत्यजेदिति २२ न केवलं काष्ठतपस्विभ्यश्च
मादित्यागमात्रेणोच्छास्त्रवर्ती सिद्धयतीत्याह यइति शास्त्रविधिशास्त्रेण इष्टसाधनतयानिष्टसाधनतया च ज्ञापितं ब्राह्मणो यजेत न सुरां पिवेदित्यादिना विहितं निषिद्धं च उत्सृज्य विहितमकरणेन
निषिद्धमाचरणेन च उत्सृज्य यावत्तत्कामकारतश्छेद्यासः सिद्धचित्तशुद्धिसुखैराग्यादिजनितां तुष्टिपरांगतिं मोक्षं च नावाप्नोति २३ यस्माच्छास्त्रातिगः शुद्ध्यादिकं त्रयं नाप्नोति तस्मात्ते तद्वशुद्ध्या
दिकामस्य शास्त्रमेव प्रमाणं किं कार्यं किं कर्तव्यमित्यस्यां व्यवस्थायां । एवं ज्ञात्वा शास्त्रं इदं कर्तव्यमिदं न कर्तव्यमिति शासनं वेदाज्ञारूपं । विधानं चतुर्लक्षेन प्रतिसमाधानं । अग्निहोत्राद्यकरणेऽप्यं
दोषस्तत्परिहारार्थमिदं कृच्छ्रादिकं प्रायश्चित्तं । ब्रह्महत्यादिकरणेऽदोषस्तत्परिहारार्थमिदमश्वमेधादिअन्यद्वा प्रायश्चित्तं । शास्त्रं च विधानं च तन्मायुक्तं कर्म इह मनुष्यलोके कर्तुं महसि ।
लोकांतरे कर्मस्वनधिकारं दर्शयितुमिहेत्युक्तं । तदेवं शास्त्रानुवर्तिन एव चित्तशुद्ध्यादिकं नान्यस्येति सिद्धं २४ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ५० ॥ ४० ॥
तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं तद्विप्रश्रुतीं जमुपलभ्यार्जुन उवाच यहति येषु रुपाः शास्त्रविधिं शास्त्रपदेनाश्रुतिसदाचारकुलाचाराद्यहते सर्वेषां तेषां धर्मप्रमाणत्वात् । तत्र योऽधिगतो विधिर्विधेयं तदु

आसुरीयोनिमापन्नामूढा जन्मनिजन्मनि ॥ मामप्राप्यैव कौंतेय ततो यां त्यधमांगतिम् २० त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ॥ कामः क्रोधस्तथा लोभस्त
स्मादेतत्रयं त्यजेत् २१ एतैर्विमुक्तः कौंतेय तमोद्वारैस्त्रिभिर्नरः ॥ आचरत्यात्मनः श्रेयस्ततो याति परांगतिम् २२ यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामकारतः ॥
न स सिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परांगतिम् २३ तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥ ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि २४ ॥ इति श्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणि श्रीमद्र० देवासुरसंपद्विभागयोगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ४० ॥ पर्वणितु चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ येशास्त्र
विधिमुत्सृज्य जंते श्रद्धयाऽन्विताः ॥ तेषां निष्ठातु का कृष्ण सत्वमाहोरजस्तमः १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा ॥ सा त्विकीरा
जसीचैव तामसीचेति तां शृणु २ सत्त्वानुरूपा सर्वस्य श्रद्धा भवति भारत ॥ श्रद्धामयोऽयं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः ३

सृज्य सर्वान्माणापरित्यज्य यजंते पूजयंति तां कृपादीन् मत्पित्राकृतोऽयं कूपो गंगाशतादप्यधिकोऽत्रैव तान्नापानावगाहनपरिचर्याप्रदक्षिणप्रक्रमणरूपा देवतस्तेवनादहमिष्टं फलमवश्यं प्राप्स्यामीति
तत्र दृढतरया श्रद्धयाऽन्विताः संतस्तेषां निष्ठा इत्यंका कीदृशी । किं सत्त्वं सा त्विकी वापिऽये कूपे श्रद्धाधिक्यदर्शनात् । किं रजः राजसी वा तेषां निष्ठा शास्त्रातिक्रमेण कामकाररूपत्वात् । आहो
इति प्रश्ने किं तमः तामसी वा सा निष्ठारं गेरजतधीरिवाशास्त्रीयाया अल्पे महत्त्वबुद्धेर्विषयीरूपाया दर्शनात् । यदपि तु भाष्ये वृद्धव्यवहारदर्शनादेव श्रद्धा धनतया देवादीन् यजंत इत्युक्तं तत्राप्य
विगीत एव वृद्धव्यवहारो ग्राह्यः अविगीतेऽस्मिन्स्तामसत्वादिशं कामाभयोगात् १ एवं सामान्यतः पृष्टे सामान्ये बोधोत्तरं श्रीभगवानुवाच त्रिविधेति स्वभावः प्राग्भवी यौ धर्माधर्मौ ततो जातास्व
भावजा यदि प्राग्भवे सा त्विकी देवतापूजादिधर्मोऽनेनानुष्ठितस्तर्हि तस्य शुद्धसात्त्विक्येव श्रद्धा भवति । यदि राजसो यज्ञादिपूजारूपस्तर्हि राजस्येव । यदि तामसो भूतप्रेतादिपूजारूपस्तर्हि
तामसी श्रद्धा भवति । एवं त्रिविधा श्रद्धा देहिनां देहाभिमानवतां भवति तामयाख्यास्य ज्ञानां शृणु २ ननु श्रद्धान्वितो मूढाऽन्मन्येवात्मानं पश्येदिति श्रद्धया आत्मदर्शने साधनेष्वंतर्गतत्वमुच्य
ते कथं तस्याराजसत्वं तामसत्वं चोच्यत इत्यत आह सत्त्वेति प्राकृर्कर्मसंस्कारोपेतं यादृशं बुद्धिसत्त्वं सा त्विकी राजसत्त्वं तदनुकूलैव सा त्विकी यादृक्पादेव तादिपूजासु फलावश्यं भावनिश्चयात्मिका-

श्रद्धाऽपिमवाति । तथाऽयं पुरुषोऽपिश्रद्धामयः श्रद्धाप्रधानो यो यच्छ्रद्धो यो यथाश्रद्धयो वेतः स एव सदिति सात्त्विक्याश्रद्धया उपेतः सात्त्विक एव राजस्याराजसस्तामस्यातामस इति एवं संतियदिता
तकूपभक्तः पूर्वपुण्यवशात् तदेव न मन्यते तर्हितं सात्त्विकं पुंडलीकमिव देवा अनुगृह्णांति नित्यकर्मत्यागनिमित्तमपि दोषमस्यापनुदंति । यदि ते नेमंत्रादिना सिद्धं पूर्वासानावशाद्यज्ञादिरूपं मन्यते तदा
तं राजसंराजसायक्षाएवानुगृह्णांति । नास्य कामकारवतो नित्यकर्मत्यागजंदोषमपनेतुमर्हति । न हि देवता पराधीयैस्त्रायुश्च कथ्यते । यदित्वयंप्रेतः पिता मत्कुटुंबमाबाधितेति सर्वं भृत्यक्कापन
मस्य प्रियंकूपं पूजयामीति मन्यते तदा तं पितरि प्रेतत्वबुद्धिया ग्राह्यं पर्यस्तं तामसंप्रेता एवानुगृह्णांति ब्रूयन् भोगैर्देवाश्च न रकेपात्ययंति ३ कुत एतदेवं कल्प्यते यस्मात्सात्त्विकादयो देवादीनैव यजंत इत्याह
यजंत इति यजंते पूजयंति ४ सात्त्विकानां दौर्लभ्यमभिप्रेत्याह अशास्त्रेति शास्त्रवेदादितद् द्विरोधिना कौलिकाद्याग्मेन विहितं चौरस्वमांसहोमेन ब्राह्मणलोहितादिना वा देवतासंतर्पणाद्यात्मकं
ये जनास्तपस्तप्स्यंते तानासुरानिश्चयान्विद्धीति द्वयोः संबंधः । दंभो धर्मध्वजित्वं अहंकारः स्वस्मिन् पूज्यता वद्धिस्ताभ्यां संयुक्ताः । कामरागोविषयामिलाषः बलं साहसेनापि विषयसाधने
उत्साहस्ताभ्यामन्विताः ५ कर्क्षयंतः कुक्षं कुर्वतः सूतग्रामं करणसमूहं अचेतसो मूढाः मां चातः शरीरस्थं भोक्तृरूपेण शरीरांतः स्थं मां परमेश्वरं वा भोग्यस्य शरीरस्य कृशीकरणेन मदाज्ञालंघनेन वा
कृशीकुर्वतः तान्विद्ध्यासुरानिश्चयान् ६ अत्र सात्त्विकानां श्रद्धाराभ्याहारयज्ञतपोदानानां परिग्रहाय राजसतामसानां वर्जनार्थं चेत्तेषां प्रत्येकं त्रैविध्यं विधीयते । तत्रापि श्रद्धा त्रैविध्यमारारब्धं त्रैविध्यं

यजंते सात्विका देवान्यक्षरक्षांसिराजसाः ॥ प्रेतान्भूतगणांश्चान्ये यजंते तामसा जनाः ४ अशास्त्रविहितं चोरेतप्यंते ये तपो जनाः ॥ दंभाहंकारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः ५ कर्शयंतः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः ॥ मां चैवांतः शरीरस्थं तान्विद्ध्यासुरनिश्चयान् ६ आहारस्त्वपि सर्वस्य त्रिविधो भवति प्रियः ॥ यज्ञस्तपस्तथादानं तेषां भेदमिमं शृणु ७ आयुःसत्वबलरोग्यसुखप्रीतिविवर्धनाः ॥ रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्विकाः प्रियाः ८ कटुम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः ॥ आहाराराजसस्येष्टाद्दुःखशोकाभयप्रदाः ९ यातयामंगतरसं पूतिपर्युषितं च यत् ॥ उच्छिष्टमपि चामेध्यं भोजनं तामसप्रियम् १० अफलाकांक्षिभिर्यज्ञो विधिदृष्टो यद्भुज्यते ॥ यष्टव्यमेवेति मनः समाधाय स सात्विकः ११ अभिसंधाय तु फलदंभार्थमपि चैव यत् ॥ भुज्यते भरतश्रेष्ठ तं यज्ञं विद्धि राजसम् १२ विधिहीनमसृष्टान्नमंत्रहीनमदक्षिणम् ॥ श्रद्धाविरहितं यज्ञं तामसं परिचक्षते १३

मसृष्टान्नमत्रहानमदाक्षणम् ॥ श्रद्धावराहतयज्ञतामसपारचक्षत १३ चप्रामेवोक्तं । आहारादीनाञ्चैविध्यं प्र
तिज्ञापूर्वकमाह आहारस्त्विति । आहृत्य तद्व्याहारोऽन्नं अतः परंप्रायेण पदार्थः स्पष्टः तथापि क्वचित्क्वचित्किंचित्क्वचिच्चिद्वाख्यायते ७ आयुर्जीवनं । सत्त्वमुत्साहः । बलंशक्तिः ।
आरोग्यं रोगराहित्यं । सुखं चित्तप्रसादः । प्रीतिः अभिरूचिः । एतेषां विवर्धनाः वृद्धिकरास्तैः आयुः सत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धनाः । रस्याः रसोपेताः । स्निग्धाः स्नेहवंतः । स्थिराः
देहे रसाङ्गेन चिरकालस्थायिनः । द्रव्याः दृढमात्रा एव दृढदयप्रियाः । आहाराः वृत्तशीरसितादयः सात्त्विकप्रियाः ८ कट्टिति अतिशब्दः सर्वत्र संबध्यते अतिकटुनिबादि । अत्यम्ला
तिलवणात्युष्णाः प्रसिद्धाः । अतितीक्ष्णो मरीचादिः । अतिरूक्षः स्नेहशून्यः कंगुकोद्रवादिः । अतिविदाही राजिकादिः । दुःखं तात्कालिकी पीडा । शोकः पश्चाद्भाविदौर्मनस्यं ।
आमयोघातुर्वैषम्यापादनेन रोगस्तत्प्रदाः ९ यातया भं प्रहरात्प्राकुलं तंशीतलतां गतमित्यर्थः । यातयामं अर्धपकं निर्वीर्यस्य गतरसे नैवोक्तत्वात् इति भाष्यं । गतरसरसविभुक्तं । पुतिदुर्गन्धिं ।
पर्युषितं पकंसद्राज्यंतरितं । उच्छिष्टं मुक्तावशिष्टं । अमेध्यं यज्ञानर्हं । भोजनमन्नं तामसप्रियं १० यज्ञत्रैविध्यमाह अफलेति विधिदृष्टः आवश्यकतया विहितः यद्यप्यमेव न तु यज्ञादृष्ट
मदृष्टं वा फलं प्राप्तव्यमिति मनः समाधावसमाहितं कृत्वा यो यज्ञं ज्यते स सात्त्विकः ११ राजसंयज्ञमाह अभिसंधायेति १२ विधिहीनं शास्त्रोक्तविधिहीनं असृष्टं न दत्तमन्नं यस्मिन्नन्नं असृष्टान्नं १३

देवाःविष्ण्वाद्याः । द्विजाब्राह्मणाः । गुरवोमातृपित्राचार्यादयः । प्राज्ञाःब्रह्मनिष्ठाः तेषांपूजनं । आर्जवमकौटिल्यं १४ प्रियंचततहितंचप्रियहितेश्रवणकालेपरिणामेचसुखदमित्यर्थः १५ मनःप्रसादःरागद्वेषादिराहित्यं । सौम्यत्वंपराहितैपित्वं । मौनंवाक्संयमः । आत्मविनिग्रहोमनोनिरोधः । भावशुद्धिःपरैर्व्यवहारकालेमायाराहित्यं इतिएवंप्रकारंअन्यद्वयाविकं एतन्मानसंतपउच्यते १६ त्रिविधंकायिकवाचिकमानसभेदेन युक्तैःअवहितैः १७ सत्कारःलोकेसाधुरयमित्तिवाक्पूजा । मानःअभ्युत्थानाभिवादनादिकायिकीपूजा पूजालाभादि एतदर्थदंभेनच यत्तपःक्रियतेतद्राजसं चलंविनाशि अधुर्वअनिश्चितफलं १८ मूढग्राहेणअविवेककृतेनदुराग्रहेणआत्मनःशरीरस्यउत्सादनार्थंविनाशार्थं १९ दातव्यमेवेतिबुद्धयायद्दानंमदेयद्रव्यंदीयतेनतुफलमुद्दिश्यदीयते कस्मै अनुपकारिणेप्रत्युपकारासमर्थाय देशेकुलक्षेत्रादी कालेसंक्रांत्यादौ यद्दीयतेतत्सात्त्विकमितिसंबंधः यत्रपात्रेदानंसमर्पणंतदपिसात्त्विकमितियोजना अत्रआद्योदानशब्दःकर्मणिब्युत्पन्नःप्रदेयद्रव्यवाचीकर्मभूतःतत्संयोगात्संप्रदानेचतुर्थ्यपेक्षा । द्वितीयस्तुभावव्युत्पन्नस्त्यागमात्रवाचीतेनतत्रपात्रभूतेपुंसिनचतुर्थ्यपेक्षा । कर्मणाऽयमभिप्रेतिसंप्रदानमितिहिपारिभाषिक्याःसंप्रदानसंज्ञायाअत्रकर्मविभक्त्यभावेनाप्रवृत्तेः तेनपात्रेइतिचतुर्थ्येत्थंसप्तमीतिवापातृशब्दस्यचतुर्थीयमित्तिवाकल्पनंव्यर्थमेव दानशब्दस्यावृत्त्याच्चेदशकालानुपकारित्वविशिष्टे देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनंशौचमार्जवम् ॥ ब्रह्मचर्यमर्हिसाचशारीरंतपउच्यते १४ अनुद्वेगकरंवाक्यंसत्यंप्रियाहितंचयत् ॥ स्वाध्यायाभ्यसनंचैववाङ्मयंतपउच्यते १५ मनःप्रसादःसौम्यत्वंमौनमात्मविनिग्रहः ॥ भावसंशुद्धिरित्येतत्तपोमानसमुच्यते १६ श्रद्धयापरयातप्तंतपस्तत्रिविधंनरैः ॥ अफलाकांक्षिभिर्युक्तैः सात्त्विकंपरिचक्षते १७ सत्कारमानपूजार्थंतपोदंभेनचैवयत् ॥ क्रियतेतदिहप्रोक्तंराजसंचलमधुवम् १८ मूढग्राहेणात्मनोयत्पीडयत्क्रियतेतपः ॥ परस्योत्सादनार्थंवातत्तामसमुदाहृतम् १९ दातव्यमितियद्दानंदीयतेऽनुपकारिणे ॥ देशेकालेचपात्रेचतद्दानंसात्त्विकंस्मृतम् २० यत्तुप्रत्युपकारार्थंफलमुद्दिश्यवापुनः दीयतेचपरिक्लिष्टंतद्दानंराजसंस्मृतम् २१ अदेशकालेयद्दानमपात्रेभ्यश्चदीयते ॥ असत्कृतमवज्ञातंतत्तामसमुदाहृतम् २२ औतत्सदितिनिर्देशोब्रह्मणस्त्रिविधःस्मृतः ॥ ब्राह्मणास्तेनवेदाश्चयज्ञाश्चविहिताःपुरा २३ तस्मादोमित्युदाहृत्ययज्ञदानतपःक्रियाः ॥ प्रवर्ततेविधानोक्ताःसततंब्रह्मवादिनाम् २४ तदित्यनभिसंधायफलंयज्ञतपःक्रियाः ॥ दानक्रियाश्चविविधाःक्रियंतेमोक्षकांक्षिभिः २५

दानमित्येकाकोटिः । पात्रेदानमित्यपरा । उभयसमुच्चयेषु महान्गुणद्वयभावः २० परिक्रिष्टं कथमेतावद्व्यवयवः कर्तव्य इत्याकुलतायुक्तं यथास्यात्तथादीयते इति क्रियाविशेषणं २१ असत्कृतं प्रियभाषणपादप्रक्षालनादिपूजासत्कारस्तद्वाहितं । अवज्ञातं पात्रपरिभवयुक्तं दानं प्रदेयं हिरण्यादि २२ अदृष्टार्थानां यज्ञदानतपःप्रभृतीनां वैकल्यशंकायां साद्गुण्यसिद्धयर्थं प्रायश्चित्तमुपदिश्यते औत्तत्सदिति ओमितितदितिसदितचित्रविषद्विप्रकारोऽयं ब्रह्मणो निर्देशो नात्र पाठः । यथा सहस्रनाम्नां पाठे सहस्रं नामानि एव मस्मिन्नपि नामपाठे त्रीण्येव नामानि इत्यर्थः । ओमितिब्रह्मेति तैत्तिरीयके तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवतीत्येतरेके स देवसोऽम्येदमग्र आसीदिति छांदोग्ये च एतेषां शब्दानां ब्रह्मनामत्वप्रसिद्धेः । तेन नामत्रयेण ब्राह्मणादयो विहिताः पुरासर्गादौ ब्राह्मणाः एतन्नामत्रयोच्चारणसामर्थ्येनैव विधात्रा विप्रादयो विहिताः प्रकाशिता इत्यर्थः २३ यस्मादेतन्नामत्रयपूर्वकं एतेषां विधानं सर्गादौ दृष्टं तस्माद्विष्येतेषु नामसु ओमित्येकमेव नाम उदाहृत्य ब्रह्मवादिनां वैदिकानां विधानोक्ताः वेदोक्ताः यज्ञादयः क्रियाः सततं प्रवर्तन्ते तथा च श्रुतिः । 'ओमितिब्रह्मा प्रसूति ओमितिशस्त्राणि शंसन्ति ओमित्यध्वर्युः प्रतिगरं प्रातिगृणाति ओमितिसामानि गायन्ति' इति यज्ञे सर्वेषां मूलविजां क्रियाओंकारपूर्विका इत्येतद्वर्णयति २४ ओमितिनाम्नः काम्याकाम्यकर्मसाधारण्येन यज्ञादौ विनियोगमुक्ता तदिति नाम्नो निष्कामेषु मुमुक्षुकर्मेषु विनियोगं दर्शयति तदिति-

मोक्षकांक्षिभिः फलं जनमिसंधाय विविधाः यज्ञतपः क्रियाः दानक्रियाश्च क्रियन्ते इति योजना । ननु फलं चेन्नाभिसंधीयते तर्हि किमभिसंधाय क्रियन्त इत्याकांक्षायामाह तदितिक्रियन्ते इति सर्वाः क्रिया
स्तदिति ब्रह्मेति क्रियन्ते । यथा ब्रह्मवादिभिः 'ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्माणा हुतम् ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्म कर्मसमाधिना' इत्युक्तदिशा सर्वाः समाधनफलाः क्रियाः ब्रह्मैवेदं सर्वमिति बुद्ध्या क्रियन्ते तथा मुमुक्षु
भिरपीत्यर्थः । यदेवाहिमुक्तानां स्वभाविकं शीलं तदेव मुमुक्षूणां शास्त्रेण विधीयत इति प्रसिद्धेः । फलमनभिसंधायेति सान्निध्यात् तद्वितीत्यत्रापि सामर्थ्यादभिसंधायेति लभ्यते तेन फलमनभिसंधाय तद्वि
त्यभिसंधाय क्रियाः प्रवर्तन्ते इत्यन्वयोऽपि सुलभ एव । तदिति ब्रह्माभिधानमुच्चायेति भाष्येऽपि उदाहृत्येति पूर्वश्लोकोक्तक्रियानुवृत्त्या योजनमस्मदुक्ताभिप्रायेणैव व्याख्येयं उच्चारणस्यापि ब्रह्मानुसंधा
नार्थत्वादिति दिक् २५ अतश्च च्छब्दयोर्विनियोगमुक्ता सच्छब्दस्य विनियोगमाह द्वाभ्यां सद्भावेति सद्भावे अस्तित्वे साधुभावे समीचीनत्वे सच्छब्दः सदित्कमेति प्रशस्ते कर्मणि सत्त्वं वेदोक्तत्वा
दस्त्येवेति सच्छब्दः प्रयुज्यते आस्तिकैः २६ किंच यज्ञादौ स्यति निर्णयसदितिसमीचीनेति उच्यते तदर्थः सच्छब्दात् ब्रह्मतदीयं तदर्थं कृतं तदर्थं यत्परमेश्वरप्राप्त्यर्थं कृतं कर्म सदित्येव समीचीन
मित्येवाभिधीयते लोके तदेवं असात्त्विकं विगुणं वायज्ञादिकं श्रद्धापूर्वकं ब्रह्मणो भिधानत्र योच्चारणेन सात्त्विकं सद्गुणं च संपादितं भवति २७ सर्वत्र श्रद्धैव साधुपुण्यहेतुरिति व्यतिरेकमुक्त्वाह अश्रद्धयेति
हुतं होमः दत्तं दानं तपस्तपमनुष्ठितं कृतमश्रद्धया विहितं भगवन्नामस्मरणमपि यच्चान्यत्तत्सर्वमसत् अभावमूतमित्युच्यते । पार्थ अतएव तत्प्रेत्यमृत्वा परलोके नोपयुज्यते इहास्मिन् लोकेवानो नैवो
पयुज्यते । तस्मात् श्रद्धैव सात्त्विकी मातेव सुखकामैः शरणीकरणीयेति भावः २८ ॥ इति भी० नी० भा० सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ५० ॥ ४१ ॥ अस्यामष्टादशाध्याय्यां प्रथमेऽप्युद्घाते तानां
सद्भावे साधुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यते ॥ प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्दः पार्थयुज्यते २६ यज्ञे तपसि दाने च स्थितिः सदिति चोच्यते ॥ कर्मचैव तदर्थं यंसदित्येवा
भिधीयते २७ अश्रद्धया हुतं दत्तं तपस्तपः कृतं च यत् ॥ असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रेत्यनो इह २८ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासू० श्रद्धात्रय
विभागयोगो नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ पर्वणितु एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ संन्यासस्य महाबाहो तत्त्वमिच्छामि वेदितुम् ॥
त्यागस्य च हर्षकेश पृथक् केशिनि पूदन १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ काम्यानां कर्मणां न्यासं संन्यासं कवयो विदुः ॥ सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः २
द्वितीयेऽनुव्रितानां शेषैर्व्युत्पादितानां यथोनां कात्स्न्येनोपसंहारा योऽयमंतिमोऽध्याय आरभ्यते तत्र पूर्वाध्यायोऽश्रद्धया कृतं सर्वव्यर्थमित्युक्तं तत्र फलावश्यं भावनिश्चयः श्रद्धासाच फलवतां कर्म
णामेवांगनतु कर्मविरह रूपस्य संन्यासस्य भावरूपफलवर्जितस्य अभावाद्भावोत्पत्तेरयोगात् । तस्माच्छ्रद्धासापेक्षकमपेक्षया श्रद्धानपेक्षः संन्यासः श्रेयान् न चास्यैवं रूपस्य श्रद्धात्रैविध्यप्र
युक्तसात्त्विकादिभेदेन त्रैविध्यं संभवति येन फले तारतम्यं स्यात् तत्फलस्य दृष्टविशेषेन निवृत्तिरूपस्य सर्वत्र तुल्यत्वात् । सच संन्यासो यदिकर्म त्याग एव तर्हि सिद्धं न समीहितं । यदि तु तौ भिन्नौ
तर्हि तयोर्वैलक्षण्यं विचार्य मित्याशयेन अर्जुन उवाच संन्यासस्येति हे महाबाहो हे हर्षकेश हे केशिनि पूदनेति बहुकृतः संबोधयन् जिज्ञासितेयं स्याद्वरं दर्शयति । संन्यासस्य तत्त्वं याथात्म्यं स्या
मात्पृथग्भूतं वेदितुमिच्छामि त्यागस्य याथात्म्यं संन्यासात्पृथग्भूतं वेदितुमिच्छामीति चकारेणानुवर्त्यते १ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच काम्यानां मिति । काम्यानां रागतः प्राप्तानां पुत्रकामेष्ट्यादीनां ।
ननु फलस्य कामना विषयत्वात् सर्वस्य कर्मणः फलवत्त्वं नियमात् सर्वकर्मकाम्यमेवेति नित्यादीनामपि मुमुक्षोस्त्यागः स्यादिति सिद्धं न समीहितमित्याशंक्याह सर्वेति सर्वेषां नित्यैर्मित्तिकाम्यानां
कर्मणां फलत्यागमेव त्यागं विचक्षणाः प्राहुर्न स्वरूपतस्त्यागं प्राहुः अतो न त्वदिष्टः संन्यासः सिद्धवतीत्यर्थः । अयमाशयः । यद्यपि संन्यासस्यागशब्दो निवृत्तिमेव ब्रूतः तथापि सावैराग्याद्वा कायकेशभ
याद्वा मौढ्याद्वा भवतीति तत्कारणानां सात्त्विकादिभेदेन भिन्नत्वात् तस्यापि सात्त्विकराजसतामसभेदेन त्रैविध्यं त्रिविधश्रद्धाप्रधानत्वं च दुर्वारं । न चाविरक्तो श्रद्धावान् श्रद्धाचकर्मोऽपि दृष्टविशेषहीनो
दृश्यते यथोक्तं वार्तिकाचार्यैः । 'प्रमादिनो बहिः श्रिताः पिशुनाः कलहोऽसुकाः । संन्यासिनोऽपि दृश्यन्ते देवसंदूषिताः शयाः' इति । तस्मादविरक्तकृतसंन्यासापेक्षया निष्कामकर्माचरणमेव श्रेय-

इत्याशयेन भगवता काम्यकर्मत्यागः संन्यासत्वेन नित्यादिकर्मणां फलानभिसंधानं च त्यागत्वेन स्तूयत इति । तस्मादश्रद्धया कृतः संन्यासोऽप्यसन्नेवेति संन्यासाद्ब्रह्मणः स्थानमिति स्मृतं स्वफलं दातुं
न समर्थ इति युक्तमुक्तं भगवता अश्रद्धया कृतं सर्वव्यर्थमिति । यतु नित्यानामेव विविदिषा योगात् काम्यानां स्वरूपतोऽपि त्यागः पूर्वार्द्धस्यार्थः । सर्वेषां कर्मणां फलतस्त्याग इत्युत्तराद्धोर्ध्व इति व्या
ख्यानं पक्षद्वयप्रदर्शनपरं तदग्रिमेण श्लोकेन पीनरुक्त्यभावाद्दृष्टव्यं २ इदमेव पक्षद्वयमाह त्याज्यमिति । एके मुख्यामनीषिणो मनोनिग्रहसमर्थाः परमात्मन्युत्पन्नविविदिषाणां पुरुषाणां दोषव
त्प्रागादयो यथा त्याज्यास्तद्वत्कर्मत्याज्यमिति प्राहुः । अपरे तु विविदिषार्थिना यज्ञादिकं न त्याज्यमिति वा प्राहुरित्यनुवर्तते तथा च द्विविधाभूतय उपलभ्यन्ते 'न कर्मणान् प्रजयाधेन न त्यागेनैकं अमृत
त्वमानुषः । कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतं समाः' इत्याद्याः । अविद्वद्विषयमेवेतत्पक्षद्वयं विदुषां तु कर्मसु प्रवृत्तिकारणस्याज्ञानस्य नष्टत्वात् स्वतः सिद्ध एव त्याग इति न तान्प्रतिकर्मविधिर्वा
तत्यागविधिर्वा प्रवर्तते । यथोक्तं । 'न कर्माणि त्यजेद्योगी कर्मभिस्त्यज्यते ह्यसौ' इति ३ निश्चयमिति तत्र कर्मणां त्यागात् त्यागविषये विप्रतिपत्तौ सत्यां प्रथमोपात्तेत्यागे विषये मेमद्वचनां निश्चयं शृणु
हियस्मात्तद्दे पुरुषव्याघ्रत्यागस्त्रिविधः सात्त्विकराजसतामसभेदेन त्रिप्रकारः परिकीर्तितः शास्त्रे । दृष्टवैराग्यपूर्वकः कर्मसंन्यासः सात्त्विकः । आयासमयात् त्यागो राजसः । मौढ्यात् त्या
गस्तामस इति । तस्माद्ब्रह्मत्वात् त्यागो निश्चयेन विचारणीय इत्यर्थः ४ सूचीकटाह्न्यायेन त्यागस्वरूपकथनात्माह परमतमत्यागपक्षमुपन्यस्यति यज्ञेति यज्ञादिकं कर्म न त्याज्यं किंतु कार्यमे
व विष्टिगृहीतेनेव पुंसां अवश्यमनुष्ठेयमेव तत् अकरणे प्रत्यवायश्रवणात् चकारो हेत्वर्थः । यस्माद्यज्ञोदानं तपश्चैव मनीषिणां निष्कामानां दंभादिरहितानां पावनानि चित्तशोधकानि तथा च
त्याज्यं दोषवदित्येकैकं प्राहुर्मनीषिणः ॥ यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यमिति चापरे ३ निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरत सत्तम ॥ त्यागो हि पुरुषव्याघ्र त्रिविधः संप्रकी
र्तितः ४ यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यं कार्यमेव तत् ॥ यज्ञोदानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् ५ एतान्यपि तु कर्माणि संगंत्य क्त्वा फलानि च ॥ कर्तव्यानीति मे पार्थ नि
श्चितं मतमुत्तमम् ६ नियतस्य तु संन्यासः कर्मणो नोपपद्यते ॥ मोहात्तस्य परित्यागस्तामसः परिकीर्तितः ७ दुःखमित्येव यत्कर्म कायकेशभयात् त्यजेत् ॥ सकृत्वा
राजसं त्यागं नैव त्यागफलं लभेत् ८ कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियतेऽर्जुन ॥ संगंत्य क्त्वा फलं चैव स त्यागः सात्त्विको मतः ९
श्रुतिः । 'त्रयोधर्मस्कंधायज्ञोऽध्ययनं दानमिति प्रथमस्तप एव द्वितीयो ब्रह्मचर्याऽऽचार्यकुलवासी तृतीयः सर्वपुण्यलोका भवति' इति यज्ञादीनां गृहस्थधर्माणां तपसो वनस्थधर्मस्याचार्यकुलवासस्य
ब्रह्मचारिधर्मस्य च पावनत्वं दर्शयति । अत्रापि यज्ञदानशब्देन गृहस्थधर्माज्ञेयास्तप इति वानप्रस्थधर्माः परिशेषात् कर्मेति ब्रह्मचारिधर्माश्च ज्ञेयाः ९ एवमत्यागपक्षमुक्त्वा औत्सुक्यात् प्रथमं स्वा
भिमतं त्यागात् त्यागसमुच्चयपक्षं दर्शयति एतानीति तु शब्दः पूर्वोपन्यस्तात्पक्षद्वैलक्षण्यं दर्शयति अपिशब्द एव शब्दार्थः एतान्येव कर्माणि यज्ञदानतपसिसंगंत्य क्त्वा अहमेतेषां कर्ता मया वश्यमे
तानि कर्तव्यानीत्यभिमानं यो वर्णाद्यध्यासनिमित्तं त्यक्त्वा एतैः कृतैरहंस्वर्गवाचित्तुष्टिवाज्ञानं वा प्राप्स्यामीति फलानि च त्यक्त्वा चकारादेषामकरणे मम प्रत्यवायो भविष्यतीत्येतमप्यभिसंधित्यक्त्वा
ब्रह्मनिष्ठेनेवासंगस्वभावेन पुरुषेण कर्तव्यानि इति एवं प्रकारं मे मम तत्तु तमं पूर्वमतात् श्रेष्ठं । तत्र हि कर्तृत्वाभिमानरूपेण संगेन प्रत्यवायोत्पादभयाच्च कर्मानुष्ठानं विहितं अत्र तु तदभावादसंगत्वात्
शेन कर्मणां त्यागः स्वरूपेणात्याग इति भेदः ६ प्राक्प्रतिज्ञातं त्यागं त्रिविध्यमाह नियतस्येति तु शब्दः पूर्वोक्तपक्षद्वयवैलक्षण्यार्थः यस्मादधिकृतस्य मुमुक्षोर्नियतस्यावश्यानुष्ठेयस्य कर्मणः संन्यासः
स्वरूपेण त्यागो नोपपद्यते न युज्यते अज्ञस्य श्रद्धावैलक्षणात् । एवं सति यो मोहादज्ञानात्तस्य नियतस्य कर्मणः परित्यागः सतामसः परिकीर्तितः आवश्यकं चेत्युच्यते चेति विप्रतिपेधात् ७ एवं
तामसं त्यागमुक्त्वा राजसं त्यागमाह दुःखमिति यो दुःखरूपमेवेदं कर्मेति मत्वा कायकेशभयात् त्यज्येत स पुमान् तस्मादेव हेतोः राजसं राजो गुणनिर्वृत्तं त्यागं कृत्वा त्यागफलं चित्तुष्टिद्वारामोक्षं नैव ल
भेत्कलभेत् ८ एवं द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां तामसराजसो मुख्यावेव त्यागादुक्तौ । तामसराजसयोरुत्पत्त्यागयोरसंभवस्य भगवत्तदमोहात्तस्य परित्याग इति कायकेशभयात् त्यज्येदिति च सूचनात्-

नहोर्वसंभवति सूत्रश्चकरोतिचेतिविप्रतिषेधात् यदिकरोतिनैवमूढोयदिमूढस्तर्हि नैवकरोति । एवंयदि कायकेशाद्विभेतिनैवकरोति । यदिकरोतिनैवकायकेशाद्विभेतिनैवकायकेशाद्विभेतिचेतिविप्रतिषिद्धं । अतस्तामसराजसयोरमुख्यत्यागयोरसंभवाच्चौ नैवौ । सात्त्विकस्त्वमुख्यत्यागःसंभवति । यथास्फटिकेजपाकुसुमाश्रिते लौहित्यं विवेकिनां प्रतीतित एवास्तिनवस्तु त एवमात्मनि ईश्वराधीनविवेकिनां कर्तृत्वं प्रतीतित एवास्तिनवस्तुत इति वक्तुं शक्यं एवं च कर्तृत्वाभिनिवेशशून्यः पुमान् प्रतीतितः करोत्येव नवस्तुत इति संभवत्यमुख्योऽपि सात्त्विकस्त्याग इति तमेव मुख्य त्यागेऽधिकारहेतुं प्रथममाह कार्यमिति कार्यकर्तव्यमित्येव यत्कर्मनियतं नित्यं क्रियते हेतुर्जुन संगं फलं च त्वत्स्वैवेत्यवधारणं प्रागुक्तस्यात्यागपक्षस्य व्यावृत्त्यर्थः । स एवमूढस्त्यागः सात्त्विकोमतो वेदे दृष्टः । तथाच श्रुतिः । ' ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किंच जगत्यां जगत् ॥ तेन त्यक्तेन भुञ्जीषामागृधः कस्यस्विद्धनम् ' इति । ईशा ईशेन परमेश्वरेण सर्वकार्यकरणकर्त्रात्मि प्रवर्तकेन इदं जगत्स्यावर जगमं जगत्यां ब्रह्मांडे स्थितं वास्यमाच्छादितं व्याप्तं । येन हेतुना सर्वतदधीनं तेन कारणेन त्यक्तेन त्यागेन कर्तृत्वमोक्तत्वाभिमानवर्जनेन भुञ्जीषां विषयान्मुंक्ष्व । आगृधः गृह्णामाकर्षाः कस्यस्विद्धनं कस्यापितत्र स्वामित्वमस्तीति वृथैव तत्र गृह्णामि इत्यर्थः । एवं कर्माण्यपि यज्ञादीनि कर्तृत्वाभिमानं त्यक्त्वा कुर्वतस्तत्कर्मलेपो न भविष्यति । एतद्व्यतिरेकेण तवोपायांतरं च नास्तीत्यग्रिमं मंत्रेण प्रदर्शयते । ' कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः । एवं स्थयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्म लिप्यते तेन रे ' इति । इदमेव मुख्यं स्वमतं भगवता प्रदर्शितमेतान्यपि तु कर्माणीति श्लोके । ननु नित्यानां फलमेव नास्ति किंत्यक्तव्यमिति चेत् इत एव भगवद्वचनात्तेषामपि फलमस्तीति जानीहि निष्फलस्य वेदेनानुष्ठापनासंभवात् । तथाचापस्तं वस्तु यथाऽऽप्रे फलार्थं निर्मिते छायागंध इत्यनूत्पद्येते एवं धर्मैर्च्यमाणमर्था अनूत्पद्यंत इति आनुषंगिकं फलं नित्यानां दर्शयति । अकरणे प्रत्यवायस्मृत्याऽपि तेषां प्रत्यवायपरिहारः फलमिति प्रदर्शयते । धर्मेण पापमपनुदतीत्यादिना च नित्येष्वपि कर्मसु फलं दृश्यते तदेव वक्तव्यमिति न कोऽपि दोषः ९ एवं मुख्यं सात्त्विकस्त्यागमुक्त्वाऽमुख्यं तमाह न द्वेष्टीति सत्त्वेन सम्यगाविष्टो व्याप्तस्त्यागी मुख्यः सात्त्विकस्त्यागी संन्यासीत्यर्थः । अकुशलममुख्यप्रदं कर्म त्रिपवणस्नान

नद्वेष्ट्यकुशलं कर्म कुशलेनानुपज्जते ॥ त्यागी सत्त्वसमाविष्टो मेधावी छिन्नसंशयः १०

चतुर्गुणशौचमिज्ञातनादिप्रयासरूपं न द्वेष्टि कुशले मिष्टान्नमिक्षादानानुसज्जतेन संगं काकवस्त्रोति करोति । यद्वा कर्मकुशले सेवादिकर्मकुशले शिष्यादौ न सज्जते तत्रा कुशलं वा तं न द्वेष्टि । एतेन रागद्वेषशून्यत्वमस्य दर्शितं । तदपि कुत इत्यपेक्षायामाह मेधावीति ऊहापोहकुशलतया नित्या नित्यवस्तुविवेचनादौ प्रज्ञावान् । अतएव च्छिन्नसंशयः किं कर्माण्येव मुक्तिसाधनानि उत संन्यास एवेति विचि कित्सारहितः । एवं च त्यागीत्यनेन यज्ञोदानंतपःकर्मन त्याज्यमित्युक्ताद त्यागाद्वाद्यावृत्तिः । मेधावीत्यनेन मोहात्तस्य परित्याग इत्युक्तात्तामस त्यागाद्वाद्यावृत्तिः । पूर्वार्द्धेन रागद्वेषाभावप्रतिपादनेन कायक्लेशमयात्यजेदित्युक्ताद्राजस त्यागाद्वाद्यावृत्तिः । छिन्नसंशय इत्यनेन कार्यमित्येव यत्कर्मैत्युक्तादमुख्यसात्त्विक त्यागाद्वाद्यावृत्तिः । न ह्यसौ कर्मणां तुच्छत्वं संन्यासस्य महाभाग्यत्वं च तत्त्वतो वेद वेदचेत्क्षणमपि कर्मसु न तिष्ठेत् । न हि दाहोपशमार्थानिकटस्थं जाह्नवी महाहृदं जानन्न ग्रीष्मोष्मप्रतप्तपाथसिपल्वलेक्षणमपिरमेत । संशयच्छेदेऽपि हेतुः सत्त्वसमाविष्ट इति यतः सत्त्वेनैव कर्त्रात्मन्य गाविष्टोऽयं न त्वयं सत्त्वमाश्रित इति महान्विशेषः । एवं च पूर्वश्लोकोक्तस्य सात्त्विक त्यागरूपस्य कर्मयोगस्य फलभूतोऽयं मुख्यः संन्यासो विविदिषूणामनुष्ठेयो । ' यदहरेव विरजेत दहरेव प्रव्रजेत् । एत मेव प्रव्राजिनो लोकमिच्छंतः प्रव्रजंति ' इति श्रुतिप्रसिद्धः । भाष्ये तु ननु कर्मपरित्यागस्त्रिविधः संन्यास इति च प्रकृतस्तत्र तामसो राजसश्चोक्त त्यागः कथमिह संगफल त्यागस्तृतीयत्वेनोच्यते । यथा त्रयो ब्राह्मणा आगतास्तत्र पदंगविदौ द्वौ क्षत्रियस्तृतीय इति तद्वत् नैष दोषः त्यागसामान्येन स्तुत्यर्थत्वात् अस्तिकर्मसंन्यासस्य फलाभिसंधित्यागस्य च त्यागत्वं सामान्यं तत्र राजसतामसत्वेन कर्म त्यागनिंदया कर्मफलाभिसंधित्यागः सात्त्विकत्वेन स्तुयते स त्यागः सात्त्विको मत इति ग्रंथेन त्यागत्रैविध्यं समाधायैवं संगफल त्यागपूर्वकं नित्यकमानुष्ठानेन विशुद्धांतःकरणस्यात्मज्ञानाभिमुखस्य तन्निष्ठाकमकथनार्थोऽयं श्लोक इत्युक्तं । तथैव श्लोकं व्याख्याय पूर्वोक्तस्य कर्मयोगस्य प्रयोजनमनेन श्लोकेनोक्तमित्युपसंहृतं । अन्ये तु फलाभिसंधिविशिष्टस्य कर्मणस्त्यागस्त्रिविधः विशेषणाभावा-

द्विजेण्याभावादुभयाभावाच्च । आद्योऽत्रैवविधित्सितोद्वितीयस्तुतामसराजसमेदेनद्विविधोऽप्यत्रैवनिर्दिष्टः । तृतीयस्तुकर्मानधिकारिणाविविदिषुणाविदुषाचकर्तुयोग्योद्विविधः । तत्रात्यः स्थितप्रज्ञलक्षणादीप्राग्व्याख्यातः । आद्यस्तुनैष्कर्म्यसिद्धिपरमाभित्यत्रवक्ष्यते । तत्रमाप्तेतिस्त्रस्त्यागविधाःप्रतिज्ञायद्वेयथावत्प्रदर्श्यतृतीयाऽपिकेनचित्सामान्येनप्रतिपादिता । अत्रतुएक स्फाद्विपोरन्तर्भावंकृत्वाद्वेयविविधेउपपाद्यतृतीयाप्रदेशांतरेप्रसिद्धेतिप्रकृतेप्रतिज्ञायाअनिर्वाहहतिविशेषः १० अमुख्यमेवसात्विकंत्यागमनूयतत्प्रयोजनमाहद्वाभ्यां नहीति देहभृतादेहाभिमानिनाहियस्मादशेषतःकर्माणिस्तुनशक्यंअशक्यं प्राणयात्रालोपप्रसंगात् तस्मादाधिकृतःसन्त्यःकर्मफलखागशीलः तुशब्दएवायं सएवसागीत्युच्यते । यस्त्वशेषतःकर्माणिबलकुंशक्रोतिपरमार्थदर्शिसमुख्यस्वागीत्यर्थः ११ एवंभूतस्यत्यागस्यफलमाह अनिष्टमिति अनिष्टंनरकतिर्यगादिरूपं । इष्टंदेवतादिरूपं । मिश्रमानुपभावइतिकर्मणःकर्मजातीयस्यफलंत्रिविधंमेखमरणानंतरमत्यागिनापूर्वोक्तमुख्यसंन्यासहीनानामवति मुख्यसंन्यासिनांतुनक्वचित्तद्भवति तेषांकर्तृत्वाभिमानाभावात् । अन्येतुगौणसंन्यासिनामेवापंकर्मालेपइत्याहुः । तथाचव्याख्यातांतकार्यमित्येवपत्कर्मैत्यत्र । अन्यथासंन्यासिनांगौणसंन्यासिनांचविशेषो नस्यात् नचैवंमुख्यसंन्यासिनांगौणसंन्यासिनांचविशेषापत्तिरितिवाच्यं उभयेषामुत्तरकर्माश्लेषसाम्येऽपिपूर्वकर्मदाहादाहकृतस्यविशेषस्यसत्त्वात् । गौणसंन्यासिनांजन्मांतरादिकमपिपूर्वकर्मभिरेवमविष्यतिआपस्तंबोक्ताप्रनिदर्शनेनयोगप्रष्टगतिवन्नांतरीयकंवानतुतस्यप्रधानंफलंस्वर्गादिभविष्यतुमर्हत्पनुद्विष्टत्वादिति १२ नन्वात्मनःकर्मालेपनिमित्तंयदकर्तृत्वानुसंधानं तर्कयोपिद्विष्टत्वादेवदाहार्पमुतवास्तवमेवसद्विद्याध्यस्तकर्तृत्वेनादृतमितिशास्त्रदृष्ट्याकर्तृत्वतिरोधानेनाकर्तृत्वमेवभाव्यतेइत्याशंक्यामित्वेनदृष्टा

नहिदेहभृताशक्यंत्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ॥ यस्तु कर्मफलत्यागी सत्यागीत्यभिधीयते ११ अनिष्टमिष्टं मिश्रं च त्रिविधं कर्मणः फलम् ॥ भवत्यत्यागिनां प्रीत्यनुसंन्यासिनां क्वचित् १२ पंचैतानि महाबाहो कारणानि निबोध मे ॥ सांख्ये कृतांते प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम् १३ अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् ॥ विविधाश्च पृथक्चेष्टादैवंचैवात्र पंचमम् १४ शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म प्रारभते नरः ॥ न्याय्यं वा विपरीतं वा पंचैते तस्य हेतवः १५

मांयोपितिदग्धत्वादर्शनेनेवकल्पितेनाकर्तृत्वेनवास्तवस्यकर्माक्षेपस्यासंभवादाद्यंनिरस्यद्वितीयमुपपादयिष्यन्पीठिकामारचयति पंचेति हेमहावाहोसर्वकर्मणांसिद्धयेइमानिवक्ष्यमाणानिपंच
कारणानिनिर्वर्तकानिमेमद्वचनान्निबोधबुध्यस्व । स्ववचनेविश्वासोत्पादनार्थकारणानांसमूलत्वमाह सांख्येकृतांतिप्रोक्तानीति सम्यग्वावेच्यख्यायंतेप्रकटीक्रियंतेतत्त्वान्यात्मानात्मपदार्थरू
पाणियस्मिस्तत्सांख्यवेदांतशास्त्रं । तदेवविशिनष्टि कृतातेकृतस्यकर्मणोःपरिसमाप्तिर्यस्मिन् । सर्वकर्माखिलं पार्थज्ञानेपरिसमाप्यतइत्यात्मज्ञानेसतिसर्वकर्मणांसमाप्तिदर्शनात् तस्मिन्सां
ख्येकृतांतिप्रोक्तानि १३ तान्येवपंचगणयति अधिष्ठानमिति अधिष्ठानमिच्छाद्वेषसुखदुःखज्ञानादीनामभिव्यक्तेराश्रयोदेहःतस्यानात्मत्वंचार्वाकव्यतिरिक्तसमस्तवादिसिद्धं । तथाकर्ताबुद्धि
विशिष्टश्चिदाभासःप्रमातानामाहंप्रत्ययविषयाऽहंकारस्तथेत्यनेनतद्वदेवानात्मत्वेनज्ञेयइत्युक्तं देहस्यैवसूक्ष्मप्रलयेचतस्याप्युत्पत्तिविनाशयोर्दर्शनात् । एतच्चविशेषणनाशाद्विशिष्टनाशंविशे
षणोत्पत्त्याचविशिष्टोत्पत्तिमभिप्रेत्यभूयते । विज्ञानघनपवैतेभ्योभूतेभ्यःसमुत्थायतान्येवानुविनश्यतीति । यथाग्नेःसुत्राविस्फुलिंगाव्युच्चरंत्येवमेतस्मादात्मनःसर्वएतआत्मानोव्युच्चरंतीतिच
विशिष्टस्यचानतिरेकादर्शनादनात्मत्वंसिद्धं । करणंचशब्दाद्युपलब्धिसाधनंपृथग्विधंद्वादशविधंपंचकर्मेन्द्रियाणिपंचज्ञानेन्द्रियाणिमनोबुद्धिश्च । तथाविविधाश्चपृथक्चेष्टावायवीयाःप्राणना
दिरूपाः । दैवंपुण्यपापरूपंतत्तत्करणानुग्राहकसूर्यादिदेवतारूपं पंचमंपंचानांपूरणं १४ शरीरोति न्यायपंचम्यशास्त्रीयं विपरीतमन्यायमधर्म्यमशास्त्रीयं । ननुशरीरादिभिस्त्रिभिरारभ्यते
पंचैतत्तस्यहेतवइतिचविप्रतिषिद्धमुच्यते नैपदोषः अत्रापिशरीरपदेनाधिष्ठानस्यनरपदेनकर्तृत्वाद्भ्रमनइतिकरणस्यारभतइतिचेष्टानान्याय्यमितिधर्माधर्मरूपस्यदेवस्यचसंग्रहात् । सर्वेषुकर्मसु
पंचानांसमानेऽप्युपयोगेविधिप्रतिषेधलक्षणांनिविधमेवकर्मशास्त्रेप्रसिद्धमिति । इदंशारीरिकपंचमानसमिदंवाचिकमितिष्यपदेशोदेहादीनांप्राधान्यापेक्षइतिनकश्चिद्विरोधः १५

एतत्प्रतिपादनफलं कर्तृत्वस्यारोपितत्वसिद्धिरकर्तृत्वस्यस्वभाविकत्वासिद्धिश्चेति द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां दर्शयति तत्रेति । तत्रास्मिन्कर्मणि एवमुक्तरीत्यापंचामिर्निर्वर्त्येति केवलं त्वकर्तारमप्यात्मानं चेतनम् । 'साक्षीचेता केवलो निर्गुणश्च' इति श्रुतेः । अधिष्ठानादिपंचकप्रचारदर्शिनमुदासीनमपि यः कर्तारं कर्तृत्वाश्रयं पश्यति स दुर्मतिः पापाभिभूतमतिर्नश्यत्यंध एव सः । अदर्शने हेतुः अकृतबुद्धित्वादिति । शास्त्राचार्योपदेशशमदमादिसंस्कृता बुद्धिर्यस्य सकृतबुद्धिस्तद्विपरीतोऽकृतबुद्धिस्तस्य भावस्तत्तन्मात्र । यथा स्वमुखस्योदपात्रसंसर्गिकत्वं पश्यता जलचाचल्यमपि तत्रारोप्यत एवमात्मनो बुद्धिसंसृष्टत्वं पश्यता बुद्धिधर्मः कर्तृत्वादिरप्यात्मन्यारोप्यत इति भावः । १६ द्वितीयं प्रयोजनमाह यस्येति यस्य प्रमातुर्भावः प्रत्ययमात्रस्वरूप आत्मा नाहंकृतः अहं भिवक्तुः अहंकारतादात्म्यं प्रापितोऽहंकृतस्तथान । यस्य बुद्धिर्न लिप्यते आत्मभावेन रंजितान भवति यस्य बुद्धेर्व्यतिरिक्तमात्मानं पश्यतो बुद्धिधर्मः कर्तृत्वादयो नात्मानि प्रतीयन्ते इति कर्त्रात्मवादितार्किकनिरासः । यस्य च आत्मधर्माश्चेतन्यादयो बुद्धौ न संसृज्यन्ते इति बुद्धिमेव चेतनां वदतो बुद्धस्यानिरासः । चिदचितोरन्योन्यस्मिन्नन्योन्यधर्मा व्यासो बाधवत इति दुःस्वादिसं सर्गनिषेधेन भोक्तृत्वाभावो दर्शितः । हत्वाऽपि सङ्गो लोकात्रहंतिन निबध्यते इति पुस्तुतिमात्रं कर्तृत्वस्यैव बाधेन हंतृत्वायोगात् । दग्धपटवत्कर्तृत्वानुवृत्तावपि हननक्रियायां प्रवर्तकस्य रागद्वेषादेरभावाच्च । एतेनात्मनस्तात्त्विकमकर्तृत्वं भावयता कृतं कर्मात्तात्त्विककर्तृत्वाभिमाननिमित्तं स्वफलं प्रस्तोतुं नार्हतीति दर्शितम् । नहिरज्जुसर्पैरज्जुबुद्धिकृत्वा प्रहरतः सर्पसोमजं दशनादिफलं भवति । संपेतुं तथा कुर्वतस्तद्भवत्येव तद्वदिदमपि ज्ञेयम् । १७ समाप्तः सात्त्विकत्वागोपपादनोपयोगी आत्मनोऽकर्तृत्वोपपादनप्रकारः अत्राह सांख्यः । यदुक्तं पंचैतत्स्य हेतव इति यच्चोक्तं न हंतीति तन्मृष्यामहे न ह्यपरिणामी चेतनः परिस्पदात्मकस्य कायिकादिभेदेन त्रिविधस्य कर्मणः कर्ता भवतीति वक्तुं युज्यते । यत्तु न निबध्यत इति भोक्तृत्वमुक्तमपि प्रत्याख्यातं तन्न मृष्यामहे । नहि कुला

तत्रैवं सति कर्तारमात्मानं केवलं तु यः ॥ पश्यत्यकृतबुद्धित्वात् स पश्यति दुर्मतिः १६ यस्य नाहंकृतोभावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥

हत्वाऽपि सङ्गो लोकात्रहंतिन निबध्यते १७ ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्मचोदना ॥ करणं कर्मकर्तेति त्रिविधः कर्मसंग्रहः १८

लादयः स्वप्रयुक्ता एव घटादीनिर्वर्तयन्ति किंतु भोक्तृपुरुषप्रयुक्ताः । अन्यथा भोक्तृणामभावेऽप्येव तत्प्रवृत्तिरित्यापतति । एवं प्रधानमात्रामूलाः कर्त्रादयः पुरुषस्य भोगापवर्गसाधनप्रयुक्ताः सर्वाणिकर्माणि निर्वर्तयन्ति तस्मात्पुरुषस्य भोक्तृत्वभावत्वादकर्तृत्वानुसंधानपूर्वकमपि कृतं भोक्तृत्वमेव भोक्तृत्वमिति सात्त्विकत्वागोपिकर्माणि एव च न संगतमिति । अत्र प्रतिविधत्ते । ज्ञानं ज्ञेयमिति ज्ञानं ज्ञायते प्रकाशयते वस्तुतत्त्वमनेनेति प्रत्यक्षादिप्रमाणजन्यो घटादिप्रकाशः स च वर्तमानोऽस्तीति वा । ज्ञेयं बोधविषयो घटादिः । परिज्ञाता विषयीता भासधीरूपो भोक्तेत्युच्यते । एवं रूपप्रकारत्रयवती त्रिविधा कर्मणां चोदना । प्रत्यसमुचितं सत्कर्मणि प्रवर्तकमित्यर्थः । सत्यपि ज्ञेयज्ञातरि वा ज्ञाने प्रवृत्त्यनुपपत्तेः ज्ञाने ज्ञातरि च सति देशकालव्यवहिते ज्ञेये प्रवृत्त्यनुपपत्तेः । सत्यपि संस्कारात्मके ज्ञाने ज्ञेये च सति हिते तथाऽपि सुप्तोपमात्रभावात् प्रवृत्त्यदर्शनादेतन्न त्रयं त्रिदं विष्टं भवद्व्योन्यापेक्षं सत्त्वहानोपादानोपेक्षा बुद्धिरूपं कार्यजनयित्वा हानाद्यनुकूले व्यापारे प्रवर्तयतीति कर्तृपदाभिधेयमित्यर्थः । चोदनेति कर्तृरिन्द्र्यादिल्युप्तयया तत्त्वेन चोदना शब्दः कर्तृत्वाची । लिंगत्वविवाक्षितं लिंगमशिष्यं लोकाश्रयत्वा लिंगस्येति वा तथा करणमिन्द्रियम् कर्म तेन यत्किं यमाणं विषयग्रहणम् कर्ता पूर्वोक्त एव परिज्ञाता एतन्न प्रसमुचितं सत्कर्मसंग्रहः कर्मण ईप्सिततमस्य भोग्यस्य संग्रहः संग्रह्यतेऽस्मिन्निति संश्लेषस्थानं भोक्तेत्यर्थः । सत्यपि भोक्तरीकरणे च क्रियां विना भोगासंभवात् क्रियायाश्चाश्रयं विना स्वरूपा लाभादाश्रयस्पर्करणा विना भोक्तृत्वांगकर्तृत्वानुपपत्तेश्चेतन्न त्रयं मिलितं सत् भोक्तेत्युच्यत इत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्भनीपिणः' इति इन्द्रियं प्रसिद्धम् । मन इत्यनेन बुद्धिरेव गृह्यते युक्तमिन्द्रियद्वारा मतेर्भोग्येन सह संबंधक्रिया । इन्द्रियंच मनश्च युक्तं चेति विग्रहे इन्द्रियमनोयुक्तमिति द्वंद्वैकवद्भावः एतन्न हं भोक्ता आत्मेत्याहुर्भनीपिण इति श्रुत्यर्थः । एवं हि श्रुतिस्मृत्योर्व्याख्याने तयोर्मूलमूलिभावोऽप्युच्यते नान्यथा । तथा च कर्तृत्वभोक्तृत्वात्मात्मगणपतितत्वाद्भोक्तृत्वभोगकर्तृत्वमिति निर्वचनायः कर्ता-

स एव भोक्तेति प्रतिपादनादहमकर्ता भोक्तेति चामुसंधानपूर्वकं कर्माणि कुर्वतः कर्तृत्वमोक्तृत्वकृतः कर्मलोपो नास्तीति सिद्धं । भाव्यस्य चायमेवार्थः ये तु करणक्रियायाः साधकतमं दशविधं वाह्यं मनो बुद्धिरूपमांतरं कर्मकर्तुरीप्सिततमं क्रियया व्याप्यमानमुत्पाद्यमाप्यं विकार्यं संस्कार्यं चेति चतुर्विधं । कर्ता कारकांतरप्रयोजकश्चिद्विद्विधिः । एतन्न पंचकर्मसंग्रहः कर्माश्रयः कर्तृत्यर्थः । तथा ज्ञानं विषयप्रकाशनशक्तिः । ज्ञेयं विषयः । परिज्ञाता ज्ञानाश्रयो भोक्ता एतन्न त्रयं कर्मणि प्रवर्तकमिति व्याचक्षते । तेषामप्यात्मानकर्तानापिसांख्यानामिव भोक्तृत्वेन प्रकृतेः प्रवर्तक इत्येवाशयः । तथापि क्रियया व्याप्यमानस्य वक्ष्यमाणसात्त्विकादिभेदान ईप्स्यघटादिरूपस्य कर्मणः कर्तृकोटौ प्रवेशायोगः । तत्प्रक्रियाश्रयत्वमात्रविवक्षायां प्रकृततत्त्वकथनानुपयोगश्च स्पष्टः । तथाऽस्माकं तु घटादिव्यापकक्रियायाः कर्मशब्दाच्च त्वं मुख्यं । कर्तृकोटिप्रवेशश्च क्रियाक्रियावतोर्ध्वमधर्मिणोरभेदापेक्षया युज्यते । तथा ज्ञानं प्रकाशनक्रियेति मते क्रियारूपेऽस्मिन् प्रवर्तकज्ञानांतरस्यापेक्षेति तत्र तत्रान्यस्यान्यस्यापेक्षेन वस्थादुर्निवारा १८ पूर्वश्लोकोक्ते ज्ञानादिषु परिज्ञाताकर्ता चैक एवेति परिशिष्टाः पंचतेषां सर्वेषां प्राकृतत्वेन त्रिगुणात्मत्वे प्राप्ते ज्ञेयकरणयोज्योर्घटकुटाररूपयोः परिसंख्यायै त्रयाणां भेदप्रत्येकं त्रिविधत्वं विवरीतुं प्रतिजानीते ज्ञानमिति ज्ञानं कर्मकर्ता चेति त्रयमेव गुणभेदतस्त्रिधानतु ज्ञेयकरणे । गुणसंख्यानेकापिलेशास्त्रे यद्यपि तत्रैकस्यां प्रमदायां भर्तुः सुखं जायते तं प्रति तस्याः सत्त्वोद्धतत्वात् । तामविदत्तश्चैत्रस्य दुःखं जायते तं प्रति तस्याः रज उद्धतत्वात् । तस्यामेव सत्त्व्याद्वेपस्तां प्रति तस्यास्तम उद्धतत्वात् । प्रमदमेव सर्वं भावाव्याख्याता इति कापिलानां ज्ञेयकरणयोरपित्रैविध्यं प्रसिद्धं । तथापि प्रमदादय एकस्यैव पुंसो निमित्तभेदेन प्रीतिदुःखद्वेषविषया अपि भवन्तीति पूर्वोक्तव्यवस्थायानिमूलत्वात् । प्रीत्यादीनां

ज्ञानं कर्मचकर्ता च त्रिविधैव गुणभेदतः ॥ प्रोच्यते गुणसंख्याने यथावच्छृणुतान्यपि १९ सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते ॥ अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि सात्त्विकम् २० पृथक्चेन तु यज्ज्ञानं नानाभावात्पृथग्विधान् ॥ वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसम् २१ यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन् कार्ये सत्तमहेतुकम् ॥ अतत्त्वार्थवदल्पं च तत्तामसमुदाहृतम् २२ नियतं संगरहितमरागद्वेषतः कृतम् ॥ अफलप्रेप्सुना कर्मयत्तत्सात्त्विकमुच्यते २३

कर्तृसमवायितया प्रतीयमानानामालंबनभूतायाः प्रमदायाः प्रीत्याद्यात्मकत्वं कल्पयितुं न शक्यत इति न भगवता तपोस्त्रिविधत्वं व्याख्यायते अक्षरार्थः स्पष्टः १९ एवं ज्ञानादित्रयस्य त्रैविध्यं वक्तुं प्रतिज्ञाय ज्ञानत्रैविध्यं तावदाह सर्वभूतेष्विति यथा कटककुंडलादिषु व्यावर्तमानेषु तत्त्वविदेकं चाचनमेवेदमिति पश्यति । एवं येन ज्ञानेन सर्वभूतेषु विभक्तेषु नानानामरूपभेदमिदं त्रैविध्यं व्ययमपरिणामिनमेकं भावं चिन्मात्ररूपमीक्षते सर्वत्र ह्येवेदमिति पश्यति तज्ज्ञानं सात्त्विकं विद्धि । एकात्म्यज्ञानमेव सात्त्विकमित्यर्थः २० भेदज्ञाने राजसत्त्वमाह यत्पृथक्चेनेति पृथक्चेन मित्रत्वेन ज्ञानं तत्राजसमिति संबंधः । पृथक्चेनेत्येतद्विदुषोति सर्वेषु भूतेषु पंचभौतिकत्वेन विशिष्टेषु नानाभावात्सुरनरतिथेयस्थानावरत्नभेदेन नानात्वानि बहुवचनमस्य तं भेदप्रदर्शनार्थं पृथग्विधान् एकजातीयेष्वपि नरादिषु प्रत्येकं विभिन्नप्रकारान् यज्ज्ञानं वेत्ति विषयीकरोतीति । येन ज्ञानेन वेत्तीति वक्तव्येऽर्थासिपचंतीति वक्तव्यं ज्ञानं वेत्तीति करणे कर्तृत्वोपचारो बोध्यः । तेनात्मनां परस्परभेदस्तेषां भौतशरीराद्वेदस्तेभ्य ईश्वरादन्योन्यतश्च जडवर्गस्य भेद इत्यनौपाधिकभेदपंचकज्ञानं कुतार्किकाणां राजसमेवेत्यभिप्रायः २१ यत्तु ज्ञानमेकस्मिन् कार्ये देहे प्रतिमादौ वा कृत्स्नवत्परिपूर्णवदेतावानेवात्मा ईश्वरो वेत्ति सत्तममिति निवेशयुक्तं । अहेतुकं निरुपपत्तिकं । अतत्त्वार्थवत्परमाथर्विलंबनशून्यं । अल्पं तु च्छविषयत्वादल्पफलत्वाच्च । यदेवं भूतं ज्ञानं तत्तामसमुदाहृतम् २२ अथ कर्मत्रैविध्यमाह नियतमित्यादिना नियतं नित्यं संगरहितमभिमानवर्जितं रागद्वेषप्रीतिद्वेषोऽनिष्टेऽप्रीतिस्ताभ्यां कृतमिष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारार्थं कृतं रागद्वेषतः कृतं तद्व्यदरागद्वेषतः कृतं निष्काममित्यर्थः । फलमुचलीयते चेति फलं क्रियया प्राप्यमानात्मवस्तुतद्व्यदफलमनागतं कर्तृपरिपूर्णमविनाशि आत्मतत्त्वं तस्मै पुना कृतं विविदिषं विपज्ञेनेति श्रुत्या आत्मलाभार्थं यज्ञादेर्विनियोगात् तत्कर्मसात्त्विकमुच्यते २३

भीष्म. ५
अ०
॥१८॥

म.भा.टी.
॥५२॥

यत्तु कामेप्सुना फलार्थेनासाहंकारेण यद्यपि सात्त्विकोऽप्यनात्मवित्साहंकारस्तथाप्यहमेव कर्मकुशलो महाव्रथाश्रित इत्यभिमानोऽहंकारस्तद्वत्तासाहंकारेण वाशब्दश्चायं क्रियते बहुलायासमति
श्रमकरं तत्कर्म राजसमुदाहृतम् २४ अनुबध्यतेऽनेनेत्यनुबंधः फलं । क्षयं शक्तेरर्पानाचनाशं । हिंसां परपीडां । पौरुषं स्वसामर्थ्यं । अनपेक्षानालोच्य केवलं मोहादविवेकतो यदारभ्यते
कर्म तत्तामसमुदाहृतम् २५ कर्तुं त्रैविध्यमाह मुक्तेत्यादिना मुक्तसंगस्त्यक्ताभिनिवेशः । अनहंवादी पूर्वोक्ताहंकारोक्तिरहितः । धृतिः धैर्यं । उत्साहः साधयिष्याम्येवेति बुद्धिनिश्चयः ।
ताभ्यां समन्वितः सिद्धयसिद्धयोः कर्मण आरब्धस्येति शेषः । निर्विकारो हर्षविषादगून्धः कर्ता सात्त्विक उच्यते २६ रागी विषयलोभः । अतएव कर्मणः फलं प्रेप्सतीति कर्मफलप्रेप्सुः ।
लुब्धः परद्रव्यादौ संजातवृणस्तीर्यादौ वाद्रव्यापरित्यागी । हिंसात्मकः परपीडाकरस्वभावः अशुचिर्वाद्यातः शौचवर्जित इष्टानिष्टप्राप्तौ हर्षशोकान्वितश्च कर्ता सराजसः परिकीर्तितः २७ अ
युक्तोऽनवहितः । प्राकृतोऽत्यंतमसंस्कृतबुद्धिर्बालसमः । स्तब्धोऽदंढवन्नमतिकर्मचित् । शठः शक्तिगूहनकारी । नैकृतिकोऽवचकः परावमानीवा । अलसः अप्रवृत्तिशीलः कर्तव्येष्वपि ।
विषादी सर्वदा अवसन्नस्वभावः । दीर्घसूत्री चिरकारी एकाहसाध्यं कार्यमाप्तेनापिन करोतीत्यर्थः । यएवंभूतः स कर्ता तामस उच्यते २८ बुद्धिधृती त्रैविध्येन व्याख्यातुमाह बुद्धेरिति तत्र

यत्तु कामेप्सुना कर्मसाहंकारेण वा पुनः ॥ क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतम् २४ अनुबंधं क्षयं हिंसां मनपेक्ष्य च पौरुषम् ॥ मोहादारभ्यते कर्मयत्तत्तामसमुच्यते
२५ मुक्तसंगोऽनहंवादी धृत्युत्साहसमन्वितः ॥ सिद्धयसिद्धयोर्निर्विकारः कर्ता सात्त्विक उच्यते २६ रागी कर्मफलप्रेप्सुर्लुब्धो हिंसात्मकोऽशुचिः ॥ हर्षशोका
न्वितः कर्ताराजसः परिकीर्तितः २७ अयुक्तः प्राकृतः स्तब्धः शठो नैकृतिकोऽलसः ॥ विषादी दीर्घसूत्री च कर्ता तामस उच्यते २८ बुद्धेर्भेदं धृतेश्चैव गुणतस्त्रिविधं
शृणु ॥ प्रोच्यमानमशेषेण पृथक्त्वेन धनं जय २९ प्रवृत्तिच निवृत्तिच कार्या कार्येभ्याभये ॥ बंधं मोक्षं च यावेति बुद्धिः सापार्थसात्त्विकी ३० यया धर्ममधर्मं च
कार्यं चाकार्यमेव च ॥ अयथावत्प्रजानाति बुद्धिः सापार्थराजसी ३१ अधर्मधर्ममिति यामन्यते तमसाऽऽवृता ॥ सर्वार्थानविपरीतांश्च बुद्धिः सापार्थतामसी ३२
धृत्या यया धारयते मनः प्राणेंद्रियक्रियाः ॥ योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः सापार्थसात्त्विकी ३३ यया तु धर्मकामार्थान् धृत्या धारयतेऽर्जुन ॥ प्रसंगेन फलाकांक्षी धृतिः
सापार्थराजसी ३४ यया स्वप्नं भयं शोकं विषादं मदमेव च ॥ न विमुंचति दुर्मेधा धृतिः सापार्थतामसी ३५

बुद्धिविशिष्टश्चिदाभासः कर्ता ज्ञानं च प्रागुक्तं । अत्र तु केवला बुद्धिर्धृतिमतीतदीयवृत्त्यंतरोपलक्षणा र्वतद्वृत्तिविशेषो धृतिश्च त्रैविध्येन कथ्यत इत्यर्थः २९ प्रवृत्तिनिवृत्तीं शास्त्रविहितमतिपिद्ध
विषये यजेत स्वर्गकामानसुरांपिवेदित्यादिरूपे । कार्यकृतिसाध्यं स्वर्गादि । अकार्यनित्यसिद्धं तेन नित्यानित्यवस्तुनी उक्ते मया भये कार्यो कार्यनिमित्ते । बंधं मोक्षं च यावेति यया वेतीति
पूर्ववत्करणे कर्तृत्वोपचारः बुद्धिः सापार्थसात्त्विकी ३० अयथावत्संदेहास्पदत्वेन स्पष्टमन्यत् ३१ अधर्ममिति विपरीतग्राहिणी बुद्धिस्तामसीत्यर्थः २९ यया धृत्या अव्यभिचारि
ण्यासमाध्यनुगतयामनः प्राणेंद्रियाणां क्रियाश्चेष्टाः संकल्पश्चासमश्वासोऽशब्दादिग्रहणं च योगेन चित्तवृत्तिनिरोधेन एकाग्र्येण वा संयत्तास्तास्तथैवानिरोधावस्थायामैकाग्र्यावस्थायामाधारयतो चिरमव
स्थापयति सा धृतिः पार्थसात्त्विकी ३३ यया धृत्या धर्मार्थान् धारयतेऽनुरोधयतयानिश्चिनोति प्रसंगेन धर्मादिः संबन्धेन फलाकांक्षी च भवति पुरुषो धृतिः सापार्थराजसी ३४ स्वप्नं निद्रा । भयं त्रासं ।
शोकं प्रासिद्धं । विषादं विषण्णता । मदमशास्त्रीयविषयसेवया चित्तस्य विभ्रतत्वं । एतावन्विमुंचति धारयत्येव धृत्या सा धृतिः पार्थतामसी ३५

॥५२॥

गुणभेदेन क्रियाणां कारकाणां च त्रैविध्यमुक्तं तत्फलस्य सुखस्य त्रैविध्यमाह सुखं स्विद्यादना अम्बासात्पोनः पुन्येन सेवयात् यत्र सात्त्विके राजसेतामसे वा सुखे रमते रतिप्राप्नोति । ययारत्या दुःखस्य
पुत्रशोकादेरप्यंतमवसानं निगच्छति निश्चयेन प्राप्नोति । तत्सुखं त्रिविधं शृणु यदा त्वयमप्यर्थः सात्त्विकसुखं स्वैवलक्षणार्थस्तदा यत्र समाधि सुखे अभ्यासाद्व्रमते न तु विषयसुखं इव रागादुःखांतं मोक्षं च
निगच्छतीत्यर्थः ३६ यत्तत्प्रासिद्धं सर्वप्राणिप्रेमास्पदं अग्रे समारंभकाले मनः प्राणेंद्रियस्पंदनिरोधेन यज्ञे संज्ञप्यमानस्य पशोरिव जायमानं । विषमिवातितीव्रवेदनाकरं । परिणामे सात्त्विकया
त्पानिरुद्धा सुमन आदिक्रियासु अमृतोपममत्याह्लादकरं । आत्मनः स्वस्यैव बुद्धेः प्रसादो नैर्मल्यं रजस्तमोमलराहित्यं तस्मादाविर्भूतं न तु विषयसंगं निद्रालस्यादिजं वा तत्सुखं सात्त्विकं प्रोक्तम् ३७
राजसं सुखमाह विषयेति अग्रे भोगकाले परिणामे विषमिव विषयभोगकाले इहा मुत्र च दुःखप्रदत्वात् ३८ अग्रे आरंभे अनुबधे परिणामे मोहनं मोहकरं आत्मनो बुद्धेः पतो निद्रादिजं ३९ प्रकर
णार्थमुपसंहरत्यनुक्तमपि संगृह्य न तदस्तीति सत्त्वं प्राणिजातं इदमुपलक्षणं जडस्यापि सर्वस्य त्रिगुणविकारत्वात् प्रकृतिजैर्जन्मांतरीयधर्माधर्मसंस्कारजैर्मायाप्रभवैर्वा शेषे स्पष्टम् ४० एवं
च देशे संसाराश्च त्वमसंगश्चेष्टे चित्तत्वापरं पदं मार्गितव्यमित्युक्तं तत्रात्मनोऽसंगत्वोपपादनाय क्रियाकारकफललक्षणस्य कृत्स्नस्य संसारस्य त्रिगुणात्मकत्वमुक्तं । न ह्यात्मनात्मनोर्गुणातीतगुणात्म
कयोः संगः संभवति न ह्याकाशांतर्वर्तिपृथिव्यादिगुणेन गंधादिनाऽऽकाशः संसृज्यते तद्वदित्युक्तं समाप्तः शास्त्रार्थः । अयेदानीं सर्वगीताशास्त्रार्थमुपसंहर्तुमसंगशास्त्रात्युपायं च प्रदर्शयितुं प्रकरणांतर
मारभते ब्राह्मणेयादिना गूढाणामसमासकरणं वेदानधिकारात् प्रविभक्तान्यसंकीर्णानि । तत्र हेतुमाह स्वभावप्रभवेर्गुणैः स्वभावैश्च स्वप्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका सैव प्रभवो हेतुर्गुणानां

सुखं त्विदानीं त्रिविधं शृणु मे भरतर्षभ ॥ अभ्यासाद्व्रमते यत्र दुःखांतं च निगच्छति ३६ यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम् ॥ तत्सुखं सात्त्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजं ३७
विषयेंद्रियसंयोगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमं ॥ परिणामे विषमिव तत्सुखं राजसंस्पृतं ३८ यदग्रे चानुबधे च सुखं मोहनमात्मनः ॥ निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्तामसमुदाहृतम् ३९
न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ॥ सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रिभिर्गुणैः ४० ब्राह्मणक्षत्रियविशांश्च द्राणां च परंतप ॥ कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवेर्गुणैः ४१

ते स्वभावप्रभावास्तैः । यद्वा ब्राह्मणस्वभावस्य सत्त्वगुणप्रभवः जातत्वात् । क्षत्रियस्वभावस्य सत्त्वोपसर्जनं रजः ईश्वरस्वभावत्वात् । वैश्यस्वभावस्य तमोपसर्जनं रजः कृष्यादिस्वभावत्वात् ।
शूद्रस्वभावस्य रजोपसर्जनं तमः शुश्रूषास्वभावत्वात् । अथवा स्वभावः प्राग्भवीयः संस्कारस्तत्प्रभवेर्ननु जातिमात्रप्रभवैः पक्षिणा माकाशगमनवत् । अतएव जात्यंतरव्यावृत्तानां धर्माणां शमादिषु
पाठेन दृश्ये । न हि शूद्राद्व्यावृत्तैर्वर्णिकानामध्ययनादिकं वा इतरद्व्यावृत्तैर्ब्राह्मणानामध्ययनादिकं वेदपठ्यते किंतु सर्वजातीयानां साधारणा धर्माः शमादयो दृश्यंते । यथा हि द्रोणादि
पुत्रा ब्रह्मणेष्वपिशौर्यादिकं भरतादिपुत्रा त्रियेष्वपिशमादिकं दृष्टं एव मितरत्र । तस्माद्यस्मिन्कस्मिंश्चिद्गुणैश्च शमादयो दृश्यंते तस्य शूद्रोऽप्येतैर्लक्षणैर्ब्राह्मण एव ज्ञातव्यः । यत्र च ब्राह्मणेऽपि शूद्रधर्मा
दृश्यंते तस्य शूद्र एव । तथा चारण्यके संप्रभूतं ननु प्रतियुधिष्ठिरवाक्यं 'सत्त्वं दानं क्षमाशीलमानृशं संतपो वृणा ॥ दृश्यंते यत्र नागं रजसं ब्राह्मण इति स्मृतः' । तथा 'यत्तल्लक्ष्यते संप्रभूतं स ब्राह्मणः स्मृतः ॥
यत्रैतन्न भवेत्संप्रभूतं शूद्रमिति निर्दिशेत्' इति । जातिधर्मास्तु मनुना दीक्षिताः । 'अध्यापनं चाध्ययनं यजनं याजनं तथा ॥ दानं प्रतिग्रहं चैव ब्राह्मणानामकल्पयत् ॥ प्रजानां रक्षणं दानमिज्याध्यय
नमेव च ॥ विषयेष्वपि सत्किंच क्षत्रियस्य समादिशत् ॥ पशूनां रक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च ॥ वणिक्पथं कुंसीदं च वैश्यस्य कृषिमेव च ॥ एकमेव तु शूद्रस्य प्रभुः कर्म समादिशत् ॥ एतेषां मेव वर्णानां शुश्रू
षामनसूयया' इति । तस्मात् शमादयो यत्रा ब्राह्मणे ब्राह्मणे वा दृश्यंते स एव ब्राह्मण इत्यत्र विवक्षितं । स्वेस्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिर्लभते परामित्यत्र तु मनुकान्यध्यापनादीन्येव स्वकर्माणि ब्राह्म
णि न तु शमदमादीनि । न हि ज्ञानविज्ञानवतोऽन्यासंसिद्धिर्लब्धव्यास्ति । तस्माच्छमदमादयो ब्रह्मिष्ठस्यैव ब्राह्मणस्य लक्षणमिति दिक् ४१

॥३९॥

ब्राह्मणकर्मणां शमइति । अंतःकरणनिग्रहः शमः । बाह्येन्द्रियनिग्रहोदमः । तपःपूर्वोक्तेशरीरादिभेदेन विविधं । शौचं बाह्यं जलाभ्यामाभ्यंतरं भावशुद्धिः । क्षांतिः क्षमा । आर्जवम
कौटिल्यं । ज्ञानं शास्त्रीयं कर्मब्रह्मविषयं । विज्ञानं तदनुष्ठानानुभवात्मकं । आस्तिक्यं श्रद्धा एतद्वचकं ब्रह्मकर्मब्राह्मणत्वजात्यभिव्यंजकं कर्म स्वभावजं प्राचीनधर्मसंस्कारजं ४२ शौ
चपराक्रमः । तेजः प्रागल्भ्यं । धृतिर्धैर्यं । दाक्ष्यं युद्धे कौशलमुत्साहोवा । दानमौदार्यं । ईश्वरभावः उन्मार्गवर्तिनानियमनशक्तिः । एतत्क्षेत्रं कर्मस्वभावजं ४१ वैश्यशूद्रयोः कर्मा
ण्याह कृपीति स्पष्टार्थः श्लोकः ४४ कर्मप्रविभागफलमाह स्वेस्वेइति स्वेस्वेमन्वादिभिरुक्तेऽध्यापनादावसाधारणेशमदमादौ साधारणे च कर्मण्यभिरतो निष्ठावान्नसंसिद्धिज्ञानयोग्यतां लभते नरः ।
एतदेव विवरीतुं प्रतिजानीते स्वेति सिद्धिदक्षयमाणां मुख्यसंन्यासलक्षणैकैकसिद्धिं यथायेन प्रकारेण ४५ तमेव प्रकारमाह यतइति प्रवृत्तिः कायवाङ्मनोनिर्वृत्त्या चेष्टा यतो हे
तोरंतर्त्याभिः । येन वागभ्युद्यतइत्यादिभ्युतेः येन इदं सर्वदृश्यं तत्तद्व्याप्तमुदादानत्वात् स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य संतर्प्य सिद्धिं भोक्तृविंदतिलभते मानवः । मनुष्याधिकारिकत्वाच्छास्त्रस्य
परमेश्वरे नित्यकर्मणामर्पणमेव मोक्षद्वारमित्यर्थः ४६ स्वकर्मणेति विशेषणस्य फलमाह श्रेयानिति स्वधर्मो विगुणः किंचिदंगहीनोऽपि श्रेयान् प्रशस्यतरः किमपेक्ष्य श्रेयान् परधर्मात्स्व
नुष्ठितात्सम्यग्विहितादपि उक्तं च । स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहइति । स्वभावनियतं पूर्वोक्तत्रिविधमवभावाज्जातं कर्म कुर्वन् किल्बिषं दोषं नाप्नोति विषकृमे विषमिव न दोषकरं । तस्मा
शमोदमस्तपःशौचं क्षांतिरार्जवमेव च ॥ ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्मस्वभावजं ४२ शौचं तेजो धृतिर्दाक्ष्यं युद्धे चाप्यपलायनं ॥ दानमीश्वरभावश्च क्षात्रं कर्मस्व
भावजम् ४३ कृपिगोरक्ष्यवाणिज्यं वैश्यकर्मस्वभावजम् ॥ परिचर्यात्मकं कर्म शूद्रस्यापि स्वभावजम् ४४ स्वेस्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः ॥ स्वकर्मनिरतः
सिद्धियथा विंदति तच्छृणु ४५ यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् ॥ स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विंदति मानवः ४६ श्रेयान् स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥
स्वभावनियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषम् ४७ सहजं कर्म कौंतेय स दोषमपिन त्यजेत् ॥ सर्वारंभादिदोषेण धूमेनाग्निरिवावृताः ४८ असक्तबुद्धिः सर्वत्र जितात्मा विगतस्पृ
हः ॥ नैष्कर्म्यसिद्धिपरमां संन्यासेनाधिगच्छति ४९ सिद्धिं प्राप्नोत्यथा ब्रह्मतथाऽऽप्नोति निबोधमे ॥ समासेनैव कौंतेय निष्ठा ज्ञानस्य यापरा ५० बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो
धृत्याऽऽत्मानं नियम्य च ॥ शब्दादीन् विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ व्युदस्य च ५१ तव मेक्ष्यं हिंसा शून्यमपि न युक्तं किंतु हिंसा युक्तोऽपि स्वधर्म एव प्रशस्यतरः । धर्मत्वेन विहितेऽस्मिन्नग्नी
षोमीयपश्चालं मे इव लुते सति न किल्बिषप्रसंगोऽस्तीत्यर्थः ५२ किंच सहजं स्वाभाविकं क्षात्रं कर्म स दोषं हिंसाभिश्चमपिन त्यजेत् हियस्मात्सर्वारंभाः सर्वाणि कर्माणि दोषेण हिंसादिना आवृता एव ।
यस्माच्च परधर्मो भयावहस्तस्मात्स्वकर्म न त्यजेदित्यर्थः ४८ स्वकर्मणा भीश्वरे समर्पणं कर्तव्यमित्युक्त्वाऽनंतरं श्लोकद्वयेन स्वकर्मणा मावश्यकत्वं युक्तातेषां परमेश्वरेऽर्पणेन किं फलं स्यादित्यत आह
असक्तेति । संन्यासेन 'कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियतेऽर्जुन ॥ संगतं चाफलं चैव सखागः सात्त्विको मतः' इति पूर्वोक्तेना मुख्यसात्त्विकत्यागेन असक्तबुद्धिः पुत्रदारादिषु सक्तिपदेष्वा सक्तिवर्जिता
बुद्धिर्धस्य सोऽसक्तबुद्धिर्विरक्तइत्यर्थः अतएव जितात्मा शांतचित्तः विगदस्पृहः विशेषेण गतास्पृहा तृष्णायस्यतादृशो भूत्वा नैष्कर्म्यसिद्धिं कास्त्वेनैव स्वरूपतः कर्मसागलक्षणां पारिव्राज्यसिद्धिं
परमां पूर्वोक्ता मुख्यत्यागापेक्षयाऽति श्रेष्ठान् द्वेष्ट्य कुशलं कर्मेति श्लोके व्याख्यातां अधिगच्छति प्राप्नोति ४९ स्वकर्मनिरतः सिद्धियथा विंदतीत्येतत्प्रतिज्ञातमुपपादितं । इदानीं नैष्कर्म्यसिद्धिप्राप्तोऽपि
परिव्राज्यशीकारसंज्ञकवैराग्यवान् यथा ब्रह्मप्राप्नोति तथा वक्तुं प्रतिजानीते सिद्धिमिति सिद्धिर्नैष्कर्म्यसिद्धिर्निबोधव्युत्पन्नमेव ब्रह्मनात्समासेन संक्षेपेणैव कौंतेय यावत्प्राप्यं ब्रह्म विधेयापेक्षं स्त्री
त्वं ज्ञानस्पपरानिष्ठा यदपेक्षयाऽन्यज्ज्ञेयमांतरतरं नास्तीत्यर्थः ५० तमेव ब्रह्मप्राप्तिप्रकारमाह त्रिभिः बुद्धयेति बुद्ध्या वेदांतश्रवणमननपरिपाकोत्थयाऽहं ब्रह्मास्मीति परोक्षनिश्चयरूपया विशुद्धया
सर्वभूतेषु मैत्र्यादिभावनया सम्यग्विशोभितया । पृत्याधैर्येण योगक्षेमादिनिमित्तवैयर्थ्यादित्येन । आत्मानं देहेन्द्रियसंघातं नियम्य दृढासनो भूत्वेत्यर्थः । चकारात्प्राणं च नियम्य शब्दादीन्-

-विषयांस्त्यक्ता तत इन्द्रियाणि प्रत्याहृत्येत्यर्थः । प्रत्याहृतकरणोऽप्यंतर्मेनैव विषयान्स्मरति तत्परित्यागमाह रागद्वेषौ व्युदस्य चेति संकल्पं त्यक्तेत्यर्थः । सह विषयं परिकल्प्य तत्र रागं जनयती
ति प्राप्तिदं यथा चाक्षपादाचार्यसूत्रं । दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति दोषो रागादिः चकारादयमहमस्मीत्येतमपि भावं व्युदस्येति ज्ञेयं ततो ब्रह्मभूयाय ब्रह्मभावाय तं प्राप्नुं कल्पते योग्यो
भवतीति तृतीयेन संबंधः ५१ केन साधनजातेनैव भूतो भवतीत्यत आह विविक्तेति यत्तच्छब्दाध्याहारेण योज्यं नित्यमिति सर्वत्र संबंधनीयं । यो नित्यं विविक्तसेवी एकांतशीली । लब्धाशी
मिताशनशीलश्च । तथानित्यं वैराग्यं रागाभावं समुपाश्रितश्च । तथानित्यं ध्यानयोगः पृष्ठाध्यायोक्तस्तत्परश्च यो नित्यं भवति स यतवाक्कायमानसो भवति यतकाय आसनदाढ्येन । यतवाक्
विषयेभ्य इन्द्रियाणां प्रत्याहारेण । यतमानसः सर्वसंकल्पत्यागेन । अत्र चतुर्भिः साधनैर्यतवाक्कायमानसत्वं साध्यं । नित्यं विविक्तसेवादिशीलः स न्यतवाक्कायमानसो भूत्वा ब्रह्मभूयाय कल्पत
इत्युत्तरेणान्वयः ५२ एवं यतवाक्कायमानसस्य योगिनो योगजाः सिद्धय उपतिष्ठंति ताश्च श्रुतौ दर्शिताः । 'पृथिव्यप्तेजोनिलखेसमुत्थिते पंचात्मके योगगुणे प्रवृत्ते ॥ न तत्र रोगो न जरानमृत्युः
प्राप्तस्य योगाग्निमयं शरीरं' इति तथा । 'यं यं लोकं मनसा संविभाति विशुद्धसत्त्वः कामयते यांश्च कामान् ॥ तंतं लोकं जयते तांश्च कामान् तस्मादात्मज्ञं चर्षद्भुतिकामः' इति च । संविभातिसंकल्पय
ति लोकं लोचनीयमतीतानागतमर्थजातं कामान् काम्यमानान् विषयान् जयते उपलभते इति श्रुतिपदानामर्थः । तथा 'नाविरतो दुश्चरिता ब्राह्मां तो नासमाहितः ॥ नाशांतमानसो वापि
प्रज्ञानेनैव मायया च' इति । प्रज्ञानेन शास्त्राचार्योपदेशजेन ज्ञानेन दुश्चरितादिसेवनाद्विरक्तः शांतो जितचित्तः समाहितो निरुद्धचित्तवृत्तिरप्यशांतमानसो योगेश्वर्यासक्तचित्तः एनमात्मानं न मायया
दिति श्रुत्यर्थः । तदिदमाह अहंकारमिति यदा तु योगीपुत्रमानसोऽस्मिन्मात्रप्रत्ययो भवति तदा सैवास्मितावस्थितिर्विषयाभिमुखाहंकारइत्युच्यते विषयविमुखात्वास्मितेति ततस्तमहंकारं
विविक्तसेवी लब्धाशीयतवाक्कायमानसः ॥ ध्यानयोगपरो नित्यं वैराग्यं समुपाश्रितः ५२ अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं परिग्रहं ॥ विमुच्यते निर्ममः शांतो ब्रह्मभूयाय कल्पते ५३ ब्रह्म
भूतः प्रसन्नात्मानं शोचति न कांक्षति ॥ समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते परां ५४ भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मि तत्त्वतः ॥ ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनंतरं ५५
निगृह्णीयात् । तदनिग्रहे योगी बलं सत्यसंकल्पत्वादिसामर्थ्यमात्मनः पश्यन् दर्पं करोति न मनुष्योऽन्योऽस्तीति मन्यते ततश्च दृष्टो धर्ममतिक्रामतीत्यापस्तंबवचनाद्विव्यान्कामानिच्छति ।
व्रत्रकेन चिन्निमित्तेन कामप्रतिबंधे सति क्रोधवान् भवति ततः परोत्सादनाय भूयांसं शिष्यादिपरिग्रहं संपादयति ततो नश्यतांति । तस्मात्सर्वानर्थमूलभूतमहंकारमेव विमुच्यत इतरान् सर्वान् विमुं
चति । अहंकारविमोकेऽपि निर्ममत्वं तत्प्रदर्शितेषु विषयेषु ममात्मानस्य त्वहंकारः शिष्यलीभूतो विषयैव मुख्यं मां स्वकारणेऽस्मितायां बिलीयते ततः शांतोऽस्मिताया अपि प्रलयाग्निं वि
नामिषदुपरतो योगी ब्रह्मभूयाय कल्पते ५३ अस्त्यैवं शांतस्य केवलस्य योगिनो व्युत्थानावस्थामाह ब्रह्मभूतइति यो हि सुप्तौ लयेवानिपतितो योगी व्युत्थाने जडदेहस्तयो ग्रस्तचित्त इव तं ब्राह्मरुतिष्ठ
ति । ब्रह्मभूतस्तु प्रसन्नात्मा प्रसन्नचेताः लघुशरीरः अमृतेनैव समाधिमुखेन वृक्षस्तदेकप्रवणो न शोचति नष्टं । नाप्यप्राप्तं कांक्षति दारादिकं सर्वेषु भूतेषु चतुर्विधेषु समः ब्रह्मैवेदं सर्वमिति बुद्ध्या वैष
म्यवर्जितः स न परां मद्भक्तिं द्वैतदृष्टिविवर्जितां भावनां लभते । पातं जलयोगी तु न व्युत्थाने परादृष्टिलभते भेददर्शित्वात् अयं चमकः श्रीभागवते दर्शितः । 'सर्वभूतेषु येनैकं भगवद्भावमीक्षते ॥ भू
तानि भगवत्प्राप्तमन्येपमागवतोत्तमः' इति । सोऽप्यंतु यो भक्तो ज्ञानी त्वात्मेव मे मतमिति भगवताऽपि दर्शितः ५४ अस्या अद्वैतात्मतत्त्वज्ञानलक्षणाया भक्तेः फलमाह भक्तयेति मां उक्ता विषया
भक्त्या ज्ञानी अभितः साकल्येन जानाति साकल्यमेवाह यावानिति किमहमणुपरिमाणो वा देहसंमितो वा तार्किकाणामिवाकाशवत्सकलमूर्तद्रव्यसंयोगित्वलक्षणविभूत्वाश्रयो वा समपंचाद्वैतवा
दिनामिदं सगतभेदान्वाऽखंडं देहसंवेति परिमाणतस्तत्त्वतो मां तत्त्वदार्थं जानाति । तथा यश्चास्मीति देहेन्द्रियप्राणमनसामन्यतमः कियत्कालस्यायीवाक्षणिक् विज्ञानरूपो वा शून्यवाक्यार्थो वा
जडो वा जडाजडरूपो वा चिद्रूपो वा कर्तृत्वभोक्तृत्ववर्जितज्ञानं दूषनो वेति तत्त्वतः सर्वसंशयराहित्येन मामजरममरमभयमशोकं जानाति तथा च श्रुतिः । 'मिथ्यतेह दृष्टप्रिया इच्छयंते सर्वसंशयाः ॥

धीयंतं चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे' इति आत्मदर्शने सति सर्वसंशयोच्छेदं दर्शयति । एवं ज्ञेयं चापि माविद्धि सर्वज्ञेऽप्युभारते न्युक्तेः सर्वज्ञेऽप्येकं माविद्धि सच्चिदानंदधनं तत्त्वतो ज्ञात्वा सर्वोपाधि विनिर्मुक्तं याथात्म्येन ज्ञात्वा साक्षात्कृत्य ततो व्याप्तो ब्रह्म मासंगतो भवतीत्यर्थः । ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेः । यद्वा तत इति कारणमहमावापत्तिः सार्वान्तरूपप्रथममुक्ता 'य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति स एतमेव पुरुषं ब्रह्मततमपश्यत्' इत्यादि श्रुतिभ्यो मुक्तानां सार्वान्तरूपप्रथममात्रं ततमेतत्तमं एकस्तकारश्चादस्पां प्रक्रियायां लुप्तो ब्रह्म इति श्रुतिभाष्यम् । अनंतरं कारणमावापत्तेरनुपपदमेव तत्त्वमवच्छिन्नाभिधेयं । 'तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवति' इति श्रुतेः । शुद्धब्रह्मविशते दर्पणापाये प्रतिबिंबो विबभिव प्रविशति कार्यापाधीनां जीवानां कारणोपाधीश्वरप्राप्तिद्वारं निष्कलब्रह्मप्राप्तिरित्यावेदितं प्रागेव । यद्वा माज्ञात्वा तद्विशते इत्येतावतैव ज्ञानप्रवेशयोः पौर्वापर्येति द्वे तदनंतरमिति पदेन तच्छब्देन बुद्धिरप्येवं देहं परां पश्यत् तत्पातानं तरमिति व्याख्येयं । यतो जातेऽपि तत्त्वज्ञानेयावदेहपातं प्रारब्धकर्मणां प्रतिबंधाद्विदेहकैवल्यं न प्राप्यते । अन्यथा ज्ञानसमकालमेव देहपातापत्तिः स्यात् विमुक्तश्च विमुच्यते भूयश्चांते विभवायानि वृत्तिरिति मुक्तस्वमुक्तिनिवृत्तायाश्च मायायाः पुनर्निवृत्तिरवदजीवन्मुक्तिशास्त्रं बाधितं स्यात् । यथा तात्त्विकानां नष्टेऽपि समवायिकारणे पटादिके क्षणमात्रमवतिष्ठते एवमस्माकमप्यनादिकालाया देहाद्युपादानभूताया अविव्याया विनाशेऽपि किंचित्कालं देहादिप्रतिभानं मुच्यते ईदृशमेव जीवन्मुक्तमपेक्ष्य भगवता उक्तं । 'उपदेक्ष्यंति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः' इति । स्थितप्रज्ञलक्षणस्मृतिरपि तच्छ्रवणाभिधित्तयैव प्रवृत्ते इति दिक् ५५ ननु तत्त्वयं धीकूलममौ प्रास्तं प्रदूयेतैव हास्य सर्वपाप्मानः प्रदूयंत इति पूर्वकर्मणां ज्ञानेन प्रायश्चित्तेनैव सत्पत्तिना शश्रवणैर्ज्ञानोत्तर

सर्वकर्माण्यपिसदाकुर्वाणोमद्व्यपाश्रयः ॥ मत्प्रसादादवाप्नोतिशाश्वतंपदमव्ययम् ५६ चेतसासर्वकर्माणिमयिसंन्यस्यमत्परः ॥ बुद्धियोगमपाश्रित्यमाच्चित्तः
सततंभव ५७ मच्चित्तःसर्वदुर्गाणिमत्प्रसादात्तरिप्यसि ॥ अथचेत्त्वमहंकारान्नश्रोप्यसिविनंक्ष्यसि ५८ यदहंकारमाश्रित्यनयोत्स्यइतिमन्यसे ॥ मिथ्यैष
व्यवसायस्तेप्रकृतिस्त्वांनियोक्ष्यति ५९ स्वभावजेनकौंतेयनिबद्धःस्वेनकर्मणा ॥ कर्तुंनेच्छसियन्मोहात्करिष्यस्यवशोऽपितत् ६०

कालीनानां कर्मणां ताशाभावाज्ज्ञानोत्तरमपि देहधारणे स्वाभाविकानां कर्मणां वर्जनस्यासंभवादवश्यं ज्ञानिनोऽपि बन्धः स्यादित्याशंक्याह सर्वकर्माणीति मन्त्रपाश्र्वयोऽहमेव प्रज्ञानघनः प्रत्यगात्मा व्यपाश्र्वयाश्रयो यस्य समद्वयपाश्र्वयोज्ञानी सर्वकर्माणि विहितानि निविद्वान्वासदाऽऽसक्तकुर्वाणोऽपि मत्प्रसादात् मद्गुणग्रहणात् स्वतन्त्रित्यं अवश्यं परमसर्वोत्कृष्टं पदं पदनीयं मोक्षमवाप्नोति । न तु ज्ञानोत्तरमपि क्रियमाणैः कर्मभिर्वर्धयते । 'तस्य पुत्रादाय मुषयं तिसृद्वदः साधु कृत्वा द्विषंतः पापकृत्यामिति । न ह वा एवं विदिकिंचन रज आध्वंसते तं विदित्वा न लिप्यते कर्मणा पापकेन' इत्यादिशास्त्रेण तत्त्वज्ञानिनः कर्मलिपश्चरणात् ५६ एवं वर्णाश्रमादि धर्मपुरस्कारेण ससाधनासफलाच्च ब्रह्मविद्या निरूपिता अस्याः प्राप्ते पुनः साधनत्वेन भक्तिमेव विधत्ते चेत्तमेति चेत्सा विवेकबुद्ध्या सर्वाधिकर्माणि नित्यनैमित्तिकानि मयि भगवति वासुदेवे संन्यस्य यत्करोमि यद्वासीत्युक्तीत्यासमर्थं मत्परः अहमेव परः प्राप्यो यस्य न तु मद्भक्त्या अर्थादीन् प्रार्थयानः बुद्धियोगं पूर्णोक्तं सिद्धयसिद्धयोः समत्वलक्षणं बंधहेतोरपि कर्मणो मोक्षहेतुत्वसंपादकं अपाश्रित्य आश्रित्य भवितुः मदेकशरणः सततं सर्वदा भव ५७ एतस्य भक्तियोगस्य करणे गुणमकरणे दोषे वाह भवितु इति दुर्गाणि आध्यात्मिका धिलौकिकादीनि संकटानि अहंकारात्स्वपादित्याभिमानात्तनश्रोष्वसि मद्वाक्यं तर्हि विनश्यसि पुरुषार्थशून्यो भविष्यसि ५८ स्वतंत्रोऽहंत्वदुक्तं मकरिष्यामीत्याशंक्याह यदिति यत्तयादि अहंकारं गर्वमाश्रित्य न योत्स्ये पुद्गलं न करिष्ये इति मन्यसे पृथेत तव व्यवसायो निश्चयो मिथ्यायतः प्रकृतिः क्षात्रस्वभावः त्वानियोक्ष्यति । 'प्रकृतिं यांति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति' इति चोक्तं ५९ प्रकृतिस्त्वां नियोक्ष्यतीत्येतदेव व्याचष्टे स्वभावजेनोति स्वभावजेन पूर्णोक्तेन शौर्यादिना अवशोऽपि परवशात् स्वतत्करिष्यसि ६०

कोऽसौ परोयद्वशोऽहमस्मीत्यत आह ईश्वर इति ईश्वर ईशानशीलोंऽत्ययोमीपृथिव्यादीनामस्माकंच सर्वभूतानां सर्वप्राणिनां हृद्देशेऽद्विगुह्यायां सर्वप्राणिप्रवर्तकं स्तिष्ठति कीदृशः सर्वभूतानि भ्रामयन् ऊर्ध्वाधो मार्गेण संचारयन् काष्ठपुत्तिका इव सूत्रधारः यंत्राकूटानि यंत्रमिव यंत्रं उत्क्रमणादिसाधनं सर्वप्राणायामात्मकं लिङ्गं तदाकूटानि मायया स्वशक्त्या भ्रामयन्निति संबंधः । हे अर्जुन शुक्लविशुद्धांतः करणं सेश्वरोसीति भावः अत्राहंकारपूर्वकं यः कर्म करोति तस्य ईश्वरपरवशोऽहं करोमीति बुद्ध्या करोति तयोरत्यंतैव लक्षण्यप्रदर्शनार्थो मंत्रो भाष्ये उदाहृतः । 'अहश्च कृष्णमहरर्जुनं च विवर्त्ते रजस विद्याभिः' इति भारद्वाजार्थः अहश्च कृष्णमहरर्जुनं चेत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदिति ब्राह्मणेन आग्निमारुतेश्चो विनियुक्ता प्रथमे यमूक् यस्मिन् दिवसे सोमः सूपते यागार्थं तदेव जन्मसाफल्यदिनं मुख्यमहःशब्दवाच्यं अन्यतु दिनमदिनमेव निष्फलत्वात् तथा च स्मृतिः । 'दशभिर्जन्मभिर्वेदा आधानं शतजन्मभिः । सहस्रैर्जन्मभिः सोमं ब्राह्मण्यं पातुमर्हति' इति सोमयागस्य दौर्लभ्यं दर्शयति तदयमहःशब्दः कालवचनोऽपि सौम्ये कर्मणि वर्तते । यथा दर्शपौर्णमासशब्दौ । तत्रैवं सति अहःयागः कृष्णं अविदुषा कृतमप्रकाशमिव भवति । तथाऽहरर्जुनं स्वच्छंतं देवविदुषा कृतं प्रकाशरूपमिव भवति । ते एते उभे अपि विद्वद्विद्वत्कृते अहनीरजसी प्रवृत्तिरूपत्वात् रजोगुणकार्ये अपि वेद्याभिर्विद्याभिः कर्माणां वद्वोपासना रूपावापरमेश्वरे सर्वकर्मार्पणरूपावा अहं करोमीत्याभिमानरूपावा विद्याविज्ञानानि ताभिर्विवर्त्तेतैवैपरीत्येन वर्तते सोपासनं कर्म श्वेतं परमात्मतत्त्वप्रकाशकं बंधविच्छेदहेतुः मृत्कृतं कर्म कृष्णं स्वरूपावरकं बंधहेतुरित्यर्थः । तदेवं भगवान्पार्थ अर्जुनेति संबोधयन् एतस्य स्वच्छांतःकरणत्वद्योतनेन श्लोके धर्मोऽधिकारं दर्शयति ६१ तमेव ईश्वरं सर्वभावेन सर्वात्मना शरणमाश्रयं गच्छ श्रयस्व तत्प्रसादात् तदनुग्रहात् परां शान्तिं उपरतिं समाधिं मिति यावत् तथा च सूत्रं । समाधिसिद्धिरीश्वरप्रणिधानादिति । स्थानं च परं विष्णोः पदं मोक्षं शाश्वतं नित्यं प्राप्स्यसि ६२ सर्वगीताधेनुपसंहरति इतीति इति एवं प्रकारं ते तुभ्यं मया सर्वज्ञेन परमकारुणिकेन ज्ञानं आ

ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति ॥ ग्रामयन् सर्वभूतानि यंत्रारूढानि मायया ६१ तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत ॥ तत्प्रसादात्परांशांतिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ६२ इति ते ज्ञानमाख्यातं गुह्याद्बुद्धतरुणया ॥ विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसितथा कुरु ६३ सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः ॥ इष्टोऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम् ६४ मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मानसकुरु ॥ मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे ६५

ख्यातं । गुह्यान्मंत्रतंत्रसायनरूपाहुह्यतरं अतिशयितरहस्यं । एतद्यथोक्तं शास्त्रार्थजातं विमृश्य सम्यगालोच्य यथेच्छसितवाकुर ६९ एवं यथेष्टकरणमभ्यनुज्ञायाप्यतिवात्सल्यात् श्लोकद्वयेन कृत्स्नं शास्त्रार्थमुपदेक्ष्यंस्तद्ग्रहणेपेकाग्र्यमस्य संपादयितुमाह सर्वेति सर्वेभ्यो गुह्येभ्यः अतिशयितं गुह्यं सर्वं गुह्यतमं भूयः पुनरसकृदुक्तमपि मेमवचनं शृणु परमंपरमार्थविषयत्वात् नलोभाद्वापि भयात्त्वावक्ष्यामि किं ताहि मेममदृष्टोऽसि परमाप्तोसि इति हेतोः दृढं अतिशयितं ते तव हितं यतस्ततो वक्ष्यामि । तव इष्टत्वात् विद्यायाश्च हितत्वात्तद्वचनं आतिस्वयि अवश्यं वक्तव्यमिति भावः ६४ तदेव गुह्यतमं हितमाह मन्मना इति अहंप्रत्यगात्मानं वै कथनः परिपूर्णस्तदाकारं मनो यस्य समन्मनाः भव एतेन ब्रह्मात्मा भेदोऽपि साक्षात्करणीय इत्युत्तरपदार्थोक्तः । कथमेवं विधाज्ञाननिष्ठालभ्यतेऽत आह सद्ब्रह्मैव एतेन मगवदुपासनात्मको मध्यमपदार्थोक्तः । कथमरूपपुण्यस्य मक्तिरुद्देश्यतीत्यत आह मद्याजी भगवदर्थकर्मकरणशीलो भव एतेन कर्मप्रधान आद्यपट्कार्यो विवृतः । ननु यस्य भगवद्याजित्वं न संभवति दारिद्र्यात्कृष्याद्यभावाद्वा तस्य भगवद्रक्तिर्दौर्लभ्याद्ब्रह्माकाराचेतो वृत्तिर्दुर्लभतरेत्याशंक्याह मानमस्कुह प्राकृतमत्तयैव प्रतिमादौ भगवंतं सर्वोपचारसमर्पणेन नमस्कारादिना सम्यगाराधयेत्यर्थः । तथा चाश्वलायनो नमस्कारस्यैव यज्ञत्वमुदाहरति । ' योनमसास्वध्वर इति यज्ञो वै नम इति हि ब्राह्मणं भवति ' इति च । एवमुक्तस्य सोपानत्रयारूढस्य फलमाह यामिति मामेव तत्पदार्थं सर्वजगत्कारणं सर्वेश्वरं सर्वशक्तिमत्त्वं देकरं सर्वं एष्यसि प्राप्स्यसि बिंब इव प्रतिबिंबं घटाकाश इव महाकाशं । अस्मिन्नर्थे शपथं करोति ते तव पुरःसत्यं अवाधितार्थं भूतं प्रातिजानेमतिज्ञाकरोमि मामेवैष्यसीति । प्रियोऽसि मे यतस्त्वं मेममप्रियोऽसि अतः प्रतारणानर्हं त्वयि सत्समेवादं ब्रवीमि इत्यर्थः ६५

एवंमनयजनमजनमननक्रमेणसांख्यनिष्ठाउक्ता । यापूर्वध्यानेनात्मनिपश्यंतीत्यनेनश्लोकेनदर्शिता । इदानीं 'अन्येत्वेवमजानंतःश्रुत्वाऽन्येभ्यउपासते । तेऽपिचातितरंत्येवमृत्युंश्रुतिपरायणाः' इतिकेवलोपास्तिनिष्ठायोगाख्योक्तातामाह सर्वेति सर्वेषां वर्णानामाश्रमाणां देहेन्द्रियबुद्धीनां च धर्मानां प्रहोत्रादीन् सुखदुःखादींश्चत्यक्त्वामामेकं सर्वं च सर्वशक्तिसोपाधिनिरुपाधिवाऽखंडैकरसमानंदचनं परमात्मानं शरणं शृणाति हि नस्त्यविद्यादीन् क्लेशादीन् शरणमाश्रयः परायणं गच्छन् प्राप्नुहि मदेकशरणो भवेत्यर्थः । अत्र अत्रं भुक्त्वेव तृप्यति न तु जलमात्रं पीत्वेति वदते तु त्वं क्त्वा प्रत्ययार्थः सर्वधर्मपरित्यागेन मां शरणं व्रजेत्यर्थः यथोक्तम् । 'अनात्मदर्शनेनैव परात्मानमुपास्महे' इति । एतस्मिन् भगवच्छरणीकरणस्य फलमाह अहंत्वेति अहं प्रत्यगात्मा सूर्याद्यंतर्यामीनारायणः सकलपामविनिर्मुक्तः सम्यग्ज्ञातः सत्त्वात्त्वा सर्वपापेभ्यः संचितक्रियमाणेभ्यो गोत्रवधादिजेभ्यो मोक्षयिष्यामि मां शुचः शोकं मां कार्षीः तथाहि । इत्थं ज्ञानफलं पापास्पर्शः शोकतरणं च सर्वं श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं आदिस्थां तर्बर्तिनं नारायणं प्रकृत्यच्छांदोग्ये श्रूयते । 'स एष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदित उदेति ह वै सर्वेभ्यः पाप्मभ्यो य एवं वेद । तरति शोकमात्मवित्तत्रको मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः' इति । उदितः ऊर्ध्वमितो गतः पापान्मुक्तम्यगतो निष्पाप इति श्रुतिपदार्थः । वर्णाश्रमधर्मसंन्यासपूर्वकं प्रष्टाध्यायेनोक्तेन योगेन देहादीनां धर्माश्चत्यक्त्वा निर्विकल्पमात्मानं साक्षात्कुर्वतो न कर्मलेप इत्यर्थः ६६ एवं श्लोकद्वयेन ज्ञानयोगेन सांख्यानार्कर्मयोगेन योगिनामिति सांख्ययोगौ द्वितीयाध्याये दर्शिता वृत्तसंज्ञा विद्यासंप्रदायविधिमाह इदमिति । अतपस्कायतप आलोचनं तद्रहिताय अयत्नशीलायेत्यर्थः । अभक्ता यश्चाहीनाय अशुभपुत्रेण गुरुसेवामकुर्वते । मां परमात्मानं योऽभ्यसूयति मदीयगुणसहिष्णुतयामयि दोषारोपपरो भवति तस्मै नजः प्रत्येकं संबद्धत्वादेतेषां विशेषणानामन्यतमाभावेऽपि कदाचन मह सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ॥ अहंत्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मां शुचः ६६ इदं तेनातपस्कायनाभक्ताय कदाचन ॥ न चाशुश्रूषेवाच्यं न च मां योऽभ्यसूयति ६७ यद्दं मरमं गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति ॥ भक्तिमयि परां कृत्वामामेवैष्य संशयः ६८ न च तस्मान्मनुष्येषु कश्चिन्मे प्रियकृतमः ॥ भवितान च मे तस्मादन्यः प्रियतरो भुवि ६९ अध्येष्यते च यद्दं मध्वं संवादमावयोः ॥ ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः ७० श्रद्धावाननसूयश्च शृणुयादपियो नरः ॥

सोऽपि मुक्तः शुभोऽल्लोकान् प्राप्नुयात् पुण्यकर्मणाम् ७१ त्यपि संकटे दंदं न वाच्यं नोपदेष्टव्यम् । अत्र 'विद्याह वै ब्राह्मणमाजगाम गोपायमाशेव विष्टेऽहमस्मि ॥ असूयकायानृजवेऽयतायनमा ब्रूया अवीर्यवती तथा स्याम् । यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशं ते महात्मनः' इति श्रवणादसूयारहितायां जेवोपेतायां भासशीलाय गुरुपरमेश्वराराधनपराय च पतत्रहस्यं देयं नान्यस्मै इत्यर्थः ६७ एवं संप्रदायविधिमुक्त्वा संप्रदायकर्तुः फलमाह यद्दमिति इदं परमं गुह्यं यो भक्तिहीनो मानपूजाद्यर्थो स न मद्भक्तेष्वभिधास्यति सोऽपि तत्पुण्यान्मयि परमेश्वरे चिदेकरसे परां भक्तिमद्वैतलक्षणामुपासनां कृत्वा तत्रादरं प्राप्य तामनुष्ठाय च मामेवैष्यति मुक्तिं प्राप्स्यतीत्यर्थः असंशयः संशयोऽत्र नास्ति । स्मर्यते हि अजाभिलादीनां भक्तिगंधहीनानामपि पुत्रसंकेतितेन नारायणेति नाम्ना स्नेहवशादाह्वयतां तावमात्रतुष्टेन भगवता सद्गतिर्दत्ता किमुक्तव्यं यो वाचा एतावच्छास्त्ररहस्यं प्रतिपादयति तस्य भक्तिलाभादिक्रमेण कृतकृत्यत्वं भविष्यतीति ६८ ननु अश्रद्धया कृतं सर्वव्यर्थमिति त्वयैवोक्तं कथमभक्तस्याप्येतच्छास्त्राभिधानतो भक्त्यादिलाभः संभवेदित्याशंक्याह नचेति तस्मादेतच्छास्त्रप्रवर्तकादन्यो मनुष्येषु मेममप्रियकृतमोन च कश्चिदस्ति । इयमेव मम महती वाचिकी भक्तिस्तत्कृत्वा सोपानारोहक्रमेण मेममप्रियतरो भविता भविष्यति । 'अनिच्छयाऽपि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः' इति । न च भुवि एतस्मादन्यत्परमार्थसाधनमस्तीति भावः । अक्षरार्थः स्पष्टः ६९ अध्यापकस्य फलमुक्त्वाऽध्येतुः फलमाह अध्येष्यते चेति ज्ञानयज्ञेन निर्विकल्पसमाधिना इष्टः पूजितः सहिषर्ममेव नामा पुष्कलपुण्यवृष्टिकरस्तद्वदेतस्य शास्त्रस्याध्ययनमपीत्यर्थः । इति मे मम सर्वेश्वरस्य मतिः तेनात्र स्तुतिमात्रमेतदिति न मंतव्यं किंतु भूतार्थवाद एवायमिति भावः ७० प्रवक्तुरध्येतुश्च फलमुक्त्वा श्रोतुरपि फलमाह श्रद्धावानिति शृणुयादपि अक्षरश्रवणं कुर्यादपि किमुक्तव्यमादरेणार्थग्रहणं यः कुर्यात्स उक्तं फलं प्राप्नुयादिति स्पष्टार्थः श्लोकः । तथा चोक्तं श्रीभागवते । 'वासुदेवकथाप्रश्नः पुरुषास्त्रीन्पुनाति हि ॥ वक्तारं पृच्छं कं श्रोतुं तत्पादसलिलं यथा' इति ७१

सर्वा तर्योमी सर्वज्ञोऽपि भगवानल्लोकशिक्षार्थं शिष्यस्य ज्ञानं जातं न वेति पृच्छति अन्यथा पुनः पुनः स्वयमेव उपदेशं कृतवता ऋषिमुणानिदाघ इव मयाऽप्येव शतकृतोऽप्युपदेशो न कृतायः कर्तव्य इत्याशयेनाह कश्चिदिति कश्चिदितिकामप्रवेदने हे पार्थ एतत्त्वया एकाग्रेण चेतसा श्रोतव्यं शब्दबोध्यं तत्त्वबोध्यमिति मम कामोऽस्ति तत्स्वां पृच्छामि किमिदं त्वया श्रुतमिति श्रुतवतोऽपि तव अज्ञानकृतः संमोहो विपर्ययः अनात्मन्यात्मधीरूपः स्वधर्मं युद्धे चाधर्मं धीरूप इति स द्विविधोऽपि नष्टः कश्चित् । मच्छमसाफल्यमिच्छुस्त्वामहं पृच्छामीत्यर्थः ७२ एवं पृष्टः स्वस्य कृतकृत्यतां ज्ञापयन् अर्जुन उवाच नष्टो मोह इति मोहः पूर्वोक्तो द्विविधोऽपि नष्टः । स्मृतिरयमहमस्मि परं ब्रह्मेत्यात्मानुसंधानरूपा आत्मतत्त्वविषया लब्धा । यस्यालाभेन सर्वहृदयग्रंथीनां यावान्यश्चास्मि तत्त्वत इत्यत्रोदाहृतानां चिज्जडैक्य भ्रममभवानां विमोक्षो भवति तथा च श्रूयते । स्मृतिलं मे सर्वग्रंथीनां विमोक्ष इति त्वत्प्रसादान्मयाऽच्युत स्मृतिर्लब्धेति संबधः । स्थितोऽस्मि त्वच्छासने इति शेषः । गतसंदेहो नष्टसंदेह इत्यनेनानात्मन्यात्मधीरूपो मोहो नष्ट इति दर्शितं । करिष्येवचनं तवेत्यनेन स्वधर्मं युद्धे चाधर्मं धीरूपोऽपि मोहो नष्ट इति दर्शितं ७३ समाप्तः शास्त्रार्थः इदानीं कथाप्रबंधमेवानुवर्तयन् संजय उवाच इतीति अद्भुतं चेतसो विस्मयकरं रोमहर्षणरोमांचोद्रेदजनकं शेषं स्पष्टं ७४ कथमयं त्वया दूरस्थ बोरपि वासुदेवार्जुनयोः संवादः श्रुत इत्यत आह व्यासप्रसादादिति । भगवता व्यासेन दिव्यं चक्षुः श्रोत्रादिकं मह्यं दत्तं येनाहं व्यवहितं विप्रकृष्टं वा सर्वं करतलमलकवद्विजानामि । अतो व्यासप्रसादादेतच्छास्त्रं परं गुह्यं गोप्यं अहं श्रुतवान् । योगं च पश्य मे योगमेश्वरमिति प्रतिज्ञापूर्वकं प्रदर्शितं वैश्वरूप्यं तमपि दृष्टवानिति शेषः । स्वयं कथयत इत्युक्ते अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितमेतमेतद्यद्वेद इति श्रुतेः स्वनिःश्वसितं वेदं शिष्याचार्यपरंपरया कथयत इत्यायाति । तदर्थं साक्षात्कथयत इति । स्पृष्ट्वा दौ ब्रह्माणं प्रतीविदा भीमर्जुनं प्रतिसाक्षात्कथयतः श्रुतवानहमित्यर्थः । तेन भगवदनुग्रहप्राप्ततया ब्रह्मण्यसमत्वं स्वस्य श्रोत्यते । अत्र एतद्योगमित्यभेदेनान्वयेतु गुह्यपदापेक्षया एतद्योगमिति पुनर्पुनः कलिंगयोरपि सामा

कश्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्रेण चेतसा ॥ कश्चिदज्ञानसंमोहः प्रनष्टस्ते धनं जय ७२ ॥ अर्जुन उवाच ॥ नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मयाऽच्युत ॥ स्थितोऽस्मि गतसंदेहः करिष्येवचनं तव ७३ ॥ संजय उवाच ॥ इत्यहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः ॥ संवादमिममश्रौषमद्भुतं रोमहर्षणम् ७४ व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्ब्रह्म महं परम् ॥ योगं योगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम् ७५ राजन्संस्पृष्ट्य संस्पृष्ट्य संवादमिममद्भुतम् ॥ केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुहुर्मुहुः ७६ तच्च संस्पृष्ट्य संस्पृष्ट्य रूपमत्यद्भुतं हरेः ॥ विस्मयो मे महान् राजन् हृष्यामि स पुनः पुनः ७७ नाधिकरण्यं शक्यं च यत्किंचिदश्रुताऽपि हृदयं हंतुमित्यादाविव पूर्वप्रवृत्तलिङ्गसंस्कारमावल्यादुत्तरत्रभिन्नलिङ्गविशेष्यलाभेऽपि पूर्वसंस्कारो न निवर्तत इति सामानाधिकरण्यं विलिङ्गयोरपि वक्तुं शक्यमिति ज्ञेयं ७५ केशवार्जुनसंवादश्रवणजं विश्वरूपारण्ययोगदर्शनजं चाह्लादं क्रमेण श्लोकद्वयेनाह राजन्निति हे राजन् हे प्रतराष्ट्र पुण्यं पुण्यं करपापहरं चेत्यर्थात् संस्पृष्ट्य संस्पृष्ट्येति संभ्रमे द्विरुक्तिः शेषं स्पष्टार्थः ७६ तच्चेति रूपं विश्वरूपं एतदर्थं नेहि ब्रह्माणमीशमिति देशतो विप्रकृष्टं वक्राणिते त्वरमाणा विशांतीति कालतो व्यवहितं भीष्मादिक्षयं च करतलमलकवद्विजानामि । तच्च जगतो मिथ्यात्वमंतरेण न संभवतीति प्रतिपादितं वेदांतकतके । 'अतीतानागतं वस्तु वीक्ष्य ते करबिल्ववत् । योगी संकल्पमात्रोत्पत्तिशास्त्रेषु दिडिमः ॥१॥ मायायां सर्वदा सर्वसर्वा विस्थमिदं जगत् ॥ अस्तीति तदुपाधिश्चित्सावात्म्यात्सर्वमीजते ॥२॥ आरंभपरिणामाभ्यां स्वेन रूपेण यन्न सद्य ॥ अतीतानागतं वस्तु योगी तद्वीक्षतां कथम् ॥३॥ संकल्पमात्रमात्रं वस्तु वीतादियदीष्यते ॥ नष्टस्तीदृशं नामंतत्स्याद्योगिज्ञानमप्रमा ॥४॥ योगिसंकल्पमात्रेण तस्योत्पत्तिर्यदीष्यते ॥ ईशसंकल्पमात्रेण सर्वोत्पत्तिस्तदेष्यतां ॥५॥ आरंभपरिणामेवादेशकालाद्यतिक्रमः ॥ नैव दृष्टः कश्चित्सोऽयं स्वप्रमायादिपुस्तुतः ॥६॥ युगपद्भूतं कुंभो नानादेशस्य योगिभिः ॥ जलसूर्य इवास्माभिस्तेनासौ कल्पितः स्फुटं ॥७॥ योगिभिर्गृह्यमाणत्वाददः सर्वत्र सर्वदा ॥ सन्नेवास्तीति चेत्कार्यकथमीदृग्विधं भवेत् ॥८॥ व्यावृत्तं दीप्यते कार्ययुगपद्भिन्नदेशता ॥ चेत्कल्पनां विना स्येष्टादृष्टांतस्तत्र नास्ति वः ॥९॥ तस्मात्प्राणभिरारब्धमिति वन्नापि गव्यवत् ॥ प्रकृतेः परिणामो वाजगर्तिकं त्विन्द्रजालवत् ॥१०॥ सत्यं बद्धदृशां मिन्द्रजालं विश्वपरावृद्धां ॥ अधिष्ठानादृते शुद्धदृशां नास्त्येव तद्भयम्' इति ॥११॥ स्पष्टार्थो मूलश्लोकः ७७

यस्मादनंतैश्चर्योभगवास्तदनुगृहीतोऽर्जुनश्चयुधिष्ठिरपक्षेऽस्ति अतस्त्वयाजयाज्ञानकार्येणैवाह यत्रेति यत्रपक्षेभुवेति सर्वत्र संबध्यते श्रीर्दिव्यसमादिशोभा । विजयः प्रसिद्धः मूर्तिरैश्वर्यसर्व
नियंतृत्वम् । भीतिर्नैयश्च एतत्सर्वतत्र तस्मिन्पक्षेभुवमिति मममतिः अतः पांडवैः सह संविरेव कर्तव्य इति भावः ७८ ॥ इति श्रीमत्पद्माव्यप्रमाणज्ञमर्यादाधुरंधरचतुर्वर्षशावतसंश्रीगोविंदसूरिसूनुः
श्रीनीलकण्ठसूरिवर्यस्य कृतौ भारतभाष्ये भीष्मपर्वणि गीताप्रकाशे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ पर्वणितु ॥ ४२ ॥ गीतासुगीताकर्तव्या इत्यादयः सार्धाः पंचश्लोका गौर्देन पठ्यन्ते १
२ । ३ । ४ । ५ । एवं गीताते मन्मना भवेत्यादिना निष्कामाना मात्मनिष्ठानां भवेत्स्यसीत्यात्मप्राप्तिश्च तत्फलमृतादर्शिता । सकामानां त्वर्याधीना कामसिद्धिः । अर्थश्च सतामपपांडवानामिव
यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ॥ तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्भुवानीति र्मतिर्मम ७८ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योग
शास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे संन्यासयोगो नाम अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ पर्वणितु द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ समाप्तं भगवद्गीतापर्व ॥ अथ भीष्मवधपर्व ॥
वैशंपायन उवाच ॥ गीतासु गीताकर्तव्या किमन्यैः शास्त्रसंग्रहैः ॥ यास्वयं पद्मनाभस्य मुखपद्माद्विनिःसृता १ सर्वशास्त्रमयी गीता सर्वदेवमयो हरिः ॥ सर्वतीर्थम
यी गंगा सर्ववेदमयो मनुः २ गीता गंगा च गायत्री गोविंदेति हृदि स्थिते ॥ चतुर्गकारसंयुक्ते पुनर्जन्मनाविद्यते ३ पटशतानि सविंशानि श्लोकानां प्राद्वेकेशवः ॥ अर्जु
नः सप्तपंचाशत्सप्तषष्ठितुसंजयः ४ धृतराष्ट्रः श्लोकमेकं गीतायामाभनमुच्यते ॥ भारतामृतसर्वस्वगीतायामधितस्य च ॥ सारमुद्धृत्य कृष्णेन अर्जुनस्य मुखे हुतम् ५
॥ संजय उवाच ॥ ततो धनं जयं दृष्ट्वा वाणगांडीवधारिणम् ॥ पुनरेव महानादं व्यसृजंत महारथाः ६ पांडवाः सोमकाश्चैव यैः पामनुयायिनः ॥ दध्मुश्च मुदिताः शं
खान्वीराः सागरसंभवान् ७ ततो भेर्यश्च पेश्यश्च क्रकचा गोविषाणिकाः ॥ सहसैवाभ्यहन्यंत ततः शब्दो महानभूत् ८ तथा देवाः संगंधर्वाः पितरश्च जनाधिप ॥ सि
द्धचारणसंघाश्च समीयुस्ते दिदृक्षुः ९ ऋषयश्च महाभागाः पुरस्कृत्य शतक्रतुम् ॥ समीयुस्तत्र सहिता द्रष्टुं तद्वैशसं महत् १० ततो युधिष्ठिरो दृष्ट्वा युद्धाय समव
स्थिते ॥ ते सेने सागरप्रख्ये मुहुः प्रचलिते नृप ११ विमुच्य कवचं वीरो निक्षिप्य च वरायुधम् ॥ अवरुह्य रथात् क्षिप्रं पद्मनाभे वक्रतांजलिः १२ पितामहमभिप्रेक्ष्य
धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ वाग्यतः प्रययौ येन प्राड्मुखो रिपुवाहिनीम् १३ तं प्रयांतमभिप्रेक्ष्य कुंती पुत्रो धनंजयः ॥ अवतीर्य रथात् पूर्णभ्रातृभिः सहितोऽन्वयात् १४
वासुदेवश्च भगवान् पृष्ठतोऽनुजगाम तम् ॥ तथा मुख्याश्च राजानस्तच्चिता जग्मुस्तुकाः १५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ किं ते व्यवसितं राजन्यदस्मान् पहाय वै ॥ प
द्मनाभे वप्रयातोऽसि प्राड्मुखो रिपुवाहिनीम् १६ ॥ भीमसेन उवाच ॥ क्व गमिष्यसि राजेन्द्र निक्षिप्य कवचायुधः ॥ दंशितेष्वरि सैन्ये पुभ्रातृनुत्सृज्य पार्थिव १७
॥ नकुल उवाच ॥ एवं गते त्वयि ज्येष्ठे मम भ्रातरि भारत ॥ भीमोऽनुनोति हृदयं ब्रह्मिन्ता भवान् क्रतु १८ ॥ सहदेव उवाच ॥ अस्मिन् रणसमूहे वैवर्तमाने महाभये ॥
उत्सृज्य क्रतुं गताऽसि शत्रून् भिमुखो नृप १९ ॥ संजय उवाच ॥ एवमाभाष्यमाणोऽपि भ्रातृभिः कुरुनंदनः ॥ नोवाच वाग्यतः किंचिद्ब्रूयत्येव युधिष्ठिरः २०
गुरुवधानुतायाश्च येनैव सिद्धयान्तोऽपि बलवदनुग्रहात् । अन्येषां तु कौरवाणामिव साध्यमानो निरन्वयोच्छेदाय भवतीति दर्शयिष्यन् युद्धप्रधानं ग्रंथं सौपुत्रपर्वोत्तमं तमारभतेऽथ स्यान्वर्तते तुल्यं विवरीतं
ततो धनं जयं दृष्ट्वा ततः अर्जुनस्य करिष्ये वचनं तवेत्येव रूपमतिज्ञानं तं धनं जयं युद्धार्थं स ब्रह्मदृष्टेः तर्कः ६ । ७ भेर्यो बृहत्सोऽहः । पेश्यः काहलाः । क्रकचा जयमंगलाः । गोविषाणिका
गवादिशृंगाणि । सहसा युगपदेव अभ्यहन्यंत अवाच्यंत ८ । ९ । ११ वरायुधं धनुः श्रेष्ठं अवरुह्य अवतीर्य १२ येन विजयाख्येन मयोजनेन स्वयं युधिष्ठिरः संग्रामे दृष्टुं दिश्वरि सद्यर्थं अभिप्रेक्ष्य
आलोच्य प्रययौ पितामहं प्रति प्रययौ रिपुवाहिनीं प्रविश्येति शेषः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ गीतमंजुषं २२ पुराकल्पे प्राचीनशास्त्रे १३ । १४ । १५ मिथोऽन्योन्यं एषोहीति तुलोपाभावार्थः १६ व्यक्तं भियतं भीष्मस्य अंतिकं समीपं १७ । १८ । १९ । २० । २१ धिक्त्वा धिक्त्स्य
असमासार्थः धिगित्यकरोदिति वा ३२ विवक्षितं वक्तुमिष्टं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ पराभावापराकृतो निरस्तो भावः सतायत्रसः तस्मै मरणायेत्यर्थः पराभावाभावश्चेति विग्रहेऽपि संप्रसार्यः
तानुवाच महाप्राज्ञो वासुदेवो महामनाः ॥ अभिप्रायोऽस्य विज्ञातो मयेति प्रहसन्निव २१ एष भीष्मंतथाद्रोणं गौतमं शल्यमेव च ॥ अनुमान्य गुरुन् सर्वान् योत्स्यते पा
र्थिवोऽरिभिः २२ श्रूयते हि पुराकल्पे गुरुननुमान्ययः ॥ युध्यते स भवेद्यत्कमपध्यातो महत्तरैः २३ अनुमान्य तथा शास्त्रं यस्तु युध्येन्महत्तरैः ॥ ध्रुवस्तस्य जयो
युद्धे भवेदिति र्मतिर्मम २४ एवं बुवति कृष्णेऽत्र धार्तराष्ट्रचमुं प्रति ॥ हाहाकारो महानासीन्निःशब्दास्त्वपरेऽभवत् २५ दृष्ट्वा युधिष्ठिरं दूराद् धार्तराष्ट्रस्य सैनिकाः ॥
मिथः संकथयांचकुरेपो हि कुलपांसनः २६ व्यक्तं भीतइवाभ्येति राजाऽसौ भीष्ममंतिकम् ॥ युधिष्ठिरः ससोदर्यः शरणार्थं प्रयाचकः २७ धनं जये कथं नाथे पांडवे च वृको
दरे ॥ नकुले सहदेवे च भीतिरभ्येति पांडवम् २८ ननूनं क्षत्रियकुले जातः संप्रथिते भुवि ॥ यथाऽस्य हृदयं भीतमल्पसत्वस्य संयुगे २९ ततस्ते सैनिकाः सर्वे प्रशंसन्ति
स्मकौरवान् ॥ दृष्ट्वाः सुमनसो भूत्वा चैलानि दुषुषुश्च ३० व्यनिंदंश्च तथा सर्वयोधास्तव विशांपते ॥ युधिष्ठिरं ससोदर्यं सहितं केशवेन हि ३१ ततस्तत्कौरवं सैन्यां धि
क्त्वा तु युधिष्ठिरम् ॥ निःशब्दमभवत् पूर्णपुनरेव विशांपते ३२ किं नु वक्ष्यति राजाऽसौ किं भीष्मः प्रतिवक्ष्यति ॥ किं भीमः समरश्चाधी किं नुरुष्णांर्जुनाविति ३३ विव
क्षितं किमस्येति संशयः सुमहानभूत् ॥ उभयोः सेनयो राजन्युधिष्ठिरकृते तदा ३४ सोऽजगाह चमूं शत्रोः शरशक्तिसमाकुलाम् ॥ भीष्ममेवाभ्ययान् पूर्णभ्रातृभिः परिवा
रितः ३५ तमुवाच ततः पादौकराभ्यां पीडय पांडवः ॥ भीष्मं शांतनवं राजायुद्धाय समुपस्थितम् ३६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आमंत्रयेत्वां दुर्धर्षत्वया योत्स्यामहे सह ॥
अनुजानीहि मां तात आशिषश्च प्रयोजय ३७ ॥ भीष्म उवाच ॥ यद्येवं नाभिगच्छेथा युधिमां प्रथिवीपते ॥ शपेयं त्वां महाराज पराभावाय भारत ३८ प्रीतोऽहं पुत्रयुध्यस्व
जयमाप्नुहि पांडव ॥ यत्तेऽभिलषितं चान्यत्तदवाप्नुहि संयुगे ३९ व्रियतां च वरः पार्थ किमस्मत्तोऽभिकांक्षसि ॥ एवं गते महाराज न तवास्ति पराजयः ४० अर्थस्य पुरुषो
दासो दासस्त्वर्थो न कस्यचित् ॥ इति सत्यं महाराज ब्रह्मोऽस्म्यर्थे न कौरवैः ४१ अतस्त्वां क्लीबवद्वाक्यं ब्रवीमि कुरुनंदन ॥ भृतोऽस्म्यर्थे न कौरव्ययुद्धादन्यत्किमिच्छसि
४२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मंत्रयस्व महाबाहो हितैषी मम नित्यशः ॥ युध्यस्व कौरवस्यार्थं ममैष सततं वरः ४३ ॥ भीष्म उवाच ॥ राजन् किमत्र साह्यं ते करोमि कुरुनं
दन ॥ कामं योत्स्ये परस्यार्थं ब्रूहि यत्ते विवक्षितम् ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं जयेयं संग्रामे भवंतमपराजितम् ॥ एतन्मे मंत्रय हितं यद्विश्रेयः प्रपश्यसि ४५ ॥ भीष्म
उवाच ॥ नैनं पश्यामि कौंतेय यो मां युध्यंतमाहवे ॥ विजयेत पुमान् कश्चित्साक्षादपिशतक्रतुः ४६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हंतं पृच्छामि तस्मात्त्वां पितामहनमोऽस्तुते ॥
वधोपायं ब्रवीहि त्वमात्मनः समरे परैः ४७

३८ । ३९ एवं गते ईदृगाचरणवतित्वयि ४० । ४१ क्लीबवत्स्वोक्तस्य वरस्य युद्धादन्यदिति
स्वेनैव संकोचनात्कातरवत् भूतः पोषितः युद्धात्प्रातिभट्यात् ४२ । ४३ साह्यं साहाय्यम् ४४ अर्थः प्रपश्यसि यदिव कुंयोग्यमिति मन्यसे तद्विदित्यर्थः ४५ । ४६ । ४७ तावत्संप्रति ४८

भीष्मउवाच ॥ नस्मत्ततातपश्यामिसमरेयोजयेतमाम् ॥ नतावन्मृत्युकालोऽपिपुनरागमनंकुरु ४८ ॥ संजयउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरोवाक्यंभीष्मस्यकुरुनंदन ॥ शिरसाप्रतिजग्राहभूयस्तमभिवाच ४९ प्रायात्पुनर्महाबाहुराचार्यस्यरथंप्रति ॥ पश्यतां सर्वसैन्यानां मध्येन भ्रातृभिः सह ५० सद्रोणमभिवाद्याथ कृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् ॥ उवाच राजा दुर्धर्षमात्मनिःश्रेयसंवचः ५१ आमंत्रयेत्वां भगवन् योत्स्ये विगतकल्मषः ॥ कथं जयेरिपून् सर्वाननुज्ञातस्त्वया द्विज ५२ ॥ द्रोणउवाच ॥ यदि मां नाभिगच्छेथायुद्धाय कृतनिश्चयः ॥ शपेयं त्वां महाराज पराभावाय सर्वशः ५३ तद्युधिष्ठिरतुष्टोऽस्मि पूजितश्च त्वया ज्ञघ ॥ अनुजानामि युध्यस्व विजयं समवाप्नुहि ५४ करवाणि च ते कामं ब्रूहि त्वमभिकांक्षितम् ॥ एवं गते महाराज युद्धादन्यत्किमिच्छसि ५५ अर्थस्य पुरुषोदासोदासस्त्वर्थेन कस्यचित् ॥ इति सत्यं महाराज बद्धोऽस्म्यर्थेन कौरवैः ५६ ब्रवीम्येतत्कीववत्त्वां युद्धादन्यत्किमिच्छसि ॥ योत्स्येऽहं कौरवस्यार्थे तवाशास्योजयो मया ५७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ जयमाशास्व मे ब्रह्मन् मंत्रयस्व च मद्धितम् ॥ युद्धच स्वकौरवस्यार्थे वरपुष्पवृत्तो मया ५८ ॥ द्रोणउवाच ॥ ध्रुवस्ते विजयो राजन्यस्य मंत्री हरिस्तव ॥ अहं त्वामभिजानामि रणेश ब्रूविमोक्षयसे ५९ यतो धर्मस्तस्तः कृष्णो यतः कृष्णस्ततो जयः ॥ युध्यस्व गच्छ कौंतेय पृच्छ मां किं ब्रवीमि ते ६० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पृच्छामि त्वां द्विज श्रेष्ठ शृणु यन्मेऽभिकांक्षितम् ॥ कथं जयेयं संग्रामे भवंतमपराजितम् ६१ ॥ द्रोणउवाच ॥ न तेऽस्ति विजयस्तावद्यावद्युद्धयाम्यहं रणे ॥ ममाशुनिधने राजन्यतस्व सहसोदरैः ६२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ हंत तस्मान्महाबाहो वधोपायं वदात्मनः ॥ आचार्यप्रणिपत्यैष पृच्छामि त्वानमोऽस्तु ते ६३ ॥ द्रोणउवाच ॥ न शत्रुतातपश्यामि यो मां हन्याद्रथे स्थितम् ॥ युध्यमानं सुसंरब्धं शरवर्षाघवर्षिणम् ६४ ऋते प्रायगतं राजन्यस्तशस्त्रमचेतनम् ॥ हन्यान्मां युधियो धानां सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ६५ शस्त्रं चाहं रणे जह्यां श्रुत्वा तु महदप्रियम् ॥ श्रद्धेयवाक्यात्पुरुषादेतत्सत्यं ब्रवीमि ते ६६ ॥ संजयउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा महाराज भारद्वाजस्य धीमतः ॥ अनुमान्य तमाचार्यं प्रायाच्छारद्वतं प्रति ६७ सोऽभिवाद्य कृपं राजा कृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् ॥ उवाच दुर्मर्षतमं वाक्यं वाक्यविदारः ६८ अनुमानयेत्वां योत्स्येऽहं गुरो विगतकल्मषः ॥ जयेयं च रिपून् सर्वाननुज्ञातस्त्वया ज्ञघ ६९ ॥ कृपउवाच ॥ यदि मां नाभिगच्छेथायुद्धाय कृतनिश्चयः ॥ शपेयं त्वां महाराज पराभावाय सर्वशः ७० अर्थस्य पुरुषोदासोदासस्त्वर्थेन कस्यचित् ॥ इति सत्यं महाराज बद्धोऽस्म्यर्थेन कौरवैः ७१ तेषामर्थे महाराज योद्धव्यमिति मे मतिः ॥ अतस्त्वां कीववत्त्वां युद्धादन्यत्किमिच्छसि ७२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ हंत पृच्छामि ते तस्मादाचार्यशृणु मे वचः ॥ इत्युक्त्वा व्यथितो राजानो वाज्वगत्चेतनः ७३

क्षयसे शत्रून् जीवितादिशेषः ५९ । ६० । ६१ । ६२ हंत विषादे ६३

६४ प्रायगतं मरणाय नियतं अचेतनं योगबलेन त्यक्तदेहं योधानां मध्ये कश्चिदिति शेषः ६५ जह्यां शस्त्रं श्रद्धेयवाक्यात् आदेयवचनात् ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३

७४ । ७५ । ७६ । ७७ परान्नप्रकृष्टान् ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ इदं वक्ष्यमाणवचनं युधिष्ठिरं प्रत्यब्रवीत् ९५

॥ संजयउवाच ॥ तंगौतमः प्रत्युवाच विज्ञायास्य विवक्षितम् ॥ अवध्योऽहं महीपाल युद्धच स्वजयमाप्नुहि ७४ प्रीतस्तेऽभिगमेनाहं जयं तव नराधिप ॥ आशासिष्ये स दोषास्य सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ७५ एतच्छ्रुत्वा महाराज गौतमस्य विशांपते ॥ अनुमान्य कृपं राजा प्रययौ येन मद्वराद् ७६ सशल्यमभिवाद्याथ कृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् ॥ उवाच राजा दुर्धर्षमात्मनिःश्रेयसंवचः ७७ अनुमानयेत्वां दुर्धर्षोत्स्ये विगतकल्मषः ॥ जयेयं नु परान् राजन् अनुज्ञातस्त्वयारिपून् ७८ ॥ शल्यउवाच ॥ यदि मां नाभिगच्छेथायुद्धाय कृतनिश्चयः ॥ शपेयं त्वां महाराज पराभावाय वैरणे ७९ तुष्टोऽस्मि पूजितश्चास्मि त्वां क्षसितदस्तु ते ॥ अनुजानामि चैव त्वां युध्यस्व जयमाप्नुहि ८० ब्रूहि चैव परं वीरकेनार्थः किं ददामि ते ॥ एवं गते महाराज युद्धादन्यत्किमिच्छसि ८१ अर्थस्य पुरुषोदासोदासस्त्वर्थेन कस्यचित् ॥ इति सत्यं महाराज बद्धोऽस्म्यर्थेन कौरवैः ८२ करिष्यामि हिते कामं भागिनेय यथेप्सितम् ॥ ब्रवीम्यतः कीववत्त्वां युद्धादन्यत्किमिच्छसि ८३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मंत्रयस्व महाराज नित्यं मद्धितमुत्तमम् ॥ कामं युद्धच परस्यार्थे वरमेतं वृणोम्यहम् ८४ ॥ शल्यउवाच ॥ किमत्र ब्रूहि साह्यं ते करोमि नृपसत्तम ॥ कामं योत्स्ये परस्यार्थे बद्धोऽस्म्यर्थेन कौरवैः ८५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स एव मे वरः शल्य उद्योगेयस्त्वया कृतः ॥ सूतपुत्रस्य संग्रामे कार्यस्तेजो वधस्त्वया ८६ ॥ शल्यउवाच ॥ संपत्स्यस्येते कामः कुंतीपुत्र यथेप्सितम् ॥ गच्छ युध्यस्व विश्रब्धः प्रतिजाने वचस्तव ८७ ॥ संजयउवाच ॥ अनुमान्याथ कौंतेयो मातुलं मद्रकेश्वरम् ॥ निर्जगाम महासैन्याद्भ्रातृभिः परिवारितः ८८ वासुदेवस्तुराघेयमाहवेऽभिजगाम वै ॥ तत एनमुवाचे दंपांडवार्थं गदाग्रजः ८९ श्रुतं मे कर्णभीष्मस्य द्वेषात्किं न योत्स्यसे ॥ अस्मान्वरयराधेययावद्भीष्मो न हन्यते ९० हते तु भीष्मे राधेय पुनरेष्यसि संयुगम् ॥ धार्तराष्ट्रस्य साहाय्यं यदि पश्यसि चेत्समम् ९१ ॥ कर्णउवाच ॥ न विप्रियं करिष्यामि धार्तराष्ट्रस्य केशव ॥ त्यक्तप्राणं हि मां विद्धि दुर्योधन हितैषिणम् ९२ ॥ संजयउवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं कृष्णः सैन्यवर्तत भारत ॥ युधिष्ठिरपुत्रो गैश्च पांडवैः सह संगतः ९३ अथ सैन्यस्य मध्ये तु प्राक्रोशत् पांडवाग्रजः ॥ योऽस्मान्मृत्युं गतं तमहं वरयेसाह्यकारणात् ९४ अथ तान्समाभिप्रेक्ष्य युयुत्सुरिदमब्रवीत् ॥ प्रीतात्मा धर्मराजानं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ९५ अहं योत्स्यामि भवतः संयुगे घृतराष्ट्रजान् ॥ युष्मदर्थं महाराज यदि मां वृणुषे ज्ञघ ९६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एहो हि सर्वे योत्स्यामस्तव भ्रातृन पंडितान् ॥ युयुत्सो वासुदेवश्च वयं च ब्रूम सर्वशः ९७ वृणोमि त्वां महाबाहो युद्धच स्वममकारणात् ॥ त्वयि पिंडश्च तंतुश्च घृतराष्ट्रस्य दृश्यते ९८ भज स्वास्मान् राजपुत्र भजमानान् महायुते ॥ न भविष्यति दुर्बुद्धिर्धार्तराष्ट्रोऽन्यमर्षणः ९९

भवतः भवत्संबंधी मिषत इति पाठे पठ्यत इति शेषः ९६ । ९७ वंतुः संततिः पिंडः पितृपुत्रः अन्ये तं मरिचं स्तीति भावः ९८ भजस्वेति अभजमानः सर्वोऽपि घृतराष्ट्रपुत्रो न भविष्यति मरिच्यतीत्यर्थः ९९

१०० । १०१ । १०२ पुष्करानदीर्घकादलान् एकपुष्करानितिपाठेमुजान् १०३ । १०४ गौरवंमान्यत्वं १०५ सौहृदंभैत्री कृपांमिहं दयांवरदुःखप्रहाणेच्छाम् १ कीर्तिमर्तापांडवानांस्तुति
संहितावाचइतिसंबंधः १०७ आर्याःकुलीनाः वृत्तचरितं । मदप्रमदपीडादेर्वाग्मंगमद्वद्विदुः १०८ । १०९ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

॥ संजयउवाच ॥ ततोयुयुत्सुःकौरव्यान्परित्यज्यसुतांस्तव ॥ जगामपांडुपुत्राणांसेनांविश्राव्यदुंदुभिम् १०० ततोयुधिष्ठिरोराजासंप्रहृष्टःसहानुजः ॥ ज
ग्राहकवचंभूयोदीप्तिमत्कनकोज्ज्वलम् १०१ प्रत्यपद्यंततेसर्वेस्वरथान्पुरुषर्षभाः ॥ ततोव्यूहंयथापूर्वंप्रत्यव्यूहंततेपुनः १०२ अवादयन्दुंदुभीश्वशतशश्चैव
पुष्करान् ॥ सिंहनादांश्चविविधान्विनेदुःपुरुषर्षभाः १०३ रथस्थान्पुरुषव्याघ्रान्पांडवान्प्रेक्ष्यपार्थिवाः ॥ घृष्टयुग्मादयःसर्वेपुनर्जहृषिरेतदा १०४ गौरवं
पांडुपुत्राणामान्यान्मानयतांचतान् ॥ दृष्ट्वामहीक्षितस्तत्रपूजयांचक्रिरेष्टम् १०५ सौहृदंचकृपांचैवप्राप्तकालंमहात्मनां ॥ दयांचज्ञातिपुपरांकश्यांचक्रिरे
नृपाः १०६ साधुसाध्वितिसर्वत्रनिश्चेरुःस्तुतिसंहिताः ॥ वाचःपुण्याःकीर्तिमर्तामनोहृदयहर्षणाः १०७ म्लेच्छाश्चार्याश्चयेतत्रददृशुःशुश्रुवुस्तथा ॥ वृत्तं
तत्पांडुपुत्राणारुरुदुस्तेसगद्गदाः १०८ ततोजघ्नुर्महाभेरीःशतशश्चसहस्रशः ॥ शंखांश्चगोक्षीरनिभान्दध्मुर्हृष्टामनस्विनः १०९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्म
पर्वणिभीष्मवधप० भीष्मादिसंमाननेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ वृतराष्ट्रउवाच ॥ एवंव्यूढेष्वनीकेषुमामकेष्वितरेषुच ॥ केपूर्वंप्राहरंस्तत्रकु
रवःपांडवानुकिम् १ ॥ संजयउवाच ॥ ब्राह्मिःसहितोराजन्पुत्रोदुःशासनस्तव ॥ भीष्मंप्रमुखतःकृत्वाप्रययौसहसेनया २ तथैवपांडवाःसर्वेभीमसेनपुरोग
माः ॥ भीष्मेणयुद्धमिच्छंतःप्रययुर्हृष्टमानसाः ३ क्ष्वेडाःकिलकिलाशब्दाःक्रकचागोविषाणिकाः ॥ भेरीमृदंगमुरजाहयकुंजरनिःस्वनाः ४ उभयोःसेनयोर्ह्या
संस्ततस्तेऽस्मान्समाद्रवन् ॥ वयंतान्प्रतिनदंतस्तदासीनुमुलंमहत् ५ महान्त्यनीकानिमहासमुच्छ्रयेसमागमेपांडवधार्तराष्ट्रयोः ॥ चक्रंपिरेशंखमृदंगनिःस्व
नैःप्रकंपितानीववनानिवायुना ६ नरेन्द्रनागाश्वरथाकुलानामभ्यामतानामशिवेमुहूर्ते ॥ बभूवघोषस्तुमुलश्चमूनांवातोद्भुतानामिवसागराणाम् ७ तस्मिन्स
मुत्थितेशब्देतुमुलेलोमहर्षणे ॥ भीमसेनोमहाबाहुःप्राणदद्मोवृषोयथा ८ शंखदुंदुभिनिर्घोषंवारणानांचवृंहितम् ॥ सिंहनादंचसैन्यानांभीमसेनरवोऽभ्यभूत् ९
हयानांहेपमाणानामनीकेषुसहस्रशः ॥ सर्वानभ्यभवच्छब्दान्भीमस्यनदतःस्वनः १० तंश्रुत्वानिनदंतस्यसैन्यास्तववितत्रसुः ॥ जीमूतस्यैवनदतःशक्राश
निसमस्वनम् ११ वाहनानिचसर्वाणिशठन्मूत्रंप्रसुस्रुवुः ॥ शब्देनतस्यवीरस्यसिंहस्येतेतरेष्टगाः १२ दर्शयन्घोरमात्मानंमहाभ्रीमिवनादयन् ॥ विभीषयं
स्तवसुतान्भीमसेनःसमभ्ययात् १३ तमार्यातंमहेश्वासंसोदर्याःपर्यवारयन् ॥ छादयंतःशरवातैर्मैघाडिवादिवाकरम् १४

एवमिति एवंव्यूढेष्वित्यादेर्देद्वाभीष्मस्यविक्रममिच्छंतस्यसर्वातिशायीभीष्मस्यपराक्रमइतितात्पर्यार्थः १ । २ । ३ क्ष्वेडाःसिंहनादाः मृदंगाःमर्दलाः मुरजाःसुम्रमर्दलाः ४ समाद्रवन्अभ्योन्यं
संगताजभूवत् ५ महान्समुच्छ्रयःसंग्रहारेयत्र ६ । ७ गोष्ठपोवलीवर्द्ध्रेष्ठः ८ अभ्यभूत्अभिभूतवान् ९ । १० सैन्याःसेनामुख्याः ११ । १२ नादयन्नादकुर्वन् १३ सोदर्याःराजानुजाः १४

१५ । १६ निर्मुक्ताःमुक्तकुंजकाश्चाशीविषाउपमायेषांतान् १७ । १८ । १९ भीमाःभयकराःज्यानांतिलानांचनिःस्वनायेतैः २० लाघवंक्षिप्रदस्तर्ता निमित्तंलक्ष्यं २१ । २२ भीमभयकरं २३
जातसंरंभाश्चिरसंभृतकोपाः कृतागसःकृतापराधाः भीमोऽपिवाल्मेयधार्तराष्ट्रान्मर्दयन्कृतापराधोस्तीत्युक्तंपरस्परंति व्यायच्छंतव्यायामंचक्रुः २४ पटेइतिसंभ्रम्यंतं २५ । २६ । २७ अंतर्धीयत
दुर्योधनश्चपुत्रस्तेदुर्मुखोदुःसहःशलः ॥ दुःशासनश्चातिरथस्तथादुर्मर्षणोवृषः १५ विविंशतिश्चित्रसेनोविकर्णश्चमहारथः ॥ पुरुमित्रोजयोभोजःसौमदातिश्च
वीर्यवान् १६ महाचापानिधुन्वंतोमैघाडिवसविद्युतः ॥ आददानाश्चनाराचात्रिमुक्ताशीविषोपमान् १७ अथतेद्रौपदीपुत्राःसौभद्रश्चमहारथः ॥ नकुलःसहदे
वश्चघृष्टयुग्मश्चपार्षतः १८ धार्तराष्ट्रान्प्रतिययुरदयंतःशितैःशरैः ॥ वज्रैरिवमहावेगैःशिखराणिधराभृताम् १९ तस्मिन्प्रथमसंग्रामेभीमज्यातलनिःस्वने ॥
तावकानांपरेषांचनासीत्क्षश्चित्पराङ्मुखः २० लाघवंद्रोणशिष्याणामपश्यंभरतर्षभ ॥ निमित्तवेधिनांचैवशरानुत्सृजतांभृशम् २१ नोपशाम्यतिनिर्घोषो
धनुर्पाकूजतांतथा ॥ विनिश्चेरुःशरादीप्ताज्योतीर्षीवनभस्तलात् २२ सर्वेत्वन्येमहीपालाःप्रेक्षकाडवभारत ॥ ददृशुर्दर्शनीयंतंभीमंज्ञातिसमागमम् २३ त
तस्तेजातसंरंभाःपरस्परकृतागसः ॥ अन्योन्यस्पर्धयाराजन्व्यायच्छंतमहारथाः २४ कुरुपांडवसेनेतेहस्त्यश्वरथसंकुले ॥ शुशुमातेरणेऽतिविपटोचित्रार्पिते
इव २५ ततस्तेपार्थिवाःसर्वेप्रहृष्टाशरासनाः ॥ सहसैन्याःसमापेतुःपुत्रस्यतवशासनात् २६ युधिष्ठिरेणचादिष्टाःपार्थिवास्तेसहस्रशः ॥ विनदंतःसमा
पेतुःपुत्रस्यतववाहिनीम् २७ उभयोःसेनयोस्तीव्रःसैन्यानांसमागमः ॥ अंतर्धीयतचादित्यःसैन्येनरजसाऽवृतः २८ प्रयुद्धानांप्रभग्नानांपुनरावर्तिनामपि
नात्रस्वेषांपरेषांवाविशेषःसमदृश्यत २९ तस्मिंस्तुतुमुलेयुद्धेवर्तमानेमहाभये ॥ अतिसर्वाण्यनीकानिपितातेऽभिव्यरोचत ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्म
पर्वणिभीष्मवध० युद्धारंभेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ पूर्वाह्नेतस्यरौद्रस्ययुद्धमहोविशांपते ॥ प्रावर्ततमहाघोरंराज्ञां देहावकर्तनम्
१ कुरूणामृंजयानांचजिगीषूणांपरस्परम् ॥ सिंहानामिवसंहादोदिवमुर्वीचनादयन् २ आसीत्किलकिलाशब्दस्तलशंखरवैःसह ॥ जज्ञिरेसिंहनादाश्चशूरा
णांप्रतिगर्जताम् ३ तलत्राभिहताश्चैवज्याशब्दाभरतर्षभ ॥ पत्तीनांपादशब्दश्चवाजिनांचमहास्वनः ४ तोत्रांकुशनिपातश्चआयुधानांचनिःस्वनः ॥ घंटाश
ब्दश्चनागानामन्योन्यमभिधावताम् ५ तस्मिन्समुदितेशब्देतुमुलेलोमहर्षणे ॥ बभूवरथनिर्घोषःपर्जन्यनिनदोपमः ६ तेमनःक्रूरमाधायसमाभित्यक्तजीवि
ताः ॥ पांडवानभ्यवर्तंतसर्वेयुयोच्छ्रितध्वजाः ७ अथशातनवोराजन्मध्यधावद्धनंजयम् ॥ प्रगृह्यकार्मुकंघोरंकालदंडोपभरणे ८ अर्जुनोऽपिधनुर्दृष्ट्वागांडीवं
लोकविभ्रुतम् ॥ अभ्यधावततेजस्वीगांगेयंरणमूर्धनि ९ तावुभौकुरुशादौलोपरस्परवधैषिणौ ॥ गांगेयस्तुरणेपार्थविद्धानाकंपयद्वली १०

अंतर्हितः अडभावार्थः सैन्येनसेनाभवेन २८ । २९ अतिअतिक्रम्य ३० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ७ ॥ ॥ पूर्वाह्नेइति तस्याह्नःपूर्वाह्ने
पूर्वमागे १ संजयानांपांचालभेदानां २ तलज्याघातवारणं ३ । ४ तोत्रांमजदमनंवेणुकारुध्वेषुअसमाकारं ५ । ६ । ७ । ८ रणमूर्धनिरणामणे ९ । १०

महेष्वासः महानिष्वासोऽवधुर्गस्य ११ । १२ आनच्छतुःपीडितवंती तत्रमाणौतनूहर्वाणो १३ पुष्पैः शबलौविचित्रौ किणुकौपलाशौ १४ । १५ । १६ शिताभ्यांतीक्ष्णाभ्यां ध्वजं चिच्छेदेत्यन्व

तथैव पांडवो राजन भीष्मना कं पययुधि ॥ सात्यकिस्तु महेष्वासः कृतवर्माणमभ्ययात् ११ तयोः समभवद्युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ सात्यकिः कृतवर्माणं कृतवर्मा च
सात्यकिम् १२ आनच्छतुः शरैर्वैरेस्तक्षमाणौ परस्परम् ॥ तौ शराचितसर्वांगौ शुशुभाते महाबलौ १३ वसंते पुष्पशबलौ पुष्पिता विवर्किशुकौ ॥ अभिमन्युर्म
हेष्वासं बृहद्वलमयो धयत् १४ ततः कोसलराजाऽसावभिमन्योर्विशं पते ॥ ध्वजं चिच्छेद समरे सारथिचव्यपातयत् १५ सौमद्रस्तु ततः क्रुद्धः पातितेरथ सारथौ ॥
बृहद्वलं महाराज विव्याध नवभिः शरैः १६ अथापराभ्यां भल्लाभ्यां शिताभ्यामरिमर्दनः ॥ ध्वजमेकेन चिच्छेद पार्णिमेकेन सारथिम् १७ अन्योन्यं च शरैः क्रुद्धौ
ततः क्षाते परस्परम् ॥ मानिनं समरे दृष्टं कृतवर्म महारथम् १८ भीमसेनस्तव सुतं दुर्योधनमयो धयत् ॥ तावुभौ नरशार्दूलौ कुरुमुख्यौ महाबलौ १९ अन्योन्यं शरं
वर्षाभ्यां वृषपाते रणाजिरे ॥ तौ वीक्ष्य तु महात्मानौ कृतिनौ चित्रयोधिनौ २० विस्मयः सर्वभूतानां समपद्यत भारत ॥ दुःशासनस्तु न कुलं प्रत्युद्याय महाबलम् २१
अविध्य त्रिशितैर्वाणैर्बहुभिर्मर्मभेदिभिः ॥ तस्य माद्री सुतः केतुं स शरं च शरासनम् २२ चिच्छेद निशितैर्वाणैः प्रहसन्निव भारत ॥ अथैनं पंचविंशत्याशुद्रकाणां समा
पयत् २३ पुत्रस्तु तव दुर्धर्षो न कुलस्य महाहवे ॥ तुरंगांश्चिच्छिदे वाणैर्ध्वजं चैवाभ्यपातयत् २४ दुर्मुखः सहदेवं च प्रत्युद्याय महाबलम् ॥ विव्याध शरवर्षेण यतमा
नं महाहवे २५ सहदेवस्ततो वीरो दुर्मुखस्य महारणे ॥ शरेण भृशतोक्षेण पातयामास सारथिम् २६ तावन्त्योन्यं समासाद्य समरे युद्धदुर्मदौ ॥ त्रासयेतां शरैर्वैरेः
कृतप्रतिकृतौ पिणौ २७ युधिष्ठिरः स्वयं राजामद्राजानमभ्ययात् ॥ तस्य मद्राधिपश्चापं द्विधा चिच्छेद मारिष २८ तदपास्य धनुश्छिन्नं कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥
अन्यत्कार्मुकमादाय वेगवद्बलवत्तरम् २९ ततो मद्रेश्वरं राजा शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ छादयामास संक्रुद्धस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ३० घृष्टपुत्रस्ततो द्रोणमभ्यद्रव
त भारत ॥ तस्य द्रोणः सुसंकुद्धः परासुकरणं दृढम् ३१ त्रिधा चिच्छेद समरे पांचाल्यस्य तु कार्मुकम् ॥ शरं चैव महाघोरं कालदंडमिवापरम् ३२ प्रेषयामास समा
रे सोऽस्य काये न्यमज्जत ॥ अथान्यद्वनुरादाय सायकांश्च चतुर्दश ३३ द्रोणं हृषदपुत्रस्तु प्रतिविव्याध संयुगे ॥ तावन्त्योन्यं सुसंकुद्धौ चक्रतुः सुभृशं रणम् ३४ सौमद
तिरणेशं खोरभं संभसो युधि ॥ प्रत्युद्ययौ महाराज तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ३५ तस्य वैदक्षिणं वीरो निर्विभेद रणे भुजम् ॥ सौमदतिस्तथा शंखं जनुदेशे समाहनत् ३६
तयोस्तदभवद्युद्धं घोररूपं विशंपते ॥ दृष्टयोः समरे पूर्वघृत्रवासवयोरिव ३७ बाह्नीकं तुरणे कुद्धं क्रुद्धरूपो विशंपते ॥ अभ्यद्रवदमेयात्मा घृष्टकेतुर्महारथः ३८

यः एकेन पार्णिपृष्ठगोप एकेन सारथिमिति च १७ । १८ । १९ कृतिनी युद्धकुलौ २० । २१ । २२ सुद्रकाणां वाणाविशेषाणां २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० परासुकरणं
मारणसाधनं ३१ । ३२ । ३३ । ३४ रमसंस्वरं ३५ वीरः शंखः जनुदेशं संसंबी ३६ । ३७ घृष्टकेतुः शिशुपालसुतः ३८

३९ । ४० समीयतुः अन्योन्यं स्पर्धया संमिलितौ ४१ । ४२ । ४३ सन्नतपर्वभिः अलक्षितग्रंथिभिः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ सुपीतेन सुवृषा यितेन तीक्ष्णेन सूक्ष्मधारेण यतो निशितेन शाणो छिदेन
बाह्नीकस्तुरणे राजन घृष्टकेतुममर्षणः ॥ शरैर्बहुभिरानच्छत् सिंहनादमथानदत् ३९ चेदिराजस्तु संक्रुद्धो बाह्नीकं नवभिः शरैः ॥ विव्याध समरे तूर्णमतो मतमिव
द्विपम् ४० तौ तत्र समरे क्रुद्धौ नर्दतौ च पुनः पुनः ॥ समीयतुः सुसंकुद्धावंगारकबुधाविव ४१ राक्षसं रौद्रकर्माणं क्रूरकर्माघटोत्कचः ॥ अलंबुषं प्रत्युदियाद्वलं श
क्रुद्धवाहवे ४२ घटोत्कचस्ततः क्रुद्धो राक्षसं तं महाबलम् ॥ नवव्यासाय कैस्तीक्ष्णैर्दारयामास भारत ४३ अलंबुषस्तु समरे मैमसे निर्महाबलम् ॥ बहुधा दारयामा
स शरैः सन्नतपर्वभिः ४४ व्यभ्राजेतां ततस्तौ तु संयुगेशरविक्षतौ ॥ यथा देवासुरे युद्धे बलशक्रौ महाबलौ ४५ शिखंडी समरे राजन द्रोणिमभ्युद्ययौ बली ॥ अश्व
त्थामा ततः क्रुद्धः शिखंडिनमुपस्थितम् ४६ नाराचेन सुतीक्ष्णेन भृशं विद्धा ह्यकंपयत् ॥ शिखंड्यपिततोरानद्रोणपुत्रमताडयत् ४७ सायकेन सुपीतेन ती
क्ष्णेन निशितेन च ॥ तौ जघ्नतुस्तदाऽन्योन्यं शरैर्बहुविधैर्ध्वैः ४८ भगदत्तरणे शूरं विराटो वाहिनीपतिः ॥ अभ्ययात्त्वारितो राजंस्ततो युद्धमवर्तत ४९ विराटो
भगदत्तं तु शरवर्षेण भारत ॥ अभ्यवर्षत् सुसंकुद्धो मेघो वृष्ट्या इवाचलं ५० भगदत्तस्तु तस्तूर्णं विराटं पृथिवीपतिम् ॥ छादयामास समरे मेघः सूर्यमिवोदितम् ५१
बृहत्क्षत्रं तु कैकेयं कपः शारद्वतो ययौ ॥ तं कपः शरवर्षेण छादयामास भारत ५२ गौतमं कैकेयः क्रुद्धः शरवृष्ट्याऽभ्यपूरयत् ॥ तावन्त्योन्यं हयानहत्वा धनुश्छित्वा च
भारत ५३ विरथावसियुद्धाय समीयतु रमर्षणौ ॥ तयोस्तदभवद्युद्धं घोररूपं सुदारुणम् ५४ हृषदस्तु ततो राजन सैधवं वैजयद्रथम् ॥ अभ्युद्ययौ हृष्टरूपो हृष्ट
रूपं परंतपः ५५ ततः सैधवको राजा हृषदं विशिखैस्त्रिभिः ॥ ताडयामास समरे सचतं प्रत्यविध्यत् ५६ तयोस्तदभवद्युद्धं घोररूपं सुदारुणम् ॥ ईक्षणप्रीतिजनं
नं शुक्रांगारकयोरिव ५७ विकर्णस्तु सुतस्तुभ्यं सुतसोमं महाबलम् ॥ अभ्ययाज्जनैरश्वैस्ततो युद्धमवर्तत ५८ विकर्णः सुतसोमं तु विद्धानां कं पयच्छरैः ॥ सुतसो
मो विकर्णं च तदद्भुतमिवामवत् ५९ सुशर्माणं नरव्याघ्रश्चेकितानो महारथः ॥ अभ्यद्रवत् सुसंकुद्धः पांडवार्थे पराक्रमी ६० सुशर्मा तु महाराज चेकितानं महारथम् ॥
महता शरवर्षेण दारयामास संयुगे ६१ चेकितानोऽपि संरब्धः सुशर्माणं महाहवे ॥ प्राच्छादयत् तमिषुभिर्महामेघ इवाचलम् ६२ शकुनिः प्रतिविध्यं तु पराक्रांतं परा
क्रमी ॥ अभ्यद्रवत् तराजं द्रमतः सिंह इवा द्विपम् ६३ यौधिष्ठिरस्तु संक्रुद्धः सौबलं निशितैः शरैः ॥ व्यदारयत् संग्रामे मघवानिव दानवम् ६४ शकुनिः प्रतिविध्यं तु प्र
तिविध्यं तमाहवे ॥ व्यदारयन् महाप्राज्ञः शरैः सन्नतपर्वभिः ६५ सुदक्षिणं तुराजं द्रकां बोजानां महारथम् ॥ श्रुतकर्मा पराक्रांतमभ्यद्रवत् संयुगे ६६ सुदक्षिण
स्तु समरे साहदेवि महारथम् ॥ विद्धानां कं पयत वैमैनाकमिव पर्वतम् ६७

सृष्टे संग्रामे ४८ । ४९ वृष्ट्या इवेत्यसंघिरार्थः ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ तुभ्यं तुव सुतसोमं मैमसेनि ५८ । ५९ चेकितानो यादवः ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७

म.भा.टी.

॥ ३ ॥

६८ इरावानर्जुनपुत्रः १९।०७ गदाघ्रेणगदामुखेन ७१ संसकावभूता ७२ तयोर्द्वन्द्वयोः ७३ तेष्वद्वन्द्वयोर्द्वयोर्द्वन्द्वयोः ७४ १७५।७६।७७। ७८। ७९। ८० द्वन्द्वयोर्द्वयोर्द्वन्द्वयोः ८१। ८२
८३। ८४। ८५ विपरीतंअतीतक्रमम् ८६। ८७ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमाख्यदीपेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ राजात्रिति निर्मर्यादंअपेतव्यवहारं प्रयुद्धानियुद्धं
श्रुतकर्माततःकुद्धःकांजो जानामहाराथम् ॥ शरैर्वहुभिरानर्च्छद्धारयन्निवसर्वशः ६८ इरावानथसंकुद्धःश्रुतायुषमरिंदमम् ॥ प्रत्युद्ययोरणेतोयत्तरूपंपरंतपः६९
आर्जुनिस्तस्यसमरेहयानहत्वामहाराथः ॥ ननादबलवन्नादंतत्सैन्यंप्रत्यपूरयत् ७० श्रुतायुस्तुततःकुद्धःफाल्गुनेःसमरेहयान् ॥ निजघानगदाघ्रेणततोयुद्ध
मवर्तत ७१ विंदानुविंदावावंत्यौकुंतिभोजमहाराथम् ॥ ससेनंससुतंवीरंसंससज्जतुराहवे ७२ तत्राहुतमपश्यामतयोर्धोरंपराक्रमम् ॥ अयुध्येतांस्थिरौभूत्वा
महत्यासेनयासह ७३ अनुविंदस्तुगदयाकुंतिभोजमताडयत् ॥ कुंतिभोजश्चतंतूर्णशरवातैरवाकिरत् ७४ कुंतिभोजसुतश्चापिविंदविव्याधसायकैः ॥ सचतंतं
प्रतिविव्याधतदहुतमिवाभवत् ७५ केकयाभ्रातरःपंचगांधारान्पंचमारिष ॥ ससैन्यास्तेससैन्यांश्चयोधयामासुराहवे ७६ वीरबाहुश्चतेपुत्रोवैराटिरथसत्तमम् ॥
उत्तरंयोधयामासविव्याधनिशितैःशरैः ७७ उत्तरश्चापितंवीरंविव्याधनिशितैःशरैः ॥ चेदिराट्समरेराजमुलूकंसमभिद्रवत् ७८ तथैवशरवर्षेणउलूकंसमविद्धद्यत् ॥
उलूकश्चापितंवाणैर्निशितैर्लोमवाहिभिः ७९ तयोर्द्वन्द्वंसमभवद्भोरूपंविशांपते ॥ दारयेतांसुसंकुद्धावन्योन्यमपराजितौ ८० एवंद्वंद्वसहस्राणिरथवारणवा
जिनाम् ॥ पदातीनांचसमरेतवतेपांचसंकुले ८१ मुहूर्तमिवतद्युद्धमासीन्मधुरदर्शनम् ॥ ततउन्मत्तवद्राजन्नप्राज्ञायतकिंचन ८२ गजोगजेनसमरेरथिनंचर
थीययौ ॥ अश्वोऽश्वंसमभिप्रायात्पदातिश्चपदातिनम् ८३ ततोयुद्धंसुदुर्ध्वंभ्याकुलंसमपद्यत् ॥ शूराणांसमरेतत्रसमासाद्येतरेतरम् ८४ तत्रदेवर्षयःसिद्धा
श्चारणाश्चसमागताः ॥ प्रैक्षंततद्रणंघोरंदेवासुरसमंभुवि ८५ ततोदंतिसहस्राणिरथानांचापिमारिष ॥ अश्वौघाःपुरुषौघाश्चविपरीतंसमाययुः ८६ तत्रतत्रप्र
वृश्यंतेरथवारणपत्तयः ॥ सादिनश्चनरव्याघ्रयुध्यमानासुहुर्मुहुः ८७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव०द्वंद्वयुद्धेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥
संजयउवाच ॥ राजन्शतसहस्राणितत्रतत्रपदातिनाम् ॥ निर्मर्यादंप्रयुद्धानितत्तेवक्ष्यामिभारत १ नपुत्रःपितरंजज्ञेपितावापुत्रमौरसम् ॥ नभ्राताभ्रातरं
तत्रस्वस्त्रीयंचमातुलः २ नमातुलंचस्वस्त्रीयोनसखायंसखातथा ॥ आविष्टाइवयुध्यंतंपांडवाःकुरुभिःसह ३ रथानकिंनरव्याघ्राकेःचिदभ्यपतन्नरथैः ॥ अभ
ज्यंतयुगैरेवयुगानिभरतर्षभ ४ रथेषाश्चरथेषाभिःकूबरारथकूबरैः ॥ संगतैःसहिताःकेचित्परस्परजिघांसवः ५ नशेकुश्चलितुंकेचित्सन्निपत्यरथारथैः ॥
प्रभिन्नास्तुमहाकायाःसन्निपत्यगजागजैः ६ बहुधाऽदारयन्कुद्धाविषाणैरितरेतरम् ॥ सतारेणपताकैश्चवारणावरवारणैः ७
कृतवन्ति १ जज्ञेज्ञातवान् तत्रकाले स्वस्त्रीयोभागिनेयः २ अविष्टाइवभूतादिनामृद्धीवाइव ३ युगानिअश्वस्फंधार्षितानिदाह्राणि ४ रथेष.रथद्वंद्वः कूबरोयुगकीलः संगतैःसंमुखागतैः सहिताभि
लिताः ५ सन्निपत्यमिलित्वा प्रभिन्नाश्चोत्तन्मदाः ६ विषाणैर्द्वैः तारेणानिचतुःस्तंभमंडपाकारस्यगजपल्याणस्य 'अंवारी'इतिभ.पषामसिद्धस्यद्वाराणि पताकाश्चतत्रैवस्तंभशेखरस्थाः ७

॥ ३ ॥

८ अभिनीताःसुशिक्षिताः अप्रभिन्नाःअनुद्भिन्नमवाः संमुखाभिमुखाःअन्योन्यसंमुखादित्यर्थः १ । १० प्रणीताःप्रयुक्ताः ऋष्टयोहस्तक्षेप्याःशुद्धमह्लाः विध्याटव्यांकार्काडीतिप्रसिद्धाः तोमरादीर्घदं
ढामह्लाः नाराचामहाशल्पाविस्तीर्णफलकाःशराः ११ । १२ परश्वधैःकुठारैः १३ भिदिपालैःपरश्वधैःमहाराष्ट्राणां'गोफण'इतिप्रसिद्धैः परिवर्देदैः निस्त्रिंशैःखड्गैः १४ द्रवमाणाधावतः १५ । १६
अवक्षिप्तावधूतानां अधोमुखंपातितानां परेषामर्मसुपततामसीनामितिसंबंधः १७ रुग्णस्तीव्राघातार्तः भिन्नोनिहतांगः अवभिन्नःक्षतांगः १८ प्रेतानांनारकाणां १९ हयैःकरणमूतैः चामरापी
अभिसृत्यमहाराजवेगवद्भिर्महागजैः ॥ दंतैरभिहतास्तत्रचुकुशुःपरमातुराः ८ अभिनीताश्चशिक्षाभिस्तोत्रांकुशसमाहताः ॥ अप्रभिन्नाःप्रभिन्नानांसंमुखाभिमु
खाययुः ९ प्रभिन्नैरपिसंसक्ताःकेचित्तत्रमहागजाः ॥ कौचवन्निनदंठत्वादुष्टुःसर्वतोदिशम् १० सम्यक्प्रणीतानागाश्चप्रभिन्नकरटामुखाः ॥ ऋष्टितोमरनाराचै
र्निर्विद्धावरवारणाः ११ प्रणेदुर्भिन्नमर्माणोनिपेतुश्चगतासवः ॥ प्राद्रवंतदिशःकेचिन्नदंतोभैरवान्खान् १२ गजानांपादरक्षास्तुव्यूढोरस्काःप्रहारिणः ॥ ऋष्टि
भिश्चधनुर्भिश्चविमलैश्चपरश्वधैः १३ गदाभिर्मुसलैश्चैवभिदिपालैःसतोमरैः ॥ आयसैःपरिघैश्चैवनिस्त्रिंशैर्विमलैःशितैः १४ प्रवृहीतैःसुसंरब्धाद्रवमाणास्तत
स्ततः ॥ व्यदृश्यंतमहाराजपरस्परजिघांसवः १५ राजमानश्चनिस्त्रिंशाःसंसिक्तानरशोणितैः ॥ प्रत्यदृश्यंतशूराणामन्योन्यमभिधावतां १६ अवक्षिप्तावधूता
नामसीनांवीरबाहुभिः ॥ संजज्ञेतुमुलःशब्दःपततांपरमर्मसु १७ गदामुसलरुग्णानांभिन्नानांचवरासिभिः ॥ दंतिदंतावभिन्नानांमृदितानांचदंतिभिः १८ तत्र
तत्रनरौघाणांक्रोशतामितरेतरम् ॥ शुश्रुवुर्दारुणावाचःप्रेतानामिवभारत १९ हयैरपिहयारोहाश्चामरापीडधारिभिः ॥ हंसैरिवमहावेगैरन्योन्यमभिविदुताः २०
तैर्विमुक्तामहाप्रासाजांबूनदविभूषणाः ॥ आशुगाविमलास्तीक्ष्णाःसंपेतुर्भुजगोपमाः २१ अश्वैरग्र्यजवैःकेचिदाहुत्यमहतोरथान् ॥ शिरांस्याददिरेवीरारथिना
मश्वसादिनः २२ बहूनपिहयारोहान्भल्लैःसन्नतपर्वभिः ॥ रथीजघानसंप्राप्यबाणगोचरमागतान् २३ नवमेघप्रतीकाशाश्चाक्षिप्यतुरगान्गजाः ॥ पादैरेवविमृ
द्रंतिमत्ताःकनकभूषणाः २४ पाट्यमानेषुकुंभेषुपार्श्वेष्वपिचवारणाः ॥ प्रासैर्विनिहताःकेचिद्विनेदुःपरमातुराः २५ साश्वारोहान्हयान्कांश्चिदुन्मथ्यवरवारणाः ॥
सहसाचिक्षिपुस्तत्रसंकुलेभैरवेसति २६ साश्वारोहान्विषाणाग्रैरुत्क्षिप्यतुरगान्गजाः ॥ रथौघानभिमृद्रंतःसध्वजानभिचक्रसुः २७ पुंस्त्वादतिमदत्वाच्चकेचित्त
त्रमहागजाः ॥ साश्वारोहान्हयान्जघुःकरैःसचरणैस्तथा २८ अश्वारोहैश्चसमरेहस्तिसादिभिरेवच ॥ प्रतिमानेषुगात्रेषुपार्श्वेष्वभिचवारणान् ॥ आशुगाविमला
स्तीक्ष्णाःसंपेतुर्भुजगोपमाः २९ नराश्वकायान्निर्मिद्यलौहानिकवचानिच ॥ निपेतुर्विमलाःशक्तयोवीरबाहुभिरर्पिताः ३०

24

डाध्यामरकलापास्तद्वारिभिः अतएवहंसैरिवअभिविद्रुताःसंमुखपुपागताः २० प्रासाहस्तज्ञेप्याभङ्गाःसैत्तीतिप्रसिद्धाः कुंताइत्यपरे आशुगाःशीघ्रगाः २१ अयजवैरुत्तमवेगैः २२ मल्लैर्विफल
कैर्वाणैः २३ । २४ । २५ सहसाबलेनअतर्कित्वा सतिविद्यमाने २६ अभिचक्रमुःअभितोवभ्रमुः २७ पुंस्त्वाद्वीर्यवत्त्वात् अतिमदत्वादुद्भिन्नमदत्त्वात् २८ प्रतिमानेपुललाटेषु गात्रेषुअंगेषु
वारणानभिगजानमभितः पृष्ठवर्येद्वितीया आशुगावाणाः अश्वारोहादिभिःप्रक्षिप्ताइतिशेषः २९ शक्तयःशक्तयः कृत्स्नालोहदंढास्तएवमहोल्काप्रतिमाइत्युत्तरेणसंबंधः ३०

द्वीपीचित्रव्याघ्रः ३१ विकोशैःप्रयोगकाले । 'अभीतस्थामिमुख्येनसर्पणंस्यादभिष्टुतं ॥ तदेवस्यादभिकुद्धमोष्टदंशादिसंयुतं ॥ वामपक्षाश्रितंयानमेकपाश्वार्वादितं' १९ चर्मप्रहारवारणं 'वाल' इतिप्रसिद्धंभाषायां । आक्षिप्याकृत्य २१ सर्वशब्दगाःसर्वेषामाक्षेपूणांशब्दमनुगच्छन्तितेषां शंकुभिःकीलेःकंदकदंढादिगतेः ३४ । ३५ व्याक्रोशंतव्याक्रोशंतवतः बंधुभिःसखिभिः ३६ मग्न

महोल्काप्रतिमाघोरास्तत्रतत्रविशांपते ॥ द्वीपिचर्मावनद्धैश्चव्याघ्रचर्मच्छदैरपि ३१ विकोशैर्विमलैःखड्गैरभिजघ्नुःपरानुरणे ॥ अभिष्टुतमभिकुद्धमेकपाश्वार्वादितम् ३२ विदर्शयंतःसंपेतुःखड्गचर्मपरश्वधैः ॥ केचिदाक्षिप्यकरिणःसाश्वानपिरथानकरैः ३३ विकर्षतोदिशःसर्वाःसंपेतुःसर्वशब्दमाः ॥ शंकुभिर्दारिताः केचित्संभिन्नाश्चपरश्वधैः ३४ हस्तिभिर्मुदिताःकेचित्क्षुण्णाश्चान्येतुरंगमैः ॥ रथनेमिनिकृत्ताश्चनिकृत्ताश्चपरश्वधैः ३५ व्याक्रोशंतनराराजंस्तत्रतत्रस्मवांधवान् ॥ पुत्रानन्येपितूनन्येभ्रातृंश्चसहबंधुभिः ३६ मातुलान्भागिनेयांश्चपरानपिचसंयुगे ॥ विकीर्णात्राःसुबहवोभग्नसक्थाश्चभारत ३७ बाहुभिश्चापरेछिन्नैःपार्श्वेषुचविदारिताः ॥ क्रंदंतःसमदृश्यंतदृषिताजीवितेप्सवः ३८ दृषापपरिगताःकेचिदल्पसत्वाविशांपते ॥ भूमौनिपतिताःसंख्येष्टगयांचक्रिरेजलम् ३९ रुधिरौघपरिक्लिन्नाःक्लिश्यमानाश्चभारत ॥ व्यनिदन्धृशमात्मानंतवपुत्रांश्चसंगतान् ४० अपरेक्षत्रियाःशूराःकृतवैराःपरस्परम् ॥ नैवशस्त्रंविमुंचंतिनैवक्रंदंतिमारिष ४१ तर्जयंतिचसंहृष्टास्तत्रतत्रपरस्परम् ॥ आदृश्यदशनैश्चापिक्रोधात्सरदनच्छदम् ४२ धुकुटीकुटिलैर्वक्रैःप्रेक्षंतिचपरस्परम् ॥ अपरेक्लिश्यमानास्तुशरार्ताव्रणपीडिताः ४३ निष्कृजाःसमपद्यंतदृढसत्वामहाबलाः ॥ अन्येचविरथाःशूरारथमन्यस्यसंयुगे ४४ प्रार्थयानानिपतिताःसंक्षुण्णावरवारणैः ॥ अशोभंतमहाराजसपुष्पाइवकिंशुकाः ४५ संबभूवुरनीकेषुबहवोभैरवस्वनाः ॥ वर्तमानेमहाभीमेतस्मिन्वीरवरक्षये ४६ निजघानपितापुत्रंपुत्रश्चपितरंरणे ॥ स्वस्त्रीयोमातुलं चापिस्वस्त्रीयंचापिमातुलः ४७ सखासखायंचतथासंबंधीबांधवंतथा ॥ एवंयुयुधिरेतत्रकुरवःपांडवैःसह ४८ वर्तमानेतथातस्मिन्निर्मर्यादेभयानके ॥ भीष्ममासाद्य पार्थानांवाहिनीसमकंपत ४९ केतुनापंचतारेणबालेनभरतर्षभ ॥ राजतेनमहाबाहुर्लुच्छित्तेनमहारथे ॥ वभौभीष्मस्तदाराजंश्चंद्रमाइवमेरुणा ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव०संकुलयुद्धेपट्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ संजयउवाच ॥ गतपूर्वाह्णभूयिष्ठेतस्मिन्नहनिदारुणे ॥ वर्तमानेतथारौद्रेमहावीरवरक्षये १ दुर्मुखःकृतवर्माचरुपःशल्योविर्विशतिः ॥ भीष्मंजुगुपुरासाद्यतवपुत्रेणचोदिताः २ एतैरतिरथैर्गुप्तःपंचभिर्भरतर्षभः ॥ पांडवानामनीकानिविजगाहेमहारथः ३

सक्यामग्नोरवः ३७ । ३८ दृषापिपासया अल्पसत्वाधैर्विजिताः मृगयांचक्रिरेयाचंते १९ । ४० । ४१ रदनच्छदमोष्टं ४२ । ४३ निष्कृजानिःशब्दाः रथमन्यस्यगंतुंमार्थयानामध्येमार्गनिपतिताइतियोज्यं ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ केतुनेतिसार्धः अत्रचंद्रकेत्वोर्मैरुसरपभीष्मयोश्चोपभोपभेयभावः भीष्मस्यरुक्मरथत्वात् ५० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावर्तये पट्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ५ ॥ गतेति मतोऽप्यीतःपूर्वाह्णस्यभूयिष्ठोमागोयस्मिन्नहनि १ । २ । ३

४ । ५ नृत्वतो नृत्यमिव कुर्वतः ६ पिशंगैःपिंगलैः ७ कर्णिकारेणकर्णिकारमुमोपमेन ८ अनुरधैःपार्ष्णिगोपादिभिः ९ । १० पूर्णायतविसृष्टेनआकर्णाकृत्यकेन प्रणिहितेनमेरितेन ११ । १२

चेदिकाशिकरूपेषुपंचालेषुचभारत ॥ भीष्मस्यबहुधातालश्चलत्केतुरदृश्यत ४ सशिरांसिरणेऽरीणारथांश्चसंयुगध्वजान् ॥ निचकर्तमहावंगैर्भल्लैःसन्नतपर्वभिः ५ नृत्यतोरथमार्गेषुभीष्मस्यभरतर्षभ ॥ भृशमार्तस्वरंचकुर्नागामर्मणिताडिताः ६ अभिमन्युःसुसंकुद्धःपिशंगैस्तुरगोत्तमैः ॥ संयुक्तंरथमास्थायप्रायाद्भीष्मरथं प्रति ७ जांबूनदविचित्रेणकर्णिकारेणकेतुना ॥ अभ्यवर्ततभीष्मंचतांश्चैवरथसतमान् ८ सतालकेतोस्तीक्ष्णेनकेतुमाहत्यपत्रिणा ॥ भीष्मेणयुयुधेवीरस्तस्य चानुरथैःसह ९ कृतवर्माणमेकेनशल्यपंचभिराशुगैः ॥ विद्वानवभिरानच्छच्छिताग्रैःप्रपितामहम् १० पूर्णायतविसृष्टेनसम्यक्प्रणिहितेनच ॥ ध्वजमेकेन विव्याधजांबूनदपरिष्कृतम् ११ दुर्मुखस्यतुमह्येनसर्वावरणभेदिना ॥ जहारसारथेःकायाच्छिरःसन्नतपर्वणा १२ धनुश्चिच्छेदमह्येनकार्तस्वरविभूषितम् ॥ रुपस्यनिशिताग्रेणतांश्चतीक्ष्णमुखैःशरैः १३ जघानपरमकुद्धो नृत्यन्निवमहारथः ॥ तस्यलाघवमुद्गीक्ष्यतुषुर्देवता अपि १४ लब्धलक्षतयाकार्णवैःसर्वेभीष्म मुखारथाः ॥ सत्ववंतममन्यंतसाक्षादिवधनंजयम् १५ तस्यलाघवमार्गस्थमलातसदृशप्रभम् ॥ दिशःपर्यपतच्चापंगांडीवमिवधोषवत् १६ तमासाद्यमहावे गैर्भीष्मोनवभिराशुगैः ॥ विव्याधसमरेतूर्णमार्जुनिंरवीरहा १७ ध्वजंचास्यत्रिभिर्भल्लैश्चिच्छेदपरमौजसः ॥ सारथिंचत्रिभिर्बाणैराजघानयतव्रतः १८ तथैव कृतवर्माचरुपःशल्यश्चमारिष ॥ विध्वानाकंपयत्कार्णवैनाकमिवपर्वतम् १९ सतैःपरिवृतःशूरोधार्तराष्ट्रैर्महारथैः ॥ ववर्षशरवर्षाणिकार्ष्णिःपंचरथान्प्रति २० ततस्तेषांसहस्राणिसंवार्थशरवृष्टिभिः ॥ ननादबलवान्कार्ष्णिर्भीष्मायविसृजनशरान् २१ तत्रास्यसुमहाद्राजन्बाहोर्बलमदृश्यत ॥ यतमानस्यसमरेभीष्मम दयतःशरैः २२ पराक्रांतस्यतस्यैवभीष्मोऽपिप्राहिणोच्छरान् ॥ सतांश्चिच्छेदसमरेभीष्मचापच्युतान्शरान् २३ ततोध्वजममोघेषुभीष्मस्यनवभिःशरैः ॥ चिच्छेदसमरेवीरस्ततउज्जुर्जुनाः २४ सराजतोमहास्कंधस्तालोहेमविभूषितः ॥ सौमद्रविशिखैश्छिन्नःपपातभ्रुविभारत २५ तंतुसौमद्रविशिखैःपातितंभरतर्षभः ॥ दृष्ट्वाभीमोननादोच्चैःसौमद्रमभिहर्षयन् २६ अथभीष्मोमहास्त्राणिदिव्यानिमुबहूनिच ॥ प्रादुश्चक्रेमहारौद्रेरणेतस्मिन्महाबलः २७ ततःशरसहस्रे णसौमद्रंप्रपितामहः ॥ अवाकिरदमेयात्मातदुज्जुतामिवाभवत् २८ ततोदशमेहृष्वासाःपांडवानांमहारथाः ॥ रक्षार्थमभ्यधावंतसौमद्रंत्वरितारथैः २९ विराटः सहपुत्रेणपृष्टयुधश्चपार्षतः ॥ भीमश्चकेकयाश्चैवसात्याकेशश्चविशांपते ३० तेषांजवेनापततांभीष्मःशांतनवोरणे ॥ पांचाल्यंत्रिभिरानच्छत्सात्यकिंनवभिः शरैः ३१ पूर्णायतविसृष्टेनशुरेणानिशितेनच ॥ ध्वजमेकेनचिच्छेदभीमसेनस्यपत्रिणा ३२

१५ अलातसदृशप्रभंभ्राम्यमाणोल्लुक्कसमंमंडलाकारमित्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ पुत्रेणोत्तरेण ३० । ३१ । ३२

जांबूनदमयःश्रीमान्केसरीसनरोत्तमः ॥ पपातभीमसेनस्यभीष्मेणमथितोरथात् ३३ ततोभीमस्त्रिभिर्विद्धाभीष्मंशांतनवरणे ॥ कृपमेकेनविद्याधकृतवर्माणम
 ष्ठभिः ३४ प्रगृहीताग्रहस्तेनवैराटिपिदंतिना ॥ अभ्यद्रवतराजानंमद्राधिपतिमुत्तरः ३५ तस्यवारणराजस्यजवेनापततोरथे ॥ शल्योनिवारयामासवेगम
 प्रतिमंशरैः ३६ तस्यकुद्धःसनागेंद्रोबृहत्साधुवाहिनः ॥ पदायुगमाधिष्ठायजधानचतुरोहयान् ३७ सहताश्वरथेतिष्ठन्मद्राधिपतिरायसीम् ॥ उत्तरांतर्करी
 शक्तिचिक्षेपभुजगोपमाम् ३८ तयाभिन्नतनुत्राणःप्रविश्यविपुलेतमः ॥ सपपातगजस्कंधात्प्रमुक्तांकुशतोमरः ३९ असिमादायशल्योऽपिअवहृत्यरथोत्त
 मात् ॥ तस्यवारणराजस्यचिच्छेदाथमहाकरम् ४० भिन्नमर्माशरशतैश्छिन्नहस्तःसवारणः ॥ भीममार्तस्वरंकृत्वापपातचममारच ४१ एतदीदृशकंकृतवाम
 द्रराजोनराधिप ॥ आरुरोहरथंतूर्णभास्वरंकृतवर्मणः ४२ उत्तरंवेहतंदृष्ट्वावैराटिर्भ्रातरंतदा ॥ कृतवर्मणाचसहितंदृष्ट्वाशल्यमवस्थितम् ४३ श्वेतःक्रोधात्प्रज
 ज्वालहविषाहव्यवाडिव ॥ सविस्फार्यमहच्चापंशक्रचापोपमंवली ४४ अभ्यधावज्जिघांसन्वैशल्यमद्राधिपंवली ॥ महतारथवंशेनसमंतात्परिवारितः ४५ मुं
 चन्वाणमयंवर्षंप्रायाच्छल्यरथंप्रति ॥ तमापतंतंसेप्रेक्ष्यमतवारणविक्रमम् ४६ तावकानारथाःसप्तसमंतात्पर्यवारयन् ॥ मद्राजमभीप्संतोमृत्योर्दंष्ट्रांतरंगतम्
 ४७ बृहद्वलश्चकौसल्योजयत्सेनश्चमागधः ॥ तथारुक्मरथोराजन्शल्यपुत्रःप्रतापवान् ४८ विदानुविदावावंत्यौकांजोश्चसुदक्षिणः ॥ बृहत्क्षत्रस्यदायादःसै
 धवश्चजयद्रथः ४९ नानावर्णविचित्राणिधनूंषिचमहात्मनाम् ॥ विस्फारितानिदृश्यंवेतोयदेष्विवविद्युतः ५० तेतुवाणमयंवर्षंश्वेतमूर्धन्यपातयन् ॥ निदा
 धातेऽनिलोद्धूतामेघाडवनगेजलम् ५१ ततःकुद्धोमहेष्वासःसप्तमल्लैःसुतेजनैः ॥ धनूंषितेषामाच्छिद्यममर्दपृतनापतिः ५२ निकृत्तान्येवतानिस्मसमदृश्यं
 तमारत ॥ ततस्तेतुनिमेषार्धात्प्रत्यपद्यन्धनूंषिच ५३ सप्तचैवपृष्ठांश्चश्वेतस्योपर्यपातयन् ॥ ततःपुनरमेयात्माभल्लैःसप्तभिराशुमैः ॥ निचकर्तमहाबाहु
 स्तेषांचापानिधन्विनाम् ५४ तेनिकृतमहाचापास्त्वरमाणामहारथाः ॥ रथशक्तीःपराभृशयविनेदुर्भैरवानरवान् ५५ अन्वयुर्भरतश्रेष्ठसप्तश्वेतरथंप्रति ॥ त
 तस्ताज्ज्वलिताःसप्तमहेन्द्राशानिनिःस्वनाः ५६ अप्राप्ताःसप्तभिर्मल्लैश्चिच्छेदपरमास्त्रवित् ॥ ततःसमादायशरंसर्वकायविदारणम् ५७ प्राहिणोद्भरतश्रेष्ठश्वेतो
 रुक्मरथंप्रति ॥ तस्यदेहेनिपतितोवाणोवज्रातिगोमहान् ५८ ततोरुक्मरथोराजन्सायकेनदृढाहतः ॥ निषसादरथोपस्थेकश्मलंचाविशन्महत ५९ तंविसंज्ञंविमनसं
 त्वरमाणस्तुसारथिः ॥ अपोवाहनसंभ्रांतःसर्वलोकस्यपश्यतः ६० ततोऽन्यानृषदसमादायश्वेतोहेमविभूषितान् ॥ तेषांपण्णामहाबाहुर्ध्वजशीर्षाण्यपातयत् ६१

हस्तात्रलितमंशुतादिकंस्य ३९। ४०। ४१। ४२ हतंशक्तिमहारेण वैराटिःश्लोकः ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१

६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। इतिभी० नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः॥४७॥प्रवमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४

हयांश्चतेषांनिर्भियसारथीश्चपरंतप ॥ शरैश्चेतान्समाकोयंप्रायाच्छल्यरथंप्रति ६२ ततोहलहलाशब्दस्तवसैन्येषुभारत ॥ दृष्ट्वासेनापतितूर्णयांतंशल्यरथं
 प्राति ६३ ततोभीष्मंपुरस्कृत्यतवपुत्रोमहाबलः ॥ वृत्तस्तुसर्वसैन्येनप्रायाच्छेत्तरथंप्रति ६४ मृत्योरोस्यमनुप्राप्तंमद्राजममोचयत् ॥ ततोयुद्धंसमभवतुमु
 लंलोमहर्षणम् ६५ तावकानांपरेषांचव्यतिषत्तरथदिपम् ॥ सौभद्रेभीमसेनेचसात्यकौचमहारथे ६६ कैकेयेचविराटेचधृष्टद्युम्नेचपार्षते ॥ एतेषुनरसिंहेषु
 चेदिमत्स्येषुचैवह ॥ ववर्षशरवर्षाणिकुरुवृद्धःपितामहः ६७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव० श्वेतयुद्धेसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥
 ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ एवंश्वेतमहेष्वासेप्राप्तेशल्यरथंप्रति ॥ कुरवःपांडवेयाश्चकिमकुर्वतसंजय १ भीष्मःशांतनवःकिंवातन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ॥ संजयउवाच ॥
 राजन्शतसहस्राणिततःक्षत्रियपुंगवाः २ श्वेतंसेनापतिंशूरंपुरस्कृत्यमहारथाः ॥ राज्ञोबलंदर्शयंतस्तवपुत्रस्यभारत ३ शिखंडिनंपुरस्कृत्यत्रातुमेच्छन्महा
 रथाः ॥ अभ्यवर्तंतभीष्मस्यरथंहेमपरिष्कृतम् ४ जिघासंतंयुधांश्रेष्ठंतदाऽऽसीत्तुमुलंमहत ॥ तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामिमहावैशसमच्युत ५ तावकानांपरेषांचयथा
 युद्धमवर्तत ॥ तत्राकरोद्रथोपस्थान्शून्यान्शांतनवोबहून् ६ तत्राहुतंमहच्चकेशरैरार्छद्रथोत्तमान् ॥ समावृणोच्छरैरर्कमर्कतुल्यप्रतापवान् ७ नुदन्समंता
 त्समरेरविरुद्यन्थथातमः ॥ तेनाजौप्रेषिताराजान्शराःशतसहस्रशः ८ क्षत्रियांतकराःसंख्येमहावेगामहाबलाः ॥ शिरांसिपातयामासुर्वीराणांशतशोरणे ९ ग
 जानकंठकसन्नाहान्वज्रेणेवाशिलोच्चयान् ॥ रथारथेषुसंस्तकाव्यदृश्यंतविशंपते १० एकेरथंपर्यवहंतस्तुरगाःसतुरंगमम् ॥ युवानंनिहतंवीरंलंबमानंसकामुकम् ११
 उदीर्णांश्चहयाराजन्वहंतस्तत्रतत्रह ॥ बद्धखड्गनिपंगाश्चविध्वस्तशिरसोहताः १२ शतशःपतिताभूमौवीरश्चयासुशरते ॥ परस्परेणधावंतःपतिताःपुनरुत्थिताः
 १३ उत्थायचप्रधावंतोद्वंद्वयुद्धमवाप्नुवन् ॥ पीडिताःपुनरन्योन्यंलुठंतोरणमूर्धनि १४ सचापाःसनिपंगाश्चजातरूपपरिष्कृताः ॥ विस्रब्धहतवीराश्चशतशः
 परिपीडिताः १५ तेनतेनाभ्यधावंतविसृजंतश्चभारत ॥ मत्तो गजःपर्यवर्तद्वयांश्चहतसादिनः १६ सरथारथिनश्चापिविमुदंतःसमततः ॥ स्यंदनादपतत्काश्चिन्नि
 हतोऽन्येनसायकैः १७ हतसारथिरप्युच्चैःपपातकाष्ठवद्रथः ॥ युध्यमानस्यसंग्रामेव्यूढेरजसिचोत्थिते १८ धनुःकूजितविज्ञानंतत्रासीत्प्रतियुद्धयतः ॥ गात्र
 स्पर्शेनयोधानांव्यज्ञास्तपरिपंथिनम् १९ युद्धयमानंशरैराजन्सिजिनीध्वजिनीरवात् ॥ अन्योन्यंवीरसंशब्दोनाश्रूयतभटैःकृतः २० शब्दायमानेसंग्रामे
 पटहेकर्णदारिणि ॥ युध्यमानस्यसंग्रामेकुर्वतःपौरुषंस्वकम् २१ नाश्रौषंनामगोत्राणिकीर्तनंचपरस्परम् ॥ भीष्मचापच्युतैर्बाणैरातानांयुद्धतामृधे २२
 परस्परेषांवीराणांमनांसिसमकंपयन् ॥ तस्मिन्नव्याकुलेयुद्धेदारुणेलोमहर्षणे २३ पितापुत्रंचसमरेनाभिजानातिकश्चन ॥ चक्रभमेयुगेच्छिन्नेषुकधुर्येह्येतः२४

आक्षिप्तःस्यंदनाद्भीरःससारथिरजिह्वगैः ॥ एवंचसमरेसर्वेवीराश्चविरथीकृताः २५ तेनतेनस्मदृश्यतेधावमानाःसमंततः ॥ गजोहतःशिरच्छिन्नमर्मभिन्नहयो
हतः २६ अहतःकोऽपिनैवासिद्धीप्मेनिघ्रतिशात्रवान् ॥ श्वेतःकुरूणामकरोक्षयंतस्मिन्महाहवे २७ राजपुत्रानरथोदारानवधीच्छतसंघशः ॥ चिच्छेदराथि
नांवाणैःशिरांसिभरतर्षभ २८ सांगदावाहवश्चैवधनुषिचसमंततः ॥ रथेपारथचक्राणितूणीराणियुगानिच २९ छत्राणिचमहार्हाणिपताकाश्चविशांपते ॥ हयौघाश्च
रथौघाश्चनरौघाश्चैवभारत ३० वारणाःशतशश्चैवहताःश्वेतेनभारत ॥ वयंश्वेतमयाद्भीताविहायरथसत्तमम् ३१ अपयातास्तथापश्चाद्विशुपश्यामघृष्णवः ॥ शर
पातमतिक्रम्यकुरवःकुरुनंदन ३२ भीष्मंशांतनवंयुद्धेस्थिताःपश्यामसर्वशः ॥ अदीनोदीनसमयेभीष्मोऽस्माकंमहाहवे ३३ एकस्तस्थौनरव्याघ्रोगिरिर्मेरुरिवा
चलः ॥ आददानइवप्राणान्सविताशिशिरात्यये ३४ गभस्तिभिरिवादित्यस्तस्थौशरमरीचिमान् ॥ समुमोचमहेष्वासःशरसंधाननेकशः ३५ निघ्नन्नमित्रान्
समरेवज्जपाणिरीवासुरान् ॥ तेवध्यमानाभीष्मेणप्रजहुस्तंमहाबलम् ३६ स्वयूथादिवतेयूथान्मुक्तंभूमिपुदारुणम् ॥ तमेवमुपलक्ष्यैकोहृष्टःपुष्टःपरंतप ३७
दुर्योधनप्रियेयुक्तःपांडवान्परिशोचयन् ॥ जीवितंदुस्त्यजंत्यक्त्वाभयंचसुमहाहवे ३८ पातयामाससैन्यानिपांडवानांविशांपते ॥ प्रहरंतमनीकानिपितादेव
व्रतस्तव ३९ दृष्ट्वासेनापतिंभीष्मस्त्वरितःश्वेतमभ्ययात् ॥ सभीष्मंशरजालेनमहातासमवाकिरत् ४० श्वेतंचापितथाभीष्मःशरौघैःसमवाकिरत् ॥ तौट्टपा
विवनर्दतौमत्ताविवमहाद्विपौ ४१ व्याघ्राविवसुसंरब्धावन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्थततस्तौपुरुषर्षभौ ४२ भीष्मःश्वेतश्चयुयुधेपरस्परवधैषि
णौ ॥ एकाहानिर्दह्नेद्भीष्मःपांडवानामनीकिनीम् ४३ शरैःपरमसंकुद्धोयदिश्वेतोनपालयेत् ॥ पितामहंततोदृष्ट्वाश्वेतेनविमुखीकृतम् ४४ प्रहर्षपांडवाजग्मुः
पुत्रस्तेविमनाभवत् ॥ ततोदुर्योधनःकुद्धःपार्थिवैःपरिवारितः ४५ ससैन्यःपांडवानीकमभ्यद्रवतसंयुगे ॥ दुर्मुखःकृतवर्माचक्रपःशल्योविशांपतिः ४६ भीष्मं
जुगुपुरासाद्यतवपुत्रेणनोदिताः ॥ दृष्ट्वातुपार्थिवैःसवर्दुर्योधनपुरोगमैः ४७ पांडवानामनीकानिवध्यमानानीसंयुगे ॥ श्वेतोगांगेयमुत्सृज्यतवपुत्रस्यवाहि
नीम् ४८ नाशयामासवेगेनवायुर्वृक्षानिवौजसा ॥ द्रावयित्वाचमुराजनैवैराटिःक्रोधमूर्च्छितः ४९ आपतत्सहस्राभूयोयत्रभीष्मोव्यवस्थितः ॥ तौतत्रोपग
तौराजनशरदीप्तौमहाबलौ ५० अयुध्येतांमहात्मानौयथोभौवृत्रवासवौ ॥ अन्योन्यंतुमहाराजपरस्परवधैषिणौ ५१ निगृह्यकार्मुकंश्वेतोभीष्मंविष्याध
सप्तभिः ॥ पराक्रमंततस्तस्यपराक्रम्यपराक्रमी ५२ तरसावारयामासमतोमत्तमिवादिपम् ॥ श्वेतःशांतनवंभूयःशरैःसन्नतपर्वभिः ५३ विष्याधपंच
विंशत्यातदद्भुतमिवाभवत् ॥ तंप्रत्यविध्यदशभिर्भीष्मःशांतनवस्तदा ५४

सविद्धस्तेनबलवान्नाकंपतयथाऽचलः ॥ वैराटिःसमरेकुद्धोभृशमायम्यकार्मुकम् ५५ आजघानततोभीष्मंश्वेतःक्षत्रियनंदनः ॥ संप्रहस्यततःश्वेतःसृक्किणीप
रिसंलिहन् ५६ धनुश्चिच्छेदभीष्मस्यनवभिर्दशशरैः ॥ संधायविशिखंचैवशरंलोमप्रवाहिनम् ५७ उन्मथयततस्तालंघ्यजशीर्षमहात्मनः ॥ केतुंनिप
तितंदृष्ट्वाभीष्मस्यतनयास्तव ५८ हतंभीष्मममन्यंतश्वेतस्यवशमागतम् ॥ पांडवाश्चापिसंहृष्टादधुःशंखान्मुदायुताः ५९ भीष्मस्यपतितंकेतुंदृष्ट्वातालंम
हात्मनः ॥ ततोदुर्योधनःक्रोधात्स्वमनिकमनोदयत् ६० यत्ताभीष्मंपरीप्सध्वंक्षमाणाःसमंततः ॥ मानःप्रपश्यमानानांश्वेतान्मृत्युमवाप्स्यति ६१ भीष्मः
शांतनवःशूरस्तथासत्यंब्रवीमिवः ॥ राज्ञस्तुवचनंश्रुत्वात्वरमाणामहारथाः ६२ बलेनचतुरंगेणगांगेयमन्वपालयन् ॥ बाल्हीकःकृतवर्माचशलःशल्यश्चभारत
६३ जलसंधोविकर्णश्चचित्रसेनोविंशतिः ॥ त्वरमाणास्त्वरकाकालेपरिवार्यसमंततः ६४ शस्त्रवृष्टिसुतुमुलांश्वेतस्योपर्यपातयन् ॥ तान्कुद्धोनिशितैर्बाणै
स्त्वरमाणोमहारथः ६५ अवारयदमेयात्मादर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ सनिवार्यतुतान्सर्वान्केसरीकुंजरानिव ६६ महताशरवर्षेणभीष्मस्यधनुराच्छिनत् ॥
ततोऽन्यद्वनुरादायभीष्मःशांतनवोयुधि ६७ श्वेतंविष्याधराजेंद्रकंपत्रैःशितैःशरैः ॥ ततःसेनापतिःकुद्धोभीष्मंवहुभिरायसैः ६८ विष्याधसमरेराजन्सर्व
लोकस्यपश्यतः ॥ ततःप्रव्यथितोराजाभीष्मंदृष्ट्वानिवारितम् ६९ प्रवीरंसर्वलोकस्यश्वेतेनयुधिवैतदा ॥ निष्ठानकश्चसुमहांस्तवसैन्यस्यचाभवत् ७० तं
वीरंवारितंदृष्ट्वाश्वेतेनशरविक्षतम् ॥ हतंश्वेतेनमन्यंतेश्वेतस्यवशमागतम् ७१ बतःक्रोधवशंप्राप्तःपितादेवव्रतस्तव ॥ ध्वजमुन्मथितंदृष्ट्वातांचसेनानिवारि
ताम् ७२ श्वेतंप्रतिमहाराजव्यसृजत्सायकान्बहून् ॥ तानावार्यरणेश्वेतोभीष्मस्यरथिनावरः ७३ धनुश्चिच्छेदभलेनपुनरेवापितुस्तव ॥ उत्सृज्यकार्मुकंराजनगांगे
यःक्रोधमूर्च्छितः ७४ अन्यत्कार्मुकमादायविपुलंबलवत्तरम् ॥ तत्रसंधायविपुलान्भल्लान्सप्तशिलाशितान् ७५ चतुर्भिश्चजघानाश्वान्श्वेतस्यपृतनापतेः ॥
ध्वजंद्वाभ्यामुचिच्छेदसप्तमेनचसारथेः ७६ शिरश्चिच्छेदभलेनसंकुद्धोऽलघुविक्रमः ॥ हताश्वसूतात्सरथादवहुत्यमहाबलः ७७ आमर्षवशमापन्नोव्याकुलःस
मपद्यत ॥ विरथंरथिनांश्रेष्ठंश्वेतंदृष्ट्वापितामहः ७८ ताडयामासनिशितैःशरसंघैःसमंततः ॥ सताड्यमानःसमरेभीष्मचापच्युतैःशरैः ७९ स्वरथेधनुरुत्सृ
ज्यशक्तिंजग्राहकांचनीम् ॥ ततःशक्तिरणेश्वेतोजग्राहोर्ग्रामहाभयाम् ८० कालदंडोपमांधोरांमृत्योर्जिह्वामिवश्वसन् ॥ अब्रवीच्चतदाश्वेतोभीष्मंशांतनवरणे ८१
तिष्ठेदानींसुसंरब्धःपश्यमांपुरुषोभव ॥ एवमुक्त्वामहेष्वासोभीष्मंयुधिपराक्रमी ८२ ततःशक्तिममेयात्माचिक्षेपभुजगोपमाम् ॥ पांडवार्थेपराक्रांतस्तवानर्थं
चिकीर्षुकः ८३ हाहाकारोमहानासीत्पुत्राणतिविशांपते ॥ दृष्ट्वाशक्तिमहाधोरांमृत्योर्दंडसमप्रभाम् ८४

८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५

म.भा.टी.

॥८४॥

श्वेतस्यकरनिर्मुक्तानिर्मुक्तोरगसन्निभा ॥ अपतःसहसाराजनमहोत्केवनभस्तलात् ८५ ज्वलन्तीमन्तरिक्षेतांज्वालाभिरिवसंवृताम् ॥ असंभ्रान्तस्तदाराजनपिता
देवव्रतस्तव ८६ अष्टभिर्नवभिर्भीष्मःशक्तिचिच्छेदपद्भिः ॥ उत्कृष्टमेविकृतांनिकृतांनिशितैःशरैः ८७ उच्चुकुशुस्ततःसर्वेतावकाभरतर्षभ ॥ शक्तिविनि
हतांद्वावैराटिःक्रोधमूर्च्छितः ८८ कालोपहतचेतास्तुर्कृतव्यनाभ्यजानत ॥ क्रोधसंमूर्च्छितोराजनवैराटिःप्रहसन्निव ८९ गदांजग्राहसंहृष्टोभीष्मस्यनिधनं
ति ॥ क्रोधेनरक्तनयनोदंडपाणिरिवांतकः ९० भीष्मसमभिवुद्रावजलौघद्वपर्वतम् ॥ तस्यवेगमसंवार्यमत्वाभीष्मःप्रतापवान् ९१ प्रहारविप्रमोक्षार्थसहसाध
रणीगतः ॥ श्वेतःक्रोधसमाविष्टोभ्रामयित्वातुतांगदाम् ९२ रथेभीष्मस्यचिक्षेपयथादेवोधनेश्वरः ॥ तथाभीष्मनिपातिन्यासग्रथोभस्मसात्कृतः ९३ सव्यजःस
हसूतेनसाश्वःसयुगबंधुरः ॥ विरथंरथिनांश्रेष्ठंभीष्मद्वद्वारथोत्तमाः ९४ अभ्यधावंतसहिताःशल्यप्रभृतयोरथाः ॥ ततोऽन्यंरथमास्थायधनुर्विस्फार्यदुर्मनाः ९५
शनवैरभ्ययाच्छ्रेतंगंगेयःप्रहसन्निव ॥ एतस्मिन्तरेभीष्मःशुश्रावविपुलांगिरम् ९६ आकाशादीरितांदिव्यामात्मनोहितसंभवां ॥ भीष्मभीष्ममहाबाहोशीघ्रं
यत्नंकुरुष्ववै ९७ एषह्यस्यजयेकालोनिर्दिष्टोविश्वयोनिना ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंदेवदूतेनभाषितम् ९८ संप्रहृष्टमनाभूत्वावधेतस्यमनोदधे ॥ विरथंरथिनांश्रे
ष्ठंश्वेतंद्वापदातिनम् ९९ सहितास्त्वभ्यवर्तंतपरीप्संतोमहारथाः ॥ सात्यकिर्भीमसेनश्चष्टष्टदुम्रश्चपार्षतः १०० कैकेयोष्टष्टकेतुश्चअभिमन्युश्चवीर्यवान् ॥ ए
तानापततःसर्वान्द्रोणशल्यकृपैःसह १ अवारयदमेयात्मावारिवेगानिवाचलः ॥ सनिरुद्धेषुसर्वेषुपांडवेषुमहात्मसु २ श्वेतःखड्गमथाकृष्यभीष्मस्यधनुराच्छि
नत् ॥ तदपास्यधनुश्छिन्नंत्वरमाणःपितामहः ३ देवदूतवचःश्रुत्वावधेतस्यमनोदधे ॥ ततःप्रचरमाणस्तुपितादेवव्रतस्तव ४ अन्यत्कार्मुकमादायत्वरमाणो
महारथः ॥ क्षणेनसज्यमकरोच्छक्रचापसमप्रभम् ५ पितातेभरतश्रेष्ठश्वेतंद्द्वामहारथैः ॥ वृत्तंतमनुजव्याघ्रैर्भीमसेनपुरोगमैः ६ अभ्यवर्ततगंगेयःश्वेतंसेनाप
तिंदुतम् ॥ आपतंतंततोभीष्मोभीमसेनंप्रतापवान् ७ आजग्रेविशिलैःषष्ठ्यासेनान्यंसमहारथः ॥ अभिमन्वुंचसमरेपितादेवव्रतस्तव ८ आजग्रेभरतश्रेष्ठ
स्त्रिभिःसन्नतपर्वभिः ॥ सात्यकिंचशतेनाजौभरतानांपितामहः ९ दृष्टुम्वंचविंशत्याकैकेयंचापिपंचभिः ॥ तांश्चसर्वान्महेष्वासान्पितादेवव्रतस्तव ११० वार
यित्वाशरैर्घोरैःश्वेतमेवाभिदुद्रुवे ॥ ततःशरंमृत्युसमंभारसाधनमुत्तमम् ११ विकृष्यबलवान्भीष्मःसमाधत्तदुरासदम् ॥ ब्रह्मास्त्रेणसुसंयुक्तंशरंलोमवाहिनम्
१२ ददृशुर्देवगंधर्वाःपिशाचोरगराक्षसाः ॥ सतस्यक्वचंभित्त्वाहृदयंचामितौजसः १३ जगामधरणींवाणोमहाशनिरिवज्वलन् ॥ अस्तंगच्छन्त्यथादित्यःप्रभा
मादायसत्वरः १४ एवंजीवितमादायश्वेतदेहाज्जगामह ॥ तंभीष्मेणनरव्याघ्रंतथाविनिहतंयुधि ११५

१६।१७।१८।१९।२०।२११॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतेमावदीपेअष्टाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ श्वेतइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२

प्रपतंतमपश्यामगिरेःशृंगमिवच्युतम् ॥ अशोचन्पांडवास्तत्रक्षत्रियाश्चमहारथाः १६ प्रहृष्टाश्चसुतास्तुभ्यंकुरवश्चापिसर्वशः ॥ ततोदुःशासनोराजनश्वेतं
दृष्ट्वा निपातितम् १७ वादित्रनिनदैर्घोरैर्नृत्यातिस्मसंततः ॥ तस्मिन्वहतेमहेष्वासेभीष्मेणाहवशोभिना १८ प्रावेपंतमहेष्वासाःशिखंडिप्रमुखारथाः ॥ ततोधनं
जयोराजनवाष्णेयश्चापिसर्वशः १९ अवहारंशनैश्चकुर्निहतेवाहिनीपतौ ॥ ततोऽवहारःसैन्यानांतवतेषांचभारत २० तावकानांपरेषांचनर्दतांचमुहुर्मुहुः ॥ पा
र्याविमनसोभूत्वान्यवर्तंतमहारथाः ॥ चिंतयंतोवधंधोरंदैरथेनपरंतपाः १२१ ॥ इतिश्रीम०भीष्मपर्वणिभीष्मव० श्वेतवधेअष्टाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥
॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ (श्वेतेसेनापतौ तातसंग्रामेनिहतेपरैः ॥ किमकुर्वन्महेष्वासाःपंचालाःपांडवैःसह १ सेनापतिसमाकर्ण्यश्वेतंयुधिनिपातितम् ॥ तदर्थंय
ततांचापिपरेषांप्रपलायिनाम् २ मनःप्रीणातिमेवाक्यंजयंसंजयशृण्वतः ॥ प्रत्युपायंचिंतयंतःसज्जनाःप्रस्रवंतिमे ३ सहिवीरोऽनुरक्तश्चतुर्दःकुरुपतिस्तदा ॥
कृतेवैरंसदातेनापितुःपुत्रेणधीमता ४ तस्योद्वेगभयाच्चापिसंश्रितःपांडवान्पुरा ॥ सर्वबलंपरित्यज्यदुर्गंसंश्रित्यातिष्ठति ५ पांडवानांप्रतापेनदुर्गदेशानिवेशय
च ॥ सपत्नान्सततंवाधन्नार्यवृत्तिमनुष्ठितः ६ आश्रयंवैसदाक्षेपापुराराज्ञांसुदुर्मतिः ॥ ततोयुधिष्ठिरेभक्तःकथंसंजयसूदितः ७) प्रक्षिप्तःसंततःक्षुद्रःपुत्रोमे
पुरुषाधमः ॥ नयुद्धंरोचयेद्भीष्मो नचाचार्यःकथंचन ८ नकुपोनचगांधारीनाहंसंजयरोचये ॥ नवासुदेवोवाष्णेयोधर्मराजश्चपांडवः ९ नभीमोनार्जुनश्चैव न
यमौपुरुषर्षभौ ॥ वार्यमाणोमयानित्यंगांधार्याविदुरेणच १० जामदग्न्येनरामेणव्यासेनचमहात्मना ॥ दुर्योधनोयुध्यमानोनित्यमेवहिसंजय ११ कर्णस्यमत
मास्थायसौबलस्यचपापकृत ॥ दुःशासनस्यचतथापांडवान्वचिंतयत् १२ तस्याहंव्यसनंधोरंमन्येप्राप्तंतुसंजय ॥ श्वेतस्यचविनाशेनभीष्मस्यविजयेनच
१३ संकुद्धःकृष्णसहितःपार्थःकिमकरोयुधि ॥ अर्जुनाद्विभयंभूयस्तन्मेतातनशाम्यति १४ सहिशूरश्चकौतेयःक्षिप्रकारीधनंजयः ॥ मन्येशरैःशरीराणिशत्रू
णांप्रमथिष्यति १५ ऐन्द्रिमिद्रानुजसमंमहेंद्रसदृशबले ॥ अमोघक्रोधसंकल्पंद्वावःकिमभून्मनः १६ तथैववेदविच्छूरोज्वलनार्कसमुत्पतिः ॥ इंद्रास्त्रविदमे
यात्माप्रपतन्समितिजयः १७ वज्रसंस्पर्शरूपाणामस्त्राणांचप्रयोजकः ॥ सखड्गाक्षेपहस्तस्तुवोषंचक्रेमहारथः १८ संसंजयमहाप्राज्ञोदुपदस्यात्मजोवली ॥
दृष्टुम्वःकिमकरोच्छ्रेतेयुधिनिपातिते १९ पुराचैवापराधेनवधेनचचमूपतेः ॥ मन्येमनःप्रज्ज्वालपांडवानांमहात्मनाम् २० तेषांक्रोधंचिंतयंतस्तुअहः
सुचनिशासुच ॥ नशांतिमधिगच्छामिदुर्योधनकृतेनहि ॥ कथंचाभून्महायुद्धंसर्वमाचक्षसंजय २१ ॥ संजयउवाच ॥ शृणुराजनस्थिरोभूत्वातवापनयनो
महान् ॥ नचदुर्योधनेदोषमिममाधातुमर्हसि २२

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२

गतोदकेसेतुबंधोयाद्वक्ताद्वतिस्तव ॥ संदीप्तेभवनेयद्वत्कूपस्यखननंतथा २३ गतपूर्वाह्णयुष्टे तस्मिन्नहनिदारुणे ॥ तावकानांपरेषांचपुनर्युद्धमवर्तत
 २४ श्वेतंतुनिहतं दृष्ट्वा विराटस्य चमूपातिम् ॥ कृतवर्मणाच सहितं दृष्ट्वा शल्यमवस्थितम् २५ शंखः क्रोधात्प्रज्ज्वालहविषाहव्यवाडिव ॥ सविस्कार्यमहच्चापंश
 क्रचापोपमं वली २६ अभ्यधावज्जिघांसं चैशल्यं मद्राधिपं युधि ॥ महतारथसंघेन समं तात्परिरक्षितः २७ सृजन्वाणमयं वर्षं प्रायाच्छल्यरथं प्रति ॥ तमापतं
 तं संप्रेक्ष्य मत्तवारणविक्रमम् २८ तावकानारथाः सप्तसमं तात्पर्यवारयन् ॥ मद्राराजं परीप्संतो मृत्योर्दंष्ट्रांतरंगतम् २९ बृहद्वलश्चकौ सल्योजयत्सेनश्चमागधः ॥
 तथारुक्मरथो राजन् पुत्रः शल्यस्य मानितः ३० विद्वानुर्विदावांत्यौ कावोजश्च सुदक्षिणः ॥ बृहत्क्षत्रस्य दायादः सैधवश्च जयद्रथः ३१ नानाधातुवेचित्राणिका
 मुकाणि महात्मनाम् ॥ विस्फारितान्यदृश्यंत तोयदोष्विव विद्युतः ३२ ते तु बाणमयं वर्षं शंखमुद्भिन्न्य पातयन् ॥ निदाघांतेऽनिलोद्धूता मेघा इव नगेजलम् ३३ त
 तः क्रुद्धो महेश्वासः सप्तमल्लैः सुतेजनैः ॥ धनूं पितेषामाच्छिद्य न नर्द पृतनापतिः ३४ ततो भीष्मो महाबाहुर्विनयजलदोयथा ॥ तालमात्रं धनुर्गृह्य शंखमभ्यद्रव
 द्रणे ३५ तमुद्यंतमुदीक्ष्याथ महेश्वासं महाबलम् ॥ संत्रस्ता पांडवी सेना वातवेगहतेवनौः ३६ ततोऽर्जुनः संत्वारितः शंखस्यासीत्पुनः सरः ॥ भीष्माद्रक्ष्योऽयम
 द्योतिततो युद्धमवर्तत ३७ हाहाकारो महानासीद्योधानां युधियुध्यताम् ॥ तेजस्तेजसि संपृक्तमित्येवं विस्मयं ययुः ३८ अथ शल्यो गदापाणि रवतीर्य महार
 थात् ॥ शंखस्य चतुरोवाहानहनद्भरतर्षभ ३९ सहताश्चाद्रथात्तूर्णखड्गमादाय विद्युतः ॥ बीभत्सोश्च रथं प्राप्य पुनः शांतिमविदत् ४० ततो भीष्म रथात्तूर्णमुत्पतं
 ति पतत्रिणः ॥ यैरंतरिक्षं भूमिश्च सर्वतः समवस्तृता ४१ पंचालानथ मत्स्याश्च केकयाश्च प्रमद्रकान् ॥ मष्मिः प्रहरतां श्रेष्ठः पातयामास पत्रिभिः ४२ उत्तमृज्य स
 मरे राजन् पांडवं सव्यसाचिनम् ॥ अभ्यद्रव तपांचाल्यं द्रुपदं सेनया हृतम् ४३ प्रियं संबंधिनं राजन् शरानवकिरन् बहून् ॥ अग्निनेव प्रदग्धानिव नानि शिशिरात्यये
 ४४ शरदग्धान्यदृश्यंत सैन्यानि द्रुपदस्य ह ॥ अत्यतिष्ठ द्रणे भीष्मो विधूम इव पावकः ४५ मध्यं दिने यथाऽऽदित्यं तपंतमिव तेजसा ॥ न शेकुः पांडवे यस्य यो
 धा भीष्मं निरीक्षितुम् ४६ वीक्षां च कुः समं तात्ते पांडवा भयपीडिताः ॥ त्रातारं नाध्यगच्छंत गावः शीतादिता इव ४७ सातु यौ धिष्ठिरी सेना गां गेयशरपीडिता ॥
 सिंहेनेव विनिर्भिन्ना शुक्ला गौरिव गोपतेः ४८ हते विप्रद्रुते सैन्ये निरुत्साहे विमर्दिता ॥ हाहाकारो महानासीत्पांडुसैन्येषु भारत ४९ ततो भीष्मः शांतनवो नित्यं मं
 डलकार्मुकः ॥ मुमोच बाणान् दीप्ताग्रान् दीनाशी विषानिव ५० शरैरेकायनी कुर्वन् दिशः सर्वा यतव्रतः ॥ जघान पांडवरथानां दिश्यादिश्वभारत ५१ ततः सैन्ये
 पुमग्रेषु मथितेषु च सर्वशः ॥ प्राप्ते चास्तं दिनकरेन प्राज्ञाय तर्कि च न ५२

एकायनी कुर्वन् एकमार्गः कुर्वन् ५१। ५२

१३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ कृतेऽवहारे इति १। २। ३। कलंवृणं ४। ५। ६। ७ अष्टवेत्तुपशून्ये ८। ९। १०। ११

भीष्मं च समुदीर्य तं दृष्ट्वा पार्थमहाहवे ॥ अवहारमकुर्वंत सैन्यानां भरतर्षभ ५३ ॥ ॥ इति श्रीम० भीष्मप० भीष्मव० शंखयुद्धे प्रथमदिवसावहारे एकोनपंचाशत्तमो
 अध्यायः ॥ ४९ ॥ संजय उवाच ॥ कृतेऽवहारे सैन्यानां प्रथमे भरतर्षभ ॥ भीष्मे च युद्धसंरब्धे हृष्टे दुर्योधने तथा १ धर्मराजस्ततस्तूर्णमभिगम्य जनार्दनम् ॥ भ्रातृभिः
 सहितः सर्वैः सर्वैश्चैव जनेश्वरैः २ शुचापरमया युक्तश्चितयानः पराजयम् ॥ वार्ष्णेयमब्रवीद्राजन् दृष्ट्वा भीष्मस्य विक्रमम् ३ कृष्णपश्य महेश्वासं भीष्मं भीमपराक्रमम् ॥
 शरैर्दहतं सैन्यं मेघीष्मे कक्षमिवानलम् ४ कथमेनं महात्मानं शक्ष्यामः प्रतिवीक्षितुम् ॥ लेलिह्यमानं सैन्यं मेहविष्मंतमिवानलम् ५ एतंहि पुरुष व्याघ्रं धनुष्मंतं म
 हाबलम् ॥ दृष्ट्वा विप्रद्रुतं सैन्यं समरे मार्गणाहतम् ६ शक्योजेतुं यमः क्रुद्धो वज्रपाणिश्च संयुगे ॥ वरुणः पाशभृद्वापि कुबेरो वागदाधरः ७ न तु भीष्मो महातेजाः शक्यो
 जेतुं महाबलः ॥ सोऽहमेवंगते मग्नो भीष्मागाधजलेऽप्लवे ८ आत्मनो बुद्धिदौर्बल्याद्भीष्ममासाद्य केशव ॥ वनं यास्यामि वार्ष्णेय श्रेयो मे तत्र जीवितुम् ९ न त्वेतान्
 पृथिवीपालान् दातुं भीष्माय मृत्यवे ॥ क्षपयिष्यति सेनां मे कृष्ण भीष्मो महास्त्रवित् १० यथाऽनलं प्रज्वलितं पतंगाः समभिद्रुताः ॥ विनाशायोपगच्छंतितथामे सै
 निकोजनः ११ क्षयं नीतोऽस्मि वार्ष्णेय राजपदे तोः पराक्रमी ॥ भ्रातरश्चैव मे वीराः कर्षिताः शरपीडिताः १२ मत्कृते भ्रातृहर्देन राज्याद्भ्रष्टास्तथा सुखात् ॥ जीवि
 तंबहुमन्येऽहं जीवितं ह्यद्य दुर्लभम् १३ जीवितस्य च शेषेण तपस्तप्स्यामि दुश्चरम् ॥ न घातयिष्यामि रणे मित्राणीमानि केशव १४ रथान्मे बहुसाहस्रान् दिव्यैर
 स्त्रैर्महाबलः ॥ घातयत्यनिशं भीष्मः प्रवरानां प्रहारिणां १५ किं नु कृत्वा हितं मे स्याद्ब्रह्माधवमाचिरम् ॥ मध्यस्थमिव पश्यामि समरे सव्यसाचिनम् १६ एको
 भीमः परं शक्त्या युध्यत्येव महाभुजः ॥ केवलं बाहुवैर्येण क्षत्रधर्ममनुस्मरन् १७ गदया वीरघातिन्यायथोत्साहं महामनाः ॥ करोत्यसुकरं कर्म रथाश्च न रदंति पु १८
 नालमेष क्षयं कर्तुं परसैन्यस्य मारिष ॥ आर्जवेनैव युद्धेन वीरवर्षशतैरपि १९ एकोऽस्त्रवित्सखातेऽयं सोऽप्यस्मान्समुपेक्षते ॥ निर्दह्यमानान् भीष्मेण द्रोणेन च म
 हात्मना २० दिव्यान्यस्त्राणि भीष्मस्य द्रोणस्य च महात्मनः ॥ धक्ष्यंति क्षत्रियान् सर्वान् प्रयुक्तानि पुनः पुनः २१ कृष्ण भीष्मः सुसंरब्धः सहितः सर्वपार्थिवैः ॥ क्ष
 पयिष्यति नो नूनं यादृशोऽस्य पराक्रमः २२ सत्वं पश्य महामागयोगेश्वरमहारथम् ॥ भीष्मं यः शमयेत्संरुधेदावाग्निं जलदोयथा २३ तव प्रसादाद्गोविंद पांडवानि
 हतद्विषः ॥ स्वराज्यमनुसंप्राप्तमोदिष्यंते सर्वा धवाः २४ एवमुक्त्वा ततः पार्थोऽध्यायन्नास्ते महामनाः ॥ चिरमंतर्पनाभूत्वा शोकोपहतचेतनः ॥ शोकार्ततमं
 थोज्ञात्वा ह्रुः खोपहतचेतसम् २५ अब्रवीत्तत्र गोविंदो हर्षयन् सर्वपांडवान् ॥ मा शुचो भरत श्रेष्ठ न खंशोचितुर्महसि २६ यस्य ते भ्रातरः शूराः सर्वलोकेषु धन्विनः ॥
 अहंच प्रिय कद्राजन्मात्यकिश्चमहायशाः २७ १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८ आर्जवेन अकुटिलेन दिव्यास्त्रमायाहीनेन १९। २०। २१। २२। २३। २४ अंतर्पनाः विमनाः २५। २६। २७

२८ । २९ निधननिधनहेतुः ३० । ३१ भाविउमुक्तं ३२ मर्त्यमम ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । आकाशगडव

विराटपुत्रौचमौष्टुष्टुमश्वपार्षतः ॥ तथैवसबलाश्वमेराजानोराजसत्तम २८ त्वत्प्रसादंप्रतीक्षतेत्वद्भक्ताश्वविशंपते ॥ एषतेपार्षतोनिन्यंहितकामःप्रियेरतः
२९ सैनापत्यमनुप्राप्तोष्टुष्टुमोमहाबलः ॥ शिखंडीचमहाबाहोभीष्मस्यनिधनंकिल ३० एतच्छ्रुत्वाततोधर्मोष्टुष्टुममहारथम् ॥ अब्रवीत्समितौतस्यावासुदे
वस्यशृण्वतः ३१ ष्टुष्टुमनिबोधेदंयत्त्वावक्ष्यामिभारिष ॥ नातिक्रम्यंभवेत्तच्चवचनंमभाषितम् ३२ भवानसेनापतिर्महंवासुदेवेनसंमितः ॥ कार्तिकेयोयथा
नित्यंदेवानामभवत्पुरा ३३ तथात्वमपिपांडूनांसिनानीःपुरुषर्षभ ॥ सत्त्वंपुरुषशार्दूलविक्रम्यजहिकौरवान् ३४ अहंवतेऽनुयास्यामिभीमःकृष्णश्चमारिष ॥
माद्रीपुत्रौचसहितौद्रौपदेयाश्चदंशिताः ३५ येचान्येष्टुथिवीपालाःप्रधानाःपुरुषर्षभ ॥ ततउद्धर्षयन्सर्वानष्टुष्टुमोऽन्यभाषत ३६ अहंद्रोणांतकःपार्थविहितः
शंभुनापुरा ॥ रणेभीष्मंकुपंद्रोणंतथाशल्यंजयद्रथम् ३७ सर्वानद्यरणेदृष्टान्प्रतियोत्स्यामिपार्थिव ॥ अथोत्कृष्टंमहेष्वासैःपांडवैर्युद्धदुर्मदैः ३८ समुद्यतेपार्थि
वेंद्रेपार्षतेशत्रुसूदने ॥ तमब्रवीत्ततःपार्थःपार्षतंप्रतनापतिम् ३९ व्यूहःक्रौंचारुणोनामसर्वशत्रुनिवर्हणः ॥ यंबृहस्पतिरिंद्रायतदादेवासुरेऽब्रवीत् ४० तंय
थावत्प्रतिव्यूहंपरानीकविनाशनम् ॥ अदृष्टपूर्वराजानःपश्यंतुकुरुभिःसह ४१ यथोक्तःसन्नुदेवेनविष्णुर्वज्रधृतायथा ॥ प्रभातेसर्वसैन्यानामग्रेचक्रेधनंजयम् ४२
आदित्यपथगःकेतुस्तस्याहुतमनोरमः ॥ शासनात्पुरुहूतस्यनिर्मितोविश्वकर्मणा ४३ इंद्रायुधसवर्णाभिःपताकाभिरलंकृतः ॥ आकाशगडवाकाशेगंधर्वनग
रोपमः ४४ नृत्यमानइवाभातिरथचर्यासुमारिष ॥ तेनरत्नवतापार्थःसचर्गाडीवधन्वना ४५ बभूवपरमोपेतःसुमेरुर्विभानुना ॥ शिरोऽभूदुपदोराजामह
त्यासेनयावृतः ४६ कुंतिभोजश्चैद्यश्चक्षुर्म्यातौजनेश्वरौ ॥ दाशार्णकाःप्रभद्राश्चदाशेरकगणैःसह ४७ अनूपकाःकिराताश्चग्रीवायांभरतर्षभ ॥ पटच्चरैश्चपौ
डैश्चराजनपौरवैस्तथा ४८ निषादैःसहितश्चापिपृष्ठमासीद्युधिष्ठिरः ॥ पक्षौतुभीमसेनश्चष्टुष्टुमश्वपार्षतः ४९ द्रौपदेयाभिमन्युश्चसात्यकिश्चमहारथः ॥
पिशाचादारदाश्चैवपुंड्राःकुंडीविपैःसह ५० मारुताघेनुकाश्चैवतंगणाःपरतंगणाः ॥ वाल्हिकास्तितिराश्चैवचोलाःपांडवाश्चभारत ५१ एतेजनपदाराजन्त
क्षिणंपक्षमाश्रिताः ॥ अग्निवेशास्तुहुंडाश्चमालवादानभारयः ५२ शवराउद्गसाश्चैववत्साश्चसहनाकुलैः ॥ नकुलःसहदेवश्चवामंपक्षंसमाश्रिताः ५३ स्थानामयुतं
पक्षौशिरस्तुनियुतंतथा ॥ पृष्ठमर्बुदमेवासीत्सहस्राणिचविंशतिः ५४ ग्रीवायांनियुतंचापिसहस्राणिचसप्ततिः ॥ पक्षकोटिप्रपक्षेषुपक्षातिषुचवारणाः ५५ जग्मुः
परिवृत्ताराजंश्चलंतइवपर्वताः ॥ जघनंपालयामासविराटःसहैकैः ५६ काशिराजश्चशैब्यश्चस्थानामयुतैस्त्रिभिः ॥ एवमेनंमहाव्यूहंव्यूहभारतपांडवाः ५७

पक्षीव ४४ रथचर्यासुरवर्त्मसु ४५ परमोपेतःपराउत्कृष्टाचासौमालक्षणीश्चेतिपरमातयाउपेतः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

५८ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

सूर्योदयंतइच्छंतःस्थितायुद्धायदंशिताः ॥ तेषामादित्यवर्णानिविमलानिमहांतिच ॥ श्वेतच्छत्राण्यशोभंतवारणेपुरथेषुच ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मप
र्वणिभीष्मव० क्रौंचव्यूहनिर्माणेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

अपार्थसमपरिवेय २ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

पांचाल्याश्वमेधेष्वसाद्रौपद्याः पंचचात्मजाः ॥ सर्वे दध्मुर्महाशंखानसिंहनादांश्चनेदिरे २८ सघोषः सुमहांस्तत्रर्वारैस्तेः समुदीरितः ॥ नभश्चपृथिवींचैव तु मु
लो व्यनुनादयत् २९ एवमेते महाराजप्रहृष्टाः कुरुपांडवाः ॥ पुनर्द्युद्धाय संजग्मुस्तापदानाः परस्परम् ३० ॥ इति श्राम० भी० भी० कौरवव्यूहरचनायां
कपंचाशतमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ धृ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं व्यूढेष्वनीकेषु मामकेष्वितरेषु च ॥ कथं प्रहरतां श्रेष्ठाः संप्रहारं प्रचक्रिरे १ ॥ संजय उवाच ॥ समं
व्यूढेष्वनीकेषु सन्नद्ध रुचिरध्वजम् ॥ अपारमिव सदृश्य सागर प्रतिमंबलम् २ तेषां मध्ये स्थितो राजन् पुत्रो दुर्योधनस्तव ॥ अब्रवीत् तावकान्सर्वान युद्धचध्वमिति
दंशिताः ३ ते मनः क्रूरमाधाय समभित्यक्तजीविताः ॥ पांडवानभ्यवर्तंत सर्व एवोच्छ्रितध्वजाः ४ ततो युद्धं समभवत् सुलोलो महर्षणम् ॥ तावकानां परेषां च व्यति
पक्षरथादिपम् ५ मुक्तास्तुराणिभिर्बाणारुक्मपुंखाः सुतेजसाः ॥ सन्निपेतुरकुंठाग्रानागेषु च हयेषु च ६ तथा प्रहृते संग्रामे धनुरुद्यम्य दंशितः ॥ अभिपत्य महावा
हुर्भीष्मो भीमपराक्रमः ७ सौभद्रे भीमसेने च सात्यकौचमहारथे ॥ कैकेये च विराटे च छट्टबुध्रे च पार्षते ८ एते पुनरवीरेषु चेदिमत्स्येषु चाभिभूः ॥ ववर्ष शरवर्षाणि
वृद्धः कुरुपितामहः ९ अभिद्यत ततो व्यूढस्तस्मिन् वीरसमागमे ॥ सर्वेषामेव सैन्यानामासीद् व्यतिकरो महान् १० सादिनो ध्वजिनश्चैव हतप्रवरवाजिनः ॥ विप्रद्रुत
स्थानीकाः समपद्यंत पांडवाः ११ अर्जुनस्तु नरव्याघ्रो दृष्ट्वा भीष्मं महारथम् ॥ बाष्णीयमब्रवीत् कुक्षोद्याहियत्र पितामहः १२ एष भीष्मः सुसंकुक्षो बाष्णीयमवा
हिनीम् ॥ नाशयिष्यति सुव्यक्तं दुर्योधनहितेरतः १३ एष द्रोणः कृपः शल्यो विकर्णश्च जनार्दन ॥ धार्तराष्ट्राश्च सहिता दुर्योधनपुरोगमाः १४ पंचालान्निहनिष्यं
ति रक्षिता दृढबन्धना ॥ सोऽहं भीष्मं वधिष्यामि सैन्यहेतोर्जनार्दन १५ तमब्रवीद्वासुदेवो यतो भवधनं जय ॥ एषत्वा प्रापयिष्यामि पितामहरथं प्रति १६ एवमु
क्त्वा ततः शौरिरथं तं लोकविश्रुतम् ॥ प्रापयामास भीष्मस्य रथं प्रति जनेश्वर १७ चलद्बहुपताकेन बलाकावर्णवाजिना ॥ समुच्छ्रितमहाभीमनदद्वानरकेतुना १८
महतामेघनादेन रथेनामित तेजसा ॥ विनिघ्नन् कौरवानीकं शूरसेनांश्च पांडवः १९ प्रायच्छरणदः शीघ्रं सुहृदां हर्षवर्धनः ॥ तमापतंतं वेगेन प्रभिन्नामिव वारणम्
२० त्रासयंतं रणे शूरान् मदयंतं च सायकैः ॥ सैव प्रमुखैर्गुप्तः प्राच्यसौ वीरकेकयैः २१ सहसा प्रत्युदीयाय भीष्मः शांतनवोऽर्जुनम् ॥ कोहि गांधीवधन्वानमन्यः
कुरुपितामहात् २२ द्रोणवैकर्तनाभ्यां वारधी संयातुमर्हति ॥ ततो भीष्मो महाराज सर्वलोकमहारथः २३ अर्जुनं सप्तसप्तत्यानाराचानां समाचिनोत् ॥ द्रोणश्च
पंचविंशत्या कृपः पंचाशतां शरैः २४ दुर्योधनश्चतुःषष्ठ्या शल्यश्च नवभिः शरैः ॥ सैवोनवभिश्चैव शकुनिश्चापि पंचभिः २५

गमइत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ दृढधन्वनाभीप्तेण १५ यत्तःयत्नवान् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

॥८७॥

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ ।

विकर्णोदशभिर्मल्लैराजनविव्याधपांडवम् ॥ सतैर्विद्धोमहेष्वासःसमंतान्निशितैःशैरः २६ नविव्यथेमहाबाहुर्भिर्यमानइवाचलः ॥ समीष्मपंचविंशत्याकृपंचन
वभिःशैरः २७ द्रोणंपष्टधानरव्याघ्रोविकर्णचित्रिभिःशैरः ॥ शल्यंचेवत्रिभिर्बाणैराजानंचैवपंचभिः २८ प्रत्यविध्यदमेयात्माकिरीटीभरतर्षभ ॥ तंसात्यकिर्वि
राटश्चष्टष्टुम्रश्चपार्षतः २९ द्रौपदेयाऽभिमन्युश्चपरिवबुधनंजयम् ॥ ततोद्रोणंमहेष्वासंगांगेयस्यप्रियेरतम् ३० अभ्यवर्ततपांचाल्यःसंयुक्तःसहसोमकैः ॥
भीष्मस्तुरथिनांश्रेष्ठोराजनविव्याधपांडवम् ३१ अशीत्यानिशितैर्बाणैस्ततोऽकोशंततावकाः ॥ तेषांतुनिनदंश्चुत्वासहितानांप्रहृष्टवत् ३२ प्रविवेशततोम
ध्यंनरसिंहःप्रतापवान् ॥ तेषांमहारथानांसमर्ध्यंप्राप्यधनंजयः ३३ चिक्रीडधनुषाराजैल्लक्षं कृत्वामहारथान् ॥ ततोदुर्योधनोराजाभीष्ममाहजनेश्वरः ३४ पो
ल्यमानंस्वकंसेन्यं दृष्ट्वापार्थेनसंयुगे ॥ एषपांडुसुतस्ततःकृष्णेनसहितोबली ३५ यततांसर्वसैन्यानांमूलनःपरिकृताति ॥ त्वयिजीवतिगांगेयद्रोणेचरथिनांवरे
३६ त्वत्कृतेचैवकर्णोऽपिन्यस्तशस्त्रोविशांपते ॥ नयुध्यतिरणेपार्थहितकामःसदामम ३७ सतथाकुरुंगांगेययथाह्नयेतफाल्गुनः ॥ एवमुक्तस्ततोराजनपिता
देवव्रतस्तव ३८ धिक्क्षेत्रघर्ममित्युक्त्वाप्रायात्पार्थरथंप्रति ॥ उभौश्वेतद्वयौराजनसंसक्तौप्रेक्ष्यपार्थिवाः ३९ सिंहनादान्भृशंचक्रुःशंखान्दध्मुश्चमारिष ॥ द्रौ
णिर्दुर्योधनश्चैवविकर्णश्चतवात्मजः ४० परिवार्यरणेभीष्मंस्थितायुद्धायमारिष ॥ तथैवपांडवाःसर्वेपरिवार्यधनंजयम् ४१ स्थितायुद्धायमहतततोयुद्धमवर्त
त ॥ गंगेयस्तुरणेपार्थमानच्छत्रवभिःशैरः ४२ तमर्जुनःप्रत्यविध्यदशभिर्मर्मभेदिभिः ॥ ततःशरसहस्रेणसुप्रयुक्तेनपांडवः ४३ अर्जुनःसमरश्चाधीभीष्म
स्यावारयद्दिशः ॥ शरजालंततस्तत्तुशरजालेनमारिष ४४ वारयामासपार्थस्यभीष्मःशांतनवस्तदा ॥ उभौपरमसंहृष्टाबुभौयुद्धाभिनंदिनौ ४५ निर्विशेषम
युध्येतांकृतप्रतिकृतैषिणौ ॥ भीष्मचापविमुक्तानिशरजालानिसंघशः ४६ शौर्यमाणान्यदृश्यंलभित्रान्यर्जुनसायकैः ॥ तथैवार्जुनमुक्तानिशरजालानिसर्वशः
४७ गंगेयशरनुघ्नानिप्रापतंतमहीतले ॥ अर्जुनःपंचविंशत्याभीष्ममाच्छेच्छितैःशैरः ४८ भीष्मोऽपिसमरेपार्थविव्याधनिशितैःशैरः ॥ अन्योन्यस्यहयान्
विध्वाध्वजौचसुमहाबलौ ४९ रथेषांरथचक्रेचचिक्रीडतुररिदमौ ॥ ततःकुद्धोमहाराजभीष्मःप्रहरतांवरः ५० वासुदेवंत्रिभिर्बाणैराजघानस्तनांतरे ॥ भीष्म
चापच्युतैस्तैस्तुनिर्विद्धोमधुसूदनः ५१ विरराजरणेराजनमपुष्पइवकिंशुकः ॥ ततोऽर्जुनोभृशंकुद्धोनिर्विद्धंप्रेक्ष्यमाधवम् ५२ सारथिकुरुद्वयस्यनिर्विभेद
शितैःशैरः ॥ यतमानौतुतौवीरावन्योन्यस्यवधंप्रति ५३ नशक्नुतांतदाऽन्योन्यमभिसंधातुमाहवे ॥ तौमंडलानिचित्राणिगतप्रत्यागतानिच ५४ अदर्शये
तांबहुधामूतसामर्थ्यलाघवात् ॥ अंतरंचप्रहारेपुतर्कयंतौपरस्परम् ५५

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ अंतरंछिद्रं तर्कयंतोषितयंती ५५

अंतरमार्गस्थौष्ठिद्वान्वेषणपरी ५६ । ५७ । ५८ चिन्हंजः ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ आलोकादवासंसारस्थितेः ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२

राजन्तरमार्गस्थौस्थितावास्तामुदुर्मुहुः ॥ उभौसिंहरवोन्मिश्रंशंखशब्दचक्रतुः ५६ तथैवचापनिघोपंचक्रतुस्तौमहारथौ ॥ तयोःशंखनिनादेनरथनेमि
स्वनेनच ५७ दारितासहसामूमिश्चकंपेचननादच ॥ नोभयोरंतरंकश्चिद्वशेभरतर्षभ ५८ बलिनोयुद्धदुर्धर्पावन्योन्यसदृशाबुधौ ॥ चिन्हमात्रेणभीष्मंतुप्र
जलुस्तत्रकौरवाः ५९ तथापांडुसुताःपार्थचिह्नमात्रेणजज्ञिरे ॥ तयोर्नृवरयोर्दृष्ट्वातादृशंतंपराक्रमम् ६० विस्मयंसर्वभूतानिजग्मुर्भारतसंयुगे ॥ नतयोर्वि
वरंकश्चिद्रणेपश्यातिभारत ६१ धर्मस्थितस्यहियथानकश्चिद्वृजिनंकचित् ॥ उभौचशरजालेनतावद्वयौबभूवतुः ६२ प्रकाशौचपुनस्तूर्णैवभूवतुरुभोरणे ॥
तत्रदेवाःसगंधर्वाश्चरणाश्वार्पिभिःसह ६३ अन्योन्वप्रत्यभापंततयोर्दृष्ट्वापराक्रमम् ॥ नशक्यौयुधिसंरब्धौजेतुमेतौकथंचन ६४ सदेवासुरगंधर्वैर्लोकैरपिमहारथौ ॥
आश्चर्यभूतंलोकेषुयुद्धमेतन्महाहुतम् ६५ नैतादृशानियुध्यनिभविष्यतिकथंचन ॥ नहिशक्योरणेजेतुंभीष्मःपार्थेनधीमता ६६ सधनुःसरथःसाश्वःप्रवपन्
सायकानरणे ॥ तथैवपांडवंयुद्धेदेवैरपिपुरासदम् ६७ नविजेतुरणेभीष्मउत्सहेतधनुर्धरम् ॥ आलोकादपियुद्धंहिसममेतद्विष्यति ६८ इतिस्मवाचोऽभूयं
तमोच्चरन्त्यस्ततस्ततः ॥ गांगेयाजुनयोःसंरुपेस्तवयुक्ताविशापते ६९ त्वदीयास्तुतदायोधाःपांडवेयाश्चभारत ॥ अन्योन्यंसमरेजघ्नस्तयोस्तत्रपराक्रमे
७० शितधारेस्तथाखड्गैर्विमलैश्चपरश्वधैः ॥ शरैरन्यैश्चबहुभिःशस्त्रैर्नानाविधैरपि ७१ उभयोःसेनयोःशूरान्यकृतंतपरस्परम् ॥ वर्तमानेतथाधोरेतस्मिन्नु
द्धेसुदारुणे ॥ द्रोणपांचाल्ययोराजनमहानासीत्समागमः ७२ ॥ इ० म० भीष्मप० भीष्मव० भीष्मार्जुनयुद्धेद्विपंचाशतमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ धृतराष्ट्रउवा
च ॥ कथंद्रोणोमहेष्वासःपांचाल्यश्चापिपार्षतः ॥ उभौसमीयतुर्यतौतन्ममाचक्ष्वसंजय १ दिष्टमेवपरमन्येपौरुषादितिमेमतिः ॥ यत्रशांतनवोभीष्मोनातर
युधिपांडवम् २ भीष्मोहिसमरेक्रुद्धोह्यालोकांश्चराचरान् ॥ सकथंपांडवंयुद्धेनातरत्संजयौजसा ३ ॥ संजयउवाच ॥ शृणुराजनस्थिरोभूत्वायुद्धमेतत्सुदारु
णम् ॥ नशक्याःपांडवाजेतुंदेवैरपिसवासवैः ४ द्रोणस्तुनिशितैर्बाणैर्घृष्टयुग्ममविध्यत ॥ सारथिचास्यभलेनरथनीडादपातयत् ५ तथाऽस्यचतुरोवाहांश्चतु
र्भिःसायकोत्तमैः ॥ पीडयामाससंकुद्धोघृष्टयुग्मस्यमारिष ६ घृष्टयुग्मस्ततोद्रोणंनवत्यानिशितैःशरैः ॥ विव्याधप्रहसन्वीरस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ७ ततःपुनर
मेयात्माभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ शरैःप्रच्छादयामासघृष्टयुग्मममर्षणम् ८ आददेचशरंघोरंपार्षतांतचिकीर्षया ॥ शक्राशनिसमस्पर्शकालदंडामिवापरम् ९ हा
हाकारोमहानासीत्सर्वसैन्येषुभारत ॥ तमिषुंसंधिबद्धद्वाभारद्वाजेनसंयुगे १० तत्राहुतमपश्यामघृष्टयुग्मस्यपौरुषम् ॥ यदेकःसमरेवीरस्तस्थौगिरिरिवाचलः ११

॥ इति भीष्मपर्वणि श्रीलंकटीये भारतमावदीपे द्विपंचाशततमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ अथश्रुति १ । २ जातरदनलंघितवान् ३ । ४ नीडांतस्थानात् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ व्यसयामाससंस्तकाऽपिपथानमवतिष्ठार्वाचयतिस्म २० । २१ पीतान्पादितजलान् २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

तंचदीप्तंशरंघोरमायांतंमृत्युमात्मनः ॥ चिच्छेदशरदृष्टिंचभारद्वाजेमुमोचह १२ ततउडुकुशुःसर्वेपंचालाःपांडवैःसह ॥ घृष्टयुग्मेनतत्कर्मकृतंतद्व्यासुदुष्करम् १३
ततःशक्तिमहावेगांस्वर्णवैदूर्यभूषिताम् ॥ द्रोणस्यनिधनाकाक्षीचिक्षेपसपराक्रमी १४ तामापतंतोसहसाशक्तिक्लकभूषिताम् ॥ त्रिधाचिच्छेदसमरेभारद्वा
जोहसन्निव १५ शक्तिविनिहतांदृष्ट्वाघृष्टयुग्मःप्रतापवान् ॥ ववर्षशरवर्षाणिद्रोणंप्रतिजनेश्वर १६ शरवर्षततस्तत्सन्निवार्यमहायशाः ॥ द्रोणोदुपदपुत्रस्यमध्योचि
च्छेदकार्मुकम् १७ सच्छिन्नधन्वासमरेगदागुर्वीमहायशाः ॥ द्रोणायप्रेषयामासगिरिसारमर्यावली १८ सागदावेगवन्मुक्ताप्रायाद्रोणजिघांसया ॥ तत्राहुतम
पश्यामभारद्वाजस्यपौरुषम् १९ लाघवाद्यंसयामासगदाहिमविभूषिताम् ॥ व्यसयित्वागदांतांचप्रेषयामासपार्षतम् २० भलान्सुनिशितान्पीतान्रुक्मपुंखा
न्सुदारुणान् ॥ तेतस्यक्वचंभित्त्वापपुःशोणितमाहवे २१ अथान्यद्वहुरादायघृष्टयुग्मोमहारथः ॥ द्रोणंयुधिपराक्रम्यशरैर्विव्याधपंचभिः २२ रुधिराक्तौतत
स्तौतुशुभतेनरर्षभौ ॥ वसंतसमयेराजनपुष्पिताविवकिंशुकौ २३ अमर्षितस्ततोराजनपराक्रम्यचमूमुखे ॥ द्रोणोदुपदपुत्रस्यपुनश्चिच्छेदकार्मुकम् २४
अभैनंछिन्नधन्वानंशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ अभ्यवर्षदमेयात्मावृष्ट्यामेवदवाचलम् २५ सारथिचास्यभलेनरथनीडादपातयत् ॥ अथास्यचतुरोवाहांश्चतुर्भिर्निशितैः
शरैः २६ पातयामाससमरेसिंहनादंननादच ॥ ततोऽपरेणभलेनहस्ताच्चापमथाच्छिनत् २७ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ गदापाणिरवारोह
तस्यापयन्पौरपमहत् २८ तामस्यविशिखैस्तूर्णैःपातयामासभारत ॥ रथादनवरूढस्यतदहुतमिवाभवत् २९ ततःसविपुलंचर्मशतचंद्रंचभानुमत ॥ खड्गं
चविपुलंदिव्यप्रगृह्यसुभुजोवली ३० अभिदुद्रावगेनद्रोणस्यवधकाक्षया ॥ आभिषार्थीयथासिंहोवनेमत्तमिवद्विपम् ३१ तत्राहुतमपश्यामभारद्वाजस्यपौ
रुषम् ॥ लाघवंचास्त्रयोगंचबलंवाहोश्चभारत ३२ यदेनंशरवर्षेणवारयामासपार्षतम् ॥ नशशाकततोगतुंवलवानपिसंयुगे ३३ निवारितस्तुद्रोणेनघृष्टयुग्मोम
हारथः ॥ न्यवारयच्छरौघांस्तांश्चर्मणाकृतहस्तवत् ३४ ततोभीमोमहाबाहुःसहसाभ्यपतद्वली ॥ साहाय्यकारीसमरेपार्षतस्यमहात्मनः ३५ सद्रो
णंनिशितैर्बाणैराजनविव्याधसप्तभिः ॥ पार्षतंचरथंतूर्णैस्वक्मारोहयत्तदा ३६ ततोदुर्योधनोराजनभानुमंतमचोदयत् ॥ सैन्येनमहतायुक्तंभारद्वाजस्यर
क्षणे ३७ ततःसामहतीसेनाकलिंगानांजनेश्वर ॥ भीममभ्युद्ययौतूर्णैर्वक्त्रस्यशासनात् ३८ पांचाल्यमथसंत्यज्यद्रोणोऽपिरथिनावरः ॥ विराट्दु
पदौवृद्धौवारयामाससंयुगे ३९ घृष्टयुग्मोऽपिसमरेधर्मराजानमभ्ययात् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतुमुल्लोमहर्षणम् ४०

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

कलिगानांचसमरेभीमस्यचमहात्मनः ॥ जगतःप्रक्षयकरंधोररूपंभयावहम् ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभी०भी०मव०धृष्टद्युम्नद्रोणयुद्धेत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः॥५३॥
 धृतराष्ट्र उवाच ॥ तथाप्रतिसमादिष्टःकालिगोवाहिनीपतिः ॥ कथमहुतकर्माणंभीमसेनमहाबलम् १ चरंतंगदयावीरंदंडहस्तमिवांतकम् ॥ योधयामाससमरे
 कालिगःसहसेनया २ ॥ संजय उवाच ॥ पुत्रेणतवराजेंद्रसतथोक्तोमहाबलः ॥ महत्यासेनयागुप्तःप्रायाद्भीमस्यंप्रति ३ तामापतंतीमहतीकलिगानांमहाच
 भूमम् ॥ रथाश्वनागकलिलाप्रवृहीतमहायुधाम् ४ भीमसेनःकलिगानामार्च्छद्भारतवाहिनीम् ॥ केतुमंतंचनैषादिमायांतंसहचेदिभिः ५ ततःश्रुतायुःसंकुद्धो
 राज्ञाकेतुमतासह ॥ आससादरणेभीमंन्यूढानीकेषुचेदिषु ६ रथैरनेकसाहस्रैःकलिगानानराधिप ॥ अयुतेनगजानांचनिषादैःसहकेतुमान् ७ भीमसेनंरणेरा
 जनसमंतात्पर्यवारयत् ॥ चेदिमत्स्यकरूषाश्वभीमसेनपदानुगाः ८ अभ्यधावंतसमरेनिषादान्सहराजभिः ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंधोररूपंभयावहम् ९ नप्राजानंतयो
 धाःस्वान्परस्परजिघांसया ॥ घोरमासीत्ततोयुद्धंभीमस्यसहस्रपरैः १० यथेंद्रस्यमहाराजमहत्यादैत्यसेनया ॥ तस्यसेन्यस्यसंग्रामेयुध्यमानस्यभारत ११
 बभूवसुमहान्शब्दःसागरस्येवगर्जताम् ॥ अन्योन्यंस्मृतदायोधाविकर्षतोविज्ञापते १२ मर्हीचकुश्चितःसर्वांशशलेहितसन्निभाम् ॥ योधांश्चस्वान्परान्वापि
 नाभ्यजानन्जिघांसया १३ स्वानप्याददतेस्वाश्वशूराःपरमदुर्जयाः ॥ विमर्दःसुमहानासीदल्पानांबहुभिः १४ कलिगैःसहचेदीनांनिषादैश्चविज्ञापते ॥
 कृत्वापुरुषकारंतुयथाशक्तिमहाबलाः १५ भीमसेनंपरित्यज्यसंन्यवर्ततचेदयः ॥ सर्वैःकलिगैरासन्नःसन्निवृत्तेषुचेदिषु १६ स्वबाहुबलमास्थायसंन्यवर्ततपां
 डवः ॥ नचचालस्थोपस्थाद्भीमसेनोमहाबलः १७ शितैरवाकिरद्वाणैःकलिगानांवरूथिनीम् ॥ कालिगस्तुमहेष्वासःपुत्रश्चास्यमहारथः १८ शक्रदेवइतिख्या
 तोजघ्नतुःपांडवंशरैः ॥ ततोभीमोमहाबाहुर्विधुन्वन्नरुचिरंधनुः १९ योधयामासकालिगंस्वबाहुबलमाश्रितः ॥ शक्रदेवस्तुसमरेविसृजन्सायकान्बहून् २०
 अश्वान्जघानसमरेभीमसेनस्यसायकैः ॥ तं दृष्ट्वाविरथंतत्रभीमसेनमरिदमम् २१ शक्रदेवोऽभिदुद्रावशरैरवाकिरन्शितैः ॥ भीमस्योपरिराजेंद्रशक्रदेवोमहा
 बलः २२ वर्षशरवर्षाणितपांतेजलदोयथा ॥ हताश्वेतुरथेतिष्ठन्भीमसेनोमहाबलः २३ शक्रदेवायचिक्षेपसर्वशैक्यायसौगदाम् ॥ सतयानिहतोराजनकालि
 गतनयोरथात् २४ विरथःसहस्रुतेनजगामधरणीतलम् ॥ हतमात्मसुतं दृष्ट्वाकलिगानांजनाधिपः २५ रथैरनेकसाहस्रैर्भीमस्यावारयदिशः ॥ ततोभीमोमहावे
 गांत्यक्त्वागुर्वीमहागदाम् २६ निस्त्रिंशमाददेघोरंचिकीर्षुःकर्मदारुणम् ॥ चर्मचाप्रतिमंराजन्नार्पभंपुरुषर्षभ २७ नक्षत्रैरर्धचंद्रैश्चशातकुंभमयैश्चितम् ॥ का
 लिगस्तुततःकुद्धोधनुर्ज्यामवमृज्यच २८ प्रवृत्त्यचशरंधोरमेकंसर्पविषोपमम् ॥ प्राहिणोद्भीमसेनायवधाकांक्षीजनेश्वरः २९ २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

तमापतंतवेगेनप्रेरितंनिशितंशरम् ॥ भीमसेनोद्विधाराजंश्चिच्छेदविपुलासिना ३० उदक्रोशच्चसहस्रसयानोवरूथिनीम् ॥ कालिगोऽथततःकुद्धोभीमसे
 नायसंयुगे ३१ तोमरान्प्राहिणोच्छिद्यं चतुर्दशशिलाशितान् ॥ तानप्राप्तान्महाबाहुःखगतानेवपांडवः ३२ चिच्छेदसहसाराजन्नसंभ्रांतोवरासिना ॥ निरु
 त्यतुरणेभीमस्तोमरान्वैचतुर्दश ३३ भानुमंतंक्षतोभीमःप्राद्रवत्पुरुषर्षभः ॥ भानुमास्तुततोभीमंशरवर्षेणछादयन् ३४ ननादबलवन्नादनादयानोनभस्त
 लम् ॥ नचतंममृषेभीमःसिंहनादंमहाहवे ३५ ततःशब्देनमहताविननादमहास्वनः ॥ तेननादेनवित्रस्ताकलिगानांवरूथिनी ३६ नभीमंसमरेमेनेमानुषंभ
 रतर्षभ ॥ ततोभीमोमहाबाहुर्नर्दित्वाविपुलंस्वनम् ३७ सासिर्वेगवदाभ्रुत्यदंताभ्यांवारणोत्तमम् ॥ आरुरोहततोमध्यंनगराजस्यमारिष ३८ ततोमुप्रोच
 कालिगःशक्तितामकरोद्विधा ॥ खड्गेनपृथुनामध्येभानुमंतमथाच्छिनत् ३९ सौंस्तरायुधिनंहत्वा राजपुत्रमरिदमः ॥ गुरुंभारसहंस्कंधेनागस्यासिमपातयत्
 ४० छिन्नस्कंधःसविनदन्पपात्गजयूथपः ॥ आरुग्णःसिंधुवेगेनसानुमानिवपर्वतः ४१ ततस्तस्मादवभ्रुत्यगजाद्भारतभारतः ॥ खड्गपाणिरदीनात्मातस्थौ
 भूमौसुदंशितः ४२ सचचारवहन्मार्गानभितःपातयन्गजान् ॥ अग्निचक्रमिवाविद्धंसर्वतःप्रत्यदृश्यत् ४३ अश्वदंष्ट्रेषुनागेपुरथानीकेषुचाभिभूः ॥ पदातीनां
 चसंधेषुविनिघ्नन्शोणितोक्षितः ४४ इयेनवद्व्यचरद्भीमोऽरिषुबलोत्कटः ॥ छिंदंस्तेषांशरीराणिशिरांसिचमहाबलः ४५ खड्गेनशितधारेणसंयुगेगजयो
 धिनाम् ॥ पदातिरेकसंकुद्धःशत्रूणांभयवर्धनः ४६ संमोहयामासस्रतानकालांतकयमोपमः ॥ मूढाश्चतेतमेवाजोविनदंतःसमाद्रवन् ४७ सासिमुत्तमवेगेनवि
 चरंतंमहारणे ॥ निरुत्यरथिनांचाजौरथेषाश्चयुगानिच ४८ जघानरथिनश्चापिबलवानरिपुमर्दनः ॥ भीमसेनश्चरन्मार्गान्सुबहून्प्रत्यदृश्यत् ४९ भ्रांतमा
 विद्धमुद्भ्रांतमाहुतंप्रमृतंभुतम् ॥ संपातंसमुदीर्णंचदर्शयामासपांडवः ५० कोचिदग्रासिनाछिन्नाःपांडवेनमहात्मना ॥ विनेदुर्भिन्नमर्माणोनिपेतुश्चगतासवः ५१
 छिन्नदंताग्रहस्ताश्चभिन्नकुंभास्तथापरे ॥ विषोधाःस्वान्यनीकानिजमुर्भारतवारणाः ५२ निपेतुरुर्व्यांचतथाविनदंतोमहारवान् ॥ छिन्नाश्चतोमरान्
 राजन्महामात्राशिंसांसिच ५३ परिस्तोमान्विचित्राश्चकक्ष्याश्चकनकोज्ज्वलाः ॥ ग्रैवेयाण्यथशक्तीश्चपताकाःकणपांस्तथा ५४ तूणीरानथयंत्राणिविचित्राणि
 घनूंषिच ॥ भिदिपालानिशुभ्राणितोत्राणिचांकुशैःसह ५५ घंटाश्चविषिधाराजन्हेमगर्भान्त्सरूनपि ॥ पततःपातितांश्चैवपश्यामःसहसादिभिः ५६

प्रलयकालीननाशकयमहत्त्वः ४७। ४८। ४९ भ्रांतमित्यादि भ्रांतंमंडलाकृति तदेवक्रमोपेतमाविद्धं भ्रांतमेवोन्नतिसहितमुद्भ्रांतं आप्तुंकेवलमुत्थानं प्रमृतंसर्वासिद्धिप्रसरणं भुतमेकस्यादि
 शि संपातवेगं समुदीर्णसर्वान्प्रतिसमुद्यमं ५०। ५१। ५२ तोमरान्वाणविशेषान् महामात्रोहस्तिपकः ५३ कणपान्मुद्रान् ५४ यंत्राणिसारिप्रभृतीनि तोत्राणिकर्णसूतदोदनानि ५५। ५६

गात्रावरैर्गात्रैः पूर्वकायैः अवरैरवकायैः 'द्वौ पूर्वपश्चाच्चर्चादिदेशौ गात्रावरैर्कमात्' इति कोशः १७।१८ खलीनानि अश्वस्य निवेश्यानि 'कदिआळी' इति प्रासिद्धानि कक्ष्यागजमध्यबंधनं १९

छिन्नगात्रावरकरैर्निहतैश्चापिवारणैः ॥ आसीद्भूमिः समास्तीर्णापतितैर्भूधरैरिव ५७ विमृद्यैवं महानागान्ममर्दान्यान्महाबलः ॥ अश्वारोहवरांश्चैव पातयामा
ससंयुगे ५८ तद्धोरमभवद्युद्धंतस्यतेर्पाचभारत ॥ खलेनान्यथोक्राणिकक्ष्याश्चकनकोज्वलाः ५९ परिस्तोमाश्च प्रासाश्चक्रुष्टयश्चमहाधनाः ॥ क्वचान्य
थचर्माणिचित्राण्यास्तरणानिच ६० तत्रतत्रापविद्वानिव्यहश्यंतमहाहवे ॥ प्रासैर्यत्रैर्विचित्रैश्चशस्त्रैश्चविमलैस्तथा ६१ सचक्रैवसुधांकीर्णाशबलैःकुसुमै
रिव ॥ आधुत्यरथिनःकांश्चित्परापृश्यमहाबलः ६२ पातयामासखड्गेनसध्वजानपिपांडवः ॥ मुहुरुत्पततोदिक्षुधावतश्चयशस्त्रिनः ६३ मार्गाश्चचरतश्चित्रं
स्मयंतरणेजनाः ॥ सजघानपदाकांश्चिद्व्यासिप्यान्यानपोथयत् ६४ खड्गेनान्यांश्चचिच्छेदनादेनान्यांश्चभीषयन् ॥ ऊरुवेगेनचाप्यन्यान्पातयामासभूतले
६५ अपरेचैनमालोक्यमयात्पंचत्वमागताः ॥ एवंसाबहुलासेनाकलिगानांतरस्विनाम् ६६ परिवार्यरणभीष्मभीमसेनमुपाद्रवत् ॥ ततःकालिगसैन्यानांप्र
मुखेभरतर्षभ ६७ श्रुतायुषमभिप्रेक्ष्यभीमसेनःसमम्ययात् ॥ तमायांतमभिप्रेक्ष्यकालिगोनवभिःशरैः ६८ भीमसेनममेयात्माप्रत्यविध्यस्तनांतरे ॥ कालि
गबाणामिहतस्तोत्रार्दितइवाद्विपः ६९ भीमसेनःप्रज्वालकोधेनाग्निर्विधितः ॥ अथाशोकःसमादायरथंहेमपरिष्कृतम् ७० भीमसंपादयामासरथेनरथसा
रथिः ॥ तमारुह्यरथंतूर्णकैतेयःशत्रुसूदनः ७१ कालिगमभिवुद्रावतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ द्रुतःश्रुतायुर्बलवान्भीमायनिशितान्शरान् ७२ प्रेषयामाससं
कुद्धोदर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ सकर्मुक्त्वरोत्सृष्टैर्नवभिर्निशितैःशरैः ७३ समाहतोमहाराजकालिगेनमहात्मना ॥ संचुकुशेभृशंभीमोदंडाहतद्वारेणः ७४ कुद्धश्च
चापमायम्यबलवद्वलिनांवरः ॥ कालिगमवधीत्पार्थोभीमःसप्तभिरायसैः ७५ क्षुराम्यांचकरक्षौचकालिगस्यमहाबलौ ॥ सत्यदेवंचसत्यंचप्राहिणोद्यमसादनम्
७६ ततःपुनरमेयात्मानाराचैर्निशितैस्त्रिभिः ॥ केतुपंतरणेभीमोऽजमयद्यमसादनम् ७७ ततःकालिगाःसंनद्धाभीमसेनममर्षणम् ॥ अनीकैर्बहुसाहस्रैःक्षत्रियाः
समवारयन् ७८ ततःशक्तिगदाखड्गतोमरर्षिपरश्वधैः ॥ कालिगाश्चततोराजन्भीमसेनमवाकिरन् ७९ संनिवार्यसतांचोरांशरवृष्टिंसमुत्थिताम् ॥ गदामादायतर
सासंनिपत्यमहाबलः ८० भीमःसप्तशतान्गीराननयद्यमसादनम् ॥ पुनश्चैवद्विसाहस्रान्कलिगानरिमर्दनः ८१ प्राहिणोन्मृत्युलोकायतदहुतमिवाभवत् ॥ एवं
सतान्यनीकानिकलिगानांपुनःपुनः ८२ विभेदसमरेतूर्णप्रेक्ष्यभीष्ममहारथम् ॥ हतारोहाश्चमातंगाःपांडवेनकृतारणे ८३ विप्रजग्मुरनीकेषुमेघावातहताइव ॥
मृद्वंतःस्वान्यनीकानिविनदंतःशरातुराः ८४ ततोभीमोमहाबाहुःखड्गहस्तोमहाभुजः ॥ संप्रहृष्टोमहाघोषंशंखंप्राध्मापयद्गती ८५

६० अपविद्वानिपतितानि ६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९ अशोकोपिशोकः ७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५ आस्तरणानिपर्याच्छादनानि

८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७ पारावताश्चस्यमर्कटतिदुकसमानवर्णाश्चस्य । 'पारावतःकलरवेशीलेमर्कटतिदुके' इति विश्व. ९८

सर्वकालिगसैन्यानांमनांसिसमकंपयत् ॥ मोहश्चापिकलिगानामाविवेशपरंतप ८६ प्राकंपंतचसैन्यानिवाहनानिचसर्वशः ॥ भीमेनसमरेराजन्गर्जेद्रेणेवसर्वशः
८७ मार्गान्वहन्विचरताधावताचततस्ततः ॥ मुहुरुत्पतत्ताचैवसंमोहःसमपद्यत् ८८ भीमसेनभयत्रस्तसैन्यंचसमकंपत ॥ क्षोभ्यमाणमसंवाधंग्राहेणेवमह
त्सरः ८९ त्रासितेषुचसर्वेषुभीमेनाहुतकर्मणा ॥ पुनरावर्तमानेषुविद्रवत्सुचसंधशः ९० सर्वकालिगयोधेषुपांडूनांध्वजिनीपतिः ॥ अब्रवीत्स्वान्यनीकानियु
ध्यध्वमितिपार्षतः ९१ सेनापतिवचःश्रुत्वाशिखंडिप्रमुखागणाः ॥ भीममेवाभ्यवर्ततरथानीकैःप्रहारीभिः ९२ धर्मराजश्चतान्सर्वानुपजग्राहपांडवः ॥ मह
तामेघवर्णेननागानीकेनपृष्ठतः ९३ एवंसंनोद्यसर्वाणिस्वान्यनीकानिपार्षतः ॥ भीमसेनस्यजग्राहपाणिंसत्पुरुषैर्वृतः ९४ नहिपंचालराजस्यलोकेकश्चन
विद्यते ॥ भीमसात्यकयोरन्यःप्राणेभ्यःप्रियकृतमः ९५ सोऽपश्यच्चकलिगेषुचरंतमरिसूदनः ॥ भीमसेनंमहाबाहुंपार्षतःपरवीरहा ९६ ननर्दबहुधाराजन्
हृष्टश्चासीत्परंतपः ॥ शंखंदध्मोचसमरेसिंहनादननादच ९७ सचपारावताश्चस्यरथेहेमपरिष्कृते ॥ कोविदारध्वजंदृष्ट्वाभीमसेनःसमाश्वसत् ९८ पृष्ठयुग्न
स्तुतंतद्वक्त्रकालिगैःसमभिद्रुतम् ॥ भीमसेनममेयात्मात्राणायाजौसमम्ययात् ९९ तौदूरात्सात्यकिंदृष्ट्वापृष्ठयुग्नवृकोदरौ ॥ कलिगान्समरेवीरौयोधयेतामनास्विनौ
१०० सतत्रगत्वाशैनेयोजवेनजयतांवरः ॥ पार्थपार्षतयोःपार्ष्णिजग्राहपुरुषर्षभः १०१ सक्तत्वादारुणंकर्मप्रगृहीतशरासनः ॥ आस्थितोरौद्रमात्मानंकलिगानन्व
वैक्षत् २ कलिगप्रभवांचैवमांसशोणितकर्दमां ॥ रुधिरस्यंदिर्नोतत्रभीमःप्रावर्तयन्नदीम् ३ अंतरेणकलिगानांपांडवानांचवाहिनिम् ॥ तांसंततारदुस्तारांभीमसे
नोमहाबलः ४ भीमसेनंतथादृष्ट्वाप्राक्रोशंस्तावकानृप ॥ कालोऽयंभीमरूपेणकलिगैःसहयुध्यते ५ ततःशांतनवोभीष्मःश्रुत्वातानिनदरणे ॥ अभ्ययाच्चरितो
भीमंव्यूढानीकःसमंततः ६ तंसात्यकिर्भीमसेनोपृष्ठयुग्नश्चपार्षतः ॥ अभ्यद्रवंतभीष्मस्यरथंहेमपरिष्कृतम् ७ परिवार्यतुतेसर्वेगांगेयंतरसारणे ॥ त्रिभिस्त्रिभिः
शरैर्घोरैर्भीष्ममानर्जुरोजसा ८ प्रत्यविध्यततान्सर्वान्पितादेवव्रतस्तव ॥ यतमानान्महेश्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ९ ततःशरसहस्रेणसन्निवार्यमहारथान् ॥
हयान्कांचनसन्नाहान्भीमस्यन्यहनच्छरैः ११० हताश्वेसरथेतिष्ठन्भीमसेनःप्रतापवान् ॥ शक्तिचिक्षेपतरसांगेयस्यरथंप्रति ११ अप्राप्तामथतांशक्तिपिता
देवव्रतस्तव ॥ त्रिधाचिच्छेदसमरेसापृथिव्यामशीर्यत् १२ ततःशैक्यायसीगुर्वीप्रगृह्यबलवान्गदाम् ॥ भीमसेनस्ततस्तूर्णपुच्छवेमनुजर्षभ १३ सात्यकोऽपेतत
स्तूर्णभीमस्यप्रियकाम्यया ॥ गांगेयसारथितूर्णपातयामाससायकैः १४ भीष्मस्तुनिहतेतस्मिन्सारथौरथिनांवरः ॥ वातायमानैस्तैरश्वैरपनीतोरणाजिरात् १५

९९।१००।१।२।३।४।५।६।७ आपच्छुःआच्छादितवतः ८।९।१०।११।१२।१३।१४ वातायमानैःइतस्ततोधावाजिः १५

११९ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे चतुष्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ गतेति १ । २ । ३ । ४

भीमसेनस्ततोराजत्रययातेमहाव्रते ॥ प्रज्ज्वालयथावाह्निर्दहन्कक्षमिवैधितः ११६ सहस्रासर्वकालिगानसेनामध्येव्यतिष्ठत ॥ नैनमभ्युत्सहनकेचितावकाम
रतर्षभ १७ घृष्टयुग्मस्तमारोप्यस्वस्थेराथिनावरः ॥ पश्यतांसर्वसैन्यानामपोवाहयशस्विनम् १८ संपूज्यमानःपांचाल्यैर्मत्स्यैश्चभरतर्षभ ॥ घृष्टयुग्मपरिष्व
ज्यसमेयादथसात्यकिम् १९ अथाब्रवीद्भीमसेनंसात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ प्रहर्षयन्त्यदुव्याघ्रोघृष्टयुग्मस्यपश्यतः १२० दिष्ट्याकालिगराजश्चराजपुत्रश्चकेतुमान् ॥
शक्रदेवश्चकालिगःकालिगाश्चमृधेहताः २१ स्वबाहुबलवीर्येणनागाश्चरथसंकुलः ॥ महापुरुषभूयिष्ठोधीरयोधमिपेवितः २२ महाव्यूहःकालिगानामेकेनमुदित
स्त्वया ॥ एवमुक्त्वाशिनेर्नसादीर्घबाहुररिंदम २३ रथाद्रथमभिदुत्यपर्यष्वजतपांडवम् ॥ ततःस्वरथमास्थायपुनरेवमहारथः ॥ तावकानवधीकुद्वोभीमस्य
बलमादधत् १२४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवध० द्वितीययुद्धादिवसेकालिगराजवधेचतुष्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ गतपू
र्वाह्नुयिष्ठेतस्मिन्नहनिभारत ॥ स्थनागाश्चपत्नीनांसादिनांचमहाक्षये १ द्रोणपुत्रेणशल्येनकृपेणचमहात्मना ॥ समसज्जतपांचाल्यस्त्रिभिरेतैर्महारथैः २ स
लोकविदितानश्चान्निजघानमहाबलः ॥ द्रौणेःपांचालदायादःशितैर्दशभिराशुगैः ३ ततःशल्यरथंतूर्णमास्थायहतवाहनः ॥ द्रौणिःपांचालदायादमभ्यवर्षदथे
षुभिः ४ घृष्टयुग्मतुसंयुक्तंद्रौणिनावीक्ष्यभारत ॥ सौभद्रोऽभ्यपततूर्णविकिरात्रिशितान्शरान् ५ सशल्यपंचविंशत्याकृपंचनवभिःशरैः ॥ अश्वत्थामानमष्टाभि
र्विव्याधपुरुषर्षभः ६ आर्जुनिंतुततस्तूर्णद्रौणिर्विव्याधपात्रिणा ॥ शल्योऽथदशभिश्चैकपश्चानिशितैस्त्रिभिः ७ लक्ष्मणस्तवपौत्रस्तुसौभद्रंसमवस्थितम् ॥
अभ्यवर्ततसंहृष्टस्ततोयुद्धमवर्तत ८ दौयोधनिःसुसंकुद्धःसौभद्रंपरवीरहा ॥ विव्याधसमरेराजंस्तदुतमिवाभवत् ९ अभिमन्युःसुसंकुद्धोभ्रातरंभरतर्षभ ॥
शरैःपंचाशतैराजन्क्षिप्रहस्तोऽभ्यविध्यत १० लक्ष्मणोऽपिपुनस्तस्यधनुश्चिच्छेदपात्रिणा ॥ मुष्टिदेशेमहाराजततस्तेचुकुशुर्जनाः ११ तद्विहायधनुश्छिन्नसौभ
द्रःपरवीरहा ॥ अन्यदादत्तवांश्चित्रकामुंकेवगततरम् १२ तौतत्रसमरेयुक्तौकृतप्रतिष्ठतौषिणौ ॥ अन्योन्यंविशिक्षेस्तीक्ष्णैर्जघ्नतुःपुरुषर्षभौ १३ ततोदुयोधनोरा
जादृष्ट्वापुत्रंमहारथम् ॥ पीडितं तवपौत्रेणप्रायात्तत्रप्रजेश्वरः १४ सन्निवृत्तेतवसुतेसर्वपुवजनाधिपाः ॥ आर्जुनिंस्थवंशेनसमंतात्पर्यवारयन् १५ सतैःपरिवृतः
शरैःशूरोयुधिसुदुर्जयैः ॥ नस्मप्रव्यथतेराजन्कृष्णतुल्यपराक्रमः १६ सौभद्रमथसंसक्तंदृष्ट्वातत्रधनंजयः ॥ अभिदुद्रावगेनत्रातुकामःस्वमात्मजम् १७ ततःसरथ
नागाश्चभीष्मद्रोणपुरोगमाः ॥ अभ्यवर्ततराजानःसहिताःसव्यसाचिनम् १८ उद्धूतंसहस्राभौमंनागाश्चरथपतिभिः ॥ दिवाकररथंप्राप्यरजस्तीव्रमदृश्यत १९
तानिनागसहस्राणिभूमिपालशतानिच ॥ तस्यबाणपथंप्राप्यनाभ्यवर्ततसर्वशः २० १ । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ यथाकुर्याद्धनंजयःधनंजयोऽग्निरर्जुनोवासयथाकुर्यादित्यसाधारण्योक्तिः १० । ३८

प्रणेदुःसर्वभूतानिबभूवुस्तिमिरादिशः ॥ कुरूणांचानयस्तीव्रःसमदृश्यतदारुणः २१ नाप्यंतरिक्षंनिदिशोनभूमिर्नचभास्करः ॥ प्रजज्ञेभरतश्रेष्ठशस्त्रसंधेः
किरीटिनः २२ सादितारथनागाश्चहताश्चरथिनोरणे ॥ विप्रदुतरथाःकेचिद्दृश्यंतेरथयूथपाः २३ विरथारथिनश्चान्येधावमानाःसमंततः ॥ तत्रतत्रैवदृश्यंते
सायुधाःसांगदैर्भुजैः २४ हयारोहाहयास्त्यक्तागजारोहाश्चदंतिनः ॥ अर्जुनस्यभयाद्राजन्समंतादिप्रदुद्बुधः २५ रथेभ्यश्चगजेभ्यश्चहयेभ्यश्चनराधिपाः ॥
पतिताःपात्यमानाश्चदृश्यंतेऽर्जुनसायकैः २६ सगदानुद्यतान्बाहून्सखद्गांश्चविशंपते ॥ सप्रासांश्चसत्तूणीरान्सशरान्सशरासनान् २७ सांकुशान्सपताकांश्चतत्र
तत्रार्जुनोदृणाम् ॥ निचकर्तशरैरुग्रैरौद्रं वपुरधारयत् २८ परिघाणांप्रदीप्तानांमुद्गराणांचमारिष ॥ प्रासानांभिदिपालानांनिस्त्रिशानांचसंयुगे २९ परश्वधानांती
क्ष्णानांतोमराणांचभारत ॥ वर्मणांचापविद्धानांकांचनानांचभूमिप ३० ध्वजानांचर्मणांचैवव्यजनानांचसर्वशः ॥ छत्राणांहिमदंडानांतोमराणांचभारत ३१
प्रतोदानांचयोक्त्राणांकशानांचैवमारिष ॥ राशयःस्मात्रदृश्यंतेविनीकीर्णारणक्षितौ ३२ नासीत्तत्रपुमान्कश्चित्तवसैन्यस्यभारत ॥ योऽर्जुनंसमरेशूरंप्रत्युद्या
यात्कथंचन ३३ योयोहिसमरेपार्थंप्रत्युद्यातिविशंपते ॥ ससंख्येविशिक्षेस्तीक्ष्णैःपरलोकायनीयते ३४ तेषुविद्रवमाणेषुतवयोधेषुसर्वशः ॥ अर्जुनोवासुदे
वश्चदध्मतुर्वारिजोत्तमौ ३५ तत्प्रभंनवलंदृष्ट्वापितादेवव्रतस्तव ॥ अब्रवीत्समरेशूरंभारद्वाजंस्मयन्निव ३६ एषपांडुसुतोवीरकृष्णेनसहितोबली ॥ तथाकरोति
सैन्यानियथाकुर्याद्धनंजयः ३७ नह्येषसमरेशकयोविजेतुंहिकथंचन ॥ यथाऽस्यदृश्यतेरूपंकालांतकयमोपमम् ३८ ननिवर्तयितुंचापिशक्येयमहतीचमूः ॥
अन्योन्यप्रेक्षयापश्यद्रवतीयंवरूथिनी ३९ एषचास्तंगिरिश्रेष्ठभानुमानप्रतिपद्यते ॥ चक्षुषिसर्वलोकस्यसंहरन्निवसर्वथा ४० तत्रावहारंसंप्राप्तमन्येज्जं पुरुष
र्षभ ॥ श्रांताभीताश्चनोयोधानयोत्स्यंतिकथंचन ४१ एवमुक्त्वाततोभीष्मोद्रोणमाचार्यसत्तमम् ॥ अवहारमथाचक्रेतावकानांमहारथः ४२ ततोवहारःसैन्या
नांतवतेषांचभारत ॥ अस्तंगच्छतिमूर्धेऽभूत्संध्याकालेचवर्तते ४३ ॥ इति श्रीम०भीष्म०भीष्मवधप० द्वितीययुद्धादिवसावहारेपंचपञ्चाशत्तमोऽध्यायः
॥ ५५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ प्रभातायांचशर्वर्षाभीष्मःशांतनवस्तदा ॥ अनीकान्यनुसंयानेव्यादिदेशाथभारत १ गारुडंचमहाव्यूहंचकेशांतनवस्तदा
॥ पुत्राणांतेजयाकांक्षीभीष्मःकुरुपितामहः २ गरुडस्यस्वयंतुंडेपितादेवव्रतस्तव ॥ चक्षुषीचभरद्वाजःकृतवर्माचसात्वतः ३ अश्वत्थामाकृपश्चैवशीर्षमास्तां
यशस्विनौ ॥ त्रैगर्तैरथकैकेयैर्वाटवानैश्चसंयुगे ४ भूरिश्रवाःशलःशल्योभगदत्तश्चमारिष ॥ मद्रकाःसिंधुसौवीरास्तथापांचनदाश्चये ५

अन्योन्यप्रेक्षयापरस्परभंगदर्शनेन ३९ । ४० । ४१ । ४२ वर्तयितवर्तमाने ४३ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे पंचपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ प्रभातायामिति १ । २ । ३ । ४ । ५

जयद्रथेनसहिताग्नीवायांसन्निवेशिताः ॥ पृष्ठेदुर्योधनोराजासोदर्यैःसानुगैर्वृतः ६ विद्वानुविदावावंत्यौकांजोश्चशकैःसह ॥ पुच्छमासन्महाराजशूरसेनाश्चसर्वशः
 ७ मागधाश्चकलिं गाश्चदासेरकगणैःसह ॥ दक्षिणपक्षमासाद्यस्थिताव्यूहस्यदंशिताः ८ कारूपाश्चविकुंजाश्चमुंडाःकुंडीवृपास्तथा ॥ बृहद्वलेनसहितावामं
 पार्श्वमवस्थिताः ९ व्यूढं दृष्ट्वा तु तत्सैन्यं सव्यसाची परंतपः ॥ दृष्ट्वा मुनेन सहितः प्रत्यव्यूहत संयुगे १० अर्धचंद्रेण व्यूहेन व्यूहतं मतिदारुणम् ॥ दक्षिणं शृंगमा
 स्थायभीमसेनो व्यरोचत ११ नानाशस्त्रौघसंपन्नैर्नानादेश्यैर्वैर्नैर्वृतः ॥ तदन्वेव विराटश्च द्रुपदश्च महारथः १२ तदनंतरमेवासीन्नीलोनीलायुधैःसह ॥ नीलाद
 नंतरश्चैव दृष्टुं कर्तुं महाबलः १३ चेदिकाशिकरूपैश्च पौरवैरपि संवृतः ॥ दृष्ट्वा मुनिः शिखंडी च पंचालाश्च प्रभद्रका १४ मध्ये सैन्यस्य महतः स्थिता युद्धाय भारत ॥
 तत्रैव धर्मराजोऽपि गजानीकेन संवृतः १५ ततस्तु सात्यकी राजद्रौपद्याः पंचचात्मजाः ॥ अभिमन्युस्ततः शूरहरावांश्च ततः परम् १६ भैमसेनिस्ततो राजनके
 कथाश्च महारथाः ॥ ततोऽभूद्विपदांश्चिष्ठो वामपार्श्वमुपाश्रितः १७ सर्वस्य जगतो गोप्ता गोप्ताय स्य जनार्दनः ॥ एवमेतं महाव्यूहं प्रत्यव्यूहतं पांडवाः १८ वधार्थं
 तव पुत्राणां तत्पक्षं ये च संगताः ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं व्यतिपत्तरथ द्विपम् १९ तावकानां परेषां च निघ्नतामितरेतरम् ॥ हयौघाश्च रथौघाश्च तत्र तत्र विशांपते २० संप
 तंतो व्यदृश्यंत निघ्नंतस्ते परस्परम् ॥ धावतां च रथौघानां निघ्नतां च पृथक् पृथक् २१ बभूवतु मुलः शब्दो विमिश्रो दुंदुभिस्वनैः ॥ दिवस्पृष्ट्वा रवीराणां निघ्नतामितरे
 तम् ॥ संप्रहारे सुतुमुले तव तेषां च भारत २२ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि तृतीये युद्धदिवसे परस्परव्यूहरचनायां षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥
 संजय उवाच ॥ ततो व्यूढेष्वनीकेषु तावकेषु परेषु च ॥ घनं जयोरथानीकमवधीतव भारत १ शरैरतिरथो युद्धेदारय नररथयूथपान् ॥ तेवध्यमानाः पार्थेन कालेन वयुग
 क्षये २ धार्तराष्ट्रारणे यत्नात्पांडवान् प्रत्ययो धनम् ॥ प्रार्थयानाय शोदी संप्रत्युत्तुल्वानि वर्तनम् ३ एकाग्रमनसो भूत्वा पांडवानां वरूथिनीम् ॥ बभूवुर्बहुशो राजंस्ते
 चासज्जंत संयुगे ४ द्रवद्विरथ भग्नैश्च परित्वर्तद्विरेव च ॥ पांडवैः कौरवैश्च न प्राज्ञाय तर्कितं च ५ उदतिष्ठ द्रजो भौमं छादयानं दिवाकरम् ॥ नदिशः प्रदिशो वापित
 ब्रह्मन्युः कथं नराः ६ अनुमानेन संज्ञाभिर्नामगौत्रैश्च संयुगे ॥ वर्तते च तथा युद्धं तत्र तत्र विशांपते ७ न व्यूहो भिद्यते तत्र कौरवाणां कथं च न ॥ रक्षितः सत्यसंघेन भा
 रद्वाजेन संयुगे ८ तथैव पांडवानां च रक्षितः सव्यसाचिना ॥ नाभिद्यत महाव्यूहो भीमेन च सुरक्षितः ९ सेनाग्रादपि निष्पत्य प्रायुध्यंस्तत्र मानवाः ॥ उभयोः सेनयो
 राजन व्यतिपत्तरथ द्विपाः १० हयारोहैर्हयारोहाः पात्यंते स्म महाहवे ॥ ऋषिभिर्विमलाभिश्च प्रासैरपि च संयुगे ११

शतमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ७ ॥ तत इति १ । २ मृत्युं कृत्वा निवर्तन्ते नृत्पुत्रे विवर्तनहेतुर्नान्य इत्यर्थः ३ । ४ । ५ । ६ । अनुमानेन ध्वजादिचिन्हेन संज्ञाभिः संकेतैश्च ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ परितोमैश्चिप्रकंबलैः कुषाभिस्तैरेव सुद्वैः कंबलैरांकवैः महार्धनेर्महामूल्यैः स्रग्दामैः स्रग्चितैर्दामभिः

रथीरथिनमासाद्य शरैः कनकपूषणैः ॥ पातयामास समरे तस्मिन्नतिभयंकरे १२ गजारोहा गजारोहान्नाराचशरतोमरैः ॥ संसक्तान् पातयामासुस्तव तेषां च सर्वशः
 १३ कश्चिदुत्पत्य समरे वरवारणमास्थितः ॥ केशपक्षे परासृज्य जहार समरेशिरः १४ अन्ये द्विरदंताग्रनिभिर्ब्रह्मदयारणे ॥ वेमुश्चरुधिरं वीरानिः श्वसंतः समंततः
 १५ कश्चित् करि विपाणस्थावीरो रणविशारदः ॥ प्रावेपच्छक्तिनिर्भिन्नो गजशिक्षास्त्रवेदिना १६ पतिसंधारणे पत्नीर्भिदिपालपरश्वधैः ॥ न्यपातयंत संहृष्टाः पर
 स्परकृतागसः १७ रथीच समरे राजन्नासाद्य गजयूथपम् ॥ सगजं पातयामास गजीचरथिनां वरम् १८ रथिनं च हयारोहः प्रासेन भरतर्षभ ॥ पातयामास समरे रथी
 च हयसादिनम् १९ पदातीरथिनं संख्येरथीचापि पदातिनम् ॥ न्यपातयच्छित्तैः शस्त्रैः सेनयोरुभयोरपि २० गजारोहा हयारोहान् पातयां च विरेतदा ॥ हयारो
 हा गजस्थांश्च तदद्भुतमिवाभवत् २१ गजारोहवैश्चापितत्र तत्र पदातयः ॥ पातिताः समदृश्यंत तैश्चापि गजयोधिनः २२ पतिसंधा हयारोहैः सादिसंधाश्च पत्तिभिः ॥
 पात्यमाना व्यदृश्यंत शतशोऽथ सहस्रशः २३ ध्वजैस्तत्रापविद्धैश्च कर्मुकैस्तोमरैस्तथा ॥ प्रासेस्तथा गदामिश्च परिधैः कं पनैस्तथा २४ शक्तिभिः क्वचैश्चित्रैः क
 णपैरंकुशैरपि ॥ निस्त्रिंशैर्विमलैश्चापि स्वर्णपुंखैः शरैस्तथा २५ परितोमैः कुषाभिश्च कंबलैश्च महार्धनैः ॥ मूर्भाति भरतश्चेष्टस्रग्दामैरिव चित्रिता २६ नराश्च का
 यैः पतितैर्दतिभिश्च महाहवे ॥ अगम्यरूपा पृथिवीमांसशोणितकर्दमा २७ प्रशशाम रजोभौमं व्युक्षितं रणशोणितैः ॥ दिशश्च विमलाः सर्वाः संबभूवुर्जनेश्वर २८
 उत्थितान्यगणेषु यानि कबंधानि समंततः ॥ चिन्हमूतानि जगतो विनाशार्थाय भारत २९ तस्मिन् युद्धे महारौद्रे वर्तमाने सुदारुणे ॥ प्रत्यदृश्यंत रथिनो धावमानाः समं
 ततः ३० ततो भीष्मश्च द्रोणश्चैव वधजयद्रथः ॥ पुरुमित्रो जयोभोजः शल्यश्चापि सौबलः ३१ एते समरदुर्धर्षाः सिंह तुल्यपराक्रमाः ॥ पांडवानामनीकानि वभं
 जुः स्म पुनः पुनः ३२ तथैव भीमसेनोऽपि राक्षसश्च घटोत्कचः ॥ सात्यकिश्चैकितानश्च द्रौपदेयाश्च भारत ३३ तावकांस्तव पुत्रांश्च सहितान् सर्वराजभिः ॥ द्रावयामा
 सुराजौ ते त्रिदशादानवानिव ३४ तथा ते समरेऽन्योन्यं निघ्नंतः क्षत्रियर्षभाः ॥ रक्तोक्षिताघोररूपा विरेजुर्दानवा इव ३५ विनिर्जित्य रिपून् वीराः सेनयोरुभयोरपि ॥
 व्यदृश्यंत महामात्राग्रहा इव नभस्तले ३६ ततो रथसहस्रेण पुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ अभ्ययात्पांडवं युद्धे राक्षसं च घटोत्कचम् ३७ तथैव पांडवाः सर्वे महत्या सेनया सह ॥
 द्रोणभीष्मैरणेयतौ प्रत्युद्ययुररिदमौ ३८ किरीटीचययौ कुद्वः समं तात्पार्थिवोत्तमान् ॥ आर्जुनिः सात्यकिश्चैव ययतुः सौबलं बलम् ३९ ततः प्रवृत्ते भूयः संग्रामोलोम
 हर्षणः ॥ तावकानां परेषां च समरे विजयैषिणाम् ४० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि तृतीये युद्धदिवसे संकुलयुद्धे सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

अनेन स्रज्जांबाहुल्यं दैर्घ्यं च दर्शितं २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ महामात्राः प्रधानाः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति भीष्मोनीमासप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

॥ संजय उवाच ॥ ततस्तेपार्थिवाः कुद्धाः फाल्गुनवीक्ष्यसंयुगे ॥ रथैरनेकसाहस्रैः समंतात्पर्यवारयन् १ अथैनंरथवृन्देनकोष्ठकोकृत्यभारत ॥ शरैः सुबहुसाहस्रैः
समंतादभ्यवारयन् २ शक्तीश्च विमलास्तीक्ष्णामदाश्चपरिचैः सह ॥ प्रासान्परश्वर्धाश्चैवमुद्रान्मुसलानपि ३ चिक्षिपुः समरे कुद्धाः फाल्गुनस्यरथं प्रति ॥ श
स्त्राणामथ तां वृष्टिं शलभानामिवायतिम् ४ रुरोधसर्वतः पार्थः शरैः कनकभूषणैः ॥ तत्र तल्लावणं दृष्ट्वा विभक्तो रतिमानुषम् ५ देवदानवगंधर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः
साधुसाध्वितिराजेंद्र फाल्गुनं प्रत्यपूजयन् ६ सात्यकिश्चाभिमन्युश्च महत्यासेनयावृतौ ॥ गांधारान्समरेश्वरान्जग्मतुः सहसौबलान् ७ तत्र सौबलकाः कुद्धावाष्णो
यस्यरथोत्तमम् ॥ तिलशश्चिच्छिदुः क्रोधाच्छस्त्रैर्नानाविधैर्युधि ८ सात्यकिस्तुरथं त्यक्त्वा वर्तमानेभयावहे ॥ अभिमन्योरथं तूर्णमारुरोह परंतपः ९ तावेकरथसं
युक्तौ सौबलेयस्य वाहिनीम् ॥ व्यधमेतां शितैस्तूर्णशरैः सन्नतपर्वभिः १० द्रोणभीष्मोरणेयतौ धर्मराजस्य वाहिनीम् ॥ नाशयेतां शरैस्तीक्ष्णैः कंकपत्रपरिच्छदैः
११ ततो धर्मसुतो राजामाद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ मिषतां सर्वसैन्यानां द्रोणान्किमुपाद्रवन् १२ तत्रासीत्सुमहद्युद्धं तुलं लोमहर्षम् ॥ यथा देवासुरयुद्धं पूर्वमासीत्सु
दारुणम् १३ कुर्वाणौ सुमहत्कर्मभीमसेनघटोत्कचौ ॥ दुर्योधनस्ततोऽभ्येत्य तावुभावप्यवारयन् १४ तत्राहुतमपश्यामहेडिबस्य पराक्रमम् ॥ अतीत्य पितरं
युद्धेयदयुध्यत भारत १५ भीमसेनस्तु संकुद्धो दुर्योधनममर्षणम् ॥ हृद्यविध्यत्पृषत्केन प्रहसन्निव पांडवः १६ ततो दुर्योधनो राजा प्रहारवरपीडितः ॥ निषसाद
रथोपस्थे कश्मलं च जगाम ह १७ तं विसंज्ञं विदित्वा तु त्वरमाणोऽस्य सारथिः ॥ अपोवाहरणाद्राजंस्ततः सैन्यमभ्यज्यत १८ ततस्तां कौरवांसेनां द्रवमाणां समंततः ॥
निघ्नन्भीमः शरस्तीक्ष्णैरनुववाजपृष्ठतः १९ पार्षतश्चरश्चेष्टो धर्मपुत्रश्च पांडवः ॥ द्रोणस्य पश्यतः सैन्यं गां गेयस्य च पश्यतः २० जघ्रतुर्विंशिस्तैस्तीक्ष्णैः
परानीकविनाशनैः ॥ द्रवमाणं तु तत्सैन्यं तव पुत्रस्य संयुगे २१ नाशकुतां वारयितुं भीष्मद्रोणौ महारथौ ॥ वार्यमाणं च भीष्मेण द्रोणेन च महात्मना २२ विद्रवत्ये
व तत्सैन्यं पश्यतो द्रोणभीष्मयोः ॥ ततो रथसहस्रेषु विद्रवन्सुततस्ततः २३ तावास्थितावेकरथं सौभद्रा शिनिपुंगवौ ॥ सौबलीं समरसेनां शातयेतां समंततः २४
शुशुभाते तदा तौ तु शैनेयकुरुपुंगवौ ॥ अमावास्यां गतौ यद्वत्सोमसूर्यौ न भस्तले २५ अर्जुनस्तु ततः क्रुद्धस्तव सैन्यं विशापते ॥ ववर्ष शरवर्षेण धाराभिरिव तोयदः
२६ वध्यमानं ततस्तत्र शरैः पार्थस्य संयुगे ॥ बुद्धावकौरवं सैन्यं विषादभयकंपितम् २७ द्रवतस्तान् समालक्ष्य भीष्मद्रोणौ महारथौ ॥ न्यवारयेतां संरब्धौ दुर्यो
धनहितैषिणौ २८ ततो दुर्योधनो राजा समाश्वस्य विशापते ॥ न्यवर्तयत तत्सैन्यं द्रवमाणं समंततः २९ यत्र यत्र सुतस्तु भ्यंयं पश्यति भारत ॥ तत्र तत्र न्यवर्तत क्ष
त्रियाणां महारथाः ३० तान्निवृत्तान् समीक्ष्यैव ततोऽन्येऽपीक्षरेजनाः ॥ अन्योन्यस्पर्धयारान्न लज्जया चावतस्थिरे ३१

२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१

३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८ चित्तयानः जमविष्यमिति शेषः ३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६ ॥ इति भी० नी० मा० अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥

पुनरावर्तततिषां विग आसीद्विशापते ॥ पूर्यतः सागरस्येव चंद्रस्योदयनं प्रति ३२ सन्निवृत्तास्ततस्तत्तुद्वाराजासुयोधनः ॥ अब्रवीत्स्वरितोगत्वाभीष्मं शांत
नवं च ३३ पितामहनिबोधे दंयत्त्वा विक्ष्यामि भारत ॥ नानुरूपमहं मन्ये त्वयि जीवति कौरव ३४ द्रोणे चास्त्रविदां श्रेष्ठे सपुत्रे ससुहज्जने ॥ कृपे चैव महेश्वासे द्रव
ते यद्वरूथिनी ३५ न पांडवान् प्रतिबलांस्तव मन्ये कथंचन ॥ तथा द्रोणस्य संग्रामे द्रोणे श्वैरुपस्य च ३६ अनुग्राह्याः पांडुसुतास्तव नूनं पितामह ॥ यथेमांश्च
मसे वीरवध्यमानां वरूथिनी ३७ सोऽस्मि वाच्यस्त्वयारान् पूर्वमेव समागमे ॥ नयोत्स्ये पांडवान् संख्येनापि पार्षत सात्यकी ३८ श्रुत्वा तु वचनं तुभ्यमाचार्य
स्य कृपस्य च ॥ कर्णेन सहितः कृत्यं चित्तयानस्तदैव हि ३९ यदि नाहं परित्याज्यो युवाभ्यामिह संयुगे ॥ विक्रमेणानुरूपेण युध्येतां पुरुषर्षभौ ४० एतच्छ्रुत्वा
चोभीष्मः प्रहसन्वैमुहुर्मुहुः ॥ अब्रवीत्तनयं तुभ्यं क्रोधादुद्धृत्य चक्षुषी ४१ बहुशोऽसि मयारान्स्तव्यमुक्तो हितं वचः ॥ अजेयाः पांडवा युद्धे देवैरपि सवासवैः ४२
यत्तु शक्यं मया कर्तुं वृद्धेनाद्य नृपोत्तम ॥ करिष्यामि यथा शक्तिः प्रेक्षेदानीं सबांधवः ४३ अद्य पांडुसुतानेकः स सैन्यान्सहबंधुभिः ॥ सोऽहं निवारयिष्यामि सर्वलोक
स्य पश्यतः ४४ एवमुक्ते तुभीष्मेण पुत्रास्तव जनेश्वर ॥ दध्मुः शंखान्मुदायुक्ता मेरीः संजघ्निरेष्टुम् ४५ पांडवाहिततोरान् श्रुत्वा तं निनदं महत् ॥ दध्मुः शं
खांश्च मेरीश्च मुरजांश्चाप्यनादयन् ४६ ॥ इति श्रीम० भी० भीष्मवधप० दृतीयोऽध्यायः ॥ ५८ ॥
दृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रतिज्ञाते ततस्तस्मिन् युद्धे भीष्मेण दारुणे ॥ क्रोधितो मम पुत्रेण दुःखितेन विशेषतः १ भीष्मः किमकरोत्तत्र पांडवे येषु भारत ॥ पितामहे वापं
चालास्तन्ममाचक्ष्व संजय २ ॥ संजय उवाच ॥ गतपूर्वां रूभूयिष्ठे तस्मिन्नहनि भारत ॥ पश्चिमां दिशमास्थाय स्थिते चापि दिवाकरे ३ जयं प्राप्तेषु हृष्टेषु पांडवे
षु महात्मसु ॥ सर्वधर्मविशेषज्ञः पिता देवव्रतस्तव ४ अभ्ययाज्जवनैरश्वैः पांडवानां मनीकिनी ॥ महत्यासेनया गुप्तस्तव पुत्रैश्च सर्वशः ५ प्रावर्तत ततो युद्धं तु मु
लं लोमहर्षणम् ॥ अस्माकं पांडवैः सार्धं मनयात्तव भारत ६ धनुषां कूजतां तत्र तलानां चाभिहन्यतां ॥ महान्समभवच्छब्दो गिरीणामिव दीर्यतां ७ तिष्ठस्थितौ
ऽस्मि विद्धयैनं निवर्तस्व स्थिरो भव ॥ स्थिरोऽस्मि प्रहरस्वैति शब्दोऽश्रूयत सर्वशः ८ कांचनेषु तनुत्रेषु किरीटेषु ध्वजेषु च ॥ शिलानामिव शैलेषु पतितानामभू
द्धनिः ९ पतितान्युत्तमांगानि बाहवश्च विभूषिताः ॥ व्यचेष्टंत महीप्राप्य शतशोऽथ सहस्रशः १० हृतोत्तमांगाः केचित्तु तथैवोद्यत कार्मुकाः ॥ प्रगृहीता युधाश्चा
पितस्थुः पुरुषसत्तमाः ११ प्रावर्तत महावेगानदीरुधिरवाहिनी ॥ मातंगी गशिलारौ द्रामांशोणित कर्दमा १२ वराश्च नरनागानां शरीरप्रभवा तदा ॥ परलो
कार्णवमुखी गृध्रगोमायुमोदिनी १३

नदृष्टं नृपतुं वापि युद्धमेतादृशं नृप ॥ यथा तव सुतानां च पांडवानां च भारत १४ नासीद्रथपथस्तत्र यो धैर्यं धिनिपातितैः ॥ गजैश्च पतितैर्नीलैर्गिरिशृंगैरवावृतः
 १५ विकीर्णैः कवचैश्चित्रैः शिरस्त्राणैश्चमारिष ॥ शुशुभे तद्रणस्थानं शरदीवनभस्तलम् १६ विनिर्भिन्नाः शरैः केचिदं त्रापीडप्रकर्षिणः ॥ अर्भोताः समरेशत्रून
 भ्यधावंतदर्पिताः १७ तात भ्रातः सखे बंधो वयस्यमममातुल ॥ मामापरित्यजेत्यन्ये चुक्रुशुः पतितारणे १८ अथाभ्यो हित्व मागच्छार्कं भीतोऽसिकयास्यसि ॥
 स्थितोऽहं समरे मामैरिति चान्ये विचुक्रुशुः १९ तत्र भीष्मः शांतनवो नित्यं मंडलकार्मुकः ॥ मुमोच बाणान् दीप्ताग्रान् हीनाशीविषानिव २० शरैरेकायनी कुर्वन्दि
 शः सर्वायतवतः ॥ जघान पांडवरथानादिश्य भरतर्षभ २१ स नृत्यन्वैरथोपस्थे दर्शयन् पाणिलाघवम् ॥ अलातचक्रवद्राजं स्तत्र तत्र तस्मद्वश्यते २२ तमेकं सम
 रेश्वरं पांडवाः मृजयैः सह ॥ अनेकशतसाहस्रं समपश्यन्त लाघवात् २३ मायाकृतात्माना मिव भीष्मं तत्र तस्मिन् निरे ॥ पूर्वस्यां दिशितं दृष्ट्वा प्रतीच्यां ददृशुर्जनाः २४
 उदीच्यां चैव मालोक्य दक्षिणस्यां पुनः प्रभो ॥ एवं समरेश्वरो गंगेयः प्रत्यदृश्यत २५ न चैवं पांडवेयानां काश्चिच्छक्रोति वीक्षितुम् ॥ विशिखानेव पश्यन्ति भीष्म
 चापच्युतान् बहून् २६ कुर्वाणं समरे कर्मसूदयानं च वाहिनीम् ॥ व्याक्रोशन्त रणे तत्र नरा बहुविधा बहु २७ अमानुषेण रूपेण चरन्तं पितरन्तव ॥ शलभा इव राजानः
 पतन्ति विधिवोदिताः २८ भीष्माग्रिमभिसंक्रुद्धं विनाशाय सहस्रशः ॥ नहि मोघः शरः कश्चिदासीद्भीष्मस्य संयुगे २९ नरनागाश्वकायेषु बहुत्वा लघुयोधिनः ॥
 भिनत्येकेन बाणेन सुमुखेन पतत्रिणा ३० गजकंटकसन्नद्धं वज्रेण वशिलोच्चयम् ॥ द्वौ त्रीनपि गजारोहान् पिडितान् वर्मितानपि ३१ नाराचेन सुमुक्तेन निजघानपि
 तातव ॥ यो यो भीष्मं नरव्याघ्रमभ्येत्युधिकश्चन ३२ मुहूर्तदृष्टः समयापतितो भुवि दृश्यते ॥ एवं साधर्मराजस्य वध्यमाना महाचमूः ३३ भीष्मेणातुलवीर्येण
 व्यशीर्यत सहस्रधा ॥ प्राकंपत महासेना शरवर्षेण तापिता ३४ पश्यतो वासुदेवस्य पार्थस्याथ शिखंडिनः ॥ यतमानाऽपिते वीरा द्रवमाणान् महारथान् ३५ ना
 शक्रुन् वारयितुं भीष्मबाणप्रपीडितान् ॥ महेंद्रसमवीर्येण वध्यमाना महाचमूः ३६ अभ्यज्यत महाराजन च द्रौसहधावतः ॥ आविद्ध नरनागाश्वपतितध्वजकूब
 रम् ३७ अनीकं पांडुपुत्राणां हाहाभूतमचेतनम् ॥ जघानात्र पिता पुत्रं पुत्रश्च पितरन्तथा ३८ प्रियं सखायं चाक्रंदे सखादैव बलात्कृतः ॥ विमुच्य कवचान्यन्ये
 पांडुपुत्रस्य सैनिकाः ३९ विमुक्तकेशा धावंतः प्रत्यदृश्यन्त भारत ॥ तद्रोकुलमिवोद्भातमुद्भातरथयूथपम् ४० दृष्ट्वा पांडुपुत्रस्य सैन्यमार्तस्वरन्तदा ॥ प्रभज्य
 मानं सैन्यं तु दृष्ट्वा यादवनंदनः ४१ उवाच पार्थ वभिस्तुं निदृष्ट्वा रथमुतमम् ॥ अयं सकालः संप्राप्तः पार्थयस्तेऽभिकांक्षितः ४२ प्रहरस्वनरव्याघ्रनचेन्मोहादिमुह्य
 से ॥ यत्त्वया कथितं वरिपुरारान्नां समागमे ४३

भीष्मद्रोणमुखान्सर्वान् धार्तराष्ट्रस्य सैनिकान् ॥ सानुबन्धान् हनिष्यामि मेमांयोत्स्यति संयुगे ४४ इति तत्कुरुकौंतेय सत्यं वाक्यमरिंदम ॥ वीभत्सो पश्य सैन्यं स्वं
 भज्यमानं ततस्ततः ४५ द्रवतश्चमहीपालान् पश्य योधिष्ठिरेवले ॥ दृष्ट्वा हि भीष्मं समरे व्यातान न मिवातकम् ४६ भयार्ताः प्रपलायन्ते सिंहात् क्षुद्रमृगा इव ॥ एव
 मुक्तः प्रत्युवाच वासुदेवं धनंजयः ४७ नोदयाश्चान्यतो भीष्मो विगाहेत द्वलार्णवम् ॥ पातयिष्यामि दुर्धर्षं दृढं कुरुपितामहम् ४८ ॥ संजय उवाच ॥ ततोऽश्वान्
 रजतप्रख्यान् नोदयामास माधवः ॥ यतो भीष्मरथो राजन् दुष्प्रेक्ष्यो रश्मिवानिव ४९ ततस्तत्पुनरावृत्तं युधिष्ठिरबलं महत् ॥ दृष्ट्वा पार्थं महाबाहुं भीष्मायोद्यतमा
 ह्वे ५० ततो भीष्मः कुरुश्रेष्ठ सिंहवद्दिनदन्मुहुः ॥ धनंजयरथं शीघ्रं शरवर्षैरवाकितम् ५१ क्षणेन सरथस्तस्य सहयः सहसारथिः ॥ शरवर्षेण महता संछन्नो न प्रका
 शते ५२ वासुदेवस्त्वसंभ्रांतो धैर्यमास्थाय सत्त्ववान् ॥ चोदयामास तान् श्वान् विचितान् भीष्मसायकैः ५३ ततः पार्थो धनुर्गृह्य दिव्यं जलदनिःस्वनम् ॥ पातया
 मास भीष्मस्य धनुश्छित्वा त्रिभिः शरैः ५४ सच्छिन्नधन्वा कौरव्यः पुनरन्यन्महद्वनुः ॥ निमिषांतरमात्रेण सज्जं चक्रे पितातव ५५ विचकर्षत तोदोर्म्या धनुर्ज
 लदनिःस्वनम् ॥ अथास्यत दपि कुद्वश्चिच्छेदधनुर्जुनः ५६ तस्य तत्पूजयामास लाघवं शांतनोः सुतः ॥ साधुपार्थं महाबाहो साधुभो पांडुनंदन ५७ त्वय्ये
 वैतशुक्लरूपं महत्कर्म धनंजय ॥ प्रीतोऽस्मि सुभृशं पुत्रकुरुयुद्धं मया सह ५८ इति पार्थं प्रशस्याथ प्रगृह्यान् अन्यन्महद्वनुः ॥ मुमोच समरे वीरः शरान् पार्थरथं प्रति ५९
 अदर्शयद्वासुदेवो हययाने परंबलम् ॥ मोघान् कुर्वन् शरास्तस्य मंडलान्याचरच्छु ६० तथा भीष्मस्तु सुदृढं वासुदेवधनंजयो ॥ विव्याध निशितैर्बाणैः सर्वगात्रेषु
 भारत ६१ शुशुभाते नरव्याघ्रौ तौ भीष्मशरविक्षतौ ॥ गोतृषाविव संरब्धौ विषाणैर्लिखितांकितौ ६२ पुनश्चापिसुसंरब्धः शरैः शतसहस्रशः ॥ कृष्णयोर्युधि
 संरब्धौ भीष्मोऽथावारयद्विशः ६३ वार्ष्णेयं च शरैस्तीक्ष्णैः कंपयामास रोषितः ॥ मुहुरभ्यर्दयन् भीष्मः प्रहस्य स्वनवत्तदा ६४ ततस्तु कृष्णः समरे दृष्ट्वा भीष्मपराक्र
 मम् ॥ संप्रेक्ष्य च महाबाहुः पार्थस्य मृदुयुद्धताम् ६५ भीष्मं च शरवर्षाणिसृजन्तमनिशं युधि ॥ प्रतपन्तमिवादित्यं मध्यमासाद्य सेनयोः ६६ वरान् वरान् विनि
 घ्नन्तं पांडुपुत्रस्य सैनिकान् ॥ युगांतमिव कुर्वाणं भीष्मं योधिष्ठिरेवले ६७ अमृष्यमाणो भगवान् केशवः परवीरहा ॥ अर्चितयदमेयात्मानास्तियौधिष्ठिरंबलम् ६८
 एकाद्वाहिरणे भीष्मो नाशयेद्देवदानवान् ॥ किंनु पांडुसुतान् युद्धे सबलान् सपदानुगान् ६९ द्रवते च महासैन्यं पांडवस्य महात्मनः ॥ एते च कौरवास्तूर्णप्रभश्चान्
 वीक्ष्य सोमक्रान् ७० प्राद्रवन्ति रणे दृष्ट्वा हर्षयन्तः पितामहम् ॥ सोऽहं भीष्मं निहन्म्य पांडवार्थाय दंशितः ७१ भारमेतं विनेष्यामि पांडवानां महात्मनाम् ॥
 अर्जुनो हि शरैस्तीक्ष्णैर्वध्यमानोऽपि संयुगे ७२

७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२ समुदीर्यमाणं वर्धमानप्रयत्नं ८३।८४।८५।८६ अश्विनोरश्विपुत्रयोर्नकुठसहदेवयोः ८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५

कर्तव्यं नाभिजानातिरणेभीष्मस्य गौरवात् ॥ तथा चिंतयतस्तस्य मूय एव पितामहः ॥ प्रेषयामास संकुद्धः शरान् पार्थ रथं प्रति ७३ तेषां बहुत्वात् भृशं शराणां दिशश्च
सर्वाः पिहिता वभूवुः ॥ नचांतरिक्षं न दिशो न भूमिर्न भास्वरोऽदृश्यतरश्चिमाली ७४ ववृश्वातास्तु मुलाः सधूमादिशश्च सर्वाः क्षुभिता वभूवुः ॥ द्रोणो विकर्णोऽथ
जयद्रथश्च भूरिश्रवाः कृतवर्मा कृपश्च ७५ श्रुतायुर्वष्टपतिश्च राजा विद्वानुविदौ च सुदक्षिणश्च ॥ प्राच्याश्च सौवीरगणाश्च सर्वे वसातयः क्षुद्रकमालवाश्च ७६ किरीटिनं
त्वरमाणाऽभिसन्नुनिदेशगाः शांतनवस्य राज्ञः ॥ तं वाजिपादातरथौघजालैरनेकसाहस्रशतैर्ददर्श ७७ किरीटिनं संपरिवार्यमाणं शिनेर्न सावारण्यूथपैश्च ॥ ततस्तु
दृष्ट्वाऽर्जुनवासुदेवौ पदातिनागाश्वरथैः समंतात् ७८ अभिदुतौ शस्त्रभृतां वरिष्ठौ शिनिप्रवीरोऽभिससारतूर्ण ॥ सतान्यनीकानि महाधनुष्मान् शिनिप्रवीरः सहसाऽभि
पत्य ७९ चकार साहाय्यमथार्जुनस्य विष्णुर्यथा वृत्रनिषूदनस्य ॥ विशीर्णनागाश्वरथध्वजौ घंभीष्मेण वित्रासितसर्वयोधम् ८० युधिष्ठिरानीकमभिद्रवंतं प्रोवाच स
दृश्य शिनिप्रवीरः ॥ कक्षत्रियायास्यथ नैषधर्मः सतां पुरस्तात् कथितः पुराणैः ८१ मास्वां प्रतिज्ञां त्यजत प्रवीराः स्ववीरधर्मपरिपालयध्वम् ॥ तान्वासवानंतरजोनि
शाम्य नरेन्द्रमुख्यान् द्रवतः समंतात् ८२ पार्थस्य दृष्ट्वा मृदुयुद्धतां च भीष्मं च संख्ये समुदीर्यमाणम् ॥ अमृष्यमाणः सततो महात्मा यशस्विनं सर्वदशार्हभर्ता ८३ उवाच
शैनेयमभिप्रशंसन् दृष्ट्वा कुरूनापततः समग्रान् ॥ येयांति ते यांति शिनिप्रवीरयेऽपि स्थिताः सात्वततेऽपियांतु ८४ भीष्मं रथात्पश्यन् निपात्यमानं द्रोणं च संख्ये सगणं म
याऽथ ॥ न मे रथो सात्वतकौरवाणां कुद्धस्य मुच्ये तरणेऽद्य कश्चित् ८५ तस्मादहं गृह्य रथांगमुग्रं प्राणं हरिष्यामि महाव्रतस्य ॥ निहत्य भीष्मं सगणं तथाऽऽजौ द्रोणं च शै
नेयस्थप्रवीरौ ८६ प्रीतिकरिष्यामि धनं जयस्य राज्ञश्च भीमस्य तथाऽश्विनोश्च ॥ निहत्य सर्वान् दृष्ट्वा त्राष्ट्रपुत्रांस्तत्पक्षिणो ये च नरेन्द्रमुख्याः ८७ राज्येन राजानमजात
शत्रुं संपादयिष्याम्यहमद्यहृष्टः ॥ ततः सुनाभं वसुदेवपुत्रः सूर्यप्रभं वज्रसमप्रभावम् ८८ क्षुरांतमुद्यम्य भुजेन चक्रं रथादवबुध्य विसृज्य बाहून् ॥ संकपयन् गांचरणैर्म
हात्मा वेगेन कृष्णः प्रससार भीष्मम् ८९ मदाधमाजौ समुदीर्णदर्पसिंहो जिघांसन्निवारणेंद्रम् ॥ सोऽभिद्रवन् भीष्ममनीकमध्ये कुद्धो महेंद्रावरजः प्रमाथी ९० व्यालं
विपीतांतपटश्च काशे च नो यथा खेतडितावनद्धः ॥ सुदर्शनं चास्य रराज शौरिस्तच्चक्रपद्मं सुभुजोरुनालम् ९१ यथादिपद्मं तरुणा क्वर्णं रराज नारायणनाभिजातम् ॥
तत्कृष्णकोपोदयसूर्यबुद्धं क्षुरांततीक्ष्णाग्रसुजातपत्रम् ९२ तस्यैव देहो रसरः प्ररूढं रराज नारायणबाहुनालम् ॥ तमात्तचक्रं प्रणदंतमुच्चैः कुद्धं महेंद्रावरजं समीक्ष्य ९३
सर्वाणि भूतानि भृशं विनेदुः क्षयं कुरूणां निवर्चितयित्वा ॥ सवासुदेवः प्रगृहीतचक्रः संवर्तयिष्यन्निवसर्वलोकम् ९४ अभ्युत्पतन् लोकगुरुर्वभासे भूतानि वक्ष्यान्निवधूम
केतुः ॥ तमाद्रवंतं प्रगृहीतचक्रं दृष्ट्वा देवं शांतनवस्तदानीं ९५

९६।९७।९८।९९।१००।१।२।३।४।५।६।७।८।९ प्रजिघाये प्रेषयामास ११० शरप्रवेकान् बाणश्रेष्ठान् ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८

असंभ्रमंतद्विचकर्षदोभ्यां महाधनुर्गांडिवतुल्यघोषम् ॥ उवाच भीष्मस्तमनंतपौरुषं गोविंदमाजावविभूदचेताः ९६ एहो हि देवेश जगन्निवास नमोऽस्तु ते माधवचक्र
पाणे ॥ प्रसह्य मां पातय लोकनाथ रथोत्तमात् सर्वशरण्यसंख्ये ९७ त्वया हतस्यापि ममाद्यकृष्णश्रेयः परस्मिन्निह चैव लोके ॥ संभावितोऽस्म्यंधक्वृष्णिनाथलोकेऽस्मि
वीरतवाभियानात् ९८ रथादवबुध्यत तत्स्वरावान् पार्थोऽप्यनुदुत्ययदुप्रवीरम् ॥ जग्राह पीनोत्तमलंबबाहुं बाहोर्हरेर्व्यायतपीनबाहुः ९९ निगृह्यमाणश्च तदाऽऽ
दिदेवो भृशं संरोषः किल चात्मयोगी ॥ आदाय वेगेन जगाम विष्णुर्जिष्णुं महावातह्वैकवृक्षम् १०० पार्थस्तु विष्टम्य बलेन पादौ भीष्मातिक्त्तूर्णमभिद्रवंतम् ॥ बला
न्निजग्राह हरिं किरीटीपदेऽथ राजन् दशमे कथंचित् १ अवस्थितं च प्रणिपत्य कृष्णं प्रीतोऽर्जुनः कांचनचित्रमाली ॥ उवाच कोपं प्रतिसंहरेति गतिर्भवान् केशव पांडवानां
२ नहास्यते कर्म यथा प्रतिज्ञं पुत्रैः शपे केशव सोदरैश्च ॥ अंतं करिष्यामि यथा कुरूणां त्वयाऽहमिंद्रानुजसंप्रयुक्तः ३ ततः प्रतिज्ञां समयंचतस्य जनार्दनः प्रीतमनानि श
म्य ॥ स्थितः प्रिये कौरवसत्तमस्य रथं सचक्रः पुनरारुरोह ४ सतानभीषून् पुनराददानः प्रगृह्य शंखं द्विषतां निहंता ॥ विनादयामास ततो दिशश्च सपांचजन्यस्य रेवेण
शौरिः ५ व्याविद्ध निष्कांगदकुंडलं तरजोविकीर्णां चितपद्मनेत्रम् ॥ विशुद्धदंष्ट्रं प्रगृहीतशंखं विचुकुशुः प्रेक्ष्य कुरुप्रवीराः ६ मृदंगभेरीपणवप्रणादानेभिस्वनादुं दुभि
निःस्वनाश्च ॥ ससिंहनादाश्च बभूवुरुग्राः सर्वेष्वनीकेषु ततः कुरूणां ७ गांडीवघोषः स्तनयित्नु कल्पोजगाम पार्थस्य नभो दिशश्च ॥ जग्मुश्च बाणा विमलाः प्रसन्नाः सर्वा
दिशः पांडवचापमुक्ताः ८ तं कौरवाणामधिपोजवेन भीष्मेण भूरिश्रवसा च सार्धं ॥ अभ्युद्यया बुध्यत बाणपाणिः कक्षं दिधक्षन्निवधूमकेतुः ९ अथार्जुनाय प्रजिघाये म
हान् भूरिश्रवाः सप्तसुवर्णपुंखान् ॥ दुर्योधनस्तोमरमुग्रवेगं शल्योगदां शांतनवश्च शक्तिं ११० सप्तभिः सप्तशरप्रवेकान् संवार्य भूरिश्रवसा विसृष्टान् ॥ शितेन दुर्योधन
बाहुमुक्तं क्षुरेण ततोमरमुन्ममाथ ११ ततः शुभामापतती सशक्तिं विद्युत्प्रभां शांतनवेन मुक्तां ॥ गदांचमद्राधिपबाहुमुक्तां द्वाभ्यां शराभ्यां निचकर्तवीरः १२ ततो
भुजाभ्यां बलवद्विकृष्य चित्रधनुर्गांडिवमप्रमेयम् ॥ माहेंद्रमस्त्रं विधिवत् सुधोरं प्रादुश्चकाराहुतमंतरिक्षे १३ तेनोत्तमास्त्रेण ततो महात्मा सर्वाप्यनीकानि महाधनुष्मा
न् ॥ शरौघजालैर्विमलाग्निवर्णैर्निवारयामास किरीटमाली १४ शिलीमुखाः पार्थधनुः प्रमुक्तारथान् ध्वजाग्राणि धनूंषि बाहून् ॥ निरुत्य देहान् विविशुः परेषां नरेन्द्रनागै
द्रतुरंगमाणां १५ ततो दिशः सोनुऽदिशश्च पार्थः शरैः सुधारैः समरे वितत्य ॥ गांडीवशब्देन मनां सितेषां किरीटमाली व्यथयांचकार १६ तस्मिंस्तथाघोरतमे प्रवृत्ते
शंखस्वनादुं दुभिनिःस्वनाश्च ॥ अंतर्हिता गांडिवनिःस्वनेन बभूवुरुग्राश्च रथप्रणादाः १७ गांडीवशब्दं तमथो विदित्वा विराटराजप्रमुखाः प्रवीराः ॥ पांचालराजो
दुपदश्च वीरस्तं देशमाजग्मुर्दीनसत्त्वाः १८

सर्वाणिसैन्यानिनुतावकानियतोयतोर्गाडि गःप्रणादः ॥ ततस्ततःसन्नतिमेवजग्मुर्मतंप्रतीपोऽभिससारकश्चित् १९ तस्मिन्सुधोरेत्तपसंप्रहारेहताःप्रवीराःसरथा
श्वसूताः ॥ गजाश्चनाराचनिपाततप्तमहापताकाःशुभरुक्मकक्ष्याः १२० परीतसत्वाःसहसानिपेतुःकिरीटिनाभिन्नतनुत्रकायाः ॥ दृढहताःपत्रिभिरुग्रवेगैःपा
थेनगहैर्विमलैःशिताग्रैः २१ निकृत्तयंत्रानिहतंद्रकीलाध्वजामहांतोष्वजिनीमुखेषु ॥ पदातिसंधाश्चरथाश्चसंख्येहयाश्चनागाश्चधनंजयेन २२ बाणाहतास्तूर्णम
पेतसत्वाविष्टभ्यगात्राणिनिपेतुरुर्व्या ॥ ऐंद्रेणतेनास्त्रवरेणराजन्महाहवेभिन्नतनुत्रदेहाः २३ ततःशरौघैर्निशितैःकिरीटिनामृदेहशस्त्रक्षतलोहितोदा ॥ नदीसुघो
रानरमेदफेनाप्रवर्तितातत्ररणाजिरेवै २४ वेगेनसास्तीविष्टयुप्रवाहापरेतनागाश्चशरीररोधा ॥ नरेन्द्रमजोच्छ्रितमांसपंकाप्रभूतरक्षोगणभूतसेविता २५ शिरःक
पालाकुलकेशशाद्वलाशरीरसंघातसहस्रवाहिनी ॥ विशीर्णनानाकवचोर्मिसंकुलानराश्चनागास्थिनिकृत्तशर्करा २६ श्वकंकशालावृकगृध्रकैःकव्यादसंवैश्चतरक्षुभि
श्च ॥ उपेतकूलादहशुर्मनुष्याःकूरांमहावैतरणीप्रकाशा २७ प्रवर्तितामर्जुनबाणसंवैर्मेदोवसासृक्प्रवहांसुभीमां ॥ हतप्रवीरांचतथैवदृष्टासेनांकुरूणामथफाल्गुने
न २८ तेचेदिपांचालकरूपमत्स्याःपार्थाश्चसर्वेसहिताःप्रणेहुः ॥ जयप्रगल्भाःपुरुषप्रवीराःसंत्रासयंतःकुरुवीरयोधान् २९ हतप्रवीराणिबलानिदृष्टाकिरीटिनाश
भ्रशंशस्त्रपरिक्षतांगाः ३१ तदैन्द्रमस्त्रविततंचधोरमसह्यमुद्रीक्ष्ययुगांतकल्पम् ॥ अथापयानंकुर्वःसभीष्माःसद्रोणदुर्योधनवाल्हिकाश्च ३२ चकुर्निशांसंधिगतां
समीक्ष्यविभावसोर्लोहितरागयुक्तां ॥ अवाप्यकीर्तिचयशश्चलोकेविजित्यशूंश्चधनंजयोऽपि ३३ ययौनरेद्रैःसहसोदरैश्चसमाप्तकर्माशिविरंनिशायां ॥ ततःप्रजज्ञे
तुमुलःकुरूणांनिशामुखेधोरतमःप्रणादः ३४ रणेस्थानामयुतंनिहत्यहतागजाःसप्तशतार्जुनेन ॥ प्राच्याश्चसौवीरगणाश्चसर्वेनिपातिताःक्षुद्रकमालवाश्च ३५ मह
त्कृतं कर्मधनंजयेनकर्तुंयथानार्हतिकाश्चिदन्यः ॥ श्रुतायुर्वंष्टपतिश्चराजातथैवदुर्मर्षणचित्रसेनौ ३६ द्रोणःकृपःसैधववाल्हिकौचभूरिश्रवाःशल्यशलौचराजन् ॥
अन्येचयोधाःशतशःसमेताःउद्धेनपार्थेनरणस्यमध्ये ३७ स्वबाहुवीर्येणजिताःसभीष्माःकिरीटिनालोकमहारथेन ॥ इतिब्रुवंतःशिविराणिजग्मुःसर्वगणाभारतये
त्वदीयाः ३८ उल्कासहस्रैश्चसुसंप्रदीप्तैर्विभ्राजमानैश्चतथाप्रदीपैः ॥ किरीटिवित्रासितसर्वयोधाचक्रेनिवेशंघजिनीकुरूणां ॥ १३९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणिभीष्मवधप० तृतीयदिवसावहारेएकोनपठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ व्युष्टांनिशांभारतभारतानामनीकिनीनांप्रमुखेम
हात्मा ॥ ययौसपत्नानप्रतिजातकोषोदृतःसमग्रेणबलेनभीष्मः १

१।३।४।५।६ व्यालोव्यूहविशेषस्तेननानाविधंगूढसारं च १।८ सूपस्करंसुचक्रं सोत्तरवंधुरेपंतरेणाच्छादनेनबंधुरारम्याईपातत्सहितं ९ चतुश्चतुरावृत्तं व्यालानां गजानां

तंद्रोणदुर्योधनवाल्हिकाश्चतथैवदुर्मर्षणचित्रसेनौ ॥ जयद्रथश्चातिवलोवलौघैर्नृपास्तथाऽन्येप्रययुःसमंतात् २ सतैर्महद्भिश्चमहारथैश्चतेजस्विभिर्वीर्यवद्भिश्चराजन् ॥
रराजराजासतुराजमुख्यैर्वृतःसदैवैरिववज्रपाणिः ३ तस्मिन्ननीकप्रमुखेविपक्तादोषूयमानाश्चमहापताकाः ॥ सुरक्तपीतासितपांडुराभामहागजस्कंधगताविरेजुः
४ सावाहिनीशांतनवेनगुप्तामहारथैर्वारणवाजिभिश्च ॥ बभौसविद्युस्तनयितुकल्पाजलागमेद्यौरिवजातमेघा ५ ततो रणायाभिमुखी प्रयाता प्रत्यर्जुनं शांतनवा
भिगुप्ता ॥ सेनामहोग्रासहस्राकुरूणांविगोयथाभीमइवापगायाः ६ तंव्यालनानाविधंगूढसारंगजाश्चपादातरथौघपक्षम् ॥ व्यूहंमहामेघसमंमहात्माददर्शदूरात्क
पिराजकेतुः ७ विनिर्ययौकेतुमतारथेननरर्षभःश्वेतहयेनवीरः ॥ वरूथिनासैन्यमुखेमहात्मावधेष्टतःसर्वसपत्नयूनाम् ८ सूपस्करंसोत्तरवंधुरेपंतंयदूनामृषभेण
संख्ये ॥ कपिध्वजंप्रेक्ष्यविषेदुराजौसहैवपुत्रैस्तवकौरवेयाः ९ प्रकर्षतागुप्तमुदायुधेनकिरीटिनालोकमहारथेन ॥ तंव्यूहराजंददृशुस्त्वदीयाश्चतुश्चतुर्व्यालसहस्र
कर्ण १० यथाहिपूर्वेऽहनिधर्मराज्ञाव्यूहःकृतःकौरवसत्तमेन ॥ तथानभूतोभुविमानुपेधुनदृष्टपूर्वोचसंश्रुतश्च ११ ततोयथादेशमुपेत्यतस्थुःपांचालमुख्याःस
हचेदिमुख्यैः ॥ ततःसमादेशसमाहतानिभेरीसहस्राणिविनेदुराजौ १२ शंखस्वनास्तूर्यरथस्वनाश्चसर्वेष्वनीकेषुसंसिंहनादाः ॥ ततःसबाणानिमहास्वनानिवि
स्फार्यमाणानिधनूंषिवीरैः १३ क्षणेनभेरीपणवप्रणादानंतर्दधुःशंखमहास्वानाश्च ॥ तच्छंखशब्दावृतमंतरिक्षमुद्धूतभौमदुतरेणुजालम् १४ महावितानावतत
प्रकाशमालोक्यवीराःसहसाऽभिपेतुः ॥ रथीरथेनाभिहतःससूतःपपातसाश्वःसरथःसकेतुः १५ गजोगजेनाभिहतःपपातपदातिनाचाभिहतःपदातिः ॥ आवर्त
मानान्यभिवर्तमानैर्घोरीकृतान्यदुतदर्शनानि १६ प्रासैश्चखड्गैश्चसमाहतानिसदश्ववृंदानिसदश्ववृंदैः ॥ सुवर्णतारागणभूषितानिसूर्यप्रभाभानिशरावराणि १७
विदार्यमाणानिपरश्वधैश्चप्रासैश्चखड्गैश्चनिपेतुरुर्व्याम् ॥ गजैर्विषाणैर्वरहस्तस्त्रुणाःकेचित्ससूतारथिनःप्रपेतुः १८ गजर्षभाश्चापिरथर्षभेणनिपातिताबाणहताः
पृथिव्याम् ॥ गजौघवेगोद्धतसादितानांश्रुत्वाविषेदुःसहसामनुष्याः १९ आर्तस्वनंसादिपदातियूनांविषाणगात्रावरताडितानाम् ॥ संभ्रांतनागाश्चरथेमुहूर्तमहा
क्षयेसादिपदातियूनाम् २० महारथैःसंपरिवार्यमाणोददर्शभीष्मःकपिराजकेतुम् ॥ तंपंचतालोच्छ्रिततालकेतुःसदश्ववेगादुतवीर्ययानः २१ महास्रवाणाशनिदी
प्तिमंतंकिरीटिनंशांतनवोऽभ्यधावत् ॥ तथैवशक्रप्रतिमप्रभावमिंद्रात्मजंद्रोणमुखाविसमुः २२ कृपश्चशल्यश्चविविशतिश्चदुर्योधनःसौमदत्तिश्चराजन् ॥ ततो रथा
नांप्रमुखादुपेत्यसर्वास्त्रवित्कांचनचित्रवर्मा २३ जवेनशूरोऽभिससारसर्वास्तानर्जुनस्यात्मसुतोऽभिमन्युः ॥ तेषांमहास्राणिमहारथानामसह्यकर्माविनिहत्यकार्णिः २४

बभौमहामंत्रहुताचिंमालीसदोगतः सन्भगवानिवाग्निः ॥ ततः सतूर्णरुधिरोदकेनांलुत्वानदीमाशुरणेरिपूर्णम् २५ जगामसौभद्रमतीत्यभीष्मोमहारथंपार्थमदीनस
त्वः ॥ ततः प्रहस्याहुतविक्रमेणगांडीवमुक्तेनशिलाशितेन २६ विपाठजालेनमहास्रजालंविनाशयामासकिरीटमाली ॥ तमुत्तमंसर्वधनुर्धराणामसत्तकर्मकपिरा
जकेतुः २७ भीष्ममहात्माऽभिववर्षतूर्णशरौघजालैर्विमलैश्चमलैः ॥ तथैवभीष्माहतमंतरिक्षेमहास्रजालंकपिराजकेतोः २८ विशीर्यमाणंददृशुस्त्वदीयादिवाकरे
णैवतमोभिभूतम् ॥ एवंविधंकार्मुकभीमनादमदीनवत्सत्पुरुषोत्तमाम्भ्याम् ॥ ददर्शलोकः कुरुसृजयाश्चतद्वैरथंभीष्मधनंजयाम्भ्याम् २९ ॥ इतिश्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीष्मार्युनद्वैरथेषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ द्रौणिर्भूरिश्रवाःशल्यश्चित्रसेनश्चमारिषः ॥ पुत्रः
सांयमनेश्चैवसौभद्रंपर्यवारयन् १ संसक्तमतितेजोभिस्तमेकंददृशुर्जनाः ॥ पंचभिर्मनुजव्याघ्रैर्गजैःसिंहशिंशुंयथा २ नातिलक्ष्यतयाकाश्चिन्नशौर्येनपराक्रमे ॥
बभूवसदृशःकार्णोर्नास्त्रेनापिचलाघवे ३ तथातमात्मजंयुद्धेविक्रमंतमरिंदमम् ॥ दृष्ट्वापार्थःसुसंयतंसिंहनादमथानदत् ४ पीडयानंतुतत्सैन्यंपौत्रंतवविशांपते ॥
दृष्ट्वात्वदीयाराजेंद्रसमंतात्पर्यवारयन् ५ ध्वजिनीधार्तराष्ट्राणांदिनशत्रुरदीनवत् ॥ प्रत्युद्ययौससौभद्रस्तेजसाचवलेनच ६ तस्यलाघवमार्गस्थमादित्यसदृशप्र
भम् ॥ व्यदृश्यतमहच्चापंसमरेयुध्यतःपरैः ७ सद्रौणिमिषुणैकेनविद्धाशल्यंचपंचभिः ॥ ध्वजंसांयमनेश्चैवसोऽष्टाभिश्चिच्छिदेततः ८ रुक्मदंडांमहाशक्तिंप्रेषि
तांसौभदत्तिना ॥ शितेनोरगसंकाशांपत्रिणाऽपजहारताम् ९ शल्यस्यचमहावेगानस्यतःसमरेशरान् ॥ निवार्यार्जुनदायादोजघानचतुरोहयान् १० भूरिश्रवा
श्चशल्यश्चद्रौणिःसांयमनिःशलः ॥ नाभ्यवर्तंतसंरब्धाःकार्णोर्बाहुबलोदयम् ११ ततस्त्रिगर्ताराजेंद्रमद्राश्चसहकेक्यैः ॥ पंचविंशतिसाहस्रास्तवपुत्रेणचोदि
ताः १२ धनुर्वेदविदोमुख्याअजेयाःशत्रुभिर्युधि ॥ सहपुत्रंजिघांसंतंपरिवतुःकिरीटिनम् १३ तौतुतत्रपितापुत्रौपरिक्षिप्तौमहारथौ ॥ ददर्शराजन्पांचाल्यः
सेनापतिररिंदम १४ सवारणरथौघानांसहस्रैर्बहुभिवृतः ॥ वाजिभिःपत्तिभिश्चैववृतःशतसहस्रशः १५ धनुर्विस्फार्यसंकुद्धोनोदयित्वाचवाहिनीम् ॥ ययौतंम
द्रकान्निक्त्वेक्यांश्चपरंतप १६ तेनकीर्तिमतागुप्तमनीकंदृढधन्वना ॥ संरब्धरथनागाश्वंयोत्स्यमानमशोभत १७ सोऽर्जुनप्रमुखेयांतंपांचालकुलवर्धनः ॥
त्रिभिःशारद्वतंबाणैर्जनुदेशेसमार्पयत् १८ ततःसमद्रकान्हत्वादशैवदशभिःशरैः ॥ पृष्ठरक्षंजघानाशुभलेनरुतवर्मणः १९ दमनंचापिदायादंपौरवस्यमहात्मनः ॥
जघानविमलाग्रेणनाराचेनपरंतपः २० ततःसांयमनेःपुत्रःपांचाल्यंयुद्धदुर्मदम् ॥ अविध्यात्रिंशताबाणैर्दशभिश्चास्यसाराथिम् २१ सोऽतिविद्धोमहेष्वासःसृ
क्किणीपरिसंलिहन् ॥ भलेनभृशतीक्ष्णेननिचकर्तास्यकार्मुकम् २२

11 1 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

॥ १७ ॥

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ ॥ इतिभीष्मपर्वणि नीलकण्ठीयेभारतभाष्ये एकपष्ठितमो

अथैनंपंचविंशत्याक्षिप्रमेवसमर्पयत् ॥ अश्वांश्चास्यावधीद्राजशुभौतौपाणिंसारथी २३ सहताश्वरथेतिष्ठन्दर्शभरतर्षभ ॥ पुत्रःसांयमनेःपुत्रंपांचाल्यस्य
महात्मनः २४ सप्रहृष्टमहाघोरंनिस्त्रिंशत्वरमायसम् ॥ पदातिस्तूर्णमानच्छद्रथस्थंपुरुषर्षभः २५ तंमहौघमिवायांतंखात्पतंतमिवोरगम् ॥ भ्रांतावरणनि
स्त्रिंशंकालोत्सृष्टमिवांतकम् २६ दीप्यमानमिवादित्यंमत्तवारणविक्रमम् ॥ अपश्यन्पांडवास्तत्रष्टष्टयुग्मश्चपार्षतः २७ तस्यपांचालदायादःप्रतीपमभिधाव
तः ॥ शितनिस्त्रिंशहस्तस्यशरावरणधारिणः २८ बाणवेगमतीतस्यतथाऽभ्याशमुपेयुषः ॥ त्वरन्सेनापतिःकुद्धोविभेदगदयाशिरः २९ तस्यराजनसनिस्त्रिं
शंसुप्रभंचशरावरम् ॥ हतस्यपततोहस्तःद्वेगेनन्यपतद्भुवि ३० तंनिहत्यगदाग्रेणसलेभेपरमांसुदम् ॥ पुत्रःपांचालराजस्यमहात्माभीमविक्रमः ३१ तस्मि
नहतेमहेष्वासेराजपुत्रेमहारथे ॥ हाहाकारोमहानासीत्तवसैन्यस्यमारिष ३२ ततःसांयमनिःकुद्धोदृष्टानिहतमात्मजम् ॥ अभिदुद्राववेगेनपांचाल्यंयुद्धदुर्म
दम् ३३ तौतत्रसमरेश्वरौसमेतौयुद्धदुर्मदौ ॥ ददृशुःसर्वराजानःकुरवःपांडवास्तथा ३४ ततःसांयमनिःकुद्धःपार्षतंपरवीरहा ॥ आजघानात्रिभिर्बाणैस्तोत्रैरि
वमहाद्विपम् ३५ तथैवपार्षतंशूरंशल्यःसमितिशोभनः ॥ आजघानोरसिकुद्धस्ततौयुद्धमवर्तत ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप० चतुर्थयु
द्धदिवसेसांयमनिपुत्रवधेएकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ६४ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ दैवमेवपरमन्येपौरुषादपेसंजय ॥ यत्सैन्यंममपुत्रस्यपांडुसैन्येनवाध्यते १
नित्यंहिमामकांस्तातहतानेवहिंसांसि ॥ अव्यग्रांश्चप्रहृष्टांश्चनित्यंशंसिपांडवान् २ हिनान्पुरुषकारेणमामकानद्यसंजय ॥ पातितान्पात्यमानांश्चहताने
वचशंससि ३ युध्यमानान्यथाशक्तिघटमानजयंप्रति ॥ पांडवाहिजयंत्येवजीयंतंचैवमामकाः ४ सोऽहंतीव्राणिदुःखानिदुर्योधनकृतानिच ॥ श्रोष्यामिस
ततंतातदुःसहानिवहानिच ५ तमुपायंनपश्यामिजीयेरन्येनपांडवान् ॥ मामकाविजयंयुद्धेप्राप्नुयुर्येनसंजय ६ संजयउवाच ॥ क्षयंमनुष्यदेहानांगजवा
जिरथक्षयम् ॥ शृणुराजनस्थिरोभूत्वातवैवापनयोमहान् ७ घृष्टयुग्मस्तुशल्येनपीडितोनवाभिःशरैः ॥ पीडयामाससंकुद्धोमद्राधिपतिमायसैः ८ तत्रा
हुतमपश्यामपार्षतस्यपराक्रमम् ॥ न्यवारयतयस्तूर्णशल्यंसमितिशोभनम् ९ नांतरंदृश्यतेतत्रतयोश्चरथिनोस्तदा ॥ मुहूर्तमिवतद्युद्धंतयोःसममिवा
भवत् १० ततःशल्योमहाराजघृष्टयुग्मस्यसंयुगे ॥ धनुश्चिच्छेदभस्त्रेनपीतेननिशितेनच ११ अथैनंशरवर्षेणच्छादयामाससंयुगे ॥ गिरिजलागमेयद्वज्ज
लदाजलवृष्टिभिः १२ अभिमन्युस्ततःकुद्धोघृष्टयुग्मेचपीडिते ॥ अभिदुद्राववेगेनमद्रराजरथंप्रति १३

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

ततोमद्राधिपरथंकार्ष्णिःप्राप्यातिकोपनः ॥ आर्तीयनिममेयात्माविष्याधनिशितैःशरैः १४ ततस्तुतावकाराजनपरीप्संतोऽर्जुनिरणे ॥ मद्राजरथंतूर्णपरि
 वार्यावतस्थिर १५ दुर्योधनोविकर्णश्चदुःशासनविर्विशती ॥ दुर्मर्षणोदुःसहश्चचित्रसेनोऽथदुर्मुखः १६ सत्यव्रतश्चमद्रंतपुरुमित्रश्चभारत ॥ एतेमद्राधिपरथं
 पालयंतःस्थितारणे १७ तान्भीमसेनःसंकुद्रोष्टुष्टुम्रश्चपार्षतः ॥ द्रौपदेयाभिमन्युश्चमाद्रीपुत्रौचपांडवौ १८ धार्तराष्ट्रान्दशरथान्दशैवप्रत्यवारयन् ॥ ना
 नारूपाणिशस्त्राणिविमृजंतोविशंपते १९ अभ्यवर्तंतसंहृष्टाःपरस्परवधैषिणः ॥ तेषामेयुःसंग्रामेराजनदुर्मित्रितेतव २० तस्मिन्दशरथेकुद्धेवर्तमानेमहाभये ॥
 तावकानांपरेषांवाप्रेक्षकारथिनोऽभवन् २१ शस्त्राण्यनेकरूपाणिविमृजंतोमहारथाः ॥ अन्योन्यमभिमर्दंतःसंग्रहारेप्रचकिरे २२ तेतदाजातसंरंभाःसर्वेऽन्यो
 न्योजिघांसवः ॥ अन्योन्यमभिमर्दंतःस्पर्धमानाःपरस्परम् २३ अन्योन्यस्पर्धयाराजनज्ञातयःसंगतामिथः ॥ महास्त्राणिविमुचंतःसमापेतुरमर्षिणः २४ दु
 र्योधनस्तुसंकुद्रोष्टुष्टुम्रमहारणे ॥ विष्याधनिशितैर्बाणैश्चतुर्भिःसमरेद्रुतम् २५ दुर्मर्षणश्चविशत्याचित्रसेनश्चपंचभिः ॥ दुर्मुखोवभिर्बाणैर्दुःसहश्चापिसप्त
 भिः २६ विर्विशतिःपंचभिश्चत्रिभिर्दुःशासनस्तथा ॥ तान्प्रत्यविध्यद्राजेंद्रपार्षतःशत्रुतापनः २७ एकैकंपंचविशत्यादर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ सत्यव्रतंचस
 मरेपुरुमित्रंचभारत २८ अभिमन्युरविध्यतुदशभिर्दशभिःशरैः ॥ माद्रीपुत्रौतुसमेरमातुलंमातृनंदनौ २९ अविध्येतांशरैस्तीक्ष्णैस्तददुतमिवाभवत् ॥ ततः
 शल्योमहाराजस्वस्त्रीयौरथिनावरौ ३० शरैर्वहुभिरानछत्कृतप्रतिकृतैषिणौ ॥ छाद्यमानौततस्तौतुमाद्रीपुत्रौनचेलतुः ३१ अथदुर्योधनंदृष्ट्वाभीमसेनोमहा
 बलः ॥ विधिसुःकलहस्यांतंगदाजग्राहपांडवः ३२ तमुद्यतगदंदृष्ट्वाकैलासमिवशृंगिणम् ॥ भीमसेनंमहाबाहुंपुत्रास्तेप्राद्रवन्भयात् ३३ दुर्योधनस्तुसंकुद्रोमा
 गधंसमचोदयत् ॥ अनीकंदशसाहस्रंकुंजराणांतरस्विनाम् ३४ गजानीकेनसहितस्तेनराजासुयोधनः ॥ मागधंपुरतःकृत्वाभीमसेनंसमभ्ययात् ३५ आपतंतंच
 तंदृष्ट्वागजानिकिंकोदरः ॥ गदापाणिरवारोहद्रथात्सिंहइवोन्नदन् ३६ अद्रिसारमर्यागुर्वीप्रष्टुह्यमहर्तो गदाम् ॥ अभ्यधावद्गजानीकंव्यादितास्यइवांतकः
 ३७ सगजान्गदयानिघ्नन्व्यचरत्समरेबली ॥ भीमसेनोमहाबाहुःसवज्रइववासवः ३८ तस्यनादेनमहतामनांहृदयकंपिना ॥ व्यत्यचेष्टंतसंहत्यगजाभीमस्य
 गर्जतः ३९ ततस्तुद्रौपदीपुत्राःसौभद्रश्चमहारथः ॥ नकुलःसहदेवश्चष्टुष्टुम्रश्चपार्षतः ४० पृष्ठंभीमस्यरक्षंतःशरवर्षेणवारणान् ॥ अभ्यवर्तंतधावंतोमे
 घाइवगिरीन्तथा ४१ क्षुरैःक्षुरैर्भल्लैश्चपीतैश्चांजलिकैःशितैः ॥ व्यहरन्नुतमांगानिपांडवागजयोधिनाम् ४२ शिरोभिःप्रपतद्भिश्चबाहुभिश्चविभूषितैः ॥
 अश्मवृष्टिरिवाभातिपाणिभिश्चसहाकुशैः ४३ हृतोत्तमांगाःस्वंधेपुगजानांगजयोधिनः ॥ अदृश्यंताचलाग्रेषुद्रुमाभग्रशिखाइव ४४

४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे

ष्टुष्टुम्रहतानन्यानपश्याममहागजान् ॥ पततःपात्यमानांश्चपार्षतेनमहात्मना ४५ मागधोऽथमहीपालोगजमैरावणोपमम् ॥ प्रेषयामाससमरेसौभद्रस्यरथं
 प्रति ४६ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यमागधस्यमहागजम् ॥ जघानैकेषुणावीरःसौभद्रःपरवीरहा ४७ तस्यावर्जितनागस्यकार्ष्णिःपरपुरंजयः ॥ राज्ञोरजतपुंखेनभले
 नापाहरच्छिरः ४८ विगाह्यतद्गजानीकंभीमसेनोऽपिपांडवः ॥ व्यचरत्समरेष्टुष्टुम्रगजानिद्रोगिरीनिव ४९ एकप्रहारनिहताभीमसेनेनदंतिनः ॥ अपश्यामरणे
 तस्मिन्गिरीन्वज्रहतानिव ५० भग्नदंतान्भग्नकटान्भग्नसक्थांश्चवारणान् ॥ भग्नपृष्ठत्रिकानन्यान्निहतान्पर्वतोपमान् ५१ नदतःसीदतश्चान्यानविमुखान्समरे
 गतान् ॥ विदुतान्भयसंविघ्नांस्तथाविश्रुतोऽपरान् ५२ भीमसेनस्यमार्गेषुपतितान्पर्वतोपमान् ॥ अपश्यंनिहतान्नागान्राजत्रिष्ठीवतोऽपरान् ५३ वमंतोरु
 धिरंचान्येभिन्नकुंभामहागजाः ॥ विह्वलंतोगताभूमिंशैलाइवधरातले ५४ मेदोरुधिरदिग्धांगोवसामज्जासमुक्षितः ॥ व्यचरत्समरेभीमोदंडपाणिरिवांतकः ५५
 गजानांरुधिराक्लिन्नांगदांविभ्रद्कोदरः ॥ घोरःप्रतिभयश्चासीत्पिनाकीवपिनाकपृक् ५६ संमथ्यमानाःकुद्धेनभीमसेनेनदंतिनः ॥ सहसाप्राद्रवन्क्रुष्टाष्ट्रदंतस्तव
 वाहिनीं ५७ तंहिवीरंमहेष्वासंसौभद्रप्रमुखारथाः ॥ पर्यरक्षंतयुध्यंतंवज्रायुधमिवामराः ५८ शोणिताक्तांगदांविभ्रदुक्षितांगजशोणितैः ॥ कृतांतइवरोद्रात्माभी
 मसेनोव्यदृश्यत ५९ व्यायच्छमानंगदयादिक्षुसर्वासुभारत ॥ अपश्यामरणेभीमंनृत्यंतमिवशंकरम् ६० यमदंडोपमांगुर्वीर्भिद्राशनिसमस्वनां ॥ अपश्याम
 महाराजरोद्रांविशसर्नांगदाम् ६१ विमिश्रकेशमज्जाभिःप्रदिग्धांरुधिरेणच ॥ पिनाकमिवरुद्रस्यकुद्धस्याभिघ्नतःपशून् ६२ यथापशूनांसंघातंयष्ट्यापालःप्रका
 लयेत् ॥ तथाभीमोगजानीकंगदयासमकालयत् ६३ गदयावध्यमानास्तेमार्गणैश्चसमंततः ॥ स्वान्यनीकानिमृद्रंतःप्राद्रवन्कुंजरास्तव ६४ महावातइवाभ्रा
 णिविधमित्वासवारणान् ॥ अतिष्ठुमुलेभीमःश्मशानइवशूलधृत् ६५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि चतुर्थदिवसेभीमयुद्धेद्विषष्टि
 तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ हतेतस्मिन्गजानीकेपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ भीमसेनघ्नतेत्येवंसर्वसैन्यान्यचोदयत् १ ततःसर्वाण्यनीकानितवपु
 त्रस्यशासनात् ॥ अभ्यद्रवन्भीमसेनंनदंतंभैरवान्खान् २ तंबलौघमपर्यंतंदेवैरपिसुदुःसहम् ॥ आपतंतंसुदुष्पारंसमुद्रमिवपर्वणि ३ रथनागाश्चकलिलंशंखदुं
 दुभिनादितम् ॥ अनंतरथपादातंनरेन्द्रस्तिमितहृदम् ४ तंभीमसेनःसमरेमहोदधिमिवापरम् ॥ सेनासागरमक्षोभ्यंवेलेवसमवारयत् ५ तदाश्चर्यमपश्यामपांड
 वस्यमहात्मनः ॥ भीमसेनस्यसमरेराजन्कर्मातिमानुषम् ६ उदीर्णान्पार्थिवान्सर्वान्साश्चान्सरथकुंजरान् ॥ असंभ्रमंभीमसेनोगदयासमवारयत् ७ संसंवार्यबलौ
 घांस्तान्गदयारथिनावरः ॥ अतिष्ठुमुलेभीमोगिरिर्मेरुरिवाचलः ८

द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ हतेतस्मिन्निति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये

म. भा. टी.

॥ ९९ ॥

तस्मिन्सुतमुलेधोरेकालेपरमदारुणे ॥ आतरश्चैवपुत्राश्चष्टष्टुष्टुमश्वपार्षतः ९ द्रौपदेयाऽभिमन्युश्चशिखंडीचापराजितः ॥ नप्राजहन्भीमसेनंभयेजातेमहाबलम् १० ततःशैक्यायसीगुर्वीप्रष्टह्यमहर्तांगदाम् ॥ अधावत्तावकानयोधानर्दंडपाणिरिवांतकः ११ पोथयनरथवृंदानिवाजिवृंदानिचाभिभूः ॥ कर्षयनरथवृंदानिबाहुवेगेनपांडवः १२ विनिघ्ननव्यचरत्संख्येयुगांतिकालवद्विभुः ॥ ऊरुवेगेनसंकर्षनरथजालानिपांडवः १३ बलानिसंममदांशुनडूलानिविकुंजरः ॥ मृद्वत्रथेभ्योरथिनोगजेभ्योगजयोधिनः १४ सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमौचापिपदातिनः ॥ गदयाव्यधमत्सर्वान्वातोवृक्षानिवौजसा १५ भीमसेनोमहाबाहुस्तवपुत्रस्यैवबले ॥ साऽपिमज्जावसामांसेःप्रदिग्धारुधिरेणच १६ अदृश्यतमहारौद्रागदानागाश्वपातनी ॥ तत्रतत्रहृत्तैश्चापिमनुष्यगजवाजिभिः १७ रणांगणं समभवन्मृत्योरावाससन्निभम् ॥ पिनाकमिवरुद्रस्यकुक्षस्याभिघ्नतःपथून १८ यमर्दंडोपमासुग्रामिन्द्राशनिसमस्वनाम् ॥ ददृशुर्भीमसेनस्यरौद्रोविशसर्तांगदाम् १९ आविद्धचतोगदांतस्यकौंतेयस्यमहात्मनः ॥ बभौरूपमहाघोरंकालस्येवयुगक्षये २० तंतथामहर्तासेनांद्रावयंतपुनःपुनः ॥ दृष्ट्वामृत्युमिवायांतसर्वे विमनसोऽभवन् २१ यतोयतःप्रेक्षतेस्मगदामुद्यम्यपांडवः ॥ तेनतेनस्मदीर्यतेसर्वसैन्यानिभारत २२ प्रदारयंतसैन्यानिबलेनामितविक्रमम् ॥ ग्रसमानमनीकानिव्यादितास्यमिवांतकम् २३ तंतथार्भीमकर्माणंप्रवृहीतमहागदम् ॥ दृष्ट्वावृकोदरंभीष्मःसहसैवसमम्ययात् २४ महतारथघोषेणरथेनादित्यवर्चसा ॥ छादयन्शरवर्षेणपर्जन्यइववृष्टिमान् २५ तमायांतंतथादृष्ट्वाव्यात्ताननमिवांतकम् ॥ भीष्मंभीमोमहाबाहुःप्रत्युदीयादमर्षितः २६ तस्मिन्क्षणेसात्यकिः सत्यसंधःशिनिप्रवीरोऽभ्यपतत्पितामहम् ॥ निघ्नन्नमित्रान्धनुषाद्वेदेनसंकपयंस्तवपुत्रस्यसैन्यम् २७ तंयांतमश्चैरजतप्रकाशैःशरान्वपंतनिशितान्सुपुंखान् ॥ नाशकुवन्धारयितुंतदानींसर्वेगणाभारतयेत्वदीयाः २८ अविध्यदेनंदशभिःपृषत्कैरलंबुपोराक्षसोऽसौतदानीम् ॥ शरैश्चतुर्भिःप्रतिविद्धचतंचनताशिनेरभ्यपतद्रथेन २९ अन्वागतंवृष्णिवरंनिशम्यतंशुमुध्येपरिवर्तमानम् ॥ प्रद्रावयंतंकुरुपुंगवांश्चपुनःपुनश्चप्रणदंतमाजौ ३० योधास्त्वदीयाःशरवर्षे रवर्षेनमेघायथामूधरमंभुवेगैः ॥ तथाऽपितंधारयितुंनशेकुर्मध्यदिनेसूर्यमिवातपंतम् ३१ नतत्रकश्चिन्नविषण्णआसीद्वतेराजन्सोमदत्तस्यपुत्रात् ॥ सवैसमादायधनुर्महात्माभूरिश्रवाभारतसौमदत्तिः ३२ दृष्ट्वाथान्स्वान्व्यपनीयमानान्प्रत्युद्ययौसात्यकिर्योडुमिच्छन् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि सात्यकिभूरिश्रवःसमागमेत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततोभूरिश्रवा राजन्सात्यकिंनवभिःशरैः ॥ प्राविध्यदृशसंकुक्षस्तोत्रैरिवमहाद्विपम् ३

भारतमावदधिप्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ तत इति १

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

कौरवंसात्यकिश्चैवशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ अवारयदमेयात्मासर्वलोकस्यपश्यतः २ ततोदुर्योधनोराजासोदर्यैःपरिवारितः ॥ सौमदत्तिरणेयतःसमंतात्पर्यवारयत् ३ तंचैवपांडवाःसर्वेसात्यकिंरभसंरणे ॥ परिवार्यस्थिताःसंख्येयसमंतात्सुमहौजसः ४ भीमसेनस्तुसंकुक्षो गदामुद्यम्यभारत ॥ दुर्योधनमुखान्सर्वान्पुत्रांस्तेपर्यवारयत् ५ रथैरेकसाहस्रैःक्रोधामर्षसमन्वितः ॥ नंदकस्तवपुत्रस्तुभीमसेनंमहाबलम् ६ विव्याधविशिखैःषड्भिःकंकपत्रैःशिलाशितैः ॥ दुर्योधनश्चसमरे भीमसेनंमहारथम् ७ आजघानोरसिकुक्षोमार्गणैर्नवभिःशितैः ॥ ततोभीमोमहाबाहुःस्वरथंमुमहाबलः ८ आरुरोहरथश्रेष्ठंविशोकंचेदमब्रवीत् ॥ एतेमहारथाःशूराधार्तराष्ट्राःसमागताः ९ मामेवभृशसंकुद्धाहंतुमभ्युद्यतायुधि ॥ मनोरथद्वमोऽस्माकंचितितोबहुवार्षिकः १० सफलःसूतचाद्येहयोऽहंपश्यामिसोदरान् ॥ यत्राशोकसमुत्क्षिप्तोरेणवोरथनेमिभिः ११ प्रयास्यंत्यंतरिक्षंहिशरवृंदैर्दिगंतरे ॥ तत्रतिष्ठतिसन्नद्धःस्वयंराजासुयोधनः १२ आतरश्चास्यसन्नद्धाःकुलपुत्रामदोत्कटाः ॥ एतानद्यहनिष्यामिपश्यतस्तेनसंशयः १३ तस्मान्ममाश्वान्संग्रामेयतःसंयच्छसारथे ॥ एवमुक्त्वाततःपार्थस्तवपुत्रंविशांपते १४ विव्याधनिशितैस्तीक्ष्णैःशरैःकनकभूषणैः ॥ नंदकंचत्रिभिर्वर्णैरभ्यविध्यत्स्तनान्तरे १५ तंतुदुर्योधनःषष्ठ्याविद्धामीमंमहाबलम् ॥ त्रिभिरन्यैःसुनिशितैर्विशोकंप्रत्यविध्यत् १६ भीमस्यचरणेराजन्धनुश्चच्छेदभासुरम् ॥ मुष्टिदेशेभृशंतीक्ष्णैस्त्रिभिर्भलैर्हसन्निव १७ समरेप्रेक्षयंतारंविशोकंतुवृकोदरः ॥ पीडितंविशिखैस्तीक्ष्णैस्तवपुत्रेणधन्विना १८ अमृष्यमाणःसंरब्धोधनुर्दिव्यंपरामृशत् ॥ पुत्रस्यतेमहाराजवधार्थंभरतर्षभ १९ समादधत्संकुद्धःक्षुरप्रलोमबाहिनं ॥ तेनाचिच्छेदन्नृपतेर्भीमःकार्मुकमुत्तमम् २० सोपविद्धचधनुश्छिन्नंपुत्रस्तेक्रोधमूर्च्छितः ॥ अन्यत्कार्मुकमादत्तसत्वरंवेगवतरम् २१ संदधेविशिखंघोरंकालमृत्युसमप्रभम् ॥ तेनाजघानसंकुद्धोभीमसेनंस्तनान्तरे २२ सगाढविद्धोव्यथितःस्यंदनोपस्थआविशत् ॥ सनिषण्णोरथोपस्थेमूर्छामभिजगामह २३ तंदृष्ट्वाव्यथितंभीममभिमन्युपुरोगमाः ॥ नामृष्यंतमहेष्वासाःपांडवानांमहारथाः २४ ततस्तुतुमुलांष्ट्रिंशस्त्राणांतिग्मतेजसाम् ॥ पातयामासुरव्यग्राःपुत्रस्यतवमूर्धनि २५ प्रतिलभ्यततःसंज्ञांभीमसेनोमहाबलः ॥ दुर्योधनंत्रिभिर्विद्धापुनर्विव्याधपंचभिः २६ शल्यंचपंचविंशत्याशरैर्विव्याधपांडवः ॥ रुक्मपुंखैर्भहेष्वासःसविद्धोव्यपयाद्रणात् २७ प्रत्युद्ययुस्ततोभीमंतवपुत्राश्चतुर्दश ॥ सेनापतिःसुषेणश्चजलसंधःसुलोचनः २८ उग्रोभीमरथोभीमोवीरबाहुरलोलुपः ॥ दुर्मुखोदुष्प्रधर्षश्चविविक्तुर्विकटःसमः २९ विमृजंतोबहून्बाणान्क्रोधसंरक्तलोचनाः ॥ भीमसेनमभिदुत्यविव्यधुःसहिताभृशम् ३० पुत्रांस्तुतवसंप्रेक्ष्यभीमसेनोमहाबलः ॥ सृक्किणीविलिहन्वीरःपशुमध्येयथावृकः ३१

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ सुतेजनैर्बाणैरिति शेषः ४७

अभिपत्य महाबाहुर्गुरुत्मानिवेगितः ॥ सेनापतेः सुरप्रेण शिरश्चिच्छेदपांडवः ३२ संप्रहस्य च हृष्टात्मा त्रिभिर्बाणैर्महाभुजः ॥ जलसंधं विनिर्भियसोऽनयद्यम
सादनम् ३३ सुषेणं च ततो हत्वा प्रेषयामास मृत्यवे ॥ उग्रस्य स शिरस्त्राणं शिरश्चंद्रोपमं भुवि ३४ पातयामास भस्तेन कुंडलाभ्यां विभूषितम् ॥ वीरबाहुं च सप्तत्या
साश्वके तु ससारथिम् ३५ निनाय समरे वीरः परलोकाय पांडवः ॥ भीमभीमरथौ चोभीभीमसेनो हसन्निव ३६ पुत्रौ ते दुर्मदौ राजन्नयद्यमसादनम् ॥ ततः सुलो
चनं भीमः सुरप्रेण महाभूधे ३७ मिषतां सर्वसैन्यानामनयद्यमसादनम् ॥ पुत्रास्तु तव तं दृष्ट्वा भीमसेन पराक्रमम् ३८ शेषायेऽन्ये भवंस्तत्र ते भीमस्य भयार्दिताः ॥
विप्रदुतादिशो राजन्वध्यमाना महात्मना ३९ ततोऽब्रवीच्छांतनवः सर्वानेव महारथान् ॥ एष भीमो रणे कुद्वोधा तं राक्षान्महारथान् ४० यथा प्राच्यान्यथा ज्येष्ठा
न्यथा शूरांश्च संगतान् ॥ निपातयत्युग्रधन्वा तं प्रह्लातमाचिरम् ४१ एवमुक्तास्ततः सर्वे धार्तराष्ट्रस्य सैनिकाः ॥ अभ्यद्रवंत संकुद्धा भीमसेनं महाबलम् ४२
भगदत्तः प्रभिन्नेन कुंजरेण विशांपते ॥ अभ्ययात्स हस्मात्त्रयत्र भीमो व्यवस्थितः ४३ आपतन्नेव चरणे भीमसेनं शिलीमुखैः ॥ अदृश्यं समरे चक्रे जीमूत इव भास्क
रम् ४४ अभिमन्युमुखास्तत्तुनामृष्यंत महारथाः ॥ भीमस्याच्छादनं संख्ये स्वबाहुबलमाश्रिताः ४५ त एनं शरवर्षेण समं तात्पर्यवारयन् ॥ गजं च शरवृष्ट्या तु
विभिदुस्ते समंततः ४६ सशस्त्रवृष्ट्याभिहतः समस्तैस्तैर्महारथैः ॥ प्राग्योतिषगजो राजन्नानालिंगैः सुतेजनैः ४७ संजातरुधिरोत्पीडः प्रेक्षणीयोऽभवद्रणे ॥
गभस्तिभिरिवार्कस्य संस्यूतो जलदोमहान् ४८ संचोदितो मदस्त्रावी भगदत्तेन वारणः ॥ अभ्यधावत तान्सवान्कालोत्सृष्ट इवांतकः ४९ द्विगुणं जवमास्थायकं
पयंश्चरैर्महीम् ॥ तस्य तत्सुमहद्रूपं दृष्ट्वा सर्वे महारथाः ५० असह्यमान्यमानाश्चनातिप्रमनसोऽभवन् ॥ ततस्तु नृपतिः कुद्वोभीमसेनं स्तनान्तरे ५१ आजवा
नमहाराजशरेणानतपर्वणा ॥ सोऽतिविद्वोमहेष्वासस्तेन राज्ञामहारथः ५२ मुच्छ्रयाऽभिपरीतात्मा ध्वजयष्टिं समाश्रयत् ॥ तांस्तु भीतान्समालक्ष्य भीम
सेनं च मुच्छ्रितम् ५३ ननादवलवन्नादं भगदत्तः प्रतापवान् ॥ ततो घटोत्कचो राजन्प्रेक्ष्य भीमं तथागतम् ५४ संकुद्धो राक्षसो घोरस्तत्रैवांतरधीयत् ॥
सकृत्वादारुणां मायां भीरूणां भयवर्धिनीम् ५५ अदृश्यत निमेषार्धाद्रोरूपं समास्थितः ॥ ऐरावणं समारूढः सैव मायाकृतं स्वयम् ५६ तस्य चान्येऽपि
दिङ्गागावभूवुरनुयायिनः ॥ अंजनो वामनश्चैव महापद्मश्च सुप्रभः ५७ त्रय एते महानागाराक्षसैः समाधिष्ठिताः ॥ महाकायास्त्रिवाराजन्प्रस्रवंतो मदंबु ५८

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ घटयंतः स्फुरांतः ८५ । ८६ । ८७

तेजोवीर्यबलोपेता महाबलपराक्रमाः ॥ घटोत्कचस्तु स्वं नागं चोदयामास तंतदा ५९ सगजं भगदत्तं तु हंतुं कामः परंतपः ॥ ते चान्ये चोदितानागाराक्षसैस्तैर्महाबलैः
६० परिपेतुः सुसंरब्धाश्चतुर्दंष्ट्राश्चतुर्दिशम् ॥ भगदत्तस्य तं नागं विषाणैरभ्यपीडयन् ६१ सपीड्यमानस्तैर्नागैर्वेदनार्तः शराहतः ॥ अनदत्सु महानादमिद्राशानिस
मस्वनम् ६२ तस्य तं नदतो नादं सुघोरं भीमनिःस्वनम् ॥ श्रुत्वा भीष्मोऽब्रवीद्रोणं राजानं च सुयोधनम् ६३ एष युध्यति संग्रामे हौर्द्विबेन दुरात्मना ॥ भगदत्तो महे
ष्वासः कृच्छ्रे च परिवर्तते ६४ राक्षसश्च महाकायः सच राजाऽतिकोपनः ॥ एतौ समेतौ समरे कालमृत्युसमाबुधौ ६५ श्रूयते चैव त्दृष्टानां पांडवानां महास्वनः ॥
हस्तिनश्चैव सुमहान्भीतस्य रुदितध्वनिः ६६ तन्न गच्छाममद्रवो राजानं परिरक्षितुम् ॥ अरक्ष्यमाणः समरे क्षिप्रं प्राणान् विमोक्षयति ६७ ते त्वरध्वं महावीर्याः किं
चिरेण प्रयामहे ॥ महान् हिवर्तते रौद्रः संग्रामो लोमहर्षणः ६८ भक्तश्च कुलपुत्रश्च शूरश्च पृतनापतिः ॥ युक्तं तस्य परित्राणं कर्तुं मस्माभिरच्युतः ६९ भीष्मस्य
तद्वचः श्रुत्वा सर्वे एव महारथाः ॥ द्रोणभीष्मौ पुरस्कृत्य भगदत्तं परीप्सया ७० उत्तमं जवमास्थाय प्रययुर्ब्रजसोऽभवत् ॥ तान् प्रयातान्समालोक्य युधिष्ठिरपुरो
गमाः ७१ पंचालाः पांडवैः सार्धं पृष्ठतोऽनुययुः परान् ॥ तान्यनीकान्यथालोक्य राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ७२ ननाद सुमहानादं विस्फोटमशनेरिव ॥ तस्य तं निन
दं श्रुत्वा दृष्ट्वा नागांश्च युध्यतः ७३ भीष्मः शांतनवो भूयो भारद्वाजमभाषत ॥ नरोचते मे संग्रामो हौर्द्विबेन दुरात्मना ७४ बलवीर्यसमाविष्टः स सहायश्च सांप्रतम् ॥
नैष शक्यो युधाजेतुमपि वज्रभृता स्वयम् ७५ लब्धलक्षः प्रहारी च वयं च श्रांतवाहनाः ॥ पंचालैः पांडवैश्च दिवसं क्षतविक्षताः ७६ तन्न मेरोचते युद्धं पांडवैर्जित
काशिभिः ॥ घुष्यतामवहारोऽयं श्वोयोत्स्यामः परैः सह ७७ पितामहवचः श्रुत्वा तथाच कुः स्मकौरवाः ॥ उपायेनापयानं ते घटोत्कचमयार्दिताः ७८ कौरवेषु
निवृत्तेषु पांडवाजितकाशिनः ॥ सिंहनादान् भृशं च कुः शंखान् दध्मुश्च भारत ७९ एवं तदभवत्तु द्वंद्वं दिवसं भरतर्षभ ॥ पांडवानां कुरूणां च पुरस्कृत्य घटोत्कचम् ८०
कौरवास्तु ततो राजन् प्रययुः शिविरं स्वकम् ॥ व्रीडमानानि शाकाले पांडवैः पराजिताः ८१ शरविक्षतगात्रास्तु पांडुपुत्रामहारथाः ॥ युद्धे सुमनसो भूत्वा ज
ग्मुः स्वशिविरं प्रति ८२ पुरस्कृत्य महाराज भीमसेनं घटोत्कचौ ॥ पूजयंतस्तदाऽन्योन्यं मुदा परमया युताः ८३ नदंतो विविधानां दस्तूर्यस्वनविमिश्रितान् ॥
सिंहनादांश्च कुर्वंतो विमिश्रान् शंखानिःस्वनैः ८४ विनदंतो महात्मानः कंपयंतश्च मेदिनीम् ॥ घट्टयंतश्च मर्माणितवपुत्रस्य मारिष ८५ प्रयाताः शिविरायैव निशाका
ले परंतप ॥ दुर्योधनस्तु नृपतिर्दीनो भ्रातृवधेन च ८६ मुहूर्तं चिंतयामास बाष्पशोकसमाकुलः ॥ ततः कृत्वा विधिं सर्वं शिविरस्य यथाविधि ॥ प्रदध्यौ शोकसंतप्तो
भ्रातृव्यसनकार्षितः ८७ ॥ इति श्रीमहाभरते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपंचतुर्थदिवसावहारे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ इति भी० नी० मा० चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ भयमेसुमहज्जातंविस्मयश्चैवसंजय ॥ श्रुत्वापांडुकुमाराणां कर्मदेवैः सुदुष्करम् १ पुत्राणांचपराभावंश्रुत्वासंजयसर्वशः ॥ चिंतामेमहती
 मूतभविष्यतिकथंत्विति २ भुवंविदुरवाक्यानिधक्ष्यांतिहृदयंमम ॥ यथाहिदृश्यतेसर्वदेवयोगेनसंजय ३ यत्रभीष्ममुखान्सर्वानशस्त्रज्ञानयोधसत्तमान् ॥ पांड
 वानामनीकेषुयोधयंतिप्रहारिणः ४ केनावध्यामहात्मानः पांडुपुत्रामहाबलः ॥ केनदत्तवरास्तातकिंवाज्ञानंविदंतिते ५ येनक्षयंनगच्छंतिदिवितारागणाइव ॥
 पुनःपुनर्नमृष्यामिहतसैन्यंतुपांडवैः ६ मय्येवदंडःपततिदेवात्परमदारुणः ॥ यथाऽध्याःपांडुसुतायथावध्याश्चमेसुताः ७ एतन्मेसर्वमाचक्ष्वयाथातथ्येन
 संजय ॥ नहिपारंप्रपश्यामिदुःखस्यास्यकथंचन ८ समुद्रस्येवमहतोभुजाभ्यांप्रतरन्नरः ॥ पुत्राणांभ्यसनंमन्येभुवंप्राप्तंसुदारुणम् ९ घातयिष्यतिमेसर्वान्
 पुत्रान्भीमोनसंजयः ॥ नहिपश्यामितंवीर्योमेरक्षेत्सुतान्नरणे १० भुवंविनाशःसंप्राप्तःपुत्राणांममसंजय ॥ तस्मान्मेकारणंमृतशक्तिंचैवविशेषतः
 ११ पृच्छतोवैयथातत्त्वंसर्वमारुयातुमर्हसि ॥ दुर्योधनश्चयज्ञैःहृद्वास्वानविमुखान्नरणे १२ भीष्मद्रोणौकृपश्चैवसौबलश्चजयद्रथः ॥ द्रोणिर्वाऽपि
 महेष्वासोविकर्णोवामहाबलः १३ निश्चयोवाऽपिकस्तेषांतदाह्यासीन्महात्मनाम् ॥ विमुखेषुमहाप्राज्ञममपुत्रेषुसंजय १४ ॥ संजयउवाच ॥ शृणुराजन्नव
 हितःश्रुत्वाचैवावधारय ॥ नैवमंत्रकृतंकिंचिन्नैवमायांतथाविधाम् १५ नवैविभीषिकांकांचिद्राजन्कुर्वंतिपांडवाः ॥ युध्यंतितेयथान्यायंशक्तिमंतश्चसंयुगे १६
 धर्मेणसर्वकार्याणिजीवितादीनिभारत ॥ आरभंतेसदापार्थाःप्रार्थयानामहयशः १७ नतेयुद्धान्नवर्ततेधर्मोपेतामहाबलः ॥ श्रियापरमयायुक्तायतोधर्म
 स्ततो जयः १८ तेनावध्यारजेपार्थाजययुक्ताश्चपार्थिव ॥ तवपुत्रादुरात्मानःपापेष्वभिरताःसदा १९ निष्ठुराहोनकर्माणस्तेनहीयंतिसंयुगे ॥ सुबहू
 निच्छंसांनिपुत्रैस्तवजनेश्वर २० निष्ठुतानिहपांडुनानीचैरिवयथानरैः ॥ सर्वंचतदनाहत्यपुत्राणांतवाकिल्विषम् २१ सापह्मवाःसदैवासन्पांडवाःपा
 ङ्गपूर्वज ॥ नचैतान्बहुमन्यंतेपुत्रास्तवविशांपते २२ तस्यपापस्यसततंक्रियमाणस्यकर्मणः ॥ सांप्रतंसुमहद्भोरंफलंप्राप्तंजनेश्वर २३ सत्वंभुंक्ष्वम
 हाराजसपुत्रःससुहृज्जनः ॥ नावबुध्यसियद्राजन्वार्यमाणःसुहृज्जनैः २४ विदुरेणाथभीष्मेणद्रोणेनचमहात्मना ॥ तथामयाचाप्यसकृद्धार्यमाणोनबुध्यसे
 २५ वाक्यंहितंचपथ्यंचमर्त्यःपथ्यामिवौषधम् ॥ पुत्राणामतमाज्ञायजितान्मन्यसिपांडवान् २६ शृणुभूयोयथातत्त्वंयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ॥ कारणं
 भरतश्रेष्ठपांडवानांजयंप्रति २७ तत्तेऽहंकथयिष्यामियथाश्रुतमरिंदम ॥ दुर्योधनेनसंपृष्टएतमर्थंपितामहः २८ दृष्ट्वाभ्रातृन्नरणेसर्वान्निर्जितांस्तुमहारथान् ॥
 शोकसंमूढहृदयोनिशाकालेस्मकौरवः २९

अपरिख्यातकिंविषयाः २२ । २५ । २६ । २७ मन्यासिमन्यसे २५ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ महायम ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

पितामहंमहाप्राज्ञंविनयेनोपगम्यह ॥ यदब्रवीत्सुतस्तेऽसौतन्मेशृणुजनेश्वर ३० ॥ दुर्योधनउवाच ॥ द्रोणश्चत्वंचशल्यश्चकृपोद्रोणिस्तथैवच ॥ कृतवर्मा
 चहार्दिक्यःकांबोजश्चसुदक्षिणः ३१ भूरिश्रवाविकर्णश्चभगदत्तश्चवीर्यवान् ॥ महारथाःसमारुयाताःकुलपुत्रास्तनुत्यजः ३२ त्रयाणामपिलोकानांपर्याप्ता
 इतिमेमतिः ॥ पांडवानांसमस्ताश्चनातिष्ठंतपराक्रमे ३३ तत्रमेसंशयोजातस्तन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ॥ यंसमाश्रित्यकौंतेयाजयंत्यस्मान्क्षणेक्षणे ३४
 ॥ भीष्मउवाच ॥ शृणुराजन्वचोमहंयथावक्ष्यामिकौरव ॥ बहुशश्चमयोक्तोऽसिनचमेतत्त्वयाकृतम् ३५ क्रियतांपांडवैःसार्धंशमोभरतसत्तम ॥ एतत्क्षेममहं
 मन्येपृथिव्यास्तववाविभो ३६ भुंक्ष्वेमांपृथिवीराजन्भ्रातृभिःसहितःसुखी ॥ दुर्हृदस्तापयन्सर्वाग्रंदयंश्चापिबांधवान् ३७ नचमेक्रोशतस्तातश्रुतवानसि
 वैपुरा ॥ तदिदंसमनुप्राप्तंयत्पांडूनवमन्यसे ३८ यश्चेहेतुरवध्यत्वेतेषामक्लिष्टकर्मणाम् ॥ तंशृणुष्वमहाबाहोममकीर्तयतःप्रभो ३९ नास्तिलोकेषुतदूतंभवि
 तानोभविष्यति ॥ योजयेत्पांडवान्सर्वान्पालिताञ्छार्धधन्वना ४० यत्तुमेकथितंतातमुनिभिर्भावितात्मभिः ॥ पुराणगीतंधर्मज्ञतच्छृणुष्वयथातथम् ४१ पु
 राकिलसुराःसर्वेऋषयश्चसमागताः ॥ पितामहमुपासेदुःपर्वतेगंधमादने ४२ तेषामध्येसमासीनःप्रजापतिरपश्यत ॥ विमानंप्रज्वलद्भासास्थितंप्रवरमंबरे
 ४३ ध्यानेनविद्यतद्रह्माकृत्वाचनियतोऽजलिम् ॥ नमश्चकारहृष्टात्मापुरुषंपरमेश्वरम् ४४ ऋषयस्त्वथदेवाश्चदृष्ट्वाब्रह्माणमुत्थितम् ॥ स्थिताःप्राजलयःसर्वे
 पश्यंतोमहदद्भुतम् ४५ यथावच्चतमम्यर्च्यब्रह्माब्रह्मविदावरः ॥ जगादजगतःस्रष्टापरंपरमधर्मवित् ४६ विश्वावसुर्विश्वमूर्तिर्विश्वेशोविश्वक्सेनोविश्वकर्माविशी
 च ॥ विश्वेश्वरोवासुदेवोऽसितस्माद्योगात्मानंदैवतंत्वामुपेमि ४७ जयविश्वमहादेवजयलोकहितेरत ॥ जययोगीश्वरविभोजययोगपरावर ४८ पद्मगर्भविशा
 लाक्षजयलोकेश्वरेश्वर ॥ भूतभव्यभवन्नाथजयसौम्यात्मजात्मज ४९ असंख्येयगुणाधारजयसर्वपरायण ॥ नारायणसुदुष्पारजयशार्ङ्गधनुर्धर ५० जयसर्वगु
 णोपेतविश्वमूर्तेनिरामय ॥ विश्वेश्वरमहाबाहोजयलोकार्थतत्पर ५१ महोरगवराहाद्यहरिकेशविभोजय ॥ हरिवासदिशामीशविश्ववासामिताव्यय ५२ व्य
 क्ताव्यक्तमितस्थाननियतेंद्रियसत्क्रिय ॥ असंख्येयात्मभावज्ञजयगंभीरकामद ५३ अनंतविदितब्रह्मन्नित्यभूतविभावन ॥ कृतकार्यकृतप्रज्ञधर्मज्ञविज
 यावह ५४ गुह्यात्मन्सर्वयोगात्मन्स्फुटसंभूतसंभव ॥ भूताद्यलोकतत्त्वेशजयभूतविभावन ५५ आत्मयोनेमहाभागकल्पसंक्षेपतत्पर ॥ उद्भावनमनोभावज
 यब्रह्मजयप्रिय ५६ निसर्गसर्गनिरतकामेशपरमेश्वर ॥ अमृतोद्भवसद्भावमुक्तात्मन्विजयप्रद ५७ प्रजापतिपतेदेवपद्मनाभमहाबल ॥ आत्मभूतमहाभूतस
 त्वात्मन्जयसर्वदा ५८ पादौतवधरादेवीदिशोबाहूदिवंशिरः ॥ मूर्तिस्तेऽहंसुराःकायश्चेन्द्रादित्यौचक्षुषी ५९

५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

बलंतपश्चसत्यंचकर्मधर्मात्मकं तव ॥ तेजोग्निःपवनःश्वासआपस्तेस्वेदसंभवाः ६० अश्विनौश्रवणौनित्यं देवीजिह्वासरस्वती ॥ वेदाःसंस्कारनिष्ठाहिव्योदंज
गदाश्रितम् ६१ न संख्यानं परीमाणं न तेजो न पराक्रमम् ॥ न बलं योगयोगीशजानीमस्तेन संभवम् ६२ त्वद्भक्तिनिरता देवनियमैस्त्वांसमाश्रिताः ॥ अर्चया
मः सदा विष्णोपरमेशं महेश्वरम् ६३ ऋषयो देवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ पिशाचामानुषाश्चैव मृगपक्षिसरीमृपाः ६४ एवमादिमयामृष्टं पृथिव्या त्वत्प्रसाद
जम् ॥ पद्मनाभ विशालाक्ष कृष्णदुःखप्रणाशन ६५ त्वंगतिः सर्वभूतानां त्वं नेता त्वं जगद्गुरुः ॥ त्वत्प्रसादेन देवेश सुखिनो विबुधाः सदा ६६ पृथिवी निर्भया देवत्व
त्प्रसादात्सदाऽभवत् ॥ तस्माद्भव विशालाक्ष यदुवंशविवर्धनः ६७ धर्मसंस्थापनार्थाय दैत्यानां च वधाय च ॥ जगतो धारणार्थाय विज्ञाप्यं कुरु मे विभो ६८ यत्तत्प
रमकं गुह्यं त्वत्प्रसादादिदं विभो ॥ वासुदेव तदेतत्ते मयोद्गीर्तयथा तथम् ६९ सृष्ट्वा संकर्षणं देवं स्वयमात्मानमात्मना ॥ कृष्णत्वमात्मना स्राक्षीः प्रद्युम्नं चात्मसंभवम्
७० प्रद्युम्नाद निरुद्धं त्वयं विदुर्विष्णुमव्ययम् ॥ अनिरुद्धोऽसृजन्मवैब्रह्माणं लोकधारिणम् ७१ वासुदेव मयः सोऽहं त्वयैवास्मि विनिर्मितः ॥ विमज्ज्य भागशो
ऽऽत्मानं व्रजमानुषतां विभो ७२ तत्रासुरवधं कृत्वा सर्वलोकसुखाय वै ॥ धर्मप्राप्य यशः प्राप्य योगं प्राप्य सितत्त्वतः ७३ त्वां हि ब्रह्मर्षयो लोके देवाश्चामित वि
क्रमः ॥ तैस्तैर्हि नामभिर्युक्ता गायांति परमात्मकम् ७४ स्थिताश्च सर्वे त्वयि भूतसंघाः कृत्वाऽऽश्रयं त्वावरदं सुबाहो ॥ अनादि मध्यांतमपारयोगं लोकस्य सेतुं प्रवदं
ति विप्राः ७५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवध प० विश्वोपाख्याने पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ७५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः समगवान् देवो
लोकानामीश्वरेश्वरः ॥ ब्रह्माणं प्रत्युवाचे दंस्त्रिगुणं भीरयागिरा १ विदितं तात योगान्मे सर्वमेतत्तवोप्सितम् ॥ तथा तद्भविते व्युक्ता तत्रैवांतरधीयत २ ततो देव
र्षिगंधर्वा विस्मयं परमं गताः ॥ कौतूहलपराः सर्वे पितामहमथाब्रुवन् ३ को न्वयं यो भगवता प्रणम्य विनयादिभो ॥ वाग्भिः स्तुतो वरिष्ठामिः श्रोतुमिच्छाम तं वयम्
४ एवमुक्तस्तु भगवान् प्रत्युवाच पितामहः ॥ देवब्रह्मर्षिगंधर्वांस्सर्वान्मधुरयागिरा ५ यत्तत्परं भविष्यं च भवितव्यं च यत्परम् ॥ भूतात्मा च प्रभुश्चैव ब्रह्म यच्च परं
पदम् ६ तेनास्मि कृतसंवादः प्रसन्नेन सुरर्षभाः ॥ जयतोऽनुग्रहार्थाय याचितो मे जगत्पतिः ७ मानुषं लोकमातिष्ठत्वा सुदेव इति श्रुतः ॥ असुराणां वधार्थाय संभव
स्वमहीतले ८ संग्रामे निहता ये ते दैत्यदानवराक्षसाः ॥ तद्मे नृपुंसं भूताधोरूपामहाबलाः ९ तेषां वधार्थं भगवान्नरेण सहितो वशी ॥ मानुषीयोनिमास्थाय च
रिष्यति महीतले १० नरनारायणौ यौ तौ पुराणावृषिसत्तमौ ॥ सहितौ मानुषलोके संभूतावमितद्युतौ ११ अजेयौ समरे यतौ सहितैर्मरैरपि ॥ मृढास्त्वेतौ न जा
नंति नरनारायणावृषी १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ कृतलक्षणैः स्वस्वगुणप्रख्यातैः १९ सात्वताः पंचरात्रागमवि

तस्याहमग्रजः पुत्रः सर्वस्य जगतः प्रभुः ॥ वासुदेवोऽर्चनीयो वः सर्वलोकमहेश्वरः १३ तथामनुष्योऽयमिति कदाचित्सुरसत्तमाः ॥ नावज्ञेयो महावीर्यः शंखचक्र
गदाधरः १४ एतत्परमकं गुह्यमेतत्परमकं पदम् ॥ एतत्परमकं ब्रह्म एतत्परमकं यशः १५ एतदक्षरमव्यक्तमेतद्वैशाश्वतं महः ॥ यत्तत्पुरुषसंज्ञं वेगीयते ज्ञायते न च
१६ एतत्परमकं तेज एतत्परमकं सुखम् ॥ एतत्परमकं सत्यं कीर्तितं विश्वकर्मणा १७ तस्मात्संद्रैः सुरैः सर्वैर्लोकैश्चामित विक्रमः ॥ नावज्ञेयो वासुदेवो मानुषोऽय
मिति प्रभुः १८ यश्च मानुषमात्रोऽयमिति ब्रूयात्समं दधीः ॥ हृषीकेश यवज्ञानात्तमाहुः पुरुषा धमम् १९ योगिनं तं महात्मानं प्रविष्टं मानुषीं तनुम् १९ अवमन्येद्वा
सुदेवं तमाहुस्तामसं जनाः २० देवं चराचरात्मानं श्रीवत्सां किं सुवर्चसम् ॥ पद्मनाभं न जानाति तमाहुस्तामसं बुधाः २१ किरीटकोस्तु भधरं मित्राणामभयं करम् ॥
अवजानन् महात्मानं धोरेतमासिमज्जति २२ एवं विदित्वा तत्त्वार्थं लोकानामीश्वरेश्वरः ॥ वासुदेवो नमस्कार्यः सर्वलोकैः सुरोत्तमाः २३ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमु
क्त्वा स भगवान् देवान्सर्विगणान् पुरा ॥ विसृज्य सर्वभूतात्मा जगाम भवनं स्वकम् २४ ततो देवाः संगंधर्वा मुनयोऽप्सरसोऽपि च ॥ कथां तां ब्रह्मणा गीतां श्रुत्वा प्रीता दि
वं ययुः २५ एतच्छ्रुतं मया तात ऋषीणां भावितात्मनाम् ॥ वासुदेवं कथयतां समवाये पुरातनम् २६ रामस्य जामदग्न्यस्य मार्कण्डेयस्य धीमतः ॥ व्यासनारदयो
श्चापि सकाशाद्भरतर्षभ २७ एतमर्थं च विज्ञाय श्रुत्वा च प्रभुमव्ययम् ॥ वासुदेवं महात्मानं लोकानामीश्वरेश्वरम् २८ यस्य चैवात्मजो ब्रह्मा सर्वस्य जगतः पिता ॥
कथं न वासुदेवोऽयमर्च्यश्चेज्यश्च मानवैः २९ वारितोऽसिमया तात मुनिभिर्वेदपारगैः ॥ मागच्छ संयुगं तेन वासुदेवेन धन्विना ३० मापांडवैः सार्द्धमिति तत्त्वं मोहा
न्न बुध्यसे ॥ मन्येत्पाराक्षसं कूरंतथा चासितमो वृतः ३१ यस्माद्विषसि गोविंदं पांडवं तं धनं जयम् ॥ नरनारायणौ देवौ कोऽन्यो द्विष्याद्विमानवः ३२ तस्माद्ब्रवी
मिते राजन्नेष वैशाश्वतोऽव्ययः ॥ सर्वलोकमयो नित्यः शास्ता धात्रीधरो ध्रुवः ३३ यो धारयति लोकां स्त्रींश्चराचरगुरुः प्रभुः ॥ यो द्वाजयश्च जेता च सर्वप्रकृतिरीश्वरः
३४ राजन् सर्वमयो ह्येष तमो रागविवर्जितः ॥ यतः कृष्णस्ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः ३५ तस्य माहात्म्ययोगेन योगेनात्ममयेन च ॥ धृताः पांडुसुताराजन् जयश्चै
षां भविष्यति ३६ श्रेयो युक्तां सदा बुद्धिं पांडवानां दधाति यः ॥ बलं चैव रणे नित्यं भयेभ्यश्चैव रक्षति ३७ स एष शाश्वतो देवः सर्वगुह्यमयः शिवः ॥ वासुदेव इति ज्ञे
यो यन्मां पृच्छसि भारत ३८ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः ॥ सेव्यतेऽभ्यर्च्यते चैव नित्ययुक्तैः स्वकर्मभिः ३९ द्वापरस्य युगस्यांते आदौ कलियुगस्य च ॥
सात्वतं विधिमास्थाय गीतः संकर्षणेन वै ४० स एष सर्वसुरमर्त्यलोकं समुद्रकक्ष्यांति रितो पुरीच ॥ युगे युगे मानुषं चैव वासं पुनः पुनः सृजते वासुदेवः ४१ ॥ इति श्रीमहाभा
रते भीष्मपर्वणि भीष्मवध प० विश्वोपाख्याने षट्षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ विना पूजकास्तदीयं सात्वतं ४० कक्ष्याकां च पुरीं द्वारकां ४० ॥ ४० भीष्मोऽनीं भा षट्षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥

वासुदेवशक्ति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ निधनमरणं मृत्युमरणप्रयोजनं प्रभवउत्पत्तिहेतुः अव्ययः प्रलयहेतुः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ कर्णास्त्रवतीतिकर्णस्त्रोतः कर्णमलं १४

दुर्योधन उवाच ॥ वासुदेवो महद्भूतं सर्वलोकेषु कथ्यते ॥ तस्यागमं प्रतिष्ठां च ज्ञातुमिच्छेऽपि तामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ वासुदेवो महद्भूतं सर्वदेवतदेवतम् ॥ न
परं पुण्डरीकाक्षं दृश्यते भरतर्षभ २ ॥ मार्कण्डेयश्च गोविंदे कथयत्यद्भुतं महत् ॥ सर्वभूतानि भूतात्मा महात्मा पुरुषोत्तमः ३ ॥ आपो वायुश्च तेजश्च त्रयमेतदकल्पयत् ॥
स सृष्ट्वा पृथिवीं देवीं सर्वलोकेश्वरः प्रभुः ४ ॥ अप्सु वै शयनं चक्रमहात्मा पुरुषोत्तमः ॥ सर्वतेजोमयो देवो योगात्सुषुप्वा पतत्रह ५ ॥ मुखतः सोऽग्निममृजत् प्राणाद्वायुमथा
पिच ॥ सरस्वतीं च वेदांश्च मनसः ससृजेऽच्युतः ६ ॥ एष लोकान्ससृज दौर्देवांश्च ऋषिभिः सह ॥ निधनं चैव सृष्ट्युं च प्रजानां प्रभवाप्ययौ ७ ॥ एष धर्मश्च धर्मज्ञो वरदः
सर्वकामदः ॥ एष कर्ता च कार्यं च पूर्वदेवः स्वयं प्रभुः ८ ॥ भूतं भव्यं भविष्यच्च पूर्वमेतदकल्पयत् ॥ उभे संध्ये दिशः खंच नियमांश्च जनार्दनः ९ ॥ ऋषींश्चैव हि गोविंदस्त
पश्चैवाभ्यकल्पयत् ॥ स्रष्टारं जगत्श्चापि महात्मा प्रभुरव्ययः १० ॥ अग्रजं सर्वभूतानां संकर्षणमकल्पयत् ॥ तस्मान्नारायणो जज्ञे देवदेवः सनातनः ११ ॥ नाभौ पद्मं
बभूवा स्य सर्वलोकस्य संभवात् ॥ तस्मात्पितामहो जातस्तस्माज्जातास्त्विमाः प्रजाः १२ ॥ शेषं चाकल्पयद्देवमनंतं विश्वरूपिणम् ॥ यो धारयति भूतानि धरां च
मांसपर्वताम् १३ ॥ ध्यानयोगेन विप्राश्च तं विदंति महौजसम् ॥ कर्णस्रोतोभवं चापि मधुना महासुरम् १४ ॥ तमुग्रमुग्रकर्माणमुग्रां बुद्धिं समास्थितम् ॥ ब्रह्मणो
ऽपचितित्यातुं जघान पुरुषोत्तमः १५ ॥ तस्य तात वधा देवदेवदानवमानवाः ॥ मधुसूदनमित्याहुर्ऋषयश्च जनार्दनम् १६ ॥ वराहश्चैव सिंहश्च त्रिविक्रमगतिः
प्रभुः ॥ एष मातापिता चैव सर्वेषां प्राणिनां हरिः १७ ॥ परं हि पुण्डरीकाक्षान्न भूतं न भविष्यति ॥ मुखतः सोऽमृजद्भिर्मानवाहुभ्यां क्षत्रियांस्तथा १८ ॥ वैश्यांश्चाप्युरुतो
राजानश्च द्रान्धै पादतस्तथा ॥ तपसानियतो देवो निधानं सर्वदेहिनाम् १९ ॥ ब्रह्मभूतमवास्यां पूर्णमास्यां तथैव च ॥ योगभूतं परिचरन् केशवं महदाप्नुयात् २० ॥
केशवः परमं तेजः सर्वलोकपितामहः ॥ एवमार्हुर्दृषीकेशं मुनयो वै नराधिप २१ ॥ एवमेनं विजानीहि आचार्यं पितरंगुरुम् ॥ कृष्णो यस्य प्रसीदेत लोकास्तेनाक्षया
जिताः २२ ॥ यश्चैवैनं भयस्थाने केशवं शरणं व्रजेत् ॥ स दानरः पठंश्चेदं स्वस्तिमान्ससुखी भवेत् २३ ॥ ये च कृष्णं प्रपद्यंते तेन मुह्यंति मानवाः ॥ भये महति मग्नांश्च पा
तिनित्यं जनार्दनः २४ ॥ स तं युधिष्ठिरो ज्ञात्वा याथातथ्येन भारत ॥ सर्वात्मना महात्मानं केशवं जगदीश्वरम् ॥ प्रपन्नः शरणं राजन्योगानां प्रभुमीश्वरम् २५ ॥
॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि विश्वोपाख्याने सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

ब्रह्मणः सकाशादपचित्सत्कारं यातुं प्राप्तुं यांतमिति पाठे ब्रह्मणः अपचितिक्षयंकर्तुमिति शेषः यांतं धावन्ते १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५
॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ अ ॥ ॥ ॥ अ ॥ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥

शुण्विति हृदमितिसामान्येनपुंसकं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति भी०नी०भा०अष्टषष्टिमोऽ

॥ भीष्मउवाच ॥ शृणु चेदं महाराज ब्रह्मभूतं स्तवं मम ॥ ब्रह्मर्षिभिश्च देवैश्च यः पुरा कथितो भुवि १ साध्यानामपि देवानां देवदेवेश्वरः प्रभुः ॥ लोकभावनभावज्ञ इति
त्वां नारदोऽब्रवीत् २ भूतं भव्यं भविष्यं च मार्कण्डेयोऽभ्युवाच ह ॥ यज्ञं त्वांचैव यज्ञानां तपश्च तपसामपि ३ देवानामपि देवं च त्वामाह भगवान्भृगुः ॥ पुराणं चैव पर
मं विष्णोरूपं तवेति च ४ वासुदेवो वसूनां त्वं शकं स्थापयिता तथा ॥ देवदेवोऽसि देवानामिति द्वैपायनोऽब्रवीत् ५ पूर्वं प्रजानि सर्गे च दक्षमाहुः प्रजापतिम् ॥ स्र
ष्टारं सर्वलोकानां मंगिरास्त्वां तथाऽब्रवीत् ६ अव्यक्तं तेशरीरोत्थं व्यक्तं ते मनसि स्थितम् ॥ देवास्त्वत्संभवाश्चैव देवस्त्वसितोऽब्रवीत् ७ शिरसा ते दिवं व्याप्तं बाहु
भ्यां पृथिवीं तथा ॥ जठरं ते त्रयो लोकाः पुरुषोऽसि सनातनः ८ एवं त्वामभिजानंति तपसा भावितानराः ॥ आत्मदर्शनं तृप्तानां मृषीणां चासि सत्तमः ९ राजर्षी
णामुदारणामाहवेष्वा निवर्तिनाम् ॥ सर्वधर्मप्रधानानां त्वं गतिर्मधुसूदन १० इति नित्यं योगविद्भिर्भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ सनत्कुमारप्रमुखैः स्तूयतेऽभ्यर्च्यते
हरिः ११ एष ते विस्तरस्तात संक्षेपश्च प्रकीर्तितः ॥ केशवस्य यथा तत्त्वं सुप्रीतो भज केशवम् १२ संजय उवाच ॥ पुण्यं श्रुत्वा तदा ख्यानं महाराज सुतस्तव ॥ केश
वं बहु मेने स पांडवांश्च महारथान् १३ तमब्रवीन्महाराज भीष्मः शांतनवः पुनः ॥ माहात्म्यं ते श्रुतं राजन् केशवस्य महात्मनः १४ नरस्य च यथा तत्त्वं यन्मां त्वं पृच्छसे
नृप ॥ यदर्थं नृपुंसं भूतौ नरनारायणावृषी १५ अवध्यौ च यथा वीरौ संयुगेष्वपराजितौ ॥ यथा च पांडवाराज ब्रवध्यायुधिकस्य चित् १६ प्रीतिमान् हि दृढं कृष्णः
पांडवेषु यशस्विषु ॥ तस्माद्ब्रवीमिराजेंद्र शमो भवतु पांडवैः १७ पृथिवीं भुंक्ष्व सहितो भ्रातृभिर्बलिभिर्वशी ॥ नरनारायणौ देवावब्रूयान् शिष्यसि १८ एवमुक्त्वा
तव पिता तूष्णीमासीद्विशांपते ॥ व्यसर्जयच्च राजानं शयनं च विवेश ह १९ राजा च शिविरं प्रायात्प्रणिपत्य महात्मने ॥ शिश्ये च शयने शुभ्रे रात्रिं तां भरतर्षभ २०
॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि विश्वोपाख्याने अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ विश्वोपाख्यानं समाप्तम् ॥ ६९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ व्युषिता
यां तु शर्वर्यामुदिते च दिवाकरे ॥ उभे सेने महाराज युद्धायैव समीयतुः १ आभ्यधावंत संकुद्धाः परस्परजिगीषवः ॥ ते सर्वे सहिता युद्धे समालोक्य परस्परम् २ पांड
वा धार्तराष्ट्राश्च राजन् दुर्मित्रितेतव ॥ व्यूहौ च व्यूह्य संरब्धाः संप्रवृष्टाः प्रहारिणः ३ अरक्षन्मकरव्यूहं भीष्मो राजन् समंततः ॥ तथैव पांडवाराज न्नरक्षन् व्यू
हमात्मनः ४ सनिर्ययौ महाराज पिता देवव्रतस्तव ॥ महतारथवंशेन संवृतो रथिनावरः ५ इतरेतरमन्वीयुर्यथा भागमवस्थिताः ॥ रथिनः पतयश्चैव दंति
नः सादिनस्तथा ६ तान् दृष्ट्वाभ्युद्यतान् संख्ये पांडवा हि यशस्विनः ॥ श्येनेन व्यूहराजेन तेनाजय्येन संयुगे ७ अशोभत मुखे तस्य भीमसेनो महाब
लः ॥ नेत्रेशिखंडी दुर्धर्षो घृष्टशुभ्रश्च पार्षतः ८

ध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ व्युत्पत्तायामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

शीर्षेतस्याभवद्दीर्घः सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ विद्युन्वनगाडिवंपार्थोग्रीवायामभवत्तदा १ अक्षौहिण्यासमंतत्रयामपक्षोऽभवत्तदा ॥ महात्माद्रुपदः श्रीमान्सहपु
त्रेणसंयुगे १० दक्षिणश्चाभवत्पक्षः कैकेयोऽक्षौहिणीपतिः ॥ पृष्ठतोद्रौपदेयाश्चसौमद्रश्चापिवीर्यवान् ११ पृष्ठेसमभवच्छ्रीमान्स्वयंराजायुधिष्ठिरः ॥ आत्तभ्यांस
हितोवीरोयमाभ्यांचारुविक्रमः १२ प्रविश्यतुरणेभीमोमकरंमुखतस्तदा ॥ भीष्ममासाद्यसंग्रामेच्छादयामाससायकैः १३ ततोभीष्मोमहास्त्राणिपातयामास
भारत ॥ मोहयन्पांडुपुत्राणांव्यूढं सैन्यंमहाहवे १४ संमुह्यतितदासैन्येत्वरमाणोधनंजयः ॥ भीष्मंशरसहस्रेणविष्याधरणमूर्धनि १५ प्रतिसंवार्यचास्त्राणि
भीष्ममुक्तानिसंयुगे ॥ स्वेनानीकेनहृष्टेनयुद्धायसमुपस्थितः १६ ततोदुर्योधनोराजाभारद्वाजमभाषत ॥ पूर्वदृष्ट्वावधंधोरंबलस्यबलिनावरः १७ भ्रान्तां च
वधंयुद्धेस्मरमाणोमहारथः ॥ आचार्यसततां हित्वांहितकामोममानघ १८ वयंहित्वांसमाश्रित्यभीष्मंचैवपितामहम् ॥ देवानपिरणेजेतुंप्रार्थयामोनसंशयः १९
किमुपांडुसुतानयुद्धेहीनवीर्यपराक्रमान् ॥ सतथाकुरुमद्रंतेयथावध्यंतिपांडवाः २० एवमुक्तस्ततोद्रोणस्तवपुत्रेणमारिष ॥ अभिनत्पांडवानीकंप्रेक्षमाणस्य
सात्यकेः २१ सात्यकिस्तुततोद्रोणंवारयामासभारत ॥ तयोःप्रवृत्तेयुद्धंधोररूपंभयावहम् २२ शैनेयंतुरणेकुद्धोभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ अविध्यन्निशितैर्वा
नैर्जत्रुदेशेहसन्निव २३ भीमसेनस्ततःकुद्धोभारद्वाजमविध्यत ॥ संरक्षन्सात्यकिंराजन्द्रोणाच्छस्त्रभृतांवरम् २४ ततोद्रोणश्चभीष्मश्चतथाशल्यश्चमारिष ॥
भीमसेनंरणेकुद्धाश्छादयांचक्रिशैरैः २५ तत्राभिमन्युःसंकुद्धोद्रौपदेयाश्चमारिष ॥ विव्यधुर्निशितैर्बाणैःसर्वास्तानुद्यतायुधान् २६ द्रोणभीष्मौतुसंकुद्धा
वापतंतौमहाबलौ ॥ प्रत्युद्ययौशिखंडीतुमहेष्वासोमहाहवे २७ प्रगृह्यबलवद्दीरोधनुर्जलदनिःस्वनम् ॥ अभ्यवर्षच्छरैस्तूर्णैश्छादयानोदिवाकरम् २८ शिखं
डिनंसमासाद्यभरतानांपितामहः ॥ अवर्जयतसंग्रामंस्त्रीत्वंतस्यानुसंस्मरन् २९ ततोद्रोणोमहाराजअभ्यद्रवततंरणे ॥ रक्षमाणस्तदाभीष्मंतवपुत्रेणचोदितः
३० शिखंडीतुसमासाद्यद्रोणंशस्त्रभृतांवरम् ॥ अवर्जयतसंग्रस्तोयुगांताग्निमिवोल्बणम् ३१ ततोबलेनमहतापुत्रस्तवविशंपते ॥ जुगोपभीष्ममासाद्यप्रा
र्थयानोमहद्यशः ३२ तथैवपांडवाराजन्पुरस्कृत्यधनंजयम् ॥ भीष्ममेवाभ्यवर्तंतजयेकत्वादृढांमतिम् ३३ तयुद्धमभवद्धोरंदेवानांदानवैरिव ॥ जयमाकांक्ष
तांसंख्येयशश्चसुमहाहुतम् ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिपंचमदिवसयुद्धारंभेऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
अकरोत्तुमुलंयुद्धंभीष्मःशांतनवस्तदा ॥ भीमसेनभयादिच्छन्पुत्रांस्तारयितुंतव १ पूर्वाह्नेतन्महारौद्रंराज्ञायुद्धमवर्तत ॥ कुरूणांपांडवानांचमुख्यशूरवि
नाशनम् २ तस्मिन्नाकुलसंग्रामेवर्तमानेमहाभये ॥ अभवत्तुमुलःशब्दःसंस्पृजन्नगगनंमहत् ३ ऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ अकरोदिति १ । २ । ३

४।९।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९ ॥ इतिमीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये

नदद्भिश्चमहानगैर्हैममाणैश्चवाजिभिः ॥ मेरीशंखनिनादैश्चतुमुलंसमपद्यत ४ युयुत्सवस्तेविकांताविजयायमहाबलाः ॥ अन्योन्यमभिगर्जंतोगोष्ठेष्विवमहर्षभाः
५ शिरसां पात्यमानानां समरे निशितैः शरैः ॥ अश्मवृष्टिरिवाकाशे बभूव भरतर्षभ ६ कुंडलोष्णीषधारीणि जातरूपोज्ज्वलानि च ॥ पतितानि स्मदृश्यंते शिरांसि भर
तर्षभ ७ विशिखोन्मथितैर्गात्रैर्बाहुभिश्च सकार्मुकैः ॥ सहस्ताभरणैश्चान्यैरभवच्छादितामही ८ कवचोपहितैर्गात्रैर्हस्तैश्च समलंकृतैः ॥ मुखैश्च चंद्रसंकाशैरक्तांत
नयनैः शुभैः ९ गजवाजिमनुष्याणां सर्वगात्रैश्च भूपते ॥ आसीत्सर्वासमास्तीर्णा मुहूर्तेन वसुंधरा १० रजोमघैश्च तुमुलैः शस्त्रविद्युत्प्रकाशिभिः ॥ आयुधानां च निर्घोषः
स्तनयितुसमोऽभवत् ११ संप्रहारस्तुमुलः कटुकः शोणितोदकः ॥ प्रावर्तत कुरूणां च पांडवानां च भारत १२ तस्मिन् महाभये घोरे तुमुले लोमहर्षणे ॥ वृष्टुः शरवर्षा
णि क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः १३ आक्रोशन कुंजरास्तत्र शरवर्षप्रतापिताः ॥ तावकानां परेषां च संयुगे भरतर्षभ १४ संरब्धानां च वीराणां धीराणामभितौजसाम् ॥ धनुर्ज्या
तलशब्देन न प्राज्ञायत किंचन १५ उत्थितेषु कबंधेषु सर्वतः शोणितोदके ॥ समरे पर्यधावन्त नृपारिपुवधोद्यताः १६ शरशक्तिगदाभिस्ते खड्गैश्चामिततेजसः ॥ नि
जघ्नुः समरे न्योऽन्यं शूराः परिघबाहवः १७ बभ्रुमुः कुंजराश्चात्र शरैर्विद्वानिरंकुशाः ॥ अश्वाश्च पर्यधावन्त हतारो हादिशो दश १८ उत्पत्य निपतंत्य न्येशरघातप्र
पीडिताः ॥ तावकानां परेषां च योधा भरतसत्तम १९ बाहानामुत्तमांगानां कार्मुकाणां च भारत ॥ गदानां परिघाणां च हस्तानां चोरुभिः सह २० पादानां भूषणा
नां च केयूराणां च संघशः ॥ राशयस्तत्र दृश्यंते भीष्मभीमसमागमे २१ अश्वानां कुंजराणां च रथानां चानिवर्तिनां ॥ संघाताः स्मदृश्यंते तत्र तत्र विशांपते २२
गदाभिरसिभिः प्रासैर्बाणैश्च नतपर्वभिः ॥ जघ्नुः परस्परं तत्र क्षत्रियाः कालआगते २३ अपरे बाहुभिर्वीरानियुद्धकुशलायुधि ॥ बहुधा समसज्जंत आयसैः परिघै
रिव २४ मुष्टिभिर्जानुभिश्चैव तलैश्चैव विशांपते ॥ अन्योन्यं जघ्निरे वीरास्तावकाः पांडवैः सह २५ पतितैः पात्यमानैश्च विचेष्टाद्भिश्च भूतले ॥ घोरमायो धनंजये
तत्र तत्र जनेश्वर २६ विरथारथिनश्चात्र निस्त्रिंशवरधारिणः ॥ अन्योन्यमभिधावन्तः परस्परवधैषिणः २७ ततो दुर्योधनो राजा कालिगैर्बहुभिर्वृतः ॥ पुरस्कृत्य र
णे भीष्मं पांडवानभ्यवर्तत २८ तथैव पांडवाः सर्वे परिवार्य वृकोदरम् ॥ भीष्ममभ्यद्रवन् क्रुद्धास्ततो युद्धमवर्तत २९ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधो
संकुल युद्धे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा भीष्मेण संसक्तान् भ्रातृमन्यांश्च पार्थिवान् ॥ समभ्यधावद्गणैर्यमुद्यतास्त्रोधनं जयः १ पांचजन्य
स्य निर्घोषं धनुषोर्गाण्डिवस्य च ॥ ध्वजं च दृष्ट्वा पार्थस्य सर्वात्रोभयमाविशत् २ सिंहलांगूलमाकाशे ज्वलन्तमिव पर्वतम् ॥ असज्जमानं वृक्षेषु धूमकेतुमिवोत्थितम् ३

बहुवर्णविचित्रं च दिव्यं वानरलक्षणम् ॥ अपश्याम महाराज ध्वजं गांडीवधन्वनः ४ वियुतं मेघमध्यस्थां भ्राजमानां मिवांबरे ॥ ददृशुर्गांडिवं यो धारुक्मपृष्ठं महामृ
घे ५ आशुश्रुमभृशं चास्य शक्रस्येवाभिर्गर्जतः ॥ सुघोरं तलयोः शब्दं निघ्नतस्तव वाहिनीम् ६ चंडवातो यथामेघः स वियुक्तस्तनयितुमान् ॥ दिशः संप्लावयन्स
र्वाः शरवर्षैः समंततः ७ समम्यघावद्वांगेयं भैरवास्त्रो धनं जयः ॥ दिशं प्रार्चीं प्रतीचीं च न जानीमो ह्यमोहिताः ८ कादिभूताः श्रांतपत्रा हताश्चाह तचेतसः ॥ अ
न्योन्यमभिसंश्लिष्य यो धास्ते भरतर्षभ ९ भीष्ममेवाभ्यलीयंत सहस्रैस्तवात्मजैः ॥ तेषामार्ताय नमभूद्रीष्मः शान्तनवोरणे १० समुत्पतंति वित्रस्तारथेभ्योर
थिनस्तथा ॥ सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्यो भूमौ चापि पदातयः ११ श्रुत्वा गांडीवनिर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ सर्वसैन्यानि भीतानि व्यवलीयंत भारत १२ अथ कां
बोजजैरश्वैर्महाद्भिः शीघ्रगामिभिः ॥ गोपानां बहुसाहसैर्बालैर्गोपायनैर्हतः १३ मद्रसौवीरगांधारैस्त्रैर्गैश्च विशांपते ॥ सर्वकालिं गमुख्यैश्च कलिंगाधिपतिर्हतः १४
नानानरगणौघैश्च दुःशासनपुरःसरः ॥ जयद्रथश्च नृपतिः सहितः सर्वराजभिः १५ हयारोहवराश्चैव तव पुत्रेण चोदिताः ॥ चतुर्दशसहस्राणि सौबलं पर्यवारयन्
१६ ततस्ते सहिताः सर्वे विभक्तरथवाहनाः ॥ अर्जुनं समरे जहृस्तावका भरतर्षभ १७ रथिभिर्वारणैरश्वैः पादातैश्च समीरितम् ॥ घोरमायो धनं चक्रमहाभ्रसदृशं
रजः १८ तोमरप्रासनाराचगजाश्च रथयोधिनाम् ॥ बलेन महताभीष्मः समसज्जत्किरीटिना १९ आवंत्यः काशिराजेन भीमसेनेन सैधवः ॥ अजातशत्रुर्मद्राणामृष
भेण यशस्विना २० सहपुत्रः सहामात्यः शल्येन समसज्जत ॥ विकर्णः सह देवेनाचित्रसेनः शिखंडिना २१ मत्स्यादुर्योधनं जग्मुः शकुनिं चाविशांपते ॥ द्रुपदश्चेकि
तानश्च सात्यकिश्च महारथः २२ द्रोणेन समसज्जंत सपुत्रेण महात्मना ॥ कृपश्च कृतवर्मा च दृष्टद्युम्नमभिद्रुतौ २३ एवं प्रवजिताश्चानिभ्रांतनागरथानि च ॥ सैन्या
निसमसज्जंत प्रयुद्धानि समंततः २४ निरभ्रे वियुतस्तीव्रादिशश्च रजसाऽऽवृताः ॥ प्रादुरासनमहोल्काश्च सनिर्घाताविशांपते २५ प्रादुर्भूतो महावातः पांसुवर्षं प
पात च ॥ नभस्यंतर्दधे सूर्यः सैन्येन रजसाऽऽवृतः २६ प्रमोहः सर्वसत्त्वानामतीव समपद्यत ॥ रजसाचाभिभूतानामस्रजालैश्च तु द्यताम् २७ वीरबाहुविमृष्टानां
सर्वावरणभेदिनाम् ॥ संघातः शरजालानां तु मुलः समपद्यत २८ प्रकाशं च कुराकशमुद्यतानि भुजोत्तमैः ॥ नक्षत्रविमलाभानि शस्त्राणि भरतर्षभ २९ आर्षभा
णिविचित्राणि रुक्मजालावृतानि च ॥ संपेतुर्दिक्षु सर्वासु चर्माणि भरतर्षभ ३० सूर्यवर्णैश्च निक्षिप्तैः पात्यमानानि सर्वशः ॥ दिक्षु सर्वास्वदृश्यंत शरीराणि शिरांसि
च ३१ भग्नचक्राक्षनीडाश्च निपातितमहाध्वजाः ॥ हताश्वाः पृथिवीं जग्मुस्तत्र तत्र महारथाः ३२ परिपेतुर्हयाश्चात्र केचिच्छस्त्रकृतव्रणाः ॥ रथान् विपरिकर्ष
तो हते पुरथ योधिषु ३३ शराहताभिर्ब्रह्मदेहा बद्धयोक्ता हयोत्तमाः ॥ युगानि पर्यकर्षंत तत्र तत्र स्मभारत ३४ २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

३५ वीतमादद्विरेप्रतिगजं मूर्द्धतो निर्वीर्यमभिगर्जजग्मुः मत्तगजं द्रुपेति मावः 'वीतमसारं गजे' इति नेदित्री २६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति मी० नी० मा० एकसप्तति

अदृश्यंत ससूताश्च साश्वाः सरथयोधिनः ॥ एकेन बलिनाराजन्वारणेन विमर्दिताः ३५ गंधहस्तिमदस्त्रावमाग्राय बहवोरणे ॥ सन्निपाते बलौघानां वीतमादादि
रे गजाः ३६ सतोमरैर्महामात्रैर्निपतद्भिर्गतासुभिः ॥ बभूवा यो धनं छन्नं नाराचाभिहतैर्गजैः ३७ सन्निपाते बलौघानां प्रेषितैर्वरवारणैः ॥ निपेतुर्धुधिसंमग्राः स
योधाः सध्वजा गजाः ३८ नागराजोपमैर्हस्तैर्नागैराक्षिप्य संयुगे ॥ व्यदृश्यंत महाराजसंमग्नारथकूवराः ३९ विशीर्णरथसंघाश्च केशेष्वक्षिप्य दंतिभिः ॥ द्रुम
शाखा इवाविध्य निष्पिष्टारथिनोरणे ४० रथेषु च रथान् युद्धे संसक्तान् वरवारणाः ॥ विकर्षंतो दिशः सर्वाः संपेतुः सर्वशब्दगाः ४१ तेषां तथा कर्षतां तु गजानां रूपमा
वभौ ॥ सरः सुनलिनी जालं विषक्तमिव कर्षताम् ४२ एवं संछादितं तत्र बभूवा यो धनं महत् ॥ सादिभिश्च पदातैश्च सध्वजैश्च महारथैः ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० संकुलयुद्धे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ शिखंडी सह मत्स्येन विराटेन विशांपते ॥ भीष्ममाशु महेष्या समाससा
दसुदुर्जयम् १ द्रोणं कृपं विकर्णं च महेष्या संमहाबलम् ॥ राज्ञश्चान्यानरणेशूरान् बहुनाच्छेद नं जयः २ सैधवं च महेष्या संसामात्यं सह बंधुभिः ॥ प्राच्यांश्च दाक्षिणात्यां
श्च भूमिपान् भूमिपर्वभ ३ पुत्रं च ते महेष्या संदुर्योधनममर्षणम् ॥ दुःसहं चैव समरे भीमसेनोऽभ्यवर्तत ४ सह देवस्तु शकुनिमुलूकं च महारथम् ॥ पिता पुत्रौ महेष्या
सावभ्यवर्तत दुर्जयौ ५ युधिष्ठिरो महाराज गजानीकं महारथः ॥ समवर्तत संग्रामे पुत्रेण निकृत्तस्तव ६ माद्री पुत्रस्तु नकुलः शूरसंकंदनो युधि ॥ त्रिगतां बलैः
सार्धं समसज्जत पांडवः ७ अभ्यवर्तत संकुद्धाः समरेशाल्वके कयान् ॥ सात्यकिश्चेकितानश्च सौभद्रश्च महारथः ८ दृष्टकेतुश्च समरे राक्षसश्च घटोत्कचः ॥ पुत्राणां
ते रथानीकं प्रत्युद्याताः सुदुर्जयाः ९ सेनापतिरमेयात्मा दृष्टद्युम्नो महाबलः ॥ द्रोणेन समरे राजन्समिया यो ग्रकर्मणा १० एवमेते महेष्या सास्तावकाः पांडवैः सह ॥
समेत्य समरेशूराः संप्रहारं प्रचक्रिरे ११ मध्यं दिन गते सूर्येन भस्याकुलतागते ॥ कुरवः पांडवेयाश्च निजघ्नुरितरेतरम् १२ ध्वजिनो हेमचित्रां गाविचरं तोरणाजरे ॥
सपताकारथारे जुर्वयाघ्रपरिवारणाः १३ समेतानां च समरे जिगीषूणां परस्परम् ॥ बभूव तु मुलः शब्दः सिंहानां विवर्दताम् १४ तत्राद्भुतमपश्याम संप्रहारं सुदा
रुणम् ॥ यदकुर्वन् रणेशूराः सृजयाः कुरुभिः सह १५ नैव खं न दिशो राजन्नसूर्यशशुतापन ॥ विदिशो वापि पश्यामः शरैर्भुक्तैः समंततः १६ शक्तीनां विमलाग्राणां
तोमराणां तथाऽऽस्यताम् ॥ निक्षिप्तानां च पीतानां नीलोत्पलनिभाः प्रभाः १७ क्वचानां विचित्राणां मूषणानां प्रभास्तथा ॥ खं दिशः प्रदिशश्चैव भासयामा
सुरोजसा १८ वपुर्भिश्च नरेन्द्राणां चंद्रसूर्यसमप्रभैः ॥ विरराज तदाराजस्तत्र तत्र रणांगनम् १९

तमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ शिखंडीति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ शूरसंकंदनः शूराणो रोदकः शूरैर्द्रोवा ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ओजसा स्वप्रभावेण १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिभी०भी०मा०द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ विराट्इति १ । २ । ३ । ४ । ५

रथसंधानरव्याघ्राःसमायांतश्चसंयुगे ॥ विरेजुःसमरेराजनग्रहाइवनभस्तले २० भीष्मस्तुरथिनाश्रेष्ठोभीमसेनमहाबलम् ॥ अवारयतसंकुद्धःसर्वसैन्यस्यपश्य
तः २१ ततोभीष्मविनिर्मुक्तारुक्मपुंखाःशिलाशिताः ॥ अभ्यघ्नन्समरेभीमंतैलधौताःसुतेजनाः २२ तस्यशक्तिमहावेगांभीमसेनोमहाबलः ॥ कुद्धाशी
विषसंकाशांप्रेषयामासभारत २३ तामापतंतीसहसारुक्मदंडांदुरासदाम् ॥ चिच्छेदसमरेभीष्मःशरैःसन्नतपर्वभिः २४ ततोऽपरेणभस्त्रेणपीतेनानिशितेनच ॥
कार्मुकंभीमसेनस्यद्विधाचिच्छेदभारत २५ सात्यकिस्तुततस्तूर्णभीष्ममासाद्यसंयुगे ॥ आकर्णप्रहितैस्तीक्ष्णैर्निशितैस्तिग्मतेजनैः २६ शरैर्वहुभिरानर्छं
त्पितरंतेजनेश्वर ॥ ततःसंधायवैतीक्ष्णंशरंपरमदारुणम् २७ वाष्पेयस्यरथाद्रीष्मःपातयामाससारथिम् ॥ तस्याश्वाःप्रहृताराजन्निहतेरथसारथौ २८ तेनते
नैवधावंतिमनोमारुतरंहसः ॥ ततःसर्वस्यसैन्यस्यनिःस्वनस्तुमुलोऽभवत् २९ हाहाकारश्चसंजज्ञेपांडवानांमहात्मनाम् ॥ अभ्यद्रवतगृहीतहयान्यच्छतधा
वत् ३० इत्यासीत्तुमुलःशब्दोयुयुधानरथंप्रति ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुभीष्मःशांतनवस्तदा ३१ न्यहनत्पांडवीसेनामासुरीमिववृत्रहा ॥ तेवध्यमानाभीष्मेणपां
चालाःसोमकैःसह ३२ स्थिरांयुद्धेमतिंरुत्वाभीष्ममेवाभिदुद्बुधः ॥ घृष्टयुग्ममुखाश्चापिपार्थाःशांतनवरणे ३३ अभ्यधावन्जिगीपंतस्तवपुत्रस्यवाहिनीम् ॥
तथैवकौरवाराजन्भीष्मद्रोणपुरोगमाः ३४ अभ्यधावंतवेगेनततोयुद्धमवर्तत ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप०पंचमदिवसयुद्धेद्विसप्ततित
मोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ विराटोऽथत्रिभिर्वाणैर्भीष्ममार्च्छन्महारथम् ॥ विव्याधतुरगांश्चास्यत्रिभिर्वाणैर्महारथः १ तंप्रत्यविध्य
दशभिर्भीष्मःशांतनवःशरैः ॥ रुक्मपुंखैर्महेष्वासःकृतहस्तोमहाबलः २ द्रौणिर्गांडीवधन्वानंभीमधन्वामहारथः ॥ अविध्यदिपुभिःपद्भिर्दृढहस्तःस्तनांतरे ३
कार्मुकंतस्यचिच्छेदफाल्गुनःपरवीरहा ॥ अविध्यच्चभृशंतीक्ष्णैःपत्रिभिःशत्रुकर्शनः ४ सोऽन्यत्कार्मुकमादायवेगवानक्रोधमूर्छितः ॥ अमृष्यमाणःपार्थेनका
र्मुकच्छेदमाहवे ५ अविध्यत्फाल्गुनंराजन्नवत्यानिशितैःशरैः ॥ वासुदेवंचसप्तत्याविव्याधपरमेषुभिः ६ ततःक्रोधाभिताम्राक्षःरुष्णेनसहफाल्गुनः॥ दीर्घमुष्णं
चनिःश्वस्यचितयित्वापुनःपुनः ७ धनुःप्रपीडयामेनकरेणामित्रकर्शनः ॥ गांडीवधन्वासंकुद्धःशितान्सन्नतपर्वणः ८ जीवितांतकरानघोरान्समादत्ताशि
लीमुखान् ॥ तैस्तूर्णसमरेविध्यद्रौणिंवलवतावरः ९ तस्यतेकवचंभित्वापुःशोणितमाहवे ॥ नविव्यथेचानिर्भिन्नोद्रौणिर्गांडीवधन्वना १० तथैवचशरान्
द्रौणिःप्रविमुंचन्नविह्वलः ॥ तस्यौससमरेराजंस्त्रातुमिच्छन्महावतम् ११ तस्यतत्सुमहत्कर्मशशंसुःकुरुसत्तमाः ॥ यत्कृष्णाभ्यांसमेताभ्यामभ्यापततसंयुगे १२
सहिनित्यमनीकेषुयुध्यतेऽभ्यमास्थितः ॥ अस्त्रग्रामंसंहारंद्रोणात्प्राप्यसुदुर्लभम् १३

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ सात्वतीपुत्रंअभिमन्युं

ममैषआचार्यसुतोद्रोणस्यापिप्रियःसुतः ॥ ब्राह्मणश्चविशेषेणमाननीयोममेतिच १४ समास्थायमतिंवीरोवीभःसुःशत्रुतापनः ॥ कृपांचक्रेरथश्रेष्ठोभारद्वाजसुतं
प्रति १५ द्रौणिंत्यक्त्वाततोयुद्धेकौतेयःश्वेतवाहनः ॥ युयुधेतावकाभिघ्नंस्त्वरमाणःपराक्रमी १६ दुर्योधनस्तुदशभिर्गार्धपत्रैःशिलाशितैः ॥ भीमसेनमहे
ष्वासंरुक्मपुंखैःसमार्पयत् १७ भीमसेनःसुसंकुद्धःपरासुकरणंदृढम् ॥ चित्रंकार्मुकमादत्तशरांश्चनिशितान्दश १८ आकर्णप्रहितैस्तीक्ष्णैर्वेगवद्भिरजिह्वैः ॥
अविध्यतूर्णमव्यग्रःकुरुराजंमहोरसि १९ तस्यकांचनसूत्रस्थःशरैःसंछादितोमणिः ॥ रराजोरसिखेसूर्योग्रहैरिवसमावृतः २० पुत्रस्तुतवतेजस्वीभीमसेनेन
ताडितः ॥ नामृष्यतयथानागस्तलशब्दंमदोत्कटः २१ ततःशरैर्महाराजरुक्मपुंखैःशिलाशितैः ॥ भीमंविव्याधसंकुद्धस्त्रासयानोवह्निर्नी २२ तौयु
ध्यमानौसमरेभृशमन्योन्यविक्षतौ ॥ पुत्रौतेदेवसंकाशौव्यरोचेतांमहाबलौ २३ चित्रसेनंनरव्याघ्रंसौभद्रःपरवीरहा ॥ अविध्यदशभिर्वाणैःपुरुमित्रंचसप्तभिः २४
सत्यव्रतंचसप्तत्याविद्धाशक्रसमोयुधि ॥ नृत्यान्निवरणेवीरार्तिनःसमजीजनत् २५ तंप्रत्यविध्यदशभिश्चित्रसेनःशिलीमुखैः ॥ सत्यव्रतश्चनवभिःपुरुमित्र
श्चसप्तभिः २६ सविद्धोविक्षरन्नरक्तंशत्रुसंवारणंमहत् ॥ चिच्छेदचित्रसेनस्यचित्रंकार्मुकमार्जुनिः २७ भित्त्वाचास्यतनुत्राणंशरेणोरस्यताडयत् ॥ ततस्ते
तावकावीराराजपुत्रामहारथाः २८ समेत्ययुधिसंरब्धाविव्यधुर्निशितैःशरैः ॥ तांश्चसर्वानशरैस्तीक्ष्णैर्जघानपरमास्त्रवित् २९ तस्यदृष्ट्वातुतत्कर्मपरिवुः
सुतास्तव ॥ दहंतंसमरेसैन्यंवनेकक्षंयथोल्बणम् ३० अपेतशिशिरेकालेसमिद्धभिवपावकम् ॥ अत्यरोचतसौभद्रस्तवसेन्यानिनाशयन् ३१ तत्तस्यचरितं
दृष्ट्वापौत्रस्तवविशांपते ॥ लक्ष्मणोऽभ्यपततूर्णसात्वतीपुत्रमाहवे ३२ अभिमन्युस्तुसंकुद्धोलक्ष्मणंशुभलक्षणम् ॥ विव्याधनिशितैःपद्भिःसारथिंचत्रिभिःशरैः
३३ तथैवलक्ष्मणोराजन्सौभद्रंनिशितैःशरैः ॥ अविध्यतमहाराजतदुतमिवाभवत् ३४ तस्याश्वांश्चतुरोहत्वासारथिंचमहाबलः ॥ अभ्यद्रवतसौभद्रो
लक्ष्मणंनिशितैःशरैः ३५ हताश्वेतुरथेतिष्ठेक्ष्मणःपरवीरहा ॥ शक्तिंचिक्षेपसंकुद्धःसौभद्रस्यरथंप्रति ३६ तामापतंतीसहसाघोररूपांदुरासदाम् ॥
अभिमन्युःशरैस्तीक्ष्णैश्चिच्छेदभुजगोपमाम् ३७ ततःस्वरथमारोप्यलक्ष्मणंगौतमस्तदा ॥ अपोवाहरथेनाजौसर्वसैन्यस्यपश्यतः ३८ ततःसमाकुले
तस्मिन्वर्तमानेमहाभये ॥ अभ्यद्रवन्जिघांसंतःपरस्परवधैषिणः ३९ तावकाश्चमहेष्वाःपांडवाश्चमहारथाः ॥ जुहंतःसमरेप्राणाग्निजगुरितरेतरम्
४० मुक्तकेशाविकवचाविरथाश्छिन्नकार्मुकाः ॥ बाहुभिःसमयुध्यंतसृजयाःकुरुभिःसह ४१ ततोभीष्मोमहाबाहुःपांडवानांमहात्मनाम् ॥ सेनांजघान
संकुद्धोदिव्यैरस्त्रैर्महाबलः ४२

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

४३ ॥ इतिभीष्मपर्वणि नीलकंठीयेभारतमावदीये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६
 हतैरश्वैरर्गजैस्तन्नरैरश्वैश्चपातितैः ॥ रथिभिःसादिभिश्चैवसमास्तीर्यतमेदिनी ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणिद्वंद्वयुद्धेत्रिसप्तति
 तमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ अथराजन्महाबाहुःसात्यकिर्युद्धदुर्मदः ॥ विकृत्यचापंसमरेभारसाहमनुत्तमम् १ प्रासुंचतुंखसंयुक्तानशरा
 नाशीविषोपमान् ॥ प्रगाढंलघुचित्रंचदर्शयन्हस्तलाघवम् २ तस्यविक्षिपतश्चापंशरानन्यांश्चमुंचतः ॥ आददानस्यभूयश्चसंधानस्यचापरान् ३ क्षिपतश्च
 परांस्तस्यरणेशून्विनिघ्नतः ॥ ददृशेरूपमत्यर्थमेवस्येवप्रवर्षतः ४ तमुदीर्यतमालोक्यराजादुर्योधनस्ततः ॥ रथानामयुतंतस्यप्रेषयामासभारत ५ तां
 स्तुसर्वान्महेष्वासान्सात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ जघानपरमेष्वासोदिव्येनास्त्रेणवीर्यवान् ६ सकृत्वादारुणंकर्मप्रगृहीतशरासनः ॥ आससादततोवीरोभूरिश्रवस
 माहवे ७ सहिसंक्षयसेनांतियुयुधानेनपातितां ॥ अभ्यधावतसंकुद्धःकुरूणांकीर्तिवर्धनः ८ इंद्रायुधसवर्णतुविस्फार्यसुमहद्वनुः ॥ सृष्टवान्वज्रसंकाशान्
 शरानाशीविषोपमान् ९ सहस्रशोमहाराजदर्शयन्पाणिनाघवम् ॥ शरांस्तान्मृत्युसंस्पर्शान्सात्यकेश्वपदानुगाः १० नविषेदुस्तदाराजन्हुदुवुस्तेसमंततः ॥
 विहायसात्यकिराजन्समरेयुद्धदुर्मदम् ११ तंद्वायुयुधानस्यसुतादशमहाबलाः ॥ महारथाःसमाख्याताश्चित्रवर्मायुधध्वजाः १२ समासाद्यमहेष्वासंभूरिश्रवस
 माहवे ॥ ऊचुःसर्वेसुसंख्यायूपकेतुंमहारणे १३ भोभोकोरवदायादसहास्माभिर्महाबल ॥ एहियुध्यस्वसंग्रामेसमस्तैःपृथगेववा १४ अस्मान्वात्वंपराजित्ययशः
 प्राप्नुहिंसंयुगे ॥ वयंवात्वांपराजित्यप्रीतिंघास्यामहेपितुः १५ एवमुक्तस्तदाशूरैस्तानुवाचमहाबलः ॥ वीर्यश्लाघीनरश्रेष्ठस्तान्दृष्ट्वासमवस्थितान् १६ साधि
 दंक्थ्यतेवीरायद्येवंमतिरद्यवः ॥ युध्यध्वंसहितायत्तानिहनिष्यामिबोरणे १७ एवमुक्तामहेष्वासास्तेवीराःक्षिप्रकारिणः ॥ महताशरवर्षेणअभ्यधावन्नरिंदमम्
 १८ सोऽपराह्मेमहाराजसंग्रामस्तुमुलोऽभवत् ॥ एकस्यचबहूनांचसमेतानांरणाजिरे १९ तमेकंरथिनांश्रेष्ठंशरैस्तेसमवाकिरन् ॥ प्रावृषीवयथामेरुंसिपिचुर्जलदा
 नृप २० तैस्तुमुक्तान्शरान्घोरानयमदंडाशनिप्रभान् ॥ असंप्राप्तानसंग्रामांतश्चिच्छेदाशुमहारथः २१ तत्राहुतमपश्यामसौमदत्तेःपराक्रमम् ॥ यदेकोबहुभिर्यु
 द्धेसमसज्जदभीतवत् २२ विसृज्यशरवृष्टिंतांशराजन्महारथाः ॥ परिवार्यमहाबाहुंनिहतुमुपचक्रमुः २३ सौमदतिस्ततःकुद्धस्तेपांचापानिभारत ॥ चिच्छे
 दसमरेराजन्युध्यमानोमहारथैः २४ अथैपांछिन्नधनुषांशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ चिच्छेदसमरेराजन्शिरांसिभरतर्षभ २५ तेहतान्यपतन्महाराजन्वज्रमग्राइवदुमाः ॥
 तान्दृष्ट्वानिहतान्वीरोरणेपुत्रान्महाबलान् २६ बाष्पेयोविनदन्महाराजन्भूरिश्रवसमभ्ययात् ॥ रथंरथेनसमरेपीडयित्वामहाबलौ २७ तावन्योन्यंहिसमरेनिहत्यर
 थवाजिनः ॥ विस्थावभिवल्गंतौसमेयातांमहारथौ २८

१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८

१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९ ॥ ७४ ॥ अथेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

प्रगृहीतमहा खड्गैतौचर्मवरधारिणौ ॥ शुशुभातेनरव्याघ्रौयुद्धायसमवस्थितौ २९ ततःसात्यकिमभ्येत्यनिर्लिखवरधारिणम् ॥ भोमसेनस्त्वरन्महाराजन्महारो
 पयत्तदा ३० तवापितनयोराजन्भूरिश्रवसमाहवे ॥ आरोपयद्रथंतूर्णपश्यतांसर्वधान्विनाम् ३१ तस्मिंस्तथावर्तमानेरणेभीष्ममहारथम् ॥ अयोधयंतसंर
 ष्ठाःपांडवाभरतर्षभ ३२ लोहितायतिचादित्येत्वरमाणोधनंजयः ॥ पंचविंशतिसाहस्रात्रिजघानमहारथान् ३३ तेहिदुर्योधनादिष्ठास्तदापार्थनिबर्हणे ॥ सं
 प्राप्यैवगतानांशंशलभाइवपावकम् ३४ ततोमत्स्याःकेकयाश्चधनुर्वेदविशारदाः ॥ परिववुस्तदापार्थसहपुत्रंमहारथम् ३५ एतस्मिन्नेवकालेतुसूर्यस्तमुपग
 च्छति ॥ सर्वेषांचैवसैन्यानांप्रमोहःसमजायत ३६ अवहारंततश्चक्रेपितादेवव्रतस्तव ॥ संव्याकालेमहाराजसैन्यानांश्रांतवाहनः ३७ पांडवानांकुरूणांचपर
 स्परसमागमे ॥ तेसेनेभृशसंविश्रेययतुःस्वंनिवेशनम् ३८ ततःस्वशिविरंगत्वान्यविशंस्तत्रभारत ॥ पांडवाःसृजयैःसार्धंकुरवश्चयथाविधि ३९ ॥ इतिश्रीम
 हाभारतेभीष्मप०भीष्मवधप०पंचमदिवसावहारेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ संजयउवाच ॥ तेविश्रम्यततोराजन्सहिताःकुरुपांडवाः ॥ व्यतीतायांतुश
 र्योपुनर्युद्धायनिर्ययुः १ तत्रशब्दोमहानासीतवतेपांचभारत ॥ युज्यतरथमुख्यानांकल्प्यतांचैवदंतिनाम् २ संनह्यतांपदातीनांहयानांचैवभारत ॥ शं
 खदुंदुभिनादश्चतुमुलःसर्वतोऽभवत् ३ ततोयुधिष्ठिरोराजाष्टष्टुम्रमभाषत् ॥ व्यूहंव्यूहमहाबाहोमकरंशत्रुनाशनम् ४ एवमुक्तस्तुपार्थेनष्टष्टुम्रोमहारथः ॥
 व्यादिदेशमहाराजरथिनोरथिनावरः ५ शिरोभूदुपदस्तस्यपांडवश्चधनंजयः ॥ चक्षुषीसहदेवश्चनकुलश्चमहारथः ६ तुंडमासीन्महाराजभीमसेनोमहाबलः
 सौमद्रोद्रौपदेयाश्चराक्षसश्चघटोत्कचः ७ सात्यकिर्धर्मराजश्चव्यूहग्रीवांसमास्थिताः ॥ षष्ठमासीन्महाराजविराटोवाहिनीपतिः ८ दृष्टुमेनसहितोमहत्यासे
 नयावृतः ॥ केकयाभ्रातरःपंचवामपार्श्वसमाश्रिताः ९ दृष्टकेतुर्नरव्याघ्रश्चेकितानश्चवीर्यवान् ॥ दक्षिणपक्षमाश्रित्यस्थितौव्यूहस्यरक्षणे १० पादयोस्तुम
 हाराजस्थितःश्रीमान्महारथः ॥ कुंतिभोजःशतानीकोमहत्यासेनयावृतः ११ शिखंडीतुमहेष्वासःसोमकैःसंवृतोबली ॥ इरावांश्चततःपुच्छेमकरस्यव्यवस्थितौ
 १२ एवमेतंमहाव्यूहंव्यूहभारतपाण्डवाः ॥ सूर्योदयेमहाराजपुनर्युद्धायदंशिताः १३ कौरवानभ्ययुस्तूर्णहस्त्यश्चरथपातिभिः ॥ समुच्छ्रितैर्ध्वजैश्छत्रैःश
 खैश्चविमलैःशितैः १४ व्यूहंद्वातुतत्सैन्यंपितादेवव्रतस्तव ॥ कौचेनमहताराजन्प्रत्यव्यूहतवाहिनीम् १५ तस्यतुंडेमहेष्वासोभारद्वाजोव्यरोचत ॥ अ
 श्वत्थामाकृपश्चैवचक्षुरासीन्नरेश्वर १६ कृतवर्मातुसहितःकांबोजवरवाल्हिकैः ॥ शिरस्यासीन्नरश्रेष्ठःश्रेष्ठःसर्वधनुष्मतां १७ ग्रीवायांशूरसेनश्चतवपुत्रश्चमारिष
 दुर्योधनोमहाराजराजभिर्बहुभिर्दृतः १८ प्राग्ज्योतिषस्तुसहितोमद्रसौवीरकेकयैः ॥ उरस्यभून्नरश्रेष्ठमहत्यासेनयावृतः १९ १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति भी० नी० भा० पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ एवमिति १
स्वसेनयाचसहितः सुशर्माप्रस्थलाधिपः ॥ वामपक्षसमाश्रित्यदांशितः समवस्थितः २० तुषारायवनाश्वैवशकाश्वसहचरैः ॥ दक्षिणपक्षमाश्रित्यस्थिताव्यू
हस्यभारत २१ श्रुतायुश्चशतायुश्चसौमदातिश्चमारिषः ॥ व्यूहस्यजघनेतस्थूरक्षमाणाः परस्परम् २२ ततोयुद्धायसंजग्मुः पांडवाः कौरवैः सह ॥ सूर्योदये
महाराजततोयुद्धमभून्महत् २३ प्रतीयूरथिनोनागानागांश्चरथिनोययुः ॥ हयारोहान् रथारोहारथिनश्चापिसादिनः २४ सादिनश्चहयानराजन् रथिनश्चमहा
रणे ॥ हस्त्यारोहान् हयारोहारथिनः सादिनस्तथा २५ रथिनः पतिभिः सार्धं सादिनश्चापिपतिभिः ॥ अन्योन्यं समरे राजन् प्रत्यवावन्नमर्षिताः २६ भीमसेना
र्जुनयमैर्गुप्ताचान्यैर्महारथैः ॥ शुशुभे पांडवीसेनानक्षत्रैरिवशर्वरी २७ तथाभीष्मकपद्रोणशल्यदुर्योधनादिभिः ॥ तवापिचवभौसेनाग्रैर्द्वैरिवसंवृता २८ भी
मसेनस्तु कौंतेयो द्रोणं दृष्ट्वा पराक्रमी ॥ अभ्ययाज्जवनैरश्वैर्भारद्वाजस्यवाहिनीम् २९ द्रोणस्तु समरे कुद्धो भीमं नवमिरायसैः ॥ विव्याध समरश्लाघीमर्माण्युद्धि
श्यवीर्यवान् ३० दृढाहतस्ततोभीमोभारद्वाजस्यसंयुगे ॥ सारथिप्रेषयामासयमस्यसदनं प्रति ३१ संसृष्टस्वयंवाहान्भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ व्यधमत्पांड
वीसेनांतुलराशिमिवानलः ३२ तेवध्यमानाद्रोणेनभीष्मेणचनरोत्तमाः ॥ संजयाः कैकयैः सार्धं पलायनपराऽभवन् ३३ तथैवतावकं सैन्यंभीमार्जुनपरिक्षतम् ॥
मुह्यतेतत्रतत्रैव समदेववरांगना ३४ अभिद्येतांततोव्यूहौतस्मिन्वीरवरक्षये ॥ आसीद्व्यतिकरोघोरस्तवतेषांचभारत ३५ तदद्भुतमपश्यामतावकानांपरैः
सह ॥ एकायनगतः सर्वेयदयुध्यंतभारत ३६ प्रतिसंवार्यचास्त्राणितेन्योन्यस्यविशंपते ॥ युयुधुः पांडवाश्चैवकौरवाश्चमहाबलाः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणिभीष्मवधोऽष्टादिवसयुद्धार्भेपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं बहुगुणं सैन्यमेवं बहुविधं पुरा ॥ व्यूहमेवं यथाशास्त्रममोघं
चैव संजय १ हृष्टमस्माकमत्यंतमभिकामंचनः सदा ॥ प्रह्वमव्यसनोपेतं पुरस्तादृष्टविक्रमम् २ नातिवृद्धमवालंचनकृशं न च पीवरम् ॥ लघुवृत्ताय तत्रांसारयो
धमनामयम् ३ आतसन्नाहशस्त्रं च बहुशस्त्रपरिग्रहम् ॥ असियुद्धेनियुद्धे च गदायुद्धे च कोविदम् ४ प्रासर्ष्टितो मरेष्वाजौ परिषेष्वायसेषु च ॥ भिदिपालेषु शक्तीषु
मुसलेषु च सर्वशः ५ कंपनेषु च चापेषु कणपेषु च सर्वशः ॥ क्षेपणीयेषु चित्रेषु मुष्टियुद्धेषु च क्षमम् ६ अपरोक्षं च विद्यासु व्यायामे च कृतश्रमम् ॥ शस्त्रग्रहणविद्या
सु सर्वासु परिनिष्ठितम् ७ आरोहे पर्यवस्कंदे सरणे सांतरहुते ॥ सम्यक्प्रहरणे याने व्यपयाने च कोविदम् ८ नागाश्च रथयानेषु बहुशः सुपरीक्षितम् ॥ परीक्ष्य च
यथान्यायं वेतेनोपपादितम् ९ नगोष्ठयानोपकारेण च बंधुनिमित्ततः ॥ नसौ हृदयैर्वापि नाकुलीनपरिग्रहैः १० समृद्धजनमार्थं च तुष्टसंबंधिवांधवम् ॥ क
तोपकारभूयिष्ठं यशस्वि च मनस्वि च ११

नः अस्मान् अभिकामं आकांक्षमाणं प्रह्वमणतं १ लघुवृत्तं शीघ्रकारि आयतमार्थं प्राशुचहुलं ३।१।५।१।७ आरोहे हस्त्यादीनां पर्यवस्कंदे हस्त्यादिभ्योऽवतरणे ८।१।१० मनस्विताहंकारं ११

१२।१३ अपक्षैः पक्षशून्यैः तथाऽपि गत्यापक्षिसदृशैः १४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ ॥ इति भी० नी० भा० पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

स्वजनैस्तु नरेमुख्यैर्बहुशो दृष्टकर्मभिः ॥ लोकपालोपमैस्तातपालितं लोकविश्रुतम् १२ बहुभिः क्षत्रियैर्गुप्तं पृथिव्यां लोकसंमतैः ॥ अस्मानभिगतैः कामात्सबलेः
सपदानुगैः १३ महोदधिमिवापूर्णमापगाभिः समंततः ॥ अपक्षैः पक्षिसंकाशैरथैर्नागैश्च संवृतम् १४ नानायोधजलंभीमं वाहनोर्मितरंगिणम् ॥ क्षेपण्यासे गदा
शक्तिशरप्राससमाकुलम् १५ ध्वजभूषणसंवाधं रत्नपट्टसुसंचितम् ॥ परिधावद्भिरश्वैश्चवायुवेगविकंपितम् १६ अपारमिव गर्जतं सागरप्रतिमं महत् ॥ द्रोणभी
ष्माभिसंगुप्तं गुप्तं च कृतवर्मणा १७ कृपदुःशासनाभ्यांच जयद्रथमुखैस्तथा ॥ भगदत्तविकर्णाभ्यां द्रौणिशौबलबालिहकैः १८ गुप्तं प्रवीरे लोके श्वसारवद्भिर्बहात्म
भिः ॥ यदहन्यत संग्रामे दैवमत्र पुरातनम् १९ नैतादृशं समुद्योगं दृष्टवंतो हि मानुषाः ॥ ऋषयो वामहाभागाः पुराणाभुविसंजय २० ईदृशोऽपि बलौघस्तु संयुक्तः
शस्त्रसंपदा ॥ बध्यते यत्र संग्रामे किमन्यद्वागधेयतः २१ विपरीतमिदं सर्वं प्रतिभाति हि संजय ॥ यत्रेदृशं बलं घोरं पांडवानांतरद्वारे २२ पांडवार्थाय नियतं देवा
स्तत्र समागताः ॥ युध्यंते मामकं सैन्यं यथावध्यत संजय २३ उक्तो हि विदुरेणाहं हितं पथ्यंच नित्यशः ॥ न च जग्राहतन्मदः पुत्रोदुर्योधनो मम २४ तस्य मन्येम
सिः पूर्वसर्वज्ञस्य महात्मनः ॥ आसीद्यथागतं तात येन दृष्टमिदं पुरा २५ अथवाभाव्यमेवं हि संजयैतेन सर्वथा ॥ पुराधात्रायथामृष्टं तत्तथानैतदन्यथा २६ ॥ इति
श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणिभीष्मवधोऽष्टादिवसयुद्धार्भेपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ आत्मदोषात्त्वयाराजन् प्राप्तं व्यसनमीदृशम् ॥
न हि दुर्योधनस्तानि पश्यते भरतर्षभ १ यानि त्वं दृष्टवान् राजन् धर्मसंकरकारिते ॥ तव दोषात्पुरावृत्तं तूतमेव विशंपते २ तव दोषेण युद्धं च प्रवृत्तं सह पांडवैः ॥ त्व
मेवाद्यफलं संक्ष्वकत्वा किलिषमात्मना ३ आत्मनैव कृतं कर्म आत्मनैवोपभुज्यते ॥ इह च प्रेत्य वाराजं स्त्वया प्राप्तं यथातथम् ४ तस्माद्वाजन् स्थिरो भूत्वा प्राप्येदं व्य
सनं महत् ॥ शृणु युद्धं यथावृत्तं शंसतो मे नराधिप ५ भीमसेनः सुनिशितैर्बाणैर्भित्वा महाचमूम् ॥ आससाद ततो वीरः सर्वान् दुर्योधनानुजान् ६ दुःशासनं दुर्विषहं दुःसहं
दुर्मदं जयम् ॥ जयत्सेनं विकर्णं च चित्रसेनं सुदर्शनम् ७ चारुचित्रं सुवर्माणं दुष्कर्णं कर्णमेव च ॥ एतांश्चान्यांश्च सुबहून्समीपस्थान् महारथान् ८ धार्तराष्ट्रान्सुसं
कुद्धान् दृष्ट्वा भीमो महारथः ॥ भीष्मेण समरे गुप्तां प्रविवेश महाचमूम् ९ अथालोक्य प्रविष्टं मूचुस्ते सर्व एव तु ॥ जीवग्राहं निगृहीतो वयमेनं नराधिपाः १०
सतैः परिवृतः पार्थो भ्रातृभिः कृतनिश्चयैः ॥ प्रजासंहरणे सूर्यः कूरुरिव महाग्रहैः ११ संप्राप्य मध्यं सैन्यं न भीः पांडवमाविशत् ॥ यथा देवा सुरे युद्धे महेंद्रं प्रा
प्य दानवान् १२ ततः शतसहस्राणिरथिनां सर्वशः प्रभो ॥ उद्यतानि शरैस्तीव्रैस्तमेकं परिवविरे १३ सतेषां प्रवरान् योधान् हस्त्यश्च रथसादिनः ॥ ज
घान समरे शूरो धार्तराष्ट्रान् चिंतयन् १४

आत्मदोषादिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

तेषां व्यवसितं ज्ञात्वा भीमसेनो जिघृक्षताम् ॥ समस्तानां वधे राजन्मर्तिचक्रे महामनाः १५ ततो रथं समुत्सृज्य गदामादाय पाण्डवः ॥ जघान धार्तराष्ट्राणां तं बलौघमहार्णवम् १६ भीमसेने प्रविष्टे तुष्टुष्टुम्रोऽपि पार्षतः ॥ द्रोणमुत्सृज्य तरसा प्रययौ यत्र सौबलः १७ निवार्य महर्तृसिनां तावकानां नरर्षभः ॥ आससाद रथं शून्यं भीमसेनस्य संयुगे १८ दृष्ट्वा विशोकं समरे भीमसेनस्य सारथिम् ॥ घृष्टुष्टुम्रो महाराज दुर्मना गतचेतनः १९ अपृच्छ द्वाष्प संरुद्रो निःश्वसन् वाचमरियन् ॥ मम प्राणैः प्रियतमः क्व भीम इति दुःखितः २० विशोकस्तमुवाचे दंष्टुष्टुम्रं कृतांजलिः ॥ संस्थाप्य मामिह बलीपाण्डवेयः पराक्रमी २१ प्रविष्टो धार्तराष्ट्राणामेतद्बलमहार्णवम् ॥ मामुक्त्वा पुरुषव्याघ्रः प्रीतियुक्तमिदं वचः २२ प्रतिपालय मां सूतनियम्याश्चान्मुहूर्तकम् ॥ यावदेतां त्रिहन्म्यद्य इमे मद्वधोद्यताः २३ ततो दृष्ट्वा प्रधावंतं गदाहस्तं महाबलम् ॥ सर्वेषामेव सैन्यानां संहर्षः समजायत २४ तस्मिन्सुतमुले युद्धे वर्तमाने भयानके ॥ भित्त्वारजन्महाव्यूहं प्रविवेश वृकोदरः २५ विशोकस्य वचः श्रुत्वा घृष्टुष्टुम्रोऽथ पार्षतः ॥ प्रत्युवाच ततः सूतं रणमध्ये महाबलः २६ नहि मे जीवितेनापि विद्यतेऽद्य प्रयोजनम् ॥ भीमसेनं रणे हित्वा स्नेहमुत्सृज्य पाण्डवैः २७ यदियामि विना भीमं किं मां क्षत्रं वादिष्यति ॥ एकायन गते भीमे मयि चावस्थिते युधि २८ अस्वस्ति तस्य कुर्याति देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ यः सहायान्परित्यज्य स्वस्तिमानावजेह हम् २९ मम भीमः सखा चैव संबंधी च महाबलः ॥ भक्तोऽस्मान्भक्तिमांश्चाहं तमप्यरिनिषूदनम् ३० सोऽहं तत्र गमिष्यामि यत्र यातो वृकोदरः ॥ निघ्नं तं मारिषून् पश्य दानवानि ववासवम् ३१ एवमुक्त्वा ततो वीरो ययौ मध्येन भारत ॥ भीमसेनस्य मार्गे पुनर्गदाप्रमाथितैर्गजैः ३२ सददर्शतदा भीमं दहंतं रिपुवाहिनीम् ॥ वातो वृक्षानिव बलात् प्रभंजं तरंगे रिपून् ३३ तेवध्यमाना भस्मरेरथिनः सादिनस्तथा ॥ पादातादंतिनश्चैव च कुरातस्वरं महत् ३४ हाहाकारश्च संजज्ञे तव सैन्यस्य मारिष ॥ बध्यतो भीमसेनेन कृतिना चित्रयोधिना ३५ ततः कृतास्त्रास्ते सर्वे परिवार्य वृकोदरम् ॥ अभीताः समवर्तत शस्त्रवृष्ट्या परंतप ३६ अभिहतं शस्त्रभृतां वरिष्ठं समंततः पाण्डवलोकवीरः ॥ सैन्येन घोरेण सुसंहितेन दृष्ट्वा बलीपार्षतो भीमसेनम् ३७ अथोपगच्छच्छरविश्रतां गंपदातिनं क्रोधविषं वमं तम् ॥ आश्वासयन् पार्षतो भीमसेनं गदाहस्तं कालमिवांतकाले ३८ विशल्य मे न च चकार तूर्णमारोपयन् चात्मरथे महात्मा ॥ भृशं परिष्वज्य च भीमसेनमाश्वासयामास स शत्रुमध्ये ३९ आतूनथोपेत्य तवापि पुत्रस्तस्मिन्विमर्दे महति प्रवृत्ते ॥ अयं दुरात्मा दुपदस्य पुत्रः समागतो भीमसेनेन सार्धं ४० तं यामसर्वं महता बलेन मावोरिपुः प्रार्थयतामनीकम् ॥ श्रुत्वा तु वाक्यं तमष्टुप्यमाणा ज्येष्ठा ज्ञयानोदिता धार्तराष्ट्राः ४१ वधाय निष्पेतु रुदायुधास्ते युगक्षये केतवो यद्गुह्यः ॥ प्रगृह्य चास्त्राणि धनुषि वीराज्याने मिधोषैः प्रविकंपयंतः ४२ शरैरवर्षन् दुपदस्य पुत्रं यथाऽबुदाधुधरं वारिजालैः ॥ निहत्य तांश्चापिशरैः सुतीक्ष्णैर्न विव्यथे समरे चित्रयोधी ४३

समभ्युदीर्णाश्च तवात्मजास्तथानिशम्य वीरानभितः स्थितान् रणे ॥ जिघांसु रूढं दुपदात्मजो युवा प्रमोहनास्त्रयुजो महारथः ४४ कुद्धो भृशं तव पुत्रे पुराजन्मदयेषु यद्वत्समरे महेंद्रः ॥ ततो व्यमुह्यं तरणे नृवीराः प्रमोहनास्त्राहत बुद्धिस्तथाः ४५ प्रदुष्टुः कुरवश्चैव सर्वे सवाजिनागाः सरथाः समंतात् ॥ परीतकालानि वनप्रसंज्ञानमोहोपेतास्तव पुत्रान्निशम्य ४६ एतस्मिन्नेव काले तु द्रोणः शस्त्रभृतां वरः ॥ दुपदं त्रिभिरासाद्य शरैर्विव्याध दारुणैः ४७ सोऽतिविद्धस्ततो राजन् रणे द्रोणेन पार्थिवः ॥ अपाया दुपदो राजन् पूर्ववैरमनुस्मरन् ४८ जित्वा तु दुपदं द्रोणः शंखं दध्मौ प्रतापवान् ॥ तस्य शंखस्वनं श्रुत्वा वित्रेसुः सर्वसोमकाः ४९ अथ शुश्राव तेजस्वी द्रोणः शस्त्रभृतां वरः ॥ प्रमोहनास्त्रेण रणे मोहितानां त्वज्जास्तव ५० ततो द्रोणो महाराज त्वरितोऽभ्याययौ रणात् ॥ तत्रापश्यन्महेष्वासां भारद्वाजः प्रतापवान् ५१ घृष्टुष्टुम्रं च भीमं च विचरंतौ महारणे ॥ मोहाविष्टाश्च ते पुत्रान् पश्यत्समहारथः ५२ ततः प्रज्ञास्त्रमादाय मोहनास्त्रं व्यनाशयत् ॥ अथ प्रत्यागत प्राणास्तव पुत्रामहारथाः ५३ पुनर्युद्धाय समरे प्रययुर्भीमपार्षतौ ॥ ततो युधिष्ठिरः प्राह समाहूय स्वसैनिकान् ५४ गच्छतु पदवीं शक्त्या भीमपार्षतयोर्युधि ॥ सौभद्रप्रमुखा वीरारथाद्वादशदंशिताः ५५ प्रवृत्तिमधिगच्छंतु न हि युद्धं चतिमेमनः ॥ त एवं समनुज्ञाताः शूरा विक्रांतयोधिनः ५६ बाढमित्येवमुक्त्वा तु सर्वे पुरुषमानिनः ॥ मध्यादिन गते सूर्ये प्रययुः सर्व एव हि ५७ केकया द्रौपदेयाश्च घृष्टकेतुश्च वीर्यवान् ॥ अभिमन्युं पुरस्कृत्य महत्यासेनया वृताः ५८ ते कृत्वा समरे व्यूहं सूचीमुखमरिदमाः ॥ विभिदुर्धातराष्ट्राणां तद्रथानीकमाहवे ५९ तान् प्रयातान्महेष्वासान् अभिमन्युपुरोगमान् ॥ भीमसेनमया विष्टा घृष्टुष्टुम्रविमोहिता ६० न संवारयितुं शक्ता तव सेना जनाधिप ॥ मदमूर्च्छान्वितात्मा वै प्रमदेवा ध्वनिस्थिता ६१ तेऽभिजातामहेष्वासां सुवर्णविकृतध्वजाः ॥ परिप्लुतं तोऽभ्यधावंत घृष्टुष्टुम्रवृकोदरौ ६२ तौ च दृष्ट्वा महेष्वासावभिमन्युपुरोगमान् ॥ बभूवतुर्मुदा युक्तौ निघ्नं तौ तव वाहिनीम् ६३ दृष्ट्वा तु सहसायां तं पांचाल्यो गुरुमात्मनः ॥ नाशंसत बधं वीरः पुत्राणां तव भारत ६४ ततो रथं समारोप्य कैकेयस्य वृकोदरम् ॥ अभ्यधावत्सुकुद्धो द्रोणमिष्वस्त्रपारगम् ६५ तस्याभिपततस्तूर्णं भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ कुद्धश्चिच्छेद बाणेन धनुः शत्रुनिबर्हणः ६६ अन्याश्च शतशो बाणान् प्रेषयामास पार्षते ॥ दुर्योधनहितार्थाय भर्तृपिंडमनुस्मरन् ६७ अथान्यद्वनुरादाय पार्षतः परवीरहा ॥ द्रोणं विव्याध विशत्या रुक्मपुंखैः शिलाशितैः ६८ तस्य द्रोणः पुनश्चापं चिच्छेदामित्रकर्शनः ॥ हयांश्च चतुरस्तूर्णं चतुर्भिः सायकोत्तमैः ६९ वैवस्वतक्षयं वीरं प्रेषयामास भारत ॥ सारथिचास्य भस्मेन प्रेषयामास मृत्यवे ७० हताश्चात्सरथा तूर्णमवधुत्य महारथः ॥ आरुरोह महाबाहुराभिमन्योर्महारथम् ७१ ततः सरथनागाश्चासमकं पतवाहिनी ॥ पश्यतो भीमसेनस्य पार्षतस्य च पश्यतः ७२ तत्प्रभवं लंघ्वा द्रोणेनाभितते जसा ॥ नाशकुर्वन् वारयितुं समस्तास्ते महारथाः ७३

वध्यमानंतुतत्सैन्यद्रोणेननिशितैःशरैः ॥ व्यग्रमतत्रतत्रैवक्षोभ्यमाणद्वार्णवः ७४ तथादृष्ट्वाचतत्सैन्यंजहपेतावकंबलम् ॥ दृष्ट्वाऽऽचार्यसुसंकुद्धं पतंतंरिपुवाहि
नीम् ॥ चुक्रुशुःसर्वतोयोधाःसाधुसाध्वितिभारत ७५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मप०भीष्मवधप० संकुलयुद्धेद्रोणपराक्रमेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥
॥ संजयउवाच ॥ ततोदुर्योधनोराजामोहात्प्रत्यागतस्तदा ॥ शरवैर्षःपुनर्भीमंप्रत्यवारयदच्युतम् १ एकीभूतास्ततश्चैवतवपुत्रामहारथाः ॥ समेत्यसमरेभीमं
योधयामासुरुद्यताः २ भीमसेनोऽपिसमरेसंप्राप्यस्वरथंपुनः ॥ समारुह्यमहाबाहुर्धुर्योधेनतवात्मजः ३ प्रगृह्यचमहावेगंपरासुकरणंदृढम् ॥ सज्जंशरासनंसंख्ये
शरैर्विव्याधतेसुतम् ४ ततोदुर्योधनोराजाभीमसेनंमहाबलम् ॥ नाराचेनसुतीक्ष्णेनभृशंमर्मण्यताडयत् ५ सोऽतिविद्धोमहेष्वासस्तवपुत्रेणधन्विना ॥ क्रोध
संरक्तनयनोवेगेनाक्षिप्यकार्मुकम् ६ दुर्योधनंत्रिभिर्बाणैर्वाहोरुरासिचार्पयत् ॥ सतत्रशुभेराजाशिखरैर्गिरिराडिव ७ तौदृष्ट्वासमरेकुदौविनिघ्नौपरस्परम् ॥
दुर्योधनानुजाःसर्वेश्वराःसंत्यक्तजीविताः ८ संस्मृत्यमंत्रितंपूर्वनिग्रहेभीमकर्मणः ॥ निश्चयंपरमंरुत्वानिग्रहीतुंप्रचक्रमुः ९ तानापततएवाजौभीमसेनोमहा
बलः ॥ प्रत्युद्ययौमहाराजगजःप्रतिगजानिव १० भृशंकुद्धश्चतेजस्वीनाराचेनसमार्पयत् ॥ चित्रसेनंमहाराजतवपुत्रंमहायशाः ११ तथेतरांस्तवसुतांस्ताड
यामासभारत ॥ शरैर्वहुविधैःसंख्येरुक्मपुंखैःसुतेजनैः १२ ततःसंस्थाप्यसमरेतान्यनीकानिसर्वशः ॥ अभिमन्युप्रभृतयस्तेद्वादशमहारथाः १३ प्रेषिताधर्म
राजेनभीमसेनपदानुगाः ॥ प्रतिजग्मुर्महाराजतवपुत्रान्महाबलान् १४ दृष्ट्वास्थस्थांस्तान्शूरान्सूर्याग्निसमतेजसः ॥ सर्वानेवमहेष्वासान्प्राजमानान्श्रियावृतान्
१५ महाहवेदीप्यमानान्सुवर्णमुकुटोज्ज्वलान् ॥ तत्यजुःसमरेभीमंतवपुत्रामहाबलः १६ तान्नामृष्यतकौंतेयोजीवमानागताइति ॥ अन्वीयचपुनःसर्वांस्तवपुत्रा
नपीडयत् १७ अथाभिमन्युसमरेभीमसेनेनसंगतम् ॥ पार्षतेनचसंप्रेक्ष्यतवसैन्येमहारथाः १८ दुर्योधनप्रभृतयःप्रगृहीतशरासनाः ॥ भृशमश्वैःप्रजावितैः
प्रययुर्यत्रतेरथाः १९ अपराह्मेमहाराजप्रावर्ततमहारणः ॥ तावकानांचबलिनांपरेषांचैवभारत २० अभिमन्युर्विकर्णस्यहयानहत्वामहाहवे ॥ अथैनं
पंचविंशत्याक्षुद्रकाणांसमार्पयत् २१ हताश्वंरथमुत्सृज्यविकर्णस्तुमहारथः ॥ आरुरोहरथंराजंश्चित्रसेनस्यभारत २२ स्थितावेकरथेतौतुभ्रातरौकुलव
र्धनौ ॥ आर्जुनिःशरजालेनच्छादयामासभारत २३ चित्रसेनोविकर्णश्चकार्ष्णिपंचभिरायसैः ॥ विव्यधातेनचाकंपतकार्ष्णिर्मेरुरिवस्थितः २४ दुःशा
सनस्तुसमरेकेकयान्पंचमारिष ॥ योधयामासराजेंद्रतदहुतमिवाभवत् २५ द्रौपदेयारणेकुद्धादुर्योधनमवारयन् ॥ शरैराशीविषाकारैःपुत्रंतवविशांपते २६
पुत्रोऽपितवदुर्धर्षोद्रौपद्यास्तनयानरणे ॥ सायकैर्निशितैराजन्नाजघानपृथक्पृथक् २७

तैश्चापिविद्धःशुशुभेरुधिरेणसमुक्षितः ॥ गिरिःप्रस्वणैर्यद्द्वैरिकादिविमिश्रितैः २८ भीष्मोऽपिसमरेराजन्पांडवानामनीविनीम् ॥ कालयामासबलवान्पालःप
शुगणानिव २९ ततोगांडीवनिर्घोषःप्रादुरासीद्विशांपते ॥ दक्षिणेनवरूथिन्याःपार्थस्यारीन्विनिघ्नतः ३० उत्तस्थुःसमरेतत्रकबंधानिसमंततः ॥ कुरूणांचैवसै
न्येषुपांडवानांचभारत ३१ शोणितोदंशरावर्तंगजद्वीपंहयोर्मिणम् ॥ रथनौभिर्नरव्याघ्राःप्रतेरुःसैन्यसागरम् ३२ छिन्नहस्ताविकवचाविदेहाश्चनरोत्तमाः ॥ दृ
श्यंतेपतितास्तत्रशतशोऽथसहस्रशः ३३ निहतैर्मत्तमातंगैःशोणितौघपरिभुतैः ॥ भूर्भातिभरतश्रेष्ठपर्वतैराचितायथा ३४ तत्राहुतमपश्यामतवतेपांचभारत ॥
नतत्रासीत्पुमान्काश्चिद्योयुद्धंनाभिकाक्षति ३५ एवंयुयुधिरेवीराःप्रार्थयानामहद्यशः ॥ तावकाःपांडवैःसार्धमाकाक्षंतोजयंयुधि ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभी
ष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धेअष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोदुर्योधनोराजालोहितायतिभास्करे ॥ संग्राम
रमसोभीमंहंतुकामोऽभ्यधावत् १ तमायांतमभिप्रेक्ष्यचूवीरंदृढवैरिणम् ॥ भीमसेनःसुसंकुद्धदंढचनमब्रवीत् २ अयंसकालःसंप्राप्तोवर्षपूगाभिवांच्छितः ॥ अ
द्यत्वांनिहनिष्यामियदिनोत्सृजसेरणम् ३ अद्यकुंत्याःपरिक्लेशंनवासंचकृत्स्नशः ॥ द्रौपद्याश्चपरिक्लेशंप्रणेष्यामिहतेत्वयि ४ यत्पुरामत्सरीभूत्वापांडवानवम
न्यसे ॥ तस्यपापस्यगांधारेपश्यव्यसनमागतम् ५ कर्णस्यमतमास्थायसौबलस्यचयत्पुरा ॥ अर्चित्यपांडवान्कामाद्यथेष्टंरुतवानसि ६ याचमानंचयन्मोहा
दाशार्हमवमन्यसे ॥ उलूकस्यसमादेशंयददासिचहृष्टवत् ७ तेनत्वांनिहनिष्यामिसानुबंधंसर्वाधवम् ॥ समीकरिष्येतत्पापंयत्पुरारुतवानसि ८ एवमुक्त्वाधनु
र्घोरंविहृष्योद्गाम्यचासकृत् ॥ समाधत्तशरान्घोरान्महाशानिसमप्रभान् ९ षड्विंशतिमसंकुद्धोमुमोचाशुसुयोधने ॥ ज्वलिताग्निशिखाकारान्वज्रकल्पानजिह्वा
गान् १० ततोऽस्यकार्मुकंद्वाभ्यांसूतंद्वाभ्यांचविव्यधे ॥ चतुर्भिरश्वान्जवनाननयद्यमसादनम् ११ द्वाभ्यांचसुविकृष्टाभ्यांशराभ्यामरिमर्दनः ॥ छत्रंचिच्छेद
समरेराज्ञस्तस्यनरोत्तम १२ षड्विंशतस्यचिच्छेदज्वलंतंध्वजमुत्तमम् ॥ छित्वातंचननादौचैस्तवपुत्रस्यपश्यतः १३ रथाच्चसध्वजःश्रीमान्नानारत्नविभूषितात् ॥
पपातसहसामूमौविधुज्जलधरादिव १४ ज्वलंतंसूर्यसंकाशंनागंमणिमयंशुभं ॥ ध्वजंकुरुपतेश्छिन्नंददशुःसर्वपार्थिवाः १५ अथैनंदशभिर्बाणैस्तोत्रैरिवमहाद्रिपम् ॥
आजघानरणेवीरंस्मयन्निवमहारथः १६ ततःसराजासिंघूनारथश्रेष्ठोमहारथः ॥ दुर्योधनस्यजग्राहपार्ष्णिं सत्पुरुषैर्वृतः १७ कृपश्चरथिनांश्रेष्ठःकौरव्यममितौजसम् ॥
आरोपयद्रथंराजन्दुर्योधनममर्षणम् १८ सगाढविद्धोव्यथितोभीमसेनेनसंयुगे ॥ निषसादरथोपस्थेराजन्दुर्योधनस्तदा १९ परिवार्यततोभीमंजेतुकामोजय
द्रथः ॥ रथैरनेकसाहस्रैर्भीमस्यावारयद्दिशः २० दृष्टकेतुस्ततोराजन्नाभिमन्युश्चवीर्यवान् ॥ केक्याद्रौपदेयाश्चतवपुत्रानयोधयन् २१ १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

चित्रसेनः सुचित्रश्च चित्रांगश्चित्रदर्शनः ॥ चारुचित्रः सुचारुश्च तथा नंदोपनंदकौ २२ अष्टावेते महेश्वासाः सुकुमारायशस्विनः ॥ अभिमन्युरथं राजन्समंतात्पर्यवारयन् २३ आजघानततस्तूर्णमभिमन्युर्महामनाः ॥ एकैकंपंचभिर्बाणैः शितैः सन्नतपर्वभिः २४ वज्रमृत्युप्रतीकाशैर्विचित्रायुधभिः सृतैः ॥ अमृष्यमाणास्ते सर्वे सौभद्रं रथसत्तमम् २५ वटुर्भार्गवैस्तीक्ष्णैर्गिरिमेरुमिवांबुदाः ॥ सपीड्यमानः समरे कृतास्त्रो युद्धदुर्मदः २६ अभिमन्युर्महाराजतावकान्समकंपयत् ॥ यथा देवासुरे युद्धे वज्रपाणिर्महासुरान् २७ विकर्णस्य ततो भलान् प्रेषयामास भारत ॥ चतुर्दशरथश्रेष्ठो घोराणां शीविषोपमान् २८ सतैर्विकर्णस्य रथात्पातयामास वीरवान् ॥ ध्वजं सूतं हयांश्चैव नृत्यमान इवाहवे २९ पुनश्चान्यान् शरान् पीतान् कुंठाग्रान् शिलाशितान् ॥ प्रेषयामास संकुद्धो विकर्णाय महाबलः ३० ते विकर्णसमासाद्य कंकवाहिणवाससः ॥ भित्वा देहं गताभूमिं ज्वलंत इव पन्नगाः ३१ तेशराहेमपुंखाग्राव्यदृश्यं तमहीतले ॥ विकर्णरुधिरक्लिन्नावमंत इव शोणितम् ३२ विकर्णवीक्ष्य निभिन्नं तस्यैवान्ये सहोदराः ॥ अभ्यद्रवं तं समरे सौभद्रप्रमुखान् रथान् ३३ अभियात्वा तथैवान्यान् रथास्तान् सूर्यवर्चसः ॥ अविध्यन् समरेऽन्योन्यं संरंभा युद्धदुर्मदाः ३४ दुर्मुखः श्रुतकर्माणं विधासतामिराशुगैः ॥ ध्वजमेकेन चिच्छेद सारथिं चास्य सप्तभिः ३५ अश्वान् जाबूनदैर्जालैः प्रच्छन्नान्वातरंहसः ॥ जघान पद्मिरासाद्य सारथिं चाभ्यपातयत् ३६ सहताश्चेत्येतिष्ठन् श्रुतकर्माणमहारथः ॥ शक्तिं चिक्षेप संकुद्धो महोल्कां ज्वलितामिव ३७ सादुर्मुखस्य विमलं वर्मभित्वा यशस्विनः ॥ विदार्य प्राविश हूमिदीप्यमानास्वतेजसा ३८ तं दृष्ट्वा विरथं तत्र सुतसोमो महारथः ॥ पश्यतां सर्वे सैन्यान् अरथमारोपयत्स्वकम् ३९ श्रुतकीर्तिस्तथा वीरो जयत्सेनं सुतं तव ॥ अभ्ययात् समरे राजन् हंतुं कामो यशस्विनम् ४० तस्य विक्षिपत् श्वापं श्रुतकीर्तं महास्वनम् ॥ चिच्छेद समरे तूर्णं जयत्सेनः सुतस्तव ४१ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन प्रहसन्निव भारत ॥ तं दृष्ट्वा छिन्नधन्वानं शतानीकः सहोदरम् ४२ अभ्यपद्यत तेजस्वी सिंहवन्निनदन्मुहुः ॥ शतानीकस्तु समरे दृढं विस्फार्य कर्मुकम् ४३ विव्याध दशभिस्तूर्णं जयत्सेनं शिलीमुखैः ॥ ननाद सुमहानादं प्रभिन्न इव वारणः ४४ अथान्येन सुतीक्ष्णेन सर्वावरणभेदिना ॥ शतानीको जयत्सेनं विव्याध हृदये मृशम् ४५ तथा तस्मिन् वर्तमाने दुष्कर्णो भ्रातुरंतिके ॥ चिच्छेद समरे चापं नाकुलेः क्रोधमूर्च्छितः ४६ अथान्यद्वनुरादाय भारसाहमनुत्तमम् ॥ समादत्त शरान् घोरांश्च शतानीको महाबलः ४७ तिष्ठतिष्ठेति चामं न्यदुष्कर्णं भ्रातुरग्रतः ॥ मुमोचा स्मै शितान् बाणां ज्वलितान् पन्नगानिव ४८ ततोऽस्य धनुरेकेन द्वाभ्यां सूतं च मारिष ॥ चिच्छेद समरे तूर्णं तं च विव्याध सप्तभिः ४९ अश्वान् मनोजवांस्तस्य कर्बुरान्वातरंहसः ॥ जघान निशितैस्तूर्णैः सर्वान् द्वादशभिः शरैः ५० अथापरेण भस्त्रेण सुयुक्तेनाशुपातिना ॥ दुष्कर्णं सुदृढं कुद्धो विव्याध हृदये मृशम् ५१

१२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ ॥ इति भीष्मपर्वणि नि० भा० ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ अथेति

सपपातततो भूमौ वज्राहत इव द्रुमः ॥ दुष्कर्णं व्यथितं दृष्ट्वा पंचराजं महारथाः ५२ जिघांसंतः शतानीकं सर्वतः पर्यवारयन् ॥ छाद्यमानं शरवातैः शतानीकं यशस्विनम् ५३ अभ्यधावंत संकुद्धाः केकयाः पंचसोदराः ॥ तानभ्यापततः प्रेक्ष्य तव पुत्रामहारथाः ५४ प्रत्युद्युर्मुहाराजगजानिव महागजाः ॥ दुर्मुखो दुर्जयश्चैव तथा दुर्मर्षणो युवा ५५ शत्रुं जयः शत्रुसहः सर्वे कुद्धायशस्विनः ॥ प्रत्युद्याता महाराजकेक्यान् भ्रातरः समम् ५६ रथैर्नगरसंकाशैर्हयैर्युक्तेर्मनोजवैः ॥ नानावर्णविचित्राभिः पताकाभिरलंकृतैः ५७ वरचापधरावीरा विचित्रक्वचध्वजाः ॥ विविशुस्ते परं सैन्यं सिंहा इव वनाद्धनम् ५८ तेषां सुतुमुलं युद्धं व्यतिषत्तरथद्विपम् ॥ अवर्तत महा रौद्रं निघ्नतामि तरेतरम् ५९ अन्योन्यागस्कृतां राजन्यमराष्ट्रविवर्धनम् ॥ मुहूर्तास्तमिते सूर्ये च कुर्बुदं सुदारुणम् ६० रथिनः सादिनश्चाथ व्यकीर्यत सहस्रशः ॥ ततः शांतनवः कुद्धः शरैः सन्नतपर्वभिः ६१ नाशयामास सेनांतां भीष्मस्तेषां महात्मनाम् ॥ पंचालानां च सैन्यानि शरैर्निन्येयमक्षयम् ६२ एवं भित्त्वा महेश्वासः पांडवानामनीकिनीं ॥ कृत्वा ज्वहारं सैन्यानां ययौ स्वशिबिरं नृप ६३ धर्मराजोऽपि संप्रेक्ष्य दृष्टुं प्रवृत्तो दुरौ ॥ मूर्ध्नि चैतावुपाग्राय प्रहृष्टः शिविरं ययौ ॥ ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधोऽष्टादिवसावहारे ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ अथ शूरामहाराज परस्परकृतागसः ॥ जग्मुः स्वशिबिराण्येव रुधिरेण समुक्षिताः १ विश्रम्य च यथान्यायं पूजयित्वा परस्परम् ॥ सन्नद्धाः समदृश्यंत भूयो युद्धचिकीर्षया २ ततस्तव सुतो राजंश्चितयाभिपरिभुतः ॥ विस्त्रवच्छोणिताक्तांगः पप्रच्छेदं पितामहम् ३ सैन्यानि रौद्राणि भयानकानि व्यूढानि सम्यग्बहुलध्वजानि ॥ विदार्य हत्वा च निपीड्य शरैः स्तेषां पांडवानां त्वरितामहारथाः ४ संमोह्य सर्वान्युधिकीर्तिमंतो व्यूहं च तं मकरं वज्रकल्पम् ॥ प्रविश्य भीमेन रणे हतोऽस्मि घोरेः शरैर्भृत्युदंडप्रकाशैः ५ कुद्धं तमुद्गीक्ष्य भयेन राजन्संमूर्च्छितो नलभे शांतिमद्य ॥ इच्छे प्रसादात्तव सत्यसंधप्राप्तुं जयं पांडवेयांश्च हंतुम् ६ तेनैव मुक्तः प्रहसन् महात्मा दुर्योधनं मन्युगतं विदित्वा ॥ तं प्रत्युवाचा विमना मनस्वी गंगासुतः शस्त्रभृतां वरिष्ठः ७ परेण यत्नेन विगाह्य सेनां सर्वात्मना जहंत वराजपुत्र ॥ इच्छामि दातुं विजयं सुखं च न चात्मानं छादये जहंतवर्ध ८ एते तु रौद्रा व हवो महारथा यशस्विनः शूरतमाः कृतास्त्राः ॥ येषां पांडवानां समरे सहाया जितकुमारो षविपं वमंति ९ तेनैव शक्याः सहसा विजेतुं वीर्योद्धताः कृतवैरास्त्वया च ॥ अहं सेनां प्रतियोत्स्यामि राजन् सर्वात्मना जीवितं त्यज्य वीर १० रणे तवार्थाय महानुभावन जीवितं रक्ष्य तं मम माद्य ॥ सर्वास्तवार्थाय सदेव दैत्यान् घोरांश्च दहेयं किमु शत्रुसेनाम् ११ तान् पांडवान् यो धयिष्यामि राजन् प्रियं च ते सर्वमहं करिष्ये ॥ श्रुत्वैव चैतद्वचनं तदानीं दुर्योधनः प्रीतमनावभूव १२ सर्वाणि सैन्यानि ततः प्रवृष्टो निर्गच्छते त्याह नृपांश्च सर्वान् ॥ तदा ज्ञयातानि विनिर्ययुर्दुतं गजाश्च पादातरथायुतानि १३

प्रहर्षयुक्तानितुतातिराजन्महांतिनानाविधशस्त्रवंति ॥ स्थितानिनागाश्वपदातिमंतिविरेजुराजौतवराजनवलानि १४ शस्त्रास्त्रविद्धिर्नरवीरयोधैराधिष्ठिताः
सैन्यगणास्त्वदीयाः ॥ रथौघपादातगजाश्वसंघैःप्रयाद्रिराजौविधिवत्प्रणुत्रैः १५ समुद्रतंतैतरुणार्कवर्णरजोवभौच्छादयत्सूर्यरश्मीन् ॥ रेजुःपताकारथदं
तिसंस्थावातेरिताभ्राम्यमाणाःसमंतात् १६ नानारंगाःसमरेतत्रराजनमेधैर्युताविद्युतःखेयथैव ॥ हृदैःस्थिताश्चापिसुसंप्रयुक्ताश्चकाशिरेदंतिगणाःसमंतात्
१७ धनुंपिविस्फारयतानृपाणांभूवशब्दस्तुमुलोऽतिघोरः ॥ विमथ्यतोदेवमहासुरौघैर्यथाऽर्णवस्यादियुगेतदानीं १८ तदुग्रनागंबहुरूपवर्णतवात्मजानांसमुदी
र्णमेवम् ॥ बभूवसैन्यंरिपुसैन्यंहंत्युगांतमेधौघनिभंतदानीं १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप०भीष्मदुर्योधनसंवादेअशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥
॥ संजयउवाच ॥ ॥ अथात्मजंतवपुनर्गंगेयोध्यानमास्थितम् ॥ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठःसंप्रहर्षकरंवचः १ अहंद्रोणश्चशल्यश्चकृतवर्माचसात्वतः ॥ अश्वत्थामावि
कर्णश्चभगदत्तोऽथसौवलः २ विंदानुविंदावावंत्यौबाल्हीकःसहबाल्हीकैः ॥ त्रिगर्तराजोबलवान्मागधश्चसुदुर्जयः ३ बृहद्वलश्चकौसल्यश्चित्रसेनोविर्विंशतिः ॥
रथाश्वबहुसाहस्राःशोभनाश्चमहाध्वजाः ४ देशजाश्चहयाराजनस्वारूढाहयसादिभिः ॥ गजेंद्राश्चमदोदृताःप्रभिन्नकरटामुखाः ५ पादाताश्चतथाशूरानानाप्रहर
णध्वजाः ॥ नानादेशसमुत्पन्नास्त्वदर्थेयोद्धुमुद्यताः ६ एतेचान्येचबहवस्त्वदर्थेत्यक्तजीविताः ॥ देवानपिरणेजेतुंसमर्थाइतिमेमतिः ७ अवश्यंहिमयाराजंस्तव
वाच्यंहितंसदा ॥ अशक्याःपांडवाजेतुंदेवैरपिसवासवैः ८ वासुदेवसहायाश्चमहेंद्रसमविक्रमाः ॥ सर्वथाऽहंतुराजेन्द्रकरिष्येवचनंतव ९ पांडवांश्चरणेजेप्येमांवाजे
प्यंतिपांडवाः ॥ एवमुक्त्वाददावस्मैविशल्यकर्णीशुभाम् १० ओषधीर्वीर्यसंपन्नांविशल्यश्चाभवत्तदा ॥ ततःप्रभातेविमलेस्वेनसैन्येनवीर्यवान् ११ अव्यूहतस्व
यंव्यूहंभीष्मोव्यूहविशारदः ॥ मंडलंमनुजश्रेष्ठोनानाशस्त्रसमाकुलम् १२ संपूर्णयोधमुख्यैश्चतथादंतिपदातिभिः ॥ रथैरनेकसाहस्रैःसमंतात्परिवारितम् १३
अश्वहृदैर्महाद्रिश्चक्रुष्टितोमरधारिभिः ॥ नागेनागेरथाःसप्तसप्तचाश्चारथे १४ अन्वश्वंदशधानुष्काधानुष्केदशचर्मिणः ॥ एवंव्यूहंमहाराजतवसैन्यंमहारथैः
१५ स्थितंरणायमहतेभीष्मेणयुधिपालितम् ॥ दशाश्वानांसहस्राणिदंतिनांचतथैवच १६ रथानामयुतंचापिपुत्राश्चतवदंशिताः ॥ चित्रसेनादयःशूराअभ्यरक्ष
त्रापितामहम् १७ रक्ष्यमाणःसतैःशूरैर्गोप्यमानाश्चतेनते ॥ सनद्धाःसमदृश्यंतराजानश्चमहाबलाः १८ दुर्योधनस्तुसमरेदंशितोरथमास्थितः ॥ व्यराजतश्रिया
जुष्टोयथाशकस्त्रिविष्टपे १९ ततःशब्दोमहानासीत्पुत्राणांतवभारत ॥ रथघोषश्चविपुलोवादित्राणांचनिःस्वनः २० भीष्मेणधर्तृराष्ट्राणांव्यूढःप्रत्यङ्मुखोयुधि॥
मंडलःसमहाव्यूहोदुर्भेयोऽमित्रघातनः २१

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

सर्वतःशुशुभेराजनरणेऽरीणांदुरासदः ॥ मंडलंतुसमालोक्यव्यूहंपरमदुर्जयम् २२ स्वयंयुधिष्ठिरोराजावन्नंव्यूहमथाकरोत् ॥ तथाव्यूढेष्वाकींषुयथास्थानमव
स्थिताः २३ रथिनःसादिनःसर्वेसिंहनादमथानदन् ॥ विभित्सवस्ततोव्यूहंनिर्ययुर्युद्धकाक्षिणः २४ इतरेतरतःशूराःसहसैन्याःप्रहारिणः ॥ भारद्वाजोययौम
त्स्यंद्रौणिश्चापिशिखंडिनम् २५ स्वयंदुर्योधनोराजापार्षतंसमुपाद्रवत् ॥ नकुलःसहदेवश्चमद्राजानमीयतुः २६ विंदानुविंदावावंत्याविरावंतमभिहुतौ ॥ सर्वे
नृपास्तुसमरेधनंजयमयोधयन् २७ भीमसेनोरणेयांतंहार्दिक्यंसमवारयत् ॥ चित्रसेनंविकर्णचतथादुर्मर्षणंविभुः २८ आर्जुनिःसमरेराजंस्तवपुत्रानयोधयत् ॥
प्राग्ज्योतिषोमहेष्वासोहैडिंवराक्षसोत्तमम् २९ अभिदुद्रावगेनमतोमत्तमिवद्विपम् ॥ अलंबुपस्तदाराजनसात्यकिंयुद्धदुर्मदम् ३० ससैन्यंसमरेकुद्धोराक्षसः
समुपाद्रवत् ॥ भूरिश्रवारणेयतोदृष्टकेतुमयोधयत् ३१ श्रुतायुषंचराजानंधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ चेकितानश्चसमरेकपमेवान्वयोधयत् ३२ शेषाःप्रतिययुर्यत्ताभी
ष्ममेवमहारथम् ॥ ततोर्राजसमूहास्तेपरिवर्धनंजयम् ३३ शक्तितोमरनाराचगदापरिघपाणयः ॥ अर्जुनोऽथभृशंकुद्धोवाण्णैर्यमिदमब्रवीत् ३४ पश्यमाधव
सैन्यानिधार्तराष्ट्रस्यसंयुगे ॥ व्यूढानिव्यूहविदुषागंगेयेनमहात्मना ३५ युद्धाभिकामान्शूराश्चपश्यमाधवदंशितान् ॥ त्रिगर्तराजंसाहितंभ्रातृभिःपश्यकेशव ॥
३६ अद्यैतान्नाशयिष्यामिपश्यतस्तेजनार्दन ॥ यइमेमांयदुश्रेष्ठयोद्धुकामारणाजिरे ३७ एतदुक्त्वातुकोतेयोधनुर्ज्यामवमृज्यच ॥ ववर्षशरवर्षाणिनराधिपगणा
नृप्रति ३८ तेऽपितंपरमेष्वासाःशरवर्षैरपूरयन् ॥ तडागंवारिधाराभिर्यथाप्रावृषितोयदाः ३९ हाहाकारोमहानासीत्तवसैन्येविशांपते ॥ छाद्यमानोरणेकृष्णौश
रैर्दृष्ट्वामहारणे ४० देवादेवर्षयश्चैवगंधर्वाश्चसहोरगैः ॥ विस्मयंपरमंजग्मुर्दृष्ट्वाकृष्णौतथागतौ ४१ ततःकुद्धोऽर्जुनोराजत्रैद्रमस्त्रमुदैरयत् ॥ तत्राहुतमपश्याम
विजयस्यपराक्रमम् ४२ शस्त्रवृष्टिंपरैर्मुक्तांशरौघैर्यदवारयत् ॥ नचतत्राप्यनिर्भिन्नःकश्चिदासीद्विशांपते ४३ तेषाराजसहस्राणांहयानांदंतिनांतथा ॥ द्वाभ्यांत्रि
भिःशैश्चान्यानृपाथोविव्याधमारिष ४४ तेहन्यमानाःपार्थेनभीष्मंशांतनवंययुः ॥ अगाधेमज्जमानानांभीष्मःपोतोऽभवत्तदा ४५ आपतद्भिस्तुतैस्तत्रप्रभग्नं
तावकंबलम् ॥ संचुक्षुभेमहाराजवातैरिवमहार्णवः ॥ ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप०सप्तमयुद्धदिवसेएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥
॥ संजयउवाच ॥ ॥ तथाप्रवृत्तसंभ्रामेनिवृत्तेचसुशर्मणि ॥ भग्रेषुचापिवीरेषुपांडवेनमहात्मना १ क्षुभ्यमाणेबलेतूर्णसागरप्रतिमेतव ॥ प्रत्युद्यातेच
गंगेयेत्वरितंविजयंप्रति २ दृष्ट्वादुर्योधनोराजारणेपार्थस्यविक्रमम् ॥ त्वरमाणःसमभ्येत्यसर्वीस्तानब्रवीन्नृपान् ३ तेषांतुप्रमुखैश्चरंसुशर्माणंमहाबलम् ॥
मध्येसर्वस्यसैन्यस्यभृशंसंहर्षयन्निव ४

॥ इतिभीष्मपर्वणि नीलकण्ठीयेभारत० एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

1199310

नी०द्व्यशीत्तितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ बहुनीति १। २। ३

॥ संजय उवाच ॥ यथाशक्तियथोत्साहं युद्धे चेष्टति तावकाः ॥ दर्शयानाः परं शक्त्या पौरुषं पुरुषर्षभ ४ गंगायाः सुरनद्यावै स्वादुभूत्वा यथोदकम् ॥ महोदधेर्गुणाभ्यासा लवणत्वं निगच्छति ५ तथा तत्पौरुषं राजंस्तवा कानां परंतप ॥ प्राप्य पांडुसुतान् वीरान् व्यथैभवति संयुगे ६ घटमानान्यथा शक्तिकुर्वीणान् कर्मदुष्करम् ॥ न दोषेण कुरुश्रेष्ठ कौरवान् गंतुमर्हसि ७ तवापराधात्सु महान्सपुत्रस्य विशापते ॥ पृथिव्याः प्रक्षयो घोरो यमराष्ट्रविवर्धनः ८ आत्मदोषात्समुत्पन्नं शोचितुं नार्हसे नृप ॥ न हिरक्षंति राजानः सर्वथाऽत्रापि जीवितम् ९ युद्धे सुकृतिनां लोकानिच्छंतो वसुधाधिपाः ॥ चमूं विगाह्य युद्धं च ते नित्यं स्वर्गपरायणाः १० पूर्वाह्णं तु महाराज प्रावर्तत जनक्षयः ॥ तं त्वमेकमना भूत्वा शृणु देवासुरोपमम् ११ आवंत्यौ तु महेश्वासी महासेनौ महाबलौ ॥ इरावंतमभिप्रेक्ष्य समेयातारणोत्कटौ १२ तेषां प्रवृत्ते युद्धं सुमहल्लोमहर्षणम् ॥ इरावांस्तु सुसंकुद्धौ भ्रातरौ देवरूपिणौ १३ विव्याध निशितैस्तूर्णैः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ तावेनं प्रत्यविध्येतां समरोचित्रयोधिनौ १४ युध्यतां हितथाराज न विशेषेण व्यदृश्यत ॥ यततां शत्रुनाशाय कृतप्रतिकृतैः पिणाम् १५ इरावांस्तु ततो राजन्ननुविदस्य सायकैः ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहाननयद्यमसादनम् १६ मल्लाभ्यां च सुतीक्ष्णभ्यां धनुःकेतुंचमारिष ॥ चिच्छेद समरे राजंस्तदद्भुतमिवाभवत् १७ त्यक्त्वाऽनुविदोऽथ रथं विदस्य रथमास्थितः ॥ धनुर्गृहीत्वा परमं भारसाधनमुत्तमम् १८ तावेकस्थौ रणे वीरावावंत्यौ रथिनां वरौ ॥ शरान्मुमुचुस्तूर्णमिरावति महात्मनि १९ ताभ्यामुत्कामहावेगाः शराः कांचनभूषणाः ॥ दिवाकरपथं प्राप्य च्छादयामासुरं वरम् २० इरावांस्तुरणे कुद्धौ भ्रातरौ तौ महारथौ ॥ ववर्ष शरवर्षेण सारथिं चाप्यपातयत् २१ तस्मिंस्तु पतिते भूमौ गतसत्वे तु सारथौ ॥ रथः प्रदुद्राव दिशः समुद्रांतं हयस्ततः २२ तौ सजित्वा महाराजनागराजसुतासुतः ॥ पौरुषं ख्यापयंस्तूर्णव्यधमत्तवाहिनीम् २३ सावध्यमाना समरे धार्तराष्ट्री महाचमूः ॥ वेगान् बहुविधांश्चक्रे विषं पीत्वेव मानवः २४ हैडिंबो राक्षसेन्द्रस्तु भगदत्तं समाद्रवत् ॥ रथेनादित्यवर्णेन सध्वजेन महाबलः २५ ततः प्रागज्योतिषो राजानां गराजं समास्थितः ॥ यथा ध्वजधरः पूर्वसंग्रामे तारकामये २६ तत्र देवाः सगंधवाः क्रुष्यन्त्यसमागताः ॥ विशेषेण स्मवि विदुर्हैडिंबभगदत्तयोः २७ यथासुरपतिः शक्रस्त्रासयामास दानवान् ॥ तथैव समरे राजा द्रावयामास पांडवान् २८ तेन विद्राव्यमाणास्ते पांडवाः सर्वतो दिशम् ॥ त्रातारं नाभ्यगच्छंतः स्वेष्ट्वनीकेषु भारत २९ भैमसे निर्रथस्थं तु तत्रापश्याम भारत ॥ शेषा विमनसो भूत्वा प्राद्रवंत महारथाः ३० निवृत्तेषु तु पांडुनां पुनः सैन्येषु भारत ॥ आसीन्निष्ठानको घोरोस्तव सैन्यसंयुगे ३१ घटोत्कचस्ततो राजन् भगदत्तं महारणे ॥ शरैः प्रच्छादयामास मेरुगिरिं मिवांबुदः ३२ निहत्य तान् शरान् राजाराक्षसस्य च नुश्रूयुतान् ॥ भैमसे निर्रणे तूर्णं सर्वमर्मस्वताडयत् ३३ सताड्यमानो बहुभिः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ न विव्यथे राक्षसेन्द्रो भिद्यमान इवाचलः ३४ १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीवैभारतमाव

तस्य प्रागज्योतिषः कुद्धस्तोमराश्च चतुर्दश ॥ प्रेषयामास समरे तांश्चिच्छेद साराक्षसः ३५ सतांश्छित्त्वा महाबाहुस्तोमरा निशितैः शरैः ॥ भगदत्तं च विव्याध सत्त्याकं कपत्रिभिः ३६ ततः प्रागज्योतिषो राजा प्रहसन्निव भारत ॥ तस्याश्वांश्चतुरः संख्येपातयामास सायकैः ३७ सहताश्च रथेतिष्ठन् राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ॥ शक्तिं चिक्षेप वेगेन प्रागज्योतिषगजं प्रति ३८ तामापतंतीं सहसा हेमदंडां सुवेगिनीम् ॥ त्रिधा चिच्छेद नृपतिः साव्यकीर्यत मेदिनीम् ३९ शक्तिं विनिहतां दृष्ट्वा हैडिंबः प्राद्रवद्भयात् ॥ यथेन्द्रस्य रणात् पूर्वमुचिर्देत्यस्तमः ४० तं विजित्य रणेशूरं विक्रांतं ख्यातपौरुषम् ॥ अजेयं समरे वीरं यमेन वरुणेन च ४१ पांडवीं समरे सेनां संममर्द संकुंजरः ॥ यथावनगजो राजन्मुद्रं श्वरातिपाद्भिनीम् ४२ मद्रेश्वरस्तु समरे यमाभ्यां समसज्जत ॥ स्वस्त्रीयौ छादयां चक्रे शरौघैः पांडुनंदनौ ४३ सहदेवस्तु समरे मातुलं दृश्य संगतम् ॥ अवारयच्छरौघेण मेघोयद्रा दिवाकरम् ४४ छाद्यमानः शरौघेण हृष्टरूपतरोऽभवत् ॥ तयोश्चाप्यभवत्प्रीतिर तुलामातृकारणात् ४५ ततः प्रहस्य समरेन कुलस्य महारथः ॥ अश्वांश्च चतुरो राजंश्चतुर्भिः सायकोत्तमैः ४६ प्रेषयामास समरे यमस्य सदनं प्रति ॥ हताश्वात्तुरथा तूर्णमवधुत्य महारथः ४७ आरुरोहत तोयानं भ्रातुरेव यशस्विनः ॥ एकस्थौ तुरणेशूरौ दृढे विक्षिप्य कार्मुके ४८ मद्रराज रथं तूर्णं छादयामास तुक्षणात् ॥ सच्छाद्यमानो बहुभिः शरैः सन्नतपर्वभिः ४९ स्वस्त्रीयाभ्यां न ख्याघ्रो नाकंपत यथाऽचलः ॥ प्रहसन्निव तां चापिशस्त्रवृष्टिं जघान ह ५० सहदेवस्ततः कुद्धः शरमुदृह्य वीर्यवान् ॥ मद्रराजमभिप्रेक्ष्य प्रेषयामास भारत ५१ सशरः प्रेषितस्तेन गरुडानिलवेगवान् ॥ मद्रराजं विनिर्भिद्य निपपात महीतले ५२ सगाढविद्धो व्यथितो रथोपस्थे महा रथः ॥ निषसाद महाराज कश्मलं च जगाम ह ५३ तां विसृज्य निपतितं सूतः संप्रेक्ष्य संयुगे ॥ अपोवाहरथेनाजौ यमाभ्यामपि पीडितम् ५४ दृष्ट्वा मद्रेश्वर रथं धार्तराष्ट्राः पराङ्मुखम् ॥ सर्वे विमनसो भूत्वा नेदमस्तीत्यर्चितयन् ५५ निर्जित्य मातुलं संख्येमाद्रीपुत्रो महारथौ ॥ दध्मतुर्मुदितौ शंखौ सिंहनादं च नेदतुः ५६ अभिदुद्रवतुर्हृष्टौ तव सैन्यं विशापते ॥ यथा दैत्यचमूं राजन्निद्रोपेन्द्रा विवामरौ ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० द्वंद्वयुद्धेऽथ शीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ संजय उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरो राजामध्यं प्राप्ते दिवाकरे ॥ श्रुता युषमभिप्रेक्ष्य प्रेषयामास वाजिनः १ अभ्यधावत्ततो राजा श्रुता युषमर्दिमम् ॥ विनिघ्न सायकैस्तीक्ष्णैर्नवभिर्नतपर्वभिः २ संसवार्य रणे राजा प्रेषितान् धर्मसूनुना ॥ शरान्सप्तमहेश्वासः कौतेयाय समर्पयत् ३ ते तस्य क्वचं भित्वापुः शोणितमाहवे ॥ असूनि वविचिन्वंतो देहे तस्य महात्मनः ४ पांडवस्तु भृशं कुद्धो विद्धस्तेन महात्मना ॥ रणे वराहकर्णेन राजानं हयविध्यत ५ अथापरेण भले न केतुं तस्य महात्मनः ॥ रथश्रेष्ठो रथात्तूर्णं भूमौ पार्थो न्यपातयत् ६ दीपेऽथ शीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ तत इति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

केतुनिपतितं दृष्ट्वा श्रुतायुःसमुपाधिः ॥ पाण्डवं विशिखेस्तोक्ष्णैराजन्विष्याधसप्तभिः ७ ततः क्रोधात्प्रज्ज्वालधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ यथायुगांतेभूतानि दिव
क्षुरिवपावकः ८ कुट्टं तु पाण्डवं दृष्ट्वा देवगंधर्वराक्षसाः ॥ प्रविष्यथुर्महाराजव्याकुलं चाप्यमूज्जगत् ९ सर्वेषां चैव भूतानां मिदमासीन्मनोगतम् ॥ त्रोल्लोकानद्यसं
कुट्टो नृपोऽयं धक्ष्यतीति १० ऋषयश्चैव देवाश्च चक्रुः स्वस्त्ययनं महत् ॥ लोकानां नृपशांत्यर्थं क्रोधिते पाण्डवे तदा ११ सचक्रोधसमाविष्टः सृक्किर्णापारसंलिहन् ॥
दधारात्मवपुर्वोर्युगांतादित्यसन्निभम् १२ ततः सैन्यानि सर्वाणि तावकानि विशांपते ॥ निराशान्यभवंस्तत्र जीवितं प्रतिभारत १३ स तु धैर्येण तं कोपं सन्निवार्य
महायशाः ॥ श्रुतायुषः प्रचिच्छेदमुष्टिदेशे महाधनुः १४ अथैनं छिन्नधन्वानं नाराचेन स्तनांतरे ॥ निर्विभेदं रणे राजा सर्वसैन्यस्य पश्यतः १५ सत्वरं चरणैरा
जन्तस्य वाहान् महात्मनः ॥ निजघान शरैः क्षिप्रं मृतं च सुमहाबलः १६ हताश्वं तुरथं त्यक्त्वा दृष्ट्वा राज्ञोऽस्य पौरुषम् ॥ विप्रदुद्राववेगेन श्रुतायुः समरे तदा १७
तस्मिन् जिते महेश्वसे धर्मपुत्रेण संयुगे ॥ दुर्योधनबलं राजन् सर्वमासीत्पराङ्मुखम् १८ एतच्छ्रुत्वा महाराजधर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ व्यात्तान नो यथा कालस्तव सै
न्यं जघान ह १९ चेकितानस्तु वाष्पे योगौ तमं रथिनां वरम् ॥ प्रेक्षतां सर्वसैन्यानां छादयामास सायकैः २० संनिवार्य शरांस्तांस्तुलपः शरद्वतो युधि ॥ चेकिता
नं रणे यत्तं राजन् विष्याधपत्रिभिः २१ अथापरेण भस्त्रेण धनुश्चिच्छेदमारिष ॥ सारथिचास्य समरे क्षिप्रं हस्तो न्यपातयत् २२ अश्वांश्चास्यावधीद्राजभूतौ पा
णि सारथी ॥ सोऽवस्रुत्य रथात्तूर्णगदां जग्राह सात्वतः २३ सतया वीरघातिन्या गदया गदिनां वरः ॥ गौतमस्य हयान् हत्वा सारथिचन्यपातयत् २४ भूमिष्ठो गौ
तमस्तस्य शरांश्चिक्षेप षोडश ॥ शरास्ते सात्वतं भित्त्वा प्राविशन्धरणीतलम् २५ चेकितानस्ततः क्रुद्धः पुनश्चिक्षेप तां गदां ॥ गौतमस्य वधा कांक्षीवृत्रस्येव पुरं
दरः २६ तामापतंतीं विमलामश्मगर्भामहागदां ॥ शरैरेकसाहस्रैर्वारयामास गौतमः २७ चेकितानस्ततः खड्गं क्रोधादुद्धृत्य भारत ॥ लाघवं परमास्थाय गौतमं
समुपाद्रवत् २८ गौतमोऽपि धनुस्त्यक्त्वा प्रगृह्यासि संयतः ॥ वेगेन महाराजं शेकितानमुपाद्रवत् २९ तावुभौ बलसंपन्नौ निस्त्रिंशवरधारिणौ ॥ निस्त्रिंशभ्यां सु
तीक्ष्णाभ्यामन्योन्यं संततक्षतुः ३० निस्त्रिंशवेगाभिहतौ ततस्तौ पुरुषर्षभौ ॥ धरणीं समनुप्राप्तौ सर्वभूतनिषेविताम् ३१ मूर्च्छयाऽभिपरीतां मौव्यायामेन तु मो
हितौ ॥ ततोऽभ्यधावद्देगेन करकर्षः सुहृत्तया ३२ चेकितानं तथाभूतं दृष्ट्वा समरदुर्मदः ॥ रथमारोपयच्चैनं सर्वसैन्यस्य पश्यतः ३३ तथैव शकुनिः शूरः स्याल
स्तव विशांपते ॥ आरोपयद्रथं तूर्णं गौतमं रथिनां वरम् ३४ सौमदत्तिं तथा कुट्टो दृष्ट्वा केतुर्महाबलः ॥ नवत्यासायकैः क्षिप्रं राजन् विष्याधवक्षसि ३५ सौमदत्तिरु
रस्यैस्तैर्भृशं वाणैरशोभत ॥ मध्यादिने महाराज रश्मिभिस्तपनो यथा ३६ भूरिश्रवास्तु समरे दृष्ट्वा केतुं महारथम् ॥ हतमूतहयं च केविरथं सायकोत्तमैः ३७

३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००। हति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुरशी

विरथं तं समालोक्य हताश्वं हतसारथिम् ॥ महताशरवर्षेण छादयामास संयुगे ३८ स तु तं रथमुत्सृज्य दृष्ट्वा केतुर्महामनाः ॥ आरुरोहत तोयानं शतानीकस्यमारिष
३९ चित्रसेनो विकर्णश्च राजन् दुर्मर्षणस्तथा ॥ रथिनो हेमसन्नाहाः सौभद्रमभिदुधुः ४० अभिमन्योस्ततस्तैस्तु धोरं युद्धमवतत ॥ शरीरस्य यथाराजन्वातपि
त्तकफैस्त्रिभिः ४१ विरथांस्तव पुत्रांस्तु कृत्वा राजन् महाहवे ॥ न जघान न व्याघ्रः स्मरन्भीमवचस्तदा ४२ ततो राज्ञां बहुशतैर्गजाश्च रथयायिभिः ॥ संवृतं
समरे भीष्मदेवैरपि दुरासदम् ४३ प्रयातं शीघ्रमुद्रीक्ष्य परित्रातुं सुतांस्तव ॥ अभिमन्युं समुद्दिश्य बालमेकं महारथम् ४४ वासुदेवमुवाचे दं कौंतेयः श्वेतवाहनः ॥
चोदयाश्चान्द्रहृषीकेशयत्रैते बहुलारथाः ४५ एते हि बहवः शूराः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ॥ यथाह न्युर्नः सेनां तथा माधव चोदय ४६ एवमुक्तः स वाष्पेयः कौंतेयेनामि
तौ जसा ॥ रथं श्वेतहयैर्युक्तं प्रेषयामास संयुगे ४७ निष्ठानको महानासीत् तव सैन्यस्यमारिष ॥ यदर्जुनो रणे क्रुद्धः संयातस्तावकान् प्रति ४८ समासाद्य तु कौंतेयो राज्ञ
स्तान्भीष्मरक्षिणः ॥ सुशर्माणमथो राजन्निदं वचनमब्रवीत् ४९ जानामि त्वां युधांश्चिष्ठमत्यंतं पूर्ववैरिणम् ॥ अनयस्याद्यसंप्राप्तं फलं पश्य सुदारुणम् ५० अद्य ते दर्श
यिष्यामि पूर्वप्रेतान् पितामहान् ॥ एवं संजल्पतस्तस्य बीभत्सोः शत्रुघातिनः ५१ श्रुत्वाऽपि परुषं वाक्यं सुशर्मार्थयूथपः ॥ न चैनमब्रवीत् किंचिच्छुभं वायदिवाऽशुभम्
५२ अभिगम्यार्जुनं वीरं राजभिर्बहुभिर्वृतः ॥ पुरस्तात्पृष्ठतश्चैव पार्श्वतश्चैव सर्वतः ५३ परिचार्यार्जुनं संख्येतव पुत्रैर्महारथः ॥ शरैः संछादयामास मेघैरिव दिवाकरम्
५४ ततः प्रवृत्तः सुमहान् संग्रामः शोणितोदकः ॥ तावकानां च समरे पाण्डवानां च भारत ५५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि सप्तमयुद्धदिवसे
सुशर्मार्जुनसमागमे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ सताड्यमानस्तु शरैर्धनं जयः पदाहतो नाग इव श्वसन्नबली ॥ वा
णेन वाणेन महारथानां चिच्छेद चापानि रणे प्रसह्य १ संछिद्य चापानि च तानिराज्ञाति पारणे वीर्यवतां क्षणेन ॥ विष्याधवाणैर्युगपन्महात्मानिः शेषतांतिष्वथ मन्य
मानः २ निपेतुराजौरुधिरप्रदिग्धास्ते ताडिताः शक्रसुतेन राजन् ॥ विभिन्नगात्राः पतितोत्तमांगा गताः सवश्छिन्नतनुत्रकायाः ३ महीगताः पार्थवलाभिभूता
विचित्ररूपा युगपद्विनेशुः ॥ दृष्ट्वा हतांस्तान्युधिराजपुत्रांश्चिगर्तराजः प्रययौ रथेन ४ तेषां स्थानां मथ पृष्ठगोपाद्वा त्रिंशदन्येऽन्यपतंत पार्थम् ॥ तथैव ते तं परिवार्य
पार्थं विरुप्य चापानि महारवाणि ५ अवीवृत्तवाणमहौघं दृष्ट्वा यथागिरिस्तोयधराजलौघैः ॥ संपीड्यमानस्तु शरौघं दृष्ट्वा धनं जयस्तान्युधिजातरोषः ६ पृष्ठ्या
शरैः संयतितैलघौतैर्जघान तानप्यथ पृष्ठगोपान् ॥ स्थांश्च तांस्तानवजित्य संख्येधनं जयः प्रीतमना यशस्वी ७ अथात्वरद्भीष्मवधाय जिष्णुर्बलानिराजन् समरे नि
हत्य ॥ त्रिगर्तराजो निहतान् समीक्ष्य महात्मना तानथ वंधुवर्मान् ८

१।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ आज्ञायमानेष्वारिस्थिते २५ प्रत्यादेशंमर्त्तनं २६।२७।२८।२९।३०।३१

रणेपुरस्कृत्यनराधिपास्तान्नजगामपार्थत्वरितोवधाय ॥ अभिद्रुतंचास्त्रभृतांवरिष्ठधनंजयवीक्ष्यशिखंडिमुख्याः ९ अभ्युद्ययुस्तेशितशस्त्रहस्तारिरक्षिपंतोर
थमर्जुनस्य ॥ पार्थोऽपितानापततःसमीक्ष्यत्रिगर्तराज्ञासाहितावृवीरान् १० विध्वंसयित्वासमरेधनुष्मान्गांडीवमुक्तैर्निशितैःपृषत्कैः ॥ भीष्मंयियासुर्युधि
संददर्शदुर्योधनंसेधवादींश्चराज्ञः ११ संवारयिष्णूनभिवारयित्वामुहूर्तमायोध्यबलेनवीरः ॥ उत्सृज्यराजानमनंतवीर्योजयद्रथादींश्चनृपान्महौजाः १२ ययौ
ततोभीमबलोमनस्वीगांगेयमाजौशरचापपाणिः ॥ युधिष्ठिरश्चप्रबलीमहात्मासमाययौत्वरितोजातकोपः १३ मद्राधिपंसमभित्यज्यसंख्येस्वभागमाप्तंमनंत
कीर्तिः ॥ सार्धसमाद्रीसुतभीमसेनैर्भीष्मंययौशांतनवरणाय १४ तैःसंप्रयुक्तैःसमहारथाग्र्यैर्गंगासुतःसमरेचित्रयोधी ॥ नविव्यथेशांतनवोमहात्मासमागतैः
पांडुसुतैःसमस्तैः १५ अथैत्यराजायुधिसत्यसंघोजयद्रथोऽत्युग्रबलोमनस्वी ॥ चिच्छेदचापानिमहारथानांप्रसह्यतेषांधनुषावरेण १६ युधिष्ठिरंभीमसेनंयमौ
चपार्थकृष्णंयुधिसंजातकोपः ॥ दुर्योधनःक्रोधविषोमहात्माजघानवाणैरनलप्रकाशैः १७ कृपेणशल्येनशलेनचैवतथाविभोचित्रसेनेनचाजौ ॥ विद्धाःशरै
स्तेऽतिविहृदकोपैर्देवायथादैत्यगणैःसमेतैः १८ छिन्नायुधंशांतनवेनराजाशिखंडिनंप्रेक्ष्यचजातकोपः ॥ अजातशत्रुःसमरेमहात्माशिखंडिनंकुद्धउवाचवा
क्यम् १९ उक्त्वातथात्वंपितुरग्रतोमामहंनिष्यामिमहाव्रतंतं ॥ भीष्मंशरौघैर्विमलार्कवर्णैःसत्यवदामीतिठुताप्रतिज्ञा २० त्वयाचनैनांसफलांकरोषिदेवव्रतं
यन्ननिहंसियुद्धे ॥ मिथ्याप्रतिज्ञोभवमाऽत्रवीररक्षस्वधर्मस्वकुलंयशश्च २१ प्रेक्षस्वभीष्मंयुधिभीमवेगंसर्वास्तपंतंममैसैन्यसंधानं ॥ शरौघजालैरतितिग्मवेगैः
कालंयथाकालकृतंक्षणेन २२ निकृत्तचापःसमरेऽनपेक्षःपराजितःशांतनवेनचाजौ ॥ विहायबंधूनथसोदरांश्चकयास्यसेनानुरूपंतवेदम् २३ दृष्ट्वाहिमीष्मं
तमनंतवीर्यभग्नंचसैन्यंद्रवमाणमेवं ॥ भीतोऽसिन्नूतंदुपदस्यपुत्रतथाहितेमुखवर्णोऽप्रहृष्टः २४ अज्ञायमानेचधनंजयेऽपिमहाहवेसंप्रसक्तेनृवीरे ॥ कथंहि
भीष्मात्प्रथितःपृथिव्याभयंत्वमद्यप्रकरोषिवीर २५ सधर्मराजस्यवचोनिशम्यरूक्षाक्षरंविप्रलापानुबद्धम् ॥ प्रत्यादेशंमन्यमानोमहात्माप्रतत्वरैर्भीष्मवधाय
राजन् २६ तमापतंतंमहताजवेनशिखंडिनंभीष्ममभिद्रवंतम् ॥ निवारयामासहिशल्यएनमस्त्रेणघोरेणसुदुर्जयेन २७ सचापिदृष्ट्वासमुदीर्यमाणमस्त्रंयुगांतां
ग्निसमप्रकाशम् ॥ नसंमुमोहदुपदस्यपुत्रोराजन्महेंद्रप्रतिमप्रभावः २८ तस्थौचतत्रैवमहाधनुष्मान्शरैस्तदस्त्रंप्रतिबाधमानः ॥ अथादेवारुणमन्यदस्त्रं
शिखंडचथोग्रंप्रतिघातमस्य २९ तदस्त्रमस्त्रेणविदार्यमाणंखस्थाःसुराददृशुःपार्थिवाश्च ॥ भीष्मस्तुराजन्समरेमहात्माधनुश्चचित्रंध्वजमेवचापि ३०
छित्वाऽनदत्पांडुसुतस्यविरोयुधिष्ठिरस्याजमीढस्यराज्ञः ॥ ततःसमुत्सृज्यधनुःसवाणंयुधिष्ठिरंवीक्ष्यभयाभिभूतम् ३१

३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४० ॥ इतिभीष्मोऽर्जुनोपनिषत्पर्वोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ विरथमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९

गदांप्रवृत्त्याभिपपातसंख्येजयद्रथंभीमसेनःपदातिः ॥ तमापतंतंमहताजवेनजयद्रथःसगदंभीमसेनम् ३२ विव्याधघोरैर्यमदंडकल्पैःशितैःशरैःपंचशतैःसमं
तात् ॥ अचिंतयित्वासशरांस्तरस्वीकृदरःक्रोधपरीतचेताः ३३ जघानवाहान्समरेसमंतात्पारावतान्सिंधुराजस्यसंख्ये ॥ ततोऽभिबीक्ष्याप्रतिमप्रभा
वस्तवात्मजस्त्वरमाणोरथेन ३४ अभ्याययौभीमसेनंनिहतुंसमुद्यतास्त्रोसुरराजकल्पः ॥ भीमोऽप्यथैनंसहसाविनद्यप्रत्युद्ययौगदयातजयानः ३५ समुद्यतां
तांयमदंडकल्पांश्चदृष्ट्वागदातेकुरवःसमंतात् ॥ विहायसर्वतवपुत्रमुग्रंपातंगदायाःपरिहर्तुकामाः ३६ अपक्रांतास्तुमुलसंप्रमदंसुदारुणेभारतमोहनीये ॥ अमूढ
चेतास्त्वथचित्रसेनोमहागदामापतंतंनिरीक्ष्य ३७ रथंस्वमुत्सृज्यपदातिराजौप्रवृत्तवत्पुलं चचर्म ॥ अवभृतःसिंहइवाचलाग्राज्जगामान्यभूमिपभूमिदेशम्
३८ गदाऽपिसाप्राप्यरथंसुचित्रंसाश्वंससूतंविनिहृत्यसंख्ये ॥ जगामभूमिज्वलितामहोल्काभ्रष्टाऽवराट्तामेवसंपतंती ३९ आश्चर्यभूतंसुमहत्त्वदीयादृष्ट्वतद्वा
रतसंप्रहृष्टाः ॥ सर्वेविनेदुःसहिताःसमंतात्पुपूजिरेतवपुत्रस्यशौर्यं ४० ॥ इतिश्रीमहामारुतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपंचमोऽध्यायः ८५ ॥
॥ संजयउवाच ॥ ॥ विरथंतंममासाद्यचित्रसेनंयशस्विनम् ॥ रथमारोपयामासविकर्णस्तनयस्तव १ तस्मिंस्तथावर्तमानेतुमुलसंकुलेभृशम् ॥ भीष्मः
शांतनवस्तूर्णंयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् २ ततःसरथनागाश्वाःसमकंपतमृजयाः ॥ मृत्योरास्यमनुप्राप्तमेनिरेचयुधिष्ठिरम् ३ युधिष्ठिरोऽपिकौरव्योयमाभ्यासहितः
प्रभुः ॥ महेष्वासंनरव्याघ्रंभीष्मंशांतनवंययौ ४ ततःशरसहस्राणिप्रमुंचनपांडवोयुधि ॥ भीष्मंसंछादयामासयथामेघोदिवाकरम् ५ तेनसम्यक्प्रणीतानिशर
जालानिमारिष ॥ प्रतिजग्राहगांगेयःशतशोऽथसहस्रशः ६ तथैवशरजालानिभीष्मेणास्तानिमारिष ॥ आकाशेसमदृश्यंतस्वगमानात्रिजादव ७ निमेषार्धेन
कौतयेयंभीष्मःशांतनवोयुधि ॥ अदृश्यंसमरेचक्रेशरजालेनभागशः ८ ततोयुधिष्ठिरोराजाकौरव्यस्यमहात्मनः ॥ नाराचंप्रेषयामासकुद्धआशीविषोपमम् ९
असंप्राप्तततस्तंतुक्षुरप्रेणमहारथः ॥ चिच्छेदसमरेराजन्भीष्मस्तस्यधनुश्च्युतम् १० तंतुच्छित्त्वारणेभीष्मोनाराचंकालसंमितम् ॥ निजघ्नैकैर्वेद्रस्यह
यान्कांचनभूषणान् ११ हताश्वंतुरथंत्यक्त्वाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ आरुरोहरथंतूर्णनकुलस्यमहात्मनः १२ यमावपिहिसंकुद्धःसमासाद्यरणेतदा ॥ शरैःसं
छादयामासभीष्मःपरपुरंजयः १३ तौतुदृष्ट्वामहाराजभीष्मबाणप्रपीडितौ ॥ जगामपरमाचिंतांभीष्मस्यवधकांक्षया १४ ततोयुधिष्ठिरोवश्यानराज्ञस्तान्
समचोदयत् ॥ भीष्मंशांतनवंसर्वेनिहतेतिसुहृद्वान् १५ ततस्तपार्थिवाःसर्वेश्रुत्वापार्थस्यभाषितम् ॥ महतारथवंशेनपरिवभूषितामहम् १६ ससमंतात्प
रिवृत्तपितादेवव्रतस्तव ॥ चिकीडधनुषाराजन्पातयानोमहारथान् १७

तंचरंतरणेपार्थोददृशुःकौरवयुधि ॥ मृगमध्यप्रविश्येवयथासिंहशिशुवने १८ तर्जयानंरणेवोरांस्त्रासयानंचसायकैः ॥ दृष्ट्वात्रेसुर्महाराजसिंहंमृगगणाइव १९
रणेभारतसिंहस्यददृशुःक्षत्रियागतिं ॥ अग्रेर्वायुसहायस्ययथाकक्षंदिधक्षतः २० शिरांसिरथिनांभीष्मःपातयामाससंयुगे ॥ तालेभ्यःपरिपक्वानिफलानिकुश
लोनरः २१ पतद्भिश्चमहाराजशिरोभिर्धरणीतले ॥ बभूवतुमुलःशब्दःपततामश्मनामिव २२ तस्मिन्सुतुमलेयुद्धेवर्तमानेभयानके ॥ सर्वेषामेवसैन्यानामा
सीद्व्यतिकरोमहान् २३ भिन्नेषुतेषुव्यूहेषुक्षत्रियाइतरतरम् ॥ एकमेकंसमाहूययुद्धायैवावतस्थिरे २४ शिखंडीतुसमासाद्यभरतानांपितामहम् ॥ अभिदुद्राव
वेगेनतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २५ अनादृत्यततोभीष्मस्तंशिखंडिनमाहवे ॥ प्रययौसृजयानकुद्धःस्त्रीत्वांचित्यशिखंडिनः २६ सृजयास्तुततोहृष्टाहृष्टंभीष्मम्
हारणे ॥ सिंहनादांश्चविविधांश्चक्रुःशंखविमिश्रितान् २७ ततःप्रवृत्तेयुद्धंयतिपक्तरथादिपम् ॥ पश्चिमादिशमासाद्यस्थितेसवितरिप्रभो २८ धृष्टद्युम्नोऽथ
पांचाल्यःसात्यकिश्चमहारथः ॥ पीडयंतौभृशंसैन्यंशक्तितोमरवृष्टिभिः २९ शस्त्रैश्चबहुभीराजनजघ्नतुस्तावकानरणे ॥ तेहन्यमानाःसमरेतावकाभरतर्षभ
३० आर्यायुद्धेमर्तिकृत्वानत्यजंतिस्मसंयुगम् ॥ यथोत्साहंतुसमरेनिजघ्नस्तावकारणे ३१ तत्राक्रंदोमहानासीतावकानांमहात्मनाम् ॥ वध्यतांसमरेराजनपा
र्षतेनमहात्मना ३२ तंश्रुत्वानिनदंघोरंतावकानांमहारथा ॥ विदानुविंदावावंत्यौपार्षतंप्रत्युपस्थितौ ३३ तौतस्यतुरगान्हत्वात्वरमाणौमहारथौ ॥ छादया
मासतुरुभौशरवर्षेणपार्षतम् ३४ अवहृत्याथपांचाल्योरथातूर्णमहाबलः ॥ आरुरोहरथंतूर्णसात्यकेस्तुमहात्मनः ३५ ततोयुधिष्ठिरोराजामहत्यासेनयावृतः
आवंत्यौसमरेकुद्वावभ्ययात्सपरंतपौ ३६ तथैवतवपुत्रोऽपिसर्वोद्योगेनमारिष ॥ विदानुविंदौसमरेपरिवार्यावतस्थिवान् ३७ अर्जुनश्चापिसंकुद्धःक्षत्रियान्क्ष
त्रियर्षभः ॥ अयोधयतसंग्रामेवज्रपाणिरिवासुरान् ३८ द्रोणस्तुसमरेकुद्धःपुत्रस्याप्रियकृतव ॥ व्यधमत्सर्वपंचालांस्तूलराशिमिवानलः ३९ दुर्योधनपुरोगा
स्तुपुत्रास्तवाविशंपते ॥ परिवार्यरणेभीष्मंयुधुःपांडवैःसह ४० ततोदुर्योधनोराजालोहितायतिभास्करे ॥ अब्रवीत्तावकान्सर्वास्त्वरध्वामितिभारत ४१ यु
ध्यतांतुतथातेषांकुर्वतां कर्मदुष्करम् ॥ अस्तंगिरिमथारूढेअप्रकाशतिभास्करे ४२ प्रावर्ततनदीघोराशोणितौधतरंगिणी ॥ गोमायुगणसंकीर्णाक्षणेनक्षण
दामुखे ४३ शिवाभिरशिवाभिश्चरुद्विभैरवंरवम् ॥ घोरमायोधनंजज्ञेभूतसंचैःसमाकुलम् ४४ राक्षसाश्चपिशाचाश्चतथान्येपिशिताशिनः ॥ समंततोव्यह
इयंतशतशोऽथसहस्रशः ४५ अर्जुनोऽथसुशर्मादीनराज्ञस्तान्सपदानुगान् ॥ विजित्यपृतनामध्येययौस्वशिविरंप्रति ४६ युधिष्ठिरोऽपिकौरव्योभ्रातृभ्यांसहि
तस्तथा ॥ ययौस्वशिविरंराजानिशायांसेनयावृतः ४७ भीमसेनोऽपिराजेंद्रदुर्योधनमुखाचरस्थान् ॥ अवजित्यततःसंख्येययौस्वशिविरंप्रति ४८

४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७ ॥ इतिभी० भी० मा० पडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ परिणाम्यगमायित्वा १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

दुर्योधनोऽपिपुनःपरिवार्यमहारणे ॥ भीष्मंशांतनवंतूर्णप्रयातःशिविरंप्रति ४९ द्रोणोद्रोणिःकृपःशल्यःकृतवर्माचसात्वतः ॥ परिवार्यचसुंसर्वाप्रिययुःशिवि
रंप्रति ५० तथैवसात्यकीराजनधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ परिवार्यरणेयोधानययतुःशिविरंप्रति ५१ एवमेतेमहाराजतावकाःपांडवैःसह ॥ पर्यवर्तंतसहितानिशा
कालेपरंतप ५२ ततःस्वशिविरंगत्वापांडवाःकुरवस्तथा ॥ न्यवसेतमहाराजपूजयंतःपरस्परम् ५३ रक्षांकृत्वाततःशूरान्यस्यगुल्मान्यथाविधि ॥ अपनीय
चशल्यानिसत्त्वाचविविधैर्जलैः ५४ कृतस्वस्त्ययनाःसर्वेसंस्तूयंतश्चबंदिभिः ॥ गीतवादित्रशब्देनव्यक्रीडंतयशस्विनः ५५ मुहूर्तादिवतत्सर्वमभवत्सर्वसात्रि
भम् ॥ नहियुद्धकर्थाकांचितत्राकुर्वन्महारथाः ५६ तेप्रसुप्तेवलेतत्रपरिश्रांतजनेनृप ॥ हस्त्यश्चबहुलेरात्रौप्रेक्षणीयेवभूवतुः ५७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्व
णिभीष्मवधपर्वणिसप्तमदिवसयुद्धावहारेपडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ संजयउवाच ॥ परिणाम्यनिशांतांतुसुखंप्राप्ताजनेश्वराः ॥ कुरवःपांडवाश्चैवपुनर्यु
द्धायनिर्ययुः १ ततःशब्दोमहानासीत्सैन्ययोरुभयोर्नृप ॥ निर्गच्छमानयोःसंख्येसागरप्रतिमोमहान् २ ततोदुर्योधनोराजाचित्रसेनोविंशतिः ॥ भीष्मश्च
रथिनांश्रेष्ठोभारद्वाजश्चैवैतृप ३ एकीभूताःसुसंयताःकौरवाणामहाचमूम् ॥ व्यूहायविदधूराजनपांडवान्प्रतिदंशिताः ४ भीष्मःकृत्वामहाव्यूहंपितातवविशं
पते ॥ सागरप्रतिमंघोरंवाहनौर्मितरंगिणम् ५ अग्रतःसर्वसैन्यानांभीष्मःशांतनवोययौ ॥ मालवैर्दाक्षिणात्यैश्चआवंत्यैश्चसमन्वितः ६ ततोऽनंतरमेवासीद्रा
रुद्राजःप्रतापवान् ॥ कुल्लिदैःपारदैश्चैवतथाशुद्रकमालवैः ७ द्रोणादनंतरंयतोभगदत्तःप्रतापवान् ॥ मगधैश्चकलिगैश्चपिशाचैश्चविशंपते ८ प्राग्ज्योतिषा
दनुत्तपःकौसल्योऽथबृहद्वलः ॥ मेकलैःकुरुविदैश्चत्रैपुरैश्चसमन्वितः ९ बृहद्वलात्ततःशूरस्त्रिगर्तःप्रस्थलाधिपः ॥ कांबोजैर्बहुभिःसार्धयवनैश्चसहस्रशः १० द्रौ
णिरतुरभसःशूरस्त्रैर्गर्तादनुभारत ॥ प्रययौसिंहनादेननादयानोघरातलम् ११ तथासर्वेणसैन्येनराजादुर्योधनस्तदा ॥ द्रौणेनंतरंप्रायात्सोदर्यैःपरिवारितः १२
दुर्योधनादनुततःकृपःशारद्वतोययौ ॥ एवमेवमहाव्यूहःप्रययौसागरोपमः १३ रेजुस्तत्रपताकाश्चैवतच्छत्राणिवाविभो ॥ अंगदान्यत्रचित्राणिमाहाहाणिध
नूंषिच १४ तंतुदृष्ट्वाव्यूहंतावकानांमहारथः ॥ युधिष्ठिरोऽब्रवीत्तूर्णपार्षतंपृतनापतिम् १५ पश्यव्यूहंमहेष्वासनिर्भितंसागरोपमम् ॥ प्रतिव्यूहंत्वमपि
दिकुरुपार्षतसत्वरम् १६ ततःसपार्षतःकूरोव्यूहंचक्रेसुदारुणम् ॥ शृंगाटकंमहाराजपरव्यूहविनाशनम् १७ शृंगाभ्यांभीमसेनश्चसात्यकिश्चमहारथः ॥ र
थैरनेकसाहस्रैस्तथाहयपदातिभिः १८ ताभ्यांवभौनरश्चैष्ठःश्वेताश्वःकृष्णसारथिः ॥ मध्येयुधिष्ठिरोराजामाद्रीपुत्रौचपांडवौ १९ अथोत्तरेमहेष्वासाःसहस्रै
न्यानराधिपाः ॥ व्यूहंतंपूरयामासुव्यूहशास्त्रविशारदाः २०

अभिमन्युस्ततः पश्चाद्विराटश्च महारथः ॥ द्रौपदेयाश्चसंहृष्टाराक्षसश्च वटोत्कचः २१ एवमेतं महाव्यूहं व्यूह्य भारतपांडवाः ॥ अतिष्ठन्समरेश्वरायोऽहुकामाज
यैषिणः २२ भेरीशब्दैश्च विमलैर्विमिश्रैः शंखानिःस्वनैः ॥ क्ष्वेडितास्फोटितोत्कुष्ठैर्नादितः सर्वतोदिशः २३ ततः शूराः समासाद्य समरेत्ते परस्परम् ॥ नेत्रैरनि
मिषैराजन्नवैक्षंत परस्परम् २४ नामभिस्ते मनुष्येन्द्रपूर्वयोधाः परस्परम् ॥ युद्धाय समवर्तत समाहूयेतरेतरम् २५ ततः प्रवृत्ते युद्धे धोररूपं भयावहम् ॥ ताव
कानां परेषां च निघ्नतामितरेतरम् २६ नाराचानिशिताः संख्ये संपतंति स्म भारत ॥ व्याताननाभयकरा उरगा इव संघशः २७ निष्पेतुर्विमलाः शक्त्यस्तैलघोताः
सुतेजनाः ॥ अंबुदेभ्यो यथाराजन् आजमानाः शतहृदाः २८ गदाश्च विमलैः पट्टैः पिन्दाः स्वर्णभूषितैः ॥ पतंत्यस्तत्र दृश्यंते गिरिशृंगोपमाः शुभाः २९ निखिशा
श्च व्यदृश्यंते विमलांबरसन्निभाः ॥ आर्षभाणि विचित्राणि शतचंद्राणि भारत ३० अशोभं तरेण राजन् पात्यमानानि सर्वशः ॥ तेऽन्योन्यं समरेत्ते न युध्यमाने न राधिप
३१ अशोभेतां यथा देवदेत्यसेने समुद्यते ॥ अम्यद्रवंत समरेत्तेऽन्योन्यं वै समंततः ३२ रथास्तुराधिभिस्तूर्णप्रोपिताः परमाहवे ॥ युगैर्युगानि संश्लिष्य युयुधुः पार्थि
वर्षभाः ३३ दंतिनां युध्यमानानां संघर्षात्पावकोऽभवत् ॥ दंतिषु भरतश्रेष्ठसधूमः सर्वतोदिशम् ३४ प्राप्तेरभिहताः केचिद्भजयोधाः समंततः ॥ पतमानाः स्मद
इयंते गिरिशृंगान्नगा इव ३५ पादात्ताश्चाप्यदृश्यंते निघ्नंतीत्यपरस्परम् ॥ चित्ररूपधराः शूरानखरप्रासयोधिनः ३६ अन्योन्यं ते समासाद्य कुरुपांडवसैनिकाः ॥
अस्त्रैर्नानाविधैर्घोरैरेणेन्युर्यमक्षयम् ३७ ततः शान्तनवो भीष्मोरथघोषेण नादयन् ॥ अम्यागमद्रणे पार्थानधनुः शब्देन मोहयन् ३८ पांडवानां रथाश्चापिनदंतो
भैरवंस्वनम् ॥ अम्यद्रवंत संयत्ता घृष्टमुग्रपुरोगमाः ३९ ततः प्रवृत्ते युद्धं तव तेषां च भारत ॥ नराश्वरथनागानां व्यतिषक्तं परस्परम् ४० ॥ इति श्रीमहामार
ते भीष्मप० भीष्मवधप० अष्टमदिवसयुद्धारंभे सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ संजय उवाच ॥ भीष्मं तु समरेकुक्षं प्रतपंतं समंततः ॥ न शकुः पांडवाद्रुतपंतं
मिव भास्करम् १ ततः सर्वाणि सैन्यानि घर्मपुत्रस्य शासनात् ॥ अम्यद्रवंत गमिष्यमर्दयंतं शितैः शरैः २ स तु भीष्मरिणश्चाघसि मकानुसहमृजयान् ॥ पंचालाश्च महेश्वा
सान्पातयामास सायकैः ३ ते वध्यमाना भीष्मेण पंचालाः सोमकैः सह ॥ भीष्ममेवाभ्ययुस्तूर्णैस्त्यक्त्वा सृज्युक्तं मयम् ४ स तेषां रथिनां विरोभीष्मः शान्तनवो युधि ॥
चिच्छेद सहस्राराजन् बाहू नथा शिरांसि च ५ विरथान् रथिनश्च क्रेपिता देवव्रतस्तव ॥ पतितान्युतमागानि हयेभ्यो हयसादिनाम् ६ निर्मनुष्याश्च मातंगान् शयानान्
पर्वतोपमान् ॥ अपश्याम महाराज भीष्मास्त्रेण प्रमोहितान् ७ न तत्रास्ति पुमान् कश्चित्पांडवानां विशापते ॥ अन्यत्र रथिनां श्रेष्ठाद्रीमसेनान् महाबलात् ८ सह भीष्मं
समासाद्य ताडयामास संयुगे ॥ ततो निष्ठानको घोरो भीष्मभीमसमाममे ९ ध्रुवसर्वसैन्यानां धोररूपो मयानकः ॥ तथैव पांडवाहृष्टाः सिंहनादमथानदन् १०

ततो दुर्योधनो राजा सोदर्यैः परिवारितः ॥ भीष्मं जुगोप समरेवर्तमाने जनक्षये ११ भीष्मस्तु सारथिहत्वा भीष्मस्य रथिनां वरः ॥ प्रहुताश्वरथे तस्मिन् द्रवमाणे समंत
तः १२ सुनामस्य शरेणाशुशिरश्चिच्छेद भारत ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन सह तोन्यपतद्भुवि १३ हते तस्मिन् महाराज तव पुत्रमहारथे ॥ नासृष्यं तरेण शूराः सोदराः
सप्तसंयुगे १४ आदित्यकेतुर्बह्वाशीकुंडधारो महोदरः ॥ अपराजितः पंडितको विशालाक्षः सुदुर्जयः १५ पांडवं चित्रसन्नाहां विचित्रकवचध्वजाः ॥ अम्यद्रवंत
संग्रामे योऽहुकामारिमर्दनाः १६ महोदरस्तु समरे भीमं विव्याध पत्रिभिः ॥ नवमिवंज्रसंकाशैर्न मुचिद्व्रहायथा १७ आदित्यकेतुः सप्तत्या बह्वाशीचापि पंचभिः ॥
नवव्याकुंडधारश्च विशालाक्षश्च पंचभिः १८ अपराजितो महाराज पराजिष्णुर्महारथम् ॥ शरैर्बहुभिरानच्छेद्रीमसेनं महाबलम् १९ रणे पंडितकश्चैनं त्रिभिर्बाणैः
समार्पयत् ॥ सतन्नममृषे भीमः शत्रुभिर्वधमाहवे २० धनुः प्रपीडयामेन करेणामित्रकर्शनः ॥ शिरश्चिच्छेद समरेशरेणानतपर्वणा २१ अपराजितस्य सुनसंतवपु
त्रस्य संयुगे ॥ पराजितस्य भीमेन निपपात शिरोमहीम् २२ अथापरेण मल्लेन कुंडधारं महारथम् ॥ प्राहिणोन्मृत्युलोकाय सर्वलोकस्य पश्यतः २३ ततः पुनरमे
यात्मा प्रसंधाय शिलीमुखम् ॥ प्रेषयामास समरे पंडितं प्रति भारत २४ स शरः पंडितं हत्वा विवेश धरणीतलम् ॥ यथानरं निहत्याशुभुजगः कालचोदितः २५ विशा
लाक्षशिरश्चित्वा पातयामास भूतले ॥ त्रिभिः शरैर्दीनात्मा स्मरन् क्लेशपुरातनम् २६ महोदरं महेश्वांसं नाराचेन स्तनान्तरे ॥ विव्याध समरे राजन् सह तोन्यपतद्भु
वि २७ आदित्यकेतोः केतुं च छित्वा बाणेन संयुगे ॥ मल्लेन भृशतीक्ष्णेन शिरश्चिच्छेद भारत २८ बह्वाशिनं ततो भीमः शरेणानतपर्वणा ॥ प्रेषयामास संकुक्षो यमस्य
सदनं प्रति २९ प्रहुतुस्ततस्तेऽन्ये पुत्रास्तव विशापते ॥ मन्यमाना हितसत्यं सभायां तस्य भाषितम् ३० ततो दुर्योधनो राजा ब्राह्मव्यसनकशितः ॥ अब्रवी
तावकान् योधां नमीमोऽयं युधि वध्यताम् ३१ एवमेते महेश्वासाः पुत्रास्तव विशापते ॥ ब्राह्मसंहृश्य निहतान् प्रास्मरंस्तो हितद्वचः ३२ यदुक्तवान् महाप्राज्ञः क्ष
ताहितमना मयम् ॥ तदिदं समनुप्राप्तं वचनं दिव्यदर्शिनः ३३ लोभमोहसमाविष्टः पुत्रप्रीत्या जनाधिप ॥ न बुध्यसे पुराय तत्तथ्यमुक्तं वचो महत् ३४ तथैव च व
धार्थाय पुत्राणां पांडवो बली ॥ नूनं जातो महाबाहु र्यथा हंति स्म कौरवान् ३५ ततो दुर्योधनो राजा भीष्ममासाद्य संयुगे ॥ दुःखेन महताऽऽविष्टो विललाप सुदुःखितः
३६ निहता भ्रातरः शूरा भीमसेनेन मे युधि ॥ यतमानास्तथाऽन्येऽपि हन्यंते सर्वसैनिकाः ३७ भवांश्च मध्यस्थतया नित्यमस्मात्पेक्षते ॥ सोऽहं कुपयामासुः पश्य
दैवमिदं मम ३८ एतच्छ्रुत्वा वचः कूरं पिता देवव्रतस्तव ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमब्रवीत्साश्रुलोचनः ३९ उक्तमेतन्मया पूर्वं द्रोणेन विदुरेण च ॥ गांधार्याचयशस्वि
न्यातत्त्वं तात न बुद्धवान् ४० समयश्च मया पूर्वकृतो वैशत्रुकर्शन ॥ नाहं युधिनि योक्तव्यो नाप्याचार्यः कथंचन ४१ १४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

यंयंहिवार्तराष्ट्राणांभीमोद्रक्ष्यतिसंयुगे ॥ हनिष्यतिरणेनित्यंसत्यमेतद्वीमिते ४२ सत्वंराजन्स्थिरोभूत्वारणेकृत्वाहृदामतिम् ॥ योधयस्वरणेपार्थानिस्वर्गकृत्वापरायणम् ४३ नशक्याःपांडवाजेतुंसंदैरपिसुरासुरैः ॥ तस्माद्युद्धेस्थिराकृत्वामर्त्युद्धयस्वभारत ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मप०भीष्मवधप०सुनाभादिष्टतराष्ट्रपुत्रवधेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ दृष्ट्वामेनिहतान्पुत्रान्बहूनेकेनसंजय ॥ भीष्मोद्रोणःकृपश्चैवकिमकुर्वतसंयुगे १ अहन्यहनिमेषुत्राःक्षयंगच्छंनिसंजय ॥ मन्येऽहंसर्वथासूतदैवेनोपहताभृशम् २ यत्रमेतनयाःसर्वजीयंतेनजयंत्युत ॥ यत्रभीष्मस्यद्रोणस्यकृपस्यचमहात्मनः ३ सौमदत्तेश्वरीरस्यभगदत्तस्यचोभयोः ॥ अश्वत्थाम्रस्तथातातशूराणामनिर्वर्तिनाम् ४ अन्येषांचैवशूराणामध्यगास्तनयामम ॥ यदहन्यंतसंग्रामेकिमन्यद्भागधेयतः ५ नहिदुर्योधनोमंदःपुराप्रोक्तमबुध्यत ॥ वार्यमाणोमयातातभीष्मेणविदुरेणच ६ गांधार्यांचैवदुर्मेधाःसततंहितकाम्यया ॥ नाबुध्यतपुरामोहातस्यप्राप्तमिदंफलम् ७ यद्भीमसेनःसमरेपुत्रान्ममविचेतसः ॥ अहन्यहनिंसंकुद्धोनयतेयमसादनम् ८ ॥ संजयउवाच ॥ इदंतत्समनुप्राप्तं क्षतुर्वचनमुत्तमम् ॥ ननुद्वानसिविभोप्रोचमानंहितंतदा ९ निवारयसुतान्दुतात्पांडवान्मादुहेतिच ॥ सुहृदांहितकामानांबुवतांततदेवच १० नशुश्रूषसियद्वाक्यं मर्त्यःपथ्यमिवौषधम् ॥ तदेवत्वामनुप्राप्तंवचनंसाधुभाषितम् ११ विदुरद्रोणभीष्माणांतथाऽन्येषांहितैपिणाम् ॥ अकृत्वावचनंपथ्यंक्षयंगच्छंतिकौरवाः १२ तदेतत्समनुप्राप्तंपूर्वमेवविशांपते ॥ तस्मात्त्वंशृणुतत्त्वेनयथायुद्धमवर्तत १३ मध्याह्नेसुमहारौद्रःसंग्रामःसमपद्यत ॥ लोकक्षयकरोराजंस्तन्मेनिगदतःशृणु १४ ततःसर्वाणिसैन्यानिधर्मपुत्रस्यशासनात् ॥ संरब्धान्यभ्यवर्ततभीष्ममेवजिघांसया १५ घृष्टयुग्मःशिखंडीचसात्यकिश्चहारथः ॥ युक्तानीकामहाराजभीष्ममेवसमभ्ययुः १६ विराटोदुपदश्चैवसहिताःसर्वसोमकैः ॥ अभ्यद्रवंतसंग्रामेभीष्ममेवमहारथम् १७ वेक्याष्ट्रकेतुश्चकुंतिभोजश्चदंशितः ॥ युक्तानीकामहाराजभीष्ममेवसमभ्ययुः १८ अर्जुनोद्रौपदेयाश्चचेकितानश्चवीर्यवान् ॥ दुर्योधनसमादिष्टान्पुत्रान्नःसर्वान्समभ्ययुः १९ अभिमन्युस्तथाशूरोहैडिवश्चमहारथः ॥ भीमसेनश्चसंकुद्धस्तेऽभ्यधावंतकौरवान् २० त्रिधाभूतैरवध्यंतपांडवैःकौरवायुधि ॥ तथैवकौरवैराजन्वध्यंतपरेरणे २१ द्रोणस्तुरथिनःश्रेष्ठान्सोमकान्सृजयैःसह ॥ अभ्यधावतसंकुद्धःप्रेषयिष्यन्ममक्षयम् २२ तत्राक्रंदोमहानासीत्सृजयानांमहात्मनाम् ॥ वध्यतांसमरेराजन्भारद्वाजेनधन्विना २३ द्रोणेननिहतास्तत्रक्षत्रियावहवोरणे ॥ विचेष्टतोह्यदृश्यंतव्याधिक्षिप्तानराइव २४ कूजतांक्रंदतांचैवस्तनतांचैवभारत ॥ अनिशंशुश्रुवैशद्वःक्षुत्वाक्षिप्तानांनृणामिव २५ तथैवकौरवेयाणांभीमसेनोमहाबलः ॥ चकारकदंघोरंकुद्धःकालइवापरः २६ वध्यतांवत्रसैन्यानामन्योन्येनमहारणे ॥ प्रावर्ततनदीधोरासुधिरौघप्रवाहिनी २७ संव्यायमानानां २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६ निष्कैरुभूषणैः ३७ योक्तेरीयायोजनरज्जुभिः रश्मिभिरभ्यर्चयन्परज्जुभिः ३८।३९।४० ॥ इतिभी०भी०भा०ऊननवतितमोऽ

ससंग्रामोमहाराजघोररूपोऽभवन्महान् ॥ कुरूणांपांडवानांचयमराष्ट्रविवर्धनः २८ ततोभीमोरणेकुद्धोरभसश्चविशेषतः ॥ गजानीकंसमासाद्यप्रेषयामासमृत्यवे २९ तत्रभारतभीमेननाराचाभिहतागजाः ॥ पेतुर्नेदुश्चसेदुश्चदिशश्चपरिवभ्रमुः ३० छिन्नहस्तामहानागाश्छिन्नगात्राश्चमारिष ॥ कौंचवद्व्यनदन्भीताःपृथिवीमधिशेरते ३१ नकुलःसहदेवश्चहयानीकमभिदुतौ ॥ तेहयाःकांचनापीडारुक्मभांडपरिच्छदाः ३२ वध्यमानाव्यदृश्यंतशतशोऽथसहस्रशः ॥ पतद्भिस्तुरगैराजन्समास्तीर्यतमेदिनी ३३ निर्जिह्वैश्चसद्भिश्चकूजद्भिश्चगतासुभिः ॥ हयैर्बभौनरश्रेष्ठनानारूपधैर्यरा ३४ अर्जुनेनहतैःसंख्येतथाभारतराजभिः ॥ प्रबभौवसुधाघोरातत्रतत्रविशांपते ३५ रथैर्भग्नैर्ध्वजैश्छिन्नैर्निर्कृतैश्चमहायुधैः ॥ चामरैर्व्यजनैश्चैवच्छत्रैश्चसुमहाप्रभैः ३६ हारैर्निष्कैःसकेयूरैःशेरोमिश्चसंकुंडलैः ॥ उष्णीषैरपविद्धैश्चपताकाभिश्चसर्वशः ३७ अनुकर्षैःशुभैराजन्योक्तेश्चैवसरश्मिभिः ॥ संकीर्णावसुधाभातिवसंतैकुसुमैरिव ३८ एवमेषक्षयोवृतःपांडूनामपिभारत ॥ कुद्धेशांतनवेभीष्मेद्रोणेचरथसत्तमे ३९ अश्वत्थाम्रिकृपेचैवतथैवकृतवर्मणि ॥ तथेतरेषुकुद्धेषुतावकानामपिक्षयः ४० ॥ इतिश्रीम० भी०भी०मवधपर्वणिअष्टमदिवसयुद्धेऊननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ वर्तमानेतथारौद्रेराजन्वीरवरक्षये ॥ शकुनिःसौबलःश्रीमान्पांडवानसमुपाद्रवत १ तथैवसात्वतोरानहार्दिकयःपरवीरहा ॥ अभ्यद्रवतसंग्रामेपांडवानांवरूथिनीम् २ ततःकांबोजमुख्यानांनदीजानांचवाजिनाम् ॥ अरुहानांमहीजानांसिंधुजानांचसर्वशः ३ वनायुजानांशुभ्राणांतथापर्वतवासिनाम् ॥ वाजिनांबहुभिःसंख्येसमतात्परिवारयन् ४ येचापरेतितिरिजाजवनावातरंहसः ॥ सुवर्णालंकृतैरैवैर्मवद्भिःसुकल्पितैः ५ हयैर्वीतजवैर्मुखैःपांडवस्यसुतोवली ॥ अभ्यवर्तततत्सैन्यंहृष्टरूपःपरंतपः ६ अर्जुनस्यसुतःश्रीमानिरावान्नामवीर्यवान् ॥ स्नुषायांनागराजस्यजातःपार्थेनधीमता ७ ऐरावतेनसादत्ताअनपत्यामहात्मना ॥ पत्यौहतेसुपर्णेनकृपणादीनचेतना ८ भार्यार्थतांचजग्राहपार्थःकामवशानुगाम् ॥ एवमेषसमुत्पन्नःपरक्षेत्रेऽर्जुनात्मजः ९ सनागलोकेसंवृद्धोमात्राचपरिरक्षितः ॥ पितृव्येणपरित्यक्तःपार्थद्वेषादुरात्मना १० रूपवानवलसंपन्नोगुणवान्सत्यविक्रमः ॥ इंद्रलोकंजगामाशुश्रुत्वातत्रार्जुनंगतम् ११ सोऽभिगम्यमहाबाहुःपितरंसत्यविक्रमः ॥ अभ्यवादयदव्यग्रोविनयेनकृतांजलिः १२ न्यवेदयतचात्मानमर्जुनस्यमहात्मनः ॥ इरावानस्मिभद्रंतेपुत्रश्चाहंतवप्रभो १३ मातुःसमागमोयश्चतत्सर्वप्रत्यवेदयत् ॥ तच्चसर्वयथावृत्तमनुसस्मारपांडवः १४ परिष्वज्यसुतंचापिआत्मनःसदृशंगुणैः ॥ प्रीतिमाननयत्पार्थोदेवराजनिवेशने १५ ध्यायः ॥ ८९ ॥ वर्तमानइति १।२ वाजिनावेगवर्तावाजिनामश्वानांबहुभिर्गणैःपरिवारयन्निगिगणशब्दाध्याहारेणद्वयोःसंबंधः ३।४।५ पांडवस्यार्जुनस्वसुतहराबाहू ६ नागराजस्यऐरावतस्य ७।८।९ पितृव्येणअश्वसेनेन १०।११।१२।१३।१४।१५

१६ साहोसाहाय्यं १७।१८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९
 सोऽर्जुनेनसमाज्ञप्तोदेवलोकेतदानृप ॥ प्रीतिपूर्वमहाबाहुःस्वकार्यप्रतिभारत १६ युद्धकालेत्वयाऽस्माकंसाह्यं देयमितिप्रभो ॥ बाढमित्येवमुक्त्वातुयुद्धकालइ
 हागतः १७ कामवर्णजवैरश्वैर्वहुभिःसंवृतो नृप ॥ तेहयाःकांचनापीडानानावर्णामनोजवाः १८ उत्पेतुःसहसाराजन्महंसाइवमहोदधौ ॥ तेत्वदीयान्समासाद्यह
 यसंधान्मनोजवान् १९ क्रोडैःक्रोडानभिघ्नंतोघोणाभिश्चपरस्परम् ॥ निपेतुःसहसाराजन्सुवेगाभिहताभुवि २० निपतद्भिस्तथातैश्चहयसंघैःपरस्परम् ॥ शु
 श्रुवेदारुणःशब्दःसुपर्णपतनेयथा २१ तथैवतावकाराजन्समेत्यान्योन्यमाहवे ॥ परस्परवधंधोरंचकुस्तेहयसादिनः २२ तस्मिंस्तथावर्तमानेसंकुलेतुमुले
 भृशम् ॥ उभयोरपिसंशांताहयसंधाःसमंततः २३ प्रक्षीणसायकाःशूरानिहताश्वाःश्रमातुराः ॥ विलयंसमनुप्राप्तास्तक्षमाणाःपरस्परम् २४ ततःक्षीणेहयानी
 केर्किंचिच्छेषेचभारत ॥ सौबलस्यानुजाःशूरानिर्गतारणमूर्द्धनि २५ वायुवेगसमस्पर्शान्जवेवायुसमांश्चते ॥ आरुह्यबलसंपन्नान्वयःस्थांस्तुरगोत्तमान् २६
 गजोगवाक्षोवृषभश्चर्मवानार्जवःशुकः ॥ षडेतेबलसंपन्नानिर्ययुर्महतोबलात् २७ वार्यमाणाःशकुनिनातैश्चयोधैर्महाबलैः ॥ सन्नदायुद्धकुशलारौद्ररूपामहाब
 लाः २८ तदनीकंमहाबाहोभित्वापरमदुर्जयम् ॥ बलेनमहतायुक्ताःस्वर्गायविजयैषिणः २९ विविशुस्तेतदाहृष्टागंधारायुद्धदुर्मदाः ॥ तान्प्रविष्टांस्तदाह
 द्वाइरावानपिवीर्यवान् ३० अब्रवीत्समरेयोधानविचित्रानदारुणायुधान् ॥ यथैतेधार्तराष्ट्रस्ययोधाःसानुगवाहनाः ३१ हन्यंतेसमरेसर्वेतथानीतिविधीयताम् ॥
 बाढमित्येवमुक्त्वातेसर्वेयोधाइरावतः ३२ जघ्रुस्तेषांबलानीकंदुर्जयंसमरेपरैः ॥ तदनीकमनीकेनसमरेवीक्ष्यपातितम् ३३ अमृष्यमाणास्तेसर्वेसुबलस्यात्म
 जारणे ॥ इरावंतमभिद्रुत्यसर्वतःपर्यवारयन् ३४ ताडयंतःशितैःप्रासैश्चोदयंतःपरस्परम् ॥ तेशूराःपर्यधावंतकुर्वंतोमहदाकुलम् ३५ इरावानथनिर्भिन्नःप्रा
 सैस्तीक्ष्णैर्महात्मभिः ॥ स्रवतारुधिरेणाक्तस्तोत्रैर्विद्धइवद्विपः ३६ पुरतोऽपिचपृष्ठेचपार्श्वयोश्चभृशहृतः ॥ एकोबहुभिरत्यर्थं धैर्याद्राजन्नविच्यथे ३७ इरावा
 नपिसंकुद्धःसर्वांस्तान्निशितैःशरैः ॥ मोहयामाससमरेविद्धापरपुरंजयः ३८ प्रासानुत्कृष्यतरसास्वशरीरादरिंदमः ॥ तैरेवताडयामाससुबलस्यात्मजात्र
 णे ३९ विवृष्यचशितंखड्गं गृहीत्वाचशरावरम् ॥ पदातिर्हंतमागच्छजिघांसुःसौबलान्युधि ४० ततःप्रत्यागतप्राणाःसर्वेतेसुबलात्मजाः ॥ भूयःक्रोधसमा
 विष्टाइरावंतमभिद्रुतः ४१ इरावानपिखड्गेनदर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ अभ्यवर्तततान्सर्वान्सौबलान्बलदर्पितः ४२ लाघवेनाथचरतःसर्वेतेसुबलात्मजाः ॥
 अंतरंनाभ्यगच्छंतचरंतःशीघ्रैर्हयैः ४३ भूमिष्ठमथतंसंख्येसंप्रदृश्यततःपुनः ॥ परिवार्यभृशंसर्वेग्रहीतुमुपचक्रमुः ४४ अथाभ्याशगतानांसखेनानभिन्नकर्श
 नः ॥ असिहस्तापहस्ताभ्यांतेषांगात्राण्यकृतत ४५ आयुधानिचसर्वेषांवाहनपिविभूषितान् ॥ अपतंतनिकृतांगामृताभूमौगतासवः ४६

४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२

७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२

वृषभस्तुमहाराजबहुधाविपरिक्षतः ॥ अमुच्यतमहारौद्रात्तस्माद्वीरावकर्तनात् ४७ तान्सर्वान्पतितान्दृष्ट्वाभीतोदुर्योधनस्ततः ॥ अभ्यधावतसंकुद्धोरा
 क्षसंधोरदर्शनम् ४८ आर्ष्यशृंगिमहेष्वासंमायाविनमरिंदमम् ॥ वैरिणंभीमसेनस्यपूर्ववक्त्रेनैव ४९ पश्यवीरयथाह्येषफाल्गुनस्यसुतोबली ॥ मायावीवि
 प्रियंकर्तुमकार्षीन्मेबलक्षयम् ५० त्वंचकामगमस्तातमायास्त्रेचविशारदः ॥ कृतवैरश्चपार्थेनतस्मादेनंरणेजहि ५१ बाढमित्येवमुक्त्वातुराक्षसोघोरदर्शनः ॥
 प्रययौसिंहनादेनयत्रार्जुनसुतोयुवा ५२ आरुह्यैयुद्धकुशलैर्विमलप्रासयोधिभिः ॥ वीरैःप्रहारिभिर्युक्तैःस्वैरनीकैःसमावृतः ५३ इतशैर्मेमहाराजद्विसाहस्रैर्हयोत्त
 मैः ॥ निहंतुकामःसमरेइरावंतंमहाबलम् ५४ इरावानपिसंकुद्धस्त्वरमाणःपराक्रमी ॥ हंतुकाममभिन्नघोराक्षसंप्रत्यवारयत् ५५ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यराक्षसःसु
 महाबलः ॥ त्वरमाणस्ततोमायांप्रयोक्तुमुपचक्रमे ५६ तेनमायामयाःसृष्टाहयास्तावंतएवहि ॥ स्वाखुढाराक्षसैर्वीरैःशूलपाट्टिशधारिभिः ५७ तेसंरब्धाःसमा
 गम्यद्विसाहस्राःप्रहारिणः ॥ अचिराद्गमयामासुःप्रेतलोकंपरस्परम् ५८ तस्मिंस्तुनिहतेसैन्येतावुभौयुद्धदुर्मदौ ॥ संग्रामेसमतिष्ठेतांयथावैवृत्रवासवौ ५९
 आद्रवंतमभिप्रेक्ष्यराक्षसंयुद्धदुर्मदम् ॥ इरावानथसंरब्धःप्रत्यधावन्महाबलः ६० समभ्याशगतस्याजौतस्यखड्गेनदुर्मतेः ॥ चिच्छेदकामुकंदीसंशरावापंच
 सत्वरम् ६१ सनिकृतंधनुर्दृष्ट्वाखंजवेनसमाविशत् ॥ इरावंतमभिकुद्धंमोहयन्निवमायया ६२ ततोऽतरिक्षमुत्पत्यइरावानपिराक्षसम् ॥ विमोहयित्वामायाभिस्त
 स्यगात्राणिसायकैः ६३ चिच्छेदसर्वमर्मज्ञःकामरूपोदुरासदः ॥ तथासराक्षसश्रेष्ठःशरैःकृतःपुनःपुनः ६४ संबभूवमहाराजसमवापचयौवनम् ॥ मायाहिसह
 जातेषांवयोरूपंचकामजम् ६५ एवंतद्राक्षसस्यांगंछिन्नंछिन्नंबभूवह ॥ इरावानपिसंकुद्धोराक्षसंतंमहाबलम् ६६ परश्वधेनतीक्ष्णेनचिच्छेदचपुनःपुनः ॥
 सतेनबलिनावीरश्छिद्यमानइरावता ६७ राक्षसोऽप्यनदद्वोरंसशब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ परश्वधक्षतंरक्षःसुस्रावबहुशोणितम् ६८ ततश्चक्रोधबलवांश्चक्रैर्वेगंचसं
 युगे ॥ आर्ष्यशृंगिस्तथाहृष्टासमरेशनुमूर्जितम् ६९ कृत्वाघोरंमहद्रूपंग्रहीतुमुपचक्रमे ॥ अर्जुनस्यसुतंवीरमिरावंतंयशस्विनम् ७० संग्रामशिरसोमध्येस
 र्वेषांतत्रपश्यताम् ॥ तां दृष्ट्वातादृशीमायांराक्षसस्यदुरात्मनः ७१ इरावानपिसंकुद्धोमायांस्त्रुप्रचक्रमे ॥ तस्यक्रोधाभिभूतस्यसमरेष्वनिवर्तिनः ७२ योऽ
 न्वयोमातृकस्तस्यसएनमभिपेदिवान् ॥ सनागैर्बहुभीराजन्निरावान्संवृतोरणे ७३ दधारसुमहद्रूपमनंतइवभोगवान् ॥ ततोबहुविधैर्नागैश्छादयामासराक्षसम्
 ७४ छाद्यमानस्तुनागैःसध्यात्वाराक्षसपुंगवः ॥ सौपर्णीरूपमास्थायभक्षयामासपन्नगान् ७५ माययाभक्षितेतस्मिन्नन्वयेतस्यमातृके ॥ विमोहितामिरावंतंन्य
 हनद्राक्षसोऽसिना ७६ सकुंडलंसमुकुटंपद्मेदुसदृशप्रभम् ॥ इरावतःशिरोरक्षःपातयामासभूतले ७७

७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७

॥१२१॥

इरावतयिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

ततइति १

213181914101<18120112

पतत्यथगजेचापिवंगानामीश्वरोबली ॥ जवेनसमभिद्रुत्यजगामधरणीतलम् १२ दुर्योधनोऽपिसंप्रेक्ष्यपतितंवरवारणम् ॥ प्रभग्रंचवलंदृष्ट्वाजगामपरमांघ्र्य
थाम् १३ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्यआत्मनश्चाभिमानिताम् ॥ प्राप्तोऽपक्रमेराजातस्थौगिरिरिवाचलः १४ संधायचशितंवाणंकालाग्निसमतेजसम् ॥ मुमोचपरम
कुद्धस्तस्मिन्धोरेनिशाचरे १५ तमापतंतं संप्रेक्ष्यवाणमिद्राशानिप्रभम् ॥ लाघवान्मोचयामासमहात्मावैघटोत्कचः १६ भूयश्चविननादोग्रक्रोधसंरक्तलोचनः ॥
त्रासयामाससैन्यानियुगांतजलदोयथा १७ तंश्रुत्वानिनदंघोरंतस्यभीमस्यरक्षसः ॥ आचार्यमुपसंगम्यभीष्मःशांतनवोऽब्रवीत् १८ यथेषनिनदोघोरःश्रूय
तेराक्षसेरितः ॥ हैडिंबोयुध्यतेनूनंराज्ञादुर्योधनेनह १९ नैषशक्योहिसंग्रामेजेतुंभूतेनकेनचित् ॥ तत्रगच्छतमद्रंघोराजानंपरिरक्षत २० अभिद्रुतोमहाभा
गोराक्षसेनमहात्मना ॥ एतद्विषःपरंकृत्यंसर्वेषांनःपरंतपाः २१ पितामहवचःश्रुत्वात्वरमाणामहारथाः ॥ उत्तमंजवमास्थायप्रययुर्यत्रकौरवः २२ द्रोणश्चसो
मदत्तश्चवाह्मिकोऽथजयद्रथः ॥ कृपोभूरिश्रवाःशल्यआवंत्यःसहद्वलः २३ अश्वत्थामाविकर्णश्चचित्रसेनोविर्विशतिः ॥ रथाश्चानेकसाहस्रायेतषामनुयायिनः
२४ अभिद्रुतंपरीप्संतःपुत्रंदुर्योधनंतव ॥ तदनीकमनाघृण्यपालितंतुमहारथैः २५ आततायिनमायांतंप्रेक्ष्यराक्षससत्तमः ॥ नाकेपतमहाबाहुर्मैनाकद्ववप
र्वतः २६ प्रमृह्यविपुलंचापंज्ञातिभिःपरिवारितः ॥ शूलमुद्रहस्तेश्चनानाप्रहरणैरपि २७ ततःसमभवद्युद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् ॥ राक्षसानांचमुख्यस्यदुर्योध
नबलस्यच २८ धनुषांकूजतांशब्दःसर्वतस्तुमुलोरेण ॥ अश्रूयतमहाराजवंशानांदह्यतामिव २९ अस्त्राणांपात्यमानानांकवचेपुशरीरिणाम् ॥ शब्दसमभ
वद्राजन्गिरीणामिवभिद्यताम् ३० वीरबाहुविमृष्टानांतोमराणांविशंपते ॥ रूपमासीद्विद्यस्थानांसर्पाणामिवसर्पताम् ३१ ततःपरमसंकुद्धोविस्फार्यसुमह
द्वनुः ॥ राक्षसेद्रोमहाबाहुर्विनदन्भैरवंरवम् ३२ आचार्यस्यार्द्धचंद्रेणकुद्धश्चिच्छेदकार्मुकम् ॥ सोमदत्तस्यमल्लेनध्वजंचोन्मथ्यचानदत् ३३ बाह्मीकंचात्रि
भिर्बाणैःप्रत्यविध्यस्तनांतरे ॥ कृपमेकेनविव्याधचित्रसेनंत्रिभिःशरैः ३४ पूर्णायतविसृष्टेनसम्यक्प्रणिहितेनच ॥ जनुदेशेसमासाद्यविकर्णंसमताडयत्
३५ न्यधीदत्स्वरथोपस्थेशोणितेनपरिहृतः ॥ ततःपुनरमेयात्मानाराचावदशपंचच ३६ भूरिश्रवसिसंकुद्धःप्राहिणोद्भरतर्षभ ॥ तेवर्मभित्वातस्या
शुविविशुर्धरणीतलम् ३७ विर्विशतेश्चद्रौणेश्वयंतारौसमताडयत् ॥ तौपेतूरथोपस्थेरश्मीनुत्सृज्यवाजिनाम् ३८ सिंधुराज्ञोऽर्द्धचंद्रेणवाराहंस्वर्णभू
षितम् ॥ उन्ममाथमहाराजद्वितीयेनाच्छिनद्धनुः ३९ चतुर्भिरथनाराचैरावंत्यस्यमहात्मनः ॥ जघानचतुरोवाहानक्रोधसंरक्तलोचनः ४० पूर्णायत
विसृष्टेनपीतेननिशितेनच ॥ निर्विभेदमहाराजराजपुत्रंवृहद्वलम् ४१

४१ ॥ इतिभी० नी० भा० द्विनवतिसप्तमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ॥ विमुखीकृत्येति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७

चिक्षेपनिशितांस्तीक्ष्णाच्छरानाशीविषोपमान् ॥ विभिद्रुस्तेमहाराजशल्यंयुद्धविशारदम् ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिहैडिंबयुद्धेद्वि
नवतिसप्तमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ विमुखीकृत्यसर्वास्तुतावकान्युधिराक्षसः ॥ जिघांसुर्भरतश्रेष्ठदुर्योधनमुपाद्रवत् १ तमापतंतं संप्रे
क्ष्यराजानंप्रतिवेगितम् ॥ अभ्यधावन्नजिघांसंतस्तावकायुद्धदुर्मदाः २ तालमात्राणिचापानिविकर्षंतोमहारथाः ॥ तमेकमभ्यधावंतनदंतःसिंहसंघवत् ३
अथैनंशरवर्षेणसमंतात्पर्यवाकिरन् ॥ पर्वतंवारिधाराभिःशरदीवबलाहकाः ४ सगाढविद्धोव्यथितस्तोत्रादितद्वद्विपः ॥ उत्पपाततदाऽऽकाशंसमंताद्वैनतेयवत्
५ व्यनदत्सुमहानादंजीमूतद्विशारदः ॥ दिशःखंविदिशश्चैवनादयन्भैरवस्वनः ६ राक्षसस्यतुतंशब्दंश्रुत्वा राजायुधिष्ठिरः ॥ उवाचभरतश्रेष्ठभीमसेनमरिदमम्
७ युध्यतेराक्षसोनूनंघातंरार्द्रैर्महारथैः ॥ यथाऽस्यश्रूयतेशब्दोदतोभैरवस्वनम् ८ अतिभारंचपश्यामितस्मिन्नराक्षसपुंगवे ॥ पितामहश्चसंकुद्धःपंचालान्हंतुमु
द्यतः ९ तेषांचरक्षणार्थाययुध्यतेफाल्गुनःपरैः ॥ एतज्ज्ञात्वामहाबाहोकार्यद्वयमुपस्थितम् १० गच्छरक्षस्वहैडिंबंसंशयंपरमंगतम् ॥ भ्रातुर्वचनमाज्ञायत्वर
माणोवृकोदरः ११ प्रययौसिंहनादेनत्रासयन्सर्वपार्थिवान् ॥ वेगेनमहताराजन्पर्वकालेयथोदधिः १२ तमन्वगात्सत्यघृतिःसौचित्तिर्युद्धदुर्मदः ॥ श्रेणिमा
न्वसुदानश्चपुत्रःकाश्यस्यचाभिभूः १३ अभिमन्युमुखाश्चैवद्रौपदेयामहारथाः ॥ क्षत्रदेवश्चविक्रांतःक्षत्रधर्मातथैवच १४ अनूपाधिपतिश्चैवनीलःस्वबलमा
स्थितः ॥ महतारथवंशेनहैडिंबंपर्यवारयन् १५ कुंजरैश्चसदामतैःषट्सहस्रैःप्रहारिभिः ॥ अभ्यरक्षंतसहिताराक्षसेंद्रंघटोत्कचम् १६ सिंहनादेनमहताने
मिघोषेणचैवह ॥ सुरशब्दनिपातैश्चकंपयंतोवसुंधराम् १७ तेषामापततांश्रुत्वाशब्दंतंतावकंवलम् ॥ भीमसेनभयोद्विग्नंविवर्णवदनंतथा १८ परिवृत्तंमहा
राजपरित्यज्यघटोत्कचम् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतत्रतेषांमहात्मनाम् १९ तावकानांपरेषांचसंग्रामेष्वनिवर्तिनाम् ॥ नानारूपाणिशस्त्राणिविसृजंतोमहारथाः
२० अन्योन्यमभिधावंतःसंप्रहारंप्रचक्रिरे ॥ व्यतिष्वक्तंमहारौद्रंयुद्धंभीरुभयावहम् २१ हयागजैःसमाजग्मुःपादातारथिभिःसह ॥ अन्योन्यंसमरेरा
जन्प्रार्थयानाःसमभ्ययुः २२ सहसाचाभवतीवंसन्निपातान्महद्रजः ॥ गजाश्चरथपत्तीनांपदनेमिसमुद्धतम् २३ धूम्राणंरजस्तीव्रंरणभूमिसमावृणोत् ॥
नैवस्वेनपरेराजन्समजानन्परस्परम् २४ पितापुत्रंनजानीतेपुत्रोवापितरंतथा ॥ निर्मर्यादेतथाभूतेवैशसेलोमहर्षणे २५ शस्त्राणांभरतश्रेष्ठमनुष्याणांचग
र्जताम् ॥ सुमहानभवच्छब्दःप्रेतानामिवभारत २६ गजवाजिमनुष्याणांशोणितांत्रतरंगिणी ॥ प्रावर्ततनदीतत्रकेशशैवलशाद्वला २७ नराणांचैवकाये
भ्यःशिरसांपततारणे ॥ शुश्रुवेसुमहाच्छब्दःपततामश्मनामिव २८

विशिरस्वैर्मनुष्यैश्चच्छिन्नगात्रैश्चवारणैः ॥ अश्वैःसंभिन्नदेहैश्चसंकीर्णाम्बुद्रसुंधरा २९ नानाविधानिशस्त्राणिविसृजंतोमहारथाः ॥ अन्योन्यमभिधावंतःसंप्रहृ
 रार्थमुद्यताः ३० हयाहयानसमासाद्यप्रेषिताहयसादिभिः ॥ समाहत्यरण्येन्योन्यंनिपेतुर्गतजिविताः ३१ नरानरान्समासाद्यक्रोधरक्तेक्षणाभृशम् ॥ उरां
 स्युरोभिरन्योन्यंसमाश्लिष्यनिजघ्निरे ३२ प्रेषिताश्वमहामात्रैर्वारणाःपरवारणैः ॥ अभ्यघ्नंतविषाणाग्रैर्वारणानेवसंयुगे ३३ तेजातरुधरोत्पीडाःपताकाभिर
 लंकृताः ॥ संसक्ताःप्रत्यदृश्यंतमेधाइवसविद्युतः ३४ केचिद्विन्नाविषाणाग्रैर्भिन्नकुंभाश्वतोमरैः ॥ विनदंतोऽभ्यधावंतगर्जमानावनाइव ३५ केचिद्वस्तैर्द्विधा
 च्छिन्नैश्छिन्नगात्रास्तथाऽपरे ॥ निपेतुस्तुमुलेतस्मिंश्छिन्नपक्षाइवाद्वयः ३६ पार्श्वेस्तुदारितैरन्येवारणैर्वरवारणाः ॥ मुमुचुःशोणितंभूरिधातूनिवमहीधराः
 ३७ नाराचनिहतास्त्वन्येतथाविद्धाश्वतोमरैः ॥ विनदंतोऽभ्यधावंतविशृंगाइवपर्वताः ३८ केचितक्रोधसमाविष्टामदांघानिरवग्रहाः ॥ रथानहयानपदार्ताश्चममृ
 दुःशतशोरेण ३९ तथाहयाहयारोहैस्ताडिताःप्रासतोमरैः ॥ तेनतेनाभ्यवर्तंतकुर्वंतोव्याकुलादिशः ४० रथिनोरथिभिःसार्धंकुलपुत्रास्तनुत्यजः ॥ परां
 शक्तिसमास्थायचक्रुःकर्माण्यभीतवत् ४१ स्वयंवरइवामर्दप्रजहुरितरेतरम् ॥ प्रार्थयानायशोराजन्स्वर्गवायुद्धशालिनः ४२ तस्मिंस्तथावर्तमानेसंग्रामेलोम
 हर्षणे ॥ धार्तराष्ट्रमहत्सैन्यंप्रायशोविमुखीकृतम् ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ध ॥
 ॥ संजयउवाच ॥ स्वसैन्यंनिहतंदृष्ट्वाराजादुर्योधनःस्वयम् ॥ अभ्यधावतसंकुद्धोभीमसेनमरिंदमम् १ प्रगृह्यसुमहच्चापमिंद्राशनिसमस्वनम् ॥ महताशखपेण
 पांडवंसमवाकिरत् २ अर्धचंद्रं च संधाय सुतीक्ष्णलोमवाहिनम् ॥ भीमसेनस्यचिच्छेदचापंक्रोधसमन्वितः ३ तदंतरंचसंप्रेक्ष्यत्वरमाणोमहारथः ॥ प्रसंदधे
 शितंवाणंगिरीणामपिदारणम् ४ तेनोरसिमहाराजभीमसेनमताडयत् ॥ सगाढविद्धोव्यथितःसृक्किणीपरिसंलिहन् ५ समाललंवेतेजस्वीध्वजंहेमपरिष्कृतम् ॥
 तथाविमनसंदृष्ट्वाभीमसेनंघटोत्कचः ६ क्रोधेनाभिप्रज्वालदिधक्षन्निवपावकः ॥ अभिमन्युमुखाश्चापिपांडवानांमहारथाः ७ समभ्यधावन्क्रोशंतोराजानं
 जातसंभ्रमाः ॥ संप्रेक्ष्यैतान्संपततःसंकुद्धानजातसंभ्रमान् ८ भारद्वाजोऽब्रवीद्वाक्यंतावकानांमहारथान् ॥ क्षिप्रंगच्छतभद्रंवोराजानंपरिरक्षत ९ संशयंपरमं
 प्राप्तंमज्जंतंव्यसनार्णवे ॥ एतेकुद्दामहेष्वासाःपांडवानांमहारथाः १० भीमसेनंपुरस्त्त्यदुर्योधनमुपाद्रवन् ॥ नानाविधानिशस्त्राणिविसृजंतोजयेष्टताः ११
 नदंतोभैरवान्नादांस्त्रासयंतश्चभूमिपान् ॥ तदाचार्यवचःश्रुत्वासौमदत्तिपुरोगमाः १२ तावकाःसमवर्तंतपांडवानामनीकिनीम् ॥ कृपोभूरिश्रवाःशल्योद्रोणपुत्रो
 विविंशतिः १३ चित्रसेनोविकर्णश्चसैवोऽथबृहद्वलः ॥ आवंत्यौचमहेष्वासौकौरवंपर्यवारयन् १४

६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३

तेविंशतिपदंगत्वासंप्रहारंप्रचक्रिरे ॥ पांडवाधार्तराष्ट्राश्चपरस्परजिघांसवः १५ एवमुक्त्वा महाबाहुर्महद्विस्फार्यकार्मुकम् ॥ भारद्वाजस्ततोभीमंषड्विंशत्यासमार्प
 यत् १६ भूयश्चैनंमहाबाहुःशरैःशीघ्रमवाकिरत् ॥ पर्वतंवारिधाराभिःप्रावृषीवबलाहकः १७ तंप्रत्यविध्यदशभिर्भीमसेनःशिलीमुखैः ॥ त्वरमाणोमहेष्वासःसव्ये
 पार्श्वेमहाबलः १८ सगाढविद्धोव्यथितोवयोवृद्धश्चभारत ॥ प्रनष्टसंज्ञःसहसारथोपस्थउपाविशत् १९ गुरुंप्रव्यथितंदृष्ट्वाराजादुर्योधनःस्वयम् ॥ द्रौणायनिश्चसं
 कुद्धोभीमसेनमभिदुतौ २० तावापतंतौसंप्रेक्ष्यकालांतकयमोपमौ ॥ भीमसेनोमहाबाहुर्गदामादायसत्वरम् २१ अवहुत्यरथानूर्णतस्थौगिरिरिवाचलः ॥ समुद्य
 म्यगदांगुर्वीयमदंडोपमारणे २२ तमुद्यतगदंदृष्ट्वाकैलासमिवशृंगिणम् ॥ कौरवोद्रोणपुत्रश्चसहिताभ्यधावताम् २३ तावापतंतौसहितौत्वरितौबालिनावरौ ॥
 अभ्यधावतवेगेनत्वरमाणोवृकोदरः २४ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यसंकुद्धंभीमदर्शनम् ॥ समभ्यधावंस्त्वारिताःकौरवाणामहारथाः २५ भारद्वाजमुखाःसर्वेभीमसेनजिघांस
 या ॥ नानाविधानिशस्त्राणिभीमस्योरस्यपातयन् २६ सहिताःपांडवंसर्वेपीडयंतःसमंततः ॥ तंदृष्ट्वासंशयंप्राप्तंपीडयमानंमहारथम् २७ अभिमन्युप्रभृतयःपांड
 वानांमहारथाः ॥ अभ्यधावन्परीप्संतःप्राणांस्त्यक्त्वासुदुस्त्यजान् २८ अनूपाधिपतिःशूरोभीमस्यदयितःसखा ॥ नीलोनीलांबुदप्रख्यःसंकुद्धोद्रौणिमभ्ययात् ॥
 २९ स्पर्धतेहिमहेष्वासोनील्यंद्रोणसुतेनसः ॥ सविस्फार्यमहच्चापंद्रौणिविव्याधपत्रिणा ३० यथाशक्रोमहाराजपुराविव्याधदानवम् ॥ विप्रचित्तिंदुराधर्पदेवता
 नांभयंकरम् ३१ येनलोकत्रयंक्रोधात्रासितंस्वेनतेजसा ॥ तथानीलेननिर्भिन्नःसुमुक्तेनपतत्रिणा ३२ संजातरुधरोत्पीडोद्रौणिःक्रोधसमन्वितः ॥ सविस्फार्य
 धनुश्चित्रमिंद्राशनिसमस्वनम् ३३ दध्रेनीलविनाशायमतिमतिमतांवरः ॥ ततःसंधायविमलान्भट्टान्कर्मरमार्जितान् ३४ जघानचतुरोवाहान्पातयामासच
 ध्वजं ॥ सप्तमेनचभल्लेननीलंविव्याधवक्षसि ३५ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् ॥ मोहितंवीक्ष्यराजानंनीलमभ्रचयोपमं ३६ घटोत्कचोऽभिसंकुद्धो
 ज्ञातिभिःपरिवारितः ॥ अभिदुद्राववेगेनद्रौणिमाहवशोभिनं ३७ तथेतरेचाभ्यधावन्राक्षसायुद्धदुर्मदाः ॥ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यराक्षसंधोरदर्शनम् ३८ अभ्यधावत
 तेजस्वीभारद्वाजात्मजस्त्वरन् ॥ निजघानचसंकुद्धोराक्षसान्भीमदर्शनान् ३९ येऽभवन्नग्रतःकुद्धाराक्षसस्यपुरःसराः ॥ विमुखांश्चैवतान्दृष्ट्वाद्रौणिचापच्युतैःशरैः
 ४० अकुद्धयतमहाकायोभीमसेनिर्घटोत्कचः ॥ प्रादुश्चेक्रेततोमायांधोररूपांसुदारुणाम् ४१ मोहयन्समरेद्रौणिमायावीराक्षसाधिपः ॥ ततस्तेतावकाःसर्वेमायया
 विमुखीकृताः ४२ अन्योन्यंसमपश्यंतनिकृतामेदिनीतले ॥ विचेष्टमानाःरुपणाःशोणितेनपरिष्ठुताः ४३ द्रोणंदुर्योधनंशल्यमश्वत्थामानमेवच ॥ प्रायशश्चमहे
 ष्वासायेप्रधानाःस्मकौरवाः ४४ विध्वस्तारथिनःसर्वेराजानश्चनिपातिताः ॥ हयाश्चैवहयारोहाःसन्निकृताःसहस्रशः ४५ द्रोणादींश्चापश्यतेतिसंबंधः ४६।४७

॥ १२४॥

88 | 89 | 90 | 91 | 92 | 93 | 94 | 95 | 96 | 97 | 98

म.भा.टी.

॥१२५॥

୧୯ । ୨୦ । ୨୧ । ୨୨ । ୨୩ । ୨୪ । ୨୫ । ୨୬ । ୨୭ । ୨୮ । ୨୯ । ୩୦ । ୩୧ । ୩୨ । ୩୩ । ୩୪ । ୩୫ । ୩୬ । ୩୭ । ୩୮ । ୩୯ । ୪୦ । ୪୧ । ୪୨ । ୪୩ । ୪୪ । ୪୫ । ୪୬ । ୪୭ । ୪୮ । ୪୯ । ୫୦ । ୫୧ । ୫୨ । ୫୩ । ୫୪ । ୫୫ । ୫୬ । ୫୭ । ୫୮ । ୫୯ । ୬୦ । ୬୧ । ୬୨ । ୬୩ । ୬୪ । ୬୫ । ୬୬ । ୬୭ । ୬୮ । ୬୯ । ୭୦ । ୭୧ । ୭୨ । ୭୩ । ୭୪ । ୭୫ । ୭୬ । ୭୭ । ୭୮ । ୭୯ । ୮୦ । ୮୧ । ୮୨ । ୮୩ । ୮୪ । ୮୫ । ୮୬ । ୮୭ । ୮୮ । ୮୯ । ୯୦ । ୯୧ । ୯୨ । ୯୩ । ୯୪ । ୯୫ । ୯୬ । ୯୭ । ୯୮ । ୯୯ । ୧୦୦ ।

रथसंघास्तथानागान्हयांश्चहयसादिभिः ॥ पादातांश्चसुसंकुद्रांश्चतशोऽथसहस्रशः ५५ अमृद्रात्समरेनागःसंप्रधावस्ततस्ततः ॥ तेनसंलोड्यमानंतुपांडवानां
बलमहत् ५६ संघुकोचमहाराजचर्मैवाग्नौसमाहितम् ॥ भग्नतुखबलदंष्ट्रामगदतनेधमिता ५७ घटोत्कचोऽथसंकुद्रोभगदत्तमुपाद्रवत् ॥ विकटःपरुषोराजन्दी
प्तास्योदीप्तलोचनः ५८ रूपंविभीषणकृत्वारोषेणप्रज्वलन्निव ॥ जग्राहविमलंशूलंगिरीणामपिदारणम् ५९ नागंजिघांसुःसहसाचिक्षेपचमहाबलः ॥ सविस्फुलिं
गमालाभिःसमंतात्परिवेष्टितः ६० तमापतंतंसहसादृष्ट्वाप्राग्ज्योतिषोन्मृपः ॥ चिक्षेपरुचिरंतीक्ष्णमर्धचंद्रं सुदारुणम् ६१ चिच्छेदतन्महच्छूलंतेनबाणेनवेग
वान् ॥ उत्पपातद्विधाच्छिन्नंशूलंहेमपारिष्कृतम् ६२ महाशनिर्यथाभ्रष्टाशक्रमुक्तानभोगता ॥ शूलंनिपतितंदृष्ट्वाद्विधाकृतंचपार्थिव ६३ रुक्मदंडांमहाशक्तिं
जग्राहाग्निशिखोपमाम् ॥ चिक्षेपताराक्षसस्यतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ६४ तामापतंतोसंप्रेक्ष्यवियस्थामशनीमिव ॥ उत्पत्यराक्षसस्तूर्णजग्राहचननादच ६५
वभंजचैनांत्वरितोजानुन्यारोप्यभारत ॥ पश्यतःपार्थिवेन्द्रस्यतदकुतमिवाभवत् ६६ तदवेक्ष्यकृतंकर्मराक्षसेनबलीयसा ॥ दिविदेवाःसगंधर्वामुनयश्चापिवि
स्मिताः ६७ पांडवाश्चमहाराजभीमसेनपुरोगमाः ॥ साधुसाध्वितिनादेनपृथिवीमन्वनादयन् ६८ तंतुश्रुत्वामहानादंप्रहृष्टानांमहात्मनाम् ॥ नामृष्यतमहे
प्वासोभगदत्तःप्रतापवान् ६९ सविस्कार्यमहच्चापमिंद्राशनिसमप्रभम् ॥ तर्जयामासवेगेनपांडवानांमहारथान् ७० विसृजन्विमलांस्तीक्ष्णान्नाराचान्ज्वलन
प्रभान् ॥ भीममेकेनविष्याधराक्षसंनवभिःशरैः ७१ अभिमन्युंत्रिभिश्चैवकेकयान्पंचभिस्तथा ॥ पूर्णायतविमृष्टेनशरेणानतपर्वणा ७२ विभेददक्षिणंबाहुंक्षत्र
देवस्यचाहवे ॥ पपातसहसातस्यसशरंधनुरुत्तमम् ७३ द्रौपदेयांस्ततःपंचपंचभिःसमताडयत् ॥ भीमसेनस्यचक्रोधान्निजघानतुरंगमान् ७४ ध्वजंकेसरिणंचा
स्यचिच्छेदविशिखैस्त्रिभिः ॥ निर्विभेदत्रिभिश्चान्यैःसारथिंचास्यपत्रिभिः ७५ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् ॥ विशोकोभरतश्रेष्ठभगदत्तेनसंयुगे
७६ ततोभीमोमहाबाहुर्विरथोरथिनावरः ॥ गदांप्रगृह्यवेगेनप्रचस्कंदरथोत्तमात् ७७ तमुद्यतगदंदृष्ट्वासंशृंगमिवपर्वतम् ॥ तावकानांभयंधोरंसमपद्यतभारत
७८ एतस्मिन्नेवकालेतुपांडवःकृष्णसारथिः ॥ आजगाममहाराजनिघ्ननशत्रून्समंततः ७९ यत्रतौपुरुषव्याघ्रौपितापुत्रौमहाबलौ ॥ प्राग्ज्योतिषेणसंयुक्तौ
भीमसेनघटोत्कचौ ८० दृष्ट्वाचपांडवोभ्रातृन्युध्यमानान्महारथान् ॥ त्वरितोभरतश्रेष्ठतत्रायुध्यत्किरञ्छरान् ८१ ततोदुर्योधनोराजात्वरमाणोमहारथः ॥
सेनामचोदयत्क्षिप्रंरथनागाश्चसंकुलाम् ८२ तामापतंतोसहसाकौरवाणांमहाचमूम् ॥ अभिदुद्राववेगेनपांडवःश्वेतवाहनः ८३ भगदत्तश्चसमरेतेननागेन
भारत ॥ विमृद्रन्पांडवबलंयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् ८४ तदाऽऽसीत्सुमहद्युद्धंभगदत्तस्यमारिष ॥ पंचालैःपांडवैश्चकेकयैश्चोद्यातायुधैः ८५ ८२।८३।८४।८५

८६ ॥ इति श्रीधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपेपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ पुत्रमिति १।२।१।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७

भीमसेनोऽपि स मरेतावुमैकेश्वरार्जुनौ ॥ अश्रावयद्यथावृत्तमिरावद्धधमुत्तमम् ८६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भगदत्तयुद्धे पंचनवति
तमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ पुत्रं विनिहतं श्रुत्वा इरावंतं धनं जयः ॥ दुःखेन महताऽविष्टो निःश्वसन्पन्नगो यथा १ अब्र
वीत्समरे राजन्वासुदेवमिदं वचः ॥ इदं नूनं महाप्राज्ञो विदुरो दृष्टवान्पुरा २ कुरूणां पांडवानां च क्षयं घोरं महामतिः ॥ स ततो निवारितवान्धृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ३
अन्ये च बहवो वीराः संग्रामे मधुसूदन ॥ निहताः कौरवैः संख्येतथाऽस्माभिश्च कौरवाः ४ अर्थहेतोर्नरश्रेष्ठक्रियते कर्मकुत्सितम् ॥ धिगर्थान्यत्कृते ह्येवं क्रियते ज्ञा
तिसंक्षयः ५ अधनस्य मृतं श्रेयो न च ज्ञातिवधाद्धनम् ॥ किं नु प्राप्स्यामहे कृष्ण हत्वा ज्ञातीन्समागतान् ६ दुर्योधनापराधेन शकुनेः सौबलस्य च ॥ क्षत्रिया
निधनं याति कर्णदुर्मित्रितेन च ७ इदानीं च विजानामि सुकृतं मधुसूदन ॥ कृतं राज्ञा महाबाहो याचता च सुयोधनम् ८ राज्यार्थं पंचवाग्रामान्नाकर्षीत्स च दुर्मतिः ॥
दृष्ट्वा हि क्षत्रियान्शूरान्शयानान्धरणीतले ९ निंदामि भृशमात्मानं धिगस्तु क्षत्रजीविकाम् ॥ अशक्तमिति मामेते ज्ञास्यंते क्षत्रियारणे १० युद्धं तु मे न रुचितं ज्ञा
तिभिर्मधुसूदन ॥ संचोदय हयान्शीघ्रं धार्तराष्ट्रं च भूंप्रति ११ प्रतरिष्ये महापारं भुजान्यां समरोदधिम् ॥ नायं यापयितुं कालो विद्यते माधव क्वचित् १२ एवमु
क्तस्तु पार्थेन केशवः परवीरहा ॥ चोदयामास तान्श्वान्पांडुरान्वातरं हसः १३ अथ शब्दो महानासीत्तव सैन्यस्य भारत ॥ मारुतोद्भूतवेगस्य सागरस्येव पर्वणि १४
अपराह्णे महाराज संग्रामः समपद्यत ॥ पर्जन्यसमनिर्घोषो भीष्मस्य सह पांडवैः १५ ततो राजंस्तव सुता भीमसेनमुपाद्रवन् ॥ परिवार्य रणे द्रोणं वसवो वासवं यथा
१६ ततः शांतनवो भीष्मः कृपश्चरथिनां वरः ॥ भगदत्तः सुशर्मा च धनंजयमुपाद्रवन् १७ हार्दिक्यो बाल्हिकश्चैव सात्यकिः समभिदुतौ ॥ अंबष्ठकस्तु नृपतिरभि
मन्युमवस्थितः १८ शेषास्त्वन्ये महाराज शेषानेव महारथान् ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं घोररूपं भयावहम् १९ भीमसेनस्तु संप्रेक्ष्य पुत्रांस्तव जनेश्वर ॥ प्रज्ज्वाल
रणे कुद्धो हविषा हव्यवाडिव २० पुत्रास्तु तव कौंतेयं छादयां च क्रिंशैः ॥ प्रावृषीव महाराज जलदा इव पर्वतम् २१ सच्छाद्यमानो बहुधा पुत्रैस्तव विशांपते ॥ सृ
क्किणीं संलिहन्वीरः शार्दूल इव दार्षितः २२ व्यूढोरस्कंततो भीमः पातयामास भारत ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन सोऽभवद्गतजीवितः २३ अपरेण तु भस्त्रेण पीतेन निशि
तेन च ॥ अपातयत्कुंडलिनं सिंहः क्षुद्रमृगं यथा २४ ततः सुनिशितान्पीतान्समादत्तशिलीमुखान् ॥ ससर्जत्वरया युक्तः पुत्रांस्ते प्राप्य मारिष २५ प्रेषिता
भीमसेनेन शरास्ते दृढधन्वना ॥ अपातयंत पुत्रांस्ते रथेभ्यः सुमहारथान् २६ अनाद्यष्टिं कुंडभेदि वैराट् दीर्घलोचनम् ॥ दीर्घबाहुं सुबाहुं च तथैव कनकध्वजम्
२७ प्रपतंतस्म वीरास्ते विरेजुर्भरतर्षभ ॥ वसंते पुष्पशबलाश्रुताः प्रपतिता इव २८

१८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८

ततःप्रदुदुबुःशेषास्तवपुत्रामहाहवे ॥ तंकालमिवमन्यंतोभीमसेनमहाबलम् २९ द्रोणस्तुसमरेवीरंनिर्दहंतं सुतांस्तव ॥ यथाद्रिर्वारिधाराभिःसमंताद्विकिच्छरैः
३० तत्राहुतमपश्यामकुंतीपुत्रस्यपौरुषम् ॥ द्रोणेनवार्यमाणोऽपिनिजघ्नेत्युतांस्तव ३१ यथागोवृषभोवर्षसंधारयतिखात्पतत् ॥ भीमस्तथाद्रोणमुत्तंश
स्वर्षमदीधरत् ३२ अहुतंचमहाराजतत्रचक्रेट्टकोदरः ॥ यत्पुत्रांस्तेज्वतीसंख्येद्रोणंचैवन्यवारयत् ३३ पुत्रेषुतववीरेषुचिक्रीडार्जुनपूर्वजः ॥ मृगेष्विवमहाराजच
रन्व्याघ्रोमहाबलः ३४ यथाहिपशुमध्यस्थोदारयेतपशून्चकः ॥ वृकोदरस्तवसुतांस्तथाव्यद्रावयद्रणे ३५ गांगेयोभगदत्तश्चगौतमश्चमहारथाः ॥ पांडवंभ
संयुद्धेवारयामासुर्जुनम् ३६ अस्त्रैस्त्राणिसंवार्यतेपांसोऽन्निरथोरणे ॥ प्रवीरांस्तवसैन्येषुप्रेषयामासमृत्यवे ३७ अभिमन्युस्तुराजानमंबष्टलोकविश्रुतं ॥ विरथं
रथिनांश्रेष्ठवारयामाससायकैः ३८ विरथोवध्यमानस्तुसौभद्रेणयशस्विना ॥ अवहुत्यरथानूर्णमंबष्टोवसुधाधिपः ३९ असिचिक्षेपसमरसौभद्रस्यमहात्मनः ॥
आरुरोहरथंचैवहार्दिक्यस्यमहाबलः ४० आपतंतंतुनिस्त्रिशंयुद्धमार्गविशारदः ॥ लाघवाद्भंसयामाससौभद्रःपरवीरहा ४१ व्यंसितंवीक्ष्यनिस्त्रिशंसौभद्रेणरणे
तदा ॥ साधुसाध्वितिसैन्यानांप्रणादोऽभूद्रिशंपते ४२ दृष्ट्युद्गमुखास्त्वन्येतवसैन्यमयोधयन् ॥ तथैवतावकाःसर्वपांडुसैन्यमयोधयन् ४३ तत्राक्रंदोमहानासी
त्तवतेपांचभारत ॥ निघ्नतां दृढमन्योन्यंकुर्वतां कर्मदुष्करम् ४४ अन्योन्यंहिरणेशूराःकेशेष्वक्षिप्यमानिनः ॥ नखदंतैर्युध्यंतमुष्टिभिर्जानुभिस्तथा ४५
तलैश्चैवाथनिस्त्रिशैर्बाहुभिश्चसुसंस्थितैः ॥ विवरंप्राप्यचान्योन्यमनयन्यमसादनम् ४६ न्यहनच्चपितापुत्रं पुत्रश्चपितरंतथा ॥ व्याकुलीकृतसर्वांगायुयुधु
स्तत्रमानवाः ४७ रणेचारूणिचापानिहेमपृष्ठानिमारिष ॥ हतानामपविद्वानिकलापाश्चमहाधनाः ४८ जातरूपमयैःपुंखैराजतैर्निशिताःशराः ॥ तै
रुधौताव्यराजंतनिर्मुक्तभुजगोपमाः ४९ हस्तिदंतत्सरूनखद्धान्जातरूपपरिष्कृतान् ॥ चर्माणिचापविद्वानिरुक्मचित्राणिधन्विनाम् ५० सुवर्णविकृतप्रा
सान्पट्टिशान्हेमभूषितान् ॥ जातरूपमयाश्चर्माःशक्तीश्चकनकोज्ज्वलाः ५१ सुसन्नाहाश्चपतितामुसलानिगुरूणिच ॥ परिधान्पट्टिशान्धैवभिर्दिपालांश्चमारिष
५२ पतितान्विविधांश्चापांश्चित्रान्हेमपरिष्कृतान् ॥ कुथाबहुविधाकाराश्चामरान्व्यजनानिच ५३ नानाविधानिशस्त्राणिप्रगृह्यपतितानराः ॥ जीवंतद्वदृश्यंतेग
तसत्वामहारथाः ५४ गदाविमथितैर्गात्रैर्मुसलैर्भिन्नमस्तकाः ॥ गजवाजिरथक्षुण्णाःशेरतेस्मनराःक्षितौ ५५ तथैवाश्चनृनागानांशरीरैर्विवभौतदा ॥ संछन्नाव
सुधाराजन्पर्वतैरिवसर्वशः ५६ समरेपतितैश्चैवशक्त्युष्टिशरतोमरैः ॥ निस्त्रिशैःपट्टिशैःप्रासैर्यस्कुतैःपरश्वधैः ५७ परिधैर्भिर्दिपालैश्चशतघ्नीभिश्चमारिष ॥ श
रीरैःशस्त्रनिर्भिन्नैःसमास्तीर्यतमेदिनी ५८ विशब्दैरल्पशब्दैश्चशोणितौघपरिष्ठितैः ॥ गतासुभिरमित्रघ्नविवभौनिचितामही ५९

४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६० ॥ इति भीष्मोपापणवतितमोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ततश्चाति ॥ १।२।३।४।५।६।७।८

सतलत्रैःसक्यूरैर्बाहुभिश्चंदनोक्षितैः ॥ हस्तिहस्तोपमैश्छिन्नैरुरुभिश्चतरस्विनाम् ६० बद्धचूडामणिवरैःशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ पातितैर्ऋषभाक्षाणांवभौभार
तमेदिनी ६१ कवचैःशोणितादिग्धैर्विप्रकीर्णैश्चकांचनैः ॥ रराजसुभृशंभूमिःशांतार्चिभिरिवानलैः ६२ विप्रविद्धैःकलापैश्चपतितैश्चशरासनैः ॥ विप्रकीर्णैःशरै
श्चैवरुक्मपुंखैःसमंततः ६३ रथैश्चसर्वतोभग्नैःकिंकिणीजालभूषितैः ॥ वाजिभिश्चहतेर्वाणैःस्रस्तजिह्वैःसशोणितैः ६४ अनुकर्षैःपताकाभिरुपासंगैर्ध्वजैरपि ॥
प्रवीराणामहाशंखैर्विप्रकीर्णैश्चपांडुरैः ६५ स्रस्तहस्तैश्चमातंगैःशयानैर्विवभौमही ॥ नानारूपैरलंकारैःप्रमदेवाभ्यलंकृता ६६ दंतिभिश्चापरैस्तत्रसप्रासैर्गाढवे
दनैः ॥ करैःशब्दविमुंचद्भिःशीकरंचमुहुर्मुहुः ६७ विवभौतद्रणस्थानंस्यंदमानैरिवाचलैः ॥ नानारागैःकंवलैश्चपरिस्तोमैश्चदंतिनाम् ६८ वैदूर्यमणिदंडैश्चपति
तैरंकुशैःशुभैः ॥ घंटाभिश्चगजेंद्राणांपतितामिःसमंततः ६९ विपाटितविचित्राभिःकुथाभिरंकुशैस्तथा ॥ ग्रैव्यैश्चित्ररूपैश्चरुक्मकक्ष्याभिरेवच ७० यंत्रैश्च
बहुधाच्छिन्नैस्तोमरैश्चापिकांचनैः ॥ अश्वानांरेणुकपिलैरुक्मच्छन्नैरुश्छदैः ७१ सादिनांभुजगैश्छिन्नैःपतितैःसांगदैस्तथा ॥ प्रासैश्चविमलैस्तीक्ष्णैर्विमला
भिस्तथाष्टिभिः ७२ उष्णीपैश्चतथाचित्रैर्विप्रविद्धैस्ततस्ततः ॥ विचित्रैर्वाणवर्षैश्चजातरूपपरिष्कृतैः ७३ अश्वास्तरपरिस्तोमैरांक्वैर्मुदितैस्तथा ॥ नरेंद्रचू
डामणिभिर्विचित्रैश्चमहाधनैः ७४ छत्रैस्तथाऽपविद्धैश्चामरैर्व्यजनैरपि ॥ पद्मेदुद्युतिभिश्चैवदनैश्चारुकुंडलैः ७५ कृत्तश्मश्रुभिरत्यर्थवीराणांसमलंकृतैः ॥
अपविद्धैर्महाराजसुवर्णोज्ज्वलकुंडलैः ७६ ग्रहनक्षत्रशबलाद्यौरिवासीद्वसुंधरा ॥ एवमेतेमहासेनेमृदितेतत्रभारत ७७ परस्परंसमासाद्यतवतेपांचसंयुगे ॥
तेषुश्रुतिपुत्रेषुमृदितेषुचभारत ७८ रात्रिःसमभवत्तत्रनापश्यामततोऽनुगान् ॥ ततोऽवहारंसैन्यानांप्रचक्रुःकुरुपांडवाः ७९ रजनीमुखेसुरौद्रेतुवर्तमानेमहा
भये ॥ अवहारंततःकृत्वासहिताःकुरुपांडवाः ॥ न्यविशंतयथाकालंगत्वास्वशिविरंतदा ॥ ८० ॥ ॥ इति श्रीमहाभाभीष्मपर्वणिभीष्मवधोअष्टमदिवसयु
द्धावहारेपणवतितमोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ ततोदुर्योधनोराजाशकुनिश्चापिसौबलः ॥ दुःशासनश्चपुत्रस्तेसूतपुत्रश्चदुर्जयः १
समागम्यमहाराजमंत्रंचक्रुर्विवक्षितम् ॥ कथंपांडुसुताःसंख्येजेतव्याःसगणाइति २ ततोदुर्योधनोराजासर्वास्तानाहमंत्रिणः ॥ सूतपुत्रंसमाभाष्यसौबलंचमहा
बलम् ३ द्रोणोभीष्मःरुपःशल्यःसौमदत्तिश्चसंयुगे ॥ नपार्थान्प्रतिवाधंतेनजानेतच्चकारणम् ४ अवध्यमानास्तेचापिक्षपयंतिवलंमम ॥ सोऽस्मिन्क्षीणबलः
कर्णक्षीणशस्त्रश्चसंयुगे ५ निरुतःपांडवैःशूरैरवध्यैदवतैरपि ॥ सोऽहंसंशयमापन्नःप्रहरिष्येकथरणे ६ तमब्रवीन्महाराजसूतपुत्रोनराधिपम् ॥ ॥ कर्णउवाच ॥
माशोचभरतश्रेष्ठकरिष्येऽहंप्रियंतव ७ भीष्मःशांतनवस्तूर्णमपयातुमहारणात् ॥ निवृत्तेयुधिगांगेयेन्यस्तशस्त्रेचभारत ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नी० भा० सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ वाक्शल्यैरिति १ । २ । ३ । ४ पर्याप्तं प्राप्तिं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

अहं सर्वान्महाराजानिहनिष्यामिसोमकान् ॥ पंचालान्वेक्यैः सार्धैः कुरूपांश्चेति भारत ३९ त्वद्वचः सत्यमेवास्तु जहि पार्थान्समागतान् ॥ सोमकांश्च महेश्वासान्स
त्यवाग्भव भारत ४० दययाय दिवाराजन् द्वेष्यभावान्ममप्रभो ॥ मंदभाग्यतया वापिममरक्षसि पांडवान् ४१ अनुजानीहि समरे कर्णमाहवशोभिनम् ॥ सजेष्यति
रणे पार्थान्ससुहृद्गणबांधवान् ४२ स एव मुक्ता नृपतिः पुत्रो दुर्योधनस्तव ॥ नो वाचवचनं किंचिद्भीष्मसत्यपराक्रमम् ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवध
प० भीष्मप्रतिदुर्योधनवाक्ये सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ४४ ॥ संजय उवाच ॥ वाक्शल्यैस्तव पुत्रेण सोऽतिविद्धो महामनाः ॥ दुःखेन महताऽऽविष्टो
नो वाचा प्रियमण्वपि १ सध्यात्वा सुचिरं कालं दुःखरोषसमन्वितः ॥ श्वसमानो यथानागः प्रणुनो वाक्शलाकया २ उद्धृत्य चक्षुषीकोपाग्निर्दहन्निव भारत ॥ स देवा
सुरगंधर्वलोकलोकविदां वरः ३ अब्रवीत्तव पुत्रं ससामपूर्वमिदं वचः ॥ किं त्वं दुर्योधनैवं मां वाक्शल्यैरपठंतसि ४ घटमानं यथा शक्तिर्कुर्वीत च तव प्रियं ॥ जुह्वानं समरे
प्राणांस्तव वै प्रियकाम्यया ५ यदा तु पांडवः शूरः स्वांडवेऽग्रमतर्पयत् ॥ पराजित्य रणे शक्रं पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ६ यदा च त्वां महाबाहो गंधर्वैर्हृतमोजसा ॥ अमो
चयत्पांडुसुतः पर्याप्तं तन्निदर्शनं ७ द्रवमाणेषु शूरेषु सोदरेषु तव प्रभो ॥ सूतपुत्रे च राधेये पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ८ यच्च नः सहितान्सर्वान् निराटनगरे तदा ॥ एक एव
समुद्यातः पर्याप्तं तन्निदर्शनं ९ द्रोणं च युधिसिं रब्धं मां च निर्जित्य संयुगे ॥ वासांसि सप्तमादत्त पर्याप्तं तन्निदर्शनम् १० तथा द्रौणिमहेश्वासं शारद्वतमथापि च ॥ गो
ग्रहे जितवान् पूर्वपरांस्तन्निदर्शनम् ११ विजित्य च यदा कर्णं सदा पुरुषमानिनम् ॥ उत्तरायै ददौ वस्त्रं पर्याप्तं तन्निदर्शनम् १२ निवातकवचान् युद्धे वा सवेनापि दुर्ज
यान् ॥ जितवान्समरे पार्थः पर्याप्तं तन्निदर्शनम् १३ कोहि शक्रो रणे जेतुं पांडवं भसंतदा ॥ यस्य गोप्ता जगद्गोप्ता शंखचक्रगदाधरः १४ वासुदेवोऽनंतशक्तिः
सृष्टिंहारकारकः ॥ सर्वेश्वरो देवदेवः परमात्मा सनातनः १५ उक्तोऽसि बहुशो राजन्नारदाद्यैर्महर्षिभिः ॥ त्वंतु मोहान्नजानीषे वाच्यावाच्यं सुयोधन १६ सुमू
र्ध्नि नरः सर्वान् नृशान् पश्यति कांचनान् ॥ तथा त्वमपि गांधारे विपरीतानि पश्यसि १७ स्वयं वैरं महत्कृत्वा पांडवैः सह संजयैः ॥ युद्धं च स्वतान् द्यरणे पश्यामः पु
रुषो भव १८ अहंतु सोमकान्सर्वान् पंचालांश्च समागतान् ॥ निहनिष्ये नरव्याघ्रवर्जयित्वा शिखंडिनम् १९ तैर्वाऽहं निहतः संख्ये गमिष्ये यमसादनम् ॥ ता
न्वानिहत्य समरे प्रीतिं दास्याम्यहंतव २० पूर्वहिस्त्रीसमुत्पन्ना शिखंडी राजवेश्मनि ॥ वरदानात्पुमान्जातः सैष वैस्त्रीशिखंडिनी २१ तमहं न हनिष्यामि प्राण
त्यागेऽपि भारत ॥ याऽसौ प्राङ्निर्मिता धात्रा सैषा वैस्त्रीशिखंडिनी २२ सुखं स्वपि हि गांधारे श्वोऽस्मि कर्ता महारणम् ॥ यंजनाः कथयिष्यंति यावत्स्थास्यति मे
दिनी २३ एवमुक्तस्तव सुतो निर्जगाम जनेश्वर ॥ अभिवाद्य गुरुं मूर्ध्ना प्रययौ स्वनिवेशनम् २४ ॥ १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

आगम्यतु ततो राजा विसृज्य च महाजनम् ॥ प्रविवेश ततस्तूर्णक्षयं शत्रुक्षयंकरः २५ प्रविष्टः स निशांतां च गमयामास पार्थिव ॥ प्रभातायां च शर्वर्यां प्रातरुत्थाय
तामृषः २६ राज्ञः समाज्ञापय तसेनां योजयतेतिह ॥ अद्य भीष्मो रणे कुद्वो निह निष्यति सोमकान् २७ दुर्योधनस्य तच्छ्रुत्वा रात्रौ विलपितं बहु ॥ मन्यमानः
स तं राजन् प्रत्यादेशमिवात्मनः २८ निर्वेदं परमं गत्वा विनिन्द्य परवश्यतां ॥ दीर्घदध्यौ शांतनवो यो दुःकामोऽर्जुनं रणे २९ इंगितेन तु तज्ज्ञात्वा गांगेयेन विचिंतितं ॥
दुर्योधनो महाराज दुःशासनमचोदयत् ३० दुःशासनरथास्तूर्णयुज्यं तां भीष्मरक्षिणः ॥ द्वाविंशतिमनीकानि सर्वाण्येवाभिचोदय ३१ इदं हि समनुप्राप्तं वर्षपू
गाभिचिंतितं ॥ पांडवानां सैन्यानां विधोराज्यस्य चागमः ३२ तत्र कार्यं तमं मन्ये भीष्मस्यैवाभिरक्षणम् ॥ स नो गुप्तः सहायः स्याद्द्वन्यात्पार्थीश्वरसंयुगे ३३ अब्र
वीद्वि विशुद्धात्माना हं हन्यां शिखंडिनम् ॥ स्त्रीपूर्वको ह्यसौ राजंस्तस्माद्भर्ज्यो मयारणे ३४ लोकस्तद्वेदय दहं पितुः प्रियचिकीर्षया ॥ राज्यं स्फीतं महाबाहोस्त्रि
यश्च त्यक्तवान् पुरा ३५ नैव चाहं स्त्रियं जातु न स्त्रीपूर्वकथंचन ॥ हन्यां युधिनरश्रेष्ठ सत्यमेतद्रवीमि ते ३६ अयं स्त्रीपूर्वको राजञ्छिखंडीयदितेश्रुतः ॥ उद्यो
गेकथितं यत्तत्तथा जाता शिखंडिनी ३७ कन्या भूत्वा पुमान् जातः स च मां योधयिष्यति ॥ तस्याहं प्रमुखे वाणाक्षमुंचेयं कथंचन ३८ युद्धे हि क्षत्रियांस्तात पांडवा
नां जयैषिणः ॥ सर्वानन्यान् ह निष्यामि संप्राप्तान् रणमूर्धनि ३९ एवं मां भरतश्रेष्ठ गगियः प्राह शास्त्रवित् ॥ तत्र सर्वात्मना मन्ये गांगेयस्यैव पालनम् ४० अरक्ष्य
माणं हितृ को हन्यात्सिंहं महाहवे ॥ मातृकेणैव गगियं घातयेम शिखंडिना ४१ मातुलः शकुनिः शल्यः कृपो द्रोणो विविंशतिः ॥ यत्तारक्षंतु गांगेयं तस्मिन् गुप्ते ध्रुवोजयः
४२ एतच्छ्रुत्वा तु ते सर्वे दुर्योधनवचस्तदा ॥ सर्वतो रथवंशेन गांगेयं पर्यवारयन् ४३ पुत्राश्च तव गांगेयं परिवार्य यधुर्मुदा ॥ कंपयंतो भुवंध्यां च क्षोभयंतश्च पांडवान् ४४
ते रथैः सुप्रसंयुक्तैर्दत्तिभिश्च महारथाः ॥ परिवार्य रणे भीष्मं दंशिताः समवस्थिताः ४५ यथा देवासुरे युद्धे त्रिदशवज्रधारिणं ॥ सर्वे ते स्मव्यतिष्ठन्तरक्षंतस्तं महारथं ४६
ततो दुर्योधनो राजापुनर्भातरमब्रवीत् ॥ सव्यं चक्रं युधामन्युरुत्तमौजाश्च दक्षिणं ४७ गोप्तारावर्जुनस्यैतावर्जुनोऽपि शिखंडिनः ॥ रक्ष्यमाणः स पार्थेन तथाऽस्माभि
र्विवर्जितः ४८ यथा भीष्मं न नो हन्यादुःशासनतथा कुरु ॥ भ्रातुस्त्वं च न श्रुत्वा पुत्रो दुःशासनस्तव ४९ भीष्मं प्रमुखतः कृत्वा प्रययौ सहसेनया ॥ भीष्मं तु रथवं
शेन दृष्ट्वा समभिसंवृतम् ५० अर्जुनो रथिनां श्रेष्ठो हृष्टयुग्ममुवाच ह ॥ शिखंडिनं न रव्याघ्रं भीष्मस्य प्रमुखे नृप ॥ स्थापय स्वाद्य पांचाल्य तस्य गोप्ताहमित्युत ५१
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीष्मदुर्योधनसंवादे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ ततः शांतनवो भीष्मो निर्य
यौ सहसेनया ॥ व्यूहं चाव्यूहं तमहत्सर्वतो भद्रमात्मनः १

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इतिमीक्ष्मन्त्री०मा०अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ तत्तद्विति ?

१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ बलवायसाःबलोदयाःकाकाः १७। २८ महा
कृपश्चकृतवर्माचशैव्यश्चैवमहारथः ॥ शकुनिःसैधवश्चैवकाञ्चोजश्चसुदक्षिणः २ भीष्मेणसहिताःसर्वेपुत्रैश्चतवभारत ॥ अग्रतःसर्वसैन्यानांव्यूहस्यप्रमुखेस्थिताः
३ द्रोणोभूरिश्रवाःशल्योभगदत्तश्चमारिष ॥ दक्षिणपक्षमाश्रित्यस्थिताव्यूहस्यदंशिताः ४ अश्वत्थामासोमदत्तश्चावंत्यौचमहारथौ ॥ महत्यासेनयायुक्तावामंप
क्षमपालयन् ५ दुर्योधनोमहाराजत्रिगैःसर्वतोवृतः ॥ व्यूहमध्येस्थितोराजन्पांडवान्प्रतिभारत ६ अलंबुपोरथश्रेष्ठःश्रुतायुश्चमहारथः ॥ पृष्ठतःसर्वसैन्या
नांस्थितौव्यूहस्यदंशितौ ७ एवंचतंतदाव्यूहं कृत्वाभारततावकाः ॥ सन्नद्धाःसमदृश्यंतप्रतपंतइवाग्रयः ८ ततोयुधिष्ठिरोराजाभीमसेनश्चपांडवः ॥ नकुलः
सहदेवश्चमाद्रीपुत्राबुभावपि ९ अग्रतःसर्वसैन्यानांस्थिताव्यूहस्यदंशिताः ॥ घृष्टयुगोविराटश्चसात्यकिश्चमहारथः १० स्थिताःसैन्येनमहतापरानीकविना
शनाः ॥ शिखंडीविजयश्चैवराक्षसश्चघटोत्कचः ११ चेकितानोमहाबाहुःकुंतिभोजश्चवीर्यवान् ॥ स्थितारणेमहाराजमहत्यासेनयावृताः १२ अभिमन्युर्महे
ष्वासोदुपदश्चमहाबलः ॥ युयुधानोमहेष्वासोयुधामन्युश्चवीर्यवान् १३ केकयाभ्रातरश्चैवस्थितायुद्धायदंशिताः ॥ एवंतेऽपिमहाव्यूहंप्रतिव्यूह्यसुदुर्जयम्
१४ पांडवाःसमरेश्वराःस्थितायुद्धायदंशिताः ॥ तावकास्तुरणेयताःसहसेनानराधिपाः १५ अभ्युद्ययूरणपार्थान्भीष्मंकृत्वाऽग्रतोवृत् ॥ तथैवपांडवाराज
न्भीमसेनपुरोगमाः १६ भीष्मंयोद्धुमभीष्मंतःसंग्रामेविजयैषिणः ॥ क्ष्वेडाःकिलकिलाःशंखान्क्रकचान्गोविषाणिकाः १७ भेरीमृदंगपणवान्नादयंतश्चपुष्करान् ॥
पांडवाअभ्यवर्तंतनदंतोभैरवान्नरवान् १८ भेरीमृदंगशंखानांदुंदुभीनांचनिःस्वनैः ॥ उल्लष्टसिंहनादैश्चवल्गितैश्चपृथग्विधैः १९ वयंप्रतिनदंतस्तानगच्छा
मत्वरान्विताः ॥ सहसैवाभिसंकुद्धास्तदासीनुमुलंमहत् २० ततोऽन्योन्यंप्रधावंतःसंप्रहारंप्रचक्रिरे ॥ ततःशब्देनमहताप्रचकंपेवसुंधरा २१ पक्षिणश्चमहाघो
रंव्याहरंतोविवभ्रमुः ॥ सप्रभश्चादितःसूर्योनिष्प्रभःसमपद्यत २२ ववुश्चवातास्तुमुलाःशंसंतःसुमहद्भयम् ॥ घोराश्चघोरनिर्हादाःशिवास्तत्रववाशिरे २३ वे
दयंत्योमहाराजमहद्वैशसमागतम् ॥ दिशःप्रज्वलिताराजन्पांसुवर्षेपपातच २४ रुधिरेणसमुन्मिश्रमस्थिवर्षंतथैवच ॥ रुदतांवाहनानांचनेत्रेभ्यःप्रापतज्ज
लम् २५ सुस्रुवुश्चशकृन्मूत्रंप्रध्यायंतोविशंपते ॥ अंतर्हितामहानादाःश्रूयंतैर्भरतर्षभ २६ रक्षसांपुरुषादानानंदतांभैरवान्नरवान् ॥ संपतंतश्चदृश्यंतैर्गोमायु
बलवायसाः २७ श्वानश्चविविधैर्नर्दैर्वांशंतस्तत्रमारिष ॥ ज्वलिताश्चमहोल्कावैसमाहत्यदिवाकरम् ॥ निपेतुःसहसाभूमौवेदयंत्योमहद्भयम् २८ महात्यनीका
निमहासमुच्छ्रयेततस्तयोःपांडवघातैराष्ट्रयोः ॥ चकंपिरेशंखमृदंगनिःस्वनैःप्रकंपितानीववनानिवायुना २९ नरैर्द्रनागाश्चसमाकुलानामभ्यायतीनामशिवेमु
हूर्ते ॥ बभूवघोषस्तुमुलश्चमृनांवातोदुतानामिवसागराणाम् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभी०भी० परस्परव्यूहरचनायांउत्पातदर्शनेऊनशततमोऽध्यायः॥१९॥
समुच्छ्रयेमहत्त्रियुद्धे । 'युद्धेसमुच्छ्रयःपुमान्'इतिभेदिनी २९ अभ्यायतीनामभिमुखमागच्छन्तीनां ३० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावंदीपेऊनशततमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥

॥ संजयउवाच ॥ अभिमन्युस्थोदारःपिशंगैस्तुरगोत्तमैः ॥ अभिद्रुद्रावतेजस्वीदुर्योधनबलमहत् १ विकिरन्शरवर्षाणिवारिधाराइवांबुदः ॥ नशेकुःसमरेकुद्धं
सौभद्रमरिसूदनम् २ शस्त्रौघिणंगाहमानंसेनासागरमक्षयम् ॥ निवारयितुमप्याजौत्वदीयाःकुरुनंदन ३ तेनमुत्कारणेराजन्शराःशत्रुनिर्वहणाः ॥ क्षत्रियाननय
नश्चुरान्प्रेतराजनिवेशनम् ४ यमदंडोपमान्वोरान्ज्वलिताशीविषोपमान् ॥ सौभद्रःसमरेकुद्धःप्रेषयामाससायकान् ५ सरथान्तरथिनस्तूर्णहयाश्चैवससादिनः ॥
गजारोहांश्चसगजान्दारयामासफाल्गुनिः ६ तस्यतत्कुर्वतःकर्ममहत्संख्येमहीभृतः ॥ पूजयांचक्रिरेहृष्टाःप्रशशंसुश्चफाल्गुनिम् ७ तान्यनीकानिसौभद्रोद्रावया
मासभारत ॥ तूलराशीनिवाकाशेमारुतःसर्वतोदिशम् ८ तेनविद्राव्यमाणानितवसैन्यानिभारत ॥ त्रातारंनाध्यगच्छंतपंकेमग्राइवद्विपाः ९ विद्राव्यसर्वसै
न्यानितावकानिनरोत्तम ॥ अभिमन्युःस्थितोराजन्विभूमोऽग्निरिवज्वलन् १० नचैनंतावकाराजन्विषेहुरिधातिनम् ॥ प्रदीप्तपावकंयद्वत्पतंगाःकालचोदिताः ११
प्रहरन्सर्वशत्रुभ्यःपांडवानांमहारथः ॥ अदृश्यतमेहेष्यासःसवज्रइववासवः १२ हेमपृष्ठधनुश्चास्यददृशेविचरद्दिशः ॥ तोयदेषुयथाराजन्राजमानाशतहदा १३
शराश्चनिशिताःपीतानिश्चरंतिस्मसंयुगे ॥ वनात्कुल्लुभाद्राजन्भ्रमराःसमिववजाः १४ तथैवचरतस्तस्यसौभद्रस्यमहात्मनः ॥ रथेनकाचनागेनददृशुर्नीतरं
जनाः १५ मोहयित्वाकृपद्रोणंद्रौणिचसदृहद्वलम् ॥ सैधवंचमहेष्वासोव्यचरद्वुसुधुच १६ मंडलीकृतमेवास्यधनुःपश्यामभारत ॥ सूर्यमंडलसंकाशंदहत
स्तववाहिनीं १७ तंदृष्ट्वाक्षत्रियाःशूराःप्रतपंतंतरस्विनम् ॥ द्विफाल्गुनमिमंलोकंमेनिरेतस्यकर्मभिः १८ तेनार्दितामहाराजभारतीसामहाचमूः ॥ व्यभ्रमत्तत्र
तत्रैवयोपिन्मदवशादिव १९ द्रावयित्वामहासैन्यंकंपयित्वामहारथान् ॥ नंदयामाससुहृदोमयंजित्वेववासवः २० तेनविद्राव्यमाणानितवसैन्यानिसंयुगे ॥ चकु
रार्तस्वनंघोरंपर्जन्यनिनदोपमम् २१ तंश्रुत्वानिनदंघोरंतवसैन्यस्यभारत ॥ मारुतोद्धूतवेगस्यसागरस्येवपर्वणि २२ दुर्योधनस्तदाराजन्त्रापर्यशृंगिमभाषत ॥
एषकार्णिर्महाबाहोद्वितीयइवफाल्गुनः २३ चमूंद्रावयतेक्रोधाद्भ्रोदेवचमूमिव ॥ तस्यचान्यत्रपश्यामिसंयुगेभेषजंमहत् २४ ऋतेत्वांराक्षसश्रेष्ठंसर्वविद्यासु
पारगम् ॥ सगत्वात्वरितंवीरंजहिंसौभद्रमाहवे २५ वयंपार्थहनिष्यामीभीष्मद्रोणपुरोगमाः ॥ सएवमुक्तोबलवान्राक्षसेन्द्रःप्रतापवान् २६ प्रययौसमरेतूर्णतवपु
त्रस्यशासनात् ॥ नर्दमानोमहानादंप्रापृषीवबलाहकः २७ तस्यशब्देनमहतापांडवानांबलमहत् ॥ प्राचलत्सर्वतोराजन्वातोद्धूतइवार्णवः २८ बहवश्चमहाराज
तस्यनादेनभीषिताः ॥ प्रियान्प्राणान्परित्यज्यनिपेतुर्धरणीतले २९ कार्णिश्चापिमुदायुक्तःप्रष्टव्यसशरंधनुः ॥ नृत्यन्निवरथोपस्थेतद्रक्षःसमुपाद्रवत् ३० ततः
सराक्षसःकुद्धःसंप्राप्यैवार्जुनिरणे ॥ नातिदूरेस्थितांतस्यद्रावयामासैवचमूम ३१

३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४ इतिभीष्मी.

तावध्यमानांचतथापांडवानांमहाचमूम ॥ प्रत्युद्ययोरणेरक्षोदेवसेनायथाबलः ३२ विमर्दःसुमहानासीत्तस्यसैन्यस्यमारिष ॥ रक्षसाघोररूपेणवध्यमानस्यसं
युगे ३३ ततःशरसहस्रैस्तांपांडवानांमहाचमूम ॥ व्यद्रावयद्रणेक्षोदर्शयन्स्वपराक्रमम् ३४ सावध्यमानांचतथापांडवानामनीकिनी ॥ रक्षसाघोररूपेणप्रदु
द्रावरणेभयात् ३५ प्रमृद्यचरणेसेनांपद्भिर्निवारणोयथा ॥ ततोऽभिद्रुद्रावरणेद्रौपदेयान्महाबलान् ३६ तेतुकुद्धामहेष्वासाद्रौपदेयाःप्रहारिणः ॥ राक्षसंदुडुबुः
संख्येग्रहाःपंचरविंयथा ३७ वीर्यवद्विस्तृतस्तैस्तुपीडितोराक्षसोत्तमः ॥ यथायुगक्षयेघोरेचंद्रमाःपंचभिर्ग्रहैः ३८ प्रतिविध्यस्ततोरक्षोविभेदनिशितैःशरैः ॥
सर्वपारश्वैस्तूर्णैरकुंठाग्रैर्महाबलः ३९ सतैर्भिन्नतनुत्राणःशुशुभेराक्षसोत्तमः ॥ मरीचिभिरिवार्कस्यसंस्यूतोजलदोमहान् ४० विपक्तैःसशरैश्चापितपनीयपरि
च्छदैः ॥ आर्ष्यशृंगिर्वभौराजन्दीप्तशृंगइवाचलः ४१ ततस्तेभ्रातरःपंचराक्षसेन्द्रमहाहवे ॥ विव्यधुर्निशितैर्वाणैस्तपनीयविभूषितैः ४२ सनिर्भिन्नःशरैर्घोरैर्भुज
गैःकोपितैरिव ॥ अलंबुपोभृशंराजन्नागेंद्रइवचुकुधे ४३ सोऽतिविद्धोमहाराजसुहृत्तमथमारिष ॥ प्रविवेशतमोदीर्घपीडितस्तैर्महारथैः ४४ प्रतिलभ्यततःसंज्ञां
क्रोधेनद्विगुणीकृतः ॥ चिच्छेदसायकांस्तेपांश्चजांश्चैवधनूंषिच ४५ एकैकंपंचभिर्वाणैराजघानस्मयन्निव ॥ अलंबुपोरथोपस्थेनृत्यन्निवमहारथः ४६ त्वरमाणः
सुसंख्योहयांस्तेषांमहात्मनाम् ॥ जघानराक्षसःकुद्धःसारथीश्चमहाबलः ४७ विभेदचसुसंख्यःपुनश्चैनान्सुसंशितैः ॥ शरैर्बहुविधाकारैःशतशोऽथसहस्रशः ४८
विरथांश्चमहेष्वासान्कृत्वातत्रसराक्षसः ॥ अभिद्रुद्रावेगेनहंतुकामोनिशाचरः ४९ तानार्दितावरणेतेनराक्षसेनदुरात्मना ॥ दृष्ट्वाऽर्जुनसुतःसंख्येराक्षसंसमुपाद्र
वत् ५० तयोःसमभवदुद्धंघृत्रवासवयोरिव ॥ ददृशुस्तावकाःसर्वेपांडवाश्चमहारथाः ५१ तौसमेतौमहायुद्धेक्रोधदीप्तौपरस्परम् ॥ महाबलौमहाराजक्रोधसंरक्त
लोचनौ ५२ परस्परमेक्षेतांकालानलसमौयुधि ॥ तयोःसमागमोघोरोबभूवकुडुकोदयः ५३ यथादेवासुरेयुद्धेशक्रांवरयोःपुरा ॥ ५४ ॥ इतिश्रीम
हाभाभीष्मपर्वणिभीष्मव० अलंबुपाभिमन्युसमागमेशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ आर्जुनिसमरेश्वरंविनिघ्नंतंमहारथान् ॥
अलंबुषःकथंयुद्धेप्रत्ययुध्यतसंजय १ आर्ष्यशृंगिकथंचैवसौभद्रःपरवीरहा ॥ तन्ममाचक्ष्वतत्त्वेनयथावृत्तंस्मसंयुगे २ धनंजयश्चकिंचक्रेमसैन्येषुसंयुगे ॥ भीमो
वारथिनांश्रेष्ठोराक्षसोवाघटोत्कचः ३ नकुलःसहदेवोवासात्यकिर्वांमहारथः ॥ एतदाचक्ष्वमेत्यंकुशलोह्यसिसंजय ४ ॥ संजयउवाच ॥ हंततेऽहंप्रवक्ष्यामिसंग्रा
मंलोमहर्षणम् ॥ यथाऽभूद्राक्षसेन्द्रस्यसौभद्रस्यचमारिष ५ अर्जुनश्चयथासंख्येभीमसेनश्चपांडवः ॥ नकुलःसहदेवश्चरणेचकुःपराक्रमम् ६ तथैवतावकाःसर्वेभी
ष्मद्रोणपुरःसराः ॥ अहुतानिविचित्राणिचकुःकर्माण्यभीतवत् ७

अलंबुषस्तुसमरे अभिमन्युमहारथम् ॥ विनयसुमहानादंतर्जयित्वा मुहुर्मुहुः ८ अभिदुद्रावगेन तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ अभिमन्युश्च वेगेन सिंहवद्विनदन्मुहुः
 ९ आर्ष्यशृंगिमहेष्वासंपितुरत्यंतवैरिणम् ॥ ततः समीयतुः संख्येत्वारितौ नरराक्षसौ १० रथाभ्यां रथिनौ श्रेष्ठौ यथावैदेव दानवौ ॥ मायावीराक्षसश्रेष्ठो दिव्यास्त्र
 श्वैव फाल्गुनिः ११ ततः कार्पणिमहाराजनिशितैः सायकैस्त्रिभिः ॥ आर्ष्यशृंगिरणे विध्वापुनर्विव्याध पंचभिः १२ अलंबुषोऽपि संकुद्धः कार्पणिनवभिराशुगैः ॥
 हृदिविव्याध वेगेन तोत्रैरिव महाद्विपम् १३ ततः शरसहस्रेणाक्षिप्रकारी निशाचरः ॥ अर्जुनस्य सुतं संख्ये पीडयामास भारत १४ अभिमन्युस्ततः कुद्धो नवभिर्न
 तपर्वभिः ॥ विभेदनिशितैर्वाणैराक्षसैर्द्रुमहोरसि ॥ तैस्तस्य विविधस्तूर्णैकायं निभिद्य मर्मसु ॥ सतैर्विभिन्नसर्वांगः शुशुभे राक्षसोत्तमः १५ पुष्पितैः किंशुकैराजन्
 संस्तीर्ण इव पर्वतः ॥ संधारयाणश्च शरान्हेमपुंखान् महाबलः १७ विषभौराक्षसश्रेष्ठः सज्वाल इव पर्वतः ॥ ततः कुद्धो महाराज आर्ष्यशृंगिरमर्षणः १८ महेन्द्रप्रति
 मं कार्पणिच्छादयामास पात्रिभिः ॥ तेन ते विशिखामुक्तायमदंडोपमाः शिताः १९ अभिमन्युं विनिर्भिद्य प्राविशंत धरातलम् ॥ तथैवार्जुनिना मुक्ताः शराः कनकभू
 षणाः २० अलंबुषं विनिर्भिद्य प्राविशंत धरातलम् ॥ सौभद्रस्तुरणेरक्षः शरैः सन्नतपर्वभिः २१ चक्रे विमुखमासाद्य मयं शक्र इवाहवे ॥ विमुखं चरणेरक्षो वध्यमा
 नं रणेऽरिणा २२ प्रादुश्चक्रे महामायां तामसीं परतापनाम् ॥ ततस्ते तमसा सर्वे वृताश्चासन्महीपते २३ नाभिमन्युमपश्यंत नैव स्वात्नपरानुरणे ॥ अभिमन्यु
 श्वतद्दृष्ट्वा घोररूपं महत्तमः २४ प्रादुश्चक्रेऽस्त्रमत्युग्रं भास्करं कुरुनंदनः ॥ ततः प्रकाशमभवज्जगत्सर्वमहीपते २५ तां चाभिजघ्निवान्मायां राक्षसस्य दुरात्मनः ॥
 संकुद्धश्च महावीर्यो राक्षसैर्द्रुमरोत्तमः २६ छादयामास समरेशरैः सन्नतपर्वभिः ॥ बह्वीस्तथान्यामायाश्च प्रयुक्तास्ते नरराक्षसा २७ सर्वास्त्रविदमेयात्मा वारयामास
 फाल्गुनिः ॥ हतमायं ततो रक्षो वध्यमानं च सायकैः २८ रथंतत्रैव संत्यज्य प्राद्रवन्महतोभयात् ॥ तस्मिन् विनिर्जिते तूर्णं कूटयो विनिराक्षसे २९ आर्जुनिः स
 मरे सैन्यं तावकं संममर्दह ॥ मदाधोगंधनागैर्द्रुमपद्मान्मन्त्रिणीभिव ३० ततः शान्तनवो भीष्मः सैन्यं दृष्ट्वाऽभिविभ्रुतम् ॥ महताशरवर्षेण सौभद्रं पर्यवारयत् ३१
 कोष्ठीकृत्य च तं वीरं धार्तराष्ट्रमहारथाः ॥ एकं सुबहवो युद्धे ततस्तुः सायकैर्दृढम् ३२ सते पारथिनां वीरः पितुस्तुल्यपराक्रमः ॥ सदृशो वासुदेवस्य विक्रमेण
 बलेन च ३३ उभयोः सदृशं कर्म सपितुर्मातुलस्य च ॥ रणे बहुविधं चक्रे सर्वशस्त्रभृतां वरः ३४ ततो धनं जयो वीरो विनिघ्नं स्तवसैनिकान् ॥ आससाद रणे भी
 ष्मं पुत्रप्रेप्सु रमर्षणः ३५ तथैव समरे राजन्पितादेव तस्तव ॥ आससाद रणे पार्थस्वर्भानुरिव भास्करम् ३६ ततः सरथनागाश्चाः पुत्रास्तव जनेश्वर ॥ परिव
 व्रूणे भीष्मं जुगुप्सुश्च समंततः ३७ तथैव पांडवाराजन् परिवार्य धनं जयम् ॥ रणाय महते युक्ता दंशिता मरतर्षभ ३८

३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०। १३१। १३२। १३३। १३४। १३५। १३६। १३७। १३८। १३९। १४०। १४१। १४२। १४३। १४४। १४५। १४६। १४७। १४८। १४९। १५०। १५१। १५२। १५३। १५४। १५५। १५६। १५७। १५८। १५९। १६०। १६१। १६२। १६३। १६४। १६५। १६६। १६७। १६८। १६९। १७०। १७१। १७२। १७३। १७४। १७५। १७६। १७७। १७८। १७९। १८०। १८१। १८२। १८३। १८४। १८५। १८६। १८७। १८८। १८९। १९०। १९१। १९२। १९३। १९४। १९५। १९६। १९७। १९८। १९९। २००। २०१। २०२। २०३। २०४। २०५। २०६। २०७। २०८। २०९। २१०। २११। २१२। २१३। २१४। २१५। २१६। २१७। २१८। २१९। २२०। २२१। २२२। २२३। २२४। २२५। २२६। २२७। २२८। २२९। २३०। २३१। २३२। २३३। २३४। २३५। २३६। २३७। २३८। २३९। २४०। २४१। २४२। २४३। २४४। २४५। २४६। २४७। २४८। २४९। २५०। २५१। २५२। २५३। २५४। २५५। २५६। २५७। २५८। २५९। २६०। २६१। २६२। २६३। २६४। २६५। २६६। २६७। २६८। २६९। २७०। २७१। २७२। २७३। २७४। २७५। २७६। २७७। २७८। २७९। २८०। २८१। २८२। २८३। २८४। २८५। २८६। २८७। २८८। २८९। २९०। २९१। २९२। २९३। २९४। २९५। २९६। २९७। २९८। २९९। ३००। ३०१। ३०२। ३०३। ३०४। ३०५। ३०६। ३०७। ३०८। ३०९। ३१०। ३११। ३१२। ३१३। ३१४। ३१५। ३१६। ३१७। ३१८। ३१९। ३२०। ३२१। ३२२। ३२३। ३२४। ३२५। ३२६। ३२७। ३२८। ३२९। ३३०। ३३१। ३३२। ३३३। ३३४। ३३५। ३३६। ३३७। ३३८। ३३९। ३४०। ३४१। ३४२। ३४३। ३४४। ३४५। ३४६। ३४७। ३४८। ३४९। ३५०। ३५१। ३५२। ३५३। ३५४। ३५५। ३५६। ३५७। ३५८। ३५९। ३६०। ३६१। ३६२। ३६३। ३६४। ३६५। ३६६। ३६७। ३६८। ३६९। ३७०। ३७१। ३७२। ३७३। ३७४। ३७५। ३७६। ३७७। ३७८। ३७९। ३८०। ३८१। ३८२। ३८३। ३८४। ३८५। ३८६। ३८७। ३८८। ३८९। ३९०। ३९१। ३९२। ३९३। ३९४। ३९५। ३९६। ३९७। ३९८। ३९९। ४००। ४०१। ४०२। ४०३। ४०४। ४०५। ४०६। ४०७। ४०८। ४०९। ४१०। ४११। ४१२। ४१३। ४१४। ४१५। ४१६। ४१७। ४१८। ४१९। ४२०। ४२१। ४२२। ४२३। ४२४। ४२५। ४२६। ४२७। ४२८। ४२९। ४३०। ४३१। ४३२। ४३३। ४३४। ४३५। ४३६। ४३७। ४३८। ४३९। ४४०। ४४१। ४४२। ४४३। ४४४। ४४५। ४४६। ४४७। ४४८। ४४९। ४५०। ४५१। ४५२। ४५३। ४५४। ४५५। ४५६। ४५७। ४५८। ४५९। ४६०। ४६१। ४६२। ४६३। ४६४। ४६५। ४६६। ४६७। ४६८। ४६९। ४७०। ४७१। ४७२। ४७३। ४७४। ४७५। ४७६। ४७७। ४७८। ४७९। ४८०। ४८१। ४८२। ४८३। ४८४। ४८५। ४८६। ४८७। ४८८। ४८९। ४९०। ४९१। ४९२। ४९३। ४९४। ४९५। ४९६। ४९७। ४९८। ४९९। ५००। ५०१। ५०२। ५०३। ५०४। ५०५। ५०६। ५०७। ५०८। ५०९। ५१०। ५११। ५१२। ५१३। ५१४। ५१५। ५१६। ५१७। ५१८। ५१९। ५२०। ५२१। ५२२। ५२३। ५२४। ५२५। ५२६। ५२७। ५२८। ५२९। ५३०। ५३१। ५३२। ५३३। ५३४। ५३५। ५३६। ५३७। ५३८। ५३९। ५४०। ५४१। ५४२। ५४३। ५४४। ५४५। ५४६। ५४७। ५४८। ५४९। ५५०। ५५१। ५५२। ५५३। ५५४। ५५५। ५५६। ५५७। ५५८। ५५९। ५६०। ५६१। ५६२। ५६३। ५६४। ५६५। ५६६। ५६७। ५६८। ५६९। ५७०। ५७१। ५७२। ५७३। ५७४। ५७५। ५७६। ५७७। ५७८। ५७९। ५८०। ५८१। ५८२। ५८३। ५८४। ५८५। ५८६। ५८७। ५८८। ५८९। ५९०। ५९१। ५९२। ५९३। ५९४। ५९५। ५९६। ५९७। ५९८। ५९९। ६००। ६०१। ६०२। ६०३। ६०४। ६०५। ६०६। ६०७। ६०८। ६०९। ६१०। ६११। ६१२। ६१३। ६१४। ६१५। ६१६। ६१७। ६१८। ६१९। ६२०। ६२१। ६२२। ६२३। ६२४। ६२५। ६२६। ६२७। ६२८। ६२९। ६३०। ६३१। ६३२। ६३३। ६३४। ६३५। ६३६। ६३७। ६३८। ६३९। ६४०। ६४१। ६४२। ६४३। ६४४। ६४५। ६४६। ६४७। ६४८। ६४९। ६५०। ६५१। ६५२। ६५३। ६५४। ६५५। ६५६। ६५७। ६५८। ६५९। ६६०। ६६१। ६६२। ६६३। ६६४। ६६५। ६६६। ६६७। ६६८। ६६९। ६७०। ६७१। ६७२। ६७३। ६७४। ६७५। ६७६। ६७७। ६७८। ६७९। ६८०। ६८१। ६८२। ६८३। ६८४। ६८५। ६८६। ६८७। ६८८। ६८९। ६९०। ६९१। ६९२। ६९३। ६९४। ६९५। ६९६। ६९७। ६९८। ६९९। ७००। ७०१। ७०२। ७०३। ७०४। ७०५। ७०६। ७०७। ७०८। ७०९। ७१०। ७११। ७१२। ७१३। ७१४। ७१५। ७१६। ७१७। ७१८। ७१९। ७२०। ७२१। ७२२। ७२३। ७२४। ७२५। ७२६। ७२७। ७२८। ७२९। ७३०। ७३१। ७३२। ७३३। ७३४। ७३५। ७३६। ७३७। ७३८। ७३९। ७४०। ७४१। ७४२। ७४३। ७४४। ७४५। ७४६। ७४७। ७४८। ७४९। ७५०। ७५१। ७५२। ७५३। ७५४। ७५५। ७५६। ७५७। ७५८। ७५९। ७६०। ७६१। ७६२। ७६३। ७६४। ७६५। ७६६। ७६७। ७६८। ७६९। ७७०। ७७१। ७७२। ७७३। ७७४। ७७५। ७७६। ७७७। ७७८। ७७९। ७८०। ७८१। ७८२। ७८३। ७८४। ७८५। ७८६। ७८७। ७८८। ७८९। ७९०। ७९१। ७९२। ७९३। ७९४। ७९५। ७९६। ७९७। ७९८। ७९९। ८००। ८०१। ८०२। ८०३। ८०४। ८०५। ८०६। ८०७। ८०८। ८०९। ८१०। ८११। ८१२। ८१३। ८१४। ८१५। ८१६। ८१७। ८१८। ८१९। ८२०। ८२१। ८२२। ८२३। ८२४। ८२५। ८२६। ८२७। ८२८। ८२९। ८३०। ८३१। ८३२। ८३३। ८३४। ८३५। ८३६। ८३७। ८३८। ८३९। ८४०। ८४१। ८४२। ८४३। ८४४। ८४५। ८४६। ८४७। ८४८। ८४९। ८५०। ८५१। ८५२। ८५३। ८५४। ८५५। ८५६। ८५७। ८५८। ८५९। ८६०। ८६१। ८६२। ८६३। ८६४। ८६५। ८६६। ८६७। ८६८। ८६९। ८७०। ८७१। ८७२। ८७३। ८७४। ८७५। ८७६। ८७७। ८७८। ८७९। ८८०। ८८१। ८८२। ८८३। ८८४। ८८५। ८८६। ८८७। ८८८। ८८९। ८९०। ८९१। ८९२। ८९३। ८९४। ८९५। ८९६। ८९७। ८९८। ८९९। ९००। ९०१। ९०२। ९०३। ९०४। ९०५। ९०६। ९०७। ९०८। ९०९। ९१०। ९११। ९१२। ९१३। ९१४। ९१५। ९१६। ९१७। ९१८। ९१९। ९२०। ९२१। ९२२। ९२३। ९२४। ९२५। ९२६। ९२७। ९२८। ९२९। ९३०। ९३१। ९३२। ९३३। ९३४। ९३५। ९३६। ९३७। ९३८। ९३९। ९४०। ९४१। ९४२। ९४३। ९४४। ९४५। ९४६। ९४७। ९४८। ९४९। ९५०। ९५१। ९५२। ९५३। ९५४। ९५५। ९५६। ९५७। ९५८। ९५९। ९६०। ९६१। ९६२। ९६३। ९६४। ९६५। ९६६। ९६७। ९६८। ९६९। ९७०। ९७१। ९७२। ९७३। ९७४। ९७५। ९७६। ९७७। ९७८। ९७९। ९८०। ९८१। ९८२। ९८३। ९८४। ९८५। ९८६। ९८७। ९८८। ९८९। ९९०। ९९१। ९९२। ९९३। ९९४। ९९५। ९९६। ९९७। ९९८। ९९९। १०००।

शारदस्तु ततो राजन्भीष्मस्य प्रमुखो स्थितम् ॥ अर्जुनं पंचविंशत्यासायकानां समाचिनोत् ३९ प्रत्युद्रम्याथ विव्याध सात्यकिस्तं शितैः शरैः ॥ पांडवप्रियकार्थं
 शार्दूल इव कुंजरं ४० गौतमोऽपि त्वरायुक्तो माधवं नवभिः शरैः ॥ हृदिविव्याध संकुद्धः कंकपत्रपरिच्छेदः ४१ शैने योऽपि ततः कुद्धश्चापमानम्यवेगवान् ॥ गौतमांत
 करं तूर्णं समाधत्त शिलां मुखं ४२ तमापतंत वेगेन शक्राशनिसमद्युतिं ॥ द्विधा चिच्छेद संकुद्धो द्रौणिः परमकोपनः ४३ समुत्सृज्याथ शैने यो गौतमं रथिनां वरः ॥ अ
 भ्यद्रवद्रुणे द्रौणिं राहुः खंशशिनं यथा ४४ तस्य द्रोणसुतश्चापं द्विधा चिच्छेद भारत ॥ अथैनं छिन्नधन्वानं ताडयामास सायकैः ४५ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय शत्रुघ्नं भा
 रसाधनं ॥ द्रौणिं षष्ठ्या महाराज बाहोरुरसि चार्पयत् ४६ सविद्वो व्यथितश्चैव मुहूर्तं कश्मलायुतः ॥ निषसा बरथोपस्थे ध्वजयष्टिं समाश्रितः ४७ प्रतिलभ्यततः
 संज्ञां द्रोणपुत्रः प्रतापवान् ॥ वाष्णेयं समरे कुद्धो नाराचेन समापयत् ४८ शैनेयं सतु निर्भिद्य प्राविशद्वरणीतलं ॥ वसंतकाले बलवान्बिलं सर्पशिथुर्यथा ४९ अथापरे
 ण भलेन माधवस्य ध्वजोत्तमं ॥ चिच्छेद समरे द्रौणिः सिंहनादं मुमोच ह ५० पुनश्चैनं शरैर्घोरैश्छादयामास भारत ॥ निदाघाते महाराज यथामेघो दिवाकरम् ५१ सा
 त्यकोऽपि महाराज शरजालं निहत्य तत् ॥ द्रौणिमभ्याकिरत्तूर्णं शरजालैरनेकधा ५२ तापयामास च द्रौणिं शैनेयः परवीरहा ॥ विमुक्तो मेघजालेन यथैव तपनस्तथा
 ५३ शराणां च सहस्रेण पुनरेव समुद्यतः ॥ सात्यकिश्छादयामास ननाद च महाबलः ५४ दृष्ट्वा पुत्रं च तं प्रस्तराहुणे वनिशाकरम् ॥ अभ्यद्रवत शैनेयं भारद्वाजः प्रता
 पवान् ५५ विव्याध च सुतीक्ष्णेन पृषत्केन महाभृधे ॥ परीप्सन्स्वसुतं राजन्वाष्णेयेनाभिपीडितं ५६ सात्यकिस्तुरणे हित्वा गुरुपुत्रं महारथं ॥ द्रोणं विव्याध विंश
 त्यासर्वपारशैः शरैः ५७ तदंतरममेयात्मा कौतेयः शत्रुतापनः ॥ अभ्यद्रवद्रुणे कुद्धो द्रोणं प्रति महारथः ५८ ततो द्रोणश्च पार्थश्च समेयेतां महाभृधे ॥ यथा बुधश्च
 शुक्रश्च महाराज नमस्तले ५९ ॥ इति श्रीम० भीष्म० भीष्मव० अलंबुषा अभिमन्युयुद्धे एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं द्रोणो
 महेष्वासः पांडवश्च धनं जयः ॥ समीयतुरणे यतौ तावुभौ पुरुषर्षभौ १ प्रियो हि पांडवो नित्यं भारद्वाजस्य धीमतः ॥ आचार्यश्चरणे नित्यं प्रियः पार्थस्य संजय २
 तावुभौरथिनौ संख्ये हृष्टौ सिंहाविवोत्कटौ ॥ कथं समीयतुर्यतौ भारद्वाज धनं जयौ ३ संजय उवाच ॥ न द्रोणः समरे पार्थं जानीते प्रियमात्मनः ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य
 पार्थो वा गुरुमाहवे ४ न क्षत्रियारणे राजन्वर्जयांति परस्परं ॥ निर्मर्यादं हि युध्यंते पित्राभिर्भ्रातृभिः सह ५ रणे भारत पार्थेन द्रोणो विद्वस्त्रिभिः शरैः ॥ नार्चितयच्च तान्वा
 णान् पार्थ चापच्युतान्युधि ६ शरवृष्ट्या पुनः पार्थश्छादयामास तं रणे ॥ सप्रज्ज्वालरीषेण गहनेऽग्निरिवोर्जितः ७ ततोऽर्जुनं रणे द्रोणः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ छादयामा
 सराजेंद्रनचिरादेव भारत ८ ततो दुर्योधनो राजा सुशर्माणमचोदयत् ९ द्रोणस्य समरे राजन्पार्ष्णिग्रहणकारणात् ९ कथयति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९

त्रिगर्तराडपिकुहोभृशमायम्यकार्मुकम् ॥ छादयामाससमरेपार्थवानैरयोमुखैः १० ताम्यामुक्ताःशराराजन्नंतरिक्षेविरेजिरे ॥ हंसाइवमहाराजशरत्कालेनम
स्तले ११ तेशराःप्राप्यकौतेयसमंताद्विविशुःप्रभो ॥ फलभारनतंयद्वत्स्वादुवृक्षंविहंगमाः १२ अर्जुनस्तुरणेनादंविनद्यरथिनांवरः ॥ त्रिगर्तराजंसमरेसपुत्रं
विव्यधेशैः १३ तेवध्यमानाःपार्थेनकालेनेवयुगक्षये ॥ पार्थमेवाम्यवर्ततमरणेरुतनिश्चयाः १४ मुमुचुःशरवृष्टिचपांडवस्यरथंप्रति ॥ शरवृष्टिततस्तांतुशर
वर्षैःसमंततः १५ प्रतिजग्राहराजेंद्रतोयवृष्टिमिवाचलः ॥ तत्राहुतमपश्यामवीभत्सोर्हस्तलाघवम् १६ विमुक्तांबहुभियोधैःशस्त्रवृष्टिदुरासदाम् ॥ यदेकोवा
रयामासमारुतोऽभ्रगणानिव १७ कर्मणातेनपार्थस्यतुतुपुर्देवदानवाः ॥ अथकुहोरेणपार्थस्त्रिगर्तान्प्रतिभारत १८ मुमोचास्त्रंमहाराजवायव्यंपृतनामुखे ॥
प्रादुरासीत्ततोवायुःशोभयाणोनभस्तलम् १९ पातयन्चैतरुगणान्विनिघ्नंश्वैवसैनिकान् ॥ ततोद्रोणोऽभिवीक्ष्यैववायव्यास्त्रंसुदारुणम् २० शैलमन्यन्महाराज
घोरमस्त्रमुमोचह ॥ द्रोणेनयुधिनिर्मुक्तेतस्मिन्नस्त्रेनराधिप २१ प्रशशामततोवायुःप्रसन्नाश्वदिशोदश ॥ ततःपांडुसुतोवीरस्त्रिगर्तस्थरथवजान् २२ निरुत्सा
हानरणेचक्रेविमुखान्विपराक्रमान् ॥ ततोदुर्योधनश्चैवकृपश्चरथिनांवरः २३ अश्वत्थामातथाशल्यःकांबोजश्चसुदक्षिणः ॥ विंदानुविंदावावंत्यौवाहिकःसहवा
लिहकैः २४ महातारथवंशेनपार्थस्यावारयन्दिशः ॥ तथैवभगदत्तश्चशुतायुश्चमहाबलः २५ गजानीकेनभीमस्यताववारयतांदिशः ॥ मूरिश्रवाःशलश्चैवसौबलश्च
विशांपते २६ शरौघैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्माद्रीपुत्राववारयन् ॥ भीष्मस्तुसंहतःसंख्येधार्तराष्ट्रैःससैनिकैः २७ युधिष्ठिरंसमासाद्यसर्वतःपर्यवारयत् ॥ आपतंतंगजा
नीकंदृष्ट्वापार्थोवृकोदरः २८ लेलिहन्सृक्किणीवीरोमृगराडिवकानने ॥ भीमस्तुरथिनांश्रेष्ठोगदांष्ट्रह्यमहाहवे २९ अवलुत्यरथातूर्णतवसैन्यान्यभीषयत् ॥
तमुद्रीक्ष्यगदाहस्तंततस्तेगजसादिनः ३० परिववूरणेयत्ताभीमसेनंसमंततः ॥ गजमध्यमनुप्रातःपांडवःसव्यराजत ३१ मेघजालस्यमहतोयथामध्य
गतोरविः ॥ व्यधमत्सगजानीकंगदयापांडवर्षभः ३२ महाभ्रजालमतुलंमातरिश्वेवसंततम् ॥ तेवध्यमानावलिनभीमसेनेनदंतिनः ३३ आर्तनादंरणेच
कुर्गर्जंतोजलदाइव ॥ बहुधादारितश्चैवविषाणैस्तत्रदंतिभिः ३४ फुल्लाशोकनिभःपार्थःशुशुभेरणमूर्धनि ॥ विषाणेदंतिनंष्ट्रह्यनिर्विषाणमथाकरोत् ३५ विषाणे
नचतेनैवकुंभेऽभ्याहत्यदंतिनम् ॥ पातयामाससमरेदंडहस्तहवांतकः ३६ शोणिताक्तांगदांभिन्नमेदोमज्जाकृतच्छविः ॥ कृताभ्यंगःशोणितेनरुद्रवत्प्रत्य
दृश्यत ३७ एवंचैवध्यमानाश्चहतशेषामहागजाः ॥ प्राद्रवंतदिशोराजन्विमृद्रंतःस्वकंबलम् ३८ द्रवद्भिस्तेर्महानागैःसमंताद्भरतर्षभ ॥ दुर्योधनबलंसर्वं
पुनरासीत्पराइमुखम् ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिभीमपराक्रमेव्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥

व्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥

मध्यंदिनहति १। २। ३। ४। ५। ६ स्त्रीमयं जयंभीष्मःस्त्रीषवात्प्रापितयित्वा चद्रास्त्रीमयंस्वापेयमयत् ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१

॥ संजयउवाच ॥ मध्यंदिनेमहाराजसंग्रामःसमपद्यत ॥ लोकक्षयकरोरौद्रोभीष्मस्यसहसोमकैः १ गगियोरथिनांश्रेष्ठःपांडवानामनीकिनी ॥ व्यधमन्निशि
तैर्बाणैःशतशोऽथसहस्रशः २ संममर्दचतसैन्यंपितादेवव्रतस्तव ॥ धान्यानामिवलूनानांप्रकरंगोगणाइव ३ घृष्टयुग्मःशिखंडोचविराटोदुपदस्तथा ॥ भीष्म
मासाद्यसमरेशैर्जह्नुर्महारथम् ४ घृष्टयुग्मततोविध्वाविराटंचशैस्त्रिभिः ॥ दुपदस्यचनाराचंप्रेषयामासभारत ५ तेनविद्धामहेष्वासामीष्मेणामित्रकर्षिणा ॥
चुक्रधुःसमरेराजन्पादस्पृष्टाइवोरगाः ६ शिखंडोतंचविध्वाधभरतानांपितामहम् ॥ स्त्रीमयंमनसाध्यात्वानास्मैप्राहरदच्युतः ७ घृष्टयुग्मस्तुसमरेक्रोधेनाग्नि
रिवज्वलन् ॥ पितामहंनिभिर्बाणैर्बाहोरुरसिचार्पयत् ८ दुपदःपंचविंशत्याविराटोदशभिःशैः ॥ शिखंडोपंचविंशत्याभीष्मंविध्वाधसायकैः ९ सोऽतिविद्धो
महाराजशोणितौघपरिभुतः ॥ वसंतपुष्पशबलोरक्ताशोकइवावभौ १० तान्प्रत्यविध्यद्गंगेयस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ॥ दुपदस्यचमल्लेनधनुश्चिच्छेदमारिष
११ सोऽन्यत्कार्मुकमादायभीष्मंविध्वाधपंचभिः ॥ सारथिचत्रिभिर्बाणैःसुशितैरणमूर्धनि १२ तथाभीमोमहाराजद्रौपद्याःपंचचात्मजाः ॥ केकयाभ्रा
तरःपंचसात्यकिश्चैवसात्वतः १३ अभ्यद्रवंतगंगेयंयुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ रिरक्षिषंतःपांचाल्यंघृष्टयुग्मपुरोगमाः १४ तथैवतावकाःसर्वेभीष्मरक्षार्थमुद्यताः ॥
प्रत्युद्ययुःपांडुसेनांसहसैन्यानराधिप १५ तत्रासीत्सुमहद्युद्धंतवतेषांचसंकुलम् ॥ नराश्वरथनागानायमराष्ट्रविवर्धनम् १६ रथीरथिनमासाद्यप्राहिणोद्यम
सादनम् ॥ तथेतरान्समासाद्यनरनागाश्वसादिनः १७ अनयन्परलोकायशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ शरैश्चविविधैर्घोरैस्तत्रतत्रविशांपते १८ रथास्तुरथिभिर्ही
नाहतसारथयस्तथा ॥ विप्रद्रुताश्चसमरेदिशोजग्मुःसमंततः १९ मृद्रंतस्तेनरान्महान्द्वयाश्चसुबहून्नरणे ॥ वातायमानादृश्यंतैर्गंधर्वनगरोपमाः २० राथेनश्च
रथैर्हीनावर्मिणस्तेजसायुताः ॥ कुंडलोष्णीषिणःसर्वेनिष्कांगदविभूषणाः २१ देवपुत्रसमाःसर्वैर्शौर्यैश्चक्रसमायुधि ॥ ऋद्ध्यावैश्रवणंचातिनयेनचबृहस्पति
२२ सर्वलोकेश्वराःशूरास्तत्रतत्रविशांपते ॥ विप्रद्रुताव्यदृश्यंतप्राकृताइवमानवाः २३ दंतिनश्चनरश्रेष्ठहीनापरमसादिभिः ॥ मृद्रंतःस्वान्यनीकानिनि
पेतुःसर्वशब्दगाः २४ चर्मभिश्चामरैश्चित्रैःपताकाभिश्चमारिष ॥ छत्रैःसितैर्हमदंडैश्चामरैश्चसमंततः २५ विशीर्णैर्विप्रधावंतोदृश्यंतैस्मादिशोदश ॥ नवमे
घप्रतीकाशाजलदोपमनिःस्वनाः २६ तथैवदंतिभिर्हीनागजारोहाविशांपते ॥ प्रधावंतोऽन्वदृश्यंततवतेषांचसंकुले २७ नानादेशसमुत्थांश्चतुरगान्हेमभूषि
तान् ॥ वातायमानानद्राक्षंशतशोऽथसहस्रशः २८ अश्वारोहान्हतैरश्वैर्महीतासीन्समंततः ॥ द्रवमाणानपश्यामद्राव्यमाणांश्चसंयुगे २९ गजोगजंसमासा
द्यद्रवमाणंमहाहवे ॥ ययौप्रमृद्यतरसापादातान्वाजिनस्तथा ३० वैश्रवणंकुबेरंचातिजतिक्ताः २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७ अद्राक्षमहंसंजया २८। २९। ३०

दुर्योधनोमहाराजदुःशासनमभाषत ॥ एषशूरोमहेष्वासोभीष्मःशूरनिपूदनः २ छादितःपांडवैःशूरैःसमंताद्भरतर्षभ ॥ तस्यकार्यत्वयावीररक्षणंसुमहात्मनः ३
 रक्ष्यमाणोहिसमरेभीष्मोऽस्माकंपितामहः ॥ निहन्यात्समरेयत्तान्पंचालान्पांडवैःसह ४ तत्रकार्यतमंमन्येभीष्मस्यैवाभिरक्षणम् ॥ गोताह्यमहेष्वासोभीष्मो
 ऽस्माकमहावतः ५ समवान्सर्वसैन्येनपरिवार्यपितामहम् ॥ समरेकर्मकुर्वाणंहुष्करंपरिरक्षतु ६ सएवमुक्तःसमरेपुत्रोदुःशासनस्तव ॥ परिवार्यस्थितोभीष्मसै
 न्येनमहतावृतः ७ ततःशतसहस्राणांहयानांसुबलात्मजः ॥ विमलप्रासहस्तानामृष्टितोमरधारिणाम् ८ दर्पितानांसुवेशानांवलस्थानांपताकिनाम् ॥ शि
 क्षितैर्युद्धकुशलैरुपेतानानरोत्तमैः ९ नकुलंसहदेवंचधर्मराजंचपांडवम् ॥ न्यवारयन्नरश्रेष्ठान्परिवार्यसमंततः १० ततोदुर्योधनोराजाशूराणांहयसादि
 नाम् ॥ अयुतंप्रेषयामासपांडवानानिवारणे ११ तैःप्रविष्टैर्महावेगैरुत्तमैरिवाहवे ॥ सुराहताधराराजंश्वकंपेचननादच १२ सुरशब्दश्चसुमहान्वा
 जिनांशुभ्रुवेतदा ॥ महावंशवनस्येवदह्यमानस्यपर्वते १३ उत्पतद्भिश्चतैस्तत्रसमुद्भूतमहद्रजः ॥ दिवाकररथंप्राप्यच्छादयामासभास्करम् १४ वेगवद्भिर्ह
 यैस्तैस्तुक्षोमितापांडवीचमूः ॥ निपतद्भिर्महावेगैर्हसैरिवमहत्सरः १५ हेषतांचैवशब्देननप्राज्ञायतकिंचन ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजामाद्रीपुत्रौचपा
 ण्डवौ १६ प्रत्यग्रंस्तरसावेगंसमरेहयसादिनाम् ॥ उद्धृतस्यमहाराजप्रावृट्कालेऽतिपूर्यतः १७ पौर्णमास्यामंबुवेगंयथावेलामहोदधेः ॥ ततस्तेरथिनो
 राजन्शूरैःसन्नतपर्वभिः १८ न्यकृतंनुत्तमांगानिशरेणहयसादिनाम् ॥ तेनिपेतुर्महाराजनिहतादृढधन्विभिः १९ नागैरिवमहानागायथावद्भिरिगह्वरे ॥ तेषपि
 प्रांसुनिशितैःशूरैःसन्नतपर्वभिः २० न्यकृतंनुत्तमांगानिविचरंतोदिशोदश ॥ अभ्याहताहयारोहाक्रुष्टिभिर्मरतर्षभ २१ अत्यजन्नुत्तमांगानिफलानीवमहा
 द्रुमाः ॥ ससादिनोहयाराजंस्तत्रतत्रनिपूदिताः २२ पतिताःपात्यमानाश्चप्रत्यदृश्यंतसर्वशः ॥ वध्यमानाहयाश्चैवप्राद्रवंतभयार्दिताः २३ यथासिंहसमासाद्य
 मृगाःप्राणपरायणाः ॥ पांडवाश्चमहाराजजित्वाशत्रून्महामृधे २४ दध्मुःशंखांश्चभेरीश्चताडयामासुराहवे ॥ ततोदुर्योधनोदीनोदृष्ट्वासैन्यंपराजितम् २५ अ
 ब्रवीद्भरतश्रेष्ठमद्रराजमिदंवचः ॥ एषपांडुसुतोज्येष्ठोयमाभ्यांसहितोरणे २६ पश्यतांमोमहाबाहोसेनांद्रावयतिप्रभो ॥ तंवारयमहाबाहोवेलेवमकरालयम्
 २७ त्वंहिसंश्रयसेज्यर्थमसह्यबलविक्रमः ॥ पुत्रस्यतवतद्वाक्यंश्रुत्वाशल्यःप्रतापवान् २८ सययौरथवंशेनयत्रराजायुधिष्ठिरः ॥ तदाऽपतद्वैसहसाशल्यस्य
 सुमहद्वलम् २९ महौघवेगंसमरेवारयामासपांडवः ॥ मद्रराजंचसमरेधर्मराजोमहारथः ३० दशभिःसायकैस्तूर्णमाजघानस्तनान्तरे ॥ नकुलसहदेवश्चतंसप्त
 भिराजिह्वैः ३१ मद्रराजोऽपितान्सर्वानाजघानात्रिभिस्त्रिभिः ॥ युधिष्ठिरंपुनःषष्ठ्याविव्याधनिशितैःशूरैः ३२ २४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

३३।३४।३५ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनी०मा०पंचाविक्रान्ततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ततइति १।२।३ द्वादशाख्यैःद्वादशसंख्यैः ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३
 माद्रीपुत्रौचसंभ्रांतौद्वाभ्यांद्वाभ्यामताडयत् ॥ ततोभीमोमहाबाहुर्दृष्ट्वाजानमाहवे ३३ मद्रराजरथंप्राप्तंमृत्योरास्यगतंयथा ॥ अभ्यपद्यतसंग्रामेयुधिष्ठिर
 ममित्रजित् ३४ ततोयुद्धमहाघोरंप्रावर्ततसुदारुणम् ॥ अपरांदिशमास्थायपतमानेदिवाकरे ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिपंचा
 धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ ततःपितातवकुद्धोनिशितैःसायकोत्तमैः ॥ आजघानरणेपार्थान्सहस्रान्समंततः १ भीमंद्वाद
 शभिर्विद्धासात्यकिंनवाभिःशूरैः ॥ नकुलंचत्रिभिर्विद्धासहदेवंचसप्तभिः २ युधिष्ठिरंद्वादशभिर्बाहोरुरासिचार्पयत् ॥ घृष्टयुगंततोविद्वाननादसुमहाबलः ३
 तंद्वादशाख्यैर्नकुलोमाधवश्चत्रिभिःशूरैः ॥ घृष्टयुगंश्चसप्तत्याभीमसेनश्चसप्तभिः ४ युधिष्ठिरोद्वादशभिःप्रत्यविध्यत्पितामहम् ॥ द्रोणस्तुसात्यकिंविद्धाभी
 मसेनमविध्यत् ५ एकैकंपंचभिर्वाणैर्यमदंडोपमैःशितैः ॥ तौचतंप्रत्यविध्येतांत्रिभिस्त्रिभिराजिह्वैः ६ तौत्रैरिवमहानागंद्रोणंब्राह्मणपुंगवम् ॥ सौवीराःकितवाः
 प्राच्याःप्रतीच्योदीच्यमालवाः ७ अभीषाहाःशूरसेनाःशिवयोऽथवसातयः ॥ संग्रामेनाजहुर्भीष्मंवध्यमानाःशितैःशूरैः ८ तथैवान्येमहीपालानानादेशसमा
 गताः ॥ पांडवानभ्यवर्तंतविविधायुधपाणयः ९ तथैवपांडवाराजन्परिवहुःपितामहम् ॥ ससमंतात्परिवृतोरथौघैरपराजितः १० गहनेऽग्निरिवोत्सृष्टःप्रज
 प्वालदहन्परान् ॥ रथाग्र्यगारश्वापार्चिरसिशक्तिगर्देधनः ११ शरस्फुलिगोभीष्माग्निर्ददाहक्षत्रियर्षभान् ॥ सुवर्णपुंखैरिषुभिर्गार्ध्रपक्षैःसुतेजनैः १२ कर्णिना
 लीकनाराचैश्छादयामासतद्वलम् ॥ अपातयच्छत्रांश्चैवरथिनश्चशितैःशूरैः १३ मुंडतालवनानीवचकारसरथब्रजान् ॥ निर्मनुष्यान्रथान्राजन्गजान्श्वांश्च
 संयुगे १४ अकरोत्समहाबाहुःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ तस्यज्यातलनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः १५ निशम्यसर्वभूतानिसमकंपंतभारत ॥ अमोघाह्यपतन्वा
 णाःपितुस्तेभरतर्षभ १६ नासज्जंततनुत्रेषुभीष्मचापच्युताःशराः ॥ हतवीरान्रथान्राजन्संयुक्तान्जवनैर्हयैः १७ अपश्याममहाराजह्रियमाणान्तरणाजिरे ॥
 चेदिकाशिकरूपाणांसहस्राणिचतुर्दश १८ महारथाःसमाख्याताःकुलपुत्रास्तनुत्यजः ॥ अपरावर्तिनःसर्वेसुवर्णविकृतध्वजाः १९ संग्रामेभीष्ममासाद्यव्या
 दितास्यमिवांतकम् ॥ निमग्राःपरलोकायसवाजिरथकुंजराः २० भग्राक्षोपस्कुरान्कांश्चिद्भग्नचक्रांश्चभारत ॥ अपश्याममहाराजशतशोऽथसहस्रशः २१ सव
 रूथैरथैर्भग्नैरथिभिश्चनिपातितैः ॥ शूरैःसुकवचैश्छिन्नैःपट्टिश्चैश्चविशंपते २२ गदाभिर्भिदिपालैश्चानिशितैश्चशिलीमुखैः ॥ अनुकपैरुपासंगैश्चकैर्भग्नैश्चमा
 रिष २३ बाहुभिःकार्मुकैःखड्गैःशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ तलत्रैरंगुलित्रैश्चध्वजैश्चविनिपातितैः २४ चापैश्चबहुधाच्छिन्नैःसमास्तूर्यतमोदिनी ॥ हतारोहागजा
 राजन्हयाश्चहयसादिनः २५ न्यपतंतगतप्राणाःशतशोऽथसहस्रशः ॥ यतमानाश्चतेवीराद्रवमाणान्महारथान् २६ नाशकुर्वन्वारयितुंभीष्मबाणप्रपीडितान् ॥
 महेंद्रसमवीर्षेणवध्यमानामहाचमूः २७ ३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०

अभज्यतमहाराजनचद्रौसहधावतः ॥ आविद्धरथनागाश्वपातितध्वजसंकुलम् २८ अनीकपांडुपुत्राणांहाहाभूतमचेतनम् ॥ जघानात्रपितापुत्रपुत्रश्वपित
रंतथा २९ प्रियसखायंचाक्रंदेसखादैवबलाकृतः ॥ विमुच्यकवचानन्येपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ३० प्रकीर्यकेशान्धावंतःप्रत्यदृश्यंतसर्वशः ॥ तद्गोकुलमिवोद्गा
तमुद्गातरथकुवरम् ३१ ददृशेपांडुपुत्रस्यसैन्यमार्तस्वरंतदा ॥ प्रभज्यमानं सैन्यं तु दृष्ट्वायादवनंदनः ३२ उवाचपार्थवीभत्सुनिगृह्यरथमुत्तमम् ॥ अयंसका
लःसंप्राप्तःपार्थयःकाक्षितस्तव ३३ प्रहरास्मिन्नरव्याघ्रनचेन्मोहादिमुह्यसे ॥ यत्पुराकथितंवीरराज्ञातिपांसमागमे ३४ विराटनगरेतातसंजयस्यसमीपतः ॥
भीष्मद्रोणमुखान्सर्वान्धारतराष्ट्रस्यसैनिकान् ३५ सानुबंधान्दृष्ट्वाभियेमायोत्स्यंतिसंगरे ॥ इतितत्कुरुकौतेयसत्यंवाक्यमरिंदम ३६ क्षत्रधर्ममनुस्मृत्य
युध्यस्वविगतज्वरः ॥ इत्युक्तोवासुदेवेनतिर्यग्दृष्टिरधोमुखः ३७ अकामइववीभत्सुरिदं वचनमब्रवीत् ॥ अवधानांविधं कृत्वा राज्यवानरकोत्तरम् ३८ दुःखा
निवनवासेवाकिंनुमेसुकृतंभवेत् ॥ चोदयाश्वान्यतोभीष्मःकरिष्येवचनंतव ३९ पातयिष्यामिदुर्ध्वंभीष्मंकुरुपितामहम् ॥ सचाश्वान्नरजतप्रख्यांश्चोदयामा
समाधवः ४० यतोभीष्मस्ततोरान्दुप्रेक्ष्योरश्मिवा निव ॥ ततस्तत्पुनरावृत्तंयुधिष्ठिरबलंमहत् ४१ दृष्ट्वापार्थमहाबाहुंभीष्मायोद्यतमाहवे ॥ ततोभीष्मः
कुरुश्रेष्ठःसिंहवादिनदन्मुहुः ४२ धनंजयरथंशोभंशरवर्षैरवाकिरत् ॥ क्षणेनसरथस्तस्यसहयःसहसारथिः ४३ शरवर्षेणमहतानप्राज्ञायतभारत ॥ वासुदेव
स्त्वसंभ्रातो धैर्यमास्थायसत्वरः ४४ चोदयामासतानश्वान्विनुन्नान्भीष्मसायकैः ॥ ततःपार्थोधनुर्गृह्यदिव्यंजलदनिःस्वनम् ४५ पातयामासभीष्मस्यधनु
श्छित्त्वाशितैःशैरैः ॥ सच्छिन्नधन्वाकौरव्यःपुनरन्यन्महद्दनुः ४६ निमेषांतरमात्रेणसज्यंचक्रोपितातव ॥ चकर्षचततोदोर्भ्याधनुर्जलदनिःस्वनम् ४७ अथा
स्यतदपिकुद्धश्चिच्छेदधनुर्जुनः ॥ तस्यतत्पूजयामासलाघवंशांतनोःसुतः ४८ गंगेयस्त्वब्रवीत्पार्थधन्विश्रेष्ठमरिंदम ॥ साधुसाधुमहाबाहोसाधुकुंतीसुते
तिच ४९ समाभाष्यैवमपरंप्रगृह्यरुचिरंधनुः ॥ मुमोचसमरेभीष्मःशरान्पार्थरथंप्रति ५० अदर्शयद्वासुदेवोहययानेपरंबलम् ॥ मोघान्कुर्वन्शरांस्तस्यमंड
लानिनिदर्शयन् ५१ शुशुभातेनरव्याघ्रौतौभीष्मशरविक्षतौ ॥ गोवृषाविवसंरब्धौविषाणोल्लिखितांकितौ ५२ वासुदेवस्तुसंप्रेक्ष्यपार्थस्यमृदुयुद्धताम् ॥
भीष्मंचशरवर्षाणिसृजंतमनिशंयुधि ५३ प्रतपंतमिवादित्यंमध्यमासाद्यसेनयोः ॥ वरान्वरान्विनिघ्नंतंपांडुपुत्रस्यसैनिकान् ५४ युगांतमिवकुर्वाणंभीष्मंयौ
धिष्ठिरेबले ॥ नामृष्यतमहाबाहुर्भाधवःपरवीरहा ५५ उत्सृज्यरजतप्रख्यानहयान्पार्थस्यमारिष ॥ वासुदेवस्ततोयोगीप्रचस्कंदमहारथात् ५६ अभिदुद्रावभी
ष्मंसभुजप्रहरणोबली ॥ प्रतोदपाणिस्तेजस्वीसिंहवादिनदन्मुहुः ५७ दारयन्निवपद्मबांसजगतींजगदीश्वरः ॥ क्रोधताम्रेक्षणःकृष्णोजिघांसुरमितयुतिः ५८

५९ । ६० मणिरिद्रनीलः ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ सर्वतःइहासुप्रच ६६ अन्वक्पश्चात्तामी ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ आपूर्णकलाभिरितिशेषः ७५ । ७६

ग्रसंतइवचेतांसितावकानांमहाहवे ॥ दृष्ट्वामाधवमाक्रंदेभीष्मायोद्यतमंतिके ५९ हतोभीष्मोहतोभीष्मस्तत्रतत्रवचोमहत् ॥ अश्रूयतमहाराजवासुदेवमया
तदा ६० पीतकौशेयसंवीतोमणिश्यामोजनार्दनः ॥ शुशुभेविद्रवन्भीष्मंविद्युन्मालीयथाऽबुदः ६१ ससिंहइवमातंगंयूथर्षमइवर्षमम् ॥ अभिदुद्राववेगेनवि
नदन्यादवर्षमः ६२ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यपुंडरीकाक्षमाहवे ॥ असंभ्रमंरणेभीष्मोविचकर्षमहद्दनुः ६३ उवाचचैवगोविंदमसंभ्रातेनचेतसा ॥ एहोहिपुंडरीकाक्ष
देवदेवनमोऽस्तुते ६४ मामद्यसात्वतश्रेष्ठपातयस्वमहाहवे ॥ त्वयाहिदेवसंग्रामेहतस्यापिममानघ ६५ श्रेयएवपरंकृष्णलोकेभवतिसर्वतः ॥ संभावितोऽस्मि
गोविंदत्रैलोक्येनाद्यसंयुगे ६६ प्रहरस्वयथेष्टंवेदासोऽस्मितवचानघ ॥ अन्वगेवततःपार्थःसमभिदुत्येकेशवम् ६७ निजग्राहमहाबाहुर्बाहुभ्यांपरिगृह्यैव ॥
निगृह्यमाणःपार्थेनकृष्णोराजीवलोचनः ६८ जगामैवैनमादायवेगेनपुरुषोत्तमः ॥ पार्थस्तुविष्टम्यबलाच्चरणौपरवीरहा ६९ निजग्राहहृषीकेशंकथंचिदशमे
पदे ॥ ततएवमुवाचार्तःक्रोधपर्याकुलेक्षणम् ७० निःश्वसंतंयथानागमर्जुनःप्रणयात्सखा ॥ निवर्तस्वमहाबाहोनानृतंकर्तुर्महसि ७१ यस्त्वयाकथितंपूर्वनयो
त्स्यामीतिकेशव ॥ मिथ्यावादीतिलोकास्त्वांकथयिष्यंतिमाधव ७२ ममैषभारःसर्वोहिहनिष्यामिपितामहम् ॥ शपेकेशवशस्त्रेणसत्येनसुकृतेनच ७३ अंतं
यथागमिष्यामिशत्रूणांशत्रुमुदन ॥ अद्यैवपश्यदुर्ध्वंपात्यमानंमहारथम् ७४ तारापतिमिवापूर्णमंतकालेयदृच्छया ॥ माधवस्तुवचःश्रुत्वाफाल्गुनस्यमहा
त्मनः ७५ नकिंचिदुक्तासक्रोधआरुरोहरथंपुमः ॥ तौरथस्थौनरव्याघ्रौभीष्मःशांतनवःपुनः ७६ ववर्षशरवर्षेणमेघोवृष्ट्यायथाऽचलौ ॥ प्राणानादत्तयोधा
मापितादेवव्रतस्तव ७७ गमस्तिभिरिवादित्यस्तेजांसिशिशिरात्यये ॥ यथाकुरूणांसैन्यानिबभंजुर्धुविपांडवाः ७८ तथापांडवसैन्यानिबभंजयुधितेपिता ॥
हतविद्रुतसैन्यास्तुनिरुत्साहाविचेतसः ७९ निरीक्षितुंनशेकुस्तेभीष्ममप्रतिमंरणे ॥ मध्यंगतमिवादित्यंप्रतपंतंस्वतेजसा ८० तेवध्यमानाभीष्मेणशतशोऽथ
सहस्रशः ॥ कुर्वाणंसमेरकर्माण्यतिमानुषविक्रमम् ८१ वीक्षांचकुर्महाराजपांडवाभयपीडिताः ॥ तथापांडवसैन्यानिद्राव्यमाणानिभारत ८२ त्रातारंनाध्य
गच्छंतगावःपंकगताइव ॥ पिपीलिकाइवक्षुण्णादुर्बलाबलिनारणे ८३ महारथंभारतदुष्प्रकंपंशरौघिणंप्रतपंतंनरेद्रान् ॥ भीष्मंनशेकुःप्रतिवीक्षितुंतेशरार्चिषं
सूर्यमिवातपंतम् ८४ विष्टद्रतस्तस्यतुपांडुसेनामस्तंजगामाथसहस्ररश्मिः ॥ ततोबलानांश्रमकर्षितानांमनोऽवहारंप्रतिसंबभूव ८५ ॥ इतिश्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि नवमदिवसयुद्धसमाप्तौ षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

युद्धतामिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ एकतद्विद्वितीयांतात्तसिः एकैकैवलंमृग्युमेवाभ्येतीत्यर्थः २०।२१ संजयउवाच ॥ युध्यतामेवतेपांतुमास्करेऽस्तमुपागते ॥ संध्यासमभवद्धोराणापश्यामततोरणम् १ ततोयुधिष्ठिरोराजासंध्यासंदृश्यभारत ॥ वध्यमानं चभीष्मेणत्यक्तास्त्रंभयविह्वलम् २ स्वसैन्यंचपरावृत्तंपलायनपरायणम् ॥ भीष्मंचयुधिसंरब्धंपीडयंतंमहारथम् ३ सोमकांश्चजितान्दृष्टानिरुत्साहान्महारथान् ॥ चिंतयित्वाततोराजाअवहारमरोचयत् ४ ततोऽवहारंसैन्यानांचक्रेराजायुधिष्ठिरः ॥ तथैवतवसैन्यानामवहारोह्यभूतदा ५ ततोऽवहारंसैन्यानां कृत्वातत्रमहारथाः ॥ न्यविशंतकुरुश्रेष्ठसंग्रामेक्षतविक्षताः ६ भीष्मस्यसमरेकर्मचिंतयानास्तुपांडवाः ॥ नालभंततदाशांतिंभीष्मबाणप्रपीडिताः ७ भीष्मोऽपिसमरेजित्वापांडवान्सहसृजयान् ॥ पूज्यमानस्तवसुतैर्वैद्यमानश्चभारत ८ न्यविशंकुरुभिःसाधेदृष्टरूपैःसमंततः ॥ ततोरात्रिःसमभवत्सर्वभूतप्रमोहिनी ९ तस्मिन्नरात्रिमुखेधोरेपांडवावृष्णिभिःसह ॥ संजयाश्चदुराधर्षामंत्रायसमुपाविशन् १० आत्मानिःश्रेयसंसर्वेप्राप्तकालंमहाबलाः ॥ मंत्रयामासुरव्यग्रामंत्रनिश्चयकोविदाः ११ ततोयुधिष्ठिरोराजामंत्रयित्वाचिरंनृप ॥ वासुदेवंसमुद्दीक्ष्यवचनंचेदमाददे १२ कृष्णपश्यमहात्मानंभीष्मंभीमपराक्रमम् ॥ गजेनलवनानीवविमृष्टंतंबलंमम १३ नचैवैनंमहात्मानमुत्सहामोनिरीक्षितुम् ॥ लेलिह्यमानंसैन्येषुप्रवृद्धमिवपावकम् १४ यथाधोरोमहानागस्तक्षकोवैविषोल्बणः ॥ तथाभीष्मोरणेकुद्धस्तीक्ष्णशस्त्रःप्रतापवान् १५ गृहीतचापःसमरेप्रमुंचान्निशिताञ्छरान् ॥ शक्योजेतुंयमःकुद्धोवज्रपाणिश्चदेवराट् १६ वरुणःपाशभृच्चापिसगदोवाधनेश्वरः ॥ नतुभीष्मःसुसंकुद्धःशक्योजेतुंमहाहवे १७ सोऽहमेवंगतेकृष्णनिमग्नःशोकसागरे ॥ आत्मनोऽद्विदौर्बल्याद्भीष्ममासाद्यसंयुगे १८ वनंयास्यामिदुर्धर्षश्रेयोवैतत्रमेतं ॥ नयुद्धंरोचतेकृष्णहंतिभीष्मोहिनःसदा १९ यथाप्रज्वलितंवह्निपतंगःसमभिद्रवन् ॥ एकतामृत्युमभ्येतितथाऽहंभीष्ममीयिवान् २० क्षयंनीतोऽस्मिवाष्णेयराज्यहेतोःपराक्रमी ॥ आतरश्चैवमेश्वराःसायकैर्भृशपीडिताः २१ मत्कृतेभ्रातृसौहार्दाद्राज्यभ्रष्टावनं गताः ॥ परिक्रिष्टातथाकृष्णामत्कृतेमधुसूदन २२ जीवितंवहुमन्येऽहंजीवितंह्यद्यदुर्लभम् ॥ जीवितस्याद्यशेषेणचरिष्येधर्ममुत्तमम् २३ यदितेऽहमनुग्राह्यो भ्रातृभिःसहकेशव ॥ स्वधर्मस्याविरोधेनहितंव्याहरकेशव २४ एवंश्रुत्वावचस्तस्यकारुण्याद्बहुविस्तरम् ॥ प्रत्युवाचततःकृष्णःसांत्वयानोयुधिष्ठिरम् २५ धर्मपुत्रविषादंत्वंमाकृथाःसत्यसंगर ॥ यस्यतेभ्रातरःशूरादुर्जयाःशत्रुसूदनाः २६ अर्जुनोभीमसेनश्चवाय्वग्निसमतेजसौ ॥ माद्रीपुत्रौचविकांतौत्रिदशानामिवेश्वरौ २७ मांवानियुंक्ष्वसौहार्दाद्योत्स्येभीष्मेणपांडव ॥ त्वत्प्रयुक्तोमहाराजकिंनकुर्यामहाहवे २८ हनिष्यामिरणेभीष्ममाहूयपुरुषर्षभम् ॥ पश्यतांधार्तराष्ट्राणांयदिनेच्छतिफाल्गुनः २९ यदिभीष्मेहेतवीरेजयंपश्यसिपांडव ॥ हंताऽस्म्येकरथेनाद्यकुरुद्वंद्वपितामहम् ३० पश्यमेविकर्मराजन्महेंद्रस्येवसंयुगे ॥ विमुंचंतंमहास्त्राणिपातयिष्यामितंरथात् ३१

२२ अयेवानी २३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१

२२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९ विपरीतःकुद्रेषुपराक्रमी गतसंस्वोगस्तुद्धिः ४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२

यःशत्रुःपांडुपुत्राणामच्छत्रुःसनसंशयः ॥ मदर्थामवदीयायेयेमदीयास्तवैवते ३२ तवभ्राताममसखासंबंधीशिष्यएवच ॥ मांसान्युत्कृत्यदास्यामिफाल्गुनार्थं महीपते ३३ एषचापिनरव्याघ्रोमत्कृतेजीवितंत्यजेत् ॥ एषनःसमयस्ताततारयेमपरस्परम् ३४ समानियुंक्ष्वराजेंद्रयथायोद्धाभवाम्यहम् ॥ प्रतिज्ञातमुपप्लव्येयत्तत्पार्थेनपूर्वतः ३५ घातयिष्यामिगांगेयमितिलोकस्यसंनिधौ ॥ परिरक्ष्यमिदंतावद्वचःपार्थस्यधीमतः ३६ अनुज्ञातंतुपार्थेनमयाकार्येनसंशयः ॥ अथवाफाल्गुनस्यैषभारःपरिमितोरणे ३७ सहनिष्यतिसंग्रामेभीष्मंपरपुरंजयम् ॥ अशक्यमपिकुर्याद्विरणेपार्थःसमुद्यतः ३८ त्रिदशान्वासमुयुक्तान्सहितान्देत्यदानैवः ॥ निहन्यादर्जुनःसंख्येकिमुभीष्मंनराधिप ३९ विपरीतोमहावीर्योगतसत्त्वोऽल्पजीवनः ॥ भीष्मःशांतनवोन्ननंकर्तव्यंनावबुध्यते ४० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोयथावदसिमाधव ॥ सर्वेह्येतेनपर्याप्तास्तववेगविधारणे ४१ नियतंसमवाप्स्यामिसर्वमेतद्यथेप्सितम् ॥ यस्यमेपुरुषव्याघ्रभवान्पक्षे व्यवस्थितः ४२ सेंद्रानपिरणेदेवान्जयेयंजयतांवर ॥ त्वयानाथेनगोविंदकिमुभीष्मंमहारथम् ४३ नतुत्वामनृतंकर्तुमुत्सहेस्वात्मगौरवात् ॥ अयुध्यमानः साहाय्यंयथोक्तंकुरुमाधव ४४ समयस्तुततःकश्चिन्ममभीष्मेणसंयुगे ॥ मंत्रयिष्येतवार्थायनतुयोत्स्येकथंचन ४५ दुर्योधनार्थोत्स्यामिसत्यमेतदितिप्रभो ॥ सहिराज्यस्यमेदातामंत्रस्यैवचमाधव ४६ तस्मादेवव्रतंभूयोवधोपायार्थमात्मनः ॥ भवतासहिताःसर्वेप्रयाममधुसूदन ४७ तद्वयंसहितागत्वाभीष्ममाशुनरोत्तमं ॥ नचिरात्सर्वेवाष्णेयमंत्रंपृच्छामकौरवं ४८ सवक्ष्यतिहितंवाक्यंसत्यमस्मान्जनार्दन ॥ यथाचवक्ष्यतेकृष्णतथाकर्ताऽस्मिसंयुगे ४९ सनोजयस्यदातास्यान्मंत्रस्यचदृढव्रतः ॥ बालागपित्राविहिनाश्वतेनसंवर्धितावयम् ५० तंचेत्पितामहंवृद्धंहेतुमिच्छामिमाधव ॥ पितुःपितरमिष्टंचधिगस्तुक्षत्रजीविकाम् ५१ ॥ संजयउवाच ॥ ततोऽब्रवीन्महाराजवाष्णेयःकुरुनंदनं ॥ रोचतेमेमहाप्राज्ञराजेंद्रतवभाषितम् ५२ देवव्रतःकृतीभीष्मःप्रेक्षितेनापिनिर्देहेत् ॥ गम्यतांसवधोपायंप्रष्टुंसागरगासुतः ५३ वक्तुमर्हतिसत्यंसत्वयापृष्टोविशेषतः ॥ तेवयंतत्रगच्छामःप्रष्टुकुरुपितामहम् ५४ गत्वाशांतनवंवृद्धंमंत्रंपृच्छामभारत ॥ सवोदास्यतिमंत्रयंतेनयोत्स्यामहेपरान् ५५ एवमामंज्यतेवीराःपांडवाःपांडुपूर्वजम् ॥ जग्मुस्तेसहिताःसर्वेवासुदेवश्चवीर्यवान् ५६ विमुक्तशस्त्रकवचाभीष्मस्यसदनंप्रति ॥ प्रविश्यचतदाभीष्मंशिरोभिःप्रणिपेदिरे ५७ पूजयंतोमहाराजपांडवाभरतर्षभम् ॥ प्रणम्यशिरसाचैनंभीष्मंशरणमभ्ययुः ५८ तानुवाचमहाबाहुभीष्मःकुरुपितामहः ॥ स्वागतंतववाष्णेयस्वागतंतधनंजय ५९ स्वागतंधर्मपुत्रायभीमाययमयोस्तथा ॥ किंवाकार्यंकरोम्यद्युष्माकंप्रीतिवर्धनम् ६० सर्वात्मनाऽपिकर्ताऽस्मियदपिस्यात्सुदुष्करम् ॥ तथाब्रुवाणंगांगेयंप्रीतियुक्तंपुनःपुनः ६१ उवाचराजादीनात्माप्रीतियुक्तमिदंवचः ॥ कथंजयेमसर्वज्ञकथंराज्यंलभेमहि ६२

६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१

प्रजानांसंशयो न स्यात्कथं तन्मेव दप्रभो ॥ भवान्निनोवधोपायं ब्रवीतु स्वयमात्मनः ६३ भवंतं समरे वीरविषहेमकथं वयम् ॥ न हिते सुक्ष्ममप्यस्ति रं प्रंकुरुपि
तामह ६४ मंडलेनैव धनुषादृश्यसे संयुगे सदा ॥ आददानं संदधानं विकर्षतं धनुर्न च ६५ पश्यामस्त्वां महाबाहोरथे सूर्यमिवापरम् ॥ रथाश्च न रनागानां हि
तारं परवीरहन् ६६ कोऽथ वोत्सहते जेतुं त्वां पुमान् भरतर्षभ ॥ वर्षताशरवपाणि संयुगे वै शंसकृतम् ६७ क्षयं नाताहि पृतना संयुगे महती मम ॥ यथा युधिजयेम
त्वां यथाराज्यं भृशं मम ६८ मम सैन्यस्य चक्षे मं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ ततोऽब्रवीच्छांतनवः पांडवान् पांडुपूर्वजः ६९ न कथंचन कौंतेय मयि जीवति संयुगे ॥ जयो
भवति सर्वज्ञ सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ७० निर्जिते मयि युद्धे न रणे जेष्यथ पांडवाः ॥ क्षिप्रं मयि प्राहरध्वं दीच्छथ रणे जयम् ७१ अनुजानामिव पार्थाः प्रहरध्वं यथा सुखं ॥
एवं हि सुकृतं मन्ये भवतां विदितो ह्यहम् ७२ हते मयि हतं सर्वं तस्मादेवं विधीयताम् ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि तस्मादुपायं नो यथा युद्धे जयेम हि ७३ भवंतं समरे
कुदं दंडहस्तमिवांतकं ॥ शक्यो वज्रधरो जेतुं वरुणोऽथ यमस्तथा ७४ न भवान्समरेशक्यः सेंद्रैरपि सुरासुरैः ॥ भीष्म उवाच ॥ सत्यमेतन्महाबाहो यथा वदसि
पांडव ७५ नाहं जेतुं रणेशक्यः सेंद्रैरपि सुरासुरैः ॥ आतशस्त्रोरणे यतो गृहीतवरकामुकः ७६ ततो मान्यस्तशस्त्रं तु एते हन्युर्महारथाः ॥ निक्षिप्तश
स्त्रे पतिते विमुक्तकवचध्वजे ७७ द्रवमाणे च भीते च तवास्मीति च वादिनि ॥ स्त्रियां स्त्रीनाम धेये च विकले चैकपुत्रिणि ७८ अप्रशस्ते न रे चैव न युद्धं रोचते
मम ॥ इमं मे शृणुराजे द्रसंकल्पं पूर्वचितितम् ७९ अमंगल्यध्वजं दृष्ट्वा न युध्येयं कदाचन ॥ य एष द्रौपदो राजस्तव सैन्ये महारथः ८० शिखंडी समराम
र्षी शूरश्च समितिजयः ॥ यथाऽभवच्च स्त्रीपूर्वपश्चात्पुंस्त्वं समागतः ८१ जानंति च भवंतोऽपि सर्वमेतद्यथा तथम् ॥ अर्जुनः समरेश्वरः पुरस्कृत्य शिखंडिनम् ८२
मामेव विशिखैस्तीक्ष्णैरभिद्रवतु दंशितः ॥ अमंगल्यध्वजे तस्मिन् स्त्रीपूर्वच विशेषतः ८३ न प्रहर्तुमभीप्तामि गृहीतेषुः कथंचन ॥ तदंतरं समासाद्य पांडवो
मां धनं जयः ८४ शरैर्घातयतु क्षिप्रं संताद्वरतर्षभ ॥ न तं पश्यामि लोकेषु मां हन्याद्यः समुद्यतम् ८५ ऋते कृष्णान्महामागात्पांडवाद्वा धनं जयात् ॥ एष
तस्मात्पुरोधायकं चिदन्यं ममाग्रतः ८६ आतशस्त्रोरणे यतो गृहीतवरकामुकः ॥ मां पातयतु भीमत्सुरेवं तव जयो भुवम् ८७ एतत्कुरुष्व कौंतेय यथोक्तं मम सु
व्रत ॥ संग्रामे धार्तराष्ट्रांश्च हन्याः सर्वान्समागतान् ८८ ॥ संजय उवाच ॥ ते तु ज्ञात्वा ततः पार्था जग्मुः स्वशिविरं प्रति ॥ अभिवाद्य महात्मानं भीष्मं कुरु
पितामहम् ८९ तथोक्तवति गांगेये परलोकाय दीक्षिते ॥ अर्जुनो दुःखसंतप्तः स व्रीडमिदमब्रवीत् ९० गुरुणा कुरुवृद्धेन कृतप्रज्ञेन धीमता ॥ पितामहे न संग्रामे
कथं योद्धाऽस्मि माधव ९१ क्रीडता हि मया बाल्ये वासुदेव महामनाः ॥ पांसुरुषितगात्रेण महात्मा परुषीकृतः ९२

९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० । १००१ । १००२ । १००३ । १००४ । १००५ । १००६ । १००७ । १००८ । १००९ । १०१० । १०११ । १०१२ । १०१३ । १०१४ । १०१५ । १०१६ । १०१७ । १०१८ । १०१९ । १०२० । १०२१ । १०२२ । १०२३ । १०२४ । १०२५ । १०२६ । १०२७ । १०२८ । १०२९ । १०३० । १०३१ । १०३२ । १०३३ । १०३४ । १०३५ । १०३६ । १०३७ । १०३८ । १०३९ । १०४० । १०४१ । १०४२ । १०४३ । १०४४ । १०४५ । १०४६ । १०४७ । १०४८ । १०४९ । १०५० । १०५१ । १०५२ । १०५३ । १०५४ । १०५५ । १०५६ । १०५७ । १०५८ । १०५९ । १०६० । १०६१ । १०६२ । १०६३ । १०६४ । १०६५ । १०६६ । १०६७ । १०६८ । १०६९ । १०७० । १०७१ । १०७२ । १०७३ । १०७४ । १०७५ । १०७६ । १०७७ । १०७८ । १०७९ । १०८० । १०८१ । १०८२ । १०८३ । १०८४ । १०८५ । १०८६ । १०८७ । १०८८ । १०८९ । १०९० । १०९१ । १०९२ । १०९३ । १०९४ । १०९५ । १०९६ । १०९७ । १०९८ । १०९९ । ११०० । ११०१ । ११०२ । ११०३ । ११०४ । ११०५ । ११०६ । ११०७ । ११०८ । ११०९ । १११० । ११११ । १११२ । १११३ । १११४ । १११५ । १११६ । १११७ । १११८ । १११९ । ११२० । ११

॥३३॥

10

10

10

नहिभीष्ममहेष्वासंपांडवाःपांडुपूर्वज ॥ अशकुवन्नणेजेतुं पाशहस्तमिवांतकम् ११ अथोपायान्महाराजसव्यसाचीधनंजयः ॥ त्रासयन्नथिनःसर्वान्विभित्सुरपरा
जितः १२ सिंहवद्विनदलुच्चैर्धनुर्ज्याविक्षिपन्मुहुः ॥ शरौघान्विसृजन्पार्थोव्यचरत्कालवद्रणे १३ तस्यशब्देनवित्रस्तास्तावकाभरतर्षभ ॥ सिंहस्येवमृगारा
जनव्यद्रवंतमहाभयात् १४ जयंतं पांडवं दृष्ट्वा त्वत्सैन्यं चाभिपीडितम् ॥ दुर्योधनस्ततोभीष्ममब्रवीद्दृशपीडितः १५ एष पांडुसुतस्तातश्वेताश्वः कृष्णसारथिः ॥
दहते मामकान्सर्वान्कृष्णवर्त्मकाननम् १६ पश्यसैन्यानिगंगेयद्रवमाणानिसर्वशः ॥ पांडवेनयुधांश्चेष्टकाल्यमानानिसंयुगे १७ यथापशुगणान्पालःसंकाल
यतिकानने ॥ तथेदं मामकं सैन्यं काल्यतेशुतापन १८ धनंजयशरैर्मग्नं द्रवमाणंततस्ततः ॥ भीमोऽप्येवं दुराधर्षो विद्रावयति मेवलम् १९ सात्यकिश्चेकितानश्च
माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ अभिमन्युः सुविकांतो वाहिनीं द्रवते मम २० दृष्टुमुग्रस्तथाशूरो राक्षसश्च घटोत्कचः ॥ व्यद्रावयेतां सहसा सैन्यं मम महारणे २१ वध्यमानस्य सै
न्यस्य सर्वैरेतैर्महारथैः ॥ नान्यांगतिं प्रपश्यामि स्थाने युद्धे च भारत २२ ऋतेत्वा पुरुषव्याघ्रदेवतुल्यपराक्रमम् ॥ पर्याप्तस्तुभवान् शीघ्रं पीडितानां गतिं भव २३ एवमुक्तो
महाराज पिता देवव्रतस्तव ॥ चिंतयित्वा मुहूर्तं तु कृत्वानिश्चयमात्मनः २४ तव संधारयन् पुत्रमब्रवीच्छांतनोः सुतः ॥ दुर्योधनविजानीहि स्थिरो भूत्वा विशांपते २५
पूर्वकालंतवमया प्रतिज्ञातं महाबल ॥ हत्वा दशसहस्राणि क्षत्रियाणां महात्मनाम् २६ संग्रामाद्वप्यातव्यमेतत्कर्म ममाह्निकम् ॥ इतितत्कृतवांश्चाहं यथोक्तं भरतर्षभ
२७ अद्य चापि महत्कर्म प्रकरिष्ये महाबल ॥ अहं वाज्यहतः शेष्ये हनिष्ये वाज्यपांडवान् २८ अद्य ते पुरुषव्याघ्र प्रतिमोक्ष्ये ऋणंतव ॥ भर्तृपिंडकृतं राजन्निहतः पृतना
मुखे २९ इत्युक्त्वा भरतश्चेष्टक्षत्रियान् प्रवपञ्चरैः ॥ आससाद दुराधर्षः पांडवानामनीकिनीं ३० अनीकमध्ये तिष्ठंतं गंगेयं भरतर्षभ ॥ आशीविषमिव कुद्वं पांडवाः प्र
त्यवारयन् ३१ दशमेऽहनि भीष्मस्तु दर्शयन् शक्तिमात्मनः ॥ राजन् शतसहस्राणि सोवधीत् कुरुनंदन ३२ पंचालानां च ये श्रेष्ठाराजपुत्रा महारथाः ॥ तेषामादत्ततेजांसि
जलं सूर्यइवांशुभिः ३३ हत्वा दशसहस्राणि कुंजराणां तरस्विनाम् ॥ सारोहाणां महाराजहयानां चायुतंतथा ३४ पूर्णेशतसहस्रे द्रेपादातानां नरोत्तमः ॥ प्रज
ज्वालरणे भीष्मो विधूमद्वपावकः ३५ नचैनं पांडवेयानां केचिच्छेकुर्निरीक्षितुं ॥ उत्तरं मार्गमास्थाय तपंतमिव भास्करम् ३६ तेषां डवेयाः संख्यामहेष्वासेन पी
डिताः ॥ वधायाभ्यद्रवन् भीष्मं सृजयाश्च महारथाः ३७ संयुद्धमानो बहुभिर्भीष्मः शांतनवस्तथा ॥ अवकीर्णो महामेरुः शैलो मेघैरिवावृतः ३८ पुत्रास्तु तव गंगेयं
समंतात्पर्यवारयन् ॥ महत्या सेनया सार्द्धं ततो युद्धमवर्तत ३९ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीष्मदुर्योधनसंवादेनवाधिशततमोऽध्यायः ॥१०९॥

स्वप्स्यामि २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपिनवाधिशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥

अर्जुनवाते १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७ रमसंकृतोत्साहं १८। १९। २०। २१। २२। २३ प्रलयानिवप्रलयकालीना

॥ संजय उवाच ॥ अर्जुनस्तुरणे राजन् दृष्ट्वा भीष्मस्य विक्रमम् ॥ शिखंडिनमथोवाच समम्येहि पितामहम् १ नचापि भीस्त्वया कार्यं भीष्मादद्य कथंचन ॥ अह
मेनं शरैस्तीक्ष्णैः पातयिष्ये रथोत्तमात् २ एवमुक्तस्तु पार्थेन शिखंडी भरतर्षभ ॥ अभ्यद्रवत गंगेयं श्रुत्वा पार्थस्य भाषितम् ३ दृष्टुमुग्रस्तथाराजन्सौ भद्रश्च महारथः ॥
हृष्टावाद्रवतां भीष्मं श्रुत्वा पार्थस्य भाषितम् ४ विराट्पुपदौ वृद्धौ कुंतिभोजश्च दंशितः ॥ अभ्यद्रवत गंगेयं पुत्रस्य तव पश्यतः ५ नकुलः सहदेवश्च धर्मराजश्च वीर्य
वान् ॥ तथेतराणि सैन्यानि सर्वाण्येव विशांपते ६ समाद्रवंत गंगेयं श्रुत्वा पार्थस्य भाषितम् ॥ प्रत्युद्युस्तावकाश्च समेतास्तान् महारथान् ७ यथाशक्तियथोत्सा
हंतन्मेनिगदतः शृणु ॥ चित्रसेनो महाराज चेकितानं समम्ययात् ८ भीष्मप्रेप्सुरणेयांतं वृषं व्याघ्रशिखुर्यथा ॥ दृष्टुमुग्रं महाराज भीष्मांतिकमुपागतम् ९ त्वरमा
णं रणेयतं कृतवर्मान्यवारयत् ॥ भीमसेनं सुसंकुदं गंगेयस्य वधैषिणम् १० त्वरमाणो महाराज सौमदतिर्य्यवारयत् ॥ तथैव नकुलं शूरं किरंतं सायकान्वहन् ११ विक
र्णो वारयामास इच्छन् भीष्मस्य जीवितम् ॥ सहदेवं तथाराज न्यातं भीष्मरथं प्रति १२ वारयामास संकुदः कृपः शारद्वतो युधि ॥ राक्षसं कूरकर्माणं भीमसेनि महाब
लम् १३ भीष्मस्य निधनं प्रेप्सुं मुखोऽभ्यद्रवदली ॥ सात्यकिं समरेयांतं तव पुत्रो न्यवारयत् १४ अभिमन्युं महाराज यातं भीष्मरथं प्रति ॥ सुदक्षिणो महाराज
कां वोजः प्रत्यवारयत् १५ विराट्पुपदौ वृद्धौ समेतावरिर्मदनौ ॥ अश्वत्थामा ततः कुद्वो वारयामास भारत १६ तथा पांडुसुतं ज्येष्ठं भीष्मस्य वधकांक्षिणं ॥ भारद्वा
जो रणेयतो धर्मपुत्रमवारयत् १७ अर्जुनं रभसं युद्धे पुरस्कृत्य शिखंडिनम् ॥ भीष्मप्रेप्सुं महाराज भासयंतं दिशोदश १८ दुःशासनो महेष्यासो वारयामास संयुगे ॥
अन्ये च तावका योधाः पांडवानां महारथान् १९ भीष्मस्याभिमुखान्यातान् वारयामासुराहवे ॥ दृष्टुमुग्रस्तु सैन्यानि प्राक्रोशंस्तु पुनः पुनः २० अभ्यद्रवत संरब्धो
भीष्ममेकं महारथः ॥ एषोऽर्जुनो रणे भीष्मं प्रयातिकुरुनंदनः २१ अभ्यद्रवत माभैष्ठभीष्मो हि प्राप्स्यते नवः ॥ अर्जुनं समरेयो दुर्नोत्सहेतापि वासवः २२ किमुभी
ष्मो रणे वीरागतसत्त्वोऽल्पजीवितः ॥ इति सेनापतेः श्रुत्वा पांडवानां महारथाः २३ अभ्यद्रवंतं सहृष्टा गंगेयस्य रथं प्रति ॥ आगच्छमानान्समरे वार्यो धान् प्रलया
निव २४ अवारयंतं सहृष्टास्तावकाः पुरुषर्षभाः ॥ दुःशासनो महाराज भयं त्यक्त्वा महारथः २५ भीष्मस्य जीविताकांक्षी धनंजयमुपाद्रवत् ॥ तथैव पांडवाः
शूरा गंगेयस्य रथं प्रति २६ अभ्यद्रवंतं संग्रामे तव पुत्रान् महारथाः ॥ तत्राहुतमपश्यामचित्ररूपं विशांपते २७ दुःशासनरथं प्राप्य यत्पार्थो नात्यवर्तत ॥
यथावारयते वेलास्तु न्यवर्तत यं महार्णवम् २८ तथैव पांडवं कुद्वंतं तव पुत्रो न्यवारयत् ॥ उभौ तौरथिनां श्रेष्ठा उभौ भारत दुर्जयो २९ उभौ चंद्रार्कसदृशौ कांत्यादी
दयाच भारत ॥ तथा तौ जातसंरंभाव न्योन्यवधकांक्षिणौ ३०

निव २४। २५। २६ अर्जुनं अमृतपूर्व २७। २८। २९। ३०

493910

यमदंडोपमांघोरांचिक्षेपपरमाहवे ॥ तामापतंतसिहसातस्यबाहुबलोरेताम् १२ सात्यकिःसमरेराजन्दिधाचिच्छेदसायकैः ॥ ततःपपातसहसामहोलेकवहत
प्रभा १३ शक्तिविनिहतां दृष्ट्वापुत्रस्तवविशांपते ॥ महतारथवंशेनवारयामासमाधवम् १४ तथापरिवृतं दृष्ट्वावाष्ण्येयानांमहारथम् ॥ दुर्योधनोभृशंकुदोभ्रातृ
न्सर्वानुवाचह १५ तथाकुरुतकौरव्यायथावःसात्यकोयुधि ॥ नजीवन्प्रतिनिर्यातिमहतोऽस्माद्रथव्रजात् १६ तस्मिन्हतेहतंमन्येपाण्डवानांमहद्रलम् ॥ तथे
तिचवचस्तस्यपरिवृत्तमहारथाः १७ शैनेयंयोधयामासुर्भीष्मायाभ्युद्यतरणे ॥ काम्बोजराजोबलवान्वारयामाससंयुगे १८ आर्जुनिनृपतिर्विद्धाशरैःसन्नतपर्व
भिः ॥ पुनरेवचतुःषष्ट्याराजन्विव्याधतंरुप १९ सुदक्षिणस्तुसमरेपुनर्विव्याधपंचभिः ॥ सारथिचास्यनवभिरिच्छन्भीष्मस्यजीवितम् २० तद्युद्धमासीत्सु
महत्तयोस्तत्रसमागमे ॥ यदाऽभ्यधावद्गंगेयंशिखंडीशत्रुकर्शनः २१ विराटद्रुपदौदृष्ट्वावारयंतौमहाचमूम् ॥ भीष्मंचयुधिसंरब्धावाद्रवंतौमहारथौ २२ अश्व
त्थामारणेक्रुद्धःसमियाद्रथसत्तमः ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतयोस्तस्यचभारत २३ विराटोदशभिर्मल्लैराजघानपरंतप ॥ यतमानंमहेष्वासंद्रौणिमाहवशोभिन्म २४
द्रुपदश्चत्रिभिर्बाणैर्विव्याधनिशितैस्तदा ॥ गुरुपुत्रंसमासाद्यप्रहरंतौमहाबलौ २५ अश्वत्थामाततस्तौतुविव्याधबहुभिःशरैः ॥ विराटद्रुपद्रौवीरौभीष्मंप्रति
समुद्यतौ २६ तत्राहुतमपश्यामवृद्धयोश्चरितंमहत ॥ यद्रौणिसायकान्घोरान्प्रत्यवारयतांयुधि २७ सहदेवंतथार्यातरुपःशारद्वतोऽभ्ययात् ॥ यथानागोवने
नागंमतोमतमुपाद्रवत् २८ कृपश्चसमरेशूरोमाद्रीपुत्रमहारथम् ॥ आजघानशरैस्तूर्णसप्तत्यारुकमभूषणैः २९ तस्यमाद्रीसुतश्चापांदिधाचिच्छेदसायकैः ॥
अथैनंछिन्नधन्वानंविव्याधनवभिःशरैः ३० सोऽन्यत्कार्मुकमादायसमरेभारसाधनम् ॥ माद्रीपुत्रसुसंहृष्टोदशभिर्निशितैःशरैः ३१ आजघानोरसिकुद्धोभीष्मस्यजीवितम् ॥ तथैवपाण्डवोराजञ्छारद्वतममर्षणम् ३२ आजघानोरसिकुद्धोभीष्मस्यवधकाक्षया ॥ तयोर्युद्धंसमभवद्दोररूपंभयावहम् ३३ नकुलं
तुरणेक्रुद्धोविकर्णःशत्रुतापनः ॥ विव्याधसायकैःषष्ट्यारक्षन्भीष्ममहाबलम् ३४ नकुलोऽपिभृशंविद्धस्तवपुत्रेणधीमता ॥ विकर्णसप्तसप्तत्यानिर्विभेदशिली
मुखैः ३५ तत्रतौनरशार्दूलौभीष्महेतोःपरंतपौ ॥ अन्योन्यंजघ्नतुर्वीरौगोष्ठेगोष्ठेषभाविव ३६ घटोत्कचंरणेयांतंनिघ्नंतंतववाहिनीम् ॥ दुर्मुखःसमरेप्रायाद्री
ष्महेतोःपराक्रमी ३७ हैडिंवस्तुरणेराजन्दुर्मुखंशत्रुतापनम् ॥ आजघानोरसिकुद्धःशरेणानतपर्वणा ३८ भीमसेनसुतंचापिदुर्मुखःसुमुखैःशरैः ॥ षष्ट्यावी
रोनदन्हृष्टोविव्याधरणमूर्धनि ३९ दृष्ट्युन्मंतथार्यातंभीष्मस्यवधकाक्षिणम् ॥ हार्दिक्योवारयामासरथश्रेष्ठमहारथः ४० हार्दिक्यःपार्षतंचापिविद्धापंच
भिरायसैः ॥ पुनःपंचाशतातूर्णैतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ४१ आजघानमहाबाहुःपार्षतंतंमहारथम् ॥ तंचैवपार्षतोराजन्हादिक्यंनवभिःशरैः ४२

विव्याधनिशितैस्तीक्ष्णैःकंकपत्रैरजिह्वैः ॥ तयोःसमभवद्युद्धंभीष्महेतोर्महाहवे ४३ अन्योन्यातिशयेयुक्तंयथावृत्रमहेन्द्रयोः ॥ भीमसेनंतथायातंभीष्मप्रतिम
हारथम् ४४ भूरिश्रवाभ्ययातूर्णीतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ सौमदतिरथोभीममाजधानस्तनांतरे ४५ नाराचेनसुतीक्ष्णेनरुक्मपुंस्वेनसंयुगे ॥ उरःस्थेनव
भौतेनभीमसेनःप्रतापवान् ४६ स्कंदशक्तयायथाकौचःपुरानृपातिसतम् ॥ तौशरान्मूर्यसंकाशान्कर्मारपरिमार्जितान् ४७ अन्योन्यस्वरणेकुद्वौचिक्षिपातेनर
र्षभौ ॥ भीमोभीष्मवधाकांक्षीसौमदतिमहारथम् ४८ तथाभीष्मजयेष्टुःसौमदतिस्तुपांडवम् ॥ कृतप्रतिकृत्येतौयोधयामासतूरणे ४९ युधिष्ठिरंतुकोंते
यमहत्यासेनयावृत्तम् ॥ भीष्माभिमुखमायातंभारद्वाजोन्यवारयत् ५० द्रोणस्वरथनिर्घोषंपर्जन्यनिनदोपमम् ॥ श्रुत्वाप्रभद्रकाराजन्समकंपंतमारिष ५१
सासेनामहतीराजन्पांडुपुत्रस्यसंयुगे ॥ द्रोणेनवारितायत्तानचचालपदात्पदम् ५२ चेकितानंरणेयतंभीष्मप्रतिजनेश्वर ॥ चित्रसेनस्तवसुतःकुद्वरूपमवा
रयत् ५३ भीष्महेतोःपराक्रांतश्चित्रसेनःपराक्रमी ॥ चेकितानंपरंशक्तयायोधयामासभारत ५४ तथैवचेकितानोऽपिचित्रसेनमवारयत् ॥ तद्युद्धमासीत्सुमह
त्तयोस्तत्रसमागमे ५५ अर्जुनोवार्यमाणस्तुबहुशस्तत्रभारत ॥ विमुखीकृत्यपुत्रंतेसेनांतवममर्दह ५६ दुःशासनोऽपिपरयाशक्तयापार्थमवारयत् ॥ कथंभी
ष्मननोहन्यादितिनिश्चित्यभारत ५७ सावध्यमानासमरेपुत्रस्यतववाहिनी ॥ लोह्यतेराधिभिःश्रेष्ठैस्तत्रतत्रैवभारत ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि
भी०द्वंद्वयुद्धे एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ संजयउवाच ॥ अथवीरोमहेष्वासोमत्तवारणविक्रमः ॥ समादायमहच्चापंमत्तवारणवारणम् १ विधु
न्वानोनरश्रेष्ठोद्रावयाणोवरूथिनीम् ॥ पृतनांपांडवेयानांगहमानोमहाबलः २ निमित्तानिनिमित्तज्ञःसर्वतोवीक्ष्यवीर्यवान् ॥ प्रतपंतमनीकानिद्रोणःपुत्रमभा
पत ३ अयंहिदिवसस्तातयत्रपार्थोमहाबलः ॥ जिघांसुःसमरेभीष्मंपरंयत्नंकरिष्यति ४ उत्पतंतिहिमेबाणाधनुःप्रस्फुरतीवच ॥ योगमस्त्राणिगच्छंतिकूरेमे
वर्ततेमतिः ५ दिक्ष्वशांतानिघोराणिव्याहरंतिमृगद्विजाः ॥ नीचैर्यद्भानिलीयंतेभारतानांचमूं प्रति ६ नष्टप्रभइवादित्यःसर्वतोलोहितादिशः ॥ रसतेव्यथते
भूमिःकंपतीवचसर्वशः ७ कंकगृध्राबलाकाश्चव्याहरंतिमुहुर्मुहुः ॥ शिवाश्चैवाशिवाघोरावेदयंत्योमहद्वयम् ८ पपातमहतीचोल्कामध्येनादित्यमंडलात् ॥
सकबंधश्चपरिषोभानुमावृत्यतिष्ठति ९ परिवेषस्तथाघोरश्चंद्रभास्करयोरभूत् ॥ वेदयानोभयंघोरंराज्ञां देहावकर्तनम् १० देवतायतनस्थाश्चकौरवेंद्रस्यदेव
ताः ॥ कंपंतेचहसंतेचनृत्यंतिचरुदंतिच ११ अपसव्यग्रहाश्चकुरलक्ष्माणंदिवाकरम् ॥ अवाक्शिराश्चभगवानुपातिष्ठतचंद्रमाः १२ अध्यायः ॥ १११ ॥ अयेति
१ । २ । ३ । ४ । ५ घोराणिभयंकराणि अशांतानिअनुपरतानि ६ रसतेशब्दायते व्यथतेविभेतीवकंपतइवच ७ । ८ । ९ । १० । ११ अलक्ष्माणंप्रचंडलक्षणलक्षितं अवाक्शिराजघोमुखकोटिद्वयः १२

१३ । १४ आस्थायआलंघ्य १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० अस्त्रसमारंभःउद्यममात्रेनउपवृद्धस्त्राणासुपस्थितिः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ हेतुप्रउपजी
वपूंपिचनरेंद्राणांविगताभानिलक्ष्ये ॥ धार्तराष्ट्रस्यसैन्येपुनचभ्राजंतिदंशिताः १३ सेनयोरुभयोश्चापिसमंताच्छ्रुयतेमहान् ॥ पांचजन्यस्यनिर्घोषोगांडीवस्य
चनिःस्वनः १४ ध्रुवमास्थायवीभत्सुरुत्तमास्त्राणिसंयुगे ॥ अपास्यान्यानरणेयोधानभ्येप्यतिपितामहम् १५ त्वष्ट्यंतिरोमकूपाणिसीदतीवचमेमनः ॥ चिंतयि
त्वामहाबाहोभीष्मार्जुनसमागमम् १६ तंचेहनिहतिप्रज्ञंपांचाल्यंपापचेतसम् ॥ पुरस्कृत्यरणेपार्थोभीष्मस्यायोधनंगतः १७ अब्रवीच्चपुराभीष्मोनाहंन्याशि
खंडिनम् ॥ स्त्रीह्येषाविहिताधात्रादेवाच्चसपुनःपुमान् १८ अमंगल्यध्वजश्चैवयाज्ञसेनिर्महाबलः ॥ नचामंगलिकेतस्मिन्प्रहरेदापगासुतः १९ एतद्विचिंतयान
स्यमज्जासीदतिमेष्टशम् ॥ अभ्युद्यतोरणेपार्थःकुरुद्वमुपाद्रवत् २० युधिष्ठिरस्यचक्रोघोभीष्मश्चार्जुनसंगतः ॥ ममचास्त्रसमारंभःप्रजानामशिवंध्रुवम् २१
मनस्वीबलवान्शूरःकृतास्त्रोलघुविक्रमः ॥ दूरपातीदृष्टेषुश्चनिमित्तज्ञश्चपांडवः २२ अजेयःसमरेचापिदेवैरपिसवासवैः ॥ बलवान्बुद्धिमांश्चैवजितकेशोयुधांवरः
२३ विजयीचरणेनित्यंभैरवास्त्रश्चपांडवः ॥ तस्यमार्गंपरिहरन्हुतंगच्छयतवत् २४ पश्याद्यैतन्महाघोरेसंयुगेवैशसमं हत् ॥ हेमचित्राणिशूराणांमहांतिचशुभानि
च २५ क्वचान्यवदीर्यतेशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ छिद्यंतेचध्वजाग्राणितोमराश्चधनूंषिच २६ प्रासाश्चविमलास्तीक्ष्णाःशक्त्यश्चकनकोज्ज्वलाः ॥ वैजयंत्यश्चना
गानांसंकुद्धेनकिरीटिना २७ नायंसंरक्षितुकालःप्राणान्पुत्रोपजीविभिः ॥ याहिस्वर्गंपुरस्कृत्ययशसेविजयायच २८ रथनागहयावर्तमहाघोरांसुदुर्गमाम् ॥
रथेनसंग्रामनर्दीतरत्येषकपिध्वजः २९ ब्रह्मण्यतादमोदानंतपश्चचरितंमहत् ॥ इहैवदृश्यतेपार्थभ्रातायस्यधनंजयः ३० भीमसेनश्चबलवान्माद्रीपुत्रोचपांडवौ ॥
वासुदेवश्चवार्ष्णेयोयस्यनाथोव्यवस्थितः ३१ तस्यैषमन्युप्रभवोधार्तराष्ट्रस्यदुर्मतेः ॥ तपोदग्धशरीरस्यकोपोदहतिभारतीम् ३२ एषसंदृश्यतेपार्थोवासुदेवव्य
पाश्र्वयः ॥ दारयन्सर्वसैन्यानिधार्तराष्ट्राणिसर्वशः ३३ एतदालोक्यतेसैन्यंक्षोभ्यमाणंकिरीटिना ॥ महोर्मिनद्वंसुमहतिमिनेवमहाजलम् ३४ हाहाकिलकिला
शब्दाःश्रूयंतेचचमूमुखे ॥ याहिपांचालदायादमहंयास्येयुधिष्ठिरम् ३५ दुर्गमंह्यंतरंराज्ञोव्यूहस्यामिततेजसः ॥ समुद्रकुक्षिप्रतिमंसर्वतोऽतिरथैःस्थितैः ॥
३६ सात्यकिश्चाभिमन्युश्चष्टष्टयुम्वृकोदरौ ॥ पर्यरक्षंतराजानंयमौचमनुजेश्वरम् ३७ उपेंद्रसदृशःश्यामोमहाशालइवोद्भूतः ॥ एषगच्छत्यनीकाग्रेद्वितीय
इवफाल्गुनः ३८ उत्तमास्त्राणिचाधत्स्वगृहीत्वाचमहद्वनुः ॥ पार्षतंयाहिराजानंयुध्यस्वचवृकोदरम् ३९ कोहिनेच्छेत्प्रियंपुत्रंजीवंतंशाश्वतीःसमाः ॥ क्षत्रध
र्मैतुसंप्रेक्ष्यततस्त्वानियुनज्म्यहम् ४० एषचातिरणेभीष्मोदहतेवैमहाचमूम् ॥ युद्धेपुसदृशस्तातयमस्यवरुणस्यच ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि
भीष्मवधपर्वणि द्रोणाश्वत्थामसंवादे द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

विभिरनुगतैः २८ । २९ पार्थेयुधिष्ठिरे ३० । ३१

तस्यधर्मस्यमन्युर्द्वन्द्वंभारतंसेनामितिशेषः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति भी० नी० भा० द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

॥ संजयउवाच ॥ ॥ भगदत्तः कृपः शल्यः कृतवर्मा तथैव च ॥ विद्वानुविदावावंत्यौ सैधवश्च जयद्रथः १ चित्रसेनो विकर्णश्च तथा दुर्मर्षणादयः ॥ दशैते तावका यो
धाभीमसेनमयोधयन् २ महत्यासेनया युक्तानानादेशसमुत्थया ॥ भीष्मस्य समरे राजन् प्रार्थयानामहद्यशः ३ शल्यस्तु नवभिर्वाणैर्भीमसेनमताडयत् ॥ कृतव
र्मा त्रिभिर्वाणैः कृपश्च नवभिः शरैः ४ चित्रसेनो विकर्णश्च भगदत्तश्च मारिष ॥ दशभिर्दशभिर्वाणैर्भीमसेनमताडयत् ५ सैधवश्च त्रिभिर्वाणैर्भीमसेनमताडयत् ॥ विदा
नुविदावावंत्यौ पंचभिः पंचभिः शरैः ६ दुर्मर्षणस्तु विशल्या पाण्डवं निशितैः शरैः ॥ सतान्सर्वान्महाराजराजमानान् पृथक् पृथक् ७ प्रवीरान्सर्वलोकस्य धार्तराष्ट्रान्म
हारथान् ॥ जघान समरे वीरः पाण्डवः परवीरहा ८ सप्तभिः शल्यमाविध्य कृतवर्माणमष्टभिः ॥ कृपस्य शरं चापं मध्ये चिच्छेद भारत ९ अथैनं छिन्नधन्वानं पुनर्वि
व्याध सप्तभिः ॥ विद्वानुविदौ च तथा त्रिभिस्त्रिभिस्ताडयत् १० दुर्मर्षणं च विशल्या चित्रसेनं च पंचभिः ॥ विकर्णं दशभिर्वाणैः पंचभिश्च जयद्रथम् ११ विद्धाभीमोन
ददृष्टः सैधवं च पुनस्त्रिभिः ॥ अथान्यद्दुरादाय गौतमोरथिनां वरः १२ भीमं विव्याध संरब्धो दशभिर्निशितैः शरैः ॥ सविद्धो दशभिर्वाणैस्तोत्रैरिव महाद्विपः ॥
१३ ततः कुद्धो महाराज भीमसेनः प्रतापवान् ॥ गौतमं ताडयामास शरैर्बहुभिराहवे १४ सैधवस्य तथा श्वांश्च सारथिं च त्रिभिः शरैः ॥ प्राहिणोन्मृत्युलोकाय कालांत
कसमयुतिः १५ हताश्वात्तुरथा तूर्णमवहुत्य महारथः ॥ शरांश्चिक्षेप निशितान् भीमसेनस्य संयुगे १६ तस्य भीमो धनुर्मध्ये द्वाभ्यां चिच्छेद मारिष ॥ भल्लाभ्यां भरत
श्रेष्ठसैधवस्य महात्मनः १७ सच्छिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः ॥ चित्रसेनरथं राजन्नारुरोह त्वरान्वितः १८ अत्यद्भुतं रणे कर्म कृतवांस्तत्र पाण्डवः ॥ महारथान्
शरैर्विद्धावारयित्वा च मारिष १९ विरथं सैधवं च केसर्वलोकस्य पश्यतः ॥ तदानममृषेशल्यो भीमसेनस्य विक्रमम् २० ससंधाय शरांस्तीक्ष्णान् कर्मारपरिमार्जि
तान् ॥ भीमं विव्याध समरे तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् २१ कृपश्च कृतवर्मा च भगदत्तश्च वीर्यवान् ॥ विद्वानुविदावावंत्यौ चित्रसेनश्च संयुगे २२ दुर्मर्षणो विकर्णश्च सिंधुरा
जश्च वीर्यवान् ॥ भीमं ते विव्यधुस्तूर्णं शल्यहेतोररिदमाः २३ सच तान् प्रतिविव्याध पंचभिः पंचभिः शरैः ॥ शल्यं विव्याध सप्तत्या पुनश्च दशभिः शरैः २४ तं शल्यो
नवभिर्भित्त्वा पुनर्विव्याध पंचभिः ॥ सारथिं चास्य भलेन गाढं विव्याध मर्मणि २५ विशोकं प्रेक्ष्य निर्भिन्नं भीमसेनः प्रतापवान् ॥ मद्वराजं त्रिभिर्वाणैर्वाहोरुरसि चार्प
यत् २६ तथेतरान्महेष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिर्जिह्वैः ॥ ताडयामास समरे सिंहवद्विननादच २७ ते हियतामहेष्वासाः पाण्डवं युद्धकोविदम् ॥ त्रिभिस्त्रिभिर्कुंठाग्रैर्भृशं
मर्मस्वताडयत् २८ सोऽतिविद्धो महेष्वासो भीमसेनो न विव्यथे ॥ पर्वतो वारिधाराभिर्वर्षमाणैरिवांबुदैः २९ सतुक्रोधसमाविष्टः पाण्डवानां महारथः ॥ मद्रेश्वरं त्रिभि
र्वाणैर्भृशं विद्धा महायशः ३० कृपं च नवभिर्वाणैर्भृशं विद्धा समंततः ॥ प्रागज्योतिषं शतैराजौ राजन् विव्याध सायकैः ३१

२६।२७।२८।२९।३०।३१

सात्वतस्य कृतवर्मणः १२।३३।३४।३५ मत्वा तु गेन तांस्तुल्यानिति तुल्यशब्दोपादानाद्वितीया चतुर्थ्यां किं तु तुल्यार्थे तुलोपमान्यामिति तृतीया ३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२

ततस्तु सशरं चापं सात्वतस्य महात्मनः ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन चिच्छेद कृतहस्तवत् ३२ तथाऽन्यद्दुरादाय कृतवर्मा वृकोदरम् ॥ आजघान भुवोर्मध्ये नाराचेन परं
तपः ३३ भीमस्तु समरे विद्धा शल्यं नवभिरायसैः ॥ भगदत्तं त्रिभिश्चैव कृतवर्माणमष्टभिः ३४ द्वाभ्यां द्वाभ्यां तु विव्याध गौतमप्रभृतीन् त्रयान् ॥ तेषां पितं समरे रा
जन् विव्यधुर्निशितैः शरैः ३५ स तथा पाण्डवमानोऽपि सर्वशस्त्रैर्महारथैः ॥ मत्वा तु गेन तांस्तुल्यान् विचचार गतव्यथः ३६ ते चापिरथिनां श्रेष्ठा भीमाय निशितान्
शरान् ॥ प्रेषयामासुरव्यग्राः शतशोऽथ सहस्रशः ३७ तस्य शक्तिमहावेगां भगदत्तो महारथः ॥ चिक्षेप समरे वीरः स्वर्णदंडां महामते ३८ तोमरं सैधवो राजापट्टिशं
च महाभुजः ॥ शतघ्नीं च कपोराजच्छरं शल्यश्च संयुगे ३९ अथेते महेष्वासाः पंचपंचशिलीमुखान् ॥ भीमसेनं समुद्दिश्य प्रेषयामासुरोजसा ४० तोमरं च द्विधा च
क्रेशुरप्रेणानिलात्मजः ॥ पट्टिशं च त्रिभिर्वाणैश्चिच्छेद तिलकांडवत् ४१ सविभेदशतघ्नीं च नवभिः कंकपत्रिभिः ॥ मद्रराजप्रयुक्तं च शरं छित्त्वा महारथः ४२ श
क्तिं चिच्छेद सहसा भगदत्तेरितारणे ॥ तथेतरान् शरान्धोरान् शरैः सन्नतपर्वभिः ४३ भीमसेनो रणश्चाधी त्रिधैकैकं समाच्छिनत् ॥ तांश्च सर्वान्महेष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिस्ता
डयत् ४४ ततो धनं जयस्तत्र वर्तमाने महारणे ॥ आजगाम रथेनाजौ भीमं दृष्ट्वा महारथम् ४५ निघ्नंतं समरेश्च न्यो धयानं च सायकैः ॥ तौ तु तत्र महात्मानौ स
मेतौ वीक्ष्य पाण्डवौ ४६ नशशंसुर्जयंतत्र तावकाः पुरुषर्षभाः ॥ अथार्जुनो रणे भीमं यो धयंतं महारथान् ४७ भीष्मस्य निधना कांक्षी पुरस्कृत्य शिखंडिनम् ॥ आस
सादरणे वीरांस्तव कान्दशभारत ४८ ये स्म भीमं रणे राजन्यो धयंतो व्यवस्थिताः ॥ भीमस्तुस्तान्माविध्य द्वाभ्यां प्रियकाम्यया ४९ ततो दुर्योधनो राजा सु
शर्माणमचोदयत् ॥ अर्जुनस्य वधार्थाय भीमसेनस्य चोभयोः ५० सुशर्मन्मच्छशीघ्रं त्वं वलौघैः परिवारितः ॥ जहि पाण्डुसुतावेतौ धनं जयवृकोदरौ ५१
तच्छुत्वा वचनं तस्य त्रैगर्तः प्रस्थलाधिपः ॥ अभिद्रुत्य रणे भीममर्जुनं चैव धन्विनौ ५२ रथैरेकसाहस्रैः समं तात्पर्यवारयत् ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धमर्जुनस्य परैः सह ५३
॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीमपराक्रमेत्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ अर्जुनस्तुरणेश
ल्यं यतमानं महारथम् ॥ छादयामास समरेशरैः सन्नतपर्वभिः १ सुशर्माणं कृपं चैव त्रिभिस्त्रिभिस्ताडयत् ॥ प्रागज्योतिषं च समरे सैधवं च जयद्रथम् २ चित्रसेनं वि
कर्णं च कृतवर्माणमेव च ॥ दुर्मर्षणं च राजेन्द्रह्यावंत्यौ च महारथौ ३ एकैकं त्रिभिरानच्छत्वं क्वार्हणवाजितैः ॥ शरैरतिरथो युद्धे पीडयन्वाहिनीं तव ४ जयद्रथो रणे पार्थ
विद्धा भारतसायकैः ॥ भीमं विव्याध तरसा चित्रसेनरथे स्थितः ५ शल्यश्च समरे जिष्णुं कृपश्च रथिनां वरः ॥ विव्यधाते महाराज बहुधामर्मभेदिभिः ६

४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।१०१।१०२।१०३।१०४।१०५।१०६।१०७।१०८।१०९।११०।१११।११२।११३।११४।११५।११६।११७।११८।११९।१२०।१२१।१२२।१२३।१२४।१२५।१२६।१२७।१२८।१२९।१३०।१३१।१३२।१३३।१३४।१३५।१३६।१३७।१३८।१३९।१४०।१४१।१४२।१४३।१४४।१४५।१४६।१४७।१४८।१४९।१५०।१५१।१५२।१५३।१५४।१५५।१५६।१५७।१५८।१५९।१६०।१६१।१६२।१६३।१६४।१६५।१६६।१६७।१६८।१६९।१७०।१७१।१७२।१७३।१७४।१७५।१७६।१७७।१७८।१७९।१८०।१८१।१८२।१८३।१८४।१८५।१८६।१८७।१८८।१८९।१९०।१९१।१९२।१९३।१९४।१९५।१९६।१९७।१९८।१९९।२००।२०१।२०२।२०३।२०४।२०५।२०६।२०७।२०८।२०९।२१०।२११।२१२।२१३।२१४।२१५।२१६।२१७।२१८।२१९।२२०।२२१।२२२।२२३।२२४।२२५।२२६।२२७।२२८।२२९।२३०।२३१।२३२।२३३।२३४।२३५।२३६।२३७।२३८।२३९।२४०।२४१।२४२।२४३।२४४।२४५।२४६।२४७।२४८।२४९।२५०।२५१।२५२।२५३।२५४।२५५।२५६।२५७।२५८।२५९।२६०।२६१।२६२।२६३।२६४।२६५।२६६।२६७।२६८।२६९।२७०।२७१।२७२।२७३।२७४।२७५।२७६।२७७।२७८।२७९।२८०।२८१।२८२।२८३।२८४।२८५।२८६।२८७।२८८।२८९।२९०।२९१।२९२।२९३।२९४।२९५।२९६।२९७।२९८।२९९।३००।३०१।३०२।३०३।३०४।३०५।३०६।३०७।३०८।३०९।३१०।३११।३१२।३१३।३१४।३१५।३१६।३१७।३१८।३१९।३२०।३२१।३२२।३२३।३२४।३२५।३२६।३२७।३२८।३२९।३३०।३३१।३३२।३३३।३३४।३३५।३३६।३३७।३३८।३३९।३४०।३४१।३४२।३४३।३४४।३४५।३४६।३४७।३४८।३४९।३५०।३५१।३५२।३५३।३५४।३५५।३५६।३५७।३५८।३५९।३६०।३६१।३६२।३६३।३६४।३६५।३६६।३६७।३६८।३६९।३७०।३७१।३७२।३७३।३७४।३७५।३७६।३७७।३७८।३७९।३८०।३८१।३८२।३८३।३८४।३८५।३८६।३८७।३८८।३८९।३९०।३९१।३९२।३९३।३९४।३९५।३९६।३९७।३९८।३९९।४००।४०१।४०२।४०३।४०४।४०५।४०६।४०७।४०८।४०९।४१०।४११।४१२।४१३।४१४।४१५।४१६।४१७।४१८।४१९।४२०।४२१।४२२।४२३।४२४।४२५।४२६।४२७।४२८।४२९।४३०।४३१।४३२।४३३।४३४।४३५।४३६।४३७।४३८।४३९।४४०।४४१।४४२।४४३।४४४।४४५।४४६।४४७।४४८।४४९।४५०।४५१।४५२।४५३।४५४।४५५।४५६।४५७।४५८।४५९।४६०।४६१।४६२।४६३।४६४।४६५।४६६।४६७।४६८।४६९।४७०।४७१।४७२।४७३।४७४।४७५।४७६।४७७।४७८।४७९।४८०।४८१।४८२।४८३।४८४।४८५।४८६।४८७।४८८।४८९।४९०।४९१।४९२।४९३।४९४।४९५।४९६।४९७।४९८।४९९।५००।५०१।५०२।५०३।५०४।५०५।५०६।५०७।५०८।५०९।५१०।५११।५१२।५१३।५१४।५१५।५१६।५१७।५१८।५१९।५२०।५२१।५२२।५२३।५२४।५२५।५२६।५२७।५२८।५२९।५३०।५३१।५३२।५३३।५३४।५३५।५३६।५३७।५३८।५३९।५४०।५४१।५४२।५४३।५४४।५४५।५४६।५४७।५४८।५४९।५५०।५५१।५५२।५५३।५५४।५५५।५५६।५५७।५५८।५५९।५६०।५६१।५६२।५६३।५६४।५६५।५६६।५६७।५६८।५६९।५७०।५७१।५७२।५७३।५७४।५७५।५७६।५७७।५७८।५७९।५८०।५८१।५८२।५८३।५८४।५८५।५८६।५८७।५८८।५८९।५९०।५९१।५९२।५९३।५९४।५९५।५९६।५९७।५९८।५९९।६००।६०१।६०२।६०३।६०४।६०५।६०६।६०७।६०८।६०९।६१०।६११।६१२।६१३।६१४।६१५।६१६।६१७।६१८।६१९।६२०।६२१।६२२।६२३।६२४।६२५।६२६।६२७।६२८।६२९।६३०।६३१।६३२।६३३।६३४।६३५।६३६।६३७।६३८।६३९।६४०।६४१।६४२।६४३।६४४।६४५।६४६।६४७।६४८।६४९।६५०।६५१।६५२।६५३।६५४।६५५।६५६।६५७।६५८।६५९।६६०।६६१।६६२।६६३।६६४।६६५।६६६।६६७।६६८।६६९।६७०।६७१।६७२।६७३।६७४।६७५।६७६।६७७।६७८।६७९।६८०।६८१।६८२।६८३।६८४।६८५।६८६।६८७।६८८।६८९।६९०।६९१।६९२।६९३।६९४।६९५।६९६।६९७।६९८।६९९।७००।७०१।७०२।७०३।७०४।७०५।७०६।७०७।७०८।७०९।७१०।७११।७१२।७१३।७१४।७१५।७१६।७१७।७१८।७१९।७२०।७२१।७२२।७२३।७२४।७२५।७२६।७२७।७२८।७२९।७३०।७३१।७३२।७३३।७३४।७३५।७३६।७३७।७३८।७३९।७४०।७४१।७४२।७४३।७४४।७४५।७४६।७४७।७४८।७४९।७५०।७५१।७५२।७५३।७५४।७५५।७५६।७५७।७५८।७५९।७६०।७६१।७६२।७६३।७६४।७६५।७६६।७६७।७६८।७६९।७७०।७७१।७७२।७७३।७७४।७७५।७७६।७७७।७७८।७७९।७८०।७८१।७८२।७८३।७८४।७८५।७८६।७८७।७८८।७८९।७९०।७९१।७९२।७९३।७९४।७९५।७९६।७९७।७९८।७९९।८००।८०१।८०२।८०३।८०४।८०५।८०६।८०७।८०८।८०९।८१०।८११।८१२।८१३।८१४।८१५।८१६।८१७।८१८।८१९।८२०।८२१।८२२।८२३।८२४।८२५।८२६।८२७।८२८।८२९।८३०।८३१।८३२।८३३।८३४।८३५।८३६।८३७।८३८।८३९।८४०।८४१।८४२।८४३।८४४।८४५।८४६।८४७।८४८।८४९।८५०।८५१।८५२।८५३।८५४।८५५।८५६।८५७।८५८।८५९।८६०।८६१।८६२।८६३।८६४।८६५।८६६।८६७।८६८।८६९।८७०।८७१।८७२।८७३।८७४।८७५।८७६।८७७।८७८।८७९।८८०।८८१।८८२।८८३।८८४।८८५।८८६।८८७।८८८।८८९।८९०।८९१।८९२।८९३।८९४।८९५।८९६।८९७।८९८।८९९।९००।९०१।९०२।९०३।९०४।९०५।९०६।९०७।९०८।९०९।९१०।९११।९१२।९१३।९१४।९१५।९१६।९१७।९१८।९१९।९२०।९२१।९२२।९२३।९२४।९२५।९२६।९२७।९२८।९२९।९३०।९३१।९३२।९३३।९३४।९३५।९३६।९३७।९३८।९३९।९४०।९४१।९४२।९४३।९४४।९४५।९४६।९४७।९४८।९४९।९५०।९५१।९५२।९५३।९५४।९५५।९५६।९५७।९५८।९५९।९६०।९६१।९६२।९६३।९६४।९६५।९६६।९६७।९६८।९६९।९७०।९७१।९७२।९७३।९७४।९७५।९७६।९७७।९७८।९७९।९८०।९८१।९८२।९८३।९८४।९८५।९८६।९८७।९८८।९८९।९९०।९९१।९९२।९९३।९९४।९९५।९९६।९९७।९९८।९९९।१०००।१००१।१००२।१००३।१००४।१००५।१००६।१००७।१००८।१००९।१०१०।१०११।१०१२।१०१३।१०१४।१०१५।१०१६।१०१७।१०१८।१०१९।१०२०।१०२१।१०२२।१०२३।१०२४।१०२५।१०२६।१०२७।१०२८।१०२९।१०३०।१०३१।१०३२।१०३३।१०३४।१०३५।१०३६।१०३७।१०३८।१०३९।१०४०।१०४१।१०४२।१०४३।१०४४।१०४५।१०४६।१०४७।१०४८।१०४९।१०५०।१०५१।१०५२।१०५३।१०५४।१०५५।१०५६।१०५७।१०५८।१०५९।१०६०।१०६१।१०६२।१०६३।१०६४।१०६५।१०६६।१०६७।१०६८।१०६९।१०७०।१०७१।१०७२।१०७३।१०७४।१०७५।१०७६।१०७७।१०७८।१०७९।१०८०।१०८१।१०८२।१०८३।१०८४।१०८५।१०८६।१०८७।१०८८।१०८९।१०९०।१०९१।१०९२।१०९३।१०९४।१०९५।१०९६।१०९७।१०९८।१०९९।११००।११०१।११०२।११०३।११०४।११०५।११०६।११०७।११०८।११०९।१११०।११११।१११२।१११३।१११४।१११५।१११६।१११७।१११८।१११९।११२०।११२१।११२२।११२३।११२४।११२५।११२६।११२७।११२८।११२९।११३०।११३१।११३२।११३३।११३४।११३५।११३६।११३७।११३८।११३९।११४०।११४१।११४२।११४३।११४४।११४५।११४६।११४७।११४८।११४९।११५०।११५१।११५२।११५३।११५४।११५५।११५६।११५७।११५८।११५९।११६०।११६१।११६२।११६३।११६४।११६५।११६६।११६७।११६८।११६९।११७०।११७१।११७२।११७३।११७४।११७५।११७६।११७७।११७८।११७९।११८०।११८१।११८२।११८३।११८४।११८५।११८६।११८७।११८८।११८९।११९०।११९१।११९२।११९३।११९४।११९५।११९६।११९७।११९८।११९९।१२००।१२०१।१२०२।१२०३।१२०४।१२०५।१२०६।१२०७।१२०८।१२०९।१२१०।१२११।१२१२।१२१३।१२१४।१२१५।१२१६।१२१७।१२१८।१२१९।१

म.भ.टी.

॥११४॥

चित्रसेनादयश्चैवपुत्रास्तवविशांपते ॥ पंचभिःपंचभिस्तूर्णसंयुगेनिशितैःशरैः ७ आजघुरर्जुनसंख्येभीमसेनंचमार्षि ॥ तौतत्ररथिनांश्रेष्ठौकौतेयौभरतर्षभौ ८
अपीडयेतांसमरेत्रिगर्तानांमहद्वलम् ॥ सुशर्माऽपिरणेपार्थशरैर्नवभिराशुगैः ९ ननादध्वलवन्नादंत्रासयानोमहद्वलम् ॥ अन्येचरथिनःशूराभीमसेनधनंजयौ १०
विव्यधुर्निशितैर्बाणैरुक्मपुंखैरजिह्वगैः ॥ तेषांचरथिनांमध्येकौतेयौभरतर्षभौ ११ क्रीडमानोरथोदारौचित्ररूपौव्यदृश्यताम् ॥ आमिपेप्सूगवांमध्येसिंहाविव
मदोत्कटौ १२ छित्वावन्नापिशूराणांशरांश्चबहुधारणे ॥ पातयामासतुर्वीरौशिरांसिशतशोचृणाम् १३ रथाश्चबहवोभग्राहयाश्चशतशोहताः ॥ गजाश्चसगजारो
हाःपेतुरुर्व्यामहाहवे १४ रथिनःसादिनश्चापितत्रतत्रनिष्ठादिताः ॥ दृश्यंतेश्वहवोराजन्वेपमानाःसमंततः १५ हतैर्गजपदाव्योधैर्वाजिभिश्चनिष्ठादितैः ॥ रथैश्चब
हुधाभग्नैःसमास्तीर्यतमेदिनी १६ छत्रैश्चबहुधाच्छिन्नैर्ध्वजैश्चाविनिपातितैः ॥ अंकुशैरपविद्धैश्चपरिस्तोमैश्चभारत १७ केयूरैरंगदैर्हारैर्वैर्धृष्टिदितैस्तथा ॥ उ
ष्णीषैर्ऋष्टिभिश्चैवचामरव्यजनैरपि १८ तत्रतत्रापविद्धैश्चबाहुभिश्चंदनोक्षितैः ॥ ऊरुभिश्चनरैर्द्राणांसमास्तीर्यतमेदिनी १९ तत्राहुतमपश्यामरणेपार्थस्यवि
क्रमम् ॥ शरैःसंवार्यतान्वीरान्यजघानमहाबलः २० पुत्रस्तुतवतंदृष्ट्वाभीमार्जुनपराक्रमम् ॥ गांगेयस्यरथाभ्याशमुपजग्मेमहाबलः २१ कृपश्चकृतवर्माचसैधव
श्चजयद्रथः ॥ विंदानुविंदावांवत्यौनाजहुःसंयुगंतदा २२ ततोभीमोमहेष्वासःफाल्गुनश्चमहारथः ॥ कौरवाणांचमूंगोराष्ट्रशंहुद्रुवतूरणे २३ ततोबर्हिणवाजाना
मयुतान्यर्जुनानिच ॥ धनंजयरथेतूर्णपातयंतस्मभूमिपाः २४ ततस्तान्शरजालेनसन्निवार्यमहारथान् ॥ पार्थःसमंतात्समरेप्रेषयामासमृत्यवे २५ शल्यस्तुस
मरेजिष्णुंक्रीडन्निवमहारथः ॥ आजघानोरसिकुद्रोभल्लैःसत्रतपर्वभिः २६ तस्यपार्थोधनुश्छित्वाहस्तावापंचपंचभिः ॥ अथैनंसायकैस्तीक्ष्णैर्धृष्टशंविव्याधमर्मणि
२७ अथान्यद्वनुरादायसमरेभारसाधनम् ॥ मद्रेश्वरोरणेजिष्णुंताडयामासरोषितः २८ त्रिभिःशरैर्महाराजवासुदेवंचपंचभिः ॥ भीमसेनंचनवभिर्बाह्वोरसि
चार्पयत् २९ ततोद्रोणोमहाराजमागधश्चमहारथः ॥ दुर्योधनसमादिष्टौतदेशमुपजग्मतुः ३० यत्रपार्थोमहाराजभीमसेनश्चपांडवः ॥ कौरव्यस्यमहासेनांज
घ्नतुःसुमहारथौ ३१ जयत्सेनस्तुसमरेभीमंभीमायुधंयुधि ॥ विव्याधनिशितैर्बाणैरष्टभिर्भरतर्षभ ३२ तंभीमोदशभिर्विद्धापुनर्विव्याधपंचभिः ॥ सारथिंचास्य
भल्लेनरथनीडादपातयत् ३३ उद्धातैस्तुरगैःसोऽथद्रवमाणैःसमंततः ॥ मागधोऽपसृता राजासर्वसैन्यस्यपश्यतः ३४ द्रोणश्चविवरंदृष्ट्वाभीमसेनंशिली
मुखैः ॥ विव्याधबाणैर्निशितैःपंचषष्टिभिरायसैः ३५ तंभीमःसमरश्चाधीगुरुं पितृसमंरणे ॥ विव्याधपंचभिर्भल्लैस्तथाषष्ट्याचभारत ३६ अर्जुनस्तुसु
शर्मणंविद्धावडुभिरायसैः ॥ व्यधमतस्यतत्सैन्यंमहाभ्राणियथाऽनिलः ३७

धोजयस्सेनः ३० । ३१ । ३२ । ३३ अपसृतः पलायितः ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इति भी० भी० मा० चतुर्विंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ कथमिति १ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ निरविव्यतनिर्वेदंजगाम २०

ततोभीष्मश्चराजाचकौसल्यश्चबृहद्वलः ॥ समवर्ततसंकुद्धाभीमसेनधनंजयौ ३८ तथैवपांडवाःशूराष्ट्रयुधश्चपार्षतः ॥ अभ्यद्रवन्नणेभीष्मंव्यादितास्यमिवां
तकम् ३९ त्रिखंडीतुसमासाद्यभरतानांपितामहम् ॥ अभ्यद्रवतसंहृष्टोभयंत्यक्कामहारथात् ४० युधिष्ठिरमुखाःपार्थाःपुरस्कृत्यशिखंडिनम् ॥ अयोधयन्
रणेभीष्मंसहिताःसर्वसृजयैः ४१ तथैवतावकाःसर्वेपुरस्कृत्ययतव्रतम् ॥ शिखंडिप्रमुखान्पार्थान्योध्यंतस्मसंयुगे ४२ ततःप्रवृत्तेयुद्धंकौरवाणांभयावहम् ॥
तत्रपांडुसुतैःसार्धंभीष्मस्यविजयंप्रति ४३ तावकानांजयेभीष्मोऽग्लहआसीद्विशांपते ॥ तत्रहिद्यूतमासक्तंविजयायेतरायवा ४४ धृष्टदुम्नस्तुराजेंद्रसर्वसैन्या
न्यचोदयत् ॥ अभ्यद्रवतगांगेयंमाभैरथसत्तमाः ४५ सेनापतिवचःश्रुत्वापांडवानांवरूथिनी ॥ भीष्मसमभ्ययानूर्णप्राणांस्त्यक्कामहाहवे ४६ भीष्मोऽपिर
थिनांश्रेष्ठःप्रतिजग्राहतांचभूमम् ॥ आपतंतीमहाराजवेलाभिवमहोदधिः ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणि भीमार्जुनपराक्रमेचतुर्दशाधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ४८ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ कथंशांतनवोभीष्मोदशमेऽहनि संजय ॥ अयुध्यतमहावीर्यःपांडवैःसहसृजयैः १ कुरवश्चकथंयुद्धेपांडवा
न्प्रत्यवारयन् ॥ आचक्ष्वमेमहायुद्धंभीष्मस्याहवशोभिनः २ ॥ संजयउवाच ॥ कुरवःपांडवैःसार्धयदयुध्यंतभारत ॥ यथाचतदभूदुद्धंतनुवक्ष्यामिसांप्र
तम् ३ गमिताःपरलोकायपरमास्त्रैःकिरीटिना ॥ अहन्यहनिसंकुद्धास्तावकानांमहारथाः ४ यथाप्रतिज्ञंकौरव्यःसचापिसमितिजयः ॥ पार्थानामकरो
द्भीष्मःसततंसमितिक्षयम् ५ कुरुभिःसहितंभीष्मंयुध्यमानंपरंतप ॥ अर्जुनंचसपांचाल्यंसंशयोविजयेऽभवत् ६ दशमेऽहनि तस्मिंस्तुभीष्मार्जुनसमागमे ॥
अवर्ततमहारौद्रःसततंसमितिक्षयः ७ तस्मिन्नयुतशोराजनभूयशश्चपरंतपः ॥ भीष्मःशांतनवोयोधानजघानपरमास्त्रवित् ८ येषामज्ञातकल्पानिनामगो
त्राणिपार्थिव ॥ तेहतास्तत्रभीष्मेणशूराःसर्वेऽनिवर्तिनः ९ दशाहानिततस्तद्वाभीष्मःपांडववाहिनीम् ॥ निरविव्यतधर्मात्माजीवितेनपरंतप १०
सक्षिप्रंवधमन्विच्छन्नात्मनोऽभिमुखोरणे ॥ नहंन्यामानवश्रेष्ठान्संग्रामेसुबहूनिति ११ चिंतयित्वामहाबाहुःपितादेवव्रतस्तव ॥ अभ्याशस्थंमहा
राजपांडवंवाक्यमब्रवीत् १२ युधिष्ठिरमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ शृणुष्ववचनंतातधर्म्यस्वर्ग्यंचजल्पतः १३ निर्विण्णोऽस्मिभृशंतातदेहेनानेनभारत ॥
घ्नतश्चमेगतःकालःसुबहून्प्राणिनोरणे १४ तस्मात्पार्थपुरोधायपंचालान्सृजयांस्तथा ॥ मद्वधेक्रियतांयत्नोममचेदिच्छसिप्रियम् १५ तस्यतन्मतमाज्ञायपां
डवःसत्यदर्शनः ॥ भीष्मंप्रतिययौराजासंग्रामेसहसृजयैः १६ धृष्टदुम्नस्ततोरान्पांडवश्चयुधिष्ठिरः ॥ श्रुत्वाभीष्मस्यतांवाचंचोदयामासतुर्वलम् १७ अभि
द्रवध्वंयुद्धचध्वंभीष्मंजयतसंयुगे ॥ रक्षिताःसत्यसंधेनजिष्णुनारिपुजिष्णुना १८

११ । १२ । १३ निर्विण्णोविरक्तः १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० ब्रह्मलोकपराःपृष्ठत्वात्तल्लोकंमत्तियतमानाः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
 अयंचापिमहेष्वासःपार्षतोवाहिनीपतिः ॥ भीमसेनश्चसमरेपालयिष्यतिबोधुवम् १९ मावोभीष्माद्वयंकिंचिदस्त्वद्यधुधिसृजयाः ॥ ध्रुवंभीष्मंविजेष्यामःपुर
 स्कृत्यशिखंडिनम् २० तेतथासमयंकृत्वादशमेऽहनिपांडवाः ॥ ब्रह्मलोकपराभूत्वासंजग्मुःक्रोधमुच्छिताः २१ शिखंडिनंपुरस्कृत्यपांडवंचघनंजयम् ॥ भी
 ष्मस्यपातनेयत्नंपरमंतेसमास्थिताः २२ ततस्तवसुतादिष्टानानाजनपदेश्वराः ॥ द्रोणेनसहपुत्रेणसहसेनामहाबलाः २३ दुःशासनश्चबलवान्सहसैःसहो
 दैरैः ॥ भीष्मसमरमध्यस्थंपालयांचक्रिरेतदा २४ ततस्तुतावकाःशूराःपुरस्कृत्यमहावतम् ॥ शिखंडिप्रमुखान्पार्थान्योध्यंतिस्मसंयुगे २५ चेदिभिस्तुस
 पंचालैःसहितोवानरध्वजः ॥ ययौशांतनवंभीष्मंपुरस्कृत्यशिखंडिनम् २६ द्रोणपुत्रंशिनेर्नताष्टकेतुस्तुपौरवम् ॥ अभिमन्युःसहामात्यदुर्योधनमयोध
 यत् २७ विराटस्तुसहानीकःसहसेनंजयद्रथम् ॥ वृद्धक्षत्रस्यदायादमाससादपरंतप २८ मद्वाराजंमहेष्वासंसहसैन्यंयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनोऽभिगुप्तस्तुनागा
 नीकमुपाद्रवत् २९ अप्रघृष्यमनावार्यसर्वशस्त्रभृतांवरम् ॥ द्रौणिप्रतिययौयतःपांचल्यःसहसोदैरैः ३० कर्णिकारध्वजंचैवसिंहकेतुररिंदमः ॥ प्रत्युज्जगामसौ
 भद्रंराजपुत्रोबृहद्वलः ३१ शिखंडिनंचपुत्रास्तेपांडवंचघनंजयम् ॥ राजभिःसमरेपार्थमभिपेतुर्जिघांसवः ३२ तस्मिन्नतिमहाभीमसेनयोर्वैपराक्रमे ॥ संप्रधा
 वत्स्वनीकेषुमेदिनीसमकंपत ३३ तान्यनीकान्यनीकेषुसमसज्जंतभारत ॥ तावकानांपरेषांचदृष्ट्वाशांतनवंरणे ३४ ततस्तेषांप्रतप्तानामन्योन्यमभिधाव
 ताम् ॥ प्रादुरासीन्महाशूरोदिक्षुसर्वासुभारत ३५ शंखदुंदुभिघोषश्चवारणानांचवृंहितैः ॥ सिंहनादश्चसैन्यानांदारुणःसमपद्यत ३६ साचसर्वनरैर्द्राणां
 चंद्रार्कसदृशीप्रभा ॥ वीरांगदकिरीटेषुनिष्प्रभासमपद्यत ३७ रजोमेघास्तुसंजह्रुःशस्त्रविद्युद्भिरावृताः ॥ धनुषांचापिनिर्घोषोदारुणःसमपद्यत ३८ बाणशं
 खप्रणादाश्चभेरिणांचमहास्वनाः ॥ रथघोषश्चसंजज्ञेसेनयोरुभयोरपि ३९ पाशशक्त्यष्टिसंघैश्चबाणौघैश्चसमाकुलम् ॥ निष्प्रकाशमिवाकाशंसेनयोःसमपद्यत
 ४० अन्योन्यंरथिनःपेतुर्वाजिनश्चमहाहवे ॥ कुंजरान्कुंजराजघ्नःपादातांश्चपदातयः ४१ तत्रासीत्सुमहदुदंकुरुणांपांडवैःसह ॥ भीष्महेतोर्नरव्याघ्रइयेनयोरा
 मिषेयथा ४२ तेषांसमागमोघोरोबभूवयुधिसंगतः ॥ अन्योन्यस्यवधार्थायजिगीषूणामहाहवे ४३ ॥ इतिश्रीम०भीष्मप०भीष्मव०भीष्मोपदेशेपंचदशाधिक
 शततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ संजयउवाच ॥ अभिमन्युर्महाराजतवपुत्रमयोधयत् ॥ महत्यासेनयायुक्तंभीष्महेतोःपराक्रमी १ दुर्योधनोरणेकार्ष्णिनवभिर्न
 तपर्वभिः ॥ आजघानोरसिकुद्धःपुनश्चैनंत्रिभिःशरैः २ तस्यशक्तिरणेकार्ष्णिमृत्योर्घोरांस्वसामिव ॥ प्रेषयामाससंकुद्धोदुर्योधनरथंप्रति ३ तामापतंतोस
 हसाघोररूपांविशोपते ॥ द्विधाचिच्छेदतेपुत्रःक्षुरमेणमहारथः ४ तांशक्तिपतितांदृष्ट्वाकार्ष्णिःपरमकोपनः ॥ दुर्योधनंत्रिभिर्बाणैर्बाहोरुरसिचार्पयत् ५
 ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीविभारतमावर्दीपेपंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ अभिमन्युरिति १ । २ । ३ । ४ । ५

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ चित्रसेनहति पांडवपक्षीयःसुशर्माणस्यमपरोवार्धक्षेमिर्नतुत्रैर्गर्तः

पुनश्चैनंशरैर्घोरैराजघानस्तनान्तरे ॥ दशभिर्भरतश्रेष्ठभरतानांमहारथः ६ तदुद्धमभवद्धोरंचित्ररूपंचभारत ॥ इंद्रियप्रीतिजननंसर्वपार्थिवपूजितम् ७
 भीष्मस्यनिधनार्थायपार्थस्यविजयायच ॥ युयुधातेरणेवीरौसौभद्रकुरुपुंगवौ ८ सात्यकिरभसंयुद्धेद्रौणिर्ब्राह्मणपुंगवः ॥ आजघानोरसिकुद्धो नाराचनपरं
 तपः ९ शैनेयोऽपिगुरोःपुत्रंसर्वमर्मसुभारत ॥ अताडयदमेयात्मानवभिःकंकवाजितैः १० अश्वत्थामातुसमरेसात्यकिंनवभिःशरैः ॥ त्रिंशताचपुनस्तूर्णवा
 ह्नोरुरसिचार्पयत् ११ सोऽतिविद्धोमहेष्वासोद्रोणपुत्रेणसात्वतः ॥ द्रोणपुत्रंत्रिभिर्बाणैराजघानमहायशः १२ पौरवोष्ट्रकेतुंचशरैराच्छाद्यसंयुगे ॥ बहुधा
 दारयांचक्रेमहेष्वासंसंहारथः १३ तथैवपौरवंयुद्धेष्ट्रकेतुर्महारथः ॥ त्रिंशतानिशितैर्बाणैर्विव्याधाशुमहाभुजः १४ पौरवस्तुधनुश्छिन्वाष्ट्रकेतोर्महारथः ॥
 ननादबलवन्नावंविव्याधचशितैःशरैः १५ सोऽन्यत्कार्मुकमादायपौरवंनिशितैःशरैः ॥ अजघानमहाराजत्रिसप्तत्याशिलीमुखैः १६ तौतुतत्रमहेष्वासौमहा
 मात्रौमहारथौ ॥ महताशरवर्षेणपरस्परमविध्यताम् १७ अन्योन्यस्यधनुश्छिन्वाहयान्दृष्ट्वाचभारत ॥ विरथावसियुद्धायसमीयतुरमर्षणौ १८ आर्षभेचर्मणी
 चित्रेशतचंद्रपुरस्कृते ॥ तारकाशतचित्रेचनिर्द्धिशौसुमहाप्रभौ १९ प्रगृह्यविमलौराजस्तावन्योन्यमभिद्रुतौ ॥ वासितासंगमेयतौसिंहाविववमहावने २०
 मंडलानिविचित्राणिगतप्रत्यागतानिच ॥ चेरतुर्दर्शयंतौचप्रार्थयंतौपरस्परम् २१ पौरवोष्ट्रकेतुंतुशंखदेशेमहासिना ॥ ताडयामाससंकुद्धस्तिष्ठतिष्ठेतिचा
 ब्रवीत् २२ चेदिराजोऽपिसमरेपौरवंपुरुषर्षभम् ॥ आजघानशिताग्रेणजघ्नुदेशेमहासिना २३ तावन्योन्यंमहाराजसमासाद्यमहाहवे ॥ अन्योन्यंवगाभिहतौ
 निपेततुररिंदमौ २४ ततःस्वरथमारोप्यपौरवंतनयस्तव ॥ जयत्सेनोरथेनाजावपोवाहरणाजिरात् २५ ष्ट्रकेतुंतुसमरेमाद्रीपुत्रःप्रतापवान् ॥ अपोवाहरणेकु
 द्धःसहदेवःपराक्रमी २६ चित्रसेनःसुशर्माणंविद्धाबहुभिरायसैः ॥ पुनर्विव्याधतंपष्ट्यापुनश्चनवभिःशरैः २७ सुशर्मातुरणेकुद्धस्तवपुत्रंविशोपते ॥ दशभिर्द
 शभिश्चैवविव्याधनिशितैःशरैः २८ चित्रसेनश्चतंराजंस्त्रिंशतानतपर्वभिः ॥ आजघानरणेकुद्धःसचतंप्रत्यविध्यत २९ भीष्मस्यसमरेराजन्यशोमानंचवर्धयन् ॥
 सौभद्रोराजपुत्रंतुबृहद्वलमयोधयत् ३० पार्थहेतोःपराक्रांतोभीष्मस्यायोधनंप्रति ॥ आर्जुनिकोसलेंद्रस्तुविद्धापंचभिरायसैः ३१ पुनर्विव्याधविंशत्याशरैः
 सन्नतपर्वभिः ॥ सौभद्रःकोसलेंद्रंतुविव्याधाष्टभिरायसैः ३२ नाकंपयतसंग्रामेविव्याधचपुनःशरैः ॥ कौसल्यस्यधनुश्चापिपुनश्चिच्छेदफाल्गुनिः ३३ आज
 घानशरैश्चापित्रिंशताकंपत्रिभिः ॥ सोऽन्यत्कार्मुकमादायराजपुत्रोबृहद्वलः ३४ फाल्गुनिसमरेकुद्धोविव्याधबहुभिःशरैः ॥ तयोर्युद्धंसमभवद्भीष्महेतोःपरं
 तप ३५ संरब्धयोर्महाराजसमरेचित्रयोधिनोः ॥ यथादेवासुरेयुद्धेबलिवासवयोरभूत् ३६

३० । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ समुदयसंग्रामं । 'भवेत्समुदयः संवेसंयुगे च समुद्रमे' इति मेदिनी ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६
 भीमसेनोरथानीकयोधयन्त्रहशोभत ॥ यथाशक्रोवज्रपाणिर्दारयन्पर्वतोत्तमान् ३७ तेवध्यमानाभीमेनमातंगागिरिसन्निभाः ॥ निपेतुरुर्व्यासाहितानादयंतोवसुं
 धराम् ३८ गिरिमात्राहितेनागाभिन्नांजनचयोपमाः ॥ विस्जुर्वसुधाप्राप्ताविकीर्णा इवपर्वताः ३९ युधिष्ठिरोमहेष्वासोमद्राजानमाहवे ॥ महत्यासेनयागुप्तपीड
 यामाससंगतम् ४० मद्रेश्वरश्चसमरेधर्मपुत्रमहारथम् ॥ पीडयामाससंरब्धोभीष्महेतोः पराक्रमी ४१ विराट्सैधवोराजाविद्धासन्नतपर्वभिः ॥ नवभिः सायकै
 स्तीक्ष्णैश्चिंशतापुनरार्पयत् ४२ विराटश्चमहाराजसैधवंवाहिनीपतिः ॥ त्रिंशद्भिर्निशितैर्वाणैराजधानस्तनांतरे ४३ चित्रकार्मुकनिस्त्रिंशौचित्रवर्मायुधध्वजौ ॥
 रजतुश्चित्ररूपौतौसंग्रामे मत्स्यसैधवौ ४४ द्रोणः पांचालपुत्रेण समागम्य महारणे ॥ महासमुदयचक्रेशरैः सन्नतपर्वभिः ४५ ततो द्रोणो महाराजपार्षतस्य महद्भुः ॥
 छित्वा पांचाशतेषूणां पार्षतं समविध्यत् ४६ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय पार्षतः परवीरहा ॥ द्रोणस्य मिषतो युद्धे प्रेषयामास सायकान् ४७ ताच्छराच्छरघातेन चिच्छेद
 समहारथः ॥ द्रोणोऽपदपुत्राय प्राहिणोत्पंचसायकान् ४८ ततः कुद्धो महाराजपार्षतः परवीरहा ॥ द्रोणाय चिक्षेप गदां यमदंडोपमारणे ४९ तामापतंतौ सहसा हेम
 पट्टविभूषिताम् ॥ शरैः पंचाशता द्रोणो वारयामास संयुगे ५० सा छिन्ना बहुधारा जन्द्वाणचापच्युतैः शरैः ॥ चूर्णीकृता विशीर्यती पपात वसुधातले ५१ गदां विनि
 हतां दृष्ट्वा पार्षतः शत्रुतापनः ॥ द्रोणाय शक्तिं चिक्षेप सर्वपारसर्वो शुभाम् ५२ तां द्रोणो नवभिर्वाणैश्चिच्छेद युधिभारत ॥ पार्षतं च महेष्वासं पीडयामास संयुगे ५३
 एवमेतन्महायुद्धं द्रोणपार्षतयोरभूत् ॥ भीष्मं प्रति महाराजघोररूपं भयानकम् ५४ अर्जुनः प्राप्य गंगेयं पीडयन्निशितैः शरैः ॥ अभ्यद्रवत् संमत्तो वने मत्तमिव द्विपम् ५५
 प्रत्युद्ययौ च तं राजा भगदत्तः प्रतापवान् ॥ त्रिधाभिन्नेन नागेन मदाधेन महाबलः ५६ तमापतंतौ सहसामहेद्रजसन्निभम् ॥ परं यत्नं समास्थाय वीभत्सुः प्रत्यप
 द्यत् ५७ ततो गजगती राजा भगदत्तः प्रतापवान् ॥ अर्जुनं शरवर्षेण वारयामास संयुगे ५८ अर्जुनस्तु ततो नागमायां तं रजतोपमैः ॥ विमलैरायसैस्तीक्ष्णैरविध्यत्
 महारणे ५९ शिखंडिनं च कैतेयो याहिया हीत्य चोदयत् ॥ भीष्मं प्रति महाराज जह्येन मिति चाब्रवीत् ६० प्रागज्योतिषस्ततो हित्वा पांडवं पांडुपुत्रं ॥ प्रययौ त्व
 रितो राजान्दुपदस्य रथं प्रति ६१ ततोऽर्जुनो महाराज भीष्ममभ्यद्रवद्भुतम् ॥ शिखंडिनं पुरस्कृत्य ततो युद्धमवर्तत् ६२ ततस्ते तावकाः शूराः पांडवं रभसं युधि ॥ स
 मभ्यधावन् क्रोशंतस्तदद्भुतमिवाभवत् ६३ नानाविधान्यनीकानि पुत्राणां ते जनाधिप ॥ अर्जुनो व्यध मत्काले दिवी वा प्राणिमारुतः ६४ शिखंडी तु समासाद्य भर
 तानां पितामहम् ॥ इषुभिस्तूर्णमव्यग्रो बहुभिः स समाचिनोत् ६५ रथाभ्यगारश्चापाचिरसि शक्तिगदधनः ॥ शरसंघमहाज्वालः क्षत्रियान्समरेऽदहत ३६ यथाग्निः
 सुमहानिद्वः कक्षे चरति सानिलः ॥ तथा जज्वाल भीष्मोऽपि दिव्यान् यस्त्राण्युदीरयत् ६७

५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७

६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० ॥ इति भीष्मपर्वणि त्रीलोकं टीये भारतमावदीपे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सोमकांश्चरणे भीष्मो जघ्रे पार्थ पदानुगान् ॥ न्यवारयत् तत्सैन्यं पांडवस्य महारथः ६८ सुवर्णपुंखैरिषुभिः शितैः सन्नतपर्वभिः ॥ नादयन्सदिशो भीष्मः प्रदिशश्च महाहवे
 ६९ पातयन् रथिनो राजन् हयांश्च सहसादिभिः ॥ मुंडतालवनानीव चकार सरथवज्रान् ७० निर्मनुष्यान् रथान् राजन् गजान् श्वांश्च संयुगे ॥ चकार समरे भीष्मः सर्वशस्त्र
 भृतां वरः ७१ तस्य ज्यातलनिर्वोपं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ निशम्य सर्वतो राजन् समकंपंत सैनिकाः ७२ अमोघान्यपतन्वाणाः पितुस्ते मनुजेश्वर ॥ नासज्जं
 तशरिरेषु भीष्मचापच्युताः शराः ७३ निर्मनुष्यान् रथान् राजन् सुयुक्तान् जवनैर्हयैः ॥ वातायमानान् द्राक्षं हियमाणान् विशांपते ७४ चेदिकां शिखरूपाणां सहस्राणि
 चतुर्दश ॥ महारथाः समाख्याताः कुलपुत्रास्तनुत्यजः ७५ अपरावर्तिनः शूराः सुवर्णविकृतध्वजाः ॥ संग्रामे भीष्मसाद्य सवाजिरथकुंजराः ७६ जग्मुस्ते परलो
 काय व्यादितास्य मिवांतकम् ॥ न तत्रासीद्गणैराजन् सोमकानां महारथः ७७ यः संग्रामे भीष्मं जीविते स्ममनोदधे ॥ तांश्च सर्वान् रणे यो धान् प्रेतराजपुरं प्रति ७८
 नीतान् मन्यंत जना दृष्ट्वा भीष्मस्य विक्रमम् ॥ न कश्चिदेनं समरे प्रत्युद्याति महारथः ७९ ऋते पांडुसुतं वीरं श्वेताश्वं कृष्णसारथिम् ॥ शिखंडिनं च समरे पांचाल्यम
 भितौ जसम् ८० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ शिखं
 डीतुरणे भीष्मसाद्य पुरुषर्षभम् ॥ दशभिर्निशितैर्भृष्टैराजधानस्तनांतरे १ शिखंडिनं तु गंगेयः क्रोधदीप्तेन चक्षुषा ॥ संप्रेक्षत कटाक्षेण निर्दहन्निव भारत २
 स्त्रीत्वं तस्य स्मरन् राजन् सर्वलोकस्य पश्यतः ॥ नाजधानरणे भीष्मः स च तन्नावबुद्धवान् ३ अर्जुनस्तु महाराज शिखंडिनमभाषत् ॥ अभिद्रवस्त्वरितं जहि चैनं
 पितामहम् ४ किं ते विवक्षया वीरजहि भीष्मं महारथम् ॥ न ह्यन्यमनुपश्यामि कंचिद्यौघिष्ठिरेवले ५ यः शक्तः समरे भीष्मं प्रतियोद्धुमिहाहवे ॥ ऋते त्वां पुरुषव्या
 घ्रसत्य मेतद्ब्रवीमि ते ६ एवमुक्तस्तु पार्थेन शिखंडी भरतर्षभ ॥ शरैर्नानाविधैस्तूर्णपितामहमवाकिस्त् ७ अर्चितयित्वा तान्वाणान् पिता देवव्रतस्तव ॥ अर्जुनं
 समरे कुद्धं वारयामास सायकैः ८ तथैव च चभूं सर्वा पांडवानां महारथः ॥ अप्रैषीत्स शरैस्तीक्ष्णैः परलोकाय मारिष ९ तथैव पांडवाराज सैन्येन महता वृताः ॥
 भीष्मं संछादयामासुर्मेघा इव दिवाकरम् १० स समं तात्परिवृतो भारतो भरतर्षभ ॥ निर्ददाहरणेशूरां न्वनोवाहिरिव ज्वलन् ११ तत्राहुतमपश्याम तव पुत्रस्य पौ
 रुषम् ॥ अयोधयच्च यत्पार्थ जुगोप च पितामहम् १२ कर्मणा तेन समरे तव पुत्रस्य धन्विनः ॥ दुःशासनस्य तु तपुः सर्वलोकमहात्मनः १३ यदेकः
 समरे पार्थान्सार्जुनान्समयोधयत् ॥ न चैनं पांडवा युद्धे वास्यामासु रत्नवर्णम् १४ दुःशासनेन समरे रथिनो विस्थिताः ॥ सादिनश्च महेष्वासो हस्ति
 नश्च महाबलः १५

शिखंडीति १ । २ । ३ । ४ विवक्षया विचारेण संशयेन वा १ । ५ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ उल्लङ्घनमुग्रं १४ । १५

१६ । १७ भारतमहामात्रं भरतवंशश्रेष्ठं १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ शर्मलुब्धहेतुत्वात् वर्मरक्षाहेतुत्वात् २८ समासितुं उपसर्गितुं

विनिर्भिन्नाः शरैस्तीक्ष्णैर्निपेतुर्वसुधातले ॥ शरातुरास्तथैवान्येदंतिनोविदुतादिशः १६ यथाग्निरिधनं प्राप्यज्वलेद्दीप्ताचिरुल्वणम् ॥ तथाजज्वालपुत्रस्तेपांडुसे
नांविनिर्दहन् १७ तंभारतमहामात्रं पांडवानां महारथः ॥ जेतुं नोत्सहते कश्चिन्नाभ्युद्यातुं कथंचन १८ ऋतेमहेंद्रतनयाच्छेताश्वात्कृष्णसारथेः ॥ सहितं समरे राज
त्रिजित्यविजयोऽर्जुनः १९ भीष्ममेवाभिद्राव सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ विजितस्तव पुत्रोऽपि भीष्मबाहुव्यपाश्रयः २० पुनः पुनः समाश्वस्य प्रायुध्यतमदोत्कटः ॥
अर्जुनस्तुरणेरान्यो धन्यसंन्यराजत २१ खिखंडी तुरणेरान्विव्याधैवपितामहम् ॥ शरैश्शानि संस्पृशैस्तथा सर्पविषोपमैः २२ न च स्मते रुजं च कुपितुस्तवज
नेश्वर ॥ स्मयमानस्तु गांगेयस्तान्वाणान्जगृहेतदा २३ उष्णातो हिनरो यद्रज्जलधाराः प्रतीच्छति ॥ तथाजग्राहगांगेयः शरधाराः शिखंडिनः २४ तं क्षत्रियाम
हाराजददृशुर्धोरमाहवे ॥ भीष्मं दहतं सैन्यानि पांडवानां महाम्नाम् २५ ततोऽब्रवीत्तव सुतः सर्वसैन्यानि मारिष ॥ अभिद्रवत संग्रामे फाल्गुनं सर्वतोरणे २६ भीष्मो
वः समरे सर्वान्पालयिष्यति धर्मवित् ॥ तेभ्यं सुमहत्स्य क्त्वा पांडवान्प्रतिबुध्यत २७ हेमतालेन महता भीष्मस्तिष्ठति पालयन् ॥ सर्वेषां धार्तराष्ट्राणां समरे शर्मवर्मच
२८ त्रिदशाऽपि समुत्तुक्तानां भीष्मं समासितुम् ॥ किमु पार्थ महाम्नां मर्त्यभूतामहाबलाः २९ तस्माद्भवत मायोधाः फाल्गुनं प्राप्य संयुगे ॥ अहमद्यरण्यतो यो
धायिष्यामि पांडवम् ३० सहितः सर्वतो यत्तैर्भवद्भिर्वसुधाधिपैः तच्छ्रुत्वा तु वचो राजस्तव पुत्रस्य धन्विनः ३१ सर्वयोधाः सुसंरब्धा बलवंतो महाबलाः ॥ ते विदेहाः क
लिं गाश्च दासे रक गणाश्च ह ३२ अभिपेतुर्निपादाश्च सौवीराश्च महारणे ॥ बाल्हीका दरदाश्चैव प्रतीच्यो दीच्यमालवाः ३३ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवथोऽथ वसातयः ॥
शाल्वाः शकास्त्रिगर्ताश्च अंबष्ठाः केकयैः सह ३४ अभिपेतुरणे पार्थ पतंगा इव पावकम् ॥ शलभा इव राजेन्द्र पार्थमप्रतिमं रणे ॥ एतान्सर्वान्सहानीकान् महाराज महार
थान् ३५ दिव्यान् यस्त्राणिसंचित्य प्रसंघाय धनं जयः ॥ स तैरस्त्रैर्महावैषैर्ददाह सुमहाबलः ३६ शरप्रतापैर्बभूवुः पतंगानि वपावकः ॥ तस्य बाणसहस्राणि सृजतो दृ
ढधन्विनः ३७ दीप्यमानमिवाकाशे गांडीवं समदृश्यत ॥ तेशरार्ता महाराज विप्रकीर्णमहाध्वजाः ३८ नाम्यवर्ततराजानः सहितावानरध्वजम् ॥ सध्वजारथिनः
पेतुर्हयारोहा हयैः सह ३९ सगजाश्च गजारोहाः किरीटिशरताडिताः ॥ ततोऽर्जुन भुजोत्सृष्टैरावृताऽऽसीद सुधरा ४० विद्रवद्भिश्च बहुधा बलैराज्ञांसमंततः ॥ अथ
पार्थो महाराज द्रावयित्वा वरूथिनीम् ४१ दुःशासनाय सुबहून्प्रेषयामास सायकान् ॥ ते तु मित्त्वा तव सुतं दुःशासनमयो मुखाः ४२ धरणीं विविशुः सर्वे बल्मीकमिव प
न्नगाः ॥ हयांश्चास्य ततो जघ्ने सारथिचन्यपातयत् ४३ विविंशतिं च विंशत्या विरथं कृतवान्प्रभुः ॥ आजघान भृशं चैव पंचभिर्नतपर्वभिः ४४

नाशयितुं वा मर्त्यभूताः मर्त्यस्वरूपाः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ महाधनाः बहुमूल्याः ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ इति भी० श्री० भारतमावदीपे

कृपं विकर्णं शल्यं च विद्धा बहुभिरायसैः ॥ चकार विरथांश्चैव कौंतेयः श्वेतवाहनः ४५ एवं ते विरथाः सर्वे रूपः शल्यश्च मारिष ॥ दुःशासनो विकर्णश्च तथैव च विविंशतिः
४६ संप्राद्रवंत समरे निर्जिताः सव्यसाचिना ॥ पूर्वाह्णे भरतश्रेष्ठ पराजित्य महारथान् ४७ प्रज्ज्वालरणे पार्थो विधूम इव पावकः ॥ तथैव शरवर्षेण भास्वरो रश्मिवानिव
४८ अन्यानपि महाराजतापयामास पार्थिवान् ॥ पराङ्मुखीकृत्य तथा शरवर्षैर्महारथान् ४९ प्रावर्तयत संग्रामेशोणितो दां महानदीम् ॥ मध्येन कुरुसैन्यानां पांडवा
नां च भारत ५० गजाश्च रथसंघाश्च बहुधारथिभिर्हताः ॥ रथाश्च निहतानां गैर्हयाश्चैव पदातिभिः ५१ अंतराच्छिद्यमानानि शरीराणि शिरांसि च ॥ निपेतुर्दिक्षु स
र्वासु गजाश्च रथयोधिनाम् ५२ छत्रमायो धनं राजकुंडलांगदधारिभिः ॥ पत्तिवैः पात्यमानैश्च राजपुत्रैर्महारथैः ५३ रथनेमिनि कृतैश्च गजैश्चैव पोथितैः ॥ पादा
ताश्चाप्यधावंत साश्वाश्च हययोधिनः ५४ गजाश्च रथयोधाश्च परिपेतुः समंततः ॥ विकीर्णाश्च रथाभूमौ भग्नचक्रयुगध्वजाः ५५ तद्गजाश्च रथोधानां रुधिरसमुक्षि
तम् ॥ छत्रमायो धनं रेजे रक्ताभ्रमिव शरदम् ५६ श्वानः काकाश्च गृध्राश्च वृका गोमायुभिः सह ॥ प्रणेदुर्भक्ष्यमासाद्य विकृताश्च मृगद्विजाः ५७ ववुर्बहुविधाश्चैव दि
क्षु सर्वासु मारुताः ॥ दृश्यमाने पुरक्षः सुभूतेषु च न दत्सु च ५८ कांचनानि च दामानि पताकाश्च महामहाधनाः ॥ धूयमाना व्यदृश्यंत सहसामारुतेरिताः ५९ श्वेतच्छत्र
सहस्राणि सध्वजाश्च महारथाः ॥ विकीर्णाः समदृश्यंत शतशोऽथ सहस्रशः ६० सपताकाश्च मातंगादिशो जग्मुः शरातुराः ॥ क्षत्रियाश्च मनुष्येन्द्रगदाशक्तिधनुर्धराः
६१ समंततश्च दृश्यंत पतिता धरणीतले ॥ ततो भीष्मो महाराज दिव्यमस्त्रमुदीरयन् ६२ अभ्यधावत कौंतेयं मिषतां सर्वधन्विनाम् ॥ तं शिखंडीरणे यांत मभ्यद्रवत
दंशितः ६३ ततः समाहरद्भीष्मस्तदस्त्रं पावकोपमम् ॥ त्वरितः पांडवो राजन्मध्यमः श्वेतवाहनः ६४ निजघ्ने तावकं सैन्यं मोहयित्वा पितामहम् ६५ ॥ इति श्रीमहा
भारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणिसंकुलयुद्धे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ समं व्यूढेष्वनीकेषु भूयिष्ठेष्वनिवर्तिनः ॥ ब्र
ह्मलोकपराः सर्वे समपद्यंत भारत १ न ह्यनीकमनीकेन समसज्जत संकुले ॥ रथानरथिभिः सार्वपादातानपदातिभिः २ अश्वानाश्चैर्युध्यंत गजान गजयोधिभिः ॥ उ
न्मत्तवन्महाराज युध्यंत तत्र भारत ३ महान्व्यतिकरो रौद्रः सेनयोः समपद्यत ॥ नरनागगणेष्वेवं विकीर्णेषु च सर्वशः ४ क्षयेतस्मिन् महारौद्रे निर्विशेषमजायत ॥
ततः शल्यः रूपश्चैव चित्रसेनश्च भारत ५ दुःशासनो विकर्णश्च रथानां स्थायभास्वरान् ॥ पांडवानां रणेश्वराध्वजिनीं समक्पयन् ६ सावध्यमाना समरे पांडुसे
नामहात्मभिः ॥ भ्राम्यते बहुधाराजन्म मारुतेनैव नौर्जले ७ यथा हि शैशिरः कालो गवां मर्माणि कृतंति ॥ तथा पांडुसुतानां वैभीष्मो मर्माणि कृतंति ८

सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॥ ॥ समाप्ति १ । २ । ३ व्यतिकरः श्लोकः ४ । ५ । ६ । ७ । ८

१।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।
 तथैवतवसैन्यस्यपार्थेनचमहात्मना ॥ नवमेघप्रतीकाशाःपातिताबहुधामजाः ९ मृद्यमानाश्चदृश्यन्तेपार्थेननरयूथपाः ॥ इषुभिस्ताड्यमानाश्चनाराचैश्चसह
 स्रजः १० पेतुरार्तस्वरंधोरंकृत्वातत्रमहागजाः ॥ आनद्धाभरणैःकायैर्निहतानामहात्मनाम् ११ छत्रमायोधनरेजेशिरोभिश्चसंकुडलैः ॥ तस्मिन्नेवमहाराजम
 हावीरवरक्षये १२ भीष्मेचयुधिविक्रांतेपांडवेचधनंजये ॥ तेषराक्रांतमालोक्यराजनयुधिपितामहम् १३ अभ्यवर्तततेपुत्राःसर्वेसैन्यपुरस्कृताः ॥ इच्छन्तो
 निधनंयुद्धेस्वर्गकृत्वापरायणम् १४ पांडवानभ्यवर्तततस्मिन्वीरवरक्षये ॥ पांडवाऽपिमहाराजस्मरंतोविविधान्वहून् १५ क्लेशानकृतान्सपुत्रेणत्वयापूर्वनराधि
 प ॥ मयंत्यक्त्वारणेश्वरात्रहलोकायतत्पराः १६ तावकांस्तवपुत्रांश्चयोधयंतिप्रहृष्टवत् ॥ सेनापतिस्तुसमरेप्राहंसनामहारथः १७ आभिद्रवतगांयेयंसोमकाः
 सृजयैःसह ॥ सेनापतिवचःश्रुत्वासोमकाःसृजयाश्चते १८ अभ्यद्रवंतगांयेयंशरवृष्ट्यासमाहताः ॥ वध्यमानस्ततोराजपिताशांतनवस्तव १९ अमर्षवश
 मापन्नोयोधयामाससृजयान् ॥ तस्यकीर्तिमतस्तातपुरारामेणधीमता २० संप्रदत्तास्त्रशिक्षावैपरानिकविनाशनी ॥ सतांशिक्षामधिष्ठायकुर्न्परवलक्ष्यम्
 २१ अहन्यहनिपार्थानांवृद्धःकुरुपितामहः ॥ भीष्मोदशसहस्राणिजघानपरवीरहा २२ तस्मिंस्तुदशमेप्राप्तेदिवसेभरतर्षभ ॥ भीष्मेणैकेनमत्स्येषुपंचालेषुच
 संयुगे २३ गजाश्चममितंहत्वाहताःसप्तमहारथाः ॥ हत्वापंचसहस्राणिस्थानांप्रपितामहः २४ नराणांचमहायुद्धेसहस्राणिचतुर्दश ॥ दंतिनांचसहस्राणिहया
 नामयुतंपुनः २५ शिक्षाबलेननिहतंपित्रातवविशंपते ॥ ततःसर्वमहीपानांक्षपवित्वावस्थिनीम् २६ विराटस्यप्रियोभ्राताशतानीकोनिषातितः ॥ शता
 नीकंचसमरेहत्वाभीष्मःप्रतापवान् २७ सहस्राणिमहाराजराज्ञांभ्रैरपातयत् ॥ उद्दिग्धाःसमरेयोधाविक्रोशंतिधनंजयम् २८ येचकेचनपार्थानामभियाताधनं
 जयम् ॥ राजानोभीष्ममासाद्यमतास्तेयमसादनम् २९ एवंदशदिशोभीष्मःशरजालैःसमंततः ॥ अतीव्यसेनापार्थानामवतस्थेचमूमुखे ३० सकृत्वासुम
 ह्कर्मतस्मिन्वैदशमेऽहनि ॥ सेनयोर्तरेतिष्ठन्प्रगृहीतशरासनः ३१ नचैनंपार्थिवाःकेचिच्छक्ता राजत्रिरीक्षितुम् ॥ मध्यं प्रातंसंध्याभीष्मेतपंतंभास्करंदिवि ३२
 यथादैत्यचमूंशक्रस्तापयामाससंयुगे ॥ तथाभीष्मःपांडवेयांस्तापयामासभारत ३३ तथाचैनंपराक्रांतमालोक्यमधुसूदनः ॥ उवाचदेवकीपुत्रःप्रीयमाणो
 धनंजयम् ३४ एषशांतनवोभीष्मःसेनयोर्तरेस्थितः ॥ सत्रिहृत्यबलादेनंविजयस्तेभविष्यति ३५ बलात्संस्तंभयस्वैनंयत्रेपामिष्यतेचमूः ॥ नहिभीष्मशरा
 नन्यःसोऽद्भुतसहतेविभो ३६ ततस्तस्मिन्क्षणेराजंश्चोदितोवानरध्वजः ॥ सध्वजंसरथंसाश्वंभीष्ममंतर्दधेशरैः ३७ सचापिकुरुमुख्यानामृषभःपांडवेरितान्
 शरवातैःशरवातान्वबुधाविदुधावतान् ३८ ततःपंचालराजश्चष्टकेतुश्चवीर्यवान् ॥ पांडवोभीमसेनश्चष्टष्टयुग्मश्चपार्थतः ३९

४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८ अदीनास्माजर्णीस्वभावः ४९।५०।५१।५२।५३।५४ ॥ इतिभीष्मी०मा०अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ एवमिति २।२

यमौचचेकितानश्चकेकयापंचचैवह ॥ सात्यकिश्चमहाबाहुःसौभद्रोऽथघटोत्कचः ४० द्रौपदेयाःशिखंडीचकुंतिभोजश्चवीर्यवान् ॥ सुशर्माचविराटश्चपांडवे
 यामहाबलाः ४१ एतेचान्येचबहवःपीडिताभीष्मसायकैः ॥ समुद्धृताःफाल्गुनेननिमग्नाःशोकसागरे ४२ ततःशिखंडीवेगेनप्रगृह्यपरमायुधम् ॥ भीष्ममेवा
 भिदुद्रावरक्षमाणःकिरीटिना ४३ ततोऽस्यानुचरान्हत्वासर्वानरणविभागवित् ॥ भीष्ममेवाभिदुद्राववीभत्सुरपराजितः ४४ सात्यकिश्चेकितानश्चष्टष्टयुग्म
 श्चपार्थतः ॥ विराटोऽपदश्चैवमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ४५ दुद्रुवभीष्ममेवाजौरक्षितादृढधन्वना ॥ अभिमन्युश्चसमरेद्रौपद्याःपंचचात्मजाः ४६ दुद्रुवःसमरेभी
 षंसमुच्यतमहायुधाः ॥ तेसर्वेदृढधन्वानःसंयुगेष्वपलायिनः ४७ बहुधाभीष्ममानर्तुमार्गिणैःक्षतमार्गिणैः ॥ विधूयतान्बाणगणान्येमुक्ताःपार्थिवोत्तमैः ४८ पा
 ङवानामदीनात्माव्यगाहतवरूथिनीम् ॥ चकेशरविधातंचक्रीडन्निवापितामहः ४९ नामिसंवतपांचालयेस्मयमानोमुदुर्मुहुः ॥ स्त्रीत्वंतस्यानुसंसृत्यभीष्मो
 बाणान्शिखंडिने ५० जघानद्रुपदानीकेरथान्सप्तमहारथः ॥ ततःकिलाकिलाशदःक्षणेनसमभूतदा ५१ मत्स्यपांचालचेदीनांतमेकमभिधावताम् ॥ तेनरा
 श्वरथवातैर्मार्गिणैश्चपरतंप ५२ तमेकंछादयामासुर्मेधाइवदिवाकरम् ॥ भीष्मभागीरथीपुत्रंप्रतपंतरणेरिपून् ५३ ततस्तस्यचतेषांचयुद्धेदेवासुरोपमे ॥ कि
 रीटीभीष्ममानच्छेत्पुरस्कृत्याशिखंडिनम् ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव० भीष्मपराक्रमेअष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ ॥ ॥
 संजयउवाच ॥ एवंतेपांडवाःसर्वेपुरस्कृत्याशिखंडिनम् ॥ विव्यधुःसमरेभीष्मंपरिवार्यसमंततः १ शतघ्नीभिःसुघोराभिःपरिधैश्चपरश्वधैः ॥ मुद्गरैर्मुसलैःप्रासैः
 क्षेपणीयैश्चसर्वशः २ शरैःकनकपुंखैश्चशक्तितोमरकंपनैः ॥ नाराचैर्वत्सदंतैश्चभुशुंडीभिश्चसर्वशः ३ अताडयनरणेभीष्मंसहिताःसर्वसृजयाः ॥ सविशीर्णतनु
 त्राणःपीडितोबहुभिस्तदा ४ नविव्यथेतदाभीष्मोभिद्यमानेषुमर्मसु ॥ संदीप्तशरचापाग्रिरस्त्रप्रमृतमारुतः ५ नेमिनिर्हादसंतापोमहास्त्रोदयपावकः ॥ चित्र
 चापमहाज्वालोवीरक्षयमर्हेधनः ६ युगांताग्रिसमप्रख्यःपरेषांसमपद्यत ॥ विवृत्त्यरथसंधानामंतरेणविनिःसृतः ७ दृश्यतेस्मनरेद्राणांपुनर्मध्यगतश्चरन् ॥
 ततःपंचालराजंचष्टष्टकेतुमर्चित्यच ८ पांडवानीकिनीमध्यमाससादविशंपते ॥ ततःसात्यकिभीमौचपांडवंचधनंजयम् ९ द्रुपदंचविराटंचष्टष्टयुग्मंचपार्थ
 तम् ॥ भीमचोषैर्महावेगैर्मर्मावरणभेदिभिः १० षडेतान्निशितैर्भीष्मःप्रविख्यातोत्तमैःशरैः ॥ तस्यतेनिशितान्बाणात्सान्निवार्यमहारथाः ११ दशभिर्दशभिर्भी
 षमर्दयामासुरोजसा ॥ शिखंडीतुमहाबाणान्दानमुमोचमहारथः १२ नचकुस्तेरुजंतस्यस्वर्णपुंखाःशिलाशिताः ॥ ततःकिरीटीसंरब्धोभीष्ममेवाभ्यधावत
 १३ शिखंडिनंपुरस्कृत्यधनुश्चास्यसमाच्छिनत् ॥ भीष्मस्यधनुषश्छेदनामृष्यंतमहारथाः १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

द्रोणश्चतुर्वर्माचसैधवश्चजयद्रथः ॥ भूरिश्रवाःशलःशल्योभगदत्तस्तथैवच १५ सप्तैतेपरमकुद्धाःकिरीटिनमभिदुताः ॥ तत्रशस्त्राणिदिव्यानिदर्शयंतोमहार
थाः १६ अभिपेतुर्भृशंकुद्धाश्छादयंतश्चपांडवम् ॥ तेषामापततांशब्दःशुश्रुवेफाल्गुनंप्रति १७ उद्धूतानांयथाशब्दःसमुद्राणांयुगक्षये ॥ घृतानयतगृहीत
विद्वच्चध्वमवकर्तत १८ इत्यासीत्सुमुलःशब्दःफाल्गुनस्यरथंप्रति ॥ तंशब्दंतुमुलंश्रुत्वापांडवानांमहारथाः १९ अभ्यधावन्परीप्संतःफाल्गुनंभरतर्षभ ॥ सा
त्यकिर्भीमसेनश्चष्टष्टुश्रुश्चपार्षतः २० विराटद्रुपदौचोभौराक्षसश्चघटोत्कचः ॥ अभिमन्युश्चसंकुद्धःसप्तैतेक्रोधमूर्छिताः २१ समभ्यधावंस्त्वारिताश्चित्रकार्मु
कधारिणः ॥ तेषांसमभवयुद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् २२ संग्रामेभरतश्रेष्ठदेवानांदानवैरिव ॥ शिखंडीतुरणेश्रेष्ठोरक्ष्यमाणःकिरीटिना २३ अविध्यद्दशभिर्भीष्मं
छिन्नधन्वानमाहवे ॥ सारथिदशभिश्चास्यध्वजैकेनचिच्छिदे २४ सोऽन्यत्कार्मुकमादायगंगेयविवेगवत्तरम् ॥ तदप्यस्यशितैर्बाणैस्त्रिभिश्चिच्छेदफाल्गुनः
२५ एवंसपांडवःकुद्धात्तमात्तंपुनःपुनः ॥ धनुश्चिच्छेदभीष्मस्यसव्यसाचीपरंतपः २६ सच्छिन्नधन्वासंकुद्धःसृक्किणीपरिसलिहन् ॥ शक्तिजग्राहतरसागिरी
णामपिदारणीम् २७ तांचिक्षेपसंकुद्धःफाल्गुनस्यरथंप्रति ॥ तामापतंतीसंप्रेक्ष्यज्वलंतीमशनीमिव २८ समादत्तशितान्मल्लान्पंचपांडवनंदनः ॥ तस्य
चिच्छेदतांशक्तिपंचधापंचभिःशरैः २९ संकुद्धोभरतश्रेष्ठभीष्मबाहुप्रवेरिताम् ॥ सापपाततथाच्छिन्नासंकुद्धेनकिरीटिना ३० मेघदंढपरिभ्रष्टाविच्छिन्नेवश
तहदा ॥ छिन्नांतांशक्तिमालोक्यभीष्मःक्रोधसमन्वितः ३१ अचितयद्रणेवीरोबुद्ध्यापरपुरंजयः ॥ शक्तोऽहंधनुषैकेननिहतुंसर्वपांडवान् ३२ यद्येपानमवेदो
साविष्वक्सेनोमहाबलः ॥ कारणद्वयमास्थायनाहंयोत्स्यामिपांडवान् ३३ अवध्यत्वाच्चपांडूनांस्त्रीभावाच्चशिखंडिनः ॥ पित्रातुष्टेनमेपूर्वयदाकालीमुदावहम्
३४ स्वच्छंदमरणंदत्तमवध्यत्वरणेतथा ॥ तस्मान्मृत्युमहंमन्येप्राप्तकालमिवात्मनः ३५ एवंज्ञात्वाव्यवसितंभीष्मस्यामिततेजसः ॥ ऋषयोवसवश्चैववियत्स्था
भीष्ममब्रुवन् ३६ यत्तेव्यवसितंताततदस्माकमपिप्रियम् ॥ तत्कुरुष्वमहाराजयुद्धेदुर्द्धनिवर्तय ३७ अस्यवाक्यस्यनिधनेप्रादुरासीच्छिवोऽनिलः ॥ अनु
लोमःसुगंधीचपृषतैश्चसमन्वि नः ३८ देवदुंदुभयश्चैवसंप्रणेदुर्महास्वनाः ॥ पपातपुष्पवृष्टिश्चभीष्मस्योपरिमारिष ३९ नचतच्छुश्रुवेकश्चित्तेषांसंवदतांनृप ॥
ऋतेभीष्ममहाबाहुर्मांचापिमुनितेजसा ४० संभ्रमश्चमहानासीद्विदशानांविशोपते ॥ पतिष्यतिरथाद्भीष्मेसर्वलोकाप्रियेतदा ४१ इतिदेवगणानांचवाक्यंशु
त्वामहातपाः ॥ ततःशांतनवोभीष्मोवीभत्सुनात्यवर्तत ४२ भिद्यमानःशितैर्बाणैःसर्वावरणभेदिभिः ॥ शिखंडीतुमहाराजभरतानांपितामहम् ४३ आजघा
नोरसिकुद्धोनवभिर्निशितैःशरैः ॥ सतेनाभिहतःसंख्येभीष्मःकुरुपितामहः ४४ निधनेसमाप्तो ३८ । ३९ मुनितेजसाव्यासप्रभावेण ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० अव्यवच्छिन्नाःसंतताः ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ 'माघमाकंकेटीप्राक्तातदे
नाकंपतमहाराजशितिकंपेयथाचलः ॥ ततःप्रहस्यवभित्सुर्व्याक्षिपन्गण्डिवधनुः ४५ गंगेयंपंचविंशत्याक्षुद्रकाणांसमार्पयत् ॥ पुनःपुनःशितैरेनत्वरमाणोधि
नंजयः ४६ सर्वगात्रेषुसंकुद्धःसर्वमर्मस्वताडयत् ॥ एवमन्यैरेपिभृशंविद्वचमानःसहस्रशः ४७ तानप्याशुशरैर्भीष्मःप्रविश्याधमहारथः ॥ तैश्चमुक्ताच्छरान्
भीष्मोयुधिसत्यपराक्रमः ४८ निवारयामासशरैःसमंसन्नतपर्वभिः ॥ शिखंडीतुरणेषाणान्यान्मुमोचमहारथः ४९ नचकुस्तेरुजंतस्यरुक्मपुंखाःशिलाशिताः ॥
ततःकिरीटीसंकुद्धोभीष्ममेवाभ्यवर्तत ५० शिखंडिनंपुरस्कृत्यधनुश्चास्यसमाच्छिनत् ॥ अथैनंनवभिर्विद्धाध्वजमेकेनचिच्छिदे ५१ सारथिविशिखैश्चास्य
दशभिःसमकंपयत् ॥ सोऽन्यत्कार्मुकमादायगंगेयविवेगवत्तरम् ५२ तदप्यस्यशितैर्बाणैस्त्रिधात्रिभिरघातयत् ॥ निमेषार्धेनकौतेयआत्मातंमहारणे ५३ एव
मस्यधनूंष्याजौचिच्छेदसुबहून्यथ ॥ ततःशांतनवोभीष्मोवीभत्सुनात्यवर्तत ५४ अथैनंपंचविंशत्याक्षुद्रकाणांसमार्पयत् ॥ सोऽतिविद्धोमहेष्वासोदुःशासनम
भापत ५५ एषपार्थोरणेकुद्धःपांडवानांमहारथः ॥ शरैरेनेकसाहस्रैर्भामेवाभ्यहनद्रणे ५६ नचैषसमरंशक्योजेतुंवज्रभृताअपि ॥ नचापिसहितावीरादेवदा
नवराक्षसाः ५७ मांचापिशक्तानिर्जेतुंकिमुमर्त्यामहारथाः ॥ एवंतयोःसंवदतोःफाल्गुनोनिशितैःशरैः ५८ शिखंडिनंपुरस्कृत्यभीष्मंविश्याधसंयुगे ॥ ततो
दुःशासनंभूयःस्मयमानइवाब्रवीत् ५९ अतिविद्धःशितैर्बाणैर्भृशंगण्डिवधन्वना ॥ वज्राशनिसमस्पर्शाअर्जुनेनशरायुधि ६० मुक्ताःसर्वेऽव्यवच्छिन्नानेमेवाणाः
शिखंडिनः ॥ निहतमानामर्माणिदृढावरणभेदिनः ६१ मुसलाइवमेघांतिनेमेवाणाःशिखंडिनः ॥ वज्रदंडसमस्पर्शावज्रवेगदुरासदाः ६२ ममप्राणानारुजंति
नेमेवाणाःशिखंडिनः ॥ नाशयंतीवमेप्राणान्ममदूताइवाहिताः ६३ गदापरिषसंस्पर्शानेमेवाणाःशिखंडिनः ॥ भुजगाइवसंकुद्धालेलिहानाविषोल्बणाः ६४
समाविशंतिमर्माणिनेमेवाणाःशिखंडिनः ॥ अर्जुनस्यइमेवाणानेमेवाणाःशिखंडिनः ६५ कृतंतिममगात्राणिमाघमांसगवाइव ॥ सर्वेह्यपिनमेदुःखंकुर्युरन्येन
राधिपाः ६६ वीरंगांडीवधन्वानमृतेजिष्णुकपिध्वजम् ॥ इतिब्रुवच्छांतनवोदिधक्षुरिवपांडवान् ६७ शक्तिभीष्मसपार्थायततश्चिक्षेपभारत ॥ तामस्यवि
शिखैश्छित्त्वात्रिधात्रिभिरपातयत् ६८ पश्यतांकुरुवीराणांसर्वेषांतवभारत ॥ चर्माथादत्तगंगेयोजातरूपपरिष्ठुतम् ६९ खड्गचान्यतरप्रेप्सुर्धृत्योरग्रेजया
यवा ॥ तस्यतच्छतधाचर्मव्यधमत्सायकैस्तथा ७० रथादनवरूढस्यतदहुतमिवाभवत् ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजास्वान्यनीकान्यचोदयत् ७१ अभिद्रवतगां
गेयंमावोऽस्तुमयमण्वपि ॥ अथतेतोमरैःप्रासैर्बाणौघैश्चसमंततः ७२ पट्टिशैश्चसुनिस्त्रिशैर्नाराचैश्चतथाशितैः ॥ वत्सदंतैश्चभल्लैश्चतमेकमाभिदुहुतुः ७३
पत्यंतुसेगवा ॥ यथामाघमांकर्कटीमातरंसेगवास्तदपत्यानिर्कृतंतिउदरस्थान्यपत्यानिपृष्ठंविदार्थबहिर्निर्गच्छंतितद्वादित्यर्थः तेनप्राणापहारिवेदनाजनकत्वंवाणानानिदंशिखंडिबाणेपुंसंभवति
तेषांमर्दनेपुष्पतुल्यत्वात् ६६ । ६७ । ६८ । ६९ अमेतेषांमृत्योरितिचतुर्थ्यर्थपट्टी मृत्यवेइत्यर्थः ७० । ७१ । ७२ । ७३

सिंहनादस्ततोघोरः पांडवानामभूतदा ॥ तथैवतवपुत्राश्चनेदुर्भीष्मजयैषिणः ७४ तमेकमभ्यरक्षंतसिंहनादांश्चचकिरे ॥ तत्रासीत्तुमुलंयुद्धंतावकानांपरैः
 सह ७५ दशमेऽहनिराजेंद्रभीष्मार्जुनसमागमे ॥ आसीद्गंगइवावर्तोमुहूर्तमुदधेरिव ७६ सैन्यानांयुध्यमानानांनिघ्नतामितरेतरम् ॥ असौम्यरूपापृथिवी
 शोणिताक्ताऽभवत्तदा ७७ समंचविषमंचैव न प्राज्ञायत किंचन ॥ योधानामयुतंहत्वा तस्मिन्सदृशमेऽहनि ७८ अतिष्ठदाहवेभीष्मोभेद्यमानेषुमर्मसु ॥ ततः
 सेनामुखेतस्मिन्स्थितः पार्थोधनुर्धरः ७९ मध्येन कुरुसैन्यानां द्रावयामासवाहिनीम् ॥ वयंश्चेतहयाद्रीताः कुंतीपुत्राद्धनंजयात् ८० पीडयमानाः शितैः
 शलैः प्राद्रवामरणेतदा ॥ सौवीराः कितवाः प्राच्याः प्रतीच्योदीच्यमालवाः ८१ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवयोऽथवसातयः ॥ शाल्वाश्रयास्त्रिगर्ताश्चअंबष्ठाः केक
 यैः सह ८२ सर्वएतेमहात्मानः शरार्ताव्रणपीडिताः ॥ संग्रामेनजहुर्भीष्मंयुध्यमानंकिरीटिना ८३ ततस्तमेकंवहवः परिवार्यसमंततः ॥ परिकाल्य कुरुन्सर्वान्
 शरवर्षैरवाकिरन् ८४ निपातयत गृहीतयुध्यध्वमवर्तत ॥ इत्यासीत्तुमुलः शब्दो राजन्भीष्मरथं प्रति ८५ निहत्य समरे राजन्शतशोऽथसहस्रशः ॥ नतस्यासी
 दनिर्भिन्नंगात्रेभ्यंगुलमंतरम् ८६ एवंभूतस्तवपिताशरैर्विशकलीकृतः ॥ शिताग्रैः फाल्गुनेनाजौप्राक्शिराः प्रापततद्रथात् ८७ किंचिच्छेपेदिनकरेपुत्राणां
 तवपश्यताम् ॥ हाहेतिदिविदेवानांपार्थिवानांचभारत ८८ पतमानेरथाद्रीष्मेवभूवसुमहास्वनः ॥ संपतंतमभिप्रेक्ष्यमहात्मानं पितामहम् ८९ सहभीष्मेण
 सर्वेषांप्रापतन्हृदयानिनः ॥ सपपातमहाबाहुर्वसुधामनुनादयन् ९० इंद्रध्वजइवोत्सृष्टः केतुः सर्वधनुष्मताम् ॥ धरणींन सपस्पर्शशरसंधैः समावृतः ९१ शरत
 लपेमहेष्वासंशयानंपुरुषर्षभम् ॥ रथात्प्रपतितंचैनंदिव्योभावः समाविशत् ९२ अभ्यवर्षच्चपर्जन्यः प्राकंपतचमेदिनी ॥ पतन्सदृशेचापिदक्षिणेनदिवाकरम्
 ९३ संज्ञांचोपालभद्वीरः कालंसंचित्यभारत ॥ अंतरिक्षेचशुश्रावदिव्यावाचः समंततः ९४ कथंमहात्मागंगेयः सर्वशस्त्रभृतावरः ॥ कालंकर्तानरव्याघ्रः संप्राप्ते
 दक्षिणायने ९५ स्थितोऽस्मीतिचगंगेयस्तच्छ्रुत्वावाक्यमब्रवीत् ॥ धारयामासचप्राणान्पतितोऽपिमहीतले ९६ उत्तरायणमन्विच्छन्भीष्मः कुरुपितामहः ॥
 तस्यतन्मतमाज्ञायगंगाहिमवतः सुता ९७ महर्षीन्हंसरूपेणप्रेषयामासतत्रवै ॥ ततः संपातिनोहंसास्त्वरितामानसौकसः ९८ आजग्मुः संहिताद्रुंभीष्मंकुरु
 पितामहम् ॥ यत्रशेतेनरश्रेष्ठः शरतलपेपितामहः ९९ तेतुभीष्मंसमासाद्यऋषयोहंसरूपिणः ॥ अपश्यच्छरतलपस्थंभीष्मंकुरुकुलोद्ग्रहम् १०० तेतं दृष्ट्वा
 महात्मानंकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ गंगेयंभरतश्रेष्ठंदक्षिणेनचभास्करम् १०१ इतरेतरमामंभ्यप्रादुस्तत्रमनीषिणः ॥ भीष्मः कथंमहात्मासन्संस्थातादक्षिणा
 यने १०२ इत्युक्त्वाप्रस्थिताहंसादक्षिणामभितोदिशम् ॥ संप्रेक्ष्यवैमहाबुद्धिश्चितयित्वाचभारत १०३

संभास्करंचद्वेयन्वयः १०१ संस्थातामारिष्यति ११०९

४।५ ऐश्वर्येणस्वसामर्थ्येनभूतः प्राप्तः स्वच्छंदमृत्युत्वात् ६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये

तानब्रवीच्छांतनवोनाहंगंताकथंचन ॥ दक्षिणावर्तआदित्येपुतन्मेमनसिस्थितम् १०४ गमिष्यामिस्वकंस्थानमासीद्यन्मेपुरातनम् ॥ उदगायनआदित्ये
 हंसाः सत्यं ब्रवीमिवः ९ धारयिष्याम्यहंप्राणानुत्तरायणकाक्षया ॥ ऐश्वर्यभूतः प्राणानामुत्सर्गोहियतोमम ६ तस्मात्प्राणान्धारयिष्येमुमुषुरुदगायने ॥
 यश्चदत्तोवरोमह्यं पित्रातेनमहात्मना ७ छंदतोमृत्युरित्येवंतस्यचास्तुवरस्तथा ॥ धारयिष्येततः प्राणानुत्सर्गेनियतेसति ८ इत्युक्त्वा तांस्तदाहंसांसशेते
 शरतलपगः ॥ एवंकुरूणांपतितेशृंगेभीष्मेमहौजसि ९ पांडवाः संजयाश्चैवसिंहनादंप्रचकिरे ॥ तस्मिन्हतेमहासत्वेभरतानांपितामहे ११० नकिंचित्प्रत्यप
 चंतपुत्रास्तेभरतर्षभ ॥ संमोहश्चैवतुमुलः कुरूणामभवत्तदा ११ कपदुर्योधनमुखानिःश्वस्यरुरुदुस्ततः ॥ विषादाच्चचिरंकालमतिष्ठन्विगतेंद्रियाः १२
 दध्युश्चैवमहाराजनयुद्धेदधिरेमनः ॥ ऊरुग्राहगृहीताश्चनाभ्यधावंतपांडवान् १३ अवधेशंतनोः पुत्रेहतेभीष्मेमहौजसि ॥ अभावः सहसाराजनकुरुराज
 स्यतर्कितः १४ हतप्रविरास्तुवयंनिकृताश्चाशितैः शरैः ॥ कर्तव्यंनभिजानीमोनिर्जिताः सव्यसाचिना १५ पांडवाश्चजयंलब्ध्वापरप्रचपरांगतिम् ॥
 सर्वेदध्मुर्महाशंखान्शूराः परिघवाहवः १६ सोमकाश्चसपंचालाः प्राहृष्यंतजनेश्वर ॥ ततरतूर्यसहस्रेषुनदत्सुसमहाबलः १७ आस्फोटयामासभृशंभीमसेनो
 नादच ॥ सेनयोरुभयोश्चापिगंगेयेनिहतेविभौ १८ संन्यस्यवीराः शस्त्राणिप्राध्यायंतसमंततः ॥ प्राक्रोशन्प्राद्रवंश्चान्येजग्मुर्मोहंतथाऽपरे १९ क्षत्रंचान्येऽभ्यर्नि
 दंतभीष्मंचान्येऽभ्यपूजयन् ॥ ऋषयः पितरश्चैवप्रशंसुर्महाव्रतम् २० भरतानांचयेपूर्वैतेचैनंप्रशंसिरे ॥ महोपनिषदंचैवयोगमास्थायवीर्यवान् २१ जपन्
 शांतनवोधीमान्कालाकांक्षीस्थितोऽभवत् १२२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिभीष्मनिपातनेऊनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥
 ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ कथमासंस्तदायोधाहीनाभीष्मेणसंजय ॥ बलिनादेवकल्पेनगुर्वर्थेब्रह्मचारिणा १ तदैवनिहतानमन्येकुरूनन्यांश्चपांडवैः ॥ नप्राहरद्य
 दाम्भीष्मोष्टिण्वाहुपदात्मजम् २ ततोदुःखतरंमन्येकिमन्यत्प्रभविष्यति ॥ अद्याहंपितरंश्रुत्वानिहतंस्मसुदुर्मतिः ३ अश्मसारमयंचूनंहृदयंममसंजय ॥
 श्रुत्वाविनिहतंभीष्मंशतधायन्नदीर्यते ४ यदन्यत्रिहतेनाजौभीष्मेणजयमिच्छता ॥ चेष्टितंकुरुसिंहेनतन्मेकथयसुव्रत ५ पुनःपुनर्नमृष्यामिहतंदेवव्रतरणे ॥
 नहतोजामदभ्येनादिव्यैरस्त्रैरयंपुरा ६ सहतोद्रौपदेयेनपांचाल्येनशिखंडिना ॥ संजयउवाच ॥ सायाह्नेनिहतोभूमौधार्तराष्ट्रानविषादयन् ७ पंचालानांददौ
 हर्षंभीष्मः कुरुपितामहः ॥ सशेतेशरतलपस्थोमेदिनीमस्पृशंस्तदा ८ भीष्मेरथात्प्रपतितेप्रच्युतेधरणीतले ॥ हाहेतिमुलः शब्दोभूतानांसमपद्यत ९

भारतभावदीपे ऊनविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ - ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ कथमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९

सीमावृत्तेति ननु कौरवाणां तावद्भीष्मे सेनापतौ पतिते मयमुचितं प्रधानं विना शो जयाशा विच्छेदात् । पांडवानां तु कथं मयमग्रेतेषां हर्षकथनात् उच्यते । पांडवानां मपि महद्भयमुपपद्यत एव
संधिवांछा विच्छेदात् अयं भावः । उभयोः सीमास्थानीयो भीष्मो जीवन्नस्माकं संधि करिष्यति । तेन च पुत्रसुहृद्विनाशघनं व्ययप्रत्यगायानमविष्यति । हते त्वे तस्मिन्सुतरासंध्याशा विच्छेद
सीमावृत्ते निपतिते कुरूणां समितिजये ॥ सेनयोरुभयोरारजन्क्षत्रियान्भयमाविशत् १० मीष्मं शांतनवं दृष्ट्वा विशीर्णं कवचध्वजम् ॥ कुरवः पर्यवर्तत पांडवाश्च वि
शांपते ११ खंतमः संवृतमभूदासीद्भानुर्गतप्रभः ॥ ररासपृथिवी चैव भीष्मे शांतनवे हते १२ अयं ब्रह्मविदां श्रेष्ठो ह्ययं ब्रह्मविदां वरः ॥ इत्यभापंत भूतानि शयानं
पुरुषर्षभम् १३ अयं पितरमाज्ञाय कामार्तं शांतनुपुरा ॥ ऊर्ध्वरेत समात्मानं चकार पुरुषर्षभः १४ इति स्मशरतल्पस्थं भरतानां महत्तमम् ॥ ऋषयस्त्वभ्यभाषं
तसहिताः सिद्धचारणैः १५ हते शांतनवे भीष्मे भरतानां पितामहे ॥ न किंचित्प्रत्यपद्यंत पुत्रास्तव हि मारिष १६ विषण्णवदनाश्चासन्नहतश्रीकाश्चमारत ॥ अ
तिष्ठन् व्रीडिताश्चैव हियायुक्ता ह्यधोमुखाः १७ पांडवाश्च जयं लब्ध्वा संग्रामशिरसि स्थिताः ॥ सर्वे दधुर्महाशंखान्हेमजालपरिष्ठितान् १८ हर्षानुर्यसहस्रेषु वाद्य
मानेषु चानघ ॥ अपश्याम महाराज भीमसेनं महाबलम् १९ विक्रीडयानं कैतेयं हर्षेण महतायुतम् ॥ निहत्य तरसा शत्रुं महाबलसमन्वितम् २० संमोहश्चापि
तुमुलः कुरूणामभवत्ततः ॥ कर्णदुर्योधनौ चापि निःश्वसेतां मुहुर्मुहुः २१ तथानिपतिते भीष्मे कौरवाणां पितामहे ॥ हाहाभूतमभूत्सर्वनिर्मर्यादमवर्तत २२ दृष्ट्वा
च पतितं भीष्मं पुत्रोदुःशासनस्तव ॥ उत्तमं जवमास्थाय द्रोणानीकमुपाद्रवत् २३ आत्राप्रस्थापितो वीरः स्वेनानीकेन दंशितः ॥ प्रययौ पुरुषव्याघ्रः स्वसैन्यं स
विषादयन् २४ तमायां तमभिप्रेक्ष्य कुरवः पर्यवारयन् ॥ दुःशासनं महाराज किमयं वक्ष्यतीति च २५ ततो द्रोणाय निहतं भीष्ममाचष्ट कौरवः ॥ द्रोणस्तत्राप्रियं
श्रुत्वामुमोह भरतर्षभ २६ स संज्ञामुपलभ्या शुभारद्वाजः प्रतापवान् ॥ निवारयामास तदा स्वान्वनीकानि मारिष २७ विनिवृत्तान् कुरून् दृष्ट्वा पांडवाऽपि स्वसैनि
कान् ॥ दूतैः शीघ्राश्च संयुक्तैः समं तात्पर्यं वारयन् २८ निवृत्तेषु च सैन्येषु पारंपर्येण सर्वशः ॥ निर्मुक्तकवचाः सर्वे भीष्ममीयुर्नराधिपाः २९ व्युपरम्यत तोयुद्धा
द्योधाः शतसहस्रशः ॥ उपतस्थुर्महात्मानं प्रजापतिमिवामराः ३० ते तु भीष्मं समासाद्य शयानं भरतर्षभम् ॥ अभिवाद्यावतिष्ठंत पांडवाः कुरुभिः सह ३१ अथ
पांडून् कुरुंश्चैव प्रणिपत्याग्रतः स्थितान् ॥ अभ्यभाषत धर्मात्मा भीष्मः शांतनवस्तदा ३२ स्वागतं वोमहभागाः स्वागतं वोमहारथाः ॥ तुष्यामि दर्शनाच्चाहं युष्माक
ममरोपमाः ३३ अभिमंन्याथ तानेवं शिरसालंबताऽब्रवीत् ॥ शिरो मे लंबतेऽव्यर्थमुपधानं प्रदीयताम् ३४ ततो नृपाः समाजं नुस्तनूनि च मृदूनि च ॥ उपधाना
नि मुख्यानि नैच्छतानि पितामहः ३५ अथाब्रवीन्नरव्याघ्रः प्रहसन्निवतानृपान् ॥ नैतानि वीरशय्यासु युक्तरूपाणि पार्थिवाः ३६

पूवजातइति पुत्रसुहृद्विनाशादिप्रयुक्तं मयमुच्यतइति तस्माद्युक्तमुक्तं सेनयोरुभयोरिति हर्षकथनं त्वापाततो ज्ञेयम् १० पर्यवर्तत पारिवृतवतः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ व्रीडिताः व्रीडा
वतः व्रीडाचान्वतः व्रीडाकार्यकरणात् १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ पारंपर्येण क्रमेण २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ उपधानं उपवहं ३४ । ३५ । ३६

१७ इह वीरशय्यायां १८ । १९ । २० । ४१ । ४२ व्यवसायमुचितोऽर्थोऽयम् ४३ । ४४ अन्वगृह्णात् अवतर्षमे ४५ । ४६ । ४७ उपहितं उपधानीयं दत्तम् ४८ । ४९ पांडवानभिसंस्थि

ततो वीक्ष्य नरश्रेष्ठमभ्यभाषत पांडवम् ॥ धनं जयं दोषं बाहुं सर्वलोकमहारथम् ३७ धनं जयमहाबाहो शिरो मे तात लंबते ॥ दीयतामुपधानं वैद्युक्तमिह मन्यसे ३८
॥ संजय उवाच ॥ समारोप्य महज्जापमभिवाद्या पितामहम् ॥ नेत्राभ्यामधु पूर्णाभ्यामिदं वचनमब्रवीत् ३९ अज्ञापय कुरुश्रेष्ठ सर्वशस्त्रभृतां वर ॥ प्रेष्योऽहं तव दु
र्धर्षक्रियतां किंपितामह ४० तमब्रवीच्छांतनवः शिरो मे तात लंबते ॥ उपधानं कुरुश्रेष्ठ फाल्गुनोपदधत्स्व मे ४१ शयनस्यानुरूपं वैशीघ्रं वीरप्रयच्छ मे ॥ त्वंहि पार्थ
समर्थो वै श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् ४२ क्षत्रधर्मस्य वेत्ता च बुद्धिस्तत्त्वगुणान्वितः ॥ फाल्गुनोऽपि तथेत्युक्त्वा व्यवसायमरोचयत् ४३ गृह्यानुमंन्य गांडीवंशरान्सन्नतपर्वणः ॥
अनुमान्य महात्मानं भरतानां महारथम् ४४ त्रिभिस्तीक्ष्णैर्महावेगैरन्वगृह्णाच्छिरः शिरैः ॥ अभिप्रायेतु विदिते धर्मात्मा सव्यसाचिना ४५ अतुष्यद्वरतश्रेष्ठो भीष्मो
धर्मार्थतत्त्ववित् ॥ उपधानेन दत्तेन प्रत्यनंदं न जयम् ४६ प्राह सर्वान्समुद्रीक्ष्य भरतान् भारतं प्रति ॥ कुंतीपुत्रं युधांश्रेष्ठं सुहृदां प्रीतिवर्धनम् ४७ शयनस्या
नुरूपं मे पांडवोपहितं त्वया ॥ यद्यन्यथा प्रपद्येथाः शपेयं त्वामहं रुषा ४८ एवमेव महाबाहो धर्मेषु परितिष्ठता ॥ स्वसव्यं क्षत्रियेणाजौ शरतल्पगतेन वै ४९ एवमु
क्त्वा तु भीमत्सुं संवांस्तान् ब्रवीद्वचः ॥ राज्ञश्च राजपुत्रांश्च पांडवानभिसंस्थितान् ५० पश्य ध्वमुपधानं मे पांडवेनाभिसंधितम् ॥ शिश्येऽहमस्यां शय्यायां यावदा
वर्तनं रवेः ५१ ये तदामां गमिष्यंति ते च प्रेक्ष्यंति मां नृपाः ॥ दिशं वै श्रवणाक्रांतां यदा गंतां दिवाकरः ५२ नूनं सप्ताश्वयुक्तेन रथेनोत्तमतेजसा ॥ विमोक्ष्येऽहं तदा प्राणा
न्सुहृदः सुप्रियानिव ५३ परिखाश्वन्यतामत्र ममावसदने नृपाः ॥ उपासिष्ये विवस्वंतं मेवं शरशताचितः ५४ उपारमध्वं संग्रामाद्वैरमुन्मृज्य पार्थिवाः ॥ संजय उवाच ॥
उपातिष्ठन्नथो वैद्याः शल्योद्धरणकोविदाः ५५ सर्वोपकरणैर्युक्ताः कुशलैः साधुशिक्षिताः ॥ तान् दृष्ट्वा जाह्नवीपुत्रः प्रोवाच तनयंतव ५६ धनं दत्त्वा त्रिसृज्यं
तां पूजयित्वा चिकित्सकाः ॥ एवंगते मये दानीं वैद्यैः कार्यमिहास्तिकिम् ५७ क्षत्रधर्मे प्रशस्ता हि प्राप्ताऽस्मि परमांगतिम् ॥ नैष धर्मो महिपालाः शरतल्पगतस्य मे
५८ सुमिरेव शिरश्चाहं दग्धव्योऽस्मि नराधिपाः ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य पुत्रो दुर्योधनस्तव ५९ वैद्यान्वि सर्जयामास पूजयित्वा यथार्हतः ॥ ततस्ते विस्मयं जग्मुर्ना
ना जनपदेश्वराः ६० स्थितिं धर्मे परां दृष्ट्वा भीष्मस्यामिततेजसः ॥ उपधानं ततो दत्त्वा पितुस्ते मनुजेश्वराः ६१ सहिताः पांडवाः सर्वे कुरवश्च महारथाः ॥ उपगम्य म
हात्मानं शयानं शयने शुभे ६२ तेऽभिवाद्य ततो भीष्मं कृत्वा च त्रिःप्रदक्षिणम् ॥ विधाय रक्षां भीष्मस्य सर्वेषु समंततः ६३ वीराः स्वशिबिराण्येव ध्यायंतः परमातु
राः ॥ निवेशायाभ्युपागच्छन्सायाह्ने रुधिरोक्षिताः ६४ निविष्टान् पांडवांश्चैव प्रीयमाणान् महारथान् ॥ भीष्मस्य पतने दृष्टानुपगम्य महाबलः ६५

तानुपांडवानां स भीषवर्तिनः ५० । ५१ । ५२ । ५३ ममावसदने गत्रिवासस्थाने ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५

॥ १११ ॥ ११२ चक्षुषाहंतीति तया तं दृष्टिमात्रेण हननक्षमम् ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ इति श्रीमत्पर्वणिनी० भा० विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ व्युष्टायामिति ॥ १२१ ॥ १२२ पृथग्जनानां प्राकृताः
 उवाच माधवः काले धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ दिष्ट्या जयसि कौरव्यदिष्ट्या भीष्मो निपातितः ॥ ६६ अवध्यो मानुषैरेव सत्यसंधो महारथः ॥ अथवादैवतैः सार्धं सर्वशा
 स्त्रस्य पारगः ॥ ६७ त्वानुचक्षुर्हणं प्राप्य दग्धो घेरेण चक्षुषा ॥ एवमुक्तो धर्मराजः प्रत्युवाच जनार्दनम् ॥ ६८ तव प्रसादाद्विजयः क्रोधात्तव पराजयः ॥ त्वंहिनः शर
 णं कृष्णभक्तानामभयंकरः ॥ ६९ अनाश्रयो जयस्तेषां येषां त्वमसि केशव ॥ रक्षिता समरे नित्यं नित्यं चापि हिते रतः ॥ ७० सर्वथा त्वां समासाद्य नाश्वर्यमिति मे मतिः ॥
 एवमुक्तः प्रत्युवाच स्मयमानो जनार्दनः ॥ तवैवैतद्युक्तरूपं वचनं पार्थिवोत्तम ॥ ७१ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणिभीष्मवधप० भीष्मोपधानदाने विंशाधिकशत
 तमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ संजय उवाच ॥ व्युष्टायानुमहाराज सर्वार्थसर्वपार्थिवाः ॥ पांडवाधार्तराष्ट्राश्च उपातिष्ठन्पितामहम् ॥ १ तवीरशयने वीरं शयानं कुरुसत्तम ॥
 अभिवाद्योपतस्थुर्वैक्षत्रियाः क्षत्रियर्षभम् ॥ २ कन्याश्चंदनचूर्णैश्च लाजैर्माल्यैश्च सर्वशः ॥ अवाकिरुच्छांतनवं तत्र गत्वा सहस्रशः ॥ ३ स्त्रियो वृद्धास्तथा बालाः प्रेक्ष
 काश्च पृथग्जनाः ॥ समभ्ययुः शांतनवं भूतानो वत मोनुदम् ॥ ४ तूर्याणि शतसंख्यानि तथैव नदनर्तकाः ॥ शिल्पिनश्च तथाऽऽजग्मुः कुरुद्वंद्विपितामहम् ॥ ५ उपा
 रम्य च युद्धेभ्यः सन्नाहान्विप्रमुच्यते ॥ आयुधानि च निक्षिप्य सहिता कुरुपांडवाः ॥ ६ अन्वासेत दुराघर्षदेव व्रतमरिदमम् ॥ अन्योन्यं प्रीतिमंतस्ते यथा पूर्वयथा
 वयः ॥ ७ सापार्थिवशताकीर्णा समितिर्भीष्मशोभिता ॥ शुशुभे भारती दीप्ता दिवी वादित्यमंडलम् ॥ ८ विबभौ च नृपाणां सांगंगा सुतमुपासताम् ॥ देवानां भिवदेवेशं
 पितामहमुपासताम् ॥ ९ भीष्मस्तु वेदनां धैर्यान्निष्ठमरतर्षभ ॥ अभितप्तः शरैश्चैव निःश्वसन्नुरगो यथा ॥ १० शराभितप्तकायोऽपि शस्त्रसंपातमूर्छितः ॥ पानीय
 मितिसंप्रेक्ष्य राजस्तान्प्रत्यभाषत ॥ ११ ततस्ते क्षत्रियाराजगुपाजग्मुः समंततः ॥ भक्ष्यानुच्चावचान् राजन्वारिकुंभांश्च शीतलान् ॥ १२ उपानीतं तु पानीयं दृष्ट्वा शांतन
 वोऽब्रवीत् ॥ नाद्याऽतीतामया शक्या भोगाः केचन मानुषाः ॥ १३ अपक्रांतो मनुष्येभ्यः शरशय्यां गतो ह्यहम् ॥ प्रतीक्षमाणस्तिष्ठामि निवृत्तिं शशिसूर्ययोः ॥ १४
 एवमुक्त्वा शांतनवो निदन्वाक्येन पार्थिवान् ॥ अर्जुनं द्रष्टुमिच्छामीत्यभ्यभाषत भारत ॥ १५ अथोपेत्य महाबाहुरभिवाद्य पितामहम् ॥ अतिष्ठत्प्राजलिः प्रह्वकिं
 करोमीति चाब्रवीत् ॥ १६ तं दृष्ट्वा पांडवराज नृभिवाद्याग्रतः स्थितम् ॥ अभ्यभाषत धर्मात्मा भीष्मः प्रीतो धनंजयम् ॥ १७ दह्यतीव शरीरं मे संवृतस्य तवेषुभिः ॥
 मर्माणि परिदूयंते मुखं च परिशुष्यति ॥ १८ वेदनां तं शरीरस्य प्रयच्छापो ममार्जुन ॥ त्वंहि शक्तो महेष्वासदा तु मापो यथाविधि ॥ १९ अर्जुनस्तु तथेत्युक्त्वा रथमारुह्य
 वीर्यवान् ॥ अधिष्यं बलवत्कृत्वा गांडीवं व्याक्षिपद्भुः ॥ २० तस्य ज्यातलनिर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ वित्रेसुः सर्वभूतानि सर्वैश्चुत्वा च पार्थिवाः ॥ २१ ततः प्र
 दक्षिणं कृत्वा रथेन रथिनां वरः ॥ शयानं भरतश्रेष्ठं सर्वशस्त्रभृतां वरम् ॥ २२

जनाः भूतानि प्राणिनो गंधर्वादीनि वा तमोनुदं सूर्यम् ॥ ४११॥ ४१२॥ ४१३॥ ४१४॥ ४१५॥ ४१६॥ ४१७॥ ४१८॥ ४१९॥ ४२०॥ ४२१॥ ४२२॥ ४२३॥ ४२४॥ ४२५॥ ४२६॥ ४२७॥ ४२८॥ ४२९॥ ४३०॥ परिदूयंते पतितपथंते ॥ ४३१॥ ४३२॥ ४३३॥ ४३४॥ ४३५॥ ४३६॥ ४३७॥ ४३८॥ ४३९॥ ४४०॥ क्षेमहितं ॥ ११

१३ । १४ । १५ विवर्ततो विशेषेण कुर्वतः । १६ । १७ व्याविध्यन्प्राप्तवन्तः १८ । १९ । २० । २१ निघनं निघनहेतुः तद्विषये वरहस्यज्ञाः २२ । २३ जगति भूलोके

संधाय च शरं दीप्तमभिमन्त्र्य स पांडवः ॥ पर्जन्यास्त्रेण संयोज्य सर्वलोकस्य पश्यतः ॥ २३ अविध्यत्पृथिवीं पार्थः पार्श्वे भीष्मस्य दक्षिणे ॥ उत्पपात ततो धारावारिणो विमला
 शुभा ॥ २४ शीतस्यामृतकल्पस्य दिव्यगंधरसस्य च ॥ अतर्पयत्ततः पार्थः शीतयज्ञजलधारया ॥ २५ भीष्मं कुरुणाष्टपभंदिव्यकर्मपराक्रमम् ॥ कर्मणा तेन पार्थस्य श
 क्रस्येव विवर्ततः ॥ २६ विस्मयं परमं जग्मुस्ततस्तेव सुधाधिपाः ॥ तत्कर्मप्रेक्ष्य बीभत्सोरतिमानुषविक्रमम् ॥ २७ संप्रावेपंत कुरवो गावः शीतादिताडव ॥ विस्मज्या
 चोत्तरीयाणि व्याविध्यन्सर्वतो नृपाः ॥ २८ शंखदुंदुभिर्निर्घोषस्तुमुलः सर्वतोऽभवत् ॥ तप्तः शांतनवश्चापिराजन् बीभत्सुमब्रवीत् ॥ २९ सर्वपार्थिववीराणां सन्निधौ पूजय
 त्रिव ॥ नैतच्चित्रं महाबाहो त्वयि कौरवनंदन ॥ ३० कथितो नारदेनासि पूर्वर्षिरमितयुते ॥ वासुदेवसहायस्त्वं महत्कर्मकरिष्यसि ॥ ३१ यन्नोत्सहति देवं द्रुः सहदेवैरपि ध्रुवम् ॥
 विदुस्त्वां निघनं पार्थसर्वक्षत्रस्य तद्विदुः ॥ ३२ धनुर्वराणामेकस्त्वं पृथिव्यां प्रवरो नृषु ॥ ३३ मनुष्या जगति श्रेष्ठाः पक्षिणां पतंगेश्वरः ॥ सरितां सागरः श्रेष्ठो गोवैरिष्ठा च तु
 प्पदाम् ॥ ३४ आदित्यस्तेजसां श्रेष्ठो गिरीणां हिमावन्वरः ॥ जातीनां ब्राह्मणः श्रेष्ठः श्रेष्ठस्त्वमसि धन्विनाम् ॥ ३५ नवैश्रुतं धार्तराष्ट्रेण वाक्यं मयोच्यमानं विदुरेण चैव ॥
 द्रोणेन रामेण जनार्दनेन मुहुर्मुहुः संजयेनापि चोक्तम् ॥ ३६ परीतश्चिद्धिर्हि विसंज्ञकल्पो दुर्योधनो न च तच्छ्रद्धधाति ॥ सशेष्यते वै निहतश्चिराय शास्त्रातिगोभीमबलामि
 भूतः ॥ ३७ एतच्छ्रुत्वा तद्वचः कौरवो दुर्योधनो दीनमनावभूव ॥ तमब्रवीच्छांतनवोऽभिवीक्ष्य निबोधराजन्भववीतमन्युः ॥ ३८ दृष्टं दुर्योधनैतत्ते यथा पार्थेन धीमता ॥
 जलस्य धाराजनिता शीतस्यामृतगंधिनः ॥ ३९ एतस्य कर्ता लोकेऽस्मिन्नन्यः कश्चन विद्यते ॥ आग्नेयं वारुणं सौम्यं वायव्यं मथ वैष्णवम् ॥ ४० ऐंद्रं पाशुपतं ब्राह्मं पारमे
 ष्ठ्यं प्रजापतेः ॥ धातुस्त्वष्टुश्च सवितुर्वैश्वतमथापि वा ॥ ४१ सर्वस्मिन्मानुषेलोके वेत्त्येको हि धनंजयः ॥ कृष्णो वा देवकीपुत्रो नान्यो वेदेहकश्चन ॥ ४२ अशक्यः पांडव
 स्तातयुद्धे जेतुं कथंचन ॥ अमानुषाणिकर्माण्यस्यैतानि महात्मनः ॥ ४३ तेन सत्वव्रतासंख्येश्वरेणाहवशो भिना ॥ कृतिना समरे राजन्संधिर्भवतु माचिरम् ॥ ४४ याव
 त्कृष्णो महाबाहुः स्वाधीनः कुरुसत्तम ॥ तावत्पार्थेन शूरेण संधिस्ते तातयुज्यताम् ॥ ४५ यावन्न ते चमूः सर्वाः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ नाशयत्यर्जुनस्तावत्संधिस्ते तातयु
 ज्यताम् ॥ ४६ यावत्तिष्ठंति समरे हतशेषाः सहोदराः ॥ नृपाश्च बहवो राजस्तावत्संधिः प्रयुज्यताम् ॥ ४७ न निर्दहतिते यावत्क्रोधदीप्ते क्षणश्चमूम् ॥ युधिष्ठिरो रणे तावत्सं
 धिस्ते तातयुज्यताम् ॥ ४८ न कुलः सहदेवश्च भीमसेनश्च पांडवः ॥ यावच्च भूमहाराजनाशयंति न सर्वशः ॥ ४९ तावत्ते पांडवैर्वीरैः सौहार्दममरोचते ॥ युद्धं मदं
 तमेवास्तु तात संशम्य पांडवैः ॥ ५० एतदुरोचतां वाक्यं युद्धकोऽसि मया ज्ञघ ॥ एतत्क्षेममहं मन्येतव चैव कुलस्य च ॥ ५१

३२ । ३५ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० क्षेमहितं ॥ ११

फाल्गुनेनयत्कृतं पतदेतावदेवपर्याप्तमस्तु चशब्दादेतावतांमातृणामंतादपीति ५२ । ५३ । ५४ । ५५ योज्ययोगधारणायुक्तं कृत्वा ५६ । ५७ ॥ इतिभी० नी० भारतभावदीपेएकविंशाधिकशत

त्यक्त्वा मन्व्युपशाम्य स्वपार्थिः पर्याप्तमेतद्यत्कृतं फाल्गुनेन ॥ भीष्मस्यांतादस्तुवः सौहृदं च जीवंतु शेषाः साधुराजन्प्रसीद ५२ राज्यस्यार्धदीयतां पांडवानामिंद्र
प्रस्थं धर्मराजोऽभियातु ॥ मामित्रधुक्पार्थिवानां जघन्यः पापांकीर्तिं प्राप्स्यसे कौरवेन्द्र ५३ ममावसानाच्छांतिरस्तु प्रजानां संगच्छतां पार्थिवाः प्रीतिमंतः ॥ पि
ता पुत्रमातुलं भागिने यो भ्राता चैव भ्रातरं प्रेतुराजन् ५४ न चेदेवं प्राप्तकालं वचो मे मोहाविष्टः प्रतिपत्स्यस्य बुद्ध्या ॥ तत्पत्स्यस्यंते एतदंताः स्थसर्वे सत्यामेतां भारतीमीर
यामि ५५ एतद्वाक्यं सौहृदादापगेयोमव्येराज्ञां भारतं श्रावयित्वा ॥ तूष्णीमासीच्छल्यसंततमर्मा योज्यात्मानं वेदनां संनियम्य ५६ ॥ संजय उवाच ॥ धर्मार्थ
सहितं वाक्यं श्रुत्वा हितमना मयम् ॥ नारोचयत पुत्रस्ते मुमुर्षुरिव भेषजम् ५७ ॥ इति श्री० भी० भी० दुर्योधनं प्रति भीष्मवाक्ये एकविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १२१ ॥ संजय उवाच ॥ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे जग्मुः स्वानालयान् पुनः ॥ तूष्णीं भूते महाराज भीष्मेशांतनुनंदने १ श्रुत्वा तु निहतं भीष्मं राधेयः पुरुषर्षभः ॥
ईषदागतसंत्रासस्त्वरयोपजगाम ह २ सददर्शमहात्मानं शरत्तल्पगतं तदा ॥ जन्मशय्यागतं वरिं कार्तिकेयमिव प्रभुम् ३ निमीलिताक्षं तं वोरं साधुं कंठस्तदा वृषः ॥
भीष्मभीष्ममहाबाहो इत्युवाच महायुतिः ४ राधेयोऽहं कुरुश्रेष्ठ नित्यमक्षिगतस्तव ॥ द्वेष्ट्योऽहं तव सर्वत्र इति चेन्न मुवाच ह ५ तच्छ्रुत्वा कुरुद्वो हिवलीसंतृतलोचनः
शनैरुद्धीक्ष्य सस्नेहमिदं वचनमब्रीत् ६ रहितां धिष्यमालोक्य समुत्सार्थचरक्षिणः ॥ पितेव पुत्रं गंगेयः परिरभ्यैकपाणिना ७ एहो हि मे विप्रतीपस्पर्धसे त्वं मया सह ॥
यदि मानाधिगच्छेथान ते श्रेयो भुवं भवेत् ८ कौंतेयस्त्वं न राधेयो न तवाधिरथः पिता ॥ सूर्यजस्त्वं महाबाहो विदितो नारदान्मया ९ कृष्णद्वैपायनाच्चैव तच्च सत्यं न
संशयः ॥ न च द्वेषोऽस्ति मे तात त्वयि सत्यं ब्रवीमि ते १० तेजो वधनिमित्तं तु परुषं त्वाऽहमब्रुवम् ॥ अकस्मात्पांडवान्सर्वानवाक्षिपसि सुव्रत ११ येनासि बहुशोरा
ज्ञाचोदितः सूतनंदन ॥ जातोऽसि धर्मलोपेन ततस्ते बुद्धिरीदृशी १२ नीचाश्रयान्मत्सरेण द्वेषिणी गुणिनामपि ॥ तेनासि बहुशोरूक्षं श्रावितः कुरुसंसदि १३
जानामि समरे वीर्यशत्रुभिर्दुःसहं भुवि ॥ ब्रह्मण्यतां च शौर्यं च दाने च परमां स्थितिम् १४ न त्वया सदृशः कश्चित्पुरुषेष्वमरोपम ॥ कुलभेदभयाच्चाहं सदा परुषमुक्त
वान् १५ इष्वस्त्रे चास्त्रसंधाने लाघवेऽस्त्रबले तथा ॥ सदृशः फाल्गुनेनासि कृष्णेन च महात्मना १६ कर्णकाशिपुरंगत्वा त्वयैकेन धनुष्मता ॥ कन्यार्थे कुरुराजस्य रा
जानो मृदितायुधि १७ तथा च बलवानराजा जरासंधो दुरासदः ॥ समरे समरश्चाधिन्न त्वया सदृशो भवत् १८

तमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ तत इति १ । २ जन्मशय्यागतं जन्मकालेशरशय्यागतं शरजन्मत्वात् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ पुरुषेषु मानुषेषु एवं सत्यपि अतिसंभा
वितः पांडवानां विप्रीडयेरिति निश्चित्यातिरयोऽप्यर्धरथत्वेन गणित इति भावः १५ । १६ । १७ त्वया सदृशो नाभवत् वयाजित इत्यर्थः इयं कथाराजधर्मं अनेन नागायुतबलत्वं कर्णस्य सूचितम् १८

युधिसंप्रहारे १९ । २० २१ निर्वृत्तं समाप्तं २२ । २३ अवकीर्णस्त्यक्तः २४ । २५ । २६ । २७ निवर्तितुं निवर्तयितुं २८ । २९ पांडुनर्जुनं विहाय चतुरः अर्जुनेन योत्स्ये अन्यान् विजेष्ये इति भावः ३० । ३१
३२ । ३३ विप्रतीपं विरुद्धम् ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ समाप्तो भीष्मपर्वार्थप्रकाशः ॥ ७ ॥

ब्रह्मण्यः सत्त्वयोधी च तेजसा च बलेन च ॥ देवगर्भसमः संख्ये मनुष्यैराधिको युधि १९ व्यपनीतोऽद्य मन्वुर्मेयस्त्वां प्रतिपुराकृतः ॥ दैवंपुरुषकारेण न शक्यमति
वर्तितुम् २० सोदर्याः पांडवा वीरा भ्रातरस्तेऽरिः सूदन ॥ संगच्छतैर्महाबाहो मम चेदिच्छसिप्रियम् २१ मया भवतु निर्वृत्तं वैरमादित्यनंदन ॥ पृथिव्यां सर्व
राजानो भवंत्वद्य निरामयाः २२ ॥ कर्ण उवाच ॥ जानाम्येव महाबाहो सर्वमेतन्न संशयः ॥ यथा वदसि मे भीष्मकौंतियोऽहं न सूतजः २३ अवकीर्णस्त्वहं कुंत्यासू
तेन च विवर्धितः ॥ भुक्त्वा दुर्योधनैश्चर्येन मिथ्या कर्तुं मुत्सहे २४ वसुदेवसुतो यद्वत्पांडवा यद्वत्प्रवतः ॥ वसुचैव शरीरं च पुत्रदारं तथा यशः २५ सर्वदुर्योधनस्या
र्थेत्यक्तं मे भूरिदक्षिण ॥ माचेत द्याधि मरणं क्षत्रं स्यादिति कौरव २६ कोपिताः पांडवानित्यं समाश्रित्य सुयोधनम् ॥ अवश्यभावी ह्यर्थोऽयं यो न शक्यो निवर्ति
तुम् २७ दैवंपुरुषकारेण को निवर्तितुं मुत्सहेत् ॥ पृथिवीक्षयं शंसीनि निमित्तानि पितामह २८ भवद्गिरुपलब्धानि कथितानि च संसदि ॥ पांडवा वासुदेवश्च वि
दिता मम सर्वशः २९ अजेयाः पुरुषैरन्यैरिति तांश्चोत्सहामहे ॥ विजयिष्ये रणे पांडूनि ति मे निश्चितं मनः ३० न च शक्यमवस्रंष्टु वैरमेतत्सुदारुणम् ॥ धनं जयेन यो
त्स्येऽहं स्वधर्मप्रीतमानसः ३१ अनुजानीष्वमां तात युद्धाय कृतनिश्चयम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया वीर युद्धे येयमिति मे मतिः ३२ दुरुक्ते विप्रतीपं वारभसाच्चापला
तथा ॥ यन्मये ह कृतं किंचित् तन्मे त्वं क्षंतुमर्हसि ३३ ॥ भीष्म उवाच ॥ न चेच्छक्यमवस्रंष्टु वैरमेतत्सुदारुणम् ॥ अनुजानामि कर्णत्वां युद्धं च स्वस्वर्गकाम्यया ३४
निर्मन्युर्गतसंरंभः कृतकर्मरणे स्मह ॥ यथा शक्तियथोत्साहं सतां वृत्तेषु वृत्तवान् ३५ अहं त्वामनुजानामि यदिच्छसि तदा शुहि ॥ क्षत्रधर्मजितोऽहो कानवाप्स्यसि धनं ज
यात् ३६ युध्यस्व निरहंकारो बलवीर्यव्यपाश्रयः ॥ धर्म्याद्वियुद्धाच्छ्रेयोऽन्यत् क्षत्रियस्य न विद्यते ३७ प्रशमेहि कृतो यत्नः सुमहान्सुचिरं मया ॥ न चैव श
कितः कर्तुं कर्णसत्यं ब्रवीमि ते ३८ ॥ संजय उवाच ॥ इत्युक्तवति गंगेये अभिवाद्योपमं च ॥ राधेयोरथमारुह्य प्रायातव सुतं प्रति ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते
शतसहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीष्मकर्णसंवादे द्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ समाप्तो भीष्मवधपर्व भीष्मप
र्वच ॥ अस्यानंतरं द्रोणपर्व भविष्यति ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ तमप्रतिमसत्त्वौजो बलवीर्यसमान्वितम् ॥ हतं देवव्रतं श्रुत्वा पांचाल्येन शिखंडिना १

श्वेतोपाख्यानसमाप्त्यनंतरं ग्रंथप्रमृति आ पर्वसमाप्ति लिखिता टीका अन्यैश्च न चतुर्धरप्रणीतेति शंक्यते टीकांतरपुस्तकेषूपलंभात्तेषां सदृशमावाच ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि आदिपर्वोकाध्यायश्लोकसंख्या न्यूनाधिक्यपूर्ववत्तेषां विदोषादेव बोध्यम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व समाप्तम् ॥

See pl. I

Col.
V.R. 22/4/76

Central Archaeological Library,
NEW DELHI.

8997

Call No. Sa8 Km/G.N.B.

Author—

Title— Mahabharata
Parts 5-6.

Borrower No.	Date of Issue	Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.